

Giới thiệu Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert

kỳ ngộ là vô cùng tốt, nhưng là... Sao có thể nhiều như vậy! ! !

Ngô Không đang chuẩn bị nhìn trộm Võ Lâm Minh Chủ phu nhân thì đình! Có số đào hoa kỳ ngộ dẫn phát, mời chủ ký sinh chính diện câu dẫn.

Ngô Không rất vui vẻ, nói thẳng cái này có thể có.

Ngộ Không đang chuẩn bị hoa trộm được Ngân Lọng vui vẻ thì đình! Hào Nhân Hảo Báo kỳ ngộ dẫn phát, mời chủ ký sinh chính diện trả lại.

Ngộ Không khuôn mặt rất tối, lại khuyên chính mình không quan hệ.

• • • • •

Ngô Không đã bị chơi tàn, một câu nói cũng không muốn nói.

...

Ngô Không đang chuẩn bị vụng trộm ám sát Ma Giáo Giáo Chủ thì đình! Cừu nhân gặp mặt kỳ ngộ dẫn phát, mời chủ ký sinh chính diện nghênh địch.

Ngô Không trực tiếp ngã xuống đất thổ huyết.

Truyện top bên qidian

Nói chung là môn phái cạnh tranh

Đạo môn - Phật Môn -

Kim, phiếu thì bạo

[illegible]

MỌI NGƯỜI ĐÁNH GIÁ 10 ĐIỂM CUỐI MỖI CHƯƠNG CHO MÌNH NHÉ, XIN CẢM ƠN

[illegible][illegible]

MỌI NGƯỜI XEM THẤY HAY NHỚ VOTE SAO NHÉ, XIN CẢM ƠN

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net.**

Chương 1: : 2 Lâm Thiên Tự

"Mụ nội nó! Ngươi nói một chút ngươi, ngươi sao có thể như thế áp chế! A? Người ta gọi Ngộ Không, ngươi cũng gọi Ngộ Không. Người ta cái kia gọi Ngộ Không liền uy phong lẫm liệt hoành hành thiên hạ! Có thể ngươi nói ngươi? Ngươi đây! Liền ngươi cái này áp chế dạng, ngươi mẹ nó cũng không cảm thấy ngại gọi Ngộ Không! Ta nhỏ vào! Lão tử đánh chết ngươi cái bất tranh khí... Đánh chết ngươi, đánh chết ngươi, đánh chết ngươi cái tiêu áp chế Bàn Hòa Thương!"

Ngô Không một bên phần nộ chỉ mình béo bụng nam tức giận mắng, một bên ngốc bẹp đối với mình đáng yêu béo bụng nam càng không ngừng đánh.

Đánh lầy đánh lầy, Ngô Không cuối cùng dừng lại, nhưng lại bắt đầu ngồi ở trên giường gào gào khóc lớn lên.

"Thương thiên à! Đại địa à! Như Lai Phật Tổ à! Các người xin thương xót, tranh thủ thời gian hàng một đạo lỗi, đem ta lại cho bổ trở về đi. Thời gian này không có cách nào qua à... ! Ta sao có thể thảm như vậy à! Ô ô... ."

Trốn ở ngoài phòng nhìn lên Nhị Lâm Tự Phương Trọng thủ an Thiền Sư, nhìn thấy Bản Tự duy nhất hi vọng, chính mình cái kia trước kia liền dần dần
ngốc dở dề, hiện tại càng có hướng về bệnh tâm thần phát triển xu thế, hẳn cũng là gấp nhanh không được.

"Vậy phải làm sao bây giờ, vậy phải làm sao bây giờ? Còn có hai năm tổng Tự muốn tới khảo nghiệm Sa Di bài tập, Ngô Không võ công mặc dù là muốn cũng không cần muốn, thế nhưng là cái này Phát Học bài tập... nếu như bởi vì hấn bệnh này cho chậm trễ lời nói, nếu như hấn hệ so sánh đối Đô thi

không đầu lời nói... , vậy coi như toàn bộ xong à!" Nghĩ tới đây, thủ an Thiền Sư liền rút cuộc không tiếp tục chờ được nữa, tranh thủ thời gian đẩy cửa tiến vào Ngộ Không phòng nhỏ.

Nếu cũng không trách thủ an Thiền Sư vội vã như thế, thiên hạ Phật Môn Bảo Tự vô số, nhưng bên trong chỉ ít có một phần ba, tất cả đều là lệ thuộc vào Trung Châu Thiền Lâm đại tự —— Thiếu Lâm Tự, Nhị Lâm Tự cũng là cái này vô số Miếu Thờ bên trong một cái, mà lại là vô cùng đặc thù một cái!

Thiên hạ Tứ Châu, năm mươi sáu quận, năm ngàn sáu trăm huyện, năm vạn sáu ngàn đảo người, trên cơ bản đều biết một cái cơ bản nhất thường thức, Thiếu Lâm Tự là thiên hạ Võ Lâm Bạch Đạo lãnh tụ, thiên hạ võ giả công Tôn Vũ Lâm thánh địa!

Thế nhưng là, Nhị Lâm Tự mặc dù là Thiếu Lâm Tự mở Tự đến nay, chuẩn bị đệ nhất nhà chia Tự, tuy nhiên cũng là thiên hạ võ học nơi phát nguyên một trong, tuy nhiên Nhị Lâm Tự lịch sử chỉ so với Thiếu Lâm Tự buổi tối hơn hai trăm năm, cũng là rỗng rã tồn tại hai ngàn năm lâu cổ lão Tự Viện.

Có thể hiện nay, nó cũng là một chuyện cười.

Thiếu Lâm đệ nhị Tự, nói đến tên tuổi đại nhất định hù chết cá nhân, nếu lại chẳng qua là cái nhà ngôi hai ba ở giữa, vườn rau một tiểu tòa, nhỏ đến không thể lại nhỏ, phá đến không thể lại phá Tiểu Phá tự miếu.

Toàn bộ Phật Môn nếu cũng là hi vọng Nhị Lâm Tự tranh thủ thời gian bé Tự, dù sao đỉnh lấy cái to như vậy tên tuổi, lại một chút cũng không có danh phò nếu khí phái, cho tới bây giờ Đồ lẫn lộn thành cái này Nãi Nãi nghèo hèn dạng, đây quả thực là Thiếu Lâm Tự uy chấn võ lâm chỗ bản, trực tiếp liên khắc ở trên mặt —— sỉ nhục.

Mỗi mười năm chỉ ít bồi dưỡng một cái Tiểu Sa Di, đầu này nhất định rộng rãi tới cực điểm yêu cầu, hiện nay, cũng đã thành sở hữu Thiếu Lâm cao tăng trong lòng hóa điểm!

Bởi vì, cũng là có đầu này đối với Nhị Lâm Tự duy nhất nhỏ nhỏ yêu cầu, Nhị Lâm Tự cũng vô cùng, vô cùng miễn cưỡng hoàn thành rỗng rã hơn tám trăm năm, lúc này mới khiến cho Thiếu Lâm tổng Tự không có bất kỳ cái gì lý do , có thể trực tiếp yêu cầu Nhị Lâm Tự lập tức phong sơn bé Tự, cũng liền trực tiếp dẫn đến Thiếu Lâm tổng Tự, thất lạc rỗng rã hơn tám trăm năm khuôn mặt.

Tuy nhiên còn tốt, đây hết thảy lập tức liền muốn đi qua, hiện nay, Nhị Lâm Tự duy nhất Tiểu Sa Di —— Ngộ Không Tiểu Hòa Thượng, đang bước đi rơi vào hố đất bên trong về sau, nếu liền đã không còn là cái kia hàng nguyên đại nguyên kiện.

Hiện tại cái này Ngộ Không Tiểu Hòa Thượng, nếu là ngàn vạn Xuyên Việt Đại Quân bên trong một thành viên, với lại hãn kiếp trước còn có một cái phi thường nhiệt huyết chức nghiệp —— xã hội nhân viên nhân tàn, tục xưng tiểu côn đồ.

Thủ an Thiền Sư muốn để cho một cái tiểu côn đồ cam tâm tình nguyện làm cả một đời hòa thượng, khả năng này tính, nhất định không nên quá tiểu.

"Ngộ Không a, sư phụ thế nhưng là nghe được ngươi tại phản nản nha. Chẳng lẽ ngươi quên sư phụ trước kia dạy bảo sao? Tham, Sân, Si thế nhưng là cực kỳ khủng bố tam đại độc hại, chúng nó là sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến chúng ta tốt đẹp tinh thần trạng thái à."

"Ai... , Ngộ Không à, sư phụ thế nhưng là vẫn luôn đối với ngươi ôm lấy cực độ hi vọng.

Sư phụ tin tưởng vững chắc, chỉ cần ngươi tốt nhất tu hành, ngươi là nhất định có thể trở thành một tên quang vinh Phật Môn Bí Khâu."

"Ừm! Ngươi đi, sư phụ không có lừa ngươi, ngươi là nhất định được! | "

"Ngươi muốn nhiều cho mình một chút tự tin, không nên gấp gáp, nếu như ngươi cảm thấy gần nhất tu hành vất vả lời nói, vậy được rồi, sư phụ liền cho ngươi thả nửa ngày nghỉ tốt, thế nào? Hiện tại có hay không cảm thấy chẳng phải bức bối, tốt đi một chút sao?" Thủ an Thiền Sư mỉm cười đối với Tiểu Đồ Đề ôn hòa khuyên giải nói.

Sư phụ giảng thời điểm, Ngộ Không một bên cúi đầu dùng sức mãnh mẽ mắt tròn trắng, một bên lại tại trong nội tâm càng thêm điên cuồng dùng sức phản nản, đối với sư phụ khuyên giải, tiểu côn đồ phụ thể Ngộ Không, lại thế nào khả năng nghe vào nửa chút.

"Quang vinh Phật Môn Bí Khâu? Chỉ riêng mẹ ngươi đầu à! Không đúng, lão tử hiện tại xác thực cũng là đầu trục. Trả lại ngươi nhất định phải có lòng tin, lão tử muốn loại này tự tin có ích lợi gì à?"

"Ngày ngày ăn là nước dùng quả Thủy nhi không nói, vẫn phải giống lao động trẻ em một dạng cả thiên hạ làm việc. Mẹ ngươi! Tân tân khổ khổ làm cả ngày không có tiền công cũng coi như, ban đêm còn muốn đi theo ngươi từ lão đầu này cùng một chỗ chép kinh sách! Chép chép chép! Chép mẹ ngươi đầu à chép!"

"Đúng, lão tử ngủ địa phương ban đêm hồ mưa đột không nói, lại còn mẹ hần là siêu cấp cứng rắn tám mà giường, cứng rắn tám mà giường à! Không được, thời gian này nói cái gì cũng không thể qua, tuyệt đối không thể qua!"

"Hoàn tục, lão tử nhất định phải mẹ hần hoàn tục!" Nghĩ đến đây, Ngộ Không dùng sức nắm chặt song quyền, thật tốt cho mình động viên một chút về sau, liền chậm rãi ngẩng đầu lên, kiên định nói với sư phụ.

"Sư phụ, ngươi cái gì cũng không cần nói, ta phải trả tục! Đúng, ta hôm nay muốn hoàn tục, không đúng, ta hiện tại muốn hoàn tục! Ngươi tốt nhất đừng can ta, ta thế nhưng là rất chân thành."

"Nếu như ngươi dám can ta lời nói, ta cho ngươi biết, ta là tuyệt đối sẽ giận. Nếu như ta giận lời nói, đây chính là cũng đáng sợ, thật, ta cũng không có lừa ngươi à."

"Ta khỏi xướng giận tới bộ dáng, thế nhưng là chính ta đều sẽ sợ! Ta đi, ngươi đừng can ta à... ." Không đợi Ngô Không không về không đe dọa xong, hần liền bị thủ an Thiên Sư một câu nói, cho trực tiếp cắt ngang.

"Vậy được rồi, ngươi bây giờ liền đi đi thôi." Thủ an Thiên Sư bình tĩnh nói ra.

"Ừm?" Ngô Không kinh dị nhìn xem sư phụ, hần thật sự là không nghĩ tới, sư phụ vậy mà lại nhẹ nhàng như vậy liền thả chính mình rồi đi.

Dù sao, lấy hần cái này một tuần lễ vụng trộm đối với sư phụ quan sát kết quả đến xem, sư phụ đối với mình thế nhưng là phi thường tốt, với lại cơ hồ liền có thể nói là bảo bối không được.

"Ngươi ——, thật chịu để cho ta hoàn tục sao?" Ngô Không có chút tâm thần bất định hỏi. UU đọc sách

"Không chịu!" Thủ an Thiên Sư kiên định lạ thường đáp.

Nghe được sư phụ trả lời về sau, Ngô Không khí nhất định phải đều nhanh muốn bạo chết!

"Lão Hòa Thượng! Ngươi đùa bỡn ta à! Ta cho ngươi biết, ngươi đừng cho là ta dễ khi dễ! Ta là tuyệt đối sẽ đi! Ta mặc kệ ngươi có chịu hay không, ta... ." Không đợi Ngô Không đem quyết tâm bề ngoài xong, hần lại một lần nữa bị thủ an Thiên Sư lời nói cắt đứt.

"Ngươi muốn đi liền đi thôi, Nam Tử Hán Đại Trưởng Phu làm việc làm gì như thế lẽ mà lẽ mề, ngươi nhất định muốn cười chết Lão Hòa Thượng."

"Ngô Không à, hoàn tục sự tình, Lão Hòa Thượng là tuyệt đối không thể đáp ứng, không phải Lão Hòa Thượng không chịu đáp ứng. Ngươi có trả hay không tục, chỉ có ngươi chính mình mới năng lượng quyết định, Lão Hòa Thượng không có cách nào thay ngươi đáp ứng."

"Bất quá, nếu như ngươi là muốn rời đi Nhị Lâm Tự lời nói, Lão Hòa Thượng là tuyệt đối sẽ không ngăn cản."

"Dù sao, Phật Môn mở rộng là Phương Tiện Chi Môn, nếu như đi đều không cho đi lời nói, cái kia còn thành bộ dáng gì đâu? Ngươi đi đi." Thủ an Thiên Sư mỉm cười nhìn xem Ngô Không, ôn hòa sau khi nói xong, liền trực tiếp quay người rời đi Thiện Phòng.

Ngô Không sững sờ nhìn xem sư phụ bóng lưng, qua sắp tới có một nén nhang thời gian, hần lúc này mới vô cùng hưng phấn nhảy dựng lên, một bên nhảy, hần còn một bên cao hứng hô to.

"A! Ta tự do, tiểu gia ta cuối cùng tự do! Ta rốt cuộc không cần làm lao động trẻ em! Kinh thư, Mộc Ngư, rách rưới giường nhỏ, toàn diện cho Tiểu Gia gặp quỷ đi thôi... !" Ngô Không một bên hô hào, một bên khoái lạc dọn dẹp chính mình chỉ có mấy món gia sản.

Hai kiện Tăng Y một đôi giày, Ngô Không cầm khối giẻ lau bàn khế quần, hướng về phía sau mình một sau lưng, liền lanh lợi đi ra cửa phòng.

Thủ an Thiên Sư cầm lấy cái cốc đang chuẩn bị đi cuộc thi bất thành linh dừng một cái, hần hướng về phía sơn môn hiện lãnh cười cười về sau, liền mang theo cái cốc tiếp tục hướng vườn rau đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2:: Kỳ ngộ hệ thống

Ngô Không lanh lợi vừa bước ra sơn môn thì một chuỗi quý dị âm thanh cũng bất thành linh ghé vào lỗ tai hần vang lên.

"Đình! Chủ ký sinh rời xa kỳ ngộ phạm vi, cùng tuyệt thế cao thủ làm bạn kỳ ngộ phát sinh biến hóa, chủ ký sinh đang thuộc tính khí vận cấp tốc giảm xuống, hệ thống ở đây làm ra đặc biệt nhắc nhở, chủ ký sinh ứng coi trọng loại này biến hóa phát sinh."

Ngô Không vừa nghe được âm thanh thời điểm, hần liền lập tức sững sốt, ngay sau đó hần trong nháy mắt liền mừng như điên đứng lên, đến mức tuyệt thế cao thủ làm bạn kỳ ngộ phát sinh biến hóa về sau hệ thống nhắc nhở, hần căn bản là không có có nghe cần thận.

Ngô Không Lúc này kích động đỏ bừng cả khuôn mặt, hai tay nắm lấy gọi là một cái rất căng, hần Lúc này đỏ mặt tía tai hai cầu bộ dáng, liền giống như tiểu tử ngốc vừa mới hôn miệng bộ dáng, nhất định không nên quá giống!

Ngô Không tâm lý kích động vạn phần kêu gào: "Bàn tay vàng! Cái này tuyệt bức cũng là bàn tay vàng! A ha ha ha cấp! Tục ngữ nói quả nhiên không sai, mỗi một cái thành công Xuyên Việt Nhân Sĩ sau lưng, Đồ tất nhiên sẽ có một cái yên lặng phụng hiến vĩ đại bàn tay vàng!"

"Thăng cấp! Lão tử nhân sinh, bức cách, trạng thái, năng lực, quả nhiên toàn bộ mẹ hần Đồ thăng cấp."

"Từ nay về sau, ta chính là 2. 0 bản siêu cấp Ngô Không! Đúng, Tiểu Kim? Kim đại gia? Tiểu Kim Kim? Toàn Vũ Trụ cường đại nhất đáng yêu Tiểu Kim Kim... ? Hệ thống, người ở đâu?"

Ngô Không vô cùng không biết xấu hổ đập kỳ ngộ hệ thống mười mấy cái mộng ngựa, thế nhưng là nhưng đồng thời trúng, hệ thống căn bản là không có có một tơ một hào đáp lại.

Phát sinh loại tình huống này về sau, Ngô Không trái tim nhỏ bé kia, lập tức liền co lại đến không thể lại gấp!

"Đây là chuyện gì xảy ra? Nghe nhầm?"

"A Phi phi phi! Sẽ không, sẽ không, sẽ không, cái này sao có thể đâu? Xuyên Việt Nhân Sĩ phù hợp bàn tay vàng, ta làm sao có khả năng sẽ không có đây!"

"Đúng, nhất định là ta hệ thống quá cao cấp, với lại Trí Năng Hóa trình độ quá chiều cao một chút ngạo kiều thuộc tính, sở hữu không quá để mắt ta cái này củi mục chủ ký sinh, đến mức năng mới không thể nào thích phản ứng ta."

"Đúng! Nhất định chính là dạng này! Ta quyết không thể từ bỏ!"

"Loại tình huống này liền cùng truy Mỹ Mi là một dạng, ta chỉ cần đem mắt mặt mũi, dây dưa đến cùng, điên cuồng xum xoe, không sợ bị đánh, cái này tán gái Bí Truyền mười sáu chữ phương châm phát huy đến cực hạn, hừ hừ hừ, ta liền nhất định sẽ đã động năng! Đúng, nhất định sẽ!" Ý dâm một lúc lâu, chính mình theo đuổi sau khi thành công vì vậy mà mang đến mỹ hảo nhân sinh, Ngô Không mau đem đã chảy tới trong cổ nước bọt, cho lung tung xoa sạch sẽ.

"Đúng? Kim Mỹ Mi vừa rồi giống như nói cái gì tới... ?"

"Vâng! Cùng tuyệt thế cao thủ làm bạn kỳ ngộ phát sinh căn bản tính biến hóa!"

"Ha ha ha... , ta liền biết ta là không sai. Rồi đi cái kia Tiểu Pháp Tự về sau, ta vĩ đại mà chói lọi mỹ hảo nhân sinh, liền nhất định sẽ bởi vậy lập tức mở ra!"

"Cùng tuyệt thế cao thủ làm bạn, ha ha ha ha, Kim Mỹ Mi cái này chẳng phải là muốn nói cho ta biết, ta lập tức muốn trở thành tuyệt thế cao thủ đồ đệ sao?"

"Ừm, vô lâm hai đời nhân sinh, mới hần là ta kết cục sao!"

"Tiểu Kim Kim, ca ca nhất định rất cảm tạ người, người vất vả. Ca ca biết người bây giờ có chút mệt mỏi, ca ca sẽ không quấy rầy người."

"Bất quá... , nếu như... , lại có cái gì tốt kỳ ngộ lời nói, người có thể ngàn vạn nhất định phải nhớ kỹ cẩn thận nhắc nhở ca ca một tiếng, được không?"

"Vâng được, người không trả lời, ca coi như người ngầm thừa nhận a?"

"Người yên tâm, ca nhất định sẽ nỗ lực, nhất định sẽ trở thành xứng với người vĩ đại chủ ký sinh, người cứ yên tâm tốt." Ngô Không ở trong lòng cũng tạm được chắc hẳn phải vậy một phen, lại cũng nỗ lực âm thầm vỗ vỗ hệ thống mộng ngựa về sau, liền gật gù đắc ý như cái Thổ Tài Chủ một dạng, ngốc vì vù hướng phía dưới núi tiểu trấn đi đến.

"Các vị Hương Thân Phụ Lão, lão thiếu gia môn mà bọn họ, tại hạ Trịnh Thiên Lăng cái này toa hữu lễ!" Ngô Không mới vừa đi tới Nhị Lâm trấn đầu trấn thì liền nhìn thấy một tên gọi là Trịnh Thiên Lăng cường tráng đại hán, đang cầm một đầu ba mét 5 trường thương hướng về đầu trấn tất cả mọi người cúi người chào, hần liền cũng tò mò vậy đi qua.

"Trước một hồi,

Tại hạ may mắn có thể đột phá, tấn thăng làm Hậu Thiên Cảnh Ngũ Cấp võ giả." Giảng ở đây, Trịnh Thiên Lăng cố ý dừng lại một chút, quét mắt một vòng mọi người sợ hãi thán phục bộ dáng về sau, hần lúc này mới tâm lý vô cùng hài lòng nói tiếp đến.

"Cái này chắc hẳn tất cả mọi người hần là hơi có nghe thấy. Lúc ấy, có chút có ý khác gia hỏa, cố ý tẩn lòi đồn, nói cái tin tức này là ta Trịnh Thiên Lăng khoe khoang đi ra."

"Tốt ——! Hôm nay, đúng lúc gặp ta Thiên sóng võ quán mỗi năm một lần thu đồ đệ ngày, mượn cơ hội này, tại hạ muốn ở chỗ này cho mọi người tùy tiện đùa giỡn hai lần, thuận tiện mời lão thiếu gia môn mà bọn họ làm chứng, nhìn ta Trịnh Thiên Lăng đến có phải hay không chỉ là hư danh!" Người ở chung quanh nghe đến có loại này náo nhiệt có thể nhìn, lập tức cũng bắt đầu ồn ào, nhao nhao vì hần kêu lên tốt tới.

Trịnh Thiên Lăng vừa nhìn chính mình phí hết tâm tư kiến tạo tràng diện không có ra vấn đề gì, liền nâng thương cho mọi người hành lễ về sau, quay người hướng về sau lưng mười cái đồ đệ gật gật đầu, liền nhường ra giữa sân vị trí.

"Mọi người dừng sức! Đi ——!" Đại Đồ Đệ dẫn đầu ra lệnh một tiếng, sở hữu đồ đệ bắt đầu cùng một chỗ dừng sức, nhao nhao vận khí cắn răng giờ lên cùng một chỗ dài rộng cao tất cả đều là 2 m hào phóng hòn đá, từng bước một phi thường vững vàng hướng về trong sân đi tới.

"Ầm ầm ——!" Theo một tiếng vang thật lớn, hòn đá được bày tại trong sân về sau, các đồ đệ liền tất cả đều lui xuống đi.

Trịnh Thiên Lăng xem các đồ đệ tất cả đều xuống dưới, liền không nói một lời nâng thương đi đến cự thạch trước mặt.

"Phanh ——!" Trịnh Thiên Lăng đột nhiên hướng về phía trước bước ra một bước, tả hữu chân hình thành khom bước trong nháy mắt, Trịnh Thiên Lăng hai tay cầm thương đồng thời hướng về cự thạch điểm trung tâm đâm vào.

Trường thương trong nháy mắt liền hóa thành hư ảnh, bởi vì tốc độ quá nhanh khiến người cảm giác trường thương tựa như lập tức biến mất, ngay sau đó liền lại đột nhiên xuất hiện một dạng.

Mũi thương phía trước sắc bén nhất nơi một điểm, Lúc này đã hóa thành một đầu cực nhỏ cực nhỏ Ngân Tuyến, sẫm một chút, toàn bộ Ngân Tuyến liền toàn bộ đều không đi vào cự thạch bên trong.

Lúc này lại nhìn Trịnh Thiên Lăng vị trí, hẳn đã bởi thạch nắm vị trí đầu mét vị trí, biến thành tay trái ấn tại thạch trên đầu, thân thể Ly Thạch nhiều nhất một mét vị trí, cũng hiển nhiên, vừa mới trong nháy mắt, Trịnh Thiên Lăng phảng phất ảo thuật một dạng hoàn thành loại này gần như thuần di biểu diễn.

Trịnh Thiên Lăng hoàn thành sở hữu động tác về sau, chậm rãi quay đầu quét mọi người liếc một chút, đón lấy, Trịnh Thiên Lăng nhẹ nhàng triệt hồi đặt tại trên đá lớn tay trái.

Thẳng đến lúc này, mọi người lúc này mới phát hiện, Trịnh Thiên Lăng vừa mới chỗ theo vị trí thế mà không phải mặt đá, mà chính là chính mình trường thương lớn nhất phần đuôi.

Khác biệt lớn thạch, Trịnh Thiên Lăng đi vào cự thạch một bên khác, hẳn lại quét mọi người liếc một chút, đối với mọi người sợ hãi thần phục ánh mắt cảm thấy rất hài lòng về sau, hẳn lúc này mới đem tay đề tại đã đâm xuyên cự thạch trường thương gián đoạn.

Trịnh Thiên Lăng không có đem trường thương hướng ra phía ngoài rồi, dùng cái này kéo ra đã đâm xuyên cự thạch trường thương, hẳn vậy mà lại lại một lần vô cùng vô cùng trang bức quét mọi người liếc một chút, sau đó mới rất hài lòng nắm chặt thân thương hướng lên lắc một cái.

"Thê ——!" Theo Trịnh Thiên Lăng cái này lắc một cái, trường thương Thượng Bộ cự thạch bắt đầu vỡ nát tan tành đứng lên, trải qua tiếp theo rầm rầm một trận tiếng vang về sau, trường thương Thượng Bộ cự thạch toàn bộ Đồ nhao nhao tán mất trên mặt đất.

"Mời!" Trịnh Thiên Lăng lúc này cũng không trang bức, nói mời chữ về sau, hẳn hướng về mọi người khoát tay chặn lại, liền yên lặng lui sang một bên, sau đó một bộ Cao Thủ Tịch Mịch bộ dáng, nhu hòa lau sạch lấy chính mình trường thương.

Được rồi, UU đọc sách nếu hẳn vẫn là tại trang bức.

Người khác thế nào, Ngô Không là không xen vào, Lúc này hẳn như cái bóng cao su một dạng, uốn éo uốn éo liền chen vào bức tường người bên trong, sau đó phi thường gian nan chen đến cự thạch phía trước.

Lúc này cự thạch đã rỗng rã bị hủy đi một nửa, từ cự thạch mặt cắt nhìn lại, Ngô Không lúc này mới phát hiện, nguyên lai Trịnh Thiên Lăng cũng không phải là chỉ là đơn giản nhất thương đâm thấu cự thạch, hẳn tại vừa mới trong tích tắc ở giữa, nếu hết thấy rỗng rã đâm năm hồi!

Đệ Nhất Thương đâm vào cự thạch 30 centimet về sau, mũi thương vị trí liền tuôn ra một cái hoàn hoàn chỉnh chỉnh, bán kính ước chừng 5 centimet tả hữu hình tròn không gian, đương nhiên, hiện tại đã là bán nguyệt.

Lấy tay sờ sờ cái nào cũng bóng loáng, hơi có chút hơi nóng bán nguyệt, Ngô Không tâm lý nhất định chấn kinh vô cùng, hẳn hoàn toàn có thể tưởng tượng đạt được cái này Đệ Nhất Thương tuôn ra uy lực đáng sợ.

Thạch đầu còn như vậy, nếu như cái này nếu là đâm vào trên thân người đâu? Chẳng phải là lập tức liền sẽ nổ ra cái lỗ lớn? Cũng không biết này Trịnh Thiên Lăng là thế nào làm đến.

Nhìn xem Đệ Nhất Thương về sau chỗ bạo phát hẳn bốn lần nổ tung, nhìn xem cự thạch mặt cắt phảng phất xuyên viên thuốc một dạng thương tổn hình dáng, Ngô Không tâm lý quả thực là kích động vô cùng!

Cái gì gọi là tuyệt thế cao nhân? Cái gì gọi là bạo mạnh võ giả? Cũng hiển nhiên, Trịnh Thiên Lăng là được!

Vừa nghĩ tới mình lập tức liền có thể bái tuyệt thế cao nhân vi sư, Ngô Không trong nội tâm nhất thời liền hỏa nhiệt hỏa nhiệt.

Hầu như không cần suy nghĩ thêm cái gì, Ngô Không nhanh chóng đi vào Trịnh Thiên Lăng trước mặt, phanh một chút liền quỳ xuống đến, đồng thời một bên ôm chặt lấy Trịnh Thiên Lăng bắp đùi, một bên kích động hô.

"Sư phụ! Ta rốt cuộc tìm được ngài! Ta chính là ngài mệnh bên trong nhất định đồ đệ à! Sư phụ, sư phụ. Sư phụ! Ta tốt sư phụ à ——!" Hô hào hô hào, Ngô Không liền một cái nước mũi một cái nước mắt, liền tiếp Trịnh Thiên Lăng Cao Cấp Vũ Sĩ quần, khóc ròng đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3:: Giang hồ hung mãnh

Trịnh Thiên Lăng rất phong độ nhìn xem chân của mình bên cạnh Tiểu Bàn hòa thượng, một chút cũng không có bởi vì cái này chết hòa thượng, đem chính mình Cao Cấp Vũ Sĩ quần cho chuẩn bị Ô Trọc không chịu nổi mà có nửa điểm không cao hứng bộ dáng.

Tuy nhiên nha, thực hiện trong lòng hắn, quả là nhanh mắt chết chính mình Đại Đồ Đồ.

"Mụ nội nó cái chân lặc! Đáng chết chết Tiểu Minh, tiểu tử này đến là thế nào làm việc!"

"Hắn đến là ở đâu tìm như thế một cái khốn nạn Tiểu Mập Mập tới làm kẻ lừa gạt?"

"Đáng chết! Tên mập mập chết bầm này đến còn có thể hay không càng không chuyên nghiệp một chút! Dem lão tử cái quần làm bản cũng coi như, có thể con mẹ nó nguoi vậy mà hóa trang thành hòa thượng tới bái sư?"

"Cái này mụ nội nó, nguoi bảo ta làm sao khả năng trước mặt mọi người đem nguoi cho nhận!"

"Ồ đồ à! Tiểu Minh nhất định hồ đồ tốt! Nguoi đây để cho ta làm sao diễn tiếp, lão tử nếu là dám trước mặt mọi người đem hòa thượng cho thu đồ đồ, vậy hắn mụ về sau còn lăn lộn không lăn lộn?" Nghĩ đến đây, Trịnh Thiên Lăng mau đem Ngộ Không cho kéo lên, đồng thời một bên giúp Ngộ Không quét tới trên thân bụi đất, một bên lấy một bộ mười phần quý tài ngữ khí nói với Ngộ Không.

"Tiểu Sư Phụ, Trịnh mỗ bất quá là cái không biết viết văn Vũ Phu thôi, có thể nào có khuôn mặt dạy bảo Tiểu Sư Phụ loại này tập trải qua Hường Đạo người đại tài."

"Tiểu Sư Phụ vừa rồi giảng những cái kia trò đùa lời nói, Trịnh mỗ là tuyệt đối không dám nhận!" Nói ra nơi đây thời điểm, Trịnh Thiên Lăng còn có ý tại Ngộ Không trên bờ vai dùng lực nắm một chút, tốt nhắc nhở một chút cái này ngu ngốc tuyệt đối đừng trò xiếc cho diễn nện.

Ngộ Không cỡ nào người thông minh à, lập tức liền minh bạch Trịnh sư phụ cái này bóp thăm ý, thế là hắn lập tức liền vụng trộm cho Trịnh Thiên Lăng quay về cái ta mình bạch ánh mắt, sau đó bắt đầu lớn tiếng khoe khoang tán gẫu nói.

"Sư phụ! Ngài lão nhân gia cũng là thiên hạ võ giả ngọn đèn chỉ đường, Võ Đạo Chi Lộ bên trên lòng lòng Côn Lôn!"

"Sư phụ, ngài lão nhân gia tuy nhiên đã như thế to lớn cao ngạo cao minh, nhưng là ngài lão nhân gia rất mực khiêm tốn, không màng danh lợi cao thượng tiết tháo, càng là đáng giá chúng ta những này bọn hậu bối cả đời ngưỡng vọng cùng học tập tấm gương!"

"Sư phụ, ngài mặc dù là như thế khiêm tốn cẩn thận, nhưng là chúng ta sư đồ duyên phận đây chính là Thiên Định à!"

"Sư phụ, ngài liền nhận lấy ta đi, thiên ý không thể trái à!" Thở phồng một phen giả tới cực điểm chuyện hoang đường về sau, Ngộ Không liền nháy chính mình Mạnh Mạnh mắt to, một mặt sùng bái nhìn qua Trịnh Thiên Lăng.

Trịnh Thiên Lăng hiện tại quả là nhanh hận chết cái này, đàn độn tới cực điểm, hồ đồ đến chân trời Tiểu Mập Mập!

Hắn tuy nhiên hận không thể lập tức một bàn tay chụp chết tên mập mập chết bầm này, nhưng là hắn vẫn là mạnh hít một hơi về sau, rất chân thành, rất chân thành nhìn xem Ngộ Không hai mắt nói ra: "Tiểu Sư Phụ, ta không thể nhận người xuất gia làm đồ đồ."

Không có cách, đối mặt Ngộ Không loại này đàn độn, hắn cũng chỉ có thể thống thống khoái khoái, rõ ràng đem chính mình lập trường biểu đạt rõ ràng.

"Sư phụ! Ngài quả nhiên chính là ta sư phụ! Ngài biết không? Nửa giờ trước đó, ta vừa vận hoàn tục, cái gì gọi là duyên phận, sư phụ a, đây chính là a!" Ngộ Không kích động nói ra.

"Là con em nguoi à! A? Còn cái gì nửa giờ trước đó vừa vận hoàn tục, ta nhỏ vào!"

"Con mẹ nó nguoi còn có thể lại giả từng chút một sao? Còn có thể sao! Đáng chết, cái này Tiểu Mập Mập không phải là hai đầu lầy tiền, đã bắt chúng ta vô quán chỗ tốt, lại nhận hắn vô quán tiền thuê, chuyên môn chạy tới đập phá quán a?" Nghĩ đến đây, Trịnh Thiên Lăng hung hăng trừng liếc một chút Ngộ Không về sau, liền đối với tất cả mọi người nói ra.

"Hôm nay, là ta Thiên sóng võ quán thu đồ đệ lễ lớn. Bản thân có thể ở đây hướng về mọi người cam đoan, Thiên sóng võ quán tuyệt đối là có chân tài thực học! Chúng ta nghiêm túc phụ trách, Danh Sư dạy bảo tốt đẹp dư luận, đó cũng là Nhị Lâm trấn già trẻ đều biết!"

"Tốt, nói nhảm ta liền không nói nhiều, các vị thân bằng hảo hữu, mười dặm tám Hương Lão các thiếu gia mà bọn họ, nếu như các vị trong nhà người trẻ tuổi muốn học võ, nay sáng hai ngày, tất cả đều có thể đến chúng ta võ quán báo danh!"

"Còn có, hiện tại nơi đây cổ động các bằng hữu, mười phút đồng hồ bên trong, lập tức ở nơi đó báo danh." Nói, Trịnh Thiên Lăng chỉ chỉ đầu trần bày biện một cái bàn về sau,

Lớn tiếng giảng đạo: "Liền có thể hướng thụ học phí giảm phân nửa!"

Tuyên truyền xong sau, Trịnh Thiên Lăng xoay người lại cho Nhị Đồ Đệ nháy mắt, liền quay người hướng phía trong trấn đi đến, về phần trông mong nhìn xem hán Ngộ Không, hán căn bản là lười nhác lại để ý tới.

"Tiểu huynh đệ, hai anh em ta qua bên kia tâm sự a?" Nhị Đồ Đệ Bất Âm Bất Dương sau khi nói xong, liền không có hảo ý hung hăng nhìn chằm chằm Ngộ Không.

Ngộ Không vừa nhìn thấy Nhị Đồ Đệ loại này nhân thần hung ác, trong lòng của hắn liền hơi hơi hộp một chút, trong lòng tự nhủ hòng!

Mình tới là thế nào đắc tội với người nhà, Ngộ Không quả thực là không có manh mối nào, tâm hắn nói mình giảng đều là nịnh nọt người lời hữu ích à, đến là thế nào đắc tội đối phương đâu?

Dù sao bất kể thế nào nói, hồ đồ không ăn thiệt thòi trước mắt, 36 Kế chạy là thượng sách, chân bôi mỡ trước tiên.

"Ha ha, vị huynh đệ kia, vừa nhìn ngươi liền khí vũ bất phàm, quả thực là nhất biểu nhân tài! Ai nha, không tốt! Ngươi xem chuyện này cả, trong nhà của ta còn hầm lấy canh đâu, ta phải nhanh đi về. Vị huynh đệ kia, không có ý tứ a, chúng ta chỉ có thể hôm nào trò chuyện tiếp, bái bai ngài đâu." Ngộ Không vừa nói, một bên chậm rãi hướng về ít người địa phương đi động.

Một tìm tới đột phá khẩu, hắn liền không nói hai lời bay vượt qua mau trốn ra ngoài.

Nhị Đồ Đệ đối với Ngộ Không một chút kia tiểu thủ đoạn, quả thực là thấu không thể lại thấu, hắn cười lạnh nhìn xem Ngộ Không chạy trốn phương hướng, thẳng đến Ngộ Không đi ra ngoài hơn hai trăm mét về sau, hắn lúc này mới nhắc chân hướng về Ngộ Không chạy trốn phương hướng không nhanh không chậm theo tới.

Dù sao Ngộ Không chỉ có điều cũng là cái tám chín tuổi đàn độn Tiểu Mập Mập mà thôi, Nhị Đồ Đệ thật đúng là không tin tà, chẳng lẽ Ngộ Không còn có thể bay đến chân trời hay sao?

Thế là, Nhị Đồ Đệ theo Ngộ Không đi đường phương hướng, cứ như vậy tùy tiện luôn luôn đuổi tiếp.

"Thật là ngu ngốc một cái, ngay cả đi đường cũng sẽ không chạy, vậy mà ngốc bẹp chỉ toàn hướng về nơi hẻo lánh chạy. Hừ! Chờ một lát ta bắt được ngươi về sau, nhìn ta không đem ngươi cắt cho đánh ra tới!" Nhị Đồ Đệ vừa nghĩ, một bên chậm rãi hướng phía Hồ Đồng góc rẽ đi đến.

"Ngươi đi chết đi!" Nhị Đồ Đệ vừa đi qua góc rẽ, đối diện liền bay tới nhất đại nang vôi, ngay sau đó hắn liền nghe được Ngộ Không hung ác tiếng kêu to, cùng lúc đó, Nhị Đồ Đệ cảm thấy mình trán bên trên phanh một chút, liền hung hăng bị gõ một cái muện còn!

Ngộ Không một kích thành công về sau, tranh thủ thời gian liền cùng Nhị Đồ Đệ kéo dài khoảng cách, đồng thời phi tốc chạy đến Nhị Đồ Đệ sau lưng, hắn trước tiên liền ném đi trong tay muện còn, sau đó nhanh chóng quơ lấy sớm đã chuẩn bị ở một bên cục gạch.

Một tìm đúng Nhị Đồ Đệ lưng tung vung đánh hụt hồ sơ, Ngộ Không nhảy dựng lên chiếu vào đối phương cái ót, "Ba!" Một chút liền cho hắn đập cái chắc chắn!

"Ai u!" Nhị Đồ Đệ chịu lần này hung ác, UU đọc sách nhất thời liền ngã rút một luồng lương khí, tiếp theo liền nghiêng đầu một cái, phanh một tiếng ngã trên mặt đất.

"Ta để ngươi chặn ở ta! Ta để ngươi chặn ở ta! Lão tử chặn ở người thời điểm, tiểu tử ngươi còn không biết ở đâu sống niêu bần chơi đây! Chặn ở ta! Chặn ở ta! Chặn ở ta... !" Ngộ Không vừa mắng, một bên mang theo cây gậy tron vẹn đánh Nhị Đồ Đệ rỗng rã năm phút đồng hồ, mắt thấy đối phương rõ ràng đã hít vào nhiều mà thở ra không bao nhiêu, hắn lúc này mới dừng lại, một cái ném đi trong tay cây gậy.

Từ từ té sờ chỉ riêng trên người đối phương tiền tài về sau, Ngộ Không đem ven đường cùng một chỗ rách rưới tấm ván gỗ mà kéo qua, hướng về Nhị Đồ Đệ trên thân tùy tiện đập một cái, khiến người nhất thời bán hội mà phát hiện không tại đây còn nằm cá nhân về sau, hắn lúc này mới nhanh chóng thoát đi nơi đây.

"Lão bản! Tranh thủ thời gian cho ta cầm ba cái gà quay, mười cân đầu heo thịt, 20 cân Lạp Xưởng, 20 cân Đậu Phộng, nhìn cái gì vậy à! Ngươi ngược lại là tranh thủ thời gian a! Tiểu gia ta còn có việc gấp đây!" Ngộ Không thoát đi Phạm Tội Hiện Trường - CSI về sau, trước tiên liền tìm thịt kho cửa hàng bắt đầu đại mua.

Sau đó, Ngộ Không nhanh chóng dùng cướp tới Ngân Lược, lại liên tục tại mặt khác mấy nhà trong tiệm mua một đồng thuốc xịn, hảo tửu về sau, hắn lúc này mới cống một cái bọc lớn phục nhanh chóng hướng phía Nhị Lâm Tự bỏ chạy.

Từ lúc muộn cơn bắt đầu mãi cho đến đi đường, tiền tiền hậu hậu Ngô Không nhiều nhất chỉ phí không đến nửa giờ thời gian, hấn đem một cái chức nghiệp hồ đồ Sa Di chuyên nghiệp tổ đường, biểu hiện gọi là một cái phát huy vô cùng tinh tế.

Thời gian rỗng rã đi qua hơn nửa ngày về sau, mãi cho đến thái dương sắp xuống núi thời điểm, mới từ Thiên sóng vô quán bên trong truyền ra một trận phần nộ tiếng gầm, ngay sau đó, Thiên sóng vô quán bên trong vù vù lập lập liền đi ra một đám người lập tức.

Trịnh Thiên Lăng mang theo hơn ba trăm tên đồ đệ, đồng thời còn giơ lên che phủ giống như cái Xác Ướp một dạng Nhị Đồ Đệ, sát khí đằng đằng liền hướng phía Nhị Lâm trên núi Nhị Lâm Tự xông tới.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: : Giang hồ bản sắc

Nếu như là hai ngàn năm trước, giống Trịnh Thiên Lăng loại này giang hồ lớn nhất tăng Vũ Sư, cũng là liền tại Nhị Lâm trấn chung quanh ở tạm tư cách cũng đều là không có.

Nếu như là tám trăm năm trước, giống Trịnh Thiên Lăng loại này năng lượng tại Nhị Lâm trấn mở quán Vũ Sư, cũng là Nhị Lâm Tự thành tâm thành ý mời hấn lên núi tâm sự, được thỉnh mời người cũng hơn nửa là sẽ lập đi lập lại ước lượng cái tám trăm biến.

Nếu như là hiện tại... , không cần nếu như, mọi người lập tức liền sẽ biết.

"Nện! Cho ta hung hăng đến nện! Hấn Mỗ Mỗ, nếu như hôm nay không đòi lại cái thuyết pháp, vậy ta Trịnh Thiên Lăng về sau, còn mặt mũi nào mặt tại Nhị Lâm trong trấn lại lần vào! Lão Tam, đi đem cái kia Tứ Đại Thiên Vương giống cho ta chuẩn bị đi!" Trịnh Thiên Lăng dẫn mọi người đứng tại Nhị Lâm Tự sơn môn trước đó, mặt mũi tràn đầy ngược khí hướng mình Tam Đồ Đệ chỉ huy nói.

"Sư phụ, chúng ta vẫn là trước tiên đem sự tình làm rõ ràng lại chẹp chẹp, vạn nhất cái kia Tiểu Mập Mập không phải Nhị Lâm Tự Tiểu Sa Di đâu? Vạn nhất nhị sư huynh không phải là bị cái kia Tiểu Mập Mập đánh lên đâu? Vậy chúng ta không phải nện sai sao?" Tam Đồ Đệ có trật tự đối với Trịnh Thiên Lăng phân tích nói.

Trịnh Thiên Lăng chẳng lẽ sẽ không rõ những chuyện này sao? Hấn đương nhiên cũng là minh bạch, tuy nhiên nha, Nhị Lâm Tự Trịnh Thiên Lăng là nhất định phải nện, mà lại là nhất định phải nện, không muốn nện cũng phải nện.

Đồ đệ bị người đánh thành trọng thương, Trịnh Thiên Lăng là nhất định phải thay đồ đệ ra mặt, nếu như hấn không ra mặt, vậy hấn Trịnh Thiên Lăng về sau cũng không cần lại lần lộn!

Tất nhiên muốn xuất đầu, liền nhất định sẽ cùng đả thương đồ đệ người đối đầu, người nào đả thương hấn đồ đệ đâu? Có thể là đàn độn Tiểu Bàn hòa thượng, cũng có thể là không phải.

Nếu như không phải Tiểu Bàn hòa thượng đánh, cái kia còn có thể là người nào đánh? Dám làm ra loại chuyện này người, ít nhất là một chút còn không sợ hấn Trịnh Thiên Lăng a? Giống như loại này cùng cấp số Nhân Đầu đứng lên lời nói, vấn đề liền rất nghiêm trọng!

Trịnh Thiên Lăng có khả năng tìm được chân chính tập kích giả, tiến tới cùng đối phương đấu cái trời đất mù mịt, sau đó địch thương tổn một ngàn mà chính mình tự tổn tám trăm mọi người lưỡng bại câu thương, Trịnh Thiên Lăng mới xem như miễn cưỡng cho các đồ đệ một câu trả lời thỏa đáng, đối với loại kết quả này Trịnh Thiên Lăng đương nhiên là không nguyện ý đối mặt.

Trịnh Thiên Lăng cũng có khả năng tìm không thấy chân chính tập kích giả, tìm không thấy chẳng lẽ liền không tìm sao? Điều này hiển nhiên là không thể nào, tìm không thấy hấn cũng nhất định phải tìm, với lại luôn luôn tìm xuống dưới kết quả càng thêm phiền phức!

Trịnh Thiên Lăng nếu như luôn luôn đi tìm hung thủ lời nói, thế tất sẽ cùng Nhị Lâm trong trấn thế lực khắp nơi tiếp xúc, trước kia cùng Trịnh Thiên Lăng quan hệ tốt, liền vô cùng có khả năng bởi vì bị bằng hữu hoài nghi, tiến tới cùng Trịnh Thiên Lăng sinh ra ngăn cách; trước kia cùng Trịnh Thiên Lăng nước giếng không phạm nước sông, liền vô cùng có khả năng bởi vì bị đối phương hoài nghi, tiến tới cùng Trịnh Thiên Lăng quan hệ chuyển biến xấu; trước kia liền cùng Trịnh Thiên Lăng quan hệ không tốt, đương nhiên sẽ cùng Trịnh Thiên Lăng quan hệ càng thêm ác liệt, thậm chí vô cùng có khả năng sẽ ra tay đánh nhau!

Trịnh Thiên Lăng tìm hung thủ thời gian càng dài, thế tất đắc tội với người cũng càng nhiều, với lại tìm tới sau cùng còn nhất định phải xuất thủ cho các đồ đệ một câu trả lời thỏa đáng, không thể tránh né Sử chính mình thế lực bị hao tổn, đối với loại kết quả này Trịnh Thiên Lăng đương nhiên là càng thêm

không muốn đi đôi mắt.

Trịnh Thiên Lăng muốn kết quả là cái gì? Nhanh chóng tìm tới một cái cực yếu đối thủ trước tiên thu thập, này bằng với là làm ra một loại đầu tiên giúp các đồ đệ ra mặt tư thái, về phần đối phương đến có phải hay không hung thủ, cùng Trịnh Thiên Lăng có nửa xu quan hệ sao? Dù sao hắn đã giúp các đồ đệ đi ra đầu, cho dù có đồ đệ vẫn như cũ không buông tha, cũng là không có quan hệ, mọi người có thể tìm nữa sao.

Về phần đến là thật tìm hay là giả tìm, đến lúc đó còn không phải Trịnh Thiên Lăng nói quên, dù sao hắn đều đã xuất thủ qua tư thái đã cho thấy qua, cho nên kết quả cuối cùng hoặc là không, hoặc là cũng là đợi đến lần tiếp theo nhất định phải cùng người khác đấu một chút thời điểm, lại đem cái này đánh lên tội danh mạnh đặt tại trên người đối phương, mọi người thù mới hận cũ cùng một chỗ hiểu biết.

Chính mình không có nửa điểm mà tổn thất, đây mới là người trong giang hồ rất muốn nhất kết quả!

Nhị Lâm Tự nhất định cũng là cái đỉnh bao nhân vật, cũng không có người sẽ để ý tới đỉnh bao phải chăng oan uổng, người bởi vậy bị cự đại tổn thất, nhưng là ai bảo người thực lực yếu đâu?

Cho nên đánh người đúng là đáng đòi!

Trịnh Thiên Lăng lạnh lùng liếc liếc một chút Tam Đồ Đệ về sau,

Lạnh lùng quát: "Không phải cái kia khôn nạn hòa thượng? Vậy người nói cho vì sư đến là ai đánh lên Nhị sư huynh người? Người tìm tới hung thủ sao! Nhị sư huynh người hiện tại liền nằm ở đâu sinh tử chưa biết, người là muốn vì sư khoanh tay đứng nhìn sao! Nếu như nằm ở nơi đó là người, vì sư có phải hay không cũng phải mặc kệ không hỏi! Người đến còn giảng hay không một chút Huỳnh Đệ Tinh Nghĩa! Người đến còn có nhận hay không Nhị sư huynh người, còn có nhận hay không vì sư! Người không động thủ đúng không? Tốt! Vì sư tự mình động thủ." Nói, Trịnh Thiên Lăng liền giống như thật muốn đi động thủ một dạng.

Trịnh Thiên Lăng lời nói này vừa nói xong, Tam Đồ Đệ khuôn mặt xoát một chút liền Bạch, chờ hắn lại nhìn thấy chung quanh các sư đệ phiết hướng về hắn băng lãnh ánh mắt thì Tam Đồ Đệ cả trái tim liền lập tức lạnh tới cực điểm!

"Sư phụ! Ta oan uổng a! Ta làm sao có khả năng lại là loại người này đây! Ta thật sự là hận không thể hiện tại liền đem hung thủ cho Thiên Dao vạn phá a! Sư phụ, ngài trước tiên bớt giận, ta tới!" Tam Đồ Đệ cho thấy lập trường về sau, tranh thủ thời gian kéo lại sư phụ, tiếp theo không nói hai lời, mang theo cây gậy liền chạy tới cửa miếu, đưa tay muốn đập nát cửa ra vào cái kia vốn là liền nhóc đáng thương Tứ Đại Thiên Vương giống.

Nhà khác tự miếu Tứ Đại Thiên Vương giống tổ cũng là rất phong độ, không có cái cao năm sáu mét ít nhất cũng có cái cao ba bốn mét, có thể Nhị Lâm Tự cửa miếu thật sự là quá nhỏ, đến mức Nhị Lâm Tự trước cửa Tứ Đại Thiên Vương giống, vậy mà chỉ có không đến nửa mét tới cao, nhất định tựa như là Tứ Đại Thiên Vương Công Tử tượng nặn một dạng.

Nói thì chậm khi đó thì nhanh, ngay tại Tam Đồ Đệ thay phiên cây gậy lập tức liền muốn hủy tượng nặn thời điểm, bất thành linh, từ cửa miếu cách đó không xa trong bụi cỏ truyền đến một tiếng hét lớn.

"Dừng tay ——!" Ngô Không ngao một cuồng hống về sau, liền tay trái mang theo nửa cái gà quay, tay phải dẫn theo một bầu rượu hâm, vừa đóng vừa đưa say khướt từ trong bụi cỏ chui ra.

"Ai làm nấy chịu! Người cũng là lão tử đánh, các người mẹ hắn làm gì a? Ách ——." Nói đến đây gia hỏa lại còn đánh cái tửu nấc.

"Tiểu Gia, ách ——, Đồ mẹ hắn tiếp!" Ngô Không một cái ngã nát trong tay bầu rượu, ném đi trong tay gà quay về sau, hai tay đem chính mình Tăng Y một cái xé mở, mở lấy nghi ngờ, ưỡn lấy cái mập vù vù viên đồ da, một mặt vẻ hung ác quát lớn.

Ngô Không cả như thế vừa ra về sau, người khác có một cái quên một cái, toàn bộ mẹ hắn Đồ xem ngốc, mặc kệ ai cũng không nghĩ tới, trước mắt cái này thấy thế nào làm sao Đồ có chút đáng yêu Tiểu Mập Mập, vậy mà lại ngốc bên trong ngớ ngẩn trước mặt mọi người sái lư manh!

Tuy nhiên mặc kệ cái này Tiểu Phi từ đến là thật ngốc hay là giả ngốc, tất nhiên chính hắn thừa nhận mình quả thật là chuyện này tình thù phạm, như vậy thì không có cách nào.

"Lão Tam, bắt hắn cho bắt tới." Trịnh Thiên Lăng mặt âm trầm đối với Tam Đồ Đệ phân phó nói.

Tam Đồ Đệ bên này vừa cầm trong tay cây gậy đem thả dưới, đang chuẩn bị đi bắt Ngô Không thời điểm, lại có một người xuất hiện đem hắn hành động cắt đứt.

"Ngô Không, người tất nhiên đều trở về, làm sao còn không vào miếu bên trong đâu? A ——? Người cái này không tiến triển Liệt Đồ lại còn dám học người uống rượu! Người tranh thủ thời gian tới đây cho ta. UU đọc sách a, các vị thí chủ, thật sự là để cho mọi người bị chê cười, bản tăng dạy bảo Vô Phương đến mức Liệt Đồ tuổi còn nhỏ liền ngang bướng không chịu nổi, thật sự là sai lầm sai lầm. Mời mọi người yên tâm, bản tăng về sau nhất định sẽ chặt chẽ trông giữ, tất cả mọi người mời trở về đi, sắc trời đã tối, Bản Tự không còn tiếp đãi Khách Hành Hương, mọi người muốn dâng hương lời nói, ngày mai sáng sớm lại đến đi." Thủ an Thiên Sư chậm rãi mở ra cửa chùa, sau đó lái nhai cả ngày giảng như thế một phen sau khi đi ra, lại chậm rãi đi đến Ngô Không trước mặt, dẫn hắn muốn trở lại trong chùa.

Trịnh Thiên Lăng khẳng định là không thể buông tha Ngô Không, thế là hắn lúc này liền quát to: "Thủ an! Người liền muốn như thế tùy tiện đem cái này tiểu súc sinh cho dẫn trở về sao?" Nói, hắn liền dẫn người đem Ngô Không sư đồ hai người cho vây quanh.

"Trịnh thí chủ, ngài đây là muốn làm gì? Bần tăng thế nhưng là có chỗ nào làm sai? Đến mức Trịnh thí chủ ngài như thế đại động nóng tính sao? Sai lầm sai lầm, ngài trước tiên bớt giận, bần tăng ở chỗ này cho ngài trước tiên chịu tội." Nói, thủ an Thiên Sư tranh thủ thời gian chấp tay trước ngực hướng về Trịnh Thiên Lăng cúi người chào.

"Ngươi thiếu mẹ nó dùng bài này! Thủ an, ngươi đồ đệ vô duyên vô cớ đánh lên đồ đệ của ta, đồng thời còn bắt hấn cho đánh thành trọng thương. Ngươi đừng tưởng rằng ngươi là Thiếu Lâm Tự lui viện hòa thượng, ta Trịnh Thiên Lăng liền sẽ sợ ngươi. Trời đất bao la không có một cái nào lý đại! Giết người thì đền mạng thiếu nợ thì trả tiền, hôm nay ngươi nếu là không cho ta một câu trả lời thỏa đáng, ngươi có tin ta hay không lập tức liền mang ra ngươi Nhị Lâm Tự!" Trịnh Thiên Lăng nói liền tiến lên một bước, ở trên cao nhìn xuống trừng mắt thủ an Thiên Sư.

"Ai ——, sai lầm, sai lầm a." Thủ an Thiên Sư sắc mặt bị thương thở dài một cái khẩu khí về sau, liền bình tĩnh nhìn qua Trịnh Thiên Lăng vô cùng bất đắc dĩ nói với hắn: "Trịnh thí chủ nói không sai, giết người thì đền mạng thiếu nợ thì trả tiền, Ngộ Không tất nhiên phạm này sai lầm lớn, đương nhiên phải bị trừng phạt. Thế nhưng là... , Trịnh thí chủ ngài không có tư cách trừng phạt Ngộ Không."

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiếu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5:: Tịnh Y Vô Tăng

Cái gì gọi là khiêu khích, thủ an Thiên Sư sau cùng những lời kia tự làm khiêu khích.

Cái gì gọi là đánh mặt, thủ an Thiên Sư sau cùng những lời kia hoàn toàn cũng là đánh mặt!

Người giang hồ cầu thị lợi ích không giả, nhưng lẫn lộn tuyệt đối là cái mặt mũi!

Thủ an Thiên Sư nói Trịnh Thiên Lăng không có tư cách trừng phạt đồ đệ mình, cái kia chính là đang nói ngươi Trịnh Thiên Lăng căn bản là còn không có lẫn lộn đến nhất định phân bên trên, ngươi muốn không biết lượng sức can thiệp vào, vậy xin lỗi, cứ mẹ ngươi trứng đi thôi!

Trịnh Thiên Lăng Lúc này sắc mặt cái kia thật gọi một cái đặc sắc, một hồi Hồng, một hồi Bạch, một hồi tím, một hồi lại biến thành hắc, nhất định liền giống như cái di Hồng Đăng không có gì hai loại.

"Làm sao? Thủ an ngươi tự cảm thấy mình không để ý tới, liền muốn cầm Thiếu Lâm tới dọa ta sao? Ta cho ngươi biết ——! Lão tử mẹ hấn cũng không phải hoảng sợ đại ——! Hôm nay vô luận như thế nào ta đều muốn cầm tên tiêu súc sinh này, dù cho sau đó Thiếu Lâm thật không giăng cứu vô lâm công lý, xuất thủ diệt ta Thiên sông vô quán, lão tử mẹ hấn nhận!" Trịnh Thiên Lăng đem lời hướng về chỗ này một đặt xuống về sau, đưa tay liền hướng về Ngộ Không chop tới.

Trịnh Thiên Lăng có thể trở thành một quán đứng đầu, đó là thật có hai lần.

Hắn nhìn như thế tiện tay trao một cái, nếu cũng đã sử xuất chính mình mười phần mười Chân Công Phu, Lúc này, Trịnh Thiên Lăng năm ngón tay đầu ngón tay trong nháy mắt liền phát ra năm đạo sắc bén trắng bạc chi sắc, đồng thời trong một chớp mắt cũng đã chụp vào Ngộ Không nơi cổ họng.

Trịnh Thiên Lăng đây là hạ tử thủ, hấn căn bản là không còn định đem Ngộ Không cho bắt về, sau đó mọi người lăng nhà lăng nặng thăm trước nửa ngày, sau cùng giả bộ khăng làm bộ làm cái tuyên án cái gì, hấn muốn cũng là tại chỗ trực tiếp giết chết Ngộ Không.

Thủ an Thiên Sư không nói này lời nói trước đó, Trịnh Thiên Lăng khả năng sẽ còn cái bộ đáng làm làm thành như vậy, tuy nhiên thủ an Thiên Sư như là đã đem hấn khuôn mặt cho đánh, vậy hấn Trịnh Thiên Lăng cũng chỉ có thể lại đem khuôn mặt cho đánh lại.

Đánh như thế nào trở lại? Đương nhiên là giết gà dọa khỉ!

Thủ an Thiên Sư chậm rãi cũng duỗi ra một tay, sau đó cái tay này liền rất kỳ quái trong nháy mắt liền chặn đứng Trịnh Thiên Lăng sờ hạ sát thủ, lại sau đó thủ an Thiên Sư chậm rãi nắm tay nhẹ nhàng nhất chuyển, ngón tay cái lập tức liền dán tại Trịnh Thiên Lăng cổ tay chỗ.

Ngoại nhân một chút đều không có phát hiện hai người bọn họ ở giữa độ sức, chỉ coi là Trịnh Thiên Lăng tiện tay như thế một trao, thủ an Thiên Sư cũng chỉ là tiện tay như vậy chặn lại, thế nhưng là bọn họ nhưng lại không biết, Trịnh Thiên Lăng Lúc này cũng đã gần bị thủ an Thiên Sư cái này ám thủ dọa cho chết.

Bị người trong nháy mắt đè lại Mạch Môn, Trịnh Thiên Lăng lúc này liền muốn buông tay, kéo một cái, tay kéo không ra; lại kéo, tay vẫn là hấn mụ kéo không ra; lại lại kéo, thủ an Thiên Sư ngón tay cái đặt nhẹ một chút hấn Mạch Môn, Trịnh Thiên Lăng nửa người lúc ấy liền giống bị điện giật, đem hấn tay hơi kém không có tại chỗ liền quỳ xuống.

"Trịnh thí chủ, ngài là hiểu lầm. Ngộ Không sớm tại mới nhập môn thời điểm, cũng đã báo cáo chuẩn bị Tịnh Y Vô Tăng khảo hạch, hai tháng về sau, Phong Ma vùng núi Vô Tăng bọn họ liền sẽ tới bắt hấn cho mang đi. Ta nói ngài không có tư cách trừng phạt Ngộ Không, cũng không phải là cố ý hao tổn ngài thể diện, mà chính là muốn đem chuyện này cho ngài giao phó rõ ràng a. Ai... , ngài nếu là giận lời nói, liền đem cái này Nghiệt Đồ cho mang đi đi." Thủ an Thiên Sư nói xong, liền buông tay đứng ở một bên.

Trịnh Thiên Lăng hiện tại cũng nhanh nghe ngốc, cũng sắp bị dọa sợ!

Khai quốc tế trò đùa, nếu như sự tình thật giống thủ an Thiên Sư nói một dạng, đừng nói là hấn Trịnh Thiên Lăng không có tư cách trừng phạt Ngộ Không, liền xem như đôi Thiếu Lâm Tự Phương Trượng "Đại Uy Thiên Long ba vật quý La Hán hộ Thiên tôn giả" Thủ Chính Thiên Sư tới, cũng mệ hấn là nhưng đồng thời trừng!

Tịnh Y Vô Tăng là làm gì? Đây chính là toàn bộ Phật Môn lấy ra thiên hạ đệ nhất Vô Tăng đoàn, lực kháng Đạo Môn, Nho Môn, Ma Môn, Yêu Minh, hoàng triều, Tà Đạo, Vô Giới Công Hội bảy đại thế lực, Gaia thiên hạ sở hữu Vô Lâm Môn Phái tuyệt đối quả đấm to!

Tịnh Y Vô Tăng chẳng qua là Phật Môn chính mình hướng về trên mặt thiếp vàng, chính mình cho mình lên xuôi tai danh hào thôi, trên giang hồ chân chính đối với mấy cái này Vô Tăng xưng hô là cái gì? Huyết y La Hán!

Xuyên là trắng nõn không vết tăng bào, đi nhưng là núi thấy biển máu huyết lộ.

Tịnh Y Vô Tăng đã nghe lệnh của Phật Môn,

Nhưng cũng độc lập với toàn bộ Phật Môn bên ngoài; Tịnh Y Vô Tăng đã tham gia trải qua tụng điển lễ phạt Tham Thiên, nhưng cũng bắt tuân Sát Giới không ngưng cuồng từ bi, nói trắng ra, dù là người chính là người trong Phật môn, nhưng là tại đám người này trước mặt người cũng nhất định phải thành thành thật thật, không phục người đều phải phục!

Trịnh Thiên Lăng loại này Mao nhi người muốn xuất thủ trừng phạt Tịnh Y Vô Tăng, vậy hấn thật là sống đến không kiên nhẫn.

Bất quá nói đi thì nói lại, giống Ngộ Không loại này vừa nhìn liền cái gì vô công cũng sẽ không, đáng người Thể Trạng tuổi tác tư chất toàn bộ Đồ nghiêm trọng không đạt tiêu chuẩn củi mục Tiểu Mập Mạp, có thể tham gia loại kia ngu xuẩn tổ chức sao?

Dù sao Trịnh Thiên Lăng nhìn trái, nhìn phải, bên trên xem, nhìn xuống, thấy thế nào làm sao nhìn, hấn đều không có nhìn ra Ngộ Không có dù là một chút điểm mà chỗ hơn người.

Ngộ Không cũng đúng là không có cái gì chỗ hơn người, dù là cũng là tính cả hấn cái kia phá hệ thống, nếu là hấn muốn trở thành Tịnh Y Vô Tăng bên trong một thành viên, vậy hấn cũng là muốn lại đầu thai hơn tám trăm quay về, mới có thể miễn cưỡng gia nhập.

Tuy nhiên mọi thứ luôn luôn một ngoại lệ, mà Nhị Lâm Tự vừa lúc cũng là như thế một cái ngoại lệ bên trong ngoại lệ.

Đừng Tự Viện dù là cũng là khắp nơi tìm gia gia cáo Nãi Nãi, chỉ sợ cũng chuẩn bị không đến một cái đề cử Bản Tự Vô Tăng gia nhập Tịnh Y Vô Tăng khảo hạch danh ngạch, dù cho thật làm ra danh sách kia, tám chín phần mười hấn cũng không thể nào thông qua khảo hạch.

Nhị Lâm Tự liền hoàn toàn không giống nhau, mỗi một năm, Tịnh Y Vô Tăng đều sẽ chuyên môn chạy tới nơi này chuẩn mất một chuyến, với lại chỉ cần Nhị Lâm Tự Phương Trượng nguyện ý thả người, như vậy Tịnh Y Vô Tăng ngay lập tức sẽ đem Nhị Lâm Tự Sa Di cho mang đi, đồng thời ngay cả khảo hạch đều không cần khảo hạch, trong nháy mắt liền xem như đã gia nhập Tịnh Y Vô Tăng cái này ngu xuẩn tổ chức, quả thực là Cửa sau mà không thể lại Cửa sau.

Nhị Lâm Tự năng lực có loại này Đặc Thủ Tính nguyên nhân, không phải là bởi vì Nhị Lâm Tự thật có cỡ nào tốt, ngược lại hoàn toàn chỉ là bởi vì Nhị Lâm Tự thật sự là quá kém, nát đến bình thường Đồ không thể nào nhúng tay Phật Môn tất cả Tự cụ thể sự vụ Tịnh Y Vô Tăng chúng, đều đã không vừa mắt trình độ.

Lúc này mới khiến cho Tịnh Y Vô Tăng chúng, hấn không thể lập tức liền lấy đi Nhị Lâm Tự bên trong sở hữu Sa Di, từ đó làm cho Nhị Lâm Tự tốt nhất lập tức bế Tự, hoàn toàn phong sơn, từ nay về sau tốt nhất mãi mãi cũng đừng có lại mở đó mới coi xong nước mỹ.

Đây chính là thủ an Thiên Sư vì sao dám nói thế với nguyên nhân, hấn đúng là không có nửa điểm Vọng Ngữ, hấn cũng đúng là bất đắc dĩ cùng cực!

Nếu như hấn không nói như vậy, như vậy hấn chỉ có thể giống như Trịnh Thiên Lăng động thủ, thế nhưng là ý mạnh hiếp yếu bản thân cái này cũng là người xuất gia tối kỵ, huống chi Ngộ Không đúng là trọng thương người khác, đúng là sai!

Có lỗi nhất định phải nhận, nhưng nếu như đem Ngộ Không cho giao ra lời nói, này Ngộ Không liền tuyệt đối là chết chắc.

Đánh lại không nguyện ý đánh, bảo đảm lại nhất định phải bảo đảm, làm sao bây giờ? Thủ an Thiên Sư trái muốn phải muốn, sau cùng cũng chỉ có thể quyết định đem Ngộ Không giao cho huyết y La Hán, trước tiên bảo trụ nhất mệnh rồi nói sau. UU đọc sách

"Người xuất gia không nói dối, Trịnh thí chủ nếu như không tin lời nói, hai tháng về sau, ngài có thể tự tới Bản Tự nghiệm chứng. Xem lão nạp lời nói, cũng không là cùng sự thật không hợp." Thủ an Thiên Sư bình tĩnh sau khi nói xong, liền cúi đầu yên lặng chờ đợi Trịnh Thiên Lăng Quyết Trách.

Trịnh Thiên Lăng mặt âm trầm nhìn xem thủ an Thiên Sư, hấn hiện tại trong nội tâm, nhưng so sánh sắc mặt hấn càng thêm khó coi hơn rất nhiều.

Hắn lúc này đã biết trước mặt cái này Lão Hòa Thượng, cũng không phải cái gì nhân vật đơn giản, Lão Hòa Thượng võ công đến đến cảnh giới gì, hắn Trịnh Thiên Lăng là nửa chút Đồ đoán không được, tuy nhiên tuyệt đối so với hắn mạnh hơn là được.

Đã như vậy, Trịnh Thiên Lăng cũng không có nửa chút muốn động thủ suy nghĩ, nhưng nếu như hắn thật sự như thế đi, hắn lại mười phần nuốt không trôi một hơi này, làm sao bây giờ?

"Thì ra là thế, tất nhiên Ngô Không đại sư đã là Tịnh Y Vô Tăng dự bị Vô Tăng, vậy ta Trịnh Thiên Lăng cũng liền lại không có lời nào có thể nói. Thủ an Thiền Sư, Thanh Sơn Bất Cái Lục Thủy Trường Lưu, chúng ta ngày sau gặp lại, đi!" Nói xong, Trịnh Thiên Lăng quay đầu liền dẫn đồ đệ mình bọn họ, không chút do dự liền rời đi cái này, khiến cho hắn thể diện mất hết Tiêu Phá tự miếu.

Nuốt không trôi cũng phải cổ họng, giang hồ vốn là như thế, người không có thực lực kia, nhất định phải nhẫn, cho dù là bị người đánh rặng hàm răng, tất nhiên đầu không lại người ta, vậy thì ngâm máu cùng một chỗ cổ họng.

"Hừ! Ta còn tưởng rằng hắn là cái gì tuyệt thế cao nhân đi? Ta nhỏ vào! Một chút loại Đồ không mang theo! Chuẩn bị hai, ba trăm người tới, vậy mà mẹ hắn ngay cả Tiểu Gia Mao nhi cũng không dám chạm thử, thứ đồ gì mà à." Ngô Không hướng về phía Trịnh Thiên Lăng rời đi phương hướng mười phần xem thường nói ra.

Thủ an Thiền Sư bình tĩnh nhìn xem chính mình sững sờ đồ đệ, hắn đã không có bởi vì đồ đệ làm xằng làm bậy mà sinh ra phần nộ, cũng không có bởi vì đồ đệ trêu ra phiền phức mà sinh ra oán hận, hắn nhìn xem chính mình Tiểu Đồ Đệ trong ánh mắt, vĩnh viễn có chỉ là từ bị.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6:: Vô tri không biết sợ

"Ngô Không a, sư phụ đây... , khả năng làm việc có lỗi với người sự tình, người có thể tuyệt đối đừng quai sư phụ à. Sư phụ thật sự là bị buộc bắt đắc dĩ, người... , năng lượng tha thứ sư phụ sao?" Thủ an Thiền Sư mười phần tâm thần bất định hướng mình Tiểu Đồ Đệ hỏi.

Ngô Không nghe được sư phụ lời nói bước nhỏ là sững sờ, sau đó hắn trong nháy mắt liền nổi giận nảy dựng lên.

"Tốt người cái khinh khinh mà sói Lão Hòa Thượng! Thiết thời ta vẫn còn ở trong nội tâm thời thời khắc khắc nhớ người! Người có biết hay không? Nếu như ta không phải sợ hãi cái tôn tử kia sống đánh người, con mẹ nó chứ sớm chạy đến chân trời góc biển tiêu dao đi! Tiểu gia ta lần này trở về, vậy nhưng vốn là định đem chính mình đầu này nát mệnh, cho vứt không cần à! Người, người, người, người nói một chút người đây? Người nói, người đến là làm cái gì có lỗi với ta sự tình! Người có phải hay không đem ta mua được nơi khác làm lao động trẻ em? Người nói!" Ngô Không ưỡn lấy cái bụng, cầm cái eo, mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ hướng sư phụ quát.

"... , cũng không tính là lao động trẻ em á. Người bên kia vẫn là rất không tệ, bọn họ tuy nói là thô lỗ một chút, nhưng nhìn tại người tuổi còn nhỏ phần bên trên, nhất định sẽ đối với người chiếu cố nhiều hơn. Bất quá..., bên kia hoàn cảnh đúng là không thể nào tốt, nhưng là cũng không có gì a, cũng là điểm đen, nguy hiểm một chút. Người yên tâm tốt, người khác nhất định sẽ chiếu cố người." Thủ an Thiền Sư cũng tâm hồng miễn cưỡng giải thích.

"Điểm đen đây? Nguy hiểm một chút? Giống như nhất bang thô lỗ gia hỏa cùng một chỗ?" Ngô Không cúi đầu nhỏ giọng nói thầm cô một trận về sau, liền bỗng nhiên ngẩng đầu lên, sắc mặt vô cùng Bất Thiện hướng về phía sư phụ từng chữ hỏi.

"Chỗ ấy, có phải hay không còn cũng vắng vẻ? Bình thường, còn cũng ít ai lui tới đâu?" Ngô Không nắm bắt quả đấm mình, cười lạnh hỏi.

"Ừm, Phong Ma Sơn à. Vậy khẳng định là vắng vẻ cũng ít ai lui tới cũng, tuy nhiên... ." Không đợi thủ an Thiền Sư nói hết lời, Ngô Không liền ngo ngoe trực khiếu hướng về hắn xông lại.

"Ta đánh chết người cái vương bát đần Hắc Tâm hòa thượng! Người dám đem Tiểu Gia bán đi hắc lò than! Người người người, người người nếu có gan thì đừng chạy! Người đừng tưởng rằng chân người trưởng ta liền đuổi không kịp người! Người đừng chạy!" Ngô Không nhanh chóng đập đập trên cái kia song Tiểu Đoàn Thối, càng không ngừng đuổi theo chạy trốn chết thủ an Thiền Sư.

Một mực đến nửa canh giờ về sau, hai người lúc này mới yên tĩnh xuống.

"Vù vù... , xoẹt xoẹt... , chết, Từ Lão Đầu, người... , người có gan hạ xuống." Ngô Không để trần cái cánh tay nằm tại dưới một thân cây, hữu khí vô lực đối với đang núp ở trên cây sư phụ mắng.

"Ngô Không, người bình tĩnh một chút, thật tốt nghe vì sư giải thích một chút được không? Lại nói, vì sư là sẽ khinh công, vô luận như thế nào người cũng là bất không được vì sư. Ai... , người đưa nhỏ này... ." Không đợi thủ an Thiên Sư đem lời kể xong, dưới cây Ngô Không vọt một chút liền nhảy dựng lên, hướng về phía hấn hưng phấn hô lớn.

"Cái gì! Hắc lão đầu người vậy mà lại khinh công! Không đúng, sư phụ, ta tốt sư phụ a! Người hạ xuống, ngài hạ xuống, ngài tranh thủ thời gian hạ xuống sư phụ, ngài chậm rãi một chút, tuyệt đối đừng đập lấy dụng. Hai nhà chúng ta mà nhất định phải thật tốt tâm sự chuyện này!" Vừa nói, hấn còn một bên hưng phấn xoa xoa tay, hoàn toàn cũng là một bộ béo Hoàng Thử Lang cho lão công gà chúc tết tư thế.

Thủ an Thiên Sư liên tục xác định, đồ đệ thật sự là muốn cùng hấn thật tốt tâm sự, hấn lúc này mới giống như một mảnh lá rụng, nhẹ nhàng từ trên đỉnh cây đáp xuống.

Ngô Không vừa nhìn sư phụ cổ này tiêu sái sức lực, hấn cái kia Tiểu Phi trên mặt tròn, nhất thời liền cười càng giống là một đóa cúc hoa.

"Sư phụ, sư phụ, đồ nhi đáng chết, ngài lão nhân gia trước tiên bớt giận. Sư phụ có việc, đệ tử đương nhiên lẽ ra phục cực khổ, đây là ta nghĩa bất dung từ trách nhiệm, cũng là ta tuyệt đối phải làm chỉ nghĩa vụ! Sư phụ, ta đã muốn phi thường rõ ràng, đừng nói là người đem ta bán cho hắc lò than, dù là người chính là mệnh lệnh đồ nhi đi Đạo Sơn Hóa Hải đi đến như vậy một lần, đồ đệ cũng tuyệt không hai lời! Sư phụ, ngài về sau có chuyện gì liên cứ việc phân phó ta đi!" Ngô Không một mặt cương nghị quả cảm biểu lộ, không biết, còn tưởng rằng con hàng này thật sự là cái gì có lý tưởng chịu phụng hiến hảo thiếu niên đây.

Đối với mình đồ đệ đến là cái gì mặt hàng, thủ an Thiên Sư đương nhiên là nhất thanh nhị sở,

Hấn chỉ là cho tới bây giờ đều không có ghét bỏ qua Ngô Không a.

Tại thủ an Thiên Sư tâm lý, nếu như Ngô Không trở nên ai da, vậy hấn sẽ cho rằng, đây chỉ là bởi vì Ngô Không vốn chính là ngoan ngoãn cho nên mới sẽ như thế, cùng hấn không có cái gì quan hệ; nếu như Ngô Không trở nên làm xấu, vậy hấn sẽ cho rằng, đây chỉ là bởi vì Ngô Không nhất thời hồ đồ thôi, đưa nhỏ này bản tính đó còn là tốt, chính mình chỉ cần thật tốt vì hấn khuyên một chút, Ngô Không liền nhất định sẽ chính mình Biến tốt, mà hấn làm ra hết thảy cũng không thể tính là cái gì công lao.

Cho nên, vô luận Ngô Không là tốt là xấu, tại thủ an Thiên Sư trong nội tâm, Tiểu Đồ Đệ mãi mãi cũng là cái kia tuy nhiên có chút mơ hồ, có chút lười biếng, có chút lằng đẩu dựa dẫm, nhưng thủy chung đều sẽ có chính mình viên kia thiện lương nội tâm hào đồ đệ.

"Ai... , sư phụ cũng không có gì muốn phân phó người... . Ngô Không a, người... , bằng không lời nói, liền hoàn tục đi thôi." Thủ an Thiên Sư chần chờ rất lâu, rồi mới đem lời nói này nói ra.

Nếu như là đối lại trước kia, Ngô Không tuyệt đối là lại bởi vì sư phụ quyết định này, lập tức liền cao hứng lẫn lộn.

Nhưng hôm nay mắt thấy chính mình cuối cùng có thể học được võ công, nhưng sư phụ vậy mà lại như xe bị tuột xích!

Thăm thẳm có thể nhìn thúc thúc quyết không có thể nhìn, Ngô Không lập tức liền nhảy dựng lên lại cảm eo.

"Ta không hoàn tục! Ta còn nói cho người biết lão đầu nhi, tiểu gia ta hiện tại liền cùng người mảo tiến lên! Nếu như người không dạy ta loại kia bay tới bay lui khinh công, này, này... , vậy ta vẫn ôm chân người! Ta còn cần người!" Nói Ngô Không liền ôm chặt lấy thủ an Thiên Sư bắp đùi, đồng thời áp úng một cái liền cần.

"Ai u ——! Người người người, người tranh thủ thời gian cho ta nhả ra!" Thủ an Thiên Sư vô luận như thế nào cũng không có nghĩ đến, đồ đệ vậy mà lại vô lại đến loại trình độ này, liền không kịp đề phòng phía dưới, hấn lập tức liền trúng chiêu.

"Bên trong câu ba câu? Bên trong ba câu, chó thất lạc ba động chó!" Ngô Không cắn sư phụ bắp đùi mơ hồ không rõ nói.

"Dạy một chút dạy, ta dạy còn không được à, người tranh thủ thời gian nhả ra." Thủ an Thiên Sư cũng thật sự là không có cách nào.

"Lý Bát Sĩ!" Ngô Không vẫn như cũ mồm miệng không Thanh Oai hiệp nói.

"Cái gì?" Thủ an Thiên Sư có nghe không có hiểu, nghi hoặc hỏi.

"Người thê!" Ngô Không nhả ra sau khi nói xong, áp úng một cái lại cần trở lại.

"Ai u ——! Tốt tốt tốt, ta thê ta thê, UU đọc sách ta dạy cho người võ công được thôi. Người tranh thủ thời gian nhả ra!" Vì chính mình Lão chân, thủ an Thiên Sư đành phải thê dạy đồ đệ võ công.

Ngô Không gặp sư phụ cuối cùng đáp ứng, hấn lúc này mới buông ra chính mình im mồm chân.

"Ai ——, vì sư không dạy người võ công, hoàn toàn chính là vì người tốt, để người rời đi Nhị Lâm Tự hoàn tục, cũng là vì người tốt. Nói thật, ta bây giờ suy nghĩ một chút, ta thật sự là làm sai! Ta không nên tùy tiện nói với người, người là cái gì dự bị Tịnh Y Vô Tăng. Vì sư có lỗi với người." Thủ an Thiên Sư mười phần hối hận cúi đầu xuống.

"Tịnh Y Vô Tăng là thứ đồ gì đây? Thật tốt, người cũng đừng lại nói cái gì đúng hay không lên ta, chỉ cần người đem người khinh công dạy cho ta, vậy người chính là ta tốt sư phụ, cũng quá đối với lên ta. Chúng ta tranh thủ thời gian nắm chặt thời gian, người bây giờ liền dạy ta đi." Ngô Không chẳng hề để

ý cười khúc khích, vội vàng thúc giục nói.

Nhìn xem Ngô Không này tầm cả lơ phất phơ không quan trọng đáng đáp, nếu như mình không phải người xuất gia lời nói, như vậy thủ an Thiền Sư thật sự là phi thường muốn dạng này đối với Ngô Không nói chuyện: "Tiểu tử ngươi biết cái gì à! Không có võ công ngươi cũng như thể năng lượng tìm đường chết, chờ ngươi có võ công về sau, vậy ngươi mẹ hần còn không phải lập tức liền lên Tây Thiên! Lão tử tận tình khuyên bảo khuyên ngươi, toàn tâm toàn ý suy nghĩ cho ngươi. Có thể ngươi đây? Ngươi lại còn dám cần ta bắt đầu! Tốt gọi cảm sao? Cũng chính là lão tử tính tình tốt, bằng không không phải một đầu ngón tay nghiền chết ngươi cái Tiểu Vương Bát Đản không thể."

"Tắm một cái ngủ đi, ta buổi sáng ngày mai bắt đầu dạy võ công cho ngươi." Thủ an Thiền Sư thật sự là lấy chính mình vô tri không biết sợ đồ đệ không có cách, vứt xuống một câu nói về sau, hần liền mỗi một hướng mình Thiền Phòng đi đến.

"A! Ta cuối cùng có thể học võ công! Vạn Tuế ——! Nhanh sử dụng Song Tiết Côn, hừ hừ a này, nếu như ta có khinh công, võ nghệ cao cường... ." Ngô Không vui vẻ một bên hát, một bên lung tung khoa tay múa chân lấy, lạnh lợi hướng về chính mình cái phòng đột đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7:: Thanh tĩnh Tâm Quyết

Ngày thứ hai sáng sớm, sư đồ hai người tại trong tiểu viện đối lập mà ngồi, thủ an Thiền Sư bắt đầu dạy bảo Ngô Không võ công.

"Ngô Không, vì sư hôm qua muốn một đêm, liên quan tới là có hay không dạy võ công cho ngươi vấn đề, ngươi đừng nói trước, nghe vì sư đem lời kể xong." Thủ an Thiền Sư vừa nhìn Ngô Không lại là một bộ lửa lan đến nhà điều dạng, hần tranh thủ thời gian liền ngăn lại đối phương hung hăng càn quấy, rất nhanh nói tiếp.

"Nguyên bản, vì sư vẫn luôn phi thường hi vọng, ngươi có thể làm Thanh Thanh lăng lăng Tiểu Hòa Thượng, bình an, vui vui sướng sướng sống hết một đời. Thế nhưng là... , ai... , trời không toại lòng người, lại hoặc là nói ngươi duyên pháp vốn nên như vậy. Vì sư không nghĩ tới, từ khi đầu ngươi sau khi bị thương, ngươi vậy mà lại tính tình đại biến. Sau đó liền sau khi phát sinh liên tiếp sự tình, đương nhiên, tại những chuyện này bên trong, vì sư đúng là làm sai rất nhiều quyết định, đến mức sự tình đến bây giờ tình trạng này, sai lầm sai lầm." Nói, thủ an Thiền Sư lại cúi đầu xuống bắt đầu sám hối đứng lên.

"Lão Hòa Thượng! Ta nói ngươi có hết hay không! Không phải liền là dạy cái rắc rối khinh công sao? Có dạy cũng chính là một câu nói sự tình. Ngươi muốn dạy, vậy ngươi liền đau nhức thống thống khoái khoái dạy; ngươi nếu không dạy... , ngươi nếu không dạy... , vậy ngươi liền đau nhức thống thống khoái khoái để cho ta cần chết ngươi! Thiếu mẹ hần nói nhảm, tranh thủ thời gian dạy ta!" Ngô Không cảm giác sư phụ giống như vừa chuẩn Bị như xe bị tuột xích, hần liền tranh thủ thời gian hung tợn đối với sư phụ tiến hành uy hiếp.

"Ta là nhất định sẽ dạy ngươi. Bất quá, có mấy lời ta nhất định phải cẩn thận kể cho ngươi rõ ràng, nếu không lời nói, nếu có một số chuyện ngươi làm không rõ ràng, như vậy... , ngươi cả đời này thành tựu, tối đa cũng cũng là Mạt Lư!" Thủ an Thiền Sư Lúc này thần sắc nghiêm túc dị thường, hần vô cùng nghiêm túc đối với Ngô Không giảng đạo.

Ngô Không nghe xong sư phụ lời này nhất thời liền không còn dám lơ đãng, nhỏ giọng oán thầm vài câu về sau, hần liền tranh thủ thời gian ngồi nghiêm chỉnh, nghiêm túc bắt đầu nghe sư phụ dạy bảo.

Thủ an Thiền Sư gặp Ngô Không trung thực, hần liền nghiêm túc nói tiếp đến: "Ngô Không, thế gian võ giả vô số, Võ Lâm Môn Phái vô cùng! Cho nên, làm một tên võ giả nhất định phải trong lòng còn có kính sợ, mình bạch Nhất Sơn còn cao hơn Nhất Sơn. Nếu như ngươi học võ về sau, liền tự cao tự đại cho là mình thiên hạ vô địch lời nói, vậy ngươi Kiếp Số liền cách ngươi cũng không xa! Mệnh nếu như Đổ thất lạc lời nói, vậy ngươi còn xưng cái gì tôn, làm cái gì tổ? Vì sư lời nói, ngươi hiểu chưa?"

"Biết biết, không phải liền là giả heo ăn thịt hổ ra vẻ đáng thương à, cần phải dài dòng như vậy nửa ngày sao?" Ngô Không trợn mắt trừng một cái về sau, cũng không kiên nhẫn đáp.

Thủ an Thiền Sư nghe được đồ đệ trả lời về sau, khí hơi kém không có một té ngã cảm đi qua, không nói chuyện cầu thả lý không cầu thả, nếu chính hần muốn nói cũng chính là ý tứ này.

Gặp đồ đệ mình bạch ra vẻ đáng thương đạo lý, thủ an Thiền Sư liền nói tiếp nói: "Thiên hạ võ học lấy Luyện Pháp đến phân lời nói, đại thể có thể chia làm hai loại —— luyện thể cùng Luyện Tâm. Phật Môn võ học coi trọng Thiền Võ Hợp Nhất, lấy tâm chuyển vật, cho nên là tiêu chuẩn Luyện Tâm phương pháp, điểm này ngươi vô luận như thế nào đều muốn nhớ rõ ràng, ngàn vạn không thể quên!" Giảng ở đây thủ an Thiền Sư cố ý dừng lại, chờ đợi lấy Tiểu Đồ Đệ phản ứng.

Ngô Không trên cơ bản cũng là cái mù chữ, hẳn chỗ nào nghe hiểu được cái gì tâm a, thiền A Chi loại, cho nên đối với hẳn giảng những này căn bản chính là Đản gây tai Trâu một dạng, hẳn làm sao có khả năng sẽ có nửa chút phản ứng.

"Người... , chẳng lẽ liền không có cái gì muốn hỏi?" Gấp đồ đệ đản độn xem chính mình nửa ngày, lại không lên tiếng tức vấn đề gì cũng không hỏi, thủ an Thiền Sư đành phải hướng về đồ đệ hỏi.

"Phật Môn võ học coi trọng Thiền Võ Hợp Nhất lấy tâm chuyển vật cho nên là tiêu chuẩn Luyện Tâm phương pháp điểm này người vô luận như thế nào đều muốn nhớ rõ ràng ngàn vạn không thể quên! Không phải liền là nhớ kỹ câu nói này à, cái này có cái gì à? Ai nha người nhanh a sư phụ, ta đều đã nhớ kỹ. Người liền tranh thủ thời gian dạy ta khinh công đi." Ngô Không đã vô cùng thiếu kiên nhẫn.

"Ai... , quên, vì sư lời nói này người ngàn vạn không thể quên, chỉ mong người ngày sau có thể minh bạch. Ngô Không, hai tháng về sau người liền muốn đi Phong Ma Sơn tu hành, bởi vì thời gian cấp bách, vì sư không có khả năng đem chính mình có tất cả võ công Đồ truyền thụ cho người, cho nên, vì sư quyết định chỉ truyền cho người ta Nhị Lâm Tự bất truyền chi bí —— thanh tịnh Tâm Quyết,

Sau đó, người nhất định phải nghe... ." Không đợi thủ an Thiền Sư đem lời kể xong, Ngô Không lại ngao ngao gọi náo đứng lên.

"Dựa vào cái gì à? Lão Hòa Thượng, người nói, người có phải hay không dự định gạt ta! Người đừng tưởng rằng tùy tiện dạy ta chút đồ vật, là có thể đem ta cho đuôi! Ta cho người biết, cửa sổ có hi vọng đều không có! Người tốt nhất thành thành thật thật đem người biết võ công Đồ Giảng một lần, sau đó để cho ta chính mình tùy ý chọn. Ta nói ta muốn học võ công gì, người nhất định phải dạy ta võ công gì! Cái gì chó má thanh tịnh Tâm Quyết? Nghe xong cũng không phải là lợi hại gì mất hàng. U? Người lại còn dám không phục? Cần thận ta cần chết người." Ngô Không xấn xấn tay áo, làm ra một bộ tùy thời chuẩn bị cần bắt đuôi tư thế.

"Lão nạp liền dạy người thanh tịnh Tâm Quyết! Có học hay không, tùy người!" Phật cũng là có ba phần hóa, hướng chỉ là thủ an Thiền Sư, đồ đệ như thế không biết tốt xấu, hẳn rốt cục hoàn toàn động Sân Niệm.

Đứng người lên phát ông tay áo một cái, thủ an Thiền Sư quay người liền muốn rời đi nơi này, ngay sau đó, hẳn lại đem tay phải tay áo tùy ý về phía sau hất lên, liền cũng không quay đầu lại rời đi sân nhỏ.

Ngô Không tại sư phụ quay người thời điểm, UU đọc sách vừa định muốn nhào tới hung ác cắn một cái, đón lấy, hẳn liền cảm thấy mình bị sư phụ tay áo phải từ tùy ý quét qua, sau đó, hẳn liền nhất động cũng không thể động.

"Sư phụ, người trở về à, ta cũng không dám lại." Ngô Không mười phần muốn sư phụ nói như vậy, bất quá, Lúc này nhất cước về phía sau, nhất cước đơn độc đứng thẳng, thân thể hướng về phía trước nhô ra, hai tay nâng tại hai tai bên cạnh, một mặt gương nanh múa vuốt buồn cười biểu lộ Tiểu Mập Mập, là vô luận như thế nào cũng nói không ra lời nói.

Thời gian luôn luôn tiếp tục đến giữa trưa mặt trời gay gắt vào đầu thời điểm, Ngô Không cuối cùng phù phù một chút hoàn toàn ngã trên mặt đất, hiện tại hẳn ngược lại là có thể di động, tuy nhiên Lúc này, hẳn cảm thấy mình từ đầu đến chân toàn thân cao thấp, không có một khối bắp thịt không chua không đau, ngay cả bờ môi cộng thêm cái miệng Đản Từ cũng đều tất cả đều là như thế.

"Ai... , hiện tại trung thực a? Đem thuốc uống." Chẳng biết lúc nào, thủ an Thiền Sư đi vào Ngô Không bên người, hẳn gấp đồ đệ mặt mũi tràn đầy phần nộ không nói một lời nhìn mình lom lom, hẳn cũng không tức giận, chỉ là đến gấp cả lưng đem một hoàn đan dược nuốt vào đồ đệ trong miệng về sau, kéo đồ đệ hướng về phía sau mình một sau lưng, liền hướng phía ngoài viện đi qua.

Ngô Không nắm qua này hoàn đan dược về sau, nhất thời cảm thấy một dòng nước nóng lập tức liền chảy qua toàn thân, Nhiệt Lưu chỗ tới chỗ bắp thịt lập tức liền không còn đau nhức như vậy.

Hắn ghé vào sư phụ trên lưng, nhìn xem sư phụ bình tĩnh nhìn qua phía trước, không khỏi, hẳn bất thành linh cảm thấy một cổ rất cường liệt ủy khuất, không chút nghĩ ngợi hẳn liền chiếu vào sư phụ bả vai một cái liền cắn.

Thủ an Thiền Sư cảm thấy mình bả vai bỗng nhiên đau xót, hẳn hơi nhíu nhíu mày về sau, liền bình tĩnh không nói một lời cõng Tiểu Đồ Đệ tiếp tục hướng phía trước đi đến.

Ngày thứ hai sáng sớm, sư phụ hai đứng giờ đi vào tiểu viện, Ngô Không bắt đầu chính thức học tập lên, Nhị Lâm Tự sừng sừng ngàn năm như cũ không ngã lớn nhất ý vào, thiên hạ tâm luyện võ công tuyệt đỉnh pháp môn —— thanh tịnh Tâm Quyết.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8:: Nghiêm Sư kém người

"Ngàn vòng Vạn Chuyển dù sao khoảng trống, cổ rãnh Vô Không cũng không khoảng trống. Điện khắp sườn núi tổ chim non ấu chim, an tâm thì sợ gì mưa cùng gió. Hương thơm tượng Hoàn Giang bằng sóng triều, Sư Vương tiểu ngao không cần hung ác. Kim Cương tự tại thập phương cảnh, bất động Tùy Duyên độ vô cùng."

Ngô Không một bên nhe răng nhếch miệng lớn tiếng đọc lấy thanh tịnh Tâm Quyết Tổng Cương, một bên lấy một loại vô cùng vô cùng hung ác ánh mắt căm tức nhìn cách đó không xa sư phụ, hắn Lúc này bộ dáng, vậy đơn giản là thể thảm vô cùng.

Ngô Không biết luyện võ công có thể sẽ cũng vất vả, nhưng là hắn vạn lần không ngờ, vậy mà năng lượng vất vả đến mức hãn trình độ này!

Toàn thân trên dưới dây dưa hai đầu ít nhất Trọng một trăm cân xích sắt, cái này cũng liền không nói; hai tay bình thân đồng thời mỗi cánh tay phía dưới Đô treo một cái 20 cân chậu than, cái này cũng liền không nói; cưỡi ngựa ngồi xổm háng kiểu cộng thêm trên đùi đặt ngang cùng một chỗ nặng năm mươi cân bàn đá, cái này cũng chưa kể tới; đối với những này, Ngô Không biểu thị chính mình hoàn toàn có thể tiếp nhận, nhưng chỉ có một đầu, chỉ có một đầu Ngô Không cảm thấy là phi thường có vấn đề.

Tất nhiên mình đã Đô bị ép nhất động cũng không thể động, trên cơ bản liền có thể nói là sắp bị đè chết, làm như vậy đi còn muốn điểm chính mình huyết đạo đâu? Làm gì còn muốn cho chính mình trừ miệng bên ngoài, toàn thân trên dưới bất kỳ địa phương nào cũng không thể động đâu? Có cần phải sao?

Cho nên, Ngô Không liền sẽ thỉnh thoảng dạng này biểu đạt một chút.

"Con mẹ nó chứ không niệm——! Cái gì chó má nát võ công! Lão tử không học——! Lão Hòa Thượng, ngươi có gan liền đem ta huyết đạo cho giải khai! Xem lão tử có dám hay không giết chết ngươi——!" Ngô Không thuần túy cũng là tốt vết sẹo liền vong đau, hoàn toàn cũng là cái nhớ ăn không nhớ đánh hàng.

Thủ an Thiên Sư Lúc này đang cũng hài lòng nghiên lấy Phật Kinh, với lại bên tay trái bên trên lại còn phao một bình trà ngon, hắn trước kia tại giữa ban ngày thời điểm, trên cơ bản đều sẽ mười phần vất vả xuống đất lao động, tuyệt đối là không có khả năng giống bây giờ dạng này thanh nhàn, bây giờ cuối cùng có thể thật tốt hưởng thụ một chút, Tiểu Đồ Đệ cũng dám phản đối, vậy được rồi.

Thủ an Thiên Sư nhìn cũng không nhìn đồ đệ mình, tay trái tùy ý hướng về hãn nhất chỉ, liền tiếp theo hưởng thụ từ bản thân khoái lạc nghỉ dưỡng thời gian.

Theo một chỉ này điểm trúng, Ngô Không nhất thời liền cảm thấy mình bụng dưới một ngựa, ngay sau đó, cổ này ngựa sức lực liền càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn, nhưng mà này còn còn chưa xong, cổ này sức lực lại còn theo toàn thân Huyết Quản không nhanh không chậm hướng về thân thể mỗi cái bộ vị di động!

Có thể tưởng tượng đến con kiến tại trong đầu bò sát cảm giác sao? Có thể tưởng tượng đến nước sôi tại ngũ tạng trung lưu chuyển nhiệt độ sao? Có thể tưởng tượng đến lưỡi dao tại * bên trong róc thịt cọ thổng khổ sao? Có thể tưởng tượng đến tứ chi bị từng chút một nghiền nát tuyệt vọng sao?

Đây chính là Ngô Không Lúc này cảm giác, muốn sống không được muốn chết không xong cảm giác!

Cùng giờ này khác này tuyệt vọng so sánh, không có trúng một chỉ này trước đó loại kia tiểu mệt nhọc, căn bản cũng cũng là nhiều nước mà thôi.

"Sư phụ... , ách... , sư phụ... , ách... , ta không dám——! Ta thật không dám! Ngài liền tha ta đi! Ngài liền tha ta a——! A ách... , a ách——! Để cho ta chết, nhanh để cho ta chết! Để cho ta chết đi——!" Ngô Không giống một cái thụ thương giống như dã thú, điên cuồng thổng khổ kêu thảm.

Thủ an Thiên Sư nắm bắt Phật Kinh tay phải, một khắc liền tục khẽ run, hãn mấy lần đều muốn giải khai Ngô Không huyết đạo, tranh thủ thời gian kết thúc đồ đệ thổng khổ, nhưng hãn Đồ nhện xuống.

Từ xưa cũng là Nghiêm Sư ra cao đồ, cho tới bây giờ như thế, đồ đệ nếu là thật một chút mao bệnh đều không có, này làm gì không duyên có tìm sư phụ, cho mình hàng bồi phận chút đây?

Tốt sư phụ, không chỉ có thể thấu triệt thấy rõ đồ đệ trên thân không đủ, đồng thời sẽ còn thiện dùng tương ứng phương pháp đối với dạy bảo, để Sứ Đồ đệ năng lực toàn diện đề cao, trọng yếu nhất là, tốt sư phụ phi thường mình bạch chính mình nhất định phải nghiêm ngặt chấp hành kế hoạch, dạng này mới xem như xứng đáng sư phụ hai chữ!

Ngô Không muốn học võ, trên người hãn thiếu là cái gì? Không đúng, phải nói trên người hãn có cái gì, có thể khiến cho hãn ngày sau thành tựu có thể cao hơn?

Đáp án là cái gì đều không có, tư chất, ngộ tính, kiên quyết, bền lòng, cái này bốn hạng Ngô Không một hạng Đô không đồng nhất hạng, hãn căn bản là chỉ là cái người bình thường Trung Bình phạm nhân,

Căn bản là cùng vạn người không được một Luyện Võ Kỳ Tài loại này cao đại thượng quang huy nhân sĩ, một chút bên cạnh Đô treo không hơn.

Nói trắng ra, Ngô Không luyện võ thuần túy cũng là lãng phí thời gian, trên cơ bản là không có khả năng sẽ lấy được đại thành tựu, bằng không lời nói thủ an Thiên Sư đã sớm dạy hãn võ công, cần gì phải chờ tới bây giờ.

Nếu không phải tình thế bức bách cộng thêm Ngô Không chính mình mãnh liệt yêu cầu, thủ an Thiền Sư đời này cũng không biết dạy đồ đệ bất luận võ công gì, nhưng hần cuối cùng vẫn dạy.

Như là đã dạy, này thủ an Thiền Sư liền nhất định sẽ xứng đáng sư phụ hai chữ này, không giữ lại chút nào dốc túi tương thụ, để Sứ Đồ đệ ngày sau có thể đi càng xa, trở nên càng mạnh!

Thanh tịnh Tâm Quyết sở dĩ là tâm luyện võ công đỉnh cấp pháp môn, đây không phải là không có một chút mới nói lý, bộ này Tâm Quyết luyện về sau sẽ có một cái vô cùng khuếch trương tác dụng —— không nhìn bích chương, không nhìn sở hữu võ giả tấn cấp lúc sinh ra các loại bích chương!

Sau này đến Tiên Thiên bích chương, thoải mái qua; Tiên Thiên đến Dương Thần bích chương, nhảy một cái qua; Dương Thần đến Phán Hư bích chương, nhảy nhảy qua; Phán Hư đến thành đạo bích chương, khả năng qua, mặc dù nói càng gần đến mức cuối tác dụng càng nhỏ, UU đọc sách thể nhưng là cái này đã phi thường khó, dù sao Phán Hư Cảnh Giới trước đó trên cơ bản là có thể xem thường võ đạo bích chương, cái này ngoại quái mở đã là rất mạnh.

Chỉ cần Ngô Không về sau chính mình không tìm đường chết làm cho chính mình sớm đi học hỏi kinh nghiệm, đồng thời làm từng bước thật tốt tập võ, thủ an Thiền Sư liền dám võ bộ ngực trước bất kỳ ai cam đoan, đồ đệ mình cái kia chính là Dương Thần cao thủ câu lạc bộ VIP dự bị hội viên, thiên hạ có khả năng nhất gia nhập bên trong tương lai đại nhân vật một trong.

Đương nhiên, thành tựu cùng độ khó khăn từ trước đến nay cũng là mốc nổi, thanh tịnh Tâm Quyết có cường đại như vậy tác dụng, vậy nó tập luyện đứng lên độ khó khăn cũng là vượt quá tưởng tượng.

Phật Môn Võ Học coi trọng Thiền Võ Hợp Nhất mà không phải Võ thiền hợp nhất, thiền phía trước Võ ở phía sau là có rất sâu đạo lý, mà không phải làm êm tai cứ như vậy tùy tiện nói một chút.

Mình Tâm Kiến Tĩnh Lập Địa Thành Phật, là Tham Thiền con mắt, thiền cũng là thanh tịnh, Tham Thiền cũng là tham gia thanh tịnh hoặc là nói là tham gia yên tĩnh.

Tham gia yên tĩnh có thể Minh Tâm Kiến Tĩnh, Minh Tâm Kiến Tĩnh liền có thể Lập Địa Thành Phật, Phật đều có thể thành, Võ chẳng lẽ sẽ không được sao?

Thanh tịnh Tâm Quyết cùng nói nó là học võ pháp môn, chẳng nói nó là Tham Thiền pháp môn, Ngô Không hiện tại làm việc mà cùng nói là đang luyện võ, chẳng nói đây là thủ an Thiền Sư đang buộc hần Tham Thiền!

Thiên hạ võ giả ngàn ngàn vạn vạn, nhưng chân chính Thiền Sư lại có bao nhiêu? Một cái bàn tay đều có thể đếm rõ, đem Thiền Sư Quân Dự Bị một cái sát bên một cái về phía sau sắp xếp, dù là cũng là xếp tới chân trời, Đồ đệ hần không có khả năng tìm được Ngô Không bóng dáng.

Người phi thường đi phi thường sự tình, tất yếu có phi thường pháp luật, thủ an Thiền Sư nhìn như là tại giày vò Ngô Không, nếu nhưng là tại toàn tâm toàn ý thành tựu Ngô Không.

Tóm lại vẫn là câu nói kia, cửa này qua về sau, chỉ cần Ngô Không chính mình không tìm đường chết, thành thành thật thật làm từng bước tập luyện võ nghệ, như vậy về sau, thiên hạ chỉ cường giả bên trong, liền nhất định sẽ có —— Nhị Lâm Tự Ngô Không!

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9:: Nỗi buồn ly biệt cảm xúc biệt ly

Hai tháng thời gian rất nhanh liền đi qua, Nhị Lâm Tự thanh u thanh nhả trong tiểu viện, có một tên người mặc xích sắt, hai tay treo lò, chân ép bàn đá, thân cao nhiều nhất 1 mét 2, vòng eo ít nhất 1 mét 5, da thịt trắng nõn béo giống như viên thuốc Tiểu Sa Di, Lúc này chính diện không Hồng Khí không thờ, hơi hơi nhắm chính mình hai mắt, yên lặng một lần lại một lần tụng cái gì.

Trong chùa chỉ có hai vị người xuất gia, thủ an Thiền Sư Lúc này đang tại trong ruộng lao động, như vậy cái này nhìn có chút tiểu lợi hại Tiểu Bàn Sa Di, hiển nhiên cũng là Ngô Không.

Ngô Không vẫn như cũ tu luyện hần tự mình mệnh danh hồ cha Tâm Quyết, trong miệng niệm tuy nhiên vẫn là trước đó niệm, nhưng hần Lúc này trên thân để đặt những cái kia vụn vụn vật vụn trọng lượng, cũng đã vượt xa lúc trước.

Hiện tại Ngô Không trên thân cột hai đầu thô xích sắt, mỗi đầu tất cả Trọng 200 cân; dưới hai tay treo hai cái chậu than, mỗi cái tất cả Trọng 100 cân; trên đùi đặt ngang lấy Thanh Thạch Bàn, Lúc này đã thông suốt 200 cân, cùng hai tháng trước thể năng so sánh, Ngô Không giờ này khắc này thể năng

chỉ ít có thể lấy xong bạo khi đó chín cái đường phố, là dư xài một chút vấn đề đều không có.

Tuy nhiên thể năng càng không ngừng đề cao, cũng xác thực mang đến một cái nhỏ nhỏ mao bệnh, đó chính là hắc Thể Trọng vậy mà cũng sẽ đi theo càng không ngừng đề cao, nhưng thần kinh không ổn định Ngô Không, nhưng cũng không có đem này một ít Tiểu Mao Bệnh để ở trong lòng.

Dựa theo hắc lại nói, nam nhân trọng yếu nhất cũng là thực lực, béo một chút lại như thế nào? Ít nhất đoạt com còn có thể ăn nhiều 5 chén đầu, nam nhân sao, vậy sẽ phải để cho mình lộ ra có phân lượng một chút.

Bất kể thế nào nói, hắc dù sao đối với mình hiện tại trạng thái là thật hài lòng, mỗi một ngày đều là buổi sáng luyện võ, buổi chiều lao động, ban đêm chép kinh, một môi tuy nói là phi thường một môi, có thể mỗi một ngày thu hoạch nhưng cũng là tương đối lớn, theo cuộc sống ngày ngày trôi qua, Ngô Không đã hoàn toàn thích ứng hiện tại sinh hoạt, cũng có thể nói là phi thường trân quý hiện tại sinh hoạt.

Thủ an Thiên Sư chịu trách nhiệm hai thùng nước lên lên trốn ở góc tường, thần sắc hắc vô cùng phức tạp nhìn xem chính mình Tiểu Đồ Đồ, cùng trong ngày thường điềm tĩnh khoan thai, ung dung không vội khác biệt, hắc Lúc này trong ánh mắt, có liên chi có nồng đậm, phảng phất là làm sao hóa cũng tan không ra ưu thương.

Hôm nay là Phong Ma Sơn người đem muốn tới ngày sau tử, cũng là chính mình Tiểu Đồ Đồ sẽ rời đi dưới chân Tiểu Phá miếu, thật vui vẻ đi chân chính kiến thức cái này mỹ hảo đại thiên thể giới, đường đường chính chính đi chân chính phẩm vị cái này chỉ riêng quá lạ lung giang hồ, truy tìm thuộc về hắc chính mình vinh diệu, thuộc về hắc chính mình truyền kỳ, hắc trong cả đời trọng yếu nhất thời gian.

Thủ an Thiên Sư không nhớ chính mình Tiểu Đồ Đồ, dù sao cái này Tiểu Đồ Đồ là hắc thân thủ từ nhỏ nuôi lớn, từ lúc trước nhặt được lúc nhỏ gầy yếu sắp gấp tử vong nhóc đáng thương, chậm rãi từng chút từng chút, mới tốt không dễ dàng tạo thành hiện tại cái này trắng trắng mập mập đáng yêu đồ đồ, hắc lại như thế nào bỏ được?

Có thể không nhớ lại có thể thế nào? Chẳng lẽ đem đồ đồ mãi mãi cũng buộc tại bên cạnh mình? Thủ an Thiên Sư cho tới bây giờ đều không có tính toán như vậy qua.

Hắc hiểu được ấu chim một ngày nào đó là sẽ lớn lên, giương cánh bay cao đi lãnh hội chân chính thuộc về hắc chính mình rộng lớn thiên địa, mới thật sự là đối với hắc tốt.

Hắc cũng biết dù cho chính mình hôm nay có thể lưu lại Tiểu Đồ Đồ, như vậy hai năm về sau đâu, Tiểu Đồ Đồ vẫn như cũ cũng là muốn đi, chính mình vô luận như thế nào cũng là lưu không được.

Mình bạch thuộc về mình bạch, biết thuộc về biết, giờ này khắc này theo lý biệt thời gian càng ngày càng gần, thủ an Thiên Sư lại càng thêm không nhớ.

"Ai... ." Thủ an Thiên Sư bắt đầu dĩ sau khi thở dài, mạnh giữ vững tinh thần, chịu trách nhiệm thùng nước chậm rãi hướng về Tiểu Đồ Đồ bên người đi đến.

"Ngô Không... , hôm nay... , liền đến chỗ này đi, người đi múc nước rửa mặt một chút." Thủ an Thiên Sư né tránh đồ đồ ánh mắt, hắc do do dự dự sau khi nói xong, liền tranh thủ thời gian chịu trách nhiệm thùng nước bước nhanh hướng về nhà bếp tiến đến.

"Ừm? Ta nói người tại sao lại gánh nước à? Thật sự là càng già càng không nghe lời! Thà chỗ ấy, thà chỗ ấy, những Đồ đồ là chuyện ta, người cả ngày đi theo mù trộn lẫn hồ cái gì! Hắc? Không nghe lời không phải? Người chờ." Nói, Ngô Không đem chính mình hai cánh tay bếp lò hướng về mặt đất vừa để xuống, một tay nắm lấy trên đùi bàn đá hướng về mặt đất một đặt,

Đứng dậy vọt một chút một bước liền nhảy lên đến năm mét bên ngoài sư phụ bên cạnh, lôi kéo thùng nước muốn theo sư phụ trong tay cướp đoạt tới.

"Không cần, không cần, này một ít việc sư phụ vẫn là làm được. Người nghe lời, tranh thủ thời gian..." Thủ an Thiên Sư cúi đầu không dám nhìn tới Ngô Không, còn không chờ hắc nói hết lời, Tiểu Đồ Đồ liền đã đem hai cái thùng nước tất cả đều cho cướp lại.

"Bớt nói nhảm, ta nói là ta sống, kia chính là ta việc, một bên hóng mát đi thôi người." Nhanh chóng sau khi nói xong, Ngô Không mang theo hai đại thùng nước liền cũng không quay đầu lại hướng nhà bếp chạy tới.

Thủ an Thiên Sư nhìn xem đồ đồ lạnh lợi đi xa bóng lưng, hắc cuối cùng rốt cuộc nhìn không được, trong đôi mắt không tìm lại được, chậm rãi lưu lại hai hàng nước mắt.

Ngô Không giúp sư phụ làm xong toàn bộ việc tốn thể lực mà về sau, hắc lúc này mới chạy về chính mình phòng nhỏ rửa mặt, chờ cùng một chỗ đều giải quyết về sau, hắc liền đắc ý ăn mặc sư phụ tân cho mình đặt trước làm tăng bảo, gật gù đắc ý liền nhanh đi nhà bếp tìm sư phụ, cũng may sư phụ trước mặt khoe khoang khoe khoang chính mình Tiểu Phi hình dáng.

Hắc mới vừa đi tới đại sảnh, liền phát hiện sư phụ Lúc này đang ngồi ở tại đây, thế là hắc cái rầm điên mà cái rầm điên mà liền chạy đi qua.

"Sư phụ, người nhìn ta cái này ăn mặc kiểu gì? Cũng không phải chính ta thổi ngưu bức, liền ta xuyên ra tới cái này hiệu quả, hắc hắc, vậy cũng thật sự là không có người nào. Người nói đúng không, sư phụ?" Ngô Không vui vẻ ưỡn lấy cái bụng cảm cái eo, phi thường lớn nói không biết thẹn thối ngưu bức nói.

Thủ an Thiên Sư gượng cười nhìn xem Lúc này thật vui vẻ Tiểu Đồ Đồ, hắc rất muốn mau nói thứ gì, thế nhưng là dù sao là lời đến khóe miệng, hắc lại một chữ cũng nói không ra.

"Ta nói ngươi đây là cái gì biểu lộ? Đây chính là ngươi giúp ta tác phẩm mới y phục, rất khó coi sao? Thật sự là, một chút thương thức nhân quang đều không có. Ta thể nhưng là cảm thấy ta mặc vào bộ quần áo này, vậy đơn giản là tiến ngực!" Nói, Ngộ Không còn đặc ý đảo xoay xoay cái mông, bày cái hân tự nhận là rất suất khí tư thế.

"Ăn... , ăn cơm đi." Không cần chát chát vừa nói một câu về sau, thủ an Thiên Sư liền tranh thủ thời gian cúi đầu xuống cầm chén lên, có một cái không có một cái lay lẩy trong chén hạt gạo.

"Hắc? Hôm nay là ngày gì à? Sư phụ ngươi vậy mà chuẩn bị nhiều món ăn như vậy? Đây là cái gì đồ vật? Lại còn cầm chén chụp lấy?" Ngộ Không may mắn không có phát hiện sư phụ dị dạng, hân hiện tại sở hữu chú ý lực, đều đã bị đầy bàn tốt nhất trai đồ ăn, cho toàn bộ hấp dẫn lấy.

Lấy ra cái kia đạo thần bí thức ăn bên trên chụp lấy chén, Ngộ Không vừa nhìn thấy món ăn này bộ mặt thật sự, hân nhất thời liền giật mình hơi kém cảm trong tay chén cho trực tiếp ném ra.

"Ta ngày ——! Sư phụ? Đầu ngươi bị môn cho kẹp sao! Loại thức ăn này ngươi cũng dám làm?" Ngộ Không giữ lại miệng đầy chảy nước miếng, UU đọc sách chỉ trên bàn gà quay hướng về sư phụ thất kinh hỏi.

Nhìn xem trên bàn gà quay, thủ an Thiên Sư lúc này mới thoát Hối Hối thần, hân than nhỏ khẩu khí về sau, ngay sau đó liền vỗ ột một cái, giống như đột nhiên nhớ tới chuyện gì giống như, đứng người lên hân liền hướng về nhà bếp chạy tới.

"Sư phụ ngươi đi đâu vậy à? Ngươi tranh thủ thời gian trở về đem lời nói cho ta rõ, cái này mẹ hân không phải đùa ta đây sao! Vụng trộm ăn một miếng? Ừ, liền vụng trộm ăn một miếng, đoán chừng sư phụ cũng phát hiện không." Ngộ Không nhỏ giọng thăm thì một câu về sau, liền cẩn thận từng li từng tí hướng về gà quay chớp tới.

Còn không chờ hân nắm tay đụng phải gà quay, thủ an Thiên Sư cũng đã vội vội vàng vàng chạy về tới.

"Gà quay là vì sư mua, cho, còn có bầu rượu này, cũng là vì sư cùng một chỗ giúp ngươi mua." Thủ an Thiên Sư một bên mỉm cười nói với đồ đệ lấy, một bên cầm trong tay bầu rượu đặt lên bàn.

"Cái này ——! Nha... , thì ra là thế. Sư phụ ngươi đây cũng là đang khảo nghiệm ta đây à? Hừ, ta mới sẽ không mắc lừa đây! Lại nói, ta hiện tại thể nhưng là đã học tốt, ngươi về sau ít cầm những vật này tới dụ hoặc ta. Ta, ta thể nhưng là cũng năng lực trải qua lai dụ hoặc. Đúng, ta tuyệt đối năng lực trải qua! Ta... , ta... , ta không ăn!" Ngộ Không cơ hồ tổn sức chính mình sở hữu khí lực, mới rốt cục đem ba chữ này cho lớn tiếng kêu đi ra.

"Tốt ——! Nói thật sự là quá tốt! Nhị Lâm Tự Sa Di quả nhiên là quá ngu đủ ngực! Ngươi không dám uống tửu ăn thịt đúng không? Ta tới ——!" Theo một tiếng uy mãnh hết lớn, một vị người mặc trắng noãn tăng bào, tay cầm Nguyệt Nha Thiên Trượng, khí thế như sơn tự nhạc phóng khoáng Đại Hòa Thượng, đỉnh lấy 2 m 5 cao đại sảnh môn xà nhà, từng bước một ung dung không vội đi vào trong sảnh.

Thủ an Thiên Sư vừa nhìn thấy cái này Đại Hòa Thượng đến, trái tim của hân nhất thời cũng là đau xót, ba một chút, trong tay hân bát sứ liền rơi tại trên bàn.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiếu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10:: Nhung Hải hòa thượng

"Khục ——, phi!" Ngộ Không nhanh chóng nắm lên trên bàn bầu rượu, sau đó nhanh chóng xoay người đối gà quay ngay cả liếm mấy ngụm, mặt cái này bị ối Tiểu Mập Mạp còn đối gà quay nhỏ một bãi nước miếng.

"Sư phụ, chúng ta ăn cơm đi." Trong ngực ôm chặt bầu rượu, Ngộ Không liền giống như cái không có chuyện người một dạng, nghênh ngang hướng về trên ghế ngồi xuống, chào hỏi sư phụ bắt đầu dùng trai, về phần cái kia xử ở một bên trốn mất hốc mồm Đại Hòa Thượng, hân hoàn toàn liền coi đối phương là thành không khí.

Đại Hòa Thượng Lúc này đứng là xem mắt tròn tròn!

Hân tung hoành thiên hạ năm mươi năm, đi biển năm sông bốn biển, đi vào quá ngàn môn vạn miếu, liền mẹ hân chưa thấy qua như thế cực phẩm hỗn đản Sa Di!

Lão thiên gia à, Đại Hòa Thượng thật sự là im lặng hỏi thương thiên, trước mắt cái này chết không biết xấu hổ, ăn uống thả cửa không may hài tử, đến mẹ

hắn là sao lẫn lộn thành Sa Di à!

Vừa rồi Đại Hòa Thượng hào khí cùng cực buông lời nói mình tới nhậu nhẹt, nhưng bây giờ làm sao bây giờ? Đại Hòa Thượng nếu như không ăn, đó chính là há miệng thổi ngưu bức, giằng khoác lác, hắn gương mặt này hôm nay liền xem như nhét vào Nhị Lâm Tự.

Nhưng nếu như hắn ăn đâu? Vậy hắn cùng một cái khát cái lại có cái gì khác biệt? Nếu như mất mặt ném đến cái này phần bên trên lời nói, này Đại Hòa Thượng không bằng trực tiếp cắt cổ quên, còn mẹ hắn làm cái gì Tịnh Y Vô Tăng à.

"Ngộ Không! Ngươi cũng quá không tưởng nổi, còn không mau đem bầu rượu buông xuống! Vì sư một hồi không phải thật tốt xử phạt ngươi không thể. A, Nhưng Hải Đại sư, không nghĩ tới năm nay lại là ngài đến, ngài vất vả, mau mời ngồi, mau mời ngồi. Ai... , đứa nhỏ này bình thường liền thêm ăn, ngài xem chuyện này cả... , hết thấy cũng là lão nạp sai, cũng là lão nạp sai. Ngài đừng chấp nhặt với hải tử, dạng này, ngài chờ một lát, lão nạp lại đi chuẩn bị một bàn thịt rượu." Thủ an Thiên Sư mau đem sở hữu trách nhiệm Đồ nắm vào trên người mình, đồng thời đưa tay liền phải đem này bàn gà cho triệt hạ bàn đi.

"Ha ha ha ha... , thủ an Thiên Sư khoan động thủ đã, như thế có ý tứ sự tình, bản tăng thế nhưng là rất lâu đều không có gặp gỡ qua. Hắc! Cái kia vô lại Tiểu Mập Mập, ngươi trước tiên dừng một cái, bản tăng cho ngươi toàn bộ thủ vị, để cho ngươi mở mang kiến thức một chút đám Phá Giới hòa thượng, đến là cái dạng gì từ." Nhưng Hải Đại hòa thượng cười ha ha nói với Ngộ Không.

Ngộ Không căn bản là không có phản ứng Nhưng Hải Đại hòa thượng, vẫn là trên mặt lấy mặt mũi tràn đầy vẻ khinh thường, cười toe toét ngồi ở đằng kia gấp thức ăn ăn cơm.

"Ha ha ha, vẫn rất có tính khí, một hồi đoán chừng cũng sẽ không bị hoảng sợ khóc, vậy được. Tiểu Mập Mập, ngươi nhưng làm cái kia bầu rượu ôm gấp, bản tăng cái này muốn bắt đầu." Nhưng Hải Đại hòa thượng cười nói xong sau, hắn trong hai mắt trong nháy mắt liền xẹt qua một đạo tinh quang, tay phải nắm Thiên Trượng trong nháy mắt cũng là căng thẳng, tiếp theo liền bắt đầu hắn biểu diễn.

Nhưng biến thân cao chỉ ít 2 m 3, trong tay hắn đầu kia Nguyệt Nha Thiên Trượng cũng là trên giang hồ tiếng tăm lừng lẫy hung binh lợi khí, toàn bộ Thiên Trượng từ đầu tới đuôi đều khắc có 500 La Hán, Thiên Trượng trường 3 mét 5, Trọng 1 796 cân, dùng là Thiên Ngoại Văn Thiết cùng hắn một chút trân quý kim khí hỗn hợp chế tạo thành, trượng cán cùng phổ thông Thành Nhân cánh tay phẩm chất, trượng đỉnh đầu Nguyệt Nha cùng bụng cái xèng đường kính đều là nửa mét, toàn thân trắng noãn đồng thời thỉnh thoảng chớp động lên tuyết trắng ngân quang.

Nhưng Hải Đại hòa thượng vừa mới nói xong, liền đứng tại chỗ không nhúc nhích, nắm lên Thiên Trượng liền hướng phía Ngộ Không trong ngực múa đi.

Ngộ Không đang ăn có lực đâu, bất thành linh cũng cảm giác được một cỗ mãnh liệt cuồng phong, hô một chút liền hướng về hắn cuốn qua đến, đem hắn tăng bào Đồ cào đến dán chặt thân thể, tiếp theo trong ngực hắn không còn bầu rượu trong nháy mắt liền không cánh mà bay.

"Đỉnh đỉnh đỉnh đỉnh đỉnh đỉnh đỉnh... ." Liên tiếp âm thanh vang lên thời điểm, lại tìm bầu rượu, Ngộ Không lúc này mới ngạc nhiên phát hiện, Lúc này bầu rượu đang bị trước mặt mình này nhất đại đoàn trên dưới tung bay ngân quang, cực tốc đụng chạm, đồng thời không nhúc nhích bị định giữa không trung bên trong!

Nhìn xem đoàn kia dán vào chính mình chớp mũi mà phi vũ ngân quang, cùng cái kia thanh treo ở trên đầu mình không nhúc nhích bầu rượu, Ngộ Không đã triệt để bị kinh sợ, dọa sợ!

Hắn hiện tại căn chặt hàm răng nhất động cũng không dám loạn động, sợ mình vạn nhất hơi hơi động một cái lời nói, như vậy sau này mình liền tuyệt đối không cần lại cử động.

Tuy nhiên Ngộ Không nếu là phí công lo lắng, không nói đến thủ an Thiên Sư Lúc này an vị tại hắn bên cạnh, cái này cam đoan thiên hạ không có bất kỳ cái gì người có thể động đến hắn, liền nói Nhưng Hải Đại hòa thượng sáng chiều này con mắt, vậy nhưng từ đầu tới đuôi đều là vì xử lý con gà kia.

Theo ngân quang cấp tốc múa, chỉ gặp trong chén cái kia gà quay, một chút, một chút, một chút... , liên tục động có năm, sáu lần về sau, xoát một chút liền biến thành màu trắng, sau đó liền thành thành thật thật nằm tại trong chén không nhúc nhích.

Bóc đi cả trương da gà về sau, đoàn kia khủng bố cùng cực ngân quang, suu một chút cũng trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi vô tung.

"Tiểu Mập Mập, con gà kia bản tăng có thể ăn?" Nhưng Hải Đại hòa thượng mỉm cười hỏi.

Ngộ Không chỉ ngây ngốc ngẩn đầu nhìn một chút trên đầu mình Đại Nguyệt rặng, nhìn nhìn lại Đại Nguyệt rặng bên trên hoàn hảo không chút tổn hại cái kia bầu rượu, nhìn nhìn lại Đại Nguyệt đầu rặng bên trên treo này một tấm hoàn hoàn chỉnh chỉnh da gà, Ngộ Không vô ý thức nuốt nước miếng về sau, liền tranh thủ thời gian ngoan không thể lại ngoan liên tục gặt đầu.

Hiện tại coi như lại mượn hắn tám trăm cái lá gan, hắn cũng là tuyệt đối không còn dám sống!

"A Di Đà Phật, thủ an Thiên Sư, bản tăng vừa rồi can rõ, ngài không có bị dọa sợ chứ?" Nhưng Hải Đại hòa thượng đối với thủ an Thiên Sư quan tâm hỏi.

"Đầu có đâu có, Nhưng Hải Đại sư nói quá lời, nếu như không phải ngài sáng chiều này công phu, vậy ta đây cái không nên thân Liệt Đồ à, hiện tại lại thể nào có thể sẽ thành thật như vậy đâu? Đại sư giúp ta dạy bảo đệ tử, ta đối với chuyện này là phi thường cảm kích." Thủ an Thiên Sư không có trả lời đối phương vấn đề, chỉ là cười cảm tạ đối phương.

"Ha ha ha... , ngài đệ tử này có chút ý tứ. Không biết... , ngài năm nay... ?" Không đợi Nhung Hải Đại hòa thượng đem lời kể xong, hắn liền bị thủ an Thiền Sư cho mỉm cười cắt ngang.

"Trước tiên không đề cập tới cái này, đại sư một đường phong trần mệt mỏi, trước tiên dùng qua cơm chay rồi nói sau." Thủ an Thiền Sư nói xong, liền chờ đợi đối phương trả lời.

Cái này còn có cái gì nói? Nhung Hải Đại hòa thượng vừa nhìn người ta căn bản cũng không để cho hắn đem lời nói ra, hắn liền đành phải thức thời ngồi xuống nhậu nhẹt.

Vừa ăn, Nhung Hải Đại hòa thượng một bên ở trong lòng yên lặng tự hỏi, chính mình đón lấy ứng đối phương pháp.

"Ai... , năm nay nhìn hơn phân nửa lại không bộ phim. Cũng không biết thủ an Thiền Sư là thế nào muốn? Thật tốt một cái Đại Đức Cao Tăng, đến đâu tòa đại miếu không thể làm trụ trì à? Hắn làm sao lại quyết định cái này Nhị Lâm Tự không thả đâu? Không nên không nên, ta nhất định phải hào hào nghĩ cái phương pháp, đem cái này Tiểu Phi tử mang đi mới được? Làm sao bây giờ đây... ? Ta đến như thế nào mới có thể mang đi cái này Tiểu Phi tử đâu? Ấy ——? Có." Nhung Hải Đại hòa thượng suy đi nghĩ lại, cuối cùng để cho hắn nghĩ ra được một cái ý tưởng hay.

"Tiểu Phi... , a, không phải, Ngộ Không à?" Nhung Hải Đại hòa thượng cảm không có da đùi gà, UU đọc sách mỉm cười nói với Ngộ Không.

Ngộ Không lúc này đang thành thành thật thật ăn cơm đâu, bất thành linh nghe thấy Đại Hòa Thượng gọi hắn, nhất thời đem hắn dọa cho nhảy một cái.

"Ừm, Nhung Hải Đại sư, ngài yên tâm ta về sau tuyệt đối không còn dám làm ầu, ta về sau nếu là còn dám làm ầu, tự ta bần chân mà sinh đau nhức, cái móng chảy máu, đi tiểu tiểu ra máu, đi ị tiểu chảy, ăn cơm ăn vào đại giồi... ." Không đợi Ngộ Không đem một vài càng buồn nôn hơn nguyên rủa nói xong, hắn liền bị Nhung Hải Đại hòa thượng tranh thủ thời gian cắt đứt.

Nói đùa, hiện tại mọi người thế nhưng là đang dùng cơm đâu, cái này Tiểu Phi tử biết nói chuyện sao? Hắn nói những lời này, còn mẹ hắn có để hay không cho mọi người tốt ăn ngon?

"Tốt tốt tốt, người đừng nói! Ta không có dừng ý tứ, ta chính là nhìn người giống như chưa từng luyện Võ, muốn hỏi một chút người đối với võ công có hứng thú không có." Nhung Hải Đại hòa thượng cau mày, có chút giận tái đi nói ra.

"Đương nhiên cảm thấy rất hứng thú! Bất quá, ta luyện qua Võ à? Sư phụ ta Chính Giáo ta đây." Ngộ Không một mặt tự hào nói ra.

"Ồ? Người đang tại học võ sao? Vậy người Đồ học cái gì?" Nghe nói thủ an Thiền Sư vậy mà có thể dạy đồ đệ võ công, Nhung Hải Đại hòa thượng nhất thời liền đến hứng thú, hắn vội vàng truy vấn.

"Cười ngựa ngồi xổm háng kiêu! Rất lợi hại." Thanh tịnh Tâm Quyết là Nhị Lâm Tự bất truyền chi bí, Ngộ Không không có khả năng hướng về đối phương giảng, thế là hắn đem chính mình mặt khác một chiêu nói ra.

Nhung Hải Đại hòa thượng sau khi nghe xong, hơi kém không có đem trong miệng mình từ cho phun ra ngoài, tâm hắn nói tiểu hài tử cũng là tiểu hài tử, đến là không có gì kiến thức, thủ an Thiền Sư rõ ràng cũng là đồ dành người chơi thôi, người lại còn coi cười ngựa ngồi xổm háng kiêu là một loại võ công à, tuy nhiên chỉ cần người muốn học võ thuận tiện.

Nghĩ đến đây, Nhung Hải Đại hòa thượng cuối cùng đường cùng tất hiện, hắn chứa giống như cũng là tùy tiện nói như vậy nói một dạng, cười ha hả đối với Ngộ Không hỏi: "Ta đem vừa rồi tay kia Trọng Pháp dạy cho người tốt sao?"

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11:: Rời đi 2 Lâm

"Đó là đương nhiên là tốt lắm! Bất quá... , ai... , vẫn là quên đi." Ngộ Không tựa hồ là nghĩ đến cái gì sự tình, liền cực kỳ ưỡ oải từ chối Đại Hòa Thượng dẫn dụ.

"Đừng nha! Ta tay này Trọng Pháp đây chính là trên giang hồ phải tính đến tuyệt kỹ, tuyệt đối là vạn kim khó cầu. Lợi hại như vậy võ công người vậy mà không muốn học? Tiểu Bàn... , không phải, Ngộ Không à, người xuất gia thế nhưng là tuyệt đối không nói dối nha." Nhung Hải Đại hòa thượng thấy không có dụ dỗ thành công, hắn liền không ngừng cố gắng dụ dỗ đứng lên.

"Ta đương nhiên biết là rất đắt." Ngộ Không không phục nhỏ giọng thầm thì một câu về sau, tiếp theo liền phi thường ưỡ oải tự nhủ: "Con mẹ nó chứ một

mao tiền đều không có, người để cho ta đến đâu mà cho người tập hợp vạn Kim đi?"

"Một mao tiền đều không có? Không phải! Hợp lấy người cho rằng bản tăng sẽ nhận người học phí sao!" Nhưng Hải Đại hòa thượng hoàn toàn bị Ngô Không đánh bại.

Hắn thật sự là khó có thể tưởng tượng, trước mắt mình cái này Tiểu Mập Mập chẳng lẽ trong đầu đáng đáp cũng là bột nhào? Chính mình trắng như vậy lời nói, hắn vậy mà đều nghe không hiểu sao?

"Không lấy tiền? Còn có cái này công việc tốt? Cái này thế nào thế này giống như là lừa phỉnh ta đâu? Thật giả a?" Ngô Không lại nhỏ giọng nói thăm vài câu về sau, lợi dụng một loại xem kỹ nhân quang trường trường nhìn chăm chăm Đại Hòa Thượng.

"Thật à! Ta nói cũng là thật! Người thế nào cũng không tin đâu? Ta là thật tâm thực lòng muốn dạy người à!" Nhưng Hải Đại hòa thượng đã nhanh phiên muộn hơn thổ huyết, hắn từ lúc chào đời tới nay lần thứ nhất xin người khác cùng mình học võ, lần thứ nhất ý đồ dụ dỗ một đứa bé, thế nào mà hắn cứ như vậy khó đâu?

"A Di Đà Phật, ăn không nói ngủ không nói, ăn cơm, ăn cơm." Thủ an Thiền Sư Tâm Như Minh Kính quan sát hai cái Nhị Hóa sứt sẹo diễn xuất, hắn thật sự là không muốn để cho hai người này đem cái này bỗng nhiên phi thường trọng yếu tiền đưa tiệc rượu, cho hoàn toàn quấy nhiễu một chút bầu không khí đều không có, liền mở miệng ngăn lại hai người biểu diễn.

Thế là, ba người Đồ không nói lời nào, cuối cùng, cái này bỗng nhiên thủ an Thiền Sư đặc biệt vì đồ đệ chuẩn bị tiền đưa tiệc rượu, tại một loại bình bình đạm đạm mà không mất âm áp bầu không khí bên trong kết thúc.

Bữa ăn về sau, hết thầy Đồ thu thập thỏa đáng, ba người liền một người cầm một chén Trà xanh, bắt đầu bữa ăn sau khi trà thoải mái nói chuyện phiếm.

"Nhưng Hải Đại sư... , một hồi... , ngài liền đem Ngô Không cho mang đi đi." Thủ an Thiền Sư Lúc này cuối cùng hoàn toàn quyết định, hắn cúi đầu nhìn xem chén trà, âm thanh vô cùng bình tĩnh nói ra.

Thủ an Thiền Sư câu nói này, tựa như đất bằng lên một tiếng sét, đem đang ngồi hai người khác, hoàn toàn cho nổ được!

"Ha ha ha... , thủ an Thiền Sư, ngài rốt cục nghĩ thông suốt! Tốt, thật tốt, quá tốt!" Nhưng Hải Đại hòa thượng sững sờ về sau, nhất thời trong lòng liền tràn ngập mừng như điên tỉnh.

Hắn lúc đầu đều đã hoàn toàn từ bỏ, thật không nghĩ đến, sự tình vậy mà lại phong hồi lộ chuyển, năm nay đối phương rốt cục nhả ra, thủ an Thiền Sư đến là thế nào muốn, hắn đối với cái này không có chút nào hứng thú, hắn chỉ biết là, chuyện này thành!

Nhưng Hải Đại hòa thượng sau khi nói xong, đứng lên muốn mang Ngô Không rời đi Nhị Lâm Tự, để tránh đêm dài lắm mộng.

"Ha ha ha... , Tiểu Mập Mập, người tranh thủ thời gian dọn dẹp một chút đồ vật, giống như sư phụ đi thôi?" Nhưng Hải Đại hòa thượng cười tủm tỉm nhìn xem Ngô Không, dương dương đắc ý nói ra.

Ngô Không Lúc này trong mắt không còn người khác, hắn chỉ là chỉ ngây ngốc nhìn xem sư phụ mình, trong hai mắt tràn ngập cực độ chấn kinh cùng hoảng sợ.

"Ha... , sư, sư phụ... , người... , người là đang nói đùa... , đúng không?" Ngô Không thê lương gượng cười, cực kỳ cẩn thận cẩn thận hỏi.

Thủ an Thiền Sư cúi đầu nhìn xem chén trà, không nói một lời, nhìn cũng không nhìn hướng về hắn.

"Ha ha ha ha... , hảo đồ đệ, loại chuyện này sao có thể là nói đùa đâu? Người liền... ." Không đợi Nhưng Hải Đại hòa thượng đem lời kể xong.

"Cút ————!" Ngô Không điên cuồng giơ mắt lên trời gào thét nói, đón lấy, chảy xuôi không ngừng nước mắt, liền ngăn không được tuôn ra đi ra.

"Sư phụ ——! Sư phụ ——! Ta không đi à ——! Ô ——! Ta không đi à ——! Sư phụ! Ngài liền lưu lại Ngô Không đi! Ô ——! Sư phụ! Ngài liền lưu lại Ngô Không a ——! Lưu lại đi ——! Ngô Không về sau nhất định nghe ngài lời nói! Thật tốt làm hòa thượng! Ngài liền liền lưu lại Ngô Không a ——! Ô ——!" Ngô Không lộn nhào đi vào sư phụ trước mặt,

Khóc lớn tiếng khóc lấy khẩn cầu sư phụ có thể lưu lại chính mình.

Thủ an Thiền Sư Lúc này gắt gao siết chặt chén trà, hắn gắt gao nhắm chặt hai mắt, căn bản không dám nhìn đồ đệ mình, cũng nói không ra một câu nói đi ra!

"Sư phụ ——! Ô ——! Sư phụ ——! Ngài lưu lại ta đi, lưu lại ta đi ——! Ta về sau nhất định nghe ngài lời nói! Nhất định nghe à ——! Sư phụ ——! Ô ——!" Ngô Không một bên thống khổ thút thít, khẩn cầu lấy, một bên dùng lực cho sư phụ dập đầu, dù cho đầu mình đã đập phá, dù cho máu tươi hòa với nước mắt đã chảy đầy khuôn mặt, hắn vẫn như cũ "Đồng!" "Đồng!" "Đồng!" "Đồng!" ... , đập không ngừng.

"Tiểu Mập Mập, người đứng lên cho ta ——! Người làm là như vậy có ý tứ gì? Người coi Phong Ma Sơn là ăn Nhân Ma quật? Người vẫn là làm bản tăng là Sát Nhân Ma quỷ! Có thể gia nhập Tịnh Y Vô Tăng đó là người vô thượng tạo hóa! Cũng là người vô thượng vinh dự! Người như thế khóc sụt sùi muốn chết muốn sống, quên chuyện gì xảy ra mà!" Đem Tịnh Y Vô Tăng vinh quang, xem so với chính mình mệnh còn trọng yếu hơn Nhưng Hải Đại

hòa thượng, là không cho phép bất luận kẻ nào lấy bất luận cái gì phương thức, đối với Tịnh Y Vô Tăng đoàn bất kính.

"Ta cút mẹ mày đi ——! Cũng là bởi vì ngươi cái này chết hòa thượng! Ngươi làm gì muốn tới? Tại sao phải tới! Ta chết cũng sẽ không đi theo ngươi! Ngươi nghe rõ ràng! Ta không đi ——!" Ngộ Không Cực Hung xấu cảm tức nhìn Nhung Hải, UU đọc sách hướng về hắn lớn tiếng gầm thét lên.

"Hắc hắc, không đi? Hảo đồ đệ, ngươi ngược lại là quái cảm tưởng? Vậy nhưng không phải do ngươi ——!" Nhung Hải Đại hòa thượng cười lạnh sau khi nói xong, nhất chỉ liền đem Ngộ Không điểm ngắt đi, sau đó chấp tay trước ngực muốn đối với thủ an Thiền Sư hành lễ cáo từ.

"A Di Đà Phật, thủ an Thiền Sư, Đại Hòa Thượng vừa rồi thất lễ, kính xin ngài thứ lỗi. Bất quá, có mấy lời ngài khả năng không muốn nghe, nhưng quy củ cũng là quy củ, bản tăng vẫn như cũ muốn đối ngài giảng, xin ngài thông cảm nhiều hơn." Nhung Hải Đại hòa thượng gấp lão tăng không nhúc nhích cúi đầu không để ý tới hắn, hắn liền đành phải kiên trì nói với đối phương.

"Thủ an Thiền Sư, từ hôm nay trở đi, Ngộ Không chính là ta Phong Ma Sơn Tịnh Y Vô Tăng. Hắn về sau tự có hắn duyên pháp, ngài... , cùng hắn duyên phân đã chỉ, từ đó lại không nữa điểm liên quan. Đối với điểm này, ngài nghĩ đến hắn là rõ ràng... . Tốt, thủ an Thiền Sư, bản tăng cáo từ." Nhung Hải Đại hòa thượng gấp lão tăng vẫn như cũ không nhúc nhích cúi đầu không để ý tới hắn, hắn liền đành phải nhắc lên Ngộ Không hướng về đối phương chào từ biệt.

"Chờ một chút." Nhung Hải Đại hòa thượng vừa muốn rời đi, Lão Hòa Thượng cúi đầu cuối cùng nói chuyện: "Nhung Hải, Ngộ Không tuy nhiên có thật nhiều mao bệnh, nhưng đứa nhỏ này trời sinh liền có khóa tám lòng son, điểm này ngươi nhất định phải nhớ kỹ. Nếu như Ngộ Không về sau xông cái gì Đại Họa lời nói, ngươi làm sao trừng phạt hắn đều có thể, nhưng là, ta hi vọng ngươi lưu hắn nhất mệnh. Nếu như ngươi làm không được lời nói, ta không buông tha ngươi. Ngươi đi đi." Lão Hòa Thượng cúi đầu nói xong, liền tiện tay hướng về hắn vung lên.

Nhung Hải Đại hòa thượng mang theo Ngộ Không lại bình tĩnh lại thời điểm, hắn chân kinh phát hiện, chính mình vậy mà đã đến Nhị Lâm Tự bên ngoài!

Nhìn qua trước mắt khối kia Tiểu Phá Bạng Hiệu, Nhung Hải Đại hòa thượng kinh hãi cùng cực thấp giọng nói: "Hợp Đạo!"

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12:: Đi đường bên trong

Nhung Hải hòa thượng rời đi Nhị Lâm Tự về sau, liền khiêng Ngộ Không liên tục đi đường ba ngày ba đêm.

Hơn vạn dặm đường cứ như vậy không ngủ không nghỉ chạy xuống, cho dù là thân là Phán Hư cảnh nhị cấp võ giả Nhung Hải hòa thượng, lúc này cũng đã là đến cực hạn.

Tuy nhiên hắn hiện tại tâm lý lo lắng hận không thể lập tức liền đuổi tới Phong Ma Sơn, nhưng hắn thật sự là quá mệt mỏi, thật sự là quá cần nghỉ ngơi một chút.

Tùy tiện tại trong rừng rậm tìm khối đá lớn, Nhung Hải hòa thượng đem Ngộ Không hướng về mặt đất vừa để xuống, liền ngồi xếp bằng tại trên tảng đá lớn tĩnh tọa khôi phục lên thể lực.

Toàn tâm toàn ý đi đường thời điểm, trong lòng của hắn cũng không có quá nhiều suy nghĩ, nhưng hắn làm ngồi xuống đến từ về sau, vô số loạn thất bát tao suy nghĩ liền cũng đi theo hắn toàn bộ Đô tới.

Không có cách nào đem chính mình lòng yên tĩnh hạ xuống, Nhung Hải hòa thượng đành phải thở dài sau khi mở ra hai mắt, có thể mở mắt hắn liền nhìn thấy cái kia ngã xuống đất ngắt đi bên trên đồng thời nét mặt đầy vẻ giận dữ Tiểu Mập Mập.

Vừa thấy được cái này Tiểu Mập Mập, trong lòng của hắn thì càng loạn, phảng phất là một đoàn đay rối một dạng loạn.

Nguyên lai tưởng rằng vô cùng đơn giản, dễ dàng chuồn mất một chuyến liền xong nhiệm vụ, bây giờ lại đã trở nên phi thường trọng yếu, phi thường mất cảm, phi thường khó giải quyết, vô cùng phiền phức!

Hắn cũng không biết mình tới là tạo cái gì nghiệt, hoặc là nói là tích cái gì đức, vậy mà để cho hắn tùy tiện liền gặp được một cái Lão Đại, một cái có thể một tay che trời, Phúc Vũ Phiến Vân, một câu nói liền có thể tả hữu thiên hạ thương sinh tại thế Hoạt Phật.

Hợp Đạo Cảnh Giới đến là thế nào một chuyện, Nhung Hải Đại hòa thượng là vô pháp tưởng tượng, hắn dù sao chỉ là Phán Hư nhị cấp võ giả thôi, Hợp Đạo loại cảnh giới đó thật sự là cách hắn quá xa, xa tới hắn khả năng cũng là lại tu một trăm đời, cũng vẫn như cũ giống nhau là sờ không tới bên cạnh.

Tuy nhiên có một chút hần vẫn là biết, toàn bộ giang hồ cũng đều là biết, đạt tới Hợp Đạo Cảnh Giới thánh nhân, một vạn năm năm ngàn đến nay đã biết chỉ có 10 người thôi, Phật Môn đi ra 4 người, Đạo Môn Nho Môn đều ra qua 3 người, trên cơ bản cũng là 1000 năm tá hữu đi ra một cái bộ dáng.

Mỗi một lần thánh nhân xuất thế, toàn bộ thiên hạ liền đều sẽ đi theo phát sinh phi thường trọng đại biến hóa, về phần biến hóa là tốt là xấu, này đến lúc đó liền toàn bằng cá nhân tạo hóa, 10 vị trí thánh nhân 10 lần biến hóa, không có một lần ngoại lệ.

Từ khi hai ngàn năm trước vị cuối cùng thánh nhân niết bàn, trong thiên hạ liền không còn đi ra một cái thánh nhân.

Hiện tại giang hồ, đỉnh phong bát đại thế lực bên trong, mặc kệ là Phật Môn cũng tốt vẫn là Ma Môn cũng được, chiến lực tối cao võ giả cũng là Phán Hư Cảnh Giới võ giả, khác nhau chỉ ở tại bao nhiêu mà thôi, bát đại thế lực tất cả cũng không có thánh nhân loại kia tính quyết định, vô địch lực lượng, cho nên ai cũng nuốt không xong người nào, mọi người chỉ có thể miễn vì khó, kỳ quái chung sống hoà bình.

Ngay tại lúc này Phật Môn ra một cái các loại Phật người, như vậy người này đến nặng bực nào muốn, liền có thể muốn mà biết.

Nhưng Hải hòa thượng càng xem Ngô Không liền càng cảm thấy hần chán ghét, hần hiện tại phi thường muốn đem Ngô Không cho vớt, sau đó chính hần tranh thủ thời gian chạy về Phong Ma Sơn báo tin, thế nhưng là hần không dám, lại mượn hần tám trăm cái lá gan hần cũng không dám, hần không chỉ có không dám đem Ngô Không cho vớt, hần còn nhất định phải bảo đảm Ngô Không vạn vô nhất thất mới được.

Thủ an Thiền Sư vì bảo vệ chính mình cái này đồ đệ, thậm chí không tiếc hiển lộ chính mình luôn luôn giấu diếm cảnh giới, có thể thấy được trong lòng hần, chính mình cái này Tiểu Đồ Đệ địa vị là trọng yếu cỡ nào.

Không nể mặt Tăng, cũng phải nể mặt Phật, vô luận như thế nào hần cũng là nhất định phải chiếu cố tới Ngô Không, huống hồ thủ an Thiền Sư xác thực cũng là rõ ràng.

"Ai... , ta cái này đến là mang về một cái đồ đệ đâu? Vẫn là một cái tổ tông đâu? Ai ——, người so với người phải chết, hàng so hàng đến vớt a! Cái này Tiểu Mập Mập đòi trước đến là tích cái dạng gì Đại Đức? Hần mạng này thế nào cứ như vậy tốt đây!" Nhưng Hải hòa thượng gặp Ngô Không lập tức liền sắp tỉnh, liền cảm giận bất bình tự nhủ.

"Biệt điểm ta! Biệt điểm ta! Biệt điểm ta! ..." Ngô Không vừa mới tỉnh lại, ánh mắt hần cũng còn không có mở ra, liền điên cuồng khua tay hai đầu cánh tay bảo hộ thân thể, đồng thời như cái người điên la to đứng lên.

Không có cách, Ngô Không đứng là sắp điên,

Hần sắp bị Nhưng Hải hòa thượng cho điểm điên!

Ngô Không lần thứ nhất tỉnh lại thì Nhưng Hải hòa thượng không nói hai lời trực tiếp mở điểm, hần lần thứ hai tỉnh lại vừa mắng một chữ đi ra thì Nhưng Hải hòa thượng không nói hai lời trực tiếp mở điểm, sau đó ở sau đó trong vòng vài ngày, hần dám nhiều lời một chữ, Nhưng Hải trực tiếp mở điểm, hần dám ăn cơm chậm một chút, Nhưng Hải trực tiếp mở điểm, hần dám uống nước chậm một chút, Nhưng Hải vẫn là mở điểm, liền ngay cả hần dám đi đi tiểu chậm một chút, Nhưng Hải vậy mà một dạng mở điểm.

Ngô Không hiện tại xem như nhìn ra, hần rơi xuống Nhưng Hải tên vương bát đản này trong tay, cái kia chính là ngược lại tám đời huyết môi!

Hần hiện tại đừng nói là trốn về Nhị Lâm Tự, hần liền ngay cả mở miệng nói chuyện, vậy cũng phải xem Nhưng Hải có cho hay không hần mở miệng cơ hội, nếu như đối phương không cho, này... Ngủ tiếp đi.

Ngô Không vụng trộm nhìn chung quanh một chút, hần phát hiện mình hiện tại đang tại trong một khu rừng rậm rạp, Nhưng Hải Lúc này giống như đang tại nghỉ ngơi, như loại này tình huống, hần liền rất có thể có thể nói chuyện.

"Nhưng Hải Đại sư? Ta, ta có thể nói hai câu sao?" Ngô Không cẩn thận từng li từng tí Hướng Nhưng biển hỏi.

Đối với tại sao cùng Ngô Không ở chung vấn đề này, Nhưng Hải hòa thượng mấy ngày nay vẫn luôn không có suy nghĩ, hần cảm thấy Ngô Không vấn đề tuy nhiên khá là phiền toái, nhưng không phải hần hiện tại đầu tiên muốn cân nhắc, cho nên hần liền không có đề ở trong lòng.

Dù sao ngày tháng sau đó còn dài mà, qua một thời gian ngắn sẽ giải quyết không muộn.

Thế là, Nhưng Hải hòa thượng liền tức giận nói với Ngô Không: "Nói đi."

"Đồ con rùa vương bát đản đáng chết rứt đầu hòa thượng! Ngươi có gan cũng đừng điểm ta, để cho ta nói hết lời! Ngươi trừng cái gì trừng! Ngươi điểm ta à! Ta liền biết ngươi là không có loại thái giám hàng! Ngươi có bản lĩnh liền để ta Hồi thứ 2 Lâm Tự luyện thêm 20 năm, 20 năm về sau ngươi lại tới tìm ta, nhìn ta đến lúc đó có thể hay không giết chết ngươi! Ngươi dám không? Ngươi nếu là cái đàn ông, vậy ngươi liền thả ta! Ngươi dám không! Tốt, ta nói xong, ngươi điểm ta đi." Ngô Không ưỡn ngực ngẩng đầu vênh lên đệ đệ, một mặt miệt thị trừng mắt Nhưng Hải hòa thượng.

Dù sao chính mình vô luận như thế nào cũng trốn không, vậy thì nắm chặt mỗi một lần cơ hội mở miệng giận mắng, nói không chừng đối phương là cái đàn độn, hoặc là đầu một bộ, thật đem chính mình đem thả đầu, đây cũng không phải là hoàn toàn không có khả năng.

Đáng tiếc, Nhưng Hải hòa thượng không phải là đàn độn, cũng không có văng đầu, hai người bọn họ tuy nhiên chỉ ở chung ngắn ngủi ba ngày thời gian, UU đọc sách thể nhưng là Ngô Không cái này Tiểu Phi tử ác liệt tính khí, hần cũng đã lĩnh giáo không phải lần một lần hai.

Cho phép Ngộ Không mở miệng thời điểm, Nhưng Hải hòa thượng liền đã có tâm lý chuẩn bị, cho nên hắn cũng không có đem Ngộ Không lời nói để ở trong lòng.

"Người không cần lại uống phí tâm cơ, ta sẽ không tiến đưa người Hồi thứ 2 Lâm Tự." Nhưng Hải hòa thượng gọn gàng làm đối với Ngộ Không giảng đạo.

"Lấy người bản sự, người đến đâu mà tìm không thấy lao động trẻ em? Người làm gì liền nhìn ta chăm chăm không thả đâu? Nhưng Hải Đại sư, ta van cầu người, người liền thả ta trở về đi. Sư phụ ta niên kỷ Đồ lớn như vậy, hắn chỉ có một người tại cái kia Tiểu Phá trong miếu, ta nhất định phải trở lại chiếu cố hắn a! Ta van cầu ngài, ngài liền thả ta trở về đi." Ngộ Không nói nói, liền lưu lại nước mắt.

"Người chẳng lẽ cũng không biết, sư phó người võ công cao bao nhiêu?" Nhưng Hải hòa thượng cũng là lần đầu tiên nghe Ngộ Không nói như vậy, thế là hắn cũng ngạc nhiên hỏi.

"Võ công cao có cái rắm dùng, lại không thể kéo dài tuổi thọ." Ngộ Không một bên lau nước mắt, một bên tức giận nói ra.

Nhưng Hải hòa thượng trong lòng tự nhủ: "Không thể kéo dài tuổi thọ? Sống lâu cái hai ba trăm năm có tính không kéo dài tuổi thọ? Tiểu tử người cũng là lại đầu hai lần thai, đoán chừng thủ an Hoạt Phật cũng làm theo còn sống thật tốt đây."

Bất quá hắn giống như Ngộ Không loại này luyện võ Tiểu Bạch cũng giảng không rõ, với lại hắn cũng không nguyện ý giảng, tính đến lúc đó tiểu tử này biết chân tướng về sau, đem cái đuôi vênh đến trên trời.

"Ngày mai liền đến Phong Ma Sơn, một hồi, ta muốn đi làm ít chuyện. Người nếu là thành thành thật thật lời nói, liền theo ta cùng đi làm việc. Ta liền không điểm người huyết đạo, thế nào?" Nhưng Hải hòa thượng hơi nhíu lấy lông mày hướng về Ngộ Không hỏi.

"Được rồi, ta đi theo người làm việc." Ngộ Không con người đi dạo về sau, chứa thành thật bộ dáng đáp.

Nhưng Hải hòa thượng đương nhiên nghe ra hắn trong lời nói ý tứ, tuy nhiên này cũng không đáng kể.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13 :: Quyền thành Hóa Duyên

Hai người làm một cái đơn giản ước định về sau, Nhưng Hải hòa thượng liền dẫn Ngộ Không hướng về ngoài bia rừng đi đến.

Không nhiều lắm công phu, hai người liền đi ra rừng cây.

Vừa ra cánh rừng, Ngộ Không liền nhìn thấy một bộ làm hắn rung động cùng cực hình ảnh!

Cách hắn ước chừng có ba bốn km xa địa phương, tại kim sắc ánh mặt trời chiếu sáng phía dưới, đại địa bên trên nằm ngang một tòa đại khí bàng bạc kim sắc Hùng Thành!

Trong tòa thành này cao mấy trăm thước kim sắc Trọng mái hiên nhà tháp tự đỉnh cung điện, Ngộ Không tùy tiện kê đếm liền tìm tới bảy tám tòa nhiều; mỗi một tòa cung điện cùng cung điện khoảng cách địa phương, Đồ đứng vững từng tòa hơn ngàn mét cao, phảng phất muốn thẳng vào vân tiêu cự đại Bạch Tháp; những này đã làm cho người cũng kinh thần không thôi kiến trúc, nếu lại cũng chỉ bất quá là tô điểm, bọn họ cộng đồng quay chung quanh này phiên tựa như Thanh Sơn hùng hồn Cung Điện quần thể, mới là trong tòa thành này chân chính chủ giác.

Lần này rung động cảnh tượng, đừng nói Ngộ Không đời này chưa thấy qua, cũng là hắn đời trước đó cũng là chưa từng nghe thấy.

"Phía trước cũng là thiên hạ bát đại thế lực một trong, hoàng triều đô thành —— quyền thành. Người một hồi nhất định phải thành thành thật thật, nếu không lời nói, ta tùy thời đều có thể thu thập người, nhớ kỹ sao?" Nhưng Hải hòa thượng nhìn qua phương xa quyền thành, nghiêm túc đối với Ngộ Không cảnh cáo nói.

Ngộ Không chính là một khuôn mặt sợ hãi thần phục chỉ sắc thường thức quyền thành, hắn nghe được Nhưng Hải nhắc nhở về sau, liền theo tùy tiện tiện ứng phó nói: "Biết, biết, người trừ sẽ khi dễ ta bên ngoài, người sẽ còn làm chút mà cái gì? Yên tâm đi, con người của ta luôn luôn cũng là thành thật."

Nhưng Hải hòa thượng cũng không có nhận lời nói, hắn trong bóng tối trốn mắt trừng một cái về sau, liền dẫn theo Thiên Trọng hướng về quyền thành

phương hướng đi đến.

Ngô Không nhìn xem đã đi ra hơn một trăm mét Nhung Hải, lại quay đầu nhìn xem phía sau mình rừng cây, hẩn ngẫm lại cảm thấy mình chạy trốn cơ hội vẫn như cũ không lớn, liền nhanh chóng Hưởng Nhung biển chạy tới.

Đi tại quyền thành rộng hơn mười thước Thanh Thạch trên đường cái, Ngô Không xem như hoàn toàn mở mang tầm mắt!

Từ lâu, Rap Hát, cửa hàng... Một cái sát bên một cái, căn bản là quên không rõ ràng đến có bao nhiêu; xách dao, mang kiếm, khiêng côn... Dù loại Giang Hồ Nhân Sĩ, căn bản là tra không rõ ràng đến có bao nhiêu cỡ nào; Ngô Không đang đầu chứa nước đông nhìn tây xem thời điểm, hẩn bên tai bắt thỉnh linh vang lên một cái đã lâu âm thanh.

"Đỉnh! Chủ ký sinh chính thức bước vào giang hồ, Thiên Ma thừa kỳ ngộ chính thức tiến hành, chủ ký sinh nếu như cảm tới Thiên Ma thừa, đang thuộc tính khí vận cảm cấp tốc giảm xuống, hệ thống đặc biệt nhắc nhở, chủ ký sinh ứng coi trọng loại này biến hóa phát sinh."

"Đỉnh! Chủ ký sinh hiện tại thân tại quyền thành, quyền thành bảo khổ kỳ ngộ chính thức tiến hành, chủ ký sinh nếu như trộm lấy quyền thành bảo khổ, đang thuộc tính khí vận cảm cấp tốc tăng lên, hệ thống đặc biệt nhắc nhở, chủ ký sinh ứng coi trọng loại này biến hóa phát sinh."

"Đỉnh! Chủ ký sinh hiện tại thân tại quyền thành, Đạo Môn Chương Giáo kỳ ngộ chính thức tiến hành, chủ ký sinh nếu như có thể gia nhập Đạo Môn, đang thuộc tính khí vận cảm cấp tốc tăng lên, hệ thống đặc biệt nhắc nhở, chủ ký sinh ứng coi trọng loại này biến hóa phát sinh.""

"Đỉnh! Chủ ký sinh hiện tại thân tại quyền thành, Ma Môn thánh nữ kỳ ngộ chính thức tiến hành, chủ ký sinh nếu như có thể trợ giúp thánh nữ, đang thuộc tính khí vận cảm cấp tốc giảm xuống, hệ thống đặc biệt nhắc nhở, chủ ký sinh ứng coi trọng loại này biến hóa phát sinh."

"Đỉnh! Chủ ký sinh hiện tại thân tại quyền thành, Yêu Minh đấu giá kỳ ngộ chính thức tiến hành, chủ ký sinh nếu như có thể tham gia đấu giá, đang thuộc tính khí vận cảm cấp tốc tăng lên, hệ thống đặc biệt nhắc nhở, chủ ký sinh ứng coi trọng loại này biến hóa phát sinh."

"Đỉnh! Chủ ký sinh hiện tại thân tại quyền thành, Tà Đạo ám sát kỳ ngộ chính thức tiến hành, chủ ký sinh nếu như có thể gia nhập Tà Đạo, đang thuộc tính khí vận cảm cấp tốc giảm xuống, hệ thống đặc biệt nhắc nhở, chủ ký sinh ứng coi trọng loại này biến hóa phát sinh."

"Đỉnh! Chủ ký sinh hiện tại thân tại quyền thành, võ giả công hội kỳ ngộ chính thức tiến hành, chủ ký sinh nếu như có thể vào guild, đang thuộc tính khí vận cảm cấp tốc tăng lên, hệ thống đặc biệt nhắc nhở, chủ ký sinh ứng coi trọng loại này biến hóa phát sinh."

"Đỉnh! Chủ ký sinh hiện tại thân tại quyền thành, Nho Môn tiệc trà xã giao kỳ ngộ chính thức tiến hành, chủ ký sinh nếu như có thể tham gia tiệc trà xã giao, đang thuộc tính khí vận sẽ có tăng lên, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh ứng chú ý loại này biến hóa phát sinh."

... ..

Theo tiếng thứ nhất hệ thống nhắc nhở vang lên,

Về sau đón lấy rỗng rã nửa giờ bên trong, đủ loại thiên kỳ bách quái nhắc nhở, thậm chí ngay cả tục liên tục xuất hiện trên trăm đầu!

Ngô Không một mực đang tâm lý lo lắng lớn tiếng hô ngừng, thế nhưng là nhưng đồng thời trướng, hệ thống căn bản cũng không chìm hẩn, vẫn như cũ đỉnh đỉnh đốt liên tiếp vang lên.

"... Tiểu Mập Mập? Tiểu Mập Mập! Ta nói ngươi làm gì ngăn ra a! Ta đều để ngươi hơn hai mươi âm thanh! Đừng chậm trễ thời gian của ta, tranh thủ thời gian theo ta đi." Hệ thống nhắc nhở vừa mới kết thúc, Nhung Hải hòa thượng tức giận âm thanh, liền truyền vào Ngô Không trong tai.

"Ta đau bụng! Ngươi để cho ta ngồi xổm bên kia mà nghỉ ngơi một chút." Ngô Không nhanh chóng sau khi nói xong, liền tranh thủ thời gian chạy đến ven đường góc tường ngồi xổm xuống.

Hẩn hiện tại căn gấp đem chính mình bàn tay vàng hiểu rõ, nơi nào có công phu phản ứng Nhung Hải.

Nhung Hải hòa thượng nhú chặt lông mày nhìn chăm chăm Ngô Không, hẩn gấp cái này Tiểu Mập Mập ngồi chồm hổm trên mặt đất một bộ minh tư khổ tướng bộ dáng, thấy thế nào Đồ không giống như là bụng khó chịu, ngược lại càng giống là tại kế hoạch bộ dáng gì, thế là, Nhung Hải hòa thượng đi đến bên cạnh hẩn, không nói hai lời kéo hẩn liền đi, căn bản cũng không cho Ngô Không giải thích cơ hội.

"Ngươi thả ta ra! Ta thật sự là đau bụng! Ngươi để cho ta nghỉ một lát á!" Ngô Không vội vã hiểu rõ hệ thống vấn đề, lại bị Nhung Hải cho pha trộn, thế là hẩn phần nộ hướng về phía Nhung Hải Đại quát lên.

"Im miệng! Nói thêm câu nào, ta lập tức liền điểm ngươi huyệt!" Nhung Hải hòa thượng xuất ra biện pháp cũ uy hiếp nói.

Ngô Không vừa nhìn đối phương không cho phép chính mình nói chuyện, hẩn nhất thời liền trung thực hạ xuống, đành phải ngoan ngoãn đi theo đối phương chẳng có con mắt đi loạn.

Hai người đi vào một tòa cũng thổ hào Đại Hộ trước cửa, Nhung Hải hướng về phía nhà này đại môn nhìn xem về sau, liền cũng thần kỳ từ trong ngực móc ra một cái to bằng chậu rửa mặt tiểu Kim Bát, sau đó đem Kim Bát giao cho Ngô Không.

"Ngươi đi nhà này Hóa Duyên." Dặn dò một câu về sau, Nhung Hải liền trốn đến cách đó không xa góc tường.

Ngô Không cố hết sức khiêng cái này chừng nặng hơn 300 cân siêu lớn Kim Bát, chỉ ngậy ngốc nhìn xem trốn ở góc tường Nhung Hải, hẳn thật sự là phi thường muốn nhỏ nước bọt!

"Thảo! Đã lớn như vậy vóc dáng, da mặt lại mỏng như vậy, người dứt khoát chết đói quên." Thuận miệng nhỏ nước bọt một câu về sau, Ngô Không liền cố hết sức khiêng cái này không lồ Kim Bát hướng về gia đình này chậm rãi đi đến.

Gia đình này rất không tệ, không chỉ có cho Ngô Không một Kim Bát com, vẫn còn ở com bên trên thả đầy đủ loại thức ăn.

"Cho, ăn đi." Ngô Không giống như cho chó ăn một dạng, đem Kim Bát hướng về mặt đất vừa để xuống, ngao khí nói với Nhung Hải.

"Người ăn trước." Nhung Hải nhìn xem đầy bát lọ thực vật, khẽ nhú mày nói ra.

"Ta ăn liền ta ăn, đợi lát nữa mà chết đói người cái vương bát đần." Ngô Không nhỏ giọng thăm thì một câu về sau, liền bắt đầu nói bữa ăn biển nhét đứng lên.

Không đầy một lát công phu Ngô Không liền ăn xong cơ hồ một Kim Bát com, hẳn thật sâu đánh cái ợ một cái về sau, đem chỉ còn lại một cái com cự đại Kim Bát giao cho đối phương.

"Cho, ăn đi." Ngô Không không có bất kỳ cái gì không có ý tứ, vẫn như cũ giống cho chó ăn một dạng, một mặt cười xấu xa nói với Nhung Hải.

"Người ăn no sao?" Nhung Hải hướng về Ngô Không hỏi.

"Ai... , thật sự là quá no bụng, nhà này người thật sự là cũng đủ ý tứ, cho com chay không chỉ có số lượng lớn, với lại vị đạo còn rất không tệ. Ta nếu không phải vì là chiều cố người lời nói, làm sao có khả năng sẽ cho người lưu lại nhiều như vậy thực vật. Người mau ăn đi, không cần cảm ơn ta." Ngô Không dương dương đắc ý cười đáp.

Nhung Hải đối với cái này cũng không có sinh khí, hẳn vậy mà thật đem này một cái com ăn hết, đồng thời còn đem đại Kim Bát bên trong còn lại những com kia hạt, cũng đều thêm cái sạch sẽ.

"Người xuất gia muốn cảm kích người khác cho mình cứu tế thực vật, với lại nhất định phải ăn sạch mới được, điểm này người nhất định phải nhớ kỹ. Tốt, nhà tiếp theo." Nói xong, Nhung Hải hòa thượng liền mang theo Kim Bát đi thẳng về phía trước.

Không nhiều lắm công phu, Nhung Hải liền lại tìm đến một cái Đại Hộ, đem Kim Bát ném cho Ngô Không về sau, hẳn lại trốn đến góc tường đi.

"Thật mẹ hẳn không may, liền biết sai sử ta, có bản lĩnh chính người đi à?" Ngô Không tức giận bắt bình nhỏ nước bọt một câu về sau, liền thành thành thật thật khiêng đại Kim Bát hướng về Đại Hộ đi đến.

Gia đình này cũng rất tốt, cũng cho Ngô Không một Kim Bát com, cũng tại nấy com bên trên thả đầy đủ loại thức ăn.

"Ăn đi, ăn đi, ta thật sự là thiếu người." Ngô Không đem Kim Bát hướng về mặt đất vừa để xuống, không kiên nhẫn nói với Nhung Hải.

Nhung Hải hai ba miếng ăn sạch sở hữu thực vật về sau, chỉ nói một câu "Đi, nhà tiếp theo", liền mang theo Kim Bát tiếp tục bắt đầu tìm kiếm lên Đại Hộ. UU đọc sách

Như thế như vậy, hai người ở sau đó thời gian bên trong liên tiếp tìm 15 cái Đại Hộ Hóa Duyên, có lẽ là tất cả mọi người cảm thấy cái này Tiểu Bàn hòa thượng thật đáng yêu, những này Đại Hộ vậy mà tất cả đều cho Ngô Không đầy bát lọ thực vật, mà những thức ăn này, sau cùng cũng toàn bộ Đổ tiến vào Nhung Hải này sâu không thấy cái bụng.

"Móa! Người đến có hết hay không? Người chẳng lẽ là Tịnh Đàn Sứ Giả chuyển thế sao! Ta không đi, muốn đi chính người đi. Như người loại này phương pháp ăn, hóa không đến duyên chết đói người cũng là đáng đời. Người điem ta đi! Dù sao ta là tuyệt đối sẽ không lại giúp người Hóa Duyên." Ngô Không đem đại Kim Bát hướng về mặt đất quăng ra, căm tức nhìn Nhung Hải hét lên.

Nhung Hải hiện tại cũng có một ít sinh khí, thường ngày thời điểm, hẳn nhiều nhất hóa cái hai lần duyên, lần thứ ba lại hóa thời điểm, đối phương hơn phân nửa liền sẽ không cho hẳn cứu tế.

Nhung hôm nay thật sự là quá tà môn, trước mắt cái này Tiểu Phi tử thậm chí ngay cả tục Hóa Duyên rỗng rã 17 nhà, làm hại hẳn ăn rỗng rã 16 Kim Bát lẽ một miệng com, cơ hồ đều nhanh đem hẳn cái bụng cho no bạo!

Nhung Hải ngẫm lại, hẳn cũng cảm thấy không thể lại dễ cho cái vận tốt này Tiểu Phi tử Hóa Duyên, tình đến lúc đó đem chính mình cho cho ăn bẻ bụng, thế là, Nhung Hải hòa thượng mang theo Kim Bát liền hướng về thứ 18 nhà đi đến.

"Không có ý tứ, thí chủ, bản tăng quấy rầy đến ngài. Không biết thí chủ có thể... ." Không đợi Nhung Hải đem lời kể xong, hẳn đối diện cái kia hạ nhân bộ dáng gia hỏa, liền một mặt xúi quẩy đối với hẳn nổi giận mắng.

"Mau mau rút, nơi nào đến Dã Hòa Thượng, cũng dám đến chúng ta Tể Tướng Phủ Hóa Duyên! Ta nhìn người là sống không kiên nhẫn, không biết lão gia nhà ta là Nho Môn sao? Xéo đi nhanh lên!" Mắng xong, cái này hạ nhân liền cách một chút đóng lại đại môn.

Cuối cùng gặp phải một nhà không cứu tế, Nhưng Hải đối với cái này đương nhiên một chút cũng không có sinh khí, hần nhìn xem trước mặt đóng chặt đại môn, cười tủm tỉm tự nhủ: "Nho Môn người sao? Rất tốt, liền nhà này."

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14:: Hành Hiệp Trọng Nghĩa

"Ta một hồi muốn đi Hành Hiệp Trọng Nghĩa một chuyến, ngươi nhất định phải cùng ta cùng đi." Nhưng Hải hòa thượng sắc mặt đỏ lên đối với Ngộ Không chừng chạc đang hoảng hoảng giảng đạo.

Ngộ Không hiểu kỳ nhìn chung quanh một chút, hần đã không có phát hiện có người đang tại khi nam phách nữ, cũng không có phát hiện có người đang tại cướp bóc hành hung, mặt đường bên trên trừ có mấy người mua thức ăn Đại Thảm bên ngoài, căn bản là không còn người khác, chẳng lẽ những Đại Thảm đó là Giang Dương Đại Đạo trang điểm?

"Động thủ thời điểm lưu loát một chút, những Đại Thảm đó tuyệt đối Đồ rất lợi hại. Ta liền không đi, ta ở chỗ này giúp ngươi trông chừng, ngươi mau đi đi." Ngộ Không rất có kinh nghiệm giúp Nhưng Hải an bài nói.

"Cái gì Đại Thảm rất lợi hại?" Ngộ Không lời nói này nhất thời liền đem Nhưng Hải cho nói được, thế là, hần kỳ quái hỏi.

"Ày, cũng là cái kia dẫn theo giò thức ăn, khoe miệng có khóa Đại Hắc nốt ruồi Đại Thảm, đàn độn! Ngươi chớ nhìn hần! Cẩn thận hần phát hiện chúng ta. Ta vừa nhìn liền biết hần là Nữ giả Nam Trang, hử! Như loại này tí mĩ cái trang giả dạng gia hỏa, ta vừa nhìn hần liền... , ai u! Ngươi có bệnh à? Ngươi đánh ta đầu làm gì?" Không đợi Ngộ Không đem lời kể xong, hần liền hung hăng chịu Nhưng Hải một cái bạo lực đầu Bàng.

"Cái kia chính là cái nữ! Ngươi con mắt nào nhìn ra nàng là nam!" Nhưng Hải phần nộ nói ra.

"Nữ ngươi cũng đánh? Vậy ngươi thật sự là thật không có phẩm, bắt lại chẳng phải xong à." Ngộ Không một bên dùng lực xoa đầu, một bên khinh bỉ nói với Nhưng Hải.

"Cái gì bắt lại chẳng phải xong? Không đúng, cái gì loạn thất bát tao! Ngươi đến đoán mò cái gì đâu? Ta là muốn đi toà này Tể Tướng Phủ Hành Hiệp Trọng Nghĩa!" Nhưng Hải tức giận hướng về Ngộ Không giải thích nói.

"Toà này Tể Tướng Phủ? Thảo! Vậy ngươi cũng không đem nói chuyện rõ ràng? Ta còn tưởng rằng mấy cái kia Đại Thảm không phải người tốt lành gì đây. Tuy nhiên không nhìn ra à? Ngươi ngược lại là rất mạng loại, cũng dám đi giết Tham Quan? Ta ủng hộ ngươi, như loại này làm đại quan tham ô phạm, vậy thì cái kia phát hiện một cái liền mẹ hần làm thịt một cái. Ngươi đi đi, ta ở chỗ này giúp ngươi trông chừng. Ngươi yên tâm, nếu như ngươi bị bắt lại lời nói, ta là nhất định sẽ đi cứu ngươi. Ừ, ngươi yên tâm đi thôi." Ngộ Không cũng giảng nghĩa khí Hướng Nhưng biển bảo đảm nói.

Nhưng Hải nhìn xem trước mặt cái ý nghĩ này Trọng Lực siêu cấp phong phú Tiểu Mập Mập, hần đã là hoàn toàn im lặng.

"Ta không phải đi vào giết cái gì Tham Quan, ta chỉ là muốn đi vào mượn mấy bộ y phục a." Nhưng Hải tâm tình sa sút đối với Ngộ Không nói ra chính mình con mắt.

"Móa! Con mẹ nó ngươi đi chết tốt! Trộm đồ ngươi liền nói là trộm đồ, nói cái gì Hành Hiệp Trọng Nghĩa à! Còn mượn mấy bộ y phục? Con mẹ nó ngươi dự định còn sao?" Ngộ Không khinh bỉ cực kỳ đối với Nhưng Hải hòa thượng tức giận mắng.

Nhưng Hải hòa thượng tâm lý hiện tại là đã phần nộ vừa thẹn, nếu như không phải muốn dẫn Ngộ Không tiến phong Ma Sơn, hần làm sao có khả năng sẽ làm trộm cấp loại chuyện này?

Hần là vì ai, còn không phải là vì trước mặt cái này Tiểu Phi tử.

Tuy nhiên trộm cấp cũng là trộm cấp, cho dù hần nói dễ nghe đi nữa, đồng thời còn chuyên môn khổ tâm chuẩn bị kỹ, nghĩ kĩ tìm nhìn vì là giàu bất nhân, không có một chút lòng từ bi đối tượng ra tay, thế nhưng là, trong miệng hần nói cái gì Hành Hiệp Trọng Nghĩa sự tình, nói đến y nguyên vẫn là trộm cấp.

Thân là một tên người xuất gia, Nhưng Hải hòa thượng đương nhiên sẽ cảm thấy xấu hổ.

Nhưng là, hôm nay Nhưng Hải hòa thượng vô luận như thế nào, đều nhất định muốn Hành Hiệp Trọng Nghĩa một lần.

"Người một hồi tốt nhất đừng có đùa hoa dạng gì, tại quyền thành, trộm cướp tội nhưng là muốn chặt đi hai tay! Huống chi chúng ta muốn xông là Tể Tướng Phủ, nếu như bị bắt được lời nói, đó chính là tội chết! Đi thôi." Nhung Hải hòa thượng mặt đen lên đối với Ngô Không hù dọa nói.

"Ta không đi! Tiểu gia ta từ trước đến nay đi đến đâu, đứng bưng, ta mới mặc kệ trộm đạo sự tình đây!" Ngô Không một mặt chính khí đối với Nhung Hải buông lời nói.

Nói đùa, cái này Tể Tướng Phủ tường viện liền có hơn 30m cao, vừa nhìn cũng là Long Đàm Hồ Huyết một dạng khủng bố địa phương, Ngô Không hẳn lại không ngốc, hẳn mới không muốn trôi lăn này Hồn Thủy đây.

Vạn nhất Nhung Hải trình độ kỹ thuật phế vật, đến lúc đó chẳng phải là bắt hắn cho đưa đến trong khe đi, hẳn mới không đi đây.

"Không đi? Hừ hừ." Nhung Hải cười nhạt một chút về sau, một chỉ điểm ra tựa làm Ngô Không không thể động đây,

Sau đó hẳn không nói hai lời mang theo Ngô Không liền tới đến tường cao một chỗ.

Cẩn thận nghe một chút sau tường động tĩnh, Nhung Hải hòa thượng một tay mang theo Ngô Không, một tay nhắc lấy 1 796 cân Nguyệt Nha Thiên Trọng, vụt một chút liền nhảy dựng lên; người ở trên không, hẳn nhưng căn bản không cần giữa đường đập tường mượn lực, trực tiếp nhảy một cái, liền nhảy lên bên trên cao hơn 30 mét tường viện.

Đứng tại đầu tường hơi dò xét một chút trong phủ tình huống về sau, Nhung Hải hòa thượng căn bản là không có có dự định ở đây dừng lại lâu, hẳn trực tiếp liền hướng phía rồi tường hơn 50 mét xa một tòa Giả Sơn nhảy qua đi.

Hắn cái nhảy này cũng không khẩn cấp, trực tiếp liền đem Ngô Không nhanh dọa cho niệu, nếu như không phải hắn Lúc này không phát ra được nửa chút tiếng vang, vậy hẳn tuyệt đối sẽ giống mổ heo một dạng kêu thảm thiết đứng lên.

Nhung Hải hòa thượng đương nhiên không có khả năng vào lúc này chú ý tới, Tiểu Mập Mập sắc mặt đã so Bạch Vô Thường còn trắng vô thường, hẳn mặt không biến sắc tim không đập giống một cái cự đại Thương Ưng, chuẩn xác rơi vào Giả Sơn một cái góc chết chỗ.

Hơi nghe một chút phương viên 300 mét bên trong động tĩnh về sau, Nhung Hải hòa thượng mũi chân hướng mặt đất dùng lực một điểm, hóp lưng lại như mèo hẳn liền hướng phía trong phủ bay vút qua.

Tại cái này về sau, Nhung Hải hòa thượng liền không còn giữa đường dừng lại một chút, mặc kệ là trong phủ những nha hoàn kia cũng tốt, vẫn là những gia đình kia cũng được, liền bao quát những cái kia trong phủ giả võ giả vụt đi đi lại lại tuần tra từng đội từng đội thủ vệ, UU đọc sách tất cả mọi người không có phát hiện, lúc này ở dưới ban ngày ban mặt, đang có một vị thân cao chỉ ít 2 m 3 Đại Hòa Thượng, tại Tể Tướng Phủ bên trong như vào chỗ không người khắp nơi tán loạn!

Tìm sắp tới có một giờ, Nhung Hải hòa thượng lúc này mới tìm tới Tể Tướng Phủ trong bảo tàng mật kho, thăm dò đến toà này không đáng chú ý trong tiểu lâu, lại có mười vị Dương Thần cảnh võ giả ở đây thủ hộ, Nhung Hải Đại hòa thượng hơi nhíu dưới chính mình lông mày.

Mười vị Dương Thần võ giả ở trước mặt hẳn căn bản là không đáng chú ý, hẳn một bàn tay đều có thể trực tiếp chụp chết mười người này, bất quá hẳn chuyển này mục đích là Hành Hiệp Trọng Nghĩa, cho nên không thể làm ra quá lớn động tĩnh, cái này có chút phiền phức.

Nhung Hải hòa thượng nghĩ một hồi về sau, liền đem Ngô Không hướng về trong bụi hoa ném một cái, hẳn dẫn theo Thiên Trọng liền nhanh chân hướng phía Tiểu Lâu đi qua.

Rời Tiểu Lâu còn có 200 mét xa thời điểm, suu một chút, từ tiểu lâu bên trong liền bay ra rờn rã mười đạo, hơn nửa thước bao quát, 5 mét bao dài cự đại kiếm khí, trực tiếp liền hướng phía Nhung Hải hòa thượng đầu, cổ, tim, đan điền, vai trái, vai phải, trái bắp đùi, phải bắp đùi, đầu gối trái đóng, đầu gối phải đóng bay tới!

Nhung Hải hòa thượng lý cũng không lý tới, cái này mười đạo hẳn thấy mềm nhũn kiếm khí, như là đã tìm tới mười người này vị trí cụ thể, vậy là tốt rồi nói.

Mười đạo kiếm khí toàn bộ Đô đâm trúng Nhung Hải hòa thượng thân thể, có thể đón lấy chuyện phát sinh, lại trực tiếp liền để mười vị Dương Thần thủ vệ hoàn toàn mất trọn tròn.

Mười đạo kiếm khí đụng một cái đến Nhung Hải hòa thượng thân thể, liền toàn bộ Đô ầm ầm mà nát, liền ngay cả Đại Hòa Thượng một cộng lông mà đều không có làm bị thương, kiếm khí vỡ thành căn bã mà căn bã mà đồng thời, Nhung Hải hòa thượng cảm lấy Thiên Trọng tiện tay cứ như vậy hướng về phía trước đâm một cái, mười mảnh vô hình vô tướng Nguyệt Nha Cương Khí, trực tiếp liền đem mười vị Dương Thần thủ vệ đánh xiu trên mặt đất.

Cầm lên trong bụi hoa Lúc này sớm đã trọn mất hốc mồm Tiểu Mập Mập, Nhung Hải hòa thượng từng bước một hướng về Tiểu Lâu đi đến.

Chương 15:: Tướng Phủ mật kho

Tiểu Lâu cũng không lớn, chẳng qua là trên dưới tam tầng, trong lầu cũng không có cái gì đặc biệt vật quý trọng, nếu như không phải tại đây bị mười vị Dương Thần võ giả cộng đồng thủ hộ lấy lời nói, như vậy chỉ sợ bất luận cái gì tiến vào tại đây ngoại nhân, đều chỉ sẽ coi là tại đây chỉ là Tề Tướng Phủ bên trong, phổ thông một tòa người hầu gian phòng a.

Nhưng Hải hòa thượng đến không phải chuyên nghiệp đội, nghiệp vụ mức độ cũng thật không phải bình thường nát, hắn tại trong lầu từ trên xuống dưới, lục tung tìm nhanh hai giờ, đều như cũ không có tìm được Bí Khố cửa vào, Lúc này, hắn đã gấp là đầu đầy mồ hôi.

Bất quá hắn mặc dù gấp, có thể Ngộ Không cái này Tiểu Phi tử, lại so hắn gấp hơn!

Từ hai người bọn hắn người bước vào gian phòng một khắc này bắt đầu, Ngộ Không cũng đã biết mật kho vị trí cụ thể!

Ngộ Không có thể biết Bí Khố vị trí cụ thể, cũng không phải bởi vì hắn là đội tuyển quốc gia, mà chính là bởi vì hắn có so những chuyên nghiệp nhân viên đó càng ngu xuẩn gây án bảo bối—— kỳ ngộ hệ thống.

"Đình! Chủ ký sinh hiện tại đã rất gần Thiên Ma Chi Thi! Thiên Ma Chi Thi kỳ ngộ chính thức tiến hành, chủ ký sinh nếu như thành công cảm tới Thiên Ma Chi Thi, đang thuộc tính khí vận cảm cấp tốc giảm xuống! Cấp tốc giảm xuống! Hệ thống đặc biệt nhắc nhở, hệ thống đặc biệt nhắc nhở! Chủ ký sinh nhất định phải cực độ coi trọng loại này biến hóa phát sinh! Cực độ coi trọng!"

"Đình! Chủ ký sinh hiện tại thân tại Tướng Phủ mật kho lối vào, Phi Tử trộm bảo kỳ ngộ chính thức tiến hành, chủ ký sinh nếu như có thể trộm bảo thành công, đang thuộc tính khí vận sẽ có tăng lên, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh ứng chú ý loại này biến hóa phát sinh."

Cũng là bởi vì cái này hai đầu hệ thống nhắc nhở, khiến cho Ngộ Không biết mật kho cửa vào chỗ, cũng hiển nhiên, thiết kế toà này mật kho người phi thường hiểu được nhân tâm, hắn cũng không có đem Tướng Phủ mật kho lối vào, an bài tại trong lầu bất kỳ một cái nào bí ẩn địa điểm, ngược lại, hắn quang minh chính đại đem mật kho lối vào, liền bày ở cửa tiểu lầu.

Ngộ Không tâm lý hiện tại cái này gấp à, hắn thật sự là phi thường muốn đem Nhung Hải cái này chậm trễ hắn đại sự hỗn đản lập tức đập chết!

Làm sao bây giờ? Thời gian đã qua thật lâu, nếu như một hồi có người tới tại đây lời nói, vậy bọn hắn hai người chẳng phải là chỉ có thể chạy trốn? Nếu như chạy trốn lời nói, có trời mới biết lúc nào còn sẽ có tốt như vậy cơ hội, có thể khiến cho hắn hiểu rõ chính mình hệ thống.

Không có cách, Ngộ Không cắn răng một cái, liền sử xuất chính mình đòn sát thủ!

"Ta ghen, ta ghen! Ta chính là không hô hấp, ta chính là muốn đem chính mình nín chết! Ta cũng phải xem, Nhung Hải tên vương bát đản kia đến năng lượng mù đến trình độ gì! Hắn đến có thể hay không chú ý tới ta! Có thể hay không thêm một chút mất!" Ngộ Không vừa nghĩ, một bên ổn định chính mình hô hấp.

"Không được, không được! Vương bát đản! Con mẹ nó nguoi mù à! Nhìn không thấy lão từ đều nhanh nín chết sao!" Ngộ Không ghen rùng rã 100 giây tả hữu về sau, liền đỏ mặt tái tại nhanh chịu không.

"Muốn chết, muốn chết! Vương bát đản hồ cha Nhung Hải! Con mẹ nó chứ làm quỷ cũng không buông tha nguoi!" Ngộ Không lại ghen rùng rã 100 giây tả hữu về sau, liền trợn trắng mắt, miệng sùi bọt mép, hoa lệ ngã đi.

Nhung Hải hòa thượng thật sự là tìm không thấy Bí Khố cửa vào, hắn Đô cho là mình có thể là tìm nhầm, thế là, hắn chú Bị đi làm tình một cái Dương Thần võ giả, sau đó lại ép hỏi Bí Khố vị trí cụ thể.

Nhưng hắn vừa mới quay người, liền phát hiện miệng sùi bọt mép Tiểu Phi tử, cái này nhưng làm hắn giật mình!

Nhung Hải hòa thượng tranh thủ thời gian cũng ngừng thở, hắn còn tưởng rằng là chính mình trong lúc vô tình đụng vào độc khí gì cơ quan đâu, đón lấy, hắn một bước liền tới đến Tiểu Phi tử bên người, tranh thủ thời gian ngồi xổm xuống vì hắn kiểm tra.

"Không trúng độc a? Chẳng lẽ là ta điểm huyết điểm sai? Không có khả năng a? Cái này đến là thế nào chuyện đây? Áy, Tiểu Mập Mập, Tiểu Mập Mập? Nguoi tranh thủ thời gian tỉnh, tỉnh." Giải khai Ngộ Không huyết đạo về sau, Nhung Hải liên tục đập đối phương Tiểu Phi gương mặt.

"Vương bát đản! Con mẹ nó nguoi còn không biết xấu hổ đánh ta khuôn mặt! Nguoi có biết hay không, con mẹ nó chứ hơi kém liền bị nguoi hại chết! Trừng cái gì trừng! Nguoi chính là cái mất què hàng! Tránh đi một bên, ngay cả cái cửa vào cũng không tìm tới, con mẹ nó nguoi còn có mặt mũi Nhân Vật khách mời Đạo Tặc? Giả trang cái gì dương tòi à!" Mắng qua sau khi nói qua, Ngộ Không liền mẫn mẫn cái mông ghé vào cửa ra vào trên mặt đất,

Đình đình cách cách đồng gõ tây bắt đầu đầu.

Nhung Hải hòa thượng ngay từ đầu là giận dữ, bất quá hắn vừa nhìn Ngộ Không Lúc này hành vi, trong nháy mắt hắn liền minh bạch chính mình vừa rồi

chỗ phạm sai lầm, liền cũng đi theo Tiểu Mập Mập cùng một chỗ tìm lên cơ quan.

Không lâu lắm, kinh nghiệm giang hồ lão đạo Nhung Hải, liền tại trên khung cửa một đóa khắc hoa bên trong, tìm tới một kho lối vào cơ quan.

Giữa cột... , một tiếng vang nhỏ, nơi cửa ra vào trên mặt đất, tám khối Phô Địa Đại Thanh gạch đồng thời thu vào cơ quan bên trong, một đầu bí mật thông đạo hiện ra ở hai người trước mắt.

"Người làm gì? Tìm đường chết sao!" Ngô Không gặp Nhung Hải hòa thượng tùy tiện liền chuẩn bị Hạ Mật nói, hắn mau đem đối phương ngăn cản.

"Đàn độn cóc đại cá tử, một chút Đồ không chuyên nghiệp, mật đạo là năng lượng tùy tiện dưới sao? Người chờ, để cho ta cho người phơi bày một ít, cái gì mới gọi chuyên nghiệp." Nói, Ngô Không liền hướng phía một tấm giường nhỏ đi qua.

"Người muốn thành thành thật thật a, bằng không lời nói, ta một hồi đem người lỏng toàn bộ lột sạch." Ngô Không đối với trên giường Phi Miêu đe dọa xong sau, liền một tay lấy Phi Miêu bắt.

Tùy tiện tìm đầu dây gai đem Phi Miêu một bó, sau đó hắn liền trở lại Bí Khố cửa vào.

"Chúng ta hắn là trước hết để cho con mèo này đi dò thám đường, để tránh bên trong trong mật đạo cơ quan, cái gì mới gọi chuyên nghiệp? Chi tiết quyết định thành bại, thật tốt cùng ta học tập lấy một chút mà đi. Được rồi, đi xuống đi người." Nói Ngô Không liền cầm Phi Miêu cho ném vào mật đạo.

Nhung Hải hòa thượng đem Ngô Không biểu diễn từ đầu nhìn thấy đuôi, hắn ngay từ đầu thật đúng là coi là cái này Tiểu Mập Mập sẽ có cái gì độc đáo kiến giải đâu, có thể tình huống hoàn toàn cũng không phải là chuyện như vậy, cái này Tiểu Mập Mập trừ đem mèo đánh ngã bất tỉnh bên ngoài, cái răm tốt chiều đều không có lấy ra.

Nhung Hải hòa thượng sẽ sợ trong mật đạo cơ quan? Hắn dậm chân một cái đều có thể lật tung cả tòa Tướng Phủ, bất kỳ cái gì kịch độc hắn đều có thể trong nháy mắt bức ra bên ngoài cơ thể, hắn sẽ biết sợ cái gọi là cơ quan bẫy rập? Đừng đùa.

"Chỉ toàn mù chậm trễ công phu! Trung thực tại chỗ này đợi ta, ta đi một chút liền quay về." Nói, Nhung Hải hòa thượng dậm chân liền xông vào mật đạo.

"Con mẹ nó người muốn chết à! Mau trở lại! Tháo! Thật mẹ hắn không khiến người ta bớt lo!" Ngô Không thấy một lần Nhung Hải hòa thượng lỗ mãng xông vào mật đạo, hắn lập tức liền gấp, căn bản là không có có bất kỳ do dự, Tiểu Mập Mập làm việc nghĩa không chùn bước cũng đi theo xông vào tới om mật đạo.

"Nhung Hải! Nhung Hải! Người chết không? Con mẹ nó người ngược lại là nói chuyện à!" Ngô Không vừa tiến vào đưa tay không thấy được năm ngón mật đạo, liền hoàn toàn luống cuống, hắn lo lắng hô hoán chính mình đồng bọn.

"Ai bảo người hạ xuống! Ta không phải để người trung thực ở lại sao!" Nhung Hải lặng yên không tiếng động đi vào Tiểu Mập Mập bên người, sau đó bất thành linh hết sức tức giận lớn tiếng trách nói.

"Ai nha mẹ ta à ——! Vương bát đản ——! Người hù chết ta ——! Ta còn không phải sợ người có cái gì sơ xuất! Đáng chết, người sao có thể không nghe ta chỉ huy? Tranh thủ thời gian giúp ta tìm xem con mèo kia, chúng ta để nó ở phía trước giúp chúng ta cản cơ quan." Bị hoảng sợ đặt mộng ngồi xổm hơi nhỏ bàn tử, nằm rạp trên mặt đất tìm lên cái kia Phi Miêu.

Nhung Hải hòa thượng gặp Tiểu Mập Mập không có nghe chính mình lời nói, UU đọc sách lúc đầu hắn là rất tức giận, mà khi hắn phát hiện Ngô Không vậy mà lại cũng quan tâm chính mình an nguy, đồng thời trước tiên liền vọt vào mật đạo, hắn nhất thời liền sững sờ.

Bình tĩnh mà xem xét, Nhung Hải hòa thượng đúng là một chút Đồ chương mắt Ngô Không, hắn cho rằng Ngô Không trừ vận khí cực kỳ tốt bên ngoài, trên cơ bản cũng là cái muốn cái gì không có gì hàng, cho nên, hắn đối với Ngô Không đương nhiên là một chút cũng không tính là tốt, thậm chí trên cơ bản liền có thể nói là tương đối kém cỏi.

Nếu như hai người vị trí đổi vị trí một chút lời nói, Nhung Hải hòa thượng tự nhận là chính mình, dù cho sẽ không đi trả thù đối phương, nhưng cũng tuyệt đối không thể lại đi quan tâm một cái đối với mình thật không tốt người.

Thế nhưng là giờ này khắc này, khi hắn có khả năng gặp được nguy hiểm thời điểm, Ngô Không lại có thể bất kể hiềm khích lúc trước, không để ý tự thân an nguy lập tức chạy tới giúp hắn, đây là hắn vô luận như thế nào đều không có ngờ tới.

"Không cần tìm, tại đây cơ quan đã Đồ bị ta phá mất." Nhung Hải hòa thượng bình tĩnh nói với Ngô Không.

"Con mẹ nó người thổi ngưu bức a người? Cái này tới om, người xem gặp sao người? Ta nói người có thể hay không đừng chết như vậy sẽ diện, đây chính là rất nguy hiểm. Tranh thủ thời gian tới giúp ta tìm mèo." Ngô Không căn bản không tin Nhung Hải, hắn vẫn như cũ khẳng khẳng muốn trước tìm tới mèo lại nói.

"A Di Đà Phật, người xuất gia không đánh lừa dối. Ta nói ta đã phá hư cơ quan, cái kia chính là đã phá hư cơ quan. Tốt, người nắm chắc ta góc áo, ta mang người tiến vào bảo khố." Nhung Hải hòa thượng bình tĩnh đối với Ngô Không giảng đạo.

"Ta dựa vào, có thể à người? Không nghĩ tới người vẫn là có có chút tài năng. Vậy được rồi, Nhung Hải à, cho trẫm phía trước dẫn đường. Đúng, người đi chậm một chút a, ta có thể theo không kịp người." Ngô Không điệu võ dương oai bắt lấy Nhung Hải Đại hòa thượng góc áo về sau, lại có chút mà lo

lặng nói với hắn.

Thế là, Nhung Hải Đại hòa thượng liền dẫn Ngô Không, chậm rãi hướng về bảo khố đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16:: Tuyệt Lãnh Phong Ma

Tướng Phủ mật kho một mét năm dày Tinh Cương đại môn, Lúc này đã bị Nhung Hải Đại hòa thượng chém thành tám cánh.

Thấp sáng mật trong kho ngọn đèn về sau, toà này cự đại bảo khố liền hiện ra tại Ngô Không trước mắt.

3500 mét vuông mật trong kho, song song trung bày 30 cái 20 m cao, rộng 2 mét, 50 m trường khổng lồ giả gỗ.

Mấy ngàn kiện lông lãnh các loại bảo quang Kỳ Trân Dị Bảo, Lúc này đang lẳng lẳng hiện ra ở hai người trước mặt.

Thuần Chủng để nhũ một cái Tiểu Mập Mập Ngô Không, nơi nào thấy qua loại này thổ hào tràng diện, hiện tại hắn đã hoàn toàn kích động ngốc.

Tại loại này mỹ hảo thời khắc, hệ thống đương nhiên cũng là muốn đi ra Lộ Lộ khuôn mặt.

"Đỉnh! Chủ ký sinh hiện tại thân tại Tướng Phủ mật kho, Phi Tử trộm bảo kỳ ngộ đã hoàn thành, chủ ký sinh trộm bảo thành công, đang thuộc tính khí vận có chỗ tăng lên, mời chủ ký sinh không ngừng cố gắng."

"Cái này, cái này xong? Võ công đâu? Bí tịch đâu? Đạo cụ đâu? ... Vũ khí đâu! Không ngừng cố gắng? Đón thêm con em người lại lệ! Chỗ tốt gì đều không có, người để cho ta làm sao không ngừng cố gắng! Hệ thống đại gia, hệ thống Mỹ Mĩ, người đừng đùa mà ta được không? Tốt xấu cho ta bản « Linh Dương thần công » hoặc « số không âm Chân Kinh » thôi, người cũng không thể để cho ta để trần thân thể đánh quái đi!" Ngô Không thấy một lần chính mình hệ thống vậy mà như thế không góp sức, hắn hoàn toàn liền mất trọn tròn, tranh thủ thời gian kinh hoàng hướng về hệ thống khẩn cầu có thể cho chính mình một chút trợ giúp.

Thế nhưng là nhưng đồng thời trùng, Kim Đại thần gần nhất huyền não có chút mất mẫn, hệ thống không thể đem thuộc về đừng thế giới vô hiệp đồ vật mang đến cho hắn, cho nên, ai... , chỉ có thể dựa vào chính mình đi.

"Ngô Không, người qua đây thử một chút bộ y phục này." Nhung Hải Đại và còn chưa có phát hiện Ngô Không Lúc này dị dạng, hắn tại suu tâm bảo y không lộ trên kệ, rốt cuộc tìm được chính mình muốn tìm bảo vật, thế là liền chào hỏi Ngô Không tranh thủ thời gian tới.

"Y phục có cái rầm rùm, lại vênh váo năng lượng có Ngụy Đại Bảo bạc trùng Bảo Giáp vênh váo? Lợi hại hơn nữa năng lượng có Hồng phù gai cứng giáp lợi hại?" Ngô Không tức giận nhỏ giọng thăm thì một câu về sau, liền ủ rũ đi tới.

Nhung Hải hòa thượng cầm bộ y phục này, là một kiện màu trắng tinh cổ áo lớn áo lông bì phong y.

Cái này áo khoác liếc mắt một cái liền biết tuyệt đối là loại kia cao đường hóa sắc, sang trọng mười phần màu trắng lông mặt, phối hợp bên trên bá khí chéo để lộ màu trắng mọc lông cổ áo lớn, cộng thêm ba khóa nhất chỉ dài trắng nõn như ngọc hàm răng súc áo, đây tuyệt đối cũng là một kiện trang bức đùa nghịch, bỏ ta người nào chuyên nhất Chiến Bào!

Ngô Không tuy nhiên lần đầu tiên liền thích bộ y phục này, thế nhưng là... , cái này rõ ràng cũng là kiện Thành Nhân mặc phong y, hắn mặc vào trực tiếp liền lau nhà, cái này còn cần thử sao? Rõ ràng cũng là hoàn toàn không thích hợp à.

"Bộ y phục này coi như không tệ, là dùng nguyên một mớ đầu Thiên Huyền Tuyết Lang da lông chế tác mà thành. Cho nên nó lực phòng ngự phi thường cường đại, đủ để ngăn chặn Dương Thần cảnh võ giả công kích, với lại bộ y phục này còn có tự động tu phục năng lực, điểm này tương đối thực dụng. Đúng, bộ y phục này bên trong Kabuto là kiện không gian trang bị, ta vừa rồi nhìn một chút, ước chừng có 20 mét khối bộ dáng, xem như rất không tệ. Sao? Người đi cái gì, tranh thủ thời gian tới thử một chút à?" Nhung Hải hòa thượng đang ra sức chào hàng lấy áo khoác, lại đột nhiên phát hiện Ngô Không vậy mà mặt mũi tràn đầy tức giận quay đầu bước đi, hắn liền không hiểu ra sao chào hỏi đối phương trở về.

"Người thành tâm khí ta đúng không! Ta thân cao 1 mét 1, vòng eo 1 mét 7, thử? Thử cái rầm à thử!" Ngô Không coi là đối phương là đang đùa chính mình, thế là liền oán giận đáp lại nói.

"Ai... , người tốt xấu để cho ta đem lời nói đi. Bộ y phục này là có thể tự động biến hóa lớn nhỏ, cho nên bất luận kẻ nào mặc vào đều sẽ phù hợp. Với

lại, bộ y phục này... ." Không đợi Nhung Hải hòa thượng nói hết lời, Ngô Không liền đã vội vã không nhìn nổi chạy về đến, đồng thời nhảy dựng lên liền cướp đi áo khoác.

"Oa! Hàng cao cấp cũng là hàng cao cấp, thật sự là Thái Hợp thân thể! Oa! Cái này da lông, vừa trơn lại sáng! Ăn mặc thật sự là quá dễ chịu! Đúng, còn có rãnh rỗi ở giữa túi, vừa vặn có thể đỡ nào trang trí mà bảo bối. Oa! Sao có thể thần kỳ như vậy, không gian này túi thật sự là quá thực dụng! Nhanh đi chuẩn bị tốt một chút bảo bối, hệ thống không góp sức, con mẹ nó chứ cũng không thể đến không chuyển này!" Ngô Không không coi ai ra gì ngay nhiên một trận về sau,

Liền cái rầm điên mà cái rầm điên mà hướng về hắc giá đỡ chạy tới.

Nhung Hải và còn chưa có giới thiệu xong, bộ y phục này hắn coi trọng nhất muốn một cái công năng, Ngô Không liền đã cao hứng bưng bưng chạy đi, đối với cái này, hắn cũng không có quá đề ý, dù sao hắn chuyển này mục đích đã rất tốt hoàn thành, hắn cũng là việc nhỏ.

"Ta dựa vào! Nhiều như vậy Kim gạch, Trang đi. Ta dựa vào! Lớn nhỏ cỡ nắm tay bảo thạch, Trang đi. Ta dựa vào móa! Một rương lớn chừng ngón cái trần châu, Trang đi. Ta dựa vào dựa dựa! Khối này Đại Ngọc trong đá vậy mà hóa cái mỹ nữ, cái này nhất định phải Trang đi. Ta dựa vào móa móa móa!" Đối mặt rỗng rã mấy ngàn kiện bảo bối, Ngô Không quả thực là thêu hoa mắt, hưng phấn gọi là cái lùn lên nhảy xuống.

Thế nhưng là, hắn xem trọng những cái được gọi là bảo bối, tại Nhung Hải hòa thượng trong mắt, căn bản toàn bộ đều là rác rưởi.

"Ngô Không, đem người cầm những vật kia Đồ trả về đi." Nhung Hải hòa thượng đi đến Tiểu Phi từ bên cạnh, bình thân đòi hắn Cầu Đạo.

"Dựa vào cái gì à! Con mẹ nó chứ nhất định phải đạt được đền bù tổn thất! Ta lấy đến chính là ta, không thả!" Nói, Ngô Không liền nổi giận đùng đùng quay đầu liền đi.

"Trả về." Nhung Hải hòa thượng chợt lách người liền ngăn trở hắn đường đi, không thể nghi ngờ nói ra.

Ngô Không gấp bùm lấy chính mình y phục, năm điểm ủy khuất, năm điểm kinh hoàng, không nói một lời cảm tức nhìn Nhung Hải.

"Ai... ." Nhung Hải hòa thượng sau khi chờ dài, bình thân nói với Ngô Không: "Ta có ý phạm trộm cắp giới chỉ, sau khi về núi ta tự sẽ lãnh phạt trọng trách ba ngàn. Ta nhận được, thế nhưng là ngươi năng lượng sao? Ngươi bây giờ đem đồ vật buông xuống còn vì lúc không muốn, để xuống đi, Ngô Không."

"Ta liền nói là nhất chẳng phải xong, ai sẽ biết à. Ngươi làm gì nhất định phải chết như vậy đầu óc à!" Ngô Không nhỏ giọng đối với Nhung Hải hòa thượng phản nản nói.

"A Di Đà Phật, Thiên Tri, biết, ngươi biết, ta biết, người nào lại lại không biết đâu? Để xuống đi." Nhung Hải hòa thượng bình thân hướng về Ngô Không khuyên nhủ nói.

"Được rồi, được rồi, được rồi, con mẹ nó chứ xem như phục ngươi. Cho, bộ y phục này ta cũng không cần, ngươi cũng không cần đi lãnh phạt. Thật! Lão tử ta hiện tại cái gì cũng không! Ta đi đại gia ngươi!" Ngô Không không chút do dự canh chừng áo ném cho Nhung Hải hòa thượng về sau, liền phi thường tức giận chửi ầm lên đứng lên.

Nhung Hải hòa thượng mỉm cười nhìn xem trong tay áo khoác về sau, hắn cũng vui mừng nói với Ngô Không: "Bộ y phục này ngươi là nhất định phải xuyên đi, nếu không lời nói, làm ngươi tiến vào Phong Ma Sơn thì ngay lập tức sẽ bị đông cứng chết." Nói, Nhung Hải hòa thượng xuất ra trong quần áo sở hữu bảo vật, sau đó lại đem áo khoác đưa cho Ngô Không.

"Phong Ma Sơn rất lạnh không?" Ngô Không tiếp nhận áo khoác hiếu kỳ hỏi.

"Âm 273 độ." Nhung Hải hòa thượng nói thẳng ra một cái, hoảng sợ co quắp Ngô Không không bố nhiệt độ.

"Âm... 273 độ? Ngươi đi chết đi! Ta mới không đi chỗ đó loại Quỷ Địa Phương đây! Ngươi thuần túy cũng là muốn hại chết ta! Cái này mẹ hắn là người chờ đợi nhiệt độ sao! Thật sao?" Ngô Không hiện tại quả là nhanh sắp điên, hắn đã có thể rõ ràng nhìn thấy, tương lai mình chính là hạng gì khổ rồi.

"Nếu như trước đó không có chuẩn bị một kiện, Dương Thần cấp yêu thú da chế tác quần áo, như vậy, Dương Thần cảnh phía dưới võ giả tiến vào Phong Ma Sơn liền phải chết không nghi ngờ. Cho dù là Dương Thần cảnh võ giả, nếu như không có xuyên áo bông lời nói, tại Phong Ma Sơn bên trên cũng tuyệt chiêu tuy nhiên ba ngày.

Cũng chính là bởi vì cái này nguyên nhân, hai ngàn năm đến, nhưng phạm là vùng trộm đi theo chúng ta Tịnh Y Vô Tăng lên núi ngoại nhân, cho tới bây giờ cũng sẽ không có bất kỳ kết cục tốt. UU đọc sách trên giang hồ người vẫn luôn cho rằng Phong Ma Sơn bên trên bốn mùa như mùa xuân, đây cũng là bởi vì chúng ta Tịnh Y Vô Tăng hai ngàn năm đến, cố ý từ trước tới giờ không mua sắm bất luận cái gì chống lạnh đồ vật mà tạo thành giả tượng. Ngươi bây giờ biết, ta vì sao nhất định phải trộm cắp đi. Cái này Thiên Huyền Tuyết Lang áo khoác, là Dương Thần cấp yêu thú da chế tác, cho nên tuyệt đối có thể bảo đảm ngươi không bị làm sao. Điểm này, ngươi có thể yên tâm." Nhung Hải hòa thượng mỉm cười hướng về Ngô Không bảo đảm nói.

"Yên tâm? Con mẹ nó chứ năng lượng yên tâm mới là lạ. Sư phụ a, ngài lão nhân gia thế nhưng là đem ta cho hại thảm." Ngô Không phi thường uể oải lớn tiếng phản nản nói.

"Tốt, ngươi cũng đừng đoán mò, Phong Ma Sơn tuy nói là lạnh một chút, thế nhưng là cũng tuyệt không như ngươi tưởng tượng bên trong kém như vậy, đến lúc đó ngươi liền biết. Thủ an Hoạt Phật tất nhiên an bài ngươi tiến vào Phong Ma Sơn, vậy liền tuyệt đối có hắn lý do, hắn là không có khả năng hại

ngươi. Đi, tất nhiên y phục đã cầm tới, chúng ta đi thôi." Nhưng Hải hòa thượng mỉm cười sau khi nói xong, liền dẫn Ngô Không rời đi Địa Hạ Bảo Khố.

"Ngươi nằm sấp ta trên lưng đến, chúng ta cái này rời đi." Vừa về tới mặt đất về sau, Nhưng Hải hòa thượng liền chuẩn bị mang theo Ngô Không lập tức rời đi Tướng Phủ.

"Ngươi chờ một chút, tốt xấu ta cũng coi là Nhân Vật khách mời một cái Giang Dương Đại Đạo, ta dù sao cũng phải cầm cái Kỷ Niệm Phẩm, về sau tốt làm ý nghĩ đi. Ta cũng không muốn cứ như vậy hai tay Không Không rời đi nơi này. Đi, liền ngươi đi." Nói, Ngô Không liền đem Thủ Trảo hướng về một cây, bần không kéo mấy ném ở cửa ra vào chỉ môn dùng, dài hơn một mét, cánh tay phẩm chất màu trắng dài mảnh xương cốt.

"Đình! Đình! Đình! Đình! Đình! Đình! Chủ ký sinh cầm tới Đệ Cửu hào Thiên Ma Chi Thi! Chủ ký sinh cầm tới Đệ Cửu hào Thiên Ma Chi Thi! Đang thuộc tính khí vận cấp tốc giảm xuống! Cấp tốc giảm xuống! Hệ thống đặc biệt nhắc nhở, đừng để cấp tính! Cái kia đồ vật làm gốc đệ nhất thế giới trọng bảo! Đệ Nhất Trọng bảo bồi! Phúc Họa từ trước gần bó, mời chủ ký sinh thận trọng xử lý vật này."

"Ngươi đây mụ... Cũng được?" Ngô Không hoàn toàn mộng.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17:: Phong Vân Sơ Động

Không Hiếu Thành từ khi chính mình 18 tuổi lúc rời đi Nho Môn gia nhập hoàng triều, đã vì hoàng triều ròng rã phục vụ hơn 80 năm, cho tới bây giờ hẳn đã là cao quý Thiên Tử Đế Sư, hoàng triều Tề Phụ, thật có thể nói là là dưới một người trên vạn người.

80 năm Chấp Chính kiếp sống bên trong, Không Hiếu Thành tự hào nhất sự tình, không phải mình đã từng phụ trợ qua Tiên Vương giải quyết thiên hạ hơn bảy đại thế lực, khiến cho hoàng triều chấp chương thiên hạ dân sinh quyền hành từ đó vững như Bàn Thạch; cũng không phải chính mình đơn thân độc mã tiến vào phân quân doanh địa, thuyết phục lúc ấy phân quân thủ lĩnh, tiến tới trốn thoát hoàng triều Nam Bắc phân liệt trọng đại nguy cơ; càng không phải là chính mình dạy bảo ra lúc ấy không bị tất cả mọi người nhìn kỹ, mà bây giờ cũng đã là cao quý hoàng triều thứ 106 vị trí đế vương học sinh —— Triệu Tiểu Đường.

Chính hấn cả đời này, tự hào nhất sự tình là, chính mình chấp chương hoàng triều hơn 50 năm nhưng xưa nay không có phạm qua cho dù là một tia sai lầm!

Thế nhưng là, Không Hiếu Thành tuyệt đối không ngờ rằng là, chính mình bà ngoại, đều đã là sẽ tới gần xuống mồ thời điểm, chính mình lại phạm phải một hạng trăm chính mình mười lần Đô một điểm không lỗ đây trời đại tội!

"Nhanh lên! Nhanh lên! Nhanh lên nữa! Nhanh lên nữa! Các ngươi chưa ăn cơm sao! Đáng chết! Các ngươi nhanh lên nữa a!" Không Hiếu Thành ngồi tại bốn vị Tiên Thiên Vũ Giả nhắc đến kiêu nhỏ phía trên, liền tiếp xông qua Cẩm Cung 346 Đạo Cung môn, gấp cũng đã gần thổ huyết, hiện tại cái gì phong độ, khí thế, lễ nghi, thái son băng vu trước mà mặt không đối sắc, hết thấy Đô mẹ hấn gấp quỹ đi thôi.

"Bệ hạ ——! Bệ hạ ——! Việc lớn không tốt! Việc lớn không tốt!" Vừa đến phượng hoàng các Không Hiếu Thành cũng không lo được chỉnh lý chính mình Nghi Dung, tóc tai bù xù hấn liền đại hồng đại khiếu xông thẳng đi vào.

Triệu Tiểu Đường Lúc này đang cùng Hoàng Hậu chơi thân thiết đâu, có thể sự phụ của mình vậy mà trực tiếp liền xông tới, lần này chuẩn bị hấn là được không xấu hổ.

Bất quá, Không Hiếu Thành dù sao cũng là hấn nửa cha nửa sư một dạng tôn kính nhân vật, cho nên Triệu Tiểu Đường một chút cũng không có tức giận, hấn ngược lại mỉm cười đối với lão sư trêu chọc nói.

"Lão sư, trầm thế nhưng là cho tới bây giờ đều không có gặp qua ngài bộ dáng này, ha ha ha ha, khó được, cái này thật sự là quá hiếm có. A Lan, trầm có việc cùng lão sư thương nghị, ngươi đi chuẩn bị chút trà bánh." Triệu Tiểu Đường mỉm cười đối với mình thê tử phân phó nói.

Hoàng Hậu biết có đại sự phát sinh, liền rất ngoan ngoãn rời đi nơi này, đồng thời mang đi sở hữu Cung Nhân.

"Lão sư, không cần phải gấp, muốn đến, hấn là món đồ kia thất lạc a? Cái này không có gì không dậy nổi. Đến, ngài ngồi xuống trước uống chén trà nghỉ ngơi một chút. Ngài thân thể mới là trầm quan tâm nhất, hơn... , hừ, hết thấy Đô mẹ hấn không tính sự tình." Triệu Tiểu Đường đầu nhất chuyển liền đoán được đến là phát sinh cái gì, mới có thể chuẩn bị lão sư như vậy chặt vật, bất quá, hấn vẫn như cũ vững như Bàn Thạch tự thân vì lão sư chấp băng ghế châm trà.

"Ô ——! Bệ hạ ——! Bệ hạ a ——! Ô ——! Bê tôi đáng chết à! Bê tôi đáng chết à ——! Ô ——! Bê tôi có phụ Tiên Hoàng nhờ vả ——! Món đồ kia, bê tôi mất a ——!" Lão đầu hiện tại nào có cái gì tâm tình tốt tốt nghỉ ngơi, quỳ trên mặt đất, Không Hiếu Thành liền gào gào khóc lớn lên.

"Này ——, ngài làm sao còn khóc bên trên đâu? Lão sư, mau dậy đi, ngài mau dậy đi." Triệu Tiểu Đường cười khổ một tiếng về sau, mau tới trước đỡ lên sư phụ của mình.

Sư đồ hai người đối lập ngồi xuống về sau, Triệu Tiểu Đường chờ đợi lão sư tâm thần hơi ổn định, hần lúc này mới một bên vuốt vuốt trong tay chén trà, một bên hững hờ hỏi: "Lão sư, ngài Lúc này không có phong thành a?"

"Hồi bệ hạ, không có, bê tôi sợ hãi đã thảo kinh xà, khiến cho hần mấy phe thế lực tìm được Thánh Thi mất đi tin tức, liền không có hạ lệnh phong thành. Tuy nhiên mới bệ hạ yên tâm, bê tôi trước tiên, liền đã bài xuất sở hữu hoàng triều Mật Vệ tiến hành trong bóng tối tìm hiểu, đồng thời bố trí xong Thiên La Địa Vọng. Bê tôi cam đoan nhất định có thể truy hồi Thánh Thi!" Không Hiếu Thành đến là hoàng triều Tể Tướng, ổn định tâm thần về sau, hần liền đầu vào đẩy đem tình huống giảng cái rõ ràng.

"Lão sư, ngài sai. Nếu như ngài trước tiên phong thành, Thánh Thi khả năng còn tìm trở về, thế nhưng là ngài một hạng duy vững vàng, không có lựa chọn phong thành, cái này liền khiến cho tặc nhân có thể ngồi cơ hội. Đương nhiên,

Ta nói ngài sai, chỉ cũng không phải là ngài không có phong thành, ngài không phong thành cũng không có cái gì không đúng. Ta nói ngài sai, là chỉ ngài quá mức coi trọng món kia Thánh Thi, quá mức bận tâm hần bảy phái thế lực, quá coi thường chúng ta hoàng triều. Nơi này là quyền thành, ở chỗ này, chúng ta hai người nói chuyện, đó chính là Thiên Điều." Triệu Tiểu Đường hai mắt lóe ra từng đạo hàn quang, bình thân như nước nói ra.

Không Hiếu Thành nghe xong lời này, dọa đến hần tranh thủ thời gian ném đi chén trà trong tay, trước tiên hần liền quỳ gối Triệu Tiểu Đường dưới chân.

Nói đùa, quân thần hai người bình khôi bình tọa loại lời này, Triệu Tiểu Đường ngược lại là có thể nói, nhưng hần Không Hiếu Thành dám nghe sao? Hần dám đảm đương thật sao? Hần dám công khai tiếp nhận sao?

Triệu Tiểu Đường nhìn xem dưới chân tóc trắng xóa lão sư, trong lòng của hần Lúc này cũng cảm giác khó chịu, hần nói lời nói này, thật sự là nửa điểm hư nguy cũng không có, hần đúng là thực tình cảm kích trước mặt lão nhân này, dù sao nếu như không có lão nhân này lời nói, hần Triệu Tiểu Đường khả năng sớm mẹ hần cũng không biết chết đến đến nơi đâu, lại thế nào có thể sẽ có giờ này ngày này.

Thế nhưng là, lão nhân đã không còn là lúc trước cái kia, cả ngày tâm lý gương mặt nghiêm khắc dạy bảo chính mình, nếu như mình phạm một điểm nhỏ sai, liền hung hăng xử phạt sư phụ của mình; mà chính mình cũng không còn là cái kia cả ngày Đồ sống ở trong sự sợ hãi, cẩn thận từng li từng tí như giẫm trên băng mỏng gian nan sống qua ngày, chỉ có tại lão sư bên cạnh mới có thể an tâm cùng nữ con trai.

Triệu Tiểu Đường chậm rãi phẩm hợp trà, ở trong lòng bắt đầu dĩ sau khi thở dài, nguyên một thần sắc, liền mỉm cười đối với Tể Tướng hạ lệnh: "Lão sư, Thánh Thi mất đi nhưng cũng cho chúng ta một cái cơ hội. Một, chúng ta có thể nhờ vào đó thật tốt Gõ một chút trong thành những cái kia bọn chuột nhắt, để cho bọn họ minh bạch quyền thành đến là ai Đương Gia làm chủ. Hai, chúng ta có thể thả con tép, bắt con tôm, khiến cho hần mấy phái tự giết lẫn nhau, chúng ta lại tọa sơn quan hổ đấu, đục nước béo cò. Cho nên, hạ lệnh Cửu Môn đều là phong, từng nhà tìm kiếm cho ta, có làm gian người, giết; có phạm pháp người, giết; có chửi bới người, giết; có người phản kháng, giết. Làm cho Mật Vệ đem tin tức tràn ra đi, ta cũng không tin trầm cũng dám bỏ xuống Trọng mồi, mà đám hỗn đản kia cũng không dám cắn câu! Thánh Thi nếu như có thể tìm tới, đó là tốt nhất; nhưng nếu như tìm không thấy, đó cũng là không có cái gì quan hệ. Chúng ta thực lực bây giờ đầy đủ cùng Phật Đạo sánh vai, UU đọc sách cũng không cần đến lại bằng vào Thánh Thi uy hiếp người ta. Dù sao vật kia chúng ta cũng không làm rõ ràng được, nó kết quả đến là cái gì, hần mấy phái người nào thích muốn ai muốn đi." Nói xong, Triệu Tiểu Đường liền một mặt không quan trọng, thánh thai thánh thai phẩm lên trà tới.

Không Hiếu Thành nghe xong chúa công lời nói về sau, quỳ trên mặt đất phi tốc tính kế lên được mắt đến, trên đại thể hần là cũng tán thưởng học sinh đầu này kế sách, với lại, hần cũng thực tình rất bội phục chúa công dám bỏ dám vứt bỏ cự đại bá lực.

Thế nhưng là, bội phục thuộc về bội phục, đối với ẩn hàm bí mật to lớn Thánh Thi, Không Hiếu Thành nói đến vẫn là cũng coi trọng, cũng không nỡ, tuy nói hần cũng minh bạch, lấy hoàng triều thực lực bây giờ đúng là có thể không sợ bất luận kẻ nào, Thánh Thi đối với hoàng triều tác dụng cũng đã nhỏ đến cực điểm.

Có thể một hạng duy vững vàng hần, vẫn là không muốn cứ như vậy dễ dàng từ bỏ Thánh Thi, dù sao tuy nói hiện tại là dùng không hơn, nhưng về sau sự tình ai biết được, vạn nhất ngày nào hoàng triều lại cần nó đâu? Đến lúc đó chẳng phải là muốn hoàn toàn luống cuống.

Với lại mấu chốt nhất là, lúc trước bảo hộ Thánh Thi kế hoạch thế nhưng là hần nghĩ ra được, hần lúc ấy đối với mình bảo hộ kế hoạch đây chính là tự tin hoàn toàn, hần cũng là vỗ bộ ngực hướng về Tiên Hoàng cam đoan qua, cái này kế hoạch tuyệt đối là vạn vô nhất thất, nhưng bây giờ thế nào?

Hần bảo hộ Thánh Thi ròng rã 40 năm, cũng đùa giỡn bảy đại thế lực ròng rã 40 năm, hần làm cho bảy đại thế lực Đồ coi là hoàng triều trong tay Thánh Thi, cũng là cái kia thanh đã để vào quyền thành bảo khố Thiên Từ Bội Kiếm —— công quyền, nhưng chân chính Thánh Thi lại đã sớm bị hần trắng trợn, nhét vào nhà mình bảo khố cửa vào.

Chỉ bằng một chiều này, hoàng triều Thánh Thi liền an an ổn ổn tại hần Không gia, thỏa mãn chờ đợi trọn vẹn 40 năm, hần muốn bê đầu cũng muốn không rõ, mình tới là chỗ nào phạm sai lầm lắm, vì sao cái kia Tặc sẽ biết Chân Thánh thi ngay tại trong nhà mình, Chân Thánh thi cũng là cây kia bản không kéo mấy —— rách rưới chỉ môn côn.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18:: Người nguyện mắc câu

Vũ Liên quán trà là Nho Môn Hiền Sĩ bọn họ, bao năm qua tới tại quyền thành tổ chức tiệc trà xã giao địa phương, năm nay đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Thanh nhĩ, thanh u hoàn cảnh, ba Tiểu Điệp tinh mỹ ngon miệng bánh ngọt, một chén bình xoa nội tâm trà nóng, hơn mười vị bác văn cường thức, tình cảm thâm hậu hảo hữu, lại thêm một vị đánh đàn nhẹ ca dịu dàng giai nhân, đây chính là Nho Môn tiệc trà xã giao toàn bộ.

"Trung quay về huynh, sang năm Đông Đạo người thế nhưng là nhất định phải làm nha." Một vị Thanh Sam trường bào phong độ nhẹ nhàng thanh niên nho sĩ, mỉm cười đối với một vị hai bốn hai lăm tuổi, một thân bạch bào, tư thái ung dung anh tuấn nho sĩ nói ra.

"Thả Sơn huynh nói đến nói có lý, trung quay về huynh sang năm muốn ra làm quan làm quan, lấy trung quay về huynh tài cán, cái này quyền Thành lệnh chức vị tất nhiên là hoàn toàn xứng đáng, cho nên nói nha, sang năm Đông Đạo trung quay về huynh là nhất định phải làm mới có thể." Một vị khác Thanh Sam trường bào phong độ nhẹ nhàng thanh niên nho sĩ, cũng mỉm cười đối với Không Trung quay về nói ra.

Gặp này, hấn sở hữu hảo hữu, cũng đều nhao nhao cười đùa đứng lên, yêu cầu hoàng triều Tể Tướng cháu, Nho Môn thế hệ thanh niên đệ nhất thống lĩnh hàm nhân vật —— Không Trung quay về, qua sang năm lúc này làm chủ.

Không Trung quay về đối với cái này đương nhiên sẽ không cự tuyệt các hảo hữu yêu cầu, hấn không chút do dự liền mỉm cười đáp ứng việc này.

Đúng vào lúc này, quán trà đại môn "Biu ngang!" Một tiếng vang thật lớn, liền bị người từ bên ngoài cho một chân đá vắng!

"Hấn Mỗ Mỗ! Giữa ban ngày không hảo hảo làm ăn, giữ cửa cho quan như thế kín, tất nhiên là có không thể cho ai biết bí mật! Thiếu... , thiếu gia!" Ngang ngược thô lỗ quân hán vừa nói câu nào, liền liếc nhìn, Lúc này chủ vị phía trên ngồi nghiêm chỉnh mặt lạnh như sương Không Trung quay về.

"Lăn ra ngoài, quay về doanh từ dẫn 300 Quân Côn, để cho Ngụy Vũ Viêm lập tức tới ngay gặp ta." Không Trung quay về lười nhác khó xử quân hán loại tiểu nhân này vật, hấn trực tiếp tự hoàng triều Mật Vệ đại thống lĩnh Ngụy Vũ Viêm tới cùng hấn nói chuyện phiếm.

"Ít, thiếu gia, Ngụy, Ngụy thống lĩnh đang, đang tại truy nã trộm bảo Yếu Phạm Hấn... , nhất thời bán hội, đến, tới không." Thô lỗ quân hán nom nớp lo sợ Hồi Đạo.

"Ha ha, Ngụy đại thống lĩnh hiện tại thật sự là tốt bạn bực a, thậm chí ngay cả tập trộm loại này Bộ Khoái tiểu nhị, hấn cũng đều cướp đi làm, hấn ngược lại là thật cần cù à! Bất quá, ta còn thực sự là hiếu kỳ lạc, đến là bảo bối gì thất lạc, để cho hấn như thế bên trên cột đuổi theo, liền ngay cả ta để cho hấn tới, hấn cũng dám không đến." Không Trung quay về lạnh lùng nhìn chăm chăm quân hán, lạnh lùng nói ra.

Quân hán vừa nhìn thấy Không Trung quay về Lúc này ánh mắt, dọa đến hấn món gan cũng phải nát, thế là hấn tranh thủ thời gian kinh hoảng lớn tiếng Hồi Đạo: "Thiếu gia, thật sự là ra đại sự! Thánh chia thất lạc... "

Không đợi quân hán đem lời kể xong, Không Trung quay về nhất chương liền đem quân hán trực tiếp đánh bay ra ngoài.

"Ha ha ha ha... , tốt một cái không biết sống chết câu vật, dám trực tiếp ăn nói lung tung lừa gạt chúng ta. Các vị huynh đài, nơi đây như là đã bị loại này bản thù người làm bản, này mời mọi người đến ta phủ thượng, chúng ta lại nói tiếp trò chuyện, như thế nào?" Không Trung quay về hiện tại phản ứng đầu tiên cũng là tranh thủ thời gian phong tỏa tin tức, nếu như mình lớp này hảo hữu nếu là không thức thời lời nói, vậy hấn sẽ phải cưỡng ép mời.

Cũng may tất cả mọi người không phải người ngu, tất cả mọi người bao quát vị nữ tử kia, đều đồng ý đi Không Phủ làm khách.

Bọn họ đi ước chừng có sau mười phút, một vị thân cao một mét tám, phương diện rộng rãi miệng, khuôn mặt già nua xấu xí, hắc y tới cách ăn mặc Lão Bà Từ, run run rẩy rẩy liền tới đến Cầm bên cạnh.

Lão Bà Từ run run rẩy rẩy nâng lên Dao Cầm, vừa nhìn thấy dưới đàn trên mặt bàn khắc họa "Ma thiê" hai chữ về sau, nàng trong đôi mắt trong nháy mắt liền hiện lên một đạo băng lãnh cùng cực hàn mang.

Lão Bà Từ đặt nhẹ mặt bàn một chút, đón lấy, cả cái bàn bao quát Dao Cầm, toàn bộ Đồ hóa thành bột phấn, Lúc này lại tìm Lão Bà Từ, nàng cũng đã hư không tiêu thất trong phòng.

Một thân Cu Li cách ăn mặc Ngụy Vũ Viêm, Lúc này liền ngồi xổm ở Vũ Liên quán trà đối diện trong ngõ nhỏ, hấn dò xét đến lão bà từ đã sau khi rời đi, liền mỉm cười nhẹ giọng tự như: "Nho Môn, Ma Môn đều đã vào bẫy, công hội, Yêu Minh bên kia chắc hấn cũng là như thế, hiện tại cũng chỉ còn lại có đại nhân tự mình chủ trì Đạo Môn, cùng Tả Đạo vị kia sát tính,

Ai... , thật sự là phiền phức à." Buồn rầu sau khi thở dài, Ngụy Vũ Viêm trong nháy mắt liền biến mất ở trong hẻm nhỏ.

"Tại gia đạo sĩ" Long Đào Nghĩa cùng đương nhiệm Đạo Môn Chương Giáo Thiên Hạ Đệ Nhất Cao Thủ "Đạo Nhất Thiên Tôn" Long Đào Lượng, 20 năm trước lúc đầu cũng là uy chấn giang hồ Đạo Môn kháng đình người, với lại hai người bọn họ cũng không chỉ có chỉ là sư huynh đệ quan hệ, bọn họ thật sự cũng là thân huynh đệ, cho nên, hai người này năm đó liên thủ tung hoành thiên hạ thời điểm, có thể nói là thiên hạ vô địch cái thể Song Hùng!

Bất quá, thành cũng thứ nhất, bại cũng thứ nhất, Long Đào Nghĩa vì là muốn chân chân chính chính leo lên thiên hạ đệ nhất bảo tọa, hấn đem chính mình kế tiếp đối thủ đâm hướng chính mình thân ca ca.

Chung Kết Cốc nhất chiến, Long Đào Nghĩa cuối cùng vẫn thua ở ca ca trên tay, từ đó hấn liền phản xuất đạo môn, cứ thế biến mất trên giang hồ.

Không có bất kỳ cái gì người biết, nếu Long Đào Nghĩa vẫn luôn không hề rời đi qua gian hồ, hấn phản xuất đạo môn về sau liền trực tiếp mai danh ẩn tính gia nhập Tả Đạo.

20 năm thời gian đi qua, Lúc này đã là cao quý Tả Đạo đứng đầu Long Đào Nghĩa, lần nữa bước vào giang hồ, hấn lần này tới đến quyền thành con mắt vô cùng đơn giản, cũng là này bốn chữ —— thiên hạ đệ nhất!

Ngụy Vũ Viêm lúc đầu cho là mình đối thủ, lại là Tả Đạo Hình Đường đường chủ sát tinh, nhưng hấn tuyệt đối không ngờ rằng là, hấn lần này đối mặt đối thủ, chính là so sát tinh khủng bố vạn lần không chỉ Phán Hư cảnh cửu cấp võ giả, Thiên Hạ Đệ Nhị cao thủ —— Long Đào Nghĩa.

Thế là, hoàng triều Mật Vệ đại thống lĩnh Ngụy Vũ Viêm trực tiếp quỳ.

"Thánh Thi thật thất lạc sao?" Long Đào Nghĩa ồm thỏa tại trên ghế bành, nhàn nhạt hướng về quỳ gối trước mặt mình, run lấy bảy Ngụy Vũ Viêm hỏi.

"Hồi Đạo Chủ, Thánh Thi đúng là thất lạc, mà đánh cắp Thánh Thi còn nhỏ người hiện tại đã điều tra rõ." Đối với nhiệm vụ gì không nhiệm vụ a, trung thành không trung thành a, Ngụy Vũ Viêm hiện tại tất cả đều không quan tâm, hấn hiện tại sở cầu cũng chỉ có một dạng, cái kia chính là chính mình đầu này mạng nhỏ.

"Ta phiền nhất người khác cùng ta nói điều kiện, cho nên người chết chắc. Người bây giờ nói, ta liền nhất chỉ đánh chết người cho người thống khoái; người bây giờ không nói, ta cũng nhất chỉ đánh chết người cho người thống khoái, đồng thời sẽ còn đem người toàn tộc thân nhân đưa tiễn đi cùng người. Cho nên, người cứ việc không nói tốt, a a a a a thả ra... ." Long Đào Nghĩa tựa như cú vọ, đau khổ sắc nhọn quá tiêu. UU đọc sách

"Mời... , Đạo Chủ, ban cho ta vừa chết! ... , Huyền Vũ nắm Nguyệt Bình Thiên Hộ Pháp La Hán, có trong hồ sơ tước trước đã từng từng tới Tước Phủ." Ngụy Vũ Viêm vừa nói xong sở hữu tin tức, trong nháy mắt, hấn liền bắt lực co quắp xuống dưới.

"Hắc? Có ý tứ, Nhưng Hải vậy mà năng lượng đánh cắp công quyền kiếm? Có ý tứ, thật sự là rất có ý tứ! A a a a a thả ra... , đi tốt, không tặng." Long Đào Nghĩa vừa mới nói xong, hấn ngón út hơi hơi lắc một cái, Ngụy Vũ Viêm đầu lập tức liền rơi trên mặt đất.

"Phân phó, mười phút đồng hồ bên trong, ta muốn biết Nhưng Hải cụ thể hành tung. Làm không được lời nói, chính mình tự vận đi. Ai... , cút." Long Đào Nghĩa chậm rãi hoạt động một chút cổ về sau, liền ngồi dựa vào trên ghế

Nhắm mắt dưỡng thần.

Mười lăm phút về sau, Đạo Môn, Nho Môn, Ma Môn, Tả Đạo, Yêu Minh, võ giả công hội, Lục Phái Đương Gia các đại lão, cơ hồ Đô trong cùng một lúc rời đi quyền thành.

"Gia gia, nếu như Lục Phái người phát hiện Công Quyền kiếm cũng không có tại Nhưng Hải trên thân, bọn họ chẳng phải là sẽ hoài nghi đến trên người chúng ta?" Không Trung quay về bồi tiếp gia gia đứng tại trên tường thành, nhìn bên ngoài thành cảnh sắc, hấn cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Hoài nghi? Bọn họ không cần đến hoài nghi, chúng ta muốn tọa sơn quan hổ đấu con mắt, bọn họ cái nào sẽ không rõ ràng? Tuy nhiên thì tính sao? Chưa công dưới con mồi đủ nặng, liền không phải do bọn họ không đấu. Tất nhiên chính bọn hấn lựa chọn đi đấu, như vậy thắng thua, chấm dứt chúng ta chuyện gì? Bại, chẳng lẽ bọn họ những người này, sẽ còn khóc cái mũi tìm đến chúng ta phiền phức? Lại nói, Nhưng Hải người này cương liệt vô cùng, hấn lần này là chết chắc. Nếu như hấn chết lời nói, Phật Môn chẳng lẽ sẽ nắm lỗ mũi nhận? Nói đến, chúng ta hoàng triều lần này cũng chỉ là cái người mất, chỉ là cái người bại mà thôi. Chính bọn hấn nguyện ý tự giết lẫn nhau, cùng ta có liên can gì?" Không Hiếu Thành bình tĩnh thương thức chân trời mây cuốn mây bay, nhàn nhạt hướng về sẽ ra làm quan làm quan Không Trung quay về giảng giải.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19:: 6 phái chặn giết

"Ta nói, ngươi có thể hay không đem cây kia nát xương cốt cho vút, bằng không lời nói, ngươi đem nó thu vào không gian đại lý cũng được. Ngươi có thể hay không đừng Lão ôn nó liếm tới liếm lui? Cái này giống kiểu gì từ!" Nhưng Hải thật sự là chịu không nổi khoảng trống bí ối dạng, thế là hắn liền sinh khí nói ra.

Ngô Không sẽ để ý tới Nhưng Hải sao? Đương nhiên là không có khả năng.

Từ khi hắn biết mình trong tay cái này căn cốt bông, cũng là thiên hạ đệ nhất trọng bảo về sau, hắn quả thực là hận không thể trực tiếp liền đem xương bông cho nuốt đến trong bụng đi, để phòng người khác cướp đi chính mình bảo vật, với lại nếu như hắn một khắc nhìn không thấy xương bông lời nói, hắn liền một khắc cũng không thể an tâm!

Cho nên, hắn mới có thể đem xương bông dọn dẹp sạch sẽ về sau, liền chỉ chốc lát liền tục đem xương bông ôm vào trong ngực, sau đó thỉnh thoảng liền thêm vào như vậy hai cái, lại dùng chính mình trắng nõn tăng bào lấp đi lấp lại qua cạ cạ.

"Ngươi hiểu cái sáu à? Ta đây chính là thiên hạ đệ nhất trọng bảo! Đúng, ngươi có thể ngàn vạn không thể lại đem cái này thiên đại bí mật, nói cho hắn biết người, nhớ kỹ sao? Ta chính là nhìn ngươi người vẫn là rất ngốc, lúc này mới đem cái này đại bí mật nói cho ngươi biết, ngươi có thể tuyệt không thể bán ta! Với lại, ngươi nhất định phải thật tốt giúp ta bảo hộ ta Đại Bảo Bối! Ừ, ngươi phải tất yếu làm đến, bảo bối còn tại ngươi ngay tại, bảo bối còn không tại... Ngươi chính là treo, nó cũng nhất định phải tại! Hiểu biết?" Ngô Không cũng nghiêm túc Hưởng Nhưng biển rộng lớn hòa thượng giảng việc này tâm quan trọng.

"Ngươi quên đi người. A? Hợp lấy ta cái mạng này, cứ như vậy không đáng tiền? Liền giống như một đầu rách rưới chi môn còn một cái giá? Phong Ma Sơn bên trên tùy tiện phiến nhánh cây, Đơ so đầu này nát còn mạnh lên trăm vạn lần không ngừng, ai sẽ hiếm có ngươi đầu kia rách rưới còn à? Ngươi đem nó ném xuống đất, đoán chừng đều không người sẽ đi nhặt, ngươi vút nó." Nhưng Hải Đại hòa thượng mãnh liệt hướng về Ngô Không đề nghị.

"Không có khả năng! Ta đây chính là thiên hạ đệ nhất trọng bảo! Phong Ma Sơn lên cây nhánh, làm sao có khả năng trường cũng là cái đồ chơi này! Con mẹ nó ngươi không thôi ngu bực, ngươi có thể chết sao? Thật sự là một chút kiến thức cũng không có, ngươi về sau đừng để ý tới ta, ta không giống như không học thức người nói chuyện." Nói, Ngô Không liền thở phì phì vỗ Tiểu Mao Lư cái mông, khê vấp mà khê vấp mà hắn liền vượt qua Nhưng Hải Đại hòa thượng.

"Thật sự là, đến là ai không kiến thức, người nào không học thức à? Đứa nhỏ này, thật sự là ngốc không có cứu, ai... , ta về sau thanh nhàn thời gian à... ." Nhưng Hải Đại hòa thượng lắc đầu cười khổ nói một mình về sau, liền vỗ mông ngựa tiến lên cùng Ngô Không sóng vai mà đi.

Cứ như vậy, sư đồ hai người trên đường đi cãi nhau, liền tới đến một chỗ hẻm núi cửa vào chỗ.

Xa xa, Nhưng Hải liền nhìn thấy nơi miệng hang song song đứng thẳng bốn vị Tuyệt Đỉnh Cao Thủ!

Nho Môn An Nhạc Thư Viện Tăng Kinh Lâu Lâu Chủ —— Lục Nhân nghĩa, Phản Hư cảnh cấp một võ giả!

Ma Môn Tiêu Dao sơn vô pháp Thiên Các các chủ —— Giang Du, Phản Hư cảnh nhị cấp võ giả!

Yêu Minh Nghiễm đường thương hội Hoàng Đạo tiểu bang giám đốc —— Kha Truận Tham, Phản Hư cảnh tam cấp võ giả!

Võ giả công hội Hoàng Đạo tiểu bang quyền thành Giáo Đầu —— Vân Trung tứ, Phản Hư cảnh Tứ Cấp võ giả!

Nhưng Hải vừa nhìn bốn người này tư thế, cái này mẹ hắn rõ ràng cũng là lai giả bất thiện à, thế là, hắn tranh thủ thời gian kéo lại Ngô Không, đồng thời thần sắc vô cùng ngưng trọng hướng về hắn dặn dò nói.

"Phía trước bốn người này rõ ràng lai giả bất thiện, ngươi lão trung thực nếu ở chỗ này đừng nhúc nhích, ta đi lên cùng bọn hắn dựng đáp lời. Nếu như ngươi trông thấy chúng ta động thủ, này... , ngươi liền cười ngựa mau trốn đi." Nhưng Hải nói xong, liền xuống ngựa đem dây cương giao cho Ngô Không trên tay.

"Ngươi đơn đấu bốn người bọn họ, có thể thắng sao?" Ngô Không tiếp nhận dây cương, phi thường lo lắng hướng về sư phụ hỏi.

"Một đối một, tất thắng; một đối bốn, tất bại." Nhưng Hải Đại hòa thượng đơn giản nói rõ nói.

"Vậy ngươi mụ mụ xưng cái gì đại cánh mà tôi! Ngươi tranh thủ thời gian mang theo ta chạy trốn, quay đầu ta gọi Tề huynh đệ bọn họ về sau, lại chơi chết bọn họ. Móa! Con mẹ nó ngươi có thể hay không đừng chết như vậy sĩ diện! Trờ về à ——!" Ngô Không thấy một lần Nhưng Hải Đại hòa thượng đột nhiên hướng về bốn người đi đến, hắn lập tức liền vừa kinh vừa sợ rống lớn đứng lên.

"Tĩnh Y Vô Tăng có thể chết, nhưng ——, tuyệt không thể lui." Nhưng Hải Đại hòa thượng đưa lưng về phía Ngô Không, mỉm cười nói xong lời này về sau,

Liền cầm lên chính mình Thiên Trọng từng bước một hướng về bốn người đi đến.

"Ha ha ha... , Nhưng Hải cũng là Nhưng Hải, Huyền Vũ nắm Nguyệt Bình Thiên Hộ Pháp La Hán cái danh hiệu này, quả nhiên mẹ hắn không phải nói không, tốt! Quả nhiên là Điều Hán Từ, có dũng khí! Hôm nay làm sao làm, tất nhiên bốn người chúng ta đều đã đứng ở chỗ này, Nhưng Hải, ngươi lấy

xuống nói." Vân Trung tứ mím cười Hướng Nhung biến giảng đạo.

"Lấy xuống nói? Giáo Đầu, nói bần tăng đương nhiên là dám về, thế nhưng là... , ngươi cũng phải để bần tăng hiểu rõ, ta đến là phạm chuyện gì a?" Nhung Hải trấn định tự nhiên hướng về bốn người hỏi.

"Giao ra công quyền kiếm, sinh; không giao, chết." Mụ phù thủy Giang Du mà đơn giản sáng nói với Nhung Hải.

Nhung Hải Đại hòa thượng nghe xong lời này, trong lòng của hắn nhất thời giận dữ!

Chớ má công quyền kiếm, hắn gặp đều không có gặp qua, làm sao có khả năng sẽ ở trên người hắn? Cũng hiển nhiên, đây là có người bày chính mình một đạo, cô ý muốn giết chết hắn à.

Nghĩ đến đây, Nhung Hải sắc mặt nhất thời liền trầm xuống, lạnh lùng đối với bốn người nói ra: "Ta muốn nói ta không có cầm công quyền kiếm, bốn người các ngươi tập chúng hiển nhiên là không chịu tin. Vậy thì tốt, ta cũng dừng lại nói cái gì nói nhảm, bốn người các ngươi cùng tiến lên, giết chết ta về sau, các ngươi nhìn ta đến có hay không cái kia thanh Phá Kiếm!" Vừa mới nói xong, Nhung Hải Đại hòa thượng mang theo Thiên Trọng liền hướng lên trực tiếp đánh, sau đó mọi người lại đến cái đồng quy vu tẫn, để Sử Ngộ Không có thể an toàn rồi đi.

"Chờ một chút! Khoan động thủ đã, ngươi nói ngươi không có cầm, chúng ta đều tin. Thế nhưng là công quyền kiếm dù sao chuyện rất quan trọng, chỉ cần ngươi để cho chúng ta nhìn xem ngươi túi trữ vật, nếu như ngươi thật không phải ngươi cầm, chúng ta Yêu Minh lập tức nhận thua, đồng thời tuyệt đối sẽ Bị bên trên đại lễ hướng về Phật Môn dập đầu thỉnh tội, như thế nào?" Kha Truyện Tham nhủ chặt lồng mày, vẻ mặt nghiêm túc Hướng Nhung biến khuyên nhủ.

"Ha ha ha... , không tệ, mọi việc đi Hòa vi Quý, chúng ta Nho Môn cũng có thể như thế." Lục Nhân nghĩa mỉm cười phụ họa Kha Truyện Tham đề nghị.

Tất cả mọi người không phải người ngu, ai sẽ sững sờ bẹp êm đẹp không có chuyện làm, đi treu chọc Phật Môn loại này siêu cấp quái vật khổng lồ, chân chính Giang Hồ Bá Chủ? Năng lượng không động thủ, tất cả mọi người không muốn động thủ.

Nhung Hải Đại hòa thượng đương nhiên là không thể lại chịu thua, muốn tùy tiện liền điều tra hắn túi trữ vật, cái này có khả năng sao? Trừ phi hắn chết!

Nhung Hải Đại hòa thượng hiện tại cũng lười đang cùng đối phương nói lời vô dụng làm gì, dẫn theo Thiên Trọng tay phải trong nháy mắt căng thẳng, hắn liền dự định bốn chiêu bên trong giống như đối diện bốn người, trực tiếp đồng quy vu tẫn.

Thế nhưng là, không đợi hắn động thủ thời điểm, một tấm chùng năm mét khổng lồ chường ẩn liền bất thình lình từ trên trời giáng xuống, trực tiếp liền đem hắn cho ẩn vào Đại Địa Chi Hạ.

"A a a a thờ ra... , Phật Môn? Ta thật là sợ à? Lăng nhà lăng nhăng nửa ngày Đồ không động thủ, mấy người các ngươi cũng coi là cao thủ? Cho lão đạo chết đi một bên đi." Long Đào Nghĩa miệt thị cùng cực quét mắt một vòng, Lúc này đã hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người bốn người về sau, hắn liền ngẩng đầu trực tiếp đem mắt nhìn hướng về đỉnh núi, ngửa mặt lên trời rồng to nói.

"Đại ca, ta đại ca tốt à! Ngươi xem cũng xem nửa ngày, có phải hay không cũng nên lăn xuống đến, cùng ta thật tốt tâm sự?"

"Ai... . UU đọc sách" khẽ than thở một tiếng, vang vọng phương viên mười dặm về sau, trên giang hồ công nhận Thiên Hạ Đệ Nhất Cao Thủ, Đạo Môn thứ 887 đời đương nhiệm Chương Giáo —— "Đạo Nhất Thiên Tôn" Long Đào Lượng, chấp tay sau lưng từng bước một Băng Không Hư Độ, từ ngàn trượng vách núi đỉnh chóp chậm rãi đi xuống.

"Đào Nghĩa à, đệ nhất hư danh, chẳng lẽ liền thật trọng yếu như vậy sao? Ta tìm ngươi 20 năm, ngươi cũng tránh ta 20 năm. Chẳng lẽ cái này hư danh, liền thật so ngươi ta huynh đệ tình nghĩa, quan trọng hơn sao? Đào Nghĩa à, mặc kệ ngươi tin hay không, đòi ta thống hận nhất, chính là cái này hại huynh đệ chúng ta hai người ly tán ròng rã 20 năm, một dạng thiên hạ đệ nhất." Long Đào Lượng một mặt thống khổ hướng về đệ đệ giảng đạo.

"Ba" "Ba" "Ba" ... , Long Đào Nghĩa một bên chậm rãi vỗ tay, một bên thần sắc băng lãnh nhìn chằm chằm ca ca, một bên ngữ khí băng lãnh cực kỳ nói ra: "Trang, ngươi tiếp tục giả bộ, ngươi đến là dạng gì người, con mẹ nó chứ còn không hiểu sao! Ta tránh ngươi 20 năm, ngươi tìm ta 20 năm, con mẹ nó ngươi là bận tâm tình nghĩa huynh đệ sao? Nếu như ngươi thật như vậy hảo tâm lời nói, năm đó ngươi vì sao muốn biết rõ ta yếu ngươi cấp một, căn bản không phải đối thủ của ngươi, ngươi lại muốn chủ động đưa ra cùng ta so Võ? Đúng, thiên hạ đệ nhất ngươi khả năng xác thực không quan tâm, thế nhưng là Đạo Môn vị trí chương giáo đâu? Mấy người các ngươi không cần lại đánh cái gì ý nghĩ xấu, như là đã nghe được chính mình không nên nghe được, các ngươi còn muốn còn sống rồi đi tại đây sao? A a a a... , dù cho ta không động tay, các ngươi coi là, ta đại ca tốt, tốt Chương Giáo, có thể tha các ngươi sao?" Long Đào Nghĩa cười lạnh đối với Vai quần chúng Tứ Nhân Tổ giễu cợt nói.

"Cái này, vị này Đại Bá, không phải. Cái này. . . , vị gia gia này, cũng không phải. Vị cao thủ này cao thủ cao cao thủ tiến gia gia, ta, ta có thể nói hai câu sao?" Ngộ Không cái này Tiêu Mập Mập, trốn ở một tầng đá lớn đầu đằng sau, chỉ lộ ra cái Tiêu Bàn đầu, toàn thân run lẩy bẩy, cẩn thận từng li từng tí hướng về Long Đào Nghĩa khẩn cầu.

Chương 20:: Giang hồ lãnh tụ

Ngô Không muốn giống như Long Đào Nghĩa bọn họ gặp mặt bất ngờ sao? Hắn muốn cái rắm muốn, hắn cần bản cũng không nghĩ.

Ngay từ đầu thời điểm, hắn tuy nói là cũng lo lắng Nhung Hải sẽ xuất hiện bất trắc, tuy nhiên lại cũng đối Nhung Hải thực lực là ôm lấy rất lớn tự tin, hắn cảm thấy Nhung Hải hẳn là có cơ hội thắng, chính mình cùng Nhung Hải hẳn là sẽ không cứ như vậy không may, dẫn đến u mê liền chết tại như vậy một cái không có tiếng tăm gì rách rưới địa phương.

Thế nhưng là theo tình thế dần dần đi xuống phát triển, chính hắn trái tim nhỏ bé kia liền càng hướng xuống rơi xuống, khi hắn nhìn thấy như Tiên Nhân Hạ Phàm Long Đào Lượng thì trong lòng của hắn cận kề này từng chút một hi vọng, liền đã triệt để, hoàn toàn biến thành tuyệt vọng!

Đánh? Người ta đoán chừng một đầu ngón tay liền có thể nghiền chết hắn, hắn dựa vào cái gì phản kháng?

Trốn? Không nói đến hắn là không phải năng lượng trốn được, cho dù hắn thật có thể chạy trốn, như vậy Nhung Hải đâu?

Cho nên, biết rõ chính mình cái này, đoán chừng là muốn đều chết hết thảy, nhưng hắn y nguyên vẫn là chủ động chạy đến.

"A a a ha ha... , Tiểu Hoàn Từ, ngươi ngược lại là rất có loại a. Tốt, khó bốn tọa nhìn ngươi còn tính là thuận mắt, liền để ngươi giảng hai câu đi. Tiểu Hoàn Từ, ngươi cần phải nghĩ kỹ a? Chỉ có hai câu." Long Đào Nghĩa đứng là xem Ngô Không cũng thuận mắt, thế là, hắn liền cho Ngô Không một cái bé nhỏ không đáng kể cơ hội.

Ngô Không nghe hắn lời nói này về sau, liền lập tức nhủ chặt lòng mảy mìnhtư khổ tương đứng lên, cái này dù sao cũng là muốn mạng thời điểm, có thể dung không được hắn đánh nửa điểm liếc mắt đại khái.

"Ta có thiên hạ đệ nhất trọng bảo!" Ngô Không suy nghĩ hồi lâu, hắn mấy lần chính mình toàn bộ thân gia về sau, liền quyết định xuất ra chính mình quý giá nhất đồ vật, tới đổi hắn trở về mình cùng Nhung Hải một cái mạng.

Người khác nghe được hắn câu nói này về sau, ánh mắt toàn bộ đều là sáng lên, bọn họ trong lòng tự nhủ đúng thế, Nhung Hải làm gì nhất định phải đem công quyền kiểm đặt ở trên người mình, hắn hoàn toàn liền có thể thanh kiếm giao cho cái này Tiểu Mập Mạp à, dạng này ngược lại sẽ càng thêm bảo hiểm một chút.

"Tiểu huynh đệ, đem thanh kiếm kia lấy ra để cho lão đạo nhìn xem, lão đạo bảo đảm ngươi hôm nay vô sự." Long Đào Lượng ngược lại là muốn trực tiếp động thủ liền đem Ngô Không cho bắt tới, thế nhưng là đệ đệ mình nhìn chăm chăm liền chăm chú vào một bên, hiển nhiên hiện tại còn không phải động thủ thời điểm, cho nên hắn trực tiếp liền dùng tới chính mình quen dùng thủ đoạn, dù sao cái này Tiểu Mập Mạp vừa nhìn liền biết là cái dân đen.

Bằng không lời nói, hắn làm sao lại ngốc vu vu liền chạy ra khỏi tới đâu? Nghĩa khí, nghĩa khí giá trị mẹ hắn mấy mao tiền?

"Giễu cợt ——, hôm nay vô sự, ngày mai cũng vô sự sao? Ta nói đại ca à? Ngươi cũng đã là Đạo Môn Chương Giáo, đều đã là lớn như vậy nhân vật, làm sao vẫn là như thế thích dùng loại này thủ đoạn đâu? Huống chi, cái này Tiểu Hoàn Từ, hắn chỉ có điều cũng là cái ngây thơ Tiểu Bàn hải nhi thôi, lấy ngươi ta giờ này ngày này thân phận địa vị, ngươi vậy mà có ý tốt làm ra loại sự tình này đi ra? Ai... , a a a a... , ta quả nhiên là không có nhìn lầm ngươi, ngươi chính là cái âm hiểm xảo trá, không cần mặt mũi vô sỉ tiểu nhân!" Long Đào Nghĩa trực tiếp liền vạch trần đại ca lời nói dối, đồng thời phẫn nộ cùng cực hướng hắn lớn tiếng mắng.

Long Đào Lượng mặt ngoài, sắc mặt cực độ bi thương tùy ý huynh đệ nhục mạ, thế nhưng là, trong lòng hắn, hiện tại cái này khí à, vậy đơn giản là đừng đề cập, tâm hắn nói:

"Ngươi không cần đó là ngươi ngu! Điều này cùng ta là Chương Giáo có nửa xu quan hệ sao? Người nào mẹ hắn quy định Chương Giáo liền không thể gạt người à nha? Ngươi không hiểu được chơi một bộ này, liền đáng đời ngươi năm đó hơi kém không có bị ta đánh chết! Đạo Môn nếu như bị như ngươi loại này thẳng tính ngu xuẩn chấp chương? Vậy hắn lúc nào mới có khả năng trở mình Phật Môn Độc Bá Giang Hồ? 20 năm thời gian đều đi qua, đệ đệ à, ngươi làm sao cho tới bây giờ cũng còn không có hiểu rõ, năm đó ta vì sao nhất định phải ra tay với ngươi đâu? Cũng tốt, đã ngươi y nguyên vẫn là hồ đồ như vậy, vậy lão tử hôm nay không phải lừa gạt chết ngươi không thể!"

"Nhị đệ à... , ngươi thật sự là hiểu lầm ta quá sâu! Ngươi cho rằng, năm đó ta nguyện ý làm sao như vậy? Ngươi cho rằng, năm đó ta cao hứng làm sao như vậy? Ngươi cho rằng, đối với mình thân nhân duy nhất động thủ, trong nội tâm của ta, chẳng lẽ liền không thống khổ, không tuyệt vọng sao? Ngươi có biết hay không, ta cũng là bị buộc bất đắc dĩ à!" Long Đào Lượng ủy khuất cực kỳ lớn tiếng giảng ở đây thời điểm,

Một vận công, hắn liền khiến cho chính mình nước mắt chảy ngang, sau đó hắn than thở khóc lóc hướng về Long Đào Nghĩa nói tiếp nói.

"Ngươi năm đó là bức nào kiệt ngao bất thuận, là bức nào cao ngạo Bất Quân, là bức nào làm cho người e ngại! Ngươi thật chẳng lẽ coi là, người khác đối với ngươi, liền không có nửa chút lời oán giận? Ngươi cho rằng ngươi một lòng vì Đạo Môn, liền có thể không thẹn với lương tâm. Thế nhưng là ngươi lại có biết hay không, các trưởng lão cũng sớm đã chịu không được phía dưới áp lực, đã chuẩn bị hướng về ngươi xuất thủ, đã bình ổn nhiều người tức giận! Nếu như lúc ấy ta không chủ động xuất thủ đem ngươi đã thương lời nói, chẳng lẽ ngươi muốn ta thành thành thật thật ngồi chờ chết , chờ lấy người

khác tùy ý hướng về người xuất thủ sao? Người cho rằng ta lúc ấy không khó qua sao? Người cho rằng ta tâm chẳng lẽ liền không đau sao! Nếu như người là ta, người sẽ làm thế nào đâu? Người thế nhưng là ta duy nhất Thân Sinh Huỳnh Đề à! Nếu như không phải là không có biện pháp lời nói, ta lại thế nào có thể sẽ ra tay với người, làm sao có khả năng? Ai... , nhưng điều ta tuyệt đối không ngờ rằng là, người vậy mà lại vì vậy mà hiểu lầm ta 20 năm, đồng thời như vậy phản xuất đạo môn. Đào Nghĩa, 20 năm, ròng rã 20 năm, liền xem như ca ca năm đó làm sai, người năng lượng tha thứ ca ca sao? Ca ca tìm người, người trở về đi, được không?" Long Đào Lượng nói ra nơi đây, liền khóc không thành tiếng rồi cuộc nói không được.

Long Đào Lượng lần này đại nói láo một kể xong về sau, hẩn tất cả mọi người thần sắc, nhất thời tất cả đều Biến!

Vai quần chúng Tứ Nhân Tổ nghe xong lần này nói láo về sau, bọn họ lúc đầu hoảng sợ trong tuyệt vọng tâm, lại an an ổn ổn bình phục lại đi; dù sao Long Đào Lượng quả nhiên cũng là cái chính nhân quân tử à, hẩn hẩn là sẽ không giết người diệt khẩu.

Ngô Không cùng Nhung Hải nghe xong lần này nói láo về sau, bọn họ vốn là còn tí xú hi vọng nội tâm, lần này xem như triệt để lòng như tro nguội; dù sao người ta hai người đến vẫn là thân huynh đệ à, một cái Đồ lợi hại như vậy, như vậy hai người này nếu như liền thủ lời nói, ai... , tâm một cái nguội đi.

Nhị đệ Long Đào Nghĩa nghe xong lần này nói láo về sau, cái kia khóa kiên định báo thù lòng, trong nháy mắt liền vỡ ra một đạo khe lớn, tùy thời cũng có thể sẽ hoàn toàn vỡ nát; này dù sao cũng là hẩn thân đại ca à, với lại tại chính hẩn ở sâu trong nội tâm, lại làm sao không có như vậy về chờ mong, hi vọng đại ca của mình, năm đó đúng là bị bắt đết đi đâu?

Long Đào Lượng vừa nhìn thấy mọi người Lúc này thần sắc, cái kia khóa thông minh xảo trá Linh Lung Tâm, lúc này mới xem như hoàn toàn hoàn toàn buông ra; hẩn biết, mình lúc này đã hoàn toàn không chế lại tràng diện, mình đã đem sở hữu đối thủ, UU đọc sách toàn bộ Đồ đùa bỡn ở trong lòng bàn tay.

Không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, chính mình cái này một cái, đây chính là kiếm bọn!

Dù cho lần này lấy không được hoàng triều Thánh Thi, vậy cũng không có gì không dậy nổi, chỉ cần Tả Đạo cùng Đạo Môn có thể hoàn toàn hợp lại cùng nhau, như vậy giang hồ bổ cục từ đó liền sẽ phát sinh trọng đại cái biến!

Mà Độc Bá Giang Hồ môn phái kia, từ hôm nay trở đi, liền nên là hẩn Long Đào Lượng chỗ chấp chương —— Đạo Môn!

Lại nói, Thánh Thi hơn phân nửa ngay tại cái kia Tiểu Mập Mập trên thân, bằng không lời nói, hẩn dựa vào cái gì liền dám can thiệp vào, cùng mình lớp này đỉnh cấp Giang Hồ Đại Lão nói chuyện? Nếu là hẩn dám ăn không nói trắng ra lời nói đùa giỡn mọi người chơi lời nói, có ý nghĩa sao? Hẩn chẳng lẽ là sống không kiên nhẫn sao?

Cho nên, Long Đào Lượng hiện tại đã nhận định, công quyền Kiếm Tuyệt đối với ngay tại Tiểu Mập Mập trên thân.

"Tiểu huynh đệ, hiện tại, người hẩn là tin tưởng lão đạo a? Người đem thanh kiếm kia lấy ra đi, lão đạo là nhất định sẽ bảo đảm người vạn vô nhất thất." Long Đào Lượng hòa ái dễ gần nói với Ngô Không.

Còn có thể thế nào? Hẩn cùng Nhung Hải Lúc này cũng là người ta trên thớt bánh nhân thịt, người ta muốn hung hăng chặt bọn họ, bọn họ lại có thể thế nào?

"Ta phải dùng ta bảo bối, đổi chúng ta hai người tánh mạng!" Đây cũng là Ngô Không năng lượng giảng câu nói thứ hai.

"Có thể." Long Đào Lượng nhàn nhạt đáp lời, hiện tại trên trận hẩn lớn nhất, người khác không có phản đối.

"Cầm đi đi." Ngô Không tựa như cho chó ăn, tiện tay liền đem dài mảnh xương cốt, ném xuống đất.

Sáu người nhìn xem mặt đất xương cốt, trong nháy mắt liền toàn bộ mắt tròn!

Mẹ người! Nói xong công quyền kiếm đâu? Nói xong thiên hạ đệ nhất trọng bảo đâu? Cái này giống như nát xương cốt, là mẹ hẩn thứ đồ gì đây? Con mẹ nó người lại còn thực có can đảm đùa giỡn chúng ta a? Người đến là có mấy cái mạng à? Muốn chết!

Tòng Long bộ Tứ Nhân Tổ, đến Long Thị hai huynh đệ, Lúc này, bọn họ đã tất cả đều phần nộ!

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: : Chết sạch chỉ riêng

"Ai... , tự gây nghiệt thì không thể sống " "Giết chết, trực tiếp nghiền xương thành tro!" "Tiểu Mập Mập, ngươi thật đúng là không thấy quan tài thì vẫn không đồ lệ à. Công quyền kiếm ngươi bảo đảm sao?" "Nhưng Hải ngược lại là thực biết dạy đồ đệ, Đồ mẹ hấn một cái đức hạnh, Đồ mẹ hấn ngu ngốc như vậy!"

Vai quần chúng Tứ Nhân Tổ cho dù là lại có thể chịu, không dám tiếp tục tùy tiện nói, Lúc này đối mặt loại tình huống này, bốn người bọn họ cũng tất cả đều nhịn không được.

Nhất bang trên giang hồ tùy tiện một phát chân, toàn bộ giang hồ Đồ chấn động ba chấn động đỉnh cấp Lão Đại, vậy mà để cho một cái tiểu mao hải nhi cho đùa cợt, cái này có thể nói là tiểu mao hải nhi có bao nhiêu thông minh sao? Không, là chính bọn hấn ngu ngốc!

Cho nên, Lúc này không đem Ngô Không cho làm thịt, đó là tuyệt đối không đủ để bình dân phần.

"A a a thờ ra... , Tiểu Hoàn Tử, ngươi ngược lại là thật có loại à! Kiếp sau đầu thai, có thể ngàn vạn bị như thế có loại, ngươi nhớ kỹ sao? Đi tốt, không tặng." Vừa mới nói xong, Long Đào Nghĩa trực tiếp liền hơi hơi run run một chút hấn ngón út, trực tiếp đối với Ngô Không liền hạ sát thủ, hấn căn bản là ngay cả nửa chút do dự đều không có.

Giết cá biệt người mà thôi, quần ngươi mẹ hấn là trẻ con mà vẫn là đại nhân, lão tử chỉ cần nhìn ngươi không vừa mắt, vậy thì trực tiếp làm thịt ngươi, đồng tình tâm? Đồng tình tâm là thứ đồ gì đây? Lão tử căn bản liền mẹ hấn không có!

Về phần nói công quyền kiếm, dù sao kiếm cũng không có chân dài, đến lúc đó lục soát thì thế cũng giống như vậy.

Long Đào Lượng phát giác đệ đệ đã động thủ, khoe miệng của hấn cũng hơi hơi cong lên, sau đó trong nháy mắt lại khôi phục làm một khuôn mặt trách trời thương dân biểu lộ.

Hôm nay bảo đảm ngươi vô sự, bảo đảm mẹ ngươi bảo đảm! Chết sớm sớm thác sinh, ngươi đi chết đi!

Tuy nhiên loại này tay bản sự tình, là tuyệt đối muốn để người khác làm, hấn nhưng là đạo đức cao thượng nguy quân tử, hấn làm sao có khả năng sẽ làm ra, sát hại tiểu hải tử sự tình đâu? Hấn nhưng là cái người tốt à!

"Con mẹ nó chứ không đi! Các ngươi nhất định cũng là nhất bang không biết xấu hổ hỗn trướng vương bát đần! Ta đã đem bảo bối giao cho các ngươi, các ngươi cũng đã đã đáp ứng ta, muốn thả ta cùng Nhung Hải. Các ngươi vì sao chỉ thả ta đi! Các ngươi đây là không giữ lời hứa! Lão tử hôm nay còn liền đem lời nói cho đặt xuống chỗ này. Muốn đi, ta cùng Nhung Hải liền cùng đi; muốn chết, ta cùng Nhung Hải thì cùng chết! Ngươi muốn cho ta một mình chạy trốn? Ta đi đại gia ngươi! Động thủ đi, các cháu!" Ngô Không thuận tủy cũng là ngu ngốc một cái, hấn căn bản cũng không biết, người ta nếu đã đối với hấn xuất thủ qua, hấn thật đúng là coi là người ta là muốn thả hấn một mình rời đi đây.

Hấn thật sự là quá không biết nói tốt xấu, hấn cũng căn bản liền không rõ, nghĩa khí, nếu là cũng sớm đã hoàn toàn quá hạn rác rưởi đồ chơi, hiện tại trên giang hồ, lưu hành là cái gì?

Làm người không vì mình, thiên tru địa diệt!

Long Đào Lượng thấy một lần đệ đệ mình thất thủ, cái này vẫn phải!

Trong lòng của hấn nhất thời cũng là kinh hãi, hoàn toàn cũng là vô ý thức, hấn trong nháy mắt liền cũng đối Ngô Không thì một cái ám thủ, hấn muốn thăm dò một chút cái này Tiểu Phi tử, đến có phải hay không đang già heo ăn hổ.

Một mực núp trong bóng tối thủ an Thiên Sư vừa định xuất thủ, chặn lại hấn cái này ám thủ, nhưng hấn lại dừng lại.

Ngô Không trước ngực một thước địa phương, "Cách cách!" Một tiếng, đột nhiên xuất hiện một đoàn khí bạo, dọa đến hấn đặt móng an vị trên mặt đất.

"Ngươi tại sao phải xuất thủ? Vì sao? Con mẹ nó ngươi sao có thể xuất thủ——!" Long Đào Nghĩa chặn lại ca ca một cái ám thủ về sau, hấn mặt xám như tro nhìn chăm chăm ca ca hai mắt, gần như tuyệt vọng gầm thét lên.

Người nào xuất thủ Long Đào Nghĩa cũng sẽ không cảm thấy ngoài ý muốn, thế nhưng là duy chỉ có ca ca hấn không được, hấn căn bản là không có có nghĩ đến, ca ca của mình vậy mà lại ra chiêu này!

Long Đào Nghĩa mặc dù là cái chân chân chính chính Đạo Phủ không giả, nhưng hấn nhưng xưa nay đều khinh thường tại gạt người, hấn cũng là cái đã nói là làm người, muốn ngươi chết, ngươi liền chết, có cần phải lại lừa gạt một chút không?

Cho nên, hấn vô ý thức liền cho rằng, ca ca của mình cũng hấn là như thế, cũng là khinh thường tại đi gạt người.

Cho nên, hấn mới bằng lòng tin tưởng mình đại ca lời nói dối, thế nhưng là kết quả đây?

Long Đào Lượng luôn mồm, hiển ngang lăm lăm nói nhất định sẽ bảo đảm Ngô Không vạn vô nhất thất, nhưng hấn lại là làm thế nào?

Hấn khó giữ được Ngô Không cũng coi như,

Dù sao Ngô Không đúng là đáng chết, có thể dù cho Ngô Không đáng chết, người nào dưới cái này một cái sát thủ đều có thể, mà duy chỉ có hấn Long Đào Lượng là tuyệt đối không thể ra chiêu này.

Long Đào Lượng xuất thủ, cái kia chính là lật lọng, cái kia chính là không giữ chữ tín, cái kia chính là gạt người.

Nếu như ngay cả một đứa bé từ người cũng năng lượng lừa gạt, ngay cả một đứa bé từ người cũng năng lượng giết, như vậy, còn có cái gì dạng sự tình, là như người loại này người bất tín làm không được đâu?

Cái gì bị buộc bắt đắc dĩ? Cái gì trong lòng thông khổ? Cái gì bảo đảm người không ngại? Hết thầy cũng là giả.

Long Đào Nghĩa thẳng đến lúc này, hắn mới xem như triệt để thấy rõ, ca ca của mình chân chính diện mục; cũng là thẳng đến lúc này, hắn mới đổi ca ca của mình không còn báo có bất kỳ ảo tưởng.

"Đào Nghĩa, đứa trẻ này mà cũng cổ quái, ta là lo lắng người sẽ hấn nói, cho nên mới giúp người xuất thủ thăm dò. Ta không phải cảm thấy người không bằng ta, mới đoạt tại người phía trước xuất thủ, thật không phải. Ta hoàn toàn cũng là muốn giúp người một chút thôi, thật. Người nếu là quái vì huynh lời nói, vì huynh ở đây cho người chịu tội." Long Đào Lượng lời nói này đúng là không có nửa câu lời nói dối, hấn xác thực cũng là nghĩ như vậy.

Thế nhưng là, hấn tựa hồ hiểu lầm đệ đệ lời nói bên trong ý tứ, tựa hồ hoàn toàn liền không có ý thức được, mình lúc này đã hoàn toàn để lọt!

"A a a a thờ ra... , thì ra là thế, đại ca, là ta hiểu lầm người." Nói, Long Đào Nghĩa liền chậm rãi hướng phía ca ca đi đến.

"Đại ca, thật xin lỗi, ta thật sự là thái trùng... , a!" Long Đào Nghĩa vừa tiếp cận đại ca trong vòng ba thước, ngay tại hấn muốn xuất thủ đánh lên thời điểm, đại ca nhất chương liền khắc ở bờ ngực hấn.

"A a a a thờ ra... , đệ đệ à, người đến vẫn là sẽ không gạt người à. Người thật sự cho rằng ta không biết chính mình để lọt sao? Người muốn đánh lên ta, a a a a thờ ra... , ta nói ra này lời nói con mắt, làm sao cũng không phải muốn lừa người tới đây chứ? A a a... , đi tốt, không tặng." Long Đào Lượng nói xong lần này lời nói dối về sau, hấn nhắc chương liền hướng phía Vai quần chúng Tứ Nhân Tổ đề tới.

Không đúng rồi? Con mẹ nó người không phải muốn giết chết đệ đệ người sao? Người sao có thể lại gạt người đâu? Quá bỉ ổi đi!

Vai quần chúng Tứ Nhân Tổ căn bản là hoàn toàn không kịp phản ứng, trực tiếp liền dẫn động u mê lĩnh com hộp.

"Tốt, UU đọc sách Khụ khụ khụ... , giết đến tốt, Khụ khụ khụ... . Người chết vì tiền chìm chết vì ăn, tài nghệ không bằng người, Khụ khụ khụ... , chết Đồ đáng đời. Khụ khụ khụ... , động thủ đi, đại ca!" Long Đào Nghĩa một bên khục lấy máu, một bên chậm rãi hai mắt nhắm lại.

"A a a a... , ta tại sao phải giết người? Bất luận người có muốn hay không nhận ta, ta đều là người Thân Sinh Đại Ca. 20 năm trước sự tình, người tin tưởng cũng tốt, không tin cũng tốt, ta vẫn là câu nói kia, ta cấp tốc bắt đắc dĩ! Năm đó ta đánh người nhất chương, là ta có lỗi với người, thế nhưng là người cuối cùng sống sót. Hôm nay ta đánh người nhất chương, nhưng là người có lỗi với ta, tuy nhiên người vẫn như cũ có thể sống sót, người đi đi." Long Đào Lượng nói xong liền xoay người sang chỗ khác, hấn đem chính mình phía sau lưng hoàn toàn giao cho đệ đệ.

Vì là có thể Độc Bá Giang Hồ, hấn là không có khả năng hiện tại liền giết chết Long Đào Nghĩa, cho nên, hấn quyết định cuộc đem lớn, nếu như hấn vẫn như cũ năng lượng lừa qua đệ đệ mình, như vậy, hấn đời này lớn nhất mộng tưởng, liền rất có thể có thể hoàn thành, hấn đương nhiên muốn cuộc!

"Con mẹ nó người đi chết đi! Người nào so với ai khác gốc bao nhiêu à!" Đáng tiếc, hấn không có cuộc thắng. Long Đào Nghĩa đem suốt đời công lực tụ tại nhất chỉ, trực tiếp liền điểm tại ca ca trên lưng, ngay sau đó, hấn liền có lại bên trong ca ca xoay người lại nhất chương.

Long Thị hai huynh đệ đồng thời ngã xuống đất, đồng thời chết không nhắm mắt.

"Ta ngày ——! Lại còn có loại chuyện này? Sau cùng tự giết lẫn nhau chết hết? Có hay không làm? Có thể hay không so đây càn cầu huyết một chút? Cái này cũng chết quá không trắng lệ a? Ừ... , tuy nhiên nha, dù sao cũng là một đám Vai quần chúng mà thôi, lại quá cướp ta bộ phim! Tranh thủ thời gian xuống đài cũng rất tốt. Ai u hồng, Nhưng Hải Đồ nửa ngày không có động tĩnh, ta phải nhanh đi bắt hấn cho móc ra. Hấn nhưng là trọng yếu vai phụ, tuyệt đối không thể chết à!" Ngộ Không gốc vù vù tại nguyên chỗ cảm khái một phen về sau, liền cái rầm điên mà cái rầm điên, đi cứu Nhưng Hải hòa thượng.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22:: Ngủ tạm Thiếu Lâm

"Cái này mẹ hấn làm sao lại như thế khó chịu đâu? Người nào đầu ngón tay năng lượng cong đến loại trình độ này à!" Ngộ Không một bên lái xe ngựa,

một bên liếc nhìn sách trong tay, vừa hướng trong sách nội dung liên tục nhỏ nước bọt.

Một ngày trước đó, Nhung Hải giống như khoai tây, bị người ta một chường vỗ tiến vào trong đất, chờ đến Ngô Không lại đem Nhung Hải cho móc ra thì Nhung Hải cơ hồ cũng đã là gần chết người, cho tới bây giờ hẳn đều không có tỉnh lại.

Ngô Không lục soát chỉ riêng sở hữu người xấu trên người có giá trị đồ vật, liền chạy tới một cái trong thôn nhỏ, hẳn dùng tiền mua một cỗ đồ đầy rom rạ xe nát, liền lái xe trở lại Cốc Khẩu, thật vất vả đem Nhung Hải chuẩn bị tiến vào trong xe rom rạ về sau, hẳn lúc này mới lái xe ngựa rời đi nơi đây.

Đối với sau đó phải đi như thế nào, Ngô Không lúc ấy cảm thấy phi thường mê mang.

Muốn về Nhị Lâm Tự, hẳn không biết đường làm như thế nào đi; muốn đi Phong Ma Sơn, hẳn cũng không biết đường làm như thế nào đi, với lại, hẳn biết mình lúc này tình huống, xa xa còn nói không hơn an toàn gì, dù sao chết nhiều như vậy đại nhân vật, chuyện này, làm sao có khả năng cứ như vậy quên?

Cho nên, hẳn nhất định phải trốn, nhất định phải mau sớm tìm tới một cái đặt chân địa phương, tranh thủ thời gian cứu chữa Nhung Hải thương thế, nếu không lời nói, Nhung Hải liền vô cùng có khả năng sẽ làm bị thương Trọng mà chết.

Ngô Không nghĩ tới nghĩ lui, mới rốt cục muốn ra một cái chỗ.

Hắn lái xe ngựa tùy tiện trên đường tìm người qua đường, hỏi rõ phụ cận một tòa đại miếu chỗ về sau, liền lái xe ngựa hướng về tòa miếu lớn kia chạy tới, mà tòa miếu lớn kia tên cũng là —— Thiếu Lâm Tự.

Hắn lúc ấy nghe xong là Thiếu Lâm, nhất thời liền cao hứng hóng, tuy nhiên hẳn cũng không biết cái này Thiếu Lâm Tự đến là cái gì tình huống, tuy nhiên tất nhiên dám gọi Thiếu Lâm, này muốn đến cũng hẳn là thật sự có tài, đúng không?

Thế là, Ngô Không liền không ăn không uống, ngựa không dừng vó, hướng Thiếu Lâm Tự phương hướng chạy tới.

Hắn hiện tại trong tay cầm quyển sách kia, là hẳn từ cao thủ cao thủ cao cao thủ gia gia nơi đó, kế thừa tới, quyển sách này tên cũng là —— 《 Cửu Hoàn Chi 》.

Tuy nhiên hẳn hoàn toàn liền xem không hiểu trong sách nội dung, tuy nhiên đó cũng là không có quan hệ, cái này cũng không ảnh hưởng hẳn hiểu biết quyển sách này giá trị, bởi vì khi hẳn cầm tới quyển sách này thời điểm, hệ thống là nói như vậy.

"Đình! Chủ ký sinh hiện tại thân tại vô danh hẻm núi, thi thể Kiểm Lậu Nhi kỳ ngộ đã hoàn thành, chủ ký sinh thành công nhật được Đạo Môn vô thượng Bí Truyền tuyệt kỹ 《 Cửu Hoàn Chi 》, chủ ký sinh đang thuộc tính khí vận tăng lên trên diện rộng, chúc mừng chủ ký sinh nhật nhanh chóng tốt đến Đại Bảo, nhìn chủ ký sinh về sau nhiều hơn Kiểm Lậu Nhi, nhanh chóng trở thành Kiểm Lậu Nhi tiêu diệt nhân."

Ngô Không hệ thống tuy nói là có chút củi mục, không thể giúp hẳn buôn lậu Dị Giới đồ vật, tuy nhiên làm một cái Giám Bảo Tiểu Trợ Thủ tới dùng lời nói, đây tuyệt đối là thiên hạ lớn nhất đáng tin.

Cho nên đang đuổi dọc đường, Ngô Không chỉ cần vừa có cơ hội, liền sẽ chiếu vào trong sách những Tranh minh họa đó, mù cầu như vậy nói bừa khoa tay múa chân hai lần, dù sao cũng luyện không chết người, một mực đang trong bóng tối bảo hộ lấy hẳn thù an Thiên Sư, cũng liền đối với cái này buông xuôi bỏ mặc.

Cứ như vậy cái này, Ngô Không lái xe ngựa xuyên qua Hoàng Đạo tiểu bang biên giới, cuối cùng tiến vào Phật Môn Thế Lực nắm trong tay Bồ Đề tiểu bang, lại đi nửa ngày, hẳn liền có thể đến Thiếu Lâm Tự.

"Lão nhị huynh, ngươi cũng là hướng về Thiếu Lâm Tự đuổi sao?" Lý Nhất bảo bối hướng về một vị quen biết bằng hữu hỏi.

"Đó là đương nhiên! Đạo Môn, Nho Môn, Ma Môn, Tà Đạo, Yêu Minh, võ giả công hội, lục đại phái cộng đồng báỉ phòng Thiếu Lâm Tự, đây tuyệt đối là ra cái đại sự gì! Như loại này Thiên Cổ khó gặp trọng đại thời khắc, ta đương nhiên muốn đi Thiếu Lâm Tự thấy chút việc đời." Lão nhị huynh cười ha ha hướng về Lý Nhất bảo bối đáp.

"Vậy thì tốt à, cùng đi?" "Cái này nhất định phải, cùng đi."

Ngô Không nghe lén đến hai vị Giang Hồ Nhân Sĩ nói chuyện về sau, hẳn trán bên trên tỉnh mìn mồ hôi lạnh, xoaát một chút, liền chạy xuống tới!

"Ta dựa vào à! Loại chuyện này phải cùng ta không có gì quan hệ à? Đúng đúng đúng, hẳn là không quan hệ thế nào mới đúng, ta chính là cái tiểu nhân vật à, làm sao có khả năng sẽ cùng ta có quan hệ đâu? Không đúng! Ta thể nhưng là nhật Nhất Bản Đạo môn bí tịch, chuyện này tám thành liền cùng ta thoát không quan hệ! Đáng chết, đáng chết,

Ta liền biết chuyện này còn không tính xong. Sao? Cũng không đúng à? Lúc trước ta cùng Nhung Hải sợ bọn họ, đó là bởi vì bị bọn họ lấp, chúng ta lại Thế nhỏ Lục yếu không có huynh đệ. Hiện tại lão tử thể nhưng là lập tức sẽ quay về sân nhà à! Con mẹ nó chứ sợ cái bóng à sợ! Lại nói, những người đó cũng không phải ta giết, con mẹ nó chứ thể nhưng là người tốt à! Ha-Ha... , có tổ chức cũng là tốt, Nhung Hải à, ngươi lại kiên trì một chút, chúng ta lập tức liền an toàn, tiểu tử ngươi cần phải đứng vững à!" Ngô Không hoàn toàn nghĩ rõ ràng chính mình tình cảnh về sau, hẳn liền quay đầu đối với sau lưng trong bụi cỏ, lúc này đã hơi thở mong manh Nhung Hải, không biết lớn nhỏ mù nói bừa động viên nói.

"Đi hẳn đại gia, lão tử cũng là có tổ chức người, ta có cái gì tốt lo lắng? Lên đường!" Ngô Không lại cho mình động viên một chút về sau, liền giương lên roi ngựa tiếp tục hướng phía Thiếu Lâm Tự phương hướng tiến đến.

Càng tiếp cận Thiếu Lâm, Ngô Không bản thân nhìn thấy võ lâm nhân sĩ thì càng nhiều, khi hán cuối cùng đuổi tới Bồ Đề dưới núi thì Ngô Không liền đã hoàn toàn đi không được đường.

Trăm mét bao quát, vạn mét Trường Sơn trên đường, Lúc này, nói ít cũng tụ tập đầy đủ ít nhất hai ba mươi vạn nhân, những người này cũng là tiến vào không Thiếu Lâm Tự sơn môn giang hồ tăng võ giả, cũng chính là tục xưng Nước Tương quần chúng.

Lục Phái lên núi loại này giang hồ đại sự kiện, tuy nhiên nhất định sẽ, đối bọn hán sau này sinh hoạt sinh ra trọng đại ảnh hưởng, thế nhưng là, bọn họ cũng chỉ là giang hồ tăng phổ thông Nước Tương quần chúng mà thôi, bọn họ là không thể tiến vào Thiếu Lâm.

Tuy nhiên vậy cũng không quan hệ, tiến vào chẳng phải tiến vào không thôi, dù sao mọi người cùng nhau tụ tại trên sơn đạo, lẫn nhau khoác lác đánh cái rầm vui a vui a, đó cũng là thật vui sướng không phải?

Huống chi loại này đại tập sẽ bình thường thế nhưng là rất khó gặp được, nhân cơ hội này, bán cái vĩ nướng à, bán cái đánh gãy vũ khí à, UU đọc sách bán cái bán hạ giá Võ Sĩ Phục à, bán cái nhà xưởng nhỏ in ấn 《 Thiếu Lâm 72 Trăm Vạn tuyệt mật bí tịch 》, 《 Ma Môn bí mật Hộ Giáo Thần Công 》 à , chờ một chút... Loại hình, này lượng tiêu thụ nhất định không nên quá tốt.

Cho nên nói nha, tuy nhiên tiến vào không Thiếu Lâm Tự, nhưng này thì sao? Giống nhau là cao hứng tiêu dao để vô biên.

Ngô Không nhìn trước mắt không lồ Tập mậu thị trường, hán hiện tại nhất định phải gấp chết!

Người đây mục làm sao bây giờ? Ba người song song đi Đô ngại chen lấn hoảng, huống chi hán giá chiếc phá xe ngựa, Nhưng Hải thế nhưng là vẫn chờ cứu mạng à!

"Nhường một chút, nhường một chút, để cho ta đi qua, ta có việc gấp mà đi Thiếu Lâm Tự." Không ai để cho.

"Xin nhường một chút, xin nhường một chút, ta thật có việc gấp mà đi Thiếu Lâm Tự." Cực ít người để cho, nhưng vô dụng.

"Lão tử mẹ hán là Tịnh Y Vô Tăng! Đồ cút cho ta đi một bên!" Người đều bất động, chỉ là nhìn hán.

"Ta... , ta trên xe có cái bệnh nhân, thật, mời mọi người nhường một chút." Một con đường xuất hiện.

Ngô Không lái xe ngựa trên đường đi thiên ân vạn tạ, cuối cùng đi vào Thiếu Lâm Tự trước cửa chính.

"Nhị Lâm Tự Sa Di Ngô Không, mang Tịnh Y Vô Tăng Huyền Vũ nắm Nguyệt Bình Thiên Hộ Pháp La Hán Nhung Hải, đến đây quý Bảo Tự ngụ tạm, mời các vị sư huynh Khai Sơn Môn!" Ngô Không đứng ở trên xe ngựa, chống nạnh hướng về phía Thiếu Lâm Tự Cửa chính la lớn.

Trong Thiếu Lâm tự hai vị khách Sa Di nghe được ngoài cửa cái này âm thanh hô to về sau, hai người bọn họ liếc nhau, đồng đều nhìn thấy trong mắt đối phương chấn kinh!

Cái gì! Nhung Hải lại vào lúc này tới chúng ta Thiếu Lâm! Đây quả thực là quá mẹ hán kịp thời!

Không đợi hai cái vị này kịp phản ứng thời điểm, thiên hạ đệ tam cao thủ, Thiếu Lâm Tự trụ trì Phương Trượng, "Đại Uy Thiên Long Tam Bảo La Hán hộ Thiên tôn giả" Thủ Chính Thiên Sư nhẹ giọng ngữ điệu, cũng đã vang vọng phương viên mười dặm.

"Cung nghênh Đại La Hán đến đây Thiếu Lâm, mời sư huynh dời bước chính điện cùng nhau tự."

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiếu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23 : : Chứng Nhân tự thú

Đạo Môn chết Chương Giáo, Tả Đạo tử đạo người, Ma Môn chết các chủ, Yêu Minh chết giám đốc, Nho Môn chết Lâu Chủ, công hội chết Giáo Đầu; thiên hạ bát đại trong thế lực sáu cái, Đô trong vòng một ngày mất đi bản thế lực Thống Soái Cấp Bạc nhân vật, đây quả thực là ác mộng một dạng sự kiện!

Nếu như việc này không thể thỏa mãn xử lý, như vậy toàn bộ giang hồ chắc chắn nhấc lên vô biên gió tanh mưa máu,

Không có bất kỳ cái gì một cái người trong giang hồ , có thể thoát ly cái này ăn người siêu cấp đại tuyền qua, đây chính là tác động đến toàn bộ giang hồ siêu cấp đại sự kiện!

Người chết mọi việc dừng, cái này mặc dù là lại cực kỳ đơn giản sự thực khách quan, có thể vậy cũng muốn nhìn chết là người nào, những người này sau lưng đi theo này một nhóm lớn người, có nguyện ý hay không dừng.

Ma Môn môn chủ "Đại Quang Minh vĩnh viễn thừa Thiên Chân Nhân" Minh Thượng Minh là muốn dừng, Ma Môn Phó Môn Chủ "Đại tự tại hoan hỉ Toái Thiên Chân Nhân" Minh Thượng Thánh cũng là muốn dừng, không chỉ là Ma Môn đại ca như thế, hẳn 5 phái các đại ca, nếu mỗi cái cũng đều là muốn dừng, nhưng bọn hắn dừng không!

Người chết sau lưng một đám người, bắt buộc lấy bọn hắn không thể dừng, Giang Hồ Bá Chủ sau đó phản ứng, khiến cho lấy bọn hắn không dám dừng.

Nói trắng ra, Phật Môn nếu như nói chuyện này ta còn chưa xong, như vậy thiên hạ liền không có bất kỳ một thế lực nào, dám nói việc này đến đây là kết thúc, cho nên, Lục Phái đại ca liền cùng đi Thiếu Lâm, cùng một chỗ bức bách Phật Môn nhất định phải không thể ra tay, nhanh chóng kết thúc việc này.

Về phần nói trong môn phái bộ những người kia , có thể quay đầu lại giải quyết, nếu như giải quyết không được lời nói, bọn họ dứt khoát cũng dừng làm đại ca.

Tóm lại một câu nói, an bên trong trước phải cướp bên ngoài, không giải quyết được Phật Môn lời nói, Lục Phái lập tức trực tiếp đánh.

Phật Môn lãnh tụ một trong, Thiếu Lâm Tự trụ trì Phương Trượng, "Đại Uy Thiên Long Tam Bảo La Hán hộ Thiên tôn giả" Thủ Chính Thiền Sư, tại Ngộ Không đi vào Thiếu Lâm Tự trước đó, vậy đơn giản cũng là làm khó đến nhà bà ngoại!

Lục Phái đại ca đến trước đó, hẳn đối với đại sự kiện tin tức , có thể nói là hoàn toàn vì số không.

Hắn cũng không biết việc này tiền căn, cũng không biết việc này hậu quả, Phật Môn tại việc này bên trên phải chăng đuối lý, tại việc này bên trên phải chăng lợi ích bị hao tổn, hẳn toàn diện Đô hoàn toàn không biết.

Lục Phái bất thành linh đến, đối với hắn mà nói, nhất định cũng là người trong nhà làm, họa từ trên trời đến, hắn căn bản là tí xíu chuẩn bị đều không có.

Thế là, hắn chỉ có thể một bên chờ lấy Phật Môn chính mình tin tức, một bên nói nhảm hết bài này đến bài khác đi theo Lục Phái Lão Đại tốn thời gian, không nghĩ tới chờ lấy chờ lấy, sự kiện người trong cuộc vậy mà chính mình đến, cái này nhưng làm hắn cho đề hổng.

"Nhưng Hải sư huynh đâu?" Thủ Chính Thiền Sư gấp Tri Khách sư, chỉ dẫn một cái Phi Đầu mập mạp nào Tiểu Bàn Sa Di tiến đến, hắn thuận tiện kỳ hỏi.

"Bẩm báo Phương Trượng, Nhưng Hải Đại sư toàn thân 106 nơi cốt cách bẻ gãy, một nửa gân mạch tổn hại, cho nên đến nay hôn mê bất tỉnh, hiện tại đang tại Dược sư điện cứu chữa. Vị này Ngộ Không sư đệ là Tịnh Y Vô Tăng chúng, cũng là Nhưng Hải Đại sư bên cạnh đồng bạn, cho nên bản tăng đem hắn cho dẫn tới." Tri Khách sư trước tiên giảng Phật Môn tổn thất, nói lại Ngộ Không trọng yếu, rõ ràng đem tin tức nói cho Phương Trượng.

Thủ Chính Thiền Sư nghe xong Tri Khách sư tin tức về sau, hắn phản ứng đầu tiên cũng là phản nộ!

Nói đùa, Nhưng Hải Đại hòa thượng đó cũng không phải là Tịnh Y Vô Tăng chúng, hắn nhưng là Phong Ma Sơn La Hán Điện điện chủ!

Cho dù là Thủ Chính Thiền Sư, này đều nhất định muốn ở trước mặt kêu một tiếng sư huynh, Phật Môn Thống Soái cấp nhân vật!

Nhưng bây giờ thế nào? Trực tiếp bị người cắt ngang 106 khối xương cốt, cái này mẹ hắn đều không phải là đánh mặt, nhất định cũng là đào Phật Môn da mặt à!

Ngay sau đó, Thủ Chính Thiền Sư lại lập tức liền tỉnh táo lại, sau đó hắn liền nhìn xuống Ngộ Không bình thân cùng cực nói ra: "Nhưng Hải sư huynh là như thế nào thụ thương, người đại khái tự thuật một chút."

Ngộ Không xuất thân tự miếu đến là nơi nào, Thủ Chính Thiền Sư ngay cả đoán đều không cần đoán, hắn liếc một chút liền có thể nhìn ra, cái này đầu chứa nước Tiểu Bàn Sa Di, tuyệt đối cũng là cái Nhị Lâm Tự.

Bằng không lời nói, lấy hắn cái này viên thuốc một dạng dáng người, cộng thêm mầm hạt đậu một dạng tuổi tác, làm sao có khả năng lại là Tịnh Y Vô Tăng chúng.

Nhưng bây giờ vấn đề đến, Lúc này nơi đây là trường hợp nào? Đây chính là đánh dấu tiêu chuẩn đúng võ lâm Cao Phong hội nghị hiện trường a, ở chỗ này nói mỗi một câu nói, đây chính là muốn ảnh hưởng toàn bộ giang hồ bố cục!

Nhị Lâm Tự xuất thân Sa Di, đây chính là nổi danh Du Mộc Đầu, huống hồ Ngộ Không vừa nhìn liền hoàn toàn là thuộc về loại kia lẳng đầu dưa nào quỳnh :- (ㄟ hàng, vạn nhất Tiểu Mập Mạp gây ngốc một hồi đầu ngốc nào lời gì đều hướng bên ngoài nói, cái kia còn đến, cho nên, Thủ Chính Thiền Sư liền để hắn đại khái giảng thuật một chút trước tiên.

Ngộ Không cũng không biết chính mình sau đó phải giảng những lời kia, là phi thường trọng yếu, là đủ để ảnh hưởng toàn bộ giang hồ bố cục, hắn gặp Lão Hòa Thượng để cho hắn đại khái giảng một chút, vậy thì tốt, hắn liền đại khái giảng một chút tốt.

"Ta cùng Nhưng Hải thật tốt đi đường, cũng không trêu ai, cũng không có hại người nào, sau đó, từ trên trời nhảy xuống cái Lão Đạo Sĩ, một bàn tay liền

đem Nhung Hải cho đập tiến vào trong đất. Thật, ta không có nói láo, cũng là lão đạo sĩ kia không phải thứ gì, hần không phân tốt xấu liền đem Nhung Hải cho đánh."

Đạo Môn đòi Chương Giáo nghe Ngô Không lời nói về sau, hơi kém không có đem cái mũi cho tức điên, tâm hần nói.

"Tiểu Mập Mập, ngươi đây là muốn có chủ tâm hủy Ngã Đạo Môn à! Con mẹ nó ngươi có biết hay không, ngươi một câu nói kia đến hợp hại chết bao nhiêu người? Ngươi đây là muốn buộc Ngã Đạo Môn, cùng ngươi Phật Môn trực tiếp khai chiến à!"

Hần mấy người nghe Ngô Không lời nói về sau, vậy đơn giản cũng là dễ điên, bọn họ trong lòng tự nhủ.

"Tiểu Mập Mập uy vũ, giảng tốt! Cảm ơn trời đất! Phật Môn cuối cùng là tìm tới nơi trút giận, với lại đối thủ lại còn là Đạo Môn. Đây quả thực là hoàn mỹ à! Tiểu Mập Mập làm xinh đẹp, đa tạ!"

"Ngô Không Tiểu Sư Phụ đúng không? Ta lại hỏi ngươi, ngươi nói lão đạo sĩ kia, hần ăn mặc, có phải hay không cùng ta hoàn toàn tương tự?" Đòi Chương Giáo cũng giáo hoạt hỏi cái này a một vấn đề, hần cái này thuần túy chính là chuẩn bị tại chỗ vu hại Tả Đạo.

"Căn bản cũng không một dạng." Ngô Không nhìn kỹ một chút lão đạo về sau, cũng khẳng định đáp.

Nói nhảm, trừ phi hai người trước đó thương lượng xong, nếu không hai người ăn mặc hoàn toàn tương tự khả năng, vậy đơn giản là quá nhỏ, cho nên, Ngô Không làm sao có khả năng sẽ trả lời "Một dạng" ?

Lão đạo vấn đề này, nếu căn bản là chỉ có một đáp án, bất quá, lão đạo các loại cũng là Ngô Không chính miệng nói ra đáp án này.

"Lâm Lạc, sư phó ngươi trước tiên tập kích Nhung Hải Đại sư, sử dụng sau này Cửu Hoàn Chi đánh lên nhà ta chương môn, dẫn đến nhà ta chương môn sớm đi về cõi tiên. Cái này Lượng bút trưởng, ngươi nói tính thế nào a?" Dù sao không thể giống như Phật Môn khai chiến, cho nên lão đạo liền đem sở hữu trách nhiệm, toàn bộ Đồ giao cho Tả Đạo.

"Vô si! Tiểu Bàn... Sư đệ, rõ ràng nói đúng là nhà ngươi chương môn tập kích Nhung Hải Đại sư, ngươi sao có thể ngậm máu phun người, đem sở hữu trách nhiệm đều hướng sư phụ ta trên thân đẩy! Lại nói, Cửu Hoàn Chi vốn là ngươi nói môn bất truyền chi bí, các ngươi nếu như muốn giả tạo lời nói, thiên hạ có mấy người năng lượng nhìn ra?" Chuyện này đánh chết cũng là không thể nhận, nếu không lời nói, Tả Đạo liền chờ thế là đồng thời đắc tội Phật Đạo lưỡng phái, hần Lâm Lạc thật vất vả mới nấu chết sư phụ thành công bên trên, hần nhưng là còn muốn lại nhiều làm mấy chục năm đây.

Bất quá, hần nguy hiểm hữu dụng không? Đến là cái nào đạo sĩ tập kích Nhung Hải, nhất định quá tốt phân rõ.

"Ngô Không Tiểu Sư Phụ, tập kích Nhung Hải Đại sư người, xuyên có phải là hay không đạo bào màu đen." Ma Môn Phó Môn Chủ "Đại tự tại hoan hi Toái Thiên Chân Nhân" Minh Thượng Thánh Lúc này nhân nhạ hỏi.

"Đúng." Ngô Không một câu nói, liền đem Lâm Lạc cho đập dưới vực sâu vạn trượng!

Tả Đạo Đạo Chủ đạo bào là màu đen, Đạo Môn Chương Giáo đạo bào là màu trắng, nếu là Tả Đạo Đạo Chủ tập kích Nhung Hải Đại hòa thượng, này Phật Môn muốn trả thù đối tượng, cũng đã rất rõ ràng.

"Lâm Lạc, Già Thiên Chương tuy nói là Đạo Môn tuyệt học, thế nhưng là, sư phó ngươi hần là cũng sẽ đi?" Minh Thượng Thánh tiếp tục hướng Lâm Lạc bỏ đạo.

Đến chân tướng sự tình là cái gì? Vai quần chúng Tứ Nhân Tổ đến là cái nào đạo sĩ giết chết? Cùng mình môn phái đại lợi ích so sánh, đây coi là đến cái gì? Coi như Đạo Môn Chương Giáo thật sự là hung thủ giết người, có thể vậy thì thế nào?

Tả Đạo so Đạo Môn yếu quá nhiều, đem Tả Đạo đóng đinh tại hung thủ vị trí bên trên, cầm Tả Đạo khai đao, đây mới là sở hữu Lão Đại, toàn bộ Đồ nguyện ý "Tin tưởng" đáp án.

Lục đại phái tới Phật Môn là làm gì? Nói đến, không phải liền là vì ngăn ngừa chính mình môn phái lợi ích bị hao tổn à, hiện tại Tả Đạo đã là cái hoàn mỹ công nổi hiệp, vậy ngươi liền dứt khoát đem sở hữu nổi, toàn bộ sau lưng quên.

"Ngô Không sư đệ, ta muốn hỏi ngươi một vấn đề. Ta nhìn ra được ngươi là thành thật người, ta hi vọng ngươi năng lượng thành thành thật thật trả lời ta vấn đề này. Bởi vì cái này vấn đề đáp án, trực tiếp quan hệ đến, ta Tả Đạo tám mươi vạn giáo chúng sinh tử tồn vong! Cho nên, coi như ta tìm ngươi, được không... ? Ngô Không sư đệ, ngươi cùng Nhung Hải Đại sư đến cầm không có cầm công quyền kiếm?" Cái này công nổi hiệp là tuyệt đối không thể làm, ai làm người nào liền chết chắc, cho nên, Lâm Lạc muốn đánh cược lần cuối, hần đem cái này mệnh siêu cấp Đại Hắc Nồi trực tiếp liền ném cho hoàng triều!

Hoàng triều cũng là mặc hậu hắc thủ, đây là sở hữu thế lực đều biết, nhưng là, hoàng triều phi thường đặc thù, nếu như không phải đến vạn bất đắc dĩ cấp độ, không có bất kỳ cái gì thế lực là muốn hủy hoàng triều.

Nếu như Ngô Không trả lời chính mình không có trộm công quyền kiếm, vậy thì đồng nghĩa với là trực tiếp đem hoàng triều kéo lên trước sân khấu, mọi người muốn báo thù đúng không?

Vậy thì tốt, trực tiếp đi tìm hoàng triều đi, ta Tả Đạo nếu cũng là bị bọn họ cho văng hố, ta cũng là người bị hại một trong.

Vừa nghe đến vấn đề này, sở hữu đại ca lông mày toàn bộ Đô nhăn lại đến, tất cả mọi người ánh mắt, toàn bộ Đô trừng trừng nhìn chăm chăm Ngô Không, UU đọc sách lắng lắng chờ đợi hần trả lời.

Thủ Chính Thiên Sư là tuyệt đối không thể để cho Ngô Không trả lời vấn đề này, thiên hạ thế lực nào bị diệt đều được, đối với Phật Môn lợi ích cũng sẽ không bị hư hỏng, có thể duy chỉ hoàng triều không được, Phật Môn tuyệt không thể cho phép hoàng triều bị diệt!

"A Di Đà Phật, sắc trời đã tối, các vị thí chủ mời đến... ." Không đợi Thủ Chính Thiên Sư, thành công ngăn cản Ngô Không đem đáp án nói ra, Ngô Không liền nói ra một cái, khiến cho tất cả mọi người không nghĩ tới đáp án, mà đáp án này tuy nhiên trực tiếp liền có thể hồ chết Phật Môn, nhưng lại có thể bình định giang hồ!

"Không có! Ta cùng Nhung Hải cũng là thành thành thật thật hòa thượng, làm sao có khả năng sẽ đi Tể Tướng Phủ trộm đồ đâu? Chúng ta căn bản là không có có đi qua Tể Tướng Phủ, không có trộm qua bất kỳ vật gì! Không có trộm!" Ngô Không giấu đầu lòi đuôi giống như, lớn tiếng bảo đảm nói.

Hoàng triều Diệt Định, bởi vì hoàng triều đối với tất cả mọi người nói láo, Nhung Hải trộm hoàng triều công quyền kiếm, lúc này mới dẫn đến mọi người đi tập kích Nhung Hải, cho nên hoàng triều cũng là chân chính mạc hậu hắc thủ.

Thế nhưng là, Ngô Không thật không có trộm qua đồ vật sao? Là người thông minh Đô nghe được, cái này Tiểu Mập Mập tuyệt bức cũng là trộm qua hoàng triều đồ vật, cho nên hoàng triều thật sự là không có nói láo.

Hiện tại làm sao bây giờ? Ngô Không đáp án trực tiếp liền giúp Tả Đạo giải vây, nhưng cũng giúp hoàng triều giải vây, như vậy chuyện này đến cái kia oán niệm người nào? Ai mới là cuối cùng kẻ cầm đầu? Phật Môn!

Người không bà ngoại nếu nếu làm người hòa thượng, lại muốn đi Nhân Vật khách mời cái gì Giang Dương Đại Đạo, sau đó dẫn phát phía sau hàng loạt bức mình sự tình, cuối cùng hồ chết sáu cái Lão Đại.

Cho nên ai mới là kẻ cầm đầu, người Phật Môn vậy thì không có chạy mà!

Hần lời nói này vừa nói ra khỏi miệng, Thủ Chính Thiên Sư khí khuôn mặt Đô xanh, hơi kém không có coi hần là trận liền tức chết.

Lão Hòa Thượng trong lòng tự nhủ, xong xong xong, Phật Môn mặt mũi, lợi ích, lần này xem như thất lạc định!

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24:: Vô hạn mê mang

"Ai ——, Thủ Chính Thiên Sư, bây giờ sắc trời đã muộn, bằng không, mọi người cùng nhau dùng cái trai a?" Minh Thượng Thánh đuổi người một cái về sau, hai mắt bình tĩnh nhìn xem Thiếu Lâm Phương Trọng, có vẻ như tùy ý hỏi.

Hần sở hữu Lão Đại, cũng toàn bộ Đô sắc mặt quái dị, hai mắt bình tĩnh nhìn xem Thiếu Lâm Phương Trọng.

Hiện tại đã có kết quả, Phật Môn lấy không biết sợ vĩ đại Hi Sinh Tinh Thần, đem sở hữu trách nhiệm toàn bộ Đô một vai chọn.

Về phần nói người có nhận hay không, quân người có nhận hay không, dù sao mọi người là Đô nhận.

Về phần nói người không có chỗ tốt, quân người có hay không, dù sao mọi người là Đô có.

Tả Đạo bằng này có thể tạm thời trốn qua nhất đại kiếp, hần đương nhiên sẽ nhận.

Đạo Môn bằng này có thể tránh cho giống như Phật Môn đại chiến, hần đương nhiên sẽ nhận.

Ma Môn, Nho Môn, Yêu Minh, công hội, có thể bằng này giả bộ hồ đồ đến, đồng thời tránh cho giống như Phật Đạo hai môn đồng thời đại chiến, bọn họ đương nhiên sẽ nhận.

Hoàng triều nếu như không nhận kết quả này, còn muốn tọa sơn quan hổ đấu, tốt, vậy người cũng là kẻ cầm đầu, người liền chờ chết đi, cho nên hoàng triều nhất định phải nhận.

Phật Môn không nhận à! Thực tình là không muốn nhận à! Dựa vào cái gì ta muốn xui xẻo như vậy, ta muốn sau lưng cái này miệng Đại Hắc Nồi, dựa

vào cái gì à? Ta mới là lớn nhất oan à!

Đúng vậy a, tất cả mọi người biết người lớn nhất oan, có thể vậy thì thế nào? Ai bảo người Phật Môn ra cái ngốc hàng, đem tất cả mọi người cho khiêng ra ngoài hồ, sau đó chính mình lại ngốc vù vù nhảy vào trong hầm? Đã người như thế nguyện ý bị vũng hồ, này không vũng hồ người còn có thể vũng hồ người nào? Nhất định phải vũng hồ người, cái này không có thương lượng.

Đối mặt loại này nhất định phải bị vũng hồ tình huống, Thủ Chính Thiền Sư còn mẹ hấn có thể làm gì? Phật Môn lúc đầu một mảnh rất tốt tình thế, lại bị nhà mình Tiểu Bàn hàng một tấm phá miệng, toàn bộ mẹ hấn cho nói không!

Lúc đầu Phật Môn là một chút sai cũng không có, nhưng còn bây giờ thì sao? Người là kẻ cầm đầu, đáng đời người.

Lúc đầu Phật Môn nói là người nào chết người nào sẽ chết, nhưng còn bây giờ thì sao? Người là kẻ cầm đầu, đáng đời người.

Lúc đầu Phật Môn là lớp vải lót mặt mũi tất cả đều có, nhưng còn bây giờ thì sao? Toàn bộ mẹ hấn cho nói không!

Thủ Chính Thiền Sư trong lòng cái này nộ hòa a, vậy đơn giản cũng là dốc hết Tam Giang 5 biển chi thủy đều khó mà dập tắt.

"Người cùng ta tới! Tiễn khách!" Thủ Chính Thiền Sư căn bản là không có có cho bất luận kẻ nào mặt mũi, hấn căm tức nhìn Ngô Không phát ổng tay áo một cái, trực tiếp liền rời đi nơi đây.

Hấn Lão Đại vừa nhìn đối phương đều đã thẹn quá hoá giận, liền toàn bộ Đồ cũng thức thời rời tiệc mà lên, tại trước khi đi, không có một cái nào Lão Đại, là không hướng về Ngô Không ôm quyền cảm tạ.

Ngô Không vừa nhìn chính mình tựa như là làm rất đúng, hấn liền cũng đắc ý dào dạt cùng người ta ôm quyền.

Đến tận đây, chuyện này kết quả, liền xem như hoàn toàn bị như thế định ra đến, Phật Môn cũng là cái kia cuối cùng không may công nỗi hiệp, đương nhiên, cũng không ai sẽ ngu xuẩn đến đi treu chọc cái này nỗi giận công nỗi hiệp.

Vụng trộm mọi người về sau lại thế nào lẫn nhau trả thù, này toàn bằng mọi người thủ đoạn, bên ngoài, chuyện này nhất định phải cứ như vậy dần dần u mê kết thúc, từ nay về sau, bất kỳ cái gì thế lực Đồ không thể lại dùng việc này coi như lấy cớ, liền hợp lại, cùng một chỗ tiến hành tác động đến toàn bộ giang hồ —— huyết tẩy diệt môn hành động!

"Lão đầu, ta vừa rồi biểu hiện còn không tệ a? Người có nhớ hay không lúc ấy ta biểu tình kia, động tác kia? Không có trộm! Ta nói với người, đây cũng chính là ta, nếu như đối một người người thử một chút, cam đoan lập tức tại chỗ liền nghỉ com. Đi, người cũng không cần lại cảm ơn ta, các người cố gắng đem Nhung Hải chữa cho tốt là được. Ấy u, ta đều nhanh hai ngày không ăn đồ vật, người nhanh đi gọi người cho ta chuẩn bị một chút ăn. Ta nói người đó là cái gì biểu lộ? Người ngược lại là đi à, người cũng không thể sơ suất ta loại này có công chi nhân, nhanh đi." Ngô Không cũng không kiên nhẫn đối với Thủ Chính Thiền Sư phân phó nói.

"Người là Nhị Lâm Tự Tiểu Sa Di đi." Thủ Chính Thiền Sư mặt không biểu tình, bình thản hỏi.

"Nha, có thể à lão đầu, người cái này nhãn quang luyện được rất chuẩn à, vậy mà liếc một chút liền có thể nhìn ra ta nhà ở đâu. Đến là Lão Giang Hồ, quả nhiên cũng là không dậy nổi." Ngô Không vẫn là thật thông minh, trong bóng tối lấy lòng Thủ Chính Thiền Sư một câu.

"Người quá khen, cái này không có gì không dậy nổi.

Người biết ta vì sao năng lượng liếc thấy ra, người là Nhị Lâm Tự Sa Di sao?" Thủ Chính Thiền Sư vẫn như cũ mặt không biểu tình, bình thản hỏi.

"Vì sao? Úc, ta biết, cũng chỉ có giống ta Nhị Lâm Tự như vậy Nhân Kiệt Địa Linh địa phương, mới có thể có ta như vậy kiệt xuất Sa Di, đúng không? Cái này không có gì a, ta chính là ưu tú như vậy, không có cách nào." Ngô Không rất vui vẻ ưỡn lấy cái béo cái bụng, rất tốt bụng nghĩ tự thôi tự lời nói.

"Không đúng, ta năng lượng liếc thấy ra người là Nhị Lâm Tự, đó là bởi vì người Nhị Lâm Tự xuất thân Sa Di... ." Thủ Chính Thiền Sư nghiêng răng nghiêng lợi nói đến chỗ này thì cố ý dừng lại một tiểu dưới, sau đó hấn liền nổi giận rống to.

"Tất cả đều là một đám kẻ hồ đồ ——! Người biết chính người phạm bao lớn sai lầm ——! Hôm nay người nói những lời kia, không chỉ có khiến cho chúng ta không có khả năng sẽ giúp Nhung Hải lấy lại công đạo! Với lại, người, người, người còn làm cho cả Phật Môn cũng bởi vì một mình người, hoàn toàn biến thành khắp thiên hạ Trò cười ——! Hồ... , hồ... , người, người còn không biết xấu hổ nói với ta cái gì người, người là có công chi nhân? Người sao có thể ngu đến mức loại trình độ này ——! Sư phó người đến là thế nào dạy người! Hấn sao có thể như thế vô năng ——! Hồ... ." Thủ Chính Thiền Sư khi phôi cũng đã gần muốn bạo, chỉ Ngô Không cái mũi, hấn liền lên khí không đỡ lấy khí nổi giận chỉ trích đứng lên.

"Đánh rắm ——! Con mẹ nó người im miệng ——! Sư phụ ta so người cái này chết hòa thượng mạnh gấp một vạn lần ——! Người làm sao mắng ta Đồ không thể! Mắng ta sư phụ cũng không thể ——! Hồ... , hồ... , ta cứu từ nhất sinh, từ đám người kia trên tay cứu Nhung Hải, đó là bởi vì hấn là ta đồng bọn, bằng hữu, ta đây liền không nói cái gì. Ta không ăn không uống, ngay cả đuổi một ngày một đêm đường chạy tới Thiếu Lâm, đó cũng là bởi vì phải cứu Nhung Hải, ta cũng không nói cái gì. Nhưng là, con mẹ nó chứ tại trên đại điện, liền không có nói qua một câu bị hư hỏng Phật Môn lời nói! Người đem lời nói hôm nay nói cho ta rõ, con mẹ nó chứ làm sao lại thành Phật môn tội nhân ——! Người nếu là không muốn giúp Nhung Hải ra mặt, tốt, lão tử không trách người, nhưng người không thể oan uổng ta ——!" Ngô Không lúc này cũng bị chọc tức lấy, nhớ tới chính mình hai ngày này không may tao ngộ, cũng hiện tại chỗ gặp tự xưng chỉ trích, hai hàng nước mắt không tự giác, liền chảy xuôi hạ xuống.

"Ta oan uổng người? Người vậy mà đến bây giờ mới thôi, Đồ không rõ chính mình sai ở đâu? Ha ha ha, thủ an à thủ an, người thật sự là dạy dỗ một cái

hảo đồ đệ ——!" Thủ Chính Thiền Sư bắt đầu đi cùng cực cười khổ, phần nộ hồ lớn.

"Ta đồ đệ này đương nhiên rất tốt, người muốn dạy cũng là dạy không ra." Núp trong bóng tối thủ an Thiền Sư, UU đọc sách tâm lý mỹ mỹ nghĩ đến.

"Lão Hòa Thượng, người cũng đừng nói sư phụ ta thế nào. Người đem nói cho ta rõ ràng, ta nếu là thật nói vậy, ta cũng không phải cái dám làm không dám nhận, người nói đi." Ngộ Không xem Lão Hòa Thượng bộ dáng, giống như không giống nói láo bộ dáng, hẳn liền cũng sống độc thân nói với đối phương.

"Ai... , người à... , quên, không nói. Người không phải không rõ ràng chính mình làm sao sai sao? Tốt, ta cho người biết. Người để cho ta biết, người cùng Nhung Hải đi qua hoàng triều Tướng Phủ, đây cũng là sai!" Thủ Chính Thiền Sư cảm tức nhìn Ngộ Không, phần nộ nói ra.

"Cái này mẹ hắn quên cái gì sai ——? Ta lại không thừa nhận qua ——? Người có biết hay không, liên quan ta cái rắm mà à ——? Lão đầu nhì! Người oan uổng ta ——!" Ngộ Không hoàn toàn vô cùng phần nộ.

"Ha ha ha ha... ." Đối mặt Ngộ Không, Thủ Chính Thiền Sư lúc này xem như hoàn toàn chịu thua, hắn đành phải một bên cười khổ, một bên vì cái này kẻ hồ đồ giải thích.

"Không có thừa nhận qua? Người có hay không thừa nhận qua, rất trọng yếu sao? Người cho rằng ta bọn họ cần người thừa nhận sao? Ta cho người biết, chúng ta cần bản cũng không cần người thừa nhận. Người tại trên đại điện sau cùng nói những lời kia, rõ ràng để cho chúng ta tất cả mọi người, đều biết người đi qua hoàng triều Tướng Phủ. Người nghe rõ ràng, là biết! Chỉ cần biết rằng vậy thì đầy đủ, người có thừa nhận hay không một chút Đồ không trọng yếu. Biết người đi qua nơi đó, kia chính là ta Phật Môn Từ Đề đã làm sai trước, mà Phật Môn... , cái kia chính là chuyện này kẻ cầm đầu! Người có thừa nhận hay không thì thế nào? Người cho rằng người thật sự trọng yếu như vậy? Chúng ta mấy người chỉ cần toàn bộ Đồ lòng dạ biết rõ, vậy thì đầy đủ! Chúng ta mấy người làm ra quyết định, cần bản cũng không cần suy nghĩ, người là có hay không thừa nhận!" Thủ Chính Thiền Sư phần nộ đối với Ngộ Không hô.

Ngộ Không chỉ ngây ngốc nhìn xem Thủ Chính Thiền Sư, thẳng đến lúc này, hắn mới hiểu được chính mình là bức nào hèn mọn, hạng gì nhỏ bé... , hạng gì ngu xuẩn.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25:: Loạn thế cầm mở

Trắng noãn ánh trắng, đều đều rải đầy Thiếu Lâm Tự Dược sư điện, khiến cho đại điện, tròn hồ, cây cối... , cùng Lúc này ngồi yên ở bên hồ rơi lệ Tiểu Bàn Sa Di, tựa như toàn bộ Đồ phê bên trên một tầng tuyết trắng ngân sa.

Ngộ Không ngồi ở bên hồ trên tầng đá, một bên ngốc nhìn xem trong hồ Nguyệt Ảnh, một bên nhỏ giọng thút thít.

"Ta thật không phải cố ý, ta thật không phải cố ý..." Ngộ Không nức nở, nhỏ giọng nói một mình lấy.

Thủ an Thiền Sư núp trong bóng tối nhìn lên lấy Ngộ Không, hắn mấy lần đều muốn nhảy ra khuyên giải đồ đệ, thế nhưng là hắn Đồ nhịn xuống.

Cái gì là giang hồ, thân bất do kỷ chỗ cũng là giang hồ.

Vừa vào giang hồ, thiện, thân bất do kỷ liền Bất Thiện; để, thân bất do kỷ liền không vui; lười,

Thân bất do kỷ liền không lười; năng lượng, thân bất do kỷ liền không thể; tiêu sái, thân bất do kỷ liền không tiêu sái, nghĩa khí, thân bất do kỷ... .

Ngộ Không Lúc này chỗ gặp ủy khuất, nếu căn bản cũng không tính là gì, nếu như ngay cả điểm ấy nho nhỏ ngăn trở Đồ chịu không nói gì, thủ an Thiền Sư lại thế nào khả năng, sẽ cho phép đồ đệ mình giang hồ lăn lộn, Hồng Trần Luyện Tâm, để cầu cuối cùng đạt tới siêu thoát, từ đó có thể không còn thân bất do kỷ đâu?

Hắn tin tưởng mình đồ đệ, dựa vào cái kia khóa tám lòng son, cuối cùng là nhất định có thể Tiểu Ngạo Giang Hồ!

Ừng ục... , ừng ục... , khóc khóc, Ngộ Không trong bụng truyền đến một trận cổ quái thanh âm.

"Bụng thật đói, quên, ta trước tiên chớ tự trách, đi tìm một chút mà đồ ăn." Ngộ Không cảm thấy mình nhất định phải ăn một chút gì, lau khô nước mắt, nói một mình một câu về sau, hắn liền phứt sức đứng dậy, muốn đi tìm vài thứ ăn.

"Đỉnh! Chủ ký sinh hiện tại thân tại Dược sư điện, Dược Sư thần dược kỳ ngộ dẫn phát, chủ ký sinh nếu như có thể trộm đến Dược Sư thần dược, đang thuộc tính khí vận cảm biến độ nhỏ tăng lên, mời chủ ký sinh chú ý."

Ngô Không vừa bước vào Dược sư điện, hần bên tai liền truyền đến hệ thống nhắc nhở.

"Thần dược có cái cái rắc rối? Lại không thể coi như ăn cơm." Ngô Không nói một mình nhỏ nước bọt nói.

Nếu đập mạnh tiến vào Thiếu Lâm Tự sơn môn thì hần liền nhận qua hơn 30 đầu khác biệt hệ thống nhắc nhở, nhưng lúc đó tình huống gấp gáp, hần đối với cái này cũng không có để ý, hiện tại đầu này hệ thống nhắc nhở, hần vẫn như cũ cũng không thể nào để ý.

Ngô Không tả hữu dò xét bốn phía một cái, phát hiện trống trải đại điện bên trong, cũng chỉ có tự mình một người ở đây, hần liền tranh thủ thời gian đối với Dược Sư bỏ tất bái nói.

"Đại Từ Đại Bi Dược Sư bỏ tất ở trên, có tội đệ tử Ngô Không tại hạ. Đệ tử tuy nhiên thân thể phạm trọng tội, thể nhưng là, đệ tử thật sự là đã đói trước ngực dán phía sau lưng, tìm ngã phạt khai ân, có thể tha thứ đệ tử." Cầu nguyện xong sau, Ngô Không liền leo lên phạt tiền bàn thờ, cầm lấy cung cấp trong mâm một cái bánh bao liền muốn bắt đầu ăn.

"Lớn mặt Tội Phạm Sa Di! Ngươi dám ăn vụng phạt tiền công phẩm! Đi xuống cho ta!" Hét lớn một tiếng bỗng dưng vang lên, ngay sau đó, một đầu Thành Nhân lớn bằng cánh tay cây gỗ, một giây liền hung hăng quất vào Ngô Không trên lưng.

"A ——!" Ngô Không phát ra một tiếng hét thâm về sau, trực tiếp liền bị quất bay ra ngoài.

Lộc cộc lộc cộc bánh xe... , Ngô Không như cái bánh xe, luôn luôn lăn đến đại điện cây cột bên cạnh bên trên, lúc này mới dừng lại.

Lúc này lại nhìn Tiểu Mập Mập phía sau lưng, đã bị đánh da tróc thịt bong.

Ngô Không nghe răng nhếch miệng lão đạo đứng dậy, hần cũng không có nói lời gì, chỉ là dùng sức siết chặt trong tay Mãn Thâu, cúi đầu tập tễnh Hoàng Cung môn đi đến.

"Lớn mặt Tội Phạm Sa Di! Phạm này đại tội, ngươi còn không quỳ xuống!" Một mặt chính khí chấp pháp Bi Khâu cầm trong tay chấp pháp côn, căm tức nhìn Ngô Không quát to.

"Ta đã hai ngày không ăn đồ vật, sắp chết đói. Ngã phạt Cứu Khổ Cứu Nan, ta cho dù là phạm phải sai lầm lớn có tội người, nhưng... , hần cũng giống vậy là sẽ tha thứ ta." Ngô Không cúi đầu nói xong lời này về sau, liền vẫn như cũ từng bước một Hoàng Cung môn đi đến.

"Đại... ." Không đợi cái này Bi Khâu đưa tay lại đánh, hần liền nhất động cũng không thể động.

Ngô Không không để ý đến sau lưng Bi Khâu tình huống, hần gắt gao siết chặt Mãn Thâu,

Toàn thân run rẩy, từng bước một lệ như suối trào, Hướng Nhung biến chỗ Tiểu Lâu bước đi.

Vừa đến Nhung Hải trước giường bệnh, Ngô Không rút cục rút cuộc nhịn không được, hần một đầu liền quỳ gối Nhung Hải bên giường, gào gào khóc lớn lên.

"Ngươi... , khóc cái gì... , ta... , lại không chết." Nhung Hải cuối cùng bị Ngô Không tiếng khóc sờ kinh động, tại hần hôn mê rờn rã hai ngày sau đó tỉnh táo lại.

"Ngươi! Ngươi tỉnh? Ô... , quá tốt, quá tốt! Ô... , Nhung Hải, ngươi rút cục tỉnh lại! Ô ——, Nhung Hải, ta có lỗi với ngươi! Ô ——!" Ngô Không nghĩ đến chính mình chỗ phạm sai lầm về sau, lại gào gào khóc lớn lên.

"Ai... , ngươi trước tiên đừng khóc... , trước tiên đừng khóc... . Im miệng." Nhung Hải vừa tỉnh táo lại, nhưng lại sắp bị Tiểu Mập Mập cho khóc bất tỉnh, hần tranh thủ thời gian chặn lại nói.

"Ô... , ô... ." Ngô Không ủy khuất nhìn xem Nhung Hải, đáng thương nước nớc.

"Chúng ta ở đâu?" Nhung Hải hiện tại quán không nhiều lắm, hần cần tranh thủ thời gian làm rõ ràng hai người tình huống bây giờ.

"Ô... , Thiếu Lâm Tự." Ngô Không khóc đáp.

Nhung Hải nghe xong là Thiếu Lâm Tự, nhất thời liền buông lỏng hạ xuống, đúng lúc này, hần nhìn thấy Ngô Không trên lưng người đạo trưởng kia trường vết thương, một mảnh hung quang tại trong mắt lóe lên, hần từng chữ từng chữ hỏi.

"Ngươi là thể nào thụ thương?"

"Ta... , ta... , ta phạm đại tội! Ta có lỗi với ngươi ——! Ô ——!" Ngô Không lại gào gào khóc lớn lên.

Nhung Hải nhủ chặt lông mày nói ra: "Đem ngày đó sau đó kinh lịch trải qua giảng cho ta nghe."

Thế là, Ngô Không liền một bên khóc, một bên cho Nhung Hải giảng thuật một lần, người xấu bọn họ là như thế nào tự giết lẫn nhau, chính mình là như thế nào đến Thiếu Lâm, như thế nào phạm sai lầm, như thế nào bị đánh, hai ngày này toàn bộ kinh lịch trải qua.

"Tốt, rất tốt, phi thường tốt. Thủ Chính! Người không dậy nổi ——!" Nhung Hải nghe xong Ngô Không sở hữu kinh lịch trải qua về sau, khí hân hơi kém liền trực tiếp từ trên giường nhảy dựng lên.

"Sur huynh, ngài cuối cùng tỉnh. Tranh thủ thời gian nằm xuống, tranh thủ thời gian nằm xuống. Ngài chớ vì Ngô Không tức giận hại sức khỏe, ta đều đã giáo huấn qua hân. Ngài tranh thủ thời gian nằm xuống, tranh thủ thời gian nằm xuống." Thủ Chính Thiền Sư vừa lúc Lúc này tới chỗ này, vừa vào cửa hân liền bước nhanh đi vào Nhung Hải Đại hòa thượng trước giường, đối với hân quan tâm nói ra. UU đọc sách

"Sur huynh... ? Không dám nhận, không dám nhận, ngài là thiên hạ đệ nhất đại tự trụ trì Phương Trượng, uy chấn Vô Lâm Bạch Đạo lãnh tụ... . Ta Nhung Hải tính là thứ gì? Ta Tịnh Y Vô Tăng tính là thứ gì... ? Ngài cao như vậy thân phận, bần tăng sao có thể trèo cao nổi... ? Sur huynh... ? Người bớt gọi ta sư huynh ——!" Nhung Hải Đại hòa thượng nứt lấy chính mình hai mắt, lớn tiếng hướng về Thủ Chính Thiền Sư quát.

"Sur huynh... , người cái này. . . , người đây là ý gì?" Nếu như lời này vị đạo Đồ phẩm không ra, này Thủ Chính Thiền Sư liền có thể chỗ nào hóng mát, chỗ nào nghỉ ngơi đi thôi, thế là, hân kinh dị hỏi.

"Ta cũng không cùng người nói nhảm. Một, người lập tức đi cho ta đồ đệ trị thương, trong vòng một ngày nếu như không chữa khỏi lời nói, người nào đánh ta đồ đệ, người đệ cho hân tới cùng ta nói chuyện. Hai, lập tức cho đồ đệ của ta chuẩn bị trên một cái bàn hảo tửu tịch, nghe kỹ, không phải com chay, là tiệc rượu! Ba, người cho ta hướng về Phong Ma Sơn truyền một lời, đề bọn hân đem ta La Hán Điện bên trong 10 vạn dự bị Vô Tăng phái tới, ta muốn làm cái huấn luyện dã ngoại. Bốn, người đi giúp ta chiêu cáo toàn bộ giang hồ, sau mười ngày, ta sẽ tiến vào ma trái tiểu bang, phạm là dám ngăn trở ta con đường phía trước người, giết không tha. Liền cái này bốn kiện sự tình, người xuống dưới xử lý đi." Nhung Hải Đại hòa thượng phân phó xong bốn kiện sự tình về sau, liền trực tiếp nằm ở trên giường nhắm mắt dưỡng thần.

Bốn kiện sự tình, riêng là đệ tứ sự kiện, hoàn toàn liền đem Thủ Chính Thiền Sư dọa cho mộng!

10 vạn Vô Tăng đi vào giang hồ, mà lại là tu vi thấp nhất cũng là Dương Thần Ngũ Cấp Vô Tăng đi ma trái tiểu bang, Nhung Hải đến muốn làm gì?

Cái này mẹ hân muốn đều không cần muốn, hân tuyệt bức chính là muốn báo thù, tuyệt bức chính là muốn bình Tả Đạo!

"Sur huynh ——! Không thể a ——! Sur huynh... !" Không đợi Thủ Chính Thiền Sư lớn tiếng khản cầu kết thúc, hân liền bị Nhung Hải một chữ cắt đứt.

"Cút." Phong Ma Sơn La Hán Điện điện chủ "Huyền Vũ nắm Nguyệt Bình Thiên Hộ Pháp La Hán" Nhung Hải La Hán, nhắm hai mắt từ tốn nói.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26:: Độc chiến giang hồ

"Sur huynh ——! Sur huynh a! Ngài không thể làm như vậy à! Nếu như làm như vậy lời nói, không chỉ có sẽ rất lớn bộc lộ ra Phật Môn một bộ phận bài, Sư toàn bộ thiên hạ căm thù chúng ta, tiến tới liên hợp lại cộng đồng đối phó chúng ta. Quan trọng hơn là, ngài nếu quả thật muốn khư khư cố chấp lời nói, như vậy, loạn thế rất có thể sẽ bởi vì Phật Môn mà mở ra à ——!" Thủ Chính Thiền Sư như cha mẹ chết lớn tiếng khuyên nhủ nói.

Nhung Hải căn bản không thèm để ý hân, chỉ là vẫn như cũ nằm ở trên giường nhắm mắt dưỡng thần.

"Lão Hòa Thượng, ra ngoài kéo cái luyện, ngoại ô cái du lịch mà thôi, người có cần hay không khoa trương như vậy à? Nhung Hải cũng không phải muốn cùng người ta tác chiến, người cũng quá nói chuyện giắt gôn a? Chẳng lẽ trong này có cái gì việc khác mà sao?" Ngô Không hiện tại đã học được khiêm tốn, cho nên hân liền nghi hoặc hướng về Thủ Chính Thiền Sư hỏi.

"Sur huynh ——! Người quyết định này! Ta là vô luận như thế nào cũng sẽ không đồng ý!" Thủ Chính Thiền Sư hiện tại nơi nào có tâm tình cho Ngô Không làm Baidu Search, hân kiên quyết phủ định Nhung Hải yêu cầu.

"Ta nói là huấn luyện dã ngoại, nếu là mượn cơ a. Ta chân chính con mắt, là muốn dẫn người giết tiến vào ma trái tiểu bang, sau đó bình Tả Đạo. Người cảm thấy ta quyết định này như thế nào?" Nhung Hải ngược lại là làm lên lão sư tốt, hân không chỉ có vì là Ngô Không giải thích chính mình con mắt, còn mở ra Thầy Trò ở giữa thảo luận.

"Ta dựa vào ——! Người như thế có loại? Ừ... ? Năng lượng báo thù đương nhiên là rất tốt, bắt quá, chuyện này không phải đã để ta làm nện sao?"

Chính chúng ta một mình dẫn người đi đập phá quán, đây không được a? Với lại cái kia Tà Đạo tựa như là rất lợi hại, ta nghe nói người ta thế nhưng là có tám mươi vạn huynh đệ! Ta cũng chỉ mang mười vạn người đi qua, vậy khẳng định là muốn tìm đánh. Ta cảm thấy ta hẳn là trước tiên nhịn một chút, chờ phong thanh chẳng phải gấp, ta lại hung hăng gõ hấn một muện cón!" Ngộ Không vẫn thật là rất chân thành, cũng lưu manh, giống như sư phụ thảo luận.

Thủ Chính Thiền Sư tuy nhiên nghiêm trọng khinh bỉ Ngộ Không phương thức nói chuyện, bất quá, bởi vì Ngộ Không cũng là phản đối Nhung Hải, cho nên, hẳn liền không có nói thêm nữa cái gì.

"Người thật đem sự tình làm hư hại sao? Nếu có người không có người, kết quả cuối cùng cũng sẽ ở một đám không biết mùi vị người, lẫn nhau thỏa hiệp phía dưới quyết định, cùng người không có một chút mà quan hệ. Ta cho người biết một câu nói, giảng hồ cho tới bây giờ thừa hành cũng là Tùng Lâm Pháp Tắc —— mạnh được yếu thua, nắm đầm lớn cái kia chính là Lão Đại. Bọn họ một đám người định kết quả lại như thế nào? Ta Nhung Hải hiện tại quyền đầu đủ lớn, ta chính là muốn phản đối, năng lượng làm khó dễ được ta?" Nói ra nơi đây thời điểm, Nhung Hải đưa ánh mắt liếc về phía Thủ Chính Thiền Sư, cứ như vậy lẳng lặng nhìn xem hắn, sau đó nói tiếp nói.

"Chúng ta Phật Môn phi thường cường đại, vượt xa khỏi thế nhân ngoài tưởng tượng. Chỉ là gần nhất cái này hai ngàn năm đến nay, Phật Môn định ra ản nhẫn quyết định, lúc này mới Sư thế nhân quên cái gì gọi là Duy Ngã Độc Tôn! Phong Ma Sơn vẫn luôn có đẹp yên thiên hạ lực lượng, Ngã Chấp chương La Hán Điện, cũng vẫn luôn có huyết tẩy toàn bộ giang hồ năng lực. Hiện tại, người hẳn là minh bạch đi?" Nhung Hải La Hán mỉm cười hướng về Ngộ Không hỏi.

"Người không thôi ngu bức, người có thể chết sao! Tính tính tính, ta dù sao là sẽ không tin người. Người cho ta thật ngốc à? Nếu như chúng ta thật như vậy ngu bức lời nói? Làm gì còn muốn vẫn luôn ra về đáng thương? Có bệnh sao? Lão Hòa Thượng tuy nhiên đúng là chửi mắng qua ta, tuy nhiên như loại này đại sự quyết định, ta cho rằng vẫn là giao cho bọn hắn loại người thông minh này quyết định tốt. Người cùng ta loại này rõ ràng liên kia cái gì, a, đúng không? Người thạo a? Ta cũng đừng đi theo ở bên trong mù trộn lẫn hồ, này lại làm đại sự!" Ngộ Không căn bản là hoàn toàn không tin Nhung Hải, hẳn quyết định đem Quyền Quyết Sách giao cho thông minh Lão Hòa Thượng.

"Người nói cho hắn biết ta nói là thật hay giả." Nhung Hải La Hán đối với thông minh Lão Hòa Thượng ra lệnh.

Thủ Chính Thiền Sư trong lòng là không muốn trả lời, tuy nhiên không trả lời lại không được, hắn ập ứng xẹp bụng giày vò khốn khổ nửa ngày, lúc này mới bất đắc dĩ nói ra hai chữ mà: "Thật."

Ngộ Không nghe cái này vô cùng đơn giản hai chữ về sau, hắn đem tròn mắt đều muốn chấn kinh!

Ngộ Không nghi hoặc cùng cực nhìn xem thông minh Lão Hòa Thượng, lại khiếp sợ cùng cực nhìn xem Nhung Hải Đại La Hán, cứ như vậy đi đi lại lại, không nói một lời, nhìn xem hai vị này Phật Môn đỉnh phong Lão Đại.

Hắn thật sự là khó mà tin được, Nhung Hải vậy mà năng lượng bỏ đến cái này phần bên trên, như vậy, chính mình loại tiểu nhân này vật vẫn xứng cùng hắn làm bằng hữu sao?

"Ta, ta đói bụng. Ta, ta ra ngoài." Ngộ Không hiện tại cực độ thất lạc, hắn chỉ muốn mau chóng rời đi tại đây.

"Ngồi xuống." Vinh biến kéo lại Ngộ Không, không thể nghi ngờ nói với hắn.

"Ta đói bụng! Ta muốn đi ra ngoài! Ta chính là cái gì cũng đều không hiểu để nhũ! Ta có cái gì tư cách ở lại đây! Người... , người... , ta muốn đi ra ngoài!" Ngộ Không xấu hổ giận dữ đối với Nhung Hải cả giận nói.

"Người có tư cách, từ người bước ra Nhị Lâm Tự ngày đó bắt đầu, người liền đã có tư cách này. Người cũng không đơn thuần là đồ đệ của ta, người vẫn là ta ân nhân cứu mạng, bằng hữu của ta. Có một số việc mà ta hiện tại còn không thể cùng người giảng, tuy nhiên có một chút người nhất định phải biết. Có thể cùng người làm bằng hữu, không phải người vinh hạnh, mà là ta Nhung Hải đời này lớn nhất vinh hạnh, cảm ơn." Nhung Hải chân thành đối với Ngộ Không giảng đạo.

Thủ Chính Thiền Sư chấn kinh nhìn xem Nhung Hải, hẳn Lúc này trong lòng cũng chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu, cái kia chính là Nhung Hải hoàn toàn liền đã điên! Mà lại là điên đã hoàn toàn không có thuốc chữa!

Cái này mẹ hắn đến đâu mà giống như chỗ nào à? Cái này nào tàn một dạng Tiểu Phi tử, làm sao phối giống như Nhung Hải La Hán làm bằng hữu? Với lại Nhung Hải La Hán lại còn nói mình rất vinh hạnh, cái này hoàn toàn cũng là lời nói điên cuồng sao!

Mặc kệ như thế nào, Thủ Chính Thiền Sư dù cho trị không Nhung Hải bệnh điên, hắn cũng nhất định phải ngăn cản Nhung Hải điên đi!

"Sư huynh, nếu như không có việc khác, UU đọc sách ta trước hết xuống dưới. Ngai yên tâm, ngai dặn dò cho ta này bốn kiện sự tình, bản tăng nhất định sẽ ngay lập tức đi xử lý, cam đoan đem sự tình làm thỏa đáng thỏa đáng làm, ngai yên tâm." Dù sao Nhung Hải đã điên, thế là, Thủ Chính Thiền Sư quyết định trước tiên lừa gạt cái tên điên này, đem hắn ổn định lại nói.

Thủ Chính đánh là ý định gì, Nhung Hải La Hán sẽ nhìn không ra sao?

Nhung Hải La Hán chỉ nói một câu nói, liền để cho thông minh Lão Hòa Thượng hoàn toàn ngốc ngay tại chỗ!

"Phật Môn Chí Thánh đã xuất thế, người đi xuống đi." Nhung Hải La Hán nhàn nhạt nói rõ nói.

Thủ Chính Thiền Sư chỉ ngây ngốc nhìn chăm chăm Nhung Hải, hẳn trọn vẹn trừng Nhung Hải La Hán trọn vẹn ba phút, lúc này mới mừng như điên, vội

vàng lao ra Dược sư điện!

Cái gì cũng không cần nói, nói thêm nữa cũng là vũ nhục thông minh Lão Hòa Thượng IQ, Nhưng Hải câu nói này ý tứ hần nhất định phải hiểu!

Phật Môn như là đã có thánh nhân, cái kia còn nhân cái cầu nhân!

Nếu như Lúc này, không thừa dịp toàn bộ giang hồ cũng còn không có phản ứng tới trước, tranh thủ thời gian xuất thủ lời nói, đó mới là chân chân chính chính ngu ngốc quyết định!

Nhưng Hải La Hán huấn luyện dã ngoại kế hoạch mặt ngoài xem, giống như chính là vì báo thù, chính là vì dẹp yên Tả Đạo, thế nhưng là hần chân chính con mắt lại là cái gì đâu?

Hần là muốn báo thù, không sai; hần là muốn dẹp yên Tả Đạo, cũng không sai; nhưng hần càng là muốn vì toàn bộ Phật Môn dẫn đầu Thanh Tràng, dựa vào chính mình sức một mình, lực kháng toàn bộ giang hồ, hấp dẫn sở hữu đám phản đối Phật Môn Thế Lực tới tiến công hần, sau đó làm cho cả Phật Môn thấy rõ bằng hữu của mình cùng địch nhân, đem cục diện hoàn toàn rõ ràng hóa.

Tiến tới, đem những này đàn độn đầu tiên nhảy ra gia hỏa, hết thầy Đồ phá tan nện một hồi.

Tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ tao ương, nếu như chiếm lớn như vậy ưu thế còn chưa động thủ lời nói, chẳng lẽ muốn che trong tay chờ lấy móc meo sao?

Cho nên, lần này là quyết định, loạn thế, cũng chấp nhận này kéo ra nó màn che.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27:: Trước khi chiến đấu hội nghị

"Sur huynh, Nhưng Phàm, Nhưng Giới, Nhưng Dũng, Nhưng Sơn, Nhưng Nghiễm, bọn họ đã đến. Có thể cho bọn họ đi vào sao?" Sáng ngày thứ hai, Thủ Chính Thiên Sư đi vào Dược sư điện, Hướng Nhưng biên xin chỉ thị.

Nhưng Hải gật gù đầu về sau, nói với Ngô Không: "Diu ta đứng lên."

"Người nhanh đến mức đi! Người có thể hay không đừng chết như vậy sĩ diện! Người cũng đã dạng này, người liền không thể thành thành thật thật năm sao? Hắc! Người làm sao như thế bướng bỉnh đâu?" Ngô Không gặp Nhưng Hải giấy dựa lấy muốn đứng dậy, không có cách, hần đành phải tiến lên nâng Đại La Hán.

"Đề bọn hần vào đi." Toàn thân trên dưới quần đầy băng vải Nhưng Hải, đoàn đoàn chính chính, bệ vệ ngồi tại trên giường bệnh về sau, liền nhân nhạ đối với Thủ Chính Thiên Sư phân phó nói.

Không lâu lắm, năm vị cao thấp mập ốm không giống nhau, thống nhất ăn mặc trắng noãn tăng bào Vô Tăng, đi vào Nhưng Hải gian phòng.

"Nhưng Phàm, Nhưng Giới, Nhưng Dũng, Nhưng Sơn, Nhưng Nghiễm, bá kiến điện chủ!" Năm vị Vô Tăng vừa tiến đến, liền tranh thủ thời gian Hướng Nhưng biên hành lễ.

"Vị này là đồ đệ của ta, pháp danh Nhưng Không, mấy người các người về sau nhất định phải thật tốt trợ giúp hần, có nhớ không? Nhưng Không, Nhưng Không? Vì sư gọi người đây!" Nhưng Hải bên này kêu Ngô Không, đã thấy Ngô Không đầu chứa nước hết nhìn đông tới nhìn tây, nhất thời hần liền một trán mà hắc tuyến.

"Người gọi ta đâu? Thật sự là, người thậm chí ngay cả tên của ta ta Đô nhớ lắm! Ta gọi là Ngô Không, không phải cái gì chó má Nhưng Không! Có nhớ không? Ngô Không! Không phải Nhưng Không!" Nhưng Không một mặt không cao hứng đáp.

"Vừa vào Phong Ma Sơn, pháp danh đều là cái thành nhưng, đây là quy củ, người về sau tự Nhưng Không. Tốt, người không muốn thay đổi cũng vô dụng, đừng nói. Bọn họ năm vị là ta La Hán Điện Phó Điện Chủ, người tiến lên hướng về bọn họ hành lễ." Nhưng Hải cắt ngang Nhưng Không hung hăng càn quấy, hướng về hần phân phó nói.

Đến! Tên Đồ đổi, Ngô Không vừa nhìn chính mình đoán chừng là quay về chuyên nhất Lâm Tự, hần liền thành thành thật thật hướng về năm vị Phó Điện Chủ hành lễ.

Phó Điện Chủ bọn họ tất cả đều mang theo một mặt vẻ ngạc nhiên, cẩn thận nhìn chằm chằm Nhưng Không xem, đồng thời Đò ở trong lòng âm thầm suy đoán, cái này Tiểu Mập Mập đến có phải hay không Nhưng Hải Con riêng loại hình thân thuộc, bằng không lời nói lấy cái này Tiểu Mập Mập hoàn toàn cũng là Nhị Đẳng tàn phế tư chất, hần sao có thể bái điện chủ vi sư!

Phải biết, Nhưng Hải tại Phong Ma Sơn 60 chỗ, tuy nói là dạy bảo vô số Võ Tăng tập võ, nhưng hần chính mình nhưng căn bản liền không có nhận qua một người làm đồ đệ, cái này Tiểu Mập Mập có lớn như vậy tạo hóa sao?

"Năm vị sư huynh, năm vị sư huynh? Ta cho mấy vị hành lễ." Nhưng Không vẫn còn có chút mâu thuẫn chính mình pháp danh, hần cứ như vậy đàn độn u mê hướng về năm vị thất thân Phó Điện Chủ hành lễ.

Năm người sau khi lấy lại tinh thần, cũng tranh thủ thời gian hướng về tương lai La Hán Điện điện chủ hành lễ.

"Được, Nhưng Không tới bên cạnh ta. Sự tình, các ngươi năm cái đều biết à?" Nhưng Hải bất động như núi ổn thỏa tại trên giường bệnh, trầm giọng hướng về năm người hỏi.

"Hồi điện chủ, sự tình chúng ta đã biết tất cả. Hai vạn dự bị Võ Tăng đã tại Thiếu Lâm Tự ngoài sơn môn các loại, tùy thời đều có thể xuất phát. Mặt khác tám vạn dự bị Võ Tăng, đã mai phục tại ma trái tiểu bang." Nhưng Phàm giản lược hướng về điện chủ hồi đáp.

"Bày địa đồ, giảng một chút các ngươi thời diễn." Nhưng Hải cúi đầu trầm tư một chút về sau, trực tiếp đối với Nhưng Phàm phân phó nói.

Nhưng Nghiễm gỡ xuống sau lưng chỗ sau lưng dài mảnh ống tròn, từ đó lấy ra địa đồ về sau, Nhưng Dũng, Nhưng Sơn cùng một chỗ đem địa đồ đối điện chủ treo lên.

Cái này miêu tả toàn bộ ma trái tiểu bang địa đồ trường 6 mét, bao quát 2 m, Đò bên trên không chỉ có kỹ càng ghi chép toàn bộ ma trái tiểu bang Sơn Xuyên Hà Lưu hình dạng mặt đất, còn ghi rõ cái kia tiểu bang sở hữu Giang Hồ Thế Lực phân bố, liền ngay cả mỗi một cái thế lực ước chừng nhân số, tại bức tranh này bên trên nhớ kỹ là rõ ràng, rõ ràng.

Nhưng Phàm từ trong ngực xuất ra một cái Thân Súc Bồng, kéo thẳng Bồng Tử về sau, hần liền hướng về điện chủ báo cáo lên bọn họ năm người, trong đêm định ra chiến thuật thời diễn.

"Hồi điện chủ, chúng ta đoán chừng đối phương lần này tham chiến thế lực, hần là cơ hồ là toàn bộ giang hồ sở hữu thế lực. Cho nên, chúng ta đoán chừng đối phương khả năng gom góp Dương Thần võ giả tham chiến nhân số, hần là tại 15 vạn đến 18 vạn ở giữa; Phản Hư võ giả nhân số,

Hần là tại 350 người đến 450 người ở giữa. Bên ta Tổng Binh Lực tại 10 vạn, bên trong bao hàm 99 622 tên Dương Thần võ giả, cùng 378 tên Phản Hư võ giả, cho nên hai phe so sánh thực lực đại thể tương đối." Giảng ở đây thời điểm, Nhưng Phàm có ý dừng lại, quan sát một chút điện chủ phản ứng.

"Nói tiếp." Những này so sánh thực lực, Nhưng Hải cũng sớm đã cân nhắc qua, cho nên hần cũng không có gì muốn nói, liền ra hiệu Nhưng Phàm nói tiếp.

"Hồi điện chủ, đối phương Tổng Binh Lực mặc dù hơi có ưu thế, nhưng đối phương thế lực rất nhiều, nơi phát ra lộn xộn, lại là đến khi chấp vạ tổ hợp mà thành, cho nên bọn họ tuyệt không có khả năng làm đến hoàn mỹ thống nhất chỉ huy, tiến tới phát huy ra quân đoàn phải có toàn bộ chiến lực. Nếu như đối phương dám ở nơi đây cùng chúng ta đánh chính diện chiến dịch lời nói, trận chiến này bọn họ chắc chắn thất bại." Nói đến chỗ này thì Nhưng Phàm cảm thấy từ chỉ hướng Tả Đạo đại bản doanh phương nam, ngoài hai cây số ma huyết bờ sông bình nguyên phía trên.

Nhưng Không đối với mấy cái này chiến thuật loại hình, căn bản là hoàn toàn nghe không hiểu nửa chút, bắt quá hần rất biết giả bộ đáng, hần gấp tất cả mọi người nhìn về phía vùng bình nguyên kia, hần liền cũng giả vờ giả vịt rất chân thành nhìn xem vùng bình nguyên kia.

Nhưng Phàm gấp tất cả mọi người nhìn về phía địa đồ, hần liền nói tiếp nói: "Tuy nhiên tại ma huyết bờ sông bình nguyên cùng đối phương đánh đang đối mặt công chiến, bên ta tất thắng. Nhưng bên ta cũng nhất định sẽ có chỗ tổn thất, cho nên, nhằm vào chúng ta nhất định phải toàn thắng mục tiêu. Chúng ta mấy người định ra bốn bước chiếm đóng." Nói, hần nhìn xem Nhưng Giới bốn người.

Nhưng Giới bốn người hơi gật đầu, Nhưng Phàm nói tiếp nói: "Một, bày ra địch lấy yếu, đem bên ta nhân viên lấy một vạn, một vạn, tám vạn Phân Pháp, chia ba phần. Điện chủ người thân dẫn một vạn Tăng Chúng tọa trấn nơi đây, làm ra chờ đợi đến tiếp sau Tăng Chúng giả tượng. Cùng lúc đó, ta sẽ dẫn đầu một vạn Tăng Chúng sau điện, đồng thời làm ra dẫn đầu hơn chín vạn Tăng Chúng cùng điện chủ tụ hợp bộ đáng, lấy mê hoặc địch nhân." Nói, Nhưng Phàm đem Bồng Tử chỉ hướng ma huyết bờ sông bình nguyên một chỗ, Lượng vùng núi đồng thời kẹp đường sông bờ Nam chỗ.

"Đối phương phát hiện điện chủ chỉ đem Tăng Binh một vạn, chắc chắn sẽ lãnh Binh đến đây. Bên ta liền có thể tiến hành bước thứ hai kế hoạch thủ vững không ra, chỉ cần có thể ngăn chặn đối phương mười lăm phút, bên ta sớm đã mai phục tại đường sông hạ du tám vạn Tăng Chúng, liền có thể kịp thời chạy đến tiếp viện. Lúc này bên ta liền có thể tiến hành bước thứ ba bọc đánh bao vây tiêu diệt, tiêu diệt đối phương toàn bộ Phản Hư võ giả. Chờ đợi bước thứ ba sau khi hoàn thành, bên ta bước thứ tư kế hoạch toàn quân vây kín liền có thể tiến hành, dù cho đối phương lúc này còn muốn thoái lui, ta người thân dẫn một vạn Tăng Chúng cũng đã ngăn đường lui, đối phương tất nhiên chấp cánh khó thoát." Bốn bước kế hoạch toàn bộ kể xong, Nhưng Phàm liền cung cung kính kính đứng ở một bên, chờ đợi lấy điện chủ chỉ thị.

Nhưng Hải Đại Mã Kim đao ngồi ngay ngắn ở trên giường bệnh, không nói một lời trầm tư nửa ngày, liền đem ánh mắt nhìn hướng về Lúc này giả vờ giả vịt Tiểu Phi từ trên thân, hướng về hần hỏi: "Ngươi cảm thấy kế hoạch này như thế nào?"

Nhưng Không Lúc này chính tâm vượn ý lập tức Trang đại cánh mà tời đâu, thỉnh linh nghe thấy sư phụ đặt câu hỏi, hần nhất thời liền mộng!

Tâm hần nói ta hiểu cái sáu à, chuyện lớn như vậy nhân huynh sao có thể hỏi ta đâu, nhưng tất nhiên sự phụ hồi hần, hần cũng không thể ngay trước nhiều người như vậy mặt lộ vẻ e sợ, này cỡ nào mặt mặt à, đúng không?

"Ừm, Nhung Phàm sự huynh kế hoạch phi thường tốt, ta chính là như thế kế hoạch, quả nhiên là anh hùng sở kiến gần giống nhau!" Nhung Không chừng chạc đang hoảng thối ngư bức nói.

"Người ít tại chỗ này cả những thứ vô dụng này, ăn ngay nói thật, người cảm thấy đối phương sẽ lên làm sao?" Nhung Hải cau mày trừng mắt đồ đệ hỏi.

Nhung Không thấy một lần không giả bộ được, liền đành phải ừ rừ trung thực giảng đạo: "Người hỏi ta những này có cái cái rầm dề à? Ta lại không biết những này mưu lược loại hình, ta không biết."

"Không biết không quan hệ, tuyệt đối không nên ra vẻ hiểu biết. Người nói một chút người nghe xong kế hoạch cảm tưởng, người đừng trả lời ngay, nghĩ kỹ lại nói." Nhung Hải cũng mặc kệ người khác ý nghĩ, hần vẫn như cũ khẳng khẳng muốn nghe một chút đồ đệ mình ý nghĩ.

Nhung Không vừa nhìn thật sự là tránh không khỏi, hần liền đành phải kiên trì đi suy nghĩ Nhung Phàm vừa mới giảng kế hoạch, UU đọc sách nghĩ đi nghĩ lại, hần ngược lại là thật đúng là phẩm ra một chút vị đạo đi ra, thế là hần nghi hoặc hỏi.

"Nếu như đối phương là người nhát gan quý, quả thực là không dám tới đánh Nhung Hải một vạn người đâu?"

Hần câu nói này nếu đơn thuần cũng là tranh cãi, đồ hèn nhát làm sao có khả năng sẽ lãnh Binh, lại nói, lãnh Binh mười mấy vạn, đối mặt một vạn người lại động cũng không dám động một cái, điều này có thể sao? Cái này hoàn toàn cũng là lời nói vô căn cứ à.

Cho nên, trừ Nhung Hải bên ngoài, người khác đối với Nhung Không câu nói này, Đồ cảm thấy xem thường.

"Đội là người, người sẽ làm thế nào. Chớ vội trả lời, suy nghĩ thật kỹ." Nhung Hải vẫn như cũ mặc kệ người khác ý nghĩ, hần vẫn như cũ khẳng khẳng muốn nghe đồ đệ ý nghĩ.

Nhung Không lần này suy nghĩ thời gian, liền vượt xa lần trước, hần luôn luôn trầm tư nửa giờ, thẳng đến đại đa số người đều nhanh không kiên nhẫn, lúc này mới nhìn xem Nhung Hải giảng đạo.

"Người dẫn một vạn người trực tiếp đi khiêu khích, đánh một chút mau trốn, đến vừa mới Nhung Phàm sự huynh giảng cái kia phục kích nơi về sau, chúng ta lại hung hăng đánh lên hần một cục gạch, không phải, anh đừng tiêu diệt địch nhân." Nhung Không sau khi nói xong, liền thật không tốt ý tứ cúi đầu xuống.

"Không thể! Điện chủ nếu như đặt mình vào nguy hiểm, cùng đối phương tại bên trên bình nguyên chính diện tác chiến, tuyệt đối sẽ bị đối phương quán lấy, căn bản cũng không khả năng trở về địa điểm phục kích!" Nhung Phàm nghe xong sự đệ ý nghĩ hảo huyền tìm đường chết đề nghị, hần tranh thủ thời gian lớn tiếng phản đối đứng lên.

"Ta liền nói ta cái gì cũng đều không hiểu đi! Người lại còn xin hỏi ta! Con mẹ nó chứ hơi kém hồ chết người! Người đừng có lại hỏi ta những đại sự này, hỏi ta cũng không nói!" Nhung Không nghe xong sự huynh giải đáp, dọa đến hần hít vào một ngụm khí lạnh, ngay sau đó hần liền tức giận đối với Nhung Hải âm ỉ lên.

Nhung Hải cũng không để ý đồ đệ chỉ trích, hần cúi đầu trầm tư một hồi về sau, chậm rãi ngẩng đầu lên, giản lược nói tóm tắt đối với mọi người hạ lệnh: "Sau chín ngày, trước tiên theo Nhung Phàm kế hoạch tiến hành."

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28:: Giang hồ liên hợp

Ma Tà Châu, Ma Môn quận, ma thủ huyện, Ma Môn đại bản doanh chìm Ma Sơn Mạch Chủ phong —— Quân Thiên phong.

Lúc này, sở hữu Ma Môn cao tăng toàn bộ Đồ tụ tại nhận trong ma điện.

Hơn một trăm vị trí Ma Môn Lão Đại, mỗi cái đều là trên mặt lấy nồng đậm vẻ sợ hãi, phảng phất giống như điên lớn tiếng cùng người khác khoa tay múa chân tranh luận lấy, toàn bộ nhận trong ma điện Lúc này căn bản là cùng một cái cấp cao chợ bán thức ăn, hoàn toàn không có nửa điểm mà khác nhau.

"Yên lặng ——!" Ma Môn Phó Môn Chủ, "Đại tự tại hoan hi Toái Thiên Chân Nhân" Minh Thượng Thánh hét lớn một tiếng, chấn động trở mình sở hữu Lão Đại về sau, hần liền đem khuôn mặt nhìn mình thân ca ca, Ma Môn môn chủ "Đại Quang Minh vĩnh viễn Thừa Thiên Chân Nhân" Minh Thượng Minh.

Minh Thượng Minh chợt nhìn đi lên, căn bản là hoàn toàn không giống như là một người thống lĩnh ngàn vạn môn nhân siêu cấp Lão Đại, hần tựa như là một cái bình thường người một dạng, hoàn toàn phổ thông tướng mạo, hoàn toàn phổ thông thần thái, hoàn toàn phổ thông ăn mặc, nếu như không phải hần ngồi xuống vị trí, xác thực cũng là Ma Môn lịch đại môn chủ "Phong Vân Tái Khởi" tòa lời nói, mặc kệ ai cũng không có khả năng nhìn ra, người này lại chính là Ma Môn một đời bá chủ!

"Há, đừng quân ta, các người tiếp theo nhao nhao. Ta nghe thật có ý tứ, tới à, tiếp theo nhao nhao thôi?" Minh Thượng Minh ngồi ngay ngắn ở trên đầy phong nhận nổi lên huyết sắc "Phong Vân Tái Khởi" chỗ ngồi, mỉm cười đối với phía dưới người nói.

"Đại ca, Phong Ma Sơn lần này đem hết toàn lực xu thế muốn dẹp yên Tà Đạo, quét ngang ta Ma Tà Châu. Ta Ma Môn quyết không có thể ngồi yên không lý đến, nhất định phải liên hợp hần mấy phái cộng đồng ngăn cản Phật Môn!" Minh Thượng Thánh ngược nhìn ca ca của mình, kiên định nói ra chính mình quyết định.

Nghe xong Phó Môn Chủ lời này, phía dưới sở hữu Lão Đại toàn bộ Đô thần sắc kích động đứng lên, hần không thể tranh thủ thời gian hào bên trên Lượng cuồng hống để bày tỏ bày ra hỗ trợ, thế nhưng là, bọn họ không dám.

"A? Có tiến bộ à? Vậy mà không có ngu xuẩn trực tiếp nhảy ra nói vớ nói vẩn? Rất tốt." Minh Thượng Minh nhìn xem phía dưới người phản ứng, vẫn như cũ mỉm cười nói ra.

"Nói nhảm, này mười cái dám nhảy ra ngu xuẩn, đã sớm để người trực tiếp giết chết." Sở hữu Lão Đại Đô ở trong lòng âm thầm nhỏ nước bọt.

"Được rồi, đã như vậy lời nói, ta liền nói đơn giản một chút ta quyết định. Dám chọc Phật Môn người, cử tộc đều là diệt, cứ như vậy, Đô tản ra đi." Minh Thượng Minh mỉm cười hướng về tất cả mọi người ra lệnh.

Cái này hoàn toàn liền không đúng sao! Phong Ma Sơn 10 vạn Dương Thần Vô Tể uy áp toàn bộ giang hồ, Lúc này nếu như không phản kháng lời nói, đó không phải là chờ chết sao!

Một vị đối với Ma Môn trung thành tuyệt đối Lão Đại, lúc ấy liền mặc kệ, lập tức liền đứng dậy muốn biểu thị phản đối.

"Môn... !" Lão Đại vừa đứng dậy nói một chữ, Minh Thượng Minh nâng lên tay trái, trong nháy mắt, hần tay trái trực tiếp liền bành trướng gấp mấy chục lần hóa thành một tấm cự chưởng, sau đó cự chưởng một nắm, vị trưởng lão kia trực tiếp liền bị bắt đi vào lòng bàn tay, đón lấy, liền bị nắm thành một đống bùn nhão.

"Đến vẫn là có ngu xuẩn, thật sự là một chút tiến bộ đều không có." Minh Thượng Minh cầm khăn tay một bên lau trong tay máu tươi, một bên nhảm chán nói một mình.

Còn có thể làm sao? Còn có ai dám phản đối nữa môn chủ quyết định? Đến tận đây, Ma Môn liền định ra nhượng bộ lui binh quyết định biện pháp.

Ma Môn môn chủ nhất gan sợ phiền phức rõ ràng cũng là cái không có tiền đồ, có thể trên giang hồ to gan lớn mật, đây chính là có đúng nha!

Nói thí dụ như hoàng triều đế vương Triệu Tiểu Đường, đây tuyệt đối là cũng anh minh thần võ.

"10 vạn! Ròng rã 10 vạn a! Phật Môn đến còn ăn tàng bao nhiêu lực lượng! Các người mấy cái này giá áo túi cơm cũng là làm gì ăn! Các người trước đó vậy mà có ý tốt đối với trăm giặc, Phong Ma Sơn nhiều nhất chỉ có hai vạn Dương Thần, một trăm Phán Hư! Các người là muốn hủy trăm, hủy toàn bộ hoàng triều sao!" Triệu Tiểu Đường ngồi tại bảo tọa bên trên, nổi giận đối Mãn Triều Văn Vô lớn tiếng gào thét.

Cũng khó trách hần Lúc này sẽ vô cùng phần nộ, toàn bộ giang hồ Dương Thần vô giả, toàn bộ cộng lại đoán chừng cũng chính là hai mươi vạn tả hữu, được rồi, hiện tại Nhung Hải trực tiếp từ Phong Ma Sơn chuẩn bị 10 vạn Dương Thần, đây quả thực đem toàn bộ giang hồ Đô cho chuẩn bị điên!

Triệu Tiểu Đường trước đó vẫn luôn cho rằng, chính hần vụng trộm tích lũy trong tay một vạn năm ngàn tên Dương Thần vô giả, cùng chừng năm mươi cái Phán Hư vô giả,

Này đã là tương đối ngu bức, tương đối không dậy nổi, hoàng triều cũng đã hoàn toàn có thể giống như Phật Đạo sánh vai.

Có thể hiện thực tàn khốc, lại thật tốt cho hần học một khóa, để cho vị này anh minh cơ trí tuổi trẻ đế vương, minh bạch cái gì mới gọi cường đại, cái gì mới gọi Giang Hồ Bá Chủ.

"Bệ hạ, lần này Nhung Hải dẫn đầu 10 vạn Vô Tể tiến công Tà Đạo, chưa hần cũng là chuyện xấu." Hoàng triều Tể Tướng Không Hiếu Thành tinh táo đối với Triệu Tiểu Đường giảng đạo.

Triệu Tiểu Đường biết lão sư muốn giảng cái gì, bất quá hần cũng không có cắt ngang, chỉ là ra hiệu lão sư nói tiếp đi.

"Phật Môn lần này mặc dù là khí thế hung hung, thế nhưng làm cho cả thiên hạ toàn bộ Đô cùng hần đối lập đứng lên, dùng ít địch nhiều sao không trí vậy; Nhung Hải trước tiên phạm giới luật, gây cổ áo binh tùy ý làm bậy, họa loạn giang hồ sao không nhân vậy; Phật Môn tự cao tự đại, vậy mà dốc hết tất cả lực lượng hỗ trợ Nhung Hải sao không nghĩa vậy; giấu diếm chiến lực hai ngàn năm, liền muốn Độc Bá Giang Hồ sao không dũng cảm vậy! Cho nên, đối

với cái này bắt nhân, bắt nghĩa, Bắt Trí, Bắt Dũng loạn binh Tặc Khẩu, bẻ tôi dám khẳng định, lần này Phật Môn chắc chắn thất bại! Nếu như lần này sở hữu thế lực, toàn bộ đều có thể buông xuống thành kiến, như vậy nhân cơ hội này... , chưa hẳn không thể nhất cử Diệt Phật!" Không Hiếu Thành âm vang mạnh mẽ kết luận nói.

Không Hiếu Thành giảng cái này một đồng lớn, nếu là có một cái Đại Tiền Đề, cái kia chính là Phật Môn lần này đúng là đã đem hết toàn lực.

Có thể hỏi đề hoàn toàn nằm ở chỗ chỗ này, toàn bộ giang hồ đều biết Nhung Hải là Phong Ma Sơn La Hán Điện đứng đầu, hẳn chức vị này là làm gì? Nói trắng ra, liền giống như hiệu trưởng là hoàn toàn một dạng, Nhung Hải cũng là cái Tịnh Y Vô Tăng Quân Dự Bị hiệu trưởng trường học.

Triệu Tiểu Đường trái muốn phải muốn, hẳn Đồ cảm thấy Nhung Hải lần này dẫn 10 vạn Vô Tăng, hẳn là Phong Ma Sơn toàn bộ nhà, nếu không lời nói, Nhung Hải một cái Quân Dự Bị Thái Thú, đều có thể mang theo ròng rã 10 vạn Dương Thần đây giang hồ tùy tiện tản bộ, này toàn bộ Phong Ma Sơn chân chính Tịnh Y Vô Tăng, cái kia không bỏ đến trình độ gì đâu? Nếu như Phật Môn thật mạnh đến loại này phát rõ trình độ, vậy hẳn lại vì cái gì không nhảy ra nhất thống giang hồ đâu?

Cho nên, Triệu Tiểu Đường cho rằng lần này cũng là cái rất tốt cơ hội, nếu như thao tác lợi hữu ích, mọi người chưa hẳn lại không thể liên thủ lại nhất cử Diệt Phật!

"Lão sư nói rất có lý, đối với cái này bắt nhân, bắt nghĩa, Bắt Trí, Bắt Dũng loạn binh Tặc Khẩu, ta hoàng triều tuyệt không thể cô tức dưỡng gian! Trẫm ý đã quyết, lần này thảo phạt Phật Môn chiến, ta hoàng triều tất nhiên toàn lực ủng hộ, từ chiến đến!" Triệu Tiểu Đường đứng dậy, đối mặt Mãn Triều Văn Võ, UU đọc sách hiên ngang lăm lăm la lớn.

Đến tận đây, toàn bộ giang hồ Đồ động, Đạo Môn, Nho Môn, hoàng triều, Tà Đạo, Yêu Minh, công hội, trên giang hồ một nửa trở lên môn phái, cộng đồng liên hợp cùng một chỗ, chính ra một cái sắp tới có mười lăm vạn Dương Thần võ giả cùng 320 vị trí Phán Hư võ giả to lớn liên quân, cùng một chỗ tụ tại Ma Tà Châu, liền đợi đến năm ngày sau đó, Nhung Hải dẫn người đến đây chịu chết.

Tuy nhiên toàn bộ thiên hạ đều đã là gió giục mây vần, có thể Ma Môn Quân Thiên phong hậu sơn một chỗ trong sơn cốc, lúc này lại vẫn là vô cùng thanh u bình an.

"Đại ca, Phật Môn thật có đáng sợ sao như vậy?" Minh Thượng Thánh cầm trong tay cần câu, hướng về ngồi tại bên cạnh hẳn đại ca hỏi.

"Xuyt... , đừng nói chuyện, ta câu bên cạnh có đầu đàn cá." Minh Thượng Minh nhỏ giọng nói ra.

Minh Thượng Thánh lúc này hẳn không thể nhất chương liền đem toàn bộ đại hồ cho san bằng, bắt quá, hẳn cũng chỉ có thể ngấm lại thôi, vô luận như thế nào hẳn cũng là không dám đánh nhiều đại ca câu cá.

"Hắc! Quả nhiên cũng là đầu đàn cá, mắc câu!" Minh Thượng Minh hưng phấn lắc một cái cần câu, liền trực tiếp đem lưỡi câu từ miệng cá bên trong bỏ rơi đến, thả chạy con cá này về sau, hẳn lúc này mới mỉm cười đem tuyến thu hồi lại, chuẩn bị lại hướng câu càng thêm mồi.

Minh Thượng Thánh đối với đại ca loại này hoàn toàn liền không có chút nào thu hoạch thả câu phương thức, nếu là phi thường khịt mũi coi thường, hẳn liền nhìn không ra, loại này câu pháp luật đến có cái gì ý tứ à?

"Ta hôm nay thả chạy 3 47 con cá, thật sự là quá may mắn, đúng không, đệ đệ? Nếu như không gom góp chín chuôi ma thìa lời nói, hừ, bắt luận cái gì dám học Phật Môn Thế Lực, nhất định sẽ bị Phật Môn hoàn toàn đánh cho tàn phế. Ai u, ta mồi câu không, người cho ta sử dụng a. Ta hôm nay thật sự là quá may mắn, ha ha ha... ." Minh Thượng Minh cũng không để ý tới cúi đầu trầm tư đệ đệ, hẳn vừa lái nghỉ ngơi vui cười lấy, một bên cảm lấy bên cạnh đệ đệ cơ hồ liền hoàn toàn chưa từng dùng qua mồi câu, lần nữa dưới lên câu mà tới.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: : 1 vạn chân vậy

Sau năm ngày, Ma Tà Châu ma huyết bờ sông bình nguyên, một tòa vô cùng to lớn quân doanh, Lúc này đã nằm ngang tại Đại Địa Chi Thượng.

Hơn trăm mét bao quát trung quân trong đại trường, hiện tại bên trong ngồi ngay thẳng ròng rã hơn mười vị Giang Hồ Đại Lão.

"Báo ——! Phía trước 5 km nơi ma huyết HN bờ, phát hiện Tặc tăng một vạn tên đi đầu bộ đội, Tặc Thủ Nhung Hải hư hư thực thực liền ở đây trong bộ đội." Truyền tin binh giờ cao lên tinh báo, chân sau quý xuống đất la lớn.

"Đem tình báo lấy tới." Triệu Tiểu Đường tranh thủ thời gian phân phó tả hữu, để bọn hắn đi lấy tình báo.

Tiếp nhận tình báo từ từ tế tế xem hai lần về sau, Triệu Tiểu Đường liền tới đến sa bàn trước, cầm lấy đại biểu Tịnh Y Vô Tạng tiểu nhân bày lên tới.

"Các vị, Tặc tăng chủ lực chín vạn người, rồi ma huyết bờ sông bình nguyên còn có nửa ngày lộ trình. Tặc tăng một vạn đi đầu bộ đội, đã ở chỗ này bắt đầu xây dựng cơ sở tạm thời." Triệu Tiểu Đường chỉ sa bàn bên trên, rồi bản phương 5 km nơi một ngọn núi dưới chân.

Ngọn núi này cùng một tòa khác vùng núi vừa vặn một nam một bắc, đem ngang qua bình nguyên ma huyết bờ sông kẹp ở giữa, Tịnh Y Vô Tạng vị trí chỗ ở, cũng là đại HN bờ ở dưới chân núi.

"Bệ hạ, ta cho rằng chúng ta hẳn là thừa dịp Tặc tăng lập doanh chưa ổn, tranh thủ thời gian phái ra đại bộ đội, nhất cử đem cái này một vạn Tặc tăng cầm xuống!" Một vị Giang Hồ Đại Lão hướng về Triệu Tiểu Đường đề nghị.

"Bệ hạ, ta cho rằng kế này không ổn, Tặc tăng dựa núi dựa vào nước xây dựng cơ sở tạm thời dễ Thủ khó Công, chúng ta không nên cường công, mà ứng dùng kho ứng một, chờ đợi Tặc Bình chủ động đến đây." Một vị khác Giang Hồ Đại Lão, hướng về Triệu Tiểu Đường tương phản đề nghị.

Đón lấy, vừa rồi vị kia Lão Đại bắt đầu cùng hắn bắt đầu cãi cọ, hắn lại hướng về đối phương phản bác, sau đó lại có một cái Lão Đại gia nhập bên trong, giúp vị thứ nhất Lão Đại nói chuyện, lại sau đó, lại có hai vị Lão Đại cũng gia nhập bên trong, giúp cái thứ hai Lão Đại nói chuyện.

Cứ như vậy, một cái tiếp một cái, liên tục có Lão Đại gia nhập bên trong, mọi người thảo luận bầu không khí cũng càng ngày càng nhiệt liệt, sau cùng làm toàn bộ trung quân đại tướng, giống như là một cái siêu cấp đại tiệc trà xã giao.

Triệu Tiểu Đường mấy lần đều muốn ngăn lại mọi người tranh cãi, thế nhưng là mặc hắn vô luận như thế nào hô, cũng là một chút dùng cũng không có, phía dưới các đại lão cái kia làm gì còn làm nha, làm cho gọi là cái túi bụi.

Nhìn trước mắt những này đỏ mặt tía tai giang hồ Đại Hào bọn họ, Triệu Tiểu Đường cảm thấy mình cả trái tim, cũng là càng ngày càng lạnh... Càng ngày càng lạnh... .

Nhưng Hải cùng Nhưng Không ngồi tại đơn sơ nhà kho nhỏ bên trong, chờ liên quân nhanh một giờ, nhưng bọn hắn đợi trái đợi phải, cũng chờ không đến liên quân đến.

Nhưng Hải coi là phe mình kẻ sách, đã để đối phương phát hiện, hắn liền nói một mình nói ra: "Liên quân cũng là không phải không còn gì khác, vẫn còn có chút người tài ba. Tiếp đó, làm sao làm đâu?" Nói xong, hắn liền lẳng lặng tự hỏi.

Nhưng Không Lúc này mặc một bộ trang phục trẻ em bán Tịnh Y Vô Tạng bào, ôm chính mình cây kia một đầu bộ cái Tiểu Nguyệt răng, bên kia bộ cái xẻng nhỏ, như cái đồ chơi bảo bối xương bông, nằm chán ngồi chung một chỗ trên tảng đá, càng không ngừng đi đi lại lại lau sạch lấy.

Dù sao hắn cũng là cái đánh đám giả bộ (cho có khí thế), hắn cũng không cần đến quan tâm, tiện nghi sư phụ lúc này là không khó xử.

"Nhưng Không, ta quyết định dùng người kế hoạch thử một chút." Nhưng Hải nhìn xem đồ đệ, trầm giọng đối với hắn giảng đạo.

"Há, tốt lắm. Không được ——! Ta kế hoạch kia thuận tụy cũng là chịu chết, người điên sao người!" Nhưng Không dọa đến lập tức liền nhảy dựng lên, tranh thủ thời gian lớn tiếng khuyên can nói.

Nhưng Hải gặp đồ đệ khản trương hai chân run lên, hắn cười một chút rồi nói ra: "Không có gì kế hoạch là vạn vô nhất thất, cũng không có gì kế hoạch là hẳn phải chết không nghi ngờ. Trên chiến trường thay đổi trong nháy mắt, không đánh một chút lời nói, sống hay chết ai sẽ biết? Lại nói, ta sẽ truyền lệnh Nhưng Giới bọn họ đi theo để lên đến, kết quả xấu nhất cũng bất quá cũng là đập bình nguyên đối công mà thôi, không có gì lớn không."

"Cái này. . . , chúng ta vẫn là chờ thêm chút nữa đi. Nói không chừng, bọn họ lập tức công tới đây chứ? Chúng ta vẫn là đợi thêm một hồi đi." Chủ động khiêu khích kế hoạch là Nhưng Không nói ra, hắn thật sự là đối với mình kế hoạch không có một chút mà tự tin, thế là vẫn như cũ kiên trì phản đối nói.

Nhưng Hải mỉm cười nói với đồ đệ: "Người muốn đổi chính mình có lòng tin, trận chiến này, chúng ta tất thắng. Người tới, truyền lệnh Nhưng Giới, Nhưng Dũng, Nhưng Sơn, Nhưng Nghiễm, khiến cho bốn người bọn họ từ bỏ ẩn tàng, trực tiếp giúp ta sau điện, tìm tới cơ hội liền có thể chủ động xuất kích, đi thôi." Nói xong, toàn thân trên dưới quần đầy băng vải Nhưng Hải, mang theo chính mình Nguyệt Nha Thiên Trượng liền đi ra nhà kho nhỏ.

Đối mặt với phía dưới một vạn tên thống nhất mặc áo bào trắng, eo đeo Giới Dao, cầm trong tay Thiên Trượng, bình quân tuổi tác tuy nhiên hai bốn hai trăm trẻ tuổi dự bị Vô Tạng bọn họ, Nhưng Hải La Hán rồng to: "Vô Tạng cả đội ——!"

Nhưng Hải vừa dứt lời, khắp núi trẻ tuổi Vô Tạng liền cùng một chỗ động, hai mươi giây đều vô dụng đến, sở hữu trẻ tuổi Vô Tạng, liền chỉnh chỉnh tề tề lập tứ đại phương trận.

Nhưng Hải hí mắt nhìn xuống phía dưới trẻ tuổi Vô Tạng bọn họ, nhàn nhạt đối bọn hắn giảng đạo: "Tịnh Y Vô Tạng thành lập con mắt, cho tới bây giờ đều không phải là vì là giúp ta Phật Môn diệt trừ đối lập, nhất thống giang hồ. Chúng ta có chúng ta chính mình trách nhiệm. Hai ngàn năm đến, chúng ta vẫn luôn kiên thủ chính mình trách nhiệm, chưa bao giờ một ngày lười biếng qua. Các người nói cho ta biết, các người có thể từng quên chính mình trách nhiệm ——!"

"Vừa vào Phong Ma! Vĩnh viễn Phong Ma! Máu nhuộm áo trắng! Tâm chí toàn hướng về phật!" Một vạn Vô Tạng núi kêu biển gầm ngửa mặt lên trời cùng rồng nói.

"Phía trước ngoài năm dặm, liền có mười lăm vạn giang hồ liên quân. Các người có thể nguyện vọng theo ta, xách tam xích cương đao thẳng hướng Dịch Doanh, không thắng Bất Quy ——!" Nhưng Hải hướng về một vạn thanh niên Vô Tắc lớn tiếng quát hỏi.

"Thẳng hướng Dịch Doanh, không thắng Bất Quy ——! Thẳng hướng Dịch Doanh, không thắng Bất Quy ——! ..." Sở hữu thanh niên Vô Tắc toàn bộ Đô rút đao hướng lên trời, ngựa mặt lên trời rồng to lấy trả lời nói.

"Giết ——!" Nhưng Hải nhắc lên Thiên Trọng, đem Nguyệt Nha hướng phía bờ bắc nhất chỉ, một tiếng rồng to về sau, sở hữu Vô Tắc đều nhịp thu đao vào vỏ, dẫn theo Thiên Trọng liền duy trì chính chính tề tề đội hình, hướng về Hà Bắc bờ như gió lốc Long Quyển xông tới giết.

"Đi theo ta." Nhưng Hải nói với Nhưng Không một câu về sau, liền một tay lấy hấn cầm lên, xách chân cất bước liền hướng phía đội ngũ phía trước nhất, như một đạo kinh lôi xông tới.

"Báo ——! Tặc Thủ Nhưng Hải mang theo một vạn Tặc tăng, hướng về Quân Ta xông lại ——!" Truyền tin binh hô to một tiếng, lập tức liền Sứ toàn bộ trung quân đại tướng, trong nháy mắt liền an tĩnh lại.

Sở hữu Lão Đại Đô hai mặt nhìn nhau, khó có thể tin nhìn xem bên cạnh mình người.

Một vạn hướng mười lăm vạn? Nhưng Hải đây là điên đi!

"Truyền lệnh xuống! Toàn quân xuất kích nghênh địch!" Triệu Tiểu Đường kinh ngạc lắng một chút về sau, liền tranh thủ thời gian hạ lệnh toàn quân xuất kích, đồn lấy, hấn xách chân liền hướng phía ngoài trường chạy ào ra ngoài.

Người khác gặp Triệu Tiểu Đường lao ra, bọn họ lúc này mới lấy lại tinh thần, cũng thừa thót, loạn thất bát tao, giống như ong vỡ tổ giống như lao ra đại tướng.

Nhưng Hải mang theo đồ đệ, một hồi liền trực tiếp vọt tới liên quân cửa doanh, hấn Lúc này cũng là mộng.

Không đúng rồi? Liên quân làm sao không có đi ra bày ra trận thế đâu? Với lại trong doanh những người kia là chuyện gì xảy ra? Ta rõ ràng cũng là địch nhân sao! Bọn họ chỉ ngây ngốc nhìn ta làm gì? Vì sao không công kích ta đây?

Dù sao mặc kệ đối phương đến đang làm cái gì kết quả, UU đọc sách hấn Nhưng Hải đều đã vọt tới đối phương cửa ra vào, này vô luận như thế nào, cũng là muốn thật tốt biểu thị một chút.

Nhưng Hải một tay nhắc lấy Thiên Trọng, một tay mang theo Nhưng Không, tại chỗ dùng lực hướng lên nhảy một cái, trực tiếp liền nhảy lên cao năm mươi mét.

Thân thể đến chỗ cao nhất thời điểm, Nhưng Hải đem chính mình Thiên Trọng nhất cử qua đỉnh, sau đó ngựa mặt lên trời một tiếng rồng to, hướng phía cự đại cửa doanh, trực tiếp liền tựa như phách sơn đoạn nhạc chém tới.

Chờ đợi Nhưng Hải rơi xuống đất thời điểm, một đạo mười mét rộng bao nhiêu sáu mươi mét cao bao nhiêu không lồ Nguyệt Nha Cương Khí, liền đứng ở trước mặt hấn.

"Cho ta đoạn ——!" Theo Nhưng Hải quát to một tiếng, không lồ Nguyệt Nha Cương Khí trực tiếp liền hướng phía đại môn đánh thẳng đi qua.

"Thê ——!", "Ầm ầm ——! ..." Liên tiếp trong tiếng nổ, cao năm mươi mét không lồ đại môn, ngoài ra còn lấy hai bên cửa cao ngất Lầu quan sát, toàn bộ Đô cùng nhau từ giữa đó đứt gãy ra, tiếp theo liền ầm ầm sụp đổ hạ xuống.

Thẳng đến lúc này, trong môn những giang hồ đó các võ sĩ, lúc này mới nghẹn họng nhìn trần trời kịp phản ứng!

"Địch tập ——!" "Xử lý hấn ——!" "Các huynh đệ lên a ——!" ...

Hơn ngàn tên thủ hộ đại môn giang hồ Vô Sĩ, kêu loạn hô hào các loại thiên kỳ bách quái khẩu hiệu, cầm các loại đủ loại kiểu dáng binh khí, vung lấy các loại thượng vàng hạ cám Cương Khí, ngao ngao trực khiếu, hoàn toàn liền không có đầu không có não hướng về Nhưng Hải xông lại.

Nhưng Hải trợn mắt hốc mồm, nhìn xem đối diện những cái kia rồi bởi giang hồ các võ sĩ, hấn căn bản là lý cũng không lý tới này hơn ngàn đạo, nửa chút Đô hình thành không hợp lực, đối với mình không có chút nào uy hiếp vô dụng Cương Khí.

Đây chính là giang hồ liên quân? Đây chính là đối thủ mình? Đối phó bọn hấn còn cần đến 10 vạn Vô Tắc?

Một vạn là đủ!

Chương 30:: 1 chiến công thành

"Chết đi cho ta ——!" Nhưng Hải quát to một tiếng về sau, một tay dẫn theo Thiên Trọng, liền đứng tại chỗ hướng bốn phía dùng lực hất lên, một mặt cự đại, cương mãnh vô cùng không lồ tuyết trắng Cương Khí lưỡi đao, liền trực tiếp hướng về bốn phương tám hướng bạo chém ra đi.

Cự Nhận những nơi đi qua, gặp người đoạn người, gặp vật đoạn vật, tựa như sóng lớn quét ngang, đem Nhưng Hải chung quanh hơn trăm mét bên trong tất cả mọi thứ, toàn bộ Đô chém thành hai đoạn!

"Điện chủ ——! Chúng ta tới ——!" Đúng vào lúc này, cái thứ nhất 2500 tên thanh niên Võ Tạng tạo thành phương trận đoàn, cũng như sao chổi đụng xông vào Đại Doanh bên trong.

"Liên Hoa trận! Lên ——!" Nhưng Hải vừa nhìn chính mình đội ngũ lên, không nói hai lời trực tiếp liền mệnh lệnh Bãi Trận.

2500 tên thanh niên Võ Tạng vừa tiếp xúc với đến điện chủ mệnh lệnh, tựa như Cuồng Long quẫy đuôi, từng tầng từng tầng đem Nhưng Hải vây quanh ở trung tâm.

Tầng ngoài cùng thanh niên Võ Tạng toàn bộ cầm trong tay Giới Đao, đệ nhị tầng đến Đệ Ngũ Tầng thanh niên Võ Tạng toàn bộ dẫn theo Thiên Trọng, lại hướng bên trong Đệ Lục Tầng đến Đệ Cửu Tầng thanh niên Võ Tạng vẫn như cũ toàn bộ cầm trong tay Giới Đao, Đệ Thập Tầng cũng chính là nơi trung tâm nhất, chính là cầm trong tay Nguyệt Nha Thiên Trọng Nhưng Hải.

"Hoa Nở ——!" Theo Nhưng Hải ra lệnh một tiếng, 2500 tên thanh niên Võ Tạng tạo thành hình tròn đại trận liền nhanh chóng biến hóa.

Một bộ phận Võ Tạng tại chỗ bắt động, một bộ phận khác Võ Tạng cùng một chỗ xông ra ngoài ra, chậm rãi toàn bộ hình tròn đại trận, thuận tiện giống như một cái nụ hoa, dần dần nở ra nó cự đại cánh hoa.

"Uống ——!" 2500 tên thanh niên Võ Tạng cùng một chỗ hét lớn một tiếng, đón lấy, cầm đao nâng đao, nắm trượng dựng thẳng trượng, tất cả mọi người đem chính mình binh khí đối với hướng về trước mặt địch nhân.

Toàn bộ màu trắng không lồ đại Liên Hoa, trong nháy mắt liền phủ thêm một kiện, bởi 2500 đem binh khí tạo thành, phảng phất Đao Sơn khủng bố ngoại y!

"Chuyển ——!" Nhưng Hải vừa nhìn đại trận đã thành, ra lệnh một tiếng, liền bắt đầu thôi thúc đại trận.

2500 tên thanh niên Võ Tạng vừa nghe đến mệnh lệnh, liền toàn bộ Đô đều nhịp động.

108 phiến không lồ màu trắng cánh hoa, hoặc thuận kim đồng hồ, hoặc Nghịch kim đồng hồ, hoặc hướng ra phía ngoài triển khai, hoặc hướng vào phía trong nhận, phảng phất sống động.

Bao quanh Liên Hoa mấy vạn tên giang hồ Dương Thần võ giả, Lúc này, toàn bộ Đô mất trọn tròn!

Hướng, này thuần túy cũng là muốn chết, đây chính là một đóa bởi Đao Sơn tạo thành đại Liên Hoa, người nào mẹ hấn dám ngóc bẹp xông lên phía trên?

Thế là, những này giang hồ võ giả cứ như vậy dần dần, nhìn xem đóa này đại Liên Hoa, bắt đầu hiện ra nó siêu cấp uy lực kinh khủng!

Cầm đao Võ Tạng liền một động tác, bỏ; chấp trượng Võ Tạng liền một động tác, chuyển!

Một bỏ nhất chuyển đồng thời hoàn thành, ngay sau đó, đóa này cự đại Liên Hoa liền bắt đầu phát sáng, hướng về bốn phương tám hướng điên cuồng tỏa ánh sáng, hơn vạn nói màu trắng bạc Cương Khí lưỡi đao phảng phất như là nổ tung, cuồng bạo cùng cực hướng về phương viên tám trăm mét bên trong tàn phá bừa bãi cuồng quét mà đi!

"A ——!" "Mẹ nha, hù chết bảo bảo ——!" "Không chơi ——!" ...

Bạch Liên Hoa chung quanh tám trăm mét bên trong tất cả mọi thứ, đều không ngoại lệ, toàn bộ bị chém thành toái phiến.

"Nhưng Hải ——! Ta muốn ngươi chết ——!" Một đám Giang Hồ Đại Lão, Lúc này cuối cùng chạy tới.

Nhìn xem Bạch Liên Hoa chung quanh phảng phất địa ngục cảnh tượng, trên trăm vị Phản Hư cảnh Lão Đại, Lúc này hoàn toàn giận!

Sở hữu Phản Hư cảnh võ giả toàn bộ Đô rút ra binh khí, xa xa vây quanh Liên Hoa, đối với nó đánh ra từng đạo từng đạo dài mấy chục thước cự đại Cương Khí lưỡi đao.

Nhung Hải cười lạnh nhìn xem bay múa đầy trời Cương Khí lưỡi đao, căn bản là không có đem những này để vào trong mắt, hần chỉ là ung dung không vội hướng về sở hữu Vô Tạng ra lệnh một tiếng: "Hoa rơi ——!"

2500 tên thanh niên Vô Tạng, trong nháy mắt liền toàn bộ Đô lui về tới; đại Liên Hoa cũng trong nháy mắt liền do một đóa nộ phóng Bạch Liên, một lần nữa lại biến thành một cái tròn trịa nộ hoa.

Thanh niên Vô Tạng bọn họ tuy nhiên Lúc này vẫn còn đang vây quanh Hoa Nhị chuyển, thế nhưng là, Lúc này bọn họ là để phòng ngự làm chủ, cho nên cũng liền toàn bộ Đô thu hồi vũ khí.

Vô Tạng bọn họ tu tập công pháp toàn bộ nhất trí,

2500 người Hộ Thể Cương Khí trong nháy mắt liền nối liền thành một thể.

Lộn xộn Đông Nhất Kiếm, tây nhất đao, nam nhất phù, bắc nhất thương, căn bản là hoàn toàn không cách nào đồng thời công kích, đồng thời hợp lực, trên trăm đạo cự đại Cương Khí lưỡi đao, Lúc này đọng một cái bên trên ngân quang Tề chuyển không lồ nộ hoa, nhất thời liền dùng dùng tất cả đều vỡ thành cặn bã.

Vừa nhìn kết quả này, trên trăm tên Phản Hư võ giả, trông mắt đều muốn trừng ra ngoài!

Có không tin và tiếp tục điên cuồng vùng Cương Khí lưỡi đao, thế nhưng là kết quả vẫn như cũ như thế, vẫn như cũ không đá thương được bất luận cái gì Vô Tạng một cọng lông.

"Điện chủ, chúng ta tới ——!" "Điện chủ, chúng ta tới ——!" "Điện chủ, chúng ta tới ——!"

Đúng vào lúc này, hần ba đội 7500 tên thanh niên Vô Tạng, cũng đã xông vào trong doanh.

Ba cái không lồ nộ hoa trong nháy mắt thành hình, đồng thời lấy tam giác vây quanh phương thức đem Nhung Hải cái kia một đội, cho vây quanh ở trung tâm.

"Hợp ——!" Nhung Hải vừa nhìn chính mình đội ngũ đã đến đông đủ, hần liền ra lệnh một tiếng, để cho hần ba đội nhân mã tranh thủ thời gian hợp đi vào bản trận.

Tam Đa không lồ nộ hoa, phảng phất tựa như ba giọt không lồ thủy châu, trong nháy mắt liền hướng phía ở trung tâm giọt kia thủy châu tan vào đi.

Một tên Dương Thần cảnh Tịnh Y Vô Tạng, tăng thêm một tên khác Dương Thần cảnh Tịnh Y Vô Tạng, bọn họ có khả năng phát huy lực lượng, tuyệt đối phải vượt xa khỏi hai tên Dương Thần cảnh võ giả lực lượng, nếu như đem số tự cải thành 2500 thêm 7500 đâu?

Trên trăm vị Phản Hư cảnh võ giả, lập tức liền phải quỳ.

"Hoa Nở ——!" "Chuyển ——!", so vừa rồi lớn hơn rỗng rã gấp ba, uy lực lại trọn vẹn tăng lên ba trăm lần khủng bố Bạch Liên, lần nữa tách ra, nó cái kia có thể chém vỡ hết thủy bạch quang!

"Biu ngang! Biu ngang! Biu ngang! Biu ngang! Biu ngang! ...", cả tòa bên ngoài trại lính tường rào vách tường, đập lên vạn đạo trăm trọng phẩm chất tuyết trắng quang mang, trong nháy mắt liền hủy một chút đều không thừa.

Triệu Tiểu Đường dẫn thủ hạ còn sót lại hơn năm ngàn tên Dương Thần võ giả cùng toàn bộ Phản Hư võ giả, xa xa đứng tại quân doanh một cây số bên ngoài Tiểu Thổ Sơn bên trên, ngẩng đầu nhìn xem này đã bị san thành bình địa rách rưới quân doanh, nhìn xem quân doanh trung tâm nhất đóa long lánh chói mắt ngân quang Liên Hoa, hần đặt mộng an vị trên mặt đất.

"Phật Môn... , Phật Môn... , Phật Môn... ." Triệu Tiểu Đường ánh mắt dò dẫm, phảng phất nói mê càng không ngừng tái diễn, cái này vô cùng đơn giản từ ngữ.

Hần đã sớm ngay đầu tiên, liền trốn tới những cái kia thông minh cơ linh một chút mà Giang Hồ Đại Lão bọn họ, còn có này còn sót lại sáu bảy Vạn Dương thần võ người, Lúc này tình huống cùng Triệu Tiểu Đường cũng kém không nhiều, cũng là khuôn mặt ngốc trệ, hai mắt vô thần tự mình lâm bảm.

"Người... , chúa công... , người, người xem, này , bên kia." Một tên tướng quân lôi kéo Triệu Tiểu Đường y phục, run rẩy chỉ phương xa đầu kia, dần dần tới gần Bạch Tuyền.

"Tịnh Y Vô Tạng chủ lực! Chạy mau!" "Má ơi! Ta không muốn chết à!" "Chạy mau à, đại Liên Hoa tới!" "Ồ... , tha mạng à ——! Tha mạng à ——!" ...

Vừa phát hiện tám vạn Tịnh Y Vô Tạng chúng hướng phía bên mình vọt tới, UU đọc sách còn sót lại này sáu bảy Vạn Dương thần võ người toàn bộ Đô điên, chỉ hận lúc trước cha mẹ không nhiều cho mình sinh một cái chân, lộn nhào liền loạn tất bát tao bắt đầu liều mạng đào vong.

"Chạy không thoát... , căn bản là chạy không thoát... ." Triệu Tiểu Đường không có chạy trốn, hần chỉ là run lấy bảy ngời yên ở trên mặt đất, cực kỳ thống khổ tự lâm bảm.

Hần đã nhìn ra chính mình những này giang hồ võ giả, cùng Tịnh Y Vô Tạng chúng bản chất khác nhau, này hoàn toàn cũng là một đám cầm đao hải nhi, cùng một đám xách đao tráng hán ở giữa khác nhau.

Mọi người nhân số cùng Lực sát thương cơ hồ đều không khác mấy, thế nhưng là hải nhi cũng là hải nhi, dù là cũng là số lượng nhiều đến mười mấy vạn, có thể vậy thì thế nào? Cùng một đám tráng hán đi đánh, chẳng lẽ liền có thể thắng sao?

Chiến đấu kết quả, nếu ngay từ đầu liền đã có, cái kia chính là tức thắng không, cũng không có khả năng chạy thoát.

Ma huyết bờ sông bình nguyên nhất chiến, Nhung Hải lấy một vạn Võ Tăng số không thương vong đại giới, đại phá giang hồ liên quân mười lăm vạn, trăm Địch Tướng gần ba vạn, đã thương địch thủ sắp tới năm vạn, đồng thời tù binh liên quân sở hữu thủ lĩnh, ngoài ra còn thừa sắp tới bảy vạn tên Dương Thần võ giả.

Loại này chiến tích trong nháy mắt tựu làm toàn bộ thiên hạ vì đó ghen ngạo, Tà Đạo ở đây chiến về sau, cũng bị trực tiếp giang hồ xoá tên.

Phật Môn tại sau đó phóng thích sở hữu tù binh, đồng thời danh vọng đạt tới trước đó chưa từng có hoàn toàn mới độ cao, không có bất kỳ cái gì một cái thế lực còn dám tại Phật Môn trước mặt phách lối.

Bởi vậy, Phật Môn cũng triệt để, ngồi vững Giang Hồ Bá Chủ tám kia bảo tọa.

Đương nhiên, Nhung Không là sẽ không đóng tâm những này, hẳn bởi vì tại sau cuộc chiến nhìn thấy loại kia địa ngục tràng cảnh, dẫn đến hẳn rùng rã nôn hai ngày, hiện tại, hẳn chỉ có thể ỉu xiu không kéo mấy ngày tại Tiểu Mao Lư bên trên, đi theo 10 vạn Tịnh Y Võ Tăng Quân Dự Bị, cùng một chỗ trở về chính mình đại bản doanh —— Phong Ma Sơn.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: : Tiến vào Phong Ma

Phong Ma Sơn vị trí, là toàn bộ giang hồ đều biết, nó ngay tại Bồ Đề châu chính trung tâm Phật Môn đại bản doanh, Vạn Phật Sơn mạch bên trong.

Thế nhưng là, tuy nói là biết nó vị trí, nhưng là, trừ Tịnh Y Võ Tăng bên ngoài, bất kỳ cái gì ngoại nhân đều không có tiến vào Phong Ma Sơn.

Rùng rã hai ngàn năm đến nay, trừ Tịnh Y Võ Tăng bên ngoài, liền xem như người trong Phật môn, cũng là không có tiến vào.

Nhung Không đi theo Võ Tăng chúng bọn họ, càng không ngừng hướng phía Vạn Phật Sơn chỗ sâu đi tới, trong thời gian này, hẳn kiến thức trên trăm tòa không xuống Thiểu Lâm Tự hùng vĩ đại miếu, vừa ý ngàn tòa cao vút trong mây Phật Môn Bảo Tháp.

Cơ hồ mỗi đến một cái đại miếu, Nhung Không đều sẽ hướng về bên người Nhung Hải hỏi một câu, chúng ta miếu là tòa này sao?

Nhung Hải trả lời luôn luôn chỉ có hai chữ, không phải.

"Tòa này hẳn là a?" Nhìn xem trước mặt này trăm mét cao khổng lồ đại môn, trên tường thành đứng thẳng mấy vạn Võ Tăng, còn có thành tường đằng sau mấy chục tòa dữ tợn hùng bố khổng lồ tiền tháp, Nhung Không cảm thấy tòa này Yêu Tắc đại miếu, hẳn là chính mình đại bản doanh đi.

"Không phải. Ta nói ngươi có thể hay không yên tĩnh một hồi, đừng Lão hỏi ta vấn đề này. Lại đi qua mười lăm tòa dạng này hộ Phật Tự, chúng ta liền đến." Nhung Hải mặt không biểu tình, uy nghiêm cùng cực, ngồi ngay ngắn ở một thớt cao lớn Bạch Mã phía trên, lấy cực nhanh tốc độ nói cùng cực thấp âm thanh nói với đồ đệ.

Không có cách, Nhung Hải lần này khuôn mặt, vậy đơn giản là lộ quá lớn!

Bọn họ những người này một đường đi tới, nhưng phạm là gặp được người trong Phật môn, đối phương tuyệt đối sẽ cung cung kính kính chấp tay trước ngực, lấy ngưỡng vọng anh hùng bộ dáng, đưa mắt nhìn bọn họ rồi đi.

Cho nên, người ta đều đã cái dạng này, này Nhung Hải dù sao cũng phải muốn xuất ra một chút phong phạm đi, đúng hay không?

Nhung Không nhìn xem Nhung Hải bức kia bựa dạng, âm thầm liếc một cái miệng về sau, hẳn thường phục như cái người lãnh đạo một dạng, ngồi tại cái kia đầu nhỏ Mao Lư bên trên, mỉm cười, đối với đại đạo hai bên mấy chục vạn phổ thông Tăng Chúng, liền tiếp phát tay thăm hỏi.

"Cái kia Tiểu Mập Mập là làm gì?" "Ai biết, đoán chừng là cái Tịnh Y say mê công việc đi, ngươi không nhìn hẳn xuyên là Sơn Trại Bản Bạch tăng bào, cảm là đồ chơi bán Nguyệt Nha trượng sao?" "Há, thì ra là thế, Tịnh Y Võ Tăng quả nhiên là rất phẳng dễ dàng người thân thiết, vậy mà không có cường

ché đi dòl thẳng ngực kia vù vù say mê công việc." "Lại nói, các người ai biết Tiểu Mập Mập bộ kia trang bị, là chỗ nào mua? Ta cũng muốn một bộ." "Ta cũng thế." ...

Nhưng Không nghe thấy người ta đối với hắn không ra thế nào đánh giá, thế nhưng là hắn hoàn toàn không quan tâm, dù sao nhiều chuyện tại người ta trên thân, hắn cũng không thể không cho người ta nói đi?

Cho nên, hắn vẫn như cũ làm theo ý mình làm lấy việc của mình, hưởng thụ lấy chính mình khoái lạc.

Dùng sắp tới năm cái tiếng đồng hồ hơn, Tịnh Y Vô Tăng chúng cuối cùng đi qua mười lăm tòa Yêu Tắc hộ Phật Tự.

Lúc này, bọn họ đã tiến vào Vạn Phật Sơn mạch chỗ sâu, càng đi đi vào trong. Nhưng Không nhìn thấy Miếu Thờ liên càng ít, thời đại cũng càng cổ lão, cuối cùng, Tăng Chúng bọn họ hạ xuống.

"Đến, người thả cái này thốt Mao Lư tự hành rồi đi đi." Nhưng Hải sau khi xuống ngựa, vừa nói, một bên giúp mình tọa kỵ giải trừ trang bị.

Nhìn xem trước mặt toà này cùng Nhị Lâm Tự không sai biệt lắm thời đại hoang phế miếu nhỏ, Nhưng Không khó có thể tin Hưởng Nhưng biển rộng lớn âm thanh hỏi: "Người đừng nói cho ta! Đây chính là chúng ta đại bản doanh! Cái này mẹ hắn ngay cả cứng rắn tâm mà giường đều không có!"

"Nơi này là Phong Ma Sơn hai mươi cái cửa vào một trong, bình thường nhiều người thời điểm, chúng ta liền đi tại đây. Đúng, người mau đem món kia Thiên Huyền Tuyệt Lang áo mặc vào, nếu không một hồi chết công người. Đi thôi." Nhưng Hải nói, liền vỗ chính mình tọa kỵ, bắt hắn cho thả chạy.

"Người đừng nói giỡn! Chỗ này nóng như vậy, ta xuyên quần cộc Đồ ngại nóng đến hoảng, người để cho ta da bào?" Ngô Không thả chạy chính mình Tiểu Mao Lư về sau, có chút sinh khí đối với Nhưng Hải hỏi.

"Đừng nói nhảm, mau mặc vào, người lập tức biết. Các người năm cái đi chung quanh đề phòng, nếu như phát hiện thám tử lời nói, đừng đánh thảo kinh sợ rắn, để bọn hắn đi theo chúng ta lên núi." Nhưng Hải hướng về năm vị Phó Điện Chủ phân phó nói.

"Vâng!" Nhưng Phàm năm người vừa tiếp xúc với đến mệnh lệnh,

liền phân biệt hướng về bốn phương tám hướng chạy đi.

Đón lấy, Nhưng Hải liền dẫn Ngô Không đi vào phá miếu, ngôi miếu này rất nhỏ, Nhưng Hải xe nhẹ đường quen liền đến đến một gian coi như hoàn chỉnh rách rưới Thiện Phòng.

Cẩn thận kiểm tra một lần Thiện Phòng về sau, Nhưng Hải liền đi tới trong phòng nơi, hắn từ trong ngực xuất ra cái kia siêu cấp đại Kim Bát về sau, đối với Nhưng Không phân phó nói: "Người đi để cho Vô Tăng bọn họ xếp thành hàng vào đi." Nói xong, hắn liền trực tiếp ngồi dưới đất.

Nhưng Không tuy nhiên Lúc này có đầy mình nghi hoặc, nhưng hắn vẫn là thành thành thật thật, chiếu vào Nhưng Hải phân phó làm sự tình.

"Nhưng Hải để cho các huynh đệ xếp thành hàng tiến đến, mọi người tranh thủ thời gian." Nhưng Không chống nạnh, tùy tiện đối với cửa miếu Vô Tăng chúng bọn họ phân phó nói.

Tuy nhiên cơ hồ sở hữu dự bị Tịnh Y Vô Tăng, Đồ có ít như vậy, không quá để mất vận may này Siêu tốt, Cáo mượn oai Hổ Tiểu Phi tử, thế nhưng là bọn họ cũng không dám kháng lệnh, thế là, nửa phút không đến, Vô Tăng bọn họ liền sắp xếp chỉnh chỉnh tề tề đội ngũ, hai cái hai cái đi vào gian kia rách rưới Thiện Phòng.

Sau đó hai giờ bên trong, tại Nhưng Không tròn mắt hốc mồm nhìn chăm chú phía dưới, rờn rã một vạn tên dự bị Tịnh Y Vô Tăng, toàn bộ Đồ đi vào gian kia không đến 50 mét vuông rách rưới Thiện Phòng.

Trong thời gian này tuy nhiên hắn mấy lần đều muốn đi vào tìm tòi hư thực, thế nhưng là bởi vì cửa phòng quá nhỏ, hắn thủy chung đều không có chen vào, đành phải chờ tới bây giờ.

"Bọn họ người đâu!" Ngô Không xông lên tiến vào Thiện Phòng, liền phát hiện những cái kia đi vào gian phòng Vô Tăng, vậy mà thật biến mất, hắn theo sát Hưởng Nhưng biển hỏi.

"Người tranh thủ thời gian thay quần áo. Đây mặt sau tường mặt, cũng là Phong Ma Sơn." Nhưng Hải chỉ sau lưng này mặt kín kẽ tường đồ, nhàn nhạt đối với đồ để phân phó nói.

"Ta dựa vào! Đây cũng quá bí ẩn đi! Biết, biết, ta cái này đôi." Nhưng Không xem Nhưng Hải trừng chính mình liếc một chút, hắn liền mau từ Túi Không Gian bên trong xuất ra món kia Thiên Huyền Tuyệt Lang áo.

"Điện chủ, chúng ta trở về, chung quanh 30 km bên trong toàn bộ an toàn." Nhưng Phàm vụng trộm đối với Nhưng Hải đánh cái thủ thế về sau, liền lớn tiếng báo cáo.

Nhưng Hải vừa nhìn cái kia thủ thế, liền cười nhạt một chút, sau đó lớn tiếng Hồi Đạo: "Vậy được rồi, cửa vào một phút đồng hồ bên trong muốn quan bế, chúng ta đi thôi."

Nói xong, hắn liền lên trước giữ chặt đồ đệ một cái Tiểu Bàn tay, cùng Nhưng Phàm năm người cùng nhau tiến vào Phong Ma Sơn cửa vào. UU đọc sách

"Mau tìm cơ quan! Cửa vào một phút đồng hồ bên trong muốn quan!" Nhưng Hải bảy người vừa biến mất trong phòng, hai tên che khuất khuôn mặt Dương Thần võ giả liền lập tức xông vào trong phòng.

Rất nhanh, bên trong một cái võ giả liền tìm tới bức tường kia, hần vừa nắm tay đụng phải này mặt tường, suu một chút, cả người hần liền trực tiếp quỹ dị biến mất trong phòng.

Nhìn thấy phát sinh loại này quái sự, một cái khác võ giả nhất thời liền xuống nhảy một cái, nội tâm của hần vô cùng giãy dụa suy nghĩ hai mươi giây về sau, lúc này mới cẩn thận một cái, nắm tay đặt ở này mặt trên tường.

"Lại muốn xuyên áo bông sao? Hừ hừ, như thế một cái phát hiện trọng đại, cũng không uổng công ta một mực đang này ngồi chờ rỗng rã thời gian mười năm Phong Ma Sơn... , hừ!" Tại hai vị kia võ giả tiến vào Phong Ma Sơn về sau, căn phòng này bên trong, lại bỗng dưng toát ra một vị diện mạo phổ thông Phan Hư cảnh hòa thượng, người này âm lãnh nói ra.

Vị này siêu cấp nắm vừa dự định rồi đi nơi đây, hướng lên phía trên báo tin thời điểm, bất thành linh, một cổ vô pháp kháng cự nhu hòa lực lượng, trong nháy mắt liền đem hòa thượng này tiến lên cửa vào.

Cửa phòng mở ra, thủ an Thiên Sư chậm rãi, từng bước một đi tới.

Đối mặt với này mặt đồng loạn thạch xây rách rưới vách tường, thủ an Thiên Sư mỉm cười nhỏ giọng nói ra: "Ngộ Không, bảo trọng."

Lời này kể xong, thủ an Thiên Sư trên thân phát ra một loại nhu hòa, ủ ấm, Thất Thái Quang Hoa, đón lấy, loại này hào quang càng ngày càng sáng, càng ngày càng sáng, đồng thời trong nháy mắt liền chiếu rọi phương viên mười dặm, tiếp theo trong một chớp mắt lại biến mất vô ảnh vô tung.

Lại nhìn tại đây, phá miếu, nát tường, cây khô, xấu thạch... , toàn bộ đều biến mất, phương viên trong vòng mười dặm sở hữu cảnh tượng cũng toàn bộ Đô cái biến.

Róc rách thanh tịnh khe suối liên tục chảy xuôi, xinh đẹp chim chóc tại xanh tươi nhánh cây vui sướng ca xướng, Sóc cần Tùng Quả dáo dác quan sát... , trong vòng mười dặm, hết thấy Đô trở nên như vậy mỹ hảo.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2:: Muốn lập truyền nhân

"Đỉnh! Chủ ký sinh hiện tại thân tại Phong Ma Sơn, Lưỡng Giới Thông Đạo kỳ ngộ chính thức tiến hành, chủ ký sinh nếu như có thể mở ra thông đạo, đang thuộc tính khí vận cầm cấp tốc giảm xuống, hệ thống đặc biệt nhắc nhở, chủ ký sinh ứng coi trọng loại này biến hóa phát sinh."

"Đỉnh! Chủ ký sinh hiện tại thân tại Phong Ma Sơn, Thiên Ma khóa kỳ ngộ chính thức tiến hành, chủ ký sinh nếu như có thể tiếp cận ma khóa, đang thuộc tính khí vận cầm cấp tốc giảm xuống, hệ thống đặc biệt nhắc nhở, chủ ký sinh ứng coi trọng loại này biến hóa phát sinh."

"Đỉnh! Chủ ký sinh hiện tại thân tại Phong Ma Sơn, thánh nhân Xá Lợi kỳ ngộ chính thức tiến hành, chủ ký sinh nếu như có thể trộm lấy Xá Lợi, đang thuộc tính khí vận cầm cấp tốc tăng lên, hệ thống đặc biệt nhắc nhở, chủ ký sinh ứng coi trọng loại này biến hóa phát sinh."

"Đỉnh! Chủ ký sinh hiện tại thân tại Phong Ma Sơn, Thiên Ma Chi Thi kỳ ngộ chính thức tiến hành, chủ ký sinh nếu như có thể đạt được số một, đang thuộc tính khí vận cầm cấp tốc tăng lên, hệ thống đặc biệt nhắc nhở, chủ ký sinh ứng coi trọng loại này biến hóa phát sinh."

... ..

Sau đó nửa giờ bên trong, Nhưng Không bị mấy trăm đầu hệ thống nhắc nhở chuẩn bị là hoa mắt váng đầu, đến mức hần không có chú ý tới sau lưng chuyện lạ, cùng Phong Ma Sơn Kỳ Cảnh.

Nhưng Hải bọn họ vừa ra Phong Ma Sơn cửa vào, liền toàn bộ Đô xoay người lại, để phòng nhìn chăm chăm thông đạo lối vào, chỉ chốc lát sau, hai tên hắc y thám tử liền một trước một sau ngã ra cửa vào.

"Đi thôi, đừng để ý tới bọn hần, tự gây nghiệt thì không thể sống." Nhưng Hải điểm hai người huyết đạo về sau, liền đem hai cái này người mặc áo mỏng thám tử, trực tiếp ném đến lối vào, này trên trăm cái từ sắc thám tử Băng Điều bên trong.

Nhưng Hải mấy người coi là sau lưng đã không có thám tử, liền quay người dọc theo từ sắc Huyền Băng Bridge, hướng phía cầu đối diện đi đến.

Bọn họ vừa được không đến năm bước, suu một chút, ló vào lại bay ra một cái hòa thượng, người này vừa ra cửa vào, liền tranh thủ thời gian hướng phía cửa vào xông tới, ý đồ chạy ra Phong Ma Sơn.

"Đừng uống phí công phu, cửa vào mở ra về sau liền sẽ hoàn toàn phong bế. Một tuần lễ về sau, cửa vào mới có thể một lần nữa khởi động. Ngươi tự sát đi, ta cũng không có hứng thú biết ngươi là một phái kia, dù sao đều như thế." Nhưng Hải quay đầu nhìn xem hòa thượng kia, cười lạnh đối với hắn giáng đạo.

"Hừ! Tự sát? Ta cho dù là chết, cũng sẽ không để ngươi Phật Môn tốt hơn!" Phản Hư cảnh hòa thượng hung ác Hồi Đạo.

"Thật sao? Năng lượng qua này cầu, bần tăng tha cho ngươi khỏi chết." Nói, Nhưng Hải ló kéo đồ đệ liền tránh ra đường, hắn 10 vạn tên Võ Tăng, cũng đi theo tránh ra một con đường đi ra, Xem ra, bọn họ vậy mà nửa chút cũng không hề động thủ dự định.

Phản Hư cảnh hòa thượng nhìn trước mắt con đường kia, nhìn xem toà kia hơn 300 mét bao quát, hơn 2000 mét trường, bắc tại vực sâu vạn trượng phía trên, thông hướng đối diện từ sắc Quần Sơn bằng cầu, hắn cắn răng một cái, liền hướng về cầu đối diện phóng đi.

Dù sao lưu lại cũng là chết, tất nhiên người ta nhường ra duy nhất đường sống, vậy dứt khoát xông vào một lần.

Nhưng Hải mặt không biểu tình nhìn đối phương chạy trốn, nhìn đối phương tại sắp lao ra Bridge thời điểm, theo cả toà Bridge âm âm đồ sụp, trong nháy mắt liền ngã vào phía dưới sâu không thấy trong vực sâu.

"Đi thôi." Nhưng Hải ra lệnh một tiếng, liền ôm lấy ngăn người Tiểu Mập Mập, giẫm tại Bridge hủy đi sau khi lưu lại cây kia nửa mét phẩm chất xích sắt phía trên, từng bước một hướng phía đối diện liên miên chấp trùng Quần Sơn đi đi qua.

Đi đến đối diện, Nhưng Hải vẫn như cũ ôm Nhưng Không, đi vào một cái rộng hơn hai mét sơn động.

Trong sơn động, hoàn toàn cũng là một cái Từ Tĩnh thế giới, trên dưới tả hữu khắp nơi đều là trong suốt từ sắc Huyền Băng, với lại cơ hồ mỗi đi cái xa mười mét, liền tất nhiên sẽ xuất hiện một cái ngã ba đường.

Nhưng Hải ôm Nhưng Không, cũng không biết đi mấy trăm ngã ba đường, lúc này mới cuối cùng đi ra sơn động.

Vừa ra sơn động, hồng sắc, hoàng sắc, lam sắc, Chanh Sắc, từ sắc... , nhu hòa, muôn hồng nghìn tía mỹ lệ hào quang, liền thu vào trước mắt mọi người.

Mấy chục toà bắc lấy mười mét Cự Nỗ hồng tinh Lầu quan sát, chính tề tọa lạc tại trăm mét bao quát Từ Tĩnh đại đạo hai bên.

Đại đạo cuối cùng là một toà hơn ngàn mét cao, tổng cộng chia làm Ngũ Tầng, trên viết "Phong Ma Sơn" năm cái hắc tinh chữ lớn bằng tinh Hùng Quan.

Cái này liên quan tường vì là Hoàng Tinh, môn vì là Lam Tinh, đỉnh vì là Chanh Tinh, mấy vạn tên người mặc bạch bào Tịnh Y Võ Tăng, toàn bộ Đô cầm trong tay màu trắng bạc Cung Nỗ, cùng nhau đem đầu mũi tên chỉ hướng mới vừa xuất sơn động Nhưng Hải.

Nhưng Hải gặp này không nói hai lời, xoay tay một cái bên trong Thiên Trượng, liền đem nó ném bên trái trên vách núi đá, 500 La Hán Phù Điều bên trong một vị La Hán.

Nguyệt Nha Thiên Trượng vừa vịn cắm vào, vị kia La Hán dưới chân Huyền Vũ hai mảnh Huyền Giáp ở giữa trong khe hở.

Lầu quan sát bên trên một vị Võ Tăng, kiểm tra xong Thiên Trượng, liền đem Thiên Trượng gỡ xuống một lần nữa ném trả lại Nhưng Hải về sau, hắn đối Hùng Quan la lớn: "La Hán Điện điện chủ về núi! Mời Khai Sơn Môn ——!"

Thẳng đến lúc này, đóng lại những Tịnh Y đó Võ Tăng, lúc này mới chính tề thu hồi Bạch nô.

"Thê - thê - tạp tạp tạp..." Hơn hai trăm mét cao Cầu Treo, chậm rãi hàng tại lạnh lẽo cùng cực màu trắng tinh Băng Hà phía trên.

Một vị cùng Nhưng Hải dáng người cao không sai biệt cho lăm Đại Hòa Thượng, ở cửa thành mở ra trong nháy mắt, liền tranh thủ thời gian chạy đến Nhưng Hải trước người, Hướng Nhưng biển xoay người hành lễ.

"Lão sư, ngài xem như trở về. Ngài lần này ở bên ngoài làm sự tình, chúng ta mấy cái đều biết, thật sự là quá lợi hại!" Đại Hòa Thượng rất vui vẻ giống như Nhưng Hải giảng đạo.

"May mắn mà thôi, trên giang hồ những người kia, căn bản cũng không hiểu được trận pháp phối hợp, cho nên ta mới có thể đánh bại bọn họ, lần này xác thực chỉ là vận khí mà thôi. Đứng, nhưng thành à, ta Đô nói với ngươi bao nhiêu hồi. Ngươi bây giờ dù sao cũng là một cửa đứng đầu, không cần mỗi lần gặp mặt Đô cùng ta hành lễ." Nhưng Hải ôm Nhưng Không, về mặt thành thật đối với nhưng thành giảng đạo.

Nhưng thành không có đáp ứng Nhưng Hải yêu cầu, hắn nhìn thấy Nhưng Hải trong tay ngọc vũ vũ Nhưng Không, liền vui tươi hơn hờ hướng lão sư hỏi: "Lão sư, cái này Tiểu Mập Mập, cũng là Nhị Lâm Tự Tiểu Sa Di sao? Chắc chắn chắc, ngươi xem một chút hắn cái này một thân thịt mỡ, Nhị Lâm Tự loại địa phương kia, quả nhiên là kém cỏi có thể."

"Hắn gọi Nhưng Không, là đồ đệ của ta." Nhưng Hải có chút không cao hứng nói ra.

"Ừm, hán ngược lại là vận khí tốt, năng lượng báì ngài..., chờ một chút! Đồ đệ! Lão, lão sư, là ta nghe lầm a? Đúng không?" Nhưng thành khó có thể tin Hưởng Nhưng biến hỏi. UU đọc sách

Nhưng Hải nhìn một chút trong ngực ngăn người đồ đệ về sau, mỉm cười đối với nhưng thành Hồi Đạo: "Người không có nghe lầm, ta chính là dự định thu hán làm người. Đồng thời, ta còn dự định về sau đem La Hán Điện cũng cùng nhau truyền cho hán, dạng này, liền có thể khiến cho hán cả đời không lo. Người về sau nhất định phải thật tốt trợ giúp Nhưng Không, coi như ta nhờ người."

Nhưng thành giật mình nhìn xem sư phụ của mình, nhìn xem Phong Ma Sơn La Hán Điện điện chủ, nhìn xem vị này uy chấn giang hồ Nhưng Hải La Hán, hán Lúc này cả kinh, căn bản nhất câu nói cũng nói không ra.

Nhưng Hải nhìn xem hán cái bộ dáng này, cũng không muốn giải thích nhiều, hán cầm lấy chính mình Thiên Trọng, liền muốn muốn rời khỏi nơi đây tranh thủ thời gian vào núi.

"Lão sư ——! Ngài không thể làm như vậy à ——!" Nhưng thành lấy lại tinh thần, lập tức liền hướng về phía Nhưng Hải Đại âm thanh quát lên.

Nhưng Hải đưa lưng về phía nhưng thành dừng một cái, liền nhất cử Thiên Trọng ngăn lại đối phương tiến lên, đón lấy, hán liền không nói một lời hướng về Quan Nội đi đến.

Nhưng thành lo lắng nhìn xem lão sư đi xa bóng lưng, mấy lần đều muốn mở miệng nói chuyện, thế nhưng là hán hiểu được cũng, dù cho chính mình nói lại nhiều lý do, cũng là vô dụng.

Hán thật sự là quá tôn kính sư phụ của mình, cũng thật sự là hiểu biết sư phụ của mình, thế là, hán chỉ có thể sốt ruột đứng tại chỗ càng không ngừng giậm chân đầm ngực.

Nhưng Hải ý nghĩ này thật sự là quá làm càn, tuy nói Phong Ma Sơn quy củ vẫn luôn là mỗi cái chi nhánh người lãnh đạo, có quyền trực tiếp sai khiến chính mình Người kế nhiệm, bất kỳ cái gì người đều không thể phản đối.

Thế nhưng là, cái kia Tiểu Mập Mập rõ ràng cũng là cái sau này đến cùng, Tiên Thiên vô vọng hàng, để cho loại này người bình thường bên trong củi mục dân đen, đi lãnh đạo một đám 20 Dương Thần, 40 Phán Hư Thiên Tài Vũ Giả, đây quả thực là trần trụi lấy quyền mưu tư.

Nếu như Nhưng Hải làm như vậy lời nói, kết quả là dù cho mọi người khẩu phục, Khả Tâm đâu? Tâm nhất định là không phục!

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3:: Thánh Vương kết giới

Người khác phải chăng tâm phục, phải chăng khẩu phục, Nhưng Hải La Hán căn bản cũng không tiết vu đi cân nhắc, hán lần này cũng là quyết tâm muốn lấy quyền mưu tư, muốn thu Nhưng Không làm đồ đệ đồng thời lập hán làm tương lai điện chủ, thích thế nào, lão tử địa bàn lão tử làm chủ, người nào quản Đô mẹ hán vô dụng.

Thế là, Nhưng Hải dẫn 10 vạn dự bị Võ Tăng vừa về tới La Hán Điện, hán tùy tiện giống như Nhưng Phạm mấy người dặn dò vài câu về sau, liền dẫn đồ đệ mình hướng về Phong Ma Sơn nơi trung tâm nhất, cũng là trọng yếu nhất địa phương —— Phong Ma điện, đi đi qua.

"Nhưng Không, Nhưng Không? Người đứa nhỏ này tại sao lại khởi xướng ngốc? Hội thần." Nhưng Hải hơi nhíu lấy lông mày, vỗ nhẹ đập đồ đệ Tiểu Bàn khuôn mặt.

"A a, làm sao, làm sao? Ta dựa vào, đó là cái gì đồ chơi!" Nhưng Không đầu óc quay cuồng nghe xong sở hữu hệ thống nhắc nhở, một lần qua thần đến, hán liền nhìn thấy một đạo Kỳ Cảnh.

Hán hiện tại vị trí chỗ ở, là ở một tòa cung điện màu đen trước cửa, tòa đại điện này cùng hán nhỏ một chút cung điện màu đen, cộng đồng đem một cái khổng lồ quảng trường vây vào giữa.

Nhưng Không trước mặt toà kia Bạch Tinh Phô Địa quảng trường, phi thường to lớn, đến mức trên quảng trường bình quân phân bố hơn ngàn tòa cao mấy chục mét hồng tinh Lâu quan sát.

Sở hữu Lâu quan sát lên giá thiết lập cự đại Bạch nó, toàn bộ Đô chỉ hướng trong sân rộng nơi trên không, cái kia đường kính trăm mét thất thái đại tuyến

qua.

Những này đã cũng thần kỳ cảnh tượng, nếu còn không tính lớn nhất kỳ, lớn nhất Kỳ Địa phương ngay tại cái kia vòng xoáy trung tâm chỗ, nơi đó lơ lửng một cái trái tim hình dáng kim sắc chum sáng, với lại chum sáng tựa như là sống, vẫn luôn tại có tiết tấu càng không ngừng nhảy lên.

Chum sáng mỗi nhảy lên một lần, toàn bộ vòng xoáy khổng lồ, liền cũng sẽ đi theo nó co rút lại khuếch trương một lần, xem lâu, liền sẽ khiến người cảm thấy, cái kia vòng xoáy khổng lồ, phảng phất là từ cái quang đoàn kia bên trong sinh ra.

"Đó là thánh nhân Xá Lợi, là chúng ta Phong Ma Sơn trọng yếu nhất bảo vật. Người tranh thủ thời gian quý xuống đến, hướng về Xá Lợi thăm viếng một chút, nhất định phải phi thường cung kính mới được." Nhưng Hải chỉ cái kia trái tim hình dáng chum sáng, hướng về đồ đệ nghiêm túc giải thích nói, nói xong, chính hắn liền cung kính quý trên mặt đất, hướng về Thánh Xá Lợi thăm viếng đứng lên.

Nhưng Không nghe xong cái kia chính là Thánh Xá Lợi, nhất thời cũng không dám lại tùy tiện mà nói bừa bộn, hắn cũng tranh thủ thời gian quý xuống đến, đồng thời phi thường thành kính hướng về Xá Lợi hành đại lễ.

"Cái kia vòng xoáy là cái gì? Là Thánh Xá Lợi sinh ra tu di không gian sao? Quả nhiên là thần kỳ vô cùng." Nhưng Không đi hành lễ về sau, hiểu kỳ Hưởng Nhưng biến hỏi.

Nhưng Hải hưng hăng cho hắn trên đầu tới một cái bạo lật, sau đó sinh khí hướng về hắn dạy dỗ: "Không biết người cũng đừng nói mò! Đó là tu di không gian sao? Đó là Ma Giới lời ra! Nếu như không phải Thánh Xá Lợi ở nơi đó bặt lại, cái kia quý vòng xoáy cũng không biết đã biến nhiều đại á!"

"Ma... , Ma Giới lời ra? Móa! Tại đây nguy hiểm như vậy? Ta lệnh cho người, người tranh thủ thời gian mang ta rời đi nơi này! Ta cũng không muốn ở chỗ này..." "Không đợi Nhưng Không mất mặt cùng cực ồn ào hoàn tất, Nhưng Hải vừa hưng ác cho đồ đệ một cái bạo lật, để cho hắn đem lời cho nghẹn trở lại.

Nhưng Hải hướng về phía chung quanh những cái kia đứng gác Phản Hư Vô Tăng, xấu hổ cười cười về sau, hắn liền oán hận trừng đồ đệ liếc một chút, sau đó nhanh chóng nhỏ giọng cảnh cáo nói: "Người nhớ kỹ, người tại Phong Ma Sơn sợ cái gì đều được, cũng là không thể sợ hãi cái kia vòng xoáy, sợ hãi Ma Giới! Không phải vậy lời nói, tất cả mọi người sẽ xem thường người!" Nói xong, hắn lợi dụng một loại nghiêm túc dị thường thần thái, nhìn chăm chăm đồ đệ.

Nhưng Không vừa nhìn đối phương bộ dáng nghiêm túc như vậy, hắn cũng liền không còn dám nói vớ nói vẩn cái gì, trong bóng tối le lười về sau, hắn liền một bên xoa đầu, một bên Hưởng Vinh biến gật đầu biểu thị chính mình minh bạch.

Hai người đang tại mắt lớn trừng mắt nhỏ thời điểm, quảng trường trên không thất thải vòng xoáy chung quanh, bất thành linh sinh ra hơn vạn nói tia chớp màu bạc, một cái mặt bàn lớn nhỏ hần cầu bất thành linh xuất hiện tại vòng xoáy bên trong.

"Đề phòng ——! Phản Hư cử cấp ma vật hàng lâm ——! Giết chết nó ——!" Theo trong sân rộng một tiếng rống to, sở hữu Cự Nỗ Đô nhắm chuẩn cái kia Cự Nhân, liền đợi đến đối phương ra vòng xoáy.

Nguyệt Trung Hòa hiểu kỳ nhìn xem phía dưới quảng trường,

Nhìn xem này từng đạo từng đạo lóe hàn mang cự đại bạc mũi tên, hắn hiện tại tâm lý hiểu kỳ vô cùng.

"Đây chính là Thánh Vương hai ngàn năm trước khai ích thần kỳ chỗ? Chính là chỗ này có giấu Thành Thánh chi Cơ sao? Sẽ không sai, trái tim kia rõ ràng cũng là thánh nhân thánh hài sao! Quả nhiên là không dạy nổi! Ha ha ha... , ta quả nhiên là thành công! Nếu như ta không có xông vào Thánh Vương kết giới lời nói, chẳng phải là uống phí hết ta năm trăm năm Khổ Tu? Thành thánh, ta cuối cùng có thể thành thánh!"

Nghĩ đến đây, Nguyệt Trung Hòa liền kích động không thôi, không quan tâm lao ra vòng xoáy, sau đó, không đợi hắn giống như những này Dị Giới Vô Tăng bọn họ, thân thiết hữu hảo đánh một tiếng chào hỏi, thật tốt trò chuyện chút Thiên, hắn liền đáp lên Thiên Đạo bạc mũi tên trực tiếp bắn thành cái sáng, một đầu rơi tại trong sân rộng.

"Ngu ngốc, dám một đầu xông vào Tiễn Trận, thật là sống không kiên nhẫn. Chú ý ——! Còn có một cái Trường Bạch lông Tiểu Ma Vật ——! Giết chết nó ——!" Tiễn tháp quan chỉ huy vừa khinh thường đánh giá một chút Nguyệt Trung Hòa ngây thơ, liền phát hiện hắn cự đại dưới thi thể một bên, bất thành linh thoát ra một cái to bằng vại nước Bạch Mao tròn đoàn, hắn tranh thủ thời gian đối với sở hữu Xạ Thủ đưa ra cảnh cáo.

Tóc trắng tung bay hiện tại tâm lý quả thực là sợ vô cùng, hắn táng gia bại sản thật vất vả mới thuê Nguyệt Trung Hòa cho mình làm bảo tiêu, làm cho đối phương bảo vệ mình tiến vào Thánh Vương kết giới, nhưng hắn tuyệt đối không ngờ rằng, hai người vừa mới lao ra kết giới, Nguyệt Trung Hòa trực tiếp liền bị bắn thành cái sáng, Dị Giới sao có thể như thế tàn khốc! Cái này thuần túy cũng là quân giết không quân chôn, trực tiếp hồ chết người tiết tấu sao!

Cái gì cũng không cần nói, trốn! Năng lượng trốn bao xa trốn bao xa, tuyệt đối không thể tại bậc này lấy làm cái sáng.

Tóc trắng tung bay muốn ngược lại là quái đẹp, nhưng hắn cái này hoàn toàn cũng là vọng tưởng thôi, hai ngàn năm đến, đừng nói là hắn loại này chỉ là đi đứng lưu loát Dương Thân cường giả, cũng là Phản Hư Cử Cấp Cường Giả tổ đoàn mà tới, kết quả cuối cùng cũng tuyệt đối là hắn phải chết không nghi ngờ.

Trừ phi Vô Tăng đầu lĩnh có ý tha hắn một lần, nếu không lời nói , mặc kệ người nào tiến vào cái này ngàn lâu Tiễn Trận bên trong, cũng là Tuyệt trốn không.

Võ Tạng đầu lĩnh loan cung cài tên, một tiễn liền đem tóc trắng tung bay bắn cái xuyên thấu, gắt gao dính tại Bạch Tinh trên mặt đất.

Nhưng Không ngờ ngác nhìn xem trước mặt mình loại này huyết tinh tràng diện, nhìn xem cách hấn chỉ có xa hai mươi mét, gắt gao tiếp cận hấn hai mắt, thống khổ nuốt xuống sau cùng một hơi, chậm rãi biến hóa thành hình người tóc trắng tung bay.

Nhưng Không tranh thủ thời gian đóng lại hai mắt, không đành lòng nhìn nữa.

"Nhưng Hải, đây chính là người dẫn trở về phế vật Sa Di? Thật không biết người là thế nào làm việc, như loại này không có can đảm phế vật, người đưa vào núi đến hấn có thể làm gì? Sẽ chỉ bắt tài sao? Đừng tưởng rằng người lần này may mắn thắng một tiểu cảm, liền thật sự là không dậy nổi! Nếu như ta mạng theo năm trăm cung Võ rồi núi lời nói, hừ ——! Xác định vững chắc cũng có thể san bằng cái giang hồ! Người tin hay không!" Cung tiễn Võ Tạng đầu lĩnh tức giận bắt bình hướng Nhưng Hải hô. UU đọc sách

Nhưng Hải cười khổ tranh thủ thời gian hồi đáp: "Nhưng cung sư huynh nói rất đúng, sư đệ ta lần này thuần túy cũng là may mắn mà thôi. Nếu như sư huynh ngại năng lượng rồi núi lời nói, tùy tiện mạng năm trăm cung Võ, là nhất định có thể bình định giang hồ."

Nhưng cung vừa nhìn chính mình người thân sư đệ không dám giống như chính mình nổ dâm, hấn liền khinh thường cùng cực quét mắt một vòng Nhưng Không về sau, không kiên nhẫn nói ra: "Người biết liền tốt, được, người tranh thủ thời gian đi vào đi. Sư phụ bọn họ đều đã chờ người cả buổi, người cũng đừng ở chỗ này xử lý. Người hãy thành thật ở chỗ này đợi! Dám tùy tiện loạn động lời nói, cẩn thận bản tăng đem người cặp kia con cóc mập chân ngắn, trực tiếp bắn thành mười sáu đoạn!" Mặt, nhưng cung còn hung dữ đe dọa một chút Tiểu Mập Mập.

Tiểu Mập Mập nhìn trộm nhìn một chút trong tay đối phương đại bạc cung, liền tranh thủ thời gian thành thành thật thật cúi đầu xuống, ở trong lòng hung hăng chửi mắng lên vị này bạo Cường Cung Vũ Thống lĩnh.

"Này... , sư huynh, người cũng đừng lại làm ta sợ đồ đệ này, hấn vốn là cũng nhát gan. Đi, ta cái này tranh thủ thời gian đi vào gặp sư phụ bọn họ, chúng ta quay đầu trò chuyện tiếp." Nhưng Hải mỉm cười nói với sư huynh xong sau, liền đi vào trước người Mặc Tinh đại điện bên trong.

"Hừ! Ta còn cần người dạy ta làm sự tình, tranh thủ thời gian đi vào đi. Chờ chút! Người đồ đệ? Nhưng Hải, người cho ta nói rõ ra sở! Người chẳng lẽ là điên sao người!" Nhưng cung nghe ra Nhưng Hải trong lời nói ý tứ, hấn nhất thời liền cũng lao nhanh tiến vào đại điện bên trong.

Nhưng Không xem một hồi trước mặt đại điện, lại nhìn một chút chính mình chung quanh, những cái kia trên mặt lấy nồng đậm vẻ khinh thường cùng mắt cá giấu chân kinh cao lớn Võ Tạng bọn họ, hấn không có ý tứ sờ sờ đầu, ha ha ha hướng về phía những địa vị này bình thường Võ Tạng bọn họ cười ngây ngô đứng lên.

Hấn Lúc này căn bản cũng không biết, Nhưng Hải đến muốn cho hấn đa trọng một món lễ lớn, hấn cũng không biết, phần này căn trọng đại lễ, sẽ khiến cho hấn tại Phong Ma Sơn trở nên cỡ nào đặc thù, cỡ nào cô độc.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tạng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: : Bái kiến nhưng chiến

Nhưng Hải bình tĩnh hành tẩu tại đen nhánh Phong Ma trong điện, chỉ chốc lát sau, hấn phía trước cách đó không xa địa phương, liền hiện ra một điểm hoàng quang.

Theo hấn chậm rãi tiến lên, điểm này sáng ngời liền càng lúc càng lớn, càng ngày càng sáng, cuối cùng, làm Nhưng Hải khoảng cách hoàng quang chỉ có khoảng 30 mét thời điểm, hấn mới nhìn rõ hoàng quang chân dung cùng chung quanh cảnh tượng.

Một cái đường kính chỉ có chừng mười thước, thanh tịnh gấp, bình tĩnh không lay động Tiểu Thủy Trì bên trên, một cái Bí Đạo lớn nhỏ đá quý màu vàng, liền lơ lửng tại ao nước trên không hai mét vị trí, nó phát ra kim sắc ánh sáng nhu hòa chính là đại điện bên trong duy nhất Quang Nguyên.

Ao nước phía tây điêu khắc hơn vạn tôn sinh động như thật Hoàng Tinh Phật Đà; Phật Đà phía dưới chân chinh chinh tề tề gieo trồng hơn vạn gốc, cánh tay phẩm chất cổ lão Hoa Lai; mấy ngàn vị trí người mặc áo bào đen ngồi trên mặt đất, tu vi thấp nhất Đô có Phản Hư Lục Cấp Lão Hòa Thượng, liền không nhúc nhích ngồi ngay ngắn ở Hoa Tùng ở giữa nhắm mắt Tham Thiền.

Một vị đồng dạng người mặc áo bào đen, khuôn mặt gầy gò hiện lành Phản Hư cửu cấp Lão Hòa Thượng, Lúc này đang mỉm cười mang theo một cái Bạch Tinh Tiểu Thủy Dũng, cẩn thận từng li từng tí vì một gốc Hoa Lai tưới nước.

Nhưng Hải gặp này, mau tới trước cầm lên bên cạnh ao một cái Tiểu Thủy Dũng, múc một thùng nước về sau, cũng không nói một lời tưới lên hoa tới.

Không nhiều lắm công phu, nhưng cung liền vội vội vàng vàng chạy tới, hần cũng xách một cái Tiểu Thủy Dũng, cũng không nói một lời tưới lên hoa tới.

Ba người mang tương gần có hai giờ, lúc này mới tưới xong sở hữu cung cấp hoa, trong lúc đó bọn họ bất luận kẻ nào đều không có nói một câu.

"A Di Đà Phật, các người hai cái ngồi đi." Lão Hòa Thượng cẩn thận từng li từng tí thả lại thùng nước về sau, quay người đối với mình hai cái đồ đệ phân phó nói.

"Sư phụ! Nhưng Hải hần điên! Hần muốn thu người!" Nhưng cung ngồi xuống đến, liền tranh thủ thời gian lo lắng hướng về sư phụ bẩm báo nói.

Lão Hòa Thượng nghe hần lời này về sau, mỉm cười đối với hai cái đồ đệ nói ra: "Thu đồ đệ đệ muốn toàn tâm toàn ý thật tốt dạy bảo đồ đệ, đó là phi thường một mối, Nhưng Hải ra một chuyện vùng núi vậy mà liền có ý thu đồ đệ. Ừ, hần quả nhiên là điên, tuy nhiên điên tốt lắm, người muốn hướng Nhưng Hải học tập, tranh thủ thời gian cũng điên một điên."

"Sư phụ, không phải à! Nhưng Hải đồ đệ là Nhị Lâm Tự Sa Di, tiểu tử kia thuần túy cũng là một phế vật, căn bản là đảm đương không chức trách lớn à! Sư phụ." Nhưng cung lo lắng hướng về sư phụ giải thích.

Lão Hòa Thượng nghe lời này, liền bình tĩnh nhìn xem Nhưng Hải, hần muốn hiểu biết một chút Nhị Đồ Đệ ý nghĩ.

Nhưng Hải gặp sư phụ nhìn xem chính mình, hần liền bình tĩnh nói với sư phụ: "A Di Đà Phật, sư phụ, Nhưng Không cái đứa bé kia tư chất đúng là rất kém cỏi, đời này của hần khả năng Đồ đến không Tiên Thiên. Bất quá... , sư phụ, ta đã quyết định, ta đời này duy nhất đệ tử, cũng là Nhưng Không." Nói xong, Nhưng Hải liền chấp tay trước ngực nhắm mắt lại cúi đầu xuống.

Lão Hòa Thượng gặp Nhị Đồ Đệ vậy mà như thế quyết tuyệt, hần nhất thời liền đối với Nhưng Không cái này, nghe nói tư chất rất kém cỏi Thánh Nhân Môn Đồ, sinh ra mãnh liệt lòng hiếu kỳ.

Hần ngược lại không cho rằng Nhưng Hải là vì đập thánh nhân mộng ngựa, lúc này mới lựa chọn đem La Hán Điện truyền cho Nhưng Không, đồ đệ mình là dạng gì người, Lão Hòa Thượng vẫn là vô cùng hiểu biết.

Hần cũng không cho rằng Nhưng Hải là lấy quyền mưu tư, tổn hại công lợi mình, Phong Ma Sơn dù sao có một bộ phi thường nghiêm cẩn quản lý chế độ, dù cho sở hữu điện chủ toàn bộ Đồ không quản sự, vậy cũng là hoàn toàn không có vấn đề, căn bản cũng không khả năng bởi vì một cái lãnh đạo vấn đề, liền khiến cho toàn bộ Phong Ma Sơn vận chuyển không tốt.

Trên thực tế cũng là như thế, Phong Ma Sơn bên trên tuyệt đại đa số thủ lĩnh, nếu cũng là Vật Cát Tường một dạng chức nghiệp hòa thượng, bình thường không có cái gì đại sự lời nói, bọn họ cũng sẽ ở chỗ mình ở bên trong Lễ Phật tập võ, căn bản là sẽ rất ít đi chính mình chỉ nhánh tản bộ.

Thế nhưng là, dù cho Vật Cát Tường lại không trọng yếu, vậy cũng nhất định phải chọn một đẹp mắt, tất cả mọi người năng lượng tiếp nhận đến, đó mới xem như có thể nói tới đi qua đi.

A, người chuẩn bị một cái đời này Tiên Thiên vô vọng củi mục, đi cho mấy vạn tên Dương Thần làm thủ lĩnh, cái này xem được không? Mọi người tiếp nhận được sao?

Những chuyện này, Nhưng Hải nhất định cũng là rõ ràng, cho nên, Lão Hòa Thượng không có trước tiên liền hoàn toàn phủ định Nhị Đồ Đệ hoang đường phương pháp làm,

Hần chỉ là nhân nhượng nói với Nhưng Hải: "Người đi đem cái đứa bé kia đưa vào đến, cùng chúng ta những này Lão Hòa Thượng gặp một lần đi."

Nhưng Hải nghe xong sư phụ lời này, trong lòng của hần nhất thời đại định, hần biết, sư phụ tất nhiên không có một cái từ chối chính mình, như vậy việc này hơn phân nửa liền xem như thành.

Lúc đầu Nhưng Hải liền đối với chuyện này rất có nắm chắc, hần dù sao chỉ là muốn nhận cái đồ đệ thôi, cũng không phải làm cái gì thương Thiên hại Lý sự tình, cũng không có thương tổn đến bất kỳ người, với lại đây là hần cơ bản quyền lợi, trừ Nhưng Không bản thân bên ngoài, bất kỳ cái gì người đối với cái này nếu cũng là không có quyền lợi nói này nói kia.

Quả nhiên, sư phụ đồng ý gặp một lần tương lai Đồ Tôn, Nhưng Hải đương nhiên lập tức liền mang lòng tràn đầy ý vui mừng hướng về ngoài điện chạy tới, nhanh đi đem Tiểu Mập Mập cho dẫn tới.

"Sư phụ, việc này thật sự là không ổn à! Cái kia... ." Nhưng cung cũng không phải ngu ngốc, hần đương nhiên cũng minh bạch sư phụ lúc này thái độ, thế là hần tranh thủ thời gian tiếp theo hướng về sư phụ thuyết phục.

Tuy nhiên không có gì dùng, sư phụ nhắm mắt lại khoát tay cắt ngang hần lời nói, sau đó an vị tại bồ đoàn bên trên lẳng lặng chờ đợi chính mình Đồ Tôn đến.

Rất nhanh, Nhưng Hải liền dẫn Tiểu Mập Mập chạy về đến, đồng thời, hần trước tiên liền lập tức vui vẻ hướng về sư phụ giới thiệu nói: "Sư phụ, hần cũng là Nhưng Không. Tuy nhiên hần tư chất không tốt lắm, thế nhưng là người vẫn là cũng thông minh, thành thật, cũng nghe lời, cũng chăm chỉ, cũng cố gắng, cũng nỗ lực, rất hiền lành." Trừ một điểm cuối cùng bên ngoài, hần thuần túy cũng là chính hần vô ích, bất quá bây giờ cũng quản chẳng phải nhiều, sư phụ gạt đầu tán thành đó mới là trọng yếu nhất.

"Nhưng Hải! Người thuần túy cũng là vô ích! Ta chỗ nào tư chất không tốt? Sư phụ ta thế nhưng là rõ ràng nói cho ta biết, ta là nhất định có thể tu luyện tới Dương Thần. Người đừng cứ mãi ngay trước ngoại nhân mặt, a a... ." Nhưng Không đang ưỡn lấy bụng nói có lực đâu, hần lại bị Nhung Hải một tay bịt miệng.

"Ha-Ha, Ha-Ha, cái này, sư phụ... . Đúng, hai chúng ta bình thường tùy ý quen. Ha-Ha, đúng, cũng là tùy ý quen, cho nên hần mới như vậy nói chuyện với ta. Thói quen, thói quen mà thôi." Nhung Hải một bên gượng cười, một bên bụm lấy Nhung Không phá miệng, một bên khăn trương hướng về sư phụ giải thích nói.

"Sư phụ, người xem Nhung Hải tuyên người nói nghiệp này, hần giống kiểu gì từ đi!" Nhung cung một mặt ghét bỏ chỉ sắc lớn tiếng giảng đạo.

Lão Hòa Thượng vừa nhìn Nhung Không bộ này lẳng đầu đưa não bộ đáng, lập tức liền đối với Tiểu Mập Mập có cái không tốt lắm sơ bộ ấn tượng.

Tiểu Mập Mập cùng Nhung Hải miệng bên trong hình dung bộ đáng, hoàn toàn cũng là hai loại nha, thậm chí tư chất còn không bằng Nhung Hải bọn họ nói sao.

Tuy nhiên như thế, Lão Hòa Thượng tâm lý vẫn không có nửa chút tức giận tình, ngược lại càng phát ra đối với mình cái này tương lai Đồ Tôn tò mò.

Dù sao, nếu như Nhung Không thật sự là hoàn toàn không còn gì khác lời nói, UU đọc sách này Nhung Hải cùng thủ an Hoạt Phật làm sao có khả năng sẽ tất cả đều nhận hần làm đồ đệ đâu?

Cho nên, Nhung Không trên thân tất nhiên là có một ít cự đại ưu điểm, chỉ bất quá hần những này ưu điểm, khả năng Đồ bị trên người hần những cái kia vô cùng rõ ràng khuyết điểm, cho che giấu mà thôi.

Nghĩ đến đây, Lão Hòa Thượng liền mỉm cười nói với Nhung Không: "A Di Đà Phật, người tốt a, Tiểu Hòa Thượng. Lão Hòa Thượng nhưng chiến, cái này toa hữu lễ."

Nhung Không nghe thấy nhung Chiến Pháp sư vấn an, hần cái này tài hoa phần gỡ ra đối với Nhung Hải Đại tay, hung hăng trừng Vinh Hải liếc một chút về sau, hần cũng cung cung kính kính đáp lễ nói: "Nhưng chiến đại sư ngài khỏe chứ, Nhị Lâm Tự Sa Di Ngô Không, rất vinh hạnh có thể đến đây bái kiến ngài." Nói xong, Tiểu Mập Mập chấp tay trước ngực, cung cung kính kính hướng về đối phương đi một cái đại lễ.

Nhung Không lời nói này kể xong về sau, Phong Ma trên đại điện tất cả mọi người có một cái quên một cái, toàn bộ cũng hơi nhú mảy lại.

Nhung Chiến Pháp sư đối Nhung Không cười cười về sau, hần cũng không nói chuyện, chỉ là nhìn mình Nhị Đồ Đệ Nhung Hải.

Nhung Hải gặp này, liền cũng cau mày khăn trương nói với Nhung Không: "Ta trước kia không phải cùng người nói qua sao? Vừa vào Phong Ma Sơn, tăng nhân pháp danh liền nhất định phải đổi thành nhung, người tại sao lại quên? Nhanh lên, người giống như sư tổ mới hào hào nói một lần, lần này nhất định không thể phạm sai lầm." Nói xong, hần liền một mặt chờ mong nhìn xem Nhung Không.

"Ta nhớ được người đã nói lời nói, ta cũng biết tại đây quy củ. Thế nhưng là, Ngã Pháp hào là sư phụ ta lên cho ta, cho nên, đòi ta cũng chỉ có một cái pháp danh, ta gọi Ngô Không. Nhị Lâm Tự Sa Di Ngô Không, rất vinh hạnh có thể đến đây bái kiến nhưng chiến đại sư." Ngô Không sau khi nói xong, vẫn như cũ chấp tay trước ngực, cung cung kính kính hướng về đối phương bái kiến.

Phong Ma trên đại điện sở hữu nhắm mắt Tham Thiên trường lão, toàn bộ Đồ mở ra hai mắt, mấy ngàn nói sáng ngời có thần minh sáng ánh mắt, toàn bộ Đồ rơi vào Ngô Không này mập mạp mặt tròn nhỏ bên trên.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5:: Có nghĩa hữu tình

Nhung Hải muốn nhận một cái đồ đệ, không có vấn đề; muốn đem điện chủ chỉ vị truyền cho đồ đệ, cũng không thành vấn đề; đồ đệ tư chất quá kém, đầu óc cũng không đủ thông minh, vẫn như cũ không có vấn đề; đồ đệ lên làm điện chủ về sau, có thể sẽ không có chút nào làm thậm chí là Ngồi ăn rồi chờ chết, làm theo không có vấn đề, những chuyện này Phong Ma điện các trưởng lão đều có thể tiếp nhận.

Duy chỉ có một đầu, là sở hữu Tịnh Y Vô Tăng đều khó có khả năng tiếp nhận, cái kia chính là phù nhận chính mình là Phong Ma Sơn một thành viên, phù nhận Tịnh Y Vô Tăng cái chức vị này!

Hai ngàn năm tới Tịnh Y Vô Tăng vẫn luôn yên lặng canh chừng Ma Giới lối ra, vì thế thậm chí không tiếc dám Phá Sát sinh Đại Giới, mang trên lưng Đồ

Phu loại hình bêu danh, nói một câu chịu nhục, bọn họ tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng.

Cho nên, Tịnh Y Vô Tăng cũng đối với thân phận của mình, đó cũng là phi thường trân quý.

Từ Phong Ma Sơn thành lập ngày đầu tiên tính lên, hai ngàn năm đến, liền chưa bao giờ qua bất kỳ một cái nào Tịnh Y Vô Tăng, sẽ giống như Ngô Không, đối với mình Tịnh Y Vô Tăng pháp danh như thế chẳng thêm ngó tới.

Là, tiểu tử người đứng là hậu trường rất cứng, thánh nhân nha, cái kia chính là thiên hạ lớn nhất cứng rắn hậu trường.

Có thể vậy thì thế nào? Người là Thánh Nhân Môn Đồ, người liền không dậy nổi sao? Người liền có thể xem thường chúng ta lớp này thủ hộ muôn dân, xúc phạm Sát Giới Vũ Phu sao? Tịnh Y Vô Tăng thân phận, chẳng lẽ cứ như vậy bán sao?

Nhưng cung vọt một chút liền nhảy dựng lên, hướng về phía Ngô Không giận dữ quát: "Hỗn trướng ——! Tiểu tử người đến nói là cái gì hỗn trướng lời nói! Loại người như người cũng xứng làm Tịnh Y Vô Tăng? Cút! Người tranh thủ thời gian cút cho ta ra Phong Ma Sơn, đừng để cho ta gặp lại người! Nhưng Hải! Người nếu là còn có một chút khuôn mặt lời nói, người liền tranh thủ thời gian mang theo cái này đồ hỗn trướng, rồi đi chúng ta Phong Ma Sơn! Chúng ta tại đây không chào đón hán loại này hỗn trướng!" Nhưng cung tức giận cầm tức nhìn sư đệ.

"Sư huynh! Sư phụ! Các vị trưởng lão! Nhưng Không cũng không phải là không tôn trọng chúng ta, hán chỉ là làm người Chí Hiếu! Không nở thủ an Hoạt Phật à!" Nhưng Hải lúc này đều nhanh gấp khóc, Đại Hòa Thượng nằm rạp trên mặt đất lớn tiếng vì là Ngô Không giải thích nói.

Nhưng Chiến Pháp sư đưa tay ngăn lại nhưng kêu gọi nói, hán bình tĩnh nói với Ngô Không: "Tiểu Hòa Thượng, người mới đến lại trẻ người non dạ, khả năng đối với chúng ta Phong Ma Sơn còn không hiểu, cho nên chúng ta những này Lão Hòa Thượng cũng đều sẽ không trách người. Người theo Nhưng Hải điện chủ trở về đi, về sau thật tốt tu hành, đi thôi."

Xong đời, nhưng Chiến Pháp sư một câu nói, tương đương với là trực tiếp phủ định Nhưng Hải thu đồ đệ dự định.

"Sư phụ! Ta nhất định sẽ thật tốt dạy bảo Nhưng Không, ngài liền cho ta cơ hội này đi! Sư phụ! Ta van cầu ngài, ngài liền để ta nhận Nhưng Không làm đồ đệ đi!" Lúc này Nhưng Hải là thật khóc, hán một lòng chỉ muốn vì Ngô Không mưu cái mỹ hảo tiền đồ, thế nhưng là bây giờ toàn bộ xong, Đại Hòa Thượng ào ào chảy nước mắt, lớn tiếng hướng về sư phụ cầu xin.

Trên đại điện những này Vô Tăng bọn họ, vừa nhìn thấy cái dạng này Nhưng Hải La Hán, bọn họ toàn bộ Đồ sùng sột.

Bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng, Nhưng Hải như thế kiên cường người, vậy mà lại làm một cái như thế bình thường, với lại quen biết không lâu Tiểu Sa Di, hướng về bọn họ khóc rống cầu xin.

Không vì mình, chỉ cầu đối phương tương lai có thể tương lai tươi sáng, như thế mà thôi.

Cái này Tiểu Sa Di thật đáng giá hán làm như vậy sao? Đáng giá sao?

"Nhưng Hải! Người đứng lên cho ta! Nam Từ Hán Đại Trọng Phu đình thiên lập địa, người khóc cái gì! Ta tuy nhiên không thể bái người làm thầy, thế nhưng là người chẳng lẽ liền không thể dạy ta sao? Người lại còn là bạn thân ta, con mẹ nó người liền tranh thủ thời gian đứng lên cho ta! Người đứng lên à ——!" Ngô Không lúc này cũng chảy nước mắt, đối với mình hảo bằng hữu rống to.

"Ai... , A Di Đà Phật, thì ra là thế. Nhưng Hải à, người đứng lên đi, vì sư đồng ý người thu hán làm người." Nhưng Chiến Pháp sư nhìn thấy đồ đệ đối với hữu tình bỏ ra, hán cuối cùng đồng ý đồ đệ thỉnh cầu.

Người khác tuy nhiên đối với Ngô Không y nguyên vẫn là có chút phản cảm, thế nhưng là Nhưng Hải tất nhiên đều đã làm đến cái này phần bên trên, vậy bọn hán cũng liền không tốt lại nói cái gì.

"Sư phụ, cảm ơn ngài, cảm ơn ngài... ." Nhưng Hải cuối cùng toại nguyện, trợ giúp bằng hữu mưu đến một phần quang minh tiền đồ, hán lập tức đều không ngừng cảm tạ từ bản thân sư phụ.

Vấn đề này đến đây, lúc đầu nếu nên kết thúc, miễn miễn cưỡng cưỡng đây cũng là một cái tốt kết cục.

Thế nhưng là, hết lần này tới lần khác liền có người không nhận kết cục này, không muốn tiếp nhận kết cục này.

"Nhưng Hải, ta tuy nhiên không biết trong này sự tình, thế nhưng là ta minh bạch người là tốt với ta. Người đứng là ta bạn tốt, ta cảm ơn người, Nhưng Hải. Thế nhưng là... , ta nhất định phải rời đi Phong Ma Sơn, thật xin lỗi, ta không thể bái người làm thầy." Ngô Không cúi đầu chậm rãi đối với Nhưng Hải giảng đạo.

"Con mẹ nó người hỗn đản ——!" Nhưng cung nghe xong lời này, khí hán rìa mép Đồ đứng lên, mắng to Ngô Không một câu về sau, hán trực tiếp liền đem trong tay Đại Cung kéo căng, một tiễn liền hướng về Ngô Không vọt tới.

Tiền này quá giận, quá mạnh, quá ác, quá nhanh, căn bản là không có có bất kỳ người có thể ngăn được, trong nháy mắt cũng đã có một chút Ngô Không cái ốt.

Nhưng Hải căn bản liền hô một tiếng cũng không kịp tót, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem tiền này, đem Ngô Không từ đầu đến chân, trong nháy mắt liền bắn xuyên trên mặt đất.

Nhìn xem cây kia đâm thâu Ngô Không thân thể trường tiễn, thẳng tắp cắm trên mặt đất, Nhung Hải ánh mắt trong nháy mắt liền Hồng tựa như đỏ máu.

"Nhung cung ——! Ta đòi mạng ngươi ——!" Nhung Hải kêu thảm một tiếng về sau, cầm lên Thiên Trượng trực tiếp liền hướng phía sư huynh vỗ tới.

"Phanh ——!" Một tiếng vang trầm về sau, đại sạn tử trực tiếp liền đứng ở nhung cung mặt trước đó, bị nhung chiến đại sư hai ngón tay gắt gao nắm dừng lại.

"Ai... , hai người các ngươi à... , thực sự là... . Nhung Không một chút sự tình đều không có." Nói xong, nhung Chiến Pháp sư liền buông ra hai chỉ, một lần nữa ngồi trở lại trên bồ đoàn.

Nhung Hải cũng không lo được dừng, tranh thủ thời gian chạy đến Ngô Không bên cạnh quan sát.

Tiền là đem Tiểu Mập Mập bắn xuyên không sai, thế nhưng là cây kia một mét bảy trường tiễn mũi tên, là theo Tiểu Mập Mập gáy cổ áo tiến vào, sau đó dán vào Tiểu Mập Mập phía sau lưng hướng về phía trước, UU đọc sách tiếp theo từ hần dưới dừng quần chui ra, sau cùng gắt gao đâm vào mặt đất.

Cho nên nói, Tiểu Mập Mập căn bản là đánh rắm mà đều không có, hần chỉ là bị dọa sợ mà thôi.

"Nhung Không, Nhung Không, ngươi mau tỉnh lại, tỉnh, ngươi không có chuyện, không có chuyện." Nhung Hải một bên vỗ Tiểu Mập Mập khuôn mặt, vừa nói.

"Ta... , ta không chết sao? Thật à... ? Oa ——!" Ngô Không một hồi qua thần đến, nhất thời liền lớn tiếng khóc rống lên, một bên khóc, hần còn một bên mắng to lấy.

"Ô... , vương bát đần à! Ngươi hừ chết ta! Ô... , sư phụ ta niên kỷ lớn như vậy, một mình hần lẻ loi hiu quạnh chờ đợi tại cái kia Tiểu Phá trong miếu! Ô... , ta muốn trở về làm sao? Ô... , ta chẳng lẽ không hần là trở lại chiếu cố lão nhân gia ông ta sao? Ô... , các ngươi tất cả đều là hỗn đần! Vô tình vô nghĩa hỗn đần! Các ngươi giết ta đi! Ô... , ta chính là muốn rời khỏi tại đây, các ngươi giết ta đi! Ô... ." Mũi tên kia đúng là đem Ngô Không dọa cho thảm, hần ngay cả khóc mang mắng lớn tiếng ồn ào lên.

Ngô Không lời nói này vừa nói ra khỏi miệng, ở đây liền số nhung cung khó xử nhất.

Nhung cung vốn cho rằng Tiểu Mập Mập quá không nói nghĩa khí, miễn cưỡng phụ lòng chính mình sư đệ một phen khổ tâm, cho nên hần mới nhất thời tức giận bất quá, liền xuất thủ giáo huấn một chút cái này Tiểu Mập Mập.

Nhung hần vạn không nghĩ tới, Tiểu Mập Mập lại là bởi vì một mảnh hiếu tâm, lúc này mới cực tuyệt Nhung Hải hảo ý.

Hiện tại làm sao làm? Nhung Hải bên kia có nghĩa, không có sai; Ngô Không bên này hữu tình, càng không có sai.

Ngươi nói chuyện này làm sao chính a?

Đến là thành toàn Nhung Hải nghĩa khí, đem Ngô Không lưu tại Phong Ma Sơn, làm cái La Hán Điện người thừa kế tốt đâu?

Vẫn là thành toàn Ngô Không một mảnh hiếu tâm, thả Ngô Không rời đi Phong Ma Sơn, làm Hồi thứ 2 Lâm Tự Tiểu Sa Di tốt đâu?

Mấy ngàn vị trí Đại Đức Cao Tăng, toàn bộ Đổ lâm vào tình cảnh lưỡng nan.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6:: 15 công hiến

Đi, khẳng định là không thể để cho Ngô Không đi, chỉ ít hiện tại còn không thể để cho Ngô Không rời đi Phong Ma Sơn.

Đương nhiên, đây cũng không phải bởi vì các trưởng lão còn muốn Nhị Lâm Tự phong sơn, lúc này mới ép ở lại Ngô Không, này đều đã là Lão Hoàng Lịch.

Hiện tại, nhưng phạm là biết thủ an Thiên Sư thân phận chân chính, liền tuyệt đối cũng đối trong truyền thuyết kia Tiểu Phá tự miếu —— Nhị Lâm Tự, là phi thường trong lòng còn có hướng tới.

Không phải có như vậy câu nói à, miếu không tại lớn, có phật là được, thủ an Thiền Sư chỉ là quá vô danh mà thôi.

Về phần Nhị Lâm Tự nha, đừng quản nó hiện tại cỡ nào tiểu cỡ nào phá, nơi đó cũng nhất định phải là Phật Môn Thánh Địa một trong.

Cũng chính là bởi vì các trưởng lão Đô cũng sùng kính thủ an Thiền Sư, cho nên, bọn họ mới không muốn để cho Ngô Không, cứ như vậy tùy tiện tới Phong Ma Sơn tàn bộ một chuyến, liền phải mông một cái nhấc chân rồi đi.

Nếu như ngay cả người đều lưu không được, đồng thời đi một chuyến uống công cái gì đề cao đều không có lời nói, này lộ ra bọn họ Phong Ma Sơn cũng thật sự là phế vật, căn bản là hoàn toàn có lỗi với Phật Môn thánh địa cái này Phong Hào à.

Cho nên, dù cho muốn đưa Ngô Không rồi đi, vậy cũng nhất định phải đợi đến Ngô Không năng lực, tại Phong Ma Sơn đạt được nhất định đề cao thời điểm, đó mới năng lượng yên tâm thoải mái tiễn đưa Ngô Không rồi đi.

Các trưởng lão nhìn xem Ngô Không này Phi Phi Tiểu Bàn thân thể, toàn bộ Đô trong lòng âm thầm xoắn xuýt, nếu như muốn đem Ngô Không huấn luyện vì là Dương Thần võ giả, lấy hãn loại này thấp kém thân thể tổ chất, cũng là không phải là không có biện pháp, thế nhưng là này nhất định phải tốn hao mười mấy năm thời gian mới được.

Ngô Không hiện tại khóc hô hào lập tức sẽ đi, vậy phải làm sao bây giờ đây?

"Tiểu Mập Mập, sư phó ngươi thủ an Hoạt Phật là Phật Môn Chí Thánh, ngươi thuần túy cũng là mù ở nơi đó quan tâm. Ta nhìn ngươi vẫn là thành thành thật thật chờ đợi ở trên núi, luyện thật giỏi cái vài chục năm đi." Nhưng cũng không nghĩ quá nhiều, liền có cái gì nói cái gì, đem chân tướng rõ ràng nói cho Ngô Không.

Ngô Không nghe hãn lời nói về sau, nhất thời liền sùng sốt, qua một hồi lâu về sau, hãn lợi dụng càng thêm lớn âm thanh thút thít càng càng cho hơi vào hơn phần giọng điệu, Hưởng Nhung cũng lớn tiếng khóc mắng: "Ồ... , ngươi hòa thượng này thật sự là quá không phải đồ vật.Ồ... , ngươi vậy mà cầm loại này hạ cấp nói láo lừa gạt tiền.Ồ... , ta chẳng lẽ lớn lên giống cái đàn độn sao?Ồ... , ngươi cái này lừa dối Xú Hòa Thượng.Ồ... , các ngươi không cho ta rồi đi, ta lập tức liền đập đầu chết ở chỗ này.Ồ... , để cho ta chết đi.Ồ... ."

Nói xong, Ngô Không liền làm bộ muốn hướng mặt đất đụng đầu, nhưng hãn phía sau còn cắm một cây tiền đầu, hãn lung tung hoạt động mấy lần về sau, sùng sốt không có Sư cây kia tiền có nửa chút rung động, thế là hãn chỉ có thể như vậy coi như thôi, tiếp tục dựa vào tiền ngồi dưới đất khóc lớn đại náo.

Nếu Ngô Không hiện tại lần này hồ nháo, cũng có một nửa cũng là giả ra đến, bởi vì hãn phát hiện mình lần này hồ nháo, những trưởng lão kia vậy mà lộ ra khó khăn vô cùng.

Thế là, Ngô Không liền cảm giác chính mình luôn luôn đau khổ các loại cơ hội, cuối cùng xem như xuất hiện!

Cho nên, hãn mới có thể như thế mất mặt mũi, sử xuất loại đứa bé này mà vô lại khóc rống thủ đoạn.

"Tốt, ngươi cũng đừng khóc, chúng ta có thể thả ngươi rồi đi Phong Ma Sơn." Nhưng Chiến Pháp sư thật sự là nhìn không được, liền mở miệng nói với Ngô Không.

"Thật! Cảm ơn ngài, nhưng Chiến Pháp sư. Tốt, ta đã không khóc. Ngài để cho Nhung Hải đem ta đưa về Nhị Lâm Tự đi." Ngô Không lập tức liền đình chỉ khóc rống, mặt kia trở nên so lật sách đều nhanh, đồng thời còn kinh hỉ mỉm cười Hưởng Nhung Chiến Pháp Sư Thuyết nói.

"Ngươi đi là có thể đi, bất quá, tục ngữ nói thật tốt, cái gọi là khách theo người liền, nhập gia tùy tục, điểm này, ngươi hãn là nghe nói qua chứ? Ngươi bây giờ tất nhiên tại Phong Ma Sơn bên trên, vậy thì nhất định phải muốn dựa theo Phong Ma Sơn quy củ làm việc, dựa theo chúng ta tại đây quy củ rồi đi." Nhưng Chiến Pháp sư bình tĩnh nhìn xem Ngô Không, không có chút rung động nào đối với hãn giảng đạo.

"Tốt! Cái gì quy củ, nhưng Chiến Pháp sư ngài hãy nói đi. Ta Ngô Không là cái người thành thật, tuyệt đối là sẽ tuân thủ chúng ta chỗ này quy củ." Dù sao bây giờ trở về Tự có hi vọng, dưới sự kích động, Ngô Không liền trực tiếp đem lời cho nói chết.

"Ừm, như thế thuận tiện, chỉ cần ngươi năng lực tại Bản Sơn đạt được 15 Điểm Công Hiến,

Vậy ngươi liền rồi đi đi." Nhưng Chiến Pháp sư tùy ý cứ như vậy nói ra.

Ngô Không nghe xong mới 15 Điểm Công Hiến, ít như vậy, hãn trong nháy mắt liền kích động lên, thế nhưng là hãn xoay đầu lại, liền lại bắt đầu hoài nghi, chẳng lẽ... , thật sự đơn giản như vậy sao?

Nghĩ đến đây, Ngô Không liền rất có tâm nhãn, hướng về khuôn mặt uể oải Nhung Hải hỏi: "Nhung Hải, ngươi nói cho ta một chút, cái này Điểm Công Hiến đến là thế nào chuyện." Dù sao vô luận như thế nào, Nhung Hải là không thể nào lừa hãn.

Nhung Hải hiện tại tâm lý phi thường khó chịu, liền tức giận nói với hãn: "Còn có thể là thế nào chuyện? Mười lăm Điểm Công Hiến mà thôi, ta một phút đồng hồ đến Điểm Công Hiến Đô so cái này nhiều. Đi, ta mang ngươi trong núi chơi hai ngày sau đó, liền tiễn đưa ngươi rồi đi. Sư phụ, chúng ta lui xuống trước đi." Nói xong, hãn liền tâm tình sa sút hướng về sư phụ xoay người chào từ giả, dự định mang chính mình hảo bằng hữu rồi đi đại điện.

Ngô Không nghe xong hảo hữu qua loa sau khi giải thích, nhất thời liền để xuống tâm đến, hãn hiện tại quả thực là rất cao hứng, hãn không thể lập tức liền nhảy lên cao ba thước, đi chợ giống như Nhung Hải rồi đi nơi này.

Lão Hòa Thượng quả nhiên cũng là người tốt à! Quả nhiên cũng là thông tình đạt lý à!

Ngộ Không đối với nhung Chiến Pháp sư, vậy đơn giản là rất cảm tạ, thế là, hần nhất định phải thật tốt cùng người ta cáo từ.

"Nhưng chiến đại sư, ngài thật là một cái không dậy nổi Đại Đức Cao Tăng! Ta lần này đi vào Phong Ma Sơn, lớn nhất thu hoạch cũng là giống như ngài gặp cái này một mặt. Tốt, cảm kích lời nói ta liền không nói nhiều, Đồ ở trong lòng. A Di Đà Phật, nhưng chiến đại sư, chúng ta sau này còn gặp lại. Người, nói người đâu, nhìn cái gì vậy, mau đem người cây kia phá tiễn thu hồi đi, nhanh lên một chút, đừng chậm trễ thời gian của ta." Cung cung kính kính cáo từ hoàn tất về sau, Ngộ Không tiện nhân năm người sáu hướng về phía nhung cung gào to đứng lên.

Nhung cung đang muốn phiền muộn đi rút ra tiễn, thế nhưng là sư phụ lại đưa tay ngăn lại hần, đón lấy, nhưng Chiến Pháp sư mỉm cười nói với Ngộ Không.

"Ngộ Không à, người trước tiên chờ vội rồi đi. Đã người đã đồng ý, hướng về Bàn Sơn làm ra 15 điểm cống hiến đáng. Như vậy, người là có hay không hần là, trước tiên đem những này cống hiến làm, lại rồi đi đâu?" Nhung Chiến Pháp sư cười tủm tỉm nói với Ngộ Không.

Ngộ Không hơi sững sờ một lúc sau, liền lại lớn dậm dậm thối ngư bức nói: "Đó là đương nhiên! Đại Trọng Phu một lời đã nói ra, liền tuyệt đối phải tứ nã nan truy. Ta thế nhưng là cái nhỏ nước miếng, cái kia chính là khóa đỉnh hảo hần. Đi, ta liền đợi thêm một phút đồng hồ tốt." Nói xong, Ngộ Không liền dẫn đoàn người dưới đất các loại đứng lên.

Lúc này, trong đại điện tuyệt đại đa số trưởng lão, đều hiểu nhung Chiến Pháp sư dự định, thế là, bọn họ những này Lão Hòa Thượng toàn bộ Đồ cười tủm tỉm, nhìn xem mặt đất cái kia tùy tiện Tiểu Bàn Sa Di.

"Tốt, một phút đồng hồ đến, người qua đây cho ta rút ra tiễn đem." Rất nhanh, thời gian vừa đến, Ngộ Không liền lại vênh vang đắc ý, Hướng Nhung cung gào to đứng lên.

Nhung cung Lúc này dĩ nhiên minh bạch sư phụ dự định, hần đương nhiên cũng chỉ là không nhúc nhích ngồi tại trên bồ đoàn, chỉ là cười tủm tỉm nhìn xem cái này ngốc vù vù tiểu dân bàn tử.

"Hừ! Giá đỡ vẫn còn lớn. Nhung Hải, người qua đây giúp ta đem tiễn rút ra, chúng ta đi." Ngộ Không vừa nhìn chính mình không sai khiến được đối phương, liền đành phải khiêu khích nhìn đối phương, hướng mình hảo hữu xin giúp đỡ.

Nhung Hải hiện tại đúng là chỉ lo tâm lý nại thụ, thế là, hần liền trong đầu rồi bởi đứng dậy, dự định đi trợ giúp Tiểu Mập Mập rút ra tiễn.

"Nhung Hải, người chẳng lẽ còn không rõ sao? Cái này Tiểu Mập Mập, chắc chắn, hần đời này a, cũng đừng nghĩ muốn rời khỏi chúng ta Phong Ma Sơn. Ha ha ha..." Nhung cung cười trên nỗi đau của người khác sau khi nói xong, liền vui vẻ cười ha ha đứng lên.

Nhung Hải một tay nắm trường tiễn đang muốn giúp Ngộ Không rút ra đâu, hần vừa nghe đến sư huynh lời nói này, trong đầu trong nháy mắt liền tỉnh táo lại, một chút suy tư, sư phụ dự định hần liền toàn bộ đều nghĩ rõ ràng, xoay đầu lại, hần liền một mặt đáng chất nhìn mình sư phụ.

"Nhung, Nhung Hải, người, người ngược lại là tranh thủ thời gian rút ra à? Tranh thủ thời gian rút ra à! Người, người tranh thủ thời gian mang ta rồi đi nơi này. Mau chóng rời đi tại đây!" Ngộ Không cũng không phải thật ngốc, hần nghe xong nhung cung này lời nói, trong lòng nhất thời liền lạnh một nửa, tranh thủ thời gian lo lắng Hướng Nhung biến xin giúp đỡ đứng lên.

"Nhung Không... , mười lăm năm bên trong... , người là... , đừng đi thành." Nhung Hải không dám xem bằng hữu của mình, hần chỉ là vô cùng đáng chất giải thích cho đối phương nói.

"Cái gì ——! Nhung chiến! Con mẹ nó chứ cùng người liều! Người cũng dám gạt ta ——!" Ngộ Không nghe xong bằng hữu giải thích, lập tức liền nổi giận dự định giống như nhung Chiến Pháp sư liều mạng.

"A Di Đà Phật, người xuất gia không đánh lừa dối. Tiểu Hòa Thượng người chỉ cần có thể làm ra 15 cống hiến, liền có thể tự do rời đi Bàn Sơn, lão nạp cũng không có lừa gạt người." Nhung Chiến Pháp sư mây trôi nước chảy phản bác.

"Người đánh rắm ——! Nếu thật là lời như vậy, ta hiện tại đã có 15 cống hiến, người làm gì còn không cho ta đi! Cái kia Xú Hòa Thượng lại vì cái gì nói, ta cả một đời Đồ đừng đi ——! Người rõ ràng cũng là muốn lừa mạng đi ta! Người rõ ràng cũng là lừa gạt ta ——!" Ngộ Không vận lấy cổ hướng về phía nhung Chiến Pháp sư rống to.

"Há, là như thế này a? Nhung Hải à, người cho Ngộ Không thật tốt giải thích một chút tốt." Nhung Chiến Pháp sư Trang giống như mới hiểu được tới một dạng, hần đem bóng cao su lại đá cho mình Nhị Đồ Đệ.

Nhung Hải hơi kém không có bị chính mình ỉu xiu mà hồng sư phụ cho tức chết, nhưng hần lại không thể không cho mình nổi giận bằng hữu giải thích, thế là, hần liền ngữ khí sa sút bắt đầu giải thích.

"Nhung Không, Điểm Cống Hiến là muốn làm việc mới có thể có. Tỉ như ta là La Hán Điện người, vì là Phong Ma Sơn bồi dưỡng dự bị Võ Tăng, cho nên ta một ngày liền có thể đạt được ước chừng một vạn Điểm Cống Hiến. Người... , nếu như người không làm việc lời nói... , là, là không có Điểm Cống Hiến. UU đọc sách " Nhung Hải cũng không để ý tứ nói quá nhiều, cứ như vậy dẫn động u mê giải thích nói.

Ngộ Không nghe xong liền gấp, lập tức liền lớn tiếng hét lên: "Ta có tay có chân, đương nhiên có thể làm việc! Lão Hòa Thượng, người tranh thủ thời gian

cho ta ít chuyện làm." Nói xong, hắn liền cũng phách lối cảm tức nhìn nhưng Chiến Pháp sư.

Nhưng Chiến Pháp sư cũng không đáp lời nói, vẫn như cũ cứ như vậy cười tủm tỉm nhìn xem Tiểu Mập Mập.

"Nhưng Không! Ngươi đừng nói, ngươi liền thành thành thật thật đi theo ta đi." Nhưng Hải thật sự là không muốn để cho bằng hữu biết chân tướng, rút ra trường kiếm về sau, cầm lên Tiểu Mập Mập hắn liền muốn rời đi đại điện.

Ngô Không khẳng định là mắc kệt, lập tức liền phản nộ hướng hắn là âm lên: "Nhưng Hải ngươi thả ta xuống, ngươi tranh thủ thời gian thả ta xuống. Ta muốn làm sự tình, ta muốn làm sự tình... "

"Ha ha, nói ngươi là phế vật ngươi còn không tin, lấy ngươi năng lực... ." Nhưng cũng đang muốn dương dương đắc ý nói ra chân tướng thời điểm, Nhưng Hải hét lớn một tiếng, liền đem hắn lôi nói cắt đứt.

"Đừng nói ——! Mỗi người hàng năm tự động đều sẽ có một Điểm Công Hiến, trong vòng năm năm, ta cam đoan Nhưng Không có thể vì son môn làm việc!" Nhưng Hải cảm tức nhìn sư huynh, là lớn.

"Cắt ——, khoắc lác ai không biết nói à. Son môn cấp thấp nhất Tảo Địa Tăng, đều nhất định muốn có Dương Thần một vô cùng tu vi. Năm năm? Tiểu tử này sau khi đột phá Thiên sao!" Nhưng cũng vậy thì thật là nửa chút cũng xem thường Ngô Không, cho nên, hắn đem tàn khóc chân tướng, cứ như vậy trước mặt mọi người lớn tiếng kêu đi ra.

Ngô Không dù cho có ngu đi nữa, hắn hiện tại cũng minh bạch nhưng Chiến Pháp sư dự định.

Người ta đây là hoàn toàn bắt hắn cho xem thường!

Nhận định hắn mười lăm năm bên trong, tuyệt đối không có khả năng trở thành Dương Thần võ giả, tuyệt đối cho Phong Ma Sơn không làm được nửa chút công hiến, miễn cưỡng muốn buồn ngủ hắn rờn rã mười lăm năm!

Ngô Không nghĩ đến đây, PHỐC một tiếng ngửa mặt lên trời phun ra một miệng lớn máu tươi, trực tiếp ngay tại chỗ tức đến ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7:: Tiểu học sinh du học

Ngô Không mơ mơ màng màng tỉnh lại thời điểm, hắn phát hiện mình toàn thân cao thấp chỉ mặc một đầu quần soóc nhỏ, nằm tại một cái tựa như là túi da thú tử một vật bên trong.

Giữa dựa nửa ngày, hắn cũng kiếm không ra cái này cái túi, thẳng đến hắn tìm tới trong túi khoá kéo, hắn lúc này mới đem cái túi kéo ra một cái khe hở, đem đầu mình vươn ra.

Đầu sau khi đi ra, hắn tùy tiện nhìn một chút, liền biết tại đây tuyệt đối cũng là Nhưng Hải gian phòng.

Nguyên nhân rất đơn giản, gian phòng này 200 mét vuông trong phòng ngủ, tuy nhiên chỉ bày một cái giường, một cái bàn, một tấm họa án, một mặt đại kính, một băng ghế dài, một tổ Lập Quỳ, nhưng là, từ phía trên tường chỗ treo này mấy chục tấm họa, lại đủ để chứng minh tại đây tuyệt đối cũng là Nhưng Hải cái kia bữa phòng ngủ không thể nghi ngờ.

Những cái kia họa kích thước, trừ vài tờ hoặc lớn hoặc nhỏ bên ngoài, đại đa số cũng là cùng thống nhất.

Họa nội dung lại thuần một sắc toàn bộ đều là nhân vật họa, với lại họa bên trong vị kia phóng khoáng cùng cực, Phong Lưu tiêu sái Đại Hòa Thượng, không phải Nhưng Hải lại có thể là ai?

Thuần một sắc Nhưng Hải tự họa tượng, cộng thêm họa trên bàn những Bút Mặc đó nghiền giấy, cùng họa án bên cạnh này mặt rộng hơn hai mét cái gương lớn, Ngô Không đương nhiên liền đoán được nơi đây tuyệt đối là Nhưng Hải phòng ngủ.

"Không nghĩ tới Nhưng Hải đã vậy còn quá tự luyến? Bất quá hắn họa vẫn rất đẹp mắt, về sau tìm cơ hội để cho hắn cũng giúp ta vẽ lên mấy tấm. Ta hình tượng tốt như vậy, không vẽ hạ xuống chẳng phải là uổng công?" Ngô Không lòng tự tin siêu cấp quá mức tự làm bằng.

"Trước tiên đi ra lại nói, nhiệt chết ta... . Chờ chút!" Ngô Không đang chuẩn bị đem khoá kéo toàn bộ kéo ra thì hắn bất thành linh nhớ tới Phong Ma Sơn

đáng sợ nhiệt độ, nhất thời cũng không dám làm loạn.

Hơi hướng về chung quanh ngó ngó, quả nhiên, chính mình món kia Thiên Huyền Tuyết Lang áo cùng một bộ tân tiệm tiệm tiểu hảo Tịnh Y Vô Tăng bào, liền chỉnh chỉnh tề tề bày ở giường một góc.

Cầm qua y phục, tại túi lớn bên trong sau khi mặc tử tế, Ngô Không liền chui ra Thú Bì ngủ say túi.

Mặc cặp kia cũng vừa chân tăng giày về sau, Ngô Không liền trong phòng ngủ tùy tiện tản bộ đứng lên.

"A? Đây là cái gì đồ chơi?" Đi đến cái bàn kia thời điểm, Ngô Không liền phát hiện một cái cũng thần kỳ ý tứ.

Một cái Đại Thanh bát hoa bày ở trên bàn kia, chén phía dưới còn ép tờ giấy, Ngô Không chưa kịp gấp xem, Lúc này, hắn toàn bộ chú ý lực, đều đã bị trong chén này hai cái kỳ vật hấp dẫn.

"Này? Người tốt, ta gọi Ngô Không. Các người tên gọi là gì à?" Ngô Không mỉm cười, đối với trong chén này hai cái lớn chừng ngón cái Tiểu Bàn hài nhi hỏi.

Trong chén hai cái Tiểu Bàn hài nhi vừa nhìn thấy Ngô Không, liền cùng nhau hét lên một tiếng về sau, toàn bộ Đồ dọa đến cuộn mình đứng lên, chỉ đem chính mình móng vuốt nhỏ đối với hướng về Ngô Không.

"Ha ha... , vẫn rất nhất gan. Sao? Cái này còn có tờ giấy." Ngô Không mỉm cười rút ra tờ giấy kia nhìn.

"Hắc! Hảo Tự! Không nghĩ tới, Nhưng Hải lại còn là cái sách lớn họa sĩ, quả nhiên không hổ là bằng hữu của ta. Tĩnh về sau, đem chén này Phong Ma Tuyết Tham canh, uống ——?" Ngô Không tròn mắt hốc mồm nhìn xem trong tay tờ giấy, lại quay đầu nhìn xem trong chén này hai cái chổng mông lên Tiểu Bàn hài nhi, hắn cả kinh tròn mắt đều nhanh rơi mặt đất.

"Uống cái đồ chơi này, cái này mẹ hắn không phải nghiệp chương sao!" Nổi giận thùng thùng mắng xong về sau, Ngô Không liền cẩn thận từng li từng tí bụng lên bát to, hướng dưới lầu đi đến.

Đệ nhị tầng là ở giữa Phòng Luyện Công, Ngô Không vội vã đi phóng sinh, liền cũng không có quá để ý tại đây bài trí, bụng chén liền vội vã hướng phía tầng tiếp theo đi đến.

Xuống đến tầng này, chính là lầu một phòng khách, Ngô Không vẫn không có quá để ý tại đây bài trí, bụng chén liền vội vã cửa trước đi ra ngoài.

"A ——!" "Ha-Ha ——!", "Bành ——!" "Bành bành ——!" .

"A ——!" "Ha ha ha ——!", "Bành ——!" "Bành bành bành ——!" .

"A ——!" "Ha-Ha ——!", "Bành ——!" "Bành bành ——!" .

... ..

10 vạn dự bị Vô Tăng,

Đón xuất sinh nằng gắt, tại một cái cực lớn rõ ràng tinh trên quảng trường, đều nhịp luyện một bộ, vừa nhìn liền phi thường ngu ru bức dễ dàng võ công.

Ngô Không nhìn trước mắt này tám rung động hình ảnh, trong lòng của hắn trong nháy mắt liền trực tiếp kích động tăng cao!

Mà khi hắn cúi đầu nhìn xem trong chén hai cái Tiểu Mập Mập về sau, Ngô Không trong lòng này cổ mãnh liệt tâm tình kích động, lập tức liền biến mất không còn một mảnh.

"Nhưng Phàm, ta muốn đem bọn họ phóng sinh. Người nói cho ta nghe một chút đi, ta làm như thế nào thả." Ngô Không đi đến đang tại giám sát luyện võ Nhưng Phàm bên người, hướng về vị này La Hán Điện thứ nhất điện chủ hỏi.

Nhưng Phàm không nhúc nhích đứng tại chỗ, ánh mắt nhìn xem trên quảng trường những dự bị đó Vô Tăng, căn bản không để ý tí nào cái này, cái gì đều không phải là Tiểu Mập Mập.

Ngô Không gặp Nhưng Phàm không có phản ứng chính mình, hắn coi là đối phương là chỗ chức trách không thể tùy tiện nói, liền bụng chén đứng ở một bên, quan sát lên dự bị Vô Tăng Thần Luyện.

Dù sao cũng không vội ở nhất thời, Ngô Không liền tính toán đợi Thần Luyện kết thúc sau khi, lại hỏi thăm một chút phóng sinh phương pháp.

Nhưng Phàm vừa nhìn cái kia vô cùng không biết tốt xấu, ngu xuẩn cực độ, tư chất phế thải, cực kỳ chán ghét heo mập Tiểu Sa Di, vậy mà chẳng biết xấu hổ đứng ở một bên, trắng trợn học trộm bọn họ Tịnh Y Vô Tăng võ công, nhất thời trong lòng của hắn liền càng thêm căm ghét đối phương.

Chán ghét thuộc về chán ghét, căm ghét thuộc về căm ghét, Nhưng Phàm nhưng cũng may may cũng không thể khi dễ đối phương, càng không thể dễ cho cái này buồn nôn Tiểu Sa Di rời đi nơi đây, ngăn cản hắn nhìn lên mọi người tập võ.

Nhưng Phạm loại mâu thuẫn này cùng cực tâm tính, cũng là toàn bộ Phong Ma Sơn tuyệt đại đa số Tịnh Y Vô Tăng, bây giờ nhìn chờ đợi Ngô Không cái này, may mắn tiến vào Phong Ma đại điện gặp qua áo bào đen trưởng lão, đồng thời cũng là La Hán Điện người sát sư, hai ngàn năm tới Phong Ma Sơn vị thứ nhất ngoại lai "Học sinh du học" tâm tính.

"Các người chờ một lát ta một hồi a, ta hiện tại còn không thể phóng sinh các người. Ta đoán luyện về sau, liền sẽ đem các người đem phóng thích, các người không nên gấp gáp. Ngoan ngoãn nha." Ngô Không mỉm cười đối với trong chén Tuyết Tham sau khi nói xong, liền cẩn thận từng li từng tí cầm chén để ở một bên, sau đó... .

Hắn vậy mà hoạt động một chút tay chân cổ tay về sau, liền ngay trước 10 vạn dự bị Vô Tăng mặt, mắt nhắm đến nhà bà ngoại, luyện từ bản thân biết duy nhất cái thể tuyệt học, thanh tịnh Tâm Quyết gia cường phiên bản —— cười ngửa ngồi xôm háng kiêu!

10 vạn Vô Tăng xem Tiểu Mập Mập tuyệt học về sau, hơi kém đoàn thể Đồ ngã sắp xuống tại trên quảng trường, tạo thành Phong Ma Sơn từ trước tới nay, đại quy mô nhất đoàn thể luyện công đau sức hông Thâm Án.

Ngô Không loại này thích ra danh tiếng gia hỏa, vừa nhìn mọi người trên mặt Đồ lộ ra chán kinh biểu lộ, hắn nhất thời liền lập tức giật lên tới.

Ngô Không trong lòng tự nhủ: "Ta cho các người chơi cái lợi hại!"

Nghĩ đến đây, Ngô Không một cái liền còi trên thân Thiên Huyền Tuyết Lang bào, trực tiếp liền đem áo choàng ném tới chạc cây phía trên, đón lấy, hai cánh tay hắn bình thân, trong nháy mắt liền đông lạnh thành một cái sống sờ sờ tảng băng!

"Nhanh cứu người ——!" "Tiểu Mập Mập không thể chết ở chỗ này ——!" "Thật mẹ hắn hỗn đản! Hắn thể nào lựa chọn nơi này tự sát đâu? ——!" "Ai nha của ta má ơi! Điện chủ không phải chém sống chúng ta không được ——!"

... .. !

Loạn! Siêu cấp đại loạn! Trên quảng trường nhất định liền loạn thành hỗn loạn!

Luyện võ, còn luyện cái rầm chó Võ, sở hữu Vô Tăng Đồ hù chết, điên một dạng đem Tiểu Mập Mập vây vào giữa, đồng thời trước tiên liền đem Thiên Huyền Tuyết Lang bào gắn vào Ngô Không trên thân.

Nhưng Phạm Lúc này đã hoàn toàn dọa sợ, hắn chỉ là bất lực ngồi liệt trên mặt đất, trong miệng càng không ngừng tự mình lầm bầm: "Không oán niệm ta, không oán niệm ta, ... , ta chỉ là không để ý tới hắn mà thôi, không oán niệm ta,"

"Ừm ——? Hắn khả năng không phải tự sát, hắn vậy mà chuẩn bị cho mình một đôi Tuyết Tham vương! Còn có hay không Thiên Lý! Cái này hỗn đản vì là hù dọa chúng ta, cũng dám lãng phí loại này đỉnh cấp thiên tài địa bảo!" Một cái hai mắt đỏ bừng thanh niên Vô Tăng không muốn sống kêu thảm nói. UU đọc sách

"Dứt khoát để hắn chết quên! Hắn loại người này chết không có gì đáng tiếc! Chúng ta đem Tuyết Tham vương chia được chứ?" Một cái khác hai mắt đỏ mầu thanh niên Vô Tăng, dứt khoát liền treo lên thấy chết không cứu suy nghĩ.

"Chỉ toàn ở chỗ này nói nhảm! Cái này hỗn đản nếu là chết lời nói, chúng ta hết thấy đều muốn đi theo không may! Cho hắn ăn một cái liền đã đầy đủ, còn lại một cái chúng ta mười vạn người chia. Tức chết cái này buồn nôn hỗn đản!" Vị thứ ba đã đỏ mắt lại thông minh thanh niên Vô Tăng, xách cái Lưỡng Toàn Tề Mỹ đề nghị.

Đầu này đề nghị đạt được tất cả mọi người đồng ý, thế là, thanh niên Vô Tăng bọn họ đem một cái Tuyết Tham vương nắp kỹ về sau, liền đem này một cái khác, cho dù là đặt ở Phong Ma Sơn bên trên, cũng tuyệt đối có thể được xưng là là tuyệt đỉnh thiên tài địa bảo —— vạn năm lạnh Linh Tuyết Tham Vương, trực tiếp nhét vào Ngô Không trong miệng.

"Thế nào? Ta chiêu này có phải hay không cũng rất lợi hại? Đây chính là sư phụ ta dạy ta, bỏ a?" Ngô Không vừa tỉnh tới, liền cười hi hi hướng về phía vây quanh hắn Vô Tăng bọn họ nói ra.

Lần này, Ngô Không chơi đúng là có chút quá phận, thanh tịnh Tâm Quyết tuy nhiên thể nhưng là cam đoan hắn chết không, thể nhưng là bản thân hắn đông thành băng đông về sau, đó cũng là nhất động cũng không thể động.

Nếu như chung quanh không có người ngoài cứu hắn lời nói, vậy hắn liền không phải tươi sống chết đói không thể.

Ngô Không đầu nóng lên, liền nghĩ đến cho mọi người phơi bày một ít "Người sống Biến tảng băng" chơi bạc mạng diễn xuất, đây tuyệt đối là vô cùng lỗ nhăng cũng vô cùng vô não, cực phẩm Nhị Hóa hành vi.

Thanh niên Vô Tăng bọn họ nghe xong Ngô Không lời nói, liền cho rằng hắn là thừa nhận mình quả thật là hù dọa mọi người, có thể nghĩ, thanh niên Vô Tăng bọn họ Lúc này trong lòng loại kia phản nộ, là nên đến cỡ nào mãnh liệt.

Lúc đầu thanh niên Vô Tăng bọn họ liền đã rất chán ghét Ngô Không, hiện tại, hừ hừ... , không có coi Ngô Không là trận liền cho tươi sống đánh như từ, này Đồ thuần túy cũng là xem ở Nhung Hải trên mặt mũi a.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8:: Không đánh đã khai

"A? Ta trong chén này hai cái Tiểu Mập Mập đâu? Chẳng lẽ bọn họ chạy sao? Không nên à...?" Ngộ Không phát hiện trong chén hai cái Tuyết Tham vương không, liền nghi hoặc tự nhủ.

Thanh niên Võ Tăng bọn họ thấy đối phương phát hiện Tuyết Tham vương không có, liền toàn bộ Đồ thần sắc xấu hổ đem đầu phiết hướng về nơi khác, dù sao cũng là không nhìn tên hỗn đản kia Tiểu Phi tử liền đúng.

Tuy nói bọn họ cảm thấy muội Tiểu Phi tử một cái Tuyết Tham vương, này thuần túy cũng là bởi vì Tiểu Phi tử đáng đời, ai bảo hắn trước tiên trò đùa quái đản, lại nói, mọi người còn cứu hắn mệnh đầu, cái này cũng nên thu chút mà thù lao đi, đúng hay không?

Bất quá, bọn họ tuy nhiên trong lòng là nghĩ như vậy, thế nhưng là không biết làm sao, bọn họ vẫn không thể đương nhiên đi đối mặt người mất.

"Uy, các ngươi nhìn thấy này hai cái Tiểu Mập Mập sao?" Ngộ Không hướng về chung quanh thanh niên Võ Tăng bọn họ hỏi.

Thanh niên Võ Tăng bọn họ lẫn nhau nhìn một chút về sau, nhao nhao đưa ánh mắt nhìn về phía cái kia suu tầm Tuyết Tham Vương Thông Minh Võ tăng.

"Uy, ngươi biết này hai cái Tiểu Mập Mập hạ lạc sao?" Ngộ Không gấp tất cả mọi người nhìn về phía thông minh Võ Tăng, hắn liền hướng về đối phương nghe ngóng nói.

"Chưa thấy qua! Không phải! Đây hai cái Tuyết Tham Vương Đồ bị ngươi ăn! Đúng! Chính là vì cứu ngươi, chúng ta đem hai cái Tuyết Tham Vương Đồ dứt cho ngươi! Ngươi đừng có lại hỏi ta!" Thông minh Võ Tăng thật sự là không muốn đem thiên tài địa bảo trả lại Ngộ Không, hắn thất kinh lớn tiếng nói láo hoàn tất về sau, liền một hàng thuốc trốn cái vô ảnh vô tung.

"Đúng! Cho ngươi ăn!" "Đừng hỏi ta! Ta có việc bận!" "Chính là cho ngươi ăn!" "Ngươi đã ăn, đừng hỏi ta!" "Ta cái gì cũng không biết!"

Thanh niên Võ Tăng bọn họ loạn thất bát tao hồ to, trong nháy mắt liền toàn bộ Đồ chạy cái vô ảnh vô tung, liền ngay cả ngồi liệt trên mặt đất Nhung Phàm, cũng đều bị hai vị Võ Tăng kái, một hàng thuốc cũng không có bóng dáng.

To như vậy một cái Bạch Tinh trên quảng trường. Lúc này cũng chỉ còn lại có Ngộ Không tự mình một người, hắn ngẩng ngốc đứng tại chỗ, một bên ngoắc nhìn về phía trước, một bên nhỏ giọng tự lẩm bẩm.

"Ăn? Bị ta ăn? Lại bị ta ăn? Bị ta ăn?" Vừa nói, Ngộ Không trong đầu liền tự động phát hình, này hai cái Tiểu Bàn hải nhi đáng yêu bộ dáng.

Cứ như vậy, cũng không biết quá dài thời gian, bất thành lĩnh, Ngộ Không đối mặt đất thống khổ nôn ra một trận, bất quá, hắn đã có một ngày cũng chưa ăn cái gì, đương nhiên là nhả không ra bất kỳ vật gì.

Sau cùng, Ngộ Không đành phải trùng trùng điệp điệp quỳ trên mặt đất, một người ở cái này quảng trường không lồ phía trên, càng không ngừng vì chính mình "Ăn người" đáng sợ hành vi, dập đầu chuộc tội.

Lúc chạng vạng tối, Nhung Hải tử Phong Ma trong điện đi ra về sau, liền thần sắc vô cùng uể oải hướng phía chính mình chỗ ở địa phương, hữu khí vô lực từng bước một đi tới.

Hắn vì là Nhung Không sự tình, tại Phong Ma trong điện hướng về sư phụ tìm rỗng rã một ngày thời gian, thế nhưng là kết quả lại phi thường làm cho người uể oải.

Nhung Chiến Pháp sư cũng không đồng ý hắn nhận Ngộ Không làm đồ đệ, cũng không có đồng ý giảm bớt Ngộ Không Điểm Công Hiến.

Nếu đây vốn chính là hợp tình lý sự tình, Ngộ Không lại không nguyện ý tại Phong Ma Sơn chờ đợi cả một đời, hắn đương nhiên là không có tư cách kế thừa La Hán Điện; còn nói giảm bớt Điểm Công Hiến, còn có thể làm sao giảm bớt, chẳng lẽ trực tiếp giảm bớt trở về 0 sao? Đây giống như trực tiếp thả người lại có cái gì khác nhau?

Mười lăm Điểm Công Hiến nếu một chút Đồ không cao, nếu như Ngộ Không thật là có bản lĩnh lời nói, dù là hắn cũng là ba ngày sau đó trực tiếp trở thành Dương Thần vô giả, này nhưng Chiến Pháp sư hai lời cũng sẽ không nhiều lời, trực tiếp liền sẽ cùng ngày liền tiến đưa Tiểu Mập Mập rời đi Phong Ma Sơn, hơn nữa còn sẽ chuẩn bị cho hắn một cái long trọng vui vẻ đưa tiễn sẽ.

Nhưng nếu như Ngộ Không không có bản sự lời nói, vậy hắn liền thành thành thật thật tại Phong Ma Sơn bên trên chờ đợi mười lăm năm đi, đến lúc đó

Phong Ma Son tự sẽ đem hán bồi đường thành Dương Thần võ giả, sau đó liền sẽ lập tức đem hán đuổi ra Phong Ma Son, đồng thời mãi mãi cũng sẽ không lại để cho hán tiến đến.

Nhung Hải làm Nhung Không bằng hữu, tuy nhiên biết rõ những chuyện này, nhưng hán vẫn là đám bằng hữu nỗ lực sau cùng một cái, vô luận như thế nào, hán cuối cùng là Sử xong chính mình tất cả lực lượng.

"A? Chính là giúp tiểu tử chạy đến đâu mà đi? Trai Đường bên trong làm sao không có bất kỳ ai? Thật sự là,

Lại muốn ta cái này Đại Hòa Gia tự mình động thủ nấu cơm." Nhung Hải trở lại La Hán Điện bên trong, liền phát hiện Trai Đường bên trong vậy mà không có một cái nào tăng nhân, thế là, hán liền tự mình xuống bếp làm tám đạo trai đồ ăn cùng nhất đại thùng mết.

Sau khi làm xong, Nhung Hải một tay mang theo hộp cơm, một tay mang theo óc chó, mỉm cười bước nhanh hướng chỗ mình ở chạy chậm đi qua.

Đi qua quảng trường, Nhung Hải liền nhìn thấy một màn, hán Vĩnh Sinh đều khó mà quên hình ảnh.

Ngô Không cả người Đô mềm mại nằm rạp trên mặt đất, hai mắt buồn bã thần sắc thống khổ, càng không ngừng máy móc giống như hương về lạnh như băng trên mặt, một chút... Một chút... , càng không ngừng bắt lực cùng cực đụng chạm lấy.

"Ai... , bái phật liền bái phật thôi? Làm sao khiến cho đuổi theo hình một dạng, thực sự là. Bất quá, biết cố gắng, dù sao cũng là sự tình tốt. Ta vẫn là trước tiên không nên quấy rầy hán." Nhung Hải coi là đồ đệ là đang cố gắng tu hành, liền nói một mình lấy hướng về hán đi qua.

"Nhung Không, cơm chay ta đã cầm về, ngươi một hồi tiến đến ăn đi." Nói xong, Nhung Hải liền hướng phía chính mình Tiểu Lâu, trực tiếp đi qua.

Trái các loại, Nhung Không không trở lại; phải các loại, Nhung Không vẫn là không trở lại; lại liền tưởng đến trong điện dị dạng, Nhung Hải rốt cục cảm thấy được không đúng.

Đưa tay hướng phía trên bàn Tiểu Chung vừa gõ, Nhung Hải an vị trên ghế lẳng lẳng đợi.

"Ha ha, tuyệt này bất súp quả nhiên là hiệu quả rất tốt, ta chân khí Lực ngưng tụ tăng lên tốt nhiều." "Ta khí lực cũng dài mấy mươi cân, cái đồ chơi này nhất định quá thần!" "Đúng rồi! Đây vẫn chỉ là một cái hiệu quả, nếu như chúng ta có thể ăn hai cái lời nói... , ai, ngấm lại Đô món gan đau nhức!" "Cái kia Tiểu Thí Hải Nhi, là chỗ nào làm cho loại bảo bối kia đâu?" "Còn có thể là ai, khẳng định là lão sư cho chứ sao." "Lão sư quả thực là quá bất công, bình thường đối với chúng ta nhỏ mọn như vậy, có thể quay đầu trở lại, hán liền cho người ta một cái Đại Bảo Bối."

... ..

La Hán Điện hậu sơn một chỗ trong sơn cốc, 10 vạn thanh niên Võ tăng tập hợp một chỗ, đang tại này cái rầm mở ra Tuyết Tham canh cùng hưởng đại phái đối với thi năm vị Phó Điện Chủ trên thân Tiểu Linh Đang bất thành linh vang lên.

Năm người dọa đến toàn bộ Đô đem cái chén không rơi trên mặt đất, sau đó liền không nói hai lời, đi chợ hướng phía Nhung Hải Tiểu Lâu chạy gấp tới.

Trừ cực kì cá biệt thanh niên Võ tăng, phát hiện bọn họ dị dạng bên ngoài, người khác vẫn là rất vui vẻ vui chơi giải trí, không tìm không phải nói chuyện trời đất.

"Trước tiên dừng lại! Chúng ta nhất định phải thương lượng một chút hiện tại nên làm cái gì. Điện chủ tuyệt đối là đã phát giác, chúng ta một hồi muốn làm sao dẫn dò?" Nhung Phàm hiện tại quả thực là sợ chết, Nhung Hải trước khi đi đối với hán thiên đình ninh vạn dẫn dò, muốn hán chiếu cố tốt Nhung Không, nhưng bây giờ ngược lại tốt, hán vậy mà cùng mọi người cùng nhau vững hổ Nhung Không một cái Đại Bảo Bối.

"Cái kia Tiểu Sa Di sao có thể nhỏ mọn như vậy đây! Không phải liền là ăn hán một cái Tuyết Tham vương sao? Hán phát hiện về sau, có thể tìm chúng ta lý luận sao? Lại bởi hán một cái chính là, hán sao có thể đâm thọc đâu? Dù sao cái kia tham gia tất cả mọi người ăn, điện chủ cũng không có khả năng xử phạt tất cả mọi người a? Chúng ta liền tình hình thực tế nói tốt." Nhung Giới vô cùng buồn rầu đề nghị.

"Đúng! Liên tình hình thực tế nói, dù sao là Tiểu Sa Di trước tiên trò đùa quái đản. Chúng ta còn đã cứu hán đâu? Ăn hán một cái tham gia làm sao? Mọi người nhiều nhất là hòa nhau, đúng không?" Nhung Dững vô cùng cảm giận bất bình nói ra.

Nhung Sơn, Nhung Nghiễm không có ngôn ngữ, bất quá bọn hán rõ ràng cũng đồng ý ăn ngay nói thật ý kiến.

Năm người thương lượng xong tất về sau, liền lại hướng phía Tiểu Lâu chạy tới.

Ngô Không Lúc này đã bị Nhung Hải điểm bất tỉnh, đặt ở lầu ba nghỉ ngơi, cho nên năm người tại Tiểu Lâu trước đó, bình không nhìn thấy Tiểu Mập Mập thân ảnh.

Cứ như vậy, năm người lo sợ bất an, đứng tại trước lầu đợi.

"Tất cả vào đi." Nhung Hải đoan đoan chính chính ngồi ở đại sảnh chủ vị, hướng về phía ngoài cửa bình thân phân phó nói.

Năm người rất khấn trương, cũng sợ hãi, run rẩy liền đi tiến đến.

"Điện chủ! Chúng ta không có làm qua bất luận cái gì có lỗi với hán sự tình! Ngài không thể chỉ nghe hán lời nói của một bên, liền đem sở hữu trách nhiệm

đều do đến trên người chúng ta!" Thật sự là quá khẩn trương, đến mức mới vừa vào cửa, Nhung Phàm liền không kịp lại được lớn tiếng giải thích đứng lên.

"Đứng! Điện chủ! Chúng ta không sai! Ngài nhất định phải nhìn rõ mọi việc!" "Điện chủ! Xin ngài nhất định phải cẩn thận điều tra, UU đọc sách tuyệt không thể oan uổng chúng ta!" "Điện chủ! Cái kia Tiểu Mập Mập liền sẽ nói bậy, ngài có thể ngàn vạn không thể lệch nghe thiên tín à!" "Điện chủ! Chúng ta thật không có làm cái gì! Ngài phải tin tưởng chúng ta à!"

Bởi vì Nhung Phàm Trư đồng đội hành vi, trực tiếp dẫn phát hấn bốn người tâm lý khủng hoảng, bọn họ cũng cùng một chỗ đi theo, kêu loạn lớn tiếng giải thích đứng lên.

Nhung Hải gặp này, hấn cũng là mộng, trong lòng tự nhủ: "Đây là chuyện gì xảy ra? Nhung Không cũng không có nói với ta thứ gì à? Chẳng lẽ trong này còn có cái gì việc khác mà sao? Đợi ta lừa dối một lừa bọn họ."

Nghĩ đến đây, Nhung Hải liền dùng lực vỗ cái ghế lan can, căm tức nhìn năm người lớn tiếng chất vấn: "Chuyện cho tới bây giờ! Các người còn dự định giấu diếm sao! Ta lại cho các người một cái cơ hội! Các người đem việc của mình, thành thành thật thật cho ta dọn dò một lần!" Vừa mới nói xong, Nhung Hải thuận tiện giống như một cái hùng sư, gắt gao trừng mắt năm người.

Năm người tại Nhung Hải dưới ánh mắt, tâm lý phòng tuyến trực tiếp liền hoàn toàn sụp đổ, thế là, bọn họ một năm một mười dọn dò buổi sáng phát sinh tất cả mọi chuyện.

Nhung Hải biết sở hữu tiền căn hậu quả về sau, hấn hiện tại trong nội tâm tư vị, vậy đơn giản cũng đừng xách, ngọt bùi cay đắng mặn tuyệt đối là Ngũ Vị Trần Tạp.

Nhung Hải không nghĩ tới, chính mình hảo ý cho Nhung Không hai cái bảo bối, lại dẫn tới đằng sau một đồng lớn loạn sự tình.

Khoát tay để cho năm người rời đi về sau, Nhung Hải liền tâm tình nặng nề hướng về lầu ba đi đến, hấn hiện tại đã khẩn cấp cảm giác được, chính mình nhất định phải tranh thủ thời gian thật tốt dạy bảo Nhung Không.

Nếu không lời nói, ăn Tuyệt Tham loại này Ăn chay, đều có thể dẫn phát nhiều như vậy loạn sự tình, có thể thấy được Nhung Không là có bao nhiêu mù chữ.

Thật sự nếu không thật tốt dạy bảo hấn lời nói, còn không biết Tiểu Mập Mập, tại những ngày tháng sau này bên trong, lại sẽ chính ra cỡ nào kỳ hoa sự tình đây.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9:: Nhung Hải truyền Võ

Nhìn xem trước mặt lẳng lặng ngủ say đồ đệ, Nhung Hải hơi hơi sau khi thở dài, liền đi tới chính mình họa trước án, cầm bút lên bắt đầu một bên Hội Họa, một bên chờ đợi đối phương tỉnh lại.

Hiện tại, Nhung Hải cũng không dám lại tùy tiện vứt xuống đồ đệ rồi đi, có trời mới biết, chính mình cái này vô cùng hai, vô cùng mù chữ hảo hữu đồ đệ, tại sau khi tỉnh lại, lại sẽ chính ra một ít gì kỳ hoa sự tình.

Như thế, mãi cho đến Nguyệt treo Trung Thiên thời điểm, Ngộ Không rốt cục mơ mơ màng màng tỉnh lại.

"Người bây giờ cái gì cũng đừng nói, nghe ta nói. Người ăn tên tiểu nhân kia mà một vật, nếu chỉ là một loại thực vật mà thôi, cho nên người không cần thương tâm khổ sở. Lại nói, vật kia là người khác đút cho người ăn, dù cho quên Ác Nghiệp lời nói, cũng không tính được trên đầu người. Người bây giờ theo ta đi, người nhất định phải ăn vài thứ mới có thể, người bây giờ thật sự là quá hư nhược, nhất định phải ăn!" Nhung Hải đứng ở giường một bên, không thể nghỉ ngơi sau khi nói xong, liền quay người đi xuống lầu.

Ngộ Không nghe xong đối phương khuyên giải về sau, tâm tình thoáng tốt một chút, tuy nhiên hấn hiện tại thật sự là cái gì Đồ không muốn ăn, thế nhưng là Nhung Hải thái độ thật sự là quá kiên quyết, hấn đành phải miễn cưỡng đứng lên, hữu khí vô lực đi xuống lầu.

Đón lấy, Nhung Hải liền dẫn đồ đệ, đi Trai Đường uống hai chén cháo loãng, sau đó, hai người liền cùng một chỗ trở lại Tiểu Lâu.

"Cho, đem cái này chén trà uống đi." Nhung Hải từ không gian đại lý, xuất ra một cái phong cách cổ xưa Tiểu Trà bình, từ đó lấy ra một mảnh tàn ra kim

sắc ánh sáng Trà Diệp, cực kỳ cẩn thận tưới pha một chén nhỏ về sau, liền đem cái này duy nhất một chén nước trà, đưa cho chính mình hảo hữu đồ đệ.

Ngộ Không Lúc này chóng mặt cũng không nghĩ quá nhiều, hấn ngựa đầu liền đem cái này chén trà uống hết, liền ngay cả này một mảnh Trà Diệp, hấn cũng đều cùng nhau rót vào trong bụng.

Nhưng Hải nhìn thấy hấn loại này không học thức uống pháp luật, hơi kém liền đau lòng tại chỗ thổ huyết.

"A ——? Trà này chuyện gì xảy ra đây? Đã vậy còn quá thoải mái? Lại cho ta tới một chén." Ngộ Không một miệng trà vào trong bụng về sau, trong nháy mắt liền cảm thấy toàn thân mình lỗ chân lông, phảng phất lập tức tất cả đều mở ra, chính mình sở hữu phiền não cũng toàn bộ Đổ đi cái không còn một mảnh, thân thể giống như một mảnh vũ mao, loại kia cực độ thoải mái cảm giác, quả thực là dễ chịu không muốn không muốn.

"Không! Loại này Phật trà ta tổng cộng cũng chỉ có hai lượng! Ngươi muốn đều không cần còn muốn!" Nhưng Hải toàn bộ thân gia, hấn trân quý nhất cũng là cái này hai lượng Phật trà, chịu đựng mãnh liệt nỗi buồn, hấn mới cho hảo hữu đồ đệ cả như thế một chén nhỏ, nhưng hấn không nghĩ tới là, đối phương lại đem cái này chén trân quý cùng cực nước trà, làm súc miệng nước cho hát!

Còn muốn lại uống một chén? Làm ngươi Xuân Thu Đại Mộng đi thôi.

"Nhìn ngươi này hẹp hòi dạng! Cờ nào vật trân quý một dạng, ta mới không có thêm đây." Ngộ Không khinh thường nói với Nhưng Hải.

Nhưng Hải tuy nhiên bị lời này tức chết đi được, bất quá hấn cũng không có giải thích cái gì, chỉ là đi thẳng vào vấn đề đối với Nhưng Không giảng đạo: "Ngươi bây giờ cũng đừng đi thành, để cho ta dạy võ công cho ngươi đi."

Ngộ Không một ly trà vào trong bụng, cả người đều giống như Biến thông minh một điểm, hấn hơi suy nghĩ một chút về sau, liền hướng mình hảo hữu hỏi: "Sư phụ ta thật sự là thánh nhân sao? Hấn thọ nguyên đến là bao nhiêu?"

Nhưng Hải thật sự là rất không muốn trả lời vấn đề này, bởi vì hấn phi thường sợ hãi Tiểu Mập Mập cái đuôi vểnh đến bầu trời, đây là phi thường có khả năng, nhưng hấn nếu như không trả lời lời nói, hảo hữu đồ đệ hiển nhiên là không có khả năng an tâm.

Thế là, Nhưng Hải gầy vò khốn khổ nửa ngày sau, lúc này mới ăn ngay nói thật nói: "Là thánh nhân không sai, về phần thọ nguyên là bao nhiêu... , ta thật sự là không biết. Bất quá ta nghe người ta nói qua, thánh nhân muốn đi tùy thời đều có thể đi, thánh nhân muốn lưu mãi mãi cũng có thể lưu."

"Lợi hại như vậy? Quả nhiên không hổ là sư phụ ta! Không nghĩ tới, ta lại là Thánh Nhân Môn Đồ! Ta thế nào cứ như vậy ngu ngốc đâu? Ủ, ta đoán chừng sư phụ nhất định sẽ chờ ta, tuyệt đối là sẽ chờ ta! Được rồi, xem ở ngươi là bạn thân ta trên mặt mũi, ta liền cho ngươi một cơ hội tốt, ngươi dạy ta võ công đi." Ngộ Không ngu ngốc hống hống đối với mình hảo hữu sư phụ giảng đạo.

Dù sao trước đó đã có tâm lý chuẩn bị,

Nhưng Hải cũng liền thoáng phiên muộn một tiểu dưới về sau, liền bắt đầu nghiêm túc vì là Ngộ Không giảng giải lên Phật Môn Võ Học.

Nhưng Hải giảng những này, thủ an Thiên Sư nếu đã vì Ngộ Không nói qua, tuy nhiên Nhưng Hải giảng càng thêm dễ hiểu cũng càng thêm thông tục dễ hiểu, cho nên, Ngộ Không liền lại nghiêm túc một lần nữa ôn tập một lần.

"Tốt, trên đại thể chính là như vậy. Nhưng Không, Phật Môn sở hữu công pháp, chúng ta La Hán Điện Đồ sư tử tâm có phó bản, ngươi đi với ta tuyển một môn hảo tâm nhất pháp luật đi." Nói, Nhưng Hải liền đứng dậy, muốn dẫn đồ đệ tuyển chọn Võ Công Tâm Pháp.

Ngộ Không cũng không có phản đối Nhưng Hải gọi mình xưng hô, hấn cau mày suy nghĩ nửa ngày sau, lúc này mới rốt cục quyết định, thoáng đem hai cái bí mật nói cho hảo hữu.

"Không cần, sư phụ ta dạy qua ta một môn tâm pháp, ta đã học không tâm hấn pháp luật. Nơi này có quyền sách, ngươi xem một chút có thể dạy ta sao?" Ngộ Không nói xong, liền đem 《 Cửu Hoàn Chi 》 từ không gian đại lý lấy ra, giao nó cho hảo hữu.

Nhưng Hải chợt nghe xong đồ đệ học qua tâm pháp, nhất thời trong lòng liền hoảng lên, hấn nhưng là cũng sợ hãi đồ đệ luyện được tâm pháp không đủ đỉnh cấp, nhưng hấn nghĩ lại lại nghĩ một chút, liền hoàn toàn yên lòng.

Thủ an Hoạt Phật tất nhiên sớm có an bài, thánh nhân kia truyền lại Võ Học Tâm Pháp, chắc hấn nhất định là không thể nào không đủ đỉnh cấp, cho nên, Nhưng Hải liền không quan tâm tiếp nhận bí tịch.

"Cửu Hoàn Chi? Danh tự nghe thế nào quen thuộc như vậy đâu? Chờ chút! Cửu Hoàn Chi ——!" Nhưng Hải nghĩ đến quyền bí tịch này lai lịch về sau, nhất thời liền sợ hãi kêu lấy từ trên ghế nhảy dựng lên.

Ngộ Không đến là thế nào đạt được quyền bí tịch này, Nhưng Hải hiện tại đã đoán được, cho nên, hấn cũng không có rảnh lại đi hỏi nhiều một câu, Lúc này, hấn chỉ là mang lòng tràn đầy tâm tình kích động, cẩn thận từng li từng tí liếc nhìn bản này, danh xưng là thiên hạ đệ nhất chỉ cái thể tuyệt học.

Trọn vẹn xem hai giờ, Nhưng Hải lúc này mới xem hết bản này hơi mỏng bí tịch, sau khi xem xong, Nhưng Hải liền khép lại bí tịch, thỏa mãn dựa vào ghế càng không ngừng suy nghĩ lên trong sách nội dung.

"Thế nào? Ta muốn học này môn chỉ pháp, ngươi có thể dạy ta sao?" Ngộ Không đầy cõi lòng chờ mong hướng về hảo hữu hỏi.

"Đạo Môn Bảo Điện, thần công tuyệt kỹ! Quả nhiên không hổ là thiên hạ đệ nhất chỉ! Bất quá... , ta không thể đem này môn chỉ pháp dạy cho ngươi. Ngươi đừng vội à, ngươi nghe ta nói, nếu như ngươi học này môn chỉ pháp lời nói, căn bản cũng không năng lượng dễ dàng xuất ra. Cái này dù sao không phải chúng ta Phật Môn Vô Học à!" Nhưng Hải chính mình cũng phi thường buồn rầu Hưởng Nhưng khoảng trống khuyến. UU đọc sách

Cửu Hoàn Chi thật sự là rất lợi hại, nó tổng cộng chia làm cửu tầng, trước sáu tầng Hậu Thiên Cảnh Giới liền có thể tu luyện, theo thứ tự là một trước, Nhất Hậu, một trái, một phải, vừa lên, một chút, tổng cộng là lục tầng sáu loại chỉ pháp.

Cái này sáu loại chỉ pháp phi thường lợi hại, võ giả sau khi luyện thành, ngón tay hơi động một chút, Chi Lực liền có thể lúc trước, về sau, trái, phải, thượng, hạ , bất kỳ cái gì một cái phương hướng tùy ý công kích địch nhân, nhất định cũng là bí ẩn tới cực điểm ác độc chỉ pháp, tuyệt đối là đánh lên, ám sát không có con đường thứ hai.

Đệ thất tầng tên là một trả, Tiên Thiên Cảnh Giới mới có thể tu luyện, võ giả sau khi luyện thành, một chỉ điểm ra, liền sẽ có hai đạo Chi Lực, lúc trước, về sau, trái, phải, thượng, hạ , tùy ý hai cái phương hướng đồng thời công kích đối thủ.

Đệ Bát Tầng tên là ba trả, Dương Thần Cảnh Giới mới có thể tu luyện, võ giả sau khi luyện thành, một chỉ điểm ra, liền sẽ có bốn đạo Chi Lực, lúc trước, về sau, trái, phải, thượng, hạ , tùy ý bốn phương tám hướng đồng thời công kích đối thủ.

Đệ Cửu Tầng tên là chín trả, Phản Hư Cảnh Giới mới có thể tu luyện, võ giả sau khi luyện thành, một chỉ điểm ra, liền sẽ có vài chục, mấy trăm, mấy ngàn nói Chi Lực, đồng thời từ bất kỳ một cái nào phương hướng, tùy ý công kích đối thủ.

Đến tầng này về sau, một chỉ điểm ra tất trúng đối thủ, chỉ cần điểm bên trên cái kia chính là không chết cũng tàn phế, cho nên trên lý luận mà nói, đã có thể tính là vô địch cùng cảnh giới.

Chính là bởi vì môn võ công này quá lợi hại, cho nên Đạo Môn là không thể nào cho phép nó lưu truyền ra đi, nếu như Ngô Không học về sau, một khi bị Đạo Môn phát hiện lời nói, này tất nhiên là sẽ khiến đại phiền toái.

Có xét thấy này, Nhưng Hải lúc này mới phi thường tiếc nuối, không muốn dạy đồ đệ này môn chỉ pháp.

"Ngươi thiếu cùng ta nói nhảm, này môn chỉ pháp con mẹ nó chứ là học định! Ngươi tranh thủ thời gian dạy ta!" Ngô Không tuyệt đối là cái cường thế hình chủ giác, thế là, Tiểu Mập Mập ưỡn lấy bụng chống nạnh, phi thường phách lối yêu cầu nói.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10:: 9 còn Phân Thiên

Nhưng Hải thật sự là không muốn dạy đồ đệ 《 Cửu Hoàn Chi 》, dù sao, Ngô Không tính cách thật sự là quá hai, nếu như trông cậy vào hần bảo thủ chính mình học qua 《 Cửu Hoàn Chi 》 bí mật, này trên cơ bản liền hoàn toàn là không có khả năng.

Nhưng dù cho Nhưng Hải không dạy, chẳng lẽ Ngô Không chính mình đi học không biết cái này môn chỉ pháp sao?

Chỉ cần Ngô Không học được bất luận cái gì một môn công phu quyền cước, chính hần chỉ cần chiếu vào bí tịch đi tu luyện, liền nhất định là học được, trừ phi Nhưng Hải hiện tại liền đem 《 Cửu Hoàn Chi 》 bí tịch lấy đi, đồng thời cả một đời Đồ không trả lại cho đồ đệ, hoặc là Nhưng Hải cả một đời Đồ không dạy cho đồ đệ bất luận cái gì một môn công phu quyền cước.

Nếu không lời nói, Ngô Không tương lai trăm phần trăm, là nhất định sẽ tự học 《 Cửu Hoàn Chi 》 này môn tuyệt thế chỉ pháp, đối với điểm này, Nhưng Hải đương nhiên là biết rõ ràng.

Do dự nửa ngày sau, Nhưng Hải ở trong lòng tới tới lui lui ước lượng nửa ngày, hần cuối cùng vẫn nghiêm túc, không giữ lại chút nào đem 《 Cửu Hoàn Chi 》 trong bí tịch nội dung, hệ thống toàn diện dạy cho chính mình hảo hữu Nhị Hóa đồ đệ.

Đương nhiên, Nhất Giáo xong sau, Nhưng Hải lập tức liền bắt đầu đối với đồ đệ thiên đình ninh vạn dặn dò, hi vọng hần về sau, tuyệt đối không nên tùy tiện liền dùng môn tuyệt kỹ này đối địch, để tránh bị Đạo Môn phát hiện.

"Biết, biết. Giống ta biết điều như vậy hòa bình nhân sĩ, làm sao có khả năng sẽ cùng người khác chém chém giết giết đâu? Ngươi cứ yên tâm tốt, tông ta chỉ, này từ trước đến nay cũng là Dĩ Đức Phục Nhân. Xem chỉ, một trước, hả? Làm sao không thành công đâu? Cái này gọi ta về sau làm sao làm đánh lên? Ta phải hảo hảo luyện luyện lại." Ngô Không một bên hết sức chăm chú nghiên cứu mới học chỉ pháp, một bên thuận miệng lung tung hứa theo đáp ứng nói.

Nhưng Hải nhìn xem đồ đệ Lúc này trách trách vu vu bộ dáng, là hẳn biết chính mình những cái kia căn dặn, đồ đệ tuyệt đối là nửa chút đều không có để ở trong lòng, đối với cái này, hẳn trừ trong lòng phiền muộn bên ngoài, lại có thể có cái gì tốt biện pháp đâu?

Dù sao về sau sự tình sau này hãy nói đi, nếu như về sau Đạo Môn thật đối với cái này không buông tha lời nói, này Nhưng Hải cũng chỉ đành làm đồ đệ, lại yên ổn quay về giảng hồ.

"Nhưng Không, người trước tiên đừng luyện. Này môn chỉ pháp bác đại tinh thâm, là đầy đủ người về sau luyện cả một đời. Ta hiện tại sẽ dạy người một môn binh khí, người đối với cái gì binh khí cảm thấy hứng thú không?" Nhưng Hải càng xem đồ đệ luyện tập chỉ pháp, hẳn liền càng phiền muộn, thế là, hẳn quyết định lập tức bắt đầu tiếp theo môn học.

Ngô Không nghe xong muốn học binh khí, hẳn nhất thời liền đến hứng thú, với lại căn bản cũng không cần suy nghĩ thêm cái gì, hẳn há miệng đáp nói: "Đoán bồng!" Món kia thiên hạ đệ nhất trọng bảo, thế nhưng là trong tay hắn, nắm giữ một thời gian ngắn, Ngô Không đương nhiên lập tức liền nhớ lại vậy căn cốt bồng.

Nhưng Hải trên mặt lộ ra một cái quả là thể biểu lộ, hẳn đối với đồ đệ trong nội tâm một chút kia ý nghĩ, đương nhiên là hiểu biết thấu thấu, bất quá, đoán bồng liền đoán bồng đi, vũ khí vấn đề đối với Nhưng Hải tới nói, vậy thì căn bản không tính sự tình.

Chỉ cần đồ đệ có thể đem Bồng Pháp luyện tốt, như vậy, bao nhiêu ngư bức thần binh lợi khí, Nhưng Hải Đồ có nắm chắc cho đồ đệ làm ra, dù sao, Phong Ma Sơn nhưng là chân chính Đại Bảo vùng núi một tòa, trong núi chôn giấu những Bí Bảo đồ cấp bậc tài nguyên khoáng sản, quả thực là không nên quá nhiều.

Thế là, Nhưng Hải liền trực tiếp hướng về đồ đệ nói về, La Hán Điện bên trong sưu tầm đỉnh cấp đoàn bồng tuyệt học, như cái gì 《 Bò Đê Bồng Pháp 》 à, 《 Tà Nguyệt Bồng Pháp 》 à , chờ một chút... , ba mươi mấy loại nổi tiếng thiên hạ Phật Môn Bồng Pháp.

Làm một cái hợp cách Tiểu Thổ Miết, Ngô Không làm sao biết những này Bồng Pháp đại danh, tuy nhiên không quan hệ, trong lòng của hắn tính toán nhỏ nhặt, này đánh cũng là cũng chuẩn mắt.

"Ta hiện tại trọng yếu nhất sự tình, chính là muốn trừng kích cảnh giới, để tranh thủ thời gian tìm tới một phần công việc tốt, kiếm được mười lăm Điểm Công Hiến, sau đó lập tức rời đi cái địa phương quỷ quái này. Thanh tịnh Tâm Quyết ta là một ngày cũng không thể buông xuống, Cửu Hoàn Chỉ là môn đỉnh cấp công kích võ học, đầy đủ ta dùng cả một đời. Cho nên, ta hiện tại tuyệt đối không thể lại phân tâm, đi học một môn phiền phức Bồng Pháp, ta nhất định phải nắm chặt thời gian trừng kích Dương Thần. Ủ, lời như vậy, vậy ta liền hỏi một chút Nhưng Hải, xem có hay không một loại, đã đơn giản hiểu học lại uy lực vô cùng lớn Bồng Pháp tốt. Nếu như thật sự là không có lời nói, vậy ta cũng chỉ luyện thanh tịnh Tâm Quyết cùng Cửu Hoàn Chỉ tốt.

Dù sao ta Hồi thứ 2 Lâm Tự về sau, sự phụ còn có thể sẽ không một bản lĩnh lợi hại Bồng Pháp sao? Đúng, cứ làm như thế." Hạ quyết tâm về sau, Ngô Không liền hướng về hảo hữu sư phụ hỏi.

"Nhưng Hải, ta muốn học một loại đã đơn giản hiểu học lại uy lực vô cùng lớn Bồng Pháp, đúng, tốt nhất này môn Bồng Pháp là Đỉnh Cấp Võ Học. Dù sao, ta thân phận ở chỗ này bày biện đâu, đúng không? Người có thể dạy ta loại này Bồng Pháp sao? Nếu như thực sự không được lời nói, cái kia coi như. Ta là không quan trọng, không quan hệ." Nói xong, Ngô Không liền hiểu kỳ chờ đợi hảo hữu sư phụ trả lời chắc chắn.

Đã đơn giản hiểu học lại uy lực vô cùng lớn, với lại tốt nhất vẫn là Đỉnh Cấp Võ Học, đồ đệ loại này thuần túy cũng là làm khó dễ sư phụ yêu cầu, trực tiếp liền đem Nhưng Hải cái này hảo hữu sư phụ, cho trực tiếp làm khó chết!

Cũng may Nhưng Hải chấp chương La Hán Điện mấy chục năm, hẳn gặp qua võ học vậy đơn giản liền có thể nói là phong phú, nếu như đòi thiên hạ bất kỳ một cái nào người ở đây, vậy cũng tuyệt đối là căn bản cũng không khả năng, biết dạng này một loại võ học.

Đau khổ suy nghĩ trọn vẹn mười lăm phút, ấy, Nhưng Hải còn liền thật nghĩ lên, đúng là có một môn kỳ hoa tới cực điểm đỉnh cấp Bồng Pháp, hoàn toàn liền phù hợp kỳ hoa đồ đệ kỳ hoa yêu cầu.

"Có một môn gọi là 《 Phân Thiên bồng 》 đỉnh cấp Bồng Pháp, đúng là phù hợp người yêu cầu. Bất quá... , ta xem vẫn là quên đi. Ta dạy cho người 《 Bò Đê Bồng Pháp 》 thế nào, đây chính là Phật Môn Hộ Giáo Thần Công! Ta học 《 Bò Đê Bồng Pháp 》 đi, được không?" Nhưng Hải thật sự là không muốn đề cho đồ đệ, học loại kia kỳ hoa Bồng Pháp, cho nên, hẳn liền tốt nói tốt lời nói giống như đồ đệ thương lượng.

"Đừng nha! Đã có loại này Bồng Pháp lời nói, vậy ta đương nhiên là, nhất định phải học tập cho giỏi loại này Bồng Pháp á! Người nói cho ta một chút loại này Bồng Pháp luyện thế nào." Ngô Không sau khi nói xong, liền tràn đầy phấn khởi chờ đợi Nhưng Hải giải đáp.

Quả nhiên là kỳ hoa người học kỳ hoa Bồng Pháp, không có cách, Nhưng Hải đành phải đem này môn Bồng Pháp sở hữu ưu điểm khuyết điểm, Đồ cho đồ đệ rõ ràng rành mạch giảng một lần.

Hắn hi vọng đồ đệ biết những này về sau , có thể tự động từ bỏ học tập này môn từ sinh ra bắt đầu, hơn một nghìn năm đến nay, liền chỉ có người sáng lập chính mình tu tập qua, thuần túy cũng là lãng phí thời gian kỳ hoa Bồng Pháp.

《 Phân Thiên bồng 》 này môn đỉnh cấp Bồng Pháp, hoàn toàn cũng là một loại cực hạn theo đuổi Bồng Pháp uy lực võ học.

Này môn Bồng Pháp cùng chia tứ tầng, tầng thứ nhất vào ngày kia thời điểm liền có thể luyện thành, võ giả sau khi luyện thành, một gậy đánh ra, liền có thể dùng côn pháp luật uy lực trực tiếp đạt tới Tiên Thiên Vũ Giả thủy chuẩn.

Đệ nhị tầng tại Tiên Thiên thời điểm mới có thể luyện thành, võ giả sau khi luyện thành, một gậy đánh ra, liền có thể dùng côn pháp luật uy lực trực tiếp đạt tới Dương Thần võ giả thủy chuẩn.

Đệ Tam Tầng tại Dương Thần thời điểm mới có thể luyện thành, võ giả sau khi luyện thành, một gậy đánh ra, liền có thể dùng côn pháp luật uy lực trực tiếp đạt tới Phản Hư võ giả thủy chuẩn.

Tầng thứ tư tại Phản Hư thời điểm mới có thể luyện thành, võ giả sau khi luyện thành, một gậy đánh ra, liền có thể dùng côn pháp luật uy lực, đạt tới Phân Thiên đoạn vũ siêu cấp khủng bố thủy chuẩn.

Cho nên, trên lý luận mà nói, này môn Bổng Pháp là một loại có thể vượt cảnh giới tạo thành thương tôn đáng sợ võ học.

Nhưng là, này môn Bổng Pháp có mức cực hạn mệnh khuyết điểm, cái kia chính là nó chỉ có vô cùng đơn giản một chiêu, cũng là một bỏ mà thôi, không còn chiêu thứ hai.

Võ giả dù sao không phải gốc cây đi, đối thủ làm sao có khả năng biết về già trung thực nếu đứng đấy bất động để cho người ta tùy tiện đánh, nếu như Nhất Côn đánh không đến đối phương lời nói, như vậy, sẽ chỉ Phân Thiên Bổng Pháp võ giả liền tuyệt đối là bị kịch, hẳn không phải làm cho đối phương đánh thành đầu heo không thể!

Cho dù là sáng chế này môn Bổng Pháp vị kia kỳ hoa Vô Tạng, nếu hẳn cả một đời cùng người lúc đối địch đối, cũng giống vậy là cho tới bây giờ đều không cần này môn Bổng Pháp.

Từ đó có thể biết, vì sao rỗng rã hơn một nghìn năm đi qua, không còn người thứ hai đi sửa tập này môn Bổng Pháp đi.

"Hắc! Lợi hại à! Này môn Bổng Pháp thật sự là quá tốt! Nếu như ta luyện đến Tiên Thiên Cảnh Giới thời điểm, chẳng phải là, chẳng khác nào là một cái Dương Thần võ giả à nha? Tốt! Này môn Bổng Pháp thật sự là tốt! Thật sự là quá tốt! Nhưng Hải người thật sự là quá khen! Người nhất định phải dạy ta này môn Bổng Pháp! Nhất định phải!" Nói xong, Ngô Không liền nhìn chăm chăm đứng ở hảo hữu sư phụ trước mặt, rất nhiều nếu như đối phương dám không đáp ứng, hẳn liền lập tức cắn chết đối phương tư thế.

Uy lực lớn không lớn, Ngô Không có thể không quan tâm, biến hóa nhiều hay không, Ngô Không vẫn như cũ có thể không quan tâm, nhưng là, có hay không vượt qua cảnh giới đối địch hiệu quả, đối với Ngô Không mà nói, vậy đơn giản là quá trọng yếu!

Cho nên, này môn Bổng Pháp Ngô Không là học định!

Nhưng Hải phiền muộn tới cực điểm, dùng sức đập một chút, chính mình này quang quang sáng sáng đại não cửa nhỏ, hẳn thật sự là nghìn tính vạn tính cũng không có tính tới, vượt cảnh giới đầu này chỗ tốt, đối với mình hảo hữu đồ đệ mà nói, vậy đơn giản cũng là có trí mạng sức hấp dẫn.

Không có cách, Nhưng Hải đành phải thành thành thật thật, đem này môn nếu một chút đối địch hiệu quả đều không có kỳ hoa Côn Pháp, UU đọc sách dạy cho chính mình kỳ hoa đồ đệ.

Dạy xong về sau, Nhưng Hải cũng không có quán ở một bên cầm xương bồng liên tục luyện tập hảo hữu đồ đệ, hẳn nhắm mắt lại ngồi trên ghế khổ sở suy nghĩ đứng lên, về phần đến muốn suy tư là cái gì, chính hẳn đối với cái này cũng không phải là muốn rất rõ ràng.

Nhưng Hải cũng là cảm thấy, chính mình tựa như là vong một kiện vô cùng vô cùng chuyện trọng yếu, mà khi hẳn trái lo phải nghĩ thời điểm, nhưng lại làm sao Đồ nghĩ không ra.

"Ha ha ha... , này môn Bổng Pháp quả thực là quá tốt! Ngô Không, làm một cái Võ Học Kỳ Tài, người nhất định phải đem nó sớm ngày luyện tốt, nhất định phải làm đến điều khiển như cánh tay!" Ngô Không phi thường vui vẻ, cũng không biết xấu hổ đối với mình khích lệ nói.

Nhưng Hải nghe được "Điều khiển như cánh tay" bốn chữ này thời điểm, đầu óc hẳn bên trong, trong nháy mắt liền phảng phất nổ lên một đạo kinh lôi!

Phanh một chút, Nhưng Hải đem dưới thân cái ghế chấn hưng thành bụi phấn về sau, trực tiếp liền nhảy dựng lên!

"Cửu Hoàn Chí! Phân Thiên bồng! Cửu Hoàn Chí! Phân Thiên bồng! ... , nếu như đem cái này hai môn võ công hợp lại cùng nhau lời nói... , Cửu Hoàn Phân Thiên Bồng! Cửu Hoàn Phân Thiên Bồng! ... , có làm đâu, tuyệt đối là có làm đâu! ... , làm sao làm đâu? Đền muốn làm sao chuẩn bị đâu?" Làm một cái Đại Tông Sư Cấp Bậc võ giả, Nhưng Hải hiện tại đã cái gì Đồ không để ý tới, cứ như vậy, hẳn tựa như là ma chướng, thì thảo nói một mình lầy, hướng về lầu hai Phòng Luyện Công đi đến.

"Cửu Hoàn Phân Thiên Bồng? Thứ đồ gì đây? Không hiểu rõ." Ngô Không đang lòng tràn đầy nghi hoặc nói một mình thời điểm, đầu óc hẳn bên trong, bất thành linh vang lên hệ thống nhắc nhở.

"Đình! Chủ ký sinh hiện tại đang tại Phong Ma Sơn La Hán Điện bên trong, vô địch công pháp sáng tạo kỳ ngộ chính thức tiến hành, nhìn chủ ký sinh sớm ngày tìm tới 《Thao Thiết Thực Phở》, thành công sáng chế vô địch cấp bậc đáng sợ võ học 《Cửu Hoàn Phân Thiên Bồng》, hi vọng chủ ký sinh nhất định phải nỗ lực tìm kiếm."

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11:: Sáng lập thành công

Kỳ ngộ hệ thống trừ giám định công năng bên ngoài, cũng chỉ có một cái tuyên bố tin tức nhắc nhở công năng, trừ hai chức năng này bên ngoài, nó liền không còn hấn bất luận cái gì công năng.

Nhìn như vậy đến, kỳ ngộ hệ thống tựa hồ là một cái yếu nhược gà ngoại quái bàn tay vàng, thế nhưng là, tuyên bố tin tức nhắc nhở chức năng này, cũng là cường đại nhất ngoại quái bàn tay vàng!

Phía trước năm trăm mét có một cái rương giá trị trăm vạn châu báu, hoặc là phía trước năm trăm mét có một cái tịch mịch mỹ nữ, lại hoặc là phía trước năm trăm mét có một cái nhu cầu cấp bách người hầu Nguyên Thủ Quốc Gia, như loại này công việc tốt, hệ thống là sẽ không tuyên bố nhắc nhở.

Quả nhiên đi, kỳ ngộ hệ thống cũng là một cái yếu gà ngoại quái bàn tay vàng, cái này tựa hồ là không sai.

Có thứ nhất ngụ ngôn là nói như vậy, một cái cùng đường mặt lộ người, cứu một cái bị nhốt thần linh, thần linh vì là cảm tạ người này, liền quyết định thỏa mãn người này ba cái nguyện vọng.

Cùng đường mặt lộ người thế là hướng về thần linh hứa hai cái nguyện vọng, một cái là tranh thủ thời gian uống một bình lớn nước, bởi vì hấn sắp chết khát; thứ hai là tranh thủ thời gian ăn một bữa tiệc, bởi vì hấn sắp chết đói.

Ngu xuân thần linh, cho là mình gặp được một cái không tham lam ngu ngốc, thế là thần linh liền cao cao tại thượng đối với người này, bô thí nói ra: "Tốt, ngươi mau đem cái thứ ba nguyện vọng có lẽ đi. Thời gian của ta thế nhưng là phi thường trân quý, ngươi tranh thủ thời gian cầu nguyện đi."

Lúc này, đã hoàn toàn khôi phục thể lực Mặt Lộ người, ưu nhã chà chà chính mình khoe miệng về sau, hấn phi thường thông minh, ưng thuận một cái đối với hấn có lợi nhất, đồng thời cũng là đối với hấn trợ giúp nguyện vọng lớn nhất.

"Tốt, vĩ đại thần linh, ta cái thứ ba nguyện vọng chính là, xin ngài lại thỏa mãn ta ba cái nguyện vọng."

Đây chính là cái kia cực độ thông minh Mặt Lộ người, chỗ đưa ra nguyện vọng.

Cái dạng gì ngoại quái bàn tay vàng, mới là đối với chủ ký sinh có lợi nhất, đồng thời cũng là trợ giúp lớn nhất?

Vị kia Mặt Lộ người tiền sinh, hấn cái thứ ba nguyện vọng, nếu là yêu cầu thần linh có thể cho hấn một cái ngoại quái bàn tay vàng, một cái có thể cho hấn liên tục cầu nguyện mạnh nhất bàn tay vàng!

Cho nên, cái gì mới là mạnh nhất bàn tay vàng? Có thể Sử chủ ký sinh càng không ngừng tìm tới ngoại quái bàn tay vàng, đó mới là mạnh nhất ngoại quái bàn tay vàng!

Đã gặp qua là không quên được ngoại quái bàn tay vàng, thật mạnh sao? Vương Bát chi Khí ngoại quái bàn tay vàng, thật mạnh sao? Tuyệt đỉnh tư chất ngoại quái bàn tay vàng, thật mạnh sao?

Những này ngoại quái bàn tay vàng là rất mạnh, không sai, cũng chính là rất mạnh, mà thôi.

Kỳ ngộ hệ thống cung cấp tin tức, chỉ giống như ngoại quái có quan hệ, không có quan hệ gì với ngoại quái, thật xin lỗi, bản hệ thống không cung cấp ngoại trừ treo bên ngoài bất cứ tin tức gì.

Ngươi xem, hệ thống này yếu bao nhiêu * cũng không cho chủ ký sinh trực tiếp cung cấp ngoại quái, cũng chỉ cung cấp cùng ngoại quái có quan hệ tin tức, căn bản cũng không cam đoan chủ ký sinh nhất định có thể đạt được ngoại quái, ai... , thật sự là quá yếu gà.

Nói câu đại nói láo, giống như vậy yếu gà ngoại quái bàn tay vàng, thật sự là không có cái gì giảng giải tắt yếu, kỳ ngộ hệ thống, thực sự cũng là một loại mất mặt xấu hổ hệ thống, đúng không?

Ai ——, không có cách, yếu gà liền yếu * nó dù sao đã trên đài lác lác lâu như vậy, nếu như bây giờ lại tìm một cái hệ thống một lần nữa lên sân khấu biểu diễn, này kịch bản muốn làm lớn giải phẫu chỉnh hình, với lại chỉnh hình đi qua cũng không nhất định sẽ rất xinh đẹp.

Tì như, "Đốt, bởi vì chủ ký sinh quá hai, bản hệ thống quyết định bãi công, Vương Bát chi Khí hệ thống tiếp quản.", thế là, mập mạp Nhị Hóa Tiểu Mập Mạp, khi lấy được hệ thống mới về sau, lập tức liền trở nên muốn nhiều tiền đẹp trai cỡ nào, muốn nhiều bò có bao nhiêu bò, tứ phương tiểu đệ ngã đầu liền bái, bát phương cường giả tranh nhau tìm tới.

Hắc ——! Dạng này sửa lại lời nói, tựa hồ cũng rất đẹp à?

Ừ ——! Quyết định, cứ như vậy thôi!

Ai ——, vẫn là quên đi, thật sự là quá phiền phức, mập mạp Nhị Hóa Tiểu Mập Mạp, đã mập béo Nhị Hóa Tiểu Mập Mạp đi, cái gọi là trẻ trung không trùng hai, Lão Đại người bị thương, có đôi khi, thật vui vẻ Trung Nhị một chút, đến già thời điểm, nhớ tới này đoạn Trung Nhị khoái lạc thời gian, nhất định là sẽ mỉm cười.

"Vô địch cấp bậc đáng sợ võ học? 《 Cửu Hoàn Phân Thiên Bổng 》! Ta dựa vào dựa dựa à! Tiểu tăng ta,

Đây là muốn lập tức ngưng bức, lập tức bay tiết tấu oa! chờ một chút, 《 Thao Thiết Thực Phở 》, đây là cái gì quý? Mặc kệ nó, dù sao Nhung Hải đã đang giúp ta làm thuê, ta liền đợi đến tốt. Ai... , ai bảo ta là đại nhân vật đâu, cũng là nhẹ nhàng như vậy vô địch, không có cách nào." Ngộ Không cực dày da mặt tự thối tự lòi nói.

Thế là, ở sau đó trong một tháng, cái này siêu cấp hồ đồ, siêu cấp lười Tiểu Mập Mạp, trừ mỗi ngày võ học tu tập bên ngoài, hần duy nhất phải làm sự tình, cũng chỉ còn lại có chiếu cố chính mình hảo hữu sự phụ.

"Vì sao! Vì sao không được! Cái này đến là thế nào chuyện? Ta đến là ở đó làm? Cái này hai môn võ học kết hợp về sau, uy lực làm sao lại không tăng phần giảm! Cái này đến là vì cái gì!" Trên thân vừa dơ vừa thú, đồng thời giữ lại lời tha lời thôi sợi râu cùng tóc ngắn, hai mắt đỏ bừng Nhung Hải La Hân, hai tay nắm lấy chính mình tóc ngắn, vô cùng buồn rầu tự nhủ.

Dựa theo Nhung Hải tưởng tượng, 《 Cửu Hoàn Phân Thiên Bổng 》 là một loại kỹ xảo cùng uy lực, đồng thời đạt tới cực hạn kinh thiên động địa võ học, nó không chỉ có thể cam đoan vô địch cùng cảnh giới, cũng có thể cam đoan vượt cảnh giới vô địch.

Với lại, lấy 《 Cửu Hoàn Chi 》 cùng 《 Phân Thiên bổng 》, cái này hai môn võ học đặc điểm đến xem, bọn họ là hẳn là có thể kết hợp chung một chỗ.

《 Cửu Hoàn Chi 》 là một loại kỹ xảo đạt tới cực hạn võ học, nhưng nó uy lực lại chỉ có thể nói là bình thường thôi, dù sao, Chi Cương nếu như chia trăm ngàn chia lời nói, uy lực là tất nhiên phải có điều yếu bớt, không phải vậy, chẳng phải là quá nghịch thiên.

《 Phân Thiên bổng 》 là một loại uy lực đạt tới cực hạn võ học, nhưng nó kỹ xảo lại chỉ có thể nói là rất kém cỏi, dù sao, còn cương nếu có vượt cảnh giới uy lực, kỹ xảo là tất nhiên muốn Cực Giản vô cùng đơn, không phải vậy, chẳng phải là quá nghịch thiên.

Cái này hai môn võ học nhìn như là Phong Mã Ngưu không liên quan, một cái luyện chỉ, một cái luyện côn, nhưng là, đoàn côn không phải liền là một cây thật to ngón tay sao?

Cho nên, hai cái này tất nhiên là có thể kết hợp, điểm này tuyệt đối là không hề nghi ngờ.

Nếu như cả hai kết hợp thành công lời nói, như vậy Tân Võ Học 《 Cửu Hoàn Phân Thiên Bổng 》, nên cũng là một loại kỹ xảo cùng uy lực, đồng thời đạt tới cực hạn kinh thiên động địa võ học, cái này hoàn toàn liền không có sai a?

Nhung Hải lo lắng hết lòng rờn rã nghiên cứu một tháng, 《 Cửu Hoàn Phân Thiên Bổng 》 quả nhiên là bị hần sáng tạo ra đến, cái này vốn là hẳn là kiện phi thường làm cho người phấn chấn sự tình, thế nhưng là, Nhung Hải bây giờ lại một chút cũng cao hứng không nổi.

Nhung Hải bản 《 Cửu Hoàn Phân Thiên Bổng 》 sáng chế về sau, không chỉ có không có hấp thu trước kia 《 Cửu Hoàn Chi 》 cùng 《 Phân Thiên bổng 》 sở trường, ngược lại, lại đem cả hai điểm yếu hấp thu Thập Toàn mười.

Hần sáng chế 《 Cửu Hoàn Phân Thiên Bổng 》, uy lực, hoàn toàn liền không đạt được vượt cảnh giới vô địch uy lực; kỹ xảo, cũng không có nhất chỉ tùy tâm tự do, thậm chí bởi vì đem chỉ pháp cải thành Bổng Pháp, đồng thời cũng mất đi chỉ pháp trước kia, loại kia bí ẩn cùng tập kích bất ngờ trọng yếu ưu thế.

Nhung Hải hiện tại quả thực là sắp điên, hần sáng chế 《 Cửu Hoàn Phân Thiên Bổng 》 tuy nhiên cũng là một loại rất cường đại tuyệt học không sai, nhưng là, môn võ học này căn bản là không đạt được, vô địch cùng cảnh giới, vượt cảnh giới vô địch lúc đầu tưởng tượng!

Rõ ràng mất tiền đồ là vô hạn quang minh, nhưng vô luận chạy thế nào, nhưng dù sao cũng chạy không ra chung quanh hắc ám, cũng là đến chẳng nhiều phiền quang minh chỗ, loại tình huống này, là muốn có bao nhiêu làm giận đi.

Nếu trăm ngàn năm qua, Nhung Hải cũng không phải là duy nhất gặp được loại tình huống này người, Đạo Môn tuyệt đại nhân vật đó cũng là tầng tầng lớp lớp, mỗi một vị tu tập qua 《 Cửu Hoàn Chi 》 Đạo Môn Thiên Tài Nhân Vật, cơ hồ Đồ động dậy giống như Nhung Hải suy nghĩ.

Bọn họ cũng nghĩ qua đem 《 Cửu Hoàn Chi 》 cùng một loại khác uy lực cự đại võ học đem kết hợp, từ đó lấy thừa bù thiếu sáng chế một môn càng ngưng bức võ học, nhưng bọn họ cuối cùng sáng tạo võ học, thậm chí còn không bằng Nhung Hải sáng tạo ra

《 Cửu Hoàn Phân Thiên Bổng 》.

Dù sao, thiên tài khả năng xác thực không ít, nhưng năng lượng muốn ra 《 Phân Thiên bổng 》 loại này kỳ hoa võ học kỳ hoa vô giả, nhưng bây giờ là chỉ có như vậy một vị.

Cho nên, Nhung Hải là đem 《 Cửu Hoàn Chi 》 cùng một loại khác uy lực cự đại võ học đem kết hợp, tiếp cận nhất thành công Võ Đạo Đại Tông Sư, hần sáng chế 《 Cửu Hoàn Phân Thiên Bổng 》 tại Kỳ Xảo Tính phương diện, UU đọc sách trên cơ bản không kém trước kia 《 Cửu Hoàn Chi 》 quá

hiều, chỉ là không đủ bí ẩn mà thôi; tại uy lực phương diện, tuy nhiên làm không được vượt cảnh giới vô địch, nhưng vượt cảnh giới đối địch đó còn là có thể, về phần có thể thắng hay không, vậy thì đều xem vận khí.

Năng lượng lấy được dạng này thành tựu, vậy thì thật là, đã tương đối không dậy nổi!

"Nhưng Hải, thế nào? Thành công sao? Đúng, ta ăn chay cơm mang đến, ngươi ăn trước đi." Ngô Không một tay nhấc lấy hộp cơm, một tay nhấc lấy óc chó, mỉm cười đối với hảo hữu sư phụ nói ra.

Nhưng Hải nhìn xem bận rộn hảo hữu đồ đệ, hần sắc mặt hơi có chút phát hồng, thật sự là không có ý tứ thừa nhận, chính mình nếu cũng không có thành công, với lại đoán chừng đời này cũng rất khó thành công.

Ma xui quỷ khiến phía dưới, Nhưng Hải cúi đầu đối với hảo hữu đồ đệ đáp: "Ừm, ta sáng chế 《Cửu Hoàn Phân Thiên Bổng》, hiệu quả nha... , ... , ... , còn có thể đi." Hần ngược lại là cũng không có nói láo.

"Thật! Nhưng Hải ngươi thật sự là quá khen! Không dậy nổi! Ngươi bức! Vô địch cấp bậc võ học à! Ngươi vậy mà thật sáng tạo ra! Tốt! Ngươi không hổ là bạn thân ta! Ra sức!" Ngô Không hiện tại quả thực là quá hưng phấn, liên tiếp ca ngợi hảo hữu một chuỗi lời hữu ích.

"A, ha ha, ha ha, còn... , tạm được. Dừng trai, dừng trai, ta... , một hồi đem môn võ công này dạy cho ngươi." Nhưng Hải hiện tại càng không tốt ý tứ giải thích, thế là, hần vô cùng tâm hồng sử dụng nói sang chuyện khác Đại Pháp.

"Ha ha ha ha... , đủ bạn thân! Tới tới tới, ta Đồ chuẩn bị kỹ càng, chúng ta ngồi xuống cùng một chỗ ăn, dạng này lộ ra tương đối có không khí. Ha ha ha ha... , thật vui vẻ, cái này trai đồ ăn làm Đồ so bình thường càng có nhai sức lực, ha ha ha ha... ." Ngô Không cũng không biết mình đã bị lừa dối đến nhà bà ngoại, hần khoải lạc ngực vù vù cười, cùng "Lừa gạt người" đại thúc Nhưng Hải cùng một chỗ, vui vẻ dùng đến cơm chay.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12:: Sĩ biệt thán 1

Nhưng Hải vì là nghĩ biện pháp hoàn thiện 《Cửu Hoàn Phân Thiên Bổng》, càng thêm tránh né chính mình hảo hữu đồ đệ, hần cắn răng một cái giậm chân một cái, liền quyết định rời núi đi Nhị Lâm Tự đi một chuyến.

Thế là, Nhưng Hải từ từ té té đối với năm vị Phó Thủ dặn dò một phen, muốn bọn họ chiếu cố thật tốt Nhưng Không về sau, cũng không có giống như chính mình hảo hữu đồ đệ cáo biệt, liền vội vội vàng vàng chạy trốn giống như rời đi Phong Ma Sơn.

Làm Ngô Không biết tin tức này thời điểm, hần cũng không có đối với cái này có cái gì ý nghĩ đặc biệt, hần thấy, loại tình huống này rất bình thường nha, Nhưng Hải dù sao cũng là La Hán Điện người, nếu như hần cả ngày một chút sự tình đều không có, cũng chỉ vậy quanh hần chuyển lời nói, đó mới là không bình thường à.

Cho nên, Ngô Không cái kia làm gì làm gì, cả ngày trừ luyện võ, tụng kinh, chép kinh sách bên ngoài, hần liền cái gì hần sự tình đều không có.

Dạng này thành thói thành thói thời gian, chỉ qua một tuần lễ về sau, Ngô Không thật sự là chịu không!

Mỗi ngày đã hình thành thì không thay đổi sinh hoạt, cho dù là lại thanh nhàn, lại thành thói, Ngô Không cũng thật sự là chịu không!

"Nhưng Phàm, ngươi có thể cho ta an bài ít chuyện làm sao?" Ngô Không về mặt đau khổ Hướn Nhưng phàn hồi.

"Không được, điện chủ trước khi đi chuyên môn đã phân phó chúng ta, không thể để cho ngươi làm bất luận cái gì việc vặt vãnh, để tránh ảnh hưởng đến ngươi tu luyện." Nhưng Phàm hiện tại cũng không dám lại không lý Ngô Không, thế là, hần trả lời xong tất về sau, liền lại cúi đầu xuống, tiếp tục xử lý trong điện các loại văn kiện.

Ngô Không vừa nhìn người ta có công tác muốn làm, hần liền đành phải ừ ừ rời đi nơi này.

Dù sao một chút sự tình cũng không có, Ngô Không liền ra La Hán Điện, ở bên ngoài lung tung bắt đầu đi loanh quanh, bắt tri bắt giác ở giữa, Ngô Không liền tới đến Phong Ma điện Tiền Trận quảng trường trước đó.

"Dừng lại! Phía trước là Phong Ma đại điện! Người không có phận sự không được bước vào một bước!" Nhưng cung sư một chút liền xuất hiện tại Ngô Không trước mặt, nghĩa chính ngôn từ lớn tiếng quát đến.

Ngươi nhìn hấn là có bao nhiêu chán ghét đi, cảnh giới tuấn tra loại chuyện này, hiển nhiên cũng không phải là hấn cái này cung Vũ Thống lĩnh việc, thế nhưng là hấn vì là chuyên môn tìm Ngô Không phiền phức, liền chủ động nhảy ra.

"Nhưng cung, ta là Ngô Không à. Cũng là một tháng trước, bị ngươi bắn qua một tiễn Ngô Không, ngươi chẳng lẽ đem ta cấp quên sao? Ta cũng không phải người rảnh rỗi!" Ngô Không thật đúng là coi là đối phương là trí nhớ không tốt, bắt hấn cho vong đầu, liền lớn tiếng giải thích.

"Nói nhảm! Ta cũng không phải ngươi... , ta đương nhiên nhớ kỹ ngươi là ai. Tốt, tốt, ngươi mau chóng rời đi tại đây, nhìn thấy ngươi liền phiền. Còn dám tùy tiện tiến lên một bước lời nói, ta đem ngươi chân bắn đoạn!" Nhưng cung vô cùng kiên nhẫn đối với Ngô Không hù dọa nói.

Hấn lời mặc dù không dễ nghe, nhưng hấn không cho Ngô Không tiến phong Ma Điện quảng trường, cũng đúng là hấn chỗ chức trách, toàn bộ Phong Ma Sơn trọng yếu nhất địa phương cũng là nơi đây, tại đây cũng xác thực không phải người nào đều có thể tiến vào.

Đừng nói là Ngô Không loại này gà mờ dự bị Tịnh Y Vô Tạng, cũng là chân chính Tịnh Y Vô Tạng chúng, đại đa số cũng đều cả một đời không có tiến vào toà này quảng trường, chưa thấy qua Phong Ma trong đại điện cái kia ao nước!

"Không cho vào liền không cho vào, ngươi hung ác cái gì hung ác? Hừ! Ta nếu vốn là không muốn vào đi, được không lên sao? Ta nhìn thấy ngươi liền phiền!" Ngô Không phẫn nộ Hướng Nhưng cung chống đối nói, nói xong, hấn liền quay đầu dự định rời đi nơi đây.

Ngô Không cũng liền ngoài miệng dám lấy chút tiện nghi, hấn nếu vẫn là cũng sợ hãi đối phương, dù sao mũi tên kia cho hấn tạo thành tâm lý, cho tới bây giờ, cũng đều còn không có hoàn toàn vung mà đi.

"Ngươi dừng lại! Trở về!" Nhưng cung nhìn chằm chằm đối phương bóng lưng, càng xem càng cảm thấy cổ quái, bất thành hình, hấn phát hiện một kiện làm hấn vận phản chấn kinh chuyện cổ quái!

Ngô Không mới không nghe hấn đầu, vẫn như cũ thờ phỉ phỉ phồng lên chính mình quai hàm, lẳng đầu lẳng não hướng phía trước bước nhanh vội vàng.

Nhưng cung vừa nhìn cái này Tiểu Mập Mập cũng dám không trở lại, cái này vẫn phải, hấn một bước liền tới đến Tiểu Mập Mập sau lưng, một tay nắm lấy đối phương gáy cổ áo tử, liền đem Tiểu Mập Mập nhấc lên.

Nhưng mà này còn còn chưa xong, nhưng cung một tay nhắc lấy Tiểu Mập Mập, một tay còn không ngừng vận lấy Tiểu Mập Mập Tiểu Phi mặt tròn, một bên vận lấy, hấn còn một bên nghĩ hoặc nói một mình: "Không có dịch dung,

Cũng là tên ngu ngốc kia Tiểu Mập Mập. Nhưng không đúng rồi? Thế nào lại là Tiên Thiên cấp một cảnh giới đầu? Cái này hoàn toàn liền không khả năng sao! Nói! Ngươi đến là ai! Vì sao trà trộn vào Phong Ma Sơn!" Nói xong, hấn liền buông tay đem Ngô Không ném tới mặt đất.

"Vương bát đản ——! Ngươi cái đáng chết hỗn đản ——! Ta hôm nay cùng ngươi liều ——!" Ngô Không hiện tại nhất định phải đều muốn tức điên!

Chính mình chuyện gì đều không làm, thật tốt đi đường mà thôi, liền nhảy ra một cái khi dễ nhà mình bằng, thật coi hấn cái này hơn hai trăm cân là Bạch trưởng sao?

Một cái rút ra bạch cốt bông về sau, Ngô Không nhảy dựng lên, chiếu vào nhưng cung đầu liền làm đầu vỡ xuống!

Nhưng cung nếu biết mình làm có chút quá phận, nhưng hấn hiện tại quả là là không muốn cùng đối phương xin lỗi, thế là liền định giả bộ hồ đồ đến.

Tiểu Mập Mập tất nhiên dám hoàn thủ, vậy thì thật là tốt, chịu một cái Tiên Thiên cấp một võ giả Nhất Côn mà thôi, nhất định liền cùng gãi ngứa ngứa không có gì hai loại, với lại mọi người vừa vận hòa nhau.

Thế là, nhưng cung liền ngốc bẹp thật sự đứng đấy không nhúc nhích, chuẩn bị cứng rắn chịu Ngô Không một gậy!

"Một chút ——!" Ngô Không nén giận xuất thủ, tại chỗ liền sử xuất Phân Thiên bổng bên trong một chút một chiêu này.

Bạch cốt côn mang theo Phong Lôi tư thế một bổ mà xuống, côn bên trên Cương Khí ngay từ đầu tựa như là nhàn nhạt Bạch Sắc Yên Vân, thế nhưng là, theo một gậy này rồi nhưng cung đầu càng gần, côn bên trên cương khí kim màu trắng liền càng ngày càng trắng, càng ngày càng dày, càng ngày càng ngưng thực!

Làm bạch cốt bông đánh tới nhưng cung Bách Hội Huyết thời điểm, bổng bên trên Cương Khí trực tiếp liền ngưng tụ thành một đầu đường kính mười centimet khổng lồ màu trắng hình trụ, trực tiếp liền đem không có chút nào chuẩn bị nhưng cung, một cây cột liền đập ngã trên mặt đất.

"Đương Thần cấp một ——!" Nhưng cung phát giác một côn này uy lực trực tiếp vượt ngang cửu cấp, cộng thêm một cảnh giới thời điểm, đã là quá muộn, thế là, hấn cái này Phong Ma Sơn đường đường cung Vô Tạng đại thống lĩnh, bị Ngô Không cái này chỉ là Tiên Thiên cấp một Gà mờ võ giả, Nhất Côn tại chỗ nện trở mình!

Ngô Không có thể đánh ra một côn này, trừ chính hấn Siêu mức độ phát huy bên ngoài, trọng yếu nhất nguyên nhân cũng là trên tay hấn cái kia thanh số chín ma thi.

Nhưng Hải sáng chế 《 chín còn Phân Thiên côn 》 tuy nhiên có thể vượt cảnh giới đối địch, nhưng bộ này Côn Pháp năng lượng Sử võ giả thực tế tăng lên đẳng cấp, chỉ là đáng thương cấp một mà thôi.

Nói một cách khác, nếu như võ giả chỉ là Tiên Thiên Bát Cấp, Dương Thần Bát Cấp, Phản Hư Bát Cấp, như vậy tên võ giả này nhiều nhất chỉ có thể đánh ra Tiên Thiên cửu cấp, Dương Thần cửu cấp, Phản Hư cửu cấp Nhất Côn chỉ uy, căn bản cũng không khả năng vượt cảnh giới cùng người đánh nhau.

Cái này tăng lên một cấp nhìn như tựa như là không nhiều, thế nhưng là, Tiên Thiên cửu cấp cùng Phản Hư cấp một, hoàn toàn cũng chỉ là kém cái này nhìn như không nhiều cấp một, mà cái này nhìn như không nhiều cấp một cũng là võ đạo hai trọng cảnh giới ở giữa, võ giả cả đời đều có thể không thể vượt qua rãnh trời.

Nhưng Hải năng lượng sáng chế loại này vượt qua cảnh giới Thần Công Tuyệt Học, thật sự là đủ để Danh Thùy Thanh Sử.

Ngô Không sở dĩ có thể Nhất Côn vượt ngang cửu cấp, sau đó mượn nhờ 《 chín còn Phản Thiên côn 》 đặc tính, trực tiếp lại trưởng cấp một, sử xuất Dương Thần cấp một công kích, bí mật tất cả đều trong tay hắc cây kia bạch cốt bông bên trên.

Nếu như Ngô Không bên trong cảm là hắc thần binh lợi khí, hắc có thể đánh ra Tiên Thiên tam cấp Nhất Côn, này Đô tuyệt đối là phần mộ tổ tiên bên trên bốc lên khói xanh.

Đương nhiên, nhưng cung là không biết những này, hắc lúc này là một điểm phòng bị đều không có, cứng rắn chịu Ngô Không thật Dương Thần sau một kích, hắc lập tức ngã tại chỗ nghỉ ngơi.

Hồng Hồng máu tươi trực tiếp cũng không cần tiền một dạng chảy đầy khuôn mặt không nói, nhưng cung hiện tại chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, mắt nổi đom đóm, UU đọc sách đây cũng chính là hắc đủ mạnh, nếu như đối một người lời nói, đoán chừng không phải là bị tại chỗ nện thành thịt nát, vậy cũng tuyệt đối là trọng thương ngã xuống đất không dậy nổi.

"Vừa lên ——!" Ngô Không đắc thế không tha người, Nhất Côn Kiến Công về sau, đánh mất đỏ Tiểu Mập Mập trực tiếp liền bị ỏi sử xuất một chiêu này, hắc đối nhưng cung Đại Bảo Bối, phi thường dữ dằn liền lên chọn đi qua.

"Trả lại ——?" Nhưng cung vừa nhìn đối phương vẫn chưa xong, hắc nhất chỉ như mũi tên điểm tại côn nhọn mà phía trên, chấn vỡ côn bên trên Cương Khí về sau, Chi Kính theo bạch cốt bông liền đến Tiểu Mập Mập hở khẩu chỗ.

Ngô Không chỉ cảm thấy một cổ Nhu Kính từ trong tay truyền đến, đón lấy, hai tay của hắc tê rần, trong tay bạch cốt bông, ba một chút liền rơi trên mặt đất.

Chờ hắc còn muốn nhặt lên vũ khí thời điểm, nhưng cung nhất chỉ liền đem hắc định ngay tại chỗ.

"Tất cả đi xuống, trở lại cảnh giới ——." Nhưng cung quát lui muốn tiến lên cung Võ về sau, hắc liền một bên xử lý đỉnh đầu của mình vết thương, một bên từ từ té té đánh giá một mặt phần nộ Ngô Không, sau đó, hắc cười tủm tỉm, đối với cái này đã thương chính mình tiểu gia hỏa nói ra.

"Tốt, rất tốt, phi thường tốt! Từ khi ta luyện thành Tiên Pháp về sau, là năm mươi năm? Vẫn là sáu mươi năm? Ta liền không còn nhận qua tí xú vết thương nhỏ? Không nghĩ tới, ha ha ha... , ta vậy mà để người tiểu gia hỏa này cho thương tổn. Nhưng Không, người hôm nay nếu là không thành thành thật thật trả lời ta vấn đề. Hừ, nhìn ta cái này làm Sư Bá, có dám hay không không đem người cái móng nhỏ, cho đánh thành tám cánh." Nói xong, nhưng cung nhất chỉ liền giải khai tiểu gia hỏa huyết đạo.

"Ta nhỏ vào ——, người thiếu xem thường người! Người cho rằng ta sẽ sợ người sao? Đầu roi, cũng bắt quá cũng là to bằng cái bát sọ! Đại chuyên nhất mười năm sau, lão tử lại là một trang hảo hán! Người hỏi đi." Ngô Không mặt không đỏ hơi thở không gấp, mặt không biến sắc tìm không đập, cực độ phách lối chịu thua nói.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13 :: Nhận lời mời Sơn Chủ

"Nhưng Không, ta cũng không cùng người nói nhảm. Ta liền hỏi người hai vấn đề, một, người đến là thể nào tu luyện? Chỉ dùng một tháng thời gian, người liền từ hậu thiên cấp một trực tiếp nhảy đến Tiên Thiên cấp một? Hai, người vừa rồi một côn đó, đến là thể nào chuyên mà ——! Vì sao người năng lượng trong nháy mắt vượt ngang 10 cấp, trực tiếp sử xuất Dương Thần cấp một uy lực Nhất Côn, đem ta làm bị thương ——?" Nhưng cung cực độ chân kinh, hô to hướng về Ngô Không hỏi.

Nhưng cung hỏi cái này hai vấn đề, nếu là phi thường bá đạo, phi thường không ổn.

Hai vấn đề này đáp án, căn bản chính là một tên võ giả bí mật lớn nhất, thử hỏi, người ta dựa vào cái gì nhất định phải đem chính mình bí mật nói cho người biết? Dù là tất cả mọi người là đồng môn, người dạng này hỏi, cũng là phi thường vô lễ a?

Bất quá, nhưng cung hiện tại cũng không đoái hoài tới cái gì vô lễ không vô lễ, hấn Lúc này trong nội tâm, quả thực là đã nhanh muốn tốt kỳ chết!

Ngô Không tu vi tốc độ tăng lên thật sự là quá không bình thường, sở dĩ Nhung Hải không có phát hiện điểm ấy, đó là bởi vì tại Nhung Hải rời đi Phong Ma Sơn trước đó, Ngô Không còn không có vượt qua Hậu Thiên Cảnh Giới đến Tiên Thiên Chi Cảnh.

Tuy nhiên Ngô Không lúc ấy đã là sau này Bát Cấp, cái này đã tăng lên phi thường không bình thường, có thể Nhung Hải lại đem loại này không bình thường nguyên nhân, quy kết đến cái kia Tuyệt Tham vương cùng phạt trà thượng diện, cho nên, hấn lúc ấy mặc dù là có chút giật mình, nhưng cũng không có đem Ngô Không tình huống xem thành là lạ lùng sự kiện.

Dựa theo Nhung Hải thôi toán, Ngô Không ít nhất cũng phải vào ngày kia cửu cấp bên trên lại chờ đợi cái thời gian hai năm, hấn mới có thể trở thành Tiên Thiên cấp một võ giả.

Hấn La Hấn Điện Võ Tăng, tuy nhiên trên cơ bản đều biết Ngô Không yêu nghiệt một dạng tấn thăng tốc độ, nhưng bọn hấn mình tại Hậu Thiên Cảnh Giới thời điểm, là chưa từng ăn qua bất luận cái gì thiên tài địa bảo, cho nên, bọn họ liền toàn bộ Đô coi là, Ngô Không sở dĩ sẽ như vậy yêu nghiệt, này tất cả đều là bởi vì điện chủ mở cho hấn tiêu tảo kết quả.

Nhung cung đối với võ đạo lý giải phương diện, tuy nhiên cùng sư đệ Nhung Hải so sánh, này kém nhất định liền có thể nói là mười vạn tám ngàn dặm xa, nhưng dù cho kém lại xa, làm một tên Phán Hư cảnh Lục Cấp đại cao thủ, cái kia vĩnh viễn không bao giờ có thể phá quy tắc, hấn vẫn là biết.

Võ Đạo Cảnh Giới cùng võ đạo đẳng cấp, căn bản chính là hoàn toàn khác biệt hai khái niệm!

Một tên võ giả, dù là cũng là ngày ngày cảm thiên tài địa bảo coi như ăn cơm, hấn võ đạo đẳng cấp có lẽ có thể trưởng nhanh chóng, nhưng hấn Võ Đạo Cảnh Giới căn bản cũng không có thể sẽ có, dù là tí xíu tăng lên.

"Liên vấn đề này? Cất... , ta còn tưởng là cái gì đâu? Người chẳng lẽ nhìn không ra sao? Làm một cái võ đạo tu hành thiên tài, một tháng nhảy một tầng cảnh giới mà thôi, thật kỳ quái sao? Về phần vấn đề thứ hai nha... , ta dựa vào cái gì đem Nhung Hải dạy ta võ công, giảng cho người nghe? Ta chính là không nói cho người." Ngô Không dương dương đắc ý sau khi nói xong, liền muốn quay người rời đi nơi này.

"Người biết một cái chân chính tu hành thiên tài, từ hậu thiên đến Tiên Thiên, phải tốn bao lâu sao?" Nhung cung bình tĩnh đối với tiểu gia hỏa hỏi.

"Bao lâu? Chẳng lẽ cùng ta không giống nhau sao?" Ngô Không hiếu kỳ hỏi.

"Ta là toàn bộ Phật Môn công nhận võ đạo tu hành thiên tài, ta từ hậu thiên đến Tiên Thiên, hết thảy dùng thời gian nửa năm." Nhung cung không có nửa điểm mà ngạo sắc hồi đáp.

"Ha ha ha... , người quả nhiên không bằng ta. Xem ra, ta xác thực thiên tài trong thiên tài!" Ngô Không biết đối phương tu hành tốc độ về sau, lập tức liền giật lên tới.

"Người sai, ta không phải không như người, ta là không bằng sư đệ ta —— Nhung Hải. Ta võ đạo đẳng cấp tuy nhiên cao hơn hấn, nhưng ta đối với võ đạo lý giải, nhưng lại xa xa so ra kém hấn. Cho nên... , hấn mới thật sự là Võ Đạo Đại Tông Sư! Cho nên... , hấn có thể đem chính mình Võ Đạo lý niệm, hoàn mỹ truyền cho người, khiến cho người tại thời gian ngắn bên trong đột phá cảnh giới. Cho nên... , ai... , hấn có thể sáng chế loại kia, thần tích một dạng Côn Pháp. Nếu như ta không có đoán sai lời nói, người hấn là nếm qua Tuyệt Tham vương, đồng thời, uống qua phạt trà a?" Nhung Cung Thần tình có chút ưỡn oải hướng về Ngô Không hỏi.

Nhung cung cả một đời đều không có phục qua chính mình sư đệ Nhung Hải, cho tới bây giờ hấn nhìn thấy Ngô Không trên thân kỳ tích,

Hấn mới đem sở hữu nguyên nhân tất cả thuộc về đến sư đệ trên thân, cũng là thắng đến lúc này giờ phút này, hấn mới đối chính mình sư đệ tâm phục khẩu phục.

Nhưng là, nhưng cung trừ một đầu cuối cùng bên ngoài, toàn bộ Đô đoán sai!

Ngô Không một tháng bên trong liền trở thành Tiên Thiên Vũ Giả, trọng yếu nhất nguyên nhân là 《 thanh tịnh Tâm Quyết 》; Ngô Không có thể đánh ra thần tích một gậy, trọng yếu nhất nguyên nhân là số chín ma thừa!

"Hấn vậy mà năng lượng nhìn ra ta nếm qua Tuyệt Tham vương, uống qua phạt trà? Ai... , không nghĩ tới này hai dạng đồ vật thần kỳ như vậy, vậy mà có thể cho ta trong khoảng thời gian ngắn đột phá cảnh giới. Ai... , ta quả nhiên cũng chỉ là một cái bình thường Tiểu Sa Di mà thôi. Ngô Không, người về sau nhất định phải cố lên! Tuy nhiên tư chất người không tốt lắm, nhưng nếu như người chịu nỗ lực lời nói, liền nhất định là sẽ trở nên mạnh mẽ! Nỗ lực! Người nhất định phải nỗ lực!" Ngô Không tại chính mình trong lòng, càng không ngừng cho mình đánh lấy khí.

Ngô Không nhận biết sở hữu cao nhân, trừ sư phụ hấn thủ an Thiên Sư bên ngoài, toàn bộ cũng không coi trọng hấn luyện võ tư chất, nếu thủ an Thiên Sư cũng không coi trọng hấn tư chất, chỉ là hấn không biết mà thôi.

Tuy nhiên Ngô Không ngoài miệng cho tới bây giờ Đô không nhận, nhưng là trong lòng hấn, đối với mình củi mục kém cỏi tư chất, hấn là biết nhất thanh nhị sở.

"Hừ! Nhưng Hải đương nhiên so người lợi hại, nhưng ta cũng không kém! Ta chính là so với người còn mạnh hơn, ta chính là một cái võ đạo tu hành thiên tài! Nói cho người biết, ta cho tới bây giờ Đồ có hay không ném qua, loại kia lớn chừng ngón cái Tiểu Bàn hải nhi! Cũng cho tới bây giờ đều không có uống qua, loại kia sẽ Thiểm Kim chỉ riêng Trà Diệp! Ta tức chết người!" Ngộ Không lại một lần nữa giấu đầu lòi đuôi, nói cho người khác biết chân tướng.

"Được rồi, người nói không có liền không có đi. Đúng, người không có chuyện tới chỗ này làm gì? Người về sau tốt nhất đừng đến tại đây. Tại đây không phải người năng lượng tùy tiện đến, biết không?" Nhưng cung hào tâm, đối với mình tiện nghi sư chất dạn dò nói.

Chính mình cả ngày nhàn nhúc cả trứng, một chút sự tình đều không có, lúc này mới đi bộ đi dạo đến nơi đây, loại này chân thực nguyên nhân, Ngộ Không là không có ý tứ rồi.

Thế là, Tiểu Mập Mập thuận mồm nói bừa liệt liệt nói: "Ta nếu không phải muốn trợ giúp các người trông coi Ma Giới lối ra, ta sẽ tới chỗ này sao? Hừ, hảo tâm coi như lòng lang dạ thú! Quên, ta đi nơi khác nhìn xem có người nào, cần ta trợ giúp. Ta thế nhưng là một ngày không làm tốt sự tình, trong nội tâm, liền sẽ rất khó chịu tuyệt đối người nhiệt tâm, đi." Vô ích hoàn tất về sau, Tiểu Mập Mập quay đầu liền rời đi tại đây.

"Người nếu là thật nhân nhàn chán lời nói, liền đi Giới Luật Đường xem một chút đi. Ta nghe nói, nơi đó giống như có cái cái gì... , thợ tía hoa loại hình công tác cần người làm, người có thể đi thử nhìn một chút." Nhưng cung đối với càng đi càng xa tiện nghi sư chất, hảo tâm giảng như vậy một đầu, chính hấn cũng không quá rõ ràng tin tức ngầm.

Ngộ Không nghe được tin tức này về sau, trong nội tâm nhất thời liền kích động lên, hấn chứa giống như cực kỳ bình tĩnh bộ dáng, vừa đi ra khỏi Phong Ma điện phạm vi về sau, liền tranh thủ thời gian một đường chạy chậm đến, hướng về Phong Ma Sơn Giới Luật Đường chạy tới.

Vừa đến Giới Luật Đường, vừa nhìn thấy phía trước này kích động cự đại Mặc Tĩnh đại môn, còn có này trên trăm tên đứng tại dưới hiên không nhúc nhích, thần sắc cực độ băng lãnh, tay cầm hồng sắc Hành Giả Côn chấp pháp Vô Tăng bọn họ, Ngộ Không kích động không thời tâm tình vui sướng, trong nháy mắt, liền toàn bộ Đồ lạnh đi.

Thẳng đến lúc này, Ngộ Không cái này mơ hồ Nhị Hóa Tiểu Mập Mập, lúc này mới nhớ tới, mình bây giờ vị trí chỗ ở đến là ở nơi nào!

"Hắn Mỗ Mỗ, nơi này chính là Giới Luật Đường a! Giống ta loại này không thành thật người đi vào về sau, còn không phải để cho chấp pháp tăng bọn họ đánh bết, đập dẹp? Tính toán, ta vẫn là chớ vào đi. Nhưng cung giới thiệu cho ta, đến là cái gì phá công tác à? Thật sự là!" Nghĩ đến đây, Ngộ Không quay đầu liền muốn muốn rời khỏi tại đây.

Hắn muốn ngược lại là quá tốt, hứng thú bưng bưng chạy đến người ta Giới Luật Đường đại môn trước đó, giả vờ giả vịt mù nhìn một vòng về sau, liền muốn phui mông một cái trực tiếp rời đi.

Nếu như chấp pháp Vô Tăng liền hỏi cũng không hỏi một câu nói, đây chẳng phải là quá thất trách một chút?

"Dừng lại! Vị tiểu sư đệ này, người có chuyện gì sao?" Một vị chấp pháp Vô Tăng, tại chỗ liền ngăn lại Ngộ Không đường đi, trầm giọng hướng về hấn hỏi.

"Không có chuyện, không có chuyện à? Ta đi nhầm đường, đúng, cũng là đi nhầm đường!" Ngộ Không kiên trì, thần sắc né tránh đáp.

"Dự bị Tĩnh Y Vô Tăng, vô sự không thể tiện tiện rời La Hán Điện; Giới Luật Đường ba mươi vị trí đầu mét bên trong, vô sự không thể tùy tiện tiến lên; người xuất gia không đánh lừa dối; chấp pháp Vô Tăng hỏi thăm không thể giấu diếm tình hình thực tế. UU đọc sách tiểu sư đệ, người hết thấy phạm bốn điều giới luật, đi với ta một chuyến đi." Chấp pháp Vô Tăng một đầu một đầu, liệt kê Ngộ Không chỗ phạm toàn bộ sai lầm.

"Người đi chết đi! Ngu ngốc mới đi theo người một chuyến đây! Ta không đi! Người cút cho ta đi một bên!"

Ngộ Không tại chỗ liền giận, đối chấp pháp Vô Tăng, hấn liền mắng to lên.

A, tùy tiện ở trước cửa đi dạo một chút, liền không khỏi diệu bị theo bốn đầu tội danh, nếu như cái này nếu là đến bên trong, mới hảo hảo dạo chơi tham quan một lần, cái kia còn đến!

"Tiểu sư đệ, người nhục mạ chấp pháp Vô Tăng, đồng thời ý đồ bạo lực kháng pháp. Tăng thêm phía trước chỗ phạm bốn đầu sai lầm, người hết thấy phạm sáu đầu Giới Luật. Tiểu sư đệ, người dự định động thủ với ta sao?" Nói, chấp pháp Vô Tăng bữu ngang một chút, liền đem trong tay chấp pháp bóng đao hướng về mặt đất.

"Đừng động thủ! Đừng động thủ! Ta là tới nhận lời mời thợ tía hoa! Thật, ta không có nói láo! Ta thật sự là tới nhận lời mời thợ tía hoa!" Ngộ Không nhìn xem chấp pháp bóng dưới này rạn nứt mặt đất, hấn nhất thời liền dọa đến tranh thủ thời gian lớn tiếng giải thích.

Nói đùa, Phong Ma Sơn mặt đất đến cứng đến bao nhiêu, Ngộ Không đây chính là phi thường hiểu biết, dù là hấn cũng là cầm bạch cốt bổng toàn lực nhất kích, cũng đều chưa từng có Sừ mặt đất, từng có nửa chút tổn hại.

Người ta tùy tiện như vậy một đập, liền đem mặt đất đập ra hơn mười đạo vết nứt, cái này còn cần so sao? Tùy tiện ngấm lại, đều có thể đoán được tự mình động thủ kết cục.

"Cái gì ——! Người lại muốn nhận lời mời Sơn Chủ ——? Quá tốt ——! Tiểu sư đệ, người thật sự là tốt lắm! Đến, không phải, người tranh thủ thời gian

theo ta đi! Đúng, vừa rồi sự tình tất cả đều là một trận hiểu lầm, tiểu sư đệ, người có thể tuyệt đối không nên để ở trong lòng. Đi, chúng ta đi nhanh lên!" Nói, tên này chấp pháp Vô Tăng liền một cái ôm lấy, mơ hồ Tiểu Mập Mập, toàn lực thi triển từ bản thân kinh công, giống như là một tia chớp, hướng về Giới Luật Đường chỗ sâu xông tới.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14:: Tử Phùng Tri Kỷ

Nếu có một cái "Phong Ma Sơn nhất không được hoan nghênh nhân vật bảng xếp hạng" lời nói, như vậy Ngô Không tuyệt đối là chỉ có thể xếp tại vị thứ hai.

Mà xếp tại vị thứ nhất người kia, tại hơn một trăm năm thời gian bên trong, mãi mãi cũng chỉ có thể là, Phong Ma Sơn Đệ Nhất Cường Giả, thiên hạ đệ nhất Được Vật Học Đại Tổng Sư, Phong Ma Sơn Giới Luật Đường đường chủ —— Nhung Pháp!

Nếu như theo đạo lý tới nói, lấy Nhung Pháp địa vị, công hiến, bồi phận, thực lực, đệ nhất Đồ Quỷ Sứ cái này ghế xếp, là vô luận như thế nào cũng không tới phiên hắn tới làm, ngược lại, đệ nhất được hoan nghênh nhân vật Vinh Quang, đó mới là hắn hắn là mang.

Thế nhưng là, trên thực tế lại hoàn toàn tương phản, Nhung Pháp đường chủ không chỉ có ổn thỏa đệ nhất Đồ Quỷ Sứ cái này ghế xếp, với lại ngồi xuống cũng là rỗng rã hơn một trăm năm thời gian.

Nguyên nhân nếu cũng rất đơn giản, hắn là chấp chương toàn bộ Phong Ma Sơn hình phạt Giới Luật Đường đứng đầu, với lại hắn làm người, thật sự là quá mức nghiêm túc, quá mức công chính, quá mức tài giỏi, quá mức vô tư.

Lúc đầu mọi người đối với Giới Luật Đường liền phi thường không ưa, mà Nhung Pháp cái đường chủ này lại là cái tuyệt đối cường lực thực quyền nhân vật, lại thêm bản thân hắn hình tượng phi thường đặc biệt, cho nên, liền không có bất kỳ một cái nào Tịnh Y Vô Tăng, thì nguyện ý cùng Nhung Pháp đường chủ cỡ nào liên hệ.

Nhung Pháp đường chủ chính mình đối với cái này cũng căn bản không thêm để ý chút nào, hắn liền mấy chục năm như một ngày, chờ đợi tại chính mình kiến tạo toà kia thiên hạ đệ nhất Bảo Sơn bên trong, mỗi ngày bình tĩnh khoan thai trải qua cuộc đời mình.

Nửa năm trước đó, Nhung Pháp đường chủ bất thành linh tại Giới Luật Đường bên trong tuyên bố một việc, mà chuyện này, trực tiếp liền khiến cho toàn bộ Giới Luật Đường từ trên xuống dưới, từ trong ra ngoài, tất cả mọi người là lòng người bàng hoàng.

Nhung Pháp đường chủ tuyên bố sự tình thật không phải thường đơn giản, hắn muốn cho chính mình tìm trợ thủ, cùng hắn cùng một chỗ quản lý toà kia, hoàn toàn chỉ thuộc về một mình hắn thiên hạ đệ nhất bảo khó —— qua tiên sơn.

Chuyện này nhìn như tựa như là một kiện mỹ soa, nhưng chính là bởi vì cái này mỹ soa, lại trực tiếp đem toàn bộ Giới Luật Đường làm là gà chó không yên.

Sở hữu chấp pháp Vô Tăng, tại rỗng rã thời gian nửa năm bên trong, bọn họ mỗi một ngày sinh hoạt, không khỏi là tại thấp thỏm lo âu bên trong vượt qua.

Bọn họ liền sợ có một ngày đường chủ ra lệnh một tiếng, muốn chính mình tiếp này phân mỹ soa, nói như vậy, còn không bằng trực tiếp cắt cổ quên.

Nhung Pháp đường chủ hao phí trăm năm thời gian, một cái nhân sinh sinh đem hơn năm vạn mẫu hoang sơn dã địa, biến thành khắp nơi mọc đầy thiên tài địa bảo qua tiên sơn, có thể nghĩ, hắn đối với Yamanaka những bảo vật đó, là có thâm hậu bao nhiêu cảm tình.

Nếu như làm trợ thủ về sau, vạn nhất không cẩn thận giết chết một khóa thiên tài địa bảo lời nói, người đường chủ kia còn không phải dùng trong tay hắn Trảm Ma roi, tươi sống đem chính mình cho hút chết?

Cũng là xuất phát từ loại này chính mình hoảng sợ chính mình kỳ hoa tâm lý, thời gian nửa năm đi qua, không có bất kỳ cái gì một cái chấp pháp Vô Tăng dám đi tiếp phân này siêu cấp mỹ soa.

Nhung Pháp thông báo tuyển dụng tin tức, cũng liền thành toàn bộ Phong Ma Sơn Tịnh Y Vô Tăng chúng, Trà Dư Tửu Hậu châm chọc đàm tiếu thú vị đề tài.

Nhung cũng đối với cái tin tức này nội dung cụ thể, căn bản là không chút nào rõ ràng, hắn chỉ là nghe thủ hạ nói chuyện phiếm lúc nói một câu, hắn liền

thuận mồm đem tin tức này, nói với chính mình tiện nghi sự chất.

Giờ có khỏe không, cuối cùng có một cái không rõ nội tình đàn độn Tiểu Mập Mập, tìm đường chết một dạng đến đây nhận lời mời phần này tuyệt thể công việc tốt.

Lúc này, toàn bộ Giới Luật Đường từ trên xuống dưới, loại kia vui mừng khôn xiết, vui mừng hớn hờ sung sướng bầu không khí, cũng đừng xách có bao nhiêu này.

"Người trước mặt mau đề cho nói! Ngộ Không tiểu sư đệ muốn đi qua! Mau tránh ra! ..." Một vị mặt mày hớn hờ chấp pháp Võ Tăng, một bên tại trong đường chạy vội, một bên hướng về phía phía trước lớn tiếng hét lớn.

"Nhanh, nhanh, đại ân nhân đến, chúng ta tranh thủ thời gian xếp hàng hoan nghênh!" "Mọi người nắm chặt thời gian, mau đem đội ngũ cho lập." "Tranh thủ thời gian! Ngộ Không tiểu sư đệ thể nhưng là chúng ta đại ân nhân!"

Trên đường những chấp pháp đó Võ Tăng bọn họ, tổ chất thật là không phải đóng, trên vạn người nhiều nhất chỉ dùng mười giây đồng hồ cũng chưa tới, liền lập chính chính tề tề hoan nghênh đội ngũ, chờ đợi lấy đại ân nhân đến.

Chỉ chốc lát sau, Ngộ Không liền ngồi tại một cái giản dị kiệu nhỏ phía trên,

Bởi bốn tên Phán Hư cảnh võ giả vững vững vàng vàng giờ lên, nhanh chóng hướng về tại đây chạy tới.

"Ngộ Không tiểu sư đệ tốt lắm ——!" "Ngộ Không tiểu sư đệ có dừng khí ——!" , hai bên đường Võ Tăng bọn họ từ đáy lòng, núi kêu biển gầm đối với Ngộ Không cảm tạ đứng lên.

Ngộ Không hiện tại không hiểu ra sao ngồi tại kiệu nhỏ phía trên, hẳn tại sao đối với mình lại như thế được hoan nghênh, căn bản là hoàn toàn là không có manh mối nào.

Tuy nhiên không rõ không quan hệ, cái này cũng không ảnh hưởng Ngộ Không giả vờ không biết, thế là, Tiểu Mập Mập mười phần có phong phạm, mỉm cười đối với hai bên đường Võ Tăng bọn họ liên tiếp phát tay thăm hỏi.

Cứ như vậy, Ngộ Không tại chấp pháp Võ Tăng đường hẻm hoan nghênh phía dưới, xuyên qua cả tòa Giới Luật Đường, đi vào Giới Luật Đường hậu sơn.

Lại đi ước chừng khoảng mười dặm, bốn vị Phán Hư cảnh đến khi Kiệu Phu, mới đem Ngộ Không buông ra.

"Ân nhân tiểu sư đệ, người theo đầu này tiểu lộ lại đi một cây số tả hữu, liền sẽ nhìn thấy một cái tiểu viện. Tới đó, người liền đến mục đích. Tốt, tiểu sư đệ, người về sau muốn nhiều bảo trọng, chúng ta đi." Dẫn đầu Kiệu Phu sau khi nói xong, hướng về cùng bạn bè nháy mắt, bốn người liền nhanh chóng chạy về Giới Luật Đường.

Ngộ Không hiện tại nếu cũng rất muốn đi theo đám bọn hắn cùng một chỗ trở lại, thế nhưng là, hẳn cái kia Trang, không nên trang bức, toàn bộ đều đã Trang, hẳn cái kia chịu, không nên được hoan nghênh, cũng toàn bộ đều đã chịu.

Nếu như Lúc này hẳn dám trở lại lời nói, vậy hẳn đời này, đoán chừng cũng dừng hồng lại từ Giới Luật Đường trong đại lao đi ra ngoài.

Thế là, Ngộ Không về mặt đau khổ, kiên trì, một người theo đầu kia đường hẹp quanh co đi thẳng về phía trước.

Mười phút đồng hồ về sau, Ngộ Không cuối cùng nhìn thấy một tòa, cũng cổ lão, rất đơn giản Nông Gia tiểu viện.

Đi vào sân nhỏ, Ngộ Không liền nhìn thấy một cái vô cùng, vô cùng đáng thương lão tăng, ngồi một mình ở trong viện bàn đá trước đó, chỉ liền một bàn Đậu Phộng, cầm một cái cốc khe chén bẻ, bên trong chứa đục ngẫu tửu thủy, cô đơn tịch mịch cùng cực uống một mình tự uống.

Ngộ Không sờ dĩ cảm thấy người lão tăng này đáng thương, là bởi vì cái này khuôn mặt đen kịt, mặt mũi nhăn nheo, tựa như một vị Lão Nông tiểu tụy lão tăng, là một vị chỉ có liếc một chút, một tay, một chân Người tàn tật.

Một đạo bất nguồn từ trái ngạch ngay cả đến má phải, thật dài mặt sẹo, không chỉ có Sứ lão tăng dung mạo toàn bộ hủy, còn đoạt đi hẳn một cái mắt trái, lấy mặt sẹo xu thế đến xem, lão tăng đầu kia sóng vai bị trăm cánh tay phải, hiển nhiên cũng là bởi vì một đao kia mà mất đi.

Hủy dung nhan, mất mũi, tay cụt, cái này vốn là đã cũng đáng thương, nhưng là, làm Ngộ Không lại nhìn thấy lão tăng phải dưới đuôi mắt, cây kia đơn sơ cùng cực Mộc Côn chỉ giả thì một loại không cách nào hình dung chua xót cảm giác, không tự giác liền chiếm hết trong lòng hắn.

Lão tăng từ đầu tới đuôi, nhìn cũng chưa từng nhìn Ngộ Không liếc một chút, cũng chỉ là rót rượu, uống rượu, thả chén, gấp thức ăn, dùng bữa, lại rót tửu... , dạng này vô cùng không tiện, lạnh nhạt một tay uống một mình tự uống.

"Lão gia già, ngài khỏe chứ, ta gọi Ngộ Không. Ta giúp ngài rót rượu đi, được không?" Ngộ Không cung cung kính kính đi đến lão tăng bên cạnh, thành tâm thành ý nói với lão tăng.

Nhưng Pháp đại sư hiếu kỳ dò xét một chút, cái này kỳ quái Tiểu Bàn Sa Di về sau, hẳn liền không nói một lời đem chén bẻ đặt ở trên bàn đá, kẹp lên Đậu phộng bắt đầu ăn.

Ngô Không gặp lão tăng buông xuống chén bẻ, hấn liền cho rằng đối phương là để cho hấn hỗ trợ rót rượu, thế là, hấn liền đem trên bàn đá chén bẻ cầm lên.

Nhưng Pháp đại sư vốn là muốn ngăn cản Ngô Không cầm chén, nhưng hấn trong nháy mắt liền thay đổi chủ ý, mặc cho cái này kỳ quái Tiểu Bàn Sa Di, lấy đi chính mình bát rượu.

"Lão gia gia, cái này chén phá, ngài dùng ta cái này chén đi. Sao? Đúng, ta chỗ này còn giấu một bình hảo tửu. Ngài xin giúp ta nhấp nháp một chút, nhìn ta bầu rượu này có phải hay không còn có thể, được rồi." Nói, Ngô Không liền từ chính mình Túi Không Gian bên trong, xuất ra chính mình mỹ tửu cùng bát rượu.

Ngô Không vừa nâng cốc ẩm lấy ra, trong tay hấn bầu rượu liền trong nháy mắt đông thành băng đồng. lúc này, Ngô Không mới nhớ tới chung quanh đáng sợ nhiệt độ thấp, hấn đành phải không biết làm sao cầm tảng băng, ngốc vù vù nhìn xem lão tăng.

Nhưng Pháp đại sư gặp Ngô Không dám ngay trước hấn mặt, liền trực tiếp tìm đường chết nâng cốc lấy ra, nhất thời trong lòng của hấn liền càng thêm kỳ quái.

Chẳng lẽ cái này Tiểu Bàn Sa Di, thật không biết chính mình là Giới Luật Đường đường chủ? Chi bằng hấn dám Phá Giới trộm giấu tửu thủy dầu này, liền đủ để chịu hấn một roi phạt sao?

Thế nhưng là, Nhưng Pháp đại sư cũng không có xử phạt Ngô Không, hấn cầm qua Tiểu Bàn Sa Di trong tay tảng băng về sau, tảng băng trong nháy mắt liền một lần nữa biến thành mỹ tửu, hấn hơi vừa nghe về sau, liền đem mỹ tửu ném ra ngoài viện.

Sau đó, Nhưng Pháp đại sư từ ngực mình, lấy ra một cái trong suốt sáng long lanh Bạch Ngọc chén, hướng bên trong ngược lại nửa bát rượu đục về sau, liền đem Bạch Ngọc chén giao cho Tiểu Bàn Sa Di.

Hấn ngược lại muốn xem xem, cái này Tiểu Bàn Sa Di tiếp đó, sẽ như thế nào đi làm.

Ngô Không thấy đối phương vớt chính mình mỹ tửu về sau, lại mời mình uống rượu, nhìn xem Chén Ngọc bên trong này nửa bát rượu đục, hấn cắn răng một cái, nhắm mắt lại, cầm lấy Chén Ngọc ngửa đầu liền đem rượu đục đổ vào trong miệng.

Theo Ngô Không, lão tăng tuy nhiên cũng không biết hàng, nhưng người ta tất nhiên hảo ý mời mình uống rượu, vậy mình vô luận như thế nào, cũng là không thể không chấp nhận.

Tuy nhiên hấn vô cùng không muốn đi uống rượu đục, nhưng hấn y nguyên vẫn là uống.

Rượu đục cửa vào về sau, một cỗ nồng đậm thuần hương, trong nháy mắt ngay tại Ngô Không trong miệng nổ tung lên, đón lấy, cái này miệng tốt tới cực điểm tuyệt thế mỹ tửu, liền hóa thành một đầu vô cùng thoải mái dòng nước ấm, lập tức liền chảy đến hấn trong bụng, sau đó, Ngô Không liền chân chân chính chính cảm nhận được, cái gì mới gọi là thoải mái thông suốt, cái gì mới gọi là phiêu phiêu dục tiên!

"Hảo tửu ——! Hảo tửu a! Lão gia gia, ngài rượu này thuần túy cũng là Tiên Nương a!" Ngô Không mặt mũi tràn đầy vẻ vui mừng, đối với lão tăng hưng phấn tán thán nói.

Nhưng Pháp đại sư đời này, chưa bao giờ giống như bất luận kẻ nào cùng một chỗ uống qua tửu; hấn cũng là lần đầu, đem chính mình cất rượu phân cho người khác, UU đọc sách đồng thời còn được đến người ta cao như vậy đánh giá.

Một loại trước đó chưa từng có cảm giác thỏa mãn, nhất thời liền phun lên Nhưng Pháp đại sư trong lòng, thế là, hấn giơ tay lên bên trong bầu rượu, liền muốn muốn cho Tiểu Bàn Sa Di lại rót một bát.

Ngô Không gặp này tranh thủ thời gian cầm Chén Ngọc né tránh, sau đó hấn kinh hoàng đối với lão tăng giảng đạo: "Lão gia gia, ta tuy nhiên chưa thấy qua cái gì các mặt xã hội, nhưng cũng biết ngài rượu này tuyệt đối là bảo bối. Ta tuy nhiên mười phần muốn uống, nhưng là, muốn đến ngài hấn là cũng không có bao nhiêu. Cho nên, có thể uống nửa bát, ta liền đã rất thỏa mãn. Ta không thể lại chiếm ngài tiện nghi, cảm ơn ngài." Nói xong, Ngô Không liền cung cung kính kính cúi đầu đứng ở một bên.

Nhưng Pháp đại sư nghe Tiểu Bàn Sa Di lời nói này về sau, hấn trong đôi mắt trong nháy mắt liền hiện lên từng đạo từng đạo tinh quang, nhìn chăm chăm đối phương trọn vẹn xem có nửa phút thời gian, hấn lúc này mới bắt đầu càng không ngừng từ trong ngực, lấy ra trên trăm cái đồ đầy các loại mỹ tửu bầu rượu.

Đón lấy, hấn cầm lấy một cái bầu rượu, đem nó đưa về phía Tiểu Bàn Sa Di.

Ngô Không nhìn xem trước mặt trên trăm bầu rượu ngon, hấn đã sớm mắt tròn, Lúc này lại nhìn lão tăng ra hiệu hấn uống, cái kia còn có cái gì tốt nói.

Người ta tất nhiên đều đã nhiệt tình như vậy, vậy hấn làm sao có thể không liều mình tiếp quản tử, giống như vị này đủ ý tứ cùng cực lão tăng cùng một chỗ, uống hấn cái không say không nghỉ!

Cứ như vậy, một già một trẻ, hai vị không quen nhau lại làm bạn rượu, cứ như vậy người một bình ta một bình, ròng rã uống mười cái giờ, thẳng đến uống cạn sau cùng một bình mỹ tửu, uống sạch Nhưng Pháp đại sư cả đời trân tàng, Ngô Không lúc này mới cười khúc khích, té ở dưới bàn đá.

Nhưng Pháp đại sư mỉm cười, đem Tiểu Bàn Sa Di mang tới phòng nhỏ về sau, hất từ trong ngực lấy ra một khối xanh tươi ngọc bài cùng ba quyển thật dày thư tịch, sau đó hướng về Tiểu Bàn Sa Di khuôn mặt vừa dễ xuống, liền tiểu sai cùng cực rồi đi cái này, hất đã lai rông rã trên trăm năm thời gian yêu thích chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15:: Giới Luật Đường người

Ngày thứ hai, hai đầu bạo tạc tinh tin tức, trực tiếp liền chấn động trở mình toàn bộ Phong Ma Sơn Tam Đường trăm điện!

Đầu thứ nhất, chấp chương Giới Luật Đường trăm năm Phong Ma Sơn Đệ Nhất Cường Giả —— Nhưng Pháp đại sư, tan mất chính mình đường chủ chỉ vị, thêm áo bào đen đi vào Phong Ma điện Trường Lão Đoàn tu hành.

Cái tin tức này tuy nhiên cũng sớm đã là, sở hữu Tịnh Y Vô Tăng Đô công nhận, đương nhiên sự tình, nhưng khi Nhưng Pháp đại sư thật tan mất chức vụ trở thành áo bào đen trường lão thì toàn bộ Phong Ma Sơn hơn trăm vạn Tịnh Y Vô Tăng chúng, trong nội tâm vẫn như cũ sẽ đối với vị này truyền kỳ Vô Tăng cùng cái tin tức này, cảm thấy từ đáy lòng kính ngưỡng cùng rung động.

Nhưng là, cái tin tức này cùng đầu thứ hai tin tức so sánh, rung động trình độ liền yếu quả thực là không thể yếu hơn nữa.

Đầu thứ hai, thiên hạ đệ nhất Dược Vật Học Đại Tông Sư —— Nhưng Pháp đại sư, đem hất tổn hao trăm năm thời gian thân thủ kiến tạo qua tiên sơn, đưa cho Phong Ma Sơn từ trước tới nay cái thứ nhất tiểu học sinh du học —— Nhị Lâm Tự Ngộ Không!

Nghe được tin tức này bất luận một vị nào Tịnh Y Vô Tăng, bất kỳ cái gì một vị, vậy thì không có là không cảm giác trời đất quay cuồng, như muốn hôn mê tại chỗ!

Qua tiên sơn, chỉ là vượt qua tiên sơn phúc địa thiên hạ đệ nhất Bảo Sơn sao? Đó là Phong Ma Sơn Root! Độc nhất vô nhị Root! Toàn bộ Phật Môn trọng yếu nhất Root!

Nếu như không có qua tiên sơn, Phật Môn liền làm không Giang Hồ Bá Chủ; nếu như không có qua tiên sơn, Phong Ma Sơn liền không khả năng sẽ có trăm vạn Dương Thần, một vạn Phản Hư!

Phật Môn Vô Tăng số lượng, cỡ nào tuy nhiên chương không toàn bộ giang hồ sở hữu Tấn Tu Vũ Giả công hội; Phật Môn giáo chúng số lượng, cỡ nào tuy nhiên chương không toàn bộ thiên hạ sách người Nho Môn; Phật Môn tinh anh số lượng, cỡ nào tuy nhiên thừa hành cường giả vì tôn cạnh tranh tàn khốc Ma Môn; Phật Môn sức ảnh hưởng, không hơn được nữa truyền thừa vạn năm lâu Đạo Môn; Phật Môn tài lực thế lực, không hơn được nữa chương không thiên hạ Thương Nhân Yêu Minh, không hơn được nữa chương không thiên hạ dân sinh hoàng triều.

Từ bất kỳ một cái nào phương diện đến xem, Phật Môn cũng là làm không Giang Hồ Bá Chủ, Phong Ma Sơn cũng tuyệt đối là không có khả năng bởi đường được trăm vạn Dương Thần, một vạn Phản Hư, thế nhưng là, Phật Môn lại phi thường thần kỳ hai đầu Đô làm đến, đây là vì cái gì đây?

Một trăm năm cỡ nào trước, một cái không yêu võ học, thích thực vật Phật Môn Vô Tăng gia nhập Phong Ma Sơn, lúc ấy, vị kia Vô Tăng năm gần mười lăm tuổi; lúc ấy, toàn bộ Phong Ma Sơn bên trên chỉ có một ngàn Phản Hư, 10 vạn Dương Thần, trăm vạn Tiên Thiên.

Loại này có thể dẹp yên toàn bộ giang hồ lực lượng, tuy nhiên phi thường cường đại, thế nhưng là, cái này đã cũng là Phong Ma Sơn cực hạn, còn muốn vượt qua trình độ này, vậy căn bản cũng là hoàn toàn không có khả năng.

Lúc đó sở hữu Phong Ma điện trường lão đều cho rằng, lấy Phong Ma Sơn có thể tăng tiến võ đạo tu hành đặc thù hoàn cảnh, cộng thêm hoàn thiện quản lý cùng chế độ giáo dục, một ngàn Phản Hư, 10 vạn Dương Thần, trăm vạn Tiên Thiên, tuyệt đối cũng đã là Phong Ma Sơn cực hạn!

Thế nhưng là, mặc kệ ai cũng không nghĩ tới, các trường lão chỗ nhận định cực hạn, nhưng bởi vì vị kia trẻ tuổi Vô Tăng đến, mà đạt được kinh thiên động địa cái biến; toàn bộ Phong Ma Sơn lịch sử, cũng bởi vì vị kia trẻ tuổi Vô Tăng đến, mà từ đó bị hoàn toàn một lần nữa cải thiện!

Vị kia cực độ trăm mặc ít nói trẻ tuổi Vô Tăng, liền từ một vị lớn nhất tầng dự bị Tịnh Y Vô Tăng làm lên, từ đó, bắt đầu thuộc về hất chính mình truyền kỳ cả đời.

Năm thứ nhất, Vô Tăng đặc biệt thăng làm chính thức Tịnh Y Vô Tăng; năm thứ ba, Vô Tăng thân chịu trọng thương, vĩnh viễn mất đi chính mình một con mắt, một cánh tay, một đầu bắp chân, lại như cũ Trảm Ma hơn vạn đặc biệt lên đi vào Giới Luật Đường; thứ mười năm, Vô Tăng lấy Nhi Lập Chi Niên

tiếp nhận Giới Luật Đường đường chủ chỉ vị, trở thành thống lĩnh trăm vạn Tịnh Y Vô Tăng ba người một trong!

Vô Tăng đạt được tối cao quyền lợi về sau, trừ tại ban đầu đối với Giới Luật Đường tiến hành hoàn toàn cải cách thời điểm, hấn bá đạo sử dụng trong tay mình quyền lợi bên ngoài, lại tiếp sau đó một trăm năm thời gian bên trong, hấn liền không còn sử dụng tối trong tay mình quyền lợi.

Vị này Vô Tăng đem chính mình cơ hồ cả đời thời gian, toàn bộ Đồ tiêu vào trên một ngọn núi, thứ năm mươi năm, Vô Tăng mời Phong Ma điện sở hữu trưởng lão, đến chính mình trên núi làm khách nửa ngày.

Từ đó về sau, Vô Tăng mỗi một năm Đồ không ràng buộc, đem chính mình Yamanaka một chút được tài giao cho Giới Luật Đường, để cho mình thủ hạ,

Khen thưởng cho hết thầy có công Tịnh Y Vô Tăng.

Từ đó về sau, Giới Luật Đường liền chấp chương Phong Ma Sơn khen thưởng đại quyền, Phong Ma Sơn bên trên sở hữu Tịnh Y Vô Tăng chúng, vô đạo đẳng cấp cũng bắt đầu điên cuồng cấp tốc tăng lên!

Năm thứ một trăm, Phong Ma Sơn bên trên có được trăm vạn Dương Thần, một vạn Phản Hư, đối kháng Ma Giới xâm lấn áp lực, đạt được cự đại làm dịu, cũng không còn bất luận một vị nào phổ thông Tịnh Y Vô Tăng, sẽ giống hấn trẻ tuổi lúc như thế, tại mất đi chính mình ánh mắt, cánh tay, bắp chân thời điểm, bởi vì thiếu thuốc liền không có tư cách đạt được trị liệu.

Cái gì gọi là thiên chi kiêu tử, vị này Vô Tăng cũng là hoàn toàn xứng đáng thiên chi kiêu tử!

Cái gì gọi là tiên sơn phúc địa, toà kia Dược Sơn cũng là hoàn toàn xứng đáng tiên sơn phúc địa!

Vị này truyền kỳ Vô Tăng cũng là Nhung Pháp đại sư, hấn nương tựa theo liếc một chút, một tay, nhất cước, tổn hao trăm năm thời gian sở kiến tạo ngọn núi kia, chính hấn đặt tên là —— qua tiên.

"Đi gọi nhung thạch đi ra, năm phút đồng hồ bên trong nếu như hấn không đến, ta liền đánh xuyên qua ngươi Giới Luật Đường." Phong Ma Sơn Tam Đường đường chủ một trong, thống Vô Đường đường chủ nhung vũ La Hán, nhân nhạ đối với Giới Luật Đường phía trước trăm chấp pháp Vô Tăng giảng đạo.

Chấp pháp Vô Tăng bọn họ nhìn xem vị kia cùng nhung vũ đứng sòng vai nhả nhận Vô Tăng, còn có hai cái vị này sau lưng, này trên trăm vị khí thế kinh thiên trăm điện điện chủ, bọn họ những này lớn nhất bình thường chấp pháp Tịnh Y Vô Tăng bọn họ, dọa đến nhất định món gan đều muốn rung động.

Ba phút về sau, Tân Khoa ra lò Giới Luật Đường đường chủ nhung thạch, vội vội vàng vàng từ trong đường đuổi tới nhà mình cửa chính.

"Ha-Ha, Ha-Ha, tất cả, các vị... , sư huynh... , Đồ, Đồ tới a? Ha-Ha." Nhung Thạch Nhất đầu mồ hôi lạnh gượng cười, lấp bắp đối với mấy cái này lai giả bất thiện đồng môn, chào hỏi.

Nhung thạch làm Nhung Pháp đại sư duy nhất đồ đệ, là trọn vẹn làm qua hai mươi năm Phó Đường Chủ, thế nhưng là, hấn giống như Nhung Pháp đại sư lâu như vậy, sư phụ đem độc môn tuyệt kỹ 《 Trảm Ma Tiên Pháp 》 ném cho hấn về sau, liền rút cuộc không để ý tới qua hấn, cho nên, đừng nói là cái gì dạy bảo, liền ngay cả lời, hấn cũng không có giống như sư phụ nhiều lời qua một câu.

Có đôi khi nhung thạch chính mình cũng sẽ muốn, sư phụ thuần túy cũng là tùy ý chọn cá nhân làm đồ đệ, chính mình cũng chỉ bất quá chỉ là vạn khí tốt thôi, bằng không lời nói, chính mình loại này trung thực bình thường Vô Tăng, lại thể nào có thể sẽ bái Giới Luật Đường người vì sư?

Cho nên, đường chủ phải có khí thế cùng thủ đoạn, hấn cái này trung thực Gà mờ đường chủ, căn bản chính là hoàn toàn hai mắt bôi đen, hoàn toàn hoàn toàn không biết gì cả.

Lúc này đối mặt với trên trăm vị Phong Ma Sơn cao tăng, nhung thạch bắp chân trên bụng hai đầu đại gân, vậy cũng là giật giật liên tục rung động.

"Ha ha, nhung thạch, ngươi không cần khẩn trương. Chúng ta hôm nay đến đây, một là chúc mừng ngươi trở thành Giới Luật Đường đường chủ, hai à... , Ha-Ha... , chúng ta muốn giống như cái kia kêu cái gì Ngộ Không, thật tốt tâm sự!" Phong Ma Sơn Tam Đường đường chủ một trong, Chấp Sự Đường đường chủ nhung chính La Hán, trực tiếp trừng mắt Giới Luật Đường đường chủ nhung thạch, lạnh lùng giảng đạo.

Nhung Thạch Nhất nghe người ta không phải tìm đến Giới Luật Đường phiền phức, trong lòng của hấn nhất thời liền an ổn xuống.

Đối với cái kia từng có gặp mặt một lần Tiểu Bàn Sa Di, nhung Thạch đường chủ trong nội tâm, là không có gì ý nghĩ đặc biệt, thật, cho dù là tí xú đồ kị, oán hận loại hình ý nghĩ, hấn cũng là không có!

Theo lý mà nói, Nhung Pháp đại sư tất nhiên đem Giới Luật Đường đường chủ chỉ vị truyền cho nhung thạch, vậy thì đương nhiên cũng cần phải đem quá tiên sơn người chỉ vị, đồng dạng truyền cho nhung thạch.

Dù sao, hai cái này chức vị một ống trừng phạt, một ống khen thưởng, cái kia chính là toàn bộ Giới Luật Đường căn bản tính hai đại Chức Quyền, tất nhiên nhung thạch hiện tại đã là Giới Luật Đường đường chủ, như vậy, hấn làm sao có khả năng không phải qua tiên sơn người?

Nếu như nhung thạch không làm qua tiên sơn người lời nói, như vậy toàn bộ Phong Ma Sơn bên trên, còn có vị nào Tịnh Y Vô Tăng có tư cách này, xứng đáng chấp chương khen thưởng đại quyền qua tiên sơn Sơn Chủ chỉ vị?

Không có cái thứ hai Vô Tăng, chỉ có thể là nhưng Thạch đường chủ, cũng nhất định phải là nhưng Thạch đường chủ!

Hiện tại, Ngộ Không chẳng khác gì là miễn cưỡng cướp đi, vốn nên là thuộc về nhưng Thạch đường chủ quyền lợi, nhưng Thạch đường chủ đương nhiên muốn đồ kị Ngộ Không, oán hận Ngộ Không, đó mới hợp tình hợp lý à.

Thế nhưng là, nhưng Thạch đường chủ cái này mặt trứng hàng, lại thật sự là tí xíu cái này tâm tình cũng không có.

"Há, thì ra là thế à, hần là, hần là. Các vị mời theo ta đến trong đường ngồi tạm chỉ chốc lát, ta lập tức liền đích thân lên qua tiên sơn, mời Nhung Không sư đệ hạ xuống giống như mọi người gặp mặt. Ha ha ha... , các vị mời vào bên trong." Nhung Thạch đường chủ nhiệt tình đối với mình đồng môn mời nói.

"Không cần phiền toái như vậy, nhưng thạch, mọi người thời gian Đô rất căng. Ngươi theo chúng ta, cùng nhau lên qua tiên sơn đi một chuyến đi." Thông Vô Đường đường chủ nhưng vũ La Hán, nhân nhậ đối với Giới Luật Đường đường chủ nhưng thạch phản phó nói.

Nhung thạch chậm rãi thu hồi về mặt vui cười, UU đọc sách bình tĩnh liếc nhìn một chút đường bên ngoài đồng môn về sau, hần nhẹ nhàng đối với mấy cái này lại giả bất thiện đồng môn, chém đinh chặt sắt giảng đạo: "Qua tiên sơn một cây số bên trong, trừ Sơn Chủ cùng bốn tọa bên ngoài , bất kỳ cái gì chưa được mời mời người Đô không cho phép bước vào nửa bước! Các vị sư huynh, các ngươi hôm nay nếu như ai dám xông sơn lời nói, vậy cũng đừng trách ta Giới Luật Đường không nể tình!" Nói, nhưng thạch trên tay phải, trong nháy mắt liền nắm một cây dài khoảng nửa mét Hồng bông.

Đường Hạ Lượng đường trăm điện sở hữu thủ lĩnh, vừa nhìn nhưng thạch cái này Tân Khoa Giới Luật Đường người, vậy mà trực tiếp đem Trảm Ma roi móc ra, bọn họ nhất thời toàn bộ Đô sừng sốt.

Bọn họ những người này cùng một chỗ xông vào qua tiên sơn, bức bách Tiểu Bàn Sa Di nhường ra Sơn Chủ chỉ vị, sau cùng người nào được chỗ tốt lớn nhất? Còn không phải liền là nhưng thạch cái này Giới Luật Đường người.

Thế nhưng là, bọn họ vô luận như thế nào cũng không có nghĩ đến, nhưng thạch hồ đồ này cùng cực đường chủ, vậy mà đến bây giờ đều không có làm rõ ràng bọn họ con mắt, nghĩ rõ ràng việc này trọng yếu!

Nhung chính kéo lại trong cơn giận dữ, chuẩn bị trực tiếp động thủ nhưng vũ đường chủ, sau đó, hần cường chế lấy chính mình lửa giận trong lòng, lạnh lùng đối với nhưng Thạch đường chủ giảng đạo: "Nhung thạch, qua tiên sơn Sơn Chủ chỉ vị, nhất định phải bởi ngươi tới làm! Chúng ta trải qua tiên sơn con mắt, chính là muốn cùng cái kia Tiểu Sa Di nói rõ, hần nhất định phải thoái vị! Nếu như ngươi còn không có hồ đồ tốt lời nói, liền cho ta mau đem đường tránh ra ——!"

"Sư phụ tất nhiên đem quá tiên sơn truyền cho Nhung Không sư đệ, như vậy, Nhung Không sư đệ cũng là qua tiên sơn người! Các ngươi những người này tất nhiên dám bức bách đồng môn, vậy trước tiên xông qua ta Giới Luật Đường đi! Chấp pháp Vô Tăng bày trận ——! Bất luận cái gì Vô Tăng nếu dám tự ý đi vào Giới Luật Đường, ngay tại chỗ bắt ——!" Nhung thạch gào thét lớn hạ lệnh hoàn tất về sau, tay phải liền trực tiếp chỉ hướng thương thiên, đón lấy, một đầu hơn hai trăm mét trường, giống như một đầu Cuồng Long Cương Khí roi dài, trực tiếp liền từ trong tay hần Hồng bông đỉnh đầu, vọt lên trực đảo vân tiêu!

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16:: Nhất định phải phục

"Nhung Chính, đem ngươi tay lấy ra, buông tay!" Nhung Vũ đường chủ lạnh lùng nhìn chăm chăm, chết dất lấy cánh tay hần không thả Nhung Chính đường chủ, trầm giọng uống đến.

Nhung Chính hiện tại dám buông tay sao? Đánh chết hần cũng không dám buông tay.

Nếu như hần hiện tại dám buông tay lời nói, Nhung Vũ trăm phần trăm tuyệt đối sẽ đánh xuyên qua toàn bộ Giới Luật Đường, nếu như sự tình phát triển đến một bước kia lời nói, vậy coi như toàn bộ xong!

Nhung Chính kéo lên Nhung Vũ, sau đó hai người bọn hần hiệu lệnh trăm điện đứng đầu, mọi người cùng lên Quá Tiên Sơn bức bách Ngộ Không thoái vị, cuối cùng con mắt là muốn để cho Giới Luật Đường tiếp quản Quá Tiên Sơn.

A, Nhung Thạch là ngu ngốc một cái, chẳng lẽ ngươi Nhung Vũ cũng là hai câu sao?

Mọi người hiện tại ngay cả cái kia Tiểu Bàn Sa Di mặt, cũng còn không có thấy đâu, ngươi Nhung Vũ liền đem việc này mấu chốt nhất người trong cuộc cho đánh.

Đại ca, người là rất ngu bực không giả, ngu bực đến trăm vạn trong ma quân lấy Ma Soái thủ cấp, giống như lấy đồ trong túi không giả, có thể người làm làm rõ ràng chính mình lập trường được không? Người đến là cái nào đầu à?

Lại nói, dù cho Nhung Thạch tư lịch lại cạn, người Nhung Vũ lại xem thường đối phương, có thể Nhung Thạch chung quy là Tam Đường đường chủ một trong a? Ta ba đây chính là bình khôi bình tọa à!

Nếu như thống Vũ đường chủ đem toàn bộ Giới Luật Đường đồ nhào trên mặt đất lời nói, vậy sau này toàn bộ Giới Luật Đường mặt mũi còn đặt ở nơi nào, Giới Luật Đường về sau còn thể nào hành sử chính mình chức năng?

Nếu như Giới Luật Đường xảy ra vấn đề về sau, này toàn bộ Phong Ma Sơn trật tự, liền chắc chắn cũng đi theo xảy ra vấn đề; nếu như Phong Ma Sơn trật tự xảy ra vấn đề, Chấp Sự Đường đối với toàn bộ Phong Ma Sơn quản lý, xác định vững chắc cũng sẽ đi theo xảy ra vấn đề; nếu như Phong Ma Sơn quản lý xảy ra vấn đề, vậy người thống Võ Đường chẳng lẽ liền có thể chạy mất sao? Không xuất hiện tí xú vấn đề sao? Người nằm mơ đi thôi!

Cho nên vô luận như thế nào, Chấp Sự Đường đường chủ Nhung Chính, vậy cũng là không dám buông tay.

"Không buông tay đúng không? Dù sao cỡ nào người một cái cũng không nhiều, bản tăng ngay cả người cũng cùng một chỗ thu thập!" Nhung Vũ vừa mới nói xong, đơn chương bải xuống, trong nháy mắt liền hướng Nhung chính đường chủ đầu vai, trực tiếp nhất chương liền đập tới.

"Nhung Vũ ——! Người điên a người ——!" Nhung Chính đường chủ vừa kinh vừa sợ gào thét lớn, thân thể về phía sau vừa rút lui, không dám tiếp tục chét nắm lấy đối phương cánh tay không thả, hần hai chương trong nháy mắt chồng lên nhau, giống như Nhung Vũ đơn chương trực tiếp liền đối quá khứ.

"Phanh ——!" Hai người đối chương về sau, dưới chân bọn hần mặt đất, cùng nhau hướng phía dưới đồ sụp một thước có thừa!

Đón lấy, Nhung Chính hai tay áo vỡ vụn, "Đồng đồng đồng đồng... ." Liền lùi lại mười bước, đặt mông ngồi dưới đất.

"Ngăn lại hần ——! Không thể để cho hần động thủ ——!" Chặt vật không chịu nổi ngồi dưới đất, Nhung Chính trước tiên liền đối với trăm điện đứng đầu rống to.

"Cản ta? Các người cản một cái thử một chút ——!" Một cái dài năm mét đen nhánh trường thương, chậm rãi tòng quân vũ trong tay áo trượt ra đến, hần một tay nắm Thương ngạo ngễ nhìn phía sau trăm điện đứng đầu, quát to.

Móa! Nhung Vũ đem "Phúc Hải Thương" Đồ xách đi ra, đây là muốn nào loại nào à!

Đừng nói là những cái kia bắp chân chuột rút trăm điện điện chủ, liền ngay cả Nhung Chính Lúc này nhìn xem chuỗi này Tuyệt Thế Hung Binh, hần Đồ cảm thấy từng đợt tê cả da đầu!

"Nhung Vũ ——! Không thể động thủ à ——! Ta van cầu người, dừng tay đi!" Trừ khản cầu đối phương bên ngoài, Nhung Chính hiện tại là cái gì chủ ý đều không có, hần hiện tại xem như nhìn ra, nếu như hôm nay Quá Tiên Sơn người chi vị không một lần nữa tuyên người lời nói, này Nhung Vũ liền tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, hần mới là toàn bộ Phong Ma Sơn bên trên đối với chuyện này lớn nhất phản người kia.

"Ma Giới đã ròng rã hai mươi năm, đều không có quy mô tiến công. Loại tình huống này, đã vượt xa, trước kia mỗi năm năm phát sinh một lần ma triều quy luật. Cho nên, lần tiếp theo đại quân ma giới đến thời điểm, chắc chắn là xưa nay chưa từng có khủng bố quy mô. Bản tăng thân là thống Võ Đường đứng đầu, không cho phép có bất kỳ người, dám can đảm trở ngại ta Phong Ma Sơn Kháng Ma đại nghiệp! Nhung Thạch, người lui, vẫn là không lui?" Nhung Vũ kéo lấy Thương vừa đi, một bên chậm rãi nói, thẳng đến đi vào Giới Luật Đường ba mươi vị trí đầu một bên trong, hần một lần cuối cùng đối với Nhung Thạch cảnh cáo nói.

Nói thật, Nhung Thạch Lúc này nếu là một chút còn không sợ lời nói,

Đây tuyệt đối là không có khả năng, tuy nhiên, trong lòng của hần hiện tại khản trương muốn chét, thể nhưng là, cho dù là chét, hần cũng không có ý định lui lại một bước.

"Nhung Vũ nếu dám tiến lên nữa một bước, giết ——!" Nhung Thạch ra lệnh một tiếng về sau, nắm chặt trong tay mình Trảm Ma roi, nửa chút Đồ không nhường nhịn, cũng gát gao tiếp cận đối phương hai mắt.

"Ha ha ha ha... , giết ta? Vậy thì đánh đi ——!" Nhung Vũ ngửa mặt lên trời cười dài về sau, hét lớn một tiếng phía dưới, nhắc chân hần liền chuẩn bị lật tung toàn bộ Phong Ma Sơn Giới Luật Đường!

"Dừng tay ——! Các người hai cái hỗn đản ——! Dừng tay cho ta ——!" Nhung Hải Đại hô hào, mang theo chính mình Thiên Trọng, dữ dẫn hướng về Giới Luật Đường vọt tới trước tới.

"Lão sư!" Nhung Vũ, Nhung Thạch, Nhung Chính, cộng thêm hơn bảy mươi vị trí điện chủ, hướng về đuôi tới đường tiền La Hán Điện điện chủ Nhung Hải La Hán, cùng kêu lên cung kính hành lễ nói.

"Nhung Vũ! Người vâng đầu sao! Đem vũ khí thu lại ——! Nhung Thạch, người nhanh đi đem Nhung Không mang cho ta tới, nhanh lên một chút! Đừng bứt tích! Các người à... , ai ——!" Nhung Hải đầu đầy mồ hôi liếc nhìn một vòng chính mình sở hữu học sinh về sau, hần vừa vội vừa giận, hận sát không thành thép, bất đắc dĩ chờ dài nói.

Nhưng Hải là vừa vận du lịch trở về, khi hắn biết mình hảo hữu đồ đệ, trở thành chủ nhân Phong Ma Sơn khen thưởng đại quyền Quá Tiên Sơn người thì hắn đặt mộng an vị trên mặt đất.

Đây cũng không phải bởi vì Ngô Không trùng thiên một dạng, trở thành cùng Tam Đường đường chủ bình khởi bình tọa người thứ tư, Nhưng Hải cái này Phong Ma Sơn cưỡi bắt nhất điện chủ, chấn kinh tại hảo hữu đồ đệ vinh dự trở thành tốc độ, hắn hoan hỉ đầu óc choáng váng đứng không vững.

Nhưng Hải là bị tin tức này, dọa sợ!

Quá Tiên Sơn người trọng yếu bao nhiêu, Nhưng Hải lại không biết sao? Chính mình hảo hữu đồ đệ có bao nhiêu cân lượng, Nhưng Hải lại không biết sao?

Để cho Ngô Không làm cái Ngồi ăn rồi chờ chết La Hán Điện người, đó là không có gì vấn đề, dù sao La Hán Điện còn có năm vị Phó Điện Chủ quản sự, nhưng nếu như để cho hảo hữu đồ đệ, làm cái cảnh trụ là Tư Lệnh Quá Tiên Sơn người đầu, đó là tuyệt đối không thể.

Hơn năm vạn mẫu Quá Tiên Sơn, Ngô Không một người đó là tuyệt đối chơi không chuyên!

Nếu như Ngô Không đem trên núi những cái kia cô phẩm thiên tài địa bảo, cho tai họa chết lời nói, Phong Ma trong điện những trưởng lão kia, đánh chết hảo hữu đồ đệ vậy cũng là nhẹ.

Ngay sau đó, Nhưng Hải liền nghe nói Lượng đường trăm điện đứng đầu, Tề xông ti lệ đường sự tình, thế là, hắn lại đặt mộng ngồi dưới đất.

Người nào là làm gì đi, Nhưng Hải cảm ngón chân suy nghĩ cũng có thể nghĩ ra được, Nhưng Vũ làm người đến cỡ nào bướng bỉnh, hắn cái này làm lão sư năng lượng không biết sao?

Vì là Phong Ma Sơn không dậy nổi đại loạn, càng cho thỏa đáng hơn bằng hữu đồ đệ thân gia tánh mạng, Nhưng Hải chơi bạc mạng một dạng liền vọt tới Giới Luật Đường trước.

Cũng may còn kém một bước thời điểm, Nhưng Hải rốt cục kịp thời đuổi tới.

Nhưng Thạch thấy mình lão sư lên tiếng, cái kia còn có cái gì nói, hắn đành phải quay người chuẩn bị đi mời Nhưng Không sư đệ xuống núi.

Lúc này, bên trong thiên địa, bất thành linh vang lên một cái rất kỳ quái âm thanh.

"Đát" ... "Đát" ... "Đát" ... "Đát" ... "Đát" ...

Nghe thấy cái thanh âm này, toàn bộ Giới Luật Đường trước sở hữu Tịnh Y Vô Tăng, sắc mặt trong nháy mắt liền trở nên tuyết trắng, tuyết trắng.

Xa xa, một vị một tay một chân áo bào đen lão tăng, cứ như vậy như chậm giống như nhanh phảng phất là tung bay lóe một dạng, xuất hiện tại Giới Luật Đường trước.

"Đại sư ——!" Giới Luật Đường trước sở hữu Tịnh Y Vô Tăng, sắc mặt tái nhợt cùng kêu lên hô to, hướng về áo bào đen trưởng lão Nhưng Pháp đại sư cúi người chào nói.

Nhưng Pháp đại sư mặt không biểu tình nhìn về phía đường tiền Nhưng Hải, Nhưng Hải sắc mặt trong nháy mắt lại Bạch ba phần về sau, dọa đến liền giống như một cái gấp sư tử ấu hươu, tranh thủ thời gian liền thối lui đến đường tiền ba mươi mét bên ngoài.

Nhưng Pháp đại sư vừa nhìn Nhưng Hải như thế cơ linh, liền đem chính mình ánh mắt lại liếc về phía Nhưng Vũ.

"Đại sư, người không thể đem Sơn Chủ chi vị truyền cho cái kia Sa Di. Ta không phục!" Nhưng Vũ cảm giác Nhưng Pháp đại sư tựa như là nhìn xem chính mình, hắn liền cúi đầu lớn tiếng hò hét đi ra.

Nhưng Pháp đại sư một câu nói Đồ không nói, liền đợi đến đối phương đem lời kể xong, toàn bộ đường tiền ít nhất đứng hơn năm trăm người, bất kỳ cái gì người đều không dám phát ra tí xú tiếng vang, liền đợi đến Nhưng Vũ đem lời kể xong.

Nhưng Vũ biết Nhưng Pháp đại sư định quy củ, tiến vào Giới Luật Đường ba mươi vị trí đầu mét bên trong, có việc người liền tùy tiện nói, về phần kết quả thế nào, người sau khi nói xong tự nhiên là sẽ biết.

Thế là, Nhưng Vũ kiên trì nói tiếp: "Không có."

Nhưng Vũ ba chữ này vừa rơi xuống, trong nháy mắt, hắn liền giống một con cóc một dạng nằm rạp trên mặt đất, ngay sau đó, toàn thân Đại Huyết Đồ bị phong kín, liền ngay cả mí mắt hắn cũng không thể lại nháy không đồng nhất xuống.

Trong tích tắc, thu thập thống Vô Đường đường chủ về sau, Nhưng Pháp đại sư lúc này mới đem chính mình ánh mắt, bình thân như nước nhìn mình đồ đệ.

"Sư, sư, sư... , sư phụ, ta... , ta... ." Nhưng Thạch thấy một lần sư phụ nhìn mình, hắn liền vô cùng không có tiền đồ lại cả lăm.

"Người rất tốt." Nhưng Pháp đại sư vô cùng êm tai âm sắc, lần thứ nhất, truyền vào Nhưng Thạch đường chủ trong tai.

Nhưng Thạch nghe được ba chữ này về sau, nước mắt trong nháy mắt liền chảy xuống.

Đón lấy, Nhưng Thạch tranh thủ thời gian lau khô nước mắt, đem thân thể của mình chuyển hướng đường tiền sở hữu Võ Tằng, sau đó nghiêm túc lớn tiếng giảng đạo: "Phong Ma Sơn thống Võ Đường đường chủ Nhưng Vũ ý muốn thương tổn, bức bách đồng môn, ấn luật làm phế bỏ võ công, đuổi ra khỏi sơn môn, UU độc sách nhưng, này tội tăng nhiều năm trước tới nay lao khổ công cao, điểm công hiển số đủ để đền bù Lượng hạ đại tội, cho nên, cuối cùng Phán Quyết như sau, khấu trừ tội tăng Nhưng Vũ sở hữu điểm công hiển số, trọng trách một vạn rần đe. Chấp pháp tăng lập tức tiến lên hành hình!"

Ba mươi mét bên ngoài mọi người, nghe được Nhưng Thạch Phán Quyết về sau, không khỏi là hít sâu một hơi!

Lão thiên gia, đây con mẹ nó cũng quá Trọng đi!

Trực tiếp trừ sạch Nhưng Vũ mấy trăm ức Điểm Công Hiển, vậy thì đã là tương đương muốn Nhưng Vũ một cái mạng, giết người không quá mức chĩa xuống đất, người Giới Luật Đường một cộng lòng mà tổn thất đều không có, liền dám trực tiếp ngay trước tất cả mọi người mặt trọng trách thống Võ Đường đường chủ, đây cũng quá quá phận một chút đi!

Nhưng là, mọi người tối đa cũng chỉ dám ở trong nội tâm kháng nghị một chút mà thôi, lớn tiếng nháy ra vì là Nhưng Vũ bệnh vực kẻ yếu, đó là một cái cũng không dám, với lại không những như thế, liền ngay cả mau chóng rời đi nơi đây không nhìn trận này hành hình, lấy bảo toàn lại Nhưng Vũ mặt mũi, cũng là không có một cái nào dám rời đi.

Cứ như vậy, rờn rã đánh Nhưng Vũ sắp tới ba giờ, này rờn rã một vạn côn trùng phạt, lúc này mới xem như hoàn toàn kết thúc.

Nhìn xem mặt đất đã là một cái huyết nhân thống Võ Đường đường chủ Nhưng Vũ, nhìn nhìn lại vị kia đứng trên đài, mặt không biểu tình Giới Luật Đường đường chủ Nhưng Thạch, dưới đài sở hữu Phong Ma Sơn cao tăng nhân viên, không còn bất kỳ một cái nào người, dám xem nhẹ vị này Tân Khoa Gà mờ đường chủ.

Nhưng Pháp đại sư từng bước một đi đến Nhưng Vũ trước người, hần từ ngực mình xuất ra một cái bình sứ nhỏ về sau, liền đem trong bình Dược Phán một tay hướng về không trung một roi vãi, sở hữu Dược Phán liền đều đều vẩy vào Nhưng Vũ trên lưng.

Nhưng Vũ trên lưng sở hữu ngoại thương, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, chỉ phí ước chừng một phút đồng hồ thời gian, liền toàn bộ Đô khỏi hần.

"Ta quyết định nhất định phải phục." Nói xong lời này, Nhưng Pháp đại sư xem Nhưng Hải cùng Nhưng Chính liếc một chút về sau, hần liền biến mất tại Giới Luật Đường trước.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17:: Nhất định phải ngồi

Nhưng Thạch một bên tại thông hướng Quá Tiên Sơn đường hẹp quanh co bên trên đi tới, hần một bên tự hỏi sư phụ vừa rồi trước khi đi, sau cùng nói tới câu nói kia.

Sư phụ hiển nhiên không phải tùy ý chọn đồ đệ, nếu không lời nói, sư phụ liền không khả năng đối với mình sở tác sở vi tiến hành đánh giá, cũng không có khả năng như thế ủng hộ mình cùng Nhưng Không sư đệ.

Sư phụ chọn trúng chính mình làm đồ đệ nguyên nhân, hần là bởi vì chính mình công chính vô tư, cho nên mới sẽ nhận chính mình làm đồ đệ, mới có thể đem Giới Luật Đường truyền đến trong tay mình.

Nhưng là, sư phụ lại vì cái gì sẽ đem Quá Tiên Sơn, truyền cho Nhưng Không sư đệ đâu? Vì cái gì đây?

Trung thực giảng, Nhưng Thạch mặc dù chỉ là gặp qua Ngộ Không một mặt mà thôi, thế nhưng là hần đối với Ngộ Không trên thân lớn nhất chỗ thiếu sót, lại đều đã nhìn ra bảy tám phần.

Đầu tiên, Nhưng Không tư chất rất dở rất dở, tuy nhiên hần chín tuổi liền đã tu đến Tiên Thiên cấp một, nhưng cái này vẫn như cũ nói rõ không cái gì.

Lần, Nhưng Không là cái phi thường hư vinh Tiểu Hải Nhi, hần ngồi tại kiệu nhỏ bên trên rầm thoỉ biểu hiện, Nhưng Thạch là từ đầu tới đuôi Đô đặt ở

trong mắt.

Lần nữa, Nhung Không tuyệt đối cũng không phải là một cái thông minh, nếu như hần hơi thông minh một chút lời nói, vậy thì không có khả năng đàn độn trọn lần tiến đến.

Cái này ba điểm chính mình cũng năng lượng nhìn ra, chính mình đó mới Hoa Cái đòi sư phụ, chẳng lẽ biết một chút mà cũng nhìn không ra sao? Điều này hiển nhiên là không thể nào, sư phụ mình tuyệt đối là nhìn ra được.

Thế nhưng là, tất nhiên nhìn ra được, này sư phụ lại vì cái gì sẽ chọn một cái tư chất không tốt, ái mộ hư vinh, còn không tính thông minh Tiểu Bàn Sa Di làm đồ đệ mình, cũng đem vô cùng trọng yếu Quá Tiên Sơn, cũng cùng một chỗ giao cho mình người sư đệ này đâu?

Chính mình sư đệ, có thể quản tốt này hơn năm vạn mẫu thiên hạ đệ nhất Bảo Sơn sao? Năng lượng sao?

Mang theo nồng đậm nghi vấn, Nhung Thạch đường chủ đi vào cổ lão tiểu viện trước đó.

Còn không có tiến vào viện, hần cũng đã ngủ được một cổ thẩm người tìm gan nồng đậm mùi rượu, nhủ chặt lông mày đi vào trong nội viện về sau, nhìn xem mặt đất khắp nơi vứt bỏ này trên trăm cái bình rượu về sau, Nhung Thạch đường chủ sắc mặt, nhất thời liền hoàn toàn đem đen tối!

"Nhung Không sư đệ đây là muốn làm gì! Chẳng lẽ hần thật sự cho rằng chính mình một bước đăng thiên, từ đó liền có thể không kiêng nể gì cả làm xằng làm bậy sao! Hần sao có thể tao đập như vậy sư phụ lưu cho hần sản nhỏ!" Nghĩ đến đây, Giới Luật Đường đường chủ Nhung Thạch phần nộ cùng cực, liền vọt vào trong viện gian kia nhà trệt.

Đi vào phòng ngủ, Nhung Thạch đường chủ cuối cùng nhìn thấy chính mình tiểu sư đệ, chương quản toàn bộ Phong Ma Sơn khen thưởng đại quyền, địa vị cùng Tam Đường đường chủ bình khởi bình tọa, nhưng hoàn toàn liền không có một cái thủ hạ, Phật Môn đệ nhất Bảo Sơn Quá Tiên Sơn Tân Khoa Sơn Chủ —— Phong Ma Sơn Nhung Không!

Ngô Không Lúc này một thân tửu khí, ngã chổng vó lên trời, cùng áo nằm tại cổ lão Thiền Sàng phía trên, một bên giữ lại trường linh lợi chảy nước miếng, một bên một mặt cười ngậy ngô xoạch lấy chính mình cái miệng nhỏ nhắn, một bên hai bẹp càng không ngừng nói chuyện hoang đường.

"Làm... , hảo tửu a... , hắc hắc hắc... , hảo tửu, ... , thật hăng hái!" Nói chuyện hoang đường người liền nói chuyện hoang đường đi, cái này không học tốt Tiểu Bàn Túy Quý, lại còn dám nói liên tục kéo theo, càng không ngừng ở đầu mù câu khoa tay múa chân.

Nhung Thạch cái này làm sư huynh, vừa nhìn thấy chính mình sư đệ tám hoàn toàn là không tưởng nổi bộ dáng, hần khí lông mày Đồ đứng lên!

Cái gì cũng không cần nói, hiện tại đã là nhân tang đồng thời lấy được, Nhung Thạch đường chủ trực tiếp liền đem Trảm Ma roi nắm ở trong tay, đón lấy, một đầu Thành Nhân lớn bằng cánh tay, dài hai mét ngắn Cương Khí roi, liền rũ xuống trên mặt đất.

Nhung Thạch đường chủ nổi giận đứng tại chỗ nghĩ một hồi về sau, hần cầm trong tay Trảm Ma roi thu nhỏ một chút, Biên chỉ có dài một mét, cánh tay phẩm chất.

Tức giận đi đến trước giường thời điểm, Nhung Thạch sư huynh lại muốn một chút, hần đem Trảm Ma roi bên trên Cương Khí toàn bộ Đồ thu lại, chỉ giờ một cái dài nửa thước hồng sắc Tay cầm, chuẩn bị ra sức đánh chính mình sư đệ một hồi.

Cuối cùng, Nhung Thạch sư huynh đem bên giường một cái bồn lớn nước, hướng về sư đệ trên thân một gội, hần liền không thể làm gì ngồi ở mép giường một cái Xích Đu phía trên, một mình phát lên ngột ngạt.

"Chuyện gì xảy ra đây? Chuyện gì xảy ra đây? Roi vạc rượu bên trong! Roi vạc rượu bên trong! Ủ... ? Đây là chuyện gì xảy ra? Ta đây là ở đâu?" Ngô Không bị gội tỉnh về sau,

Trước tiên liền la to lấy, giương nanh múa vuốt nhảy dựng lên.

Nhung Thạch sư huynh ngồi tại trên ghế xích đu cũng không nói chuyện, cứ như vậy mặt đen lên nhìn xem chính mình Nhị Hóa sư đệ.

"Người thế nào già như vậy vẫn là dự bị Vô Tạng? Tốt, người đi giúp ta ăn chay com lấy tới, đúng, ta hôm nay liền ăn ba mươi Bánh Bao nhân thịt tốt, ta phải bớt mập một chút. Người nếu là muốn ăn lời nói, cũng có thể đánh lấy danh hiệu ta cỡ nào muốn mấy cái, không có một chút mà sự tình, người cứ yên tâm tốt." Xong đời! Ngô Không hoàn toàn cũng là uống nhỏ nhất, hần lại đem trước đó tất cả mọi chuyện Đồ cấp quên! Tùy tiện hướng về phía sư huynh khoe khoang đứng lên.

"Úc? Chẳng lẽ người không sợ bị Giới Luật Đường phát hiện sao?" Nhung Thạch đường chủ mặt không biểu tình hỏi.

"Cát... , Giới Luật Đường quên sợi lông đây? Bọn họ cũng sẽ không phát hiện, sợ cái gì?" Ngô Không một bên ăn mặc giày, một bên mười phần phách lối danh xưng nói.

"Người vẫn là cẩn thận một chút tốt, sớm muộn đều sẽ bị phát hiện." Nhung Thạch đường chủ gắt gao nắm chặt cái ghế lan can, nhàn nhạt nói đến.

"Này đến lúc đó rồi nói sau. Lại nói, ta cái này đến là ở đâu à? Còn có, vì sao ta giống như không nhớ nổi, ta làm sao đến nơi này đâu?" Ngô Không cau mày, buồn rầu Hướng sư huynh hỏi.

"Đoán chừng ngươi là uống quá nhiều quán bar. Ngươi thật sự là cái gì Đồ không nhớ rõ sao?" Nhưng Thạch đường chủ cường chế lấy chính mình đầy ngập nộ hỏa, bình tĩnh hướng về sư đệ hỏi.

"Ừm... , ngươi nói có đạo lý, đoán chừng chính là như vậy. Ta tựa như là cùng một cái lão nhân uống rượu, sao? Ta vì sao muốn cùng một cái lão nhân uống rượu đâu? Không hiểu rõ, quên, không muốn." Nói, Ngô Không liền dự định trực tiếp đi ra ngoài quay về Nhung Hải Tiểu Lâu.

"Chờ một chút, ngươi nói là... , ngươi vậy mà cùng sư... , một vị lão tăng uống rượu với nhau?" Nhưng Thạch sư huynh sở hữu nộ hỏa toàn bộ đều biến mất, hần cực độ hiếu kỳ hướng về sư đệ hỏi.

"Đoán chừng là ta ảo giác đi. Dựa vào ——! Ta đây là ở đâu ——?" Ngô Không không thêm để ý chút nào mở cửa phòng về sau, hần lập tức liền giật mình hét lớn ra.

"Sư đệ, ngươi bây giờ tại Quá Tiên Sơn, hai chúng ta thật tốt tâm sự đi." Nhưng Thạch sư huynh bình tĩnh đối với mình Nhị Hóa sư đệ nói ra.

"Sư đệ? Ai là ngươi sư đệ à! Nói! Ngươi có phải hay không đem ta bắt cóc!" Ngô Không nổi giận đùng đùng đối với mình sư huynh la ầm lên.

"Sư đệ, ngươi bây giờ đã là, chương quản toàn bộ Phong Ma Sơn khen thưởng đại quyền Quá Tiên Sơn người. Ngươi về sau nhất định phải tùy thời tùy chỗ chú ý mình hình tượng, ngươi nhớ kỹ sao? Ngươi cũng không thể lại như thế tùy tiện hồ to gọi nhỏ, biết không?" Nhưng Thạch sư huynh đem mình làm lãnh đạo tâm đắc, vô tư dạy cho chính mình duy nhất Nhị Hóa sư đệ.

"Ngươi ít tại chỗ này nói vớ nói vẩn! Ngươi cho rằng ta là cái đàn độn sao? Còn cái gì Quá Tiên Sơn người? Ngươi ngược lại là quái sẽ biến. Ngươi thế nào không nói ta là Thiếu Lâm Tự Phương Trượng à? Đây càng dọa người! Nói, ngươi đến là ai?" Ngô Không căn bản liền hoàn toàn không tin sư huynh nói, với lại hần còn càng để nhũ, tự nhận là Thiếu Lâm Tự Phương Trượng xa so với Quá Tiên Sơn người càng thêm ngu bực.

"Ta là Phong Ma Sơn Giới Luật Đường đường chủ, cũng là sư huynh của ngươi, pháp danh Nhung Thạch." Nhung Thạch sư huynh ôn hòa nhã nhặn đối với Nhị Hóa sư đệ giải đáp nói.

"A - a - a - a, ta đều nhanh muốn bị ngươi dọa cho chết. Ta nhỏ vào ——! Liền ngươi trường cái này hùng dạng, ngươi cũng không cảm thấy ngại cùng ta Trang lãnh đạo cấp cao? Ngươi chớ cùng ta ở chỗ này Trang Lão sói vẫy đuôi! Ngươi tốt nhất tranh thủ thời gian thả ta đi, bằng không ta gọi Nhung Hải giết chết ngươi, tin hay không? Đúng, nhưng cung cũng là bạn thân của ta. Ngươi tốt nhất cho ta đem bằng hiệu sáng lên điểm, ta thế nhưng là nhận biết thật nhiều người!" Ngô Không cũng sợ hãi đối phương sẽ giết con tin, thế là, hần liền đem tự nhận là là tội ngu Ngu Nhân Đồ cho khiêng ra tới.

Chính mình sư đệ hoàn toàn cũng không tin chính mình, Nhung Thạch sư huynh đối với cái này thật sự là không có cách, thế là, hần từ trong ngực đem thân phận của mình lệnh bài lấy ra, nói ra.

"Cho, đây là thân phận ta lệnh bài, ngươi đây dù sao cũng nên tin tưởng ta lời nói a?" Nói xong, Nhung Thạch sư huynh liền đem chính mình Hồng Ngọc lệnh bài, đưa về phía chính mình sư đệ.

Bất quá hần thật sự là quá dễ mất chính mình Tiểu Thổ Miết sư đệ, Ngô Không hiểu cái sáu à.

Ngô Không cẩn thận từng li từng tí tiếp nhận lệnh bài về sau, một bên cẩn thận nghiên cứu lệnh bài, một bên nhỏ giọng tự lẩm bẩm.

"A? Cái đồ chơi này đến là thật giả à? Hần là hần hủ ta đây a? Tuy nhiên đây cũng quá chuyên nghiệp một chút a? Vì là gat ta, vậy mà dốc hết vốn liếng, chuẩn bị như thế một cái hàng cao cấp đi ra? Ta lại không cái gì đáng cho hần lừa gat? Chẳng lẽ hần nói là thật? Giới Luật Đường đường chủ, liền trường cái này hùng dạng?" Tự cho là đối phương nghe không được sau khi nói xong, Ngô Không liền đem lệnh bài trả lại sư huynh, sau đó tiếp theo nói với sư huynh.

"Ừm, giám định kết quả ta một hồi sẽ nói cho ngươi biết. Ngươi trước tiên nói cho ta nghe một chút đi, cái này đến là thế nào chuyện đây? Ngươi cũng đừng nói láo a, ta thế nhưng là cũng thông minh." Ngô Không cố làm ra vẻ đối với sư huynh uy hiếp nói.

Nhung Thạch sư huynh gặp này, liền đem cả kiện trước đó bởi vì hậu quả, UU đọc sách toàn bộ Đồ cho sư đệ giảng một lần.

Ngô Không càng nghe liền càng tin tưởng mình sư huynh nói tới, càng nghe hần liền càng cảm giác mình tựa như là bày ra đại sự, càng nghe trong lòng của hần liền càng cảm giác được vô cùng hoảng sợ, sắc mặt lại càng kém!

Nghe được sau cùng, Ngô Không lắp bắp Hưởng sư huynh hỏi: "5, năm vạn mẫu à! Ta, ta cái này đòi cái gì cũng đừng làm! Không, không được, tuyệt đối không được! Ta, ta mới không khi này loại chó má Sơn Chủ đây! Không được!" Sau đó hần liền hướng về phía sư huynh quát.

"Quá Tiên Sơn ta căn bản là quản không! Trọng yếu như vậy chức vị, ta làm sao có thể đảm đương? Dạng này, ta đem cái này chức vị giao cho ngươi tốt. Ngươi về sau nhất định phải làm rất tốt, đừng phụ lòng ta đối với ngươi hi vọng. Cứ như vậy, ta về trước La Hán Điện, ngươi về sau có chuyện gì... , không đúng, hai ta đòi này cũng đừng gặp lại." Nói xong, Ngô Không co cẳng liền chạy, tốt mau chóng rời đi đây là không phải chỗ.

Chính mình có bao nhiêu cân lượng, Ngô Không trong nội tâm so bất luận kẻ nào Đồ rõ ràng!

Hần biết mình là căn bản gánh không loại này trách nhiệm, nếu như mình thật gốc bẹp, chuyển biến tốt nơi rồi xoay người về phía trước lời nói, một khi chuyện này để cho mình làm nện, như vậy, chính mình đứng đến cỡ nào cao, liền nhất định cũng sẽ rơi đến cỡ nào thảm.

Cho nên, Ngô Không vô cùng thông minh lựa chọn thoái vị nhường chức, hần căn bản là may mắn cũng là Bất Tham.

Nhưng là, Ngô Không thật sự không làm xong chuyện này sao? Sư phụ hửn Nhung Pháp đại sư, thật chẳng lẽ là nhìn nhầm sao? Ngô Không Lúc này muốn đùn đẩy trách nhiệm, hửn đẩy đến rồi chứ?

"Sư đệ, sư phụ trước khi đi nói tới nguyên văn là, ta quyết định nhất định phải phục. . Cho nên, vị trí này người nhất định phải ngồi, đây là sư phụ quyết định." Nhung Thạch sư huynh chém đinh chặt sắt đối với sư đệ giảng đạo.

Ngô Không nghe đến lời này về sau, trợn mắt hốc mồm đặt mông ngồi dưới đất.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18:: 1 cuộc ngoạn gì

Hơn năm vạn mẫu Quả Tiên Sơn, coi như đem cái kia cỡ nào chữ bỏ đi, đó cũng là ròng rã năm vạn mẫu!

Một năm có 365 ngày, năm vạn mẫu đất bình quân phân phối đến mỗi một ngày bên trên, như vậy, một người một ngày nhất định phải chiếu có 1 37 mẫu đất.

Không cần phải để ý đến người này, có phải hay không có thể rất tốt chiếu có tới, coi như hửn thật có thể một ngày chiếu có 1 37 mẫu tốt, có thể vậy thì thế nào?

365 ngày, vậy thì đại biểu hết thảy có 365 khối 1 37 mẫu đất, nếu như hôm nay chiếu có khối này 1 37 mẫu, vậy ngày mai muốn chiếu có khối kia 1 37 mẫu, sau này nhất định phải chiếu có khối thứ ba 1 37 mẫu, cứ thế mà suy ra, thẳng đến một năm kết thúc thời điểm, mới có thể đem toàn bộ năm vạn mẫu đất Đồ chiếu có tới, một lần.

1 37 mẫu đất bên trên thực vật, tuy nhiên không cần ngày ngày Đồ đi quản lý, thế nhưng là, một năm cũng chỉ đi chiếu có một lần lời nói, cái này có thể được không?

Hiển nhiên là không được, cho nên, một người căn bản cũng không khả năng quản lý năm vạn mẫu, loại cực lớn trên quý vườn cây, cái này căn bản là hoàn toàn cũng không có khả năng sự tình.

Ngô Không không phải không làm qua việc nhà nông, hửn trước kia tại Nhị Lâm Tự thời điểm, đó cũng là ngày ngày đều muốn xuống đất lao động.

Nhị Lâm Tự ruộng đất rất ít, cũng liền không đến 5 mẫu đất thôi, liền cái này, cũng đã gần đem năm gần chín tuổi Ngô Không cho mệt mỏi gần chết.

Một ngày 1 37 mẫu, cái này hoàn toàn cũng là trò cười một dạng sự tình, được không.

Ngô Không suy nghĩ nát óc, hửn Đồ không nghĩ ra được, Nhung Pháp đại sư trước kia đến là thế nào một người, liền đem toàn bộ năm vạn mẫu Quả Tiên Sơn, cho thu thập thỏa mãn, ngay ngắn rõ ràng, cái này căn bản là một cái không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ!

Bất quá, muốn lại nhiều cũng không hề dùng, người ta hiện tại cũng là đem cái này nhiệm vụ cố gắng nhét cho hửn, Ngô Không dù cho lại không muốn tiếp, hửn cũng là nhất định phải tiếp.

Căn bản là hoàn toàn không có chỗ thương lượng, một chút cũng không cùng người nói cái gì Tự Do Dân Chủ, nhất định phải tiếp.

Dù sao tất nhiên tránh là tránh không xong, Ngô Không không có cách nào, hửn đành phải Hướn Nhung thạch xin giúp đỡ.

"Ta muốn một vạn cái Võ Tăng làm người giúp đỡ, nếu không lời nói, người trực tiếp đánh chết ta quên, dù sao một chết ta cũng làm không." Ngô Không sư tử mở rộng miệng, trực tiếp liền Hướn sư huynh muốn gấp mười lần nhân thủ.

Nếu một ngàn cái trợ thủ cũng liền đủ, lời như vậy, bình quân tính được, mỗi một cái trợ thủ chỉ cần quản lý hơn năm mươi mẫu đất là được, tuy nhiên vẫn như cũ không quá có thể, nhưng nhân thủ tuyệt đối là đã đầy đủ.

Quả Tiên Sơn dù sao cũng là một cái đã cũng thành thực vườn cây, nếu một năm hạ xuống lời nói, một người quản 50 mẫu, đây tuyệt đối là dư xài.

Bất quá, tục ngữ nói được rồi, cái gọi là rao giá trên trời ngay tại chỗ trả tiền, điểm này Ngô Không vẫn là biết, cho nên, Tiểu Mập Mập liền thủ đoạn độc ác trực tiếp đem người số đề cao gấp mười lần!

Lại nói, hần hiện tại dù sao cũng là Sơn Chủ à, nếu như đi ra ngoài không mang theo cái tám, chín ngàn người lời nói, vậy làm sao có thể hiện ra, hần nếu là một vị tăng lớp rất cao lãnh đạo, cùng cái kia cực kỳ phong cách viên thuốc đáng người đầu, đúng không?

"Cái này. . . , sư đệ à, một vạn người có phải hay không có chút quá nhiều à? Ta xem, 500 cái trợ thủ cũng liền đầy đủ a?" Nhưng Thạch sư huynh cũng nghiêm túc, hần mười phần khó xử thương lượng với sư đệ lấy, trực tiếp liền đem nhân số cho chém đi xuống gấp hai mươi lần.

"Không được! Nói đùa, ta nói thế nào cũng là Sơn Chủ a? Ta về sau đi ra ngoài... , tóm lại ngươi chớ cùng ta cò kè mặc cả. Nói một vạn người, vậy thì nhất định phải là một vạn người. Ngươi đồng ý sẽ đồng ý, không đồng ý ta liền là xong. Ngươi nếu là cảm thấy không có lời, vậy ngươi đi nhà khác nhìn xem, xem người ta bán... . Liên một vạn người!" Ngô Không thở phì phì phồng má, cũng dễ nhui ngồi chồm hồm trên mặt đất, một bộ liền cái này giá bộ đáng.

Thế là, hai anh em này nhân huynh tới ta hướng về, mãi có sắp tới một giờ, lúc này mới lấy sư đệ Ngô Không bị hoàn mỹ KO mà kết thúc.

"Vậy được, sư đệ à, mấy ngày nay ngươi liền cỡ nào vất vả một chút. Ta một tháng về sau, liền đem này một ngàn cái trợ thủ cho ngươi phải tới, được thôi." Nhưng Thạch sư huynh thật không tốt ý tứ nói ra.

"Ngươi ít đến,

Ngươi đừng nghĩ không đúng hạn tặng người! Bốn mươi tám giờ bên trong tóc người, đây chính là quy củ. Lại nói, ta cũng đã làm cho ngươi tốt nhiều. Ngươi cũng phải thông cảm một chút ta cảm thụ a? A, một vạn người ta đều để ngươi chín ngàn người? Ta cũng coi như đủ ý tứ a? Lão huynh, ta chỗ này thể nhưng là vẫn chờ khởi công đâu? Ngươi liền để ta một người, tháng này đưa giỡn Đan nhi sao?" Ngô Không chống nạnh Hướng sư huynh chất vấn.

Nếu một ngàn người thật sự là đã rất nhiều, tuy nhiên Giới Luật Đường bên trong, tổng cộng có hơn hai vạn tên chấp pháp Vô Tăng, nhìn tựa như là không ít, nhưng toàn bộ Phong Ma Sơn bên trên có bao nhiêu Tịnh Y Vô Tăng? Đây chính là có hơn một trăm vạn!

Lấy hơn hai vạn quân một trăm vạn, Giới Luật Đường chính mình nếu cũng là thiếu khuyết nhân thủ.

Nhưng Thạch năng lượng ở loại tình huống này dưới, phân ra rờn rã một ngàn người đi ra giao cho mình sư đệ, có thể thấy được hần cái này làm sư huynh, là đến cỡ nào trọng nghĩa.

Không có cách, Nhưng Thạch đành phải càng không ngừng cho sư đệ bày sự thật, giảng đạo lý, dù sao làm sao có thể yêu, làm sao khó xử, hần liền nói thế nào, đến sau cùng, cuối cùng là đem sư đệ cho thuyết phục, tiếp nhận một tháng giao người kỳ hạn.

Bất quá, tiếp nhận là tiếp nhận, Ngô Không trong nội tâm, nếu vẫn là vô cùng không có.

Hần càng nghĩ chuyện này, lại càng thấy đến chuyện này khó làm, càng cảm thấy một ngàn người còn chưa đủ dùng, càng cảm thấy mình chín thành chín, sẽ đem chuyện này làm cho nện, cho nện, hần bất thành linh liền có một cái cũng sợ suy nghĩ.

"Ừm... , đường chủ à, ngươi nói... , ta núi này người địa vị, cùng của ngươi vị là một dạng. Điều đó không có khả năng a? Ta dù sao chỉ là một cái nhỏ nhỏ Sơn Chủ mà thôi, hai ta năng lượng bình khởi bình tọa sao?" Ngô Không giả bộ như không có chút nào tin tưởng bộ đáng, vẫn sư huynh như thế một vấn đề.

"Sư đệ à, ngươi làm sao luôn xưng hô ta đường chủ đâu? Ngươi đây cũng quá xa lạ đi. Chúng ta sư huynh đệ, đây chính là sư phụ chỉ có hai đồ đệ, cũng không thể như thế xa lạ. Ngươi về sau muốn xưng hô ta là sư huynh, biết không?" Nhưng Thạch sư huynh hơi nhíu lấy lông mày, đối với Tiểu Bàn sư đệ dặn dò.

Ngô Không trong lòng tự nhủ: "Sư huynh cái rắm sư huynh! Ta đều đã nói với ngươi bao nhiêu lần? Ta làm không, ta làm không. Ngươi chính là chết sống đều không nghe! Quả thực là không nên ép lấy ta làm. Ta nếu là đem sự tình làm nện lời nói, con mẹ nó chứ còn có thể để ngươi giúp ta đeo nôi sao? Nói đến, cái này nôi còn không phải ta đến cống? Sư huynh đệ, ngươi nếu là thật vì muốn tốt cho ta lời nói, vậy ngươi cũng đừng bức ta à?" Nghĩ đến đây, hần liền cũng không kiên nhẫn, hướng mình sư huynh nhanh chóng hỏi.

"Ai nha, đừng nói trước những thứ vô dụng này, ngươi tranh thủ thời gian trả lời ta vấn đề. Ngươi nói hai ta là bình khởi bình tọa, cái này đến có phải là thật hay không?" Nói xong, Ngô Không một mặt vội vàng chỉ sắc nhìn xem chính mình sư huynh.

Nhưng Thạch vừa nhìn sư đệ một mặt vội vàng chỉ sắc, hần ngay tại trong nội tâm càng không ngừng lắc đầu, trong lòng tự nhủ.

"Ai ——, ta người sư đệ này à, quả thực là Thái Hư Vinh. Địa vị cao thấp chẳng lẽ cứ như vậy có trọng yếu không? Nếu như ngươi một chút năng lực đều không có lời nói, dù cho thân ngươi tại Cao Vị, có thể lại có vị nào Vô Tăng sẽ thực tình coi trọng ngươi đây? Cũng được, ta liền nhân cơ hội này cho hần thật tốt nói một chút, miễn cho hần về sau Ngô Nhập Kỳ Đồ." Nghĩ đến đây, Nhưng Thạch liền bắt đầu rõ ràng rành mạch cho sư đệ giảng giải một chút, toàn bộ Phong Ma Sơn Tam Đường trăm điện đến Đồ có người nào, cùng chúng nó chức năng, còn có giữa bọn chúng quan hệ.

Đơn giản mà nói, Phong Ma Sơn quản lý kết cấu, là một cái hình tròn Ngọc Bích kết cấu, cũng chính là một cái Tiểu Viên bên ngoài, bộ một cái vòng tròn lớn kết cấu.

Chấp Sự Đường, thống Vô Đường, Giới Luật Đường, Quá Tiên Sơn, cái này bốn cái cơ cấu cộng đồng tạo thành, bên ngoài rìa cái kia vòng tròn lớn, lấy trong bàn tay, đối ngoại, trừng phạt, khen thưởng, tứ đại chức năng cộng đồng quản lý trong vòng sở hữu Tịnh Y Vô Tăng.

Cái này bốn cái cơ cấu địa vị bình khôi bình tọa, với lại lẫn nhau giám sát, cái nào cơ cấu xảy ra vấn đề, Sư bên ngoài vòng tròn lớn một cái mặt xẹp xuống dưới, như vậy, hán ba cái cơ cấu liền có thể nhanh chóng đối với tiến hành can thiệp điều chỉnh, Sư bên ngoài vòng tròn lớn nhanh chóng khôi phục bình thường.

Vòng tròn lớn bên trong cái kia Tiểu Viên, cũng là Phong Ma điện Trưởng Lão Đoàn, Tiểu Viên bình thường một chút dùng cũng không có, chỉ có tại tứ đại cơ cấu toàn bộ Đô xảy ra vấn đề thời điểm, Tiểu Viên mới có thể nhanh chóng đứng ra thay thế vòng tròn lớn, làm tốt Phong Ma Sơn sau cùng một đạo phòng tuyến.

Nói cách khác, Trưởng Lão Đoàn là giám sát tứ đại cơ cấu, nhưng bọn hán không có quyền lợi đối với tứ đại cơ cấu tiến hành trực tiếp can thiệp, chỉ là sau cùng bảo hiểm mà thôi.

Vòng tròn lớn cùng Tiểu Viên trung gian bộ phận, cũng là Phong Ma Sơn trung kiên lực lượng —— trăm điện.

Trăm điện tiếp nhận tứ đại cơ cấu lãnh đạo trực tiếp, sở hữu cụ thể sự vụ cũng là bởi bọn họ tới tiến hành áp dụng, với lại, trăm điện còn phụ trách giám sát Trưởng Lão Đoàn, Tiểu Viên nếu như xảy ra vấn đề thời điểm, trăm điện đứng đầu liền có thể đối với Trưởng Lão Đoàn tiến hành can thiệp điều chỉnh.

Một trưởng lão xảy ra vấn đề, vậy thì nhanh chóng từ trăm điện bên trong tuyển bạt tân trưởng lão, nếu như sở hữu trưởng lão Đô xảy ra vấn đề, đương nhiên, cái này trên cơ bản là không thể nào, vậy thì trực tiếp bãi miễn sở hữu trưởng lão, sau đó lại từ trăm điện bên trong, tuyển bạt bước phát triển mới một lần Trưởng Lão Đoàn.

Tóm lại mọi người lẫn nhau giám sát, Trưởng Lão Đoàn giám sát tứ đại cơ cấu, tứ đại cơ cấu giám sát trăm điện, trăm điện giám sát Trưởng Lão Đoàn, sau đó riêng phần mình nghiêm túc hành sử chính mình quyền lợi, cộng đồng đem phía ngoài nhất cái kia vòng tròn lớn, cho làm lớn làm mạnh, Sư Phong Ma Sơn tổng thể thực lực vĩnh viễn thiên hạ đệ nhất.

Quá Tiên Sơn Chủ Hòa Giới Luật Đường người, đến có phải hay không bình khôi bình tọa? Đó là đương nhiên là bình khôi bình tọa.

"Sư đệ, chúng ta Phong Ma Sơn chính là như vậy, tất cả mọi người là lẫn nhau giám sát. Cho nên, người có thể tuyệt đối không nên ôm lấy tài trí hơn người tâm lý. Làm đến nơi đến chốn nghiêm túc làm việc, đó mới là chính đạo. Chấp Sự Đường, thống Võ Đường, Phong Ma điện, đây chính là vẫn luôn tại giám sát chúng ta đây." Nhưng Thạch lời nói ý vị sâu xa đối với sư đệ giảng đạo.

Ngô Không trong lòng tự nhủ: "Giám sát? Ta quân hán giám sát không giám sát, chỉ cần hai ta đứng là bình khôi bình tọa, vậy là được!" Nghĩ đến đây, Ngô Không cuối cùng hỏi ra, hán chân chính chỗ quan tâm vấn đề.

"Lời như vậy, hai ta mỗi ngày phân đến Điểm Cống Hiến... , hán là cũng không kém bao nhiêu đâu?" Ngô Không trái tim nhỏ đập bịch bịch, cực kỳ cẩn thận cẩn thận nhẹ giọng hỏi.

Chính mình một ngày đến có thể chia được bao nhiêu Điểm Cống Hiến, lúc này mới Ngô Không chân chính chỗ quan tâm!

Này năm vạn mẫu Quá Tiên Sơn, Ngô Không nhớ tới đã cảm thấy đau đầu, hán đối với mình thật sự là một chút lòng tin đều không có, hán nghĩ như thế nào, Đô cảm thấy mình không có khả năng quản được tốt ngọn núi kia, thế là, Ngô Không liền treo lên đám nhiệm sợ chạy trốn suy nghĩ.

Dù sao chỉ cần có thể tập hợp đủ 15 điểm cống hiến giá trị, này Ngô Không liền có thể lập tức rời đi Phong Ma Sơn, từ đó chẳng khác gì là đem Sơn Chủ vị trí này, lại lần nữa cho trả lại trở lại.

Dạng này, Ngô Không rơi cái thoải mái tự tại, Sơn Chủ chi vị cũng có thể giao cho có năng lực trong tay người, chẳng phải là rất tốt nhất cử lưỡng tiện?

Cho nên, đây chính là Tiểu Mập Mập đánh tính toán, sợ là sợ một chút, nhưng chỉ cần kết quả lời hữu ích, như vậy có cái gì quan hệ đâu?

"Há, Điểm Cống Hiến à? Sơn Chủ mỗi ngày Điểm Cống Hiến, Trưởng Lão Đoàn còn không có thương lượng xong." Nhưng Thạch không thèm để ý chút nào thuận miệng đáp.

"Trưởng Lão Đoàn? Bọn họ có thể cho ta cộng lòng mà à! Người biết ta tại sao phải dùng Điểm Cống Hiến sao? Người biết không! Người biết cái rắm ——!" Ngô Không tại chỗ liền tức điên, hán liền trông cậy vào này 15 điểm cống hiến giá trị đi đường sự dụng đây, thế nhưng là, đối phương lại đối với hán nói, đại môn chia khoá liền nắm giữ tại đám kia "Lão Lừa Đảo" trong tay, Ngô Không làm sao có thể đủ không tức giận đâu?

Điểm Cống Hiến chỉ có hai cái tác dụng, một là đền tội, một là đòi lấy các loại thiên tài địa bảo.

Nhưng Pháp đại sư trước kia thân kiêm Lượng chức, lại chỉ dẫn đường chủ một phần Điểm Cống Hiến, hiện tại hán đem quá tiên sơn cùng Giới Luật Đường một phần vì là hai, Sơn Chủ mỗi ngày Điểm Cống Hiến đương nhiên cũng phải lần nữa tới định.

Tiểu nuôi là, Trưởng Lão Đoàn vẫn luôn là, này duy nhất chế định cơ cấu.

Ngô Không sở hữu tính toán nhỏ nhặt toàn bộ Đô thất bại, hán vô cùng thất lạc, hung hăng chỉ mình ở ngực, đối với sư huynh giảng đạo: "Người thấy rõ ràng, UU đọc sách người cho ta thấy rõ ràng. Ta không phải cái gì xuất sắc Kiệt Xuất Nhân Vật, không phải. Ta cũng chỉ là một cái đàn độn mà thôi, một cái đàn độn ——! Ta... , không làm được." Ngô Không thất hồn lạc phách ngồi liệt trên mặt đất.

"Sư đệ... ." Nhưng Thạch liền hoàn toàn không nghĩ tới, sư đệ vậy mà lại nói ra như thế một phen đi ra.

Cho tới giờ khắc này, hấn mới rốt cục có chút minh bạch, sự phụ vì sao lại lựa chọn cái này, nhìn có chút sững sờ, tư chất cũng không tốt lắm, đồng thời hoàn toàn không tự tin Tiểu Bàn sư đệ.

Son Chủ chỉ vì bởi cái dạng gì người tới làm, là nhất định sẽ làm tốt?

Người thông minh, cơ linh người, năng lực Cường Nhân, kiến thức rộng rãi người, vẫn là thủ đoạn cao minh người? Ai biết người nào liền nhất định sẽ làm tốt?

Ai cũng không có khả năng biết, bởi vì cái này căn bản không có đáp án, trừ phi có thể xem thấu tương lai.

Không phạm sai lầm đó là thần, là người liền nhất định sẽ phạm sai lầm, hoặc lớn hoặc nhỏ a.

Sai lầm lớn, đương nhiên sẽ dẫn đến một tổ chức sụp đổ, sai lầm nhỏ lắm, chẳng lẽ liền có thể cam đoan tổ chức, nhất định bình yên vô sự sao? Không thể.

Tuyển bạt nhân tài cho tới bây giờ cũng chỉ là đánh bạc mà thôi, cho tới bây giờ cũng là, nếu như không phải như vậy lời nói, như vậy chỗ nào còn sẽ có vô năng thủ lĩnh? Dù sao, hấn là nhất định sẽ đem tổ chức cho làm tốt, đúng không?

Nhưng Pháp đại sư các loại hơn nửa năm thời gian, hấn mới rốt cục gặp được duy nhất tới gặp người khác.

Người này cứ việc có chút sững sờ, tư chất cũng không tốt lắm, thế nhưng là, hấn hiểu được biết tiến thoái, cũng là một cái thiện lương người.

Nhưng Pháp đại sư tại chỗ liền đem chính mình toàn bộ thân gia, Đô đẩy lên trên chiếu bạc, ép cái này thiện lương người có thể làm tốt, cứ như vậy đơn giản, cứ như vậy thống khoái, cứ như vậy hào khí vượt mây.

Dù sao cũng không biết cái dạng gì người, là nhất định có thể làm tốt, như vậy, liền cược một cái thiện lương người có thể làm tốt, thì thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19:: 1 ngọc 3 sách

Nhưng Thạch sư huynh đứng tại cửa tiểu viện, hấn trầm tư một lúc sau, xoay người lại, ôn hòa đối với mình Tiểu Bàn sư đệ nói ra: "Sư đệ, vì huynh ăn nói vụng về, cũng không biết nên nói cái gì mới tốt. Ta cảm thấy, thắng bại được mất do trời định, cười mắng Vinh Nhục mặc người bình, chúng ta chỉ cần là đem hết toàn lực đi làm, vậy thì có thể. Sư đệ, người mà lại an tâm, dù cho tương lai người thật làm gì sai... , sư huynh của người ta, giúp người khiêng." Nói xong, hấn mỉm cười vỗ vỗ sư đệ bả vai về sau, liền trầm ổn xoay người lại, trầm ổn đi xuống chân núi.

Ngô Không đứng tại cửa ra vào hai mắt lập lòe, nhìn qua sư huynh đi xa bóng lưng, mãi cho đến rốt cuộc không nhìn thấy đối phương, hấn lúc này mới mỉm cười tức giận tự lẩm bầm.

"Dài dòng, người một mực chiếu cố tốt chính người là được. Ta Ngô Không dù cho xông ra Đại Họa, chẳng lẽ, còn cần đến người khác tới thay ta khiêng sao? A, thật sự là, người cũng quá coi thường ta đi." Nói xong, Ngô Không liền cười tủm tỉm, gật gù đắc ý, vừa đóng vừa đưa, hướng mình Tiểu Bình phòng đi đến.

"Ai... , đón lấy làm chút mà cái gì tốt đâu? Có chút đói, vậy thì dứt khoát ăn chút gì đồ vật? Đó là cái ý kiến hay, vừa vặn có thể đền bù một chút ta này yếu ớt trái tim pha lê. A? Đây là cái gì bảo bối?" Ngô Không uể oải nằm ở trên giường đang chuẩn bị đứng dậy đâu, hấn vừa nghiêng đầu, liền nhìn thấy này mấy thứ, sự phụ lưu cho hấn tuyệt thế Kỳ Bảo.

"Ta lặc cái trời ạ! Cái này cái này cái này, còn có thể chơi như vậy sao? Đây cũng quá thật không thể tin đi!" Ngô Không cảm lấy kiện thứ nhất Kỳ Bảo —— Quá Tiên Sơn người lệnh, hấn nói năng lộn xộn sợ hãi than nói.

Quá Tiên Sơn người lệnh, là một khối lớn chừng bàn tay, giọt nước hình dáng hình bầu dục Thanh Ngọc.

Này ngọc chất địa nhiệt nhuận tinh tế tỉ mỉ, nhẹ nhàng ở phía trên vuốt ve một chút lời nói, cũng cảm giác là vuốt ve một cái mồm mồm hồng hồng hài nhi tay nhỏ.

Này Ngọc Sắc trạch mộc mạc sạch sẽ, không yêu không ghét, không mờ đầu xấu xí, Bảo Khí nội liễm tại bên trong, nhưng lại tự nhiên mà vậy liền sẽ

khiến người cảm nhận được, nó Thần Khí là như thế tôn quý, như thế không giống bình thường.

Nếu như chỉ từ hai phương diện này đến xem lời nói, Quả Tiên Sơn người lệnh, nhiều nhất cũng chỉ có thể xem như một khối hiếm có bảo ngọc thôi, hiển nhiên là cũng không thể xưng nó là Kỳ Bảo.

Thế nhưng là, khối này không điều không mài, Hồn Nhiên Thiên Thành ngọc thạch, cũng là một kiện Kỳ Bảo.

Thanh Ngọc phía trên từng đạo Thanh Phong liên miên dập trùng, núi non trùng điệp, Viễn Sơn phía trên mây trắng tung bay mặc quả cam ngày Y Y, Vân Sơn ở giữa Thụ Tả lấy bốn cái tự do không bị cản trở, tiêu sái cùng cực màu đỏ —— Quả Tiên Sơn người.

Quả cam ngày, Mặc phong, mây trắng, màu đỏ, chính là này ngọc Tứ Sắc Ngọc Thâm, như thế thần ngọc, đảm đương không nổi thiên hạ Kỳ Bảo sao?

Ngộ Không đem ngọc cầm trong tay, hai mắt tỏa ánh sáng rờn rã thường thức nửa giờ, hần lúc này mới cẩn thận từng li từng tí, đem Thanh Ngọc thu vào chính mình Túi Không Gian bên trong.

Bình thường cũng là trò vui ở phía sau, kiện thứ nhất liền đã khoa trương như vậy, này còn lại ba loại là vô luận như thế nào, đều phải là muốn so với nó càng tốt hơn, đó mới có thể nha.

Thế là, Ngộ Không có chút tiểu kích động, cẩn thận từng li từng tí đem quyển sách đầu tiên cầm lên.

"Đình! Chủ ký sinh hiện tại thân tại Quả Tiên Sơn Tiểu Pháp trong phòng, lễ vật Kiểm Lộ Nhi kỳ ngộ đã hoàn thành, chủ ký sinh thành công nhật được Phật Môn Thần Tăng sáng tạo tuyệt thế võ kỹ 《 Trảm Ma Tiên Pháp 》, chủ ký sinh đang thuộc tính khí vận tăng lên trên diện rộng, chúc mừng chủ ký sinh nhật nhanh chỗ tốt đến Đại Bảo, thành công hướng về nhật nhanh chỗ tốt tiểu đạt nhân xưng hào, lại rào bước tiến lên kiên cố một bước." Quả nhiên, quyển sách này vậy thì không phải là đóng, hệ thống nhảy ra hỗ trợ giải thích một chút.

"Ủm? Lại là bản Võ Công Bí tịch? Đối với ta tạm thời không có gì dùng à." Hơi nhú lấy lông mày, nói một mình một câu về sau, Ngộ Không nhìn cũng không nhìn trong sách nội dung, trực tiếp liền đem bản này Cực Bảo quý bí tịch, bỏ vào chính mình Túi Không Gian bên trong.

Ngộ Không đã không có đối với võ đạo mất đi hứng thú, cũng không phải không biết quyền bí tịch này chân chính giá trị, hần lựa chọn không nhìn nguyên nhân vô cùng đơn giản, hần bây giờ căn bản liền không thể lại phân tâm.

Hôm qua giữa trưa thời điểm, Ngộ Không vẫn chỉ là một cái Tiên Thiên cấp một Gà mờ Võ Tăng, thế nhưng là, tại hần uống xong mấy chục bình tuyệt thế mỹ tửu về sau, ngắn ngủi hai mươi mấy cái giờ mà thôi,

Hần lại lần nữa ngay cả nhảy Bát Cấp, trực tiếp trở thành Tiên Thiên cửu cấp bò thịt Võ Tăng!

Nếu như bây giờ nhưng cung, năng lượng nhìn thấy chính mình tiện nghi sự chất lời nói, vậy hần không phải tươi sống bị hoảng sợ ra Bệnh Tim không thể.

Ngộ Không võ đạo đẳng cấp thật sự là trưởng quá nhanh, đến mức hần Côn Pháp cảnh giới tốc độ tăng lên, xa xa bị rơi vào đằng sau.

Bình thường võ giả cũng là võ kỹ tốc độ tăng lên, viễn siêu chính mình cảnh giới tốc độ tăng lên, đầu gì, cả hai cũng là có thể tề đầu tịnh tiến, thế nhưng là Ngộ Không đâu? Hần căn bản chính là phản lấy chơi!

Tại Tiên Thiên cấp một thời điểm, Ngộ Không Côn Pháp, nếu Đồ cũng đã bắt đầu tu luyện "Một còn" kỹ năng, thế nhưng là hần năng lượng tu luyện một còn sao?

Tính toán đầu ra đấy, Ngộ Không bắt đầu tu luyện 《 chín còn Phân Thiên còn 》 thời gian, là ngay cả hai tuần lễ đều không có, hần hiện tại sẽ cái gì? Liên sẽ lúc lên lúc xuống cái này hai thức Côn Pháp mà thôi, hần Tứ Thức Côn Pháp võ kỹ bóng dáng, hần bên cạnh cũng còn không có sờ đến đâu, hần trông cậy vào cái gì tu luyện một còn? Bao dài hai cân thịt sao?

Cho nên, Ngộ Không mới có thể rất có tự mình hiểu lấy, đem 《 Trảm Ma Tiên Pháp 》 trực tiếp liền thu lại, cái gọi là mắt không thấy tâm không phiền à.

Món lễ vật này tuy nhiên làm Ngộ Không có chút tiểu thất vọng, tuy nhiên không có quan hệ, đây không phải là còn có hai quyển sách đó sao?

Ngộ Không ôn hoà nhã nhặn cảm lấy cuốn thứ hai sách, vừa mới cầm lên, hần tận lực các loại có mười giấy đồng hồ về sau, trong lòng nhất thời liền lạnh một nửa.

Hệ thống không có đề kỳ, điều này đại biểu cái gì, hiển nhiên cũng đã là không cần nói cũng biết.

"《 tự nhường lương từ hai trăm pháp luật 》? Đây là cái gì quý? Ta lấy tiền mua rượu chẳng phải là dễ dàng hơn? Lại nói, ta một cái Tiểu Sa Di cả ngày đều ở trong miếu ở lại, người để cho ta tránh túi ngũ bên trong cất rượu sao? Thật sự là, đây là cái gì sách nát à?" Rất thất vọng nhỏ nước bọt một phen về sau, Ngộ Không căn bản là lười nhác lại nhìn trong sách nội dung, trực tiếp liền đem bản này, ghi chép rờn rã hai trăm loại tuyệt thế mỹ tửu nhường pháp luật Bản đơn lẻ Bảo Điển, tùy tiện liền đặt ở chính mình Túi Không Gian bên trong.

"Nam Mô A Di Đà Phật, Nam Mô A Di Đà Phật... , Phật Tổ phù hộ, Phật Tổ phù hộ... , tiếp theo quyển sách nhất định phải rất hữu dụng mới được, tiếp theo quyển sách nhất định phải rất hữu dụng mới được, xin nhờ ngài!" Liên tiếp hai lần không như ý, Sử Ngộ Không nhất thời liền khăn trương lên, hần nhắm mắt lại chấp tay trước ngực mù nói thầm nửa ngày sau, lúc này mới chậm rãi đem đầu xoay đi qua, chuẩn bị nhìn xem cuốn thứ ba sách, cũng chính là lớn nhất dày nhất quyển kia, đến là sách gì tịch.

Chậm rãi mở to mắt, làm Ngộ Không nhìn thấy túi kia tương hoàn toàn bằng da bìa, chỗ khảm khắc bốn cái Từ Đồng chữ lớn thì hẳn nhất thời liền hoàn toàn mất trọn tròn, đón lấy, hẳn suýt nữa một ngum máu tuôn ra mà lên, trực tiếp liền miệng lớn phun ra ngoài!

Cuốn thứ ba sách, trường 50 centimet, bao quát ba mươi centimet, dày ba mươi centimet, bản này sách lớn hướng về chỗ ấy vừa để xuống, không biết, UU đọc sách còn tưởng rằng đó là một cái rương nhỏ đây.

Sách phong bì, là dùng một loại hắc sắc Thủ Bì chế, bên ngoài hoàn toàn bao tương phía dưới, cũng là này tựa như pháo hoa nở rộ mỹ lệ hoa văn.

Căn bản cũng không dùng đi xem sách dậm trong cho, chỉ bằng cái này phong cách cổ xưa trang nhã phong bì, còn có này trần ngập tang thương căn trọng cảm giác bao tương, Ngộ Không liền đã biết, quyển sách này giá trị, nhất định thị phi cùng Tiểu Khả.

Cái này vốn là hẳn là một kiện rất đáng được hưng phấn sự tình, dù sao lại lấy được một cái Đại Bảo Bối à.

Thế nhưng là, làm Ngộ Không nhìn thấy phong bì bên trên này bốn cái đồng chữ thời điểm, hẳn cũng là muốn không thổ huyết, vậy cũng là rất khó.

Chỉ gặp cuốn sách này chính diện phong bì phía trên, đoạn đoạn chính chính khảm khắc lấy bốn chữ lớn —— Bản Thảo Cương Mục.

Quá Tiên Sơn người phối Bản Thảo Cương Mục, đây quả thực là thỏa thỏa hoang tưởng tổ hợp, đương nhiên là rất hữu dụng một bản sách tham khảo, nhưng là, Ngộ Không bây giờ nghĩ đứng lên ngọn núi kia, đầu hẳn liền đau nhức.

Cho nên, cái này còn có cái gì nói, lập tức liền ném tới Túi Không Gian bên trong lớn nhất nơi hẻo lánh chỗ, đó là không hề nghi ngờ.

Thế là, Ngộ Không thờ phỉ phỉ, liền đem chính mình Tiểu Phỉ tay, đặt ở quyền kia sách lớn phía trên.

"Đình! Đình! Đình! Đình! Đình! Đình! Chủ ký sinh cầm tới 《Thao Thiết Thực Phổ》! Chủ ký sinh cầm 《Thao Thiết Thực Phổ》! Đang thuộc tính khí vật cấp tốc giảm xuống! Cấp tốc giảm xuống! Hệ thống đặc biệt nhắc nhở, đừng đề cập tỉnh! Cái kia đồ vật vì Thiên Hạ đệ nhất kỳ thư! Đệ nhất kỳ thư! Phúc Họa từ trước gần bó, mời chủ ký sinh thận trọng xử lý vật này."

"Đình! Chủ ký sinh hiện tại đang tại Quá Tiên Sơn Tiểu Phá trong phòng, vô địch công pháp sáng tạo kỳ ngộ đã hoàn thành, chủ ký sinh đã tìm tới lần này kỳ ngộ hạch tâm yếu tố 《Thao Thiết Thực Phổ》, mong ước chủ ký sinh sớm ngày luyện thành vô địch cấp bậc đáng sợ võ học 《Cửu Hoàn Phân Thiên Bổng》, hi vọng chủ ký sinh có thể thành công."

"Người đây ư... Là đóng sách sai lầm sao?" Ngộ Không ngờ ngạc tự lẩm bầm.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20:: Vân điên phía trên

Mười ngày sau, Ngộ Không thất vọng cùng cực, chậm chạp, đem 《Bản Thảo Cương Mục》 một trang cuối cùng cho lật qua, không thể làm gì đem bản này cực dày sách lớn, bỏ vào chính mình Túi Không Gian bên trong.

"Cái này mẹ hắn đến là cái gì chó má thiên hạ đệ nhất Kỳ Thư? Ta thế nào liền nhìn không ra, nó đến là kỳ ở nơi nào đâu? Nó làm sao lại là 《Cửu Hoàn Phân Thiên Bổng》 hạch tâm yếu tố đâu? Đáng chết! Quyển sách này bí mật đến là cái gì đây? Ta làm sao lại nhìn không ra đâu? Chẳng lẽ là bởi vì ta quá đần? A a a a... , quyển sách này đến muốn làm sao xem à!" Ngộ Không càng không ngừng dùng nắm đấm đánh lấy Tiểu Đầu Trọc, vô cùng phát điên hô.

《Bản Thảo Cương Mục》 là từ hai quyển sách hợp lại cùng nhau đóng sách mà thành, đóng sách quyển sách này người, cũng hiển nhiên cũng là Nhung Pháp đại sư.

《Bản Thảo Cương Mục》 bên trong quyển sách đầu tiên, cũng là Nhung Pháp đại sư viết, độ dài ước chừng chiếm toàn thư một phần mười, tổng cộng có 537 trang.

Quyển sách này không có tên, nó bên trong nội dung chủ yếu, cũng là Quá Tiên Sơn bên trên này mấy ngàn loại kỳ hoa dị thảo sinh trưởng đặc tính, trừ cuốn sách này là lấy bút ký viết Pháp, tại toàn diện ghi chép thực vật đặc tính đồng thời, cũng xen kẽ miêu tả rất nhiều Nhung Pháp đại sư sinh hoạt hàng ngày bên ngoài, Ngộ Không một chút cũng nhìn không ra, quyển sách này đến là kỳ ở nơi nào.

Cuốn thứ hai sách, vậy thì càng thêm vô nghĩa!

Ngô Không kiên trì, tốn hao ròng rã tám ngày thời gian, lúc này mới xem như đem toàn bộ 5 151 trang cuốn thứ hai sách, từ đầu tới đuôi Đồ cười ngựa xem hoa xem một lần.

Xem hết quyển sách này về sau, Ngô Không duy nhất cảm giác, cũng là viết xuống quyển sách này người tác giả kia, nhất định chính là cái từ đầu đến đuôi người điên.

Cuốn thứ hai sách trừ tờ thứ nhất cùng sau cùng 64 trang bên ngoài, cái tác giả này dùng ròng rã 50 86 trang, ghi chép chỉ ít ba vạn loại trở lên các loại nguyên liệu nấu ăn.

Không sai, cũng là nguyên liệu nấu ăn, với lại hoàn toàn cũng là Tác Giả tưởng tượng ra tới nguyên liệu nấu ăn, tại hiện thực thế giới bên trong, căn bản là hoàn toàn không tồn tại nguyên liệu nấu ăn.

Cuốn thứ hai sách sau cùng 64 trang, ghi chép Tác Giả trong tưởng tượng 64 nói đồ ăn, Lúc này, Tác Giả sức tưởng tượng tựa như là dùng hết, hần tưởng tượng ra được 64 nói đồ ăn, thực tình là không ra thể nào địa.

32 nói đồ nướng cộng thêm 32 nói tươi canh, đây chính là 64 nói đồ ăn toàn bộ nội dung.

Xem hết cả bản 《Bản Thảo Cương Mục》 về sau, Ngô Không sinh ra hai đại nghi vấn.

Một, dựa vào cái gì 《Thảo Thiết Thực Phở》, bản này hoàn toàn cũng là mù viết sách nát, sẽ bị hệ thống đánh giá vì Thiên Hạ đệ nhất kỳ thư?

Hai, bản này bị một người điên đầu bếp, viết xuống ảo tưởng Thực Phở, cùng võ học thật có nửa xu quan hệ sao?

Dù sao vô luận như thế nào, Ngô Không đều không có phát hiện hai bọn chúng người ở giữa, tồn tại có, cho dù là một tờ một hào liên hệ.

"Áy —— à, một chết ta. Quên, không nghĩ ra được, liền muốn không ra đi. Nói không chừng có một ngày, ta bĩu một chút, liền muốn đi ra đâu? Đi ra ngoài chơi mà chơi, thật tốt thay đổi tâm tình. Sao? Hiện tại giống như nhanh đến cái kia thời gian, cũng được, liền đi nơi đó thăm một chút tốt." Duỗi người một cái, tự mình an ủi một phen về sau, Ngô Không đứng dậy, về phía sau môn đi đến.

Mở ra sau khi môn về sau, Ngô Không nhắc chân liền hướng ra phía ngoài đi ra ngoài.

Liếc một chút liền tại 30 mét bên ngoài, nhìn thấy chính mình muốn tìm mục tiêu, thế là, Ngô Không hấp tấp liền đi tới mục tiêu thượng diện.

"Ai nha ta giọt má ơi! Chỗ này thật sự là thật cao à!" Ngô Không đứng tại mục tiêu thượng diện, cúi đầu nhìn xuống dưới, nhất thời liền kinh hô đem sống lưng cho đứng thẳng đứng lên.

Ngô Không trước mắt là vô biên vô hạn Vân Hải, hần từ hiện tại chỗ đứng vị trí nhìn xuống dưới, dưới chân vài trăm mét địa phương, cũng là này tựa như cát trắng tầng mây thật dày.

Ngô Không giờ này khắc này vị trí chỗ ở, cũng là một tòa không biết cao bao nhiêu, cũng không biết lớn bao nhiêu, không lồ sơn mạch trên đỉnh núi!

Đưa đầu phía bên trái phía dưới nhìn lại, này mặt tròn nhẵn như gương vách núi, duỗi ra tầng mây vài trăm mét về sau, luôn luôn phía bên trái phương kéo dài, không biết là có bao xa.

Đưa đầu phía bên phải phía dưới nhìn lại, này mặt tròn nhẵn như gương vách núi,

Duỗi ra tầng mây vài trăm mét về sau, luôn luôn phía bên phải phương kéo dài, cũng không biết là có bao xa.

Ngô Không thân thể tả hữu hai bên, sinh trưởng loại kia thủy tinh băng trúc, cũng dọc theo đỉnh núi liên tục hướng về hai bên phải trái phương hướng luôn luôn sinh trưởng, không biết là có mấy chục, mấy trăm ức khóa.

Quá Tiên Sơn ở đâu? Phía trước một cây số tả hữu, vô biên rộng lớn Vân Hải phía trên, toà kia sừng sững tại Đại Nhật chiếu rọi phía dưới cự đại "Hòn đảo", cũng là Quá Tiên Sơn.

"Không phải viết là thời gian này sao? Thế nào còn bất động đâu? Ngược lại là động à. Chẳng lẽ là ta nhớ lầm thời gian sao?" Ngô Không cúi đầu nhìn xem dưới chân, cây kia đường kính hai mươi mét thô Thương Long dây leo, nghi hoặc nói ra.

Căn này Thương Long dây leo là Nhung Pháp đại sư chín mươi năm trước, ở chỗ này gieo xuống, lúc ấy nó chỉ có dài hai mươi mét, Thành Nhân cánh tay phẩm chất.

Chín mươi năm thời gian đi qua, căn này hùng tính Thanh Đăng đường kính đã dài đến hai mươi mét thô, mà hần rủ xuống đỉnh núi cây kia trụ cột, Lúc này chiều dài không nhiều không ít, vừa vặn cũng là ròng rã một cây số dài.

"Đây không phải muốn mạng sao? Cái đồ chơi này như thế thô! Theo trên sách nói, ta qua một đoạn thời gian, nhất định phải đem nó phía trước vị trí cho chém. Lão thiên gia, ta đến lúc đó là muốn chuẩn bị bao lớn đao à?" Ngô Không đang tại buồn rầu nói một mình thời điểm, dưới chân hần căn này hùng tính Thanh Đăng, bất thành linh liền hơi hơi động.

Cùng lúc đó, Quá Tiên Sơn bên trên rủ xuống cây kia hồng sắc cự đại con mái dây leo, cũng bắt đầu hơi hơi động.

Nhất Thư nhất Hùng, đồ lên một Thanh, hai đầu hai mươi mét thô, một cây số trường Thương Long dây leo, phảng phất tựa như là cự nhân hai đầu cánh tay, từ Vân Hải phía dưới hướng lên bầu trời bên trong Hồng Nhật, chậm rãi, ưu nhã nâng lên.

Bọn họ cộng đồng đem Vân Hải một chia làm hai, bọn họ cộng đồng đem chính mình thân thể dựa vào hướng về đối phương.

Thanh Long cùng Hồng Long càng lên càng cao, càng lên càng cao... , cuối cùng, bọn họ lẫn nhau thành công đụng phải đối phương, sau đó, đối với một ngày chỉ có thể ôm ấp một lần tình lữ dây leo, ôn nhu tựa sát vào nhau cùng một chỗ.

Đón lấy, đôi tình lữ này dây leo chậm rãi, nhu hòa, tựa như chơi đùa, lẫn nhau quán quanh ở trên người đối phương.

Thế là, UU đọc sách không đến mười phút đồng hồ thời gian, một tòa gác ở Vân Hải phía trên, vượt ngang rỗng rã một cây số xa hoang trường màu cầu, xuất hiện tại Ngộ Không trước mặt.

"Cái này đến rắn chắc không rắn chắc à? Đừng, đợi đến ta đi đến cầu trung gian thời điểm, cái này hai Đại Ngốc cái, đến lúc đó lại tách ra. Vậy ta đến lúc đó, còn không phải khóc chết sao?" Ngộ Không cũng lo lắng nhìn xem dưới chân Bridge, buồn rầu tự nhủ.

"Quên, trên sách nói chúng nó chỉ có thể thân mật mười lăm phút. Ta vẫn là đừng có lại lãng phí thời gian, mau chóng tới mới là nghiêm túc." Cấn rằng một cái, giậm chân một cái, Tiểu Mập Mập nâng lên chính mình dũng khí, ngẩng đầu ưỡn ngực liền hướng về cầu bờ bên kia, Quá Tiên Sơn bên kia đi đi qua.

Tuy nói cây cầu kia mặt đất phi thường bất bình, tuy nhiên lấy vững chắc điểm này đến nói chuyện, cây cầu kia vẫn là vô cùng vững chắc.

Ngộ Không hành tẩu ở phía trên, cảm giác tựa như là hành tẩu tại thạch trên đầu một dạng, căn bản là không có có một chút mềm nhũn cảm giác, có thể thấy được cái này hai đầu Thương Long dây leo thân thể, là đến cỡ nào rắn chắc.

Rất nhanh, Ngộ Không liền đi tới cầu trung gian bộ vị, bất thành linh, hần người được một cổ nhàn nhạt mùi thơm, loại mùi thơm này phi thường đặc biệt, như có như không, giống như đoạn giống như tục, với lại cũng thần kỳ là, theo Ngộ Không càng tiếp cận bờ bên kia, loại mùi thơm này biến hóa cũng liền càng nhanh.

Một hồi, loại mùi thơm này tựa như là phật tiền đàn hương vị; một hồi, loại mùi thơm này tựa như lại biến thành nhàn nhạt Bông Sen, trộn lẫn chút Bạc Hà mùi thơm; một hồi, loại mùi thơm này tựa như lại biến thành Hàn Mai, cùng Hải Đường cộng đồng tạo thành mùi thơm, một hồi, , tóm lại, bất luận loại mùi thơm này lại thể nào Biến, người được loại mùi thơm này người, tâm tình đều sẽ cảm thấy vô cùng vui sướng thư sướng, sáng khoái tinh thần.

Cứ như vậy, trên đường đi cùng với loại này Kỳ Hương, Ngộ Không cuối cùng vui vẻ đi vào, hoàn toàn cũng chỉ thuộc về một mình hần sở hữu, thiên hạ đệ nhất Bảo Sơn —— Quá Tiên Sơn.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: : Phúc Địa tiên sơn

Vẫn chưa đi dưới Thương Long cầu thời điểm, Ngộ Không liền đã có thể nhìn thấy, cầu phía trước loại kia rung động cùng cực vĩ đại cảnh tượng, hần chỉ ngây ngốc đứng tại chỗ ngừng trong một giây lát về sau, liền tranh thủ thời gian cung kính cúi đầu xuống bước nhanh đuổi tới đầu cầu.

Một chút cầu về sau, Ngộ Không liền kinh sợ quỳ trên mặt đất.

"Thật, trên sách viết vậy mà toàn bộ đều là thật! Nam Mô A Di Đà Phật, Quan Tự Tại Bồ Tát đi sâu Bàn Nhược Ba La Mật Đa thì chiếu rõ Ngũ Uẩn Giai Không, độ hết thấy khổ ách... ." Ngộ Không thành kính cúi đầu quỳ gối kim sắc trên mặt đất, chắp tay trước ngực, nhắm mắt lại càng không ngừng niệm lên kinh văn.

Hoặc ngồi, hoặc nằm, hoặc từ bi trông về phía xa Vân Hải, hoặc nhấc tay chỉ phía xa Đại Nhật... , mười mét, hai mươi mét, ba mươi mét, năm mươi mét, bảy mươi mét, một trăm mét, hai trăm mét... , rỗng rã năm mươi lăm vị trí tư thái khác nhau, chiều cao khác biệt, mặt mỉm cười Phật Đà, cứ như vậy sống sờ sờ xuất hiện tại Ngộ Không trước mặt.

Phật Đà dưới chân, toàn bộ đều là Trường Ước năm centimet tả hữu, tản ra kim sắc ánh sáng tiểu thảo, cũng chính là loại kia, Nhưng Pháp coi như là trân bảo —— phật trà.

Lại hướng càng xa địa phương nhìn lại, toà kia kiếm chỉ cừu thiên cô phong bên trên, như Bạch Long vào biển ngàn mét Thủy Bộc, liền như thế, tựa như Thiên Hà trút xuống, liên tục hướng chảy Vân Hải phía dưới.

Năm mươi lăm vị trí phảng phất là còn sống Phật Đà, cũng là toàn bộ Quá Tiên Sơn bên trên trần quý nhất một gốc, bên trong thiên địa độc nhất vô nhị Kỳ Thụ —— Đại Trí Tuệ Thụ.

Cái này một gốc Đại Trí Tuệ Thụ, cũng là Nhung Pháp đại sư tại hơn một trăm năm trước, lần đầu tiên tới không có một ngọn cỏ Quá Tiên Sơn thì thân thủ trồng ở trên núi viên thứ nhất suy nhược sắp chết thực vật.

Trăm năm thời gian trôi qua, năm đó cái kia nhất chương lớn nhỏ, ồm yếu Mộc Nhân Tiểu Phật Tượng, bây giờ đã trưởng thành đến hiện tại như vậy quy mô.

Loại này ghi lại ở 《 Bản Thảo Cương Mục 》 tờ thứ nhất bên trên thực vật, Ngô Không lúc ấy nhìn thấy liên quan tới nó ngày đó bút ký thời điểm, nhất định cũng là khịt mũi coi thường.

"Chỉ toàn ở chỗ này thôi ngu ngốc, làm sao có khả năng sẽ như vậy thần kỳ, cái này thuần túy cũng là viết tiểu thuyết. Thế gian làm sao có khả năng sẽ có loại thực vật này, nói đùa. Hắc... , người ngược lại là quái năng lượng thôi? Cắt lấy lớn chừng bằng móng tay Phật thịt, ăn hết liền có thể khởi từ hồi sinh? Người thế nào không viết Bạch Nhật Phi Thăng à? Chênh lệch!" Đây cũng là lúc ấy Ngô Không nhìn thấy một trang này thời điểm, làm ra một phen đánh giá.

Hiện tại, làm cái này không kiến thức Tiểu Mập Mạp, chân chính nhìn thấy cái này gốc cây to Trí Tuệ Thụ thời điểm, hần liền trực tiếp quỳ rạp xuống Phật Đà trước đó.

"Tất nhiên đây đều là thật, như vậy... , loại kia rất lợi hại tiểu đồng tây, cũng hần là chân thực tồn tại đi. Hắc hắc hắc... , ta nếu có thể chuẩn bị một cái lời nói, đây chẳng phải là cũng phong cách? Đi, ta phải nhanh đi trong núi thật tốt tìm xem, con vật nhỏ kia thế nhưng là rất biết tránh." Tụng xong trải qua về sau, Ngô Không đầu nhất chuyển, liền nhớ tới một loại 《 Bản Thảo Cương Mục 》 bên trong chỗ ghi chép, một loại rất thú vị tiểu đồng tây.

Thế là, Ngô Không cúi đầu chấp tay trước ngực lạy, giãi tại Phật trà thượng diện, chậm rãi xuyên qua năm mươi lăm vị trí Phật Đà.

Vừa đi vào khắp cây nờ rộ lầy, to bằng miệng chén Tử Hoa oanh rừng cây thì đối diện, Ngô Không liền lại nhìn thấy một gốc, cao hơn hai mét thần kỳ thực vật.

Cái này khóa thực vật nhìn thấy Ngô Không về sau, nhất thời liền giật mình, nó tranh thủ thời gian "đồng" một chút an vị trên mặt đất, sau đó đem chính mình hai cái tiểu ngón tay nâng đứng lên, toàn thân run lẩy bẩy, phi thường vụng về đem chính mình ngụy trang thành, tựa như là một gốc mỹ lệ oanh Thụ bộ dáng.

Nhưng cái này khóa đàn thực vật buồn cười hành vi, hiển nhiên cũng là tổn công vô ích.

Không nói đến oanh Thụ tán cây phía trên, mọc đầy phấn hồng sắc Thụ Diệp, cùng đám tựa như từ sắc Chim Sơn Ca, giương cánh muốn bay mỹ lệ bông hoa, cũng chỉ xem oanh Thụ này nhỏ nhắn mềm mại vũ mị Chanh Sắc thân cảnh, cây kia đàn thực vật hành vi ngu xuẩn, liền hiển nhiên là không có khả năng thành công.

Người ta oanh Thụ nếu như là thanh xuân tịnh lệ thiếu nữ khả ái lời nói, vậy cái này khóa đàn thực vật, mạo xưng lượng cũng chỉ có thể xem như một cái vòng tròn thật thà thật đặc biệt lớn hào khoai tây, hơn nữa còn là dài một đối với Tiểu Đoan Thối, cùng hai đầu tiểu ngón tay kỳ quái treu chọc béo khoai tây.

"Thủy Dững Thụ quả nhiên không hổ là Thủy Dững Thụ, quả nhiên treu chọc vô cùng. Chỉ bằng đầu người bên trên này ba cái trường lá cây tóc, người cũng không cảm thấy ngại cùng ta Trang oanh Thụ? Ta trốn đi nhìn một chút, hần đến có phải hay không giống như trên sách miêu tả một cái dạng, dù sao nó ngu xuẩn vô cùng." Nghĩ đến đây, Ngô Không liền cũng đem cánh tay mình giơ lên, hần cũng không nhúc nhích, giả mạo lên oanh Thụ.

Một phút đồng hồ về sau, Thủy Dững Thụ ba cái trường Diệp phía dưới, bất thành linh mở ra một đôi tròn căng mọc đầu ánh mắt, đón lấy, đôi mắt này nghi hoặc nhìn chăm chăm Ngô Không xem một hồi về sau, hần tựa như là thật coi Ngô Không là thành một khóa thực vật, liền an tâm từ dưới đất đứng lên.

Nó dùng chính mình cặp kia Tiểu Đoan Thối, không đứng ở oanh Thụ ở giữa đi đi lại lại di chuyển, mỗi đến một khóa oanh Thụ trước mặt, Thủy Dững Thụ liền sẽ dừng lại một chút, đồng thời dùng bàn chân nhỏ điểm một chút mặt đất, như thế như vậy, khóa này vụng về góc Thụ, vậy mà di động đến Ngô Không trước mặt, sau đó dùng bàn chân điểm một chút mặt đất.

"Ta dựa vào! Không phải xui xẻo như vậy à? Ta đứng địa phương lại là làm gì? Cút, người cho ta cút nhanh lên đi một bên. Dựa vào ——! Ta cũng quá sau lưng đi!" Ngô Không trong lòng cuồng hô lấy, trơ mắt nhìn xem Thủy Dững Thụ, đưa nó này chất gỗ tiểu lão hai đối với mình thuận tiện đứng lên.

Tuy nhiên Ngô Không biết Thủy Dững Thụ bài xuất đồ vật, căn bản chính là có thể trực tiếp uống, tinh khiết vô cùng Thiên Hồ chi thủy, nhưng là, cái này dù sao cũng khó chịu đi.

Thủy Dững Thụ cái này không văn minh gia hóa, tại tùy chỗ thuận tiện xong sau, liền hướng về kế tiếp oanh Thụ xê dịch đi qua, chỉ chốc lát sau công phu, nó thân ảnh liền biến mất ở rừng cây chỗ sâu.

"Quá không may, quá không may. Ta thế nào tùy tiện đứng cái địa phương, lại vừa vặn là thiếu nước địa phương đâu? Ta nhớ kỹ người, người về sau

đừng để cho ta gặp lại người." Khóc không ra nước mắt nhìn xem chính mình này ướt sũng hai chân, còn có dưới chân vũng nước đọng, Ngô Không oán hận nói ra.

Vừa rời đi oanh rừng cây về sau, đi không bao xa, Ngô Không liền lần nữa nhìn thấy một đoàn, hắn đã từng trong lúc vô tình ném qua Tuyết Tham vương.

Bọn này Tuyết Tham vương có chừng mấy trăm con, lấy sinh trưởng niên đại dài ngắn đến xem, vàng, hắc, Bạch, ba loại màu sắc Tuyết Tham Vương Toàn bộ Đô có.

Hoàng sắc Tiểu Mập Mập sinh trưởng thời gian lâu nhất, lần là hắc sắc, mà màu trắng còi trướng Tiểu Mập Mập là sinh trưởng niên đại ngắn nhất, bất quá, bất luận là lớn tuổi cũng tốt vẫn là tuổi nhỏ cũng được, những này Tiểu Mập Mập Đô rất vui vẻ sinh hoạt tại cùng một chỗ, căn bản cũng không sẽ lẫn nhau lẫn nhau kỳ thị, lẫn nhau đố kỵ, lẫn nhau ồn ào, lẫn nhau khi dễ đối phương.

Ngô Không phát hiện bọn họ về sau, liền tranh thủ thời gian trốn đến chằm nhỏ sau cây, len lén quan sát, hắn hiện tại thế nhưng là rõ ràng cũng, những này Tiểu Mập Mập là gan đây chính là phi thường nhỏ. UU đọc sách

"Hắc! Quả nhiên cũng trong sách miêu tả là một dạng, bọn họ quả nhiên là rất biết đào đất." Làm Ngô Không nhìn thấy mười cái Tiểu Mập Mập tay nắm, tại một cái hoàng sắc Tiểu Mập Mập dẫn dắt phía dưới, giống như Nhảy Cầu, phanh một chút liền chui tiến vào mặt đất thời điểm, hắn vui vẻ cảm khái nói.

Vì là không quá rầy đến những này đáng yêu Tiểu Mập Mập, Ngô Không liền nhẹ chân nhẹ tay lách qua bọn họ, hướng về Quá Tiên Sơn trung tâm vị trí —— Kiếm Sơn, tiếp tục đi đi qua.

"A, nơi đó có một cái, oa ca ca, quả thực là quá tốt!" Ngô Không đi có mười mấy phút về sau, hắn cuối cùng tại một góc đường kính năm mét khổng lồ hòa diễm từng phía dưới, phát hiện hắn muốn tìm kiếm mục tiêu.

Một cái cái bụng mềm mại, mập mập, tuyết trắng, ngắn chân tay đều ngắn tai, trên mõng trướng cái Tiểu Mao Cầu, trên lưng mọc ra hoàng sắc hoa văn, thân cao mười lăm centimet vừa giống mèo lại giống như thú đáng yêu tiểu động vật, đầu chứa nước đầy một cái Tiểu Phá xe cút kít, xuất hiện tại Ngô Không phía trước mười mấy mét nơi khác phương.

"Xe đẩy thô, này quả nhiên cũng là xe đẩy thô a, chúng nó vậy mà thực biết xe đẩy! Cái này nếu là bắt một cái trở lại làm chó chuồn mắt lời nói, này được nhiều phong cách a? Không tốt! Không cần a ——!" Ngô Không đang cao hứng ở nơi đó nói một mình thời điểm, bất thành linh, hắn nhìn thấy xe đẩy thô đem chính mình móng vuốt nhỏ, vuron hướng một cái Bóng Chuyển lớn nhỏ Hoa Thạch trên đầu, Ngô Không la hoảng lên.

Thế nhưng là, hắn đã tới không kịp cứu cái kia xe đẩy thô, Hoa Thạch đầu trên cùng vị trí, trong nháy mắt liền bắn ra một cái dữ tợn không bỏ Đại Hoa đầu rắn, đón lấy, rắn rằng một cái liền dính tại xe đẩy thô trên cổ.

Cái này đáng yêu xe đẩy thô, ngay cả một chút mạng sống cơ hội đều không có, trực tiếp liền ngã xuống mặt đất phía trên, bị độc chết.

Xe cút kít Rầm rầm một chút, cũng đi theo nó cùng một chỗ ngã trên mặt đất, xe nhỏ tám bên trên chỗ thả mười mấy hạt chủng tử, bởi vậy liền lan hướng bốn phương tám hướng.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22:: Sơn Chủ trách nhiệm

Làm đi một mình tiến vào một tòa chưa bao giờ có bất kỳ người đặt chân qua, sản vật phong phú đại sơn thời điểm, hắn đối với toàn thể giới tuyên bố, tòa này có được 100 vạn mẫu đất Bảo Sơn, từ nay về sau, liền hoàn toàn là thuộc về hắn một người tài sản riêng.

Sau đó quãng đời còn lại, người này liền vẫn luôn sinh hoạt tại ngọn núi này bên trong, hắn cần quản lý ngọn núi này sao?

Không cần, sản vật phong phú đại sơn tại kinh lịch trải qua vài vạn năm biến thiên về sau, đã sớm tự nhiên hình thành một bộ hoàn mỹ mà thăng bằng sinh thái hệ thống, căn bản cũng không cần người này về tiếp rấn thêm đủ đi làm cái gì.

Thế nhưng là, một tòa chiếm diện tích 5 hơn vạn mẫu, hoàn toàn cũng là một người tại trăm năm bên trong, từ không tới có kỳ tích sáng tạo ra người tới công Bảo Sơn đâu, có thể không cần bất luận cái gì quản lý sao? Nếu như cần người đi quản lý, này đến cần bao nhiêu người đi quản lý mới có thể đâu?

Đừng vùng núi không biết cần bao nhiêu người, Quá Tiên Sơn chỉ cần một người là đủ.

Ngộ Không gắt gao siết chặt quả đấm mình, hần toàn thân run rẩy, hai mắt đỏ bừng tức giận nhìn chăm chăm mười mấy mét bên ngoài đầu kia Thái Thạch rần.

Thái Thạch rần tần tần khổ khổ, không nhúc nhích, đem thân thể của mình đoàn đứng lên, nguy trang thành một khối mỹ lệ màu sắc rực rỡ thạch đầu, đã rờn rã một tháng.

Thái Thạch rần nếu là một loại vô cùng đặc biệt loài rần, bởi vì trên người nó lân giáp quá dày, đến mức nó hành động tốc độ không đủ nhanh, từ đó làm cho nó cơ hồ liền đuổi không kịp bất luận cái gì con mồi, chỉ có thể cả ngày ngốc Hề Hề, đau khổ chờ đợi con mồi tự động đến cửa, cho nên, loại này toàn thân trên dưới không khỏi là bảo bối cực độ trân quý loài rần, tại trừ Quá Tiên Sơn bên ngoài địa phương, đã ngay cả một đầu đều không có.

Tại chính mình sẽ sắp chết đối thời điểm, đàn độn Thái Thạch rần cuối cùng bắt được, mình tại toà này siêu cấp đại nát trên núi, duy nhất có thể ăn vào thực vật, lần này nó lại có thể miễn cưỡng lại sống thêm thời gian nửa năm.

Thế là, Thái Thạch rần chậm rãi tiến hành chính mình đoàn thành một đoàn thân thể, cả khối Bóng Chuyển lớn nhỏ năm màu đá tròn, liền một lần nữa biến thành một đầu người mặc năm màu trọng giáp, đầu giống như giao giống như Long Phách khí ngốc rần.

Đón lấy, đầu này Thái Thạch rần liền không chút hoang mang, đem chính mình thực vật gắt gao cuốn lại.

Ngộ Không biết Quá Tiên Sơn bên trên chỉ có hơn một trăm đầu Thái Thạch rần, đến là đến cỡ nào trân quý; hần cũng biết Thái Thạch rần tồn tại, đối với Quá Tiên Sơn cả người công sinh thái hệ thống, đến là nặng bức nào muốn; hần cũng biết chính mình làm một cái Phật Môn Sa Di, nhất định phải bảo vệ chúng sinh, không thể Sát Sinh.

Thế nhưng là, khi hần nhìn thấy Thái Thạch rần mở ra chính mình miệng lớn, liền phải đem xe đẩy thỏ thi thể, toàn bộ Đô cho nuốt vào trong bụng thời điểm, hần đến vẫn là đem chính mình bạch cốt bông lấy ra.

"Nam Mô A Di Đà Phật, kiếp sau, phải nhớ đến Hành Thiện Tích Đức." Ngộ Không mặt không biểu tình đối với Thái Thạch rần nói một câu về sau, hần giờ lên trong tay bạch cốt bông liền muốn một bỏ mà xuống, kết mười mấy mét bên ngoài đầu kia đáng thương ngốc rần.

Đúng vào lúc này, một đạo đen như mực ánh từ trên ngọn cây đáp xuống, trong nháy mắt liền rơi vào Thái Thạch đầu rần đỉnh, một mỏ liền trực tiếp đào nát Thái Thạch rần toàn thân cao thấp duy nhất một khối, sinh trưởng tại dưới cổ phương như hạt đậu nành mỏng giáp, tiến tới đâm rách Thái Thạch rần trái tim.

Ngốc rần vui vẻ đang chuẩn bị hưởng dụng chính mình bữa ăn ngon thời điểm, nó không nghĩ tới, nhưng cũng bởi vậy bại lộ chính mình nhược điểm duy nhất, chôn vùi tính mạng mình.

20 centimet dài lãnh đạo quạ đen, Thần Khí kiều ngạo dùng Blueberry sắc móng vuốt đá đá ngốc Xà Hậu, phát hiện đối phương đúng là chết đi, thế là, loại này toàn thân Hắc Vũ chỉ ở đột nhiên cái cổ một vòng chiều dài Bạch Mao Lam Nhân Trần Cầm, dùng chính mình lam sắc mỏ chim ngậm lấy ngốc rần, dùng chính mình móng vuốt bắt lấy ngốc thỏ, giương cánh bay cao rời đi nơi này.

Ngộ Không ngây ngốc nhìn xem liền phát sinh trước mắt hần đây hết thấy, thẳng đến trên bầu trời cái kia duy nhất người thắng lợi càng bay càng xa, rốt cuộc không nhìn thấy, hần lúc này mới đem chính mình Tiểu Đầu Trọc bắt lực rũ xuống.

Hần cứ như vậy cúi đầu không nhúc nhích, ngây ngốc đứng tại chỗ.

Những đáng yêu đó tiểu hình động vật cũng tốt, những hung mãnh đó đại hình động vật cũng được, khi chúng nó không cần thận phạm,

Cho dù là tí xíu sai lầm thời điểm, vậy chúng nó muốn vì vậy mà trả giá đắt, thường thường rất có thể chính là mình sinh mệnh, đây đương nhiên là cực độ tàn khốc.

Nhưng là, xe đẩy thỏ bởi vì chính mình không cần thận, chết, nó trên xe chùng từ, nhưng cũng bởi vậy vùng đến thổ địa bên trên, từ đó đạt được sinh cơ sẽ.

Thái Thạch rần cũng bởi vì chính mình không cần thận, chết, nhưng cũng chính là bởi vì nó chết, năm cái vừa mới ấp trứng đi ra lãnh đạo quạ đen ấu chim, từ đó đạt được sinh cơ sẽ.

Quá nhiều xe đẩy thỏ, liền sẽ thương tổn đến thực vật sinh trưởng, cho nên Quá Tiên Sơn bên trên, liền xuất hiện Thái Thạch rần; nhưng Thái Thạch rần số lượng nếu như quá nói nhiều, tất nhiên sẽ ăn sạch sở hữu xe đẩy thỏ, như vậy, thực vật chủng từ liền sẽ vô pháp đạt được lời đồn; cho nên Quá Tiên Sơn bên trên, liền lại xuất hiện lãnh đạo quạ đen.

Nếu như lãnh đạo quạ đen quá nhiều đâu? Vì là duy trì Quá Tiên Sơn bên trên Sinh Thái thăng bằng, cái kia duy nhất người quản lý, lại nhất định phải đi làm thứ gì đâu? Sáng tạo.

Gieo trồng càng nhiều thực vật, nuôi sống càng nhiều xe đẩy thỏ, tiến tới nuôi sống càng nhiều màu sắc hơn thạch rần, cuối cùng sử qua cỡ nào lãnh đạo quạ đen, cũng có thể đạt được sinh cơ sẽ, đây chính là Quá Tiên Sơn Chủ duy nhất phải làm sự tình, cũng là Quá Tiên Sơn Chủ không thể đùn đẩy trách nhiệm.

Vừa nhìn qua 《Bản Thảo Cương Mục》 giảng giải thời điểm, Ngô Không đối với mình trách nhiệm, là cũng không có cái gì quá cảm giác sâu sắc Ngô, thẳng đến vừa rồi, hần trở mắt xem hết cái này hàng loạt sự tình phát sinh, hần mới chính thức cảm nhận được, chính mình trách nhiệm đến là nặng bao nhiêu phân lượng.

Giết chóc vĩnh viễn không thể khiến bất luận cái gì sinh mệnh, đạt được sinh cơ sẽ, nó chỉ có thể tước đoạt sinh mệnh.

Chỉ có nỗ lực đi sáng tạo, mới có thể Sử càng nhiều sinh mệnh, đạt được càng nhiều sinh tồn cơ hội.

"Xe đẩy thô, Thái Thạch rắn, lãnh đạo qua, Lưu Ly phong, trên núi chỉ có bốn loại trân quý động vật, ta hiện tại đã gặp ba loại. Như vậy, liền đi ma phòng bên kia nhìn xem Lưu Ly phong tốt, với lại, thuận tiện còn có thể tại ma phòng nơi đó qua đêm, vừa vận nhất cử lưỡng tiện." Vì là tốt hơn hiểu biết Quá Tiên Sơn bên trên Sinh Thái Quyển, Ngô Không ở trong lòng kẻ hoạch một phen về sau, liền tranh thủ thời gian cải biến phương hướng, hướng phía trong sách sơ lược ma phòng đi đi qua.

Ở sau đó trên đường đi, Ngô Không lại kiến thức rất nhiều, 《Bản Thảo Cương Mục》 bên trên chỗ ghi chép thần kỳ thực vật.

Tỉ như, dưới ánh mặt trời Thiêm Thiêm Phát Quang Đại Bảo Ngọc Hoa, tỉ như, càng không ngừng lắc nhẹ lấy chính mình này, tựa như phượng hoàng lông đuôi trường Diệp, phi thường xú mỹ khoe khoang phượng hoàng Thụ, lại tỉ như, sinh trưởng tại Thiên Hồ bên trong, đường kính bình quân hai mét trở lên, đen trắng đỏ vàng tím phấn xanh, đủ mọi màu sắc mỹ lệ Đế Hoàng sen..., chờ một chút nẩy trăm loại mỹ lệ mê người kỳ hoa dị thảo.

Cứ như vậy, Ngô Không trên đường đi gắng sức đuổi theo, cuối cùng tại đang lúc hoàng hôn, hần đuổi tới Lưu Ly phong sinh trưởng chỗ —— ma phòng cốc.

"Cái này. . . , đây chính là ma phòng? Nó, nó làm sao đáng đáp là như thế này? chờ một chút, chờ một chút, hả? Cái đồ chơi này, ta thế nào sẽ cảm giác quen thuộc như vậy đâu? Ừ... , ta đến là vì cái gì sẽ có loại cảm giác này? Ta dựa vào! Ta dựa vào! Ta dựa vào ——! Không, không phải đâu?" Ngô Không chấn kinh kêu to, vội vàng hấp tấp liền từ chính mình Túi Không Gian bên trong, đem 《Bản Thảo Cương Mục》 lấy ra.

Tay hần bận bịu chân loạn đem đại sách dày mở ra về sau, nhanh chóng liền bắt đầu trong sách tra tìm đứng lên.

Nửa giờ về sau, Ngô Không cuối cùng trong sách tìm tới, chính mình đau khổ muốn tìm đáp án.

"Quân Trướng nắm, cây lâu năm đại hình nắm hương, thừa thải tại mưa tiểu bang cây nắm tinh, bởi vì nội bộ xốp thoải mái dễ chịu, nhiệt độ ổn định phòng mưa, cho nên trong quân dùng nhiều này nắm vì là trướng." Đón lấy nội dung liền càng thêm kỳ hoa, giảng một cái nghèo đói binh lính ăn Quân Trướng Ngũ Lưu truyền thuyết về sau, liền bắt đầu giảng loại này cây nắm làm sao tốt như vậy ăn, làm thế nào mới có thể đem nó mỹ vị phát huy đến cực hạn , chờ một chút hàng loạt hoàn toàn cũng là nói bậy nhạ nội dung.

Cũng chính là bởi vì bản này giảng thuật Quân Trướng nắm Văn Chương, quá mức lạ lùng khuếch trương, cho nên, lúc ấy Ngô Không khịt mũi coi thường đem thiên văn chương này sau khi xem xong, hần mới có thể thật lâu Đồ đối với văn bên trong nội dung, cảm thấy phi thường khó mà quên.

Thế nhưng là, Ngô Không vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, thế gian vậy mà thật có loại này, đáng đáp liền giống như cái bánh cao lương mà một dạng kỳ hoa đại nắm hương, 《Thảo Thiết Thực Phổ》 bên trong trong ảo tung cho, vậy mà biến thành sự thật!

"Ta dựa vào! Cái kia ưa thích viết linh tinh điên Đầu Bếp, vậy mà thật làm cho hần cho đoán đúng một lần. Vậy mà thật có loại này bánh cao lương mà nắm hương, đây cũng quá đúng dịp à? Tuy nhiên cũng khó trách à, hần dù sao đoán mò mấy vạn gieo trồng vật đây. Đại thiên thể giới không thiếu cái lạ, hần đương nhiên sẽ mèo mù gặp cá rán một dạng, viết đối với như vậy một hai cái. Hần thật đúng là hảo vận à." Ngô Không đối với điên đầu bếp vận khí cảm khái một phen về sau, liền đem chính mình đại sách dày một lần nữa cho thu lại.

Sau khi làm xong những việc này, Ngô Không lúc này mới quan sát hẻm núi trên vách đá dựng đứng, UU đọc sách một cái kia cái cự đại hình bầu dục Lưu Ly Tổ Ong.

"Ha ha, thật xinh đẹp à. Bảy mươi năm trước tại đây cũng chỉ có một cái Lưu Ly Phong Hậu, không nghĩ tới gần gũi bảy mươi năm ở giữa, những này thất thái bảo thạch Lũ Tiểu Gia Hòa, vậy mà đã kiến tạo mấy trăm cái Tổ Ong. Đúng, ta còn chưa ăn cơm đây, vừa vận có thể trộm một chút mật ăn, đây chính là cũng bổ sung." Nghĩ đến đây, Ngô Không liền nhặt lên dưới chân cùng một chỗ lớn nhỏ cỡ nắm tay thạch đầu, bắt đầu tìm kiếm từ bản thân mục tiêu.

"Tốt, liền người, lớn nhỏ phù hợp." Ngô Không tìm sau mười phút, tại một cái đường kính mười mét đại hình Tổ Ong phía dưới dừng lại, hần cầm thạch đầu liền hướng phía đỉnh núi Tổ Ong ném đi qua.

Đương nhiên, Ngô Không chỗ nhắm chuẩn Tổ Ong, không thể nào là cái kia đường kính mười mét đại hình Tổ Ong, hần dù cho tái phạm hai, cũng chắc chắn sẽ không làm ra loại này muốn chết hành vi, hần muốn đánh Tổ Ong, là cái kia đại Tổ Ong ngay phía trên, đường kính nửa mét tiểu hình Tổ Ong.

Ngô Không dù sao đó cũng là luyện qua, một thạch phát ra, cái kia nhanh, cái kia đúng, cái kia vừa đúng nhất định cũng đừng xách là có bao nhiêu bổng, "Ba" một cái, thạch đầu liền chuẩn xác không sai trực tiếp đem tiểu Tổ Ong từ trên đỉnh núi đánh rơi xuống.

Đón lấy, tiểu Tổ Ong "đông" một tiếng, liền rơi tại phía dưới đại Tổ Ong bên trên, sau đó, cái kia đường kính mười mét đại hình Tổ Ong "Bang" một chút, liền theo rơi tại phía dưới cái kia đường kính ước chừng hai mươi mét loại cực lớn Tổ Ong phía trên, sau cùng, làm rỗng rã năm cái bình quân đường kính mười lăm mét Tổ Ong từ trên trời giáng xuống thời điểm.

Ngô Không không nói hai lời, không đợi những này Đại Bảo Bối mà rơi xuống đất, hần co căng liền hướng về cốc bên ngoài mất mạng một dạng chạy

như điên.

"Bầu ngang!" "Bầu ngang!" "Bầu ngang!" "Bầu ngang!", mấy trăm triệu lớn chừng ngón cái năm màu Luru Ly phong, từ năm cái rách rưới Tổ Ong bên trong che khuất bầu trời điên ứng mà ra, cực độ phần nộ hướng về kia cái siêu cấp Nhị Hóa Tiểu Mập Mập truy sát tới.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 23 : : Liều chết 1 độ sức

Ma Giới, Chúc Châu, đại thánh Hành Tinh, đại thánh thành, Thánh Hoàng kết giới trước đó.

"Giết —— ----!" Da thịt Bạch như người xương, hai tay để trần cường tráng đại hán ra lệnh một tiếng.

Hai ngàn tên thống nhất người mặc che mặt hắc giáp Ma Tộc Vô Sĩ, đều nhịp đi về phía trước ra một bước, sau đó đồng thời cầm trong tay Đoàn Phù giờ lên, nhất phủ chém liền đi vào trước người tù phạm trái tim bên trong.

Hai ngàn tên thần sắc ngốc trẻ Phán Hư cấp tù phạm, cứ như vậy không chút nào phản kháng, bị những này chỉ có Dương Thần thực lực phổ thông binh sĩ trực tiếp xử tử.

Đón lấy, những ma tộc này Vô Sĩ kéo lấy tù phạm thi thể, liền đem bọn họ kéo tới đường kính một cây số tả hữu, tựa như một cái cự đại năm màu vòng xoáy Thánh Vương kết giới trước đó, sau cùng, hai ngàn bộ thi thể bị ném vào vòng xoáy.

Cái này một nhóm tù phạm xử lý hoàn tất về sau, hai ngàn tên tân binh lính dẫn hai ngàn tên tân tù phạm, lần nữa tiến vào trong giáo trường, bắt đầu một vòng mới đại quy mô đồ sát.

Cự đại trên giáo trường, dạng này thần sắc ngốc trẻ Phán Hư cấp tù phạm, hết thấy có 10 vạn.

"Sur Công tử, người thấy trước mắt cảnh tượng như vậy, chẳng lẽ liền một chút Đô không phần nộ sao? Những cái kia bị ném vào kết giới người, chẳng lẽ không phải vì người xuất sinh nhập tử thù hạ sao? Chắc chắn chắc, ai... , đừng tới như người loại này vô tình vô nghĩa chúa công. Bọn họ chết, cũng thật sự là quá không đáng." Đại thánh thành thành chủ Độc Cô băng hàn mỉm cười, đối với mình bên cạnh cute thiếu niên châm chọc nói.

Một thân rách rưới áo tù nhân Sur Công tử, một tay vác tại phía sau, một tay vịn trước người dựa vào lan can, ngẩng đầu ưỡn ngực đứng tại trên cổng thành, cứ như vậy ánh mắt bình tĩnh, nhìn xem chính mình những cái kia trung thành tuyệt đối thù hạ, chết thảm ở trước mặt mình.

"Hai vạn của ta tên thù hạ, tại vừa rồi đều đã bị giết sạch. Còn lại những người kia, có quan hệ gì với ta? Độc Cô băng hàn, nếu như không phải Hoắc Khán Thư lão chó già kia, đem ta cho ra bán? Chỉ bằng người, cũng xứng cùng ta nói chuyện?" Sur Công tử chậm rãi quay đầu, xem thường lấy bên cạnh Độc Cô băng hàn, liếc mắt nhìn nói với hắn.

"Người ——!" Độc Cô băng hàn trong nháy mắt liền bị đối phương thái độ phách lối cho chọc giận, hần hung dữ chỉ Sur Công tử, quả thực là phần nộ tới cực điểm.

"Lớn mặt! Người cái này đáng chết phản nghịch!" Một vị dáng người cường tráng lão giả, tiến lên liền đem chính mình đã từng chúa công, một chân trực tiếp đạp lên trên mặt đất, sau đó dùng chân gắt gao giẫm tại đối phương trên đầu, một mặt nhìn nọt chỉ sắc đối với Độc Cô băng hàn xin chỉ thị.

"Thành chủ, ngài xin bớt giận. Giống như Sur Giai Cảnh loại này vô tình vô nghĩa, lang tâm cầu phế đồ vật nói chuyện, vậy đơn giản cũng là đối với ngài lớn nhất vũ nhục. Hi vọng ngài có thể cho phép tiểu nhân, thân thủ đem cái này cầu vật cho giết!" Hoắc Khán Thư hung tợn chỉ dưới chân Sur Giai Cảnh nói ra.

Độc Cô băng hàn bình tĩnh nhìn trước mắt cái này vô sỉ Kẻ phản bội, trong lòng của hắn đối với Hoắc Khán Thư căm ghét tình đã đạt tới cực hạn, bắt quá, hần cười to hai tiếng về sau, thân thiết nói với Hoắc Khán Thư.

"Tốt! Hoắc đội trưởng quả nhiên là hiểu rõ đại nghĩa, đối với triều đình trung thành tuyệt đối! Bất quá... , Sur Giai Cảnh dù sao cũng là người trước kia chủ nhân. Nếu như hắn bị người giết chết lời nói, đối với người về sau danh tiếng... , chỉ sợ là không tốt lắm đâu?" Độc Cô băng hàn có vẻ như quan tâm nói với Hoắc Khán Thư.

"Hoắc Khán Thư! Người cái này vô sỉ tiểu nhân! Người xứng đáng những cái kia bị người hại chết hai vạn huynh đệ sao! Người cái này táng tận lương tâm bại... , a!" Sur Giai Cảnh bị chính mình lão bộc, một chân đạp mạnh ngắt đi.

"Im miệng! Phản đối triều đình người, người người có thể tru diệt! Đại nhân, chính là bởi vì này nghịch tặc đã từng là tiểu nhân chúa công, cho nên Tiểu Nhân Tài càng phải thân thủ đem nạng cho làm thịt. Để cho người trong thiên hạ biết nghịch tặc không được ưa chuộng, tiểu nhân từ đó cùng đi qua nhất đao lưỡng đoạn!" Hoắc Khán Thư một mặt vẻ kích động vô sỉ hô.

"Đã như vậy, Hoắc đội trưởng, người liền đem này Tặc dẫn đi hành hình đi." Độc Cô băng hàn cười lạnh đối với

Hoắc Khán Thư phân phó nói.

Thẳng đến lúc này, Hoắc Khán Thư trong lòng treo lấy khối kia Thiên Quân tảng đá lớn, cuối cùng, xem như hoàn toàn buông ra.

Hắn một tay nắm lấy chủ công mình cổ, một mặt vẻ dữ tợn liền đi xuống thành lầu.

"Công chúa, đây là khóa thân thể hoàn giải được, ngài nhanh nuốt xuống." Hoắc Khán Thư vừa đi, một bên đem giải được nhét vào chúa công trong miệng về sau, nhỏ giọng nhanh chóng nói ra.

Nhắm mắt hôn mê Sur Giai Cảnh, nghe đến lời này về sau, nhanh chóng liền đem trong miệng giải được nuốt vào trong bụng, sau đó nàng đối với Hoắc Khán Thư nhanh chóng ra lệnh.

"Người vẫn còn ở đi lâu lòng cái gì? Mau dẫn ta nhảy vào kết giới!" Sur Giai Cảnh tức giận đối với Lão Bộc ra lệnh.

Vì là có thể đi vào Thánh Hoàng kết giới, nàng trực tiếp bán chính mình toàn bộ thủ hạ, cho nên, Sur Giai Cảnh nhất định phải thành công, nàng đã không có bất kỳ đường lui nào!

Hoắc Khán Thư bình sinh lần thứ nhất, không để ý đến cái này chính mình thân thủ nuôi lớn nữ hài nhi, hắn biết mình tiến vào Thánh Hoàng kết giới về sau, trở ra, cái kia chính là hắn phải chết không nghi ngờ.

Cho nên, hắn muốn chạy ở giữa có thể lâu một chút, muốn giống như chính mình cái này tim rần như thép, ác độc tàn nhẫn "Nữ nhi", lại nhiều ở chung một hồi, dù là, chỉ có ngắn ngủi một phút đồng hồ cũng tốt.

Cứ như vậy, Hoắc Khán Thư không vội không chậm, từng bước một đi đến Thánh Vương kết giới trước đó, sau đó, cái này Phán Hư cừu cấp lão giả, thể lương ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng về sau, trong nháy mắt liền biến thành một cái chiều cao hơn năm mươi mét Phách Hạ, hắn một cái nuốt chủ công mình về sau, thông dong nhảy vào 68 năm trước, Thánh Vương cùng hắn tám vị hảo hữu cùng nhau mở ra, thông hướng một cái khác thể giới kết giới.

"Ha ha ha... , tốt ——! Sur Giai Cảnh, người không hổ là người kia tôn từ! Vì là có thể tiến vào Lưỡng Giới Thông Đạo, người vậy mà không tiếc bán chính mình sở hữu thủ hạ! Người đủ độc ——!" Độc Cô băng hàn trở mắt nhìn xem hai người nhảy vào kết giới, hắn hiện tại quả thực là tức điên, phần nộ cùng cực gào thét hoàn tất về sau, hắn ngoan độc đối với các binh sĩ quát.

"Các người còn mẹ hắn gốc đứng ở đằng kia làm gì! Nhanh đi đem những phản nghịch đó cho hết ta làm thịt! Hai ngày về sau đại quân xuất phát, nhất định phải đem Sur Giai Cảnh cho ta bắt trở về! Ta muốn sống róc thịt hắn ——!" Rống xong, Độc Cô băng hàn một cái liền cầm hai tay vịn dựa vào lan can, nắm cái võ nát.

Cự đại Phách Hạ cầm chính mình tứ chi rút vào Quy Giáp bên trong, như Văn Thạch Thiên Hàng xông phá tựa như Huyết Hải một dạng Lưỡng Giới Thông Đạo, xuất hiện tại Phong Ma Sơn Tiễn Trận quảng trường trên không.

"Dòi ——! Trên không xuất hiện khổng lồ Ma Thi ——!" Nhưng cung vừa nhìn thấy Phách Hạ xuất hiện, liền tranh thủ thời gian hô to ra lệnh.

Sau đó, Tiễn Trận trên quảng trường sở hữu Lầu quan sát toàn bộ Đô động, tựa như tiên hoa nở rộ vì là Phách Hạ chuyển ra một mảnh hạ xuống đất trống.

Một giờ trước đó, Phong Ma Sơn Ma Giới lối ra chỗ, bất thành linh phát sinh hơn hai nghìn năm đến nay lần thứ nhất kinh thiên biến đổi lớn!

Đến hàng vạn mà tính Ma Tộc thi thể, chỉ chốc lát liên tục theo Ma giới lối ra bên trong rơi xuống, sở hữu thủ hộ tại Tiễn Trận trên quảng trường cung Vô Tàng bọn họ toàn bộ Đô kinh ngạc đến ngây người, không có bất kỳ cái gì người biết Ma Giới bên kia đến phát sinh sự tình gì, vì sao lại có nhiều như vậy Phán Hư cường giả thi thể từ trên trời giáng xuống.

Trừ Quá Tiên Sơn Chủ bên ngoài, Tam Đường trăm điện sở hữu người lãnh đạo toàn bộ Đô đuổi tới Tiễn Trận quảng trường.

Lúc này, bọn họ chính là một khuôn mặt vui mừng trao đổi lẫn nhau ý kiến.

"Ma Giới nhất định là phát sinh kinh thiên biến đổi lớn! Bằng không lời nói, tại sao có thể có nhiều như vậy Phán Hư cường giả vẫn lạc?" Một vị điện chủ mỉm cười kết luận nói.

"Hắn là như thế. Ma Tộc hai mươi năm đều không có quy mô tiến công, muốn đến nhất định là Ma Giới bên kia phát sinh đại chiến." Một vị khác điện chủ bổ sung nói rõ nói.

"A Di Đà Phật, Ma Giới trải qua lần đại biến này, trong vòng trăm năm hẳn là sẽ không quy mô tiến công đi."

Vị thứ ba điện chủ mỉm cười nói ra.

... .. Trừ Tam Đường đường chủ còn có cực kì cá biệt điện chủ bên ngoài, Phong Ma Sơn tuyệt đại đa số người lãnh đạo trên cơ bản cho rằng, Ma Giới nhất định là phát sinh đại biến, nếu không lời nói làm sao có khả năng cùng lúc chết mất nhiều cường giả như vậy, cho nên, sau này một trăm năm tả hữu, Phong Ma Sơn bên trên hẳn là sẽ không lại phát sinh cái gì đại chiến.

Hoặc Khán Thư Cự Nhân bất thành linh tại Quy Giáp bên trong mở ra, ở trên bầu trời quét một chút toàn bộ Tiễn Trận quảng trường về sau, hắn đem thân thể của mình toàn bộ Đồ mở rộng đi ra, "Thở ra ngao ——!" Một tiếng rống to, tứ chi đồng thời vạch một cái, UU đọc sách dài năm mươi mét Phách Hạ liền trên không trung cái biến phương hướng, hướng phía thống Võ Đường mấy trăm tên tham mưu Võ Tạng vội xông đi qua.

"Phản Hư cứu cấp ma vật ——! Giết chết nó ——!" Nhưng cung vừa nhìn mấy vạn Ma Thi bên trong, lại còn trốn giấu một cái sống, cái này vẫn phải, trực tiếp liền hạ lệnh muốn đem quái vật này giết.

"Đề lại người sống ——!" Cơ hồ cũng ngay lúc đó, thống Võ Đường đường chủ Nhung Vũ cũng hô to hạ lệnh.

Cung Vũ Môn đồng thời nghe được hai cái tương phản mệnh lệnh, trong nháy mắt liền dừng trong tay Cung Nỗ, không có trước tiên liền bắn giết Phách Hạ.

Cũng chính là ngăn ngại này trong chớp mắt, Sử Phách Hạ đạt được cơ hội, vọt tới tham mưu Võ Tạng đoàn trước người, một cái liền đem một cái trẻ tuổi tham mưu Võ Tạng nuốt vào trong bụng.

"Nhưng điệp ——!" Nhung Vũ vừa nhìn cũng bởi vì chính mình một ý nghĩ sai lầm, đồ đệ mình liền bị cái này ma rùa cho nuốt, thống Võ Đường đường chủ trong nháy mắt liền điên một dạng rút ra Phúc Hải Thương, hướng về Phách Hạ xông tới.

"Nguyệt Súc nhận lấy cái chết ——!" Nhung Vũ đối Phách Hạ Quy Giáp vị trí trung tâm, một tay cầm thương từ đuôi đến đầu hung hăng cũng là vùng mạnh.

"Tốt cảnh, còn lại Lộ lão nô lệ không thể cùng ngươi đi, ngươi, phải thật tốt." Nghĩ đến đây về sau, Lão Phách Hạ căn bản tránh Đồ không tránh, hẳn cứ như vậy thân nhiên mỉm cười, bị dài trăm thước đen nhánh côn cương, vậy một cái hai nửa.

Nhung Vũ nhìn xem trước mặt cái này bị chính mình giết chết ma vật, hắn trong nháy mắt liền sững sờ ngay tại chỗ!

"Nó... , vì sao không chống cự?" Ý nghĩ này vừa mới chớp lên một cái, Nhung Vũ tùy theo liền đưa nó không hề để tâm.

Tại Phách Hạ chảy đầy mặt đất trong ngũ tạng lục phủ, một cái máu me khắp người Võ Tạng giấy dựa lấy từ đó leo ra, sau đó, cái này Huyết Nhân cùng Nhung Vũ liếc nhau về sau liền ngã trên mặt đất.

"Nhưng, nhưng điệp? Mau tới cứu người ——!" Nhung Vũ ôm chặt lấy Huyết Nhân, kích động vạn phần quát to lên.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tạng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24:: Chân chính Ngoan Nhân

"Ai u... , ai u... , đau chết ta, ai u... , đau chết ta, ai u... ." Bị ngũ đồng thành trụ đầu tam Tiểu Mập Mập, nằm tại Quân Trưởng nắm bên trong rờn rã rên thống khổ một buổi tối.

Hôm qua chạng vạng tối thời điểm, Ngô Không tìm đường chết ngay cả chọc năm cái Lư Ly Tổ Ong, bị rờn rã mấy trăm triệu Lư Ly phong cho truy, gọi là cái thượng thiên không đường xuống đất không cửa, kém một chút mà liền đem không có hắn, trực tiếp đốt chết tại ma phòng trong cốc.

Cũng may Ngô Không trên thân Thiên Huyền Tuyết Lang bào vẫn là vô cùng ra sức, Lư Ly phong đối với cái này áo choàng căn bản là không có có bất kỳ biện pháp, thế là, Ngô Không lúc này mới có thể thuận lợi chui vào Quân Trưởng nắm bên trong, nhờ vào đó trốn qua một kiếp, tuy nhiên tuy nhiên như thế, hắn khuôn mặt vẫn là bị đốt trực tiếp liền sưng tám vòng tròn.

"Ai u... , ta, ta phải tranh thủ thời gian tìm tới mặt ong. Ai u... , đau chết ta." Ngô Không hữu khí vô lực miễn cưỡng đứng lên về sau, liền giấy dựa lấy Tòng Quân trưởng nắm bên trong chui ra.

Nhìn xem Quân Trưởng nắm tảng ngoài cùng thượng diện, những cái kia lít nha lít nhít chết ong mật, Ngô Không nhất thời liền hít vào một ngụm khí lạnh!

Hắn lao đảo đi vào này năm cái Tổ Ong rơi xuống địa điểm, nhặt lên mặt đất cùng một chỗ lớn chừng ngón cái mật ong tảng băng, cũng mặc kệ bản không bản, trực tiếp liền đem tảng băng nuốt vào trong bụng.

Ăn cái này miếng mật ong về sau, một dòng nước nóng trong nháy mắt liền từ hắn trong bụng bạo phát, trực tiếp liền bao phủ Ngô Không toàn thân, năm giây thời gian cũng chưa tới, Ngô Không Tiểu Bàn khuôn mặt trong nháy mắt liền khôi phục bình thường.

"Thoải mái ——! Quả nhiên không hồ là Quá Tiên Sơn đệ nhị Linh Dược, cái này hiệu quả nhất định liền tốt không lời nói. Ai u, ai u, không được, không được, ta đau lòng hơn chết, ta đau lòng hơn chết. Lập tức liền hủy rỗng rã năm cái Tổ Ong, đây không phải muốn giết ta sao!" Chưa cho tốt thương tổn về sau, Ngô Không lại nhìn thấy này đây đất Tổ Ong toái phiến thời điểm, hắn trong nháy mắt liền có một loại, muốn trực tiếp liền đem chính mình, tại chỗ giết chết xúc động.

Lưu Ly mật ong là toàn bộ Quá Tiên Sơn bên trên, bài danh đệ nhị bảo vật siêu đẳng.

Loại này mật ong không chỉ có thể trị liệu thiên hạ sở hữu tật bệnh, với lại quan trọng hơn là, nó có thể giải trừ thế gian sở hữu kỳ độc.

Những này năm màu Lưu Ly phong tại Quá Tiên Sơn bên trên, đi qua ròng rã mấy chục năm thời gian sinh trưởng, tiếp xúc vô số kỳ hoa dị thảo mật hoa, lúc này mới tại hàng loạt cơ duyên xảo hợp phía dưới, trưởng thành bên trong thiên địa độc nhất vô nhị cực phẩm bảo bối phong.

Nhưng Pháp đại sư phát hiện loại này Lưu Ly mật ong Đặc Thủ Tinh về sau, liền không còn có tới đây lấy ra, cho dù là một khối mật ong, nhưng bây giờ ngược lại tốt, Ngô Không một thạch đầu liền hủy rỗng rã năm cái đại Tổ Ong, trực tiếp liền giết chết mấy trăm triệu năm màu Lưu Ly phong, có thể nghĩ, hắn hiện tại là đến cỡ nào hối hận đau lòng.

Cũng may Phong Ma Sơn thành tựu đặc thủ, sở hữu Tổ Ong bên trong mật ong Đô bị đông cứng thành khối lớn tảng băng, bị rất tốt bảo tồn lại, nếu không lời nói, Ngô Không không phải muốn làm trận đầm chết ở chỗ này không thể.

Ngô Không đem chính mình Túi Không Gian bên trong sở hữu Tạp Vật, tất cả đều cho móc ra về sau, hắn mau đem mặt đất những Tổ Ong đó toái phiến, liều mạng hướng mình Túi Không Gian bên trong phui đi, thẳng đến sau cùng thật sự là không bỏ xuống được, hắn lúc này mới vô cùng không cam lòng dừng lại.

"Tại đây ít nhất còn có sắp tới mười tấn mật ong, ta nhất định phải mau đem chúng nó, toàn bộ Đô bảo tồn lại mới được. Trở lại tìm Túi Không Gian!" Nghĩ đến đây, Ngô Không nhanh chân liền chạy ra khỏi sơn cốc, hướng về Thương Long cầu phương hướng trực tiếp liền xông tới.

Thở hồng hộc chạy đến Thương Long cầu về sau, Ngô Không lúc này mới nhớ tới, long cầu tại hai giờ về sau mới có thể thăng lên, thế là, hắn liền giống như trên lò lửa con kiến một dạng, cang không ngừng tại con mái dây leo phía trên lo lắng đi tới đi lui.

Ngô Không ở chỗ này sốt ruột, nhưng hắn cũng không biết, Lúc này Nhung Vũ cùng Nhung Thạch hai vị đường chủ, cũng bởi vì tìm không ra hắn bóng dáng, đã nhanh phải gấp điên!

Nhung điệp toàn thân trọng thương, trở về từ cõi chết về sau, liền vẫn luôn hôn mê bất tỉnh, Nhung Vũ mang theo đồ đệ trực tiếp liền xông vào Phong Ma trong điện, tìm Nhung Pháp đại sư trị liệu đồ đệ mình.

Nhung Pháp đại sư ổn định nhung điệp thương thế về sau, liền nói cho Nhung Vũ, tranh thủ thời gian tìm Ngô Không đi lấy oanh Thụ chi hoa, nếu không lời nói, trong vòng hai tiếng rưỡi nếu như lấy không được oanh Thụ chi hoa,

Này nhung điệp liền hắn phải chết không nghi ngờ.

Thế là, Nhung Vũ liền cùng Nhung Thạch cùng nhau đi vào tiểu viện hướng về Ngô Không xin thuốc, thế nhưng là, hai người bọn họ trực tiếp liền bị kịch.

Trái tim phải tim, hai vị này đường chủ cơ hồ đem tiểu viện cho lật hương lên trời, đều không có tìm tới Ngô Không bóng dáng.

"Nhung Thạch, tên hỗn đản kia tuyệt đối ngay tại Quá Tiên Sơn tiến lên! Ngươi tránh ra cho ta! Ta muốn lên vùng núi!" Nhung Vũ nổi giận, đối với tử thù Cửa sau Nhung Thạch hô lớn.

"Trừ Sơn Chủ... ." Không đợi Nhung Thạch đem lời kể xong, hắn liền bị Nhung Vũ một chân cho đạp bay ra ngoài, liền đối lấy phía sau hắn cửa nhỏ, cũng đều đi theo hắn cùng một chỗ bị đụng cái vỡ nát.

"Cồ hủ! Bản tăng không có thời gian cùng ngươi nói nhảm." Nói, Nhung Vũ liền trực tiếp lao ra cửa nhỏ.

Thế nhưng là, khi hắn nhìn thấy ngoài cửa cảnh tượng về sau, hắn nhất thời liền ngốc ngay tại chỗ.

Cửa sau bên ngoài toàn bộ đều là băng trúc, chỉ có một đầu hơn 30 mét đường hẹp quanh co uốn lượn hướng về phía trước, mà tiểu đạo cuối cùng chính là vô biên Vân Hải cùng không thâm uyên.

"Qua, Quá Tiên Sơn đâu?" Nhung Vũ tuyệt vọng sau khi nói xong, liền đặt mông ngồi dưới đất.

Hai giờ về sau, Thương Long cầu cuối cùng lần nữa thăng lên, Ngô Không không nói hai lời, tranh thủ thời gian liền hướng về cầu bờ bên kia xông tới.

Không đợi hấn chạy ra hai trăm mét xa, hai cái Đại Hòa Thượng nhanh như điện chớp tựa như hấn xông lại.

"Oanh Thụ chi hoa đây! Nhanh mang ta đi lấy!" Nhưng Vũ một phát bắt được Ngô Không áo choàng, đem Tiểu Mập Mập cầm lên tới về sau, trực tiếp liền hướng về Quá Tiên Sơn xông tới.

"Thả ta ra! Thả ta ra! Ta có việc gấp! Người thả ta ra!" Ngô Không đứng tại đầu cầu đau khổ chờ đợi hai giờ, có thể khiến hấn vạn lần không ngờ là, chính mình lúc này mới vừa mới lên cầu, liền bị người lần nữa cho xách trở về.

"Sư đệ! Oanh Thụ chi hoa đâu? Mạng người quan trọng, người nhanh mang bọn ta đi tìm." Nhưng Thạch lo lắng đối với sư đệ giảng đạo.

Nửa giờ bên trong, nếu như lấy thêm không đến oanh Thụ chi hoa, này nhưng điệp liền xong.

"Các người đem Túi Không Gian cho ta, ta liền cho các người oanh Thụ chi hoa. Nhanh lên một chút! Ta không có thời gian cùng các người cò kè mặc cả! Ta có việc gấp!" Ngô Không tựa như xảo trá một dạng, hướng về phía hai vị sư huynh hô.

Dù sao chỉ cần có rảnh rỗi ở giữa túi là được, có trở về hay không vậy cũng là một dạng.

"Người ——!" Nhưng Vũ đôi này lần thứ nhất bị người xảo trá, hấn nhất thời liền vô cùng phẫn nộ.

Thế nhưng là, Nhưng Vũ căn bản là không có có chậm trễ thời gian, trực tiếp liền đem chính mình hai cái Túi Không Gian, tất cả đều ném cho cái này phi thường không trọng nghĩa Tiểu Mập Mập.

"Người đây? Nhanh lên lấy ra! Ta hữu dụng!" Ngô Không hiển nhiên cũng không có dự định buông tha sư huynh.

"Sư đệ? Ta... , người cũng phải đoạt sao?" "Cho hấn! Nhanh lên một chút ——!" Nhưng Vũ hiện tại đã lo lắng sắp nổ tung, hấn băng lãnh đối với Nhưng Thạch ra lệnh.

Thế là, hai người toàn bộ Đồ giao ra Túi Không Gian về sau, Ngô Không liền bị Nhưng Vũ dẫn theo, cấp tốc hướng về oanh rừng cây xông tới.

Cũng may oanh rừng cây ngay tại Sơn Khẩu, Nhưng Vũ cùng Nhưng Thạch hái một đóa oanh Thụ hoa hậu, liền mau chóng rời đi Quá Tiên Sơn.

"Hắc! Thật vận khí! Ngủ gật vừa vận gặp gỡ gốc đầu, UU đọc sách quá khen! Ta phải nhanh đi trừng trị ta những cái kia mặt ong." Ngô Không thật cao hứng nói một câu về sau, liền hướng về ma phòng cốc chạy tới.

Nhưng Vũ cầm tới oanh Thụ hoa hậu, chỉ phí không đến mười lăm phút thời gian, liền một lần nữa chạy về Phong Ma trong điện.

"Đại sư, ta đem hoa thu hồi lại! Xin ngài tranh thủ thời gian mau cứu nhưng điệp đi!" Nhưng Vũ vừa chạy đến đồ đệ trước người, liền mau đem oanh Thụ hoa lấy ra, lo lắng Hướng Nhưng pháp luật đại sư khẩn cầu.

Nhưng Pháp đại sư tiếp nhận hoa hậu, cũng không có lập tức liền vì là nhưng điệp trị liệu, hấn chỉ là mặt không biểu tình nhìn xem mặt đất cái kia kẻ sắp chết, không biết đang suy tư cái gì.

Nhưng điệp đúng là bị thương thật nặng không giả, thật sự nếu không trị liệu lời nói, hấn lập tức liền sẽ lập tức mất mạng, cái này cũng không giả.

Thế nhưng là, nhưng điệp sở thụ những thương tổn đó, thật sự là quá kỳ quái, quá khéo, ngũ tạng lục phủ rỗng rã mười tám nơi trọng đại tổn thương, với lại, tùy tiện cái nào một chỗ tổn thương, chỉ cần nặng hơn nữa như vậy một Đinh Đinh một chút lời nói, người bị thương tại chỗ liền sẽ lập tức tử vong, nhưng nhưng điệp vận khí hết lần này tới lần khác cũng là tốt như vậy, mười tám nơi tổn thương cũng hết lần này tới lần khác liền không có tại chỗ muốn mạng.

"Lớn, đại sư? Có, có cái gì vấn đề sao?" Nhưng Vũ gặp trưởng lão chậm chạp cũng không chịu cứu chữa đồ đệ mình, thế là, hấn vạn phần khẩn trương hỏi.

Nhưng Pháp đại sư căn bản không thèm để ý hấn, cứ như vậy không nhúc nhích ngồi, giống như chính là muốn chờ lấy nhưng điệp hoàn toàn tử vong một dạng.

Mười phút đồng hồ, tám phút, năm phút đồng hồ, một phút đồng hồ, ba mươi giây, mười giây, sáu giây, Nhưng Vũ các loại cơ hồ đều nhanh sắp điên thời điểm, tại chỉ còn lại có sau cùng ba giây thời điểm, Nhưng Pháp đại sư khẽ thở dài một cái về sau, trong nháy mắt liền đem oanh Thụ chi hoa đề vào nhưng điệp trong miệng.

"Lão Hòa Thượng, người thua." Sư Giai Cảnh trong lòng mình mặt, đắc ý nói một câu về sau, nằng lúc này mới hoàn toàn buông lỏng chính mình toàn bộ tâm thần, chân chân chính chính đau nhức ngất đi.

Chương 25:: Đỉnh phong nhân tài

Trong nháy mắt, một tuần lễ thời gian cứ như vậy đi qua, cái này bảy ngày thời gian, là từ lúc Ngô Không đến cái thế giới này đến nay, qua tự do nhất, thoải mái nhất, vui sướng nhất bảy ngày thời gian.

Mỗi ngày buổi sáng hắc Đô tại trong tiểu viện luyện võ, đến xế chiều thời điểm, hắc liền chạy tới Quá Tiên Sơn bên trên khoái lạc nói bữa ăn đi lung tung, sau đó ban đêm tại ma phòng trong cốc qua đêm; hôm sau buổi sáng hắc ngay tại Quá Tiên Sơn luyện võ, buổi chiều thời điểm lại trở lại trong tiểu viện đọc sách, chép kinh, ban đêm tại trong tiểu viện qua đêm... , cứ như vậy rất có quy luật, cũng tự do, rất vui vẻ trải qua mỗi một ngày sinh hoạt.

Nói thật, nếu như không phải hắc vẫn luôn rất tường niệm thủ an Thiên Sư lời nói, Ngô Không trong lòng mình, là phi thường muốn cả một đời cứ như vậy sinh hoạt.

Cho nên, Ngô Không hiện tại có một mục tiêu, hắc hy vọng có thể đem sự phụ mình nhận được Quá Tiên Sơn bên trên, sau đó bọn họ sư đồ hai người, liền có thể như thế tự do tự tại, không buồn không lo sinh hoạt tại cùng một chỗ.

"Sư đệ, ta xem như đụng phải người! Người trước tiên đừng nhìn sách, tranh thủ thời gian theo ta đi. Thống Võ Đường hiện tại có một hội nghị lập tức liền muốn bắt đầu, lần này người nhất định phải cùng ta cùng đi." Nhưng Thạch vội vàng hấp tấp đẩy cửa tiến vào phòng nhỏ về sau, kinh hãi nhìn thấy sư đệ đang xem sách, thế là hắc tranh thủ thời gian thúc giục nói.

"Khai hội? Người giúp ta đi tham gia chẳng phải xong, nhiều lắm là có chuyện gì người thông báo tiếp ta chứ sao. Đúng, ta trước mấy ngày mượn người một cái không gian túi, người mau đem người đồng gia rách rưới mà lấy đi, bây giờ ấy chỉ toàn cho ta vướng bận." Nói, Ngô Không chỉ chỉ góc tường này một đồng lớn bảo vật.

"Cái này. . . ? Người lúc đó, chẳng lẽ chỉ là muốn Túi Không Gian sao?" Nhưng Thạch ngạc nhiên hướng về sư đệ hỏi.

"Người cho rằng đâu? Ta chẳng lẽ sẽ coi trọng người đồng gia rách rưới? Còn có, người thuận tiện giúp ta đem đồ vật, trả lại cái kia cùng người cùng đi thô lỗ Võ Tăng. Cái này bình mà mật ong là ta chuẩn bị cho người, người cầm lấy đi uống đi. Tiết kiệm một chút con a, cái này nhưng so sánh phạt trà trân quý nhiều." Phong Ma Sơn đệ nhất Đại Thổ Hào, trực tiếp từ Túi Không Gian bên trong xuất ra nhất đại bình năm màu Lưu Ly mật ong, muốn tặng cho chính mình trung thực sư huynh.

"So! So phạt trà còn trân quý? Sư đệ! Người, người sao có thể như thế lãng phí ——?" Nhưng Thạch không có nhận sư đệ lễ vật, hắc ngược lại phần nộ chỉ Đại Quán tử, hướng về sư đệ chất vấn lên.

"Đồ vật chính là cho người uống, lãng phí cái gì lãng phí? Lại nói, đây đều là ta đồ vật, ta muốn thế nào xử lý liền thế nào xử lý, đây là ta tự do. Thật tốt, người mau đem đồ vật cất kỹ rồi đi ta chỗ này, chỉ toàn quấy rầy ta đọc sách." Nói xong, Ngô Không lại cúi đầu nghiên cứu lên 《Bản Thảo Cương Mục》.

Nhưng Thạch nhìn xem sư đệ dụng công bộ dáng, trong lòng của hắc tuy nhiên vẫn có chút sinh khí, thế nhưng là, hắc cũng thật sự là không có cái gì lý do, đi chỉ trích chính mình thổ hào sư đệ.

Dù sao, toàn bộ Quá Tiên Sơn cũng là sư đệ một người, với lại, sư đệ đưa cho chính mình trân quý như vậy lễ vật, nói thế nào, đó cũng là một mảnh hảo tâm a?

Thế là, Nhưng Thạch thu hồi chính mình cùng Nhưng Vũ bảo vật về sau, hắc không có lấy này bình mật ong, trực tiếp liền chóng mặt rồi đi phòng nhỏ.

"Sư đệ! Ta đều để người cho cả choáng! Người đừng có lại xem, hai ta nhất định phải nhanh đi thống Võ Đường, nhanh không có thời gian." Nhưng Thạch mới vừa đi tới cửa sân thời điểm, cuối cùng nhớ tới chính mình tới con mắt, hắc tranh thủ thời gian liền chạy trở về, lại một lần nữa hướng về sư đệ thúc giục nói.

"Ta nói người có phiền hay không à? Ta mới không... , sao? Người thế nào không có lấy đi cái này bình mật ong đâu? Nói, người ý gì!" Ngô Không ngẩng đầu lên, lần đầu tiên liền thấy này bình mật ong, hắc nhất thời liền tức giận Hưống sư huynh chất vấn.

"Cái này, thứ này quá trân quý. Người tâm ý vì huynh dẫn, bất quá, đồ vật ta là tuyệt không thể cầm. Ai nha! Sư đệ! Người nếu là lại không nghe lời, ta coi như mạnh kéo người! Chúng ta tranh thủ thời gian xuất phát." Nhưng Thạch lo lắng thúc giục nói.

"Xuất phát? Xuất phát cái rắm? Người nếu là không đem mật ong nhận, ta hôm nay cũng không đi đâu cả!" Ngô Không tính khí cũng tới đến, hắc quát cường nói ra.

Không có cách, Nhưng Thạch thật sự là không có thời gian ở chỗ này mà hao tổn, hắc đành phải đem mật ong thu nhập chính mình Túi Không Gian bên trong.

Sau đó, huynh đệ hai người lúc này mới rời đi tiểu viện, hướng về thống Võ Đường tiến đến.

Đi vào khai hội địa điểm về sau, Nhung Thạch phát hiện mình hai người quả nhiên vẫn là tới chậm, hần liền mau đem chính mình lệnh bài sáng cho Thủ Môn chấp làm cho Võ Tăng.

Nghiệm qua lệnh bài về sau, chấp làm cho Võ Tăng nhất thời không dám thất lễ, tranh thủ thời gian nhấn cơ quan, mở ra Nghị Sự Điện đại môn.

Theo đại môn dần dần mở ra, trong điện sở hữu Phong Ma Sơn Cao Tăng Nhân Vật, toàn bộ Đồ đem chính mình ánh mắt, rơi xuống ngoài cửa trên thân hai người.

Nhung Thạch sắc mặt lúc này vậy đơn giản là xấu hổ vô cùng, hần đi chợ đem đầu mình cúi xuống đến, dặt lấy chính mình sư đệ, bước nhanh liền hướng về trong điện bốn tờ chủ vị đi đến.

Ngô Không nhưng căn bản ngay cả một chút không có ý tứ cảm giác đều không có, hần gấp tất cả mọi người nhìn xem chính mình, thế là hần liền trong nội tâm đắc ý, trên mặt lấy phi thường tự tin mỉm cười, ngẩng đầu ưỡn ngực đi theo chính mình sư huynh sau lưng, hướng về Phong Ma Sơn tối cao cấp mà bốn thanh ghế xếp đi đến.

"Nhung Hải! Ngươi lúc nào trở về? Ta rất nhớ ngươi à." Ngô Không bất thành linh nhìn thấy cúi đầu hảo hữu sư phụ, thế là, hần cũng không đi vị trí của mình, trực tiếp liền kinh hỉ chạy đến trước mặt đối phương.

"Nhung... , vùng núi, Sơn Chủ, ngươi... , ngươi tốt sao?" Nhung Hải thần sắc vô cùng phức tạp, kích động nhìn xem chính mình hảo hữu đồ đệ, hần lắp bắp hỏi.

Nhung Không căn bản là không có có phát hiện đối phương dị dạng, hần lúc này hoàn toàn liền đắm chìm trong hảo hữu gặp lại trong vui sướng, phi thường vui vẻ hướng về đối phương khoe khoang nói.

"Ta đương nhiên tốt, đúng, ngươi bây giờ cũng đã biết à? Bạn thân ta hiện tại đã phát đạt! Xem, đây là ta tỉ mỉ vì ngươi chuẩn bị kỹ càng đồ vật, 20 cân phật trà và rồng rã nhất đại bình năm màu Lưu Ly mật ong. Thế nào? Ta đủ ý tứ à?" Nhung Không mỉm cười đem chính mình tỉ mỉ chuẩn bị Trà Diệp cùng mật ong, nhét vào Nhung Hải trong tay về sau, dương dương đắc ý nói với hảo hữu.

"Hải... ? 20 cân!" Nhung Hải hiện tại cũng không đoái hoài tới cái gì xấu hổ không xấu hổ, hần khó có thể tin nhìn xem trong tay hai kiện lễ vật, chấn kinh hướng về hảo hữu đồ đệ hỏi.

"Thế nào? Có phải hay không đưa đến ngươi tâm khảm mà bên trong? Chuyện nhỏ mà thôi. Ngươi về sau muốn uống trà lời nói, liền cứ tới tìm ta tốt, huynh đệ ta toàn bao!" Nhung Không phi thường trượng nghĩa đối với mình hảo hữu sư phụ cam kết.

"Nhung Không! Ngươi không thể làm như vậy! Trà này ngươi lấy về, ta không muốn!" Nhung Hải một cái liền cự tuyệt hảo hữu đồ đệ toàn bộ tâm ý.

Hảo hữu đồ đệ tiễn đưa cái này hai kiện lễ vật, Nhung Hải quả thực là ưa thích chết; hảo hữu đồ đệ đối với mình thái độ, y nguyên vẫn là như thế tùy ý, như thế quan tâm, như thế nghĩa khí, Nhung Hải hiện tại quả thực là cao hứng chết, thế nhưng là, cũng chính là bởi vì như thế, hần mới càng không khả năng nhận lấy hảo hữu đồ đệ phần này Hậu Lễ.

"Tốt, tốt, làm sao cả đám đều là cái dạng này? Ngươi yên tâm, ta hiện tại đã là cũng tinh thông quản lý Quá Tiên Sơn, ta là tuyệt đối sẽ không làm ầu. Ngươi nếu là tin tưởng ta lời nói, liền cứ việc an tâm cảm tốt, trong lòng ta nắm chắc." Nhung Không mỉm cười đối với mình hảo hữu giải thích nói.

"Nhung Không Sơn Chủ, ngươi xác định trong lòng ngươi cái kia số, là đối sao?" Không đợi Nhung Hải lần nữa nói chuyện, cũng sớm đã không thể nhìn được nữa Nhung Vũ, đầy mặt mây đen Hưởng Nhung khoảng trống vượt lên trước hỏi.

"Hó? Nguyên lai là ngươi à? Cảm ơn ngươi lần trước giúp ta một đại ân. UU đọc sách đúng, ngươi hỏi ta tâm lý số có chính xác không, ta có thể cũng khẳng định nói cho ngươi biết, đó là đương nhiên." Nhung Không phi thường tự tin hồi đáp.

"Tốt ——! Nhung Không Sơn Chủ niên kỷ như vậy Ấu Tiểu, vậy mà chỉ dùng ngắn ngủi không đến nửa tháng thời gian, liền học được quản lý to như vậy Quá Tiên Sơn. Không dậy nổi, thật sự là không nổi à! Đã như vậy lời nói, vậy ta thống Võ Đường cần thiết chuẩn bị chiến đấu được phẩm, muốn đến... , cũng hần là không có có nửa chút vấn đề đi. Nhung điệp, đem này phần tờ đơn giao cho Nhung Không Sơn Chủ xem qua." Nhung Vũ thần sắc băng lãnh nhìn xem cái này khoắc lác tiểu thí hài, trầm giọng đối với mình đồ đệ phân phó nói.

Sư Giai Cảnh đem được phẩm tờ đơn giao cho Nhung Không về sau, liền thần sắc bình tĩnh cùng cực đứng ở một bên, cúi đầu bắt đầu từ từ tế tế nghiên cứu lên, cái này làm nàng kinh hỉ dị thường kỳ quái Tiểu Hải Nhi.

Đi qua một tuần lễ thời gian, Sư Giai Cảnh thông qua người bên ngoài đối với mình thái độ, gian phòng của mình bên trong đồ vật tài liệu và chính mình nói bóng nói gió dò xét, lại thêm trọng thương mới khỏi rất ít nói ngụy trang, nàng không chỉ có thành công dung nhập chính mình tân sinh hoạt, hơn nữa còn đem trước kia cái kia nhung điệp tính cách cùng hành vi thói quen, cơ hồ toàn bộ Đồ cho chuẩn xác phân tích ra được , khiến cho chính mình không còn có một chút kẻ hở.

Hôm nay bố trí hội trường thời điểm, Sư Giai Cảnh liền đã đối với này mặt khác ba thanh ghế xếp chủ nhân, sinh ra cực kỳ hưng thịnh thú, nàng phi thường muốn nhìn một chút, cái này Tiểu Cơ hần ba vị lãnh đạo, đến là cái dạng gì mặt hàng.

Khi nàng nhìn thấy qua tiên son người Nhung Không hàng loạt vô não biểu hiện về sau, Sur Giai Cảnh tâm lý, vậy đơn giản đều nhanh muốn để yên!

Địa vị cao như vậy, tuổi tác nhỏ như vậy, đầu còn như thế hai, dạng này một cái có kiệt xuất khỏi lỗi tổ chất đỉnh cấp nhân tài, như là đã bị Sur Giai Cảnh vị này người đứng đầu Bá Nhạc phát hiện, như vậy vô luận như thế nào, Sur Giai Cảnh cũng là nhất định sẽ đem cái này Tiểu Mập Mạp, cho thật tốt bồi dưỡng một phen.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26:: 2 bại câu thương

"Thái Thạch rắn một đầu, đây cũng quá nhiều a? ... , xe đẩy thỏ ba cái, ngược lại là thật biết muốn, đáng tiếc đó là không khả năng... . , Tuyết Tham vương mười cái, hừ! Ta một cái cũng sẽ không cho ngươi! Cái này tờ đơn viết rất có vấn đề, ta nhất định phải đòi một chút mới được." Nghĩ đến đây, Ngộ Không liền đối với Nhung Vũ giảng đạo.

"Ngươi cái này tờ đơn liệt rất có vấn đề, ta nhất định phải giúp ngươi một lần nữa đòi một chút. Như vậy đi, ta hai ngày nữa cho ngươi thêm trả lời chắc chắn." Nói, Ngộ Không liền chuẩn bị đem tờ đơn thu vào trong lòng.

Nhung Vũ thấy một lần Nhung Không quả nhiên không có đồng ý chính mình chỗ liệt tờ đơn, hắn cùng Chấp Sự Đường đường chủ Nhung Chính liếc nhau về sau, cười lạnh đối với mình đồ đệ phân phó nói.

"Nhung điệp, ngươi đem tám kia tờ đơn niệm cho mọi người nghe một chút." Nói xong, Nhung Vũ liền mặt không biểu tình, nhìn chăm chú lên một mặt vẻ mờ mịt Nhung Không.

"Vâng, sư phụ." Sur Giai Cảnh cung cung kính kính sau khi nói xong, liền nghiêm túc từ Ngộ Không trong tay đoạt lấy tờ đơn, bắt đầu lớn tiếng lên tờ đơn bên trên nội dung.

Sur Giai Cảnh hoàn chỉnh tờ giấy nội dung bên trong, nhất thời tựa làm Nghị Sự Điện bên trong sở hữu lãnh đạo, tất cả đều là một mảnh xôn xao!

Nhung Vũ chỗ liệt cái này tờ đơn, căn bản là một chút đều không có làm khó Quá Tiên Sơn Chủ, ngược lại, hắn liệt

Tại tờ đơn bên trên những được phẩm đó số lượng, cùng những năm qua so sánh còn thiếu rỗng rã Tứ Thành nhiều.

Ít như vậy được phẩm số lượng, ngươi Quá Tiên Sơn Chủ Đồ ra sức khước từ không muốn đáp ứng, vậy ngươi đến là chuẩn bị muốn cho bao nhiêu? Vất vả ra nước sao!

Nhung Không cái này tân nhiệm Sơn Chủ, lần thứ nhất công khai hành sử chính mình khen thưởng quyền lợi, liền trực tiếp cự tuyệt thống Vô Đường chỗ đưa ra hợp lý yêu cầu, có thể nghĩ, ở đây sở hữu trăm điện đứng đầu, đối với Nhung Không nguyên bản không coi là thật là tốt ấn tượng. Lúc này, đã kém đến trình độ gì.

Không chỉ có như thế, Nhung Không cái này tân nhiệm Sơn Chủ, đối với giống như chính mình muốn tốt bằng hữu lại vô cùng hào phóng, trực tiếp liền tiền đưa Nhung Hải rỗng rã 20 cân phật trà, còn có nhất đại bình mật ong, hắn loại này đối với công đối với tư đồng thời tiêu chuẩn, nói rõ cái gì?

Người này căn bản là đảm đương không nổi Sơn Chủ chức trách lớn!

"Nhung Không, ngươi bình thường tại Quá Tiên Sơn bên trên, nhất định là bề bộn nhiều việc, đúng không?" Chấp Sự Đường đường chủ Nhung Chính. Cũng không để ý tới trong điện Lúc này không khí khẩn trương, hắn mỉm cười Hướng Nhung khoảng trống hỏi cái này a một vấn đề.

"Vâng tốt chứ, có đôi khi là rất bận." Nhung Không một chút cũng không có quan sát được, mọi người bây giờ nhìn hắn trong ánh mắt, loại kia không che giấu chút nào xem thường tình, hắn thành thành thật thật hồi đáp.

Nhung Chính vừa nhìn cái này Tiểu Mập Mạp thẳng đến lúc này, đều vẫn là mơ mơ màng màng, trong lòng của hắn cười nhạo một chút về sau, thân thiết đem chính mình tỉ mỉ chuẩn bị đòn sát thủ, cho ném đi ra.

"Ừm, ta cùng Nhung Vũ đường chủ biết ngươi bình thường bề bộn nhiều việc, cho nên, hai chúng ta đường quyết định đều ra một người cho ngươi làm cái Phó Thủ, giúp ngươi chia sẻ một chút ngươi bình thường công tác, lời như vậy, ngươi liền có thời gian đi làm việc khác tình. Được rồi, sự tình cứ như vậy định, chúng ta sau đó liền đem hai cái trợ thủ cùng một chỗ giao cho ngươi." Nhung Chính căn bản cũng không cho đối phương phản đối cơ hội, trực tiếp liền đem việc này cho xác định được.

Nhung Không không có nhìn ra đối phương ý đồ chân chính, hấn chẳng qua là cảm thấy chính mình giống như không cần cái gì trợ thủ, hấn đang chuẩn bị cự tuyệt Nhung Chính thời điểm, Giới Luật Đường đường chủ Nhung Thạch lại phẫn nộ, tại chỗ liền thể sư đệ một tiếng cự tuyệt cái này ác độc đề nghị.

"Không được! Ta phản đối! Nhung Chính, Nhung Vũ, hai người các ngươi đến muốn làm gì?" Nhung Thạch căm tức nhìn hai vị đường chủ, lớn tiếng quát hỏi.

"Muốn làm gì? Ngươi Nhung Không tất nhiên không dám đương nổi cái này Quá Tiên Sơn Chủ, vậy ngươi cũng đừng trách hai chúng ta đường đứng đầu, cùng một chỗ đem ngươi cho từ đó mất quyền lực." Nghĩ đến đây, Nhung Chính không vội không chậm nói với Nhung Thạch.

"Nhung Thạch đường chủ, đã ngươi muốn phản đối lời nói, vậy thì tốt, chúng ta cứ dựa theo hai ngày trước sở định quy củ. Mọi người giờ tay biểu quyết một cái đi. Ta, Chấp Sự Đường đường chủ Nhung Chính, đồng ý quá đáng tiên sơn người phân phối trợ thủ." Nói, Nhung Chính liền đem chính mình cánh tay phải, giờ lên cao cao tới.

"Ta, thống Võ Đường đường chủ Nhung Vũ, cũng đồng ý quá đáng tiên sơn người phân phối trợ thủ.

Hai so một, Nhung Thạch, ngươi có thể không cần nhắc tay." Nhung Vũ cao cao giờ chính mình cánh tay phải, mây trời nước chảy đối với Nhung Thạch giăng đạo.

Xong, nghĩ đến hai ngày trước tân quy củ, Nhung Thạch chán nản ngồi liệt tại ghế xếp phía trên.

"Bọn họ muốn mất quyền lực ngươi, nhanh phản đối." Nhung Hải lập đi lập lại suy nghĩ nửa ngày, hấn cuối cùng vẫn lựa chọn tin tưởng Nhung Không, thế là, hấn nhỏ giọng đối với hảo hữu nhắc nhở.

Nhung Không vừa nghe đến Nhung Hải lời nói về sau, đầu hấn da trong nháy mắt liền nổ đứng lên, tranh thủ thời gian giờ lên cao cao chính mình Tiểu Bàn tay, lớn tiếng giậm dừ hét.

"Các ngươi dám lừa ta ——? Ta phản đối ——! Nhung Thạch ngươi nhanh lên một chút giúp ta ——!" Tiểu Mập Mập lo lắng, hướng về Lúc này mặt như màu đất sư huynh xin giúp đỡ nói.

Nhung Thạch bất lực nhìn xem sư đệ, hấn trong lòng đắng chát nói ra: "Sư đệ, người ta hai người căn bản chính là mưu đồ đã lâu. Ai ——, sư huynh đã vô lực hồi thiên."

Trước đó hai ngày, Nhung Chính tại Phong Ma trong điện hướng về Trưởng Lão Đoàn đưa ra một phần đề nghị, lúc ấy, trừ Nhung Không không có trình diện bên ngoài, Nhung Thạch cùng Nhung Vũ toàn bộ Đồ tham gia cái này Tiểu Hội.

Nhung Chính đề nghị rất đơn giản, trước kia Tam Đường đường chủ có khác nhau về sau, bình thường đều có thể dùng giờ tay biểu quyết phương thức, đạt được một cái Dân Chủ kết quả.

Thế nhưng là, Quá Tiên Sơn từ Giới Luật Đường độc lập sau khi đi ra, ba người Biểu Quyết liền biến thành bốn người Biểu Quyết, nếu như xuất hiện hai đối hai tình huống, vậy liền mãi mãi cũng Biểu Quyết không ra một cái kết quả.

Cho nên, Nhung Chính đề nghị, nếu như một cái một cơ cấu xảy ra vấn đề, cần hấn tam đại cơ cấu tiến hành can thiệp điều chỉnh thời điểm, vậy cái này có vấn đề cơ cấu, lần này liền mất đi đối với sự kiện quyền biểu quyết sắc.

Nếu như hai đại cơ cấu đồng thời xảy ra vấn đề, thì còn giống như trước một dạng, Trưởng Lão Đoàn trực tiếp tham gia bên trong, đồng thời đối với hai đại cơ cấu tiến hành điều chỉnh.

Nhung Thạch lúc ấy cảm thấy Nhung Chính đề nghị cũng hợp lý, hấn cũng không nghĩ quá nhiều, trực tiếp sẽ đồng ý Chấp Sự Đường người đề nghị, thế nhưng là, hấn vạn lần không ngờ, đối phương lúc ấy ý đồ chân chính, nhưng là muốn vào giờ phút này đối phó chính mình sư huynh đệ hai người.

Nhung Không đối với chuyện này căn bản là không có có quyền biểu quyết, hai so một kết quả đã đi ra, việc này hiện tại đã trở thành kết cục đã định, phản đối nữa, còn có cái gì sử dụng đây?

Nhung Hải cũng không biết lần kia Tiểu Hội nội dung, cho nên hấn hiện tại để cho hảo hữu phản đối, đã là một chút dùng đều không có.

"Được rồi, tất nhiên việc đã đến nước này, vậy ta cũng chỉ có thể đồng ý các ngươi ý kiến. Bất quá, trợ thủ nhân tuyển chỉ có thể có một người, với lại người này nhất định phải bởi thống Võ Đường ra! Nếu như các ngươi không đồng ý điểm này, vậy thì tốt, tất nhiên việc này chuyện rất quan trọng, vậy chúng ta liền tốn thời gian, từ từ tế tế thương nghị thật kỹ lưỡng một cái đi." Nhung Thạch nhìn chằm chằm Nhung Chính hai mắt, bình tĩnh hướng về đối phương uy hiếp nói.

"Không cho Ngã Chấp sự tình đường tham dự, chẳng lẽ liền đỡ Bất Không cái kia Tiểu Sa Di sao? Trò cười! Ta đồng ý ngươi đề nghị lại có thể thế nào? Một người trợ thủ liền một người trợ thủ." Nghĩ đến đây, Nhung Chính từ tốn nói.

"Ta không có gì ý kiến, không biết Nhung Vũ đường chủ ý như thế nào?" Nói xong, Nhung Chính liền nhìn xem bên cạnh Nhung Vũ, đồng thời cho hấn đưa một cái đồng ý hạ xuống ánh mắt.

"Đừng nói chuyện, nghe ngươi sư huynh." Nhung Hải phát hiện hảo hữu đồ đệ Lúc này muốn phát biểu, hấn tranh thủ thời gian nhỏ giọng ngăn lại Nhung

Không.

Nhưng Vũ hơi ngấm lại về sau, hần liền trầm giọng đáp: "Có thể, ta cũng không có ý kiến."

Nhưng Thạch vừa nhìn hai người này đều đồng ý, trong lòng của hắn cười nhạt một chút về sau, liền nói với sư đệ: "Sư đệ, đã như vậy lời nói, vậy ngươi bây giờ liền tuyên trợ thủ đi." Nói xong, Nhưng Thạch liền liếc mắt một cái, Lúc này đứng trong góc nhưng điệp.

Nhưng Chính nghe được Nhưng Thạch nói hiện tại liền tuyên, hần nhất thời liền sững sờ một chút, không đứng rồi, ngươi bây giờ tuyên cái gì tuyên, không phải hần là sẽ sau lại chọn sao? Hồng!

Chờ hần lại kịp phản ứng thời điểm, cũng đã thì đã trễ.

"Nhanh tuyên tờ đơn, nhanh!" Nhưng Hải thông qua Nhưng Thạch cái ánh mắt kia, trong nháy mắt liền minh bạch đối phương toàn bộ ý nghĩ, hần tranh thủ thời gian đối với hảo hữu đồ đệ thúc giục nói.

"Ta tuyên hần!" Nhưng Không cũng nghiêm túc, căn bản không có nửa chút do dự, trực tiếp liền đem Tiểu Bàn ngón tay hướng về Sư Giai Cảnh.

"Nhưng Thạch! Ngươi khinh người quá đáng ——! Nhưng Không, ngươi cho ta trọng tuyên ——!" Nhưng Vũ nổi giận trực tiếp liền đứng lên phản đối nói.

"Ta liền tuyên hần ——!" Tiểu Mập Mập một chút Đồ không rõ trong này cong cong quán, tuy nhiên vậy không có quan hệ, chỉ cần có thể đem Nhưng Vũ cho tức chết, vậy thì cái gì đều được.

Làm qua tiên sơn người trợ thủ, đối với phổ thông Tịnh Y Vô Tăng tới nói, UU đọc sách đây tuyệt đối là một bước đăng thiên công việc tốt, thế nhưng là, việc này đối với thông Vũ đường chủ đồ đệ tới nói, vậy đơn giản cũng là chính cống tai nạn!

Thông Vũ đường chủ về sau muốn do ai tới đảm đương, cơ hồ khẳng định cũng là đương nhiệm đường chủ đồ đệ, a, ngươi để cho tương lai thông Vũ đường chủ cho ngươi làm người hầu, dù cho cái này người hầu là một cái mất quyền lực Quá Tiên Sơn Chủ người hầu, vậy cũng vẫn là một cái người hầu.

Với lại đương nhiệm Sơn Chủ tuổi tác nhỏ như vậy, làm Nhưng Không người hầu, này tám thành là muốn làm cả một đời, loại chuyện này Nhưng Vũ nếu có thể đáp ứng lời nói, trừ phi thái đương từ phía tây đi ra.

Nhưng Thạch con mắt cũng là như thế, ngươi không phải muốn mất quyền lực sư đệ ta à, tốt, vậy ta liền trực tiếp hủy ngươi đồ đệ, chúng ta mọi người cùng nhau tới cái lưỡng bại câu thương, xem ai so với ai khác thương tổn càng nặng, thảm hại hơn.

"Mời sư phụ cứ việc yên tâm, nhưng điệp về sau nhất định sẽ đem hết toàn lực phụ tá Sơn Chủ làm việc, tuyệt không dám có một tơ một hào sơ suất tình. Sơn Chủ, tiểu tăng nhưng điệp, xin ngài về sau chiếu cố nhiều hơn." Sư Giai Cảnh Lúc này trong lòng mừng như điên, cung kính đối với mình tương lai Người lãnh đạo trực tiếp thỉnh an nói.

"Nhưng điệp ——! Ngươi ——!" Nhưng Vũ nghe được đồ đệ lời nói về sau, tựa như ở ngực bị hung hăng chọc nhất đao không có gì hai loại, hần chấn kinh chỉ mình đồ đệ, đặt móng an vị tại ghế xếp phía trên.

Sư Giai Cảnh khoe miệng treo một vòng cười lạnh, cúi đầu nhìn cũng không nhìn, cái kia đã bị nàng hoàn toàn ném đi Khí Tử.

Cái gì thông Vũ đường chủ, cái gì Quá Tiên Sơn Chủ, cái gì Phong Ma chi sơn, tại vị này Vong Quốc Công Chúa trong nội tâm, những này lại tính được cái gì.

Nàng bỏ ra trầm trọng như vậy đại giới, vất hết óc đi tới nơi này cái thế giới, chẳng lẽ cũng chỉ là vì những vật này?

Tại vị này Vong Quốc Công Chúa trong nội tâm, nàng cho tới bây giờ cũng chỉ có một mục tiêu, cái kia chính là khôi phục gia tộc mình đã từng được hưởng vô thượng vinh quang, trở thành cái thứ hai Thánh Vương quân lâm toàn bộ Ma Giới.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27:: Quen biết hận buổi tối

"Tan họp ——! Nhưng điệp, ngươi cùng ta tới!" Nhưng Vũ nổi giận hung ác trừng nhưng điệp liếc một chút về sau, phất tay áo từ liền rời đi nghị sự đại

điện.

Nhung Hải đối với chạy đến bên cạnh mình Nhung Thạch cười khỏ một tiếng về sau, nói ra: "Nhưng Không, ngươi cũng có thời gian không có quay về La Hán Điện, một hồi đến ta chỗ ấy ngồi một chút đi. Nhung Thạch, ngươi cũng cùng đi đi."

Thế là, một đường không nói chuyện, ba người riêng phần mình tâm lý đầy cồi lòng lấy tâm sự, đi vào Nhung Hải Tiểu Lâu.

"Nhung Thạch, ngươi dự định xử lý như thế nào việc này." Ngồi xuống về sau, Nhung Hải cũng không nói nhảm, trực tiếp liền Hướng Nhung thạch hỏi thăm về hấn đón lấy dự định.

Nhung Thạch lập đi lập lại suy nghĩ sau mười phút, hấn cuối cùng quyết định, đem trong lòng mình ý nghĩ thẳng thắn nói cho lão sư.

"Lão sư, nhưng điệp đi vào Quá Tiên Sơn đã thành kết cục đã định, điểm này trên cơ bản rất khó cải biến. Thế nhưng là, ta không thể trở mắt nhìn xem hấn mất quyền lực sư đệ! Cho nên... , ta định đem nhung điệp giam lỏng tại Giới Luật Đường bên trong." Nhung Thạch một mặt ngoan sắc đối với lão sư đáp.

"Hoang đường! Ngươi làm như vậy có thể giải quyết đến căn bản vấn đề sao? Nhưng Không, ngươi uỷ quyền đi." Nhung Hải răn dạy học sinh một câu về sau, hấn nghiêm túc đối với đồ đệ đề nghị.

"Dựa vào cái gì! Ta cảm thấy Nhung Thạch chủ ý liền rất tốt, ta đem tiểu tử kia giam lại chẳng phải xong? Đại không đối hấn tốt đi một chút mà cũng chính là. Nếu như này hai tên gia hòa không phục lời nói, ta liền cùng bọn hấn làm đến." Ngộ Không rất có dũng khí giận dữ giảng đạo.

"Đánh đến lại có thể thế nào? Thắng lại có thể thế nào? Thua lại sẽ như thế nào? Bọn họ lần này dù cho làm không chân chính, chẳng lẽ cũng là ngươi địch nhân sao? Bọn họ là ngươi đồng môn! Chúng ta tất cả đều là vì là sơn môn làm việc, cộng đồng thủ vệ Ma Giới lỗi ra, đây mới là trọng yếu nhất! Ngươi hiểu không?" Nhung Hải không có nửa điểm tư tâm tức giận nói ra.

"Ta... !" Ngộ Không cảm tức nhìn hảo hữu muốn phản bác, thế nhưng là, hấn một chữ cũng đều nói không nên lời.

"Nhung điệp nếu như có thể giúp ngươi quản tốt Quá Tiên Sơn, như vậy tất cả mọi người sẽ không lại nhằm vào ngươi, tất cả mọi người sẽ từ đó an tâm. Ngươi cũng có thể bởi vậy rơi cái thoải mái tự tại. Nếu như nhung điệp quản không dễ chịu tiên sơn, như vậy, Nhung Thạch đến lúc đó cũng liền có lấy có , có thể bắt hấn cho đuổi đi, đồng thời hoàn toàn phong kín mất quyền lực ngươi lý do. Nhưng Không, ngươi bây giờ uỷ quyền, đối với ngươi có trăm lợi mà không một hại." Nhung Hải từ Chính Phán hai phương diện, làm hảo hữu phân tích Lúc này uỷ quyền sở hữu chỗ tốt.

Nhung Thạch nghe lão sư đề nghị về sau, hấn trong nháy mắt cũng mở ra mạch suy nghĩ, không còn chỉ là nghĩ làm sao ngăn cản nhung điệp lên núi, ngược lại càng toàn diện bắt đầu suy nghĩ, chuyện này đối với các phương lợi hại quan hệ.

"Sư đệ, lão sư nói không sai, ngươi bây giờ hấn là uỷ quyền." Nhung Thạch suy nghĩ kỹ càng về sau, cũng bắt đầu khuyên sư đệ uỷ quyền.

Tuy nhiên trong nội tâm vẫn có chút không cam lòng, nhưng là, Ngộ Không cuối cùng vẫn nghe người khác ý kiến, đồng ý uỷ quyền cho Sư Giai Cảnh.

Tại La Hán Điện dùng qua cơm chay về sau, Ngộ Không liền cùng sư huynh trở lại Giới Luật Đường, sau đó, hấn chỉ có một người trở về chính mình tiểu viện.

"Hừ! Ngươi ngược lại là vội vã không nhin nổi." Ngộ Không vừa về đến, liền nhìn thấy sớm đã chờ đợi ở đây lâu ngày Sư Giai Cảnh, hấn hướng đối phương châm chọc một câu về sau, liền đẩy ra cửa sân hướng phòng nhỏ đi qua.

Sư Giai Cảnh đối với cái này căn bản là không thêm đề ý chút nào, nằng mím cười một lúc sau, liền đi theo Ngộ Không cùng đi tiến vào phòng nhỏ.

"Ta cho ngươi biết, ta thế nhưng là một cái rất khó hầu hạ lãnh đạo. Nếu như ngươi nếu là làm không thể khiến ta hài lòng lời nói, hừ, ngươi tốt nhất hiện tại lập tức liền xéo ngay cho ta." Dù sao sớm muộn cũng phải uỷ quyền cho đối phương, này Ngộ Không đương nhiên muốn đầu tiên dựng nên một chút chính mình quyền uy.

"Mời Sơn Chủ yên tâm, tiểu tăng tại bước ra thống Võ Đường một khắc này bắt đầu, liền đã quyết định, đời này vĩnh viễn đi theo Sơn Chủ, lòng trung thành chuyên nhất. Với lại, ta đã không có ý định lại kế thừa thống Võ Đường." Sư Giai Cảnh sợ Tiểu Khôi Lỗi không tín nhiệm nằng, thế là, nằng nói ra mình tuyệt đối có thể tin mạnh mẽ nhất chứng minh.

Quả nhiên, Ngộ Không nghe được nơi đây, nhất thời liền hiếu kỳ đứng lên, hấn nghi hoặc hỏi: "Kế thừa không kế thừa thống Võ Đường, có quan hệ gì tới ngươi? Ngươi chẳng lẽ là thống Vũ đường chủ đồ đệ? Không đúng,

Trách không được lúc ấy Nhung Vũ đều nhanh muốn chọc giận điên, thì ra là thế."

Nhung Hải hai người coi là Ngộ Không đã sớm nghĩ rõ ràng điểm ấy, cho nên cũng không có làm nhiều giải thích, khiến cho Ngộ Không thẳng đến lúc này, mới nghĩ thông suốt Nhung Vũ nổi giận nguyên nhân.

"Ai... , ngươi cũng thật là một cái đàn độn, lại đem chính mình rất tốt tương lai, cứ như vậy không công cho vứt bỏ, không có lời à! Như vậy đi, ngươi vẫn là quay về thống Võ Đường, đổi lại một người tới tốt. Ta không muốn hủy ngươi tiền đồ." Ngộ Không hảo tâm đối với Sư Giai Cảnh khuyên nhủ.

Sư Giai Cảnh trong lòng tự nhủ: "Không có lời? Có lời cũng! Ngươi chỉ cần có thể tại Ma Tộc trăm vạn đại quân dẹp yên tại đây trước đó, đem ta cho

đưa ra ngoài, sau đó ngơoi liền thành thành thật thật đi chết, từ đó bởi ta tiếp nhận ngơoi vị trí, vậy làm sao có thể sẽ không có lời? Dương nhiên có lời!" Nghĩ đến đây, nàng đối với Ngô Không lừa gạt nói ra.

"Son Chủ, ngơoi tốt ý ta xin tâm lĩnh, bắt quá, ta đối với quyền lợi cho tới bây giờ Đồ không có hứng thú. Ta muốn phụ tá ngơoi, một là ngơoi làm ngơoi chính trực rất dễ thân cận, hai là bởi vì ta chân chính cảm thấy hứng thú đồ vật, vẫn luôn là những kỳ hoa dị thảo đó. Cho nên xin ngài yên tâm, ta là nhất định sẽ đem hết toàn lực phụ tá ngài." Nói xong, Sur Giai Cảnh liền cung kính cúi đầu xuống.

Ngô Không tin tưởng Sur Giai Cảnh sở hữu nói láo, hẳn cũng không có gì lý do không tin những này nói láo.

Sur Giai Cảnh xác thực cũng là thống Vũ đường chủ đồ đệ, đây là sự thật; Sur Giai Cảnh xác thực từ bỏ thống Vũ đường chủ chỉ vị, đây cũng là sự thật, tất nhiên đây đều là sự thật, như vậy hẳn ưa thích kỳ hoa dị sắc, nghĩ như thế nào Ngô Không Đồ cảm thấy đây cũng là một sự thật.

Bằng không lời nói, Sur Giai Cảnh tại sao phải phụ tá hắn đâu? Đúng không.

Trong nháy mắt, Ngô Không liền đối với chính mình từ lúc chào đời tới nay cái thứ nhất thủ hạ, lập tức liền cảm thấy hảo cảm tăng nhiều.

"Ta cảm thấy ngơoi người còn rất khá, bắt quá, ta vẫn là cho rằng ngơoi nếu không nên cùng ta. Như vậy đi, hai ta làm ước định. Nếu có một ngày ngơoi không muốn cùng ta, ngơoi tùy thời đều có thể rời đi, được rồi?" Ngô Không rất chân thành đối với Sur Giai Cảnh, ưng thuận một cái hứa hẹn.

"Cái này Tiểu Mập Mập, thật đúng là ngọc đáng yêu, đáng tiếc à... ." Ở trong lòng cảm khái một lúc sau, Sur Giai Cảnh cũng nghiêm túc đối với Ngô Không lừa gạt nói.

"Mời Son Chủ yên tâm, nhưng điệp tâm ý đã quyết, nguyện vọng cả đời đi theo tại Son Chủ bên cạnh, đi theo làm tùy tùng muôn lần chết không từ!" Sau khi nói xong, UU đọc sách Sur Giai Cảnh lập tức liền chân sau quỳ xuống đất, ôm quyền chấp tay hướng mình cả đời chúa công, đi một cái tiêu chuẩn bái lễ.

"Tốt ——! Mau dậy đi, mau dậy đi, tất nhiên huynh đệ ngơoi, Đồ đem lời cho nói đến đây cái phần bên trên, vậy ta cũng không thể mập mờ. Huynh đệ ngơoi cứ yên tâm, về sau ngơoi chính là ta hảo huynh đệ. Ta Ngô Không về sau nếu là bạc đãi ngơoi, vậy thì gọi ta cả đời vĩnh viễn không bao giờ vui vẻ, mọi chuyện đều không thuận ý!" Ngô Không tiến lên đỡ dậy chính mình tiểu đệ về sau, hắn thề với trời nói.

"Son Chủ... ! Tiểu tăng đời này có thể cùng ngài quen biết, quả thật là có phúc ba đời à!" Sur Giai Cảnh lệ nóng doanh trùng đối với mình Tiểu Khôi Lỗi, lừa gạt nói.

"Đồ may mắn, Đồ may mắn, ta có thể cùng huynh đệ ngơoi quen biết, đó cũng là cao hứng cũng à! Đúng, huynh đệ ngơoi còn không có ăn cơm chiều a? Ta đi Giới Luật Đường chuẩn bị cho ngơoi một chút ăn đi." Nói, Ngô Không liền chuẩn bị đi đi một chuyến.

"Không cần, không cần, những chuyện nhỏ nhặt này, ta làm sao dám làm phiền Son Chủ đây. Như vậy đi, tay nghề ta cũng không tệ lắm, ta vì là Son Chủ làm ngừng lại bữa ăn khuya đi." Sur Giai Cảnh mỉm cười nói ra.

"Tốt, vậy ta liền ném thử huynh đệ thủ nghệ tốt." Ngô Không cũng mỉm cười đáp.

Chỉ chốc lát sau công phu, Sur Giai Cảnh cũng chỉ dùng mấy đạo đồ ăn thừa cùng đơn giản một chút nguyên liệu nấu ăn, liền làm ra ba đạo sắc hương vị đều đủ tinh xảo ăn khuya.

Ngô Không hưởng qua tiểu đệ thủ nghệ về sau, này độ thiện cảm nhất thời liền từ từ đi lên thẳng vọt.

Sur Giai Cảnh chỉ dùng một bữa cơm công phu, liền trực tiếp trở thành Ngô Không thích nhất bằng hữu.

"Nhưng điệp, ngơoi không chuẩn bị túi ngủ a? Không quan hệ, hai anh em ta buổi tối hôm nay ngủ trong một túi da mặt. Ngơoi xem, ta cái này túi ngủ có phải hay không rất lớn? Hai ta cùng một chỗ trò chuyện cái suốt đêm tốt." Nói, Ngô Không liền trực tiếp tiến vào túi ngủ bên trong, sau đó nhanh chóng đem ngoại y toàn bộ ném ra, chỉ mặc cái quần cộc tha thiết nhìn xem chính mình hảo huynh đệ.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28:: Đầy bàn đều thua

Sau hai mươi lăm ngày, Ngô Không trong phòng nhỏ.

Sư Giai Cảnh trên bàn một bên vẽ lấy Quá Tiên Sơn viễn cảnh quy hoạch Đồ, một bên nhìn lên lấy Lúc này đang nghiên cứu 《Bản Thảo Cương Mục》 Tiểu Khôi Lỗi.

Tại nàng cùng Ngô Không quen biết ngày thứ hai, Ngô Không trực tiếp liền đem 《Bản Thảo Cương Mục》 giao cho nàng, để cho nàng từ trung học tập như thế nào quản lý Quá Tiên Sơn.

Sư Giai Cảnh chỉ dùng một ngày thời gian, liền xem hết cả bản 《Bản Thảo Cương Mục》, với lại nàng còn đoán được quyển kia điền cuồng Thực Phổ chân chính Tác Giả đến là ai.

Hai vạn năm trước, Sư Giai Cảnh Tổ Tiên cùng hán tám vị hảo hữu, lợi dụng vạn năm một lần thủy triều thời không, đã thông Ma Giới và nhân giới ở giữa thông đạo, sau đó bọn họ thông qua Lương Giới Thông Đạo tiến vào Nhân Giới.

Chín người này tại Nhân Giới đến kinh lịch trải qua cái gì, hiện tại đã không có bất luận kẻ nào biết, duy nhất có thể biết chính là, Sư Giai Cảnh Tổ Tiên lần nữa trở về Ma Giới thời điểm, trở thành Ma Giới ức vạn năm trong lịch sử, cái thứ nhất đột phá Phản Hư cảnh cửu cấp Vô Định Cường Giả, hán chỉ dùng không đến thời gian một năm, liền thống nhất toàn bộ Ma Giới.

《Bản Thảo Cương Mục》 Tác Giả hiển nhiên cũng là vị kia một đời Thánh Vương, nguyên nhân rất đơn giản, Sư Giai Cảnh Tổ Tiên cả đời rất thích mỹ thực, với lại hán nhân sinh bên trong phần thứ nhất chức nghiệp cũng là đầu bếp.

Cái này cũng liền không khó lý giải, vì sao một đời Thánh Vương sẽ cam lòng tốn hao cự đại tinh lực, đi ghi chép toàn bộ Ma Giới hơn chín thành nguyên liệu nấu ăn.

Đương nhiên, Sư Giai Cảnh cũng không cảm thấy bản này 《Thảo Thiết Thực Phổ》 bên trong có bí mật gì, trừ sau cùng này sáu mươi bốn nói ban đầu món ăn bên ngoài, Ma Giới thông hành bản 《Thảo Thiết Thực Phổ》 cùng bản này Thánh Vương Thủ Thư đầu bếp chỉ nam, căn bản là không có có nửa chút khác nhau.

Cho nên, Lập Chí làm cái thứ hai Thánh Vương Sư Giai Cảnh, đương nhiên sẽ không đối với một bản Thực Phổ cảm thấy hứng thú, dù là bản này đại sách dày là mình Tổ Tiên thân thủ Thư Tả, nàng hiện tại quan tâm nhất, là mình khi nào mới có thể rời đi Phong Ma Sơn, sau đó, tại Nhân Giới đánh lui ma tộc đại quân về sau, nàng lại lấy Sơn Chủ Phó Thủ thân phận danh chính ngôn thuận tiếp nhận Sơn Chủ chi vị, từ đó an tâm xen lẫn trong Nhân Giới nỗ lực tu hành, thẳng đến chính mình trở thành cái thứ hai Thánh Vương.

"Sơn Chủ, quy hoạch Đồ ta trên đại thể đã làm xong, nhưng ta phát hiện một vấn đề." Sư Giai Cảnh hơi nhíu lấy lông mày nói với Tiểu Khôi Lỗi.

"Không có chuyện, Quá Tiên Sơn ta hiện tại đã toàn bộ Đồ giao cho người quản, có cái gì vấn đề người căn bản cũng không tất nhiên hướng về ta báo cáo. Cứ việc lớn mật đi làm, người làm việc ta yên tâm" Ngô Không đầu Đồ không nhắc thoải mái nói ra.

Đối với mình cái này tiểu đệ, Ngô Không hiện tại quả thực là hài lòng vô cùng!

Tại Ngô Không trong nội tâm, chính mình cái này tiểu đệ vậy đơn giản cũng là thể gian hoàn mỹ nhất người, với lại căn bản là không có cũng có một.

Nói chuyện IQ, nhưng điệp trong vòng một ngày liền xem hết cả bản 《Bản Thảo Cương Mục》, đồng thời còn suy một ra ba đối diện tiên sơn về sau tương lai phát triển, làm phi thường chính xác, cẩn thận, hợp lý, sáng tạo cái mới hoàn mỹ quy hoạch, trực tiếp tự làm Ngô Không bội phục đầu rạp xuống đất.

Nói chuyện năng lực, từ khi nhưng điệp đến từ về sau, liền đem Quá Tiên Sơn bên trên hết thảy sự vụ, Đồ quản lý là ngay ngắn rõ ràng, thậm chí bao gồm Ngô Không sinh hoạt phương diện cũng là như thế, khiến cho Ngô Không mỗi ngày đều có thể qua càng tự do, càng thư thái, vui vẻ hơn, càng hợp lý.

Với lại, nhưng điệp đáng đáp lại tiến, đối với hán lại trung thành tuyệt đối, còn rất biết cách nói chuyện, kiến thức rộng rãi, tu vi cũng là Dương Thần Bát Cấp cao thủ tầng thứ, thậm chí làm đồ ăn Đồ làm không phải bình thường tốt.

Có đôi khi Ngô Không thậm chí đều sẽ muốn, nếu như nhưng điệp nếu là nữ nhân thật là tốt bao nhiêu, dạng này một cái xuất sắc cùng cực nữ nhân, dù là cũng là tướng mạo dài một, hán cũng tuyệt đối là sẽ lấy đối phương làm vợ, cho nên, Ngô Không hiện tại trừ tu hành, Lễ Phật, mù chơi, đọc sách bên ngoài, căn bản là một chút Đồ không quan tâm chính mình bản chức công tác.

Sư Giai Cảnh nhìn thấy đối phương như thế tín nhiệm chính mình, nàng đặc ý cười một lúc sau, liền cau mày nói với Tiểu Khôi Lỗi: "Sơn Chủ, ta cảm thấy Quá Tiên Sơn bên trên thực vật không thể chỉ loại thiên tài địa bảo, hán một chút có giá trị phổ thông được vật, chúng ta cũng cần phải loại một chút. Cho nên, ta hi vọng ngài có thể cho phép ta rời núi, đi ra bên ngoài tìm một chút thực vật,

Có thể chứ?"

Sư Giai Cảnh cảm thấy Lúc này lúc rời đi chủ yếu đã cũng thành thực, nàng liền lớn mật hướng về Tiểu Khôi Lỗi đưa ra chính mình quan tâm nhất yêu cầu.

"Đương nhiên không thể, ta còn muốn ra ngoài đây." Ngô Không tâm lý nói ra.

Lời nói thật tuyệt đối là không thể đối với tiểu đệ nói, hán sợ tiểu đệ biết về sau sẽ xem thường hán, sau đó rời hán mà đi, thế là, Ngô Không cúi đầu giả bộ như không thèm để ý chút nào bộ dáng, nói ra: "Trên núi những thực vật kia, đầy đủ chúng ta Phong Ma Sơn trên người dùng, chỗ nào cần phải cái gì

phổ thông thực vật. Lại nói, ta nghe nói trong vòng trăm năm, trên núi cũng sẽ không lại phát sinh đại chiến, về sau được vật nhu cầu sẽ chỉ càng ngày càng ít. Người chỉ cần đem trên núi thực vật chiếu cố tốt, cũng liền đi."

"Sẽ không phát sinh đại chiến? Đại thánh nội thành trăm vạn Ma Quân chẳng lẽ là bài trí sao? Người coi này 10 vạn Phản Hư là chết vô ích sao? Một năm về sau, thủy triều thời không bắt đầu thời điểm, chịu đến ô nhiễm thánh hải liền sẽ mất đi nguyên bản công hiệu. Tuy nhiên thời gian chỉ có một ngày mà thôi, thế nhưng là, người cho rằng bằng một cái nho nhỏ Phong Ma Sơn, chống đỡ được trăm vạn Phản Hư cường giả tiến công sao? Đến ngày đó, người liền cho ta ngoan ngoãn đi chết đi!" Sư Giai Cảnh ở trong lòng cười lạnh sau khi nói xong, nàng thẹn thùng nói với Tiểu Khôi Lỗi.

"Không dối gạt Sơn Chủ, ta đã bảy tám năm đều không có đi ra vùng núi, cho nên... , ta muốn ra vùng núi đi đi một chuyến, mời Sơn Chủ ngài phê chuẩn." Thỉnh cầu hoàn tất về sau, Sư Giai Cảnh liền lòng tin mười phần chờ đợi Tiểu Khôi Lỗi đáp ứng chính mình yêu cầu.

Dưới cái nhìn của nàng, lấy Ngộ Không đối đãi bằng hữu tượng nghĩa trình độ, chính mình cái này nho nhỏ yêu cầu, đối phương là vô luận như thế nào đều sẽ thỏa mãn.

"Cái này... , nếu đi... , ta cảm thấy đi... , nếu bên ngoài cũng không có cái thú vị. Đứng, một chút cũng không dễ chơi. Người biết không? Ta chính là mới vừa lên vùng núi không lâu. Cái gì? Người vậy mà không biết điểm này? Không có chuyện, ta đem ta kinh lịch trải qua kể cho người giảng, người liền nhất định sẽ không lại muốn đi ra ngoài." Nói, Ngộ Không liền giống như tiểu đệ bắt đầu nói về mình tại ngoài núi kinh lịch trải qua.

Sư Giai Cảnh càng nghe Ngộ Không giảng thuật, nàng tâm liền càng hướng xuống rơi, trên trán nàng mồ hôi lạnh liền càng hướng xuống trôi, sắc mặt nàng liền càng hướng xuống chìm, làm Tiểu Khôi Lỗi kể xong về sau, nàng cúi đầu sắc mặt âm trầm lạnh lùng hỏi.

"Nói như vậy, chúng ta Phật Môn cũng là Nhân Giới thế lực tối cường, chúng ta Phong Ma Sơn cũng là Phật Môn mạnh nhất một cái căn cứ, ta nói đúng sao?" Nói xong, Sư Giai Cảnh ngẩng đầu lên, thần sắc băng lãnh gắt gao nhìn mình chăm chăm Tiểu Khôi Lỗi. UU đọc sách

Ngộ Không vừa nhìn thấy đối phương ánh mắt, hần nhất thời liền đánh cái giạt mình, thế là hần tranh thủ thời gian giải thích cho đối phương nói: "Huynh đệ, ta không có lừa người, chúng ta Phật Môn hiện tại thật sự là rất mạnh. Lần kia toàn bộ giang hồ Đồ liên hợp lại, sau cùng cũng không có đem chúng ta thế nào, đây là thật. Người... , thật không cần đi ra."

"Ra ngoài? Ra ngoài không đi ra lại có thể thế nào? Ha ha ha... , không nghĩ tới ta cơ quan tính toán tường tận, kết quả là lại là dạng này một cái kết quả! Người nói cho ta biết! Chỉ bằng Nhân Giới nhỏ yếu như vậy lực lượng, hai vạn năm trước, đến là thế nào đánh bại Ma Tộc trăm vạn đại quân!" Sư Giai Cảnh một bước liền tới đến Ngộ Không trước mặt, gắt gao bắt lấy Tiểu Khôi Lỗi bả vai, đỏ hồng mắt hướng về đối phương quát hỏi.

"Huynh đệ! Huynh đệ! Người làm sao? Người làm sao lại nói mê sảng à? Ai u, đau quá! Chúng ta Phong Ma Sơn cũng chỉ có hai ngàn năm lịch sử mà thôi! Ai u! Hai vạn năm trước sự tình ai biết à? Huynh đệ! Người mau tỉnh lại à người! Người cũng đừng làm ta sợ à!" Ngộ Không cố nén kịch liệt đau nhức, đối với mình tiểu đệ hô to kêu nhỏ lên.

Sư Giai Cảnh ba một chút liền đem Ngộ Không buông ra, sau đó, sắc mặt nàng trắng bệch, toàn thân phát run, ngây ngốc nói một mình lấy: "Hai ngàn năm? Tại sao là hai ngàn năm mà không phải hai vạn năm? Đứng, nhất định là thời gian trôi qua quá lâu, thế nhân quên đoạn lịch sử kia! Nhất định là như thế này! Lưỡng giới thời gian làm sao có khả năng sẽ khác nhau đâu? Cái này sao có thể!"

Ngộ Không vừa nhìn tiểu đệ cái dạng này, trong lòng của hần nhất định Đồ lo lắng chết, thế là, Ngộ Không thừa dịp đối phương không có chú ý mình, hần thu hồi 《 Bán Thảo Cương Mục 》 nhấc chân liền chuẩn ra phòng nhỏ, hướng về dưới núi Giới Luật Đường chạy tới, ý đồ mời mình sư huynh tới hỗ trợ.

Đúng vào lúc này, chín tiếng tiếng chuông vang vọng toàn bộ Phong Ma Sơn, sở hữu nghe được tiếng chuông Tịnh Y Vô Tăng, tất cả đều thả ra trong tay sự tĩnh, cầm lên binh khí liền hướng phía Ma Giới lối ra chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: : Phong Ma vẫn

Năm phút đồng hồ trước, Tiễn Trận trên quảng trường phương kim sắc Thánh Xá Lợi, đột nhiên liền bắt đầu biến đổi, sau đó, đường kính trăm mét năm màu vòng xoáy, cũng đồng thời hướng về Thánh Xá Lợi cấp tốc co rút lại.

Không đến một phút đồng hồ thời gian, toàn bộ Ma Giới lối ra liền co rút lại ngưng tụ thành một cái năm màu Tiểu Cầu, cùng phía dưới đỏ như máu Thánh Xá Lợi kêu gọi kết nối với nhau, cùng một chỗ bắt đầu chậm chậm Nghịch kim đồng hồ xoay tròn.

Dạng này qua khoảng bốn phút về sau, năm màu Tiểu Cầu cùng Thánh Xá Lợi đồng thời đình chỉ xoay tròn, toàn bộ bầu trời cũng rất giống trong một chớp mắt liền tĩnh lại.

Đón lấy, phương viên một cây số trên bầu trời, bắt đầu phóng xuất ra ngũ thái hà quang, sau đó, theo ánh sáng màu sắc càng lúc càng mờ nhạt, càng lúc càng mờ nhạt, một cái đường kính một cây số loại cực lớn năm màu vòng xoáy, bao phủ tại toàn bộ Phong Ma Sơn trên không.

Hồng tựa như Khấp Huyết Thánh Xá Lợi, lúc này ở trên trời càng không ngừng nhảy lên kịch liệt, thế nhưng là, vô luận Xá Lợi lại thế nào nỗ lực giãy dụa, nó cũng kiểm không phá quán tại bên ngoài huyết mang, không lâu, Xá Lợi liền tĩnh lại.

Sở hữu nhìn thấy một màn này Tịnh Y Vô Tăng, trái tim nhất thời liền ngưng đập, hai tay run rẩy, hàm răng run rẩy, bắt đầu ở trong lòng cảm thấy tuyệt vọng.

"Nhanh gõ chuông ——! Địch tập ——!" Nhưng cung xông phá chính mình nội tâm hoảng sợ về sau, tê tâm liệt phế rộng to.

Sau đó, chín tiếng chuông vang cấp tốc vang vọng toàn bộ Phong Ma Sơn, bất quá, Lúc này đã buổi tối.

Một đôi đen như mực, Ngà Voi phẩm chất, hơn hai mươi mét trường xúc giác, từ trong không gian chậm rãi vờn ra, ngay sau đó, một đôi, hai đôi, mười đúng, trăm đúng, hai trăm đúng... Ròng rã hơn ba trăm đôi với xúc giác, không nhanh không chậm từ vòng xoáy bên trong chậm rãi vờn ra.

Hơn ba trăm cái, ngoài miệng chiều dài rộng hơn một mét, dài hơn năm thước không lồ đỏ như máu ngạc răng, đường kính hai mét trở lên, Mặc Tinh Ngô Công đầu, theo xúc giác toàn bộ duỗi ra, cuối cùng, hướng về Tịnh Y Vô Tăng bọn họ lộ ra chúng nó chân dung.

Mười mét, hai mươi mét, ba mươi mét, năm mươi mét... , mười đối với đủ, 50 đối với đủ, một trăm đối với đủ, một ngàn đối với đủ... , mỗi cái Ngô Công vẹn vẹn chỉ là đem thân thể một bộ phận duỗi ra thông đạo, cũng đủ để khiến phía dưới sở hữu Tịnh Y Vô Tăng, cảm thấy sợ đến vỡ mật, tứ chi rét lạnh!

Kinh khủng hơn là, mỗi một cái không lồ Mặc giáp Ngô Công trùng trên bàn chân, toàn bộ Đồ câu treo một cái, người mặc che mặt Mặc giáp, Đại lưng Tiền Nang, người đeo Liên Nỗ, cầm trong tay thương nhọn Ma Tộc Dương Thần Vô Sĩ.

"Chiến ——!" Nhưng cung hô to một tiếng, loan cung cái tên phanh một tiếng, liền đem giữa ngón tay màu trắng vũ tiền, bắn về phía không trung một cái Ngô Công.

Vũ tiền ra cung liền hóa thành một đạo cự đại Lưu Tinh, thẳng tắp liền hướng phía Ngô Công đầu xông tới, mắt thấy muốn đánh trúng Ngô Công thời điểm, Ngô Công nhanh chóng trốn một chút liền lệch một ly hiện lên cái này vũ tiền.

"Bên trong!" Nhưng cung phanh một chút lại bắn ra một đạo vũ tiền, mũi tên này từ đuôi đến đầu thẳng tắp liền hướng phía Ngô Công hàm dưới lao nhanh đi qua, Ngô Công lại nhanh chóng trốn một chút, lại chút xíu hiện lên cái này vũ tiền, cái thứ nhất vũ tiền ở trên bầu trời quán cái nguyệt lớn về sau, vào lúc này bất thành linh liền xuất hiện ở đây trùng trên đầu, vụt một chút liền từ trên xuống dưới bắn xuyên Ngô Công đầu, lúc này, cái thứ hai vũ tiền cũng quán cái nguyệt lớn về sau, từ đuôi đến đầu liền bắn xuyên Ngô Công cổ.

"Dưa oa ——!" "Dưa oa ——!" "Dưa oa ——!" ... , cái này Ngô Công trúng tên về sau, hơn sở hữu Ngô Công Đồ phát ra một loại, giống như hải nhĩ thút thút, lại như ếch kêu thê lương tru lên, sau đó sở hữu Ngô Công trong nháy mắt liền bắt đầu gia tốc, phảng phất là từng nhóm tàu hỏa, từ trên bầu trời cấp tốc hướng về mặt đất đập vào hạ xuống.

Mấy vạn con Nỗ Tiền từ Tiền Trận trên quảng trường bắn ra đi, nhất thời liền đem trên quảng trường phương hơn mười đầu Ngô Công bắn thành toái phiến, màu xanh biếc máu độc phảng phất trời mưa, hướng phía toàn bộ Tiền Trận quảng trường phun ra hạ xuống.

Sở hữu Lầu quan sát Đồ bị huyết vũ ăn mòn thùng trăm ngàn lỗ, nhưng phàm là dính vào tí xíu Bích Huyết Tịnh Y Vô Tăng, tại chỗ liền sẽ trực tiếp trong nháy mắt mất mạng.

Hai mươi lăm đầu Mặc giáp Ngô Công, tăng thêm Ngô Công bên trên móc lấy hai mươi lăm Vạn Ma tộc Vô Sĩ,

Tuy nhiên trong chốc lát liền tất cả đều chết tại cung Vô Tăng đoàn dưới tên, thế nhưng là, Phong Ma Sơn chỉ có lực lượng phòng không, cũng trong phút chốc liền toàn bộ Đồ sụp đổ.

10 vạn cung Vô Tăng đoàn diệt sạch, cung Vô Tăng đại thống lĩnh nhưng cung La Hán, hi sinh.

"Lôi lôi lôi lôi... !" Hơn hai trăm vạn treo ở Ngô Công Trảo trên bàn chân Ma Tộc Vô Sĩ, gỡ xuống sau lưng Liên Nỗ về sau, che khuất bầu trời liền hướng về mặt đất, bắn phá ròng rã mấy ngàn vạn chỉ Nỗ Tiền.

Một vòng Nỗ Tiền về sau, toàn bộ Phong Ma Sơn có sắp tới một phần ba Tịnh Y Vô Tăng, trực tiếp liền bị mưa tên bắn thành cái sàng.

Ba mươi mấy vạn Tịnh Y Vô Tăng, hơn hai mươi vị trí điện chủ, hi sinh.

"Bữu ngang ——!" "Bữu ngang ——!" "Bữu ngang ——!" ... , hơn 200 con Phản Hư cửu cấp siêu cấp Ngô Công, toàn bộ đều thành công đáp xuống Phong Ma Sơn mỗi cái vị trí.

Đón lấy, những này Ngô Công lấy ba cái làm một cái đơn vị, bắt đầu nhanh chóng tập kết.

Sở hữu ngăn tại Ngô Công con đường phía trước Thượng Cung điện, tường viện, cây cối, Dương Thần cấp bậc Tịnh Y Vô Tăng, tất cả đều bị loại này khủng bố cự thủ xé thành mảnh nhỏ; sở hữu ngăn tại Ngô Công con đường phía trước bên trên Phán Hư cấp bậc Tịnh Y Vô Tăng, tất cả đều bị Ngô Công trên lưng một vạn tên Ma Tộc Vô Sĩ, trực tiếp vạn nổ tề phát tại chỗ bắn chết.

Trừ cực kì cá biệt ba năm con Ngô công, phía trước tiến vào trên đường bị giết chết bên ngoài, hấn sở hữu Ngô Công, cơ hồ Đô ba cái ba cái tập hợp một chỗ.

Ngô Công ghé qua trên đường, khắp nơi đều là công trình kiến trúc toái phế, cùng Tịnh Y Vô Tăng Tàn Thi.

Mười lăm vạn Tịnh Y Vô Tăng, hơn năm mươi vị trí điện chủ, tại đầu này huyết lộ phía trên, hi sinh.

Ngô Không mang theo chính mình bạch cốt bông, mặt mày xám xịt tại phế trong vùng chết lạng ngang qua, hấn không biết chính mình cái kia làm gì, cũng không biết chính mình muốn đi đâu, hấn chỉ là tại vùng bùn huyết lộ bên trên, giẫm lên vô số phá gạch nát ngói, chỉ ngày ngốc càng không ngừng cấp tốc ghé qua.

"Nhưng Không ——! Ngươi vậy mà không có chết ——! Quá tốt! Quá tốt!" Nhưng Hải phát hiện mình hảo hữu đồ đệ về sau, lập tức liền kinh hi xoay người lại, kêu to Hưởng Nhưng khoảng trống xông tới.

"Phốc xích!" "Phốc xích!" "Phốc xích!" ... , mấy chục cái Nỗ Tiên bắn xuyên Nhưng Hải phía sau lưng, đem vị này Đại La Hán toàn thân Đô đâm cái xuyên thấu.

Phong Ma Sơn La Hán Điện đứng đầu, tuyệt đại Võ Đạo Đại Tông Sư Nhưng Hải La Hán, mỉm cười té ở Ngô Không trước mặt.

"Nhưng Hải... , Nhưng Hải ——!" Ngô Không ngây ngốc nhìn xem Nhưng Hải chậm rãi ngã xuống, hấn hai mắt trong nháy mắt liền vẩn vện tia máu, đón lấy, hấn kêu to liền Hưởng Nhưng biến thi thể xông tới.

Tam điều Ngô Công vây kín đứng lên tạo thành đen nhánh trùng trong tháp, năm tên đứng tại trùng trên bàn chân Ma Tộc Vô Sĩ, đồng thời đem trong tay mình Cung Nỗ chỉ hướng Ngô Không, UU đọc sách sau đó Ngũ Tiên Tề Phát thẳng tắp liền bắn xuyên qua.

"Đang!" "Đang!" "Đang!" "Đang!" "Đang!", một cái giương cánh hai mét từ sắc con bướm cánh, ngăn lại 5 mũi tên nhọn công kích, đón lấy, Ngô Không cánh tay bị một người dắt lấy, cấp tốc hướng cách đó không xa một mặt đoạn tường đi động đi qua.

"Phát hiện đào phạm Sư Giai Cảnh, Đệ Cửu tiểu đội lập tức đối với áp dụng bắt." Trùng trong tháp quan chỉ huy, hướng về thủ hạ ra lệnh.

Cùng sở hữu 50 tên thành viên Đệ Cửu tiểu đội, tại nhận được mệnh lệnh về sau, lập tức liền lao ra trùng tháp, hướng phía Ngô Không rồi đi phương hướng đuổi theo.

"Ngươi nhìn ta! Nhìn ta! Ta không có thời gian giải thích với ngươi, ngươi mau nói cho ta biết, cái kia phía trên treo một khối đá quý màu vàng Tiểu Thủy Trì, có phải hay không tại Phong Ma trong điện? Ngươi mau nói cho ta biết!" Sư Giai Cảnh ba ba liền cho Ngô Không hai cái miêng, sau đó lo lắng hướng về hấn hỏi.

"Ngươi, ngươi là nhưng điệp? Ngươi... , Làm sao Hội Trường một đôi cánh!" Ngô Không sau khi lấy lại tinh thần, chấn kinh đối với Sư Giai Cảnh hỏi.

"Phong Ma trong điện có phải hay không có một cái Tiểu Thủy Trì? Ngươi mau nói cho ta biết! Không có thời gian!" Sư Giai Cảnh phẫn nộ hướng Ngô Không quát.

"Có, tuy nhiên ngươi hỏi cái này làm gì? Đúng, Nhưng Hải! Nhưng Hải ——!" Ngô Không nghĩ đến Nhưng Hải về sau, nhất thời liền hai mắt đỏ bừng muốn lao ra ngoài tường, bất quá hấn vừa đứng dậy liền bị nhưng điệp một chân giẫm nằm rạp trên mặt đất.

"Đây chính là đồng tâm hoa, ngươi hấn phải biết nó công hiệu. Hiện tại, ngươi lập tức đi với ta Phong Ma điện! Ngươi nghe rõ chưa!" Sư Giai Cảnh hai ngón tay nắm bắt một gốc trái tim hình dáng bông hoa, tại Ngô Không trước mắt lác một lúc sau, liền nhanh chóng nhét vào đối phương trong miệng, đón lấy, chính nàng đem đóa hoa này rễ cây bộ vị, phóng tới chính mình bên miệng.

Do dự có chừng hai giây về sau, Sư Giai Cảnh cắn răng một cái, liền đem trong tay thực vật bỏ vào trong miệng mình.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30:: Rời đi Nhân Giới

"Người đừng có lại suy nghĩ lung tung, nhớ kỹ, một hồi chiếu trong chết đánh!"

Ngô Không đang cúi đầu hồi ức, 《Thao Thiết Thực Phô》 bên trong đối với đồng tâm hoa miêu tả thì hẳn nghe được Sur Giai Cảnh giảng một câu nói như vậy đi ra, thế là, Ngô Không không hiểu liền đem đầu nâng lên.

Khi hẳn thấy rõ mình lúc này chung quanh tình huống, Ngô Không trong nội tâm nhất thời kinh hãi.

Năm mươi cái Ma Tộc Vô Sĩ, lấy mười người làm một cái đơn vị, từ năm cái phương diện đem hẳn cùng chung điệp đoàn đoàn bao vây ở trung ương, 50 thanh Liên Nỗ vững vàng khóa chặt hai người bọn họ.

"Nhớ kỹ, chiếu trong chết đánh!" Sur Giai Cảnh vừa mới nói xong, một cái liền giữ chặt Ngô Không, sau lưng nàng Song Sí hơi hơi một cái, thuận tiện giống như thuận di, vọt đến bên trái một cái Thập Nhân Tiểu Đội trước mặt.

Đem Ngô Không ném tới trong tiểu đội tâm vị trí về sau, Sur Giai Cảnh phía sau Song Sí lại hơi hơi một cái, nàng cả người liền lại vọt đến, cách nàng xa nhất một cái Thập Nhân Tiểu Đội trước đó.

"Chết!" Sur Giai Cảnh nhanh chóng quay người lại, sau lưng nàng hai cái cánh thuận tiện giống như hai thanh không lồ đại đao, trực tiếp liền đem trước mặt sáu tên Mặc giáp Vô Sĩ, ngang eo chém thành hai đoạn.

Trái cánh hơi hơi một cái, Sur Giai Cảnh thân thể trong nháy mắt di chuyển về phía trước một chút, cùng lúc đó, nàng lại quay người lại, phải cánh liền trực tiếp đảo qua bốn người, đem còn lại bốn người này đầu gọt bay ra ngoài.

Từ đem Ngô Không ném vào đám người, đến chính mình liền trăm mười tên Ma Tộc Vô Sĩ, Sur Giai Cảnh ngay cả hai giây cũng không dùng đến!

Còn lại bốn mươi tên Vô Sĩ căn bản còn không có kịp phản ứng thời điểm, Sur Giai Cảnh Song Sí lần nữa hơi chấn động một chút, trực tiếp liền vọt đến cách nàng gần nhất một tiểu đội trước đó, lại bắt đầu một vòng mới chém giết.

Ngô Không ngây người một lúc công phu, liền phát hiện mình đã bị mười tên Vô Sĩ vây quanh ở trung ương, hẳn đần độn nhìn xem những này Vô Sĩ, những này Vô Sĩ cũng đều đần độn nhìn xem hẳn.

"Đi chết! Một trái một phải!" Ngô Không hai mắt đỏ bừng một tiếng nổi giận, đưa tay liền đem trong tay bạch cốt bổng, từ trái mà bên phải lách lấy thân thể của mình liền đánh một vòng.

Mười centimet thô, dài hai mươi mét cột sáng, trong nháy mắt liền đảo qua Ngô Không chung quanh sở hữu Vô Sĩ, trực tiếp liền cầm mười cái Vô Sĩ toàn bộ Đô đánh bay ra ngoài.

Chờ mười người này lại lúc rơi xuống đất đội, đã là mười cái ngũ tạng vỡ vụn từ thi.

Sur Giai Cảnh đang tại giết người thời điểm, khóe mắt nàng thoáng nhìn một màn này về sau, trong lòng nhất thời cũng là giật mình.

Nàng lợi dụng những này Vô Sĩ không kịp đổi cận thân vũ khí đứng không, liền trăm rỗng rã ba mươi người, đây là nàng trong dự liệu sự tình, thế nhưng là, Ngô Không năng lượng trong nháy mắt liền đánh chết rỗng rã mười tên Dương Thần Vô Sĩ, đây là nàng vô luận như thế nào đều không có tính tới.

Sur Giai Cảnh nguyên bản định, chỉ là muốn coi Ngô Không là cái mối nhử thôi, chỉ cần Tiểu Khôi Lỗi năng lượng nhiều loạn những này Vô Sĩ bốn năm giây tâm thần, nàng liền có thể giết hẳn hai mươi người về sau, nhanh chóng trở lại cứu Ngô Không, sau đó thuận tay liền đem cái này mười tên Vô Sĩ giết chết, đến lúc đó, sau cùng còn sót lại mười tên Vô Sĩ liền không đáng để lo.

Nàng vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, Ngô Không vậy mà trực tiếp liền đem này mười tên Vô Sĩ cho quét chết, nàng không nghĩ tới điểm này, sau cùng còn sót lại này mười tên Vô Sĩ cũng không có nghĩ đến điểm này.

Mười tên cuối cùng Vô Sĩ vừa đem Liên Nỗ buông xuống, dẫn theo đao liền muốn đi làm chết Sur Giai Cảnh thời điểm, bọn họ phía bên phải Ngô Không hai bước liền vọt tới trước người bọn họ, nâng côn liền hướng phía bọn họ Phách Đà hạ xuống.

"Một chút một trái! Chết!" Ngô Không khuôn mặt dữ tợn hét lớn một tiếng về sau, dài hai mươi mét cột sáng, từ trên xuống dưới trực tiếp liền đem năm tên Vô Sĩ đầu, toàn bộ Đô cho đập cái vỡ nát, đón lấy, Ngô Không đem bạch cốt bổng phía bên trái quét qua, cột sáng đối năm tên Vô Sĩ bụng liền đánh tới.

Từ Ngô Không xong lại động thủ, đến năm tên đồng bạn chết thảm, lại đến một giây đánh về phía bọn họ, toàn bộ quá trình ngay cả hai giây cũng chưa tới, chờ cái này còn sót lại năm tên Vô Sĩ kịp phản ứng thời điểm, cột sáng đã trực tiếp liền đem bọn họ đánh bay ra ngoài.

"Nói! Người có phải hay không đem chung điệp giết chết ——!" Ngô Không đánh chết mười tên cuối cùng Vô Sĩ về sau, quay người liền dùng bạch cốt bổng chỉ hướng Sur Giai Cảnh, hẳn một thân sát khí hướng về đối phương hỏi.

Sur Giai Cảnh bị Ngô Không chỉ, trái tim nhất thời cũng là căng thẳng, ở trong lòng đi đi lại lại tính kế mấy lần về sau, nàng cuối cùng từ bỏ động thủ dự định.

"Nhưng điệp đã bị ta giấu đi, nếu như ngươi không muốn hấn chết lời nói, ngươi liền thành thành thật thật đi với ta Phong Ma điện. Ngươi hãy nghe cho kỹ, nếu như mười phút đồng hồ bên trong ta đến không Phong Ma điện lời nói, vậy các ngươi cả nhân giới liền đợi đến bị Ma Tộc đẹp yên đi." Sư Giai Cảnh vừa nói, một bên chậm rãi đi đến Tiểu Khôi Lỗi trước mặt, đem bộ ngực mình đội lên cơn sao bên trên, bình tĩnh chờ đợi đối phương lựa chọn.

Ngô Không nhú chặt lông mày, gắt gao nhìn chăm chăm Sư Giai Cảnh, ba mươi giây về sau, hấn cuối cùng vẫn đem bạch cốt bông rù xuống.

"Ngươi tốt nhất đừng gạt ta, nếu không ta tha không ngươi." Ngô Không bắt lực đối với Sư Giai Cảnh uy hiếp nói.

Sư Giai Cảnh mỉm cười nói với Ngô Không: "Ta tốc độ nhanh, để cho ta nắm lấy ngươi." Nói xong, nàng liền vọt đến đối phương sau lưng, bắt lấy Ngô Không phía sau lưng chân động cánh, liền hướng phía Phong Ma điện phương hướng bay qua.

Bay qua đầy đất cũng là lục sắc nọc độc Tiễn Trộn quảng trường, hai người cuối cùng đi vào Phong Ma điện đại môn trước đó.

"Địa bên trên những lục sắc đó nọc độc, là vạn chân Thiên Ngô trong cơ thể máu độc, người bình thường dính vào một giọt liền hấn phải chết không nghi ngờ." Sư Giai Cảnh vừa nói, liền đem một khối đá vụn đá tiến vào nọc độc bên trong, sau đó, nàng liền ngồi xổm xuống đem chính mình một cái tay, toàn bộ Đồ xuyên vào loại kịch độc này trong chất lỏng.

Ngô Không mất thấy cái này tảng đá kia bị nọc độc toàn bộ hòa tan, mà Sư Giai Cảnh lại bình yên vô sự nắm tay từ nọc độc bên trong lấy ra, hấn nhất thời liền minh bạch đối phương ý tứ, cũng biết chính mình vừa rồi chỗ ăn hấn là xác thực cũng là đồng tâm hoa.

Bởi vì theo 《Thao Thiết Thực Phở》 ghi chép, loại này đồng tâm hoa phi thường kỳ lạ, bình thường loại này hoa có thể làm Rau xanh dùng để chế biến thức ăn, trừ mị vị một chút bên ngoài, căn bản là không có có cái gì chỗ đặc biệt.

Nếu như một cái nhân sinh ăn nguyên một khóa đồng tâm hoa lời nói, giống như ăn sống phổ thông Rau xanh, cũng không có khác biệt gì, đồng tâm hoa vẫn như cũ lên không cái gì đặc biệt công hiệu.

Thế nhưng là, làm một người ăn một gốc đồng tâm tiêu xài một chút đồa, mà đổi thành một người ăn đồa hoa này còn lại rẽ cây thời điểm, như vậy, loại này hoa liền sẽ sinh ra một loại phi thường công hiệu thần kỳ.

Đồng thời ăn sống tiếp theo gốc đồng tâm hoa hai người, từ đó về sau, hai người này tánh mạng liền nối liền thành một thể.

Một cái chết, một cái khác hấn phải chết; một cái trúng độc, chỉ cần một cái khác không có trúng độc, như vậy trúng độc người kia, liền không khả năng sẽ trúng độc.

"Ngươi bây giờ hấn là tin tưởng ta lời nói a? Tốt, chúng ta tranh thủ thời gian đi vào đi." Sư Giai Cảnh cũng không để ý tới Ngô Không Lúc này hắc như nòi sắc mặt, nàng bình tĩnh sau khi nói xong, liền đẩy cửa đi vào đại điện.

Ăn đều đã ăn, bây giờ còn có thể làm sao bây giờ, thế là, Ngô Không đành phải mặt đen lên cũng cùng đi theo đi vào đại điện.

Lúc này, Phong Ma trong điện trừ Nhung Pháp đại sư một người ở đây bên ngoài, sở hữu áo bào đen trường lão, toàn bộ Đồ đi bên ngoài tác chiến.

Sư Giai Cảnh nhìn thấy cái kia Tiểu Thủy Trì về sau, nhất thời liền đem mồi cho đến treo lên trái tim, một lần nữa đem thả hạ xuống, nàng bình tĩnh ngồi đối diện tại bên cạnh ao Nhung Pháp đại sư nói ra.

"Ta là Ma Giới đào phạm, nếu như ta bị bọn họ bắt lấy lời nói, liền hấn phải chết không nghi ngờ. Ta có thể Sư Thánh Xá Lợi khôi phục công hiệu, nếu như ngươi không tin ta lời nói, vậy mọi người liền cùng quy về chỉ tốt. Đúng, Ma Giới chân chính chủ lực tinh binh, nhiều nhất hai phút đồng hồ sau khi liền sẽ hàng lâm, ngươi chậm rãi suy nghĩ đi." Nói xong, Sư Giai Cảnh liền bình tĩnh đứng tại bên cạnh ao, nội tâm cực độ khẩn trương chờ đợi Nhung Pháp đại sư đáp án.

"Ngươi yêu cầu là cái gì?" Nhung Pháp đại sư bình tĩnh nhìn xem Sư Giai Cảnh.

"Thắng về sau, ta muốn tự do tại Phong Ma Sơn tu hành, nếu như ngươi dám không đáp ứng, ta liền kéo cái này Tiểu Mập Mập cho ta chôn cùng." Sư Giai Cảnh bình thân đáp.

Ngô Không vừa nghe đến lời này, vốn là vô cùng không hoà nhã sắc, nhất thời liền lại khó coi ba phần.

Nhung Pháp đại sư nhìn thấy Ngô Không sắc mặt về sau, hấn nhất thời liền hơi nhíu cau mày, sau đó hấn lạnh lùng nhìn xem Sư Giai Cảnh, bình tĩnh nói ra: "Quan thông đạo, ta liền đáp ứng ngươi yêu cầu."

Sư Giai Cảnh nghe được đối phương điều kiện về sau, lập tức liền cau mày đáp: "Không có khả năng, quan bế thông đạo cần phải có chín chuỗi ma thi. Ta một cái đều không có, căn bản là quan không thông đạo."

Nhung Pháp đại sư do dự một chút về sau, hấn từ trong ngực đem vũ khí mình Trảm Ma roi cho lấy ra, sau đó liền đem căn này đỏ như máu đoàn bông ném cho Sư Giai Cảnh, đồng thời không thể nghi ngờ nói ra: "Lập tức đem thông đạo quan."

"Luyện ngục Hạt Vĩ vậy mà trong tay ngươi! Ha ha ha ha ha... , thắng thua trận này đã định! Lão Hòa Thượng, một cái ma thi tuy nhiên chỉ có thể quan bế thông đạo một phần chín, thế nhưng là, cái này đã đủ! Sau đó cái này luyện ngục Hạt Vĩ quy ta, ngươi nhất định phải đồng ý!" Sư Giai Cảnh hung tợn

Hướng Nhung pháp luật đại sư uy hiếp nói.

Nhung Pháp đại sư biết đối phương là kẻ hung hãn, nếu như mình hiện tại không lập tức đáp ứng lời nói, đối phương tuyệt đối sẽ kéo tới một khắc cuối cùng mới có thể đóng lại thông đạo, đến lúc kia, thế tất sẽ có càng nhiều Ma Tộc Vô Sĩ từ trong thông đạo đi ra, đối với Tịnh Y Vô Tăng tạo thành cự đại thương vong.

"Được. UU đọc sách" Nhung Pháp đại sư đành phải đồng ý đối phương yêu cầu.

"Thông khoái!" Sư Giai Cảnh vui vẻ sau khi nói xong, lập tức liền vạch phá tay mình chỉ, đem một giọt máu tươi quăng về phía ao nước phía trên đá quý màu đỏ.

Theo giọt này máu tươi rơi xuống bảo thạch bên trên, khối này bảo thạch lập tức liền bắt đầu biến sắc, năm giây về sau, vạn đạo nhu hòa kim quang từ bảo thạch bên trên một lần nữa phóng xuất ra.

Cùng lúc đó, trên bầu trời Thánh Xá Lợi cũng đồng thời bắt đầu phóng thích kim quang, trong chốc lát, đường kính một cây số Lưỡng Giới Thông Đạo, liền bắt đầu hướng về Thánh Xá Lợi cấp tốc co rút lại, thẳng đến năm màu vòng xoáy đường kính co rút lại đến khoảng trăm mét, lúc này mới dừng lại.

Sư Giai Cảnh phóng thích Thánh Xá Lợi về sau, liền tranh thủ thời gian ngồi xổm bên hồ, nàng đem một ngón tay luồn vào trong nước về sau, bắt đầu ở trong nước có quy luật về lên tới.

Theo Sư Giai Cảnh động tác kết thúc, chín tòa cầu thang đá chậm rãi từ trong nước thẳng lên tới.

Đi vào bên trong một tòa trước thạch thai mặt, Sư Giai Cảnh liền đem trong tay đoàn bóng, khám vào cùng căn này đoàn bóng giống như đúc máng bằng đá bên trong, sau đó, Sư Giai Cảnh bắt đầu dùng lực chuyển động đoàn bóng.

Theo Sư Giai Cảnh chuyển động đoàn bóng, trên bầu trời Lưỡng Giới Thông Đạo cũng bắt đầu chậm rãi co rút lại, thẳng đến hướng vào phía trong co rút lại chừng mười thước, lúc này mới dừng lại.

Ngô Không ở bên cạnh vẫn luôn thành thành thật thật quan sát, thẳng đến sau cùng Sư Giai Cảnh đem những này Đồ làm xong, hắn mới đi đến một tòa cầu thang đá trước đó, cũng học Sư Giai Cảnh động tác, đem chính mình bạch cốt bóng khám vào trước mặt máng bằng đá bên trong.

"Không cần chuyển ——!" Sư Giai Cảnh một tay đặt tại luyện ngục Hạt Vĩ phía trên, hoảng sợ cùng cực kêu thảm một tiếng về sau, trong nháy mắt một đạo bạch quang hiện lên, nàng liền biến mất ở Phong Ma trong điện.

Ngô Không học theo chuyển động bạch cốt bóng, đem Lưỡng Giới Thông Đạo lần nữa cho giảm mười mét, hắn vừa đem những này làm xong, một đạo bạch quang hiện lên, Ngô Không cũng biến mất tại Phong Ma trong điện.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: : Khoác Vân nô lệ vượn

Ma Giới, Chúc Châu, Thăng Thiên Ma Thành, Thăng Thiên trong Ma cung, một cái đã rỗng rã vạn năm Đồ không người tới đây 20 mét vuông mặt thất, đột nhiên, nhấp nhóang một đạo bạch quang.

Sư Giai Cảnh nhìn xem trước mặt mình cầu thang đá, cùng chung quanh này giống như một giống như thạch màu trắng vách tường, nàng cắn chặt hàm răng, gắt gao siết chặt quyền đầu nỗ lực khống chế chính mình, không bởi vì trong lòng cực độ phần nộ mà hét to đi ra.

Run rẩy thu hồi luyện ngục Hạt Vĩ về sau, Sư Giai Cảnh không nói một lời đi đến một cái khác cầu thang đá bên cạnh.

Lại một đường bạch quang nhấp nhóang, một mặt mộng ép Ngô Không xuất hiện ở trong mặt thất.

Sư Giai Cảnh nhìn thấy Ngô Không quả nhiên cũng bị truyền tống tới, nàng đầy ngập nộ hòa trong nháy mắt liền tăng tới cực điểm, hung hăng đem Ngô Không đạp bay đến góc tường về sau, Sư Giai Cảnh nhặt lên mặt đất bạch cốt bóng, đã kích động lại phần nộ nhẹ nhàng vuốt ve cái này, trong truyền thuyết Ma Giới đệ nhất thần binh.

Vuốt ve trong một giây lát về sau, Sư Giai Cảnh bất thành linh cảm cắn răng cắt vọt đến Ngô Không bên cạnh, giờ cánh tay lên liền dùng trong tay bạch cốt bóng, hung hăng bắt đầu đánh tàn bạo mặt đất mặt đất dập chết bầm.

Ngô Không dần dần u mê liền bị người đánh ngã trên mặt đất, hẳn đương nhiên không có khả năng ngồi chờ chết, thế là, hắn cứng rắn sát bên đối phương bảo tố công kích, xoay tay lại nhất chỉ liền điểm tại Sur Giai Cảnh trên phần bụng.

Sur Giai Cảnh bị cái này rất nhỏ yếu Tiên Thiên Chỉ Cương đánh lên, chính chính đánh trúng huyệt vị về sau, nhất thời liền không nhúc nhích ngay người tại Ngô Không bên cạnh.

"Ai u... , vương bát đần, ai u... , ngươi lại dám đánh lên ta? Ai u... ." Ngô Không một bên kêu đau đón lấy, một bên gian nan đứng dậy.

"Ba ba ba ba ba... ." Phong kín Sur Giai Cảnh toàn thân Đại Huyệt về sau, Ngô Không cuối cùng cũng nhịn không được nữa, đặt móng an vị trên mặt đất.

Từ Túi Không Gian bên trong lấy ra một đóa oanh Thụ chi hoa về sau, Ngô Không hai ba miếng liền nuốt loại này thánh dược chữa thương, hai phút đồng hồ về sau, hẳn vệt một chút liền từ dưới đất nhảy dựng lên, chiếu vào Sur Giai Cảnh trên mặt ba một chút liền vung một cái miệng rộng.

"Nói! Ta hiện tại đến là ở nơi nào? Nhưng điệp bị người giấu đi đến nơi nào?" Nói, Ngô Không lại phẫn nộ ba ba ba quạt liên tiếp đối phương mười cái cái tát.

Sur Giai Cảnh hiện tại nhất định đều đã bị tức điên, chính mình sở hữu kế hoạch Đồ huy trong tay đối phương không nói, hiện tại còn muốn bị đối phương phong á huyệt tra tấn đề ra nghi vấn, trả lời? Trả lời cái rắm à.

"Há, không có ý tứ, ta vọng cho người hiểu biết á huyệt. Hiện tại trung thực giao phó! Thăng thần sẽ khoan hồng kháng cự sẽ nghiêm trị!" Ngô Không hiểu biết đối phương á huyệt về sau, hung dữ hướng về đối phương uy hiếp nói.

"Người tên mập mập chết bầm này! Có gan người liền giết ta! Lớn không lớn nhà đồng quy vu tấn! Ta cho người biết, người liền chờ chết đi người!" Sur Giai Cảnh Lúc này đã bị tức điên, cho nên nàng không lý trí chút nào không cùng Ngô Không thỏa hiệp.

"Anh Hùng Hào Hán đúng không? Đi, người có bản lĩnh vẫn cùng ta mạnh miệng tốt." Cười lạnh sau khi nói xong, Ngô Không đoạt lấy chính mình bạch cốt bổng, sau đó mang theo Bổng Tử liền bắt đầu đối với Sur Giai Cảnh đánh cho tê người.

Ngô Không trọn vẹn đánh đối phương mười phút đồng hồ, đem Sur Giai Cảnh cả người xương cốt cơ hồ Đồ đánh gãy xương, có thể vị này Vong Quốc Công Chúa, lại sùng sốt căn răng không rên một tiếng gắng gượng hạ xuống.

Vừa nhìn đối phương cái này tư thế, Ngô Không biết mình lần này thật sự là đụng phải Ngoan Nhân, đoán chừng cũng là đem đối phương cho đánh chết, chính mình cũng tuyệt đối là hỏi không ra bất luận cái gì có giá trị tình báo, thế là, hắn từ bỏ đối với Sur Giai Cảnh tiến hành bức cung, bắt đầu dò xét từ bản thân chỗ gian phòng này cái phòng nhỏ.

Không cửa sổ không cửa trừ trung ương này chín tòa cầu thang đá bên ngoài, gian phòng này hình vuông trong mật thất, liền ngay cả một chiếc đèn cũng là không có.

Trong mật thất bộ nhu hòa bạch quang, tất cả đều là từ bốn phía màu trắng trên vách tường phát tán đi ra.

Ngô Không từ từ té té tìm có hơn nửa giờ, hẳn đều không có tìm tới mở ra gian phòng này mật thất cơ quan chỗ, Lúc này, trong lòng của hắn đã bắt đầu lo sợ bất an đứng lên.

Không có cách, Ngô Không đành phải từ bỏ tìm kiếm cơ quan, lần nữa tới đến Sur Giai Cảnh bên cạnh.

Ngô Không cau mày gắt gao nhìn chăm chăm mặt đất Sur Giai Cảnh,

Trong lòng càng không ngừng tự hỏi như thế nào mới có thể Sứ đối phương mở miệng, sau mười phút, hẳn bắt đắc dĩ thờ dài, từ chính mình Túi Không Gian bên trong lấy ra một chút dược phẩm, bắt đầu cho Sur Giai Cảnh trị thương.

Sur Giai Cảnh luôn luôn trên mặt lấy cười lạnh gắt gao nhìn chăm chăm Ngô Không, không nói một lời tùy ý đối phương cho mình trị liệu, thẳng đến năm tiếng về sau, trên người mình thương thế khôi phục hơn phân nửa, nàng đều không có nói qua bất luận cái gì một câu nói đi ra.

"Ta hiện tại liền cho người Giải Huyệt, người nếu là muốn đánh lời nói, ta cùng người phụng bồi đến." Ngô Không sau khi nói xong, liền nhanh chóng cho Sur Giai Cảnh giải khai toàn thân huyệt đạo, sau đó đem bạch cốt bổng nằm ngang ở trước người mình, làm phòng thủ tư thế.

Sur Giai Cảnh chậm rãi đứng dậy, khinh thường nhìn chăm chăm Ngô Không xem một hồi về sau, nàng liền quay đầu đến giữa một góc khác, ngồi xuống không nói một lời nhắm mắt dưỡng thần.

Ngô Không cẩn thận từng li từng tí phòng thủ trọn vẹn nửa giờ, lại phát hiện đối phương căn bản cũng không dự định để ý đến hắn, thế là hắn nhịn không được nói với Sur Giai Cảnh.

"Uy, người bây giờ đến là có ý tứ gì? Người nói với ta câu nói được không?" Ngô Không có chút phát điên đối với Sur Giai Cảnh hô.

"Đem người trên tay xương bồng cho ta, ta liền mang người ra ngoài." Sur Giai Cảnh nhắm mắt lại bình tĩnh nói với Ngô Không.

"Người nghĩ cũng đừng nghĩ! Người cho rằng ta không biết thanh binh khí này giá trị sao? Ta cho người biết, làm người Xuân Thu Đại Mộng đi thôi! Ta

cũng không tin người cả một đời cũng không đi ra!" Phần nộ sau khi nói xong, Ngô Không cũng không nói một lời ngồi tại góc tường, oán hận nhìn chăm chăm đối diện Sư Giai Cảnh.

Cứ như vậy, hai người tất cả đều không nói một lời bắt đầu so với kiên nhẫn, mặt thất mặt tường bạch quang sáng ngời trình độ, giống như sẽ theo thời gian biến hóa mà sáng lên trở tối, rất nhanh, nửa ngày thời gian cứ như vậy đi qua.

"Ha ha, người có đói bụng không? Ta chỗ này có năm màu Lưu Ly mật, phân cho người một chút đi." Ngô Không lấy ra hai cái lớn nhỏ cỡ nắm tay bình nhỏ, đem bên trong một cái lần đến Sư Giai Cảnh trước mặt về sau, chính hắn mở ra một cái khác bình nhỏ, bắt đầu có tư có vị uống.

Sư Giai Cảnh căn bản cũng không dây vào này bình mật ong, nàng cũng chỉ là nhắm mắt ngồi ở chỗ đó nhất động Đồ bất động.

Ngô Không thấy đối phương không mắc mưu, hắn liền oán hận hừ một lúc sau, uống một hớp làm trong tay mật ong, tiếp tục giống như đối phương so với kiên nhẫn.

Lúc này sắc trời đã đã khuya, trong mật thất cũng không có một tia sáng.

"Hừ, ta không gian đại lý thực vật đầy đủ ăn mười năm, ta cũng không tin người năng lượng vượt qua ta? Nhiều nhất năm ngày thời gian, hắn liền tuyệt đối nhịn không được. Ta muốn kiên trì đến!" Nghĩ đến đây, Ngô Không ráng chống đỡ lấy chính mình không hai mắt nhắm lại, cứ như vậy đau khổ chống đỡ lấy, gắng gượng mật thất trong phòng buổi tối thứ nhất.

Ngày thứ hai, Ngô Không đành lấy hai cái Mất Gấu Mèo, liên tục dẫn dụ đối phương ăn cái gì, đáng tiếc đồng đều không thành công.

Ban đêm thời điểm, Ngô Không vô cùng rời rời ngồi dưới đất, trong lòng suy đoán đối diện Sư Giai Cảnh tình huống.

"Hắn đoán chừng là ngủ à? Ta cũng vụng trộm ngủ một hồi đi, dù sao ta ngủ thời điểm cho tới bây giờ Đồ không chìm. Tốt, UU đọc sách ta liền ngủ trong một giây lát." Nghĩ đến đây, Ngô Không cuối cùng nhắm lại chính mình hai mắt, trong nháy mắt liền tiến vào mộng tưởng.

Hôm sau khi tỉnh dậy, Ngô Không trong nháy mắt liền mộng ép.

Trong tay bạch cốt bổng, không có; trên thân Tuyết Lang bào, không có; trong mật thất Sư Giai Cảnh, không có; trừ trước mặt mình chính tề bày đặt bốn bình, hắn dẫn dụ Sư Giai Cảnh dùng mật ong bên ngoài, cái gì đều không.

"A ——! Người tên ngu ngốc này ——! Ngủ như chết người tốt ——!" Ngô Không phần nộ nắn mình một câu về sau, bắt lực ngồi liệt trên mặt đất.

Dựa vào chỉ có bốn bình mật ong, Ngô Không một người tuyệt vọng ở trong mật thất, đau khổ vượt qua một tháng thời gian, ngay tại hắn đã đói muốn tự sát thời điểm, trong mật thất bạch quang lóe lên, một vị người mặc sa y nữ tử xuất hiện ở trong mật thất.

"Cứu... , cứu... , ta... ." Ngô Không âm thanh khàn khàn giãy dụa lấy hướng về vị nữ tử này kêu cứu.

Sư Giai Cảnh đem một khóa đâm máu trái tim, ném tới Ngô Không bên miệng về sau, liền cười lạnh không nói một lời nhìn đối phương.

Ngô Không hai mắt tỏa ánh sáng nhìn xem chính mình bên miệng trái tim, sau đó hắn điên một dạng liền một cái ngậm lấy trái tim, mấy ngum liền đem khóa này tâm cho nuốt vào trong bụng.

"A ——!" Ăn quả tim này về sau, một cỗ vô pháp kháng cự đại lực, bắt đầu Do Nội Nhi Ngoại xé rách lấy Ngô Không toàn thân.

Một cây thịt hồ hồ cái đuôi, từ Ngô Không trên mộng đất mọc ra; từng cây tuyết trắng mọc lông, từ Ngô Không trên da mặt mọc ra; mũi càng dài càng sập, ánh mắt càng dài càng tròn, hàm dưới càng dài càng ngắn, móng tay càng dài càng dài, vô biên thống khổ đem Ngô Không giày vò ngắt đi.

Mười lăm phút về sau, trên mặt đất hấp hối Ngô Không, cuối cùng hoàn thành thân thể toàn bộ chuyển biến, biến thành một cái Ma Giới lớn nhất tầng, lớn nhất tầng, lớn nhất tầng nô lệ —— khoắc Vân nô lệ vượn.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2:: Lời nói dối bắt đầu

Ngô Không đau nhức toàn thân giãy dụa lấy từ trên sàn nhà đứng lên, hắn cảm giác có chút đau đầu, thế là liền nâng tay phải lên muốn ấn một cái cái

trán, khi hắn đem chính mình tay phải mang lên trước mắt thời điểm, Ngô Không lập tức liền sững sờ.

Tay vẫn là cái kia Tiểu Bàn tay, cánh tay vẫn là đầu kia Tiểu Bàn cánh tay, nhưng vấn đề là, vì sao trên tay sẽ mang một cái, tuyết trắng lông tơ thủ sáo đầu?

Đem tay trái nâng lên nhìn xem, Ngô Không phát hiện tay trái vậy mà cũng mang một cái bao tay, đây là chuyện gì xảy ra?

Ngô Không một cái không có để ý, dưới chân hắn dẫm lên một cái mềm mại đồ vật thượng diện, đồng thời, Ngô Không liền có một loại tay chân bị giẫm áp cảm cảm giác.

Nhấc chân, bị giẫm áp cảm cảm giác không có; đặt chân, bị giẫm áp cảm cảm giác có; Ngô Không hiếu kỳ nhìn xem dưới chân cái kia lông mềm như nhung đồ vật, hắn quyết định đem vật kia nhặt lên nghiên cứu một chút, trong nháy mắt, cái kia kỳ quái đồ vật liền nhảy đến Ngô Không trong tay.

Một cái ý niệm trong đầu bất thành linh tại trong ý nghĩ xuất hiện, Ngô Không hoảng sợ nắm tay sờ về phía chính mình móng đất nhỏ, sau đó hắn suy đoán liền đạt được chứng thực.

"A ——! Cái này! Cái này! Đây là chuyện gì xảy ra ——! Ta vì sao lại có cái đuôi ——!" Ngô Không dọa đến toàn thân Bạch Mao lạnh rung run run, hoảng sợ cực kỳ lớn tiếng hét to.

"Người ăn ta cho người trộm nô lệ tâm, đương nhiên sẽ hoàn thành Nô Lệ Hóa. Không nghĩ tới người vậy mà lại biến thành một cái mập mạp khoác Vân Ma Viên, vẫn rất đáng yêu sao? Tốt, người không cần cảm tạ ta, đây là ta phải làm." Sư Giai Cảnh cực mở tâm đứng ở một bên, thoải mái nói không cần tiền ngồi chăm chọc.

"Nô lệ tâm? Nô Lệ Hóa! Khoác Vân Ma Viên ——? Cái này, đây cũng là bởi vì người sao!" Ngô Không thử lấy chính mình này hai khóa thật dài răng thú, hai mắt độ bùng hướng về Sư Giai Cảnh hỏi, đón lấy, hắn liền hóa thành một đạo tia chớp màu trắng, trong nháy mắt liền đem Sư Giai Cảnh ngã nhào xuống đất bên trên.

Trong tích tắc ở giữa, liền chút đối phương hơn một trăm nơi huyết vị về sau, Ngô Không hướng về phía Lúc này biểu lộ chán kinh cùng cực Sư Giai Cảnh, lớn tiếng gầm thét lên: "Uống a ——! Đem ta biến trở về tới ——! Biến trở về tới ——!"

"Người, người có thể , có thể biến trở về đến, chỉ, chỉ cần người muốn." Sư Giai Cảnh run rẩy nói với Ngô Không.

Lúc này, vị này từ trước đến nay cũng là trí tuệ vững vàng, Trời sập cũng không sợ hãi Vong Quốc Công Chúa, thật sợ!

Loại này sợ là nhân loại bất thành linh chịu đến một loại không biết sinh vật uy hiếp, không kìm lại được liền sẽ ở trong lòng cảm thấy, một loại rung mình bản năng phản ứng.

Dựa theo Sư Giai Cảnh trước kia tính kế, nếu như Ngô Không ăn nô lệ tâm về sau, bất luận sau cùng biến thành động vật gì, Ngô Không đều sẽ mất đi toàn thân tu vi, từ một cái Tiên Thiên cửu cấp Tiểu Cao Thủ, biến thành một cái không đến sau này cấp một nho nhỏ ấu thú.

Với lại, càng ác độc là, bởi vì Ngô Không ăn là tư chất cực kỳ cực kỳ kém cỏi nô lệ tâm, cho nên, Ngô Không đời này cũng đừng nghĩ lại xông phá sau này tam cấp.

Thế nhưng là, sự tình phát triển nhưng lại xa xa vượt qua Sư Giai Cảnh ngoài ý liệu, Ngô Không tuy nhiên thành công biến thành một cái Nô Thú, nhưng hắn võ học đẳng cấp vậy mà một chút đều không có rơi, không chỉ có như thế, Ngô Không Lúc này lực lượng cùng tốc độ, vậy mà vượt xa Dương Thần Bát Cấp Sư Giai Cảnh.

Mới sinh liền vượt qua Dương Thần Bát Cấp Nô Thú, cái này còn có thể xem như cấp thấp nhất Nô Thú sao?

Dù là cũng là Ma Giới quý tộc dung hợp tối đỉnh cấp Ma Binh, ngay từ đầu thời điểm, có thể đạt tới Dương Thần cấp một, này đều đã có thể tính có thiên tư tuyệt đỉnh, thần binh cái thế.

Dương Thần Bát Cấp mới sinh Nô Thú, đây quả thực là làm loạn một dạng vô nghĩa tiêu đề, nơi nào có có thể sẽ xuất hiện loại đồ chơi này? Đừng nói giỡn.

"Ngẩng lên liền có thể biến trở về đi? Nói! Nghĩ như thế nào? Không phải vậy ta cắn chết người." Ngô Không cười tại Sư Giai Cảnh trên thân, nhẹ nhàng nhếch miệng hướng đối phương đe dọa.

Sư Giai Cảnh vượt qua trên tâm lý hoảng sợ kỳ về sau, Lúc này lại nhìn trên người mình khi béo, nàng đột nhiên sinh ra một cái rất lớn mật, cũng không đáng tin cậy, cũng mộng lung suy nghĩ, cái kia chính là lợi dụng Ngô Không thực hiện chính mình lý tưởng vĩ đại.

Càng nghĩ, Sư Giai Cảnh liền cảm giác ý nghĩ này có thể thực hiện; càng nghĩ, Sư Giai Cảnh liền cảm giác ý nghĩ này rất tốt; càng nghĩ,

Liền có càng nhiều âm mưu quỷ kế càng không ngừng từ trong đầu của nàng toát ra.

"Hắc! Người có phải hay không muốn chết? Nhanh lên một chút trả lời ta vấn đề! Uống a ——!" Ngô Không vừa nhìn Sư Giai Cảnh dám vào lúc này ngây người, hắn nhất thời liền tức giận gầm hét lên.

"Há, rất đơn giản, ngươi chỉ cần ở trong lòng nghĩ đến biến trở về người, vậy ngươi liền sẽ biến thành người." Sư Giai Cảnh sau khi lấy lại tinh thần, vội vàng thành thành thật thật trả lời Ngô Không vấn đề.

Ngô Không biết biến trở về tới phương pháp về sau, liền tranh thủ thời gian bắt đầu thí nghiệm.

"Phanh", Ngô Không một lần nữa biến thành một cái không mảnh vải che thân Tiểu Bàn hài nhĩ; "Phanh", Ngô Không lại biến thành một cái toàn thân tuyết trắng lông tơ khi béo; "Phanh", lại biến thành Tiểu Bàn hài nhĩ, "Phanh", lại biến thành khi béo... , Ngô Không cứ như vậy cũng vô sỉ, tại Sư Giai Cảnh trên thân càng không ngừng biến ảo đứng lên.

"Ngươi... , ngươi có thể hay không đừng Biến? Trước tiên giúp ta đem giải khai huyết đạo." Sư Giai Cảnh cường chế lấy chính mình lửa giận trong lòng, tội nghiệp giống như Ngô Không thương lượng.

Ngô Không biến thành khi béo về sau, nhìn xem dưới người mình Sư Giai Cảnh, hần đột nhiên nghĩ đến một cái cũng kỳ hoa ý nghĩ, thế là, hần cố ý dừ dừ dẫn đối với Sư Giai Cảnh uy hiếp nói.

"Ngươi hãy nghe cho kỹ, ngươi lập tức đi tìm cho ta bảy mươi hai loại không cùng tâm bản trở về, ta phải học được bảy mươi hai loại biến hóa! Ngươi, ngươi nếu là không giúp ta lời nói, vậy ta liền tự sát, cùng ngươi đồng quy vu tận." Ngô Không thật sự là nghĩ không ra cái gì mạnh mẽ uy hiếp, thế là hần liền dùng đồng quy vu tận tiến hành uy hiếp.

Sư Giai Cảnh nghe xong Ngô Không kỳ hoa yêu cầu về sau, hơi kém liền không có bị tức thổ huyết, nằng ở trong lòng phần nộ mắng to.

"Ngươi cái đàn độn ngu ngốc! Ngươi coi đây là Thần Thoại Thế Giới à! Thất Thập Nhị Biến? Ta còn muốn học được Thất Thập Nhị Biến đâu? Điều này có thể sao? Ngươi cái mũi chữ ngu xuẩn khi béo, ngươi đi chết đi!" Nghĩ đến đây, Sư Giai Cảnh thần sắc cực kỳ khó đối với Ngô Không nhỏ giọng giảng đạo.

"Ngươi, ngươi ép tôi ta đau quá. Một người, nhiều nhất chỉ có thể ăn một khóa nô lệ tâm, lại ăn lời nói cũng sẽ không có dùng. Lại nói, ta hao hết trăm cay nghìn đắng lực lượng, mới giúp ngươi tìm tới như thế một khóa thể gian độc nhất vô nhị nô lệ tâm. Ngươi, ngươi không lĩnh tình cũng liền thôi, ngươi, ngươi còn..." Sư Giai Cảnh thương tâm ủy khuất giảng ở đây thời điểm, nằng trong hai mắt chứa đầy đáng thương nước mắt.

"Con mẹ nó ngươi hù người nào à! Ngươi cho rằng ta là cái đàn độn sao? Nếu như Biến không nói gì, vậy ngươi vì sao có thể biến thành người khác nhau hình dạng? Đừng khóc, ngươi cũng không phải nữ, giả trang cái gì Trang? Ngươi Nương!" Ngô Không không chút nào thương hương tiếc ngọc đối với Sư Giai Cảnh mắng.

Sư Giai Cảnh vừa nhìn Ngô Không thuần túy cũng là cái Nhị Hóa, thế là, nằng một bên ô ô nhỏ giọng khóc, một bên kiên nhẫn bắt đầu lừa gạt Ngô Không.

"Ta, ta gọi Tinh Gia Thi. Ta, ta gia tộc, ô... , bị, bị sơn tặc cướp bóc, đến mức cửa nát nhà tan. Ô... , ô... , ô... , ta vì là có thể trốn tránh truy sát, lúc này mới mạo hiểm xông vào Nhân Giới. Ô... , ngươi biết nhưng điệp, vẫn luôn là ta! Ô... ." Tinh Gia Thi vì là rút ngắn giữa hai người quan hệ, cố ý giảng ở đây, bắt đầu khóc lớn tiếng khóc đứng lên.

Bất quá, Ngô Không hiển nhiên là một cái thô lỗ Tiểu Mập Mạp, hần cực độ hiếu kỳ hướng về Tinh Gia Thi hỏi.

"Ngươi, ngươi chính là nhưng điệp? Móa! Ngươi đến là nam nữ?" Ngô Không cũng không đứng đắn, hỏi cái này a một vấn đề. UU đọc sách

"Ta, sau lưng ta đôi kia cánh, là, là dùng Ác Mộng Từ Điệp cánh, luyện chế mà thành đỉnh cấp Ma Bình. Ô... , đây là nhà ta tộc chí bảo. Ô... , nó thế nhưng là che đậy kín ta bộ mặt thật sự, cho nên, cho nên, ô... , ta mới có thể đào thoát người xấu thủ đoạn thâm độc. Ô... ." Tinh Gia Thi nói vừa nói vừa khóc ồ lên.

Ngô Không biết Tinh Gia Thi có thể biến thân nguyên nhân về sau, hần lập tức liền bắt đầu hiếu kỳ lặp đi lặp lại vuốt ve, đối phương phía sau món kia Ma Giới đỉnh cấp vũ khí.

"Oa Nga! Thần kỳ như vậy, ngươi có thể hay không lấy xuống để cho ta đeo đeo?" Ngô Không mười phần da mặt dày hướng về đối phương hỏi.

"Ngươi đi chết, ngươi đi chết, ngươi đi chết... . Ngươi cái không biết xấu hổ mập mạp chết bầm, dám ham ta vũ khí! Ngươi tốt như vậy ý tứ nói ra miệng?" Tinh Gia Thi phần nộ ở trong lòng đối với Ngô Không mắng to.

"Không, không được. Ô... , ma, Ma Bình là từ nhỏ cắm vào trong cơ thể, không, không thể tùy tiện lấy xuống. Ô... ." Tinh Gia Thi gạt người không làm bản nháp nói ra.

Ngô Không mười phần tiếc nuối nhìn xem đôi kia xinh đẹp đại cánh về sau, cuối cùng từ trên người Tinh Gia Thi đứng lên, sau đó cau mày hướng đối phương dạy dỗ.

"Khóc khóc khóc, ngươi một cái Đại Nam Nhân chỗ nào tới nhiều như vậy nước mắt? Đừng khóc. Ngươi nói cho ta biết quay về Phong Ma Sơn phương pháp, ta liền đem ngươi đem thả." Ngô Không cho Tinh Gia Thi một cái hứa hẹn.

Ngô Không lời nói trong nháy mắt liền đem Tinh Gia Thi cho nói sững sờ, lập tức, nằng ngay tại tâm lý phát điên hô to.

"Ngươi đến là có bao nhiêu đàn a! Ta ở chỗ này tân tân khổ khổ diễn nửa ngày, ta diễn là nữ nhân có được hay không? Ta chính là cái xinh đẹp thiếu nữ

có được hay không! Đại Nam Nhân? Đại con em người à đại! Chỉ bằng như người loại này IQ, người còn muốn trở về Nhân Giới? Người đi mà nằm mơ à!" Nghĩ đến đây, Tinh Gia Thi đối với Ngô Không vùng một cái, từ đó về sau, cái biến hai người bọn họ cả đời vận mệnh lời nói đối trắng trợn.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3:: 1 đầu đường nghiêng

"Son Chủ, bởi vì chúng ta đang đóng Lưỡng Giới Thông Đạo lúc lâm đưng cơ quan, cho nên... , chúng ta hiện tại đã bị truyền tống đến Ma Giới thủ đô Thảng Thiên thành." Giảng ở đây thời điểm, Tinh Gia Thi trong nội tâm nhất thời liền dâng lên hừng hực nộ hỏa, tuy nhiên nàng thần sắc lại một chút đều không có hiển lộ ra.

"Cái gì ——! Ta, ta hiện tại, đến Ma Giới?" Ngô Không biết mình hiện tại thân nơi phương nào về sau, nhất thời liền hoảng sợ hét lớn ra.

"Nói nhảm, nếu không phải người mù quấy rối, ta làm sao đến mức luân lạc tới tình cảnh như vậy." Nghĩ tới đây, Tinh Gia Thi không có hảo ý đối với Ngô Không lừa gạt nói ra.

"Son Chủ, ngài không cần kinh hoàng, chỉ cần chúng ta có thể đem đại thánh thành đánh xuống. Như vậy, chúng ta liền có thể khống chế Lưỡng Giới Thông Đạo, đến lúc đó ngài liền có thể quay về Nhân Giới." Tinh Gia Thi cho Ngô Không chỉ một đầu, khó hơn lên trời về nhà con đường!

Ngô Không căn bản cũng không biết con đường này đến có bao nhiêu khó, hấn hiện tại liền một lòng nghĩ về nhà, thế là hấn gấp hồ hồ đối với Tinh Gia Thi ra lệnh.

"Vậy còn chờ gì? Đi! Hai ta hiện tại liền đi đại thánh thành, vụng trộm khống chế thành chủ về sau, tòa thành kia không phải liền là chúng ta. Đi, tranh thủ thời gian bắt đầu hành động!" Ngô Không định một cái đơn giản thô bạo kế hoạch về sau, liền định lôi kéo Tinh Gia Thi cùng một chỗ cùng hấn đi chịu chết.

"Son Chủ... , sự tình... , không hề giống người muốn đơn giản như vậy." Cứ việc trong nội tâm vô cùng khinh bỉ Ngô Không, nhưng Tinh Gia Thi vẫn như cũ cung kính đối với Tiểu Khôi Lỗi khuyên nhủ.

"Điều tra, kế hoạch, lên vào, khống chế, rút lui, uy hiếp, thành công, không phải liền là một cái bất cộc tổng tiền hành động à, cái này có thể có bao nhiêu khó? Loại chuyện này ta trước kia... , dù sao rất đơn giản chính là, ta bảo kê người." Ngô Không vẫn như cũ chẳng hề để ý đối với mình tiểu đệ nói ra.

"Son Chủ... , đại thánh nội thành vẫn luôn có trọng binh đóng giữ, mà chúng ta... , nhân thủ có chút ít." Tinh Gia Thi cúi đầu cẩn thận từng li từng tí đối với Tiểu Khôi Lỗi giảng đạo.

"Trọng binh đóng giữ? Có bao nhiêu binh lính trong thành?" Ngô Không hiếu kỳ hỏi.

Tinh Gia Thi duỗi hai ngón tay, đối với Ngô Không đáp: "Hai, hai mươi vạn Phản Hư."

"Hai mươi vạn Phản Hư ——! Nay, vậy chúng ta tổng cộng bao nhiêu người?" Ngô Không trán mà đổ mồ hôi hướng về tiểu đệ hỏi.

Tinh Gia Thi lắc lắc hai ngón tay, đối với Ngô Không đáp: "Liền, liền hai ta."

"Người điên a người ——! Liền hai ta người, người liền để ta đi đánh đại thánh thành? Xong xong xong, đoán chừng đời ta là quay về không Phong Ma Sơn." Ngô Không vô cùng uể oải nói ra.

Tinh Gia Thi vừa nhìn Ngô Không không có lòng tin, khó mà làm được, thế là nàng tranh thủ thời gian cho Ngô Không họa bánh nướng, tiến đưa hi vọng, dùng sức bắt đầu cho Tiểu Khôi Lỗi tiến hành tẩy não.

"Son Chủ, từ khi một vạn năm trước, những loạn thần tặc từ đó phản nghịch sự thị vương triều bắt đầu, toàn bộ Ma Giới liền lần nữa khôi phục đến thời kỳ Thượng Cổ loại kia, chư hầu cùng tồn tại, vạn dặm khói lửa Đại Loạn Thế thời đại! Son Chủ, lấy ngài tài hoa, võ công, lòng dạ, Khí Phách, nếu như ngài có thể đứng ra lời nói, tất nhiên sẽ có một phen hành động, thậm chí có thể Bình Định Thiên Hạ! Đến... ." Không đợi Tinh Gia Thi tiếp tục khẳng khái lừa dối, Ngô Không một câu nói liền đem nàng cắt đứt.

"Các người Ma Giới loạn hay không, có quan hệ gì với ta? Ta liền muốn về nhà! Người ít tại chỗ này nói với ta những thứ vô dụng này, tranh thủ thời gian giúp ta nghĩ biện pháp về nhà, nhanh lên một chút." Ngô Không cau mày nói với tiểu đệ.

"Son Chủ, chỉ có thông qua Lưỡng Giới Thông Đạo, ngài mới có thể trở về Nhân Giới. Nếu như ngài không đem đại thánh thành cho chiếm, vậy ngài... , vĩnh viễn cũng không có khả năng trở về Nhân Giới." Tinh Gia Thi bình tĩnh Tiểu Khôi Lỗi nói ra.

Làm một cái danh tiếng đã thổi đường cái tạo phản hộ chuyên nghiệp, Sư Giai Cảnh biết, nếu như chính mình muốn đông sơn tái khởi lời nói, này cơ hồ cũng đã là không có khả năng sự tình.

Nàng muốn thực hiện lý tưởng mình, này bày ở trước mặt nàng, nếu cũng chỉ còn lại có ba con đường có thể đi.

Một, một lần nữa trở về Nhân Giới lại Hào Đồ một lần, cuộc chính mình nhất định có thể trở thành Thánh Vương.

Hai, mai danh ả tính gia nhập hán thế lực , chờ Bình Định Thiên Hạ về sau, xử lý chủ công mình.

Ba, bồi dưỡng một cái khôi lỗi đến trước sân khấu,

Chính mình an toàn giấu ở hậu trường khống chế.

Sư Giai Cảnh hiện tại đã không muốn lại cuộc, cho nên, nàng lần này quyết định lựa chọn con đường thứ ba.

Khôi lỗi nếu như có thể Bình Định Thiên Hạ, này xử lý khôi lỗi quả thực là dễ như trở bàn tay; khôi lỗi nếu như không thể Bình Định Thiên Hạ, này nàng cũng có thể vụng trộm chuồn đi bảo trụ tính mạng mình.

Tóm lại, nàng chính là muốn đem Ngộ Không sở hữu đường Đô cho phá hỏng, bức bách đối phương không thể không tham dự tranh bá thiên hạ, trận này nguy hiểm trong trò chơi.

"Chúng ta có thể trà trộn vào đại thánh thành tham gia quân ngũ, sau đó lại vụng trộm trở về Nhân Giới, người cảm thấy ta cái chủ ý này được không?" Ngộ Không đầy cõi lòng chờ mong hướng về Tinh Gia Thi hỏi.

"Người đương nhiên có thể, nhưng ta đây? Nếu như ta xuất hiện tại đại thánh thành lời nói, đây tuyệt đối là trước tiên liền sẽ bị người phát hiện." Nghĩ tới đây, Tinh Gia Thi lừa gạt Ngộ Không nói.

"Son Chủ, ngài tại Ma Giới căn bản chính là cái không có thân phận người, căn bản là không có khả năng gia nhập đại thánh thành quân đội. Ngài nếu như muốn về nhà lời nói, chỉ có chính mình tổ kiến một cái thế lực, sau đó, dần dần chiếm lĩnh đại thánh thành, con đường này có thể đi." Tinh Gia Thi nói chắc như đinh đóng cột đối với Tiểu Khôi Lỗi lừa gạt nói.

"Chỉ bằng hai người chúng ta người, đòi tiền không có tiền, đòi người không ai, yếu địa bàn mà không có địa bàn, làm sao tổ kiến thế lực? Người thuần túy cũng là ý nghĩ hảo huyền! Ta cũng không cùng người nói nhảm, người bây giờ liền đem ta mang ra mật thất, chính ta nghĩ biện pháp." Ngộ Không vô cùng không kiên nhẫn nói với tiểu đệ.

Cho Ngộ Không chỉ một đầu đường nghiêng, đây chỉ là Tinh Gia Thi bước đầu tiên mà thôi, chỉ cần Tiểu Khôi Lỗi nhớ kỹ đầu này đường nghiêng vậy là được, về phần phía sau hàng loạt kế hoạch đến như thế nào tiến hành, Tinh Gia Thi đã sớm làm tốt toàn bộ dự định, căn bản cũng không sợ Tiểu Khôi Lỗi không hướng trên đường nghiêng đi.

"Son Chủ, chúng ta Lúc này thân ở Thăng Thiên trong Ma cung, nếu như ngài hiện tại liền ra ngoài lời nói, tất nhiên sẽ bị Ma Cung thủ vệ phát hiện." Tinh Gia Thi đối với Ngộ Không ăn ngay nói thật nói.

"Cái gì! Hai ta vậy mà tại trong Ma cung? Ta dựa vào à! Còn có thể hay không càng không may một chút? Nhưng... , không phải, nhà thi à, ta biết người là rất có bản sự. Người có thể hay không... , đem ta cho làm ra Ma Cung à?" Ngộ Không đáng thương hướng về đại lừa đảo tiểu đệ xin giúp đỡ nói.

"Son Chủ, người xem... , người có phải hay không trước tiên đem ta huyết đạo cho hiểu biết à." Đại lừa đảo Tinh Gia Thi, cũng đáng thương Hề Hề hướng về Tiểu Khôi Lỗi xin giúp đỡ nói.

"Ai nha! Đúng đúng đúng, người xem chuyện này cả? Người không biết không trách, người không biết không trách, ta cái này cho người Giải Huyết." Ngộ Không trong nháy mắt liền giải khai Tên lừa đảo tiểu đệ huyết đạo.

Tinh Gia Thi hơi hoạt động một chút tay chân về sau, nàng cung cung kính kính đối với Tiểu Khôi Lỗi nói về rồi đi Ma Cung kế hoạch.

"Son Chủ, ngài hiện tại đối với trong Ma cung quy củ một chút Đồ chưa quen thuộc, UU đọc sách cho nên, ngài hiện tại còn không thể tùy tiện đi ra mật thất. Ngài yên tâm, ta sẽ mau chóng đem Ma Cung quy củ nói cho ngài, sau đó vì là ngài tại trong Ma cung tìm tới một cái phù hợp thân phận, lời như vậy, ngài liền có thể an toàn tại trong Ma cung hành tẩu." Nói xong, Tinh Gia Thi cúi đầu chờ đợi Ngộ Không trả lời chắc chắn.

Ngộ Không bây giờ còn có thể làm sao bây giờ, hán căn bản chính là một cái một mình phiêu linh tại Ma Giới cô khách mà thôi, Tên lừa đảo tiểu đệ cũng là hán duy nhất có thể lấy dựa vào đối tượng, hán căn bản là không có có một chút phản đối tư bản.

"Cảm ơn người, nhà thi. Ai... , ta tuy nhiên thống hận các người Ma Giới người, nhưng ta cũng tin tưởng, bất luận là ở nơi nào, Đồ nhất định là sẽ có người hảo tâm. Làm phiền người, nhà thi." Ngộ Không phi thường thành khẩn đối với Tên lừa đảo tiểu đệ nói cảm tạ.

"Không cần cảm ơn ta, chỉ cần người vẫn luôn là như thế ngu xuẩn, vậy là được." Tinh Gia Thi ở trong lòng cười lạnh sau khi nói xong, liền đi chợ kinh hoàng nói với Tiểu Khôi Lỗi.

"Son Chủ ngài tại Nhân Giới thời điểm, vẫn luôn cũng chiếu cố ta, hai chúng ta lại là tình như thủ túc hảo huynh đệ. Bây giờ ta năng lượng tiếp tục vì là ngài làm việc, cái này lại tính được cái gì đâu?" Nói xong, Tinh Gia Thi liền mỉm cười nhìn xem chính mình Tiểu Khôi Lỗi.

Như thế, dựa vào Tinh Gia Thi mỗi ngày cho hắn đưa cơm, Ngô Không liền bắt đầu ở trong mật thất, giống như Tinh Gia Thi học lên Thăng Thiên trong Ma cung hàng loạt quy củ.

Một tháng sau, Tinh Gia Thi vừa tiến vào mật thất, liền vội vội vàng vàng nói ra: "Son Chủ, ngài tranh thủ thời gian biến thành khoác Vân Ma Viên, sau đó đem bộ quần áo này thay đổi, ta đã vì là ngài tìm tới một cái phi thường tốt thay thế thân phận!" Sau khi nói xong, nàng liền đem một bộ y phục giao cho Tiểu Khôi Lỗi.

Ngô Không biến thành một cái toàn thân Bạch Mao khi béo, mặc đầu kia màu xanh đậm quần bò, mặc lên món kia có thêu nô lệ chữ cái yếm về sau, lợi dụng một cái Ma Giới Tội Hạ Đẳng thân phận nô lệ, đi theo chính mình Tên lửa đảo tiểu đệ cùng một chỗ, đi ra gian phòng này nho nhỏ mật thất.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4 :: Quang vinh môn đình

Thăng Thiên cung nội cung Đông Môn, một trăm môn đình cộng đồng ở lại huấn luyện trong đại viện, 50 vị trí thuần một sắc người mặc quần bò cái yếm, tay cầm khám ngọc mạ vàng lễ nghi Thương tiểu khoác Vân Nô vượn, Lúc này, đang không nhúc nhích đứng tại dưới mặt trời, tiến hành mỗi ngày phải làm đáng người huấn luyện.

Thân cao 3 mét, thân thể thon dài, ăn mặc trắng Lễ Phục, thần tình nghiêm túc suất khí khoác Vân Nô vượn, cũng chính là Đông Môn môn đình tổng quản hiệp Vũ đại nhân, Lúc này, Jung Woo nhả tại đội ngũ phía trước nhất đi tới đi lui.

"Làm một tên quang vinh môn đình, trọng yếu nhất là cái gì?" Hiệp Vũ đại nhân Bình Đàm hỏi.

"Trung thành tuyệt đối! Tư thái uy nghiêm!" Bốn mươi chín vị trí tiểu khoác Vân Nô vượn đều nhíp la lớn.

"Trung thành tuyệt đối, tư thái uy nghiêm. . ." Ngô Không hữu khí vô lực nói ra.

Hiệp Vũ đại nhân quay đầu hung ác trừng Ngô Không liếc một chút về sau, Bình Đàm nói ra: "Tiểu Đan ra khỏi hàng."

50 vị trí tiểu khoác Vân Nô vượn không nhúc nhích đứng đấy, vậy mà không có bất kỳ cái gì người ra khỏi hàng.

"Tiểu Đan ra khỏi hàng!" Hiệp Vũ đại nhân hơi nhíu lấy lông mày, lớn tiếng lặp lại một lần mệnh lệnh.

Lúc này, Ngô Không sau lưng một cái khỏi ngô tiểu nô vượn, một chân nhanh chóng đạp đến Ngô Không móng đất nhỏ bên trên, trận Ngô Không trực tiếp liền cho đá ra đội ngũ.

"Tiểu Đan, ngươi bây giờ đứng ở đội ngũ ngay phía trước." Hiệp Vũ đại nhân Bình Đàm nói với Ngô Không.

"Biết. . ." Ngô Không hữu khí vô lực ứng một tiếng về sau, liền cả lợ phát phờ đứng ở đội ngũ phía trước nhất.

"Con gà nhỏ, tiểu bên ngoài, hộp nhỏ, tiểu đầu, ra khỏi hàng hành hình." Hiệp Vũ đại nhân Bình Đàm nói ra.

Bốn cái tướng mạo giống như đức tiểu nô vượn, vui mừng hơn hờ đi tới nơi này cái mới tới Tiểu Đan bên cạnh, giờ lên trong tay mình Thương bổng, liền bắt đầu hung hăng đánh đập Tiểu Đan.

Ngô Không nhàm chán đứng tại chỗ, không nhúc nhích mặc cho bốn cái Tiểu Viên cho mình thư giãn xương cốt, đối với loại này hưởng thụ lỗi nặng Vu trừng phạt hành hình, hắn vẫn là thật thích.

Đây cũng không phải bởi vì Ngô Không là ưa thích bị đánh đũa ngọc, chỉ có điều, để cho bốn cái một điểm tu vi đều không có Tiểu Viên, đi đánh một cái thân thể tổ chất đạt tới Dương Thần cửu cấp tuyệt thể Ma Viên, dù cho một chết cái này bốn cái Tiểu Viên, cũng là thương tổn không tính Không nửa sợi lông.

Đương nhiên, cái kia giả vờ giả vịt, này vẫn là phải muốn giả, nếu không lời nói, chẳng phải là quá đau đớn mọi người cảm tình.

"Ái chà chà, ta đau quá à." "Ai ô ô u, bắp chân, người đừng đánh ta bắp chân, ta bắp chân sợ nhất đánh, a . . . , đau quá à." "Đúng đúng đúng, bắp đùi cũng đừng đánh, ta bắp đùi cũng là rất sợ đánh, a . . . , thật sự là đau quá à." . . . , Ngô Không phi thường giả, phi thường tiện, phát ra các loại hận chết người không đền mạng chưa thoải mái gọi tiếng.

Rõ ràng một giờ sau, bốn cái Tiểu Viên đã nhanh một mồi gần chết, Ngô Không lúc này mới rất tốt bụng kết thúc trận này nhằm chán trò chơi.

"A, ta ngất đi qua." Ngô Không hô to một tiếng về sau, liền phi thường vô lại chậm rãi nằm rạp trên mặt đất, nhìn xem chung quanh phong cảnh về sau, chậm rãi nhắm mắt lại.

Hiệp Vũ đại nhân phần nộ trận cái này ra nháo kịch từ đầu nhìn thấy đuôi, hần hiện tại nhất định đều nhanh hận chết những bộ nhân sự đó đàn Tinh Tinh!

Lúc trước bộ nhân sự phần Nguyệt Nô tình phát cho hần Tiểu Đản trên lý lịch sơ lược, nói bởi vì Tiểu Đản nuôi dưỡng người đi đòi, cho nên lúc này mới đem cái này mạp mạp tiểu nô vượn, từ sau trừ phân phối đến hần tại đây.

Giới thiệu Tiểu Đản này một cột bên trên, nói Tiểu Đản làm người trầm mặc ít nói, trung thực bản phận, có thể chịu khổ nhọc, hơn nữa còn có nhất định đầu bếp kỹ năng, là một vị đáng giá bồi dưỡng ưu tú Nô vượn.

Thế nhưng là, tình huống thực tế là cái gì đây?

Cái này mới tới Tiểu Đản, ngày đầu tiên lúc báo danh đợi liên phạm nghiêm trọng đến trễ sai lầm, lúc ấy tự làm hiệp Vũ đại nhân cảm thấy phi thường không hài lòng, sau đó, ở sau đó trong hai tháng, theo hiệp Vũ đại nhân càng hiểu biết cái này Tiểu Đản, hần liền càng phát ra hận lên bộ nhân sự phần Nguyệt Nô tình.

Là, Tiểu Đản là trầm mặc ít nói không tệ, nhưng hần cả ngày tùm giống như cái 258 vạn một dạng, đến là cái có ý tứ gì?

Là, Tiểu Đản là trung thực bản phận không tệ,

Nhưng hần cả ngày không có chuyện tựa như cái đại gia một dạng, đến là cái có ý tứ gì?

Là, Tiểu Đản là chịu khổ nhọc không tệ, nhưng hần cả ngày bị đánh tám lần Đô giống như xoa bóp một dạng, đến là cái có ý tứ gì?

Hiệp Vũ đại nhân cảm Tiểu Đản tí xiu biện pháp đều không có, hần đời này liền không có gặp qua như thế kỳ hoa khoác Vân Nô vượn!

"Bốn người các người đem hần nhắc trở về đi, Đô nghe kỹ, nếu có người dám can đảm không hảo hảo huấn luyện lời nói, Tiểu Đản cũng là tám gương của các người! Biết không?" Hiệp Vũ đại nhân nghiêm túc đối với tiểu nô vượn bọn họ hô.

"Biết! Trung thành tuyệt đối! Tư thái uy nghiêm!" Bốn mươi lăm vị trí tiểu khoác Vân Nô vượn phi thường sợ hãi, đều nhíp la lớn.

Đây chính là Ngô Không duy nhất giá trị, cho sở hữu Tiểu Nô Lệ bọn họ, làm một cái hoàn mỹ Phản Diện Giáo Tài.

"Đại ca, Tiểu Đản thật nặng à, ta dứt khoát đem hần tùy tiện vứt trong bụi hoa quên." Con gà nhỏ thờ hồng học nói với đại ca.

"Đúng đấy, đại ca, Tiểu Đản thật sự là quá nặng." Tiểu bên ngoài cũng thờ hồng học nói ra.

"Đại ca, đem hần vứt trong bụi hoa đi, dù sao mỗi một lần Đô sẽ không có người phát hiện." Hộp nhỏ giảng một cái rất tốt lý do.

"Tốt, đem hần ném tới phía trước trong bụi hoa đi." Tiểu đầu làm đại ca, làm ra cuối cùng quyết định.

Thế là, bốn cái lười biếng tiểu nô vượn, trận Ngô Không ném tới một cái hoa trì bên trong về sau, liền vừa nói vừa cười rời đi nơi này.

Ngô Không nằm tại nằm mại trên bãi cỏ, mở ra hai mắt Lạc Tịch nhìn xem đỉnh đầu Lam Thiên Hòa đám mây trắng, trong lòng càng phát ra tư niệm lên thân nhân mình, băng hữu, Nhị Lâm Tự, Quá Tiên Sơn . . . , vân vân hết thấy liên quan tới Nhân Giới từng li từng tí.

Tinh Gia Thi nói cho hần biết nói, Nhân Giới thời gian so Ma Giới rõ ràng chậm 10 lần, hần tại Ma Giới 10 năm, Nhân Giới mới chỉ qua 1 năm mà thôi, cho nên, hần không cần sốt ruột, cũng có là thời gian, thế nhưng là, hần làm sao có khả năng sẽ không nóng nảy đâu?

"Người ngược lại là hảo tâm tình à? Vậy mà tại tại đây nhân nhả nhìn lên phong cảnh." Một vị thân cao ba mét khoác Vân Nô vượn, nhảy đến Ngô Không bên cạnh về sau, cười lạnh nói với hần.

"Há, là hoang vắng mờ mịt đại nhân à. Không có ý tứ, ta vừa rồi chịu đến thể phạt, hiện tại ta đã bản thân bị trọng thương dậy không nổi, cho nên, ta ban đêm liền không đi phiên trực." Ngô Không nhìn cũng chưa từng nhìn thân là Phó Tổng Quản hoang vắng mờ mịt đại nhân, hần không quan trọng nói ra.

"Tiểu Đản! Người đừng cho thể diện mà không cần! Người chẳng lẽ quên chính mình thân phận chân chính sao? Buổi tối hôm nay người nhất định phải hành động! Người nghe rõ chưa?" Hoang vắng mờ mịt đại nhân phần nộ nói với Ngô Không.

"Chó má thân phận chân chính, một cái Thủ Môn phá cửa Đình thôi, rất đáng được cả ngày đi một mực nhớ kỹ sao? Đại gia ta tối nay còn liền không hầu hạ." Nghĩ đến đây, Ngô Không rất khinh thường liếc mắt một cái hoang vắng mờ mịt về sau, rất kén chọn hần nói với đối phương.

"Hoang vắng mờ mịt đại nhân, người cũng đừng cho thể diện mà không cần. Buổi tối hôm nay, ta còn liền không đi phiên trực, người nghe rõ chưa?" Ngộ Không nhìn lên bầu trời, Bình Đạm nói ra.

"Tiểu tử người điên hay sao? Ta sau cùng hỏi lại người một lần, người ban đêm đến tham gia hay không tham gia hành động!" Hoang vắng mờ mịt đại nhân sát khí đằng đằng đối với Ngộ Không gầm nhẹ nói.

"Cút." Ngộ Không vẫn là nhìn lên bầu trời, Bình Đạm nói ra.

"Uống a ——, đồ hèn nhát! Phán đồ! Người đi chết đi!" Hoang vắng mờ mịt đại nhân thừa lấy chính mình này hai khóa thật dài răng thú, nhắc chân liền hướng phía Ngộ Không đầu đập xuống đi.

Ngộ Không không nhúc nhích nhìn lên bầu trời, mặc cho đối phương hung ác giẫm đầu mình, thẳng đến một phút đồng hồ sau, hắn cảm thấy không kiên nhẫn, lúc này mới ngón út hơi động một chút, trận đối phương diễm quỳ trên mặt đất.

"Uống a ——, người không phải Tiểu Đản! Người đến. . . ?" Hoang vắng mờ mịt còn không có nói hết lời, liền cảm thấy mình ở ngực đau xót, hắn mềm ngã trên mặt đất, vĩnh viễn cáo biệt mỹ lệ Ma Giới.

"Công tác nghiêm túc như vậy làm gì? Ta bắt quá chỉ là vênh lên cái Ben mà thôi, người đến mức như thế không buông tha sao? Ai. . . , coi như ta sợ người, ta tối nay đi vẫn không được sao." Nói, Ngộ Không chậm rãi đứng dậy, một chân liền đập mạnh trên mặt đất.

Theo Ngộ Không một cước này đập mạnh, một cái mười mấy mét sâu, dài hơn một mét, hơn nửa thước bao quát kê đất, xuất hiện ở trước mặt hắn.

"Chúng ta môn đình có sức mạnh, hắc, chúng ta môn đình có sức mạnh. Mỗi ngày mỗi ngày bận rộn công việc, hắc, mỗi ngày mỗi ngày bận rộn công việc. Giữ vững trong Ma cung viện, giẫm ra một cái động lớn. Cái tạo đến hoa tri, Biến à a biến dạng, ai hắc. . . . Chúng ta trên mặt phát hồng quang, chúng ta mở hôi đi xuống trôi. Vì sao? Vì cầu giải phóng! Vì sao? Vì cầu giải phóng ——! Ai - hắc - ai - hắc! Vì là Toàn Thế Giới hoàn toàn giải phóng!" Ngộ Không một chân trần hoang vắng mờ mịt đá tiến vào địa động, lại đem địa động lấp xong về sau, liền âm vang sai nhịp hát chính hấn cái biên ca khúc, gật gù đắc ý rồi đi cái này Tiểu Tiểu hoa tri.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5 :: Cho sử xuất cung

Lúc chạng vạng tối, Ngộ Không ăn xong cơm tối về sau, liền toàn thân say khướt đi vào nội cung Đông Môn.

"Tiểu Đản thật không dậy nổi, hấn lại giống như đại nhân uống rượu." Một cái tiểu nô vượn sùng bái nói ra.

"Đúng đây, ta cũng uống trộm qua tửu, tuy nhiên vật kia thật sự là cay chết, một chút đều không có nước trái cây dễ uống. Tiểu Đản lại dám từng ngụm từng ngụm uống rượu, thật sự là lợi hại!" Một cái khác tiểu nô vượn cũng sùng bái nói ra.

"Đúng! Tiểu Đản mạnh nhất, với lại hấn còn giống như không sợ đánh đây." . . . , rất nhiều tiểu nô vượn cũng bắt đầu lao nhao nghị luận lên.

Cơ hồ sở hữu chờ đợi thay ca tiểu nô vượn, Đô đối với Ngộ Không dám uống tửu dũng cảm hành vi, cảm thấy phi thường sùng bái, bội phục.

Đương nhiên, thích xen vào chuyện của người khác, đó cũng là ở đâu cũng sẽ không thiếu.

"Tiểu Đản! Người dám trực ban thời điểm uống rượu! Người chờ, ta không phải trận chuyện này nói cho hoang vắng mờ mịt đại nhân không thể! Hừ, người xong đòi!" Buổi sáng đập Ngộ Không một chân khô ngô tiểu nô vượn, tinh thần chính nghĩa tăng cao hướng về phía Ngộ Không hô.

"Nhìn người này hai cầu dạng, cáo ta? Người có lá gan đi địa ngục đâm thọc sao?" Ngộ Không ở trong lòng khinh thường sau khi nói xong, liền mắt say lơ đãng vòng ngược lại ở phòng nghỉ trên giường lớn, nằm ngáy o o đứng lên.

"Người ——!" Khô ngô tiểu nô vượn gặp Ngộ Không dám không nhìn hấn, liền nhắc chân muốn đập Ngộ Không.

"Không cho phép khi dễ Tiểu Đản!" "Đúng! Chúng ta không sợ người!" "Người dám đánh chúng ta, chúng ta liền đem chuyện này nói cho Tiểu Đản!" "Tiểu Đản tỉnh về sau khẳng định sẽ đánh người!" . . . , hai mươi mấy cái tiểu nô vượn ngăn tại Ngộ Không trước người, nhao nhao lấy dũng khí, đối với khô ngô tiểu nô vượn phần nộ chỉ trích đứng lên.

"Ngươi, các ngươi, các ngươi Đồ không học tốt! Ta nói cho hoang vắng mờ mịt đại nhân đi, các ngươi chờ lấy!" Khôi ngô tiểu nô vọt thấy một lần nhiều người như vậy vây quanh hắn, nhất thời liền sợ lên, kêu gào một câu sau khi liền chạy ra phòng nghỉ.

"A! Hắn chạy, hắn chạy, chúng ta thắng lợi!" "Không bản sự, liền sẽ đâm thọc!"

"Thật tốt, tất cả mọi người đừng vây quanh Tiểu Đản, để cho hắn thật tốt ngủ đi." "Ừm, chúng ta một hồi trận đội ngũ đứng hơi chặt chẽ một chút, tốt Bang Tiểu Đản trốn ban nhi." "Ngươi ngốc à, chặt chẽ một chút có cái gì rảnh rỗi, ta chẳng thán cũng không đi, vừa vặn hai nhóm cái hai mươi bốn người." "Tốt, chủ ý này hay." . . . , tiểu nô vọt bọn họ phát bắt đầu thương nghị, như thế nào trợ giúp Ngô Không trốn ban nhi.

Cuối cùng, mọi người quyết định lưu lại một người chiếu cố Ngô Không, đồng thời mọi người thống nhất đường kính, nếu như phát hiện liền nói Ngô Không bệnh, một người khác vì là chiếu cố Ngô Không, hai người liền đều không có tới làm.

Sáu giờ tối thời điểm, trong phòng nghỉ tiểu nô vọt bọn họ, treo lên mười hai vạn phần tinh thần, ngừng đầu ưỡn ngực sắp xếp chỉnh tề đội ngũ, hướng phía nội cung Đông Môn đi đến.

"A. . . , thật thoải mái à, đi, đi làm." Đám tiểu đồng bạn vừa đi, Ngô Không liền đuổi người một cái từ trên giường ngồi xuống, hắn mỉm cười đối với lưu lại cái kia tiểu nô vọt nói ra.

"Tiểu Đản, ngươi tình a? Cái này. . . , chúng ta đều đã thương lượng. . . ." Tiểu nô vọt còn không có đem lời kể xong, Ngô Không liền đem hắn lời nói cắt ngang.

"Hắc hắc hắc, ta biết, ngươi cái gì Đồ đừng nói, chúng ta đi thôi." Ngô Không mỉm cười sau khi nói xong, liền lôi kéo đối phương cửa trước đi ra ngoài.

Sáu giờ rưỡi thời điểm, một ngàn tên người mặc che mặt áo choàng người thần bí, ở bên trong cung thống lĩnh tổng quản Độc Cô nguyên chỉ huy dưới, lặng yên không tiếng động từ cung nội đi vào Đông Môn.

"A? Hôm nay là người nào ở đây Linh Ban, để cho hắn đi ra gặp ta." Thân mang màu trắng thêu hạc cẩm bào suất ca Độc Cô nguyên, mặt không biểu tình đối với tiểu nô vọt bọn họ nói ra.

Hoang vắng mờ mịt Phó Tổng Quản bị trông ở trong đất chờ lấy nở hoa chút đấy, cho nên căn bản là không có thời gian tới làm.

Thủ vệ Đông Môn tiểu nô vọt bọn họ Lúc này Đồ dọa sợ, nhao nhao run lấy bầy lấy, không biết nên trả lời như thế nào tổng quản vấn đề.

Độc Cô Nguyên Nhất xem đám này thẳng nhai con, dám không trả lời chính mình vấn đề, hắn nhất thời liền đem sắc mặt trầm xuống, chuẩn bị Trọng Phạt đám này lớn mật Tiểu Nô Lệ.

"Hồi bẩm đại nhân,

Hoang vắng mờ mịt Phó Tổng Quản buổi tối hôm nay vẫn luôn không có tới Đông Môn, hắn khả năng có chuyện gì tình phải xử lý, bị trì hoãn đi." Ngô Không đi đến Độc Cô nguyên trước người, cúi đầu ôm quyền hướng về đối phương đáp.

"Hừ, thân là Phó Tổng Quản dám tự ý rời vị trí, thật lớn mật. Trận thành môn mở ra cho ta, ta muốn xuất cung." Độc Cô nguyên mặt không biểu tình đối với Ngô Không phản phô nói.

"Mời đại nhân trận lệnh bài giao cho ta nghiệm xem, nếu không có lệnh bài, chúng ta không thể vì đại nhân mở cửa." Ngô Không vẫn như cũ cúi đầu ôm quyền nói với đối phương.

Độc Cô Nguyên Nhất xem cái này Tiểu Mập Mập gan rất lớn à, giống như chính mình cái này nội cung thống lĩnh nói chuyện, một chút Đồ không mang theo run, nhất thời, trong nội tâm đối với Ngô Không ấn tượng thuận tiện một chút.

Hắn từ trong ngực trận xuất cung lệnh bài giao cho Ngô Không về sau, liền nhiều hứng thú đánh giá đến Ngô Không, cái này vừa nhìn, Độc Cô nguyên lập tức liền phát hiện Ngô Không Tiên Thiên cứu cấp tu vi.

"Đại nhân, lệnh bài không có vấn đề, xin ngài cất kỹ. Mở cửa thành!" Ngô Không cung cung kính kính trận lệnh bài giao cho Độc Cô Nguyên Hậu, hướng về phía đám tiểu đồng bạn lớn tiếng ra lệnh.

"Ngươi tên là gì?" Độc Cô nguyên tiếp nhận lệnh bài về sau, mỉm cười đối với Ngô Không hỏi.

Ngô Không phi thường không thích mình bây giờ giả danh, cho nên hắn vô cùng không tình nguyện, nhỏ giọng nhanh chóng Hồi Đạo: "Tiểu Đản."

"Tiểu Đản? Ha ha ha. . . , cái tên này cùng ngươi thật là phối. Ngươi rất tốt, trưa mai ngươi đến thống lĩnh phủ gặp ta." Độc Cô Nguyên Vi cười sau khi nói xong, liền dẫn một ngàn tên người thần bí nhanh chóng ra Đông Môn.

"Tiểu Đản! Ngươi quả thực là quá lợi hại!" "Tiểu Đản! Đây chính là thống lĩnh tổng quản à! Ngươi cũng dám cùng hắn nói chuyện!" "Tiểu Đản! Ngươi một bước đăng thiên à!" . . . , đóng kỹ thành môn về sau, cơ hồ sở hữu tiểu nô vọt Đồ thần sắc kích động, bắt đầu tán thưởng lên Ngô Không vừa rồi lớn mật hành vi.

"Thống lĩnh tổng quân tính là cái gì chứ, ta gặp qua Ngưu Nhân nhiều. Hừ, hần bắt quá chỉ là cái Tiểu Tiểu thống lĩnh tổng quân mà thôi, được không lên sao?" Ngô Không trong nội tâm cùng khinh thường nói ra, bắt quá, hần đối với này một ngàn tên không thấy mặt Không người thần bí, lại cảm thấy hết sức tò mò.

"Ha-Ha. . . , không có gì, không có gì, ta là người cũng là gốc lớn mặt. Đúng, các người ai biết những áo choàng đó khách, đến là làm gì?" Ngô Không cười ha hả hướng về mọi người hỏi.

"Ta biết, ta biết, những người kia là bảo hộ Hoàng Thượng cho Sứ! Siêu cấp lợi hại đây!" Một cái tiểu nô vượn lớn tiếng đối với Ngô Không giảng đạo.

"Không tệ, cho sứ là Siêu siêu cấp lợi hại! Với lại, bọn họ còn giống như không cần mãi mãi cũng biến thân đây!" Một cái khác tiểu nô vượn hăm mộ giảng đạo.

"Thôi đi, các người nói Đồ không tính là gì. Ta nghe nói, Hoàng Thượng còn trận những tốt đó xem cung nữ tỷ tỷ, ban thưởng cho Sứ bọn họ làm lão bà đây! Lợi hại à?" Cái thứ ba tiểu nô vượn vô cùng hăm mộ giảng đạo.

"Lão bà là làm gì?" "Người thật đúng là không kiến thức, lão bà chính là có thể cùng một chỗ ngủ tỷ tỷ." "Cái này có cái gì tốt hăm mộ, không cần vĩnh viễn biến thân mới là lớn nhất quang vinh." "Đúng đây, lão bà có cái gì tốt hiếm có, vẫn là không cần vĩnh viễn biến thân tốt." . . . , đón lấy thời gian bên trong, tiểu nô vượn bọn họ nhao nhao thảo luận đưa đến là lão bà tốt, vẫn là mãi mãi cũng không cần biến thân tốt, cái này một vấn đề quan trọng.

"Những người đó chính là cho Sứ sao? Quả nhiên là lợi hại vô cùng. Nếu như ta nếu là có thể lên làm cho Sứ lời nói, chẳng phải là liền có thể xuất cung sao? Bất quá. . . , bọn họ chức trách rõ ràng cũng là bảo hộ Hoàng Thượng, lại dám len lén chuồn đi chơi, đây cũng quá không chuyên nghiệp à? Cái này nếu là xảy ra chuyện lời nói. . . , hắc, ta suy nghĩ những thứ này làm gì? Quan ta cái rắm sự tình, thích thế nào sao thể đi, Ma Hoàng chết cho phải đây, tiếp tục lười biếng." Nghĩ đến đây về sau, Ngô Không trên mặt lấy mỉm cười không nhúc nhích đứng ở nơi đó, tiếp tục tu luyện lên thanh tịnh Tâm Quyết.

Buổi tối bây giờ nữa, Thăng Thiên thành trong phủ thành chủ, Lúc này, phụ thuộc Vũ Văn Thế Gia Nhất Hệ, sở hữu to to nhỏ nhỏ đám quan chức, toàn bộ Đồ khác thường tụ ở chỗ này.

"Đại ca, Độc Cô nguyên hiện tại đã bị bắt sống, phân tán trong thành những cái kia cho Sứ, cũng toàn bộ Đồ bị chúng ta người bắt lại. Đại ca, đón lấy chúng ta làm sao bây giờ?" Thăng Thiên thành chủ Vũ Văn lựa thừa, thấp thòm trong lòng kích động, hướng về đại ca của mình hỏi.

Đại tuệ Quốc Công tước Vũ Văn quả, mặt không biểu tình ngồi ngay ngắn ở chủ vị phía trên, chém đinh chặt sắt đối với đệ đệ mình ra lệnh: "Phái người nói cho ti mã khải, hần có thể động thủ." Nói xong, Vũ Văn quả liền dựa vào ghế, chậm rãi nhắm mắt lại, bắt đầu kiên nhẫn đợi.

Đại diệt mười bốn năm ngày mười tháng ba buổi chiều, theo Vũ Văn quả đạo mệnh lệnh này truyền đạt mệnh lệnh, một trận mưa đỏ đã lâu dơ bản hành động, bắt đầu ở Ma Giới thủ đô Thăng Thiên nội thành toàn diện tiến hành, các loại lòng dạ khó lường ti tiện nhân vật, cũng đều nhao nhao bắt đầu vội vã không nhịn nổi hoá trang lên sân khấu.

Đệ Lục Chương: Sau cùng 1 Bộ

Mười một tháng ba ngày rạng sáng bốn giờ tả hữu, hơn mười vị người mặc che mặt áo choàng cho Sứ, lung la lung lay đi vào nội cung Đông Môn.

"Mở. . . , mở cửa, Lão. . . , lão từ tới!" Một vị toàn thân tửu khí cho Sứ, đầu lười rất bất lợi Tác hô lên ước định ám hiệu.

Dựa theo kế hoạch đã định, lúc này hoang vắng mờ mịt Phó Tổng Quân hần là giả ý kiểm tra một chút, sau đó liền đem Đông Môn cho mở ra, sau cùng giết sạch sở hữu Thủ Môn môn đinh về sau, lại từ một vị quen thuộc nội cung tình huống tiểu nô vượn, mang theo mọi người trực tiếp đi trận Ma Hoàng bắt lấy.

Tóm lại một câu nói, cái kia chính là phải tất yếu làm đến, nhanh, Chuẩn, hung ác, tuyệt đối không thể để cho Ma Hoàng chạy thoát, nếu không lời nói, buổi tối hôm nay hết thảy hành động, vậy thì đồng nghĩa với là phí công nhọc sức.

Lúc này, mưu phản hành động đã tiến hành đến một bước cuối cùng, cũng là mấu chốt nhất một bước, Thăng Thiên thành nội thành, ngoài thành, Ma Cung toàn bộ bên ngoài cung. Lúc này, đều đã bị lấy ti mã khải cầm đầu phản quân khống chế, chỉ cần lại đi đến một bước cuối cùng, như vậy, Hùng Bá Chúc Châu, U Châu hai trăm năm đại tuệ đế quốc, tại sau ngày hôm nay, liền đem hoàn toàn trở thành lịch sử.

"Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Hoang vắng mờ mịt Phó Tổng Quân hôm nay trốn việc, chúng ta làm sao bây giờ à?" Một cái tiểu nô vượn hoang mang lo sợ nhỏ giọng nói ra.

"Đúng vậy nha! Đúng vậy nha! Chúng ta làm sao bây giờ à?" Một cái khác tiểu nô vượn cũng thất kinh nhỏ giọng nói ra.

Hơn những tiểu nô đó vượn, Lúc này cũng đều là hai chân run lên nghị luận ầm ĩ.

"Tiểu Đan rất mạnh! Chúng ta để cho Tiểu Đan làm chủ không là tốt rồi? Nhanh đi trận Tiểu Đan gọi tới!" Một cái Ngô Không ngoan cố mà Fan, hướng về đám tiểu đồng bạn đề nghị.

Cái này một đề nghị lập tức liền đạt được tất cả mọi người hỗ trợ, thế là, lập tức liền có một cái tiểu nô vượn, gấp hồ hồ hướng phía phòng nghị chạy tới.

Lúc này, trang điểm vì là cho Sứ , chờ đợi lấy hoang vắng mờ mịt Phó Tổng Quân mở cửa kiêu Thực Quân Thống tiến ti mã khải, hiện tại đã nhanh gấp điên!

"Chuyện gì xảy ra đây? Hoang vắng mờ mịt cái kia Tiệp Nô chẳng lẽ lâm trận lật lọng sao? Đáng chết!" Nghĩ đến đây, ti mã khải chậm rãi liền đem chính mình cánh tay phải giơ lên, làm hoạt động bà vai động tác.

Mai phục tại Đông Môn trong bóng râm hơn hai vạn tên Phán Hư Vô Sĩ, vừa nhìn thấy đại soái động tác, toàn bộ đồng loạt nắm tay, ấn tại vũ khí mình phía trên, trong một chớp mắt, toàn bộ Đông Môn trước nhiệt độ lập tức liền lạnh lẽo hạ xuống.

Ngay tại ti mã khải muốn ra lệnh một tiếng huyết tẩy Đông Môn thời điểm, Ngộ Không thần sắc ngưng trọng cuối cùng đi vào cửa cung phía trên.

Vừa nhìn thấy phía dưới mấy vị kia sát khí đằng đằng cho Sứ, Ngộ Không lập tức liền biết mấy người kia tuyệt bức là có vấn đề, thế nhưng là, hần hiện tại không dám loạn động một chút, cũng không dám nói lung tung một chữ đi ra!

Ngộ Không tuy nhiên không biết tại đen nhánh trong bóng đêm, đến mai phục bao nhiêu Đinh Tiêm Cao Thủ, nhưng

Hắn lúc này nhìn về phía trước bên ngoài cung, giống như là đối mặt với một cái tùy thời mà động khát máu quái thú một dạng, loại kia lo lắng thấu xương cảm giác sợ hãi, không thể nghi ngờ là đang cảnh cáo hắn nhất định không thể làm loạn, bằng không thì chết định.

"Tiểu đầu, hộp nhỏ, hai người các ngươi tới." Ngộ Không trầm giọng liền đem hai cái phụ trách gõ cảnh báo tiểu nô vượn, kêu tới mình bên cạnh.

Tiểu đầu, hộp nhỏ Tương nhìn nhau một cái về sau, liền thành thành thật thật đi vào Ngộ Không bên cạnh.

Ti mã khải ở phía dưới nhìn thấy một màn này, trong lòng lập tức liền định ra đến, hắn trợn cánh tay trái nâng lên thả ở sau gáy bên trên sờ sờ về sau, toàn bộ Đông Môn tựa như đóng băng Lăng liệt bầu không khí, trong chốc lát liền biến mất không còn tăm hơi vô tung.

"Các ngươi hiện tại cũng nghe kỹ cho ta, cẩn thận nghe kỹ! Nếu như các ngươi muốn sống lời nói, liền lập tức trận chính mình lễ Thương ném tới bên ngoài cửa cung mặt. Ai dám không làm theo lời nói? Ta hiện tại liền giết chết hắn." Lạnh lùng sau khi nói xong, Ngộ Không nhất chương liền đập tới trước mặt trên tường thành.

Tiểu nô vượn bọn họ vừa nhìn thấy trên tường thành cái kia, hướng phía dưới sập nửa mét không chỗ dựa, toàn bộ Đô lăng một lúc sau, tựa như là vút Viper một dạng, nhao nhao hoảng sợ trận trong tay mình lễ Thương ném tới ngoài cửa cung.

Ti mã khải vừa thấy được ném cửa cung lễ Thương, vậy đơn giản Đô cao hứng điên,

Hắn đối với chung quanh đám thân vệ nói đi chữ về sau, liền vút một chút nhảy đến cửa cung phía trên.

"Đại nhân, chúng ta Đông Môn sở hữu môn đình Đô nguyên ý đầu hàng, phối hợp đại nhân hết thảy hành động, mời đại nhân tha cho chúng ta nhất mệnh." Ngộ Không căn bản cũng không các loại ti mã khải lên tiếng, hắn cực độ, cực độ, cực độ khẩn trương hướng về đối phương khẩn cầu.

Theo ti mã khải mấy người chiếm lĩnh Đông Môn, luôn luôn mai phục tại trong bóng tối các võ sĩ, cũng đều toàn bộ nhanh chóng Hướng Đông trước cửa tập kết tới.

Tiểu nô vượn bọn họ nhìn xem phía dưới không ngừng tụ tập Vô Sĩ, bọn họ cũng rất cuộc mình bạch, hiện tại đến là phát sinh cái dạng gì sự tình, Tiểu Đan lại vì cái gì muốn bọn họ ném đi vũ khí.

"Ngươi chính là Tiểu Đan sao? Ngươi rất không tệ, Hoàng Thượng hiện tại ở đâu đây?" Ti mã khải cường chế mình lúc này tâm tình kích động, Bình Đàm đối với Ngộ Không hỏi.

"Có ý tứ gì? Cháu trai này vậy mà nhận biết ta? Ta dựa vào dựa dựa dựa dựa à! Ta cái này không may thân phận, vậy mà mẹ hắn là cái không biết xấu hổ dẫn đường đảng! Hoàng Thượng ở đâu? Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai à!" Cực độ chán kinh nghĩ đến đây về sau, Ngộ Không trên trán mồ hôi lạnh, xoát một chút liền toàn bộ Đô chảy xuống tới.

Ngay tại Ngộ Không gấp muốn tự sát thì bên cạnh hắn một cái tiểu nô vượn, vô cùng khiếp đảm lắp bắp nhỏ giọng nói ra: "Ta. . . , ta biết."

Tiểu nô vượn thốt ra lời này lối ra, tất cả mọi người ánh mắt Đô gom lại trên người hắn.

"Bắp chân, ngươi chớ khẩn trương, cũng không cần sợ hãi, không có việc gì. Ngươi cẩn thận trận biết tin tức nói rõ, có thể sao?" Ngộ Không thần sắc kích động vạn phần, bình thân nói với tiểu đồng bọn họ.

Bắp chân rụt rè nhìn xem Lão Đại cổ vũ ánh mắt, hắn ổn định tâm thần về sau, trận chính mình trùng hợp nhận được tin tức, thành thành thật thật nói ra.

"Ta, ca ca ta tại tây các đi làm. Hắn, hắn giữa trưa đến xem ta thời điểm, vội vội vàng vàng cho ta một chút đồ chơi về sau, liền, liền đi. Hắn, hắn nói là, Hoàng Thượng buổi tối hôm nay, phải ngủ tại tây các, cho nên hắn nhất định phải trở lại chuẩn bị." Bắp chân đáp nói lắp ba nhỏ giọng giằng dụa.

"Tốt ——! Tiểu Đan, mau dẫn ta đi tây các!" Ti mã khải cực kỳ hưng phấn hướng về Ngộ Không hạ lệnh.

Thắng Thiên Ma Cung chia làm nội ngoại hai cung, bên ngoài cung là hoàng đế văn phòng địa phương, sở hữu lực lượng thủ vệ cũng đều an bài ở chỗ này, Các Đại Thần đối với bên ngoài cung tình huống trên cơ bản Đô như lòng bàn tay, nhưng nội cung tình huống liền xong khác nhau hoàn toàn.

Nội cung mới là hoàng đế chân chính sinh hoạt, hưởng thụ Gia, nơi nào là Các Đại Thần căn bản cũng không khả năng đặt chân địa phương, cho nên, cũng căn bản là không có có bất kỳ một cái nào đại thần, biết nội cung cụ thể bố cục tình huống, hoàng đế ở nơi nào nghỉ ngơi, nội cung chạy trốn mật đạo là ở nơi nào, chờ một chút hàng loạt muốn mạng vấn đề, toàn bộ đều là đại tuệ đế quốc bí mật bên trong bí mật.

Không chỉ có như thế, cho dù là nội cung bọn nô bộc, đối với nội cung tất cả điện tình huống cụ thể, cũng giống vậy là hoàn toàn đều không hiểu.

Trên cơ bản sở hữu nô bộc cả đời Đồ ra không nội cung, với lại, cả đời nhiều nhất chỉ có thể vào đến cực ít hai ba cái trong cung điện công tác sinh hoạt, đối với hân cung điện tình huống, bọn nô bộc đời này Đồ là không thể nào biết.

Vũ Văn Thế Gia tốn hao thiên đại khí lực, mới thành công tại trong nội cung xếp vào cực ít mấy cái thám tử, bên trong một cái ở phía sau trừ công tác thám tử, tốn hao chính mình ròng rã cả đời thời gian, tại trước khi chết mới thành công chế tạo ra một tấm, phi thường giản lược nội cung địa đồ, đồng thời đem tấm này Đồ truyền cho chính mình Đường Tử, cũng chính là chân chính Tiểu Đan.

Tiểu Đan cũng không có Lệnh Dưỡng Phụ thất vọng, hân tại một mực ghi lại tấm kia Đồ về sau, liền dùng sức chính mình tất cả vốn liếng, cuối cùng mưu đến một phần Đông Môn môn đình việc phải làm, đáng tiếc, ngay tại hân muốn đuổi phó Đông Môn đưa tin trên đường, cái này trung thành tuyệt đối tiểu mật thám, vĩnh viễn biến mất tại trong nội cung.

Nếu như ti mã khẩn hiện tại nhìn thấy là chân chính Tiểu Đan, như vậy bọn họ những này loạn thần tặc tử hôm nay chỗ phạm mưu phản hành động, là nhất định thất bại.

Bởi vì, chân chính Tiểu Đan chỗ nhớ kỹ tấm kia Đồ bên trên, căn bản là không có có tây các vị trí!

Bất quá, tạo hóa trêu người, ti mã khẩn hiện tại bản thân nhìn thấy cái này Tiểu Đan, lại hoàn toàn cũng là một cái không thể giả được đại mạo bài hàng.

Tinh Gia Thi rời đi Ma Cung trước đó, lại hoàn toàn liền đem toàn bộ nội cung sở hữu cung điện vị trí, tính cả nội cung các nơi sở hữu Thủ Bị chỗ, Đồ một mạch nhét vào Tiểu Khôi Lỗi trong đầu.

"Đại nhân, ta biết một đầu tiểu lộ, có thể tại mười phút đồng hồ bên trong đến tây các, với lại dọc theo đường chỉ có hai nơi thăm thê. Ta cái này cho đại nhân dẫn đường." Ngộ Không phi thường chân chó hướng về ti mã khẩn nói ra.

"Ha ha ha. . . , tốt ——! Ha ha, thăm thê? Tiểu bọn họ! Đồ theo sát ta! Thiên Thu Bá Nghiệp! Ngay tại hôm nay! Giết ——!" Ti mã khẩn một cái liền đem Ngộ Không xách trong tay, sát khí trùng thiên xoay người lại ra lệnh một tiếng về sau, liền dần dần hai vạm tên tinh nhuệ Võ Sĩ, hướng vào phía trong cung chỗ sâu giết đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7:: Tây các nhàn tự

Mấy ngàn cây hoặc trường hoặc ngắn, hoặc thô hoặc mảnh màu trắng bạc tròn quăn, giống như nắm ở cùng một chỗ tùy ý từ phía trên ném giống như, tức lộn xộn lại có thứ tự vừa lúc liền trên mặt đất, cộng đồng tạo thành một cái Trừu Tượng lập thể đồng tước khung xương.

Ở cái này cao mấy trăm thước khung xương, Thượng Bộ ngã về tây vị trí, một cái tinh xảo mộc mạc chất gỗ lâu nhỏ, vừa vận liền an an ổn ổn tọa lạc tại, những cái kia tùy ý xen kẽ Ngân quán ở giữa.

Toà này có thứ tự lại hỗn loạn, nguy hiểm lại bình ổn, Trừu Tượng lại Cổ Điện kiến trúc, cũng là đại tuệ đế quốc Đệ nhất? Hoàn? Dương Thiên bỏ, thích nhất tây các.

Lúc này, hai vạm phản quân lạng yên không tiếng động tới chỗ này, trận cả tòa tây các cho vây cái chặt như nêm cối.

Ti mã khẩn ngừng đầu nhìn toà kia lóe lên ánh đèn Tiểu Lâu, hân lấp bấp hướng về Ngộ Không hỏi: "Nhỏ, Tiểu Đan, như, như thế nào đi lên." Nói, hân liền buông tay trận Ngộ Không để dưới đất.

"Làm sao đi lên? Ngươi mất què sao? Chẳng lẽ không nhìn thấy cái kia loạn thất bát tao xoay tròn thang lâu?" Ngộ Không ở trong lòng khinh bỉ nói một câu về sau, liền phi thường chân chó Hồi Đạo.

"Đại nhân, ta vì là ngài phía trước dẫn đường." Nói xong, Ngộ Không liền hướng phía xoay tròn thang lâu đi đến.

Ti mã khăn một cái liền giữ chặt Ngô Không, hần hơi ngấm lại về sau, liền đem Ngô Không cho buông ra, cởi áo choàng tử tử tể sửa sang một chút chính mình Quân Phục, ti mã khăn không lưu loát nói ra.

"Tại chỗ cảnh giới, bất kỳ cái gì người đều không thể đập vào tây các, kẻ trái lệnh di tam tộc. Đi thôi." Sau khi nói xong, ti mã khăn liền do Ngô Không dẫn đường đập vào tây các.

"Bê tôi, kiêu Thực Quân Thống tiến ti mã khăn, yết kiến bệ hạ!" Lên tới Tiểu Lâu về sau, ti mã khăn cung cung kính kính đứng ở ngoài cửa Hành một cái quân lễ, lớn tiếng bẩm nói.

Qua có trong một giây lát công phu, một đứa bé mà mặt mũi tràn đầy vẻ sợ hãi mở ra đại môn về sau, tư thái vô cùng trang trọng la lớn: "Quân, Chuẩn kiêu Thực Quân Thống tiến ti mã khăn, yết kiến!" Nói xong, cái này Tiểu Nô Lệ liền ngừng đầu ưỡn ngực hướng về trong các đi đến.

Ngô Không giống như ti mã khăn lên tới Tiểu Lâu lầu hai thư phòng về sau, cuối cùng nhìn thấy đại tuệ Quốc hoàng đế Dương Thiên bỏ chân dung.

Vị này trung niên hoàng đế mặc lấy một thân hắc sắc Bàn Long cẩm bào, một tay cầm một bản Thi Tập, nằm nghiêng tại một tấm Tiểu Tiểu Giường Ngủ phía trên, trên mặt lấy mỉm cười, say sưa ngon lành đang xem sách.

Ti mã khăn thân sắc vô cùng phức tạp nhìn xem chúa công, hần chậm rãi đi về phía trước một bước, cung cung kính kính cúi đầu chấp tay nói ra: "Bê tôi. . . , bê tôi. . . , bê tôi. . ." Không đợi hần lại áp ứng xep bụng nói xong, Dương Thiên bỏ liền nhàn nhạt mở miệng.

"Việc đã đến nước này, người cũng không cần lại nói thêm cái gì, không có ý tứ gì. Ngày mai Tảo Triều thời điểm, trầm tự sẽ cho mọi người một cái công đạo. . . , chung quy là quân thần một trận, trăm hi vọng người không cần quấy rối nội cung, người đi đi." Bình tĩnh sau khi nói xong, Dương Thiên bỏ liền lại mỉm cười nhìn lên trong tay Thi Tập, từ đầu đến cuối, hần đều không có xem ti mã khăn liếc một chút.

"Hoàng Thượng ——! Tay nhỏ đáng chết à ——!" Luôn luôn lẳng lẳng đứng ở một bên Tiểu Nô Lệ, nghe xong chủ nhân lời nói về sau, hần cuối cùng rốt cuộc ngăn không được trong lòng bi thương tình, hô to một tiếng, liền đụng đầu vào tây các phòng trụ phía trên, tại chỗ liền óc vỡ toang hấp hối.

Nô lệ tự sát phương pháp cho tới bây giờ đều chỉ có một loại, cái kia chính là nhất đao đâm vào chính mình trái tim, sau đó lại dùng lực một quấy, nếu như không phải là không có biện pháp lời nói, sở hữu nô lệ đều chỉ chọn dùng loại phương thức này, tới kết thúc chính mình bi thảm cả đời.

Tay nhỏ kịch liệt tuần người hành vi, nhất thời liền đem trong phòng ba người toàn bộ Đồ kinh ngạc đến ngây người!

Ngô Không một bước liền tới đến tay nhỏ bên cạnh, trong nháy mắt Bang tay nhỏ Phong Huyệt cầm máu về sau, liền từ túi quần không gian đại lý, móc ra một hạt viên thuốc nhét vào tay nhỏ miệng bên trong.

"Tay nhỏ thế nào?" Dương Thiên bỏ buông xuống Thi Tập về sau, lo lắng hướng về Ngô Không hỏi.

"Chết không!" Ngô Không cảm tức nhìn Dương Thiên bỏ, phi thường tức giận đáp.

Ti mã khăn do dự nhìn xem Dương Thiên bỏ, cuối cùng cắn răng một cái nói với Ngô Không: "Trận viên này khóa thân thể hoàn giao cho bệ hạ." Nói xong, hần liền đem một hạt kim sắc viên thuốc giao cho Ngô Không.

Nhìn thấy Dương Thiên bỏ ăn vào viên này đan dược,

Sau đó sở hữu tu vi Đồ khóa kín, ti mã khăn lúc này mới mặt dày mày dạn, hướng về chúa công Hành một cái đại lễ về sau, liền lôi kéo Ngô Không chuẩn bị rời đi nơi này.

"Chờ một chút, trầm thân là cửu ngũ chí tôn, làm sao có thể không người hầu hạ? Trước tiên đem cái này tiểu nô, cho trầm ở lại chỗ này đi." Dương Thiên bỏ bình tĩnh đối với ti mã khăn phân phó nói.

Ti mã khăn biết mình vị chúa công này, luôn luôn cũng là phi thường chú trọng phô trương, với lại hần cũng không cho rằng Ngô Không lại trợ giúp Dương Thiên bỏ chạy trốn, thế là, hần liền giữ Ngô Không lại về sau, tự mình một người dưới tây các.

"Ta vừa mới nghĩ đến một bài thơ, người muốn nghe xem sao?" Dương Thiên bỏ mỉm cười hướng về Ngô Không hỏi.

"Nhược trí, người cũng là cái người sắp chết, còn làm chó má thơ à?" Trong lòng khinh bỉ Chi Cực chửi một câu về sau, Ngô Không liền cảm ghét đáp: "Không có hứng thú, cũng không muốn nghe."

"Ta bài thơ này đây chính là có thể lưu truyền thiên cổ, ai. . . , người không muốn nghe lời nói, thật sự là phi thường tiếc nuối." Dương Thiên bỏ mỉm cười nói với Ngô Không.

"Cất. . . , người một cái Hôn Quân làm thơ cũng có thể lưu truyền thiên cổ? Ta khuyên người vẫn là tỉnh đi, ta cũng không phải người dám kia sẽ chỉ vượt mong ngửa Gian Thần!" Ngô Không cười lạnh đối với Dương Thiên bỏ châm chọc nói.

"Hôn Quân? Ha ha ha. . . ! Người đứa trẻ này mà vậy mà nói trầm là Hôn Quân? Người cái chuyện cười này thật sự là quá thú vị. Người năng lượng nói cho ta một chút, ta đến là bất tỉnh ở đâu sao?" Dương Thiên bỏ mỉm cười hướng về Ngô Không hỏi.

"Ta cũng không phải Ma Giới người, ta làm sao biết người bất tỉnh ở đâu?" Nghĩ đến đây, Ngô Không mười phần mạnh miệng đáp: "Nếu như người

không phải Hôn Quân lời nói, làm sao có khả năng sẽ luân lạc tới loại tình trạng này? Ngươi đương nhiên cũng là một cái to lớn Hôn Quân!" Nói xong, Ngô Không liền khinh bỉ nhìn xem Dương Thiên bỏ.

"Trăm mười ba tuổi bị phong Tần Vương, quan bá Trữ Quốc, Chức Châu tổng quản; mười chín tuổi thì thống binh trăm vạn dẹp yên toàn bộ Trần Quốc; hai mươi một tuổi, bình định Chức Châu phản loạn; ba mươi một tuổi, cưỡng đoạt Thái Tử Chi Vĩ, được lập làm đại tuế thái tử; 35 tuổi, Tiên Hoàng băng hà về sau, kế nhiệm vì là đại tuế hoàng đế!" Dương Thiên bỏ giảng ở đây thời điểm, trên mặt lấy tự hào mỉm cười, cúi đầu nhắm mắt dừng lại.

"Dựa vào? Thật giả à? Con hàng này có mạnh như vậy sao? Thôi ngu bức a?" Ở trong lòng nửa tin nửa ngờ Tưởng một lúc sau, Ngô Không cắt ngang Dương Thiên bỏ nhớ lại, hần gừ khi mười phần kiên định lớn tiếng nói.

"Hảo, hảo hán không đề cập tới năm đó dừng cảm! Ngươi làm hoàng đế về sau liền lập tức Biến đồ ăn, ngươi đương nhiên cũng là một cái to lớn Hôn Quân!" Nói xong, Ngô Không liền vô cùng không phục nhìn xem Dương Thiên bỏ.

Dương Thiên bỏ chậm rãi mở ra hai mắt, hần không nói câu nào, cứ như vậy trên mặt lấy ảm áp mỉm cười, khoan thai nhìn đối phương.

Ngô Không ngay từ đầu còn dám vô cùng tự tin cùng Dương Thiên bỏ đối mặt, thế nhưng là, hần càng xem Dương Thiên bỏ cặp kia tràn ngập trí tuệ ánh mắt, hần liền càng không tự tin, thế là, Ngô Không thẹn quá hoá giận lớn tiếng giảng đạo.

"Xem, xem, xem, ngươi xem cọng lông mà à xem! Ngươi, ngươi chính là cái Hôn Quân!" Nói xong, Ngô Không liền quệt miệng nghiêng đầu đi.

"Ha ha ha ha. . . , ngươi đứa trẻ này mà thật sự là chơi thật vui. Ai. . . , ta nếu là sớm một chút phát hiện ngươi liền tốt, ngươi thật sự là quá thú vị. Ta biết, ngươi Thực không phải Ma Giới người, ta nói đúng sao?" Dương Thiên bỏ mỉm cười hướng về Ngô Không hỏi.

Ngô Không trong nháy mắt liền vọt đến Dương Thiên bỏ trước người, một cái liền gắt gao bóp lấy đối phương nơi cổ họng, hần khuôn mặt dữ tợn hung tợn nói ra: "Hôn Quân, ngươi lời nói quá nhiều." Ngay tại hần phải mao hiểm bóp chết đối phương thời điểm, Ngô Không đột nhiên nhìn thấy Dương Thiên bỏ trên mặt, loại kia vô cùng thoải mái nụ cười, hần tức giận liền buông tha đối phương.

"Ngươi đem thân phận ta nói ra tốt, ngươi cũng chỉ có này một ít bản sự. Hừ, ngươi luôn mồm nói mình không phải cái Hôn Quân, vậy ta hỏi ngươi, kéo lên ta loại tiểu nhân này vật cho ngươi đem lưng, cũng là như ngươi loại này tốt hoàng đế toàn bộ bản sự sao? Ngươi chính là cái Hôn Quân!" Ngô Không phần nộ đối với Dương Thiên bỏ chỉ trích nói.

"Trăm dĩ nhiên không phải một cái tốt hoàng đế, nhưng là, trăm cũng tuyệt đối không phải một cái Hôn Quân! Ngươi yên tâm tốt, nếu như giết ngươi đều cần vô sỉ mật báo lời nói, vậy ta, chẳng phải là cũng quá dễ tiện? Ngươi thật sự là cái gây ngốc tiểu gia hỏa, ha ha ha. . . ." Dương Thiên bỏ thoải mái cười ha ha.

"Cười, cười, cười, ngươi liền biết cười. Ngươi. . . , bọn họ, vì sao phản ngươi?" Ngô Không hiếu kỳ nhỏ giọng hỏi.

"Vì sao phản ta? Chính ta tìm đường chết chứ sao." Dương Thiên bỏ tự giễu cười nói.

"A? Cái này mẹ hần tính là gì đáp án? Ngươi. . . , làm chuyện gì à?" Ngô Không cũng bát quái hướng về Dương Thiên bỏ nghe ngóng nói.

"Ta là hoàng đế, vì là có thể câu thông U Châu, Chức Châu, liền phát động ngàn vạn lao lực tạo một đầu , liền tiếp đồ vật siêu cấp Đại Vận Hà, ngươi nói ta làm không tìm đường chết?" Dương Thiên bỏ tự giễu cười hỏi.

"Làm giao thông à, đây không tính là tìm đường chết à?" Ngô Không nghi hoặc hỏi.

"Ta là hoàng đế, vì là có thể đánh vỡ quý tộc lũng đoạn con đường làm quan cục diện, liền khai sáng Khoa Cử Chế Độ, toàn diện ở quốc nội tuyển bạt nhân tài, ngươi nói ta làm không tìm đường chết?" Dương Thiên bỏ lại tự giễu cười hỏi.

"Duy Tài Thị Cử à, cái này cũng không tính là tìm đường chết à?" Ngô Không cũng nghi hoặc hỏi.

"Ta là hoàng đế, vì quốc gia ổn định, Sử bốn phía Tiểu Quốc không dám tới phạm, liền ngay cả năm bốn phía dụng binh, ngươi nói ta làm không tìm đường chết?" Dương Thiên bỏ tiếp tục tự giễu cười hỏi.

"Giữ gìn quốc phòng à, cái này đương nhiên không tính là tìm đường chết." Ngô Không cũng khẳng định đáp.

"Ta là hoàng đế, vì là có thể hoàn thành Tiên Hoàng nguyện vọng, liền phát động trăm vạn đại quân tấn công Nhân Giới, nhưng bởi vì Lương Giới Thông Đạo đột nhiên đóng cửa, đến mức cả nước tình nguyện Vô Sĩ toàn bộ chết trận. Ngươi nói, ta chẳng lẽ không phải tại tìm đường chết sao?" Dương Thiên bỏ không có chút nào về xấu hổ nhìn xem Ngô Không hai mắt, chậm rãi bình tĩnh hỏi.

"Ngươi chính là tên hỗn đản ——! Ngươi đương nhiên là tìm đường chết ——! Đáng đời ——!" Ngô Không phần nộ nhảy dựng lên, hần hai mắt đỏ bừng, nghiến răng nghiến lợi đối với Dương Thiên bỏ quát.

"Ha. . . , đúng nha, ta Thực luôn luôn cũng là tại tìm đường chết a." Dương Thiên bỏ thần sắc cô đơn thấp giọng nói ra.

Nhắm mắt hít sâu một hơi về sau, Dương Thiên bỏ mỉm cười ngẩng đầu lên, ngậm khe nói.

"Túc túc Thu Phong lên, ung dung Hành vạn dặm

Vạn dặm chỗ nào Hành, hoành mạc trúc Vạn Lý Trường Thành.

Há hợp tiểu tử trí, Tiên Thánh chỗ doanh.

Thụ tư muôn đời sách, an này Ưc Triệu sinh.

Cự đám đàn Tiêu Tư, gối cao Vu Thượng Kinh.

Bắc Hà gặp Vô lễ, ngàn dặm quyền nhưng tình.

Sông núi lẫn nhau ẩn hiện, vùng quê cùng Siêu chột.

Đụng Kín chỉ có đội ngũ, giống trống hưng binh sĩ.

Thiên Thừa vạn Kỳ động, Âm Mãi Vạn Lý Trường Thành quật.

Thu bắt tinh Tái Ngoại Vân, sương mù thăm Quan Sơn Nguyệt.

Duyên nghiêm dịch lập tức, ngồi Không Phong Hóa Phát.

Thư hỏi Vạn Lý Trường Thành hầu, Đan Vu vào triều yết.

Trọc khí Tinh Thiên Sơn, nắng sớm chiếu Cao Khuyết.

Thả binh vẫn chán hưng lữ, muốn Hoang sự tình Vạn Cử.

Uống đến cáo Ngôn xoáy, công thuộc về Thanh trước miếu."

Ngâm tụng hoàn tất về sau, Dương Thiên bỏ mỉm cười nói với Ngô Không: "Ta không phải một cái tốt hoàng đế, nhưng ta là một cái hợp cách hoàng đế. Ta nhất tâm muốn hoàn thành Thiên Cổ lưu danh cái thế công lao sự nghiệp, nhưng, Thiên Đạo Luân Hồi có được có mất. Từ xưa muốn thành liền đại công người, tất nhiên hao người tổn của! Ta làm nhiều chuyện như vậy, thật sự là tìm đường chết à, người nói đúng sao?" Nói xong, Dương Thiên bỏ thoải mái ngửa mặt lên trời cười ha hả.

"Thiên Cổ lưu danh cái rắm, ta nhìn người cũng là ước gì chính mình để tiếng xấu muôn đời." Ngô Không trong lòng nhỏ nước bọt một câu về sau, liền mê mang nhìn trước mắt vị này cái thế Hùng Chủ.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8:: Thân thủ giết bằng hữu

Dương Thiên bỏ cùng Ngô Không, hai vị này lập trường hoàn toàn đối lập địch nhân, phi thường thần kỳ tại tây trong các, luôn luôn vô câu vô thúc, thật vui vẻ, tốt giống như bằng hữu trò chuyện mấy giờ.

Mất thấy sắc trời đã Akira, Ngô Không nụ cười trên mặt cũng chậm chậm giảm đi, hần yên lặng một lúc sau hướng về Dương Thiên bỏ hỏi.

"Hôn Quân, ta có thể hỏi người một vấn đề sao?" Ngô Không nghiêm túc nhìn xem Dương Thiên bỏ.

"Lưỡng Giới Thông Đạo chỉ cần tồn tại, Ma Giới liên mãi mãi cũng sẽ không buông tha cho thăm dò cước bộ. Dù cho Lưỡng Giới Thông Đạo quan bế, Ma Giới cuối cùng sẽ có một ngày, cũng sẽ một lần nữa lại mở ra một cái khác đầu thông hướng Nhân Giới đường. Chỉ có không ngừng vươn lên, Sử chính mình cường đại lên, mới là giải quyết vấn đề phương pháp duy nhất." Dương Thiên bỏ trên mặt lấy mỉm cười, nghiêm túc đối với Ngô Không giảng đạo.

"Không ngừng vươn lên à. . . ?" Ngô Không nhú chặt lông mày cúi đầu rơi vào trầm tư.

Dương Thiên bỏ không có quấy rầy Ngô Không trầm tư, hần đi tới trước cửa sổ lưu luyện thường thức lên cảnh đẹp ngoài cửa sổ.

"Ta rất nhớ Bang người làm vài việc, bất quá ta tuyên bố trước a, nếu như là chịu chết sự tình, ta là không thể nào đi giúp người làm. Trừ cái đó ra tất cả mọi chuyện, ta nhất định sẽ giúp người hoàn thành." Ngộ Không thật sự hướng về Dương Thiên bỏ hứa hẹn nói.

Dương Thiên bỏ tại sao phải lưu lại Ngộ Không, sau đó còn cũng nhân cùng hắn một trò chuyện cũng là mấy giờ?

Dương Thiên bỏ luôn luôn đều đang đợi lấy Ngộ Không hứa hẹn, một cái cam tâm tình nguyện hứa hẹn!

Cũng may hắn không có nhìn lầm người, Ngộ Không xác thực cũng là cái thành thật người, đến vẫn là cho hắn cái này phi thường trọng yếu hứa hẹn.

Dương Thiên bỏ mỉm cười trở lại trước giường, hắn nhỏ giọng nói với Ngộ Không: "Đưa lỗi tai tôi."

Đón lấy, Dương Thiên bỏ liền tại Ngộ Không bên tai đối với hắn giảng đạo: "Thứ nhất, bảo đảm Dương Minh cả đời vinh hoa phú quý, thứ hai, bảo đảm Tiêu Hoàng Hậu từ đó mai danh ẩn tính. Ta chỉ có hai cái này tâm nguyện, người nhất định có thể giúp ta hoàn thành." Sau khi nói xong, Dương Thiên bỏ liền rời đi Ngộ Không bên tai, mỉm cười chờ đợi đối phương trả lời.

Ngộ Không nghe xong hai cái này tâm nguyện về sau, nhất thời liền ngốc, hắn căn bản cũng không cho Dương Thiên bỏ hồi đáp gì, chỉ là không ngừng liên tục lắc đầu.

Ngộ Không trong lòng tự nhủ: "Đại ca, người cái này thuần túy chính là vì khó ta đi! Ta mạo xưng lượng cũng là cái Tiểu Tiểu môn đình mà thôi. Người đem lão bà nhi từ Đồ giao phó cho ta, ta thật sự là không dám nhận à!" Tuy nhiên như thế, thế nhưng là, dứt dứt khoát khoát một cái liền cự tuyệt Dương Thiên bỏ lời nói, Ngộ Không cũng thật sự là không đành lòng nói ra miệng.

Dương Thiên bỏ gặp Ngộ Không không có một cái liền đáp ứng, hắn ngược lại trận tâm cho hoàn toàn an hạ xuống.

"Cầu người lời nói, ta là tuyệt đối nói không nên lời. Ai . . . , quên, cái này cũng có thể cũng là mệnh đi, ta không có bất kỳ cái gì tư cách đi oán hận người nào, cảm ơn người." Dương Thiên bỏ tiến một bước hướng về Ngộ Không thử dò xét nói.

Ngộ Không nghe Dương Thiên bỏ đáng thương một phen, lại nhìn đối phương Lúc này đáng thương bộ dáng, hắn thật sự là khó chịu vô cùng!

Tâm lý như bị mèo bắt một dạng, lật qua lật lại ước lượng khoảng chừng năm phút đồng hồ thời gian, Ngộ Không cuối cùng cắn răng một cái, giậm chân một cái, hào khí vượt mây hướng mình vị này bạn mới bằng hữu cam kết.

"Ta đi mẹ hắn nhà bà ngoại! Xử lý không hoàn thành, ta không dám cam đoan với người. Nhưng là, người cứ việc yên tâm tốt, ta nhất định ta tận hết khả năng, nỗ lực giúp người hoàn thành tâm nguyện!" Ngộ Không vô cùng trịnh trọng hướng về bằng hữu bảo đảm nói.

"Ha ha ha. . . ! Ta có người câu nói này, liền có thể an tâm lên đường! Ta sau cùng còn có một việc tình, hi vọng người nhất định giúp ta làm được." Dương Thiên bỏ cũng được một tác lại muốn tiến một thước hướng về Ngộ Không yêu cầu nói.

"Ta dựa vào à! Người đến có hết hay không à? Tốt tốt tốt, coi như ta hôm nay không may, người nói đi. Đây chính là sau cùng một sự kiện a, nếu như người nhắc lại yêu cầu lời nói, cẩn thận ta đánh người." Ngộ Không hơi sợ nói với bằng hữu.

Dương Thiên bỏ cười nói với Ngộ Không: "Người yên tâm tốt, đây là ta cái cuối cùng yêu cầu. Đại Trọng Phu nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy! Người hãy nghe cho kỹ, ta cái cuối cùng yêu cầu chính là, người nhất định phải thân thủ giết ta." Dương Thiên bỏ ôn hoà nhã nhặn đối với Ngộ Không yêu cầu nói.

"Làm không được ——! Con mẹ nó người đây là cái gì chó má tâm nguyện? Ta làm không được!" Ngộ Không phẫn nộ đối với bằng hữu quát.

Dương Thiên bỏ một cái liền tóm lấy Ngộ Không Tiểu Bàn Thủ,

Hắn uy nghiêm cùng cực hướng về Ngộ Không ra lệnh: "Người nhất định phải làm được! Ta chỉ có thể chết trong tay người, người nghe rõ chưa! Ta. . . Tìm người." Dương Thiên bỏ nắm lấy Ngộ Không Tiểu Bàn Thủ, hai mắt rung rung nhìn đối phương.

". . . , tốt. . . , ta nhất định. . . , cho người thống khoái." Ngộ Không cúi đầu xuống, chảy nước mắt gian nan đối với bằng hữu cam kết.

Ngộ Không dần dần thông qua Quân Vương sở hữu thăm dò, Dương Thiên bỏ cao hứng thoải mái cười ha ha.

"Trời cao đãi ta Dương Thiên bỏ vì sao dày vậy! Ha ha ha. . . , tốt tốt tốt, ta Dương Thiên bỏ đời này lại không tiếc nuôi! Tiểu Hữu, chờ đợi trẫm thay quần áo về sau, chúng ta liền cùng nhau lên triều!" Dương Thiên bỏ vui vẻ đối với mình duy nhất bằng hữu giảng đạo.

Mang đang Miện Quan, thay xong Long Bào về sau, Dương Thiên bỏ liền giống như sau lưng Ngộ Không, bình tĩnh uy nghiêm đi xuống tây các.

Bất thành linh nhìn thấy đại tuệ hoàng đế bản thân, sở hữu phản quân toàn bộ Đồ ngọc khuôn mặt, toàn bộ tây các lặng ngắt như tờ yên tĩnh rỗng rã một phút đồng hồ sau, không biết là cái nào thiếu thông minh mà hô một câu, sở hữu phản quân Vô Sĩ cũng đều đi theo núi kêu biến gầm hô: "Ngô Hoàng, Vạn Tuế Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế ——!"

Nghe hồi chạy đến ti mã khải các loại một đám phản quân thủ lĩnh, nghe nói như thế về sau, nhất thời hơi kém ngay tại chỗ tức chết đi qua.

"Vạn Tuế cái rắm à Vạn Tuế! Nếu là hắn thật có thể Vạn Tuế lời nói, vậy còn không đến đánh chết chúng ta! Thật mẹ hắn là nhất bang thiếu thông minh

Đại Đầu Binh! Nhượng trí à!" Ở trong lòng tức giận mắng to một câu về sau, ti mã khấn dẫn dưới tay mình tướng lĩnh, bước nhanh đuổi tới Dương Thiên bỏ trước người.

"Bệ hạ. . . , bởi bề tôi hộ tống ngài đi Thăng Thiên điện đi." Ti mã khấn kiên trì hướng về Dương Thiên bỏ nói ra.

Thế là, Dương Thiên bỏ liền không nói một lời ngồi vào Long Liễn phía trên, theo những này Phần Tướng đi ra nội cung, đi vào bên ngoài cung Thăng Thiên đại điện, bình tĩnh ngồi tại trên long ý.

Ngô Không vẫn luôn cái rắm điên, cái rắm điên mà đi theo Dương Thiên bỏ bên cạnh, Trang giống như tiến áp sát người tiểu nô giống như, vậy mà liền không người ngăn cản, cũng cùng một chỗ đi theo trà trộn vào Thăng Thiên trong điện, đồng thời còn ngốc bẹp đứng ở Dương Thiên bỏ bên cạnh.

Lúc này, mưu phản hành động chân chính người lãnh đạo, đại tuế đế quốc công tước, Vũ Văn Thế Gia gia chủ Vũ Văn quả, dẫn sở hữu tham dự lần này phản loạn một đám quý tộc, ngăn đầu ưỡn ngực Bội Kiếm đi vào đại điện bên trong, hấn trực tiếp liền đứng tại Bách Quan Chi Thủ Thừa Tướng vị trí bên trên.

"Ti mã khấn cái này ngu ngốc! Lão tử để ngươi vùng trộm giết chết Dương Thiên bỏ, con mẹ nó ngươi dám làm gió thoảng bên tai, không theo ta kế hoạch đi! Tốt, ngươi chờ đó cho ta, nhìn ta quay đầu làm sao thu thập ngươi!" Phần nộ cùng cực nghĩ đến đây về sau, Vũ Văn quả trên mặt mang khiến người như mộc xuân phong mỉm cười, không có chút nào nửa chút về xấu hổ ngạo thị lấy chủ công mình.

Hấn phản quân gặp lão đại là thái độ này, nhất thời liền học theo, cũng đều bỏ trong lòng mình sau cùng liêm sỉ, cũng đều hoặc cười lạnh, hoặc xem thường, hoặc căm ghét nhìn xem chủ công mình.

Dương Thiên bỏ mặc dù là cái hoàng đế, nhưng hấn cũng là có máu có thịt, năng lượng năng lượng tình yêu hận phàm nhân, nhìn thấy thủ hạ loại này buồn nôn cùng cực sắc mặt, hấn rốt cuộc ép không xuống chính mình tâm phần nộ, thế là, Dương Thiên bỏ thở dài một tiếng về sau, chậm rãi hướng về tất cả mọi người hỏi: "Ta có tội tình gì, phải làm như thế?"

Thăng Thiên thành Canh Gác Đội Phó Đội Trưởng Mã Văn Cừ, hiên ngang lẫm liệt nhảy ra nói ra: "Bệ hạ bỏ xuống Tông Miếu không để ý, càng không ngừng tuần hành, đối ngoại liên tiếp tác chiến, Đối Nội cực điểm xa xỉ Hoang Dâm. Khiến Tráng Đình Đô chết vào đao binh phía dưới, phụ nữ kẻ yếu chết vào khe rãnh bên trong, dân chúng lầm than, Đạo Tặc nổi dậy như ong. Một mực phản công kẻ nịnh thần, che đậy lỗi lầm, cự không Nạp Gián, sao có thể nói không tội!"

Dương Thiên bỏ trong lòng tự nhủ: "Chẳng lẽ ta không tuần hành, không tác chiến, cũng là nhất tâm không quên Tông Miếu sao? Ta sinh hoạt đến là dạng gì, chẳng lẽ ngươi biết nhất thanh nhị sở sao? Tráng Đình chết vào đao binh, phụ nữ chết vào khe rãnh, dân chúng lầm than, Đạo Tặc nổi dậy như ong, thiên hạ để cho các ngươi lớp này đại thần cho quản lý thành dạng này, chẳng lẽ các ngươi liền một chút đều không có sai sao! Kẻ nịnh thần? Các ngươi toàn bộ mẹ hấn cũng là kẻ nịnh thần! Nạp Gián? Ngươi bảo ta làm sao Nạp Gián!" Bị phần nghĩ đến đây về sau, Dương Thiên bỏ không che giấu chút nào nói ra.

"Ta xác thực có lỗi với dân chúng. Có thể các ngươi những người này, có người nào không phải là bởi vì ta, mới có thể vinh hoa phú quý hưởng đến cuối cùng? Các ngươi tại sao phải dạng này? Hôm nay chuyện này, ai là chủ mưu!" Dương Thiên bỏ căm tức nhìn Vũ Văn quả lớn tiếng hỏi.

Vũ Văn quả đương nhiên không loại thừa nhận chính mình là chủ mưu, ti mã khấn đương nhiên cũng không nguyện ý, thay Vũ Văn quả sau lưng cái này Khẩu Đại Hắc Nồi.

Thế là, ti mã khấn trung khí không đủ nói ra: "Người trong thiên hạ Đô oán hận ngươi, không chỉ một người."

Dù sao chủ mưu không phải ta, thiên hạ hận ngươi nhiều người, chính ngươi đoán đi, đây chính là ti mã khấn muốn biểu đạt ý tứ, nhưng là, con mẹ nó ngươi cũng có khuôn mặt đại biểu người trong thiên hạ sao? Không loại!

Vũ Văn quả hiển nhiên cũng đối ti mã khấn lời nói, phi thường không hài lòng, thế là hấn hướng về đại tuế đế quốc Thiên Tự Đệ Nhất Hào Đại Gian Thần, Nội Sử Xá Nhân phong đến đệ nhảy mắt.

Phong đến đệ loại này Thập Diện Linh Lung siêu cấp người thông minh, nơi nào sẽ không minh bạch lão đại ý tứ, tuy nhiên hấn căn bản cũng không muốn ra đầu, nhưng là không có cách, Lão Đại liền dợt đến hấn cứu tràng đầu, hấn cũng chỉ đành kiên trì, giáng một đồng quỹ đều sẽ không tin Dương Thiên bỏ tội trạng.

"Ngươi là Sĩ Nhân, vì sao đến ở đây Bộ?" Dương Thiên bỏ nghe đều muốn nôn, hấn vô cùng căm ghét hướng về phong đến đệ hỏi.

Phong đến đệ chính mình cũng thấy, chính mình chuyện này xử lý thật sự là làm người buồn nôn, thế là, hấn tranh thủ thời gian thuận sườn núi xuống lửa, một lần nữa trốn đến trong đội ngũ.

Lúc này, Dương Thiên bỏ năm gần mười hai tuổi con trai của tiểu Dương Cảo, lo lắng hãi hùng gào gào khóc lớn chạy hướng về cha mình, thế nhưng là, ngay tại hấn sẽ tiếp cận cha mình thời điểm, bên ngoài cung tổng quản Hồ Bí Lang Tướng Bùi Kiên Thông, giơ tay chém xuống liền đem cái này đáng thương tiểu hài tử, giết chết tại hấn trước mặt phụ thân.

Dương Thiên bỏ ngây ngốc nhìn xem ở tại chính mình trên quần áo máu tươi, hấn cắn chặt hàm răng, gắt gao nhắm mắt lại, để dùng chính mình không khóc đi ra, dùng cái này bảo hộ chính mình sau cùng còn sót lại tí xíu tôn nghiêm.

"Giết tên cầu hoàng đế này!" "Giết cái này đáng chết Hôn Quân!" "Giết cái này tàn bạo vô tình Bạo Quân!" . . . , không có ai đi đáng thương hai cha con

này, tất cả mọi người chỉ muốn đuổi tận giết tuyệt.

"Thiên Từ tự có Thiên Từ kiểu chết, sao có thể đối thiên từ động đao, lấy chằm tửu tới!" Dương Thiên bỏ la lớn.

"Không được, chỉ là trảm giết lời nói, chẳng phải là quá tiện nghi ngươi!" "Không động đao binh, ngươi còn tưởng rằng ngươi là hoàng đế sao? Hoang đường!" "Đúng, nhất định phải Ngũ Mã Phân Thân mới có thể giải hận!" . . . , Mã Văn Cử bọn người tàn nhẫn cùng cực lớn tiếng phản đối nói.

Dương Thiên bỏ bình tĩnh coi xuống chính mình tùy thân luyện khăn, hướng về bằng hữu của mình chuyển tới.

Ngô Không rút cuộc không muốn nhìn thấy bằng hữu bị người tùy ý vũ nhục, hấn một cái tiếp nhận luyện khăn về sau, khuôn mặt dữ tợn nhanh chóng quán ở bằng hữu trên cổ, ở trong lòng yên lặng nói tiếng đi tốt, liền bí ẩn một chỉ điểm tại bằng hữu tử huyết bên trên, trong nháy mắt liền đưa tiền bằng hữu của mình.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9:: Nghĩ cách cứu viện Hoàng Hậu

Ngô Không cố nén nước mắt, nhẹ nhàng coi xuống bằng hữu trên cổ luyện khăn về sau, liền cúi đầu khoanh tay yên lặng đứng ở một bên.

Thẳng đến lúc này, dưới đài Phán Thần bọn họ cái này mới lấy lại tinh thần đến, đón lấy, chỗ có người trên mặt Đô tràn ngập kinh hi nộ cười.

Tuy nhiên còn có mấy người đối với Dương Thiên bỏ kiểu chết, cảm thấy có chút không phải như vậy tận hứng, bất quá, mọi người đối với vị này dám thân thủ Đồ Long Nhị Hóa Tiểu Nô Lệ, chủ động đứng ra thay tất cả mọi người mang tiếng xấu nhục trí hành vi, đều cảm thấy từ đáy lòng hài lòng.

"Ha ha ha... , giết đến tốt! Muốn đến, ngươi chính là Tiểu Đan a?" Vũ Văn quả về mặt ôn hoà hướng về Ngô Không hỏi.

Ngô Không thật sự là không muốn lại nhìn thấy những người này đáng giận sắc mặt, hấn không nói một lời cúi đầu chấp tay hướng về

Wu Văn quả Hành một cái bái lễ.

Wu Văn quả cho là mình Gia vị này tâm phúc gian nhỏ điệp, là nhìn thấy hấn về sau, kích động đến mức đều không dám nói chuyện, cho nên hấn đối với Ngô Không thất thường hành vi, cũng không có cảm thấy nửa chút hoài nghi.

"Tiểu Đan một lòng vì nước, đồng thời Thủ Nhận Hôn Quân, làm Thường! Các vị nghĩ như thế nào?" Vũ Văn quả híp mắt liếc nhìn một biệt điện bên trong quần thần về sau, mỉm cười nói với mọi người.

"Trong nội cung không thể không người trông giữ, Tội Thần Độc Cô nguyên hiện đã nằm sắp, Tiểu Đan có công cùng quốc, lại đối nội cung tình huống như lòng bàn tay, đương mùa tiếp nhận nội cung thống lĩnh tổng quản chức, sớm ngày khôi phục nội cung trật tự."

Wu Văn quả thừa nơi nào sẽ không rõ đại ca ý nghĩ, hấn trước tiên liền nhảy ra đề nghị.

"Nói có lý, các vị nghĩ như thế nào?" Vũ Văn quả Bình Đạm hướng về mọi người hỏi.

Nội cung thống lĩnh tổng quản, loại này siêu cấp trọng yếu siêu cấp đại mỹ kém, là tất cả mọi người muốn nắm giữ ở trong tay mình, thế nhưng là, Lão Đại như là đã lên tiếng, ai còn sẽ không nào nhảy ra tranh đoạt đâu?

"Tiểu Đan tuy nhiên có công, nhưng lấy hấn xuất thân, tuổi tác, tư lịch, Đô thật sự là không phù hợp tổng quản chức vụ yêu cầu. Ta đề nghị, ban đầu bên ngoài cung tổng quản Hồ Bí Lang Tướng Nguyên Lễ, tạm thay nội cung tổng quản chức vụ, quản lý hai cung toàn bộ sự vụ." Ti mã khăn có lý có cứ lớn tiếng đề nghị.

Wu Văn quả nghe lời này về sau, khí hấn rằng đều muốn cắn nát, tâm hấn nói: "Con mẹ nó ngươi tính là thứ gì, dám giống như lão từ tranh quyền! Lão từ hôm nay nếu là chơi không chết ngươi, ta về sau liền theo họ ngươi!" Nghĩ đến đây về sau, Vũ Văn quả mỉm cười nói với mọi người.

"Tư Mã tướng quân lời nói xác thực rất có đạo lý, nhưng là, thường nói nói hay lắm, có chí không tại lớn tuổi, không chí Không dài trăm tuổi! Nếu như đơn giản lấy tuổi tác, tư lịch để cân nhắc một cá nhân năng lực, đến mức tuổi tác, tư lịch không đủ, liền có công không Thường lời nói. Vậy đối với công thần tới nói, chẳng phải là quá mức không công bằng? Các vị nghĩ như thế nào?" Vũ Văn quả mỉm cười hướng về sở hữu Hữu Công Chi Thần hỏi.

Trong điện Các Đại Thần, vậy thì không có một cái nào là đàn độn, mọi người trợn đầu đứng ở đây lưng quần bên trên, làm xuống loại này mưu phản hoạt động, sở cầu không phải liền là phong tước thăng quan à, nếu quả thật lấy xuất thân, tuổi tác, tư lịch tới tiến hành phong thưởng lời nói, cái kia còn chơi cái rắm à? Mọi người thành thành thật thật lẫn lộn tư lịch, chẳng phải là tốt hơn?

Cho nên, mặc kệ Vũ Văn quả nói đến đúng hay không, dù sao ti mã khẩn thuyết pháp, này Đô tuyệt đối là muốn kiên quyết giúp cho phủ định.

Thế là, trừ mấy cái ti mã khẩn từ trung bên ngoài, trong điện sở hữu đại thần Đô nhao nhao đối với Lão Đại chủ trương, kiên quyết biểu thị độ cao tán dương, đối với Tiểu Đàn tiếp chương nội cung tổng quản chức vụ đề nghị, biểu thị kiên định hỗ trợ.

Cứ như vậy, Ngộ Không nương tựa theo siêu cường nhân khí, thành công được tuyên vì là, 10 vạn nội cung nô bộc Tối Cao Lãnh Đạo người.

Cái này cũng chưa hết, Vũ Văn quả thừa dịp cơ này Đông Phong, tại trận này chia của trên đại hội, nương tựa theo gia tộc mình cường đại sức ảnh hưởng, một cái liền nuốt vào mưu phản đoạt được cơ hồ toàn bộ lợi ích, trừ ti mã khẩn các loại số người cực ít bên ngoài, ở đây sở hữu đại thần đều chiếm được rất tốt lợi ích thực tế, có thể nói là tất cả đều vui vẻ.

Dương Thiên bỏ năm gần năm tuổi nhi tử Dương Minh, bị Phản Thần bọn họ trên kệ trước sân khấu, kế nhiệm vì là đại tuệ đế quốc tân nhiệm hoàng đế.

Vũ Văn quả được mọi người đề cử vì là Thừa Tướng,

Nhảy lên trở thành đại tuệ đế quốc danh chính ngôn thuận đệ nhất Quyền Thần.

Đương nhiên, ti mã khẩn làm mưu phản hành động số một người thi hành, đó cũng là nhất định phải Thường, Phong Công tước, Gia Quang Lộc Đại Phu loại này chí cao vinh dự, cũng là chuyện đương nhiên rơi xuống trên đầu của hắn.

Không chỉ có như thế, Vũ Văn quả còn phi thường phúc hậu, để cho cái này không nghe lời thủ hạ tiếp tục thống lĩnh Bản Bộ Binh Mã, may mắn đều không có cắt giảm trên tay đối phương binh quyền.

Một trận tới đêm khuya, trận này vô cùng náo nhiệt chia của đại hội, cuối cùng tại một mảnh hoan thanh tiểu ngữ bên trong hạ màn kết thúc.

Ngộ Không trở về nội cung, sắp đặt tốt Dương Thiên bỏ thi thể về sau, liền liền một người nhanh chóng hướng về Tiêu Hậu chỗ cung điện chạy tới.

Bởi vì tại tây các thời điểm, Dương Thiên bỏ yêu cầu ti mã khẩn không cần quấy rối nội cung, cho nên thẳng đến lúc này mới thôi, toàn bộ nội cung tuy nhiên cũng là lòng người bàng hoàng, nhưng cũng không có xuất hiện bất kỳ đại loạn.

"Nơi này là Hoàng Hậu tẩm cung! Bất luận kẻ nào Đô không cho phép tùy tiện Thiên đi vào!" Thủ hộ cửa cung Tiểu Nô Lệ đối với Ngộ Không la lớn.

Ngộ Không lộ ra chính mình tân dẫn lệnh bài về sau, liền trầm giọng đối với Tiểu Nô Lệ ra lệnh: "Ta là tân nhiệm nội cung thống lĩnh tổng quản Tiểu Đàn, ngươi đi trận cung nội tất cả mọi người cho ta triệu tập lại." Nói xong, Ngộ Không liền trực tiếp vượt qua cửa cung hướng vào phía trong đi đến.

Cứ như vậy, một đường nương tựa theo lệnh bài, Ngộ Không trực tiếp liền tới đến Tiêu Hậu chỗ trước điện.

Hắn may mắn cũng không để ý tới trong điện lúc này là tình huống như thế nào, trực tiếp liền đẩy cửa xông vào.

Vừa bước vào trong điện, một đầu đen nhánh roi dài liền hướng về Ngộ Không quét ngang tới, ba một chút, đem hắn cho rút ra ngoài điện.

"Ta là tân nhiệm nội cung thống lĩnh tổng quản Tiểu Đàn! Ta có việc muốn gặp Hoàng Hậu!" Ngộ Không vừa bò dậy, liền lớn tiếng hướng về phía đối phương hô.

Hắn coi là đối phương nghe được chính mình danh hào về sau, hơn phân nửa cũng không dám động thủ lần nữa, thế nhưng là hắn hoàn toàn không ngờ rằng, đối diện cái kia mười bốn mười lăm tuổi tiểu cô nương, vậy mà một tay nắm chính mình này thật dài Bím tóc, không ngừng chút nào liền hướng về hắn ngoan quất tới.

"Ta là tân nhiệm nội cung thống lĩnh tổng quản Tiểu Đàn! Ai u! Ngươi không thể đánh ta! Ai u! Ta thật sự là nội cung thống lĩnh tổng quản! Ai u! Ai u! Ngươi dừng lại! Dừng lại! Ai u! ...!" Ngộ Không không muốn cùng đối phương động thủ, liền một bên hô to một bên né tránh đối phương công kích.

Không may là, Ngộ Không căn bản là không có học qua bất luận cái gì bộ pháp, mà tiểu nữ hài kia mà công kích tốc độ hiện tại quả là quá nhanh, Ngộ Không chỉ có thể như cái con quay một dạng, bị đối phương càng không ngừng hung hăng quất.

"Ngươi quá phận! Ai u! Ta, ai u! Ai u! Ta muốn chết!" Không có cách, Ngộ Không đành phải quát to một tiếng về sau, cũng sợ nằm rạp trên mặt đất bất đầu giả chết.

"Ta đánh chết ngươi cái phản Nô! Đánh chết ngươi cái mập mập chết bầm!" Tiểu cô nương căn bản cũng không để ý tới Ngộ Không này một bộ, nằng nặc như cũ một bên phần nộ nằng lấy Ngộ Không, một bên liên tục hung hăng quất.

Cũng may tiểu cô nương này tu vi không cao, vừa mới chỉ là Dương Thần tam cấp mà thôi, cho nên Ngộ Không tuy nhiên bị rút mấy trăm Bím tóc, đau thì đau một chút, cũng không có thụ thương.

"Không được, ta không thể lại lãng phí thời gian, nhất định phải tranh thủ thời gian nhìn thấy Tiêu Hậu mới được!" Nghĩ tới đây, Ngộ Không nhất động

ngón út, liền đánh ra một đạo Chi Cương điểm trụ đối phương huyết đạo.

Chật vật từ dưới đất đứng lên về sau, Ngô Không liền đi tới tiểu cô nương trước mặt, hẩn nhẹ nhàng bóp lấy đối phương gương mặt, đi đi lại lại vắn mấy lần về sau, hướng về phía đối phương cười hắc hắc, liền dương dương đắc ý một lần nữa đi vào trong cung điện.

Đáo dác đóng kỹ cửa điện, Ngô Không liền vắn phần cảnh giác hướng về lầu hai đi đến.

Một vị cực đoan trang nữ nhân xinh đẹp, bình tĩnh ngồi cạnh cửa sổ trên ghế, ưu nhã nắm bắt chén trà, phi thường ưu mỹ đang tại thưởng thức trà.

"Áy, người chính là Tiêu Hoàng Hậu sao?" Ngô Không nuốt nước miếng về sau, cũng tùy ý hướng về vị này đẹp mắt nữ nhân hỏi.

"Hoàng Thượng hiện tại thế nào?" Nữ nhân bình tĩnh đối với Ngô Không hỏi.

"Người đến có phải hay không Tiêu Hoàng Hậu, ta tìm nàng có việc gấp mà! Người đừng lãng phí thời gian của ta!" Ngô Không cũng tức giận đối với nữ nhân này nói ra.

"Ta chính là Tiêu Hoàng Hậu, người có chuyện gì sao?" Nữ nhân hỏi cau mày đáp.

"Đem người lệnh bài kiểm tra cho ta một chút." Ngô Không cũng cẩn thận đối với nữ nhân này nói ra.

Tiêu Hoàng Hậu trong lòng tự nhủ: "Cái này tiểu nô vượn làm sao như thế thiếu thông minh à? Ta là đường đường Nhất Quốc Chi Hậu, lại không phải là các người lớp này nô lệ, ta tại đó có cái gì lệnh bài à?" Thế là, nàng tiện tay liền đem mình mang một khối Bội Ngọc, nhẹ nhàng đặt lên bàn.

"Ừm, người lệnh bài không có vấn đề, trả lại cho người đi." Ngô Không giả vờ giả vịt nhìn xem Bội Ngọc về sau, liền rất chân thành nói với Tiêu Hoàng Hậu.

Tiêu Hoàng Hậu ưu nhã cười khẽ một lúc sau, đối với Ngô Không hỏi: "Tất nhiên lệnh bài không có vấn đề, vậy người có thể trả lời ta vấn đề đi." Nói xong, vị này đại tuệ Hoàng Hậu liền nháy nàng cặp kia ngấp nước mắt to, hiếu kỳ nhìn về phía Ngô Không.

"Bất tỉnh... , Dương Thiên bỏ để cho ta giúp người mai danh ẩn tính, người Tiên đừng hỏi nhiều như vậy, tranh thủ thời gian cùng ta rồi đi nơi này." Ngô Không cũng không dám xem Tiêu Hậu ánh mắt, cũng không muốn trả lời Tiêu Hậu vấn đề, hẩn cúi đầu xuống nhanh chóng nói với Tiêu Hậu.

"Hoàng Thượng... , phải chăng... , băng hà?" Tiêu Hậu hai mắt rung rung nhỏ giọng hỏi.

Ngô Không siết thật chặt quyền đầu, gât gao cắn chặt hàm răng, không nhúc nhích cúi đầu đứng ở nơi đó, hẩn căn bản cũng không dám trả lời vấn đề này.

Hai phút đồng hồ về sau, Ngô Không một cái liền hướng về Tiêu Hậu cánh tay chop tới, muốn kéo lấy đối phương rồi đi nơi này.

Bất quá, Tiêu Hậu tiện tay một chưởng vỗ hướng về Ngô Không ở ngực, lập tức liền đem Ngô Không đánh bay ra ngoài.

"Nể tình người tuổi nhỏ vô tri phân thượng, bản cung lần này liền bỏ qua người. nếu như người còn dám đối bản cung vô lễ lời nói, người liền hẳn phải chết không nghi ngờ." Tiêu Hậu uy nghiêm nói với Ngô Không.

Ngô Không quay đầu nhỏ ra trong miệng máu tươi về sau, gian nan từ dưới đất đứng lên, hẩn cường chế chính mình lửa giận trong lòng, trầm giọng nói với Tiêu Hậu: "Tốt, ta nhớ kỹ. Bên ngoài bây giờ cục thế vô cùng gấp gáp, người nhất định phải nắm chặt thời gian cùng ta rồi đi nơi này, ta mới có thể hoàn thành Dương Thiên bỏ tâm nguyện."

"Người mở miệng ngậm miệng Đồ gọi thẳng Hoàng Thượng tục danh, cái này thật sự là quá thất lễ!" Tiêu Hậu cũng nghiêm túc đối với Ngô Không dạy dỗ.

Ngô Không hiện tại nhất định đều muốn bị nữ nhân này cho chuẩn bị điện, hẩn hảo ý chạy tới trợ giúp nữ nhân này, lại không chỉ có bị đối phương đánh thụ thương thổ huyết, còn bị đối phương hét lần này đến lần khác lãng phí thời gian, hẩn thật sự là đã nhẫn tới cực điểm!

"Tốt, ta nhớ kỹ. Người bây giờ có thể đi theo ta đi?" Ngô Không nỗ lực khống chế chính mình ngữ khí, trầm giọng hướng về Tiêu Hậu hỏi.

"Đem người kế hoạch cho ta giảng một chút, nếu như hợp lý lời nói, ta liền cùng người rồi đi." Tiêu Hậu bình tĩnh nói với Ngô Không.

"Một mối lửa đốt tại đây, từ đó trên đời lại không Tiêu Hoàng Hậu." Ngô Không Cực Giản hỏi đối với Tiêu Hậu giảng đạo.

"Người kế hoạch này cũng không hoàn thiện. Người có muốn hay không qua, nếu như cung điện không có hoàn toàn đốt rụi lời nói, đây chẳng phải là rất có thể liền bại lộ? Lại nói, sau đó Vũ Văn quả nhất định sẽ hoàn toàn điều tra, người đến lúc đó làm sao bây giờ? Cho nên, ta cảm thấy người hẳn là bàn bạc kỹ hơn, Tưởng một cái tốt hơn kế hoạch." Tiêu Hậu hết sức chăm chú đối với Ngô Không đề nghị.

"Tốt, ta nhớ kỹ. Người chờ một chút con a, ta đi một chút sẽ trở lại." Ngô Không sau khi nói xong, quay đầu liền hướng về lầu một đi đến.

Đi vào lầu một, Ngô Không không nói hai lời, trực tiếp liền đạp đổ sở hữu nển, Thiêu Đốt trong phòng sở hữu màn trướng về sau, mở ra đại môn hẩn liền nhanh chóng vọt tới ngoài điện.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiếu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10:: Lừa trên gạt dưới

"Ừm, ta hiện tại sinh hoạt rất hạnh phúc, có ăn, có uống, có quyền, có tiền, có nữ nhân. Ừ, ta hiện tại sinh hoạt vô cùng... , hạnh phúc cái rắm! Vì sao ta ngày cả cứng rắn tâm mà giường đều không, nhất định phải ngủ ở mặt đất? Ta thế nào liền xui xẻo như vậy à!" Ngộ Không vừa sáng sớm tỉnh lại sau giấc ngủ về sau, liền ngồi ở phòng khách chân đệm nằm dưới đất bên trên lớn tiếng phàn nàn nói.

Từ khi nửa tháng trước ban đêm, Ngộ Không một mũi lửa đốt Tiêu Hậu tẩm cung về sau, hẳn cuộc sống bi thảm liền do này bắt đầu.

"Tiểu Mập Mập, ngươi đi Bản tẩm cung công chúa cảm một cái Ngọc Trâm trở về." "Tiểu Mập Mập, ngươi đi Bản tẩm cung công chúa cảm một cái Chén Ngọc trở về." "Tiểu Mập Mập, ngươi đi Bản tẩm cung công chúa cảm một đôi giày thêu trở về." Chờ một chút, các loại... , Tiêu Công Chúa Dương Vi không về không các loại chỉ thị, nhất định là có thể đem Ngộ Không cho phiền chết.

"Tiểu Đản, nội cung hiện tại nhân tâm lưu động, ngươi phải thật tốt quản lý." "Tiểu Đản, nội cung nhân tâm nắm chặt về sau, ngươi hẳn là đem thể lực mở rộng ra ngoài cung." "Tiểu Đản, Quân Quyền là phi thường trọng yếu, ngươi nếu như không có Quân Quyền lời nói, tình cảnh Tương rất nguy hiểm." Chờ một chút, các loại... , Hoàng Hậu Tiêu thiên lật qua lật lại các loại công tác chỉ đạo, nhất định là có thể đem Ngộ Không cho chuẩn bị điên.

Không chỉ có như thế, Ngộ Không lại hào hoa phòng ngủ, bị cái này một lớn một nhỏ hai cái mỹ nữ chiếm lấy; Ngộ Không tận tâm khổ khổ tham ô một đồng trân bảo, cũng bị cái này một lớn một nhỏ hai cái mỹ nữ cướp sạch; liền ngay cả Ngộ Không mỗi ngày ba bữa cơm, cũng đều là hai cái này tổ tông ăn trước, sau đó các nàng ăn để thừa, Ngộ Không mới có thể lại ăn.

Cho nên, Ngộ Không hiện tại mặc dù là có ăn, có uống, có quyền, có tiền, có nữ nhân, nhưng hẳn sinh hoạt lại một chút Đô chưa nói tới hạnh phúc.

"Ta đi làm việc, các ngươi tới trước mặt thất bên trong ở lại, ta một giờ về sau liền trở lại." Ngộ Không ăn xong hai vị tổ tông ban thưởng cơm thừa về sau, hẳn nhanh chóng dặn dò một tiếng, liền vội vàng chạy ra Tổng Quân Phủ.

"Đại Tổng Quân, buổi sáng tốt lành, đây là đêm qua chúng ta trong đêm chế tác giả sổ sách, xin ngài xem qua." Bị thăng làm nội cung tài vật chủ quản chân nhỏ, chỉ trên bàn một đồng lớn sổ sách, mỉm cười hướng về Ngộ Không báo cáo.

Ngộ Không giả vờ giả vịt tiện tay lật qua giả sổ sách về sau, liền chững chạc đằng hoàng nói với tâm phúc: "Các ngươi vất vả, nếu như hôm nay bên ngoài Cung Nhân tới kiểm toán lời nói, ngươi liền đem những này giả sổ sách giao cho bọn hắn tốt. Đám người kia chúng ta không thể trâu vào, tuyệt đối đừng cùng bọn hắn lên xung đột. Ca ca ngươi bên kia có tin tức gì sao?"

Chân nhỏ cười ha hả đáp: "Hiện tại toàn bộ nội cung sở hữu nô bộc, cái nào trên tay là sạch sẽ? Tất cả mọi người cao hứng không được, đối với tổng quản ngài coi như Thần Minh! Không có bất kỳ cái gì người dám nói này nói kia."

"Ừm, vậy là tốt rồi, tuy nhiên ca ca ngươi bên kia vẫn không thể buông lỏng, nhất định phải trận toàn bộ nội cung Đô cho ta giám sát chết. Bất luận kẻ nào dám can đảm để lộ bí mật, liền lập tức cho ta xử lý sạch, Tiểu Tâm sử đắc Vạn Niên Thuyền à." Ngộ Không phi thường bắt đầu đi nói ra.

Chia của đại hội ngày thứ hai, Vũ Văn quả liền phái hai người đi vào nội cung, lấy đi nội cung bộ tài vụ mấy quyển sổ sách, lúc ấy Ngộ Không nhất tâm Đô nghĩ đến an bài như thế nào này hai cái tổ tông, liền không có đem việc này để ở trong lòng.

Thăng đến bộ tài vụ nô lệ ôm sổ sách tới gặp hẳn, Ngộ Không thế mới biết Vũ Văn quả, đến là muốn làm gì.

Nói trắng ra, Vũ Văn quả chính là muốn quang minh chính đại, ăn cướp trắng trợn nội cung bên trong trân bảo.

Hắn đầu tiên là phái người lấy đi ghi chép trân bảo sổ sách, sau đó, Vũ Văn quả trận sở hữu hẳn ưa thích trân bảo, Đô đánh lên tiêu hủy Tiêu Ký để cho Ngộ Không phái người đưa ra nội cung, sau cùng, cái này một nhóm lớn trân bảo đến có phải là thật hay không bị tiêu hủy, vậy thì có thể nghĩ.

Ngộ Không lúc ấy mang một bụng oán khí sau khi về nhà, liền cầu nhậu một dạng trận chuyện này nói cho Tiêu thiên, vào lúc ban đêm, Tiêu thiên liền nói cho Ngộ Không một cái bảo hộ trân bảo tổn hại chiêu.

Ngày thứ hai, trong nội cung lập tức liền bắt lấy, mười mấy cái trộm đồ nô bộc, ngay tại tất cả mọi người coi là những này tiểu thâu hẳn phải chết không nghi ngờ thời điểm, tân nhiệm nội cung tổng quản Tiểu Đản, cũng chỉ là đánh những người này 5 Bản Tử, liền đem những người này tất cả đều đem thả.

Đệ Tam Thiên, này mười mấy cái trộm đồ nô bộc,

Vậy mà lại bởi vì Hành trộm bị bắt lại, tân nhiệm nội cung tổng quản Tiểu Đản, vẫn là đánh những người này 5 Bản Từ, liền đem những người này tất cả đều đem thả.

Ngày thứ tư, ngày thứ năm... , liên tiếp bảy ngày thời gian, cái này mười mấy cái trộm đồ nô bộc, ngày ngày đều sẽ bị đánh mười hèo, nhưng bọn hắn vẫn là sẽ ngày ngày ăn cắp.

"Người làm gì muốn ngày ngày trộm đồ à? Ta lại mang không ra nội cung, người vẫn là đừng trộm đi." Một vị hảo tâm tiểu nô hầu, hướng về hắn tiểu hầu bằng hữu đề nghị.

"Người thật sự là tầm nhìn hạn hẹp. Hiện tại thiên hạ đại loạn, chúng ta về sau nhất định là xảy ra cung! Ta hỏi người, nếu như sau khi ra ngoài, người dựa vào cái gì sinh hoạt?" Tiểu hầu bằng hữu hướng về tiểu nô hầu hỏi.

Ngày thứ tám, này mười mấy cái trộm đồ nô bộc không có bị bắt, thế nhưng là, một cổ cát giữ trên bảo khổng lồ ám lưu, lại bắt đầu ở bên trong cung trong mãnh liệt lưu động đứng lên.

Ngày thứ mười, toàn bộ trong nội cung liền không còn có trung thực nô bộc, liền ngay cả mọi người mỗi ngày gặp mặt chào hỏi, Đồ bởi người ăn à, cái thành người hôm qua trộm à, loại này kỳ hoa ân cần thăm hỏi, mà tân nhiệm nội cung tổng quản Tiểu Đản, cũng là chuyện đương nhiên thành cái kia lớn nhất Đạo Tặc.

Trong nội cung sở hữu sổ sách, đã bị Ngô Không phái người toàn bộ Đồ cho đổi một lần, hắn tham ô rơi cơ hồ hai phần ba trên bảo về sau, liền đem ghi chép còn lại một phần ba trên bảo sổ sách, chủ động phái người đưa cho Vũ Văn quả chọn lựa, bởi vậy, Ngô Không lại còn nhảy lên trở thành, Vũ Văn Bổ Già hảo tâm phúc thù hạ.

"Tổng quản, ta nghe người ta sự tình Bộ Na Bang Tinh Tinh bọn họ giảng, những người đó hôm qua lấy đi một bộ phận phi tử Họa Sách." Chân nhỏ cũng lo lắng đối với Lão Đại giảng đạo.

Quả nhiên, Ngô Không nghe xong lời này về sau, lập tức liền giận tím mặt đứng lên.

"Vũ Văn quả cái này Thiên Sát hỗn đản! Hắn thật là một cái đã làm con đi lại lập Bài Phường đồ đệ tiện! Người nói hắn muốn cướp người ta nữ nhân, trực tiếp đoạt chẳng phải xong? Cần phải cả ngày đều đề ta công hắc oa sao! Không được, ta cũng không thể tha tiện nhân này. Người Tiên đi làm việc đi, ta đi ra ngoài một chuyến." Ngô Không tùy tiện dận dò một câu về sau, liền vội vội vàng vàng chạy ra văn phòng.

Đi vào trong nhà mật thất, Ngô Không liền từ đầu chí cuối trần chuyện này nói cho Tiêu thiên.

"Vũ Văn quả thật sự là quá không muốn khuôn mặt, hắn tuyệt đối là muốn đánh những phi tử đó chủ ý. Người tranh thủ thời gian giúp ta nghĩ biện pháp, trần những phi tử đó bọn họ giấu đi." Ngô Không tức giận hướng về Tiêu thiên nói ra.

"Giấu đi? Nhiều như vậy người sống sờ sờ, người cũng dự định giấu đi sao? Nếu như vô duyên vô cớ mất tích nhiều như vậy Hậu Phi, người cho rằng Vũ Văn quả sẽ không hoài nghi sao? Lại nói, những nữ nhân kia cùng người lại không quan hệ thế nào, người quản nhiều như vậy làm gì? Người lớn nhất nhiệm vụ trọng yếu, là bảo vệ tốt ta cùng Minh nhi. Hắn rêu rĩa sự tình, người tốt nhất đừng đi quản." Tiêu thiên không thêm đề ý chút nào nói với Ngô Không.

"Còn có ta, còn có ta. Tiểu Đản, ta để người giúp ta cầm bắt tất, người lúc nào cầm?" Tiểu Công Chúa Dương Vi chống nạnh đối với Ngô Không hỏi.

"Người ít tại cái này thêm phiền. Tiêu Hoàng Hậu, người liền giúp ta nghĩ biện pháp đi. Chẳng lẽ người liền trơ mắt, nhìn xem Vũ Văn quả muốn làm gì thì làm sao?" Ngô Không lo lắng đối với Tiêu thiên nói ra.

"Hừ, người đừng cho là ta không biết người nghĩ là cái gì. Người nhỏ như vậy liền háo sắc như này, vậy người sau khi lớn lên, vẫn phải sao? Ta khuyên người vẫn là hết hy vọng đi, ta là tuyệt đối sẽ không giúp người." Tiêu thiên phản nộ đối với Ngô Không giảng đạo.

"Ta dựa vào à! Người sao có thể nghĩ như vậy chứ? Ta chính là muốn trợ giúp những nữ nhân kia mà thôi, ta nào có người Tường xấu xa như vậy. Người oan uổng chết ta quên!" Ngô Không phản nộ lớn tiếng giải thích.

"Đàn ông các người Đồ một cái dạng, ngoài miệng nói cũng là hiền ngang lắm liệt, Thực đâu? Hừ!" Tiêu thiên khinh thường cho Ngô Không quay về một cái liếc mắt.

"Đúng đấy, Tiểu Đản người vô sỉ nhất. Nói, người có phải hay không trần ta bắt tất giấu đi?" Dương Vi chống nạnh đối với Ngô Không hỏi.

"Ta lười nhác cùng các người hai giải thích, ta tự nghĩ biện pháp đi." Ngô Không sau khi nói xong, liền phản nộ chạy ra mật thất.

Ồ lấy một bụng chạy về văn phòng về sau, Ngô Không ngồi trên ghế, liền bắt đầu sầu mi khổ kiểm suy nghĩ lên, bảo hộ các phi tử phương pháp.

Thăng tới giữa trưa thời điểm, Ngô Không cũng không có muốn ra một cái rất tốt phương pháp.

"Quên, ta ăn trước một hồi lại nói, không muốn. Người tới, đi cho ta trần bữa trưa bùng tới." Ngô Không rất chảnh đối với thủ hạ phân phó nói.

Chỉ chốc lát sau, mười tám đạo tinh mỹ vô song món ngon, còn có năm bình đỉnh cấp năm xưa mỹ tửu, liền do bọn người hầu cẩn thận từng li từng tí

bụng tôi.

"Ừm, hôm nay cơm này làm không sai. Tốt, các người cũng vội vàng cho tôi trưa, Đồ về trước đi ăn cơm đi." Ngô Không giả vờ giả vịt vây quanh cái bàn đi một vòng về sau, liền ngồi ngay ngắn trên ghế đối với thủ hạ phân phó nói.

"Oa tặc! Đây chính là Thực Phở bên trên ghi chép mật thịt heo à? Ha-Ha, thật sự là ăn quá ngon! Ta lại nếm thử đây là cái gì. A? Người còn đứng ở đằng kia làm gì? Ta không phải để cho các người đi sao?" Ngô Không đang ăn cao hứng đâu, hần ngẩng đầu một cái, phát hiện một cái người hầu lại còn chờ đợi trong phòng.

"Son Chủ, ta, ta là Tinh Gia Thi à. Ngài, ngài rất tốt à?" Tinh Gia Thi thần sắc cực độ phức tạp nhìn xem Tiểu Khôi Lỗi, nằng lắp bắp nói ra.

"Gia thi! Người là Gia thi sao? Ta hảo huynh đệ a, người thế nhưng là muốn chết ta à! Tới tới tới, tranh thủ thời gian tới, ta Ca Nhi hai Tiên thật tốt uống một hồi lại nói." Ngô Không nhìn thấy huynh đệ mình về sau, nhất thời liền hưng phấn tràn nằng cho kéo đến bên người.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11:: 1 0

"Son Chủ, ngài năng lượng nói cho ta một chút, ngài đến là thế nào lên làm thống lĩnh tổng quản sao?" Tinh Gia Thi hiện tại nơi nào có tâm tình ăn cơm, đối với Tiểu Khôi Lỗi biến thái thẳng quan tốc độ, nằng nhất định đều tốt hơn kỳ chết.

Lúc đầu, Tinh Gia Thi rời đi Thăng Thiên thành hơn một tháng bên trong, dựa vào hãm hại lừa gạt, võ lực hàng phục các loại hàng loạt thủ đoạn, chấp vá lung tung kéo một nhánh năm ngàn người hỗn tạp bộ đội, nằng còn cảm thấy mình lần này làm thật sự là rất không tệ, là rất đáng được huyền diệu một cái sự tình.

Thế nhưng là, Tinh Gia Thi lúc này nhìn lại trước mắt cái này nói bừa ăn Hải nhét Tiểu Mập Mập, nằng biết, chính mình không biết ngày đêm, chạy ngược chạy xuôi lấy được một chút kia thành tích, căn bản chính là không đáng giá nhắc tới.

Ngô Không hiện tại chương khổng 10 vạn nội cung tôi tớ, nếu như trên chiến trường lời nói, đó là ngay cả Tội Hạ Đẳng pháo hôi cũng không tính, bất quá, nếu như Ngô Không có thể đem hoàng gia trong bảo khố bảo tàng, vụng trộm chuyển chở ra ngoài một chút lời nói, tùy tiện kéo một cái tiêu chuẩn vạn nhân vũ trang, đối với Tinh Gia Thi mà nói, vậy đơn giản cũng là dễ như trở bàn tay sự tình.

"Ta... , vạn khí ta tốt mà thôi. Ai nha, huynh đệ chúng ta mấy hôm không gặp, người đừng chỉ cố lấy nói chuyện phiếm à, uống rượu, uống rượu." Ngô Không một chút Đồ không muốn giải thích vấn đề này, mập mờ đáp một câu về sau, hần liền nhiệt tình khuyên lên từ từ.

"Uống uống uống, người liền biết uống, một chút Đồ không quan tâm chuyện ta nghiệp, uống chết người quên!" Tâm lý thâm mắng một câu về sau, Tinh Gia Thi liền vui vẻ giống như Tiểu Khôi Lỗi nằng ly cạn chén đứng lên.

Sau một tiếng rượu, tại Tinh Gia Thi mãnh liệt yêu cầu dưới, Ngô Không lúc này mới cũng chưa hết hứng kết thúc lần này tiệc rượu.

"Son Chủ... , ngài hiện tại... , chương khổng lấy toàn bộ nội cung sao?" Tinh Gia Thi không dám trắng trợn đề nghị Ngô Không trộm bảo, Phạ trần Tiểu Khôi Lỗi cho hù sợ, thế là, nằng cẩn thận từng li từng tí hỏi trộm bảo điều kiện tiên quyết.

"Này, trong khổng chế cung loại chuyện nhỏ nhặt này, đối với ta mà nói, đây còn không phải là dễ như trở bàn tay sao? Huynh đệ, không phải ta cùng người khoác lác, hiện tại toàn bộ nội cung 10 vạn tôi tớ, Đồ bằng vào ta như Thiên Lôi sai đâu đánh đó! Hoàng đế, Hoàng Hậu, còn có những cái này phi tử, đều nhất định muốn nhìn ta sắc mặt làm việc, lợi hại à?" Ngô Không ngưu bức hồng hồng đối với Tền lừa đảo tiểu đệ ăn ngay nói thật nói.

"Người cái liền sẽ khoác lác mập mập chết bầm! Người có thể hay không đừng tròn tròn mắt nói lời bịa đặt? A, người đi một chút Cầu Thi Vận, một bước thăng thiên thành nội cung tổng quản, cũng không phải là người đúng không? Ngán ngủ một tháng mà thôi, người liền có thể gọi 10 vạn tôi tớ đối với người như Thiên Lôi sai đâu đánh đó? Ta nhờ vào!" Trong lòng vô cùng khinh bỉ oán thầm vài câu về sau, Tinh Gia Thi hơi hơi trào phúng đối với Tiểu Khôi Lỗi hỏi.

"Nói như vậy, hoàng gia trong bảo khố bảo tàng, Son Chủ ngài, cũng có thể tùy tiện cầm đi?" Sau khi nói xong, Tinh Gia Thi liền cười tùm tùm nhìn xem Ngô Không.

"Trong bảo khố bảo tàng? Những Đồ đó là Vũ Văn quả, ta mới không có thèm cầm đây." Ngô Không cùng khinh thường đối với tiểu đệ giảng đạo.

Hoàng gia trong bảo khố sở hữu trân bảo, đều đã bị Ngô Không dựa vào làm giả sổ sách, cộng thêm Ly Miêu hoá Thái Tử thủ đoạn, toàn bộ Đồ cho tham ô rồi.

Hiện tại trong bảo khố những cái được gọi là trân bảo, Đồ chẳng qua là ứng phó Vũ Văn quả Thứ Phẩm mà thôi, tuy nhiên cũng phi thường đáng tiền, nhưng đối với Sư Thượng Đệ Nhất siêu cấp Đại Tham Quan Tiểu Đản mà nói, này thuần túy cũng là trăm trên thân trâu một lông mà thôi, hần là thực tình không có thêm.

"Hừ, lời a? Người bắt quả chỉ là Bang Vũ Văn Thế Gia, trông giữ nội cung Đồng Tử a. Người còn không có thêm? Người hiếm có lấy sao? Ai... , xem ra, ta vẫn còn muốn thật tốt dạy dỗ người, đến muốn làm sao làm một cái Tham Quan à." Nghĩ đến đây, Tĩnh Gia Thi liền chuẩn bị tại Quan Công trước mặt vung một cây tiểu đao, thật tốt dạy một chút Tiểu Khôi Lỗi, như thế nào mới có thể làm tốt một cái Tham Quan.

Không đợi Tĩnh Gia Thi bắt đầu bài giảng Cửu Lưu Tham Quan huấn luyện khóa, Ngô Không liền cau mày, đối với mình Tên lừa đảo tiểu đệ nói ra: "Gia thi à, người bây giờ tới thật sự là quá kịp thời. Ta chỗ này vừa vặn gặp được một chuyện phiền toái, người giúp ta thật tốt nghĩ biện pháp." Nói xong, Ngô Không liền đem chính mình muốn bảo vệ phi tử sự tình, từ đầu chí cuối nói cho Tên lừa đảo tiểu đệ.

Tĩnh Gia Thi nghe xong Ngô Không giảng thuật về sau,

Nhất thời liền nhủ chặt lòng mày mình tư khổ tướng đứng lên, nàng tuy nhiên đối với chuyện này một chút hứng thú đều không có, nhưng là, vì là có thể tại Tiểu Khôi Lỗi trong nội tâm, dựng nên từ bản thân cao lớn trí giả hình tượng, nàng là tất nhiên phải thật tốt trợ giúp Ngô Không bày mưu tính kế.

"Son Chủ, việc này nói khó cũng khó, nói có thể cũng là có thể. Xin hỏi Son Chủ, ngài có phải không có thể cầm tới sở hữu phi tử Họa Sách?" Tĩnh Gia Thi hướng về Ngô Không thử dò xét nói.

"Việc rất nhỏ, ta có thể cầm tới." Ngô Không rất chảnh Hồi Đạo.

"A? Cái này Tiểu Mập Mạp vẫn có chút quyền lợi sao? Vậy mà cùng người sự tình Bộ Na nhóm Tĩnh Tĩnh bọn họ, quan hệ tốt như vậy." Nghĩ đến đây, Tĩnh Gia Thi liền nói tiếp nói.

"Đã như vậy lời nói, vậy liền dễ làm. Son Chủ, ngài chỉ cần trộn sở hữu tuổi già phi tử chân dung, Đồ đổi thành các nàng khi còn trẻ tuổi đội chân dung; trộn sở hữu tướng mạo mỹ lệ phi tử chân dung, cùng sở hữu tướng mạo phi tử chân dung đối; sau cùng lại đem những khuynh thành đó tuyệt sắc phi tử chân dung, cùng đã chết phi tử chân dung đối, này là được rồi." Tĩnh Gia Thi mỉm cười đối với Ngô Không giảng đạo.

"Người phương pháp này ta Thực cũng là nghĩ qua, bắt quả, ta cảm thấy phương pháp này bảo đảm không sở hữu phi tử, cho nên liền không có áp dụng. Gia thi, người có thể hay không nghĩ biện pháp, bảo vệ sở hữu phi tử đâu?" Ngô Không nhủ chặt lòng mày đối với tiểu đệ hỏi.

"Người có thể hay không đừng vô sỉ như vậy à? Cái này rõ ràng chính là ta nghĩ biện pháp, được không? Người còn muốn bảo vệ sở hữu phi tử? Làm người Xuân Thu Đại Mộng đi thôi!" Vô cùng phần nộ ở trong lòng giận mắng một câu về sau, Tĩnh Gia Thi có chút hờn dỗi đối với Tiểu Khôi Lỗi giảng đạo.

"Giả tạo một tấm Dương Thiên bỏ đi chỉ, khiến cho Túc Vệ Quân Tối Cao Thống Soái, tin an hầu Trần lạnh, hoá tốc chạy về Thảng Thiên thành bình định. Xử lý Vũ Văn quả đám kia loạn đảng, vậy dĩ nhiên liền chuyện gì đều không có." Kể xong, Tĩnh Gia Thi liền mỉm cười, xem Tiểu Khôi Lỗi đến như thế nào trả lời chắc chắn cái này thiên đại nan đề.

"Biện pháp tốt! Đúng thế, ta làm sao lại không nghĩ tới loại này biện pháp tốt đâu? Ha-Ha, Thánh Vương Ngọc Tỷ ngay tại ta không gian đại lý, ta còn cần lấy giả tạo đi chỉ sao? Hắc hắc, ta lần này nhất định phải giết chết Vũ Văn quả tiện nhân kia!" Ngô Không nắm chặt quyền đầu, hưng dữ nói ra.

Tĩnh Gia Thi khó có thể tin nhìn xem Tiểu Khôi Lỗi, liền ngay cả miệng mình mở ra hình tròn, nàng đều không có chút nào phát giác.

"Áy, có chút vấn đề à? Gia thi, người nói kia là cái gì Trần lạnh, hần đến được hay không à? Đừng đến lúc đó hần làm không xong Vũ Văn quả, vậy coi như làm trò cười. Gia thi, Gia thi?" Ngô Không gấp tiểu đệ sưng sờ nhìn xem chính mình, hần liền lấy tay đẩy đẩy đối phương ở ngực.

"A! Người tên sắc lang này! Không đúng! Son Chủ, người vừa mới nói cái gì? Người, người có Thánh Vương Ngọc Tỷ sao? Cái này sao có thể!" Tĩnh Gia Thi chấn kinh đối với Tiểu Khôi Lỗi hô.

"Này, ta làm chuyện gì đây. Không phải liền là một khối nát thạch đầu à, có cái gì tốt ngạc nhiên. " Ngô Không dương dương đắc ý đối với tiểu đệ khoe khoang nói.

Sư Giai Cảnh trong lòng tự nhủ: "Nát thạch đầu? Người biết cái gì à!"

Đại tuệ đế quốc hiện tại giang sơn, là thắng yếu không chịu nổi, bấp bênh không tề, nhưng là, chết gầy Lạc Đà đó còn là so Mã Đại!

Thiên hạ tạo phản thế lực nhiều vô số kể là không tề, nhưng là, u, đốt hai châu thê sống chết bảo vệ đại tuệ giang sơn thế lực, đó cũng là có không ít.

Nếu như dùng Thánh Vương Ngọc Tỷ tạo ra từng đạo từng đạo Thánh Chi, phát cho thiên hạ sở hữu thế lực lời nói, dù là dù cho chỉ có một phần mười thế lực, sẽ đi tuân theo trên thánh chỉ nội dung, đối kia toàn bộ thiên hạ bố cục chỗ sinh ra ảnh hưởng, cũng chắc chắn là khó mà đánh giá.

Cho nên, Thánh Vương Ngọc Tỷ thả trong tay Ngô Không, vậy thì chỉ là cùng một chỗ giúp hần trang bức dùng bảo bối mà thôi, nhưng là, nếu như Thánh Vương Ngọc Tỷ thả trong tay Tĩnh Gia Thi, cái kia chính là nàng tâu toàn bộ thiên hạ

Siêu cấp Kiếp Mã.

"Gia thi, ngươi vẫn không trả lời ta vấn đề này. Ngươi nói cái kia Trần lạnh, hẳn đến được hay không à? Kia là cái gì Túc Vệ Quân, thật có thể làm trở mình Vũ Văn quả sao?" Ngô Không đầy cõi lòng chờ mong đối với Tên lừa đảo tiểu đệ hỏi.

Tình Gia Thi ổn định tâm thần về sau, đối với Tiểu Khôi Lỗi chém đĩnh chặt sắt đáp: "Túc Vệ Quân là bảo vệ Dương Thiên bỏ an toàn thiên hạ đệ nhất quân! Toàn quân năm vạn người, bình quân tu vi Phần Hư Ngũ Cấp, với lại toàn bộ Võ Sĩ Đô có được Ma Binh. Nếu như lúc ấy chỉ bộ đội này tại Thăng Thiên nội thành, như vậy, mượn Vũ Văn quả tám cái lá gan, hẳn cũng tuyệt đối không dám phát động phản loạn!"

Ngô Không nghe nói như thế về sau, hân hưng phấn trực tiếp liền nhảy dựng lên, sau đó hai tay chống nạnh Ha-Ha cười lớn nói: "Thiên hạ đệ nhất quân sao? Ngươi bức! Muốn cũng là loại này ra sức quân đội! Lúc này nếu là không đánh chết Vũ Văn quả tiện nhân kia, ta liền nói cái gì là cái gì! Đi, chúng ta hiện tại liền đi văn thư viện viết Thánh Chỉ đi." Sau khi nói xong, Ngô Không liền gạt gù đắc ý đi ra ngoài cửa.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12:: Không có lựa chọn

"Vũ Văn Thế Gia mấy đời nối tiếp nhau bị Hoàng Ân, nhưng rắc tâm hại người, trong bóng tối kết bè kết cánh, mưu đồ làm loạn. Trầm sớm đêm ưu tư, đêm không thể say giấc, sợ ta đại tuệ giang sơn nguy vong. Khanh chính là Quốc Chi Trọng Thần, trầm cánh tay đắc lực. Trầm hi vọng khanh năng lượng hoá tốc trở về Thăng Thiên, tiêu diệt loạn đảng, giải trừ bạo loạn Vũ không phát, như thế, Dương Thiên bỏ hi vọng!" Bắc Đầu Nô vượn phi thường nghiêm túc trận vừa mới viết xong Chiếu Thư, lớn tiếng Lãng một lần.

"Ừm, nội dung cái gì vẫn còn ở Thứ, quan trọng ở chỗ Bút Tích phải chẳng rất thật. Phương diện này, các ngươi có thể làm được dùng giả đánh tráo sao?" Ngô Không chừng chặc dàng hoàng đối với văn thư viện tổng quản hỏi.

"Hồi Đại Tổng Quản, Tiên Đế ngày xưa ban bố Chiếu Thư, đa số cũng là bởi chúng ta văn thư viện viết thay. Ta viện từ trên xuống dưới Nô vượn, đều có thể giống như đúc Mô phỏng Tiên Đế. Điểm này, Đại Tổng Quản ngài, liền cứ việc yên tâm tốt." Văn thư viện tổng quản phi thường tự tin đối với Ngô Không giảng đạo.

"Ha-Ha... , vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi. Cho, cái này Tây Sơn đồng bút ta cũng không cần đến, ngươi thì lấy đi dùng đi. Nhớ kỹ, ngươi cho tới bây giờ Đô chưa từng gặp qua cái này Chiếu Thư, nghe rõ ràng sao?" Ngô Không tiện tay đem một cây trân quý đồng bút, ban thưởng cho đối phương về sau, liền hung ác trừng mắt đối phương dặn dò.

"Cái gì Chiếu Thư? Tiểu nhân không biết Đại Tổng Quản ngài, đến nói là có ý tứ gì, không biết." Văn thư viện tổng quản hai tay gắt gao nắm lấy Tây Sơn đồng bút, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nói với Ngô Không.

"Chiếu Thư? Ta lúc nào nói Chiếu Thư? Hành, ngươi đi xuống trước đi, chỉ toàn cho ta thêm phiền." Ngô Không mỉm cười liền đem đối phương đuổi ra ngoài.

Tình Gia Thi các loại Bắc Đầu Nô vượn ra ngoài, nàng liền tranh thủ thời gian đối với Tiểu Khôi Lỗi giảng đạo: "Son Chủ, loại này bí mật đại sự, biết người càng ít liền càng bảo hiểm. Ngài tốt nhất mau đem cái kia Nô vượn cho xử lý."

"Này, huynh đệ ngươi suy nghĩ nhiều, không có chuyện. Hẳn liền xem như muốn bán ta, vậy cũng phải muốn xuất bán thành à. Nội cung Tứ Môn hiện tại toàn bộ Đô trong tay ta, với lại toàn bộ trong nội cung, khắp nơi đều có ta bố trí mật thám. Bán ta? Ta muốn hẳn lúc nào chết, hẳn nhất định phải lúc nào chết, hẳn bán sao?" Ngô Không mỉm cười đối với Tên lừa đảo tiểu đệ nói ra.

Tình Gia Thi nhìn xem trước mặt lòng tin này mười phần Tiểu Khôi Lỗi, nàng trong lòng nhất thời cũng là giật mình.

Thế là, Tình Gia Thi hiếu kỳ hướng về Tiểu Khôi Lỗi hỏi: "Son Chủ, ngài năng lượng nói cho ta một chút, ngài lên làm thống lĩnh tổng quản về sau, đến là thế nào làm sao?"

Ngô Không gặp huynh đệ quan tâm như vậy sự nghiệp của mình, hẳn liền thật cao hứng cho đối phương nói một chút, chính mình là thế nào tham ô, làm sao lừa gạt mọi người thông đồng làm bậy, làm sao đại vụ tiền tài thu mua nhân tâm, làm sao phái người giám thị toàn bộ nội cung..., chờ một chút hàng loạt đây trời đại tội.

Tình Gia Thi càng nghe càng kinh hãi, càng nghe càng sợ hãi, càng nghe miệng liền mở đầu đến càng lớn, nàng tuyệt đối cũng không nghĩ tới, cái này siêu

cấp Nhị Hóa Tiểu Khôi Lỗi, lại có thể tìm đường chết đến trình độ này!

Chỉ bằng Ngộ Không chỗ phạm những này đại tội, đánh chết cái này Tiểu Mập Mập một trăm lần, sau đó lại phơi ở cửa thành bên trên thị chúng, vậy cũng là một chút không mang theo oan!

"Người chẳng lẽ là điên sao! Ta để người chờ đợi tại trong nội cung, thành thành thật thật chờ lấy ta tới cứu người ra ngoài, người chẳng lẽ Đồ vong sao! Người tham nhiều tiền như vậy có làm được cái gì? Người mang ra nội cung sao? Người có biết hay không người bây giờ nguy hiểm cỡ nào? Vũ Văn quả chỉ là lười nhác quản người thôi, nếu như hắn không đề ý thể diện chiếm lấy nội cung lời nói, người cho rằng Chi năng lượng bao trùm hòa sao? Người muốn tìm chết, chớ liên lụy ta!" Tinh Gia Thi vô cùng phẫn nộ đối với Tiểu Khôi Lỗi, rống to.

"Ai... , huynh đệ người bớt giận, bớt giận, ta cũng là bị bắt đắc dĩ à. Ta biết những chuyện này vô cùng nguy hiểm, nhưng là, ta không thể không làm! Ta nhất tâm muốn xử lý Vũ Văn quả, còn không phải là bởi vì ta sợ chết sao? Cũng may huynh đệ người trở về, đồng thời chỉ cho ta con đường sáng. Dù sao Vũ Văn quả Đồ hắn phải chết không nghi ngờ, huynh đệ người làm gì bởi vậy tức giận đâu? Thật xin lỗi." Ngộ Không thành thành thật thật hướng về Tên lửa đảo tiểu đệ cúi đầu bồi tội nói.

Tinh Gia Thi dù sao vẫn là cũng cần Tiểu Khôi Lỗi, với lại hai người bọn họ Đồng Mệnh Tương Liên, căn bản chính là trên một sợi thừng châu chấu, ai cũng không thể rời bỏ người nào, cho nên, nàng cũng không muốn đem hai người quan hệ làm quá cương.

"Người bây giờ nhìn như đại quyền trong tay an ổn vô cùng, nhưng kì thực hơi không cẩn thận liền sẽ vạn kiếp bất phục! Bất luận là Vũ Văn quả cũng tốt, vẫn là Trần lạnh cũng được, bọn họ ai muốn giết người, cũng là lại có thể tùy nhiên sự tình. Người bây giờ nhất định phải trận tất cả mọi chuyện Đồ phiết sạch sẽ, tạm thời Tiên thay mình tìm một cái vững chắc chỗ dựa." Tinh Gia Thi nhủ chặt lòng này, đối với Tiểu Khôi Lỗi trầm giọng giảng đạo.

"Chỗ dựa? Ta ra không nội cung, căn bản là kết giao không đến cái gì đại nhân vật, ta đi đến nơi nào tìm một cái vững chắc chỗ dựa à? Huynh đệ, người biết cái gì đại nhân vật sao? Có thể hay không giúp ta giới thiệu một chút à? Người yên tâm, tiền ta có là, chỉ cần người ta chịu bảo đảm ta nhất mệnh, bao nhiêu tiền ta Đồ nguyện ý cho." Ngộ Không phi thường thổ hào đối với Tên lửa đảo tiểu đệ giảng đạo.

Tinh Gia Thi trong lòng tự nhủ: "Ngu ngốc! Có tiền được không lên sao? Lại nói, những số tiền kia đều là người tham ô mà thôi, người cùng ta khoe khoang cái gì à? Dùng tiền tìm một cái chỗ dựa, này vững chắc cái rắm!" Nghĩ đến đây, nàng liền bình tĩnh đối với Tiểu Khôi Lỗi giảng đạo.

"Son Chử, Trần lạnh lão đại tuệ đế quốc trung thành tuyệt đối. Hắn xử lý Vũ Văn quả về sau, chỉ cần tôn kính Dương Minh vì là đại tuệ hoàng đế, này tất nhiên liền sẽ không can thiệp nội cung sự vụ. Cho nên, ngài chỉ cần lại giả tạo một tấm di chỉ, Sử Dương Minh Kế Vị danh chính ngôn thuận, sau đó cùng Tiểu Hoàng Đế giữ gìn mối quan hệ, vậy ngài liền có thể gọi cao không lo." Nói xong, Tinh Gia Thi liền đẩy còi lòng lấy tâm tình kích động, chờ đợi lấy Tiểu Khôi Lỗi trả lời chắc chắn.

Nếu như Dương Minh thành Tiểu Khôi Lỗi khôi lỗi, vậy đơn giản cũng quá hoàn mỹ!

Lời như vậy, Tiểu Khôi Lỗi liền có thể phụng Thiên Từ dĩ lệnh Bất Thần, chiếm cứ tuyệt đối đại nghĩa, thu hết sở hữu trung với đại tuệ đế quốc người lòng, đối với nhất tâm muốn tranh bá thiên hạ Tinh Gia Thi tới nói, chỗ tốt vậy đơn giản cũng là một đi không trở lại.

"Dương Minh... , một đời vinh hoa phú quý... . Được rồi, dù sao ta cũng không có đường chọn chọn, liền theo người nói làm tốt." Ngộ Không thần sắc sa sút bất đắc dĩ nói ra.

Xế chiều hôm đó, Tinh Gia Thi liền giấu trong lòng hai tám chân chân chính chính giả Chiếu Thư, cùng một khối hàng thật giả thật thân phận lệnh bài, kiểm ra Thăng Thiên thành về sau, liền một đường tuyệt trần hướng phía Túc Vệ Quân đóng quân Tuyên Thành chạy tới.

"Tướng quân, hiện tại Tiên Hoàng băng hà, trong quân nhân tâm bất ổn, sĩ khí sa sút. Đến đi con đường nào, chúng ta hi vọng tướng quân có thể sớm ngày định đoạt!" Hơn mười người thủ hạ quỳ gối Trần Lãnh Diện trước, lớn tiếng đòi hắn Cầu Đạo.

Trần lạnh nhìn xem chính mình những này thủ hạ, trong lòng của hắn quả thực là khó xử vô cùng.

Dương Thiên bỏ có chết hay không, đại tuệ đế quốc giang sơn Đồ xác định vững chắc sẽ xong đời, đây là thiên hạ sở hữu Hữu Thức chi Sĩ chung nhận thức, cơ hồ cũng là hoàn toàn không thể nghịch chuyển, đối với điểm này, Trần Lãnh Tâm bên trong là phi thường rõ ràng.

Đại tuệ đế quốc Lương Châu Chi Địa, U Châu bị Lý uyên chiếm cứ ba phần sáu, Lý Quý chiếm cứ hai phần sáu, Tiết câu chiếm cứ một phần sáu, riêng lớn một nửa giang sơn toàn bộ toàn bộ mất hết.

Chước Châu tình huống so U Châu càng kém, to to nhỏ nhỏ mười mấy đường phản quân trận toàn bộ Chước Châu, toàn bộ Đồ cho chia sạch sẽ.

Toàn bộ đại tuệ đế quốc, hoàng thất có thể hoàn toàn khống chế phương, theo Dương Thiên bỏ cái này vừa chết, cũng đã toàn bộ đều không có.

Hiện tại lưu cho Trần lạnh đường, cũng chỉ còn lại có tam điều, đệ nhất cũng là tự lập vi Vương, đệ nhị cũng là phụ thuộc phản tặc, thứ ba cũng là trở về Thăng Thiên, căn bản là không có có con đường thứ tư có thể đi.

Con đường thứ nhất cùng thứ hai con đường, Trần lạnh là vô luận như thế nào Đồ không muốn tuyển, mà còn sót lại con đường thứ ba, Trần lạnh cũng tương tự không muốn tuyển.

Nguyên nhân rất đơn giản, Trần lạnh quá hiểu biết Vũ Văn quả đến là dạng gì người, hắn biết mình nếu như giống như Vũ Văn quả về sau, này căn bản chính là nửa chút tiền đồ cũng sẽ không có.

Trần Lãnh Tam con đường Đô không muốn đi, bọn thuộc hạ lại buộc hắn lập tức tuyển một con đường đi ra, trong lòng của hắn lại làm sao có khả năng không làm khó dễ đâu?

Lúc chàng vạng tối, ngoài trường bắt thành lính tới báo, nói là bí mật Vệ thống lĩnh Tĩnh Gia Thi phụng chỉ muốn tới gặp hắn.

Trần lãnh nghi hoặc vô cùng, tâm hắn nói: "Bí mật vệ? Đây là đâu chỉ bộ đội à? Ta thế nào chưa nghe nói qua đâu? Tĩnh Gia Thi? Trong triều đình có người như vậy sao? Hắn vì sao muốn tới ta chỗ này? Phụng chỉ? Chẳng lẽ là Vũ Văn quả Tín Sứ sao?" Nghĩ đến đây, hắn liền làm cho người trện Tĩnh Gia Thi đưa vào trong trường.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13 :: Bay đoạt Thắng Thiên

"Két, két, két... , xoạt." Một trận nhẹ vang lên, Tổng Quân Phủ trong hoa viên một tòa Giả Sơn, chậm rãi nhích qua bên trái đứng lên, đón lấy, trên mặt đất liền lộ ra một cái động lớn.

Ba ngàn tên hắc y Vô Sĩ, lặng yên không tiếng động từ địa động bên trong, chui ra mặt đất.

"Tiểu Đan, Tiểu Đan, ngươi mau tỉnh lại, mau tỉnh lại." Tiêu thiên khẩn trương gọi gọi Ngô Không về sau, liền hung hăng đạp tiểu nô vượn một chân.

"Ai u, ngươi có cần hay không ác như vậy à? Ta đã tỉnh. Không đúng! Tiến nhanh mặt thất!" Ngô Không vừa tỉnh tới, cũng lập tức phát giác có người lên vào trong phủ, thế là hắn tranh thủ thời gian gọi Tiêu thiên trốn trước.

Lúc này, từ đại sảnh trong bóng đen, bất thành linh đồng thời chậm rãi đi ra mười tên hắc y Vô Sĩ, trện Ngô Không ba người gắt gao vây vào giữa.

"Xong đời! Vũ Văn quả vậy mà phái người tới ám sát ta! Ta lúc này nguy hiểm!" Nghĩ đến đây, Ngô Không nhanh chóng hướng về những người áo đen này hô lớn.

"Các ngươi Tiên đừng động thủ! Ta có tiền, ta có thật nhiều tiền! Vũ Văn quả xài bao nhiêu tiền mua mạng ta, ta nguyện ý ra gấp mười lần, không đúng gấp trăm lần giá tiền lại mua trở về! Mọi việc dễ thương lượng, các ngươi tuyệt đối không nên động thủ!" Ngô Không đầu đây là mồ hôi la lớn.

Hắc y nhân nhìn xem chính mình số hai mục tiêu nhân vật, nhao nhao cảm thấy phi thường im lặng.

"Đàn độn, Vũ Văn quả giết ngươi còn cần dùng tiền sao? Ngươi thật là một cái ngu ngốc, những người này là phụ hoàng thù hạ Túc Vệ Quân Vô Sĩ." Tiểu Cồng Chúa Dương Vi liếc thấy ra những này Vô Sĩ lai lịch, đối với Ngô Không châm chọc nói.

Ngô Không nghe xong là Túc Vệ Quân người, hắn lập tức thật hưng phấn từ chân đệm nằm dưới đất bên trên nhảy dựng lên, sau đó chân trần liền chạy tới hắc y nhân trước người, nắm lấy đối phương Thủ liên kích động nói ra.

"Đại ca! Các ngươi xem như tới! Ta chờ các ngươi thật khổ à! Tới tới tới, các vị huynh đệ Đô chớ đứng, ngồi xuống nói chuyện, ngồi xuống nói chuyện. Các vị có đói bụng không? Ta cái này phái người chuẩn bị cho các ngươi ăn khuya." Sau khi nói xong, Ngô Không liền cười ha ha lôi kéo tên này Vô Sĩ, ngồi vào phòng khách chủ vị phía trên.

"Cái này... , Tổng Quân Đại Nhân. Ty chức quân vụ tại người, nhất định phải nhanh hoàn thành nhiệm vụ, xin ngài nhanh chóng mang bọn ta mấy người đi báo hộ Hoàng Thượng." Dẫn đầu hắc y Vô Sĩ, xấu hổ đối với Ngô Không nhanh chóng nói ra.

"Bảo hộ Hoàng Thượng? Đúng đúng đúng, Hoàng Thượng mới là trọng yếu nhất. Bất quá... , các huynh đệ lần này ản vào trong nội cung, chẳng lẽ liền không có hắn nhiệm vụ sao? Tí như... , làm cái ám sát loại hình?" Ngô Không hiếu kỳ đối với hắc y Vô Sĩ hỏi.

"Đại nhân, Tào Triều bắt đầu thời điểm, tướng quân liền sẽ ở ngoài thành bắt đầu tiến công. Chúng ta nhiệm vụ lần này hết thấy có hai cái, một là hộ tống Hoàng Thượng cùng ngài ra khỏi thành, hai là tiềm phục tại Thắng Thiên nội thành ám sát thủ thành bộ đội. Nếu như thuận lợi lời nói, trễ nhất mười giờ sáng Chung thời điểm, Quân Ta liền có thể chiếm lĩnh toàn bộ Thắng Thiên thành." Hắc y Vô Sĩ đầu lĩnh, lời ít mà ý nhiều cho Ngô Không giảng một lần kế hoạch tác chiến.

"Tốt! Việc này không nên chậm trễ, ta cái này mang các ngươi đi đón Hoàng Thượng. Hai người này... , là ta thị nữ, các ngươi Tiên tiễn đưa các nàng ra khỏi thành. Còn có, các ngươi cứ yên tâm đi, toàn bộ nội cung ta nói quên. Nhiều nhất ba giờ, ta liền có thể làm cho cả trong nội cung người, toàn bộ Đô

cùng các người rút khỏi đi." Ngộ Không vui vẻ nói ra.

Thế là, sau hai tiếng rưỡi, trừ lưu thủ nội cung Tứ Môn năm trăm tên khoác Vân Ma Viên bên ngoài, toàn bộ trong nội cung, cũng chỉ còn lại có Ngộ Không cùng lưu thủ nơi đây ba ngàn Danh Túc Vệ Quân Võ Sĩ.

Buổi sáng bảy giờ thời điểm, ti mã khăn mang theo 50 tên thân vệ mới ra Đại Doanh, đang đi ở trên Tảo Triều trên đường thời điểm, một đội nhân mã không vội không chậm hướng về hắc đối diện đi tới.

"Kiêu Thực Quân Thống tiến ti mã khăn, tiếp chi!" Tinh Gia Thi ngạo nghễ ngồi ở trên ngựa, xuất ra giả Thánh Chi về sau, liền giả vờ giả vệt hướng về ti mã khăn la lớn.

"Các người là ai? Muốn ta tiếp thánh chi gì thế? Vũ Văn quả sao?" Ti mã khăn thấy đối phương chỉ có mười mấy người, hán cũng không có đề cao cảnh giác, liền lớn tiếng đối với Tinh Gia Thi quát hỏi.

"Ti mã khăn Thí Quân mưu nghịch, tội không để cho xá! Giết ——!" Tinh Gia Thi thấy đối phương quả nhiên bị chính mình hù dọa, nằng liền trực tiếp ra lệnh một tiếng mang theo bên cạnh trở lại Hư Cảnh Cao Thủ,

Hướng về ti mã khăn xông tới.

"Kết trận ——!" Ti mã khăn vừa mới hô to một tiếng, đón lấy, hán phía bên phải trong rừng rậm, bất thành linh liền bắn ra mấy trăm đạo Nỗ Tiễn, trực tiếp đem hán đám thân vệ tại chỗ bắn chết hơn phân nửa.

Sau đó, trên trăm tên hắc y Túc Vệ Võ Sĩ, dẫn theo đạo liền lao ra rừng rậm, từ bên phải hướng về ti mã khăn giết tới.

"Xử lý hán!" Tinh Gia Thi phía trước năm tên trở lại Hư Cảnh Cao Thủ, nghe được mệnh lệnh về sau, đồng thời nâng tay lên Trung Ma Dao, sau đó hướng về mười mấy mét bên ngoài ti mã khăn vỗ tới.

Ác đạo trong nháy mắt thành dài biến lớn, đón lấy, năm thanh dài hai mươi mét Ma Dao, trực tiếp liền bổ tới ti mã khăn trên thân.

"Túc Vệ Quân ——!" Ti mã khăn hoảng sợ quát to một tiếng về sau, vung song quyền liền hướng phía năm thanh Cự Dao đánh tới.

Trên tay hán bao tay trong nháy mắt biến lớn, ? ? , ? ? , ? ? , ? ? , ? ? , ? ? , đập bay Cự Dao về sau, ti mã khăn không nói hai lời, đánh ngựa liền hướng phía bên trái trốn qua đi.

Đáng tiếc, ti mã khăn vừa đi ra ngoài xa ba mươi mét, liền ầm ầm một chút, rơi vào Tinh Gia Thi phái người đào xong trong cạm bẫy.

Vài góc dài mười mấy mét, đỉnh đầu vót nhọn đại mộc cán, đồng thời trận ti mã khăn cả người lẫn ngựa đâm thủng, hán gãy dựa lấy động hai lần về sau, liền không cam lòng thống khổ chết đi.

Mười mấy thanh Cự Dao bổ tiến vào ti mã khăn còn sót lại Thân Vệ Đội Trung, chém chết sau cùng còn sót lại mấy tên thân vệ về sau, Tinh Gia Thi liền sai người cắt đi ti mã khăn đầu, sau đó mang theo một trăm ba mươi Danh Túc vệ Võ Sĩ, hướng về kiêu Thực quân Đại Doanh chạy tới.

Trần lạnh một thân một mình ngồi ở trên ngựa, thần sắc băng lãnh nhìn qua phía trước, hán trong lòng yên lặng tính toán thời gian về sau, liền hai chân một đạp bụng ngựa, hướng phía Thăng Thiên cửa thành đông chậm rãi Hành đi qua.

Theo hán nhất động, Trần lạnh sau lưng trong hoang dã mênh mông cỏ dại, cũng bắt đầu có quy luật nâng lên hạ xuống tựa như dao động, hướng về Thăng Thiên thành phương hướng động.

Thủ vệ Thăng Thiên cửa thành đông Võ Sĩ, nhìn xa xa một người cười ngựa đi về phía này, hán cũng không có quá mức để ý, ngáp một cái về sau, tên này Võ Sĩ liền lại thần sắc mỗi một mở lên tiêu soa.

Trần Lãnh Bình yên tĩnh cười ngựa chậm rãi tiếp cận Đông Môn, hán tính ra một chút khoảng cách về sau, liền đem chính mình cánh tay phải giơ lên cao đến, ngừng lại một lúc sau, hán cánh tay phải hướng phía dưới vung lên liền chỉ hướng năm trăm mét bên ngoài Đông Môn.

"PHỐC" "PHỐC" "PHỐC" "PHỐC" ... , sở hữu Đông Môn Thủ Môn Võ Sĩ đầu, toàn bộ Đô vô duyên vô cớ rơi trên mặt đất.

Trần lạnh sau lưng này phiến cánh đồng bát ngát bên trên cỏ khô, cũng bất thành linh bắt đầu Hướng Đông môn phương hướng, nhanh chóng lay động đứng lên.

Mười cái, trăm cái, ngàn cái, vạn... , một vạn Danh Túc Vệ Quân Võ Sĩ, cứ như vậy lặng yên không tiếng động đột nhiên xuất hiện tại Trần Lãnh Diện trước, toàn bộ Đô mặt Đô không biểu lộ dẫn theo trong tay U Linh vệ đao, cấp tốc Hướng Đông môn xông tới giết.

Thăng Thiên thành đông tây nam bắc Tứ Môn gần như đồng thời thất thủ, rỗng rã bốn vạn tên hắc y Túc Vệ Võ Sĩ không nói một tiếng, liền lẳng lặng vượt qua tràn đầy thi thể bốn tòa thành môn, hướng phía nội thành các nơi quan trọng địa điểm, vô thanh vô tức giết đi qua.

Thăng Thiên nội thành tuần tra Cảnh Vệ Bộ Đội, thường thường tại vừa nhìn thấy những này hắc y Võ Sĩ đồng thời, liền đột nhiên cả đội cả đội bị toàn bộ giết chết.

Sớm đã giấu ở trong thành các nơi Túc Vệ Quân Võ Sĩ, cứ như vậy phảng phất giống u linh, vô cùng bí ẩn, tàn nhẫn phối hợp, tốc độ cao thu gặt lấy địch nhân đầu lâu, vì chính mình bọn chiến hữu, mở ra từng cái thông suốt huyết lộ.

Sở hữu quan viên gia quyến, toàn bộ Đô bị bắt làm tù binh; sở hữu dám phản kháng Võ Sĩ, toàn bộ Đô bị giết sạch; ngay tại Vũ Văn quả các loại một đám Nghịch Thần bọn họ, vẫn còn ở Thắng Thiên trong điện mặt mày hớn hờ thảo luận, như thế nào xưng bá thiên hạ thu phục quần hùng thời điểm.

Trần lạnh chỗ suất lĩnh hơn bốn vạn Danh Túc vệ Võ Sĩ, liền đã vô thanh vô tức trận Thắng Thiên thành nắm trong lòng bàn tay, trước sau ngay cả một canh giờ cũng không dùng đến.

Hiện tại toàn bộ trong thành duy nhất phản quân bộ đội, cũng chỉ còn lại có thủ vệ bên ngoài cung hai vạn tên Võ Sĩ mà thôi, sở hữu Phản Thần cũng đều đã bị Túc Vệ Quân, một mực vây chết trong hoàng cung.

"Gọi Vũ Văn quả tới gặp ta." Trần lạnh ngắt đầu đối với thủ vệ cửa cung các võ sĩ hô.

Không đầy một lát công phu, Thắng Thiên trong điện sở hữu Phản Thần Đô đi vào thành cung phía trên, trợn mắt hốc mồm nhìn xem phía dưới một mảnh đen kịt Túc Vệ Quân đoàn.

Toàn bộ bên ngoài cung trong sở hữu Võ Sĩ, Lúc này cũng đều đuổi tới nơi đây, trong lòng run sợ thủ vệ sau cùng một đạo phòng tuyến.

"Trần lạnh ——! Ngươi dám phái binh vây quanh hoàng cung, ngươi chẳng lẽ muốn tạo phản sao!" Không đợi Vũ Văn quả kinh hoàng cùng cực đem lời kể xong, Trần lạnh một động tác liền đem hần lời nói cắt đứt.

Nhìn xem bị vượt trên tới mấy trăm tên phản quân gia thuộc người nhà, Trần lạnh chậm rãi bày cánh tay một cái, Túc Vệ các võ sĩ vung đao liền đem trước người tù binh cánh tay phải, nhất đao liền cho chặt xuống.

"Hàng không hàng ——?" Trần lạnh Ti không chút nào để ý bọn tù binh kêu thảm, hần mặt không biểu tình ngắt đầu đối với Vũ Văn quả hỏi.

"Trần lạnh ——! Ngươi chết không yên lành!" Không đợi Vũ Văn quả bị phản đem lời kể xong, Trần lạnh lại khoát tay chặn lại cánh tay liền đem hần lời nói cắt đứt.

"Vù ——!" Túc Vệ các võ sĩ đều nhịp huy động Ma Đao, lại đem trước người tù binh cánh tay trái, nhất đao cũng cho chặt xuống.

"Hàng không hàng ——!" Trần lạnh căm tức nhìn Vũ Văn quả, lớn tiếng quát hỏi.

Vũ Văn quả hai mắt đỏ thẫm trừng mắt Trần lạnh, hần vừa định muốn phản nộ hô to không hàng, liền bị sau lưng Bùi Kiên Thông một tay đao chém ngắt đi.

"Hàng ——! Chỉ cần ngươi thả qua người nhà của ta, ta nguyện ý hàng ——!" Bên ngoài cung tổng quản Bùi Kiên Thông, khóc ròng ròng đối với Trần lạnh hét to nói.

Đón lấy, thành cung thượng diện Võ Sĩ, cũng đều nhao nhao chảy nước mắt, trận chính mình binh khí ném thành cung.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14:: 4 còn nhỏ tổ

"Đại nhân, đại nhân? Cái kia đứng lên, ngài cái kia vào triều sớm." Một tên khuôn mặt mỹ lệ, dáng người gọi cảm tai thỏ nữ lang, đứng ở giường bên cạnh nhẹ nhàng đối với trên giường cái kia, cời trướng Tiểu Bàn hài nhi nói ra.

"Ai da, đừng phiền ta, bên trên cái gì sớm... . Ngươi thế nào lại tiến vào ta phòng ngủ? Ngươi tranh thủ thời gian cho ta lập tức ra ngoài!" Ngộ Không nắm lấy chăn mền che khuất thân thể của mình về sau, liền khuôn mặt nhỏ đỏ bừng đối với hoa hồng Nô thỏ thị nữ, không có ý tứ lớn tiếng ra lệnh.

"Đại nhân, ngài lập tức liền đến rồi, các nô tì cái này cho ngài thay quần áo." Người mặc lụa mỏng tiểu Hoa vừa nói, một bên giống như mặt khác nắm vị hoa hồng Nô thỏ cùng một chỗ, trận Ngộ Không từ trong chăn lòi ra ngoài.

"Các ngươi chớ có sờ cái mông ta! Ta dựa vào! Ngươi vậy mà sờ nơi đó! Ngươi còn sờ!" Ngộ Không một bên xấu hổ lớn tiếng chỉ trích lấy, một bên không có biện pháp mặc cho mấy vị mỹ mạo thị nữ, cho mình mặc quần áo rửa mặt cộng thêm súc miệng đánh răng.

Sau ba phút, người mặc thù hồ hắc sắc cảm bào, đầu đội mũ cao, mi thanh mục tú, sạch sẽ Tiểu Bàn hải Ngô Không, liền bị tiểu Hoa lo lắng kéo vào bên ngoài phủ các loại trong xe ngựa.

"Đại nhân, ngài tuyệt đối không nên loạn động, bằng không lại sẽ đem Quan Phục làm bản. Đến lúc đó, ngài lại muốn bị dừng đại nhân trò cười. A... , há mồm." Tiểu Hoa nói liền từ trong chén múc một muôi cháo, cẩn thận từng li từng tí đưa đến Ngô Không bên miệng.

"Ta không muốn uống cháo, ta muốn ăn cái kia đen sẫm đồ vật, đó là từ bờ sông Cá chày từ tương sao?" Ngô Không không nhúc nhích Nunu miệng, hiểu kỳ đối với tiểu Hoa hỏi.

"Đại nhân ngài quá béo, về sau không thể ăn nhiệt độ cao lượng thực vật. Đây không phải là trứng cá muối, chỉ là một loại vật phẩm trang sức mà thôi. Đến, há mồm, a..." Tiểu Hoa mặt không đổi sắc lừa gạt Ngô Không về sau, liền đem cái thìa đưa đến Ngô Không bên miệng.

"Người gạt ta, cái kia chính là Cá chày từ tương. Oa tắc! Quả thực là quá mỹ vị!" Ngô Không nói, liền đem trứng cá muối cho đoạt tới, ôm chén liền miệng lớn bắt đầu ăn ngồm ngoàm.

Tiểu Hoa thấy một lần Ngô Không vậy mà tự mình động thủ ăn cơm, đồng thời còn ăn là trứng cá muối, nằng nhất thời liền ô ô nhỏ giọng khóc ồ lên.

Thế là, ở sau đó trên đường đi, Ngô Không không chỉ có không trợn bữa sáng ăn được, còn muốn ghen biệt khuất khuất phục cho thiếp thân thị nữ chịu nhận lỗi, sau cùng hẳn cũng chỉ có thể đối bụng đi vào Thăng Thiên trong điện.

"Gia thi, Trần thành chủ, buổi sáng tốt lành." Ngô Không ừ rừ giống như Tinh Gia Thi, Trần lạnh, đánh một cái bát chuyện về sau, liền đi tới trong đại điện bàn tròn trước, ngồi vào chính mình trên ghế.

To như vậy Thăng Thiên trong điện, trừ Tiêu thiên, Trần lạnh, Tinh Gia Thi, Ngô Không bên ngoài, liền không còn có bất luận một vị nào đại thần.

"Tiểu Đan, người lại đến trễ. Người bây giờ thân là hai cung tổng quản, đồng thời chương quản lý Thăng Thiên trong thành sở hữu Chính Vụ, chẳng lẽ không hẳn là làm gương tốt sao? Xem ra, ta phải cho người những thị nữ kia, vẫn có chút thiếu." Hoàng đế tuổi nhỏ, làm mẫu thân Tiêu thiên, nhất định phải con trai của đại biểu xử lý Chính Vụ, cho nên, nằng đối với mình số một tâm phúc, hận sắt không thành thép chỉ trích nói.

Ngô Không trong nội tâm tuy nhiên rất muốn lớn tiếng giải thích vài câu, thế nhưng là, hẳn cuối cùng vẫn không nói một lời, mặc cho lấy Tiêu thiên đối với mình chỉ trích.

Dù sao, nếu như không phải Tiêu thiên tại một tuần lễ trước đó đối với hẳn ra sức bảo vệ, đồng thời đặc biệt đề bạt hẳn vì là hai cung tổng quản, xử lý Thăng Thiên nội thành sở hữu Chính Vụ, này Ngô Không đầu này mạng nhỏ, sớm đã bị lúc ấy nổi giận Trần lạnh nhất đao kết.

"Thái Hậu, Tổng Quản Đại Nhân tuổi nhỏ tham ngủ cũng là bình thường, chúng ta vẫn là Tiên nghị sự đi." Đương nhiệm

Kiều Thực Quân Thống tiến Tinh Gia Thi bình tĩnh nói ra.

Tinh Gia Thi nương tựa theo một cái đầu lâu, thu hết 10 vạn kiêu Thực Quân Võ sĩ, tuy nhiên sau đó hai vạn tên lính bị Tiêu thiên phân cho Ngô Không, một lần nữa tạo thành bốn vạn bên ngoài cung thủ vệ, dù vậy, thống lĩnh tám vạn binh mã Tinh Gia Thi, cũng vẫn là cái này bốn người tiểu tổ bên trong binh quyền nặng nhất tồn tại.

"Việc khác tình cũng là việc nhỏ, hiện tại Hoàng Lăng đã sửa soạn xong hết, ngày mai nhất định phải làm đầu để phát tang an táng. Ta mấy ngày trước đây bảo người chuẩn bị những vật kia, người bây giờ chuẩn bị thế nào?" Thăng Thiên thành chủ Trần lạnh công tước,

Không chút khách khí hướng về Ngô Không hỏi.

Ngô Không tuy nhiên có chút Phạ vị này Túc Vệ Quân thống soái, bất quá, nên nói, hẳn vẫn là phải muốn nói.

"Hiện tại thiên hạ đại loạn, chúng ta đầu tiên muốn làm là trấn an bách tính, Chính Quân chuẩn bị chiến đấu, đây đều là nhu cầu cấp bách đại lượng dùng tiền. Ngài ngay tại lúc này, yêu cầu toàn thành bách tính đốt giấy đề tang, trong thành khắp nơi bày đặt vòng hoa, đồng thời chôn cùng nhiều như vậy trên bảo. Loại chuyện này, ta là tuyệt sẽ không làm." Ngô Không nghĩa chính ngôn từ đối với Trần lạnh đáp.

Trần lạnh nghe xong lời này, nhất thời liền khí muốn đem Ngô Không cho chém chết, trong mắt hẳn, Ngô Không không chỉ có thân thù Thái Quân, còn tham ô số lớn tài bảo, thuần túy cũng là Sứ Thượng Đệ Nhất kẻ nịnh thần tham bẽ tôi, toàn bộ đại tuệ để quốc lớn nhất tai họa!

Nếu như Ngô Không không phải Tiên Đế lưu lại Cố Mệnh Đại Thần, còn có Thái Hậu nhiều lần đối với hẳn bảo hộ, Trần lạnh đã sớm nhất đao đem cái này Tiểu Mập Mập cho chặt chết.

Trần lạnh ba nhất chương liền đập vào trên cái bàn tròn, sau đó phẫn nộ đối với Ngô Không quát: "Tiên Đế băng hà thời điểm, người làm sao không nghĩ ta đại tuệ giang sơn! Người tham ô nội cung tài bảo thời điểm, người làm sao không nghĩ ta đại tuệ giang sơn! Người bây giờ nói với ta cái gì trấn an bách tính, Chính Quân chuẩn bị chiến đấu, vô sĩ!"

"Ta, ta, ta, ta nói với người không rõ ràng! Dù sao ta là muốn tiền không có, muốn mạng một đầu, có gan người liền nhất đao chém chết ta đi." Ngô Không tức giận đối với Trần lạnh la lớn.

Vì bảo vệ hoàng thất bảo tàng không rơi xuống người xấu trong tay, Ngô Không trận chính mình sở hữu tham ô đến hai lượng trân bảo, Đồ bí mật giấu ở trong nội cung các nơi bí ẩn địa điểm, trừ hần tự mình biết vị trí cụ thể bên ngoài, nếu như muốn tìm tới bảo tàng, nhất định phải trận toàn bộ nội cung Đồ cho khai quật một lần.

Bình định thành công cùng ngày, Trần lạnh biết Ngô Không sờ tác sờ vì về sau, tại chỗ liền phải đem Ngô Không cho chém chết, cho nên, Ngô Không liền trong con tức giận, dứt khoát liền không có trận bí mật này nói cho bất luận kẻ nào.

Chân chính nội cung sổ sách, đã bị Ngô Không toàn bộ Đồ cho hủy, hiện tại lưu lại sổ sách, cũng là Ngô Không phái người chế tác giả sổ sách.

Cho nên, mọi người tuy nhiên đều biết cái này Tiểu Mập Mập, tuyệt đối là tham ô rất nhiều tài bảo, nhưng là,

Bọn họ nhưng lại không biết, Ngô Không tham ô cơ hồ đại tuệ hoàng thất trăm năm tích lũy sở hữu trân bảo, đó là một cái vượt xa khỏi bất luận kẻ nào ngoài tưởng tượng con số khủng bố.

Ngô Không bây giờ nói chính mình không có tiền, vậy đơn giản cũng là Ma Giới lớn nhất trò cười.

Thế là, một cái yêu cầu lấy tiền, một cái khác chết sống cũng là không cho, Trần lạnh cùng Ngô Không nhất thời liền kịch liệt âm ỉ lên.

"Tốt! Hai người các người dạng này sảo lai sảo khư, còn thể thống gì? Trần thành chủ, hiện tại là đặc thù thời kỳ, liền hết thấy giản lược đi. Tiên Đế trên trời có linh, là sẽ lý giải quyết định này. Tiểu Đản! Toàn quân mười bảy vạn tướng sĩ đốt giấy đề tang tiền, người là nhất định phải lấy ra, người nghe rõ chưa?" Tiêu thiên sinh khí đối với Ngô Không ra lệnh.

"Vậy được rồi, ta phái người cỡ nào mua một chút tốt nhất vải vóc là được. Bất quá, quay đầu các người nhất định phải trận những bahej đó vải, tất cả đều cho ta thu hồi lại. Không phải vậy lời nói, ta một cái hạt bụi cũng sẽ không lấy ra." Ngô Không suy nghĩ một lúc sau, cuối cùng quyết định đem chính mình nghĩ đến biện pháp giải quyết, kiên trì cho nói ra.

"Tổng quân, người không cần mua lấy thật trắng vải, bình thường cũng là được rồi. Còn có, những bahej đó vải dùng qua về sau là bán không tiền, người không cần thiết thu hồi lại tới." Tĩnh Gia Thi buồn cười đối với Ngô Không giảng đạo.

"Ta cho mười bảy vạn tướng sĩ, mỗi người một thớt đầy đủ làm Lượng thân thể quân trang tốt vải vóc. Bọn họ lần này dùng qua về sau, ta phái người thu hồi lại nhiễm một chút liền làm thành Quân Phục. Lời như vậy, năm nay làm Quân Phục tiền, chẳng phải là liền có thể thừa? Hắc hắc, ta cái chủ ý này cũng không tệ lắm phải không?" Tiểu Mập Mập phi thường không có ý tứ nói ra.

Tiêu thiên, Tĩnh Gia Thi, Trần lạnh, ba người chỉ ngây ngốc nhìn xem Ngô Không, nửa ngày giảng không ra một câu nói đi ra.

Ngày thứ hai, toàn bộ Thăng Thiên trong thành đầy thành đều là buồn bã, người mặc vải trắng các võ sĩ, sáng sớm liền đứng tại hai bên đường phố, sắp hàng chỉnh chỉnh tề tề đội ngũ, trang nghiêm chờ lấy Dương Thiên bỏ đưa tang đội xe.

Nội thành rất nhiều bách tính, Đồ tự phát giờ màu trắng vòng hoa, sớm liền đứng tại cửa nhà mình bắt đầu chờ đợi, trăm vạn nhân khẩu Ma Giới Đệ Nhất Thành, cơ hồ đường đường đều là Thị Tố, từng đạo bạc trắng.

Bây giờ đồng hồ, Ngô Không ăn mặc hắc sắc lễ phục, lái thả có Dương bỏ thi thể cự đại xe ngựa màu trắng, chậm rãi lái ra hoàng cung Đông Môn.

Ngô Không cái này kéo xe ngựa về sau, chính là mấy trăm giá chở sở hữu quan viên cùng Tàn Phi xe ngựa màu đen.

Nhìn thấy cái này đội xe ngựa về sau, toàn thành gần trăm vạn người tựa như Cốt Bài bị đẩy lên, bắt đầu không ngừng quỳ trên mặt đất yên lặng thút thít.

Cứ như vậy, đội xe chậm rãi chạy nhanh đến Hoàng Lăng, Ngô Không dẫn tay nhỏ, chân nhỏ chờ hần mấy vị, Lúc này đã ngồi ở vị trí cao tiểu nô vượn bọn họ, cùng một chỗ giờ lên Dương Thiên bỏ Quan Tài chậm rãi đi vào Hoàng Lăng.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15:: Nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy

Trên quan đạo, một đội mười con khoái mã nhanh như điện chớp, hướng về kiều Thực quân Đại Doanh liên tục chạy vội.

Cuối cùng, tại buổi sáng ba giờ thời điểm, cái này đội thám báo đuổi tới Đại Doanh.

"Báo ——! Quân tiên phong đệ nhất sư bốn đầu, có quân tình khẩn cấp báo tấu! Nhanh mở cửa doanh!" Bốn đầu vạn phần lo lắng đối với Thủ Môn Võ Sĩ hô.

Cửa doanh mở ra về sau, bốn đầu cưỡi ngựa liền dẫn tiểu đội mình, hướng phía trung quân đại tướng bay thẳng đi qua.

Tinh Gia Thi đang cùng áo nằm tại Quân Trường nắm Trung ngũ gât đầu, nàng bất thành linh mờ to mắt, nhanh chóng đứng dậy chui ra ngoài trường.

"Đại soái! Quân tiên phong thám báo có quân tình khẩn cấp tới báo." Phó Quan nhìn thấy đã đứng tại Quân Trường nắm trước chờ đợi Tinh Gia Thi về sau, liền tranh thủ thời gian hướng về nàng bẩm báo nói.

Thế là, Tinh Gia Thi liền cùng Phó Quan cùng một chỗ, hướng phía cái kia loại cực lớn hồng sắc Quân Trường nắm, vội vàng vàng chạy tới.

"Đại soái! Phản tặc Lý tự thông lãnh Binh năm vạn đã rời đi Hải Lăng, dự tính xế chiều hôm nay hai giờ đồng hồ tả hữu, liền sẽ đến Thắng Thiên ngoài thành." Tinh Gia Thi vừa mới tiến trung quân đại tướng, bốn đầu liền tranh thủ thời gian cúi đầu chấp tay hướng về nàng nhanh chóng báo cáo.

"Năm vạn? Muốn kiếm tiện nghi sao? Hừ hừ." Tinh Gia Thi nhỏ giọng thầm thì một câu về sau, liền uy nghiêm đối với bốn đầu Hồi Đạo: "Tốt, ta biết. Các người vất vả, đi xuống trước nghỉ ngơi đi." Nói xong, nàng liền đi tới sa bàn trước, cúi đầu yên lặng tự hỏi.

Bốn đầu mấy người vừa đi không nhiều lắm công phu, lại có hai đội thám báo vội vã xông tới.

"Báo đại soái! Đỗ Phúc Uy tại Lịch Dương chinh binh tám vạn chuẩn bị xuất phát, hiện tại động tĩnh không rõ!" Đội thứ nhất thám báo đội trưởng hô.

"Báo đại soái! Đồng Dương trầm Phát Tinh, cùng đồng đảng cường đoạt nguyên Hữu Tướng Quân binh quyền về sau, lấy thảo phạt nghịch tặc danh hào, thống binh sáu vạn Hướng Thắng Thiên tới gần. Hiện tại phương nam mười mấy quận, đã toàn bộ rơi vào phản quân trong tay." Đội thứ hai thám báo đội trưởng vạn phần lo lắng la lớn.

Tinh Gia Thi nghe được cái này Lượng thì tin tức về sau, trong nội tâm nàng trong nháy mắt chính là căng thẳng, thoáng ổn định tâm thần về sau, Tinh Gia Thi uy nghiêm đối với thám báo bọn họ Hồi Đạo: "Tốt, ta biết. Các người vất vả, đi xuống trước nghỉ ngơi đi." Nói xong, nàng liền quay người nhìn xem sa bàn, nhíu chặt lông mày đau khổ tự hỏi.

Một giờ sau, Tinh Gia Thi dẫn hai ngàn thân vệ, liền hướng về cách đó không xa Thắng Thiên thành chạy tới.

"Đại nhân, đại nhân! Ngài mau tỉnh lại, mau tỉnh lại!" Tiểu Hoa đứng tại Ngõ Không bên giường, đẩy chủ nhân lớn tiếng nói.

"Há, Tào Triều sao? Được rồi, hầu hạ ta thay quần áo. Đứng, người xem đây là cái gì, cái quần. Ta hôm nay mặc quần a, hắc hắc, mấy người các người có phải hay không rất thất vọng đâu?" Ngõ Không đắc ý đối với mình bọn thị nữ huyền diệu nói.

"Đại nhân, ngài đừng có lại nghịch ngợm. Bên ngoài cung người tới nói có quân tình khẩn cấp, muốn ngài nhất định phải lập tức đến Thắng Thiên điện khai hội. Mã Thất đã giúp ngài chuẩn bị tốt, ngài nắm chặt thời gian đi." Tiểu Hoa vừa nói, một bên cùng bọn thị nữ cùng một chỗ hầu hạ chủ nhân thay quần áo rửa mặt.

Ngõ Không nghe xong lời này, nhất thời cũng không dám lại hồ nháo, hẩn mặc Quan Phục về sau, liền tranh thủ thời gian cưỡi ngựa hướng Thắng Thiên điện chạy tới.

"Tiểu Đan, hai mươi vạn phản tặc chuẩn bị hướng về chúng ta tiến công, người nói cái này có thể như thế nào cho phải à!" Tiêu thiên vừa nhìn thấy chính mình tâm phúc đến, nàng liền tranh thủ thời gian lo lắng hướng về Ngõ Không tố khổ nói.

"Hai mươi vạn phản tặc? Không có chuyện, chúng ta có mười bảy vạn binh mã thủ thành, bọn họ căn bản là không công nổi." Ngõ Không sững sờ một lúc sau, liền xem thường đối với Tiêu thiên giảng đạo.

Ngõ Không vừa mới nói xong, ba người hẩn đều dùng kinh bỉ cùng cực ánh mắt hướng về hẩn nhìn lại.

"Tổng quân, từ trước đến nay cũng là công thành có thể thủ thành khó. Nếu như không có vượt qua địch nhân gấp hai trở lên Võ Sĩ thủ thành, trận chiến này Quân Ta chắc chắn thất bại." Tinh Gia Thi bình tĩnh đối với Tiểu Khôi Lỗi giải thích nói.

Tên lừa đảo tiểu đệ lòi này, nhất thời liền đem Ngõ Không cho nói mòng.

Tâm hẩn nói: "Không đúng rồi, người nói phản a? Thủ thành một phương, không phải hẩn là cũng chiếm ưu thế sao?" Nghĩ đến đây, Ngõ Không liền nghi hoặc hỏi: "Công & Thủ tỉ lệ là một so một, chúng ta lại chiếm cứ lấy thành trì,

Cái này có khả năng thất bại sao?"

"Người không biết cũng đừng ở nơi đó nói mò! Ngồi xuống đợi đừng loạn chen vào nói. Giếng tướng quân, theo ý người một trận chúng ta phải đánh thế nào?" Trần lạnh biết Tinh Gia Thi đa mưu túc trí, liền hướng về nàng hỏi.

Ngõ Không cũng là trung thực, hẩn ngoan ngoãn ngồi trên ghế, cũng không có giống như Trần lạnh tranh cãi, hẩn cũng tò mò nhìn xem Tên lừa đảo tiểu đệ, chờ đợi lấy đối phương phát biểu.

"Nhanh chóng nuốt mất Lý tự thông, sau đó liền hợp đồ Phúc Uy diệt trảm Phát Tinh. Trừ cái đó ra, ta cũng không có hần biện pháp." Tinh Gia Thi cau mày bất đắc dĩ nói ra.

"Lý tự thông coi là chúng ta bình định về sau thế lực lớn tổn hại, liền mưu toan lấy năm vạn binh mã cầm xuống Thảng Thiên thành. Hừ! Người này cuồng vọng tự đại, chết không có gì đáng tiếc. Bất quá, đồ Phúc Uy tự xưng Đông Đạo tổng quản, thủ hạ binh mã sắp tới hai mươi lăm vạn, hần chỉ sợ sẽ không cùng chúng ta liên hợp a?" Trần lạnh lo lắng đối với Tinh Gia Thi hỏi.

"Đúng nha, đồ Phúc Uy nói đến cũng là một cái phản tặc, trái lại trảm Phát Tinh, ta ngược lại cảm giác hần rất có thể sẽ cùng chúng ta liên hợp. Trảm Phát Tinh thực lực tuy nhiên không bằng đồ Phúc Uy, nhưng cũng không tính quá yếu. Với lại người này vẫn là ta đại tuệ quan viên, nếu như Akatsuki lấy tình, động lấy lý, ta cảm thấy không khó thuyết phục." Tiêu thiên cũng phát biểu tự mình nhìn Pháp.

"Không, các ngươi sai. Trảm Phát Tinh người này Lang tử dã tâm, dù cho lúc này miễn cưỡng cùng chúng ta liên hợp lại, ngày sau cũng tất nhiên sinh mầm tai vạ! Lại nói, dù cho cùng hần thành công liên hợp, đánh bại đồ Phúc Uy cùng Lý tự thông, chúng ta tự thân thực lực cũng tất nhiên tổn hao nhiều. Nếu như đến lúc đó đồ Phúc Uy ngóc đầu trở lại, chúng ta còn như thế nào chống cự?" Giảng đạo nơi đây, Tinh Gia Thi tiến hành một tám Ma Giới Ngũ Châu địa đồ, chỉ U Châu nói ra.

"Lý uyên Hùng Bá U Châu, đã xây dựng chế độ xưng đường, Tiết cự, Lý Quý cộng lại, cũng không thể nào là Lý Đường đối thủ! Chờ đợi Lý uyên thu phục toàn bộ U Châu về sau, Chúc Châu sớm muộn gì cũng là hần vật trong bàn tay. Cho nên, mặc kệ là chúng ta cũng tốt, vẫn là đồ Phúc Uy cũng tốt, mọi người địch nhân chân chính cũng là Lý uyên!" Tinh Gia Thi kể xong về sau, liền bình tĩnh nhìn xem ba người hần.

Tiêu thiên, Trần lạnh nhìn xem trên bản đồ U Châu, thật lâu, một câu cũng nói không nên lời.

"Tất nhiên Lý Đường ngu bức như vậy, này... , chúng ta dứt khoát vượt lên trước đầu nhập vào đối phương. Chờ đợi thiên hạ bình định về sau, chúng ta há không phải có thể Phong Vương Bái Tướng, cả đời không lo, vinh hoa phú quý?" Ngộ Không hai mắt tỏa ánh sáng nói với mọi người.

Trần lạnh, Tiêu thiên nghe lời này về sau, vậy mà toàn bộ Đồ im lặng im lặng.

"Không được! Tương lai đến hợp như thế nào phát triển, là bất luận kẻ nào Đồ đoán không được. Ta nói, cũng chỉ là cá nhân ta phỏng đoán mà thôi, căn bản là làm không cho phép! Huống hồ sự do người làm, chúng ta cũng không phải là không có một chút cơ hội vẫn định thiên hạ. Chỉ cần lần này có thể thành công liên hợp đồ Phúc Uy, ta tự có biện pháp muốn Lý Đường chỉ ít trong vòng ba năm, Đồ không thể động đây!" Tinh Gia Thi chỉ tại thiên hạ, tuyệt đối là không thể nào đầu hàng Lý Đường, cho nên, năng kiên định cho mọi người động viên nói.

"Ồ? Giảng tướng quân đến có gì lương sách, có thể cho bản cung nói một chút sao?" Tiêu thiên đầy cõi lòng lấy tâm tình kích động, đối với Tinh Gia Thi hỏi.

Trần lạnh cùng Ngộ Không, cũng đều một mặt chờ mong nhìn xem vị này thủ tịch trí năng.

"Thái Hậu nói quá lời, ta chẳng qua là một cái bình thường người mà thôi, ta một chút kia bên trên không Thái Diện tiểu kế, sao có thể được xưng tụng là lương sách đâu? Không đề cập tới cũng được, không đề cập tới cũng được, chúng ta việc cấp bách, là nhất định phải tranh thủ thời gian phái ra một người đi sứ Lịch Dương, cùng đồ Phúc Uy liên hợp." Tinh Gia Thi phát hiện mình biểu hiện có chút quá mức, cho nên, năng tranh thủ thời gian chuyển đổi đề tài.

"Huynh đệ, ngươi không từ té a. Ta chỗ này vẫn chờ nghe ngươi diệu kế đâu, ngươi sao có thể nói không nói liền không nói đâu? Tranh thủ thời gian, để cho ta nghe một chút ngươi diệu kế. Sao? Hai người các ngươi nhìn ta làm gì?" Ngộ Không nghi hoặc đối với Tiêu thiên cùng Trần lạnh hỏi.

Hai người này cũng không đáp lời, cau mày xem Tiểu Mập Mập một hồi về sau, liền đồng thời đưa ánh mắt chuyển tới Tinh Gia Thi trên thân.

Hai người bọn họ ý tứ, Tinh Gia Thi đương nhiên phi thường hiểu biết, thế là, nàng cúi đầu lật qua lật lại Tướng lại muốn về sau, cuối cùng, Tinh Gia Thi vô cùng bất đắc dĩ, đối với Tiêu thiên cùng Trần lạnh gật gật đầu.

"Tiểu Đản, quốc gia dùng ngươi thời điểm đến! Hiện tại có một cái phi thường gian khổ nhiệm vụ, cần nhờ ngươi đi hoàn thành, ngươi sẽ dốc toàn lực ứng phó sao?" Tiêu thiên không thể nghi ngờ hướng về Ngộ Không hỏi.

"Gian khổ nhiệm vụ? Cái gì gian khổ nhiệm vụ?" Ngộ Không nghi hoặc không hiểu hỏi.

"Trần thành chủ cùng giảng tướng quân, nhất định phải lưu tại Thảng Thiên đốc chiến. Thân phận ta, không cho phép ta tùy tiện rời đi Thảng Thiên. Cho nên, lần này đi sứ Lịch Dương nhiệm vụ, liền trừ ngươi ra không còn có thể là ai khác." Tiêu thiên vô cùng bất đắc dĩ đối với Ngộ Không giảng đạo.

"Ngươi nói đùa sao ——! Ta không đi ——! Đàm phán, ta biết cái gì à? Các ngươi trọng yếu như vậy nhiệm vụ giao cho ta, chẳng lẽ liền không sợ ta làm hư sao?" Ngộ Không tức giận lớn tiếng chất vấn.

"Tổng quản, chỉ cần đồ Phúc Uy không Xưng Đế, đồng thời đồng ý Xưng Thần, hần bất kỳ điều kiện gì, chúng ta đều có thể tiếp nhận. Cho nên, ngài lớn nhất chủ yếu nhiệm vụ, cũng không phải là đàm phán." Tinh Gia Thi bình tĩnh đối với Ngộ Không giảng đạo.

"Đã như vậy lời nói, tùy tiện phái một người đi chẳng phải xong? Làm gì nhất định phải ta đi?" Ngộ Không sinh khí nói với Tinh Gia Thi.

"Ngươi làm sao dần như vậy à! Con tin! Con tin ngươi biết hay không? Ngươi lần này đi, cũng là đi làm con tin, ngươi hiểu chưa?" Trần lạnh tức giận đối với Ngộ Không hô.

"Con tin? Con mẹ nó nguoi tại sao không đi làm con tin à! Ta không đi ——!" Ngô Không rút cuộc mình bạch chính mình nhiệm vụ, thế là, hán phần nộ cùng cực đối với Trần lạnh quát.

Tinh Gia Thi ba người gặp Ngô Không tức giận như vậy, bọn họ cũng chỉ đành nhú chặt lông mày yên lặng không nói.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thăng Thiên trên điện, trừ Ngô Không phần nộ bật hơi âm thanh bên ngoài, lại không nửa chút tiếng vang.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16:: Tự cho là thông minh

Khoảng cách Thăng Thiên thành ba trăm km trên đại đạo, một đám người lập tức đang đội mặt trời gay gắt, không nhanh không chậm trì hoãn hành quân.

Chi quân đội này ước chừng có hơn năm vạn người, các binh sĩ quân trang tuy nhiên phi thường lộn xộn, xa xa nhìn qua liền cùng lưu dân không khác biệt gì, nhưng là, chi quân đội này sĩ khí rõ ràng Cực Thịnh.

"Hỏi sấm, nguoi cảm thấy sau trận chiến này, chúng ta tiếp theo chiếm đoạt trảm Phát Tinh, như thế nào?" Trung quân Lý chữ Đại Kỳ phía dưới, một vị diện mạo nho nhã hiền lành trung niên nam tử, đối với bên cạnh một vị tặc mi thử nhân gầy yếu thanh niên hỏi.

"Đại vương, này đề nghị Đại Thiện à! Trảm Phát Tinh Lang tử đã tâm tuyệt không phải người lương thiện, đồ Phúc Uy Hùng Bá trăm quận duy ngã độc tôn. Quân Ta cầm xuống Thăng Thiên về sau, chỉ cần hơi châm ngòi một chút hai nhà bọn họ quan hệ. Ha-Ha... , bệ tôi dám khẳng định, hai nhà tất nhiên sẽ phát sinh đại chiến! Đến lúc đó, đại vương liền có thể ngồi nhận Ngư Ông đắc lợi." Gầy yếu thanh niên mặt mày hớn hớn, đối với Lý tự thông hưng phấn hồi đáp.

"Ha ha ha... , hỏi sấm nguoi không hổ là thiên hạ đỉnh phong mưu sĩ, nói có lý à! Đáng giận triều đình vậy mà có mắt không trông, vậy mà để nguoi loại này đỉnh cấp nhân tài trở thành nô lệ, thật sự là đáng hận! Nguoi cứ yên tâm, chờ đợi bốn vương Bình Định Thiên Hạ về sau, tất nhiên là sẽ không bạc đãi nguoi." Lý tự thông vỗ bộ ngực, đối với mình duy nhất mưu sĩ lòng hỏi sấm bảo đảm nói.

Đang lúc cái này quân thần hai người trò chuyện hưng khởi thời điểm, một thót Khoái Mã chạy vội hướng về bọn họ chạy tới.

"Báo đại vương, phía trước hai trăm km nơi phát hiện địch quân Đại Doanh!" Mặt mày xám xịt thám báo hàm hàm hồ hồ hồi đáp.

"Trong đại doanh có bao nhiêu người lập tức?" Lòng hỏi sấm vọt lên trước hỏi.

Lý tự thông sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, liếc mắt nhìn quét mắt một vòng chính mình mưu sĩ về sau, liền như vô sự lẳng lặng chờ đợi thám báo trả lời.

Thám báo lẳng một lúc sau, liền không xác định hồi đáp: "Khả năng, có bảy, tám vạn người a?"

"Không có khả năng! Thăng Thiên Tổng Binh Lực cũng sẽ không vượt qua tám vạn! Bọn họ làm sao có khả năng sẽ dốc toàn bộ lực lượng? Các nguoi lại đi tìm hiểu." Lòng hỏi sấm tức giận đối với thám báo ra lệnh.

Thám báo sau khi đi, lòng hỏi sấm nghiêm túc hướng về chúa công đề nghị: "Đại vương, xem ra Trần lạnh quả nhiên là danh bất hư truyền, địch quân hiện tại đã có chỗ phòng bị. Đại vương, địch tình không rõ trước đó, ta đề nghị hẳn là để cho Các Binh Sĩ nghỉ ngơi tại chỗ một hồi, lấy bảo tồn thể lực."

Lý tự thông đối với lòng hỏi sấm cười hỏi: "Hỏi sấm chẳng lẽ đối với mình kế hoạch, không có tự tin sao?"

"Đại vương, ta không phải ý tứ này. Năm vạn Túc Vệ nổi tiếng thiên hạ, Thăng Thiên bình định về sau, coi như Túc Vệ Quân đoàn một người chưa chết, như vậy kiêu Thực quân cũng tất nhiên giảm quân số hơn phân nửa, trái lại cũng thế. Cho nên, địch quân Tổng Binh Lực tuyệt đối không có khả năng quá nhiều bên ta, trận chiến này Quân Ta tất thắng. Ta sở dĩ... ." Không đợi lòng hỏi sấm đem lời kể xong, Lý tự thông liền cười lớn cắt ngang hẳn.

"Ha ha ha... , đã như vậy lời nói, làm gì ngồi đợi, làm hòng thời cơ chiến đấu? Các huynh đệ! Cho bốn vương giữ vững tinh thần, gia tốc tiến quân! Bốn vương tới nay ngay tại Cầu Hoàng Đế trong cung điện, vì là các nguoi bảy tiệc rượu ăn mừng!" Lý tự thông tràn đầy tự tin hướng mình Các Binh Sĩ, lớn tiếng tuyên bố.

Lòng hỏi sấm vừa nhìn Lúc này quân đội sĩ khí không ngừng tăng vọt, Các Binh Sĩ Đô tự tin hơn gấp trăm lần bắt đầu gia tăng tốc độ hành quân, hẳn

cũng chỉ đành trong lòng sau khi chờ dài, cúi đầu ngồi ở trên ngựa đi về phía trước.

Một giờ trưa Chung tả hữu, Lý tự thông đại quân đi nhanh một trăm năm mươi km, cuối cùng tại khoảng cách kiêu Thục quân Đại Doanh 50 km Viễn địa phương dừng lại.

"Các người có thể tìm kiếm đến địch quân nhân số cụ thể?" Lý tự thông nghiêm túc đối với thám báo hỏi.

"Hồi đại vương, tìm kiếm đến, tìm kiếm đến. Vừa mới địch quân dốc toàn bộ lực lượng, tại phía trước đã bày ra trận thế. Chúng ta đếm xem, địch quân nhiều nhất không đến một vạn người." Thám báo hưng phấn nói ra.

Lý tự thông nghe nói như thế về sau, hần lập tức liền cười ha ha lấy, chuẩn bị mệnh lệnh toàn quân xuất kích, một cổ tác khí xử lý trước địch quân đường này đi đầu.

Đáng tiếc, không đợi hần hạ lệnh đâu, lòng hỏi sâm vừa vội hồ hồ âm ỉ lên.

"Không có khả năng! Trần lạnh chính là thiên hạ Danh Tướng, tuyệt đối không có khả năng cuồng vọng tự đại,

Chỉ dẫn hơn một vạn người chặn đánh chúng ta! Đại vương, cái này Trung tất nhiên có trò lừa!" Lòng hỏi sâm thần tình nghiêm túc kết luận nói.

Lý tự thông cường chế chính mình lừa giận trong lòng về sau, bình tĩnh hỏi: "Quân sư nói là, phía trước những quân địch kia chỉ là Nghi Binh sao?"

"Đại vương, Túc Vệ Quân đoàn toàn quân cũng là độc bộ thiên hạ U Linh Vô Sĩ, lớn nhất thiên ảm tàng, ám sát, hộ vệ, điều tra, bọn họ làm sao có khả năng sẽ dễ dàng để cho chúng ta tìm tới? Cho nên, chân chính Túc Vệ Quân đoàn tất nhiên không tại phía trước! Tiến hành địa đồ." Nói, lòng hỏi sâm liền mệnh lệnh hai tên tùy tùng, trận hành quân địa đồ kéo ra.

Lòng hỏi sâm từ từ tế tế, đối diện trước địa đồ nghiên cứu một hồi về sau, hần chỉ trên bản đồ một chỗ địa điểm nói với chúa công: "Đại vương, ta dám khẳng định, địch quân chân chính chủ lực liền mai phục tại tại đây. Nếu như ta quân hiện tại liền trực tiếp giống như đối phương giao chiến, địch quân chủ lực tất nhiên sẽ từ phía sau đánh lên lên, đến lúc đó, Quân Ta liền nguy hiểm. Đại vương, xin ngài lập tức phái ra thám báo xem xét nơi đây."

Lý tự thông biết chuyện rất quan trọng, thế là, hần tranh thủ thời gian liền tăng số người thám báo, đến phía trước hai mươi lăm km Viễn này phiên rừng rậm tiến hành dò xét.

Không quá nhiều Đại Công Phu, này đội thám báo trở về bẩm báo nói, này phiên trong rừng rậm quả nhiên mai phục hơn hai vạn tên Vô Sĩ.

Lần này, Lý tự thông nhất thời liền vui mừng quá đổi, chuẩn bị lập tức liền hướng về nơi đó tiến quân, toàn diệt địch nhân Chủ Lực Bộ Đội.

"Không đúng, vẫn là không đúng! Đại vương, hiện tại địch tình không rõ, không thể tùy tiện tiến quân." Lòng hỏi sâm lần nữa một lần giống như chúa công hát lên tương phản.

Lý tự thông hơi kém không có bị hần cho tức chết, thế là, hần trầm mặt đối với lòng hỏi sâm hỏi: "Theo ý kiến của người, không đúng chỗ nào?"

Lòng hỏi sâm cúi đầu suy tư trong một giây lát về sau, hần ngẩng đầu lên nhún mày đáp: "Đại vương, cụ thể làm sao không đúng, ta cũng nói không ra. Ta nhất định phải tự mình đi cái này hai nơi địa điểm nhìn xem, mới có thể tra được kết quả." Sau khi nói xong, hần vội mà không đợi Lý tự thông phê chuẩn, cưỡi ngựa kéo lên thám báo, liền trực tiếp chạy ra quân đội.

Lý tự thông siết chặt quyền đầu nhìn xem lòng hỏi sâm bóng lưng, trên mặt hần hiện lên một đạo sát cơ về sau, liền hiệu lệnh tam quân bắt đầu nghỉ ngơi tại chỗ.

40 phút về sau, lòng hỏi sâm hưng phấn cười ngựa chạy về đến, một bên chạy trước, hần còn một bên cao hứng bùng bùng lớn tiếng hô hào: "Đại vương, đại hi à! Đại hi à!" Đi vào Lý tự thông trước người, hần tranh thủ thời gian giải thích nói.

"Đại vương, phía trước hai mươi lăm km nơi, ta chỉ phát hiện địch quân hai vạn binh mã, không có phát hiện Túc Vệ Quân tồn tại. Nhưng là, phía trước 50 km Ngoại Địch quân Đại Doanh, ta không chỉ có phát hiện địch quân một vạn binh mã, còn phát hiện Túc Vệ Quân giấu ở nơi đây mạnh mẽ! Đại vương, đại hi à!" Giảng ở đây, lòng hỏi sâm phi thường vui vẻ cười ha ha đứng lên.

Lý tự thông hiện tại tuy nhiên rất chán ghét cái này thủ hạ, bất quá, hần cũng vui vẻ giảng đạo: "Quân sư ý là, địch quân chân chính chủ lực, Thực là tại 50 km Ngoại Địch quân Đại Doanh? Trước phương hai mươi lăm km bên ngoài này hai vạn người, mới thật sự là Nghi Binh?"

Lòng hỏi sâm nghe xong chúa công nói như vậy, hần lập tức liền Ha-Ha cười lớn nói: "Ha-Ha... , đại vương sai, đại vương sai! Nếu như đại vương nghĩ như vậy lời nói, vậy thì sai lầm lớn, đặc biệt lớn!" Hần cũng mặc kệ Lúc này Lý tự thông sắc mặt đã hắc thành nòi, vẫn mở tâm nói tiếp nói.

"Đại vương, tuệ Quân Tướng dẫn cổ lộng huyền hư, ý đồ lừa bịp Quân Ta. Hừ! Tự cho là thông minh! Ta tại phía trước năm mươi dặm phát hiện, nơi đó có một mảnh bãi cỏ so le chập trùng, tựa như là Túc Vệ Quân giấu ở nơi đây một dạng. Nhưng ta dám đoán chắc, cái này nhất định là địch quân chỗ làm giả tượng! Chân chính địch quân chủ lực, tất nhiên tại phía trước hai mươi lăm km nơi này phiên trong rừng rậm. Cho nên... , ha ha ha... ." Nói, lòng hỏi sâm lại cười ha ha.

Lý tự thông cố nén trong lòng sát ý, cương cười nói tiếp nói: "Cho nên, Quân Ta chỉ cần xử lý hai mươi lăm km Ngoại Địch Quân Chủ lực, trận chiến này, Quân Ta liền tất thắng không thể nghi ngờ, đúng không?"

"Không, không, không, đại vương ngài nói sai. Bề tôi sở dĩ muốn chúc mừng đại vương, nhưng lại không phải là bởi vì nguyên nhân này. Địch quân hiện tại chủ lực ra hết, toàn bộ Thắng Thiên thành cũng là một tòa Không Thành! Chỉ cần chúng ta tương kế tựu kế nhanh chóng đánh xuyên qua này một vạn Nghi Bình phòng tuyến, như vậy, Thắng Thiên thành cũng là chúng ta. Đến lúc đó, địch quân còn lại bảy vạn chủ lực, liền thành một mình! Quân Ta nương tựa theo mười lăm vạn binh mã từ thủ Thắng Thiên, bề tôi có hoàn toàn chắc chắn nhưng vì đại vương khuyên hàng Trần lạnh. Cái này, mới thật sự là đại hi!" Lòng hoài tâm trí tuệ vững vàng đối với chúa công giảng đạo.

Lý tự thông minh bạch thủ hạ toàn bộ dự định về sau, nhất thời liền hiểu ra cười ha ha đứng lên, đón lấy, hấn rút ra bên cạnh Bội Kiếm chỉ hướng thương khung, lớn tiếng đối với năm vạn Ảnh Lang quân đoàn ra lệnh.

"Cấp tốc tiến quân ——! Chiếm lĩnh Thắng Thiên về sau, Cầu Hoàng Đế kim ngân tài bảo, Tàn Phi nữ nô, bốn vương Nhâm các người tùy ý cướp đoạt ——!" Lý tự thông ra lệnh một tiếng về sau, năm vạn Ảnh Lang quân nhân người hai mắt đỏ thẫm, hưng phấn cùng kêu lên ngựa mặt lên trời hét dài một tiếng về sau, tựa như đàn sói săn đuổi, Hưởng Thắng Amagi xông tới giết.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiếu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17:: Bại Lý tự thông

Tĩnh Gia Thi dẫn một vạn tên kiêu Thực quân kỵ sĩ, tại Đại Doanh trước lăng lạng chờ đợi địch quân đến.

Nàng nghe thấy Viễn Phương truyền đến trận kia trận sói tru thanh âm về sau, liền mỉm cười, lớn tiếng hướng về sở hữu các kỵ sĩ ra lệnh: "Mặc giáp ——! Địch quân đến thời điểm, bất kỳ cái gì người đều không thể ham chiến ——! Xa xa treo bắn, chậm rãi lui hướng về Thắng Thiên liền có thể ——! Đồ nghe rõ sao ——!"

"Minh bạch ——!" Một vạn kiêu Thực quân kỵ sĩ cùng kêu lên trả lời về sau, liền bắt đầu nhanh chóng mặc giáp.

Các kỵ sĩ trước ngực chỗ đeo kim loại đen bài chính diện, bất thành linh từ giữa hướng ra phía ngoài, chậm rãi lui hướng về Thắng Thiên liền có thể ——!

Những kim loại này Ti càng đuổi càng dài, càng đuổi càng dài, đến nhất định chiều dài về sau, những kim loại này Ti bắt đầu hướng về Võ Sĩ cùng dưới người hấn Mã Thất, từng tầng từng tầng liên tục bao khóa đi qua.

Nửa phút đồng hồ sau, một vạn tên từ trên xuống dưới, ăn mặc hắc sắc gai nhọn Trọng Giáp không bỏ kỵ binh, toàn bộ Đồ hoàn thành chính mình mặc giáp chuẩn bị.

Mười lăm phút về sau, nơi xa trên sườn núi, bất thành linh xuất hiện một đầu thật dài đường kẻ xám, đón lấy, mười lăm vạn thót thân cao ba mét, thân dài bốn mét màu xám cự lang, giống như là thủy triều hướng về một vạn kiêu Thực quân kỵ sĩ, cấp tốc chém giết tới.

Tĩnh Gia Thi vừa nhìn thấy những này Ảnh Lang, nàng nhất thời liền hoảng sợ kêu to một tiếng!

"Tốt một cái Lý tự thông, người quả nhiên là có một bộ!" Tĩnh Gia Thi làm rõ ràng đối phương quân đoàn binh chủng về sau, lập tức liền thầm khen một tiếng, sau đó lớn tiếng đối với các thủ hạ mình hô: "Lui ——!"

Theo Tĩnh Gia Thi ra lệnh một tiếng, một vạn tên kiêu Thực quân kỵ sĩ lập tức liền quay đầu ngựa lại, nhanh chóng hướng phía Thắng Thiên thành phương hướng trốn qua đi.

"Ha ha ha...! Người quả nhiên không có đoán sai! Phía trước một vạn tên kỵ binh, chỉ bất quá chỉ là Nghi Bình a. Tiểu bọn họ, gia tốc tiến quân ——! Cẩn thận bọn họ ——!" Lý tự thông đối với bên cạnh lòng hoài tâm khen một câu về sau, liền lập tức hạ lệnh toàn quân gia tốc, một cỗ tác khí trực tiếp đánh tới Thắng Thiên thành.

Theo Lý tự thông mệnh lệnh, mười lăm vạn Ảnh Lang quân đoàn lập tức liền đem tốc độ, lại đề cao ba phần, mắt thấy xông vào trước nhất đầu vuông Lang, rồi địch nhân chỉ có xa năm mươi mét thời điểm.

Tĩnh Gia Thi lớn tiếng đối với toàn quân Võ Sĩ hô: "Bắn ——!"

Một vạn tên Trọng Giáp Kỵ Binh chính tề đem thân thể ngoặt về phía hậu phương, đón lấy, sở hữu Võ Sĩ đồng thời giơ lên cánh tay phải, nhắm ngay sau lưng đàn sói.

"Ha ha u ——!" Một tiếng gào thét, một vạn con dài hơn một thước hắc sắc gai nhọn, cùng nhau từ các kỵ sĩ trên cánh tay phải bắn đi ra, sau đó chuẩn xác không sai đâm xuyên một vạn thốt Ảnh Lang đầu.

Một vạn con hắc sắc gai nhọn đâm xuyên mục tiêu về sau, liền lập tức biến thành một đoàn kim loại đen sọc tơ, sau đó cấp tốc hướng về mỗi một vị kỵ sĩ cánh tay phải, nhanh chóng thu về đi qua.

"5 bắn ——!" Không đợi các kỵ sĩ thu về xong tơ kim loại, Tinh Gia Thi nhìn cũng không nhìn sau lưng tình huống, lớn tiếng hạ lệnh.

"Ha ha u, ha ha u, ha ha u, ha ha u, ha ha u ——!" Ngũ thanh gào thét, năm vạn con dài hơn một thước hắc sắc gai nhọn, cùng nhau từ các kỵ sĩ trên cánh tay phải bắn đi ra, sau đó chuẩn xác không sai đâm xuyên năm vạn thốt Ảnh Lang đầu.

Đến tận đây, kiều Thực quân kỵ sĩ hai vòng xạ kích, liền trực tiếp giết chết sáu vạn thốt Ảnh Lang. Lúc này phía sau bọn họ đi sát đằng sau, cũng cần phải chỉ còn lại có chín vạn thốt mới đúng.

Thế nhưng là, Tinh Gia Thi cùng sở hữu các kỵ sĩ đều biết, phía sau mình đi sát đằng sau Ảnh Lang số lượng, tuyệt đối vẫn là ròng rã mười lăm vạn thốt!

Vừa mới bắn chết những Ảnh Lang đó, chỉ bắt quá chỉ là giấu ở trong bầy sói, những chân chính đó Ảnh Lang Ảnh giả thân thể mà thôi.

Đây chính là Ảnh Lang Võ Sĩ chân chính chỗ đáng sợ, chỉ cần chân thân không chết, như vậy mặc kệ người giết chết bao nhiêu Ảnh giả thân thể, cũng toàn bộ đều là hoàn toàn uống phí công phu.

Kiều Thực quân kỵ sĩ xử lý cao nhất sáu vạn Ảnh giả thân thể, trừ kéo ra hai phe địch ta khoảng cách, Sử đối phương Ảnh giả thân thể tạm thời không đã thương được chính mình bên ngoài, căn bản cái rầm rùm đều không có.

"Ha ha ha... , lão tử hao hết trăm cay nghìn đắng lực lượng, lúc này mới gom góp năm vạn tên Ảnh Lang Võ Sĩ,

Luyện thành thiên hạ đệ nhất chỉ Ảnh Lang quân đoàn! Tuệ quân tạp toái môn! Các người liền chờ chết đi ——!" Lý tự thông đối với phía trước địch quân, điên cuồng hét lớn.

Tinh Gia Thi đang chật vật chạy trốn thời điểm, nghe đến lời này về sau, nằng trong lòng vô cùng khinh thường nói ra: "Ta chờ chết? Lừa gạt tới nhất bang Phản Hư cấp Cu Li bán mạng, liền tốt không dậy nổi sao? Chờ một lát, ta bảo người khóc Đổ khóc không được!" Nghĩ đến đây về sau, Tinh Gia Thi liền dùng sức quạt lưng ngựa, lấy càng nhanh chóng hơn độ Hưởng Thắng Amagi phương hướng phóng đi.

Ác giới người tu luyện chủ yếu dựa vào hai loại đồ vật, một là các loại kỳ vật tinh hoa gia công về sau, sở được đến đan dược; hai là các loại kỳ vật tinh hoa gia công về sau, sở được đến vũ khí.

Kỳ vật đẳng cấp càng cao, như vậy sử dụng người tu luyện tốc độ cũng liền càng nhanh, cho dù là một cái tư chất vô cùng rác rưởi bình thường người, nếu như hần sử dụng Ma Bình là Phản Hư cửu cấp kỳ vật, như vậy cái này bình thường người nhiều nhất tồn hai thời gian mười năm, liền tất nhiên sẽ trở thành Phản Hư cửu cấp siêu cấp cao thủ.

Trái lại cũng giống như vậy, nếu như một cái tuyệt thế thiên tài ăn một khóa khóa Vân Ma Viên kỳ vật đan, như vậy cái này tuyệt thế thiên tài, muốn đột phá kỳ vật bán thân đẳng cấp hạn chế, đạt tới Dương Thần thậm chí là Phản Hư Cảnh Giới, tuy nói cũng không phải hoàn toàn không có khả năng, nhưng là, tấn cấp tốc độ nhất định là phi thường chậm, phi thường chậm, phi thường chậm.

Còn có một chút, bởi vì Ma Bình là có thể đời đời truyền thừa, cho nên nó giá trị, thường thường là ngang cấp kỳ vật đan trăm vạn lần trở lên.

Đa số Ma Giới bình dân nhà, mấy đời người chỗ cộng đồng phấn đấu mục tiêu, đại đa số thời điểm, chính là vì bọn tử tôn nỗ lực tích lũy tiền, mua được một cái có thể lưu truyền hậu thế Ma Bình mà thôi.

Năm vạn tên ăn Ảnh Lang Đan Vũ sĩ, cộng đồng tạo thành dạng này một nhánh quân đoàn, tuy nhiên chiến đấu lực còn tính là đi qua, nhưng là, thân là Vong Quốc Công Chúa Sư Giai Cảnh, là tuyệt đối không có khả năng coi trọng, loại này chỉ có thể huy hoàng cả đời bình dân quân đoàn.

Cứ như vậy, một vạn tên kiều Thực quân kỵ sĩ lao nhanh mười lăm phút về sau, cuối cùng đến Thắng Thiên ngoài thành một cây số nơi, này một mảng lớn cánh đồng bát ngát.

"Chia ——!" Cuối cùng đến chính mình tử mị chuẩn bị chiến trường, Tinh Gia Thi ra lệnh một tiếng, toàn bộ Kỵ Binh Bộ Đội trong nháy mắt liền từ vị trí trung tâm, trực tiếp liền chia hai chi năm ngàn người đại đội.

Lông hồi sâm xa xa trông thấy này hai chi Kỵ Quân, một cái phía bên trái, một cái phía bên phải càng chia càng xa, hoàn toàn liền không để ý tới hai đội ở giữa cái kia Đại Không, hần nhất thời liền vận chặt lông mày, ở trong lòng yên lặng tự hỏi.

"Không đúng rồi? Bọn họ phân binh chạy trốn, chẳng lẽ là dự định trực tiếp bỏ thành chạy trốn? Không đúng, nếu như là lời như vậy, vừa rồi có nhiều như vậy cơ hội có thể chạy trốn, bọn họ tại sao phải lựa chọn ở chỗ này bắt đầu chia binh? Bọn họ đến muốn làm gì đâu? Cái này hoàn toàn liền không đúng rồi!" Nghĩ đi nghĩ lại, lông hồi sâm liền theo nhà mình Ảnh Lang quân đoàn, vọt thẳng đến Thắng Thiên dưới thành.

Bất thành linh, Thắng Thiên thành cự đại Đông Môn, vậy mà ngoài dự liệu chính mình mở ra!

Ngay tại Lý tự thông, lòng hồi sấm, Đồ cảm thấy Thăng Thiên thành đây là muốn khai thành đầu hàng thời điểm, rờn rã bảy vạn tên người mặc Hắc Thứ Trọng Giáp kiêu Thực quân kỵ sĩ, sát khí ngập trời từ Đông Môn bên trong điên cuồng trùng sát đi ra.

Lại nhìn Tinh Gia Thi suất lĩnh này hai chi Kỵ Binh Đoàn, Lúc này cũng toàn bộ Đồ quay đầu ngựa lại, trực tiếp một trái một phải, phối hợp với trung quân bảy vạn chủ lực kỵ binh, hung thần ác sát từ hai cánh quân âm ngoan bọc đánh tới.

"Xong, trúng kế! Bọn họ tại sao có thể có 10 vạn kỵ binh!" Nếu như không phải Lúc này ngồi tại trên lưng ngựa, lòng hồi sấm tuyệt đối đã co quắp trên mặt đất.

Giờ này khắc này, lòng hồi sấm cuối cùng thấy rõ Tinh Gia Thi toàn bộ kế hoạch.

Một vạn bị truy thành chó kiêu Thực quân kỵ sĩ, xác thực cũng là Nghi Binh, nhưng là, giấu ở trong rừng rậm này hai vạn kiêu Thực quân kỵ sĩ, cộng thêm ẩn núp trong bóng tối năm vạn Túc Vệ Quân đoàn, cái này bảy vạn người cũng giống vậy toàn bộ đều là Nghi Binh.

Hiện tại từ nội thành lao ra cái này bảy vạn kỵ binh, chẳng lẽ cũng là tuệ Quân Chủ lực sao? Cái này bảy vạn kỵ binh làm theo vẫn là Nghi Binh!

Nói cách khác, Tinh Gia Thi an bài ba đường binh mã, tách ra xem toàn bộ đều là Nghi Binh, chỉ có cái này mười lăm vạn binh mã hợp lại cùng nhau thời điểm, mới thật sự là tuệ Quân Chủ lực.

Lòng hồi sấm nhìn ra Lượng đường binh mã là Nghi Binh, cũng nhìn ra Túc Vệ Quân đoàn liền giấu ở trong rừng rậm, nhưng là, chỉ cần lòng hồi sấm đoán không được thứ ba chi Nghi Binh tồn tại, như vậy từ Ảnh Lang quân đoàn bước vào chiến trường một khắc này bắt đầu, cũng đã là chắc chắn thất bại.

Tinh Gia Thi cũng là lợi dụng tin tức không đối xứng ưu thế, hung hăng lừa gạt đối phương.

Hiện tại hai chi Nghi Binh đều đã hiện thân, như vậy thứ ba chi Nghi Binh đâu?

Lòng hồi sấm tâm lý Lúc này một mảnh rét lạnh, hẳn biết mình lúc này tuyệt đối là xong đời, tả hữu trước ba phương hướng đều đã không đường có thể trốn, mà thứ ba chi Nghi Binh cũng tuyệt đối đã phong kín đường lui!

Năm vạn Ảnh Lang quân đoàn ngay ngốc nhìn về phía trước bảy vạn kỵ binh thời điểm, bọn họ hậu phương bộ đội, lại bắt đầu liên miên liên miên đột nhiên chết đi.

Năm vạn Túc Vệ Quân đoàn, luôn luôn lặng yên không tiếng động chặt chẽ cùng bọn hắn một đường, thẳng đến lúc này giờ phút này, những này U Linh các võ sĩ, cũng cuối cùng bắt đầu triển lộ ra chính mình rằng nanh.

Mỗi một tên U Linh Võ Sĩ Đồ vô thanh vô tức, vô hình vô ảnh, gần sát chính mình mục tiêu, dài ba thước U Linh vệ đao, hung hăng vào cự lang trái tim về sau, liền nhanh chóng rút đao, lách mình hướng về khác một mục tiêu dán đi.

Chờ đến cự lang chân thân kịp phản ứng thời điểm, rờn rã 10 vạn cự lang, đã toàn bộ Đồ ngã trên mặt đất.

Hiện tại còn sống những này Ảnh Lang, trừ ba vạn chân thân bên ngoài, còn lại này hai vạn thớt cự lang, toàn bộ cũng chỉ là Ảnh giả thân thể mà thôi.

Không chỉ có như thế, tuệ quân sau cùng này hai vạn tên kỵ binh, hiện tại cũng cuối cùng đuổi tới chiến trường.

Rờn rã mười lăm vạn binh mã, trận năm vạn Ảnh Lang quân đoàn gắt gao vây quanh ở trung ương, chỉ cần Tinh Gia Thi hiện tại ra lệnh một tiếng, căn bản dùng không đồng nhất phút đồng hồ, Lý tự thông đập nổi bán sắt, hăm hại lừa gạt tổ kiến chi này bình dân quân đoàn, liền lập tức sẽ hoàn toàn tan thành mây khói.

"Lý tự thông, bản soái xem ở người, cũng miễn cưỡng xem như một phương Nhân Kiệt phần bên trên, hiện tại có thể cho người một cơ hội. Người chỉ cần hiện tại vứt bỏ đao đầu hàng, ta liền..." Không đợi Tinh Gia Thi đem lời kể xong, Lý tự thông liền hô to, trận trong tay mình chiến đao ném xuống đất.

"Oan uổng à! Đại soái! Ta oan uổng à! Chúng ta không phải tới tiến công Thăng Thiên thành! Ta biết Đường Kim Hoàng Thượng, chính là Nhất Đại Minh Quân! Ta là tới quy hàng à!" Nói xong, Lý tự thông lại còn cùng khuếch trương gào gào khóc lớn lên.

Dù sao đã hoàn toàn xong đời, nếu như một cái nước mắt năng lượng đổi một cái mạng, như vậy Hà Nhạc mà không vì đâu?

Hai quân trước trận mười mấy vạn Võ Sĩ, toàn bộ Đồ chấn kinh nhìn xem vị này, phi thường hiểu được xem xét thời thế da mặt dày phản quân thủ lĩnh, hai phe địch ta toàn bộ đều nói không ra một câu nói đi ra.

Chương 18:: Mới tới Lịch Dương

Đại tuệ đế quốc giang sơn cuối cùng sẽ rơi vào trong tay ai, đây là bất luận kẻ nào Đô không cách nào biết được.

Nhưng là, có khả năng nhất sẽ trở thành bên thắng mấy người kia, là hoàn toàn có thể liệt kê đi ra.

Đứng hàng thứ nhất, này không hề nghi ngờ, tuyệt đối cũng là Hùng Bá U Châu đương nhiệm đại đường hoàng đế Lý uyên.

Xếp hạng thứ hai, cũng không hề nghi ngờ, đương nhiên lại là thiên hạ Khởi Nghĩa Quân Đại Thủ Lĩnh vị đế Lý mịch.

Xếp hạng thứ ba, liền không hề nghi ngờ, hẳn là xác nhận đỉnh cấp quý tộc Tiêu gia tộc trưởng lương đế Tiêu tiên.

Xếp hạng thứ tư, này khó mà nói, tuy nhiên tại mười mấy lộ quân phiệt bên trong, tiếng hô tối cao một người,

Cũng là vị kia chân chính xuất thân từ không quan trọng, quật khởi Vu Thảo Mãng, thiên hạ đệ nhất hào kiệt —— đồ Phúc Uy!

Chước Châu trọng yếu nhất ngũ đại siêu cấp đô thị, theo thứ tự là, bắc kháng hung ác Nô Đại Đế Quốc Quân Sự Yếu Tắc Kim Thành, thiên hạ kinh tế chính trị Văn Hóa Trung Tâm Thắng Thiên, đế quốc lương thực dự trữ khu vực là Dương, Lương Giới Thông Đạo sở tại địa đại thánh, còn có u đốt Đại Vận Hà trung ương đầu mối then chốt thành chủ Lịch Dương, mà đồ Phúc Uy cũng là cái này Lịch Dương thành chủ.

Nương tựa theo mỗi ngày chảy vào Lịch Dương nội thành hải lượng tiền thuế, đồ Phúc Uy vị này hoàn toàn cũng là bản dân xuất thân, tay trắng khởi gia Đông Đạo tổng quản, ngăn ngừa mấy năm ở giữa liền trở thành danh chấn Thiên Hạ Siêu Cấp Đại Lão, Thủ khổng Hùng Bình mấy chục vạn đáng sợ Quân Phiệt.

Lúc chàng vạng tối, một khung rách tung toé hắc sắc xe nhỏ, bị một thót rõ ràng liền phi thường kém cỏi Lão Mao con lừa lôi kéo, C-K-Í-T..T...T nữ C-K-Í-T..T...T giống như tùy thời muốn tan ra thành từng mảnh giống như, chậm rì rì đi đến Lịch Dương trước thành.

Người mặc kém cỏi nhất vài vóc chế thành bạch bào, cùng một đôi Giày Thường Tiểu Bàn hải nhi chủ xe, dưới xe nhỏ về sau, liền trốn thoát Lão Mao con lừa trên thân sở hữu trời buột.

"Ai... , trên đường đi vất vả người. Ta nhiệm vụ lần này cứu tử nhất sinh, liền không liên lụy người. Người nhất định phải chạy xa xa, nhớ kỹ sao? Không phải vậy lời nói, người tiểu huynh đệ a, đây chính là phi thường quý hiếm. Người cần phải thông minh một chút, chớ bị người ta bắt lại. Ai... , người đi nhanh lên đi." Ngộ Không một bên nhẹ khẽ vuốt vuốt Lão Mao con lừa, một bên thương cảm nói với nó lấy, sau cùng, vỗ Lão Mao con lừa cái mông, liền đem tự do trả lại đối phương.

"Đại tuệ đế quốc Thắng Thiên thành hai cung tổng quản, đế quốc Nhất Đẳng Bá Tước ——! Giá lâm Lịch Dương thành ——! Gọi đồ Phúc Uy ra nghênh tiếp ta ——!" Ngộ Không lung la lung lay đứng tại Lịch Dương thành môn trước đó, chống nạnh, nâng cao bụng la lớn.

"Đây là nhà ai Tiểu Hải Nhi, điên a?" "Đúng đấy, nghe nói bệnh tâm thần sẽ truyền nhiễm, chúng ta tốt nhất cách xa hắn một chút." "Còn Nhất Đẳng Bá Tước? Cùng điên a?" "Ai, thế đạo này à!" "Tiểu đưa, người cũng đừng học cái này Tiểu Mập Mập một dạng gạt người, nhớ kỹ sao?" ... , cửa thành sở hữu phổ thông bình dân, toàn bộ Đô đối với Ngộ Không trang bức hô to, đáp lại nhiệt liệt khinh bỉ nghị luận.

Ngộ Không lần này tới Lịch Dương trước đó, liền ngay cả mình Di Thư Đô viết xong giao cho tiểu Hoa, cho nên đối mặt cái này những này khinh thường cùng chế giễu, hẳn là căn bản là hoàn toàn không để ở trong lòng.

"Đại tuệ đế quốc Thắng Thiên thành hai cung tổng quản, đế quốc Nhất Đẳng Bá Tước ——! Giá lâm Lịch Dương thành ——! Gọi đồ Phúc Uy ra nghênh tiếp ta ——!" Ngộ Không chống nạnh, nâng cao bụng, lại đem vừa rồi lời nói cho hô một lần.

Lúc này, một vị mình trần lấy thân trên, khuôn mặt hung ác, mười tám tuổi tả hữu cường tráng cao lớn thanh niên, phanh một chút, liền từ hơn một trăm mét Cao Thành trên cửa nhảy xuống, một chân liền đem Ngộ Không đạp bay tám trượng.

"Nơi nào đến điên hải tử? Tranh thủ thời gian xéo ngay cho ta! Lại để ta nghe thấy người ở chỗ này la to, Bản Tướng Quân lập tức liền đem người cho giam lại! Đi nhanh lên!" Minh trần thanh niên lớn tiếng đối với Ngộ Không hô.

Nhớ tới tự mình xui xẻo tao ngộ, nhớ tới chính mình lần này nguy hiểm nhiệm vụ, mắt thấy trước mặt cái này ngốc bên trong ngớ ngẩn cao lớn thanh niên, Ngộ Không ngồi dưới đất bị phần đan xen điên cuồng cười ha ha.

Sau đó, hẳn chỉ người thanh niên này, liền không chút khách khí hô lớn: "Người cho rằng ta nguyện ý tới các người nơi rách nát này? Ta nếu không phải là bị ép bất đắc dĩ, ta sẽ tranh đoạt vùng nước đục này! Tiểu tử, người nghe kỹ cho ta! Ta là đại biểu triều đình tới giống như đồ Phúc Uy đàm phán,

Người cho ta hãy tôn trọng một chút mà!" Kể xong về sau, Ngộ Không liền ung dung không vội đứng dậy, vỗ vỗ trên thân bụi đất về sau, hẳn liền ngẩng đầu ưỡn ngực ngạo thị lấy đối phương.

Cửa thành mấy vạn bách tính cùng Thủ Môn Vô Sĩ, tất cả đều kinh ngạc nhìn xem vị này, bất thành linh liền trở nên rất có khí thế Tiểu Bàn hải nhi, tất cả mọi người không còn dám tùy tiện loạn nói câu nào đi ra.

"Hừ! Ngươi nói ngươi là Triều Đình Sứ Giả, nhưng có cái gì bằng chứng sao?" Minh trần thanh niên vô cùng không phục, lớn tiếng hướng về Ngô Không chất vấn.

Ngô Không trận chính mình Mặc Ngọc lệnh bài, một tay giơ hướng về tất cả mọi người sáng lên về sau, liền đối với mình trần thanh niên cũng ngao khí lớn tiếng đáp: "Đây chính là Bản Đại Nhân thân phận lệnh bài! Ngươi cái này Thô Bì phản tặc tiểu tử, mờ to hai mắt thật tốt mờ mang kiến thức một chút đi!" Sau khi nói xong, hắn lại còn đem đầu xoay qua một bên, liếc mắt nhìn nhìn về phía bầu trời.

Minh trần thanh niên vừa nhìn Ngô Không trận phổ bày lớn như vậy, hắn nhất thời liền khí rất muốn đánh toi bởi Ngô Không một hồi, nhưng là, làm đồ Phúc Uy thế lực ở trong số một số hai tướng lĩnh cao cấp, đối với đại tuệ quan viên thân phận lệnh bài thật giả, hắn còn có thể phân biệt ra được.

Tuy nhiên không biết cái này Tiểu Mập Mập, có phải hay không tấm lệnh bài kia chân chính chủ nhân, nhưng lệnh bài bản thân dùng tài liệu trân quý, chế tác tinh xảo, hiển nhiên là một kiện chân chính bảo vật, tuyệt đối là một khối Chân Phẩm không thể nghi ngờ.

Tất nhiên cái này cổ quái Tiểu Mập Mập, rất có thể cũng là Triều Đình Sứ Giả, như vậy, mình trần thanh niên nếu như tùy ý vũ nhục đánh chửi đối phương lời nói, chẳng phải là lộ ra phe mình phi thường không biết lễ nghĩa, không phong độ chút nào, cũng quá không phóng khoáng sao?

Thế là, mình trần thanh niên trừng mắt Ngô Không xem vài lần về sau, liền nói ra: "Đã như vậy lời nói, ngươi liền cùng ta tiên tiến thành đi." Nói xong, hắn liền quay người chuẩn bị vào thành.

Bất quá, làm hắn hoàn toàn không nghĩ tới là, Ngô Không thu hồi lệnh bài về sau, vậy mà đứng tại chỗ không nhúc nhích, lớn tiếng đối với hắn giảng đạo: "Ta cùng ngươi đi vào? Ngươi là cái gì ư? Vậy mà gọi ta cùng ngươi đi vào! Ta thân là triều đình quan lớn, đế quốc Nhất Đẳng Bá Tước, mau gọi đồ Phúc Uy lập tức tới ngay, tự mình nghênh đón ta vào thành! Nhớ kỹ a, nhất định phải là mười Bát Sĩ Đại Kiệu!" Hắn cái này phổ bày, quả thực là không lời nói.

Minh trần thanh niên vừa nhìn cái này Hùng Hải Tử, lại còn dám được đà lấn tới, hắn nhất thời liền tức giận vọt tới Ngô Không bên cạnh, một cái liền đem cái này thích sĩ diện Tiểu Mập Mập cho cầm lên đến, sau đó, cũng mặc kệ đối phương giương nanh múa vuốt lớn tiếng kháng nghị, dẫn theo cái này Tiểu Triều Đình Đại Quan, liền đi tiến vào Lịch Dương trong thành.

Trở lại phòng làm việc của mình về sau, mình trần thanh niên trận Ngô Không hướng về trên ghế quăng ra, liền bắt đầu xụ mặt tiến hành đề ra nghi vấn.

"Ta cho ngươi biết, ngươi đừng nói với ta cái gì, ngươi là triều đình cao quan lớn thành viên. Nơi này là Lịch Dương! Đông Đạo tổng quản trong tay Lịch Dương! Ngươi nghe rõ chưa? Hiện tại, ngươi liền thành thành thật thật cho ta thật tốt dẫn dò. Tiểu tử ngươi, đến là làm thế nào chiếm được tấm lệnh bài kia, còn ngươi nữa lại lịch dương chân chính mục, đến là cái gì?" Minh trần thanh niên hung dữ đối với Ngô Không hỏi.

"Việc quan hệ quốc gia cơ mật, ngươi cho rằng ta sẽ nói cho ngươi biết sao?" Ngô Không vô cùng khinh thường hướng về đối phương đáp.

Minh trần thanh niên nghe xong lời này, hơi kém không bắt hắn cho khí mòng, thế là, hắn tức giận phi thường đối với Ngô Không giảng đạo: "Tiểu tử, ngươi có phải hay không muốn chết à? Đồ đến lúc này, ngươi còn ở lại chỗ này cùng ta liêu chết? Ta nói thực cho ngươi biết ngươi đi, hôm nay nếu như ngươi không đem tình huống cho ta nói rõ ràng. Ta không quản ngươi có đúng hay không thật Triều Đình Sứ Giả, ta đều sẽ nhất đao đem ngươi cho chặt!" Nói xong, hắn liền thật rút ra Bội Dao, hung hăng chém ở trên bàn làm việc.

Đồ Phúc Uy làm nhất phương bá chủ, há là ai đều có thể tùy tiện gặp? Dù là cũng là Lý uyên bản thân tự mình đến đến Lịch Dương, đó cũng là nhất định phải đi qua tầng tầng đề ra nghi vấn.

Ngô Không vận khí Thực rất không tệ, mình trần thanh niên cũng là Lịch Dương trong thành đỉnh cấp nhân vật, hắn hôm nay rồi rảnh mà ở cửa thành lưu Đạt, vừa vận liền đụng phải Ngô Không tới chơi, nếu như Ngô Không thành thành thật thật cùng hắn nói rõ lời nói, vậy thì có thể rất dễ dàng nhìn thấy Đồ Phúc Uy bản thân, giảm bớt trung gian sở hữu rườm rà trình tự.

"Ngươi cho rằng ta là hoảng sợ đại sao? Ta cho ngươi biết, như ngươi loại này Hạ Cấp Bạc nhân viên, ít tại chỗ này cùng ta loạn đá nghe quốc gia cơ mật. Ngươi đi gọi đồ Phúc Uy tới gặp ta!" Ngô Không phi thường sừng sờ, cũng là cần chết nhất định muốn gặp đến đồ Phúc Uy bản thân.

Minh trần thanh niên vừa nhìn căn bản là dọa không được Ngô Không, hắn nhất thời cũng không chiều, thế là, hai người này liền mất lớn trừng mắt nhỏ lẫn nhau cầm tức nhìn đối phương, người nào cũng không có ý định đầu tiên mở miệng nói chuyện.

"Ta là Lịch Dương đường đao quân đoàn trưởng chiến lãng. Ngươi cho là ta người tướng quân này, có đủ hay không cấp bậc biết ngươi cái gọi là quốc gia cơ mật?" Cái kia thăm vấn vẫn là muốn thăm vấn, không có cách, chiến lãng đành phải chủ động đầu tiên mở miệng.

Ngô Không thấy đối phương thái độ không còn cường ngạnh như vậy, hắn liền cúi đầu Tuồng một lúc sau, cũng mở miệng nói với đối phương: "Ta sợ các ngươi trận ta cho giết, cũng chỉ mang theo cùng một chỗ lệnh bài, ăn mặc rề nhát y phục cùng Giày Thường, một người lại lịch dương đi sứ. Ngươi nếu là tin ta, liền lập tức dẫn ta đi gặp đồ Phúc Uy đi. Ta thật sự là có cũng chuyện trọng yếu, muốn thương lượng với hắn. Ngươi nếu là không tin ta, như vậy tùy ngươi liền đi." Nói xong, Ngô Không liền bình tĩnh nhắm mắt lại, yên lặng chờ đợi đối phương lựa chọn.

Chiến lãng cau mày nhìn xem trước mặt Tiểu Mập Mập, trong lòng hắn, Lúc này đã hoàn toàn tin tưởng Ngô Không nói tới, thế là, hắn lập đi lập lại suy tính một chút về sau, liền nói ra.

"Được rồi, ta cái này phái người dẫn người đi tân khách ăn cơm nghỉ ngơi. Người hãy nghe cho kỹ, người tốt nhất thành thành thật chờ đợi tại trong tân quán các loại tin tức, không cần đùa giỡn hoa dạng gì. Nếu như nghĩa phụ dự định gặp người lời nói, ta buổi sáng ngày mai tự nhiên sẽ đi tìm người. Đúng, người tên là gì?" Chiến lăng đứng dậy đối với Ngô Không hỏi.

Mặc dù mình tên cũng mất mặt, nhưng tất nhiên người ta hỏi, Ngô Không cũng chỉ đành hàm hàm hồ hồ nhỏ giọng đáp: "Tiểu Đan." Sau khi nói xong, hắn liền cũng không có ý tứ, đem đầu cúi xuống tới.

"Tiểu Đan sao? Tốt, ta nhớ kỹ." Chiến lăng đồng thời không nghe rõ Ngô Không tên, hắn thuận miệng quay về một câu về sau, liền mở cửa phòng rồi đi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19:: Hấn gọi Tiểu Đan

Lịch Dương cung Lâm Giang điện Ngũ Tăng trên bình đài. Lúc này, ba vị trung niên nhân ngồi vây quanh tại một cái bàn tròn phía trên, một bên nhân nhả thường thức trà, một bên đón gió đêm, thường thức Hồng Nhật chiếu rọi xuống Đại Giang cảnh đẹp.

"Chúa công, ngày có Đông thẳng Tây lạc, người có sớm tối họa phúc. Hiện nay thiên hạ đại loạn, Tứ Hải phân tranh, chúng ta mỗi đi một bước cũng là như giẫm trên băng mỏng, một đứa con dưới sai cũng là đầy bàn đều thua! Chúa công, bệ tôi cả gan hỏi ngài một vấn đề, ngài thật đánh quên bỏ gai trăm cục, thẳng tiến không lùi, tranh tám kia duy nhất bảo tọa sao?" Thiên hạ đỉnh cấp Mưu Thần, Lịch Dương quân thủ tịch trí năng Lý bách diệu, cực kỳ to gan hỏi cái này a một vấn đề.

Không đợi Đông Đạo tổng quản đồ Phúc Uy lên tiếng, hắn vẫn cái cổ chỉ giao, coi như huynh trưởng Lịch Dương quân Nhị Bả Thủ phụ cung thạch, liền không chút do dự vượt lên trước đáp: "Đại Trượng Phu thân thể gặp loạn thế, tự nhiên quét ngang Lục Hợp, dẹp an thiên hạ, cái này chẳng lẽ còn có cái gì tốt nghi vấn sao?" Phụ cung Thạch Kỳ quái nhìn xem quân sư.

Lý bách diệu không để ý đến phụ cung thạch, hắn thậm chí nhìn cũng chưa từng nhìn đối phương. Lúc này, hắn chỉ là hai mắt sáng ngời có Thần, gắt gao nhìn chăm chăm chủ công mình.

Đỗ Phúc Uy niên kỷ mặc dù chỉ là tuổi hơn bốn mươi, bất quá, thân hình hắn vô cùng gầy gò, đồng thời đầy mặt thần sắc có bệnh, thêm nữa này áo choàng Ngân Phát, chột nhìn, tựa như một vị gần đất xa trời già trên 80 tuổi Lão Ông.

"Tranh lại như thế nào? Không tranh lại như thế nào? Thiên hạ to lớn, người phương nào có thể ngăn trở ta tâm ý." Đỗ Phúc Uy chậm rãi phẩm một miệng trà về sau, âm thanh khàn khàn Bình Đàm giảng đạo.

Lý bách diệu ở trong lòng phi thường thống khổ sau khi thở dài, hắn dĩ nhiên minh bạch chúa công lựa chọn.

Tuy nhiên vận mệnh lần nữa cùng hắn mở một cái to lớn trò đùa, hung hăng lại đùa giỡn hắn một lần, thế nhưng là, làm một tên tận trung cương vị công tác Mưu Thần, Lý bách diệu vẫn là cả gan, vì chúa công mưu đồ đứng lên.

"Chúa công, U Châu Lý Đường chiếm hết thiên thời, địa lợi, nhân hòa. Tiết cự, Lý Quý bất quá là Trung trung Khô Cốt, vương sĩ hươu, Lưu Ngũ tiểu bang cũng chỉ là nhảy nhót Hoàng Hồ, Tiểu tiên một lòng chỉ Tưởng khôi phục tổ tông cơ nghiệp, vô ý Hùng Bá Ngũ Châu. Cho nên, bệ tôi coi là, đến đại tuệ thiên hạ người, hẳn là Lý Đường! Người... ." Không đợi Lý bách diệu đem lời kể xong, hắn liền bị nổi giận phụ cung thạch, vỗ bàn cắt đứt.

"Lý bách diệu! Người thật lớn mật! Dám ở đây hồ ngôn loạn ngữ! Người thật coi ta, không dám nhất đao làm thịt người sao! Người rút ra ngoài cho ta!" Phụ cung thạch thái độ hung dữ chỉ Lý bách diệu, nộ khí trùng thiên mắng to.

Nhưng vào lúc này, chiến lăng cười ha ha đi đến topic, hướng về phụ cung thạch khuyên nhủ: "Phụ Bá, ngài đừng nóng giận. Ta hôm nay đến cửa thành lưu Đạt, gặp được một cái phi thường có ý tứ Tiểu Hải Nhi. Ta cho ngài Lão thật tốt nói một chút, thế nào?" Nói, chiến lăng liền đi tới bên cạnh bàn.

"A lăng, Lý bách diệu cái này hỗn đản, vậy mà... ." Phụ cung thạch còn không có kể xong, đỗ Phúc Uy đưa tay đem hắn lôi nói cắt đứt.

"Tuông bình tĩnh uống cái trà đều không được, chuyện này là sao mà à. A lăng, người hôm nay cũng nhàn sao? Đại chiến sắp đến, người vậy mà còn có tâm tình đi thành môn lưu Đạt. Người người tướng quân này, có còn muốn hay không làm?" Đỗ Phúc Uy trầm mặt đối với Nghĩa Từ dạy dỗ.

Chiến lăng biết nghĩa phụ không phải thật sự trách cứ chính mình, nhưng hắn vẫn là giả ra sợ hãi bộ dáng, phi thường phối hợp ủy khuất nói ra: "Nghĩa phụ, Quân Ta Trung sự tình đã sớm làm xong. Ta cái này làm tướng quân, cũng không có khả năng luôn chờ đợi trong quân đội đi. Với lại, ta hôm nay lưu

Đạt chuyển này, thế nhưng là có rất lớn thu hoạch. Ngài tuyệt đối là, nhất định phải khen ngợi ta mới được." Nói xong, hắn liền mỉm cười, giống một cái chờ đợi ca ngợi hài đồng nhìn xem nghĩa phụ.

Đỗ Phúc Uy khoe miệng mỉm cười về sau, liền bình tĩnh đối với Nghĩa Tử hỏi: "Ồ? Người lười biếng lại còn trộm ra công lao tới? Có ý tứ, ta cũng phải nghe một chút, người đến năng lượng có thu hoạch gì. Người nói a." Sau khi nói xong, hắn liền cúi đầu xuống chậm rãi phẩm hớp trà.

"Nghĩa phụ, Phụ Bá, quân sư, ta vừa rồi tại cửa ra vào, gặp được một cái mười tuổi tà hữu Tiểu Bàn hài nhi. Ai u, người tuyệt đối là đoán không được, đứa bé trai kia Đồ béo thành cái dạng gì?" Chiến lăng mỉm cười, đang muốn đi xuống nói tiếp đầu, đỗ Phúc Uy lại đột nhiên bỗng nhiên đứng dậy, một cái liền tóm lấy Nghĩa Tử cánh tay,

Sau đó phi thường nghiêm túc hướng về hắn hỏi.

"Người nói đứa bé trai kia rất mập, mà lại là mười tuổi tà hữu sao? Hắn tên gọi là gì?" Đỗ Phúc Uy gắt gao nắm Nghĩa Tử cánh tay, phi thường lo lắng lớn tiếng hỏi.

Chiến lăng cho tới bây giờ Đồ chưa từng gặp qua nghĩa phụ cái dạng này, hắn nhất thời liền dọa đến nói không ra lời.

"Phúc Uy, người đừng kích động, cái này hơn phân nửa cũng là cái trùng hợp mà thôi. Thiên hạ giống nhau... ." Phụ cung thạch là duy nhất biết, huynh đệ vì sao kích động như thế người, hắn đang tại an ủi thời điểm, đỗ Phúc Uy lại nổi giận cáng ngang hắn.

"Người cầm miệng cho ta! Đứa bé trai kia đến tên gọi là gì?" Đỗ Phúc Uy toàn thân sát khí hướng về Nghĩa Tử hỏi.

"Nghĩa, nghĩa phụ, Tiểu Đan, hắn gọi Tiểu Đan. Ngài, ngài đến là thế nào à, nghĩa phụ?" Chiến lăng vừa vội lại sợ hướng về nghĩa phụ hỏi.

Đỗ Phúc Uy nghe được Tiểu Đan cái này hai chữ về sau, trong nháy mắt liền mất đi lực khí toàn thân, hắn lập tức liền ngồi liệt trên ghế, bờ môi run rẩy muốn nói cái gì, thế nhưng là, bởi vì hắn Lúc này thật sự là quá kích động, lại sững sờ một chữ cũng nói không nên lời.

"Người nói cái gì? Hắn gọi Tiểu Đan! A lăng, người không mù nói đi? Đây cũng không phải là nói đùa mà! Người nếu là dám đối với chuyện này nói bậy. Nghĩa phụ của người, không phải đánh chết người không được!" Phụ cung thạch chấn kinh từ trên ghế nhảy dựng lên, hắn trừng trừng mắt lớn tiếng đối chiến lăng hô.

Chiến lăng căn bản là không có có nghĩ đến, sự tình vậy mà năng lượng phát triển thành cái dạng này, hắn hiện tại thật nghĩ trốn đến góc tường đi khóc lớn một trận, thế là, hắn tranh thủ thời gian cuống quýt giải thích nói.

"Phụ Bá, ta thật sự là nửa câu nói lão đều không có! Đứa bé trai kia, nói mình là Thắng Thiên thành phái tới sử giả, chuẩn bị giống như chúng ta đàm phán. Cho nên ta mới tranh thủ thời gian chạy tới, giống như nghĩa phụ báo cáo chuyện này. Ta thật sự là không có nửa câu lời nói dối à!" Ủy khuất lớn tiếng kể xong về sau, chiến lăng hơi kém ngay tại chỗ khóc lớn lên.

Hắn loại này siêu cấp lạ lùng giải thích, nhất thời liền đem ba vị Lão Đại tất cả đều cho nói mộng!

"Chiến Tướng quân, người nói vị kia... Tiểu Công Tử, lại là Thắng Thiên thành phái tới sử giả sao? Hắn nhưng có cái gì bằng chứng, chứng minh thân phận của mình sao?" Lý bách diệu tinh táo đối chiến lăng hỏi.

"Có a, có a, đứa bé trai kia có một khối Mặc Ngọc lệnh bài. Ta đã kiểm tra, tuyệt đối là Chân Phẩm không thể nghi ngờ. Tuy nhiên ta không biết tấm lệnh bài kia có phải là hắn hay không, tuy nhiên đứa bé trai kia khí độ phi phàm! Ta cho là hắn không có nói lão." Chiến lăng mười phần khẳng định đáp.

Hắn lời này không chỉ có không có trốn thoát ba vị Lão Đại trong lòng nghi ngờ, ngược lại trận chuyện này, làm cho càng thêm phức tạp.

Lý bách diệu trong lòng tự nhủ: "Thắng Thiên thành dám kia đồ ngu, chẳng lẽ là điên hay sao? Dám tại Quân Ta sẽ xuất chinh thời điểm, chỉ phái một cái mười tuổi Tiểu Hài Nhi tới đàm phán. Bọn họ chẳng lẽ là muốn muốn chết sao? Đứa trẻ này mà đến là ai đâu?" Nghĩ đến đây, hắn liền đem ánh mắt phóng tới đỗ Phúc Uy trên thân, không nói một lời chờ đợi chúa công quyết đoán.

Đỗ Phúc Uy Lúc này tri hoãn quá mức mà đến, hắn thoáng suy nghĩ một chút, vậy mà liền không kịp chờ đợi đối với Nghĩa Tử ra lệnh: "Người tranh thủ thời gian dẫn ta đi gặp tiểu..., đứa bé kia, chúng ta đi thôi." Nói xong hắn liền đứng dậy chuẩn bị đi gặp Tiểu Đan.

Lý bách diệu tranh thủ thời gian một cái liền đem hắn cho giữ chặt, sau đó bình tĩnh khuyên: "Chúa công, bất luận đứa bé kia thân phận, đến là ai. Ngài cũng không thể chủ động đi gặp hắn. Để cho chiến lăng tướng quân nhanh đi bắt hắn cho mang tới, mới là thỏa đáng nhất."

Đỗ Phúc Uy vừa bị đối phương giữ chặt thời điểm, hơi kém liền nổi giận xoay người lại nhất chương, trận chính mình thủ tịch trí năng cho chụp chết, bắt quá, hắn tinh táo Tương lại muốn về sau, rốt cục vẫn là tiếp nhận Lý bách diệu đề nghị, tranh thủ thời gian phái Nghĩa Tử đi trận Tiểu Đan cho dẫn tới.

Thế là, ba vị Lão Đại không còn có tâm tình gì, ở chỗ này thường thức trà phong nhã, toàn bộ đều là một bụng tâm sự, lo lắng chờ đợi cái kia Tiểu Đan đến.

Không quá nhiều Đại Công Phu, chiến lăng liền ôm người mặc áo choàng tắm Ngộ Không, một trận gió giống như chạy về tới.

Ngộ Không đang chuẩn bị tắm rửa thời điểm, lại bị chiến lăng xông vào phòng tắm một cái liền ôm, diện một dạng được đưa tới tại đây, hắn giờ này khắc này tâm tình, vậy thì có thể nghĩ.

"Con mẹ nó nguoi đầu bị lừa đã sao! Ta đường đường triều đình quan lớn! Thắng Thiên thành hai cung tổng quản, đế quốc Nhất Đẳng Bá Tước! Là nguoi tên vương bát đần này, có thể tùy ý vũ nhục sao? Nguoi nếu như bây giờ không cho ta chịu nhận lỗi lời nói, ta, ta, ta, ta liền cùng nguoi liều!" Ngộ Không giờ Dẹp lễ, phi thường bất lực đối chiến lạng uy hiếp nói.

Lý bách diệu vừa nhìn thấy Ngộ Không này tám Nhị Hóa dạng, nhất thời liền hơi hơi nhú mảy; phụ cung Thạch Nhất nhìn thấy Ngộ Không tám kia Tiểu Bàn khuôn mặt, nhất thời liền chấn kinh cùng cực nhảy dựng lên, dùng sức huy động cánh tay mình, ngay cả chỉ Ngộ Không đến mấy lần về sau, đối với huynh đệ mình muốn nói cái gì, lại sừng sốt một chữ cũng nói không nên lời.

Đỗ Phúc Uy vừa nhìn thấy Ngộ Không tám kia, giống như chính mình khi còn bé cơ hồ giống như đúc tướng mạo, còn có giống như chính mình khi còn bé, hoàn toàn liền không có nửa điểm mà khác nhau viên cầu đáng người, vị này danh chấn Thiên Hạ Đông Đạo tổng quản, trong nháy mắt, tựa như một đứa bé giống như, gào gào khóc lớn lên.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20:: Thân phận khó định

Đỗ Phúc Uy cái này vừa khóc, trừ phụ cung Thạch chi bên ngoài, ba người hẳn toàn bộ Đồ mắt tròn tròn.

Ngộ Không trong lòng tự nhủ: "Ta thật sự là ngược lại tám đời huyết mồi! Vậy mà tiếp như thế một cái đồ phá hoại nhiệm vụ! Lịch Dương thành nguoi, toàn bộ mẹ hẳn cũng là bệnh thần kinh! Khóc khóc khóc, nguoi khóc cộng lòng mà à khổ! Nhất định quá mẹ hẳn điểm xấu!" Nghĩ đến đây, hẳn liền chu khuôn mặt nhỏ, sinh khí đối với đỗ Phúc Uy giảng đạo.

"Lão đầu nhi kia! Nguoi ở chỗ này khóc cái gì khóc? Ta lại lịch dương đàm phán, là đối chúng ta song phương Đồ có chỗ tốt sự tình. Đây là phi thường đáng giá cao hứng! Nguoi khóc khóc tang tang, là có ý tứ gì? Gây sự tình sao!" Sau khi nói xong, Ngộ Không liền mang dép, bắt đầu nghiêm túc chỉnh lý chính mình đáng vẻ.

Đáng tiếc, chỉ bằng hẳn Lúc này cái này thân thể đơn sơ trang bị, coi như hẳn lại thể nào chỉnh lý, cũng đều là không có gì trướng dưng.

Đỗ Phúc Uy nhìn xem trước mặt cái này, tám chín phần mười chính là chính mình vẫn luôn đang khổ cực tìm kiếm, siêu cấp đáng yêu, anh tuấn tiêu sái, thông minh lanh lợi, tri thư đạt lễ, Văn Võ Song Toàn, uy vũ bất phạm... Tiểu Đan, hẳn nhất thời liền một cái lau đi trên mặt nước mắt, sau đó ngẩng đầu lên đã hưng phấn lại vui vẻ cười ha ha đứng lên.

Hắn nụ cười này, trên bầu trời ráng chiều toàn bộ tan hết, Viễn Phương son lâm bên trong phi điều toàn bộ rơi Không, Đại Giang phía trên cá bơi toàn bộ nhảy lên, Lịch Dương nội thành gần trăm vạn thương nhân, binh lính, phổ thông bình dân, toàn bộ Đồ tranh thủ thời gian quỳ trên mặt đất, run lấy bảy cam nguyện thần phục.

"Bệnh thần kinh à! Thật sự là bệnh thần kinh à! Một hồi khóc, một hồi cười, lão đầu nhi, nguoi mau về nhà ăn chút gì Được có được hay không, ta tìm nguoi!" Ngộ Không tuy nhiên rời đỗ Phúc Uy không xa, nhưng hẳn vậy mà hoàn toàn không có chịu đến tí xíu thương tổn, hẳn cảm thấy lão nhân này thật sự là quá đáng ghét, thể là, liền mãnh liệt đề nghị.

"Bản Tổng Quản... , lão phu... , ta, ta gọi đỗ Phúc Uy. Không biết... , cái này, nguoi, nguoi tên là gì?" Đỗ Phúc Uy đưa hai tay, hướng Tiểu Đan đi một bước về sau, liền lại vô cùng nỗ lực khắc chế tâm tình mình, lắp bắp đối với Tiểu Đan hỏi.

"Các nguoi thật sự là quá phận ——! Có cần hay không đưa bọn ta như vậy à! Các nguoi nếu như nếu là không muốn nói lời nói, vậy thì nhanh lên đề cho ta rời đi Lịch Dương! Nguoi gọi đỗ Phúc Uy? Nguoi chính là Đông Đạo tổng quản? Nguoi cho ta ngu ngốc sao! Con mẹ nó chữ còn gọi đỗ Tiểu Đan đây!" Ngộ Không căn bản cũng không tin tưởng đỗ Phúc Uy thân phận, cho nên, hẳn vô cùng phần nộ lớn tiếng giễu cợt nói.

Thế nhưng là, đỗ Tiểu Đan ba chữ này, hoàn toàn liền đem đỗ Phúc Uy cùng phụ cung thạch, tất cả đều cho chuẩn bị điên!

Đường đường Đông Đạo Đại Tổng Quản đỗ Phúc Uy, cuối cùng cũng không khống chế mình được nữa tám cảm tình, hẳn một cái liền đem Ngộ Không ôm vào trong ngực, sau đó thê thảm cùng cực gào gào khóc lớn lên.

"Phúc Uy! Tiểu Đan à! Hẳn cũng là Tiểu Đan à! Hẳn cũng là con trai của nguoi à ——!" Lịch Dương thành Nhị Bá Thủ phụ cung thạch, Lúc này cũng là vừa khóc lại cười, cực kỳ hưng phấn là lớn.

Chiến lạng nghe đến lời này về sau, lập tức liền chấn kinh há to mồm, Lý bách diệu nghe đến lời này về sau, lập tức liền nhú chặt lông mày, gắt gao nhìn

chăm chăm Ngộ Không sở hữu biểu lộ.

"Ngươi xéo ngay cho ta! Ngươi cái này Phong Lão Đầu! Các ngươi Lịch Dương người, Đồ mẹ hần là bệnh thần kinh! Ngươi thả ta ra, ngươi tranh thủ thời gian thả ta ra! Ô ——! Đại gia, ta sai, ngài liền tha ta đi! Ô... !" Ngộ Không giãy dựa nửa ngày, cũng đẩy không ra đồ Phúc Uy, khí hần cũng đi theo gào gào khóc lớn lên.

Một già một trẻ này, một gầy một béo, một cao một thấp, hoàn toàn liền nửa chút Đồ không giống nhau hai người, ôm ở cùng một chỗ khóc mưòi mấy phút về sau, lúc này mới cuối cùng buông tay buông ra.

Đồ Phúc Uy lau khô nước mắt về sau, liền vô cùng vô cùng hiền lành nhếch miệng cười, nhu hòa vuốt ve Tiểu Đan đầu nói ra: "Nhi tử, những năm này khổ ngươi, ba ba có lỗi với ngươi à! Ô... ." Nói nói, hần vừa khóc đứng lên.

Ngộ Không nghe nói như thế về sau, hoàn toàn xem như hoàn toàn mộng ép!

Hần muốn lớn tiếng giải thích, nói cho đối phương biết chính mình căn bản cũng không khả năng là con của hần, nhưng là Ngộ Không không dám, hần Phạ cái này rõ ràng cũng là nghĩ từ thành cuồng phong lão đầu nhi, chịu không loại kích thích này, một bàn tay đem hần cho tại chỗ chụp chết.

Cho nên, Ngộ Không Lúc này gấp, vậy đơn giản là trán đều muốn bạo!

Lo lắng nhìn xem mọi người tại đây về sau, Ngộ Không phát hiện Lý bách diệu tựa như là người bình thường, thế là hần liền nôn nóng bất an luôn luôn nháy mắt ra hiệu, liên tục cho Lý bách diệu nháy mắt, hi vọng đối phương có thể trợ giúp chính mình giải vây.

Lý bách Diệu Minh bahcj Ngộ Không ý tứ, với lại, hần có một trăm vạn cái lý do Đồ không hy vọng, Ngộ Không là chủ công mình Thân Sinh Nhi Tử!

"Vị công tử này, ngài tên gọi là đồ Tiểu Đan sao?" Lý bách diệu bình tĩnh đối với Ngộ Không hỏi.

"Không phải à, ta không gọi đồ Tiểu Đan. Ta liền đề Tiểu Đan! Ta là một cái khoác Vân Ma Viên, ta không có họ. Thật, không tin lời nói, các ngươi xem." Nói, Ngộ Không liền phanh một chút, biến thành một cái toàn thân tuyết trắng da lông, mập mạp tiểu khoác Vân Ma Viên.

Đồ Phúc Uy vừa nhìn thấy Tiểu Đan lại là một cái, Ma Giới cực kỳ cực kỳ Hạ Đẳng khoác Vân Nô vượn, hần cả trái tim Đồ trong nháy mắt vỡ thành tám cánh, đặt mộng liền ngồi dưới đất, run rẩy chỉ hướng Tiểu Đan, tuyệt vọng một câu nói Đồ nói không nên lời.

"Chúa công, ngài nhất định phải tỉnh táo lại! Hần rất có thể không phải con trai của ngài!" Lý bách diệu mau tới trước đỡ dậy chúa công, thần sắc cực nghiêm túc lớn tiếng giảng đạo.

"Đúng thế, đúng thế, ta thật không phải con của ngươi! Vị đại thúc này nói, thật sự là một chút Đồ có hay không sai. Ai nha, hù chết ta, xem như giải thích rõ ràng." Ngộ Không cũng phi thường may mắn giảng đạo.

Đồ Phúc Uy ngây ngốc nhìn xem Ngộ Không, lại ngây ngốc nhìn xem Lý bách diệu, đón lấy, hần liền phẫn nộ đẩy ra Lý bách diệu, la lớn: "Không có khả năng ——! Hần cũng là Tiểu Đan! Hần cùng ta khi còn bé bộ dáng, là giống như đúc! Hần làm sao có khả năng không phải nhi tử ta! Tiểu Đan năm nay liền hần là mười tuổi! Lý bách diệu, con mẹ nó ngươi dám nói vớ nói vẩn! Lão tử đòi mạng ngươi ——!" Nói, đồ Phúc Uy trong nháy mắt liền bắn ra chính mình năm ngón tay, một cái liền hướng về Lý bách diệu trái tim móc đi.

Chiến lãng rút đao liền ngăn tại quân sư nơi ngực, Sứ nghĩa phụ chi là bắt lấy chính mình Bội Đao, mà không có nhất trào móc ra Lý bách diệu trái tim.

"Nghĩa phụ ——! Ngài nhất định phải nghĩ lại à ——! Quân sư vô tội a ——!" Chiến lãng biết mình một đao kia, nhiều nhất chỉ có thể can một chút mà thôi, cho nên hần tranh thủ thời gian hoảng sợ lớn tiếng cầu xin.

Đồ Phúc Uy bẻ vụn Nghĩa Tử Bội Đao về sau, cũng không dừng lại trực tiếp liền hướng về Lý bách diệu tim

Móc đi, cũng may hần còn tỉnh là có một tia lý trí, nghe được Nghĩa Tử cầu xin về sau, cuối cùng, trận năm ngón tay đứng ở Lý bách diệu trước ngực, không có dưới cái này một cái sát thủ.

"Lý bách diệu, ngươi sao có thể chứng minh, hần cũng không phải là Tiểu Đan đâu? Ta nhìn ngươi cũng là ở chỗ này nói vớ nói vẩn! Phúc Uy, ngươi tuyệt đối hần là lập tức giết chết hần!" Phụ cung thạch không chê sự tình đại nói ra.

"Công tử, ngươi đến gọi là trứng chim trứng, vẫn là gọi đan dược đan!" Lý bách diệu mặt không đổi sắc, lớn tiếng đối với Ngộ Không hỏi.

"A a, trứng chim, trứng chim, ta gọi trứng chim. Không phải con của ngươi." Ngộ Không tranh thủ thời gian cuống quýt đáp.

Lần này, chân tướng cuối cùng rõ ràng, cái này Tiểu Mập Mập tuy nhiên trông giống như đồ Phúc Uy khi còn bé giống như đúc, với lại, tuổi tác cũng giống như đồ Phúc Uy trước kia mất đi nhi tử hoàn toàn phù hợp, nhưng là, tên hần hoàn toàn liền không đúng sao!

Cho nên, cái này Tiểu Mập Mập, tất nhiên, tuyệt đối, nhất định, khẳng định, không phải đồ Phúc Uy cái kia mất đi, duy nhất Thân Sinh Cốt Nhục.

"Không đúng! Trên đời nào có trùng hợp như thế sự tình? Tuổi tác, hình dạng tất cả đều không tề, với lại tên cũng gần như thế giống như. Phúc Uy, hần tuyệt đối cũng là Tiểu Đan! Nhất định là tuệ cung những tạp chủng đó bọn họ, trận đứa nhỏ này tên cho đổi!" Phụ cung thạch phẫn nộ lớn tiếng phản bác.

Đỗ Phúc Uy nghe xong lời này, ánh mắt trong nháy mắt liền Lượng thành bóng đèn, tuy nhiên Ngô Không là một cái khoác Vân Nô vượn, đời này nhất định là không có triển vọng lớn, đối với điểm này, hắn thống khổ nhất định liền muốn tự sát, nhưng là, nhi tử lại đồ ăn đó cũng là nhi tử à!

"A lằng, người bây giờ liền đi thông tri Tinh Đan, lập tức cho ta Chinh Quân. Lão tử muốn đích thân thống soái tam quân, huyết tẩy cả tòa Thảng Thiên thành! Nhanh đi!" Đỗ Phúc Uy nộ khí trùng thiên nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Ngô Không không đợi chiến lằng đáp lời, hắn liền một cái gắt gao ôm lấy đôi phương bắp đùi, sau đó như cái Thụ Đại Hùng một dạng dán tại chiến lằng trên đùi, hoảng sợ cùng cực hô lớn.

"Không muốn! Không cần a! Ta là Triều Đình Sứ Giả! Ta là Triều Đình Sứ Giả! Chúng ta có thể đàm phán! Ta điều kiện gì đều có thể đáp ứng các người! Thật! Ta có thể đáp ứng các người a! Các người không thể cùng chúng ta khai chiến à! Ta van cầu các người! Không thể đánh à! Ồ ——!" Hô hào hô hào, Ngô Không liền gập phát hòa khóc lớn lên.

Chiến lằng vừa nhìn Ngô Không cái này đáng thương dạng, hắn cũng không biết làm sao ngay người đứng lên.

Đỗ Phúc Uy vừa nhìn Tiểu Đan khóc lớn đại náo, hắn nhất thời liền khí thế toàn bộ tiêu tán, cũng không có nửa điểm mà chú ý, mấy lần muốn đi khuyên Tiểu Đan, lại lại không biết nên mở miệng như thế nào xưng hô đối phương.

Phụ cung thạch không biết là Bang chất tử tốt, vẫn là Bang huynh đệ tốt, hắn cũng hai đầu khó xử không biết nên nói cái gì.

"Công tử, chúa công muốn dẹp yên Thảng Thiên thành, sở cầu, bất quá chỉ là người lúc trước thân phận ghi chép mà thôi. Nếu như ngài thật sự là Thảng Thiên thành sứ giả lời nói, có thể hay không viết một lá thư, phái người trần thân phận ngài ghi chép đưa đến Lịch Dương. Lời như vậy, hai chúng ta Gia liền có thể lắng lại can qua." Lý bách diệu bình tĩnh đối với Ngô Không giảng đạo.

Tuy nhiên hắn phi thường không chào đón Ngô Không, nhưng giận mà Hưng Bình chính là Bình Gia đại kị, Lý bách diệu tuyệt đối là nhất định phải khuyên can.

"Không có vấn đề! Ta hiện tại liền đem lệnh bài giao cho các người! Dựa vào ta khối kia lệnh bài, các người liền có thể đi thẳng đến nội cung bộ nhân sự, cảm tới ta toàn bộ hồ sơ. Tuyệt đối là một chút vấn đề đều không có!" Ngô Không giờ cao lên chính mình lệnh bài, nhanh chóng lớn tiếng hồi đáp.

Thế là, chiến lằng liền dẫn bên trên Ngô Không lệnh bài, phụng mệnh ra roi thúc ngựa Hướng Thảng Amagi chạy như bay.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21 :: Vị đàm luận đã bại

Ngô Không trong nội tâm bất ổn, bồi tiếp ba vị Lão Đại yên lặng không nói ngồi ngắn người, hắn ngồi càng lâu liền càng cảm thấy nhàm chán, càng cảm thấy khó chịu.

Hắn phi thường Tưởng phải lập tức rời đi tại đây, thế nhưng là, hắn lại sợ lại xuất hiện cái gì đừng yêu thiêu thân chuyện xui xẻo, cho nên, Ngô Không đành phải kiên trì ở lại đây, lẳng lặng chờ đợi chiến lằng trở về.

Ngay tại Ngô Không dáo dác đông nhìn tây xem thời điểm, hắn cái bụng cũng bắt tranh khí, phát ra một trận ừng ục ừng ục mất mặt tiếng vang, nhất thời liền đem Ngô Không cho thẹn, hận không thể lập tức liền trốn đến dưới mặt bàn.

Đỗ Phúc Uy liếc mắt nhìn nhìn lên Ngô Không một chút về sau, liền lập tức nhú mày.

"Người tới, ngay lập tức đi trận bữa tối cho ta đưa tới. chờ một chút, đi trước trận thực đơn lấy tới cho ta." Đỗ Phúc Uy tựa như tùy ý, đối với trong điện nô bộc ra lệnh.

Chỉ chốc lát sau, một nô bộc liền giơ một cái cự đại thực đơn, nhẹ chân nhẹ tay chạy tới.

"Hôm nay gạo này phở tôn cá sạo, trạng thái thế nào?" Đỗ Phúc Uy một bên hướng về nô bộc hỏi, một bên nhìn trộm quan sát đến Ngô Không phản ứng.

"Hồi chủ nhân, phần tôn cá sạo cũng là buổi sáng mới từ Mễ Hà bên trong bắt, hiện tại toàn bộ đều là nhảy nhót tung bùng, trạng thái phi thường tốt." Nô bộc tuy nhiên không rõ chủ nhân vì sao muốn hỏi, nhưng hắn vẫn là trung thực trả lời nói.

Ngô Không cũng không tiền đồ đưa cổ, đi nhìn lên người ta thực đơn thượng diện bức họa, lại bỗng nhiên phát hiện tất cả mọi người đang nhìn hắn, Ngô Không liền tranh thủ thời gian Trang giống như cái không có chuyện người một dạng, lại đem cổ rút về lại, sau đó liếc mắt nhìn hướng về phía trên trời phiêu lai phiêu khứ.

Đỗ Phúc Uy cười thầm một lúc sau, liền phân phó nói: "Vậy thì tốt, liền lên cho ta một đạo hấp phần tôn cá sạo đi." Sau khi nói xong, hắn còn cố ý đi vụng trộm quan sát một chút, Ngô Không có cao hứng hay không.

Cứ như vậy, đỗ Phúc Uy mỗi tuyển một món ăn, liền vụng trộm quan sát một chút Ngô Không phản ứng, nếu như Ngô Không mặt lộ vẻ vui mừng, hắn liền lập tức điểm món ăn này; nếu như Ngô Không không lộ vẻ gì, hắn liền lập tức điểm xuống một món ăn.

Ròng rã 35 Đạo đồ ăn, đỗ Phúc Uy lại hoa sắp tới một canh giờ.

Phụ cung Thạch Nhất thẳng Đồ mỉm cười, nhìn xem huynh đệ dụng tâm vì là chất tử gọi món ăn, từ đầu tới đuôi Đồ không nói một lời không có quấy rầy.

Lý bách diệu vẫn luôn bình tĩnh, từ từ tế tế quan sát đến Ngô Không nhất cử nhất động, đối phương sở hữu mắt mặt xấu hổ biểu hiện, Đồ bị hắn toàn bộ thu hết mắt.

Bốn người lúc ăn cơm đợi, Ngô Không ngay từ đầu còn giả vờ giả vịt, biểu hiện mười phần nho nhã lễ độ, rất có phong độ, thế nhưng là, ăn ăn, vậy thì hòng đồ ăn!

"Oa Nga! Các người Lịch Dương Đầu Bếp vẫn rất có hai lần sao? Thức ăn này làm! Lão đầu nhi, đến, khó được mọi người ăn vui vẻ như vậy, hai ta đi một cái." Ngô Không cũng Hào Phóng giờ ly rượu lên, miệng đầy bóng nhảy muốn giống như đỗ Phúc Uy chạm cốc.

Lý bách diệu nhíu chặt lông mày, nhìn xem cái này Hùng Hải Từ Nhị Hóa biểu hiện, ở trong lòng, hắn đã hoàn toàn trận Ngô Không, đệ đơn đến Tục Nhân hàng ngũ.

Nhưng là, tại đỗ Phúc Uy cùng phụ cung Thạch Nhân bên trong, Ngô Không Lúc này ăn cơm bộ dáng, nhưng là vô cùng đáng yêu, vô cùng thuận mắt, vô cùng hào sảng, tại hai người bọn họ tâm lý, Ngô Không cũng là một cái đánh dấu tiêu chuẩn Chuẩn Thảo Mãng tiêu Hào Kiệt, đây tuyệt đối là, một chút vấn đề đều không có!

Không chỉ có như thế, Ngô Không loại này cùng đỗ Phúc Uy tuổi nhỏ thời điểm, cơ hồ hoàn toàn cũng là một dạng biểu hiện, ngược lại khiến cho bọn hắn càng thêm tin chắc, Ngô Không tuyệt đối chính là mình thất lạc đã lâu thân nhân.

Dù sao bữa cơm này ăn đến từ về sau, trừ Lý bách diệu một người rất khó chịu bên ngoài, hắn ba người Đồ cảm thấy phi thường tận hưởng.

Đang bởi vì như thế, sau khi ăn xong bốn người uống trà thời điểm, Ngô Không liền cả gan, bắt đầu chuẩn bị giống như đỗ Phúc Uy tiến hành đàm phán.

"Lão đầu nhi, ta lần này lại lịch dương, đơn thuần cũng là bắt đắc dĩ mà thôi. Ta nói chuyện phán, căn bản chính là không thông thạo. Cho nên, ta liền cùng người nói thẳng đi. Chỉ cần người không phù hợp quy tắc để, đồng thời tại trên danh nghĩa hướng về triều đình Xung Thần, như vậy, phạm là người nói ra hợp lý yêu cầu, chúng ta đều có thể đáp ứng người. Người xem coi thế nào?" Ngô Không phi thường nhược trí trực tiếp liền đem chính mình đường,

Giống như đối phương giảng cái rõ ràng, rõ ràng!

Theo lý lẽ mà nói, Ngô Không tại đàm phán bắt đầu, liền phạm một cái siêu cấp trọng đại sai lầm, ở sau đó đàm phán bên trong, này tất nhiên sẽ chịu đến đối phương đủ loại làm khó dễ, cũng bởi vậy gặp được đủ loại khó khăn.

Loại cục diện này đối với Ngô Không mà nói, đã là vô cùng vô cùng bất lợi, thế nhưng là, không có xui xẻo nhất chỉ có càng không may, Ngô Không còn chưa có bắt đầu đàm luận đâu, liền gặp được đàm phán trên trận bết bát nhất một loại cục diện!

Đỗ Phúc Uy không nói một lời cúi đầu thường thức trà; phụ cung thạch không nói một lời cúi đầu thường thức trà; liền ngay cả Lý bách diệu, cũng đồng dạng là không nói một lời cúi đầu thường thức trà; ba người vậy mà toàn bộ đều là, không nói một lời căn bản không nói!

Lý bách diệu trong lòng tự nhủ: "Thắng Thiên thành phái người nào tới đàm luận, vậy cũng là có đàm luận. Nhưng là, duy chỉ có người qua đây đàm luận, vậy thì căn bản không cần bàn lại! Nếu như người là chúa công Thân Từ, chúa công chắc chắn sẽ giúp người dẹp yên thiên hạ, căn bản cũng không có thể sẽ Hướng Thắng Thiên thần phục. Nếu như người không phải chúa công Thân Từ, vậy người cũng là phạm chúa công tội ky! Chúa công nếu như không huyết tẩy Thắng Thiên thành, đó là tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ. Người à, vẫn là trung thực đợi đi." Nghĩ đến đây, hắn liền hữu hảo đối với Ngô Không cười cười.

Ngô Không căn bản cũng không minh bạch, mình lúc này đã gặp được một loại, vô cùng vô cùng hồng bét tai nạn cục diện, hắn gặp Lý bách diệu đối với mình cười cũng hữu hảo, cho nên, hắn ngược lại sinh ra một cổ rất mãnh liệt tự tin, vậy mà thao thao bất tuyệt bắt đầu nói về tội.

"Thế nào? Chúng ta bên này nói ra điều kiện, có phải hay không rất phúc hậu đâu? Chúng ta tất cả mọi người là đại nhân vật, đó là tất nhiên phải để ý thành tín. Cho nên, ta nói chuyện không có nửa điểm mà nói ngoa! Các người có điều kiện gì, vậy thì cứ nói đi ra tốt." Giảng ở đây, Ngô Không còn tận lực dừng lại một chút, chờ đợi lấy đối phương phát biểu.

Ba người thành thoi thành thoi thường thức trà, đương nhiên không nói một lời, hắn liền tiếp theo nói tiếp nói: "Thực đi, các người đều biết sao? Hai chúng ta Gia là có một cái địch nhân chung. Các người biết là ai sao?" Giảng đến nơi đây, hắn còn cố ý bán được cái nút, chờ đợi lấy đối phương đặt câu hỏi.

Thế nhưng là, ba người chỉ là trận chén trà buông ra nhìn xem hần, vẫn là không nói một lời.

Nhưng Ngô Không nhìn nhân gia cũng bắt đầu xem chính mình, hần ngược lại lại càng có lòng tin, thế là, hần liền đem Tinh Gia Thi nói qua, Lý Đường chính là họa lớn trong lòng lý luận, thêm mắm thêm muối cho giảng một lần.

"Tiểu Đan, lời này của ngươi khó tránh khỏi có chút quá mức a? Lý Quý, Tiết cự, vậy cũng đều không phải là ăn chay hạn người. Lý Đường làm sao có khả năng lại nhanh như vậy, liền đánh xuống toàn bộ U Châu? Sẽ không, sẽ không, không nhanh như vậy." Phụ cung thạch biết Lý Đường uy hiếp về sau, lập tức an vị không được, hần tranh thủ thời gian mở miệng phản bác.

Ngô Không vừa nhìn, hắc, cuối cùng có người mở miệng, đây chính là có hi vọng à!

Thế là, hần tranh thủ thời gian thổi ngừ bức nói: "Ai nha, Lý Đường tuy nói là rất mạnh. Nhưng là đâu, ta vị kia tài trí Vô Song huynh đệ nói. Hần có biện pháp, muốn Lý Đường trong vòng ba năm Đồ không thể động đây!"

Ngô Không thốt ra lời này lỏ ra, trong nháy mắt, vậy coi như là chọc đến Lý bách diệu day gân bên trên, hần khí há miệng liền phản bác.

"Không có khả năng! Lý uyên hùng tài đại lược, nhìn thềm thường giang sơn, đường Quân Muru sĩ như mây, lực sĩ như mưa, làm sao có khả năng sẽ có biện pháp, muốn hần trong vòng ba năm Đồ không thể động đây? Nói vớ nói vẩn!" Lý bách diệu siêu cấp không phục phản bác.

Không phục? Không phục không quan hệ, chỉ cần ngươi mở miệng, vậy là được!

Ngô Không mỉm cười giảng đạo: "Không phải rồi, Thực ta cũng không biết đến là biện pháp gì, lúc ấy huynh đệ của ta không cho ta giảng. Nhưng là đâu? Hần tất nhiên nói có, vậy thì nhất định là có. Lại nói, dù cho biện pháp kia rất linh, lại như thế nào? Chỉ cần hai chúng ta Gia liên hợp lại, cái kia còn sợ hần cái cầu à! Đúng không?" Ngô Không toét miệng cười nhìn lấy đồ Phúc Uy.

"Ta nếu muốn dẹp yên Thăng Thiên thành, này tuy nhiên chỉ là dễ như trở bàn tay sự tình. Các ngươi, căn bản là không có có bất kỳ tư cách, cùng ta nói chuyện gì liên hợp. Hừ, các ngươi, quá yếu." Đồ Phúc Uy gặp Ngô Không Lão ở nơi đó thổi ngừ bức, nói Thăng Thiên như thế nào như thế nào, liên hợp lại như thế nào như thế nào, hần nhất thời liền có một chút tiểu ghen ghét mở miệng nói ra.

Ngô Không vừa nhìn, tốt, đồ Phúc Uy cuối cùng mở miệng, chính mình vẫn rất có khẩu tài à.

Thế là, hần chẳng hề để ý đáp: "Yêu? Dẹp yên ta Thăng Thiên thành? Ngươi cũng không sợ gió lớn, Thiểm đầu lưỡi ngươi! Ta cho ngươi biết, ta Thăng Thiên thành Hùng Binh mười bảy vạn! Mà lại là thiên hạ chính thống! Các ngươi Lịch Dương tuy nhiên cùng chúng ta không sai biệt lắm mạnh, nhưng là, các ngươi chính là phản tặc! Ta hiện tại lại lịch dương cùng các ngươi trò chuyện, này thuần túy chính là ta cho các ngươi cơ hội! Mọi người thống khoái một chút, một câu nói, các ngươi đến có đồng ý hay không?" Ngô Không phi thường hai, vậy mà cho đối phương dưới Tội Hạng Thư.

Đồ Phúc Uy lúc ấy liền lên tinh khí, cho nên hần cũng thống khoái đáp: "Không đồng ý! Tiểu tử ngươi còn chuẩn bị khoác lác gì ép?" Đối với dạng này xem thường, nếu như đồ Phúc Uy có thể chịu lời nói, vậy thì thật sự là Heo Mẹ sẽ lên Thụ.

Lần này, trong nháy mắt liền đem Ngô Không cho cả mộng, tâm hần nói: "Không đúng rồi? Ngươi vì sao không theo kịch bản đi đâu? Chẳng lẽ ta nói chuyện, không có nói rõ ràng sao? Ngươi thế nào không cùng ta hỗ động đâu? Làm cái gì à!" Nghĩ đến đây về sau, Ngô Không liền ngây ngốc nhìn xem đồ Phúc Uy, mồ hôi lạnh, trực tiếp liền lập tức chảy xuôi hạ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22 :: 1 ý đi một mình

"Cố tình nâng giá! Lão đầu nhi này tuyệt bức cũng là muốn cố tình nâng giá! Dựa vào, hần quả thực là quá gian trá. Tuy nhiên cũng may ta cũng không ngu ngốc, cố tình nâng giá đúng không? Vậy ta liền cùng ngươi ép giá!" Nghĩ đến đây, Ngô Không phanh một chút, liền giận dữ đứng dậy, sau đó giả vờ giả vịt nói ra.

"Hừ! Đã các ngươi Lịch Dương như thế không biết điều, vậy thì tốt, các ngươi về sau liền chờ chết đi! Hai chúng ta Gia trên chiến trường lại gặp nhau. Cáo từ!" Ngô Không ngông nghênh kẻ xong về sau, liền hất lên áo choàng tấm quay người đi ra ngoài.

Hần vừa đi, còn một bên ở trong lòng đếm lấy: "Một, hai," Quả nhiên không ra Ngô Không sở liệu, không đợi hần đếm tới ba đâu, đồ Phúc Uy lập tức liền gấp phát hỏa bắt hần cho ngăn lại.

Nói nhảm, đồ Phúc Uy nếu có thể để cho hắn đi ra đại điện, đó mới là như thấy quý.

"Ngươi, ngươi tên tiểu tử thói trò lại cho ta! Mau trở lại!" Lo lắng kêu, đồ Phúc Uy liền nhanh chóng đi ra phía trước, một cái liền giữ chặt chính mình Tiểu Đan.

"Hừ, cùng ta đấu? Ta cũng là rất biết đàm phán." Nghĩ đến đây, Ngô Không liền phi thường phách lối giống như đồ Phúc Uy nhao nhao nói.

"Lão đầu nhi! Ngươi có ý tứ gì? Đàm luận lại không nguyên ý cùng ta đàm luận, đi lại không nguyên ý thả ta đi, chơi rất vui mà sao? Tất cả mọi người là tại to mặt lớn đại nhân vật, ngươi có thể hay không thông khoái một chút!" Kê xong, Ngô Không liền cũng khinh bỉ nhìn đối phương.

Đồ Phúc Uy gặp Tiểu Đan vậy mà nhìn như vậy lấy chính mình, hắn Lúc này tâm lý này cổ khó chịu sức lực, nhất định cũng đừng xách là có bao nhiêu khó chịu!

Hiện tại Ngô Không thân phận không rõ, đồ Phúc Uy là tuyệt đối không có khả năng trợn trong lòng mình dự định, toàn bộ gắng cho đối thủ nghe, thế nhưng là, nếu như không nói rõ ràng lời nói, hắn lại có thể lấy lý do gì lưu lại Ngô Không đâu?

"Ngươi làm một tên sử giả, ta là tuyệt đối không có khả năng thương tổn ngươi. Nhưng là, a, lắng trở về trước đó, ngươi liền không thể cho ta rời đi nơi này!" Đồ Phúc Uy cũng không nói đạo lý đối với Tiểu Đan giảng đạo.

Ngô Không trong lòng tự nhủ: "Ngươi muốn có tình năng giá, vậy thì nói thẳng tốt. Ngươi ở chỗ này cố làm ra vẻ, có làm được cái gì đâu? Quên, ta cũng không cùng ngươi nói nhảm. Hai ta trực tiếp đàm luận một chút lợi ích thực tế đi." Thế là, Ngô Không liền đem hắn tại lại lịch bên trên, chính mình suy nghĩ đi ra một chút trọng yếu thể đánh bạc, bắt đầu từng cái mang lên mặt bàn.

"Lão đầu nhi, vương, Công, Hầu, Bá, Tử, Nam, chúng ta đại tước đế quốc, có thể trực tiếp phong ngươi làm vương. Với lại ngươi phong đất, cũng là ngươi bây giờ thế lực phạm vi. Đây là tức đến mặt mũi, lại được lớp vải lót công việc tốt, ngươi cho rằng như thế nào?" Ngô Không không nhanh không chậm thả ra cái thứ nhất thể đánh bạc.

Phong Vương tính là cái gì chứ! Đồ Phúc Uy, phụ cung thạch, đối với loại này sức tưởng tượng xưng hô, căn bản chính là hoàn toàn chẳng thèm ngó tới.

Nhưng là, Lịch Dương quân sư Lý bách diệu, tuy nhiên cũng không có mở miệng nói chuyện, lại đã bắt đầu trong lòng mình mặt nghiêm túc suy nghĩ, giống như Thăng Thiên thành liên hợp một chỗ sở hữu lợi và hại.

Ngô Không gặp ba người không có trả lời, hắn cũng không nóng nảy, vẫn như cũ không nhanh không chậm mở miệng nói: "Các ngươi Lịch Dương, nghe nói có binh mã hai mươi lăm vạn. Muốn đến... , các ngươi hẳn là đối với hàng năm to lớn Quân Phí chi tiêu, cảm thấy phi thường đau đầu a? Nếu như hai nhà liên hợp lời nói, các ngươi hàng năm cần thiết Quân Phí, ta ra!" Ngô Không Thạch Phá Thiên Kinh, trong nháy mắt liền chấn động góc ba vị Lão Đại!

"Tiểu Đan, Hảo Hải Tử là không thể gạt người. Đại Bá biết ngươi nhất tâm muốn hai nhà liên hợp, nhưng giảng khoác lác, gạt người là không có dùng." Phụ cung thạch lời nói ý vị sâu xa đối với chất tử khuyên nhủ.

Đồ Phúc Uy mặc dù không có mở miệng, nhưng hắn Lúc này cũng có một ít sinh khí nhìn xem Ngô Không, hiển nhiên hắn cũng cho rằng Ngô Không là tại nói vớ nói vẩn.

"Công tử! Ngươi giờ này khắc này đại biểu, đây chính là triều đình! Hiện tại hai nhà đang đàm phán, ngài là nhất định phải đối với mình lời nói chịu trách nhiệm hoàn toàn! Đối với loại đại sự này, ngài tại sao có thể như thế hồ nháo đây! Hừ! Còn thể thống gì!" Lý bách diệu nổi giận liền đem Ngô Không, hung hăng giáo huấn một lần.

Ngô Không căn bản cũng không quan tâm đối phương nói như thế nào, tâm hắn nói: "Hồ nháo? Thăng Thiên thành mười bảy vạn binh mã, đây chính là Tiểu Gia nuôi! Lại nhiều nuôi các ngươi cái này hai mươi lăm vạn binh mã lại như thế nào? Ta chính là muốn bắt tiền nện vào các ngươi, không phải xin ta liên hợp không thể!" Nghĩ đến đây,

Ngô Không mây trời nước chảy nói ra, cái thứ ba năng lượng hù chết người siêu cấp thể đánh bạc.

"Ta thân là triều đình quan lớn, Thăng Thiên thành hai cung tổng quản, đế quốc Nhất Đẳng Bá Tước! Chẳng lẽ sẽ không hiểu được những này sao? Ta, còn cần ngươi Giáo? Thứ ba, các ngươi hiện tại khống chế trên địa bàn, hàng năm có khả năng chính đến thu thuế. Ta có thể đại biểu triều đình hướng về các ngươi hứa hẹn, các ngươi mãi mãi cũng không cần nộp lên trên! Nghe kỹ, là vĩnh viễn!" Ngô Không kê xong cái này thể đánh bạc về sau, hắn liền mỉm cười ngồi trên ghế, khoan thai tự đắc bắt đầu thưởng thức trà.

Bất luận là đồ Phúc Uy cũng tốt, vẫn là phụ cung thạch cũng tốt, hoặc là Lý bách diệu cũng tốt, ba người này Lúc này ngay góc nhìn xem trước mặt Tiểu Mập Mập, đã hoàn toàn mất đi sở hữu năng lực suy tính!

Bất kỳ một cái nào người thông minh, Đó là không thể nào mở ra loại điều kiện này, tuyệt đối là không thể nào!

Ngô Không ném ra tam đại thể đánh bạc, về kết cũng là một cái ý tứ, chúng ta chính là muốn các ngươi tại trên danh nghĩa thần phục chúng ta, hắn bất luận cái gì thực chất tính chỗ tốt, chúng ta toàn diện cũng đừng.

Với lại không chỉ có không cần, chúng ta còn nguyên ý hàng năm tặng không các ngươi lượng lớn tiền tài, lấy duy trì lại cái kia không đáng một đồng thần

phục tên.

Cho nên, Ngô Không loại này điệu bộ, là một loại gì điệu bộ? Cái kia chính là một loại, siêu cấp oan đại đầu Nhị Hóa điệu bộ.

Nếu như Ngô Không cái này oan đại đầu, thật sự là nói là làm lời nói, như vậy, Lịch Dương thành phương diện lại có lý do gì, sẽ không hướng về triều đình thần phục đâu? Căn bản là không có có.

Tiêu tiên sẽ không làm loại này oan đại đầu, Lý mịch cũng sẽ không làm loại này oan đại đầu, Lý uyên càng sẽ không làm loại này oan đại đầu, Thiên Hạ Chư Hầu có một cái quên một cái, liền không khả năng sẽ có người thứ hai, sẽ làm loại này hoàn toàn cũng là vô não một dạng quên mình vì người, siêu cấp ngu xuẩn oan đại đầu!

"Ngươi tiểu tử ngu ngốc này ——! Lão tử hôm nay không phải đánh ngươi một chầu không thể ——!" Đỗ Phúc Uy kịp phản ứng về sau, lập tức liền Đế Chế Cuồng Nộ, trận Tiểu Đan phóng tới chân của mình bên trên, sau đó không lưu tình chút nào bắt đầu dùng lực đập Tiểu Đan cái mông.

"Tiểu Đan à! Ngươi sao có thể dạng này làm ầu đây! Phúc Uy, hung hăng đánh tên tiểu tử thói này! Hắn quả thực là quá không không chịu thua kém!" Phụ cung thạch cũng là hận sắt không thành thép, lớn tiếng hô hào.

Lý bách diệu mặc dù không có nói chuyện, nhưng hắn cũng không có ngăn lại chúa công ầu đả Sứ Thần, Lúc này, hắn hai mắt nháy Đồ không nháy mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Ngô Không Tiểu Bàn khuôn mặt, trong lòng mình mặt cấp tốc tính toán được mất.

Ngô Không bất thành linh liền bị người ôm đánh đòn, hắn nhất định đều muốn tức điên.

"A! Đau quá! Ngươi thả ta ra! A! Người điên à! Ai u! Đau chết ta! Ta là triều đình Sứ Thần! A! Ngươi không thể đánh ta! ... , ta cũng không tiếp tục lai lịch dương! A! Bệnh thần kinh à!" Ngô Không lại oan vừa giận vừa đau vừa hận, liên tục gầy dựa kêu to.

"Chúa công! Ngươi tranh thủ thời gian đừng đánh! Xin ngài để cho công tử giải thích một chút." Lý bách diệu gặp Ngô Không bị đánh thời gian dài như vậy, một câu cầu xin tha thứ lời nói đều không giảng, chỉ là vẫn luôn phẫn nộ kêu to, cho nên, hắn tranh thủ thời gian ngăn lại chúa công khác người hành vi.

"Lý bách diệu, ngươi rút đi một bên! Hai chúng ta huynh đệ giáo dục hài tử, ngươi ở chỗ này chen miệng gì? Chỗ nào hóng mát, chỗ nào nghỉ ngơi đi thôi ngươi." Phụ cung thạch rất khinh thường đối với quân sư giảng đạo.

Đỗ Phúc Uy tuy nhiên có chút buồn bực Tiểu Đan bắt tranh khí, vậy mà đàn độn cam nguyện làm coi tiền như rác, nhưng là đánh cũng đánh, mắng cũng mắng, hắn đến vẫn là rất quý bối Tiểu Đan, cho nên, hắn cố ý xụ mặt hỏi.

"Ngươi biết, ngươi chỗ nào sai sao?" Đỗ Phúc Uy không đầu không đuôi hỏi.

"Chỗ nào sai? Ta chỗ nào đều không sai! Ngươi chính là người bị bệnh thần kinh! Hai ta căn bản là không có tất yếu bàn lại, ngươi để cho ta đi!" Ngô Không nổi giận đối với đỗ Phúc Uy hô.

"Ngươi ——! Ta... !" Đỗ Phúc Uy nổi giận đưa tay muốn lại đánh, lúc này, Lý bách diệu mau tới trước ngăn lại chúa công, đồng thời nhanh chóng hỏi.

"Công tử, ngài lời mới vừa nói, thật sự là triều đình ý tứ sao?" Sau khi nói xong, Lý bách diệu cường chế lấy chính mình, Lúc này phi thường tâm thần bất định tâm tình, ra về bình tĩnh nhìn chăm chăm Ngô Không.

Dù sao Tĩnh Gia Thi lúc ấy nói, chỉ cần đỗ Phúc Uy không Xung Đế, vậy thì điều kiện gì đều có thể đáp ứng, thế là, Ngô Không liền đương nhiên cho rằng, chính mình tâm tâm khổ khổ nghĩ ra được tam đại thể đánh bạc, Tĩnh Gia Thi nếu như biết về sau, đó là nhất định cũng tất nhiên sẽ đồng ý.

Cho nên, Ngô Không không chút do dự đáp: "Ngươi đây không phải nói nhầm sao? Nếu như triều đình không đáp ứng lời nói, con mẹ nó chứ giăng những thứ này làm gì? Ta cũng không phải bệnh thần kinh!" Nói xong, Ngô Không liền hung dữ căm tức nhìn đỗ Phúc Uy.

Lần này, ba vị Lão Đại, thật sự là hoàn toàn mòng ép!

"Công tử! Đây cũng không phải là nói đùa!", "Tiểu Đan, triều đình thật mở ra tốt như vậy điều kiện sao?" Lý bách diệu cùng phụ cung thạch, gần như đồng thời kích động lớn tiếng hỏi.

Ngô Không vừa nhìn hai người này bộ dáng, trong lòng của hắn luôn treo lấy khối đá lớn kia, cuối cùng xem như hoàn toàn buông ra.

"Đó là đương nhiên! Ta từ trước đến nay cũng là đã nói là làm! Ai nha, tóm lại các ngươi tranh thủ thời gian cho ta thống khoái một chút, liên liền liên, không liên liền không liên. Ta loại điều kiện này, đây chính là đốt đèn lồng đều không nơi tìm." Ngô Không dương dương đắc ý khoe khoang nói.

Cái gì cũng không cần bỏ ra, chỉ cần trên danh nghĩa Xung Thần, liền có thể đổi lấy chỗ tốt to lớn, vì sao không đồng ý? Đương nhiên là nhất định phải đồng ý!

Lại nói, Lịch Dương thành binh hùng tướng mạnh, căn bản cũng không Phạ đối phương đối ý, cho nên, Lý bách diệu cùng phụ cung thạch, hiện tại cũng đã trong lòng mình mặt, đồng ý loại này trên danh nghĩa liên hợp.

"Không liên! Tiểu tử, ta Akira cùng ngươi nói a. Mặc kệ một hồi chiến lãng mang về kết quả, đến là cái gì. Ta đỗ Phúc Uy, tuyệt không có khả năng giống

như Thăng Thiên liên hợp!" Lịch Dương thành chủ đỡ Phúc Uy, khur khur cổ chấp lớn tiếng cự tuyệt nói.

"Người quá phận ——! Tằng giá, nào có người dạng này Gia ——!" Ngộ Không ba một chút liền đem chén trà đánh ngã cái vỡ nát, sau đó nổi giận dùng đũa, đối với đồ Phúc Uy lớn tiếng găm thét lên.

Đúng vào lúc này, chiến lã, cũng cuối cùng phong trần mệt mỏi gấp trở về.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23 :: Làm định thiếu chủ

Đại diện bốn năm, là đại tuệ đế quốc rất trọng yếu một năm, trong năm ấy, đã từng phát sinh qua rất nhiều chuyện trọng yếu.

Ti như, một cái gọi Kureinai đĩa tròn không học thức tiểu đảo quốc, lần thứ nhất chính thức phái chính phủ sứ đoàn, đi sứ cường thịnh đại tuệ đế quốc, cao hứng bừng bừng học tập rồi; ti như, Dương Thiên bỏ phái Vũ Văn Thụ, tuyệt Thế Hùng các loại một nhóm lớn Năng Thần mãnh tướng, đánh thỏ nắm đực cùng ức ô kêu cha gọi mẹ rồi; lại ti như, Dương Thiên bỏ hăng hái dò xét Bắc Cương Vạn Lý Trường Thành, hạ lệnh kiến tạo huy hoàng Phần Dương Cung rồi, chờ một chút chuyện trọng yếu.

Đương nhiên, trong năm đó lớn nhất chuyện trọng yếu, đó là đương nhiên nhất định phải xem như, Dương Thiên bỏ hạ lệnh, để cho siêu cấp công trình chuyên gia Vũ Văn Khải chủ trì, phát động ngàn vạn lao công nô lệ bắt đầu chính thức khởi công kiến tạo, câu thông u đốt hai châu Đại Vận Hà á.

Cùng cái này công tại xã tắc, sắc tại Thiên Thu siêu cấp đại sự kiện so sánh, Tề Quận Chương Khâu huyện cái này xó xỉnh Tiểu Địa Phương, Gáng Sinh một cái Tiểu Bàn hải nhi, loại này nhỏ đến không thể lại nhỏ, bình thường đến không thể lại bình thường, một kiện đáng mừng sự tình, đương nhiên là quên không cái gì.

Không chỉ có như thế, chuyện này bản thân, cũng đều không thể xem như một kiện hi sự, bởi vì, cái này Tiểu Bàn hải nhi mẫu thân là chưa lập gia đình sinh con.

Với lại càng không may là, cái này Tiểu Bàn hải nhi phụ thân, bởi vì phạm ăn cắp tội mà bị Quan Phủ truy nã, không có cách nào phía dưới, đành phải đi theo chính mình Anh em kết nghĩa cùng một chỗ đi đường.

Cuối cùng, cái này Tiểu Bàn hải nhi trừ một cái tên, là phụ thân lưu lại bên ngoài, liền từ nay về sau, không còn có gặp qua chính mình thân sinh phụ thân.

Chờ Tiểu Bàn hải nhi bị bán vào hoàng cung, liền ngay cả phụ thân lưu cho hắn cái tên đó —— đồ Tiểu Đan, cũng bị cải thành một cái phi thường nát tên —— Tiểu Đan.

Loại này không có gì lạ thường bình thường ghi chép, làm đồ Phúc Uy tại Tiểu Đan trên hồ sơ xong thời điểm, lại tức buồn vừa vui, tức hận lại thích, giận không thể thành gào gào khóc lớn lên!

"Đại tuệ đế quốc ——! Ta thao người Mỗ Mỗ ——!" Đồ Phúc Uy điên cuồng ngửa mặt lên trời mắng to.

Hắn đời này cũng là bởi vì tuổi nhỏ thời điểm trong nhà không có tiền, tùy tiện ăn một loại đẳng cấp vô cùng bình thường kỳ vật đan, mới có thể gặp về sau liên tiếp, thường nhân căn bản là không có cách tưởng tượng thống khổ gặp trắc trở.

Giờ có khỏe không, Ngộ Không vậy mà so với hắn còn muốn không may, ăn kỳ vật đan đẳng cấp thấp, vậy đơn giản cũng không thể dùng kém cỏi để hình dung, căn bản chính là củi mục Ma Đan bên trong siêu cấp củi mục Ma Đan.

Cho nên, đồ Phúc Uy lại làm sao có khả năng, sẽ không thống hận đại tuệ đế quốc đâu?

"Áy, lão đầu nhi? Cái này... , hai ta... , hắn là, không có gì quan hệ a?" Ngộ Không hiện tại nhất định đều nhanh muốn lo lắng chết, hắn phi thường bất an hướng về đồ Phúc Uy hỏi.

Đồ Phúc Uy phi thường từ ái nhìn xem Tiểu Đan, vạn phần khẳng định nói ra: "Nhi tử, ba ba trước kia là đồ hồn trướng! Không có chiều cố thật tốt các người hai mẹ con. Người yên tâm, ba ba nhất định sẽ dùng tốt nhất đồ vật, tới đền bù tổn thất đối với người thua thiệt! Từ hôm nay bắt đầu, ba ba sẽ chỉ huy thủ hạ quét ngang Lục Hợp, giúp ta mà dẹp yên thiên hạ!" Đồ Phúc Uy chậm rãi đứng dậy, khí phách hiên ngang đối với tất cả mọi người giảng đạo.

Phụ cung thạch, Lý bách diệu, chiến lã, nghe được chúa công to lớn mục tiêu về sau, nhất thời liền vạn phần kích động đứng dậy, vui lòng phục tùng

đồng thời hướng về chùa công bái đến.

Nhưng là, làm Ngô Không nghe được lần này lời nói hùng hồn về sau, hấn trong nháy mắt liền hai mắt lật một cái, trực tiếp ngay tại chỗ ngắt đi.

Đón lấy, toàn bộ Lâm Giang điện, liền bắt đầu đại loạn đứng lên.

Ngô Không trong nội tâm quả thực là quá rõ ràng, hấn không chỉ có không phải đồ con trai của Phúc Uy, ngược lại, hấn trăm phần trăm nên tính là, giết chết đồ Tiểu Đan chân chính thủ phạm, đồ Phúc Uy giết con cừu nhân!

Loại bí mật này nếu như nếu để cho đồ Phúc Uy phát hiện, như vậy có thể nghĩ, Ngô Không cái này siêu cấp tên giả mạo kết cục, vậy sẽ là cỡ nào thê thảm đi.

Cũng chính bởi vì vậy, Ngô Không mới có thể tại sự tình giống như tra ra manh mối về sau, bởi vì chịu không loại này cự đại tâm lý áp lực, tại chỗ liền hoa lệ lệ ngắt đi.

Sáng sớm ngày thứ hai, Ngô Không mơ mơ màng màng, từ một tấm siêu lớn, siêu hào hoa trên giường rồng, chậm rãi tỉnh táo lại.

"Tiểu Đan, ô... , người cuối cùng tỉnh! Ô... , người hù chết ba ba!" Đồ Phúc Uy luôn luôn không chớp mắt, rờn rã con trai của thủ hộ một đêm, nhìn thấy nhi tử cuối cùng tỉnh, hấn lập tức liền kinh hi chảy nước mắt nói ra.

Ngô Không vừa nghe đến đồ Phúc Uy âm thanh, hấn nhất thời liền hoảng sợ khẽ run rẩy, tranh thủ thời gian đắp chăn lên đầu, tránh trong chăn mặt lạnh run phát run lên.

Ngô Không hiện tại lớn nhất không muốn nhìn thấy người, cái kia chính là đồ Phúc Uy, hấn căn bản cũng không biết, chính mình phải làm như thế nào đi đối mặt, vị này bị hấn mơ mơ màng màng đáng thương phụ thân.

Vô luận là đời trước, vẫn là đời này, Ngô Không Thực cũng là một cái thủ đoạn độc ác người; vô luận là mình thân thủ giết, vẫn là phái người động thủ giết, Ngô Không Thực cũng là căn bản là không quan trọng, dù sao, nếu như hấn không giết người khác, vậy chính hấn liền tất nhiên sẽ gặp nạn, cho nên, giết chết đối thủ, hấn cũng không cảm thấy có lỗi gì.

Đồ Tiểu Đan là Ngô Không đối thủ sao? Hấn đối với Ngô Không có uy hiếp sao? Không có, hấn cũng chỉ là một cái không có tiếng tăm gì, đáng thương, vô tội gian nhỏ điệp mà thôi.

Tinh Gia Thi cho tới bây giờ Đồ không có nói qua đồ Tiểu Đan kết cục cuối cùng, Ngô Không cũng cho tới bây giờ cũng không hỏi qua đồ Tiểu Đan kết cục cuối cùng, đây là một cái căn bản cũng không tất nhiên đi hỏi một chút đề, đáp án Thái Minh lộ ra.

Lúc đầu, Ngô Không vẫn luôn bằng vào ta không có cách, hấn khả năng không có chết, không phải ta thân thủ giết , chờ một chút lý do, ý đồ chính mình lừa gạt mình, Sử mình có thể quên mất đầu kia vô tội sinh mệnh, tâm lý không còn áy náy.

Nhưng là, làm chuyện này, bị đồ Tiểu Đan phụ thân, thân thủ lật ra lúc đến đời, Ngô Không nhất định phải lại một lần nữa đối mặt, loại kia đi qua thời gian lên men, ngược lại càng thêm kịch liệt nặng nề cảm giác tội lỗi!

Hấn muốn làm sao đi đối mặt đồ Phúc Uy, đối mặt vị này đem hấn cái này giết con cừu nhân, phản cho rằng là Thân Sinh Cốt Nhục đáng thương phụ thân? Không có cách nào, hấn đương nhiên chỉ có thể xấu hổ vô cùng, trợn chính mình khuôn mặt che.

Giết chết con trai của người ta, chính mình ngược lại yên tâm thoải mái tiếp tục giả mạo, loại này vô sỉ cùng cực sự tình, Ngô Không có thể làm được sao?

Tựa hồ, hấn đã vô lộ khả tẩu, nếu như hấn Lúc này không tiếp tục giả mạo lời nói, như vậy nhất định nhưng là một con đường chết!

"Ta, ta không phải Tiểu Đan, Tiểu Đan đã chết! Ta, ta không phải con của ngươi!" Ngô Không tránh trong chăn mặt, nhắm mắt lại run lấy bấy lâu, lớn tiếng trợn chân tướng nói cho đồ Phúc Uy.

Hấn đã chuẩn bị kỹ càng, nếu như đồ Phúc Uy trong cơn tức giận, muốn đem hấn cho nghiền xương thành tro, vậy hấn liền nhận!

Giết người thì đền mạng thiếu nợ thì trả tiền, đây chính là thiên kinh địa nghĩa sự tình, Đại Trượng Phu có việc nên làm, có việc không nên làm, há có thể dám làm không dám nhận, tham sống sợ chết, mắc thêm lỗi lầm nữa?

Cho nên, Ngô Không đương nhiên sẽ đem chân tướng, giống như đồ Phúc Uy thực ngôn tương cáo.

"... , ngươi, ngươi, ngươi, ngươi sao có thể, nói như vậy đâu?" Đồ Phúc Uy nghe được chân tướng về sau, hấn lập tức giống như bị ngũ lôi oanh đình, tại chỗ liền ngốc rồi.

Ngô Không nói ra chân tướng về sau, nội tâm của hấn cuối cùng có thể bình tĩnh trở lại, thế là, hấn lần nữa giảng đạo.

"Ta thật không phải con của ngươi, Tiểu Đan đã chết. Ngươi nếu là oán niệm ta lời nói, vậy thì giết ta đi." Kể xong về sau, Ngô Không liền bình tĩnh nhắm mắt lại, thần nhiên chờ đợi tàn khốc trừng phạt.

Đồ Phúc Uy đau khổ tìm kiếm nhi tử rờn rã mười năm, hấn đương nhiên không có khả năng bởi vì mấy câu, liền đem chính mình thân sinh xương cốt dần

vật đến chết.

Hắn co quắp ngồi dưới đất, thân thể run nhè nhẹ lấy, trong đầu cấp tốc liên tục tự hỏi, mấy câu nói đó trình độ chân thật.

Ngô Không giết chết đồ Tiểu Đan động cơ là cái gì? Tại trước ngày hôm qua, Ngô Không chẳng lẽ liền đã biết, đồ Tiểu Đan là đồ Phúc Uy Thân Sinh Cốt Nhục sao? Ngô Không hiển nhiên là không biết.

Như vậy, Ngô Không tại sao phải giết chết đồ Tiểu Đan, sau đó giả mạo một cái đáng thương khoác Vân Nô vượn đâu? Đây là nói không thông, dù sao, trở thành khoác Vân Nô vượn, cái này bản thân liền là một loại cực đại bất hạnh.

Cho nên, Ngô Không tựa như là không có bất kỳ cái gì động cơ.

Như vậy, Ngô Không đến là làm sao giết chết đồ Tiểu Đan, sau đó lại giả mạo đâu? Làm thành chuyện này khả năng, đến lớn bao nhiêu đâu? Có thể nói, cái này căn bản là hoàn toàn không có khả năng!

Phải biết, đồ Tiểu Đan trước kia, đây chính là ở bên trong cung trong lớn lên.

Nội cung 10 vạn nô bộc, từng cái Đô có một phần vô cùng kỹ càng hồ sơ, một cái tiểu nô vượn, trận một cái khác tiểu nô vượn giết, sau đó chính mình lại giả mạo Người chết, cái này căn bản là hoàn toàn không có khả năng sự tình.

Nếu như nói Ngô Không là từ ngoài cung xông vào trong nội cung, vậy thì càng thêm không có khả năng.

Bên ngoài cung hai vạn cao thủ, đó cũng không phải là ăn chay, căn bản cũng không có thể sẽ để cho một đứa bé, tiến vào trong nội cung, trận khác một đứa bé mà cho giết chết, sau đó chính mình lại giả mạo.

Lại nói, đồ Tiểu Đan cũng là cái không có tiếng tăm gì tiểu nhân vật, phí lớn như vậy sức lực liều chết tiến Cung, vậy dứt khoát trận Dương Thiên bỏ giết, sau đó lại giả mạo hoàng đế, chẳng phải là càng có chỗ tốt?

Cho nên, đồ Phúc Uy nghĩ đi nghĩ lại, hắn liền dần dần trận tâm đem thả hạ xuống.

Ngô Không đã không có giết đồ Tiểu Đan lý do, cũng tuyệt đối làm không được giết người giả mạo loại chuyện này, vậy hắn làm gì còn muốn dạng này giảng đâu?

Đồ Phúc Uy cuối cùng được đến kết luận là, con trai mình thống hận chính mình, thống hận chính mình vứt bỏ mẹ con bọn hắn, cho nên, nhi tử lúc này mới sẽ có ý nói ra loại này đáng sợ lời nói, tới hung hăng trả thù chính mình!

Đương nhiên, xuất phát từ cẩn thận, đồ Phúc Uy vẫn là yên lặng đứng dậy, rời đi nơi này về sau, hắn liền tranh thủ thời gian bí mật gọi tới Lý bách diệu, cũng đem chuyện này nói cho đối phương biết.

Lý bách diệu tuy nhiên phi thường không thích chính mình thiếu chủ, nhưng là, hắn vô luận như thế nào Đồ là không thể nào sẽ hãm hại thiếu chủ, cho nên, hắn bình tĩnh hướng về chúa công hỏi.

"Chúa công, nếu như ngài là thiếu chủ lời nói, ngài đột nhiên tìm tới thất lạc đã lâu phụ thân, ngài sẽ phản ứng ra sao đây?" Lý bách diệu đã không có nói Ngô Không là giả, cũng không có nói Ngô Không là thật, hắn liền hỏi cái này a một cái nhìn như không liên hệ vấn đề.

Đối với đồ Phúc Uy loại này ngao khí lãng vân người mà nói, hắn là vô luận như thế nào, đều khó có khả năng sẽ tùy tiện tha thứ bất luận kẻ nào, đương nhiên a, con trai mình sao? Nay tất nhiên cũng sẽ là một cái Ngạo Cốt Tranh Tranh tiểu thiết Hán, cho nên, nhi tử lúc này không nhận chính mình, vậy đơn giản cũng là lại bình thường tuy nhiên sự tình.

Đồ Phúc Uy lúc này cuối cùng có thể thở dài ra một hơi, trận chính mình tâm hoàn toàn buông ra.

"Bách diệu, ngươi năng lượng đáp ứng ta một sự kiện sao?" Đồ Phúc Uy không có trả lời Lý bách diệu vấn đề, hắn ngược lại hướng về đối phương đặt câu hỏi.

"Chúa công, bề tôi vận làm quan kiến tị, chịu đủ xa lạnh, phí thời gian nửa đời, nhiều lần khó khăn trắc trở mới có thể cùng ngài gặp nhau. Bề tôi cả đời chỗ tìm, bất quá là có thể mở ra trong lồng ngực chỗ giấu, Tạo Phúc Thiên Hạ bách tính, bình định Tứ Hải dao động. Duy này cả hai mà thôi, không cầu gì khác!" Lý bách diệu siêu cấp lớn mật, thẳng thắn hồi đáp.

Chúa công muốn nói là chuyện gì tình, Lý bách diệu đương nhiên là lòng dạ biết rõ, bất quá, hắn thật sự là quá chướng mắt Ngô Không, cho nên, hắn không đợi chúa công mở miệng nói rõ, liền thành khẩn nói ra lý tưởng mình.

Hắn thốt ra lời này lối ra, trực tiếp liền đem đồ Phúc Uy, cho nín chết ở nơi đó.

Đồ Phúc Uy trong lòng tự nhủ: "Liền như ngươi loại này tính tình bộc trực, ngươi nếu là có thể số làm quan lời nói, vậy hắn mới xem như ra quý! Ai... , quả thực là quá đồ phá hoại!" Nghĩ đến đây, hắn mặt dày mày dạn dứt khoát liền đem lời nói cho làm rõ.

"Bách diệu à, ta có thể được ngươi trợ giúp, quả thật là có phúc ba đời a. Ai... , ta vì là có thể đề cao tu vi, liền đem thân thể của mình, làm thành này tấm quý dạng. Ta biết mình thân thể, khả năng cũng chống đỡ không mấy năm. Bách diệu, ngươi ta tuy là quân thần, nhưng thật là bằng hữu! Ngươi... , có thể

hay không, nhận Tiểu Đan làm nghĩa tử đâu?" Nói xong, đỡ Phúc Uy liền ánh mắt tha thiết, nhìn xem chính mình thủ tịch Mưu Thần.

Còn có thể làm sao xử lý, đỡ Phúc Uy vì là con trai mình, vậy thì thật là hoàn toàn liều.

Hắn lại là cho Lý bách diệu mang mũ cao, lại là giả bộ đáng thương, lại là chấp nôi, lời nói đều đã nói đến đây cái phần bên trên, Lý bách diệu còn có thể không đồng ý sao? Đó là nhất định phải đồng ý.

"Bê tôi... , kinh hoàng đã đến! Sau này, chắc chắn toàn lực phụ tá thiếu chủ hoàn thành đại nghiệp! Nhưng là, mọi chúa công vô luận như thế nào, đều muốn thu hồi mệnh lệnh đã ban ra. Bê tôi địa vị thấp, tuyệt không dám cùng thiếu chủ cha con tương xứng." Lý bách diệu vô cùng phiền muộn hồi đáp.

Đỗ Phúc Uy phi thường thích con trai mình, cho nên, hắn khi tìm thấy nhi tử về sau, đầu tiên làm chuyện làm thứ nhất, cũng là toàn lực cam đoan con trai mình, nhất định phải cả đời bình an, hài lòng khoái lạc!

Như là đã vì là nhi tử lấy lòng bảo hiểm, hắn cũng liền giả bộ như mười phần tiếc nuối bộ dáng, trong nội tâm vô cùng cao hứng thu hồi cái kia, hắn căn bản là tí xíu Đỗ không tình nguyện, con trai của chia thỉnh cầu.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24 :: Giận mà Hưng Bình

Buổi sáng ba giờ thời điểm, luôn luôn chiếu cố Ngô Không Hộ Vệ Đội Trưởng, ngừng đầu ưỡn ngực đi đến Xích Đu phía trước, cúi đầu chấp tay hướng về Ngô Không bẩm báo nói.

"Khởi bẩm thiếu chủ, đại soái muốn ngài lập tức tiến về Lâm Giang điện, tham gia hội nghị trọng yếu!" Hộ Vệ Đội Trưởng siêu cấp lớn giọng mà hô xong về sau, cũng mặc kệ Ngô Không có đồng ý hay không, trực tiếp liền đem chính mình mập mạp tiểu chủ nhân từ trên ghế xích đu nâng đỡ, sau đó tiếp nhận đồng bạn truyền đạt khăn lông ướt, dùng lực liền bắt đầu Bang thiếu chủ lau mặt.

Nếu như là đôi lúc trước, Ngô Không nếu là không trận loại này tay chân vụng về, bấp thập cả người lớn mạnh người hầu, Tiên hành hung một trận, sau đó, ném cho đối phương nửa năm tiền công để cho hắn xéo đi lời nói, vậy thì thật sự là kỳ quái.

Nhưng là, hiện tại Tiểu Mập Mạp chỉ là thần sắc bình tĩnh, không nói một lời mặc cho đối phương siêu cấp không mức độ, giúp mình lung tung lau mặt.

"Thiếu chủ, ta đã giúp ngài sát qua khuôn mặt, ừ, rất sạch sẽ. Ngài tranh thủ thời gian chính mình trận y phục mặc lên, sau đó theo chúng ta đi đi. Đứng ngài cần phải nhanh lên một chút a." Hộ Vệ Đội Trưởng siêu cấp thiếu thông minh, đối với thiếu chủ chứng chắc dàng hoàng giáng đạo.

Nếu như là đôi lúc trước, quên, giáng những này cũng không có ý tứ gì, dù sao Ngô Không vẫn như cũ chỉ là thần sắc bình tĩnh, không nói một lời cảm qua Thiên chiến bào màu xanh lam, không nhanh không chậm chính mình mặc vào.

Mười lăm phút về sau, chân đạp Mặc Giao tuần Giang gầy, người mặc Thiên Long Thôn Hải bào, đầu đội Áu Long bộ phim châu nón trụ, môi hồng răng trắng, mi thanh mục tú, thần sắc lạnh nhạt Tiểu Mập Mạp Ngô Không, đi theo chính mình năm trăm vị trí Phản Hư cửu cấp Thiếp Thân Hộ Vệ, không nói một lời liền hướng về Lâm Giang điện đi đến.

Lúc này, Lịch Dương trong thành sở hữu đại nhân vật, toàn bộ đều đã tinh thần vô cùng phấn chấn, ngồi tại Lâm Giang trên đại điện.

Bởi vì, theo tin tức ngầm xung, chủ công mình đỡ Phúc Uy, hôm nay muốn làm lấy tất cả mọi người mặt, đem hắn Thân Sinh Nhi Tử đỡ Tiểu Đan, chính thức lập làm chính mình Người kế nhiệm, trở thành Lịch Dương thiếu chủ nhân!

Người xem, cái này tiểu đạo có tin tức bao nhiêu lợi hại đi, liền ngay cả bí mật thiếu chủ tên, này Đô Giảng là có cái mũi có mắt.

Lâm Giang điện trên cùng ngồi, này tất nhiên là đỡ Phúc Uy không thể nghi ngờ; ngồi tại hắn ra tay bên trái vị trí, cũng là Lịch Dương thành Nhị Bả Thủ phụ cung thạch; ngồi tại hắn ra tay bên phải vị trí, cũng là Lịch Dương thành thủ tịch Mưu Thần Lý bách diệu.

Ba người bọn họ tầng này, vốn là không có bất kỳ cái gì người có thể ngồi, bất quá, Lúc này phụ cung thạch bên cạnh, lại mới thêm một tấm Tiểu Tiểu Không cái ghế, điều này hiển nhiên liền hắn là thiếu chủ cái ghế.

Xuống lần nữa một bậc thang ngồi, cũng là đỡ Phúc Uy mười ba vị Nghĩa Tử, bên phải dẫn đầu ngồi, là Lịch Dương đường đao quân đoàn trưởng chiến lãng, mà bên trái dẫn đầu ngồi, vị kia Anh Tuấn cương nghị nho nhã thanh niên, chính là đỡ Phúc Uy dưới trưởng Đệ Nhất Đại Tướng, Lịch Dương Tỉnh

ngạc quần đoàn trưởng —— Vương Tinh đan!

Cái này mười dưới ba người, chính là toàn bộ Lịch Dương sở hữu Văn Thần Võ Tướng, Danh Lưu Phú Cổ.

Lúc này, ngoài điện Thủ Môn Võ Sĩ, bất thành linh cùng kêu lên bẩm báo nói: "Thiếu chủ đến ——!"

Trong tích tắc, trong đại điện mấy trăm ánh mắt, Đô cùng nhau hướng về cửa ra vào nhìn lại.

Ngô Không từng bước một bình tĩnh đi vào trong điện, loại này rất sâu sắc trọng đại trảng điện, đối với Tiểu Mập Mập mà nói, này cũng sớm đã là như là chuyện thường ngày một dạng sự tình, cho nên, Ngô Không căn bản là tí xiu cũng không luống cuống, chậm rãi cúi đầu đi vào trong điện.

Ngẩng đầu liếc mắt một cái trên cùng tấm kia cái ghế nhỏ, Ngô Không trực tiếp mọi người ở đây nhìn chăm chú phía dưới, không chút hoang mang đi qua.

"Tiểu Đan, tranh thủ thời gian... ." Ngay tại chỗ Phúc Uy mỉm cười muốn nói cái gì thời điểm, thế nhưng là, Ngô Không lại làm một kiện khiến cho mọi người cũng không nghĩ tới sự tình, trực tiếp đem hần lời nói cắt đứt.

Ngô Không dời lên chính mình cái ghế nhỏ về sau, trực tiếp liền đi tới cửa đại điện, sau đó đem cái ghế hướng về chỗ ấy một đặt, liền vô cùng thần nhiên ngồi xuống bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

"Mấy người các ngươi còn xử ở nơi đó làm gì? Còn không mau đem các ngươi đệ đệ nhắc tới!" Phụ cung thạch nổi giận đối với chất tử bọn họ hô.

"Không cần! Con ta tuy nhiên thân là thiếu chủ, nhưng ta Lịch Dương từ trước đến nay cũng là người có khả năng lên, bình người để cho, dong giả hạ,

Có công tất nhiên Thường, có tội tất nhiên phạt! Hần mới tới Lịch Dương tác công Vị lập, há có thể một bước đăng thiên? Hần làm gương tốt tuân thủ quy củ, làm rất tốt, phi thường tốt!" Đỗ Phúc Uy giống như như vô sự lớn tiếng giảng đạo.

Lão hầu hết đã lên tiếng, còn có thể thế nào? Tất cả mọi người cũng đều đành phải giả bộ như không có chuyện một dạng, mau đem chính mình ánh mắt đầu đến thượng điện, mà không nhìn vị kia ngồi tại cửa ra vào đại gia.

Nhưng là, nhưng vào lúc này, Ngô Không lại mở to mắt, đứng dậy bình tĩnh nhìn qua đỗ Phúc Uy, phi thường thành khẩn mở miệng giảng đạo.

"Đỗ Tổng Quản, ngài làm sao đối đãi ta, ta cũng là nhất định phải nhận. Nhưng là, ta một lần cuối cùng giống như ngài nói rõ. Ta không phải con trai của ngài đỗ Tiểu Đan, ta là đại tuệ đế quốc Thắng Thiên thành hai cung tổng quản, đế quốc Nhất Đẳng Bá Tước Tiểu Đan. Ngài nếu là muốn giết ta, ta hiện tại liền nhận lãnh cái chết. Ngài nếu là không giết ta, xin mời ngài thả ta đi đi. Nếu như về sau có cơ hội, ta thề với trời, ta thiếu ngài, nhất định gấp mười lần, gấp trăm lần trả lại ngài, được không?" Kể xong về sau, Ngô Không liền cúi đầu xuống, yên lặng chờ đợi đối phương lựa chọn.

Toàn bộ đại điện Lúc này yên tĩnh quả thực là tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, tất cả mọi người chấn kinh cùng cực nhìn xem Ngô Không, khẩn trương trái tim đều nhanh muốn đập tới!

Đỗ Phúc Uy chặt chẽ nắm chặt cái ghế lan can, hần cắn răng Sử chính mình không nước mắt chảy xuống, đau lòng cùng cực nhìn lấy chính mình nhi tử.

Qua có hơn một phút đồng hồ về sau, hần phi thường không lưu loát đối với Ngô Không hỏi: "Ngươi, cũng là không nhận ta, đúng không?" Sau khi nói xong, đỗ Phúc Uy liền đầy cõi lòng chờ mong, không nhúc nhích nhìn mình chăm chăm nhi tử.

Ngô Không nhìn hần cái dạng này, trong lòng mình cũng phi thường cảm giác khó chịu, nhưng là, hần vô luận như thế nào đều chỉ năng lượng thành thật đáp: "Thật xin lỗi, ta thật không thể nhận." Kể xong về sau, hần liền vô cùng không đành lòng cúi đầu xuống.

"Tiểu Đan! Ngươi sao có thể như vậy chứ? Thiên sai vạn sai cũng là ta sai! Năm đó nếu không phải là bởi vì ta ngu xuẩn, cũng không trở thành liên lụy phụ thân ngươi Vong Mệnh Thiên Nhai, từ đó cùng ngươi mất đi liên hệ! Ngươi nếu là nói nhầm, thì nên trách ta tốt! Phụ thân ngươi cho tới bây giờ Đô không có nghĩ qua, muốn vứt bỏ mẹ con các ngươi à! Thật!" Phụ cung thạch còn muốn kích động lớn tiếng giải thích thì đỗ Phúc Uy lại lớn tiếng cắt ngang hần.

"Đại ca, ngươi không cần cùng hần giải thích những này! Ta đỗ Phúc Uy sai cũng là sai, chẳng lẽ ta còn không dám nhận sao? Nhi tử, ngươi hãy nghe cho kỹ. Mặc kệ ngươi có bao nhiêu hận ta, ta Đô là phụ thân ngươi! Ta sau này làm ra hết thảy, tất cả đều là chỉ vì ngươi một người mà thôi! Các ngươi cũng tất cả đều nghe rõ ràng cho ta, về sau nếu như ta chết, con ta đỗ Tiểu Đan cũng là các ngươi thủ lĩnh! Tinh Đan, về sau có người dám nói mát, nói cho bọn hần, ngươi sẽ như thế nào!" Đỗ Phúc Uy sát khí đằng đằng, đối với mình Tâm Phúc Đại Tướng giảng đạo.

Vương Tinh đan đứng dậy, lạnh lùng liếc nhìn một chút toàn trường về sau, từng chữ từng chữ chậm rãi đối với tất cả mọi người giảng đạo: "Hồi nhĩa phụ, ta phản, liền gọi ta thiên đạo vạn quả, chết không yên lành; người khác phản, ta liền gọi hần cửu tộc, thiên đạo vạn quả, chết không yên lành." Kể xong, hần an vị quay về trên ghế, lạnh lùng nhìn xem phía dưới những đại nhân vật kia.

Dưới đài gan lớn, nghe được vị này lời thề về sau, toàn bộ Đô cúi đầu nhìn dưới mặt đất, không còn dám nhìn về phía phía trên; dưới đài nhất gan, nghe được vị này lời thề về sau, toàn bộ Đô nỗ lực khống chế chính mình, không bởi vì toàn thân run lấy bầy mà tại chỗ tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Ngô Không chấn kinh nhìn xem đỗ Phúc Uy, hần há mồm liền muốn tiếp tục cùng hần giải thích, thế nhưng là, hần cuối cùng một chữ cũng không tiếp tục nói đi ra.

Ngô Không trong nội tâm rõ ràng biết, chuyện này hẳn căn bản cũng không năng lượng giải thích rõ ràng!

Nếu như giải thích quá rõ ràng, liền tất nhiên là muốn đem Tinh Gia Thi nói ra, nếu như là lời như vậy, đây chẳng phải là liên lụy huynh đệ mình?

Cho nên, muốn một mình gánh chịu toàn bộ trách nhiệm Ngô Không, là căn bản liền vô pháp giải thích rõ ràng.

"Ai ——, quên, dù sao nên nói, ta cũng đều nói với hắn. Hắn tất nhiên không tin lời nói, vậy ta cũng không có cách nào. Nhiều lắm là, ta về sau toàn lực đền bù tổn thất hắn, cũng chính là. Hắn tất nhiên không có ý định giết ta, vậy ta cần gì phải tự tìm đường chết đâu? Tùy tiện đi, thích thế nào, liền sao thế đi." Nghĩ đến đây, Ngô Không đành phải vịn phần bất đắc dĩ, cúi đầu ngồi trở lại cái ghế nhỏ bên trên.

Ngô Không tuy nhiên cảm thấy mình rất xin lỗi đồ Phúc Uy, nhưng là, hắn cũng không ngốc cũng căn bản liền hoàn toàn cũng không muốn chết!

Tự sát Di Tà Thiên Hạ, lại hoặc là luôn luôn la hét muốn chết, cái này ngu ngốc mới có thể làm được sự tình, Ngô Không là tuyệt đối không có khả năng làm được.

Hắn bên này ôm một loại vô đã mẻ không sợ sứt tâm tính, không muốn lại để ý tới chuyện này, thế nhưng là, đồ Phúc Uy bên kia lại có thể trộn chuyện này, như vậy hoàn toàn đem thả hạ xuống đâu?

Tại đồ Phúc Uy xem ra, dẫn đến hai người phụ tử bọn hắn không thể nhận nhau kẻ cầm đầu, vậy tuyệt đối liền nên tính là đại tuệ triều đình, cho nên, hắn lại làm sao có khả năng sẽ bỏ qua Thắng Thiên thành đâu?

"Vương Tinh đan, chiến lẫm nghe lệnh, hai người các ngươi ngày mai chín giờ sáng trước đó, nhất định phải chỉ huy Tinh ngạc, thang đao hai đại quân đoàn, đuổi tới Thắng Thiên dưới thành, nghe rõ chưa!" Đồ Phúc Uy sát khí đằng đằng đối với hai vị Nghĩa Tử giảng đạo.

"Mặt tướng cần tuân đại soái Lệnh: Tấn Công, thế sống chết hoàn thành nhiệm vụ!" Vương Tinh đan cùng chiến lẫm đồng thời đứng dậy, cúi đầu chấp tay la lớn.

"Không muốn chết, đừng nói là lời nói!" Đồ Phúc Uy trừng mắt Lý bách khoe khoang một câu về sau, liền quay mặt sang hướng đại ca của mình phụ cung thạch phản phó nói: "Đại ca, ta không tại Lịch Dương mấy ngày nay, liền tất cả đều cần nhờ ngươi giúp ta nhìn chăm chăm. Nhớ kỹ, mật thiết chú ý phương nam Lâm đồi Kureinai, tuyệt đối không nên làm cho đối phương có bất kỳ thời cơ lợi dụng."

Phụ cung thạch cũng nghiêm túc, tranh thủ thời gian nghiêm túc giống như Huỳnh Đệ Liên ngay cả cam đoan.

"Ngươi, ngươi vì là cái nếu như vậy làm ——? Chẳng lẽ ngươi liền không phải đánh không thể sao ——!" Ngô Không mắt thấy đồ Phúc Uy liền hạ hai đạo mệnh lệnh, hắn kịp phản ứng về sau, lập tức liền hoảng sợ lớn tiếng hỏi.

Đồ Phúc Uy đỏ hồng mắt nhìn về phía nhi tử, khuôn mặt khát máu dữ tợn lớn tiếng đáp: "Đánh? Ngươi cho rằng ta muốn đánh Thắng Thiên thành sao? Ta cho ngươi biết, nếu như không đem Thắng Thiên thành đồ cái chó gà không tha lời nói, vậy ta lại như thế nào có thể trở ra, trong lòng ngực con giận này! Ta, muốn huyết tẩy Thắng Thiên ——!"

"Ngươi có thể nào như thế làm xằng làm bậy ——! Thắng Thiên thành bách tính là vô tội ——! Ta van cầu ngươi, một trận đánh xuống, hai chúng ta gia thế tất nhiên lưỡng bại câu thương! Ngươi vì sao nhất định phải làm như vậy à ——!" Ngô Không cực kỳ thống khổ la lớn.

Đồ Phúc Uy càng thấy nhi tử giữ gìn triều đình, hắn lửa giận trong lòng liền đốt càng thịnh!

Cho nên, đồ Phúc Uy giận quá thành cười, hung hăng bóp chặt lấy cái ghế lan can về sau, cuồn tiếu la lớn: "Ha ha ha ha... , lưỡng bại câu thương? Nhi tử, ngươi cũng quá coi thường ba ba ——! Ta nói dẹp yên Thắng Thiên dễ như trở bàn tay, cái kia chính là dễ như trở bàn tay ——! Túc Vệ năm vạn giáp thiên hạ, kiêu thực 10 vạn Nhâm Hoành Hành, đây chính là đánh rắm ——! Ngươi tới, mang thiếu chủ quay về tẩm cung nghỉ ngơi! Ta không trở lại, ai cũng không cho phép thả hắn ra ——!"

Thế là, Ngô Không Hộ Vệ Đội Trưởng không nói hai lời, ôm liên tục giấy dựa, hô to Ngô Không, liền nhanh chóng rời đi Lâm Giang đại điện.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25 : Sai cũng là đôi với

Một ngày trước, Bì Lâm Thành Thẩm Phủ trong thư phòng, cũng có hai vị đã tâm bưng bưng chi đồ, đối với liên quan tới tấn công Thắng Thiên thành sự

ình, làm ra qua toàn diện, khách quan, tường tận, hệ thống phân tích.

"Nhi tử, người cho rằng thiên hạ hôm nay đại thế, sẽ như thế nào phát triển đâu?" Lúc này đã Thủ khổng mười tám quận địa bàn, tiền thuế sung túc, bình mã 10 vạn giang nam Đạo tổng quản —— Trầm Phát Tinh, chừng chặc đằng hoàng đối với nhi tử hỏi.

Thường nói, Thời Thế tạo Anh Hùng, Trầm Phát Tinh tình huống cũng là như thế, đương nhiên, hẳn là tuyệt đối không tính là anh hùng, càng không gọi được là một vị hào kiệt, hẳn chỉ là một vị nắm lấy thời cơ đã tâm gia mà thôi.

Nhưng là, Trầm Phát Tinh bản thân lại hoàn toàn không phải nhìn như vậy, hẳn cho rằng, gia tộc mình đời đời kiếp kiếp cũng là tên trấn một phương Đại Hào Tộc, mà chính mình lại là một vị tài đức vẹn toàn thiên chi kiêu tử, hiện tại đại tuế đế quốc chỉ còn trên danh nghĩa, vạn dặm khói lửa, Anh Hào xuất hiện lớp lớp, chính mình loại này hàng thật giả thật Đại Hào Kiệt nhân vật, lại có lý do gì không đi lên trước đài, đùa giỡn hẳn cái hai lần đâu?

Cho nên a, Trầm Phát Tinh đang nghe Dương Thiên Khoáng Giá Bổng trước tiên, liền kéo lên mình từ đằng Trần Quả nhân, cướp đoạt binh quyền về sau, lập tức liền làm lên tạo phản hoạt động.

Với lại, Trầm Phát Tinh còn cũng thông minh, đánh một cái thảo phạt nghịch tặc xuôi tai tên tuổi, bắt đầu chính mình tìm đường chết con đường.

Đời đời Hào Tộc đó cũng không phải là thời ra, hẳn bên này vừa mới lên đài biểu diễn, liền lập tức có vô số não tàn Fan, từ bốn phương tám hướng sát ruột phát hỏa chạy tới, cũng trong thời gian ngắn, hẳn liền lập tức có được rồng rã sáu vạn binh lính tinh nhuệ!

Lúc này Trầm Phát Tinh vậy đơn giản đều nhanh muốn, ngưi bức oanh đến bầu trời.

Bi Lâm Thành Chủ Lộ đạo đức lãnh Binh ngăn cản hẳn, hẳn liền lừa gạt con đường đức tới giống như chính mình đàm phán, sau đó liền không chút khách khí trực tiếp giết chết con đường đức, không đánh mà thắng liền cầm xuống phồn hoa Bi Lâm Thành.

Đan Dương Thành tiểu hào phản tặc đề tám đông, dám giống như Lúc này Trầm Phát Tinh khiêu chiến, hẳn liền lập tức dẫn đầu đại quân trực tiếp chiến thắng, dễ dàng liền lấy đến trọng yếu đan Dương Thành.

Đến tận đây, Trầm Phát Tinh chỗ đến, các nơi không khỏi là trông chừng mà hàng, rồng rã mười tám quận rộng lớn địa bàn, cũng liền thuận lợi rơi vào hẳn trong túi.

Cho nên đi, giống Trầm Phát Tinh loại này siêu cấp nhà giàu mới nổi, nếu như không giống như chính mình này anh minh thần võ, khí vũ hiên ngang, Trí Quan Thiên Hạ. . . , cực kỳ tốt nhi tử trăm vòng, thảo luận một chút thiên hạ đại thế lời nói, lại làm sao có khả năng biểu hiện ra, cái kia cao cao tại hạ bức cách đâu, đúng không?

"Lão cha, càn khôn đều ở ngực ta, đại thế đều ở tay ta! Thường nói, Thời Thế tạo Anh Hùng, anh hùng tạo thời thế! Cho nên, thiên hạ đại thế biến hóa, là tất nhiên cần nhờ anh hùng đi tả hữu! Chúng ta muốn cho thiên hạ là dạng gì tử, như vậy, thiên hạ nhất định phải là dạng gì tử!" Trầm vòng phi thường sẽ vô ích đối với phụ thân giảng đạo.

"Nói hay lắm à ——! Con ta không hổ là Học Phú Ngũ Xa, bụng đầy Kinh Luân! Ai. . . , vì phụ nghe người lời nói về sau, rốt cục có thể yên tâm. Vòng người năng lượng có như vậy hào tình tráng chí, tương lai, là nhất định có thể trọng chính non sông, đăng cơ làm hoàng!" Trầm Phát Tinh nước mắt tuôn đầy mặt, cảm khái mãi thôi giảng đạo.

"Lão cha, người thật sự là quá bảo thủ! Thiên hạ hôm nay tầm thường xuất hiện lớp lớp, những cái kia bọn chuột nhắt cái nào không phải sớm đã Xung Hoàng Xung Đế? Chỉ cần chúng ta công chiếm Thắng Thiên thành về sau, Hưởng Nam diệt Lịch Dương đồ Phúc Uy, hưởng bậc đẹp yên đại phản tặc Lý mịch, đến lúc đó, chúng ta Thảm gia nếu như không hoàng xây dựng chế độ lời nói, há có thể xứng đáng Thiên Hạ Bách Tính?" Trầm vòng siêu cấp năng lượng vô ích đối với phụ thân giảng đạo.

Trầm Phát Tinh tuy nhiên đối với nhi tử vĩ đại chiến lược, cảm thấy phi thường vui lòng phục tùng, nhưng là, trời sinh tính cách cẩn thận hẳn, vẫn là có một chút lo lắng nói ra: "Thắng Thiên thành đi qua phản loạn, trong nội cung những cái kia cho Sử bọn họ khẳng định là tất cả đều chết sạch. Cho nên, chúng ta trăm phần trăm là có thể công chiếm Thắng Thiên thành. Nhưng là, đồ Phúc Uy cùng Lý mịch, đó cũng đều là danh chấn Thiên Hạ nhân vật. Chúng ta tốt nhất vẫn là cẩn thận một chút, hẳn là bàn bạc kỹ hơn."

Trầm vòng liền chương mắt phụ thân loại này, sợ trước Lang nghĩ mà sợ Hồ Đản tiểu quý tác phong, tâm hẳn nói.

"Đồ Phúc Uy cũng là cái Nê Thối Tử mà thôi,

Lý mịch cũng bất quá chỉ là cái thổ phi đầu nhi a. Bọn họ loại này một chút văn hóa đều không có tiện nhân, chỉ bất quá chỉ là vận khí tốt mà thôi, năng lượng có gì có thể Phạ? Gia tộc chúng ta nương tựa theo mấy đời người nỗ lực, lúc này mới lên lên bồi dưỡng hai ngàn tên cho dùng, hiện tại chỉ cần đánh xuống Thắng Thiên, sau đó, thu phục Túc Vệ, kiêu Thực, cái này Lực lượng đường binh mã. Thiên hạ còn có ai là ta trăm vòng đối thủ?" Nghĩ đến đây, trăm vòng liền híp mắt, đối với phụ thân hỏi.

"Lão cha, Túc Vệ, kiêu Thực, cho Sử, cái này tam đại quân đoàn, nếu như Đồ tại chúng ta trong tay lời nói. Đồ Phúc Uy, Lý mịch, dựa vào cái gì có thể đánh bại chúng ta?" Trầm vòng bình tĩnh nhìn xem phụ thân.

Trầm Phát Tinh biết con trai của Đạo lời nói, là mười phần có đạo lý, nhưng là, hẳn vẫn là do do dự dự đối với nhi tử khuyên như: "Vòng, lời tuy như thế, nhưng là, chúng ta giống như Thắng Thiên một cảm hạ xuống, vạn nhất nếu là trận Túc Vệ, kiêu Thực, cái này hai quân tất cả đều cho giết sạch. Như vậy đến lúc đó, há không liền không thu hoạch được gì sao? Ta cho rằng, chúng ta tốt nhất vẫn là lẳng lặng chờ cơ hội, nghĩ biện pháp nhất cử Tước cái này

hai quân, tất cả đều cho lừa qua tới mới tốt."

Trầm vòng gặp lão cha chỉ toàn ở chỗ này kể một ít, như xe bị tuột xích ừ rừ lời nói, hần nhất thời liền mắc kẹt.

"Lão cha, cơ hội cho tới bây giờ cũng là không chờ người! Nếu như chúng ta không chủ động tiến lên, một tay lấy cơ hội chộp trong tay lời nói. Vậy chúng ta liền xem như đợi đến chết, cũng là không có bất luận hành động gì! Bằng vào ta lãnh Binh năng lực, làm sao có khả năng sẽ đem này hai quân toàn bộ giết sạch? Ta là nhất định có thể đem bọn họ, đánh cho tàn phế về sau nhất cử thu phục!" Trầm vòng vô cùng tin tưởng đối với lão cha giảng đạo.

Nương tựa theo hai ngàn cho Sử cộng thêm 10 vạn tinh binh, đánh cho tàn phế năm vạn Túc Vệ Quân cùng 10 vạn kiều Thực quân, đúng là tí xú vấn đề đều không có!

Trầm Phát Tinh căn bản cũng không lo lắng một trận đánh không thắng, hần lo lắng duy nhất là, Túc Vệ Quân cùng kiều Thực quân sẽ sống chết chống cự, quyết không đầu hàng, chính mình con trai của tới đến lúc đó không có cách nào, chỉ có thể trận cái này hai quân toàn bộ Vô Sĩ Đồ cho giết sạch.

Nói như vậy, đến lúc đó liền vô cùng phiền phức.

Cho nên, Trầm Phát Tinh nhủ mảy mối ở chỗ đó, luôn luôn đau khổ tính toán được mất, nửa ngày cũng đều không có trả lời.

Trầm vòng gặp lão cha đối với mình lãnh Binh năng lực, vậy mà dạng này không có tự tin, hần đương nhiên liền Cực Sinh khí giống như phụ thân nhao nhao đến: "Lão cha! Ta có còn hay không là con của người? Người đối với ta, cứ như vậy không có tự tin sao? Người có thể hay không xuất ra một chút khí khái đi ra, đừng như vậy nữa do dự! Ta cho người biết, chỉ cần có ta ở đây! Dù là chính là không có Túc Vệ, kiều Thực. Ta làm theo có thể chơi đồ Phức Uy, đập nát Lý mịch! Người chẳng lẽ không tin tưởng ta sao?" Lời này vô ích trình độ, vậy đơn giản Đồ không cách nào hình dung.

Trầm Phát Tinh gặp nhi tử đều như vậy giảng, vậy hần lại có lý do gì, không tín nhiệm con trai mình đâu?

Nhiều lắm là đến lúc đó, giết sạch này mười lăm vạn người về sau, đem bọn hần Ma Binh một lần nữa thu tập, sau đó lại một lần nữa bồi dưỡng hai chi tân quân đoàn cũng chính là, chỉ bất quá chỉ là dùng nhiều cái thời gian mấy năm mà thôi, lại có cái gì đại không đâu?

Thế là, vì biểu bày ra chính mình đối với nhi tử lòng tin tuyệt đối, Trầm Phát Tinh dùng lực vỗ lan can, lớn tiếng giảng đạo: "Vòng, người nói một chút đều không có sai! Chúng ta phải tự mình đi nắm lấy cơ hội, mà không thể chỉ là ngây ngốc chờ đợi! Ta quyết định, chúng ta điểm đủ binh mã về sau, liền lập tức đi Thăng Thiên thành! Đến lúc đó, chỉ cần Thăng Thiên thành người không hàng, vậy chúng ta liền đại khai sát giới, nhất cử diệt Dương Thị cả nhà!"

Cứ như vậy, Thẩm Thị cha con qua loa dẫn đầu dẫn đầu, liền quyết định một kiện ảnh hưởng thiên hạ đại thế hướng đi, siêu cấp sự kiện trọng đại.

Giờ này khắc này, luôn luôn đau khổ chờ đợi tin tức Thăng Thiên thành, cũng không biết tai hoạ ngập đầu, lập tức liền muốn nện vào trên đầu mình.

Tinh Gia Thi, Trần lạnh, Tiêu thiên, cái này Thăng Thiên ba cự đầu, vậy mà tại loài ngựa này bên trên muốn Bình Lâm Thành Hạ thời điểm, bởi vì Ngô Không mịt mù không tin tức, mà sinh ra rất trọng đại khác nhau!

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26 :: Đối với cũng là sai lầm

"Chờ đã, các loại, các loại! Chúng ta còn phải đợi đến lúc nào? Cái kia gian trá Tiểu Phi tử, tuyệt đối là đã bị đồ Phức Uy giết chết! Chúng ta lúc trước liền không nên để cho hần đi Lịch Dương, giờ có khỏe không, sống không thấy người, chết không thấy xác, thật mẹ hần chậm trễ đại sự!" Trần lạnh tại Thăng Thiên trên điện nổi giận hô lớn.

"Trần Tướng Quân, trước mắt nói những lời này còn có cái gì ý tứ? Việc cấp bách, chúng ta nhất định phải tranh thủ thời gian sớm làm dự định mới là. Nếu như đồ Phức Uy, Trầm Phát Tinh đồng thời tới công, chúng ta đến lúc đó chẳng lẽ muốn chờ chết sao?" Tiêu thiên nhíu chặt lông mày, phi thường lo lắng giảng đạo.

"Đồ Phức Uy tuy có Hùng Binh hai mươi lăm vạn, nhưng hần cũng thiết yếu muốn có lưu sung túc binh lực, chống cự mặt phía nam Lâm đời Kureinai. Cho nên, cho dù hần dám đến tiến công chúng ta, nhiều nhất sẽ chỉ mang mười vạn người tả hữu a. Trầm Phát Tinh tuy nhiên danh xưng cầm binh hai mươi vạn, nhưng ta cho là hần cho ăn bê bụng, cũng chỉ có 10 vạn Tạp Binh mà thôi. Nếu như bọn hần cùng đi phạm lời nói, ta tất nhiên để bọn hần có đến mà không có về!" Trần lạnh ngữ khí kiên định đối với Thái Hậu bảo đảm nói.

Tiêu thiên gặp Trần lạnh có lòng tin như vậy, nằng trong lòng nhất thời liền thiết thực một chút, thế là, nằng hơi cau mày, hướng về nửa ngày Đồ không nói

gì Tinh Gia Thi hỏi.

"Giống tướng quân, người cảm thấy... chúng ta... giống như Tiêu tiên liên hợp lại, thế nào?" Kế hoạch này là nàng suy nghĩ rất lâu, mới cuối cùng quyết định nói ra, cho nên, Tiêu thiên đầy cõi lòng chờ mong nhìn xem Tinh Gia Thi, hi vọng có thể đạt được đối phương hỗ trợ.

Tiêu tiên bây giờ tuy nói đã tại phương nam xây dựng chế độ Xung Hoàng, cùng đại tuệ đế quốc hoàn toàn nhất đạo lưỡng đoạn, nhưng là, đập nát xương cốt cái kia còn liên tiếp gân đầu, Tiêu thiên dù sao cũng là Tiêu Tiên Cô cô, Thăng Thiên thành cùng đại lương đế quốc liên hợp lại khả năng, xác thực là phi thường lớn.

Không đợi Tinh Gia Thi trả lời, Trần lạnh liền vượt lên trước một cái phủ quyết Thái Hậu đầu này Nghi Ân, với lại hần lý do là phi thường cường đại.

"Thái Hậu, chúng ta đại tuệ tuyệt đối không thể giống như đại lương liên hợp! Tiêu tiên đã tại phương nam Xung Đế, nếu như chúng ta cùng hần liên hợp lại nói, đây chẳng phải là thừa nhận đại lương độc lập sự thật? Nếu như là lời như vậy, vậy chúng ta chẳng khác nào là phản liệt quốc gia thiên cổ tội nhân! Người trong thiên hạ sẽ ý kiến gì chúng ta? Hậu thế từ tôn lại sẽ như thế nào đối đãi chúng ta? Đây đề nghị tuyệt đối không thể!" Trần lạnh đứng dậy, vỗ bàn tức giận lớn tiếng giảng đạo.

Tiêu thiên gặp Trần lạnh như thế không nể mặt mũi, nhất thời liền khí không được, nàng trong lòng tự nhủ.

"Một cái thành chín cái quận, vẫn xứng gọi đại tuệ đế quốc sao? Tại Thiên Hạ Nhân Tâm Trung, Lúc này chẳng lẽ còn có đại tuệ đế quốc sao? Hiện tại cũng đã đến sinh tử tồn vong thời điểm, người làm sao vẫn là chết như vậy đầu óc đâu? Thật sự là, Tiểu Đản gia hỏa kia làm sao vẫn chưa trở lại đâu? Nếu có hần tại lời nói, loại này phản liệt quốc gia bêu danh, không thì có người giúp ta đeo sao? Cái kia Tiểu Mập Mạp, sẽ không thật bị đồ Phúc Uy giết chết à?" Nghĩ đến đây, Tiêu thiên liền cho Tinh Gia Thi, Sử một cái ánh mắt, hi vọng cái này nghe nói là Tiểu Đản thủ hạ tâm phúc người tài ba, có thể vào lúc này giúp tự mình một tay.

Tinh Gia Thi vừa nhìn Tiêu thiên ánh mắt, nhất thời liền minh bạch đối phương ý tứ, thế là, nàng hơi trầm ngâm một lúc sau, liền bình tĩnh nói ra.

"Thái Hậu, nước xa hiểu biết không gần khát. Bây giờ tình thế gấp gáp, chúng ta bất cứ lúc nào cũng sẽ đứng trước trầm đồ hai nhà tiến công. Dù cho chúng ta giống như đại lương liên hợp lại, chẳng lẽ, Tiêu tiên liền sẽ phái binh tấn công Lịch Dương, giúp chúng ta giải vây sao? Bề tôi dám hướng về ngài cam đoan, đại lương là tuyệt đối sẽ không phái ra một binh một tốt!" Tinh Gia Thi chém đinh chặt sắt, liền đem lời nói trực tiếp cho quảng xuống tới.

"Không có khả năng! Châu ta ta lớn nhất hiểu biết, nếu như ta giống như Tiêu tiên cầu cứu lời nói, hần là nhất định sẽ phát binh giúp ta!" Tiêu thiên gặp Tinh Gia Thi không chỉ có không giúp chính mình, ngược lại còn nói xấu cháu mình, nàng nhất thời liền tức giận phi thường lớn tiếng phản bác.

Tinh Gia Thi đối với cái này căn bản không thêm đề ý chút nào, nàng mỉm cười một chút về sau, vẫn như cũ bình tĩnh nói ra: "Đại lương tây lân cận Lý Đường, đông đối với Lâm đời Kureinai, dù cho không tính phương bắc Lý mịch, Chu rục rờ, còn có phương nam Phùng ngang, cũng đã là bước đi liên tục khó khăn. Ở loại tình huống này phía dưới, đại lương là tuyệt không có khả năng chủ động trên chọc Đồ Phúc Uy. Nếu như Tiêu tiên xử trí theo cảm tính lời nói, như vậy, bề tôi dám hướng về ngài cam đoan,

Đại lương dù cho Bất Vong, cũng nhất định Nguyên Khí đại thương!" Tinh Gia Thi lần nữa chém đinh chặt sắt, đem lời cho quảng xuống tới.

Tiêu thiên nghe xong lời nói này về sau, nàng trong nháy mắt liền mất tròn, không có cách, nàng đành phải gương mặt đỏ bừng đem đầu cho cúi xuống đi, không dám tiếp tục biểu diễn Trư đồng đội nhân vật này.

"Giống tướng quân, vì kế hoạch hôm nay, ngài cảm thấy chúng ta cùng Trần Phát Tinh liên hợp lại, như thế nào đây?" Trần lạnh nhíu chặt lông mày hướng về Tinh Gia Thi hỏi.

Thăng Thiên Thành Bắc mặt cũng là thiên hạ số một siêu cấp đại phản tặc —— Lý mịch, mặt phía nam cũng là Trần Phát Tinh, phía tây cũng là đồ Phúc Uy, phía đông còn tốt một chút là đại dương mênh mông. Lúc này nếu như không đem Trần Phát Tinh kéo qua lời nói, này cũng không thể trận Lý mịch kéo tới à?

Lại nói, cho dù bọn họ không giữ thể diện mặt, đi cùng Lý mịch chó vầy đuôi mừng chủ, chẳng lẽ Lý mịch liền sẽ phản ứng đến hần bọn họ sao? Coi như Lý mịch thật phản ứng, bọn họ chẳng lẽ liền thực có can đảm yên tâm sao? Phải biết, Lý mịch thế nhưng là cái nổi danh, siêu cấp hổ to hàng à!

Cho nên nói, hiện tại Thăng Thiên liền hai con đường tạm biệt, hoặc là liền tranh thủ thời gian một lần nữa tổ đội đánh đồ Phúc Uy, hoặc là liền hung ác tiếp theo đầu tâm, tự mình một người đánh chạy hai cái lưu manh.

"Trần Tướng Quân, Thái Hậu, các người vì sao không tin tiểu tổng quân đâu? Hần tuy nhiên niên kỷ tương đối nhỏ, có nhiều khi, làm sự tình cũng tương đối ngoài dự liệu, nhưng là, chúng ta giao cho hần nhiệm vụ, có cái nào một lần hần là không có hoàn thành sao? Lịch Dương giống như chúng ta hợp tác cùng có lợi, đồ Phúc Uy chỉ cần không ngốc, hần tất nhiên sẽ đồng ý liên hợp!" Tinh Gia Thi lòng tin mười phần đối với hai người giảng đạo.

Trần lạnh cùng Tiêu thiên cúi đầu nghĩ một lát, cũng cảm thấy xác thực cũng là như thế.

Ngô Không xử lý Chính Vụ thủ đoạn, tuy nhiên phi thường kỳ hoa, nhưng là, hiệu quả nhưng là rất không tệ, nếu như không phải như vậy lời nói, hai người bọn họ làm sao có khả năng sẽ đem Thăng Thiên thành, giao cho Tiểu Mập Mạp tùy ý quản lý?

To như vậy một cái siêu cấp đô thị, Ngô Không đều có thể quản lý ngay ngắn rõ ràng, đi Lịch Dương đi cái đi ngang qua sân khấu, an tâm làm mấy ngày con tin mà thôi, Tiểu Mập Mạp chẳng lẽ sẽ xử lý không tốt sao?

"Giống tướng quân, lời tuy như thế, nhưng ta này trong lòng cũng không biết là vì sao, vẫn luôn cảm thấy mười phần bất an. Ta luôn cảm thấy mấy ngày gần đây nhất, sẽ phát sinh một chút cũng đáng sợ sự tình." Tiêu thiên che ngực, phi thường lo lắng đối với Tinh Gia Thi giảng đạo.

Trần lạnh lẽo loại này, cái gọi là nữ nhân Giác Quan Thứ Sáu, là mười phần khịt mũi coi thường, bất quá, Tinh Gia Thi lại không cho rằng như vậy, nàng mấy ngày nay, trong nội tâm cũng là đồng dạng, luôn luôn ần ần phát lạnh!

"Trần Tướng Quân, người cho rằng . . . , phương bác Lý mịch . . . , trở về tiến công chúng ta sao?" Tinh Gia Thi do do dự dự đối với Trần lạnh hỏi.

Đỗ Phúc Uy giống như Trầm Phát Tinh sự tình, Thực đã phi thường rõ ràng, tình huống xấu nhất cũng bất quá chỉ là đơn độc kháng hai nhà mà thôi, nhưng là, Tinh Gia Thi cũng không cho rằng cái này chính là mình bất an nguyên nhân, nàng nghĩ tới nghĩ lui về sau, liền đem chính mình ánh mắt phóng tới mặt phía bắc Lão Đông Gia trên thân.

Trần lạnh nghe được vấn đề này về sau, liền không chút do dự đáp: "Lý mịch? Không có, từ khi Lý mịch xử lý Đại Thủ Linh địch nhường về sau, nội bộ bọn họ liền bắt đầu loạn đứng lên. Chúng ta Thắng Thiên thành mặc dù là đế quốc thủ đô, nhưng nói đến cũng không phải là cái gì Chiến Lược Yếu Địa, Lý mịch là sẽ không hưng sư động chúng tới đánh chúng ta."

Tinh Gia Thi nghe xong lời này, trong lòng nhất thời liền hơi hồi hộp một chút, nàng trong lòng tự nhủ xong!

Làm vị Vương Lý mịch đã từng trợ thủ đắc lực, Tinh Gia Thi đối với toàn bộ đại vị từ trên xuống dưới sở hữu Văn Thần Võ Tướng, vậy đơn giản cũng là quen thuộc không thể quen đi nữa tất.

Nếu như không phải từ cho là mình về sau làm không xong Lý mịch lời nói, Tinh Gia Thi cần gì phải muốn tổn sức khổ tâm, tự biên tự diễn bán Lý mịch thủ hạ hai vạn người về sau, liền chết xông vào Nhân Giới đâu?

Lý mịch nhân phẩm tuy nói là mười phần không chịu nổi, nhưng là, riêng lấy năng lực đến nói chuyện, đây tuyệt đối là muốn xưng là Nhân Kiệt, với lại, dưới tay hắn Đệ Nhất Đại Tướng từ là cát, là Tinh Gia Thi nhớ tới đều tê cả da đầu siêu cấp nhân vật đáng sợ!

Người trong thiên hạ đều cho rằng sẽ không đánh thời điểm, thường thường cũng là từ là cát động thủ thời điểm.

Nghĩ đến từ là cát vị này đã từng hảo hữu, Tinh Gia Thi quyết định thật nhanh đối với Trần lạnh giảng đạo: "Trần Tướng Quân, vì là đề phòng vạn nhất, mời người chỉ huy năm vạn Túc Vệ cùng năm vạn kiều Thực, đến phương bắc trận địa sẵn sàng đón quân địch đi. Người tin tưởng ta, từ là cát nhất định sẽ tới!" Giảng ở đây, nàng gấp Trần lạnh muốn nói cái gì, liền đưa tay ngăn cản đối phương về sau, nói tiếp nói.

"Nếu như ta nương tựa theo năm vạn kiều Thực, hai vạn Cẩm Quân, ba vạn Ảnh Lang Võ Sĩ, thủ không được Thắng Thiên thành lời nói, ta tuyệt đối sẽ mang theo bộ hạ cùng Thái Hậu, đến phương bắc tìm người. Chúng ta chỉ có làm như vậy, mới là lớn nhất ổn định lựa chọn! Dù là cũng là thất lạc Thắng Thiên, chúng ta cũng còn có cơ hội đông sơn tái khởi! Xin người tin tưởng ta đi!" Tinh Gia Thi bình tĩnh nhìn xem Trần lạnh hai mắt, vô cùng kiên định đối với hắn giảng đạo.

Trần lạnh nhũn mày phi thường buồn rầu Tưởng nửa ngày sau, hắn cuối cùng vẫn đồng ý Tinh Gia Thi phân binh kế hoạch.

Cùng lúc đó, đại thánh thành lưỡng giới cung Đông Môn Khẩu, đi ra một vị thân sắc uể oải thanh niên Vũ Tướng.

"Là cát, Lý mịch chẳng lẽ không đồng ý tấn công Thắng Thiên sao?" Đơn dừng cảm tâm bước nhanh về phía trước, cau mày hướng về hảo hữu hỏi.

Từ là cát mỉm cười đối với hảo hữu giảng đạo: "Đồng ý, bất quá. . . , ta chỉ có thể mang ta Bản Bộ Binh Mã mười vạn người, hướng phía nam tiến công."

Đơn dừng cảm tâm nghe xong lời này, hắn nhất thời liền gấp, tức giận đáp: "Thiệt thời người hiện tại còn cười đến lối ra! Mười vạn người năng lượng đỉnh cái gì dùng à? Dù cho trận chiến này chúng ta đánh xuống Thắng Thiên thành, vậy kế tiếp làm sao bây giờ? Lý mịch lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, chẳng lẽ chúng ta còn có thể phản hắn sao!"

Từ là cát vẻ mặt đau khổ, nhàn nhạt đáp: "Chôn xuống một khóa cái đình cũng liền Hành, đánh một trận, kéo kéo một phát, phương nam những không đó có hùng tâm tráng chí đám gia hỏa, vẫn là rất tốt thu thập." Kể xong về sau, hắn liền ừ ừ liên tục lắc đầu, hướng về Viễn Phương đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27 :: Cho Sử Thủ Tú

Trần lạnh mang theo 10 vạn binh mã rời đi Thảng Thiên đêm đó, một vị thám báo vội vội vàng vàng, liền xông vào Thảng Thiên Thành Tây môn đến khi sờ chỉ huy.

Bởi vì lần này khả năng sẽ đối mặt hai mươi vạn địch quân tiến công, Tinh Gia Thi cũng liền trận sở hữu quân đội đều kéo vào thành bên trong, tuy nhiên làm như vậy Thực căn bản là không có cái gì trùng trùng, nhưng là, chờ đợi tại cao lớn trong thành trì, chỉ ít tại trên sinh hoạt vẫn là thật thoải mái.

Lúc này đã trời vừa rạng sáng Chung, Tinh Gia Thi, Lý tự thông, lòng hỏi sâm, ba người vẫn không có nghỉ ngơi, vẫn là vây quanh ở sa bàn trước càn không ngừng tiến hành thôi diễn.

"Đại soái, tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ tào ương! Người không giống như Đỗ Phục Uy đánh qua, người căn bản cũng không biết Lịch Dương thang đao quân đoàn đáng sợ! Nếu như người dám thả những cái kia không muốn sống gia hỏa tiến đến, sau đó lại cùng bọn hắn đánh chiến đấu trên đường phố đối công, ta cho người biết, toàn bộ Thảng Thiên thành vậy coi như toàn bộ hủy!" Lý tự thông phi thường tức giận đại sáo nói.

Mọi người hiện tại cũng là trên một sợi thừng châu chấu, Lý tự thông tuy nhiên rất muốn phải lập tức rời đi cái này, vô cùng nguy hiểm đại hòa thủng thuốc, nhưng là, hắn còn có thể nhảy đi đến nơi nào?

Con hàng này giống như Đỗ Phục Uy cừu hận vậy đơn giản là quá sâu, nhớ ngày đó hắn bất thành linh phản nghịch Đỗ Phục Uy thời điểm, hơi kém không trận Đỗ Phục Uy trực tiếp liền giết chết, cho nên, Lý tự thông với ai đầu hàng đều được, duy chỉ có là không thể nào hướng về Đỗ Phục Uy đầu hàng.

Về phần nói Trầm Phát Tinh, Lý tự thông căn bản là không có đem hắn để vào trong mắt, như thế nào lại đầu hàng đối phương đâu?

"Hủy liền hủy đi, chỉ cần người không chết ánh sáng, về sau luôn luôn cơ hội có thể một lần nữa kiến thiết. Lại nói, Đỗ Phục Uy dù cho đến, cũng chưa chắc cũng là chúng ta địch nhân." Tinh Gia Thi bình tĩnh giảng đạo.

Lòng hỏi sâm nghe đến lời này về sau, lòng mày nhất thời cũng là nhảy một cái, hắn mau đuổi theo hỏi: "Đại soái, chẳng lẽ chúng ta đã phái người, đi cùng Đỗ Phục Uy đàm phán sao?" Không đợi Tinh Gia Thi trả lời, Lý tự thông liền không chút khách khí đối với đồng liêu châm chọc nói.

"Làm sao chỗ nào Đồ có người à? Người một cái Tiểu Tiểu Thư Ký, ở chỗ này loạn chen miệng gì? Đại soái, người đừng để ý tới con hàng này, hắn thuần túy cũng là cái phế vật a." Lý tự thông nhìn xem chính mình đã từng thủ hạ, mười phần căm ghét lớn tiếng giảng đạo.

Lòng hỏi sâm gặp Lý tự thông dạng này vũ nhục chính mình, hắn cũng chỉ đành bị phần bất đắc dĩ gục đầu xuống.

Tinh Gia Thi tùy tiện quét lòng hỏi sâm liếc một chút về sau, liền chậm rãi nói ra: "Không tệ, chúng ta đã phái người, đi cùng Đỗ Phục Uy đàm phán. Đối với trận chiến này, người có ý tưởng gì sao?"

Lòng hỏi sâm gặp đại soái vậy mà cho phép chính mình phát biểu, hắn nhất thời liền kích động lên, tuy nhiên đáng tiếc, ngay tại lòng hỏi sâm chuẩn bị phát biểu thời điểm, một vị thám báo sốt ruột phát hỏa chạy vào.

"Báo ——! Trầm Phát Tinh người thân dẫn 10 vạn Nỗ Binh, đã từ Bì Lâm Thành xuất phát, dự tính hôm nay ba giờ sáng Chung tá hữu, liền sẽ đuổi tới Thảng Thiên dưới thành." Toàn thân là mồ hôi thám báo, cúi đầu chấp tay lớn tiếng bẩm báo nói.

"Đại soái! Trầm Phát Tinh từ trước đến nay tự ngạo, nếu như ngài có thể cho ta một vạn Ảnh Lang Vô Sĩ, hai vạn kiều Thực kỵ binh lời nói, ta nhất định có thể cho hắn tại Dương Tử trấn tổn hại binh sáu vạn!" Lòng hỏi sâm kích động không thôi hô lớn.

"Cút người trướng đi! Người chính là cái hổ cha hàng! Một trận muốn đánh cũng là ta đánh, có người chuyện gì à? Đại soái, xin ngài thành toàn ta quyền kia quyền Báo Quốc lòng đi." Lý tự thông hiện tại đã nghĩ kỹ, chỉ cần mình lần này có thể xuất chiến, vậy hắn liền lập tức mang theo đội ngũ trốn đi, chờ đến tình huống rõ ràng thời điểm, hắn lại nhìn một chút, chính mình phải chăng có thể làm này sau cùng ngư ông.

Tinh Gia Thi cúi đầu trầm tư một lúc sau, liền đối với lòng hỏi sâm hỏi: "Người liệu định, Trầm Phát Tinh sẽ ở Dương Tử trấn đóng quân sao?" Về phần Lý tự thông, nàng căn bản không để ý tí nào.

Lòng hỏi sâm gặp đại soái thật chuẩn bị để cho mình lãnh Binh, hắn liền lập tức không chút do dự giảng đạo: "10 vạn Nỗ Binh tuyệt không có khả năng trời tối tiến công! Cho nên, Lý tự thông tất nhiên sẽ đóng quân Dương Tử trấn chinh đồn. Người này là đại tuệ Cựu Tướng, dụng binh luôn luôn trung quy trung củ, ta nếu lãnh Binh tập kích bất ngờ Dương Tử trấn, nhất định có chỗ thu hoạch!" Loại này nói rõ cũng là nhặt công lao cơ hội, lòng hỏi sâm là không thể nào sẽ bỏ qua.

Tinh Gia Thi thấy người này vẫn có chút đáng tin,

liền không để ý tới Lý tự thông mãnh liệt phản đối, phát ba vạn binh mã cho hắn, đồng ý tập kích bất ngờ Dương Tử trấn kế hoạch.

Lòng hỏi sâm tại Zero thành hai giờ đồng hồ thời điểm, liền dẫn ba vạn Vô Sĩ, vô thanh vô tức sờ đến Dương Tử bên ngoài trấn.

Lúc này, toàn bộ Dương Tử trấn đã biến thành Trầm Phát Tinh quân đội đồ chơi, đối với phe mình binh lính, tại trong trấn tùy ý cướp giết, giết người phòng cháy, làm xuống đủ loại tà ác chuyện xấu, Trầm Phát Tinh cha con căn bản là quân Đồ mặc kệ.

Lòng hỏi sâm lạnh lùng chờ đợi, mãi cho đến rạng sáng khoảng bốn giờ, trong trấn thể thảm thút thít thanh âm dần dần bình ổn lại thì hắn mới ra lệnh một tiếng hướng về Dương Tử trấn khỏi xưởng bất thành linh tập kích.

Hai vạn thốt mắt bốc lục quang Ảnh Lang, vô thanh vô tức liền từ thôn trấn mặt phía bắc giết đi vào.

Trong trấn sở hữu du đảng binh lính, toàn bộ Đô bị những này Ảnh giả thân thể một cái liền cắn nát đầu!

Chậm rãi, toàn bộ thôn trấn liền bắt đầu hoàn toàn đại loạn đứng lên, Nỗ Binh bọn họ nhao nhao cầm lấy vũ khí trong tay, bắt đầu giống như những này bất thành linh liền xuất hiện cự lang, tiến hành người chết ta sống liều chết bác sát.

Bởi vì Lúc này bóng đêm đang nồng, Nỗ Binh bọn họ căn bản cũng không dám tùy ý bắn tên, chỉ có thể mang theo chính mình Bội Dao, tốp năm tốp ba hô to hướng về một thót Ảnh Lang đánh tới, bởi vậy, Nỗ Binh bọn họ thường thường phải bỏ ra ít nhất một chết hai thương đại giới về sau, mới có khả năng rơi một thót Ảnh Lang Ảnh giả thân thể mà thôi.

Cứ như vậy, Nỗ Binh bọn họ tại chết gần ba vạn người về sau, cuối cùng phát hiện tình huống dị thường.

Cái này mẹ hán căn bản cũng không đúng thế, giết đều muốn gần có hơn ba vạn thốt, vì sao vẫn sẽ có nhiều bụi như vậy Lang đâu?

"Đây không phải Dã Lang! Bọn họ là Ảnh Lang Vô Sĩ! Chạy mau à! Chúng ta căn bản là đánh không thắng!" Có chút thông minh cơ linh một chút mà Nỗ Binh, phát hiện đối thủ bộ mặt thật sự về sau, nhất thời liền hô to làm lên Đào Binh.

Đón lấy, Dương Tử trong trấn còn lại bảy vạn Nỗ Binh, cũng đi theo bắt đầu đại loạn đứng lên, càng ngày càng nhiều Nỗ Binh kêu cha gọi mẹ bắt đầu hướng về bên ngoài trấn chạy trốn.

Lông hồi sâm thấy mình đau khổ chờ đợi thời cơ, cuối cùng đến, hán liền lạnh lùng hạ lệnh: "Kiêu Thực quân xuất kích, cho ta vây quanh Dương Tử trấn sát chỉ riêng hán bọn họ!"

Kiêu Thực quân kỵ sĩ nhận được mệnh lệnh về sau, lập tức liền chia hai chi vạn nhân đại đội, từ Ảnh Lang Vô Sĩ chân thân về sau, một trái một phải hướng về thôn trấn mặt phía nam vây giết đi qua.

Dù sao từ trong trấn chạy đến, như vậy nhất định nhất định là địch nhân, kiêu Thực các kỵ sĩ cũng liền hoàn toàn cũng không cần có quá nhiều lo lắng, trung thực không khách khí liền đem từng cây dài hơn một thước Hắc Thử, không cần tiền hướng về địch nhân phun đi qua.

Làm cái này hai đại đội kỵ sĩ tại thôn trấn mặt phía nam giao nhau nước xoáy thời điểm, chết tại Dương Tử bên ngoài trấn địch nhân Đào Binh đã đem gần hai vạn.

Nếu như sự tình thật như vậy phát triển tiếp lời nói, Trầm Phát Tinh là tuyệt đối muốn bị lông hồi sâm vây chết tại Dương Tử trấn, nhưng là, dù là cũng là mức độ lại thấp dần cờ bạc, trong tay hán cũng nhất định là sẽ có một tấm bài.

"Đập cho ta chết bọn họ ——!" Trầm vòng ngồi ngay ngắn ở một thót thần tuần Bạch Mã phía trên, đối với chung quanh hai ngàn áo choàng khách nổi giận lớn tiếng hạ lệnh.

Hai ngàn tên Thảm Thị gia tộc khổ tâm bồi dưỡng cho Sứ, tại nhận được thiếu chủ mệnh lệnh về sau, liền toàn bộ cũng bắt đầu thở gấp dày đặc khí thô, từng bước một đập thật mạnh tại Đại Địa Chi Thượng, chậm rãi hướng về đàn sói đi qua.

Theo cho Sứ bọn họ tiến lên, trên người bọn họ áo choàng bắt đầu không ngừng hướng ra phía ngoài bành trướng, làm những này cho Sứ bọn họ đi đến bước thứ năm thời điểm, hai ngàn kiện áo choàng liền đã toàn bộ Đô biến thành, trường năm mét, bao quát ba mét khổng lồ lơ lửng áo choàng.

Chậm rãi từ khổng lồ áo choàng hai bên, chậm rãi duỗi ra hai đầu rộng thùng thình ống tay áo, tại những này không Thủ ống tay áo phía dưới, một trái một phải tất cả lơ lửng một cái, đường kính hơn một mét, ần ần lóe ra điện quang đặc biệt lớn hào lói cầu.

4,000 con không Thủ ống tay áo đồng thời gợn lên, sau đó liền đồng thời hướng về phía trước hất lên; bốn ngàn cái phảng phất là tia chớp hình cầu Đại Cầu, trực tiếp liền nện vào hai vạn Ảnh Lang Ảnh giả thân thể bên trong.

Phách lý ba lập một trận chói tai tiếng vang đi qua, hai ngàn khổng lồ áo choàng con đường phía trước, liền hoàn toàn bị quét sạch không còn một mảnh.

Lông hồi sâm trốn ở bên ngoài trấn trong rừng cây, ngây ngốc nhìn phía xa, những cái kia tùy ý chơi đùa lóe cầu Đại Đẩu Bồng bọn họ, hán chấn kinh há to mồm, hoàn toàn thần sắc ngốc trệ ngẩn người.

Đang chuẩn bị trừng sát vòng thứ hai hai vạn kiêu Thực kỵ binh, vừa nhìn thấy cho Sứ vậy mà xuất hiện trên chiến trường, sở hữu kỵ sĩ toàn bộ Đô không nói hai lời, quay đầu ngựa lại liền hướng về Ảnh Lang Vô Sĩ đoàn xông tới.

"Chạy mau ——! Đó là cho Sứ ——! Chạy mau ——!" Hai vạn kiêu Thực kỵ binh nhao nhao hô to, một khắc liên tục liền chạy qua Ảnh Lang quân đoàn, mất mạng một dạng Hưởng Thắng Amagi phương hướng trốn qua đi.

Thẳng đến lúc này, lông hồi sâm cái này mới lấy lại tinh thần đến, đón lấy, hán kéo một phát đầu ngựa, hô to một cái chạy chữ về sau, liền dẫn dắt còn lại một vạn Ảnh Lang Vô Sĩ, cũng chặt vật hoảng sợ chạy đi.

"Ha ha ha ha . . . trốn đi, trốn đi, đợi đến buổi sáng ngày mai thời điểm, ta xem các người những này nhát gan tạp toái môn, còn có thể chạy đi đến nơi nào!" Trầm vòng ngồi ở trên ngựa cười ha ha lấy giáng đạo.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: 1 trù mạc triển

Làm lòng hồi tâm sâu sắc vật cùng cực, trận chính mình lại lòng kinh lịch trải qua, kỹ càng giảng sau khi đi ra, Tinh Gia Thi cùng Lý tự thông, toàn bộ Đồ kinh ngạc đến ngây người.

Làm hai tên kiến thức rộng rãi thâm niên phân tặc, hai người bọn họ căn bản là không có nghe nói qua, cho Sử loại này chưa bao giờ trên chiến trường xuất hiện qua, siêu cấp bí mật đại tuệ mạnh nhất Bộ Binh quân đoàn!

"Người tranh thủ thời gian kỹ càng nói cho ta biết, cho sử đến là một loại gì dạng quân đoàn!" Tinh Gia Thi vô cùng gấp gáp, đối với lòng hồi tâm sâu bên cạnh kiều Thực Vô Sĩ lớn tiếng hỏi.

Kiều Thực Vô Sĩ hít sâu một cái khí, bình phục một chút chính mình tâm tình khẩn trương về sau, chậm rãi mở miệng giảng đạo.

"Hồi đại soái, những cái kia tên là cho Sử áo choàng khách, toàn bộ đều là Tiên Đế Thiếp Thân Hộ Vệ. Bọn họ những người kia, nghe nói. . . , tựa như là thể gian duy nhất Song Ma binh Vô Sĩ." Cho Sử quân đoàn từ hần sinh ra ngày đó bắt đầu, liền cho tới bây giờ Đồ chưa từng sinh ra Thủ, kiều Thực Vô Sĩ cũng không quá xác định, đối với Tinh Gia Thi hồi đáp.

"Người ở chỗ này nói cái gì chuyện hoang đường đâu? Song con em người à song! Thiên hạ nào có. . . !" Lý tự thông còn không có kích động hô xong, Tinh Gia Thi liền nổi giận cất ngang hần.

"Im miệng! Chỗ này còn chưa tới phiên người để lên tiếng! Người nói bọn họ đều là Tiên Đế Thiếp Thân Hộ Vệ, này vì sao ta tại Thắng Thiên, cho tới bây giờ đều không có nghe nói qua chỉ bộ đội này?" Tinh Gia Thi cau mày hỏi.

Kiều Thực Vô Sĩ cúi đầu Tưởng một lúc sau, lúc này mới lắp bắp đáp: "Cái kia, đó là bởi vì, bởi vì, trước kia trong cung một ngàn tên cho Sử, bị, bị Vũ Văn quả giết sạch."

Hần loại này trả lời, nhất thời liền đem Tinh Gia Thi cho nói sững sờ, tiếp theo nàng liền hưng phấn hỏi: "Vũ Văn quả lúc ấy là thể nào giết những này cho Sử? Chúng ta nội thành còn có còn sống cho Sử sao? Mau nói cho ta biết!"

Kiều Thực Vô Sĩ thở dài một hơi về sau, thần sắc ảm đạm đáp: "Đại soái, vô dụng. Vũ Văn quả lúc ấy, là dựa vào lấy một chút hạ độc, đánh lên loại hình bí ồ thủ đoạn, mới miễn cưỡng xử lý những cái kia cho dùng, nếu như những Đại Đầu Bồng đó lúc ấy dùng Ma Binh lời nói. . . , Vũ Văn quả tuyệt đối là một chút biện pháp, đều khó có khả năng sẽ có. Hiện tại Thắng Thiên nội thành, đã không còn cho dùng, "

Tinh Gia Thi nghe xong lời nói này về sau, nhất thời liền cảm thấy trong óc một mảnh mê muội, nàng thoáng ổn định một chút tâm thần về sau, liền hỏi tiếp: "Người biết cho Sử nhược điểm là cái gì không?"

Kiều Thực Vô Sĩ từ từ tế tế Tưởng nửa ngày sau, lúc này mới cũng không xác định đáp: "Đại soái, ta nghe nói bọn họ là vì phối hợp chúng ta kiều Thực quân, còn có Túc Vệ Quân mà khai phát đi ra lính mới nhất loại. Bọn họ tựa như là cho chúng ta hai quân làm tiên phong dùng, cho nên, bọn họ lực phòng ngự nghe nói phi thường cường đại. Nếu như. . . , thật muốn nói có cái gì nhược điểm lời nói, khả năng, bọn họ chạy không tính là rất nhanh đi."

Hần lại là nghe nói, lại là giống như, làm sao nghe đều không phải là mười phần đáng tin, Tinh Gia Thi nhíu chặt lông mày hỏi: "Người biết cho Sử Ma binh là cái gì không? Quên, người không cần trả lời. Người tới, đi trận Thắng Thiên Tài Vụ Tổng Giám chân nhỏ, lập tức cho ta mang tới."

Sau mười phút, một mặt mê mang chân nhỏ đại nhân, liền tới đến đến khi sờ chỉ huy.

"Chân nhỏ, người biết trước kia này một ngàn tên cho Sử Ma binh, bây giờ bị đặt ở chỗ nào sao?" Tinh Gia Thi nghiêm túc, đối với Ngô Không tiểu đệ hỏi.

Chân nhỏ con người quay tròn nhất chuyển về sau, há miệng liền lớn tiếng đáp: "Cho Sử? Cho sử là thứ gì? Ta căn bản gặp Đồ chưa từng gặp qua!" Hạn loại này thấp kém nói láo mức độ, căn bản chính là lừa gạt không bắt luận kẻ nào.

"Tiểu Hải Nhi, người tốt nhất thành thành thật thật giảng lời nói thật, nếu không lời nói, ta bảo người ăn không ôm lấy đi!" Lòng hồi tâm sâu hung dữ đối với chân nhỏ hù dọa nói.

"Ăn không ôm lấy đi? Ta nhìn người dám đứng đến ta một chút thử một chút? Tinh Gia Thi, Lão Đại mình xác đã thông báo ta, tuyệt đối không thể giống

như bất luận kẻ nào nói, này hai vạn Ma Bình cụ thể hạ lạc. Người nếu là muốn hỏi lời nói, vậy người liền tự mình đi hỏi Lão Đại đi. Ừ, ta mệt mỏi, người mau phái người tiễn ta về nhà đi." Chân nhỏ phi thường phách lối đối với Tinh Gia Thi giảng đạo.

Lông hơi sầm, Lý tự thông, từ khi bị bắt làm tù binh về sau, duy nhất thấy đại nhân vật cũng chỉ có Tinh Gia Thi mà thôi,

Đối với Thắng Thiên nội thành tình huống cụ thể căn bản cũng không quen thuộc, Lúc này, hai người bọn họ gặp tên tiểu quỷ đầu này phách lối như vậy, nhất thời liền giật mình kém chút trợn cái cằm rơi trên mặt đất.

Tinh Gia Thi tuy nhiên rất muốn đánh cho tên người chân nhỏ một hồi, nhưng là, nàng cường chế nộ hỏa về sau, nhũu chặt lông mày nói ra: "Chân nhỏ, việc này quan hệ đến Thắng Thiên thành sinh tử tồn vong, mời người cần phải muốn nói cho ta biết, những Ma đó binh hạ lạc. Chờ chút. . . , người, người mới vừa nói, có hai vạn Ma Bình! Người mau nói cho ta biết, này thốt Ma Bình đến ở đâu! Nếu không lời nói, người hôm nay đừng nghĩ còn sống rồi đi tại đây!" Tinh Gia Thi kích động không thôi, một cái liền rút ra Bội Dao, gác ở chân nhỏ trên cổ.

Nàng hiện tại kích động cũng đã gần muốn nổ tung, đầy trong đầu ảo tưởng cũng là, chính mình nương tựa theo kiểu Thực quân, Túc Vệ Quân, cho Sử quân, đẩy ngang thiên hạ vô địch tư thế oai hùng, cho nên, mặt mũi gì không thể diện, Tinh Gia Thi đã căn bản là hoàn toàn không để ý.

Chân nhỏ bị Tinh Gia Thi dùng đao uy hiếp đe dọa, lại ngay cả mí mắt đều không có nháy như vậy một chút, hần không nói một lời đứng ở nơi đó, chỉ là cười lạnh nhìn đối phương.

"Cái này. . . , đại soái à, việc này mặc dù là vạn phần khẩn cấp, nhưng là. . . , tất cả mọi người là một lòng vì nước, cần gì phải thương tổn hòa khí đâu? Đại soái, xin ngài mau đem đao nhận lấy đi." Lý tự thông vẻ mặt ôn hoà đối với hai người nói ra.

Tinh Gia Thi vừa rồi một kích động, liền không có khống chế tốt chính mình hành vi, nàng thanh đao Giá đến chân nhỏ trên cổ trong nháy mắt, liền lập tức hối hận, cũng may, Lúc này Lý tự thông đứng ra cho nàng một bậc thang.

Lý tự thông gặp Tinh Gia Thi thu đao về sau, hần liền phi thường hiền lành mỉm cười đối với chân nhỏ nói ra: "Vị đại nhân này, hiện tại có hai ngàn cho sử xuất hiện tại địch quân trận doanh. Nếu như chúng ta ngăn không được bọn họ lời nói, như vậy trận chiến này Quân Ta chắc chắn thất bại. Cho nên, xin ngài vô luận. . . ." Không đợi hần đem lời kể xong, chân nhỏ liền hoảng sợ Chi Cực hết lớn ra.

"Người nói cái gì ——? Địch quân có hai ngàn tên cho Sử ——! Xong, xong, xong, các người lập tức tiễn ta về nhà đi! Ta nhất định phải trận Lão Đại tài bảo, mau từ Thắng Thiên nội thành chuyển chỗ ra ngoài! Các người trận chiến này tất thua không thể nghi ngờ!" Chân nhỏ hô xong về sau, nhắc chân liền chuẩn bị mau chóng rời đi tại đây.

Lý tự thông một cái liền giữ chặt chân nhỏ, nghiêm túc đối với hần giảng đạo: "Vị đại nhân này , bất kỳ cái gì Vô Sĩ cũng là nhất định sẽ có nhược điểm, người sao có thể. . . ." Không đợi hần đem lời kể xong, chân nhỏ liền đối với hần quyền đấm cước đá hết lớn ra.

"Người mau buông ta ra ——! Người biết cái gì à ——! Người biết cái gì là cho Sử sao? Bọn họ là thế gian duy nhất Song Ma binh Vô Sĩ ——! Trên người bọn họ quý Chu Ma bảo, thiên hạ bất luận cái gì Ma Bình, Đồ là không thể nào đánh cho phá ——! Còn có Văn Lô phong cầu, quên, ta nói cho người biết cái rắm à. Ta phải lập tức rời đi tại đây ——!" Chân nhỏ phẫn nộ đối với Trầm Phát Tinh hô lớn.

"Chúng ta không phải cũng có hai vạn kiện Ma Bình sao? Người mau đem chúng nó Đồ giao cho ta! Lời như vậy, chúng ta liền có thể chuyển bại thành thắng!" Tinh Gia Thi vạn phần kích động đối với chân nhỏ hô lớn.

Chân nhỏ gãy dựa nửa ngày, cũng không có tránh thoát Trầm Phát Tinh đại thủ, hần dứt khoát cũng liền không gãy dựa nữa.

"Người tỉnh lại đi, Lão Đại đã đem này hai vạn kiện Ma Bình, tất cả đều cho an bài thỏa đáng. Hần đến là thế nào làm, ta đối với cái này căn bản chính là hoàn toàn không biết gì cả. Bất quá, hần từng theo ta nói qua, chỉ có chờ đến mười năm về sau, đám kia Ma Bình mới có thể phát huy ra, chúng nó giá trị lớn nhất." Chân nhỏ cười lạnh giảng đạo.

Ở đây cũng là người thông minh, bọn họ Đồ Tông Tiểu chân trong lời nói, đoán ra Ngô Không xử lý Ma Bình cụ thể biện pháp.

Cũng hiển nhiên, Ngô Không vị này Thiên Tự Độ Nhất Hào Tham Quan, đã bí mật bồi dưỡng một nhóm cho Sử, chỉ có chờ đến những này cho Sử bọn họ trưởng thành về sau, hần mới có thể trận chi này bạo Cường Quân đoàn cho kéo lên trước sân khấu.

"Chân nhỏ, ta có thể phái binh giúp người dời đi tài bảo, nhưng người nhất định phải trận những cái kia cho Sử hạ lạc nói cho ta biết. Lời như vậy, ta mới có thể đem bọn hần bảo vệ tốt. Người nhất định phải tin tưởng ta, ta cũng là nhất tâm muốn trợ giúp Lão Đại, chúng ta hai người nhất định phải đồng tâm hiệp lực mới được." Nhất tâm đều muốn trận cho Sử quân đoàn, mò được trong tay mình Tinh Gia Thi, biểu lộ vô cùng thành khẩn đối với chân nhỏ lần gạt nói.

Chân nhỏ tuy nhiên không biết đối phương là đang lừa chính mình, nhưng hần vẫn là một cái liền cự tuyệt Tinh Gia Thi trợ giúp.

"Không cần, ta tự có biện pháp Tướng tài bảo chờ đi. Còn cho Sử hạ lạc, ta là không biết, người hỏi ta cũng vô dụng. Ta chỉ là biết có chuyện này mà thôi, Lão Đại đến là an bài thế nào, hần căn bản là không có có đã nói với bất luận kẻ nào." Chân nhỏ lời nói, phảng phất là một chậu nước lạnh, trận Tinh Gia Thi hoàn toàn, cho gọi một cái Thấu Tâm mà lạnh.

Không bột đồ gột nên hồ, cho Sử quân đoàn xong khác Thắng Thiên nội thành sở hữu binh chủng, một trận, Tinh Gia Thi lại có thể thế nào đi đánh đâu?

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Chiến Trầm Phát Tinh

Buổi sáng đánh răng qua, rửa mặt, ăn xong nóng hôi hổi điểm tâm về sau, Trầm Phát Tinh hai cha con, liền dần dần năm vạn tàn binh bại tướng, vô cùng cao hứng, Nhạc Nhạc ha ha liền đến đến Thắng Thiên dưới thành.

"Lão cha, ta một hồi đơn thân độc mã tự mình đi qua chiêu hàng. Ngươi liền ở đây an tâm, chờ đợi ta thắng lợi tin tức tốt đi." Người mặc một thân suất khí hắc giáp, ngồi ngay ngắn ở Bạch Mã phía trên trầm vòng, phi thường ngốc lớn mặt, mỉm cười nói với phụ thân.

Trầm Phát Tinh nhìn xem tự tin tăng cao nhi tử, tâm lý liền mỹ mỹ, thế là, hắn cũng không chút do dự, mỉm cười đáp: "Ừm, con ta quả nhiên là tốt lắm! Vậy thì tốt, vì phụ liền tại đây đợi ngươi thắng lợi trở về!" Dù sao Thắng Thiên thành là không thể nào chém giết sử giả, cho nên, hắn cũng liền đồng ý nhĩ tử làm náo động hành vi.

Trầm vòng gặp phụ thân đồng ý, liền cười ha ha lấy, vỗ mông ngựa Hưởng Thắng Anagi Tây Môn chạy tới.

Tinh Gia Thi, Lý tự thông, lòng hồi sấm, ba người Lúc này đều đã đứng ở trên tường thành, bọn họ nhìn qua cười ngựa chạy vội trầm vòng, tất cả đều chặt chẽ nhúm mày.

"Đại soái! Đây, đó là trầm vòng à ——! Hắn là con trai của Trầm Phát Tinh, chỉ cần chúng ta bắt hắn cho bắt lại, Trầm Phát Tinh liền tuyệt đối không dám công thành! Tiểu tử này thật mẹ hắn thiếu thông minh mà!" Lý tự thông vừa nhìn trầm vòng vậy mà chính mình chạy tới, hắn nhất thời liền cao hứng bùng bùng đối với Tinh Gia Thi đề nghị.

Tinh Gia Thi biết trầm vòng thân phận về sau, cũng xác thực phi thường muốn động thủ, nhưng là, nàng hung hăng trừng Lý tự thông liếc một chút về sau, tức giận lớn tiếng giảng đạo: "Thiệt thời ngươi đã từng cũng là nhất phương hào cường! Lưỡng Quân Giao Chiến không trăm Sử giả, ngay cả này một ít quy củ ngươi cũng không hiểu sao? Muốn đánh, chúng ta liền quang minh chính đại đánh! Ta đại tuệ đế quốc các dũng sĩ, há lại tham sống sợ chết chi đồ? Chiến ——!" Tinh Gia Thi chặt chẽ nắm chặt quyền đầu, giọng cao lên cánh tay phải la lớn.

Toàn bộ Tây Môn phía trên mấy vạn Võ Sĩ, nghe được đại soái này tràn ngập chính năng lượng lời nói về sau, nhất thời liền tất cả đều nhiệt huyết sôi trào, đồng thời nắm chặt quyền đầu giọng cao lên cánh tay phải, khàn cả giọng quát to "Chiến ——!"

Trầm vòng vừa tới đến dưới tường thành, bất thành linh liền nghe đến cái này âm thanh chấn thiên rống to, hắn cũng sợ một chút về sau, lập tức liền phi thường kinh hi ngẩng đầu hô lớn: "Tốt! Mọi người loại tinh thần này trạng thái, thật sự là quá tốt! Các ngươi về sau giống như Bản đại soái, cũng phải tiếp tục duy trì loại này tràn đầy đầu chí! Gọi Trần lạnh đi ra gặp ta ——!" Trầm vòng ngạo khí mười phần nhìn xem mấy vạn địch nhân.

"Bản soái chính là Thắng Thiên thành kiều Thực quân Tội Cao Trưởng Quan, đế quốc Tam Đẳng Hầu Tước —— Tinh Gia Thi! Ngươi có lời gì, liền cùng ta nói a." Tinh Gia Thi uy phong凛凛 đối với trầm vòng giảng đạo.

Trầm vòng hít mắt dò xét một chút Tinh Gia Thi về sau, liền hơi vừa cười vừa nói: "Được thôi, đã ngươi là kiều Thực quân đương nhiệm thống soái, cũng coi như đủ tư cách giống như Bản đại soái nói chuyện. Ngươi nghe, Kẻ thức thời là tuân kiệt, đại tuệ đế quốc hiện tại đã hoàn toàn bị tiêu diệt. Bản thân chính là Thiên Mệnh Sở Quy, Chân Long Thiên Tử! Các ngươi cũng là nhất định giúp ta kiến Công lập Nghiệp thủ hạ. Hiện tại ta tới, các ngươi liền tranh thủ thời gian mở cửa thành ra, thăm viếng ta đi!" Sau khi nói xong, hắn liền cao ngạo ngẩng lên cổ, chờ đợi lấy 10 vạn địch quân ngã xuống đất quỳ sát.

"Cút!" Tinh Gia Thi căn bản là lười nhác lại nói cái gì, nàng vút cho vị này cuồng đồ một cái trả lời về sau, thấy đối phương tức giận muốn mở miệng, nàng liền la lớn: "Ta kêu ngươi cút ——! Nghe rõ chưa, ngươi cái này ngu ngốc ——! Cút ——!" Đón lấy, trên tường thành sở hữu Võ Sĩ, toàn bộ Đố cười ha ha lấy đối với trầm vòng chửi ầm lên đứng lên.

"Các ngươi, các ngươi, các ngươi dám hỗn đản kia ——! Chờ chết a liền ——!" Trầm vòng thẹn quá hoá giận mắng to một câu về sau, liền hung hăng đánh lưng ngựa rồi đi nơi này.

Tinh Gia Thi cau mày nhìn xem đi xa trầm vòng, trong lòng mình mặt, cấp tốc sửa đổi lấy kế hoạch tác chiến, hai phút đồng hồ về sau, nàng hung hăng một quyền nện ở trên tường thành, thân sắc băng lãnh quả quyết hạ lệnh.

"Mở cửa thành ra, nếu như bọn hắn vào thành lời nói, không cần để ý những cái kia cho Sử, chỉ cần xử lý đối phương năm vạn Nỗ Binh, trận chiến này, chúng ta liền thắng." Tinh Gia Thi kể xong về sau, liền đem ánh mắt nhìn về phía nơi xa,

Này cuộn cuộn mà đến năm vạn địch quân.

Năm trăm tên cho Sử dẫn đầu, năm trăm tên cho Sử hộ vệ ở bên trái, năm trăm tên cho Sử hộ vệ bên phải, sau cùng năm trăm tên cho Sử sau điện, tứ

đại đội cộng đồng bảo hộ lấy trung gian năm vạn Nỗ Binh, lấy một loại đơn giản hình tròn Quân Trận, sát khí đằng đằng liền tới đến Thăng Thiên dưới thành.

"Đình chỉ tiến quân ——! Nhi tử, bọn họ trận thành môn mở ra, chẳng lẽ là chuẩn bị đầu hàng sao?" Trầm Phát Tinh kỳ quái đối với nhi tử hỏi.

Trầm vòng nghiêng răng nghiêng lợi nhìn xem thành lâu, hung dữ nói ra: "Hiện tại đầu hàng? Vãn! Ta nếu là không giết Tinh Gia Thi cái kia tạp chủng, ta liền sẽ không làm người! Tiền Quân nghe lệnh, đập cho ta Bình Tây môn ——!"

Phía trước nhất năm trăm tên cho Sứ, một nhận được mệnh lệnh liền đồng thời giơ lên hai tay, trận một ngàn mai Đại Lôi cầu hướng về cách đó không xa thành lâu, hung hăng dùng lực vung đi qua.

"Bữu ngang ——!" "Bữu ngang ——!" "Bữu ngang ——!" . . . , một trận thanh thế to lớn nổ tung về sau, toàn bộ Tây Môn thành lâu trực tiếp liền bị nện giương một phần tư!

Ngã xuống phé trong vùng, vô số điện quang đùng đùng liên tục lóe ra, từng cái điện xà không ngừng bắt đầu nhao nhao hội tụ, một phút đồng hồ về sau, một ngàn mai Tân Quang cầu liền một lần nữa lơ lửng tại phé khu phía trên.

Đón lấy, những này quang cầu chỉ là một cái thoáng, liền xuất hiện lần nữa tại năm trăm tên cho Sứ trong tay.

Vũ khí như là đã trở về, vậy thì có thể bắt đầu tấn công lần thứ hai, năm trăm tên cho Sứ đồng thời Cử cánh tay, trận một ngàn mai quang cầu lần nữa vung ra trên công thành.

"Ảnh Lang Vô Sĩ xuất kích ——! Cho ta cuốn lấy bọn họ ——!" Tinh Gia Thi mặt mày xám xịt trốn ở dưới mặt bàn, hô to hạ lệnh.

Bây giờ đối phương nói rõ không định vào thành, đã như vậy lời nói, cũng chỉ có chủ động xuất kích.

Phân bố tại trên tường thành ba vạn Ảnh Lang Vô Sĩ, tại nhận được mệnh lệnh về sau, không chút do dự liền từ trên tường thành trực tiếp nhảy xuống.

Những này Vô Sĩ người ở giữa không trung thời điểm, liền nhao nhao bắt đầu hóa thân thành ba mét cự lang, đón lấy, ba vạn Biến sáu vạn, sáu vạn Biến chín vạn, phảng phất màu xám cự đại thủy triều, hướng về năm vạn địch quân không muốn sống liền xông tới giết.

Cho Sứ bọn họ trong tay lôi cầu nhanh chóng biến mất, tả hữu hai quân lên một lượt trước, một ngàn năm trăm kiện Đại Đẩu Bồng một cái liên tiếp một cái, chẳng sợ hãi ngăn tại chín vạn cự lang phía trước.

Hai đại quân đoàn chốc lát ở giữa, liền chấn động không gì sánh nổi đụng vào nhau!

Dài mười mét khổng lồ Lôi Dao, bất thành linh liền xuất hiện đang cấp Sứ trong tay, đón lấy, một ngàn năm trăm tên cho Sứ, cất cổ liền đối vô tận "Lang triều", liên tục bổ đảo qua đi.

Nhưng phàm là Lôi Dao chỗ vẽ chỗ, sở hữu Ảnh Lang tất cả đều bị nhất đao lưỡng đoạn, hóa thành tro bụi, chỉ là một ngàn năm trăm tên cho Sứ mà thôi, thuận tiện giống như không thể vượt qua rãnh trời, trận rỗng rã chín vạn Ảnh Lang Vô Sĩ tất cả đều ngã cán hạ xuống.

Ảnh Lang Vô Sĩ hung hãn không sợ chết liên tục xung kích về đằng trước, bọn họ không bỏ rằng nanh lệ trảo, tuy nhiên căn bản là vô pháp đối với Đại Đẩu Bồng tạo thành nửa chút thương tổn, tuy nhiên tại ngăn ngại không đến năm phút đồng hồ thời gian bên trong, liền trọn vẹn chết gần 10 vạn Ảnh gia thân thể, thể nhưng là, dù sao chân thân cũng không có chết, vậy thì tiếp tục điên cuồng xông về trước đi!

Trầm vòng Lúc này đã hoàn toàn mất trọn tròn, hẳn không nghĩ tới, Ảnh Lang Vô Sĩ nhiều đến trình độ nhất định về sau, vậy mà lại khó chơi đến tình trạng này, chỉ này điên cuồng quân đoàn, giống như là mãi mãi cũng vô pháp chém tận giết tuyệt.

"Sở hữu Nỗ Binh nghe lệnh ——! Nhắm ngay những Ảnh Lang đó kéo cung ném bắn, cho ta. . . ." Không đợi Trầm Phát Tinh trận mệnh lệnh kể xong, hẳn liền nhìn thấy mấy vạn tên Hắc Giáp Kỵ Binh, bất thành linh liền từ bốn phương tám hướng, đồng thời hướng về bọn họ phương trận chém giết tới.

Tinh Gia Thi vì là ứng đối địch quân không vào thành tình huống, sớm liền đem ba vạn tên kiều Thực kỵ binh, mai phục tại ngoài thành, hiện tại địch nhân không vào thành cùng bọn hắn đánh chiến đấu trên đường phố, nàng cũng chỉ đành bắt đắc đi lộ ra bãi, giống như đối phương đánh cái thông khoái.

Không chỉ có như thế, vì là lý do an toàn, Tinh Gia Thi trận chính mình sở hữu quân đội, Đồ từ nội thành kéo ra đến, hai vạn Cẩm Quân cùng sau cùng hai vạn kiều Thực kỵ binh, cũng đồng thời từ trong cửa Tây giết ra đến, điên cuồng hô to liền thẳng hướng địch quân.

Giờ này khắc này, Tinh Gia Thi trong tay sở hữu quân đội, đều đã đầu nhập chiến trường, một trận đến thắng hay thua, cũng chỉ đành phó thác cho trời.

Trầm Phát Tinh vừa nhìn thấy loại tình huống này, hẳn lập tức liền mệnh lệnh hậu phương năm trăm cho Sứ, hiệp trợ chính mình Nỗ Binh tiến hành phòng ngự, sợ đối phương năm vạn kiều Thực quân vọt thẳng tiến đến, trận chính mình Nỗ Binh cho giết sạch.

Năm vạn Hắc Giáp Kỵ Binh vây quanh Trầm Phát Tinh ba mặt, cấp tốc đi đi lại lại du tẩu liên tục Cử cánh tay xạ kích, căn bản cũng không tới gần bắt luận cái gì một tên cho Sứ, cũng không theo đối phương thừa thốt phòng ngự đứng không, hướng về đối phương bản trận khởi xướng bắt luận cái gì trùng kích.

Mất thấy dưới tay mình Nỗ Binh, căn bản là bản không chết bất kỳ một cái nào di chuyển nhanh chóng kỵ binh, ngược lại bị những cái kia lâu cá kỵ binh,

một cái tiếp một cái liên tục bắn giết, Trầm Phát Tinh gấp đầu Đô nổ!

Nhưng là, dưới tay hấn Nỗ Bình không được việc, Thảng Thiên thành hoàng cung Cẩm Quân, vậy nhưng từng cái cũng là trong trăm có một bạo mạnh Xạ Thủ.

"Bắn ——!" Theo Tinh Gia Thi ra lệnh một tiếng, năm ngàn chi vũ tiễn rời dây cung mà đi, hướng về phía trên trời thái dương liền bay qua, đón lấy, những vũ tiễn bất thành linh liền thay đổi phương hướng, phăng phát trời mưa một dạng hướng phía Trầm Phát Tinh bắn trận, cấp tốc rút xuống đi.

"Bắn ——!" Không đợi này năm ngàn chi vũ tiễn hạ lạc, Tinh Gia Thi liền lần nữa ra lệnh một tiếng, để cho mặt khác năm ngàn tên Cẩm Quân bắt đầu ngửa mặt lên trời giạn bắn.

Tinh Gia Thi đang chuẩn bị lần thứ ba hạ lệnh thời điểm, Viễn Phương trên đường chân trời, bất thành linh xuất hiện một đầu thật dài dây nhỏ, đón lấy, tại ba vạn tên xanh Giáp Kỳ sĩ dẫn dắt phía dưới, tám vạn con dài hơn hai mét Mặc Ngọc đại đường lang, trên không trung sắp xếp chỉnh chỉnh tề tề tứ đại phương trận, sát khí ngập trời liền hướng về chiến trường, trực tiếp bay tới.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30:: Diệt Trầm Phát Tinh

Tinh Gia Thi tê cả da đầu nhìn xem trên đỉnh đầu, những cái kia bốn chân bốn câu đao, vượt cánh tựa như Ô Vân Cái Đinh, đứng ở trên bầu trời hắc sắc đại đường lang, năng quyết định thật nhanh tranh thủ thời gian hiệu lệnh tam quân đình chỉ tiến công, nhanh chóng hướng mình dựa sát vào.

Mặc dù không có nhất cử đánh bại Trầm Phát Tinh, thật sự là phi thường đáng tiếc, nhưng là, Lịch Dương quân bất thành linh giết tới trên chiến trường, không biết là địch là bằng hữu, Tinh Gia Thi cũng chỉ đành tạm hoãn tiến công, lấy ứng đối đón lấy biến hóa.

Dù sao nàng đã biết cho Sử quân đoàn nhược điểm lớn nhất, nếu như đồ Phúc Uy là bằng hữu lời nói, nàng liền có thể liên hợp Lịch Dương quân một lần nữa thu thập Trầm Phát Tinh, trái lại, nếu như đồ Phúc Uy là địch lời nói, Tinh Gia Thi liền sẽ lập tức từ bỏ Thảng Thiên thành, tranh thủ thời gian hướng phía nam chạy trốn.

Trầm Phát Tinh nhìn thấy bất thành linh xuất hiện Lịch Dương quân, cũng là hoảng sợ kêu to một tiếng, hấn gấp Tinh Gia Thi thu binh không đánh, hấn cũng tranh thủ thời gian học theo mệnh lệnh chính mình hai vạn tàn binh, nhanh chóng hướng phía nam dựa sát vào chuẩn bị tùy thời chuẩn đi.

Đồ Phúc Uy vững vàng ngồi tại trên lưng ngựa, híp mắt nhìn chăm chăm này hai ngàn cho Sử, yên lặng trong lòng tự hỏi, nếu như bây giờ trực tiếp liền nói chuyện, chính mình có thể sẽ gặp tổn thất bao lớn.

Cứ như vậy, cả tòa trên chiến trường trừ gào thét phong thanh bên ngoài, liền lại không có nửa điểm mà tiếng vang, ba bên binh mã hai mươi ba vạn Võ Sĩ, cứ như vậy nhe răng nhếch miệng, mắt to trừng mắt đôi mắt nhỏ toàn bộ Đô trầm mặc xuống.

"Xây dựng cơ sở tạm thời." Đồ Phúc Uy bình tĩnh âm thanh, trong nháy mắt liền truyền khắp cả tòa chiến trường.

Tinh Gia Thi nhú chặt lông mày, gắt gao nhìn chăm chăm đồ Phúc Uy xem nửa ngày sau, nàng lúc này mới ra lệnh một tiếng dẫn theo quân đội, một lần nữa trở về Thảng Thiên trong thành.

Trầm Phát Tinh gấp hai phe nhân mã không đánh nhau, hấn cũng chỉ đành mang theo thủ hạ hai vạn tàn binh, hướng về Dương Từ trấn phương hướng rút lui đi qua.

Vào lúc ban đêm, Thảng Thiên thành liền phái ra sứ giả, đi vào đồ Phúc Uy Đại Doanh.

"Đồ Tổng Quân, không biết chúng ta hướng về ngài phái ra sứ giả, giờ có khỏe không sao?" Thảng Thiên sứ giả mỉm cười hướng về đồ Phúc Uy hỏi.

Đồ Phúc Uy cười một lúc sau, liền bình tĩnh đối với sứ giả giảng đạo: "Cái kia Tiểu Mập Mập tuyệt đối là một nhân tài, ta thích vô cùng hấn. Cho nên, ta liền lưu hấn tại Lịch Dương làm khách."

Thảng Thiên sứ giả cúi đầu trầm ngâm một lúc sau, liền trực tiếp mở miệng hỏi: "Đồ Tổng Quân, Quân Ta ngày mai dự định diệt Trầm Phát Tinh, không biết. . . , ngài có thể phối hợp chúng ta đây?"

Đồ Phúc Uy cười tủm tỉm nhìn đối phương, không nhanh không chậm nói ra: "Hai chúng ta phương tuy nhiên Đô có ý liên hợp, nhưng là, dù sao không có

ký kết minh ước. Nếu như các người Thắng Thiên thành, ngay cả Trầm Phát Tinh một chút kia tàn binh, Đồ thu thập không nói gì, các người dựa vào cái gì cùng ta liên hợp?"

Thắng Thiên sử giả nghe xong lời này, lúc ấy liền gấp, hấn tranh thủ thời gian một năm một mười đem liên quan tới cho Sử sở hữu tình báo, Đồ hướng về đồ Phúc Uy giảng cái rõ ràng, rõ ràng, ý đồ chứng minh không phải phe mình quá vô năng, Thực bởi vì đối phương rất cường đại, Lịch Hi Vọng đương quân có thể giúp tự mình một tay.

"Nguyên lai là dạng này a, vậy được rồi, chỉ cần các người có thể xử lý này hai vạn Nỗ Binh, ta liền giúp các người trận cho Sử quân đoàn hoàn toàn vây chết. Nếu như các người ngay cả cái này Đồ làm không được lời nói, ha ha, vậy chúng ta cũng cũng không có cái gì tốt đàm luận." Đồ Phúc Uy sau khi nói xong, liền cầm lấy chén trà chậm chậm bắt đầu thưởng thức trà.

Thắng Thiên sử giả gặp đồ Phúc Uy nội dung chính trà tiễn khách, hấn cũng chỉ đành liên tục cam đoan, đại tuệ quân nhất định có thể xử lý Trầm Phát Tinh về sau, bắt đầu rời đi nơi này.

Thắng Thiên sử giả chân trước vừa đi, trăm vòng liền vênh vang đắc ý, cũng tới đến Lịch Dương quân Đại Doanh.

"Đồ Tổng Quân, ta cũng lười cùng người nói nhảm. Các người Lịch Dương quân chỉ cần phối hợp ta bình Thắng Thiên, ta liền có thể đối với người cam đoan, trong vòng ba năm, ta tuyệt đối sẽ không hướng về Lịch Dương tiến công. Ta đề nghị này, người cảm thấy thế nào?" Trăm vòng kể xong về sau, lợi dụng một bộ ta tiện nghi người biểu lộ, nhìn xem mặt mỉm cười đồ Phúc Uy.

"Ba năm quá ngắn, các người hiện tại mạnh như vậy, ta xem . . . , ít nhất cũng phải ba năm rưỡi mới được. Còn có chính là, Thắng Thiên nội thành tài bảo, người nhất định phải chia cho ta phần nửa, cái này không thương lượng!" Đồ Phúc Uy một bộ chết muốn tiền bộ đáng, lớn tiếng đối với trăm vòng giảng đạo.

Trăm vòng vừa nhìn đồ Phúc Uy dám không đồng ý, hấn nhất thời liền vỗ bàn, phần nộ giống như đồ Phúc Uy bắt đầu cò kè mặc cả.

Cuối cùng, đi qua một phen kịch liệt đàm phán về sau, trăm đồ hai nhà cuối cùng đạt được hiệp nghị, ước định cẩn thận ngày mai cộng đồng xuất binh, cùng một chỗ dẹp yên Thắng Thiên thành.

Làm trăm sấm xe dẫn một đội nhân mã, cao hứng bừng bừng rời đi Đại Doanh thời điểm, vị kia luôn luôn núp trong bóng tối Thắng Thiên sử giả, chậm rãi từ trong bóng râm đi tới.

Một đôi dài hai mét từ sắc con bướm cánh, từ sử giả phía sau thi triển đến, đôi cánh này trận sử giả thân thể bao lấy về sau, liền một lần nữa thu lại, Lúc này lại nhìn vị thanh niên này sử giả hình dạng, không phải Tinh Gia Thi lại là người phương nào.

Tinh Gia Thi khôi phục chính mình nguy trang về sau, liền tranh thủ thời gian Hướng Thắng Amagi chạy tới.

Vào lúc ban đêm, Thắng Thiên nội thành còn sót lại 10 vạn Võ Sĩ, toàn bộ Đồ bí mật theo nội cung mật đạo, lặng yên không tiếng động bỏ thành mà chạy.

Sáng sớm ngày thứ hai, Trầm Phát Tinh cha con cao hứng bừng bừng, mang theo chính mình hai vạn tàn binh đuổi tới Thắng Thiên dưới thành.

Cùng lúc đó, toàn bộ Lịch Dương quân Đại Doanh cũng đều đã bắt đầu trận địa sẵn sàng đón quân địch, liền đợi đến đối diện hai quân liền cái người chết ta sống thời điểm, nhất cử xuất kích đồng thời diệt đi sở hữu địch nhân.

Chờ lấy chờ lấy, đồ Phúc Uy liền trong nháy mắt mắt tròn, hấn nhìn thấy một tên cho Sử nhảy lên thành lâu về sau, Thảm Thị cha con liền dẫn chính mình một chút kia tàn binh bại tướng, dễ dàng liền đẩy ra thành môn, trực tiếp liền nhanh chân đi vào!

"Ta ngày hấn Mồ Mồ ——! Tinh Đan! Diệt cho ta bọn họ ——!" Đồ Phúc Uy nổi giận đối với Vương Tinh đan la lớn.

"Chuẩn bị chiến đấu ——!" Vương Tinh đan cũng nghiêm túc, hấn ra lệnh một tiếng về sau, liền hít sâu một đại khẩu khí, đón lấy, một đoàn ngạc ngư hình dáng bạch vụ, theo hấn chậm rãi bật hơi, từ trong miệng hấn chậm rãi bị thổi ra.

Ba vạn người mặc xanh khải Tinh ngạc Võ Sĩ, tại nhận được mệnh lệnh về sau, cũng đều hít sâu một đại khẩu khí về sau, từ trong miệng thổi ra một đoàn, ngạc ngư hình dáng Tiểu Tiểu bạch vụ.

Những sương trắng này ngạc ngư chỉ có dài hơn một thước, nhìn Mạnh Mạnh cũng đáng yêu, chúng nó nhẹ nhàng bãi động chính mình tiểu đuôi ngắn, lay động nhoáng một cái liền hướng về mặt đất đi qua.

Làm những này ngạc ngư bốn cái bàn chân nhỏ, vững vàng đập vào mặt đất thời điểm, chúng nó chung quanh bùn đất, liền bắt đầu khối lớn mà khối lớn, không ngừng hướng về những này Tiểu Ngạc Ngư trên thân khóa đi.

Một phút đồng hồ sau, ba vạn con cao một thước, dài tám mét thổ tổ ngạc ngư, liền rất sống động xuất hiện tại mỗi một vị Tinh ngạc Võ Sĩ trước người!

"Toàn quân xuất kích ——! Diệt bọn họ ——!" Vương Tinh đan hô to một tiếng về sau, liền xông lên trước Hướng Thắng Amagi xông tới, mà trước người hấn đầu kia ngơ ngác thổ tổ ngạc ngư, vậy mà Tiên hấn một bước linh hoạt nện bước chính mình này bốn đầu đại Chân thổ, uốn éo uốn éo liền hướng về phía trước chạy tới.

Quân trưởng nhất động, còn lại ba vạn Võ Sĩ, cũng đều tại chính mình Ma Bình dẫn dắt phía dưới, ngao ngao trực khiếu Hướng Thắng Amagi xông tới giết.

Tinh ngạc quân đoàn bên này tuy nhiên hành động nhanh chóng, nhưng là, chiến lẫm suốt linh tám vạn thang đao quân đoàn, tốc độ lại nhanh hơn bọn họ!

Tám vạn trong nháy mắt hóa thân trở thành Mặc Ngọc đường lang Võ Sĩ, đồng thời một cái cánh, thuận tiện giống như mũi tên

Bình thường, che khuất bầu trời liền hướng phía Thắng Thiên thành bay qua.

"A lẫm ——! Ngươi tuyệt đối không nên giống như cho Sứ giao thủ ——! Ta tới đối phó bọn hắn ——!" Vương Tinh đan vừa nhìn huynh đệ mình, vậy mà tự tiện xuất kích, hắn nhất thời liền vừa vội vừa giận quát to lên.

Đáng tiếc, chiến lẫm là nổi danh tác chiến không muốn sống, nếu là hắn sẽ nghe đại ca lời nói, đó mới là như thấy quý đây.

Tám vạn Mặc Ngọc đường lang đi vào Thắng Thiên trên thành Không về sau, một cái hình thể vô cùng cự đại đường lang trong nháy mắt liền thoát ly Bản Đội, hắn trận chính mình cánh hướng về sau lưng vừa thu lại, liền thân thể thẳng tắp từ ngàn mét trên không trung, tự sát một dạng hướng về mặt đất gấp rút xuống đi.

Ngay tại cái này đường lang cách xa mặt đất chỉ có khoảng trăm mét thời điểm, hắn trong nháy mắt liền tiến hành chính mình phía bên phải một cái cánh, đón lấy, cái này đường lang trên không trung đồng dạng cái cự đại đường cong, giờ chính mình bốn thanh Răng cưa đại câu đao, tựa như Phong Lôi, liền cấp tốc lướt qua một tên cho Sứ bên cạnh.

Đại đường lang câu đao dựa vào cự đại trùng kích lực, trực tiếp liền giống như cái cưa một dạng, hung hăng cắt qua cho Sứ áo choàng, đáng tiếc là, cho Sứ quý trên người Chu Ma bảo thật sự là quá rắn chắc, tuy nhiên trong nháy mắt bị bốn thanh câu đao đồng thời cưa qua, lại vẫn là không có chịu đến nửa chút tổn thương, vẫn như cũ hoàn hảo như lúc ban đầu.

Chiến lẫm sát mặt đất nhất phi trùng thiên về sau, quay đầu lại vừa nhìn vị kia cho Sứ, hắn lập tức liền minh bạch, mình quả thật là không làm gì được đối phương, thế là, hắn bay trở về đến bản trận về sau, liền lập tức chỉ chỉ kêu to, bắt đầu tuyên bố từng cái mệnh lệnh.

Tám vạn Mặc Ngọc đường lang nhận được mệnh lệnh về sau, liền hướng về bốn phương tám hướng đồng thời bay đi, sau đó từng con đường lang đều giống như không muốn sống giống như, nhao nhao hướng về trên mặt đất địch nhân, khởi xướng khủng bố rơi chạy không tài công cấp tốc cắt chém công kích.

Chờ những này đường lang một lần nữa trở về chân trời về sau, toàn bộ Thắng Thiên trong thành, trừ này hai ngàn tên cho làm cho bên ngoài, liền lại không có một cái nào vật sống.

Bao quát Thẩm Thị cha con ở bên trong, sở hữu tiến vào toà này Không Thành Thẩm gia Võ Sĩ, Đô bị những này khủng bố đại đường lang một cắt hai đoạn.

Ngay tại những này còn sót lại cho Sứ, chuẩn bị chạy trốn thời điểm, từ bốn phương tám hướng bất thành linh vây tới một đồng thổ tổ ngạc ngư, đem bọn hắn đoàn đoàn bao vây đứng lên.

"Nghĩa phụ, bọn gia hỏa này xử lý như thế nào?" Vương Tinh đan hướng về đồ Phúc Uy xin chỉ thị.

Từ khi bước vào toà này Không Thành bắt đầu, đồ Phúc Uy sắc mặt, liền hắc tựa như nòi, hắn bây giờ nhìn lấy những này cho Sứ liền đến khí, thế là, hắn lạnh lùng nói ra: "Cho ta chôn bọn họ."

Ba vạn con thổ tổ ngạc ngư nhận được mệnh lệnh về sau, liền hướng phía hai ngàn tên cho Sứ, tre già măng mọc bay thẳng đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1 :: Sau đại chiến

Hai tên thám báo một cái từ nam, một cái từ bắc, đồng thời hướng phía Thắng Thiên Thành Bắc nhất phương Thiên km bên ngoài đường thành, ra roi thúc ngựa chạy vội.

Bởi phương bắc tới vị kia thám báo, đầu tiên đến đường thành, hắn giờ cao lên chính mình lệnh bài báo một chút chính mình tên về sau, liền trực tiếp

hướng về nội thành sở chỉ huy chạy tới.

"Báo ——! Phản tặc từ là cát, đơn dừng cảm tâm lĩnh binh 10 vạn, đang theo bên ta cấp tốc chạy đến, dự tính hôm nay khoảng ba giờ chiều liền sẽ đến." Thám báo lớn tiếng đối với Trần Lãnh bẩm báo nói.

Trần Lãnh nghe cái tin tức này về sau, trong lòng nhất thời cũng là căng thẳng, hấn nguyên bản còn đối với Tinh Gia Thi phán đoán nửa tin nửa ngờ, không quá muốn lưu ở đường Thành Phòng ngự, thẳng đến lúc này, hấn rốt cục hoàn toàn tâm phục khẩu phục.

Đối với mình thủ hạ thám báo năng lực, Trần Lãnh là tuyệt đối dám yên tâm 120%, dù sao Túc Vệ Quân bản lĩnh giữ nhà cũng là điều tra cùng ám sát, cho nên, hấn liệu định từ là cát Lúc này tuyệt đối nghĩ không ra, mình đã bố trí xong bày rập, liền đợi đến đối phương tới nhẩy vào.

Đang lúc Trần Lãnh chuẩn bị xuống Lệnh toàn quân chuẩn bị chiến đấu thời điểm, từ phương nam chạy tới tên thám báo kia, cũng 10 vạn khẩn cấp xông tới.

"Báo ——! Tinh Nguyên Suất có mật tin muốn giao cho Trần Lãnh tướng quân!" Đệ nhị danh thám báo giờ bật kín thùng, liền chạy đến Trần Lãnh trước mặt.

"Đỗ Phúc Uy đã công chiếm Thắng Thiên, thả từ là cát trực tiếp Nam Hạ, nhanh đi Lịch Dương nghĩ cách cứu viện Tiểu Đan, sau khi thành công đến da Lâm cùng ta tụ hợp." Trong thư nội dung vô cùng đơn giản, cứ như vậy mấy chữ mà thôi.

Trần Lãnh xem hết phong thư này về sau, đầu ông một chút, hơi kém ngay tại chỗ đã hôn mê, đón lấy, Trần Lãnh liền vịn cái bàn, phần nộ cùng cực chửi ầm lên đứng lên: "Đỗ Phúc Uy! Ta thao người tổ tông ——! Loại này làm quốc làm dân kẻ nịnh thần bệ tôi, chết sống cái kia ——! Ta há có thể cứu hấn ——!" Mắng xong về sau, Trần Lãnh liền trực tiếp hạ lệnh toàn quân đi da Lâm, căn bản là một chút Đô mặc kệ Ngô Không chết sống.

Tinh Gia Thi đang thoát đi Thắng Thiên thành đêm đó, liền phái ra thám báo cho Trần Lãnh đưa tin, Lúc này, nàng đã mang theo hoàn toàn chinh chinh mười vạn đại quân, không đánh mà thẳng cảm xuống toàn bộ Bì Lâm Thành.

An bài tốt Tiêu thiên một nhà cùng Thắng Thiên thành Đại Tiểu Quan Viên về sau, Tinh Gia Thi liền lập tức dẫn người đuổi tới Thẩm Phủ, bắt đầu vô cùng tàn khốc nghiêm hình khảo tra.

Cuối cùng, Thẩm Thị gia tộc sở hữu bí mật, Đỗ bị Tinh Gia Thi ép cái không còn một mảnh, chính mình thế lực lớn nhất cùng một chỗ đoàn bản, cũng cuối cùng bị nâng cho hoàn toàn bổ sung.

Tiền thuế, nhân khẩu, quân đội, địa bản, trước kia Thắng Thiên thành là một dạng Đô không ít, thế nhưng là, bởi vì Thắng Thiên thành là đại tuệ thủ đô, cho nên, toà này mỹ lệ huy hoàng đại đô thị Trung, là không có bất kỳ cái gì một tòa vô cùng bản, kêu loạn, lại khó coi lại chiếm chỗ đại hình kỳ vật Gia Công Hán.

Không có kỳ vật Gia Công Hán, đương nhiên liền trực tiếp chế ước quân đội phát triển, đây cũng là trước kia Thắng Thiên thành lớn nhất cùng một chỗ đoàn bản.

Hiện tại tốt, Thẩm Thị gia tộc đời đời kiếp kiếp, cũng là chương quản hoàng gia kỳ vật Gia Công Hán, tất nhiên Thẩm Thị gia tộc đã không tồn tại, như vậy đương nhiên, toà kia thiên hạ lớn nhất, tò mò nhất vật Gia Công Hán, cũng nhất định phải giao cho đã có nhân tài lại có tiền chân nhỏ đại nhân, đi thật tốt quản lý.

Đỗ Phúc Uy không biết toà này Gia Công Hán tồn tại, nếu như nếu là hấn biết lời nói, đó là vô luận như thế nào đều sẽ lập tức khởi binh, trận đại tuệ để quốc sau cùng hai mươi vạn binh mã đuổi tận giết tuyệt.

Hấn sở dĩ tạm thời buông tha đối phương, thuần túy chỉ là bởi vì, hấn một chút đều không trận đối phương đặt ở trong mắt, đang bận tranh thủ thời gian tiêu hóa mới được tới đất bàn mà thôi.

Tinh Gia Thi tại trước khi đại chiến, quả thực là trận sở hữu bách tính Đô cho đuổi ra Thắng Thiên thành, hiện tại chiến tranh đã kết thúc, những người dân này liền mang nhà mang người lại gấp trở về.

Đối mặt với ngoài thành mấy trăm vạn dân chúng, đỗ Phúc Uy phiền muộn nhất định đều muốn thổ huyết.

Hấn tại trước khi chiến đấu thề nói, muốn đem Thắng Thiên thành đồ cái chó gà không tha, điểm này hấn đúng là làm đến, nhưng vấn đề là, một tòa siêu cấp đại đô thị bên trong không thể chỉ có hơn hai vạn người a?

"Phái người cho Lịch Dương đưa tin, gọi Lý bách diệu tranh thủ thời gian mang theo quan viên tới.

Quên, ta vẫn là tự mình lịch đạo Hồi dương đi. Tinh Đan, người lập tức mở ra Đông Môn, thả những người dân này tiến đến. Nhớ kỹ, nếu có người dám can đảm nhiễu loạn trị an lời nói, liền cho ta giết chết vô luận! Tại đây tạm thời Tiên giao cho người." Đỗ Phúc Uy tùy tiện dặn dò vài câu về sau, liền dẫn một ngàn Tinh ngục Võ Sĩ, vội vàng vàng vàng liền rời đi nơi này.

Hấn gấp gấp như vậy muốn chạy về Lịch Dương, nguyên nhân lớn nhất cũng là tưởng niệm nhi tử, nhưng là, tại Ngô Không trong nội tâm, hiện tại nhất định đều nhanh muốn hận chết đỗ Phúc Uy!

"Thả ta ra ngoài ——! Các người mấy tên khốn kiếp này ——! Mau thả ta ra ngoài ——!" Ngô Không tay cầm bạch cốt bổng, cửa đối diện Khẩu bảo

tiêu phần nộ hết lớn.

"Thiếu chủ! Ngươi liền chết cái ý niệm này đi! Chúa công chưa có trở về trước đó, ngươi là tuyệt đối không thể rời đi tầm cung! Ngươi nghe rõ chưa! Mau trở về trung thực ở lại!" Mặt mũi bầm dập bảo tiêu đội trưởng, cũng đồng dạng phần nộ đối với thiếu chủ hô.

"Ta đánh chết các ngươi ——!" Ngộ Không hét lớn một tiếng về sau, liền đối với mình bọn bảo tiêu, khởi xướng lần thứ một trăm công kích.

"Ta dựa vào ——! Ngươi có mệt hay không à ——? Mau tới đây hỗ trợ ——!" Bảo tiêu đội trưởng gặp Ngộ Không lại xông lại, hần nhất thời liền vừa giận lại sợ rống to.

Nếu như muốn giết chết Ngộ Không, trong tầm cung bất kỳ một cái nào bảo tiêu, đều có thể dễ dàng, gọn gàng làm đến một kích tất sát.

Nhưng là, cũng không năng lượng Sử Ngộ Không chịu một chút thương tổn, lại muốn đem cái này Hùng Hải Từ bức cho trở về phòng, vậy đơn giản liền, thật sự là rất khó khăn.

Ngộ Không trong nháy mắt biến thành khoác Vân Ma Viên về sau, giơ lên cây gậy liền hướng phía bảo tiêu đội trưởng vỗ tới.

Đối mặt với dài trăm thước, mười mét thô còn cương, bảo tiêu đội trưởng thống khổ trận hai mắt nhắm lại, hai tay khoanh hướng lên nhất cử liền tránh cũng không tránh, chuẩn bị cứng rắn chịu một cơn này.

Hắn ngưu bức như vậy, ngược lại không phải là bởi vì hắn có cái gì tuyệt chiêu, có thể khiến cho hắn chính mình không sợ bị đánh, nương tựa theo trùng vào trăm cơn đánh đập kinh nghiệm, trong lòng của hắn minh bạch, một cơn này hắn căn bản là đừng nghĩ né tránh!

Ngộ Không Nhất Côn trận thăng xui xẻo này, giống nện Địa Thử giống như đập vào trong đất về sau, không thêm quan tâm từ bên trái xông lại hai mươi mấy cái bảo tiêu, hắn trực tiếp ngay lập tức trận đoàn bồng phía bên phải vùng mạnh, Tướng trăm mét còn cương trong nháy mắt liền đánh vào, bên phải xông lại hai mươi mấy cái bảo tiêu trên thân.

Cùng lúc đó, một đạo đột nhiên xuất hiện còn cương, bất thành linh liền nằm ngang ở bên trái bảo tiêu trước ngực, sau đó một trái một phải hai cái trăm mét còn cương, lập tức liền đem cái này hơn năm mươi tên bảo tiêu, cùng một chỗ đánh bay ra ngoài.

Đây chính là Ngộ Không đi qua hơn trăm lần chiến đấu, lấy được thành tích, hắn Lúc này cuối cùng luyện thành chín còn Phân Thiên còn đệ thất tầng —— một còn, có thể Nhất Côn đánh ra hai đầu còn cương.

Không chỉ có như thế, hắn còn phát hiện một cái cũng thần kỳ sự tình, đó chính là hắn biến thành khoác Vân Ma Viên về sau, trong cơ thể mình Cương Khí uy lực, vậy mà trực tiếp liền tăng lên tới Dương Thần cửu cấp!

Cho nên, nương tựa theo biến thân, bạch cốt bồng, chín phần Côn Pháp, cái này ba phương diện cộng đồng tăng thêm tác dụng, Ngộ Không cái này vẹn vẹn chỉ là Tiên Thiên cửu cấp Tiểu Mập Mập, vậy mà trực tiếp liền gian lận một dạng, có thể đánh ra có Phản Hư cửu cấp uy lực, không bỏ Nhất Côn!

Nếu như Lúc này Ngộ Không là thân ở Nhân Giới lời nói, này đủ để khiến cho hắn ngưu bức Oanh Thiên dưới, Nhất Côn quét tứ phương, đáng tiếc, hắn hiện tại chờ đợi địa phương là Ma Giới, Phản Hư cửu cấp tu vi là hoàn toàn liền tím không nổi.

Đỗ Phúc Uy tuyển chọn tí mĩ năm trăm bảo tiêu, này dĩ nhiên không phải ăn chay, Ngộ Không bên này vừa giải quyết hết năm mươi mấy người bảo tiêu, hơn bốn trăm đầu thổ tổ ngạc ngư, liền giương nanh múa vuốt bắt hắn cho đoàn đoàn bao vây đứng lên.

"Quét tổ ——! Lữ có phục hay không ——!" Bảo tiêu đội trưởng từ trong hàm bò sau khi đi ra, sừng một cái đầu heo khuôn mặt, mồm miệng không rõ đối với Ngộ Không hét lớn.

"Ta phục ngươi mụ ——! Nếu các ngươi có gan thì đừng thả ngạc ngư ——! Cùng ta đơn đấu mà ——!" Ngộ Không rống xong sau, liền vùng đoàn còn hướng về chung quanh ngạc ngư đảo qua đi.

Mỗi một đầu bị còn cương đảo qua ngạc ngư, đều sẽ trong nháy mắt liền bị đánh vỡ nát, thế nhưng là, phần thành mảnh vỡ mà ngạc ngư, trong một chớp mắt liền trực tiếp một lần nữa tụ hợp, hoàn hảo không chút tổn hại tiếp tục hướng Ngộ Không đánh tới.

Nếu như làm không xong không chế ngạc ngư bảo tiêu, Ngộ Không dù là cũng là trận tầm cung hoàn toàn nện phẳng, cũng là không thể nào hủy đi những này thổ tổ ngạc ngư.

Ngộ Không điên cuồng khua tay trong tay đoàn bồng, dài trăm thước còn cương đánh nát chỉ ít mấy ngàn đầu thổ tổ ngạc ngư, thế nhưng là, làm Ngộ Không thở hồng hộc ngã xuống đất không dậy nổi thời điểm, vây quanh ở chung quanh hắn ngạc ngư số lượng, không nhiều không ít vẫn là như vậy nhiều con.

"Không quét tổ âm phòng ——!" Bảo tiêu đội trưởng ánh mắt phức tạp nhìn xem Ngộ Không, lớn tiếng đối thủ ra lệnh.

Một tên bảo tiêu nhận được mệnh lệnh về sau, liền khắp khiêng hướng về Ngộ Không đi đến.

Ngay tại tên này bảo tiêu vừa định muốn ôm lấy Ngộ Không thời điểm, Ngộ Không trên thân lóe ra ngân quang Bạch Mao, bất thành linh bắt đầu điên cuồng sinh trưởng, trong nháy mắt, mấy trăm triệu Căn dài ba mươi mét Bạch Mao, thuận tiện giống như một cái cự đại Kén tằm, trận Ngộ Không từng tầng từng tầng cho bao vây lại.

Đệ Nhị Chương: Tội Nhược Tội Cường

Bọn bảo tiêu nhìn thấy loại này quý dị tình huống, tất cả đều tại chỗ liên hoảng sợ điên.

Nếu như Ngô Không nếu là ra cái gì ngoài ý muốn lời nói, đồ Phúc Uy xác định vững chắc sẽ dùng bọn họ toàn cả gia tộc, từ trên xuống dưới tất cả mọi người tánh mạng, đến cho con trai mình chôn cùng!

Cho nên, bảo tiêu đội trưởng điên một dạng, liên hướng về kia cái cự đại Ngân kén xông tới.

"Uống a ——!" Ngay tại bảo tiêu đội trưởng ý đồ muốn dùng hai tay, trận Ngân kén xé mở thời điểm, bất thành linh từ kén bên trong truyền ra một trận, vang tận mây xanh rỗng to thanh âm.

Lóe ngân quang màu trắng mọc lông, toàn bộ cũng không đủ sức tản ra rơi xuống mặt đất, chất lên một tòa màu trắng mềm mại Tiểu Khâu, một cái thân cao hai mét, thịt hồ hồ viên cầu Bạch Viên, nghe răng nhếch miệng liền Tòng Tiểu Khâu bên trong, tổn sức leo ra.

"Đáng chết ——! Con mẹ nó chứ tại sao lại trở nên béo ——!" Viên cầu Bạch Viên sờ sờ bụng mình về sau, tức giận ngửa mặt lên trời gào to nói.

"Quét, quét tở? Thứ, Thứ lấy sao?" Bảo tiêu đội trưởng chấn kinh đối với Bạch Viên hỏi.

"Quét cái đầu của ngươi quét! Ta hỏi ngươi, các ngươi đến thả hay là không thả ta đi?" Hai mét mập vượn bản Ngô Không, nghe răng nhếch miệng đối với hắn lớn tiếng hỏi.

"Quét tở! Mặc phục sững sờ phó lấy!" Bảo tiêu đội trưởng kiên định đối với Ngô Không lớn tiếng giảng đạo.

"Vây được rồi, chờ một lát. . . , ngươi chờ để cho ta cho, đánh chết." Ngô Không lạnh lùng sau khi nói xong, liền đem trong tay bạch cốt bông, một cái liền nuốt vào trong bụng.

"Uống a ——! Uống a ——! Uống a ——!" Theo xương bông vào bụng, vô biên thống khổ từ Ngô Không trong cơ thể bạo phát đi ra, bắt hắn cho gãy vỡ vậy đơn giản cũng là chết đi sống lại, hần gát gao đem thân thể co lại thành một đoàn, ôm đầu càng không ngừng lớn tiếng gào lên.

Sở hữu muốn tiến lên trợ giúp hắn bảo tiêu, tất cả đều bị hần điên cuồng đánh bay ra ngoài, mọi người tuy nhiên không biết tại thiếu chủ trên thân đến phát sinh cái gì, nhưng vẫn là trung thành tuyệt đối, một cái tiếp một cái hướng về Ngô Không chạy tới.

Năm phút đồng hồ về sau, Ngô Không cuối cùng hoàn thành chính mình hoàn toàn tiến hóa, theo hần tự thân tu vi đạt tới Dương Thần cấp một, hần cuối cùng biến thành trong lịch sử một vị duy nhất —— Dương Thần cấp khoáng Vân Ma Viên!

Làm Ma Giới rác rưởi nhất một loại kỳ vật, khoáng Vân Ma Viên bản thân đặc thù năng lực, cũng giống vậy là phi thường rác rưởi.

Đừng kỳ vật sinh ra, liền sẽ hiểu được vận dụng chính mình đặc thù năng lực, với lại muốn làm sao dùng liền dùng như thế nào, căn bản là không có có bất kỳ hạn chế.

Nhưng khoáng Vân Ma Viên lại không phải như thế, khi nó trưởng thành đến Dương Thần cấp bậc thời điểm, nó mới có thể minh bạch chính mình đặc thù năng lực, với lại hổ cha là, nó nhất định phải tại năm phút đồng hồ bên trong, lập tức sử dụng trong cuộc đời này, chỉ có thể sử dụng một lần đặc thù năng lực —— thôn phệ, nếu không lời nói, thời gian vừa tới liền rút cuộc không có cơ hội sử dụng.

Khoáng Vân Ma Viên bản thân tư chất còn kém không hợp thói thường, Tiên Thiên Ngũ Cấp cũng đã là loại này kỳ vật đỉnh điểm, cho nên cũng không có bất luận kẻ nào biết, nó Thực là có đặc thù năng lực, chỉ là loại năng lực này quá rác rưởi mà thôi.

Làm một cái khoáng Vân Ma Viên sử dụng thôn phệ, cái này Ma Viên từ đó về sau, liền có thể tùy ý sử dụng bị thôn phệ đồ vật đặc thù năng lực, nếu như không gì có thể Thôn lời nói, vậy thì không có gì dễ nói, chỉ có thể thành thành thật thật tiếp tục làm bạch bản mà kỳ vật.

Ngô Không Tội Không Gian Trung, có giấu bao quát U Linh vệ đao, áo giáp tơ tằm Quân Bài, quý Chu Ma bào, lời văn phong cầu, Huyền Vũ đan, Hóa Phượng đan . . . , vân vân mấy trăm kiện Ma Giới tối đỉnh cấp kỳ vật, nhưng là, hần cuối cùng lựa chọn thôn phệ trong tay căn này bạch cốt bông, tuy nhiên hần căn bản cũng không biết xương bông năng lực đến là cái gì.

"Ha ha ha ha ha. . . ! Thì ra là thế! Ta thật sự là quá anh minh ——! Bái bai." Ngô Không mỉm cười đối với bảo tiêu đội trưởng khoát khoát tay về sau, liền nhân nhả hướng về đối phương đi qua.

"Tiểu Dạng Nhi? Đầu đã bị ta đánh thành đầu heo, ngươi nha còn dám can ta. Quên, xem ở ngươi cũng là nhất tâm tấn trách phân thượng, ta liền không ngay ngắn ngươi. Tuy nhiên nha. . . , những này vô lại ngạc ngư." Nhìn xem chính mình chung quanh không nhúc nhích ngạc ngư, Ngô Không liền không tiếp tục để ý không nhúc nhích bảo tiêu đội trưởng.

Hắn ở trong lòng Nhất Niệm bạch cốt bông, trong tay liền xuất hiện một cây dài hơn ba mét gậy ánh sáng, sau đó giơ lên gậy ánh sáng thả ra Cương Khí về sau, liền đem sở hữu ngạc ngư tất cả đều cho đánh thành bột phấn.

"Hừ, có loại lại cho ta khôi phục một cái nhìn xem? Ai nha, ta phải tranh thủ thời gian chạy, lập tức liền muốn tới thời gian." Ngô Không sót ruột nói một câu về sau, liền nhanh chóng chạy ra tầm cung.

Phi điều duy trì phi tường bộ dáng, không nhúc nhích định tại thiên không; thực khách duy trì ăn mì bộ dáng, không nhúc nhích định tại Quán Ăn; Vô Sĩ duy trì giết địch bộ dáng, thanh kiếm không nhúc nhích định tại đối phương nơi cổ họng; cái này vĩnh hằng trong tích tắc, trừ Ngô Không một người có thể tự do hành động bên ngoài, toàn bộ Ma Giới Đô bởi vì Ngô Không năng lực, mà tĩnh lại.

Ngô Không vừa chạy qua năm phút đồng hồ cái cuối cùng sát na, toàn bộ Ma Giới liền lập tức khôi phục bình thường.

"Người là ai? Người. . . ." Một tên Lâm Giang cung thủ vệ, nhìn thấy Ngô Không bất thành linh liền xuất hiện tại trước mắt mình, hắn vừa định muốn nói cái gì thời điểm, toàn bộ Ma Giới lại một lần tĩnh lại.

"Ta dựa vào à ——! Cái này Lâm Giang cung làm sao sẽ lớn như vậy ——! Lối ra đến ở đâu ——!" Ngô Không giống một cái không đầu con ruồi, chạy qua bốn phút cái cuối cùng sát na, toàn bộ Ma Giới lần nữa khôi phục bình thường.

Ngô Không hiện tại không còn dám phát động năng lực, hắn trong vòng hai mươi tiếng chỉ có thể phát động năm lần năng lực, mỗi một lần đứng im thời gian dài độ, đều sẽ so với một lần trước giảm bớt một phút đồng hồ.

Hắn hiện tại đã dùng hai lần năng lực, còn có thể sử dụng ba lần, cũng chính là ba phút, hai phút đồng hồ, một phút đồng hồ, hết thảy sáu phút đứng im thời gian có thể dùng, nếu như Ngô Không lãng phí nửa lời nói, vậy hắn cũng chỉ có thể chờ đến hai mươi giờ về sau.

Cho nên, Ngô Không nhanh chóng chạy đến một nô bộc trước mặt, nắm lấy đối phương cổ áo liền lớn tiếng hỏi: "Nói! Cửa cung phương hướng tại bên nào?"

"Cứu mạng à ——! Có thích khách ——!" Nô bộc bất thành linh nhìn thấy một cái đại mập Bạch Viên, đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mình, hắn nhất thời liền dọa đến quát to lên.

"Con em người ——! Tiểu tử người có loại ——!" Ngô Không vừa nhìn cách đó không xa bọn thị vệ, gương mặt múa vuốt liền hướng về hắn xông lại, hắn lập tức nổi trận lôi đình mắng to hai câu về sau, buông ra nô bộc, dẫn theo gậy ánh sáng liền hướng phía bọn thị vệ xông tới.

Lúc này Ngô Không là hai mét mập vượn bản, cho nên những thị vệ này căn bản cũng không biết hắn, đó là đương nhiên cũng liền không khả năng sẽ đối với hắn lưu thủ.

Ngược lại Ngô Không bởi vì không muốn giết người, cũng từ cho rằng mình đã là cao thủ, thu thập này mười lăm tên thị vệ dễ như trở bàn tay, liền không có sử dụng năng lực chính mình.

Mười lăm tên xông lại thị vệ, trong nháy mắt liền biến thành dài ba mét Mặc Ngọc đường lang, khuỷu tay Lục Thập trận Răng cưa đại câu đao, trực tiếp liền hướng phía Ngô Không toàn thân cao thấp, hung hăng chém liền đi qua.

Bốn phương tám hướng cũng là khuỷu tay đao quang, Ngô Không mang theo cây gậy tại chỗ nhất chuyển, liền đem dài trăm thước côn cương vung vẩy một vòng, đánh bay 13 chỉ đường lang về sau, sau cùng hai cái nhảy dựng lên công kích đại đường lang, một cái phía trước một cái ở phía sau, hung hăng liền đem tám thanh Răng cưa đại câu đao, bổ về phía Ngô Không đầu.

Lúc này Ngô Không đã tới không kịp ngăn cản, vạn bất đắc dĩ phía dưới, hắn đành phải lần thứ ba phát động năng lực.

"Cút người trướng đi ——!" Phần nô Nhất Côn đánh bay hai cái đường lang về sau, Ngô Không liền kiên trì hướng về phía trước tiếp tục chạy trốn.

Tại ba phút thời gian muốn sử dụng hết thời điểm, hắn vụt một chút liền chui lên một cây đại thụ đỉnh đầu, trốn ở trong bụi cây vụng trộm quan sát.

Lâm Giang cung cảnh báo đã gõ vang, sở hữu thị vệ cũng bắt đầu nhanh chóng hành động, mấy ngàn con Mặc Ngọc đường lang trực tiếp trùng vân tiêu, cấp tốc tại Lâm Giang cung phía trên xoay quanh điều tra.

Bốn cái phi tường đường lang phát hiện Ngô Không về sau, tựa như bốn cái giận dữ tên, trực tiếp liền roi chạy không tài hướng về, có trước có sau hướng về hắn cắt chém tới.

Ngô Không trốn ở trên cây vừa nhìn thấy nơi xa Đại Giang, hắn liền lập tức mỉm cười phát động kỹ năng, đón lấy một màn, trực tiếp đem hắn dọa sợ tại ngọn cây.

Một cái đại đường lang bỗng dưng liền xuất hiện tại bên cạnh hắn, cái kia thanh Răng cưa đại câu lưỡi đao lưỡi đao, cách hắn cổ, vền vền không đến mười centimet mà thôi!

Đây cũng chính là Ngô Không vận khí cực kỳ tốt, vừa vận nhưng vào lúc này phát động kỹ năng, nếu như chậm thêm cho dù là một Đinh Đinh một chút lời nói, hắn liền trực tiếp đầu một nơi thân một nẻo.

"Ta dựa vào ——! Có cần hay không ác như vậy à ——!" Ngô Không hung hăng cho đối phương một quyền về sau, liền mau từ trên cây nhảy xuống, sau đó liền nhanh chóng hướng về Đại Vận Hà chạy tới.

Ngay tại Ngô Không vừa vượt qua thành cung, nhảy đến ngoài cung thời điểm, hắn lần thứ tư năng lực cũng đồng thời hao hết thời gian.

Vì phòng ngừa ngoài ý muốn phát sinh, Ngô Không trong nháy mắt liền khởi động một lần cuối cùng năng lực, hắn chạy đến mép nước về sau, phù phù

một chút liền nhảy vào trong nước.

Đệ Tam Chương: Cáo mượn oai Hổ

Lãnh Yên cùng u chạy, là lệ thuộc vào đại vị đế quốc giáo phong quân đoàn, hai tên đỉnh phong thám báo.

Bọn họ tại đêm qua, nhận được một hạng điều tra Thẳng Thiên Thành Phòng ngự tình huống nhiệm vụ về sau, liền dẫn thủ hạ 20 tên huynh đệ, hóa thân thành Kim Sóc Ma Phong cấp tốc hành động.

Đối với cái này nhiệm vụ, hai người bọn họ Đồ cảm thấy thật sự là quá đơn giản, rất dễ dàng, cũng chính là vòng quanh Thẳng Thiên thành bay vài vòng sự tình mà thôi, đã an toàn lại thoải mái, hoàn toàn cũng là dạo chơi ngoại thành cấp bậc nhiệm vụ.

"Lão Thuốc, ta dứt khoát chạm vào trong hoàng cung, trận tiểu hoàng đế kia trực tiếp cho trời đi được. Dù sao phương nam cũng không thể lại có lợi hại gì Không Quân, người nói kiểu gì?" U chạy chi chi kêu, dùng trùng lời nói đối với bên cạnh phi tường Lãnh Yên hỏi.

Lãnh Yên một bên đón thấu xương Storm phi tường, vừa hướng chiến hữu đáp: "Người kế hoạch đoán chừng là không làm được. Ta nghe nói Túc Vệ Võ Sĩ quý bí khó dò, bọn họ thời thời khắc khắc Đồ giấu ở hoàng đế bên người. Nếu như chúng ta bại lộ lời nói, chẳng phải là hồng cát tiến đại sự? Chúng ta vẫn là bà ngoại Thực. . . ." Hắn đang giảng ở đây thời điểm, một đầu cực nhanh hắc sắc ảo ảnh, đột nhiên liền từ hắc phía trên vút qua.

Chờ u chạy lấy lại tinh thần, lại nhìn hảo hữu thời điểm, Lãnh Yên toàn bộ thân thể bất thành linh một chia làm hai, hướng về mặt đất cấp tốc rơi xuống.

"Lão Thuốc ——! Định tập ——!" U chạy vừa hô to một tiếng, liền bị đầu thứ hai hắc sắc ảo ảnh trực tiếp cho cắt thành tứ tiết.

Cùng lúc đó, cái này chỉ còn lại hai mươi người Thám Báo Tiểu Đội, trong nháy mắt liền bị mười tám đầu cực nhanh hắc sắc ảo ảnh, lập tức giết chỉ còn lại hai người.

Chờ hai cái này dài hơn hai mét Kim Sóc Ma Phong lấy lại tinh thần thời điểm, rờn rã bốn mươi tám cái cùng bóng đêm cơ hồ hòa làm một thể Mặc Ngọc đường lang, đã đem bọn họ cho đoàn đoàn bao vây đứng lên.

Hai giờ về sau, Vương Tinh đan, chiến lãng các loại hơn mười vị Vũ Tướng, cùng nhau tụ tại Thẳng Thiên trên điện bắt đầu hội nghị khẩn cấp.

"Tình huống chính là như vậy, từ là cát lãnh Bình năm vạn đã hướng chúng ta công tới. Hòa hay chiến, tất cả mọi người nói một chút đi." Vương Tinh đan không vội không chậm kể xong về sau, liền lẳng lẳng chờ đợi mọi người ý kiến.

Trừ năm tên Vũ Tướng mãnh liệt phản đối cùng đại vị quan hệ ngoại giao chiến bên ngoài, lấy chiến lãng cầm đầu hắc Vũ Tướng, Đồ biểu thị nhất định phải đánh, với lại nhất định phải thừa dịp trời tối, Mặc Ngọc đường lang chiến lực mạnh nhất thời điểm, nhanh chóng hướng về đối phương phát động đột tập, nhất cử ăn hết từ là cát năm vạn binh mã.

"Đại vị quốc Hùng Bình trăm vạn, từ là cát lần này tấn công Thẳng Thiên thành, mục tiêu tất nhiên không phải là chúng ta. Tiên án binh bất động đi, nếu như bọn họ ngày mai không biết điều lời nói, động thủ lần nữa cũng không muộn. A lãng, người phái người trận này hai cái thám báo thả đi. Tối nay toàn quân đề phòng, cứ như vậy." Vương Tinh đan kể xong về sau, liền trực tiếp đứng dậy rời đi tại đây.

Wương Tinh đan cho rằng nếu như giống như từ là cát đàm phán lời nói, đối phương hơn phân nửa liền sẽ triệt binh trở về phương bắc, dạng này hòa bình phương thức giải quyết, là có thể đạt được hai nhà nhất trí tán đồng.

Đương nhiên, thật đánh lời nói hắc cũng là không sợ, bất quá bây giờ thiên hạ tình thế vi diệu, rút giây động rùng, nếu như không có suy nghĩ chu toàn lời nói, là tuyệt đối không thể tùy tiện khai chiến.

Hắn nghĩ như vậy cũng không phải sai, nhưng là, Vương Tinh đan căn bản cũng không hiểu biết, từ là cát đến là dạng gì nhân vật, cho nên, hắn muốn dàn xếp ôn hòa ý nghĩ, là nhất định không làm được.

Từ là cát Lúc này đã biết Thẳng Thiên đối chủ, cũng biết đồ Phúc Uy Lúc này địa bàn mà bạo tăng, binh uy đang thịnh, nhưng là, hắn cuối cùng vẫn quyết định từ lão hồ miệng bên trong nhổ răng, nhất định phải cảm xuống Thẳng Thiên!

Ánh mắt của hắn cho tới bây giờ cũng là toàn bộ phương nam, căn bản cũng không là đồ Phúc Uy đoạn đường này Quân Phiệt.

Tuy nhiên Lúc này tấn công Thẳng Thiên thành tất nhiên là tổn thất nặng nề, nhưng là, nếu như chờ đến đồ Phúc Uy hoàn toàn trận địa bàn toàn bộ tiêu tán hóa, đến lúc kia, đối phương cũng là đại vị đế quốc phương nam họa lớn trong lòng.

Đến lúc kia lại nói chuyện, quân đội thương vong số lượng, tất nhiên sẽ vượt xa hiện tại mấy lần, cho nên, dù là cũng là giống như đối phương liều cái lương bại câu thương, chỉ cần có thể đoạt lấy tiến công phương nam Lô Cốt, từ là cát vô luận như thế nào cũng là sẽ không tiếc.

Ngày thứ hai bốn giờ chiều, từ là cát cùng đơn dừng cảm nhịp tim dẫn 10 vạn binh mã, trực tiếp liền đến đến Thẳng Thiên Thành Bắc môn.

Xây dựng cơ sở tạm thời về sau, từ là cát phái người tại hai quân chính giữa, dựng một cái màu trắng màn chòi hóng mát, sau đó liền phái đơn dừng cảm tâm đến thành môn truyền lời.

"Đại vị đế quốc giáo phong quân đoàn trưởng đơn dừng cảm lòng đang này ——! Nhà ta đại soái cho mời Vương Tinh đan tướng quân ra khỏi thành

thường thức trà ——! Không biết Vương Tướng Quân có dám ——!" Đôn dừng cảm tâm lẻ loi một mình cười ngửa đi vào Bắc Môn, ngẩng đầu la lớn.

"Tất nhiên cát tiến có này nhả hứng, ta Vương mẫu người tất nhiên là cam nguyện phụng bồi, dẫn đường a ——!" Vương Tinh đan đứng ở trên thành lâu sau khi nói xong, liền trực tiếp nhảy xuống thành lâu, vững vàng đứng ở đôn dừng cảm tâm trước mặt.

Đôn dừng cảm tâm dò xét một chút vị này Anh Tuấn thanh niên tướng quân, liền quay đầu ngựa lại hướng về phía trước ngoài ngàn mét chòi hóng mát chậm rãi đi đến.

"Nghe qua Vương Tướng Quân đại danh, hôm nay gặp mặt quả nhiên là danh bất hư truyền, mời vào bên trong." Từ là cát đứng tại chòi hóng mát cửa ra vào, mỉm cười đối với Vương Tinh đan nói ra.

"Cát tiến nói quá lời, ngài tại là Dương Thành tập kích bất ngờ vương sĩ hướng, Nhất Chiến Công Thành, uy chấn hưng Tứ Hải, ngài mới thật sự là hào kiệt! Ta tuy nhiên chỉ là có tiếng không có miếng mà thôi. Cát tiến tự mình dẫn đại quân tới ta Thắng Thiên, đó chính là khách, ngài mời vào bên trong." Vương Tinh đan nhìn xem từ là cát, đồng dạng hơi vừa cười vừa nói.

Hai người người nhìn ta, ta nhìn người, ai cũng không có xô dịch một bước, đón lấy, hai người đồng thời cười ha ha đứng lên, cùng đi tiến vào chòi hóng mát bên trong.

Đôn dừng cảm tâm gặp bọn họ Đôn tiến vào chòi hóng mát, liền đánh ngựa hướng về nhà mình Doanh Trại chạy tới.

Cùng lúc đó, một cái toàn thân vô cùng bản viên cầu Bạch Viên, cũng từ biên giới chiến trường một mảnh cỏ dại bên trong, đảo mắt nhìn Viễn Phương toà kia chòi hóng mát.

"Còn tốt còn tốt, ta gắng sức đuổi theo rốt cục gặp phải. Gia thi quả nhiên là có đảm lượng! Dám tại hai quân trước trận, giống như Vương Tinh đan chuyện trò vui vẻ, thật sự là mạnh hơn ta quá nhiều. Làm sao bây giờ đâu? Ta hiện tại đến là ra hay không ra đâu? Vạn nhất ta nếu là ra ngoài lời nói, nói không chừng liền phá hư Gia thi đàm phán. Làm sao bây giờ đâu?" Loại này phong cách đáng người, loại này mơ hồ ánh mắt, đó là đương nhiên cũng là Ngô Không không thể nghi ngờ.

Hắn phong trần mệt mỏi ngay cả chạy hơn hai mươi giờ, cuối cùng tại hai quân trước khi đại chiến, chạy về Thắng Thiên dưới thành, đáng tiếc là, hắn cái gì cũng không biết, ánh mắt hiện tại quả là là không tốt, trận từ là cát xem thành Tinh Gia Thi, liền dẫn độn coi là, Lúc này đồ Phúc Uy chỉ là vừa đến Thắng Thiên thành, song phương cũng đều không có đánh qua.

Cho nên, Ngô Không ghé vào bên trong đồng cỏ, luôn luôn buồn rầu tự hỏi, mình tới có nên hay không hiện thân, cũng cùng theo một lúc trốn lẫn một chút.

Hắn tại chòi hóng mát bên ngoài tự hỏi, Vương Tinh đan, từ là cát, tại chòi hóng mát bên trong không nói một lời tất cả đều cúi đầu thường thức trà, cũng đều nhanh chóng chuyển động chính mình đầu óc, luôn luôn kiên nhẫn đau khổ tự hỏi.

"Cát tiến, Lưỡng Hồ Tương Tranh, Tất Hữu Nhất Thương, huống chi ngao cò đánh nhau dù sao là ngư ông đắc lợi. Thắng Thiên thành bây giờ đã bị Quân Ta cầm xuống, chúng ta hai nhà nhân cơ hội này bắt tay giảng hòa, nắm tay lại tới một nam một bắc dẹp yên thiên hạ, chẳng phải sung sướng? Không biết ngài ý như thế nào?" Vương Tinh đan thấy đối phương cũng kiên nhẫn cúi đầu thường thức trà, nửa ngày cũng không nói một lời, hắn ở trong lòng sau khi thở dài, cũng chỉ phải đầu tiên mở miệng nói ra.

Từ là cát thấy đối phương cuối cùng mở miệng trước, hắn liền mỉm cười đặt chén trà xuống, chậm rãi mở miệng đáp.

"Có thể à, Vương Tướng Quân nói không tệ, ta cũng là ý tứ này. Thiên hạ hôm nay tuy nói là chư hầu cát cứ, Tứ Hải phân tranh, nhưng toàn bộ U Châu sẽ phải bị Lý Đường hoàn toàn cầm xuống. Hai chúng ta Gia liên thủ chia đều Chức Châu, cùng chống chọi với Lý Đường, mới là duy nhất thượng sách. Vương Tướng Quân, ngài nói có lý à." Từ là cát mây trôi nước chảy nói như thế một phen đi ra.

Wương Tinh đan nghe xong lời này về sau, hắn nhất thời liền giật mình, mau đuổi theo hỏi: "Cát tiến nói thật, chẳng lẽ U Châu phát sinh cái đại sự gì, đến mức phong vân đột biến sao?"

Từ là cát thấy đối phương bị chính mình hù dọa, hắn nhất thời tâm lý mừng rỡ, thế là sâu mi khó kiểm uể oải giảng đạo: "Ai . . . , Lý Quỷ tâm nhìn hạn hẹp, tự hủy Vạn Lý Trường Thành, giết chính mình Mưu Chủ Lương nếu. Tiết cự tuy nhiên uy chấn U Châu, nhìn thêm thượng thiên hạ, nhưng . . . , trời cao đồ kỵ anh tài à, hắn đã bệnh chết. Ai ——! Lý Đường vận khí tốt à!"

Wương Tinh đan nghe được cái này Lương thi tin tức về sau, đầu hắn ông một chút, tại chỗ liền bị trực tiếp chấn động ngốc ở nơi đó!

Nếu như sự tình thật sự là lời như vậy, trong lòng của hắn rõ ràng biết, nếu không bao lâu thời gian, Lý Đường tuyệt đối sẽ bình định toàn bộ U Châu, trào lên đỉnh thiên hạ đệ nhất chư hầu tám kia bảo tọa.

Chương 4 :: Võ lực giải quyết

Hiện tại thiên hạ đại thế sẽ hoàn toàn rõ ràng, Lý uyên độc chiếm đại tuệ để quốc một nửa cương thổ, nếu như bây giờ không tranh thủ thời gian phát triển lớn mạnh chính mình lời nói, vậy thì thật sự là chỉ có thể chờ đợi chết.

Lúc đầu Vương Tinh đan Thực cũng không phải rất xem trọng lần này gặp mặt, hấn chẳng qua là ôm không thể đồng ý liền đánh tâm tính, tới giống như từ là cát gặp một lần a.

Nhưng là, hiện tại hấn đối với lần này gặp mặt coi trọng trình độ, là trực tiếp trong lòng lặn qua lặn lại hướng lên tăng trưởng, chân tâm thực ý là muốn giống như đối phương nói một chút hợp tác.

"Cát tiến, tất nhiên chúng ta song phương Đô có ý liên hợp, như vậy. . ., có thể hay không xin ngài chờ lâu nửa ngày. Nhà ta quân sư Lý bách diệu lập tức tới ngay Thăng Thiên, đến lúc đó, người ta song phương lại làm nói chuyện, được chứ?" Vương Tinh đan nho nhã lễ độ đối với từ là cát giảng đạo.

"Hành a, Quân Ta trải qua liên tục khổ chiến, lúc này mới tới chỗ này. Phương bác tám quận, cũng còn có rất nhiều chuyện cần ta đi xử lý, ta cái này lãnh Binh trở lại. Nếu như Lý bách diệu quân sư đến lời nói, Vương Tướng Quân đến lúc đó thông báo ta một tiếng, ta tất nhiên ra roi thúc ngựa đuổi tới Thăng Thiên." Từ là cát mỉm cười đối với Vương Tinh đan bảo đảm nói.

Vương Tinh đan nghe xong đối phương muốn triệt binh rồi đi, hấn nhất thời liền đem một điểm cuối cùng mà cảnh giác, hoàn toàn cũng đem thả hạ xuống, hiện tại cái kia đàm luận cũng đều đã nói xong, lại chờ đợi tại loại này địa phương rách nát uống trà, đã hoàn toàn không có một chút mà tất yếu.

Thế là, Vương Tinh đan trần trà sau khi uống xong, lại tùy tiện giống như từ là cát trò chuyện hai câu, liền đứng dậy cáo từ chuẩn bị trở về thành.

Từ là cát gặp Vương Tinh đan bên trên chính mình kế hoạch lớn, còn ngốc vu vu ngây thơ không biết, hấn liền cường chế trong lòng mình cảm giác hưng phấn, trên mặt lấy mỉm cười đứng dậy tiễn đưa đối phương rồi đi.

Ngay tại hai người còn có một bước muốn bước ra chòi hóng mát thời điểm, Vương Tinh đan cúi đầu trầm tư một chút, liền có chút không có ý tứ nói ra: "Cát tiến, nghĩa phụ ta cùng đại tuệ có thù không đội trời chung, ngài có thể trận tù binh đến những cái kia đại tuệ quan viên, giao cho ta phương tới xử trí đâu?" Hấn nghe đối phương nói liên tục ác chiến, liền cho rằng từ là cát hấn là dụng phải Tinh Gia Thi, đồng thời trận đối phương cho diệt, cho nên liền mở miệng giống như đối phương thương lượng.

Nhưng vấn đề là, từ là cát dọc theo con đường này xuôi gió xuôi nước, căn bản là một cảm đều không có đánh qua, trong tay hấn lại làm sao có khả năng sẽ có nửa cái tù binh đâu?

Từ là cát coi là đối phương nói tới tù binh, là mình ven đường gặp được những hỗn tạp đó mà bộ đội, Vương Tinh đan hiện tại là đang thử thăm dò chính mình, hấn liền tức nước đáp: "Ai, Vương Huỳnh có chỗ không biết, thù hạ ta Võ Sĩ thật sự là quá ác, bọn họ đã đem những tù binh kia Đô cho giết sạch."

Vương Tinh đan nghe xong lời này, hấn nhất thời liền biết đối phương tuyệt đối là đang nói láo, chỉ là trong hoàng cung Tàn Phi nô bộc, còn kém không có bao nhiêu mười vạn người, nếu như lại tính cả quan viên gia thuộc người nhà loại hình, vậy tuyệt đối thì càng nhiều.

Những người này căn bản cũng không có thể sẽ trên chiến trường, cho nên bị bắt về sau hấn là sẽ không chết, hiện tại từ là cát nói thù hạ giết mười mấy vạn tù binh, cái này sao có thể đâu? Chẳng lẽ đại vị Võ Sĩ cũng là Sát Nhân Cuồng Ma sao? Từ là cát hoàn toàn liền có thể trực tiếp cự tuyệt, hấn vì sao muốn nói loại này nói láo đâu?

Càng nghĩ Vương Tinh đan càng cảm thấy không đúng, càng nghĩ hấn liền càng cảm thấy trong này, có vấn đề rất lớn!

"Cát tiến, ngài vừa rồi nói phương bác tám quận, không biết cụ thể là chỉ chỗ nào?" Vương Tinh đan cường chế chính mình cảm giận ngất trời, bình tĩnh nhìn xem từ là cát hai mắt, nhẹ nhàng hỏi.

"Không may, vẫn là để hấn cho kịp phản ứng." Nghĩ đến đây, từ là cát mỉm cười đáp.

"Quân Ta đi qua liên tục khổ chiến, Thăng Thiên thành phía bắc tám cái quận, bây giờ đều đã bị Quân Ta tướng sĩ đánh xuống. Chúng ta hai nhà từ nay về sau, lợi dụng Thăng Thiên thành làm ranh giới, cùng nhau dặt tay chia đều Chước Châu. Không biết Vương Tướng Quân ý như thế nào?" Dù sao Vương Tinh đan Đô kịp phản ứng, từ là cát cũng liền không có ý định lại che giấu.

Hấn trực tiếp liền thừa nhận chính mình, muốn chiếm đoạt tám quận Thổ Địa lớn mật ý đồ.

Cũng may Vương Tinh đan kịp phản ứng, nếu như hấn đàn động u mê rồi đi nơi này, chẳng khác nào là trực tiếp thừa nhận đối phương tiếp quản tám quận Thổ Địa sự thật, nói như vậy, hấn coi như thật bị đối phương cho hoàn toàn hớ chết.

Từ là cát một đường dẫn mười vạn đại quân tới, một cảm đều không có đánh, liền trực tiếp xảo trá tám cái quận Thổ Địa, loại này không đánh mà thắng chuyện thật tốt, từ là cát đương nhiên là nhất định phải thử một chút.

Đáng tiếc, đối thủ tuy nhiên nhất thời chủ quan hơi kém mức lừa, nhưng đến chuyện này cũng không có biến thành.

"Nhất định nhất định phải như thế không thể sao?" Vương Tinh đan lạnh lùng nhìn xem từ là cát, sau khi nói xong hắn liền chuẩn bị đi trở về trực tiếp đánh.

Loại này một chút Đô không thực tế minh hữu, thật sự là không cần cũng được, dù sao không phải liền là đánh nha, ai sợ ai à?

Từ là cát ngẩng đầu cười một chút, chậm rãi nói ra: "Ta đại vị đế quốc tuy nói có Hùng Binh trăm vạn, nhưng cũng không muốn tùy tiện tổn binh hao tướng. Vương Tướng Quân nói một chút cũng không tệ, mọi việc dĩ Hòa vi Quý, đương nhiên là nhất định phải như thế." Có thể không đánh mà thắng cầm xuống tám quận Thổ Địa, đó là đương nhiên là phi thường có lời, cho nên, từ là cát nhất định phải Lượng sáng lên bấp thịt, sau cùng cố gắng một chút, thử uy hiếp một chút đối phương.

"Cáo từ!" Vương Tinh đan cái gì nói nhảm cũng không nói, đứng dậy phát ổng tay áo một cái trực tiếp liền đi ra ngoài.

Từ là cát nhìn đối phương đi xa bóng lưng, hắn mỉm cười một lúc sau, liền thần sắc khoan thai cũng rời đi nơi này.

Hai người cơ hồ liền trong cùng một lúc, Đô trở lại chính mình trong đại bản doanh, đón lấy, chín vạn giáo phong quân đoàn cùng tám vạn thang đao quân đoàn, cũng cơ hồ liền trong cùng một lúc, cùng một chỗ che khuất bầu trời, đồng thời bay về phía Cao Không Chi Trung.

Cái này hai chi danh chấn Thiên Hạ cường đại quân đoàn, cơ hồ trong một chớp mắt liền trực tiếp giao sát đến cùng một chỗ.

Lúc bắt đầu đội, Đan Binh Tác Chiến năng lực xuất sắc Mặc Ngọc đường lang, mượn phi hành tốc độ cao công kích tốc độ, thường thường một cái lao nhanh, liền có thể nương tựa theo chính mình Răng cưa câu đao, tại lướt qua mấy tên giáo phong đồng thời, liền trực tiếp trận những địch nhân này cho cát thành vài đoạn.

Thế nhưng là, lập tức tình thế liền trực tiếp phát sinh đảo ngược, giáo phong cùng giáo phong ở giữa câu thông năng lực, thật sự là cường đại đến làm cho người trợn mắt cứng lưỡi, toàn bộ giáo phong quân đoàn cùng tiến cùng lui, cùng công cùng thủ, dù là cũng là chia từng cái tiểu đội, cũng vẫn như cũ có thể hoàn mỹ phối hợp toàn bộ quân đoàn tiến công.

Mặc Ngọc đường lang phạm vi công kích, bị toàn bộ giáo phong quân đoàn liên tục áp súc, làm thang đao quân đoàn đình chỉ xung phong, chuẩn bị bắt đầu múa đao bổ chặt thời điểm, lập tức liền hoàn toàn bị kịch.

Thường thường ngay tại Mặc Ngọc đường lang chuẩn bị đánh chết phía trước giáo phong thời điểm, không biết từ nơi nào, liền trực tiếp xuất hiện một đồng giáo phong, bọn họ lợi dụng phần đuôi thật dài giáo lưỡi đao, đối cái này không may đường lang một trận đâm loạn về sau, liền cùng một chỗ hướng về dưới một mục tiêu bay đi.

Kim Sóc Ma Phong lợi dụng vô cùng hoàn mỹ phối hợp, Sử từng con đường lang rơi xuống trong mây, không nóng không lạnh liền giết chết số lớn địch nhân, đánh tới lúc này, song phương tổn thất tỉ lệ, trực tiếp phát sinh cự đại nghịch chuyển.

Lúc này một cái Mặc Ngọc đường lang, dù là cũng là muốn giống như đối phương đồng quy vu tận, đều đã phi thường khó mà làm đến, ngăn ngại năm phút đồng hồ thời gian, hai vạn Kim Sóc Ma Phong cùng hai vạn Mặc Ngọc đường lang, liền cùng một chỗ hóa thành huyết vũ, từ bên trên bầu trời rơi xuống.

Đương nhiên, lấy hiện tại tình thế phát triển tiếp, giáo phong quân đoàn dù cho sau cùng tổn thất nặng nề, cũng tất sẽ là sống sót duy nhất bên thắng.

Ngộ Không trốn ở trong bụi cỏ, chán động không gì sánh nổi nhìn qua không trung kịch liệt chém giết, hắn tuy nhiên không biết vì sao Thắng Thiên trong thành, sẽ có nhiều như vậy Mặc Ngọc đường lang, mà đồ Phúc Uy trong quân đội xuất hiện một đồng khủng bố ong mật, nhưng hắn cũng không đoái hoài những thứ này.

Ngay tại Ngộ Không muốn lao ra bụi cỏ, lập tức làm những gì ngăn cản chiến tranh thời điểm, Thắng Thiên Thành Bắc môn cùng từ là cát Đại Doanh cửa trại, cùng một chỗ đồng thời mở ra, hai cái Kinh Khủng quân đoàn sát khí ngập trời hướng về đối diện địch quân, không muốn sống xông tới giết.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5 :: Bạch Viên cầm Tướng

Từ là cát một vạn Ảnh giả Hồ Quân đoàn, Vương Tinh đan ba vạn Tinh ngạc quân đoàn, cộng đồng tại một vạn con Phong Ảnh Ma Hồ cùng ba vạn con

Thủy Thổ Ma ngạc dẫn dắt phía dưới, đồng thời từ riêng phần mình trong đại bản doanh lao ra, thẳng tiến không lùi hướng về đối diện địch nhân, khởi xướng không muốn sống đáng sợ xung phong.

Ngô Không vừa nhìn thấy loại tình huống này, hấn liền rút cuộc Cố chẳng phải nhiều, phát động chính mình đứng im thời gian năng lực về sau, liền nhanh chóng xông vào phía trước chiến trường.

Lúc này, Ảnh giả Hồ Quân đoàn cùng Tinh ngạc quân đoàn khoảng cách, vền vền chỉ có hơn ba trăm mét xa, mắt thấy song phương lập tức liền muốn đụng thành một đoàn, lúc này, toàn bộ thiên địa tại một trong một chớp mắt hoàn toàn tĩnh lại.

Ngô Không một người tại đứng im trên chiến trường chạy vội, hấn đầu tiên vây quanh Thủy Thổ Ma ngạc hậu phương, đi vào Vương Tinh đan trước mặt.

Chiếu vào Vương Tinh đan trên mặt, hung hăng cho đối phương một quyền về sau, Ngô Không liền trực tiếp phong kín Vương Tinh đan toàn thân huyết vị, sau đó, hấn nâng lên Vương Tinh đan liền hướng phía đối diện chạy tới.

Làm xong những này, thời gian đại khái quá khứ có ba phút tả hữu.

Ngô Không bản ý, là trực tiếp trận Vương Tinh đan tù binh, sau đó khiến cho Tinh Gia Thi có thể thắng được thắng lợi, một lần nữa đoạt lại Thắng Thiên thành.

Không sai, hấn coi là song phương đã đánh qua một cầm, Tinh Gia Thi làm trọng đoạt Thắng Thiên thành, liền không biết từ chỗ nào cả nhiều như vậy kỳ quái Võ Sĩ, phát động lần thứ hai đại chiến.

Bằng không lời nói, tình huống bây giờ giải thích thế nào, cho nên nói, Vương Tinh đan đối diện Linh Quân Nhân Vật, tất nhiên cũng là Tinh Gia Thi không thể nghi ngờ.

Làm Ngô Không khiêng Vương Tinh đan vòng qua Phong Ảnh Ma Hồ, vui mừng hơn hử đi vào huynh đệ trước mặt thì hấn trong nháy mắt liền trực tiếp mọng ép!

"Ta dựa vào à ——! Tiểu tử nguoi mẹ hấn là ai ——! Cái này mẹ hấn là tình huống như thế nào ——!" Ngô Không vừa sợ vừa giận hét lớn một tiếng về sau, cả tòa chiến trường trong nháy mắt liền một lần nữa động.

Ngô Không khiêng Vương Tinh đan, chỉ kém một Đinh Đinh một chút, liền bị lao vút tuấn mã cho thực sự thành thịt nát, cũng may hấn kịp thời phát động năng lực chính mình.

"Cái này mẹ hấn nhưng làm sao bây giờ? Tiểu tử này giống như Gia thi, đoán chừng một chút quan hệ cũng sẽ không có. Ta dựa vào à! Không nghĩ, không nghĩ, nhớ tới liên phiền muộn, ta Tiên ngăn cản chiến tranh." Ngô Không tức giận làm bầm vài câu về sau, liền tới đến từ là cát bên cạnh.

Làm theo vẫn là Tiên hung hăng cho đối phương một quyền, phát tiết xong chính mình oán khí về sau, liền phong kín đối phương toàn thân huyết vị, đón lấy, Ngô Không liền bên trái khiêng từ là cát, bên phải khiêng Vương Tinh đan, uốn éo cái mông nhanh chóng chạy đến chiến trường chính giữa.

Lúc này, lần thứ hai năng lực thời gian sử dụng, còn thừa lại hai phút đồng hồ tả hữu.

"Làm sao bây giờ đâu? Ta làm như vậy lời nói, có phải hay không quá hiểm một chút đâu? Vạn nhất bọn họ làm cho hôn mê đầu không nhìn thấy ta, vậy ta không phải liên mẹ hấn chết chắc? Ai nha! Thật sự là phiền phức chết! Cứ làm như thế!" Ngô Không một tay nâng cánh tay, một tay nâng hàm dưới, nhìn xem mặt đất Lượng viên đại tướng ngấm lại về sau, hấn cuối cùng cắn răng một cái giậm chân một cái quyết định chơi trận lớn.

Thế là, Ngô Không đến gấp cả lưng, một tay bắt lấy từ là cát phần gáy bộ, tay kia bắt lấy Vương Tinh đan phần gáy bộ, như cái Thánh giá một dạng, liền đứng dậy trận chính mình hai tay bình thân ra.

Từ là cát khuôn mặt đối với hướng về bộ hạ mình, Vương Tinh đan khuôn mặt cũng đối hướng về bộ hạ mình, Ngô Không gấp nhũu mảy trần vừa nhắm mắt, liền cúi đầu xuống giải trừ năng lực chính mình.

Trong một chớp mắt, cả tòa chiến trường lại một lần nữa phảng phất Đại Địa Chấn giống như, Vạn Thú chạy như điên rồng giận, dữ dần động.

Hai trăm mét, một trăm mét, tám mươi mét, năm mươi mét. . . , Ngô Không lập tức lấy chính mình tù binh, cúi đầu, gát gao cắn chặt hàm răng, chờ đợi lấy kết quả cuối cùng.

Ngay tại khoảng cách song phương chỉ còn lại hơn hai mươi mét xa, Ngô Không đã nhìn không được, muốn sử dụng lần thứ ba năng lực thời điểm, bốn vạn con Ma Binh cùng bốn vạn tên kỵ sĩ, cuối cùng đồng thời dừng lại chính mình cước bộ, không còn dám hướng về phía trước đi trên một bước.

Ngô Không Lúc này cũng đã gần muốn sợ phát niệu, còn kém một chút, tí xiu mà thôi, hấn khả năng cũng bởi vì không kịp phát động năng lực, mà bị bốn vạn con Ma Binh trực tiếp đụng thành bột phấn.

Cũng may Ảnh giả hồ Võ Sĩ cùng Tinh ngạc Võ Sĩ, cũng là chân chính tinh nhuệ Võ Sĩ, kỹ thuật kia, này nhân lực thật là không phải loạn đóng, bọn họ cuối cùng đồng thời dừng bước lại.

"Uống a ——! Còn dám tiến lên một bước, ta giết chết hai người bọn họ ——!" Ngô Không trợn trừng lấy chính mình hai mắt, ngửa mặt lên trời gào to lấy phát tiết lấy chính mình vừa rồi hoảng sợ.

Một vạn Phong Ảnh Ma Hồ cùng ba vạn thổ tổ ngạc ngư, đồng thời nhìn thấy lão đại của mình, không khỏi điều bị một cái viên cầu Bạch Viên dẫn theo, xuất hiện tại chiến trường chính giữa, bọn họ nhao nhao tránh ra từng cái thông đạo, Sử chính mình trong quân đoàn những tướng lĩnh kia, nhanh chóng đi lên phía trước giải quyết việc này.

Trên bầu trời, Lúc này đã chém giết lẫn nhau ròng rã hơn năm phút, chết sắp tới có hơn năm vạn người hai đại quân đoàn, cũng đồng thời chú ý tới mặt đất dị thường.

Đơn dừng cảm tâm nhân lực phi phạm, vừa nhìn thấy bằng hữu của mình rơi xuống một cái mập mạp Bạch Viên trong tay, hân lúc này liền trong lòng ra lệnh, Sử toàn bộ quân đoàn nhanh chóng thoát khỏi đối phương vây dựa, sau đó hân liền cấp tốc vọt tới trên mặt đất, trong nháy mắt một lần nữa hóa thành nhân hình, đối Ngô Không hết lớn.

"Người cái này đáng chết Nghiệt Súc ——! Mau đem người buông ra ——!" Đơn dừng cảm tâm tuy nhiên lửa giận ngút trời, nhưng lại không dám làm ầu, sợ Ngô Không bóp gãy hảo hữu cổ.

Nhưng là, chiến lằng cái này to gan lớn mật gia hòa, liền so với hân bạo lực rất rất nhiều!

Chiến lằng tại giáo phong quân đoàn thối lui trong nháy mắt, cũng chỉ chi hô to hiệu lệnh toàn quân đình chỉ tiến công, tiếp theo không nói hai lời giơ lên chính mình câu đao, hân liền trực tiếp cấp tốc lao xuống lấy từ trên trời giáng xuống, chiếu vào Ngô Không cánh tay phải cùng đầu liền ngoan độc cắt đi qua.

Ngô Không lập tức lấy hai đầu đại hân, thật sự là một mối không được, cho nên hân liền chuẩn bị trận hai người để dưới đất, sau đó chính mình ngồi xuống giống như đối phương thật tốt tâm sự.

Hân bên này vừa đến gặp cả lưng, đang chuẩn bị trận tù binh để dưới đất thời điểm, một trận kịch liệt cuồng phong, oanh một chút liền dán vào đầu hân da, trực tiếp quét qua mà qua.

Ngô Không mờ mịt ngẩng đầu nhìn về phía Viễn Phương, khi hân nhìn thấy đầu kia nhất phi trùng thiên hắc ảnh, mình bạch vừa rồi mình tới tao ngộ lúc nào, hân bị dọa đến đặt mộng liền ngồi dưới đất.

"Người mẹ nó lại dám đánh lên ta ——! Người đây là chuẩn bị, bức ta giết con tin mà sao ——!" Ngô Không phẫn nộ rống một câu về sau, liền dùng lực trận năm ngón tay chậm rãi lại gấp ba phần, hân cái này bóp, nhất thời liền đem từ là cát cùng Vương Tinh đan, cho nắm trọn trắng mắt, miệng sùi bọt mếp.

Đơn dừng cảm tâm vừa nhìn thấy hảo hữu hình dạng, hân lập tức liền hoảng sợ la lớn: "Không cần ——! Nếu như người đem người bóp chết lời nói, người liền không có bất kỳ cái gì thể đánh bạc ——! Không nên vọng động à ——!"

Ngô Không vừa rồi hơi kém liền bị chiến lằng cho chém chết, Lúc này chính là lên cơn giận dữ thời điểm, hân nghe đơn dừng cảm trong lòng tự nhủ cái gì không nên vọng động, nhất thời liền giận dữ Hồi Đạo: "Không nên vọng động? Không có thể đánh bạc? Vậy ta hiện tại liền tỉnh táo lại, người nhìn ta đến có hay không thể đánh bạc!" Nói xong, hân liền lần thứ ba sử dụng năng lực.

Lần này thời gian chỉ có ba phút, cho nên Ngô Không nhất định phải tranh thủ thời gian hành động mới được.

Hân đầu tiên chạy đến đơn dừng cảm cơ thể và đầu óc bên cạnh, đánh đập một quyền sau khi phong kín toàn thân Đại Huyết, vẫn là một bộ này tiêu chuẩn chiêu đãi phần món ăn, tiếp theo nắm lên đối phương cổ áo, liền trực tiếp trận đơn dừng cảm tâm ném tới hai gã khác tù binh bên cạnh.

Như thế như vậy, Ngô Không liền níu hai quân, ròng rã hai mươi lăm tên tướng lĩnh cao cấp về sau, phát hiện thật sự là không người có thể bắt, hân lúc này mới cười xấu xa lấy hướng mình tù binh Lady, gạt gù đặc ý chạy về đi.

"Ta dựa vào à ——! Người cái này hỗn đản, lại còn dám trở về chém ta ——!" Ngô Không vừa chạy đến chính mình tù binh chồng, hân liếc thấy gặp Lúc này bị định trên không trung, chuẩn bị lần thứ hai đánh lên mình cái kia đặc biệt lớn hào đường lang.

Đối với loại này thủ đoạn độc ác địch nhân, Ngô Không đương nhiên là không thể nào khách khí, hân leo lên chính mình tù binh Lady về sau, đem hết lực khí toàn thân hướng lên nhảy lên, liền đem chiến lằng từ không trung cho kéo xuống tới.

Tiếp theo Cừ côn hành hung một trận về sau, liền phong kín Đại Huyết, trận chiến lằng ném tới tù binh đỉnh núi.

Ngô Không leo lên chính mình Đại Bảo tòa về sau, đặt mộng an vị tại chiến lằng trên đầu.

Hân làm xong những chuyện này, ba phút thời gian vừa vặn đi đến, toàn bộ chiến trường lại một lần nữa động.

"Đơn quân trưởng bị bắt ——!" "Chiến lão đại làm sao lại ở đâu ——!" "Trời ạ! Cái này đến là chuyện gì xảy ra mà ——!" "Đó là viên cầu quái vật, đến là làm sao làm được ——!" "Hiện tại nhưng làm sao bây giờ à ——! Ai có thể làm được người à ——!" . . . , làm các võ sĩ nhìn thấy Ngô Không dưới mộng, toà kia bởi sở hữu tướng lĩnh đập lên Lady thời điểm, cả toà chiến trường trong nháy mắt liền đại loạn đứng lên.

Ngô Không giơ lên cánh tay mình, hung hăng liền đem dài trăm thước, mười mét thô khổng lồ côn cương, lập tức liền bỏ tới phía trước trên mặt đất.

Sau đó, hân nhìn xem trước mặt cái rãnh to kia, chỉ dưới chân những tù binh kia, lớn tiếng đối với tất cả mọi người quát: "Đồ mẹ hân cho ta an tĩnh lại

——! Còn dám nói nhiều một câu, con mẹ nó chứ liền Nhất Côn đập chết bọn họ, Đồ nghe hiểu chưa ——!" Hắn gấp tất cả mọi người trung thực, liền tiếp theo lớn tiếng giảng đạo.

"Ta là đại tuệ đế quốc Thắng Thiên thành hai cung tổng quản, đế quốc Nhất Đẳng Bá Tước, Tiểu Đản ——! Ta nói thực cho ngươi biết các ngươi, chúng ta đại tuệ đế quốc mười bảy vạn đại quân, lập tức liền muốn giết tới tại đây ——! Các ngươi hiện tại đã là quần long vô thủ, cho nên trận chiến này tất thua không thể nghi ngờ ——! Các ngươi nếu như bây giờ đầu hàng lời nói, ta bảo đảm các ngươi cả một đời vinh hoa phú quý ——! Số tiền này, các ngươi tùy tiện cầm ——!" Ngô Không giảng đến nơi đây, liền từ Túi Không Gian Trung xuất ra Lượng cái rương lớn, sau đó vung tay liền đem cái rương ném về mặt đất, trực tiếp liền cho đánh ngã cái vỡ nát.

Một đồng lớn kim tệ, Rầm rầm lập tức liền chảy ra, phanh một tiếng vang thật lớn về sau, đệ nhị chồng Thiêm Thiêm Phát Quang kim tệ, cũng xuất hiện tại các võ sĩ trước mặt.

Ngô Không gấp đại đa số người, Đồ gắt gao nhìn chăm chăm này hai đồng kim tệ, hắn trong lòng nhất thời liền mọc ra một đại khẩu khí, đón lấy, hắn lần nữa lớn tiếng giảng đạo: "Nếu như các ngươi không đầu hàng lời nói, hừ, vậy ta liền dẫn đầu đại quân đem các ngươi chém tận giết tuyệt, một lần nữa thu hồi ta kim tệ ——! Đi con đường nào, chính các ngươi nhìn xem xử lý đi!" Ngô Không hiện tại đã chuẩn bị kỹ càng, nếu như một hồi có người hướng về hắn tiến công lời nói, hắn liền lập tức phát động năng lực tranh thủ thời gian đi đường.

Bất quá, tại Ma Giới loại này võ lực vì tôn địa phương, lẻ loi một mình từ 20 một vạn đại quân bên trong, tù binh hai quân sở hữu tướng lĩnh cao cấp, như vậy thần thoại một dạng cái thể võ công, liền đã có thể tin phục sở hữu Ma Giới Võ Sĩ.

Hướng chi, đầu hàng còn có thể cầm kim tệ đâu, dù sao đầu hàng loại này cái thể võ giả, tí xú cũng không mất mặt, như vậy Hà Nhạc mà không vì đâu?

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6 :: 2 nhận 2 trả

Hiện tại Thắng Thiên trong thành, sinh ý nóng này nhất nhà ăn, vậy thì nhất định phải có thể coi là là "Gặm đến cát" đại hình ăn uống phục vụ công ty, dưới cờ gà rán cửa hàng ăn nhanh.

Gặm đến cát công ty lão bản thân phận phi thường thần bí, không có bất kỳ cái gì người biết là ai.

Nhưng là, trong vòng ba ngày năng lượng tại Thắng Thiên trong thành phần hoa nhất mỗi cái khu vực, đồng thời mở hai mươi lăm Gia gà rán cửa hàng, liền đem vị lão bản này hùng hậu tài lực cùng ngập trời quyền thế, Đồ cho hiển lộ hoàn toàn.

Năm giờ chiều thời điểm, vị này siêu cấp thần bí đại lão bản, cuối cùng lần thứ nhất bước vào chính mình đưa ra Quán Ăn.

"Địa chấn động Cao Cương, nhất phái Tây Sơn Thiên Cổ xuất sắc!" Lĩnh Ban nghe được cái kia siêu cấp béo Tiểu Phi tử, ngông nghênh đi vào nhà ăn về sau nói tới, hắn liền lập tức phản xạ có điều kiện lớn tiếng Hồi Đạo.

"Môn hướng đại hải, Tam Hà hợp nước Vạn Niên lưu!" Ngô Không nghe thủ hạ, rất nhanh đối với ra bản thân sao chép ám hiệu, hắn liền hài lòng gật đầu, đi theo vị kia cung kính cùng cực Lĩnh Ban cùng một chỗ hướng về văn phòng đi đến.

"CIA Ngũ Cấp mật thám sở lệnh, bá kiến chủ nhân!" Tiến vào văn phòng về sau, sở Lệnh tranh thủ thời gian cúi đầu chấp tay lớn tiếng đối với Ngô Không bái nói.

Ngô Không nghe được đối phương hô chủ nhân của mình, hắn liền cau mày không cao hứng khiển trách: "Ta Đồ cường điệu một ngàn tám trăm biến, các ngươi muốn gọi ta cục trưởng! Nghe rõ chưa, ta là CIA cục trưởng, không phải cái gì chó má chủ nhân! Cũng không biết chân nhỏ là thể nào làm việc, cái này Đồ Giáo không tốt, thực sự là."

Sở Lệnh trong lòng tự nhủ: "Cũng không cũng là chân nhỏ Phó Cục Trưởng, nghiêm khắc ra lệnh cho chúng ta nhất định phải hô ngài chủ nhân sao? Hô sai nhất định phải chết, ai dám không hô à? Chủ nhân."

"Tình huống bây giờ khẩn cấp, ta liền không cùng ngươi dài dòng. Ngươi đi chợ giúp ta cho chân nhỏ truyền tin, để cho hắn phải tất yếu nói cho Tỉnh Gia Thi, Thắng Thiên thành đã bị ta đoạt lại, tối nay trước mười giờ, hắn nhất định phải tranh thủ thời gian trở về giúp ta thủ thành! Nếu không lời nói. . . , quên, ngươi nhất định phải làm được, nghe rõ chưa!" Ngô Không tuy nhiên tạm thời thu phục mười sáu vạn đại quân, có thể những người này dù sao không phải mình người, hắn căn bản cũng không khả năng đối với mấy cái này Hàng Bình yên tâm, đương nhiên phải nhanh tìm cho mình đến trợ thủ.

"Vâng! Thuộc hạ cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!" Sở Lệnh kính một cái quân lễ về sau, nghiêm túc bảo đảm nói.

Sau đó, Ngộ Không lại nghe sở Lệnh giảng một chút "Gặm đến cát" công ty, tại toàn bộ Ma Giới phát triển tình huống về sau, liền hóa thân thành Bạch Viên, cưỡi ngựa hướng về Lịch Dương quân Đại Doanh tiến đến.

Chỉ chớp lát sau, thang đao các võ sĩ liền áp lấy từ là cát cùng đơn dững cảm tâm, đi vào trung quân đại tướng.

"Người đi xuống trước đi, không có ta phân phó, bất kỳ cái gì người đều không cho phép tiến đến." Ngộ Không đối với thang đao Võ Sĩ phân phó một câu về sau, liền đem ánh mắt phóng tới hai vị tù binh trên thân.

Võ Sĩ ra Đại Doanh về sau, Ngộ Không liền đối với hai người già vờ già vịt hù dọa nói: "Một câu nói, không đầu hàng liền đi chết đi, chính các người nhìn xem xử lý đi."

"Ta nguyện ý đầu hàng, xin ngài không nên giết chết chúng ta. Ta đơn dững cảm tâm từ nay về sau, nhất định đối với ngài sẽ sống chết thản phục." Đơn dững cảm trong lòng biết Đạo từ là cát tuyệt đối sẽ không mở miệng cầu xin tha thứ, vì là hai người bọn họ tánh mạng, hắn liền không để ý tôn nghiêm trực tiếp hướng về Ngộ Không đầu hàng.

Ngộ Không gấp đơn dững cảm tâm dễ dàng như vậy liền hàng, nhất thời liền ngăn người, hắn nguyên lai tưởng rằng vị này uy mãnh đại hán, hắn là mới là so sánh khó hàng phục cái kia.

Thật không nghĩ đến là, con hàng này lá gan đã vậy còn quá nhỏ, thật sự là thật không có loại, cũng không sánh bằng bên cạnh hắn nho nhã thanh niên.

"Hắn nguyện ý đầu hàng, người đây?" Ngộ Không cũng không quan tâm đơn dững cảm tâm có phải hay không lừa gạt mình, hắn trận khóa thân thể hoàn giải được ném cho đối phương về sau, liền đối với từ là cát hỏi.

Đơn dững cảm tâm không nghĩ tới Ngộ Không đã vậy còn quá lớn mật, trực tiếp liền đem giải được cho mình, hắn tiếp nhận giải được về sau, liền sững sờ nhìn về phía hảo hữu.

"Người ngay cả mình tướng mạo, đều không có để cho ta nhìn qua. Ta cũng không biết người là ai, chúng ta lại làm sao có khả năng nói chuyện gì đầu hàng đâu? Ta không có khả năng ngay cả chúa công hình dạng, tên, thân phận, Đồ hoàn toàn không biết gì cả a?" Từ là cát nhìn xem Ngộ Không, bình tĩnh giảng đạo.

Ngộ Không cúi đầu Tưởng một lúc sau, liền giải trừ chính mình hóa thân,

Đáp: "Đây chính là ta bộ dáng. Còn tên của ta cùng thân phận, ta đã nói qua. Người bây giờ nếu như đối với ta đầu hàng lời nói, ta liền đem Ảnh giả Hồ Quân đoàn trả lại cho người. Hành cũng là Hành, không được là không được, ta cũng không muốn lại cùng người nói lời vô dụng làm gì."

Từ là cát nhũn chặt lông mày, bình tĩnh nhìn xem trước mặt Tiểu Bàn hải nhi, Lúc này, hắn thật sự là đã hoàn toàn bị kinh sợ.

Hắn không nghĩ tới, vị này thấy thế nào Đồ có chút mặt Tiểu Mập Mập, vậy mà năng lượng tại mấy mươi vạn đại quân bên trong trận chính mình tù binh; cũng không nghĩ tới, vị này thấy thế nào Đồ có chút ngu xuẩn Tiểu Phi tử, cũng dám trận quân đội mình, một lần nữa lại trả lại cho mình.

Hai điểm này ngoài ý muốn đem hắn trước kia kế hoạch, toàn bộ Đồ cho hoàn toàn xáo trộn.

Nguyên bản hắn là dự định Tiên giả ý đầu hàng đối phương, sau đó lại tìm cơ hội cùng đơn dững cảm tâm trốn về phương bắc, hiện tại làm sao bây giờ, chẳng lẽ mình đường đường một cái nguyên soái, lại còn muốn lừa gạt một cái, lấy Thành đối đãi chính mình tiểu hải tử sao?

"Ta. . . , cần phải suy nghĩ thật kỹ một chút, người trước tiên đem ta đưa trở về đi." Từ là cát phi thường buồn rầu nói ra.

"Được được, người cũng không cần suy nghĩ thêm cái gì. Đây là khóa thân thể hoàn giải được, người ăn về sau, liền đi với ta tiếp quản quân đội đi. Đúng ta thế nhưng là đối với người hết lòng quan tâm giúp đỡ, người cũng không thể gạt ta. Còn có chính là, người về sau nhất định phải thật tốt lãnh Binh, cứ như vậy đi." Ngộ Không cũng mặc kệ đối phương là thế nào muốn, hắn trận giải được ném cho từ là cát về sau, liền một lần nữa hóa thành Bạch Viên, kéo lấy hai người hướng về ngoài tướng đi đến.

Từ là cát tám vạn đại quân hiện tại không người trông giữ, coi như Ngộ Không không đem quân đội trả lại từ là cát, chỉ quân đội này một dạng có khả năng sẽ tùy thời làm phản, cùng như thế, vậy còn không như đánh cược một lần quên.

Dù sao coi như từ là cát dám can đảm lãnh Binh phản nghịch, Ngộ Không cũng giống vậy có nắm chắc trực tiếp giết chết đối phương, loại này chắc thắng đánh cược, hắn lại làm gì không cá cược một cái đâu?

Cứ như vậy, Ngộ Không kéo lấy chỉ ngay góc hai người, liền lần nữa trở lại Thắng Thiên trong thành.

Đi vào Thắng Thiên sau điện, Ngộ Không đối với một tên Ảnh giả hồ Võ Sĩ phân phó nói: "Người giúp ta trận chiến lắng cùng Vương Tinh đan mời đi theo."

Ảnh giả hồ Võ Sĩ không để ý tới Ngộ Không, hắn ngay góc nhìn xem từ là cát, thẳng đến đối phương gạt đầu, hắn lúc này mới đi chấp hành Ngộ Không mệnh lệnh.

Nhìn xem Võ Sĩ đi xa bóng lưng, từ là cát cau mây hướng về Ngô Không hỏi: "Ngươi vì sao không đem Thẳng Thiên thành giao cho Lịch Dương quân đi quản, ngược lại muốn đem bọn họ điều đến ngoài thành đâu?" Hai quân bày ở cùng một chỗ lẫn nhau giám thị, đây mới là lựa chọn tốt nhất à, có thể Ngô Không lại vẫn cứ không theo lẽ thường ra bài.

"Ta chính là tùy tiện an bài, hiện tại Thẳng Thiên thành tạm thời Tiên giao cho các ngươi quản lý, ngươi phải thật tốt giúp ta duy trì trị an." Ngô Không đương nhiên không sẽ đem mình ý nghĩ nói ra, hần qua loa quay về một câu về sau, liền hướng đi trong điện chính mình trước kia cái ghế kia.

Sau mười phút, chiến lã cùng Vương Tinh đan được mời tới.

"Ngươi đừng tưởng rằng, ngươi đánh lấy thiếu chủ danh hào, ta liền sẽ đối với ngươi thần phục ——! Ngươi cái này tiểu nhân hèn hạ, có gan liền giết ta đi ——! Ta chiến lã, là tuyệt đối sẽ không hướng về ngươi đầu hàng ——!" Chiến lã vừa đi vào đại điện, liền hướng về phía Ngô Không phẫn nộ hét lớn.

Vương Tinh đan tuy nhiên không nói gì, nhưng hần Lúc này gắt gao nhìn chăm chăm Ngô Không, nghĩ đến cũng là hần là sẽ không đầu hàng hàng đi.

Ngô Không ánh mắt phức tạp nhìn xem hai người, hần đưa tay trận giải được ném cho hai người về sau, liền bình tĩnh nói với bọn họ: "Đây là giải được, các ngươi ăn về sau, liền ra khỏi thành mang lên các ngươi quân đội lịch đạo Hồi dương đi. Ta không muốn cùng đồ Phúc Uy là địch, các ngươi đi thôi." Ngô Không vừa mới nói xong, từ là cát lập tức liền vừa kinh vừa sợ lớn tiếng phản đối nói.

"Không được ——! Ngươi tuyệt không thể thả bọn họ rồi đi Thẳng Thiên thành ——! Ta có nắm chắc hàng phục ngoài thành Lịch Dương quân, xin ngươi cho ta ba ngày. . . ." Không đợi từ là cát đem lời kể xong, Ngô Không đưa tay liền ngăn cản hần nói lại xuống dưới.

"Ta nói, ta không muốn cùng đồ Phúc Uy là địch, thả bọn họ trở lại! Các ngươi đi thôi." Ngô Không Bình Đạm đối với chỗ có người nói.

Chiến lã cùng Vương Tinh đan cầm giải được, không nói một lời, không nhúc nhích nhìn xem Ngô Không, bọn họ không làm rõ ràng được Ngô Không tại sao phải làm như vậy.

Từ là cát cùng đơn dừng cảm tâm, cũng vừa sợ vừa giận, không nhúc nhích nhìn xem Ngô Không, bọn họ cũng không làm rõ ràng được Ngô Không tại sao phải làm như vậy.

"Làm sao? Chẳng lẽ còn muốn ta tự mình tiễn đưa các ngươi rồi đi sao? Đi nhanh lên đi." Tuy nhiên chỉ cần giải trừ hóa thân, Ngô Không liền có thể không tốn sức chút nào hàng phục sở hữu Lịch Dương Võ Sĩ, nhưng là, hần cuối cùng vẫn lựa chọn giấu diếm thân phận, không muốn cùng đồ Phúc Uy lại có nửa chút liên quan.

"Ngươi. . . , có thể hay không, giải trừ hóa thân?" Vương Tinh đan khó có thể tin nhìn xem Ngô Không, lấp bắp thỉnh cầu nói.

"Ta mệt mỏi, Thẳng Thiên thành liền giao cho các ngươi hai, cứ như vậy, ta về trước đi ngủ, không có việc gì nói lời tạm biệt quấy rầy ta." Ngô Không đối với từ là cát nói một câu về sau, liền trực tiếp đứng dậy hướng về đi ra ngoài điện.

"Thiếu chủ ——! Ngươi ——! Ngươi là thiếu chủ sao ——?" Vương Tinh đan nhìn xem Ngô Không bóng lưng, kích động lớn tiếng hỏi.

Ba người hần nghe hần la như vậy, toàn bộ Đồ chấn kinh nhìn xem Ngô Không bóng lưng.

Ngô Không ngừng lại một lúc sau, liền không nói một lời rồi đi đại điện.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7:: Tề tụ Thẳng Thiên

Từ là cát cùng đơn dừng cảm tâm cảm chén trà, lẳng lặng ngồi trong phòng làm việc, không nói một lời nghĩ đến riêng phần mình tâm sự.

"Ai ——, là cát, ta có cái gì ý nghĩ cho tới bây giờ Đồ không đối gạt ngươi. Lý mệnh người này có vẻ như nhân hậu, kì thực nội tâm cay nghiệt ác độc, hần tuyệt đối không phải Minh Chủ! Ta trước kia vì là mạng sống, từng hướng về Lý mệnh quỳ xuống đất cầu xin! Hiện nay, ta đơn dừng cảm tâm đối với một người khác, cũng làm cùng loại sự tình." Giảng ở đây, đơn dừng cảm tâm cắn chặt hàm răng, rốt cuộc nói không được, hần trì hoãn một hồi, lúc này mới tiếp theo lớn tiếng giảng đạo.

"Ta đơn dừng cảm tâm, chẳng lẽ cũng là cái vô liêm sỉ tiểu nhân hèn hạ sao! Chẳng lẽ ta liền không có tôn nghiêm sao! Ta lần này như là đã nhận Tiểu Đan

vì chúa công, vô luận như thế nào, ta đời này tuyệt sẽ không lại phản bội hân ——! Ngươi nếu là muốn đi lời nói, ta tuyệt không cần ngươi. Nhưng là, nếu như ngày khác sa trường gặp lại lời nói, huynh đệ, ta tất sát ngươi." Đôn dừng cảm tâm đứng dậy, hít sâu một đại khẩu khí về sau, chậm chậm mà kiên định đối với từ là cát giảng đạo.

Từ là Cát Bình yên tĩnh sau khi nhấp một hớp trà, mỉm cười đối với mình hảo hữu nói ra: "Ta chẳng lẽ không biết Lý mịch là ai sao? Thế nhưng là, hân tuy nhiên đối với ta bất nhân, nhưng, ta không thể đối với hân bất nghĩa. Tương lai Quân Ta Bắc Phật thời điểm, ta là tuyệt đối sẽ không tham dự. Ai. . . , huynh đệ, hai ta về sau rất khó sa trường gặp lại đi." Từ là cát lập đi lập lại suy nghĩ về sau, hân cuối cùng nói ra chính mình dự định.

Đôn dừng cảm tâm nghe xong lời này, lập tức tựa như cái hải đồng, hoan hỉ một cái liền cầm chặt đối phương hai tay, ha ha ha luôn luôn ngốc cười không ngừng.

"Là cát, ngươi nói. . . , chúa công thật sự là đồ Phúc Uy con trai sao? Nếu như là lời như vậy, toàn bộ phương nam còn có ai là chúng ta địch thủ? Còn có ai! Tương lai chúa công dẹp yên thiên hạ về sau, chúng ta há không cũng là Khai Quốc Công Thần đại tướng? Đây quả thực là thật là khéo à!" Đôn dừng cảm tâm hưng phấn nói với hảo hữu.

Từ là cát nghe nói như thế, hân ngược lại nhủ mày trầm tư một chút, mới nghiêm túc nói: "Sự tình không có đơn giản như vậy. Chúa công hân là đồ con trai của Phúc Uy, nhưng là. . . , hân chỉ sợ căn bản cũng không muốn làm cái gì khai quốc quân. Không phải vậy lời nói, hân lại có thể nào không thừa nhận thân phận của mình? Phiền phức à. . . " Hân cho rằng Ngô Không chỉ là muốn làm trung thần Lương Vương, lúc này mới cùng đồ Phúc Uy trở mặt, có thể trên thực tế, Ngô Không nào có hân Tướng như vậy Trung Can Nghĩa Đam.

"A? Chúa công sẽ không như thế ngu xuẩn a? Hân, hân không phải là muốn trận Thắng Thiên thành, trả lại đại tuệ đi! Ta cái mẹ à, không nên không nên, ta dứt khoát trận Thắng Thiên thành chủ động tặng cho Lão Chủ Công đi. Vô luận như thế nào, ta cũng không thể để cho đại tuệ đám kia các cháu, nhất có sẵn tiện nghĩ!" Đôn dừng cảm tâm tức giận lớn tiếng giảng đạo.

Từ là cát chậm rãi mở miệng nói: "Chúng ta cái gì đều không cần làm, yên lặng nhìn Biến là được. Đại tuệ Khí Số đã hết, là tuyệt đối đỡ không nổi. Nếu như chúa công thật muốn đỡ một cái lời nói, ha ha ha. . . , vậy coi như thật sự là rất có ý tứ!" Nhớ tới tương lai vô số gian nan hiểm trở, hân vui vẻ cười ha ha đứng lên.

Hai người bọn họ trong thành qua là có tư có mưu vị, tiêu dao khoái lạc không được, thế nhưng là, ngoài thành Lịch Dương trong đại doanh, lúc này lại nhất định cũng là một mảnh thâm đậm mây đen, chiến lẫm cùng Vương Tinh đan, đã đều nhanh muốn bị sàu chết.

"Đại ca! Người kia tuyệt đối không phải thiếu chủ! Hân, hân làm sao có khả năng lợi hại như vậy? Không phải không phải, hân tuyệt đối không phải thiếu chủ! Ta dựa vào à ——! Nếu là hân thiếu chủ lời nói, ta còn có sống hay không à ——!" Nhớ tới chính mình liên tiếp đánh lên Ngô Không Lương quay về, hơi kém liền chặt chết Ngô Không, chiến lẫm sàu đến nhất định tốc đều nhanh bách.

"Ngươi dừng tại đây, lại nói chút vô dụng nói nhảm! Hân tuyệt đối cũng là thiếu chủ! Hiện tại Thắng Thiên thành cùng phương bắc tám quận Thổ Địa, Đô roi xuống đại vị Quốc Thủ Trung. Ngày mụ nội nó! Thiếu chủ cũng roi xuống trong tay đối phương! Ngươi nếu là không năng lượng nghĩ biện pháp, giúp ta bày mưu tính kế lời nói, liền cắt ra ngoài cho ta ——!" Vương Tinh đan nghĩ đến hiện tại xấu hơi tình thế, sàu đến đầu đều muốn bạo chết, hân phần nộ cùng cực đối với huynh đệ khiển trách.

Đúng vào lúc này, một tên thân vệ vội vội vàng vàng chạy vào, run rẩy lớn tiếng bẩm báo nói.

"Báo. . . , báo tướng quân, người, chúa công. . . ,

Chúa công đã đến cửa doanh!" Thân vệ nhớ tới chúa công tàn bạo, hân sàu đến hận không thể lập tức liền tranh thủ thời gian tự sát.

Chiến lẫm hai người nghe nói như thế về sau, nhất thời liền dọa đến co quắp trên ghế, còn không chờ bọn hân tỉnh táo lại tranh thủ thời gian khoản chỉ nghênh đón thì đồ Phúc Uy liền hoảng sợ lo lắng chạy vào.

"Tinh Đan ——! Tiểu Đan đâu? Tiểu Đan có phải hay không đi cùng với ngươi ——! Con trai của ta ở đâu? Ngươi mau nói cho ta biết à ——!" Đồ Phúc Uy đầy mặt phong trần, một đầu loạn phát, hai mắt đỏ thẫm nhìn chăm chăm Vương Tinh đan, tựa như một người điên, phi thường đáng thương đối với Nghĩa Từ lớn tiếng kêu rên nói.

Wương Tinh đan nhìn thấy nghĩa phụ bộ dáng như vậy, trong lòng của hân, thật sự là cảm thấy phi thường khó chịu!

Hân lại cũng không đoái hoài tới trong lòng hoảng sợ, vội vàng bước nhanh tiến lên, trực tiếp liền quỳ rạp xuống nghĩa phụ trước mặt, khóc rống rống hô lớn: "Nghĩa phụ! Hải nhi vô năng! Thắng Thiên thành. . . , thất lạc ——!" Đón lấy, hân liền phanh phanh phanh liên tục cho nghĩa phụ dập đầu.

Thắng Thiên thành thất lạc không thất lạc, đồ Phúc Uy căn bản là một chút đều không để ý, hân hiện tại tập trung tinh thần chỉ muốn tìm tới nhi tử, hân bất cứ chuyện gì, với hân mà nói đều đã không trọng yếu.

"Ai hỏi ngươi Thắng Thiên thành ——! Nhi tử ——! Con trai của ta ở đâu ——! Ngươi mau nói, ngươi đến nhìn thấy hân không có ——! Ngươi mau nói à ——!" Đồ Phúc Uy một cái liền đem Vương Tinh đan cầm lên đến, hân gắt gao nắm lấy Nghĩa Từ cổ áo, hung thần ác sát lớn tiếng gầm thét lên.

"Chúa công, ngài phải tỉnh táo à! Ngài hỏi như vậy Vương Tướng Quân, làm sao có thể hỏi rõ ràng đâu?" "Nghĩa phụ, ngài đừng như vậy a! Thiếu chủ, hân ngay tại Thắng Thiên trong thành ——!" Lý bách diệu, chiến lẫm, một trái một phải vịn đồ Phúc Uy hai tay, khản trương lớn tiếng khuyên nhủ.

Đồ Phúc Uy vừa được Đáo nhi tử tin tức, hân một cái liền đem Lý bách diệu đẩy lên một bên, cầm chặt lấy chiến lẫm cánh tay, vạn phần kích động lớn

tiếng hỏi: "Thắng Thiên trong thành? Tiểu Đan ngay tại Thắng Thiên trong thành sao? Nói! Cái này đến là chuyện gì xảy ra mà!"

Thế là, chiến lừng liên thành thành thật thật, trận Ngộ Không đoạt thành toàn bộ đi qua, Đồ cho rõ ràng rành mạch giảng một lần.

Hắn bên này vừa kể xong, Lý bách diệu liền nổi giận lớn tiếng chỉ trích đứng lên.

"Hồ đồ à! Hồ đồ à ——! Thiếu chủ sao có thể làm như vậy đâu? ——! Xong, toàn bộ xong! Nếu như từ là cát cầm thiếu chủ tiến hành áp chế, chúng ta còn thể nào trọng đoạt Thắng Thiên thành à ——! Chưa công, việc cấp bách, Quân Ta nhất định phải tranh thủ thời gian cầm xuống phương bắc tám quận Thổ Địa, hoàn toàn vây khốn từ là cát! Nếu không lời nói, làm Lý mịch lãnh Binh Nam Hạ thời điểm, chúng ta liền vô pháp ngăn cản hắn!" Lý bách diệu đã giận càng lo lớn tiếng giảng đạo.

Đỗ Phúc Uy một chút đều không đem hắn lời nói, cho để ở trong lòng, hắn nghe xong chuyện đã xảy ra về sau, cũng sờ một hồi, vậy mà vui vẻ cười ha ha đứng lên.

"Ha ha ha. . . ! Tốt! Không hổ là ta Hảo Nhi Từ! Tốt! Làm thật sự là thật xinh đẹp! Ha ha ha. . . ! Không có chuyện! Tất nhiên Tiểu Đan đã thu phục từ là cát cùng đơn dũng cảm tâm, bọn họ liền tuyệt đối không có khả năng lần nữa phản nghịch! Bất quá. . . , Tiểu Đan rõ ràng cho thấy không muốn nhận ta à. Ai ——! Đứa nhỏ này làm sao lại như thế bướng bỉnh đâu?" Đỗ Phúc Uy nói một mình kể xong về sau, liền sâu mi khổ kiếm yên lặng tự hỏi, để cho nhi tử tán đồng chính mình tuyệt thế ý tưởng hay.

Ba người hắn, gặp chúa công rõ ràng cũng là trận vấn đề cho Tường sai, bọn họ nhất thời toàn bộ Đồ gấp đứng lên.

"Nghĩa phụ, từ là cát người này âm hiểm xảo trá! Hắn hiện tại đầu hàng thiếu chủ, tuyệt đối là Trá Hàng a!" Vương Tinh đan lo lắng giảng đạo.

"Đúng nha! Nghĩa phụ, tiểu tử kia vừa nhìn cũng là đầy mình ý nghĩ xấu mà! Hắn liền là lường gạt!"

Chiến lừng cũng lo lắng giảng đạo.

Không đợi Lý bách diệu mở miệng khuyên giải, đỗ Phúc Uy liền lạnh vừa cười vừa nói: "Trá Hàng? Tiểu tử kia nếu là dám lừa gạt nhi tử ta, ta liền đánh chết hắn! Con ta trời sinh cũng là hào kiệt, hắn làm sao có khả năng sẽ Trá Hàng đâu? Lại nói, nếu như hắn là Trá Hàng lời nói. . . , hai người các người, còn có thể sống được đi ra Thắng Thiên thành sao?" Hắn bình tĩnh nhìn xem hai vị Nghĩa Từ, nói ra một cái bị bọn họ xem nhẹ vấn đề quan trọng.

Ba người nghe được vấn đề này về sau, tại chỗ liền toàn bộ Đồ ngăn người.

Bọn họ đều cho rằng Ngộ Không không thông minh, mà từ là cát lại thông minh tuyệt đỉnh, liền đương nhiên coi là Ngộ Không tuyệt đối là bị lừa gạt.

Thế nhưng là, nếu thật là lời như vậy, giống từ là cát loại này thông minh tuyệt đỉnh người, lại làm sao có khả năng sẽ để cho chiến lừng cùng Vương Tinh đan, còn sống rời đi Thắng Thiên thành đâu?

Đúng vào lúc này, một tên thám báo vội vội vàng vàng xông tới, lớn tiếng bẩm báo nói.

"Khởi bẩm chúa công! Đại tuệ đế quốc nguyên soái Tinh Gia Thi lãnh Binh 13 vạn, đã từ Bì Lâm Thành xuất phát, dự tính hôm nay khoảng bảy giờ đêm, liền sẽ đến Thắng Thiên dưới thành!" Thám báo kể xong cái này không tốt tin tức về sau, liền lặng lẽ đứng ở một bên.

Đỗ Phúc Uy nghe được tin tức này về sau, lòng này nhất thời liền nhăn thành chữ xuyên, hắn quả thực là quá đáng ghét Tinh Gia Thi cái tên này, nhưng hình tình hình khó khăn, Lịch Dương quân kinh lịch trải qua một trận sau đại chiến, chỉ còn lại có tám vạn người.

Lúc này nếu như giống như Tinh Gia Thi sống mái với nhau lời nói, dù cho thắng, chính mình cũng tất nhiên sẽ tổn thất nặng nề, lời như vậy, chính mình tám mặt mo này còn đặt ở nơi nào?

Nhi tử độc thân xông Vạn Quân, ngay cả cầm hơn hai mươi tướng, một người hàng phục mười sáu vạn đại quân.

Có thể chính mình đâu? Lấy tám vạn binh mã liều mạng địch nhân 13 vạn, kết quả cuối cùng nhưng là thắng thảm.

Nhi tử ngu bức như vậy, chính mình cái này làm cha áp lực thật sự là thật lớn à, cho nên, hiện tại tuyệt không thể đối với Tinh Gia Thi động thủ, còn cần bàn bạc kỹ hơn.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8:: Đản độn chúa công

Từ là cát đứng tại Tây Môn trên cổng thành, bình tĩnh nhìn qua ngoài thành hai tòa Đại Doanh, trong lòng cấp tốc thôi diễn tương lai cục thế hướng đi, cùng Tiểu Bàn chúa công ý đồ chân chính.

"Ai? Đến là chuyện gì mà à? Ngươi còn không phải trợn ta cho kêu đến, ngươi tự mình làm chủ chẳng phải xong à. Thật sự là, nói đi, ngươi muốn ta tới làm gì?" Ngộ Không có chút tức giận đối với từ là cát hỏi.

"Chúa công, đại tuệ bình mã đến, ngài. . . , có cái gì cụ thể dự định sao?" Từ là Cát Bình yên tĩnh đối với chúa công hỏi.

"Cái gì chúa công không chúa công, ngươi chính là ta đồng sự mà thôi, ta cũng không phải ngươi chúa công. Gia thi tới sao? Ừ. . . , cũng tốt, ta Tiên cùng hân gặp mặt một lần đi." Ngộ Không nhìn bên ngoài thành Đại Doanh, nói xong liền trực tiếp từ trên tường thành nhảy đi xuống.

"Ta lập tức trở về a, ngươi có thể nhất định phải thật tốt thủ thành." Ngộ Không ngừng đầu đối với từ là cát phân phó một câu, liền gạt gù đắc ý hướng về Tinh Gia Thi Đại Doanh chạy tới.

Hắn loại này không có nửa điểm mà uy nghiêm, ngược lại như cái Phi Tử độc hành hiệp kỳ lạ hành vi, thật sự là làm từ là cát dờ khóc dờ cười.

Nhìn xem chính mình này không giống bình thường thú vị Tiểu Chủ Công, dần dần đi xa bóng lưng, từ là cát mỉm cười tự nhủ: "Nhất tâm đều là vì đại tuệ đế quốc sao? Ha ha, ta người chúa công này a, thật đúng là ngốc cũng đáng yêu à. . . . Các ngươi trong bóng tối bảo vệ tốt chúa công, nếu có người dám gây bất lợi cho hắn, giết." Theo từ là cát vừa mới nói xong, một trăm vị trí giáo phong Vô Sĩ phóng lên tận trời, xoay quanh tại Ngộ Không phía trên trong tầng mây, yên lặng bảo hộ lấy hắn.

Kiều Thực quân tuy nhiên trên danh nghĩa, là thuộc về Tinh Gia Thi chương quản trực hệ bộ đội, 10 vạn kiêu Thực Vô Sĩ, đối với mình Gia nguyên soái đánh trong lòng cũng là vạn phần kính nể.

Nhưng là, bất luận là kiêu Thực quân cũng tốt, vẫn là Túc Vệ Quân cũng tốt, bao quát cung nội hai vạn Cẩm Quân, còn có mới gia nhập Ảnh Lang quân đoàn, cái này ròng rã hai mươi vạn đại quân mỗi tháng Quân Hưởng, tất cả đều là Ngộ Không chương khống bộ tài chính trực tiếp phát xuống.

Không chỉ có như thế, Ngộ Không căn cứ người gốc nhiều tiền tôn chi, liền đem mỗi một vị Vô Sĩ đãi ngộ, trực tiếp liền cho đề cao ròng rã 50 lần!

Trước kia mỗi một vị Vô Sĩ, cuối tháng chỉ có thể đạt được hai cái Ngân Tệ, đây đã là phi thường tốt đãi ngộ, đầy đủ một cái nhà ba người rất tốt sinh hoạt nửa năm.

Hiện tại thế nào, Ngộ Không trợn các võ sĩ cuối tháng Quân Hưởng, trực tiếp liền cho đề cao đến một mai kim tệ.

Đây là cái gì khái niệm? Đây chính là nhân viên làm theo tháng ba vạn nguyên, trực tiếp tăng lên tới nhân viên làm theo tháng một trăm năm mươi vạn, siêu cấp phá gia chi tử khái niệm!

Cho nên, Ngộ Không đi vào chính mình quân đội riêng, chẳng lẽ còn dùng chứng minh thân phận sao?

"Nha, lục ca, hôm nay là ngươi đứng gác à? Ai. . . , ngươi tại sao lại gọi ta Lão Đại à? Ta chính là một quốc gia nhân viên công vụ mà thôi, ta cũng là bằng hữu, ngươi về sau cũng đừng gọi như vậy a. Ái chà chà, ngươi không hỏi ta lời nói, ta coi như chậm trễ đại sự. Ta có việc bận tìm ta huynh đệ, đi a, quay đầu ta mời ngươi ăn cơm." Ngộ Không cứ như vậy, giống như thông cửa mà hoàn toàn liền không có gì khác biệt, trên đường đi cười toe toét trực tiếp đi vào trung quân đại trướng.

"Ai! Ta không phải. . . . Ngươi đến là chết đến nơi đâu ——! Ngươi đến là thế nào giống như đồ Phúc Uy đàm luận ——! Ngươi có biết hay không, ta hơi kém liền chết tại Thăng Thiên thành ——! Ngươi hôm nay nếu là không nói với ta rõ ràng lời nói, Lão. . . Từ, liền không để yên cho ngươi ——!" Tinh Gia Thi vừa nhìn thấy tiền đến là Ngộ Không, nằng nhất thời liền đồ ập xuống bắt đầu quở trách đứng lên.

Ngộ Không mỉm cười mặc cho huynh đệ quở trách, hắn nhiều lần khó khăn trắc trở lúc này mới nhìn thấy Tinh Gia Thi, làm thế nào có thể quan tâm những này?

Hắn vững vàng ngồi tại nguyên soái trên ghế, cầm lấy Tinh Gia Thi uống thừa nước trà, liền nội tâm an ổn vô cùng uống.

"Ta cho ngươi một lần nữa pha một bình, ngươi đừng uống." Tinh Gia Thi muốn đoạt lấy chén trà, nhưng lại bị Ngộ Không tránh thoát đi.

"Cái này phạt trà ta còn lại cũng không nhiều, vẫn là không cần lãng phí, ta uống cái này liền rất không tệ. Vẫn là đi cùng với ngươi tốt lắm, tự tại." Ngộ Không mỉm cười sau khi nói xong, liền phi thường an tâm chậm rãi phẩm lên này nửa chén, không ẩm Vô Vị thừa nước.

Tinh Gia Thi ánh mắt phức tạp nhìn xem chính mình Tiểu Khôi Lỗi,

Nàng không tiếp tục quấy rầy Ngộ Không hưởng thụ, ngăn ngừa này một khắc an bình.

"Hăng hái ——! Gia thi, ngươi khi đó vì ta tìm tới thân phận. . . , quả thực là quá mẹ hắn quan tuyệt thiên hạ. . . , cứ như vậy, ta liền trở về cùng ngươi gặp mặt, ngươi nói hiện tại làm sao xử lý a?" Ngộ Không hơi hưởng thụ một hồi về sau, liền một năm một mười trận chuyện đã xảy ra, Đồ đối với huynh đệ kỹ càng giảng một lần.

Tinh Gia Thi nghe xong Ngô Không kinh lịch trải qua về sau, chán kinh cái cảm đều muốn rơi mặt đất, vận khí này, thật mẹ hần là không người nào a?

Đón lấy, nàng trong lòng giống như chính mình những ngày này kinh lịch trải qua vừa so sánh, loại kia siêu cấp mãnh liệt ghen ghét tình, khiến nàng hận không thể trực tiếp liền đem Ngô Không chém chết.

Tinh Gia Thi ban đầu cho là mình rất ngu bức, nương tựa theo chính mình thông minh tài trí, nàng không chỉ có bảo trụ đại tuệ để quốc căn cơ, cũng bảo trụ mấy trăm vạn bách tính, tuy nói là bại trận, nhưng này cũng là tình có thể hiểu không phải?

Nhưng là, nàng loại này cái gọi là ngu bức, giống như Ngô Không so ra, vậy đơn giản cũng là cái rắm!

"Người thật là một cái Đại Ngốc Nghếch ——! Người sao có thể trận chân tướng nói cho đồ Phúc Uy đâu? ——! Cũng may ta lúc đầu làm là không chệ vào đâu được, khiến cho hần hiểu lầm người ý tứ. Người à người, người làm sao lại chết như vậy đầu óc đâu? Như vậy đi, người mấy ngày nay tiếp tục đừng để ý đến hần, chờ hần lần thứ ba cầu xin người thời điểm, người liền giả bộ như nhận hần tốt." Tinh Gia Thi nói ra nơi đây, liền lập tức hưng phấn cười xấu xa đứng lên.

Đương nhiên, cái này cũng chưa hết, nàng còn có càng ác độc.

"Người yên tâm, chờ đến chúng ta Thôn hần địa bàn mà về sau, ta liền lập tức đem hần giết chết, cam đoan không có một tơ một hào sơ hở. Ha-Ha. . . , đến cái kia lúc. . . ." Nàng chưa kịp miêu tả mỹ hảo vô cùng tương lai, Ngô Không liền đến trước mặt nàng, liền hung hăng vung nàng một cái vang dội cái tát!

"Đù ——! Hần mặc dù là địch nhân chúng ta, đối với chúng ta sẽ có uy hiếp rất lớn! Nhưng là, chúng ta đã đem con trai của hần giết ——! Làm sao còn có thể vô lễ si Ám khí, lại chiếm đoạt hần địa bàn chút đây? Loại sự tình này, ta làm không được ——! Nếu như người dám động hần lời nói, người liền cắt đi cho ta ——!" Ngô Không nổi giận đối với Tinh Gia Thi quát.

Tinh Gia Thi tuy nói là có tư tâm, nhưng là, nàng kế hoạch cũng là nhất tâm Đô vì muốn tốt cho Ngô Không.

Hiện tại nàng bị quăng một cái cái tát, lại bị hung hăng mắng một trận, Tinh Gia Thi nếu có thể nhịn xuống khẩu khí này lời nói, đó mới là như thầy quý.

"Son Chù, ta, ta cũng là nhất tâm, Đô vì muốn tốt cho người à! Trên đời không có không lọt gió tường, nếu như tương lai đồ Phúc Uy phát hiện bí mật này, đến lúc đó làm sao bây giờ? Chẳng lẽ người liền thật, cam tâm nhận lãnh cái chết sao?" Tinh Gia Thi vậy mà liền nhịn xuống một hơi này, đáng thương đối với Ngô Không lừa gạt nói.

Không đề cập tới Ngô Không thân phận bây giờ Đặc Thủ Tinh cùng tầm quan trọng, cũng không đề cập tới Ngô Không nắm giữ trong tay hải lượng tư nguyên, cùng vô số hần che giấu trọng yếu bí mật, vền vền cũng chỉ nói chuyện cá nhân hần tiềm lực, cùng hần đàn độn Nhị Hóa tính cách.

Loại này hoàn mỹ dần khôi lỗi, Tinh Gia Thi còn có thể tìm tới cái thứ hai sao? Nàng coi như trận toàn bộ Ma Giới Đô cho trở mình mấy lần, cũng là tuyệt đối không có khả năng tìm tới, loại này lại có tiềm lực lại dần độn Tiểu Khôi Lỗi.

Lại nói, nàng hiện tại sinh hoạt tốt đẹp như vậy, tiền đồ cũng vô cùng quang minh, không phải liền là bất động đồ Phúc Uy sao? Chẳng lẽ còn không thể lừa hần cả một đời sao? Cho nên, toàn bộ Ma Giới chỉ cần còn không có bị nàng cho đẹp yên, Tinh Gia Thi liền nhất định sẽ không theo Ngô Không trở mặt.

Nàng bây giờ rời đi Ngô Không, trừ một thân thông minh tài trí cùng mưu kế Thao Lược bên ngoài, liền thật sự là không có gì cả, tranh thiên hạ, Tinh Gia Thi không có tiền, không ai, không địa bàn, còn tranh cái lông chim à tranh.

"Đúng, thật xin lỗi, ta vừa rồi nhất thời xúc động, liền, liền đánh người một bàn tay. Huynh đệ, ta cũng biết người là tốt với ta, nhưng là, có một số việc, ta là thật không làm được! Người, người đừng nóng giận, ta hiện tại liền trả lại người tốt." Ngô Không sau khi nói xong, liền ba ba ba ngoan quát chính mình mười cái cái tát.

Tinh Gia Thi lừa giận trong lòng giảm một chút, nàng lúc này mới giả bộ như cũng xấu hổ bộ dáng, tranh thủ thời gian ngăn cản Ngô Không đàn độn hành vi.

Đúng vào lúc này, thân vệ vội vàng hấp tấp xông tới, lớn tiếng bẩm báo nói: "Báo đại soái, đồ Phúc Uy mang theo sở hữu binh mã, trận chúng ta Đại Doanh cho đoàn đoàn bao vây! Hần nói, hần nói, muốn, muốn gặp con trai mình."

Ngô Không nghe nói như thế về sau, lập tức liền hoảng, hần tranh thủ thời gian đối với Tinh Gia Thi giảng đạo: "Huynh đệ, chúng ta tuyệt đối không thể giống như đồ Phúc Uy lên xung đột! Ừ. . . , dạng này, người cầm thanh đao Giá trên cổ ta, uy hiếp hần không cho phép giống như chúng ta khai chiến. Đúng, cứ như vậy, đây là một cái làm rất dễ Pháp." Sau khi nói xong, hần cũng không đợi Tinh Gia Thi nói chuyện, cứng rắn dắt lấy đối phương, liền trực tiếp chạy ra đại trường.

"Người thật coi đồ Phúc Uy giống như người đàn sao? Hừ, người bây giờ liền là con của hần, người nói không nhận liền không nhận, điều này có thể sao? Thật là ngu ngốc một cái! Làm bộ lừa mang đi, có cái cái rắm dùng à." Một bên trong lòng liền tục nhổ nước bọt, Tinh Gia Thi một bên không chút nào phản kháng, mặc cho lấy chính mình đàn độn Tiểu Khôi Lỗi, trận chính mình kéo hướng về cửa doanh.

Nàng ngược lại muốn xem xem, đồ Phúc Uy vì là con trai mình, đến có thể bỏ ra, cái dạng gì cự đại đại giới.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9:: Thu thập loạn cục

Ngô Không lôi kéo Tinh Gia Thi vừa ra cửa doanh, liền làm lấy mười mấy vạn Võ Sĩ trước mặt, tranh thủ thời gian nắm huynh đệ tay phải, một cái rút ra bên hông Bội Dao, phi thường già, uy hiếp lấy Tinh Gia Thi liền đem đao gác ở trên cổ mình.

"Các ngươi Đô đừng tới đây ——! Ta, ta hiện tại chịu đến uy hiếp tính mạng ——! Các ngươi tranh thủ thời gian Đô đi thôi. Chỉ cần các ngươi đừng đến tìm ta, ta liền sẽ sống tốt tốt. Thật, ta không có lừa các ngươi, các ngươi Đô nhanh đi về đi. Ài, ngươi cũng uy hiếp hai câu à, dạng này lộ ra thật một chút." Ngô Không nhỏ giọng đối với Tinh Gia Thi đề nghị.

Tất cả mọi người phi thường im lặng nhìn xem Ngô Không, hần loại này hoàn toàn cũng là mọi nhà tù một dạng, hoang đường buồn cười lừa mang đi biểu diễn, năng lượng lừa người nào à?

Tinh Gia Thi trợn mắt trừng một cái về sau, liền tượng trưng thanh đao nhắc nhắc, sau đó liền không nói một lời mặc cho Ngô Không một người đùa giỡn.

"Toàn quân lui lại ——! Bất luận kẻ nào Đô không cho phép tiến lên một bước ——! Tinh Gia Thi ——! Con trai của ta nếu như rơi nửa sợi lông, lão tử liền đánh chết ngươi ——! Tiểu Đan, ba ba bất quá đi chính là, ngươi đi chợ bỏ đao xuống à! Ba ba. . . , ô. . . !" Đỗ Phúc Uy nói nói, liền gào gào khóc lớn lên.

Ngô Không thụ nhất không đồng nhất điểm, cũng là đỗ Phúc Uy bởi vì hần mà thút thít, cho nên, hần cũng chỉ đành lớn tiếng đối với đỗ Phúc Uy khuyên nhủ.

"Đỗ Tổng Quân, ta sẽ không có chuyện gì, ngài đừng khóc được không? Ngài dù sao cũng là uy chấn Thiên Hạ nhất phương bá chủ, ngài dạng này khóc sụt sướt, há không bị hư hỏng ngài uy danh sao? Ta van cầu ngài, ngài tuyệt đối không nên lại khóc, được không?" Ngô Không nói nói, chính hần hơi kém cũng khóc lên.

Nhưng vào lúc này, một cái một mét năm Trường Sóc lưỡi đao, đột nhiên liền từ trên trời giáng xuống, cấp tốc hướng về Tinh Gia Thi cái ót, liền hung hăng đâm thẳng xuống dưới.

Tinh Gia Thi đối với cái này căn bản chính là hoàn toàn không biết gì cả, cho nên, nàng đương nhiên trong nháy mắt liền trực tiếp trúng chiêu.

Một thân huyền lệ tử sắc che mặt khai giáp, đột nhiên liền đem Tinh Gia Thi bao cái cực kỳ chặt chẽ, vô cùng sắc bén giáo lưỡi đao trực tiếp liền đâm Trung tử sắc đầu khô, cự đại Trùng Lực, trong nháy mắt liền đem Tinh Gia Thi cho húc bay ra ngoài, phanh một tiếng, liền ngã tại Ngô Không trước mặt.

Trong nháy mắt, Ngô Không liền bị một cái Kim Sóc Ma Phong ôm, suu một chút liền phóng hướng chân trời.

Ngắn ngủi hai giây không đến, cục thế liền phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa, vô luận là đại tuệ Quân Võ sĩ cũng tốt, vẫn là Lịch Dương Quân Võ sĩ cũng được, Lúc này tất cả đều đã hoàn toàn điên!

"Ta thao ngươi Mỗ Mỗ ——!" Chiến lạng phần nộ gào thét một câu về sau, liền nhất phi trùng thiên hướng về Ngô Không bao tiêu đuổi theo.

Tinh Gia Thi văng đầu chuyển hướng đứng dậy, đối Thắng Thiên thành liền bắt đầu chửi ầm lên: "Đon đừng cảm tâm ——! Thủ hạ ngươi cũng là nhục trí sao ——! Như thế giả biểu diễn, chẳng lẽ Đô mẹ hần nhìn không ra sao ——! Ngu ngốc a ——!" Máng xong về sau, nàng liền dẫn đầu đại quân trực tiếp Hướng Thắng Amagi phóng đi.

Ngô Không trong nháy mắt, liền bị chính mình bảo tiêu đưa đến trên trời, hần Lúc này thật sự là một chút biện pháp đều không có.

Nếu như hần hiện tại đứng im thời gian lời nói, vậy hần tuyệt đối liền sẽ đánh ngã thành bánh thịt, cho nên, hần cũng chỉ có thể trên đường đi mắng to lấy, bị bảo tiêu mang về Thắng Thiên thành lâu.

"Từ là cát ——! Ngươi đến là thế nào làm việc mà ——! Ta vừa mới hoàn mỹ chương không cục thế, hiện tại toàn bộ mẹ hần Đô cho hủy ——! Ta mặc kệ, còn lại cục diện rối rắm, ngươi thu thập a ——!" Ngô Không nổi giận trợn từ là cát mắng một trận về sau, liền trực tiếp nộ khí trùng thiên rồi đi thành lâu.

Bảo tiêu đội trưởng nghe một đường giận mắng, hần đã biết mình chỗ phạm sai lầm, thế là, hần kinh sợ liền đem chuyện đã xảy ra, giống như từ là cát kỹ càng giảng một lần.

"Người làm rất tốt, kết thúc chính mình trách nhiệm. Nhớ kỹ, nếu như về sau gặp lại cùng loại với hôm nay sự tình, người nhất định phải còn như thế xử lý! Bất luận cái gì khả năng thương tổn chúa công người, đều phải trực tiếp diệt trừ! Người lo là sợ suất một lần, chúa công sinh mệnh liền có thể sẽ bị thương tổn. Tốt, người tiếp theo đi chấp hành nhiệm vụ đi." Từ là Cát Ôn cùng đối với bảo tiêu đội trưởng giảng đạo.

"Từ nón trụ giáp tím sao? Tinh Gia Thi, Sư Giai Cảnh,

Ha-Ha. . . , tốt lắm, thật sự là quá tốt! Ta liền biết tiểu tử người không chết! Con hàng này hiện tại lẫn lộn còn không tề sao? Lại còn thành ta Người lãnh đạo trực tiếp? Ta phải thật tốt cùng hấn tâm sự mới được." Từ là cát phi thường vui vẻ nói một mình về sau, liền đứng dậy, nguyên một chính mình quần trang, uy nghiêm đi ra ngoài cửa.

Từ là cát cũng không để ý tới dưới thành, nộ khí trùng thiên hơn hai mươi vạn binh mã, hấn hai tay vịn thành tường mỉm cười giảng đạo: "Đỗ Tổng Quân, còn có giếng Gia Thi đại nguyên soái, ta Từ mỗi người đã tại Thắng Thiên trong điện, chuẩn bị hảo tửu thức ăn ngon. Các người có thể nguyện vọng mang theo thù hạ, tiến vào ta cái này Long Đàm Hồ Huyền, cùng ta thật tốt tâm sự đâu? Trận sở hữu thành môn Đô mở ra cho ta ——! Hoan nghênh các vị khách quý, giá lâm Thắng Thiên thành ——!"

Theo từ là cát ra lệnh một tiếng, Thắng Thiên thành đông tây nam bắc sở hữu thành môn, Đô chậm rãi chậm rãi mở ra.

Nửa giờ về sau, đỗ Phúc Uy, Lý bách diệu, chiến lãng, Vương Tinh đan, Tinh Gia Thi, Lý tự thông, lòng hồi sấm, bảy người cộng thêm hai ngàn tên thân vệ, thân nhiên tự nhiên đi vào Thắng Thiên trước điện.

Đỗ Phúc Uy cùng Tinh Gia Thi Tương nhìn nhau một cái về sau, liền lưu lại chính mình thân vệ, chỉ đem lấy Lý bách diệu năm người đi vào đại điện.

"Đỗ Tổng Quân, còn có vị này. . . Giếng Gia Thi đại nguyên soái đúng không? Đương nhiên, còn có các vị danh chấn Thiên Hạ anh kiệt, là cát ở đây hữu lễ, Đô mời ngồi đi. Chúng ta mọi người à, cũng là thời điểm, phải thật tốt nói một chút." Từ là cát dẫn đơn đứng cảm tâm, mỉm cười nói với mọi người, đón lấy, hấn liền có ý ngồi vào Tinh Gia Thi trên ghế.

"Cái này hỗn đản, tuyệt đối là đã biết Ta là ai! Đáng chết à! Hấn như thế có tôn nghiêm gia hòa, sao có thể đầu hàng đâu? Ngộ Không cái này Đại Ngốc Nghếch, hấn lúc ấy làm sao không giết chết gia hòa này à!" Tinh Gia Thi lạnh nhạt nhìn xem từ là cát, trong lòng điên cuồng lớn tiếng tức giận mắng.

Đỗ Phúc Uy liền ngay thẳng nhiều, hấn có cái gì nói cái gì, trực tiếp liền đối với từ là cát hỏi.

"Tiểu tử, con trai của ta đâu? Con mẹ nó người là cái thứ gì? Dám ở chỗ này giống như lão tử giả vờ giả vịt! Người tranh thủ thời gian phái người đi mời con ta tới, loại đại sự này, người làm không người!" Đỗ Phúc Uy không chút khách khí liền đối với từ là cát ra lệnh.

Từ là cát nếu là biết Phạ đỗ Phúc Uy, hấn sẽ còn là từ là cát sao?

"Không có ý tứ, Đỗ Tổng Quân, chủ công nhà ta nói, còn lại cục diện rối rắm, hấn muốn ta nhất định phải thu thập sạch sẽ. Ai. . . , ta cũng là người cơ khổ à. Người xem, chính hấn lười biếng ngủ ngon đi, ta cũng chỉ đành giúp hấn thật tốt thu thập. Ngồi à, các vị Đô ngồi à, Thắng Thiên thành là chính chúng ta địa bàn, không cần phải khách khí." Từ là cát nhiệt tình đối với mọi người giảng đạo.

"Lẽ nào lại như vậy! Thiếu chủ tuổi nhỏ vô tri, chẳng lẽ người cũng tuổi nhỏ vô tri sao? Loại đại sự này, hấn làm sao có thể không tham dự học tập đâu? Người đi phái người, mau đem hấn cho mời đi theo!" Lý bách diệu tức giận đối với từ là cát chỉ trích nói.

"Không cần, con ta mấy ngày nay liên tục bận ba, muốn đến nhất định là phi thường mệt mỏi. Ai cũng không cho phép quấy rầy hấn nghỉ ngơi! Còn có. . . , Lý tự thông, con mẹ nó người là chán sống sao? Dám ở Thắng Thiên trong thành, giống như lão tử đàm phán!" Đỗ Phúc Uy khuôn mặt dữ tợn đối với Lý tự thông sau khi nói xong, liền chuẩn bị một bàn tay chụp chết cừu nhân này.

"Đỗ Tổng Quân, người trong thiên hạ đều nói ngài là khoan hồng độ lượng, hung hoành Tứ Hải Đại Hào Kiệt! Năm đó người ta chiến trường tranh phong ta Sứ một chút bị ôi thù đoạn, hơi kém hại ngài tánh mạng. Chẳng lẽ ta có lỗi sao? Lưỡng Quân Giao Chiến không chỗ không cần vô cùng, ngài nếu là trách ta lời nói, liền giết ta đi!" Lý tự thông tháo ra chính mình y phục, lóc lên lồng ngực liền mặc cho đỗ Phúc Uy xử trí.

Hấn vô lại như vậy, đỗ Phúc Uy đương nhiên là không thể giết hấn, thế là, Tinh Gia Thi quay người liền hung hăng cho hấn một bàn tay, mắng to: "Đỗ Tổng Quân chỉ là để người lẫn ra ngoài mà thôi, người ở chỗ này nói nói nhảm nhiều như vậy làm gì? Còn không mau rút đi!" Tinh Gia Thi đồng thời cho Lý Đỗ hai người, một cái rất tốt bạc thang.

Lý tự thông cũng không phải chán sống, hấn tranh thủ thời gian thuận sườn núi bot liền rời đi nơi này, thế là, mọi người liền cũng bắt đầu tìm cái ghế ngồi xuống, chuẩn bị bắt đầu chính thức đàm phán.

Thế nhưng là, Lúc này lại ra một vấn đề!

Thắng Thiên trong điện trước kia bàn tròn lớn trước đó, chỉ có bốn cái ghế mà thôi, từ là cát quên đầu người thời điểm chỉ Gia ba thanh cái ghế, tổng cộng là bảy chiếc cái ghế.

Hấn cho rằng, Tinh Gia Thi, đỗ Phúc Uy, Lý bách diệu, chiến lãng, Vương Tinh đan, cộng thêm chính hấn giống như đơn đứng cảm tâm, đã đầy đủ ngồi, cho nên, hấn căn bản cũng không biết Lý tự thông cùng lòng hồi sấm sẽ đến, đương nhiên cũng không có chuẩn bị.

Hiện tại Lý tự thông ngược lại là đi, thế nhưng là, cái ghế còn chưa đủ à.

Ngay tại từ là cát chuẩn bị phân phó nô bộc, lại thêm một cái ghế thời điểm, Tinh Gia Thi xụ mặt, ngồi đối diện tại nàng bên cạnh lòng hồi sâm ra lệnh: "Tại đây cũng là loại người như ngươi, năng lượng ngay tại chỗ phương? Đứng lên, cho ta đứng đi một bên." Nói xong, nàng liền thần thái tự nhiên ra hiệu mọi người nhập tọa, căn bản là một chút đều không bận tâm, lòng hồi sâm cá nhân cảm thụ.

Tinh Gia Thi làm như thế, là tuyệt đối không có nửa điểm mà sai, năng lượng tại Thăng Thiên trong điện an vị người, không phải tay cầm binh quyền Trọng Tướng, cũng là địa vị cao thượng Lão Đại, lòng hồi sâm nói đến chỉ là Tinh Gia Thi bí thư mà thôi, hẳn là thực tình không có tư cách, ngồi tại Thăng Thiên điện.

Thế nhưng là, Tinh Gia Thi làm thế nào cũng không nghĩ tới, chỉ vì chính mình cái này chính xác mệnh lệnh, nàng tại ngày tháng sau đó bên trong, cho mình đưa tới một cái bao nhiêu đáng giận, bi ối, khiến cho nàng buồn nôn cực độ, Thiên Tự Độ Nhất Hào phiền phức Chính Dịch.

Lòng hồi sâm lúc đầu lòng tràn đầy hoan hỉ, đi theo cấp trên chạy tới tham gia loại này trọng yếu đàm phán, hẳn thật sự là vui vẻ chết, thế nhưng là, hẳn vạn lần không ngờ là, tại loại này trọng yếu cùng cực trường hợp, ngay trước nhiều như vậy đại nhân vật mặt.

Tinh Gia Thi vèn vèn chỉ dùng một câu nói mà thôi, đem hẳn sở hữu tôn nghiêm, toàn bộ Đô cho quét cái không còn một mảnh.

Lòng hồi sâm cười lớn lấy đứng dậy, đứng sau lưng Tinh Gia Thi, hẳn giờ này khắc này trong lòng mình mặt, yên lặng phát hạ một cái thẻ độc.

Một ngày nào đó, hẳn nhất định phải ngồi tại Thăng Thiên trong điện, giống như Tinh Gia Thi bình khôi bình tọa!

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10:: Giao thừa đàm phán

"Tốt, tất nhiên tất cả mọi người đã ngồi xuống, vậy chúng ta liền hảo hảo tâm sự đi." Từ là cát nhìn chung quanh một lần mọi người về sau, mỉm cười tiếp tục giảng đạo.

"Đúng, hôm nay là đêm giao thừa, ta ở đây cùng chúc mọi người năm đầu bên trong, gia đình hòa thuận, thân thể khỏe mạnh, công tác thư thái, Đa Phúc cỡ nào? . . . !" Nói mười mấy cái chúc phúc về sau, nói tiếp nói.

"Tục ngữ nói thật tốt, Đa Hổ không rời thân huynh đệ, ra trận còn cần cha con binh. Chúng ta người một nhà không nói hai nhà lời nói, nếu như chúng ta tiếp tục đầu nũa lời nói, chẳng phải là quá ngu một chút sao?" Từ là cát ngữ khí trầm trọng giảng đạo.

Hẳn lời này thật sự là một chút đều không có sai, đang ngồi mỗi người đều hiểu, giờ này khắc này Thực đã hoàn toàn không có, bất kỳ cái gì tiếp tục đầu nũa lý do.

Lấy Ngô Không vì là mối quan hệ, cái này ba phe nhân mã trên thực tế đã liền cùng một chỗ, nếu như người một nhà đấu tranh nội bộ lời nói, đó thật là quá ngớ ngẩn!

"Đỗ Tổng Quân, ta đại biểu đại tuế đế quốc, đối với ngài cha con đoàn tụ sự tình, biểu thị từ đáy lòng chúc mừng. Ngài yên tâm, hai chúng ta Gia liên hợp về sau, đế quốc đối với ngài thế lực, là không có bất kỳ can thiệp nào. Ngài hết thảy hành động, Đô tuyệt đối là tự do, điểm này, đế quốc là nhất định sẽ cam đoan." Tinh Gia Thi cung cung kính kính đối với đỗ Phúc Uy giảng đạo.

"Lúc trước thiếu chủ đến Lịch Dương thời điểm, những này đã Đô cam đoan qua. Với lại, lúc trước thiếu chủ đưa ra ra điều kiện, so với người những này lời nói suông, thế nhưng là mạnh quá nhiều. Dù cho như thế, chúng ta sau đó cũng là không có đồng ý. Nếu như người bây giờ chỉ nói những lời này, ha ha, người vẫn là rời đi chúng ta Thăng Thiên thành đi." Lý bách diệu cũng hiển nhiên là chuẩn bị, tại lúc trước Ngô Không tam đại điều kiện cơ sở phía trên, lại hung hăng đại gõ một bút.

Ngô Không không cho Tinh Gia Thi kỹ càng nói qua chính mình đàm phán quá trình, hẳn chỉ là sơ lược thôi, cho nên, Tinh Gia Thi liền cho rằng Ngô Không đàm phán thời điểm, ra điều kiện có thể là quá thấp, lúc này mới không có đánh động đối phương.

Còn có một chút, nàng cũng rõ ràng biết, đỗ Phúc Uy không muốn liên hợp, cũng là nhất tâm muốn vì là nhi tử tranh thiên hạ, cho nên mới không muốn cùng đại tuế đế quốc liên hợp, nhưng điểm này Thực không quan trọng, dù sao mọi người không có bất kỳ cái gì tư nhân ân oán, lấy chính mình đàm phán mức độ, tất nhiên là có thể vài phút giải quyết đỗ Phúc Uy.

Thế nhưng là, đỗ Phúc Uy sở dĩ không giống như Thăng Thiên thành liên hợp, căn bản là mẹ hẳn là bởi vì tư nhân ân oán!

Thế là, Tinh Gia Thi không chút hoang mang đáp: "Lý tiên sinh nói giỡn, nếu như ta rời đi Thăng Thiên lời nói, Tiểu Đan tổng quản cũng là tuyệt đối sẽ theo ta đi. Tiểu Đan tổng quản lúc ấy là thế nào đàm luận, ta không biết, nhưng ta có thể giống như Đỗ Tổng Quản cam đoan. Ta Tinh Gia Thi đưa ra điều kiện, tuyệt đối chỉ cao hơn chứ không thấp hơn!" Nàng phi thường nói khoác mà không biết ngược đời với mọi người bảo đàm nói.

Lý bách diệu vừa nhìn đối phương mắc lừa, trong lòng của hắn cái này cao hứng, vậy đơn giản là đừng đề cập có bao nhiêu thoải mái, không đợi hắn thừa thắng xông lên, trận Tinh Gia Thi cho gỗ đến thổ huyết, đồ Phúc Uy liền lạnh lùng đối với Tinh Gia Thi mở miệng.

"Đã các người đại tuế đế quốc nguời bức như vậy, trận con trai của ta cho mẹ hoặc 5 mẹ ba đạo! Người đi đâu vậy, hắn liền đi chỗ đó? Này tốt lắm . . . , người, cùng người thủ hạ 13 vạn binh mã, người nói, ta tên nhà quê này để nhũ, có dám hay không đem các người toàn bộ lưu lại? Người nói ——!" Theo đồ Phúc Uy hét lớn một tiếng, chiến lạng, Vương Tinh đan đồng thời đứng lên, sát khí đằng đằng cảm tức nhìn Tinh Gia Thi, liền đợi đến chúa công hạ lệnh, trực tiếp giết chết Tinh Gia Thi.

Đơn dừng cảm tâm không kim lại được cũng muốn đi theo đến, Bang Lão Chủ Công lớn mạnh một tầng thanh thế, thế nhưng là, từ là cát một cái liền đem hắn cho theo trên ghế.

Tuy nhiên đồ Phúc Uy là bọn họ chúa công phụ thân, hai người bọn họ thiên nhiên liền phụ thuộc Vu đồ Phúc Uy, nhưng là, đồ Phúc Uy là đồ Phúc Uy, đồ Tiểu Đan là đồ Tiểu Đan, chúa công hiện tại Quý Mê Tâm Khiếu nhất tâm muốn làm Đại Trung Thần, từ là cát lại làm sao có khả năng, không tận tâm tận lực đi toàn lực phụ tá đâu?

Lại nói, Sư Giai Cảnh thế nhưng là hắn từ là cát bạn tốt, hắn loại này trọng tình trọng nghĩa người, lại làm sao có khả năng sẽ cùng Tinh Gia Thi động thủ đâu?

"Giống Gia Thi đại nguyên soái, vấn đề này ta cũng muốn giống như ngài hỏi một chút. Người nói. . . , ta từ là cát thủ hạ tám vạn binh mã,

Nếu như liều mạng người 10 vạn kiêu Thục Võ Sĩ, cộng thêm ba vạn bắt nhập lưu Ảnh Lang Võ Sĩ. Ta có thể hay không đem người đánh, toàn quân bị diệt đâu?" Từ là cát cho đối phương một cái ánh mắt về sau, mỉm cười hỏi.

"Từ là cát cái này đáng chết hỗn đản! Người muốn giúp ta liền giúp ta, khoe khoang chính mình bình hùng tướng mạnh, có ý tứ sao? Nếu như ta mang theo người quân đội, con mẹ nó chứ cũng có thể đánh thắng!" Phần nộ nghĩ đến đây về sau, Tinh Gia Thi liền thành thành thật thật cúi đầu xuống, không nói một lời chờ đợi từ là cát trợ giúp.

Đồ Phúc Uy gặp từ là cát giống như Tinh Gia Thi khiêu chiến, hắn nhất thời liền cao hứng trở lại, trong lòng tự nhủ: "Tiểu tử này không sai à, vẫn là rất biết giải quyết mà à." Hắn tuy nhiên vô cùng không muốn cùng Thăng Thiên liên hợp, nhưng hắn cũng tương tự không nguyện ý giống như Tinh Gia Thi lưỡng bại câu thương, hiện tại từ là cát ra mặt, vậy thì tốt, người liền chống đi tới đi.

"Hừ ——! Người đừng nghĩ đến đám các người đại tuế đế quốc, đến cỡ nào không dậy nổi, nguời bức đường nào! Ta cho người biết, nếu như không phải là bởi vì diệt các người, thiếu chủ nhất định sẽ thương tâm gần chết, từ đó về sau giống như cha mình nhất đao lưỡng đoạn! Ta từ là cát, vài phút diệt người không thương lượng ——!" Từ là cát có làm ra vẻ giảng đạo nơi đây về sau, liền hướng về đồ Phúc Uy nói ra.

"Đỗ Tổng Quản, chúa công nhất tâm Đồ muốn làm trung thần Lương Tướng, đây vốn là thiên hạ đệ nhất đẳng chuyện tốt. Có thể hiện nay, đại tuế đế quốc đã là hoa cúc xê chiều, hắn tuy có loại này hùng tâm tráng chí, nhưng lại làm sao có thể đủ hoàn thành chính mình suốt đời nguyện vọng đâu? Cho nên, dù là chúa công thông hận chúng ta nhất sinh nhất thế, chúng ta cũng nhất định phải diệt đại tuế!" Từ là cát trung thành tuyệt đối giống như đồ Phúc Uy đề nghị.

Hắn những lời này, cuối cùng hoàn toàn trận đồ Phúc Uy cho gọi tỉnh!

Đồ Phúc Uy vẫn luôn cảm thấy, chính mình nhất tâm đều là vì nhi tử suy nghĩ, hi vọng hắn về sau có thể trở thành Đệ nhất Anh Chủ, lưu danh bách thế, thế nhưng là, nhi tử chân chính nguyện vọng là cái gì, hắn là cho tới bây giờ cũng không biết.

Chính mình vẫn luôn đang bức bách nhi tử, làm hắn căn bản là hoàn toàn cũng không nguyện ý làm sự tình, hắn lại làm sao có khả năng sẽ, không dần dần xa lánh chính mình đâu?

Lại nói, trong lịch sử địa vị cực cao về sau, ngược lại trộm đến Thiên Từ giang sơn trung thần Lương Tướng, chẳng lẽ còn thiếu sao? Viển không nói, liền nói đại tuế đế quốc Khai Quốc Hoàng Đế Dương Thiên ở giữa, hắn không phải liền là một cái to lớn trung thần Lương Tướng sao?

Cho nên nói, mặc kệ là vì chính mình hi vọng cũng tốt, vẫn là vì là nhi tử nguyện vọng cũng tốt, không phải liền là muốn làm trung thần Lương Tướng sao? Vậy thì cứ việc đi làm tốt!

"Người trẻ tuổi nói chuyện làm việc, tuyệt đối không nên thái trùng, đem lời nói quá vẹn toàn! Có đôi khi, là rất đắc tội người. Các người những này vị thành niên à, Đồ nhớ kỹ cho ta điểm ấy. Lão phu chỉ nói là nói nhảm mà thôi, Từ Tướng Quân làm sao có thể coi là thật đâu? Bách diệu, người tiếp theo giống như thi tiến thật tốt nói đi." Đồ Phúc Uy mây trôi nước chảy kể xong về sau, liền đối với hai vị Nghĩa Từ nháy mắt.

Vương Tinh đan cùng chiến lạng ngồi xuống tốt, Lý bách diệu liền mỉm cười đối với Tinh Gia Thi hỏi: "Thi tiến, ngày đó thiếu chủ lai lịch dương đàm phán. Hắn đưa ra ra điều kiện, đại tuế triều đình hắn là hoàn toàn tán đồng à?" Lý bách diệu phi thường âm hiểm, bắt đầu cho Tinh Gia Thi gài bẫy.

"Không tệ, Tiểu Đan tổng quản ngày đó đưa ra điều kiện, chúng ta đại tuế triều đình là tuyệt đối tán đồng! Nhưng là, Lý tiên sinh xin yên tâm tốt, Tiểu Đan tổng quản làm người khá là cẩn thận. Hắn lúc ấy chỉ là ban đầu đàm luận mà thôi, khó tránh khỏi là sẽ có chút bảo thủ. Chúng ta hiện tại chính thức

đàm phán, bên ta thành ý khấn thiết, là tuyệt đối sẽ không để cho Quý Phương thất vọng!" Tình Gia Thi ngây thơ không biết, liền một chân bước vào Lý bách diệu trong cạm bẫy.

"Rất tốt, người chỉ cần nhận, vậy là được!" Nghĩ đến đây, Lý bách diệu liền cười tủm tỉm đối với Tình Gia Thi giảng đạo: "Ai . . . , tất nhiên Quý Phương như thế có thành ý lời nói, bên ta cũng không dễ quá mức ép buộc. Như vậy đi, ngài mở ra điều kiện, chỉ cần có thể so thiếu chủ mạnh hơn bên trên, như vậy tí xiu lời nói, hai chúng ta Gia lập tức liền có thể ký kết minh ước!"

Tình Gia Thi, từ là cát, lông hồi sâm, nghe Lý bách diệu nói như vậy, bọn họ tất cả đều trong lòng, trong nháy mắt liền cảnh giác lên, thế nhưng là, không đợi Tình Gia Thi đặt câu hỏi, Lý bách diệu liền vượt lên trước tự thuật nói.

"Thiếu chủ lúc ấy mở ba cái điều kiện, thứ nhất, phong ta chúa công là vua. Thứ hai, bên ta hàng năm Quân Phí chi tiêu, bởi Quý Phương toàn quyền phụ trách. Thứ ba, bên ta hiện hữu thế lực phạm vi bên trong sở hữu thu thuế, vĩnh viễn không cần lại hướng đại tuệ trên triều đình giao nộp, nghe kỹ, là vĩnh viễn như thế! Thi tiến, ngài lại đến cái dệt hoa trên gấm đi." Lý bách diệu cũng không giằng óng Gia thi nhảy dựng lên, mãnh liệt oán giận lớn tiếng phản đối, hấn đến vẫn là không vội không chậm đem lời kể xong.

"Không có khả năng ——! Hấn làm sao có khả năng biết mở ra loại điều kiện này ——! Người đây chính là trần trụi đe dọa ——! Lừa gạt ——!" Tình Gia Thi nghe xong điều kiện thứ hai thời điểm, nàng liền đã trực tiếp bị tức mòng.

Vô luận như thế nào, nàng cũng không nghĩ tới, Ngô Không vậy mà lại mở ra loại này siêu cấp oan đại đầu, vô địch phá gia chi tử điều kiện.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11:: Sang năm tốt hơn

Lông hồi sâm nghe xong Ngô Không điều kiện về sau, cũng bị cả kinh hơi kém liền ngất đi, đáng tiếc là, hấn thật sự là thấp cổ bé họng, chỉ có thể vịn cái ghế chỗ tựa lưng chống đỡ lấy thân thể, Sử chính mình không ngã xuống đi mà thôi, phát biểu loại chuyện này, là hoàn toàn liền không tới phiên hấn.

Từ là cát nhất tâm đều muốn thúc đẩy liên hợp, thế nhưng là, loại điều kiện này đại tuệ để quốc nếu là có thể tiếp nhận lời nói, vậy hấn mới là như thấy quỷ, cứ như vậy đi xuống lời nói, thuần túy cũng là tai nạn tiết tấu à!

"Lý tiên sinh, chúa công ngày đó thật sự là ý tứ này sao? Hấn là ngài lý giải sai a?" Từ là cát nghiêm túc đối với Lý bách diệu hỏi.

"Từ Tướng Quân, người đây là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ người đối với lão phu năng lực, có chỗ hoài nghi sao?"

Lý bách diệu tuy nhiên ngữ khí rất hướng, nhưng hấn Lúc này trong nội tâm cái kia đẹp, đừng đề cập là có bao nhiêu sáng khoái.

Kỳ Phùng Định Thủ, thắng về sau mới có thể có cảm giác thành công, vui vẻ, nếu như đối thủ phế vật lời nói, này còn có cái gì ý tứ đâu, đúng không?

"Không phải, ta không phải ý tứ này, ngài năng lực ta là từ trung khâm phục. Bất quá, loại đại sự này, ta xem vẫn là mời chúa công tới chứng minh một chút, mới tương đối ổn thỏa." Từ là cát sau khi nói xong, cũng mặc kệ đồ Phúc Uy ngăn cản không ngăn cản, hấn trực tiếp liền để cho tôi tớ đi trận Ngô Không mời đến.

Loại thời điểm này, nếu như Ngô Không lại không lộ diện lời nói, vậy coi như hoàn toàn xong đời!

Sau hai mươi phút, Thiên Tự Đệ Nhất Hào phá gia chi tử, Nhị Hóa Tiểu Phi từ Ngô Không, cuối cùng chậm rãi từ từ, không tình nguyện đi vào đại điện.

"Nhi tử, người nghĩ ngợi tốt sao? Có mệt hay không? Cần ngủ tiếp một lát sao?" "Người lúc đó ngược lại là làm sao đàm luận ——! Người nói cho ta rõ ——!" "Chúa công, ngài tất nhiên đến, tranh thủ thời gian an vị đi. Tất cả mọi người đã đợi ngài nửa ngày." "Thiếu chủ! Ngài tại sao mặc áo ngủ liền đến! Còn thể thống gì! Nhanh đi về trận Quân Phục mặc vào!" "Đứa trẻ này, lại chính là..."

Mọi người nhìn thấy Ngô Không về sau, nhất thời liền kêu loạn đồng thời giảng đạo.

Ngô Không vừa nhìn thấy đồ Phúc Uy vậy mà tại chỗ này, hấn nhất thời liền dọa đến giật mình, co cẳng liền muốn mau thoát đi Thăng Thiên điện.

Đáng tiếc, chiến lạng, Vương Tinh đan, đơn dừng cảm tâm, Tam viên đại tướng bắt hấn cho bao quanh vây quanh, đơn dừng cảm tâm ôm hấn liền đi thẳng tới bàn tròn trước đó.

Nghe xong từ là cát tình huống giới thiệu về sau, Ngô Không lập tức liền trung thực hạ xuống.

"Ta mặc đồ ngủ làm sao? Ta đang ngủ đâu, ta không mặc áo ngủ mặc cái gì? Người cho ta ngồi đi một bên, đây là ta cái ghế." Ngô Không trận chính mình đầy mình oán khí, Đồ vung đến Lý bách diệu trên thân, đốn lấy, hấn liền đối với bọn người hầu phân phó nói.

"Đi chuyển hai cái ghế tới, không thấy được chỗ này có hai người đứng đấy sao?" Sau khi nói xong, hấn liền một vênh lên cái mông, trận Lý bách diệu cho chen đến một bên.

"A? Người ý gì? Vì sao không ngồi đâu? Đừng lãng phí thời gian, tranh thủ thời gian ngồi xuống cho ta." Ngô Không đối với vẫn như cũ đứng đấy lông hỏi sấm, cường ngạnh ra lệnh.

"Người nói! Người khi đó tại Lịch Dương, đến là thế nào đàm luận? Không cho phép có nửa câu giấu diếm ——!" Tinh Gia Thi Lúc này cũng không đoái hoài tới lông hỏi sấm, nằng nổi giận đối với Ngô Không quát.

"Tinh Gia Thi ——! Người nếu là không muốn nói lời nói, liền rút ra ngoài cho ta ——!" Đỗ Phúc Uy gặp Tinh Gia Thi dám nhao nhao con trai mình, hấn cũng nổi giận vì là nhĩ từ ra mặt.

Ngô Không không quan tâm huynh đệ ngữ khí không tốt, hấn ngay tại hồ đồ Phúc Uy đối với mình quá tốt, cho nên, hấn tâm phiền ý loạn đáp: "Ta làm sao đàm luận? Ta còn không phải liền là chiếu vào các người giảng, thành thành thật thật đi Lịch Dương đàm luận? Ngày mẹ nó! Không có ba người các người bức ta, ta sẽ đi Lịch Dương sao? Sẽ có đốn lấy loạn sự tình sao? Người còn không biết xấu hổ trách cứ ta! Ta đi chỗ nào nói rõ lý lẽ đi?"

Tinh Gia Thi nghe xong Ngô Không lời nói về sau, trong nội tâm nằng cái kia khí à, chỉ kém một Đinh Đinh một chút, nằng trên cơ bản muốn bạo.

"Người có phải hay không cùng người ta cam đoan, Phong Vương, cho Quân Phí, không cần thu thuế?" Tinh Gia Thi hít sâu một cái khí về sau, cường chế lấy nộ hòa hồi.

"Không có à! Người không rõ ràng lời nói, cũng đừng nói vớ nói vẩn có được hay không?" Ngô Không vậy mà ngay trước tất cả mọi người mặt,

Phủ nhận chính mình đã từng làm ra hứa hẹn.

Lần này, tất cả mọi người chấn kinh từ trên ghế, trực tiếp đứng lên!

"Thiếu chủ ——! Người làm sao có thể lật lọng đâu? ——!" "Nhĩ từ, ba ba lúc trước tuy nhiên bởi vậy đánh người một chầu, nhưng người cũng không thể nói láo à? Hào Hải Từ, người nhanh ăn ngay nói thật." "Thật? Ta đã nói rồi, người sao có thể mở ra loại điều kiện này đâu?" "Chúa công, người khi đó đến là thế nào nói?"

Mọi người hoặc phần nộ, hoặc lo lắng, hoặc kinh hãi, hoặc nghi hoặc, hướng về Ngô Không hỏi.

"Ta lúc đầu nói đúng không vền vẹn Phong Vương, phong đất vẫn là hiện hữu địa bản; không vền vẹn cho một lần Quân Phí, mà chính là từ nay về sau Quân Phí tất cả đều bao; ta nói cũng không phải không cần thu thuế, là mãi mãi cũng không cần thu thuế! Người dạng này nói loạn lời nói, rõ ràng cũng là trận ta tuyệt thế ý tưởng hay, cho giảng lệch ra!" Ngô Không vỗ bàn, có chút tức giận đối với Tinh Gia Thi giảng đạo.

Tinh Gia Thi đưa tay chỉ Ngô Không, khí đã nói không ra lời, nằng lập tức liền tê liệt ngã xuống tại trên ghế.

"Chúa công ——! Người sao có thể mở ra điều kiện như vậy đâu? ——! Người có biết hay không, cũng bởi vì một mình người nói vớ nói vẩn, cho chúng ta mang đến bao lớn phiền phức! Người về sau, có thể tuyệt đối không nên còn như vậy, biết không? Như vậy đi, dù sao lúc ấy cũng không phải chính thức đàm phán, chúng ta cũng không cần trách cứ chúa công." Từ là cát hồi hột, vừa muốn đem Ngô Không hứa hẹn xóa bỏ.

"Đứng đứng đứng, ai còn không mắc phải sai lầm đâu? Chúa công dù sao tuổi nhỏ, mọi người vẫn là không cần trách cứ hấn! Đại soái, người nói đúng a?" Lông hỏi sấm tranh thủ thời gian thừa cơ farm creep nói.

Bọn họ cái này kẻ xướng người hoạ, liền muốn trận sự tình san bằng, điều này có thể sao?

Không đợi Tinh Gia Thi giải quyết dứt khoát, cũng không đợi Lý bách diệu mãnh liệt phản đối, Ngô Không nhảy dựng lên liền đâm vào cái bàn, siêu cấp tức giận la lớn: "Hai người các người tại cái này nói mò cái gì đâu? ——! Lúc trước tình huống cận kề, các người biết không ——! Trách cứ ta? Ta phạm sai lầm? Con mẹ nó chứ chỗ nào sai ——! Gia thi, người nói đi, lúc trước có phải hay không là người nói, chỉ cần Đỗ Tổng Quân không Xung Hoàng, chúng ta liền điều kiện gì đều có thể đáp ứng? Người nói."

Tinh Gia Thi nhớ tới ngày đó, ngay ở chỗ này nói qua những lời kia, thật sự là hận không thể trận chính mình khuôn mặt quát sung quên, nằng không nghĩ tới, cũng bởi vì một câu nói không có giao phó rõ ràng, vậy mà lại xuất hiện lớn như vậy một cái chỗ sơ suất.

Lúc này, đàm phán đã hoàn toàn tiến vào tử cục, nếu như song phương Đồ không chịu nhượng bộ lời nói, đó chính là lập tức tai nạn!

"Nhĩ từ, người thật sự là quá coi thường ba ba. Ta đồ Phúc Uy dù cho lại nghèo, chẳng lẽ còn nuôi không nổi quân đội mình sao? Trên đời nào có cái gì muốn đời Vinh Xương gia tộc, vinh viễn không giao thuế má lời nói, người đây không phải tại hại chính mình từ tôn sao? Thi tiến, ta đồ Phúc Uy thành tâm thành ý cùng các người liên hợp, chúng ta một lần nữa nói đi." Đỗ Phúc Uy một lòng vì thành toàn nhĩ từ nguyện vọng, hấn chủ động làm ra cự đại nhượng bộ!

"Không được ——! Ta từ trước đến nay nói một là một, nói hai là hai! Ta tất nhiên đã từng đối với người làm ra qua hứa hẹn, vậy thì nhất định phải thực hiện ——!" Ngô Không cũng nhất tâm đều muốn, đền bù tổn thất đối với đồ Phúc Uy thua thiệt, hấn khẳng khẳng muốn đem chính mình hứa hẹn kiên trì đến.

Tất cả mọi người im lặng nhìn xem Ngô Không, bọn họ Lúc này, trên cơ bản đã không lời nào để nói.

"Chúa công, người mệt mỏi a, vẫn là trở lại nghỉ ngơi thật tốt đi. Người yên tâm, còn lại... ." Không đợi từ là cát đem lời kể xong, Ngô Không liền hung tợn đối với hấn nhao nhao nói.

"Người thiếu cho ta tới này một bộ! Người hiểu cái Lục a! Quân Phí, thu thuế, các người Đồ coi là đó là cũng không được cự đại chi tiêu, liền vẫn luôn ở chỗ này tính toán chi li. Nhưng ta cho người biết bọn họ, nếu như ngay cả này một ít món tiền nhỏ, các người Đồ không nỡ lời nói. Tranh thiên hạ? Tranh mẹ hấn trứng chim thiên hạ! Các người, Đồ tỉnh lại đi!" Ngô Không nổi giận, đối với tất cả mọi người lớn tiếng giảng đạo.

Từ là cát mộng, Tinh Gia Thi mộng, đồ Phúc Uy mộng, Lý bách diệu cũng mộng, đang ngồi có một cái quên một cái, toàn bộ Đồ mẹ hấn hoàn toàn mộng!

Bỏ ra mặc dù nói không chắc liền sẽ có thu hoạch, nhưng là, nếu như không bỏ ra lời nói, vậy liền tuyệt đối là không thể nào, là sẽ có tí xú thu hoạch.

Bỏ được bỏ được, không có bỏ lời nói, lại làm sao có khả năng sẽ có đến đâu?

Nếu như chỉ là bỏ ra một chút tiền tài, liền có thể trận toàn bộ Lịch Dương quân đều cho kéo lên chiến xa, trợ giúp chính mình đạt được thiên hạ lời nói, một chút kia tiền tài, chẳng lẽ không hấn là sung sướng mau mau phó sao?

Lại nói, cho tới bây giờ cũng là có quyền tất có tiền, chưa nghe nói qua có tiền tất có quyền, Ngô Không vị này Thiên Tự Độ Nhất Hào siêu cấp Đại Tham Quan, lợi dụng hấn quyền thế trong tay, sở được đến hải lượng số tiền con mắt, là đang ngồi những người này, mãi mãi cũng vô pháp tương tượng.

Nếu như đạt được Lịch Dương liên hợp, có thể tự do khai triển mậu dịch hoạt động, Quân Phí cùng thu thuế loại này món tiền nhỏ, Ngô Không làm thế nào có thể để ở trong mắt đâu?

Nếu như không phải vì dùng tiền, người nào ăn no căng không có chuyện làm, nhất định phải cả ngày đi nỗ lực công tác đâu?

Tiền đặt ở chỗ đó, là dưới không tể, thiên hạ cùng tiền tài so sánh, cái gì nhẹ cái gì nặng đó là đương nhiên là vừa nhìn thấy ngay.

Ngô Không tuy nhiên không tính là tuyệt đỉnh thông minh, nhưng hấn cũng tuyệt đối không ngốc, với lại, loại này nhìn như đơn giản Số Học đề, hấn cũng không có bị những Kin đó lập lờ mỵ lệ kim quang làm cho mê hoặc, hấn không chút do dự liền lựa chọn cái kia, nhìn như đơn giản câu trả lời chính xác.

Cho nên nói, không phải liền là tiền sao? Cho người!

"Ha ha ha ha... ! Thi tiến, tất nhiên con ta đều đã mở miệng, vậy ta cũng liền không có gì dễ nói! Liền cái này ba cái điều kiện, các người nếu như đáp ứng lời nói, chúng ta lập tức liền ký kết minh ước! Hừ, nếu như các người không đáp ứng lời nói, ha ha ha, vậy chúng ta liền sa trường bên trên gặp đi." Đồ Phúc Uy cười lạnh đối với Tinh Gia Thi giảng đạo.

"Người thật xuất ra những số tiền kia sao?" Tinh Gia Thi yếu ớt đối với Ngô Không hỏi.

"Người cho rằng đâu? Thật sự là, ta trước kia thật đúng là không có phát hiện. Người có đôi khi, thế nào giống như cái đàn bà giống như, như thế tính toán chi li? Người cái này không thể được, một chút Đồ không bá khí. Thật tốt, người mau đem minh ước ký đi, ta về trước đi ngủ a. Cứ như vậy, quay đầu người tới nhà của ta ăn cơm." Ngô Không tùy tiện sau khi nói xong, liền uốn éo uốn éo hướng về đi ra ngoài điện.

Mọi người đang nhìn xem Ngô Không bá khí Tiểu Phi bóng lưng thời điểm, hấn đứng tại chỗ nghĩ một hồi về sau, quay người nói với mọi người: "Đúng hôm nay hấn là giao thừa a? Tam quân tướng sĩ, Mãn Triều Văn Võ, một năm này cũng đều rất không dễ dàng. Nói nhảm ta liền không nói nhiều, các người giúp ta trận cái này hai trăm vạn kim tệ, phân phát đi."

Ngô Không từ không gian đại lý, lấy ra mười cái Đại Bảo rương hướng về mặt đất quăng ra về sau, liền quay người rời đi Thảng Thiên đại điện.

Đêm giao thừa, đại tuế đế quốc cuối cùng cùng đồ Phúc Uy chính thức liên thủ, cấp tốc trưởng thành là, Hùng Bá Chúc Châu Đông Nam 53 quận, Thủ không kiều Thực, Túc Vệ, Ảnh Lang, Tinh ngạc, thang đao, Ảnh giả hổ, giáo phong bảy đại Chủ Lực Quân Đoàn, cầm binh hơn 50 vạn Trung Đẳng Thế Lực.

Ngô Không cùng Tinh Gia Thi đối với hoan hỉ oan gia, đi qua không ngừng nỗ lực về sau, cũng cuối cùng xem như Tiểu Hữu Thành Tự, sang năm, này đương nhiên là sẽ càng tốt hơn.

Chương 12:: Nghỉ đông thanh lý

"Thiếu chủ, thiếu chủ, người nhanh đứng lên, mau dậy đi. Chúa công trong phòng khách, cũng chờ ngài nửa ngày." Bảo tiêu đội trưởng một bên liên tục dùng lực đóng đưa Ngộ Không, một bên siêu cấp lớn giọng mà đối với hắn hô.

"A... , đừng đóng đưa ta... , để cho ta ngủ tiếp một lát, ăn tết... , không hơn triều. chờ một chút, tiểu Hoa đâu? Ta dựa vào à ——! Đây là cái gì tình huống? Tiểu Hoa đây! Người rút ra ngoài cho ta ——! Người biết đây là cái gì địa phương sao? Nơi này chính là đại tuệ nội cung! Các người làm sao đủ năng lượng đợi ở chỗ này đâu? Rút ra ngoài cho ta ——!" Ngộ Không kịp phản ứng về sau, hắn liền lập tức nổi giận đối với bảo tiêu đội trưởng mắng to.

"Thiếu chủ, người trước kia những cái này thị nữ, chúa công đều đã đem các nàng cho phân phát. Từ nay về sau, ngài hết thấy sinh hoạt hàng ngày, cũng là ta đỡ trung trách nhiệm. Chúa công đang trong phòng khách đợi ngài ăn cơm, người nhanh lên một chút trần y phục mặc tốt, nhanh đi đi." Đổ trung cung cung kính kính, đối với Ngộ Không lớn tiếng giảng đạo.

"Các người sao có thể làm ầu đâu? ——! Đại tuệ nội cung, há lại các người có thể tùy tiện đi vào ——!" Ngộ Không tức giận cùng cực hô xong về sau, liền mặc đồ ngủ hướng về phòng khách chạy như điên đi qua.

Đổ Phúc Uy tối hôm qua, liền đem Ngộ Không trong phủ từ trên xuống dưới sở hữu người hầu, toàn bộ Đô cho thay cái biển, với lại, hắn sau cùng lại còn to gan lớn mật, ngủ ở chỗ này một đêm!

Hắn thấy, lão tử giống như nhi tử ở cùng một chỗ, cái kia chính là thiên kinh địa nghĩa sự tình, về phần cái gì Ngoại Thần không được đi vào nội cung Pháp Lệnh, đổ Phúc Uy toàn diện coi nó là thành chó cái rắm mà thôi.

"Nhi tử, người tình à? Mau tới mau tới, tranh thủ thời gian nếm thử ba ba vì người tự mình làm bữa sáng. Ha ha ha ha... , ta đều đã có vài chục năm chưa từng vào nhà bếp, nhưng là đầu, ba ba thủ nghệ thế nhưng là nửa chút đều không có lui bước. Nhi tử, đến, mau thừa dịp còn nóng ăn." Đổ Phúc Uy phi thường hạnh phúc mỉm cười, nói với nhi tử.

Ngộ Không lúc đầu đều đã khí không được, nhưng là, khi hắn nhìn thấy này đầy bàn mỹ thực, còn có đổ Phúc Uy này xuất phát từ nội tâm mỉm cười, trong lòng hắn tức giận, trong nháy mắt liền biến mất không còn tăm hơi vô tung, thay vào đó, là thật sâu áy náy cùng vô biên phiền não.

Ngộ Không sau khi thở dài, liền ngồi tại Đổ Phúc Uy đối diện, mấy móc kiểu bắt đầu ăn dậy sớm bữa ăn.

"Cái này. . . , nơi này là đại tuệ nội cung. Người, cùng thủ hạ người... , là không thể chờ đợi ở chỗ này, người một hồi mang theo bọn họ... , đi nhanh lên đi." Ngộ Không nhỏ giọng lầm bầm một câu về sau, liền tranh thủ thời gian vui đầu tiếp tục ăn trước mặt bữa sáng.

Đổ Phúc Uy nghe nói như thế, nụ cười trên mặt trong nháy mắt liền cương một chút, đón lấy, hắn vẫn như cũ mỉm cười giống như nhi tử thương lượng: "Người... , người có thể hay không... , cùng cùng ta cùng một chỗ... , ở tại ngoài cung à?" Hắn tâm thần bất định bất an , chờ đợi lấy nhi tử trả lời.

"Ta, ta là hai cung tổng quản. Nội cung hơn mười vạn người đều cần ta đi quản lý, ta, ta đừng đi."

Ngộ Không cúi đầu nhỏ giọng đáp.

"Ta nghe nói Dương gia cái kia tiểu nhi, vẫn chưa tới sáu tuổi a. Đã như vậy lời nói, cái này đại tuệ trong nội cung, chỗ nào cần gì 10 vạn nô bộc. Tùy tiện tìm sân nhỏ bắt hắn cho nuôi đứng lên, cũng chính là." Đổ Phúc Uy không thêm đề ý chút nào đối với nhi tử đáp.

"Không được ——! Ta đã đáp ứng Dương Thiên bố, muốn bảo đảm Dương Minh một đời vinh hoa phú quý! Hắn, nhất định phải giống như Thiên Tử, ở tại đại tuệ nội cung! Ta nhất định phải hết lòng tuân thủ hứa hẹn ——!" Ngộ Không ba một chút liền đem chén đập trên bàn, đối đổ Phúc Uy không nhượng bộ chút nào lớn tiếng giảng đạo.

"Nếu như kẻ này sau khi lớn lên, là giống cha hắn một dạng ngu ngốc vô năng đâu? Chẳng lẽ dạng này người, người cũng phải thế sống chết thần phục sao! Chẳng lẽ tân tân khổ khổ đánh xuống giang sơn, người liền cam tâm tình nguyện chấp tay nhường cho sao!" Đổ Phúc Uy gặp nhi tử như thế từ trung đại tuệ triều đình, hắn nhất thời liền phẫn nộ lớn tiếng hỏi.

Thực từ đầu đến cuối, Ngộ Không Đô không có nghĩ qua muốn đi tranh cái gì thiên hạ, hắn tại Ma Giới làm ra đây hết thấy, Thực cuối cùng con mắt, vèn vèn chỉ là vì là cầm xuống đại thánh thành, sau đó trở về Nhân Giới mà thôi.

Hắn vì là Dương Minh, Dương Vi, Tiểu thiên, đã chuẩn bị kỹ càng đường lui , chờ hắn sau khi đi, tự nhiên sẽ có người giúp hắn đem ba người này sinh hoạt,

Cho an bài rất tốt, cam đoan các nàng có thể bình an, cả đời không lo.

Ngộ Không liền muốn nhiều như vậy mà thôi, về phần càng xa sự tình, hoặc là nói trợ giúp Dương Minh một lần nữa đoạt lại đại tuệ giang sơn, đừng nói gần, Tiểu Phi tử căn bản là cho tới bây giờ đều không có nghĩ như vậy qua.

Hắn cảm thấy mình giống như là một cái, một mình phiêu linh hải ngoại Du Tử, dù là Ma Giới so với người giỏi tốt hơn nghìn lần, vạn lần, nhưng là, tại đây cuối cùng không phải mình Gia, vô luận như thế nào, hắn một ngày nào đó là nhất định sẽ rời đi nơi này.

Bất quá, hắn bây giờ muốn né tránh đồ Phúc Uy, rơi vào đường cùng, hắn cũng chỉ đành trận chính mình biểu hiện Trung Can Nghĩa Đàm.

"Đại tuệ giang sơn vốn chính là Dương gia, Dương Minh cũng là Tiên Hoàng chỉ định Người kế nhiệm. Mặc kệ hắn về sau như thế nào, chỉ cần ta vẫn là hai cung tổng quản, ta liền không cho phép có bất kỳ người đối với hắn bất kính. Ngươi đợi ở chỗ này, thật là khiến ta rất khó làm. Ngươi... , có thể hay không đừng làm khó dễ ta à? Xin ngươi, rời đi nội cung đi, được không?" Ngô Không cúi đầu hướng về đồ Phúc Uy nhỏ giọng khuyên nhủ.

"Ai ——! Ngươi làm sao lại như thế... , bướng bỉnh à? Tốt tốt tốt, ta đi ——!" Đồ Phúc Uy dùng lực vỗ bàn một cái, liền buồn rầu cùng cực rời đi nơi này.

Đối mặt với đầy bàn cơm nguội, Ngô Không thở dài một hơi về sau, cũng buồn rầu ngồi trong đại sảnh, không nói một lời cúi đầu ngẩn người.

"Nhỏ, Tiểu Đan... , đan đệ đệ? Ngươi, ngươi có khỏe không?" Dương Vi gương mặt đỏ bừng, ngượng ngùng đối với Ngô Không hỏi.

"A? Ngươi thế nào tới ta chỗ này? Ngươi không phải hắn là tại Bì Lâm Thành sao?" Ngô Không ngẩng đầu lên, hiếu kỳ đối với Tiểu Công Chúa hỏi.

Dương Vi gặp Ngô Không sáng ngời có Thần nhìn mình chăm chăm, nàng nhất thời liền giật mình, tranh thủ thời gian cúi đầu xuống nhỏ giọng ôn nhu đáp: "Cái kia... , là, là dạng này. Tình Gia Thi đại ca, hắn tốt có bản lĩnh à! Hắn không phải đem Thăng Thiên thành đoạt lại sao? Cho nên, hắn trước tiên liền đem ta giống như Mẫu Hậu, còn có đệ đệ Đồ cho trong đêm nhận lấy. Hắn còn phi thường thân mật, vì ta... Bọn họ, chuẩn bị một khung xe ngựa sang trọng đây!" Giảng ở đây, Dương Vi liền một mặt về sùng bái, mỉm cười ngẩn người ra.

"Há, nguyên lai là dạng này à? Huynh đệ của ta làm việc mà cũng là kiên cố! Hắc hắc hắc, ta Đồ hơi kém đem các ngươi cấp quên. Cái kia... , ngươi nếu là không có việc gì lời nói, ngươi xem... , đúng không?" Ngô Không khó được có cơ hội ngủ nướng, hắn đương nhiên không muốn để cho người khác đã quấy rầy.

"Ngươi đây là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ bản công chúa ở chỗ này, cũng ảnh hưởng ngươi sao? Ngươi cái này dần vù vù Tiểu Mập Mập, nhìn thấy ngươi, ta liền rất muốn đánh ngươi một chầu! Nếu không phải Mẫu Hậu... , ai nha! Cái này... , nhỏ, Tiểu Đan đệ đệ, ta... , ta là đùa giỡn với ngươi. Mẫu Hậu tìm ngươi có chuyện gì, ngươi nhanh đi đi." Dương Vi sau khi nói xong, liền vội vàng hấp tấp đi ra ngoài.

"Làm cái gì à? Kỳ kỳ quái quái, so trước kia còn không bình thường, thật là một cái đầu tú đầu quái Nữ nhi. Tiêu thiên cái phiên toái này nữ nhân, không phải là lại phải cho ta làm việc chỉ đạo à? Thật mẹ hắn không may! Ta liền không thể thật tốt nghỉ một ngày sao?" Sinh khí phát xang bức tức về sau, Ngô Không liền than thở đi vào phòng ngủ.

Rửa mặt, đánh răng qua, Ngô Không tự mình một người mặc Quan Phục về sau, liền mười phần xú mỹ đứng tại trước cái gương lớn, hai tay chống nạnh, uốn lượn bụng bày cái tạo hình.

"Ủm! Ta quả nhiên cũng là cái móc treo quần áo, cái gì y phục mặc tại trên người của ta, Đồ lộ ra là như vậy có hình, như vậy có khoản. Ai... , ta chính là ta, không có cách nào." Ngô Không tự ngã cảm giác phi thường tốt đẹp, thoải xong ngư bức về sau, liền uốn éo uốn éo đi ra phòng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13 :: Mọi người chúc tết

Tùy tiện hướng về Tiêu thiên đối diện ngồi xuống, Ngô Không liền cảm lấy ấm trà, cũng tùy ý cho mình rót chén trà, sau đó ừng ực ừng ực uống từng ngụm lớn đứng lên.

Nếu như là thường ngày thời điểm, Tiêu thiên gặp Ngô Không như thế không có lễ phép, uống trà lại là như thế không có phong độ, nàng là nhất định sẽ hung hăng giáo huấn Ngô Không.

Bất quá, hôm nay à... , nàng cũng chỉ là cười tùm tùm nhìn xem Tiểu Mập Mập, căn bản là không có nói ra nửa câu chỉ trích.

"Nhờ ngươi được không? Ta thế nhưng là đang tại nghỉ ngơi. Ngươi đừng cứ mãi không có chuyện, liền tùy tiện gọi ta đến ngươi chỗ này tới. Ta cũng là có cuộc đời mình! Tốt, có chuyện gì nhân huynh cứ nói đi. Đúng, ta chúc ngài chúc mừng năm mới, Vạn Sự Như Ý, thân thể khỏe mạnh, năm ngoái Lộc Thập, năm nay mười tám." Ngô Không thành tâm thành ý cho Tiêu thiên chúc tết nói, bất quá, hắn cái này từ nhi thật sự là khó chịu vô cùng.

Bất quá, từ đầu đến cuối, Ngô Không chỉ là trận Tiêu thiên một nhà ba người, coi như là mình nhất định phải bảo hộ bằng hữu thân nhân mà thôi, hoàng đế, Thái Hậu, công chúa cái gì, trong mắt hắn, chỉ bất quá chỉ là cái che giấu mà thôi.

Tất nhiên tất cả mọi người là bằng hữu nha, cái kia còn coi trọng nhiều như vậy làm gì?

Đương nhiên, tại trong mắt người khác, Ngô Không loại này tùy tiện biểu hiện, ngược lại chứng minh hắn là một cái không hư Tình giả Ý, toàn tâm toàn ý chỉ vì đại tuế đế quốc, thực sự Đại Trung Thần.

"Ta có như vậy lão sao! Cũng chúc ngươi chúc mừng năm mới. Tiểu Đan à? Ngươi... , cảm thấy Vi Vi thế nào?" Tiêu thiên cau mày, bất đắc dĩ đối với Ngô Không hỏi.

Ngô Không căn bản là không có nghĩ quá nhiều, hắn qua loa sự tình đáp: "Liên chuyện này? Thật sự là, nàng là một cái rất không tệ nữ hài tử."

Tuy nhiên trong lòng của hắn đáp án, hoàn toàn liên tới tương phản, bất quá, Ngô Không tổng không thể làm người ta mẫu thân mặt, nói người ta nữ nhi một đồng khuyết điểm a? Vậy cũng thật sự là quá hai.

Thế là, hắn đáp xong về sau liền trực tiếp đứng dậy, chuẩn bị đi trở về ngủ tiếp đầu to cảm giác.

"Đã ngươi như thế ưa thích hơi hơi, ta... , liền đem nàng gả cho ngươi đi." Tiêu thiên Siêu Siêu siêu cấp không tình nguyện, vô cùng không thể làm gì đối với Ngô Không giảng đạo.

Từ xưa đến nay, trong thiên hạ lớn nhất bất đắc dĩ, đồng thời cũng là đáng buồn nhất sự tình, chính là bán chính mình con cái!

Nhưng phạm là đầu óc thông minh một chút, có cho dù là một chút xíu lựa chọn chỗ trống phụ mẫu, cũng là tuyệt đối không có khả năng làm ra loại này, trên đời tàn nhẫn nhất, yếu nhất trí, mềm yếu nhất sỉ nhục sự tình!

Giống Tiêu thiên loại này thông minh cùng cực nữ nhân, chẳng lẽ nàng không biết mình hiện tại làm ra sự tình, Thực là căn bản là không có có nửa chút cam đoan sao? Nàng đương nhiên biết!

Thật đáng buồn là, vì là cùng cố Dương Minh Đế Vi, trừ cái đó ra, nàng còn có, cho dù là tí xíu lựa chọn chỗ trống sao? Nàng căn bản là không có có!

Trừ Trần Lãnh cùng Ngô Không bên ngoài, toàn bộ thiên hạ, Tiêu thiên cũng đang tìm không ra bất kỳ một vị, Trung Tâm đại tuế ưu tú thần tử.

Nếu như Ngô Không về sau nếu là nói mát, không đem làm về sau, Ngô Không dù là hiện tại liền muốn, trực tiếp giết chết bọn họ mẹ con ba, cộng thêm Trần Lãnh vị này lòng son dạ sắt Túc Vệ thống lĩnh, vậy cũng tuy nhiên chỉ là tùy tiện phân phó một câu sự tình a.

Cũng chính là bởi vì Tiêu thiên đã không có, cho dù là tí xíu lựa chọn, nàng mới có thể muốn giống như Đỗ gia quan hệ thống gia, nếu không lời nói, nàng lại làm sao có khả năng sẽ để ý, Ngô Không loại này dần dần dần dần Tiêu Phi từ đâu?

"Ngươi nói với ta cười a ——! Đừng nói giỡn, ta thế nhưng là Dương Vi thúc thúc! Ta làm sao có khả năng sẽ lấy, cái kia Mao nhi đều không dài đủ tiểu nha đầu đâu? Ngươi cái này trò đùa một chút Đồ không khôi hài, ta đi." Ngô Không căn bản là không có trận chuyện này coi là thật, hắn thuần túy coi là, Tiêu thiên chỉ là đang nói đùa a.

"Ngươi cái này Tiểu Thí Hài Nhi! Ngươi đứng lại cho ta ——! Hôn nhân đại sự há có thể trò đùa! Ta trận hơi hơi gả cho ngươi, chẳng lẽ ngươi còn dám không hài lòng sao ——!" Tiêu thiên nổi giận đối với Ngô Không hét lớn.

Ngô Không xoay người lại, chán kinh sững sờ nhìn xem Tiêu thiên, nửa ngày về sau, hắn phảng phất bị người ngược lại một thùng Tị Thế Trùng giống như, nhảy chân la lớn.

"Ngươi điên a ngươi ——! Ta,

Ta, ta, ta sao có thể cười Dương Vi đâu? ——! Ngươi cái này thuần túy cũng là Loạn Điểm Uyên Ương Phô sao ——! Thật sự là, vừa mới tết nhất mà thôi, một cái hai cái, Đồ kỳ quái như thế. Ta nhìn ngươi thuần túy chính là, ăn no căng không có chuyện làm! Đi." Ngô Không sau khi nói xong, cũng mặc kệ Tiêu thiên lại nói cái gì, hắn trực tiếp phất ống tay áo một cái liền rời đi nơi này.

Lấy Ngô Không giờ này ngày này địa vị, Tiêu thiên là tuyệt đối không dám ép ở lại Ngô Không, nàng gặp Tiêu Phi từ vậy mà không có, bởi vì có thể lấy được công chúa mà để ngắt đi, ngược lại đối với chuyện này căn bản là hoàn toàn cũng không ưa.

Tiêu thiên cũng chỉ đành trận một hơi này, Tiên nuốt tại trong bụng, tức giận ngồi tại bên cửa sổ mình tư khổ tưởng đứng lên.

"Thật sự là, làm cái gì phi cơ à? Muốn ta giống như Dương Vi kết hôn, ta dựa vào à ——! Cũng thua thiệt nàng năng lượng nghĩ ra được? Cái này Đồ là chuyện gì mà à?" Ngô Không cúi đầu, ục ục thì thầm liền bước vào chính mình cửa phủ.

"Cung chúc chúa công, Tân Niên tinh cảnh mới, Tân Niên sự tình hài lòng, Tân Niên có phúc khí, Tân Niên vị trí cao hơn, Tân Niên trường cang béo ——!" Tình Gia Thi, từ là cát, đơn dưng cảm tâm, chiến lạng, Vương Tinh đan, đột nhiên liền từ sau cửa, vụt một chút liền cùng một chỗ nhảy ra, trăm miệng một lời đối với Ngô Không chấp tay bái nói.

"Ta đi ——! Các ngươi hù chết ta quên. Cùng vui cùng vui, mọi người cùng vui à! Ha ha ha... , chúc mừng năm mới, chúc mừng năm mới à! Cứ như vậy, ta một hồi chuẩn bị mấy cái đầu bếp tới, mọi người hôm nay Đồ không cho phép đi! Chúng ta uống thật sáng khoái, không say không về ——!" Ngô Không Lúc này cũng mặc kệ cái gì có quy củ hay không, tất nhiên các bằng hữu mình Đồ đến, vậy nếu là không chơi này một chút, còn có thể xem như qua Tân Niên sao?

Thế là, Ngô Không liền cười ha ha lấy, đi theo chính mình đám bạn tốt, cùng đi vào phủ Trung.

"Son Chủ, ta tìm người một lần nữa làm một bộ bài. Chúng ta một hồi, chơi người phát minh cái kia, gọi là lờ thật lòng Đại Mạo Hiểm trò chơi, như thế nào đây?" Tinh Gia Thi cười ha hả cầm một bộ hoàng kim Poker, hướng về Ngô Không đề nghị.

"Tinh Nguyên Suất, ngươi vì sao muốn xưng hô chúa công, vì là Son Chủ đâu? Son Chủ, đến là ý gì đâu?" Từ là cát cười tùm tùm đối với Tinh Gia Thi hỏi.

Hắn vấn đề này, trong nháy mắt liền dọa đến Ngô Không hai người, trực tiếp chính là một thân mồ hôi lạnh.

"Hừ, còn không phải là bởi vì hắn luôn giễu cợt ta béo, như cái Lady giống nhau sao? Hắn còn tưởng rằng, ta không biết Son Chủ ý tứ đâu? Là cát, ngươi nói Son Chủ ý tứ, có phải hay không Lady một dạng béo chúa công? Ta chính là không cùng hắn so đo thôi, các ngươi cũng không thể dạng này giễu cợt ta." Ngô Không cười ha hả, đối với mọi người yêu cầu nói.

"Vậy không được, chúa công tại sao có thể không đối xử như nhau đâu? Từ nay về sau, ta cũng là nhất định phải tôn xưng ngài vì là Son Chủ." Từ là cát cũng cười ha hả đối với Ngô Không yêu cầu nói.

"Đúng đấy, chính là, chúng ta cũng phải xưng hô như vậy ngài." Người khác cũng cùng một chỗ cười vang nói.

"Thật sự là! Thật tốt, ta nhận còn không được sao? Đều tại ngươi, Gia thi. Ngươi liền cho mọi người giảng giải một chút, trò chơi quy tắc đi." Ngô Không thăm tiền đưa một hơi về sau, liền cười đối với Tinh Gia Thi giảng đạo.

Tinh Gia Thi cũng thăm tiền đưa khẩu khí về sau, cười vì mọi người giảng một chút trò chơi quy tắc.

Quy tắc rất đơn giản, Tinh Gia Thi xuất ra sáu tấm Poker, bên trong có hai tấm là quỷ bài, trong sáu người người nào rút đến tiểu quỷ bài, người đó là thắng xui xẻo, người nào rút đến Đại Quỷ bài, người đó là may mắn.

Thắng xui xẻo , có thể lựa chọn là trả lời may mắn xảo trá vấn đề, vẫn là tiếp nhận may mắn xảo trá nhiệm vụ, dù sao bất luận làm sao tuyển, đều sẽ cũng khổ rồi là được.

Đương nhiên, nếu như thắng xui xẻo lựa chọn trả lời vấn đề, nhất định phải ăn ngay nói thật, tuyệt đối là không thể nói láo, dù là cũng là trả lời, ngươi là có hay không tại đi ị thời điểm, cũng chú ý tiện tiện hình dáng, dạng này xảo trá mất mặt vấn đề thì cũng là nhất định phải thành thật trả lời.

Ngô Không trước kia tại Quá Tiên Sơn bên trên, thường xuyên giống như Tinh Gia Thi chơi cái trò chơi này.

Tinh Gia Thi cho tới bây giờ đều không có thắng nổi Ngô Không, Tân Niên ngày đầu tiên, nàng có thể có chỗ cải biến sao?

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14:: Tan rã trong không vui

"Son Chủ, ta muốn bắt đầu a?" Tinh Gia Thi một bên nhanh chóng sáu sáu tám tám bài, một bên mỉm cười nói với Ngô Không.

Đón lấy, nàng liền đem sáu tám bài, theo thứ tự phát cho mọi người.

"Đại Quỷ Đại Quỷ, ta phải lớn quỷ, Đại Quỷ Đại Quỷ, ta phải lớn quỷ, Oa Nga ——! Đại Quỷ ——!"

Ngô Không hưng phấn trận Đại Quỷ lật ra tới.

Tinh Gia Thi khoe miệng hơi hơi nhếch lên, nàng chưa hề nói cái gì, trực tiếp liền đem chính mình tiểu quỷ lật ra tới.

"Gia thi, ngươi là chuẩn bị lờ thật lòng đâu? Vẫn là Đại Mạo Hiểm đâu?" Ngô Không dương dương đắc ý đối với Tinh Gia Thi hỏi.

"Đại Mạo Hiểm đi." Tinh Gia Thi mỉm cười đáp.

"Ha ha ha... , Đại Mạo Hiểm đứng không? Vậy được rồi. Ừ... , người đi tiểu Hoa trong phòng, thay đổi nàng y phục, tiến hành người cánh cho chúng ta nhảy một đoạn múa đi. Hắc hắc hắc... , người nếu là không tiếp nhận lời nói, vậy cũng chỉ có thể lờ thật lòng a?" Ngộ Không cười xấu xa lấy đối với Tinh Gia Thi giảng đạo.

Hắn cũng không biết, Thực Tinh Gia Thi cũng là nữ nhân, Ngộ Không thuần túy chỉ là vì là đầy mạnh bầu không khí, mới đưa ra như thế một cái nhiệm vụ đi ra, nhưng là, vốn là có ý khác Tinh Gia Thi, lại coi là đây là Ngộ Không đối với nàng thăm dò.

"Vậy được rồi, các người chờ ta một hồi a." Tinh Gia Thi vui vẻ tiếp nhận nhiệm vụ này, dù sao nàng cho tới bây giờ Đô không ngại, Ngộ Không biết mình là nữ nhân.

"Giống Đại Nguyên Soái mặc đồ con gái? Sơn Chủ, người thật sự là quá sành chơi, ta thích." Từ là cát cười ha ha lấy đối với Ngộ Không giảng đạo.

"Đó là đương nhiên, người cũng không nhìn một chút Ta là ai? Cái trò chơi này thế nhưng là ta phát minh." Ngộ Không phi thường da mặt dày thối ngư bực nói.

Ngay tại mấy cái đại lão gia, cười toe toét nói chuyện trời đất thời điểm, một đầu thon dài trắng nõn cặp đùi đẹp, đột nhiên liền xuất hiện tại mấy người trước mắt, với lại muốn mạng là, đầu này cặp đùi đẹp chủ nhân, vậy mà không có mặc giày!

Ngộ Không tròn mắt hốc mồm nhìn xem này năm cái, vừa trắng vừa mềm đáng yêu ngón chân út, hắn dùng lực cổ họng từng ngum từng ngum nước.

Làm mọi người thấy cặp đùi đẹp chủ nhân tướng mạo thời điểm, từ là cát, Vương Tinh đan, chiến lăng, đơn dừng cảm tâm, đồng thời rơi xuống trong tay mình Poker, mà không có một tơ một hào phát giác.

Cặp đùi đẹp chủ nhân toàn thân trên dưới, chỉ mặc một đầu màu tím liên y váy ngắn, thon dài mềm mại ưu mỹ tay trái phía trên, nắm một cái dài hơn một mét Tinh Cương bảo kiếm, theo lý mà nói, đối mặt loại này lai lịch không rõ cầm kiếm siêu cấp mỹ nữ, bọn họ những người này, tuyệt đối là phải làm trước tiên liền đem đồng phục.

Đáng tiếc là, bởi vì nữ nhân này thật sự là quá đẹp, trong phòng bốn vị thân kinh bách chiến đại tướng quân, vậy mà toàn bộ Đô không nở ra tay!

Từ là cát hai tay khẽ run nhìn xem nữ nhân tinh xảo hàm dưới, mỹ lệ môi đỏ, Anh Tuấn ưu nhã mũi, Diệp như Kiếm Nhất lông mày, trái tim của hắn trong nháy mắt liền ngưng đập.

Khi hắn lại nhìn vị mỹ nữ kia, Naha Đạo lãnh diễm, bề ngễ thiên hạ hai mắt thời điểm, từ là cát trong một chớp mắt, liền trực tiếp lưu một thân mồ hôi lạnh!

Thật xinh đẹp, quá bá đạo, nữ nhân này từ trên xuống dưới, từ ngón chân đến lọn tóc, vậy mà không có một chỗ tí vết, toàn bộ đều là như thế hoàn mỹ!

Loại này nước mỹ mang đến trùng kích lực, vậy đơn giản cũng là bất luận kẻ nào đều không thể chống cự, thật sự là quá không nói lý, quá bá đạo vô song!

Một đôi tựa như ảo mộng từ sắc cánh, đột nhiên xuất hiện ở đây nữ sau lưng, đón lấy, vị mỹ nữ kia phảng phất hóa thân thành hoang tưởng Diệp, bắt đầu múa lên, này phảng phất chỉ tồn tại trong mộng —— hoang tưởng Kiếm Vũ.

"Sơn Chủ... , người thị nữ này... , ngài đưa cho ta đi!" Từ là cát biết rõ không có khả năng, biết rõ khả năng này sẽ Sử chúa công giận dữ, thậm chí trực tiếp bắt hắn cho giết chết, thế nhưng là, hắn vẫn là lớn tiếng cúi đầu quỳ Cầu Đạo.

"A? Ta không biết mỹ nữ kia à? Nàng không phải ta trong phủ." Ngộ Không ngờ ngác nhìn về phía trước không có một ai đình viện, hắn sững sờ hồi đáp.

Từ là cát gặp Ngộ Không vậy mà qua loa chính mình, một cổ trước đó chưa từng có sắc mặt giận dữ, bất thành linh liền từ trên mặt hắn chọt lóe lên.

"Hớ? Đúng? Gia thi chuẩn bị lâu như vậy? Hắn thế nào còn chưa có đi ra đâu? Hắn không phải là chuẩn mất a? Cái này không thể được,

Hắn cũng quá vô lại!" Ngộ Không sau khi lấy lại tinh thần, hơi vừa cười vừa nói.

"Không... , không thể nào? Cái này. . . , cái này sao có thể đâu? ——!" Vương Tinh đan bất thành linh liền từ trên ghế nhảy dựng lên, một mặt chán kinh cùng mờ mịt la lớn.

"Không có khả năng ——! Tuyệt không có khả năng này ——!" Từ là cát phẫn nộ cùng cực đứng dậy găm thét lên.

"Ta dựa vào a, hai người các người làm cái gì à? Nhất kinh nhất sợ?" Ngộ Không hiếu kỳ đối với hai người hỏi.

Ba người hắn cũng không hiểu hai người này nói là ý gì, tất cả đều kỳ quái nhìn xem hai người bọn họ.

Đúng vào lúc này, Tinh Gia Thi mỉm cười đi vào phòng khách, đặc ý hướng về mọi người hỏi: "Thế nào? Ta vừa rồi biểu diễn cũng không tệ lắm phải không?"

"Người căn bản còn không có bề ngoài... , ta dựa vào a ——! Thật giả à ——!" Ngô Không kịp phản ứng về sau, tranh thủ thời gian chạy đến Tinh Gia Thi trước người, ngẩng đầu nhìn chăm chăm nàng bình thường bộ ngực, nhìn không chuyển mắt luôn luôn nhìn không ngừng.

Từ là cát đã nhanh phải thương tâm đến thổ huyết, hần chấn kinh chi Tinh Gia Thi, một câu cũng nói không nên lời.

Hắn bốn người hai mắt trừng đến giống như đồng linh, hy vọng có thể từ trên người Tinh Gia Thi, tìm tới vừa rồi vị mỹ nữ kia bóng dáng, đáng tiếc, bọn họ đương nhiên là không thể nào sẽ có, cho dù là tí xú phát hiện.

"Người! Người vậy mà lại là nữ nhân ——! Đã như vậy lời nói, ta cũng không có cách nào. Tinh Gia Thi, người gả cho ta đi?" Từ là cát phát hiện cái này cái đại bí mật về sau, quyết định thật nhanh, lập tức liền quỳ gối Tinh Gia Thi trước mặt, trực tiếp liền hướng về nàng cầu hôn nói.

Từ là cát cái quỳ này, hơi kém liền không có trận Tinh Gia Thi dọa cho chết, chính nàng cho tới bây giờ đều không cảm thấy, chính mình chân chính bộ dáng, là nước mỹ đến làm cho người rung động, Thực nàng là hoàn toàn có thể chỉ dựa vào sắc đẹp, liền trực tiếp trận thiên hạ chinh phục.

Cho nên, Tinh Gia Thi đương nhiên liền không ngờ rằng, từ là cát lại sẽ đối với nàng nhất kiến chung tình, dừng cảm quả quyết trực tiếp hướng về nàng cầu hôn.

"Ha ha ha ha... , là cát à? Người nhất định muốn cười chết ta, Gia thi hần nhưng là cái nam nhân! Các người hai cái người, làm sao có thể kết hôn đâu? Người cũng đừng ở chỗ này nói giỡn." Ngô Không ngốc bẹp ha ha cười nói.

"Bệnh thần kinh, ta là nam nhân! Chúng ta tiếp theo chơi đi." Tinh Gia Thi nhìn xem Ngô Không, tức giận phi thường phủ nhận nói.

Mọi người ngồi xuống về sau, Tinh Gia Thi thu hồi Poker, nhanh chóng gạt đứng lên.

Ngay tại nàng vừa trận bài phát cho Ngô Không thời điểm, từ là cát là lớn: "Chờ một chút! Người dạng này từng cái Phát, là rất có thể gian lận! Vì là công bằng lý do, ta đề nghị, chính chúng ta tuyên bài, còn lại sau cùng một tấm lưu cho tẩy bài người, như thế nào?" Hắn gắt gao nhìn chăm chăm Tinh Gia Thi hai mắt.

Tinh Gia Thi nghe nói như thế, kém chút không có bị trực tiếp cho tức chết, nàng trong lòng tự nhủ: "Người cái này đáng chết hỗn đản, người ở chỗ này đảo cái gì loạn à? Ta thế nhưng là có chính sự muốn hỏi đản độn Ngô Không! Người tốt nhất đừng chậm trễ đại sự của ta!"

"Đúng! Là cát đề nghị rất tốt. Cứ như vậy, là cát cái thứ nhất tuyên bài, sau đó mọi người thuận kim đồng hồ theo thứ tự tuyên bài tốt." Ngô Không giải quyết dứt khoát giảng đạo.

Tinh Gia Thi bắt đầu đi, đành phải trận bài tẩy lại một lần, sau đó từng cái bày trên bàn.

Bất luận là Tinh Gia Thi cũng tốt, vẫn là từ là cát cũng tốt, hoặc là Vương Tinh đan cũng tốt, bất luận cái này sáu tấm bài làm sao gạt, ba người bọn họ cũng có thể dễ như trở bàn tay lấy ra, tờ nào bài là Đại tiểu quý.

Cho nên, từ là cát một cái liền đem Đại Quý, cầm tới trong tay mình.

Đơn dừng cảm tâm lung tung chọn một mở đầu nhân bài về sau, Vương Tinh đan cũng cầm một tấm nhân bài, chờ đến chiến lạng chọn bài thời điểm, hắn đi qua Vương Tinh đan ám chỉ, cũng chọn lấy một tấm nhân bài.

Hiện ở trên bàn chỉ còn lại hai tấm bài, một tấm là tiểu quý, một tấm là nhân bài, liền xem Ngô Không chọn tờ nào.

"Hừ, tuyên bài cùng người sinh là hoàn toàn tương tự, có đôi khi, chúng ta nhất định phải biết rõ Sơn có hổ, nhưng lại nhất định phải khuynh hướng Hồ Sơn Hành!" Ngô Không căn bản không có để ý tới Vương Tinh đan ám chỉ, hần trang bức kẻ xong về sau, một cái liền đem tiểu quý trực tiếp cho vén tới.

"Ha ha ha ha... , thế nào, ta quả nhiên là cầm tới tiểu quý à? Hừ hừ hừ, cái trò chơi này niềm vui thú cũng là như thế, tốt, ta tiếp nhận gian nan nhiệm vụ, người nào ra đề mục?" Ngô Không vì là bảo trụ chính mình mặt mũi, hần giả bộ như chẳng hề để ý bộ dáng đối với mọi người hỏi.

Từ là cát gặp Ngô Không ngốc bẹp tuyên đi tiểu quý, hơi kém không có bị trực tiếp tức chết, hần nào có cái gì tâm tình làm khó Ngô Không, chỉ là đề cho hần hát một bài liền thôi mới vượt qua kiểm tra, sau đó tranh thủ thời gian Bắt đầu lại Từ đầu.

Cứ như vậy, từ là cát tay cầm cũng là Đại Quý, Ngô Không tay cầm cũng là tiểu quý, cái này khiến cho từ là cát căn bản là không có bất cứ cơ hội nào, có thể hướng về Tinh Gia Thi đặt câu hỏi.

"Không đúng rồi? Vì sao ta xui xẻo như vậy? Mỗi lần đều sẽ cầm tới tiểu quý đâu?" Ngô Không lần nữa cầm tới tiểu quý về sau, về mặt đau khổ nói lầm bầm.

"Sơn Chủ, bằng không như vậy đi. Đề cho chiến lạng tướng quân tẩy bài, người cái thứ nhất tuyên bài, như thế nào?" Tinh Gia Thi mỉm cười đối với Ngô Không đề nghị.

Thế là, một vòng mới trò chơi bắt đầu, Ngô Không cái thứ nhất tuyên bài, Tinh Gia Thi cái thứ hai tuyên bài, sau đó này suy ra.

Lần này, tình huống đã tốt lắm rồi, Ngô Không cuối cùng kết thúc tiểu quý mệnh, bắt đầu càng không ngừng nắm lên nhân bài.

Tinh Gia Thi gặp Ngô Không bắt là nhân bài, nàng liền theo bắt nhân bài, căn bản cũng không bắt Đại Quý, cũng không ngốc hồ hồ đi bắt tiểu quý.

Cho nên, tiểu quý cùng Đại Quý, liền liên tiếp xuất hiện tại hán mấy người trong tay.

"Tiểu quý! Tên ngu ngốc này cuối cùng bắt được tiểu quý! Quá tốt ——!" Tinh Gia Thi gặp Ngô Không cuối cùng lần nữa bắt được tiểu quý, nàng liền lập tức hưng phấn trợn Đại Quý nắm trong tay.

"Son Chủ, ta nhiệm vụ rất đơn giản, ngài chỉ cần nói với Đỗ Tổng Quản một câu, ba ba, nhi tử chúc ngài chúc mừng năm mới, là được." Tinh Gia Thi đối với Ngô Không đưa ra một cái, hán căn bản cũng không khả năng hoàn thành nhiệm vụ.

"Dạng này a? Vậy ta liền lựa chọn lời thật lòng tốt." Ngô Không mạnh vừa cười vừa nói.

Tinh Gia Thi gặp Ngô Không quả nhiên tuyển lời thật lòng, nàng liền lập tức vui vẻ hỏi: "Son Chủ, ngài đến bồi dưỡng, bao nhiêu bí mật Võ Sĩ đâu?"

Người khác nghe được vấn đề này về sau, toàn bộ Đô ngạc nhiên nhìn xem Ngô Không, liền đợi đến Tiểu Mập Mập thành thật trả lời.

"Há, thi ra là thế à... , vậy được rồi, người hãy nghe cho kỹ, ta tổng cộng bồi dưỡng mười lăm vạn Võ Sĩ. Cho Sử, ta hết thấy bồi dưỡng một vạn người; Túc Vệ, ta hết thấy bồi dưỡng bốn vạn người; Long Kỳ, ta bồi dưỡng mười vạn người. A, đúng, các người còn không biết cái gì là Long Kỳ a? Có cần hay không, ta cho các người mọi người, giảng giải một chút à?" Ngô Không cười lạnh giảng đạo nơi đây về sau, một cái liền đem cái bàn trực tiếp lật tung đi qua, nộ khí trùng thiên đối với mấy người quát.

"Các người đến là tới tìm ta chơi ——! Vẫn là đi mưu hại ta ——! Đồ mẹ hán cút ra ngoài cho ta ——! Cút ——!" Ngô Không một chân đạp lên ghế về sau, liền chảy nước mắt nhanh chóng chạy ra phòng khách.

"Người đừng đi truy, để cho chúa công một người lẳng lặng đi. Đúng, người là nữ hài tử a?" Từ là cát kích động không thời hướng về Tinh Gia Thi hỏi.

"Người đi chết a ——!" Tinh Gia Thi hất ra đối phương cánh tay về sau, liền nhanh chóng rời đi nơi này.

Thật tốt một trận tụ hội, sau cùng làm thành cái dạng này, còn lại bốn người, cũng chỉ đành than thở rời đi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15:: Trung Thư Tỉnh Lệnh

"Đại nhân, đại nhân, cái kia đứng lên, ngài cái kia vào triều sớm." Tiểu Hoa đứng ở giường một bên, dùng ngón tay điểm nhẹ lấy Ngô Không cái bụng, ôn nhu đối với hán nhỏ giọng thúc giục nói.

Người xem, đây mới là sinh hoạt nha, đây mới gọi là hưởng thụ nha, mục nát là mục nát một chút, bắt quá, cái này dù sao cũng so một cái cao lớn thô kệch đại lão gia, sáng sớm bên trên đứng ở giường bên cạnh mù gào to, muốn mạnh hơn một vạn hai ngàn nhiều lần đi.

"Ừm, tốt, ta cái này đứng lên." Ngô Không chỉ có một ngày nghỉ kỳ, hiện tại đã kết thúc, hán bình tĩnh lại giường về sau, liền đem hai tay duỗi ra , mặc cho lấy chính mình mỹ mạo bọn thị nữ, vì chính mình rửa mặt thay quần áo.

Ngồi tại xe ngựa sang trọng bên trong, trên đường đi hưởng thụ lấy tiểu Hoa thân thủ dứt cho chính mình, không quá lạnh miệng vị nhưng lại rất có dinh dưỡng mỹ thực, siêu cấp thư thái, Ngô Không liền do nội cung đi vào bên ngoài cung Thánh Thiên đại điện.

"Tiểu Hoa, có người thật tốt, cảm ơn." Ngô Không bình tĩnh sau khi nói xong, liền uy nghiêm đi đến đại điện bậc thang.

"Đại nhân... ." Tiểu Hoa ánh mắt phức tạp nhìn qua Ngô Không bóng lưng, sau một hồi lâu, lúc này mới thở dài một đại khẩu khí, buông xuống xe ngựa màn trướng.

"Son Chủ ——!" Từ là cát, đơn dưng cảm tâm, Vương Tinh đan, chiến lãng, Lý bách diệu, đồng thời đứng dậy hướng về Ngô Không chấp tay bái nói.

Ngô Không quét mắt một vòng mỉm cười đối Phúc Uy, cúi đầu trốn tránh chính mình Tinh Gia Thi, đây về khinh bỉ về phần nộ Trần Lãnh, cùng ánh mắt băng lãnh mặt mỉm cười Tiểu thiên, hán bình tĩnh nói ra.

"Cùng điện làm quan, không thể lung tung xưng hô. Lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa, Đồ ngồi đi." Nói xong, Tiểu Mập Mập liền rất có phong

phạm, ngồi tại chính mình trên ghế.

"Đi qua trong một năm, chúng ta Thăng Thiên thành lấy được đáng mừng phát triển. Đầu tiên, ta đại biểu triều đình, hoan nghênh Lịch Dương vương, Lý Thượng sách, Vương Tướng Quân, Chiến Tướng quân, Tù Tướng Quân, Đan Tướng quân gia nhập." Nói ra nơi đây, Tiêu thiên liền đứng dậy, lác lác đại phương từng cái đối với mấy người gật đầu hành lễ.

Đỗ Phúc Uy mấy cái đại lão gia, tranh thủ thời gian toàn bộ Đỗ đứng dậy, cũng rất có phong độ hướng về Tiêu thiên làm đáp lễ.

"Tất nhiên tất cả mọi người đã là đồng bọn, như vậy, liền tương lai một năm phương hướng phát triển, tất cả mọi người giảng một chút tự mình nhìn Pháp đi." Tiêu thiên mỉm cười đầu tiên lên tiếng nói.

"Chúng ta hôm nay năng lượng ngồi ở chỗ này, con ta công lao hàng đầu! Nhưng là, hần đến nay chỉ là cái Tiểu Tiểu hai cung tổng quản, Nhất Đẳng Bá Tước, cái này. . . , cực kỳ không ổn!" Đỗ Phúc Uy nhìn chung quanh mọi người một cái về sau, chậm rãi nói ra.

"Không ổn cái rắm! Tiểu Đan mới mười tuổi mà thôi, người còn muốn như thế nào nữa? Để cho hần chấp cánh, bay đến bầu trời sao? Các loại... , nếu như là lời như vậy... , cũng được à." Nghĩ đến đây, Tiêu thiên liền mỉm cười đối với đỗ Phúc Uy hỏi.

"Lấy Lịch Dương vương xem, Tiểu Đan tổng quản hần là thân thể nơi ở chức gì đâu?" Nói xong, Tiêu thiên liền cười tủm tỉm nhìn chung quanh mọi người một cái, sau cùng thật sâu xem Trần Lãnh liếc một chút.

"Trung Thư Tỉnh lệnh." Đỗ Phúc Uy nhẹ nhàng, liền nói ra cái này Trọng Siêu vạn quân đình cấp quan chức!

"Người thật đúng là dám muốn à? Người không sợ đề chết con trai của người sao?" Đây chính là tất cả mọi người cộng đồng tiếng lòng.

Đỗ Phúc Uy muốn chức vị này, thật sự là quá nặng, quá nặng, tại thừa hành Tam Tỉnh Lục Bộ chế hệ thống đại tuế trong triều, Trung Thư Tỉnh TỐI Cao Trưởng Quan Trung Thư Lệnh, đây chính là sở hữu quan viên tối cao đình điểm à!

Trung Thư Tỉnh Trung Thư Lệnh —— sách lược quốc gia sở hữu Chính Lệnh kế hoạch TỐI Cao Trưởng Quan.

Thượng Thư Tỉnh Thượng Thư Lệnh —— chấp hành quốc gia sở hữu Chính Lệnh áp dụng TỐI Cao Trưởng Quan.

Môn Hạ Tỉnh Thị Trung Lệnh —— lệ thuộc trực tiếp hoàng đế giám sát Chính Lệnh tiến triển TỐI Cao Trưởng Quan.

Làm quan, nếu như có thể làm đến cái này ba loại chức vị Trung bất kỳ một cái nào, đó chính là đã làm đến đầu nhĩ, không có bất kỳ cái gì quan chức, có thể lại vượt qua cái này tam đại chức vị!

Cho nên nói, đỗ Phúc Uy đây là muốn trợ giúp con trai mình, trực tiếp liền một bước đăng thiên!

Đương nhiên, Ngô Không trước kia tuy nhiên quan chức không cao, nhưng là, hần làm ra sự tình, Thực giống như cái này ba cái chức vị chức trách, trên cơ bản đã không có gì khác biệt.

Lý bách diệu Lúc này làm Thượng Thư Lệnh, nói theo một ý nghĩa nào đó,

Thực là trận Ngô Không rất lớn một bộ phận quyền lợi, trực tiếp cho đoạt tới.

"Không được ——! Lịch Dương vương lời ấy sai rồi! Tiểu Đan tổng quản chỉ là đứa bé mà thôi. Hần có thể nào, gánh này trách nhiệm đâu?" Càng nói, Trần Lãnh liền càng không còn khí xu thế, bất quá, Thái Hậu muốn hần phản đối, hần lại có biện pháp gì đâu?

"Trần thành chủ quá mức, Tiểu Đan tổng quản năng lực, vẫn là có." Tiêu thiên lời nói, một chút liền đem tất cả mọi người cả mòng.

Năng lượng ngồi tại Thăng Thiên điện, vậy thì căn bản không có một cái lại là đàn độn, năng vừa rồi ám chỉ Trần Lãnh ánh mắt, mọi người thế nhưng là toàn bộ Đỗ rõ như ban ngày, hiện tại Tiêu thiên nhảy ra phản đối Trần Lãnh, năng đến là có ý tứ gì đâu?

"Bất quá, mười tuổi Trung Thư Tỉnh lệnh, cũng đúng là có chút quá mức kinh thiên động địa tiếu tục. Tiểu Đan tổng quản tư lịch, chỉ sợ là khó mà phục chúng. Ai... , như vậy đi, Lịch Dương vương, Tiểu Đan tổng quản niên kỷ cũng không nhỏ, ta ngày bình thường đâu, cũng thích vô cùng đứa nhỏ này. Nhưng là... , ai ——, việc này khó làm à!" Tiêu thiên thần sắc ưu sầu, đối với đỗ Phúc Uy bừa bãi nói ra.

"Khó làm cái rắm! Con đàn bà này, cũng quá nhiều Quý Tâm Nhân mà à?" Đỗ Phúc Uy nhú mày, ngồi ở chỗ đó yên lặng cân nhắc đứng lên.

"Không khó xử lý, ta cảm thấy ta hiện tại chức vị rất tốt, không cần lại làm cái gì cải biến. Tốt như vậy ý, ta xin tâm lĩnh." Ngô Không nhàn nhạt đối với tất cả mọi người giảng đạo.

Đỗ Phúc Uy tại sao phải cho mình mưu Cao Vị, chẳng lẽ là vì quyền sắc sao? Chỉ bất quá chỉ là trong đó sách tình Lệnh thôi, đối với nắm chặt Kinh Tế Mệnh Mạch Ngô Không tới nói, lại có thể tính được cái gì đâu?

Trong lòng của hần rất rõ ràng, đỗ Phúc Uy cho nên sẽ có đề nghị này, tuy nhiên chỉ là muốn để cho hần từ trong nội cung dòi ra ngoài mà thôi, giống như quyền lực cái gì, căn bản là không có có nửa xu quan hệ.

"Thái Hậu, ta nghe nói ngài Tiểu Nữ Nhi đến nay chưa gả. Hôm nay, bề tôi mặt dày hướng về ngài thỉnh cầu, có thể hay không trăn công chúa, gả cho, con ta đỡ Tiểu Đan đầu?" Đỗ Phúc Uy cung cung kính kính, hướng về Tiêu thiên thỉnh cầu nói.

Dù sao vô luận như thế nào, hấn cũng là nhất định phải để cho nhi tử chuyển ra nội cung, tất nhiên Tiêu thiên có ý quan hệ thống gia, nhi tử cũng có thể lấy không một cái lão bà, như vậy Hà Nhạc mà không vì đâu?

"Không được ——! Ta không thích..." Không đợi Ngô Không đem lời kể xong, Tiêu thiên liền vượt lên trước đáp.

"Tốt, cứ như vậy định! Ngày hai tháng chín chính là lương thân cát nhật, chúng ta ngay tại ngày nào đó, trăn hi sự làm đi!" Tiêu thiên mỉm cười đối với mọi người giảng đạo.

"Ta không đồng ý ——!" Ngô Không bên này vừa lớn tiếng phản đối.

Từ là cát dẫn đầu, chiến lãng mấy người cùng kêu lên đối với hấn chấp tay bái nói: "Chúc mừng Son Chủ, chúc mừng Son Chủ, trở thành đại tuệ phò mã! Chúc Son Chủ cùng công chúa điện hạ Bách Niên Hảo Hợp, sớm sinh quý tử!"

Năng lượng lấy không một cái mỹ nữ lão bà, đây là tốt bao nhiêu hi sự à, dù cho tính tới chân trời, đối với việc này bên trên, Ngô Không cũng là tuyệt đối thua thiệt không!

Nếu như loại chuyện này đều hướng bên ngoài đẩy lời nói, chẳng phải là ra về mình đám người này, thuận tụy cũng là bắt tài sao?

Cho nên, về công về tư, từ là cát, Vương Tinh đan mấy người, đó cũng là nhất định phải Sử chuyện này, thuận lợi tiến hành.

"Người! Các người! Các người đến muốn làm gì!" Ngô Không Lúc này khí khuôn mặt Đô bahcj, hấn chỉ mọi người phần nộ hỏi.

"Ta đại tuệ phò mã, lẽ ra đảm đương Trung Thư Tỉnh Lệnh chức vụ, các vị, các người cảm thấy thế nào đâu?" Tiêu thiên căn bản cũng không để ý tới Ngô Không kháng nghị, nằng có qua có lại đối với mọi người giảng đạo.

"Lẽ ra như thế." "Lẽ ra như thế." "Đây là tất nhiên." "Phù hợp!" "Vừa đúng." ... , mọi người nhao nhao gật đầu phụ họa nói.

Mộc đã thành xuy, gạo sông đã gạo nấu thành com, Ngô Không Lúc này còn có thể như thế nào đây? Hấn giận dữ đứng dậy, không nói một lời quay đầu liền hướng về đi ra ngoài điện.

Mọi người đều biết trong lòng của hấn không thoải mái, nhưng là, trừ Tinh Gia Thi trong nội tâm có chút khó chịu bên ngoài, hấn trong lòng người Đô thống khoái cũng à, việc hôn sự này tuyệt đối là tất cả đều vui vẻ chuyện tốt, vô luận như thế nào cũng là không thể không xử lý.

"Không tiến tặc thối, không chiến thì vong! Giá trị này thiên hạ đại loạn thời điểm, địch nhân, là tuyệt đối sẽ không cho chúng ta bất cứ cơ hội nào! Hiện tại Quân Ta bắc có Lý mịch, nam có Lâm đời Kureinai, chúng ta đến là Hướng Nam công kích, vẫn là hướng bắc thảo phạt. Mọi người, Đô phát biểu một chút tự mình nhìn Pháp đi." Tinh Gia Thi nghiêm túc đối với mọi người giảng đạo.

Ngô Không vừa đi đến cửa Khẩu liền nghe nói như thế, hấn đột nhiên liền nghĩ đến một tòa phương bắc thành thị, đón lấy, hấn cúi đầu không nói một lời, một lần nữa ngồi trở lại chính mình cái ghế, sau đó lớn tiếng giảng đạo.

"Lý mịch chính là thiên hạ phản tặc đứng đầu, bản người bản trước lập tức, bắt Giặc phải bắt Vua trước! Xử lý Lý mịch về sau, cả tòa Chước Châu, chúng ta lại vô địch Thủ! Bình hấn ——!" Ngô Không hào khí vượt mây phát biểu chính mình chủ trương.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16:: Không thể bắc công

Nếu như một người, nhất định phải cưới một cái chính mình không yêu người, làm vợ; nhất định phải giống như một đám tính kế người một nhà, là bạn; nhất định phải nhận một cái chính mình vô pháp đối mặt người, vi phụ; nhất định phải tại một cái chính mình rõ ràng liền phi thường chán ghét địa phương, vì là Gia.

Như vậy, người này trừ thoát đi đây hết thảy bên ngoài, hấn, còn có cái gì càng dễ làm hơn Pháp sao?

Ngô Không cũng là như thế, hấn sở dĩ muốn đánh Lý mịch, cùng hấn nói tới những cái kia lời hay, Thực là tí xíu quan hệ, cũng không có.

Đại vị quốc quốc đô —— đại thánh thành, có được Lưỡng Giới Thông Đạo đại thánh thành, mới là Ngộ Không mục tiêu duy nhất!

Hắn, chẳng qua là muốn chạy trốn, muốn tìm được chính mình Thân Hữu, muốn trở lại Phong Ma Sơn, muốn về nhà mà thôi.

Ngộ Không ý nghĩ, Tinh Gia Thi làm sao có khả năng sẽ không hiểu đâu? Nàng lại làm sao có khả năng, sẽ để cho Ngộ Không vừa đi, hủy diệt tại rất tốt tình thế đâu?

Bất quá, nàng không chỉ có không có phản đối Ngộ Không, ngược lại, vị này vô cùng thông minh nữ nguyên soái, cái thứ nhất liền mở miệng giúp đỡ chính mình Tiểu Khôi Lỗi.

"Không sai! Đẹp yên Lý mạch về sau, cả tòa Chúc Châu chính là chúng ta vật trong bàn tay. Cầm xuống Chúc Châu, Lý Đường liền tuyệt không có khả năng, lại là đối thủ của chúng ta. Đến lúc đó, ta đại tuệ giang sơn, liền có hi vọng quay về nhất thống! Làm đế quốc nguyên soái, ta, đồng ý đồ Trung Thư ý kiến." Tinh Gia Thi nhìn xem Ngộ Không, kiên định giảng đạo.

Nàng thốt ra lời này lối ra, đỡ Phúc Uy, từ là cát, Lý bách diệu, Vương Tinh đan, toàn bộ Đồ gất gao nhìn chăm chăm nàng hai mắt, Vương phải hiểu rõ, Tinh Gia Thi lần này, thật chẳng lẽ là phạm hồ đồ sao?

"Ai... , Gia thi đến vẫn là huynh đệ của ta à. Thời điểm then chốt, hẳn quả nhiên là không có khiến ta thất vọng. So sánh dưới, ta vậy mà đến nay vẫn còn ở trách cứ hắn, thật sự là quá kém cỏi." Nghĩ đến đây, Ngộ Không liền đầy cỏi lòng áy náy, nhìn mình huynh đệ.

Tinh Gia Thi thu đến Ngộ Không xin lỗi về sau, trong nội tâm nàng trong nháy mắt liền bình tĩnh trở lại, chính mình cùng Ngộ Không ở giữa ngăn cách, cuối cùng bị chính mình không tổn sức chút nào, hoàn toàn một lần nữa san bằng.

"Tinh Nguyên Suất, Lưỡng Quân Giao Chiến trước đó, nếu như nếu là nghĩa khí nắm quyền lời nói, đó là sẽ... Chết rất nhiều người! Đại vị đế quốc hùng ngồi phương bắc, cầm binh trăm vạn, nếu như ta quân Lúc này hướng bắc tiến công lời nói, có thể tốc thắng hay không?" Lý bách diệu nghiêm túc đối với Tinh Gia Thi hỏi.

"Tự cho là đúng lão đầu nhi, chẳng lẽ ta không biết sao?" Tinh Gia Thi nhú chặt lông mày, không nói một lời, trong lòng khi dễ đối phương.

Lý bách diệu thấy đối phương không lời nào để nói, tựa như là mình bạch chính mình sai lầm, hắn liền quay đầu hướng về từ là cát hỏi.

"Cát tiến vẫn luôn là đại vị đế quốc nguyên soái, đối với nơi đó tình huống phải làm là như lòng bàn tay. Xin hỏi cát tiến, Quân Ta hiện tại nếu như bắc công đại vị, có thể tốc thắng hay không?" Lý bách diệu nghiêm túc đối với từ là cát hỏi.

"Lão đầu nhi này, vì sao như thế , khiến cho người chán ghét à? Ta lại không có chiêu nguoi, chọc giận nguoi, nguoi làm gì phải cho ta xử lý khó coi đâu? Thật mẹ hắn là ăn no căng!" Từ là cát cũng nhú chặt lông mày, không nói một lời, trong lòng tức giận mắng đối phương.

Cái gọi là đánh người không đánh mặt, mắng chửi người không mắng ngực, từ là cát làm qua đại vị đế quốc nguyên soái, chẳng lẽ là một kiện cũng quang vinh sự tình sao? Vừa mới tìm nơi nương tựa Tân Lão Bản, quay đầu liền đi hung hăng tính kế cũ đồng gia, dạng này người, chẳng lẽ nhân phẩm liên, không có tí xíu vấn đề sao?

Lúc đầu từ là cát liền không muốn đối với chuyện này tình, phát biểu bất luận cái gì cái nhìn cá nhân, giờ có khỏe không, hắn trực tiếp bị Lý bách diệu hỏi trên mặt, hắn là nói hay là không đâu?

Lý bách diệu gặp từ là cát không lời nào để nói, hắn liền nhìn chung quanh một lần mọi người về sau, sau cùng đưa ánh mắt rơi xuống Vương Tinh đan trên thân.

"Đại thúc! Nguoi đừng hại ta được hay không? Người ta hai vị nguyên soái cũng không muốn nói đáp án, ta nếu là lắng đầu lắng não nói ra đáp án, lộ ra ta cũng có thể là à? Xin nhờ ngài, ngài đừng như thế sững sờ có được hay không? Ta dựa vào à!" Vương Tinh đan đồng dạng là nhú chặt lông mày, không nói một lời, trong lòng càng không ngừng hướng về đối phương nhỏ nước bọt.

Thế nhưng là, Lý bách diệu vẫn là hướng về hắn hỏi: "Tinh Đan, nguoi cho là ta quân,

Có thể tốc thắng hay không?" Vương Tinh đan cố kỵ từ giếng hai người mặt mũi, đó là đương nhiên là không thể nào sẽ giảng.

"Lão đầu nhi! Nguoi? ? ? Run lấy bấy là có ý tứ gì? Nguoi chẳng lẽ là sợ hãi Lý mạch sao? Tác chiến là chúng ta người trẻ tuổi sự tình, nguoi ít tại chỗ này, trưởng người khác chí khí, diệt uy phong mình! Tác chiến bằng cũng là cái dũng cảm chữ, năng lượng thắng không thể thắng, đánh xong rồi nói!" Ngộ Không đã sớm không quen nhìn Lý bách diệu, hắn hai bẹn giảng đạo.

Lý bách diệu tuy nhiên làm việc cẩn thận tỉ mỉ, làm người ngay thẳng làm cho người chán ghét, nhưng là, hắn toàn tâm toàn ý thần phục, đây chính là Đồ gia phụ tử à!

Tất cả mọi người bị chính mình hỏi á khẩu không trả lời được, Ngộ Không cái này đồng dạng làm hắn đau đầu Tiểu Phi thiếu chủ, làm sao có thể mang ra hắn dài đầu? Lẽ nào lại như vậy!

Không đợi Lý bách diệu hung hăng giáo huấn Ngộ Không, đỡ Phúc Uy hơi mở miệng cười: "Nhi tử, tác chiến là tuyệt đối muốn bằng dũng khí, điểm này, nguoi nói một chút đều không sai. Nhưng là... , địch thương tổn một ngàn, mà chính mình tổn thất tám trăm, đó là vô luận như thế nào, Đồ cũng không có

lời a? Còn có là được... , nếu như ta quân giống như Lý mịch đánh thành giăng co chiến lời nói, phương nam Lâm đời Kureinai, là nhất định sẽ thừa cơ bắc công."

Đỗ Phúc Uy trận không thể Lưỡng Tuyến Tác Chiến tối kỵ, ôn hòa dạy cho con trai mình.

Ngô Không, Tiêu thiên, Trần Lãnh, đơn dưng cảm tâm, chiến lắng, nghe xong đỗ Phúc Uy giải thích về sau, lập tức cũng bừng tỉnh đại ngộ minh bạch, trận chiến này, là tuyệt đối không thể hướng bắc tiến công!

"Không phải vậy! Hiện nay, đại vị đế quốc ban đầu trải qua nội loạn, nhân tâm bất ổn, thế lực khắp nơi vì cầu tự vệ, toàn bộ đều là nội bộ lục đục, khó mà hình thành hợp lực. Nếu như ta quân tây liên vương sĩ hướng, Chu rục rờ, bắc liên đầu kiểm đến, Vương Bác, năm nhà tề công đại vị lời nói, Lý mịch tất nhiên vong!" Tinh Gia Thi rất cho lực, lại hỗ trợ Ngô Không một chút.

"Đúng vậy nha, ta chính là như vậy muốn! Năm nhà tề công lời nói, đánh không chết hán!" Ngô Không cho huynh đệ quay về cái cảm kích ánh mắt về sau, phách lối đối với mọi người thối nguru bức nói.

"Lẽ nào lại như vậy ——! Vương sĩ hướng Ứng Thị Lang Cổ, Chu rục rờ moi tìm ăn thịt người, Vương Bác có tiếng không có miếng, đầu kiểm đến không ôm chí lớn, những người này, há lại có thể đáng tin ——! Lui một vạn Bộ giăng, dù cho năm nhà tề công, thành công diệt Lý mịch, đón lấy làm sao bây giờ? Địa bàn mà làm sao chia? Năm nhà đại chiến thời điểm, Lâm đời Kureinai nếu như không có thừa cơ bắc công, ta Lý bách diệu cam nguyện lấy cái chết tạ tội ——!" Lý bách diệu phần nộ la lớn.

Ngô Không nghe xong Lý bách diệu lời nói về sau, trong nháy mắt liền mắt tròn, tuy nhiên hán phi thường muốn đánh xuống đại thánh thành, sau đó mau về nhà.

Thế nhưng là, nếu như mình về nhà đại giới, là mấy chục vạn người chôn vùi sa trường lời nói, hán, chẳng lẽ có thể dạng này ích kỷ sao?

Thực từ vừa mới bắt đầu, lần này chinh chiến đối tượng, cũng đã căn bản là không có có , bất kỳ cái gì lựa chọn chỗ trống, hướng bắc tiến công tuy nhiên có khả năng sẽ thắng, nhưng là, thật sự là quá mạo hiểm.

Đối với đã sơ bộ thành lập cơ nghiệp đại tuệ đế quốc mà nói, vững vàng hướng về phía trước phát triển, mới là lập tức ổn thỏa nhất ưu tú lựa chọn.

Đại vị đế quốc đang tại nội loạn, chỉ có thể cố gắng tự vệ, Lâm đời Kureinai bị Tiêu tiên đánh co đầu rút cổ phương nam, thực lực đang đứng ở trong lịch sử thấp nhất.

Tiêu tiên giống như đại tuệ đế quốc quan hệ chặt chẽ, Phùng ngang là đại tuệ đế quốc phương nam trọng thần, hai người này mới là có thể liên hợp lại ưu tú đồng bọn, nếu như bây giờ không lấy lời đình kích nhất cử diệt Lâm đời Kureinai, vì bản thân Phương Kiến đứng lên một cái an toàn vô cùng hậu phương lớn, này, chẳng phải là không công thác thất lương cơ?

Loại này ngàn năm một thuở cơ hội tốt, chẳng lẽ còn năng lượng kinh hi một dạng, lại nện vào trên đầu hồi 2 sao?

Cho nên nói, quên một trăm vòng tròn, "Ba nhà Bình Nam" vô luận như thế nào, cũng là muốn so "Năm nhà công bắc", tốt hơn gấp một vạn lần lựa chọn tốt nhất.

Tinh Gia Thi giả bộ như không thể làm gì bộ dáng, trông mong nhìn xem Ngô Không, người khác cũng đều biểu lộ nghiêm túc nhìn xem hán, toàn bộ Đồ lăng lặng chờ đợi hán lựa chọn!

"Các người... , tùy tiện đi." Ngô Không cắn răng, nói xong câu đó về sau, liền chậm rãi đứng dậy, thất hồn lạc phách hướng phía cửa đi tới.

Hán không thể chỉ vì chính mình bản thân tư, liền tổn hại mấy chục vạn tướng sĩ sinh mệnh, khur khur cố chấp chấp hành cái kia mạo hiểm kế hoạch, mà không để ý cái kia tốt hơn lựa chọn.

Ngô Không ủ rũ ngồi trong xe ngựa, hán trong lòng mình mặt, lập đi lập lại suy tính một cái kế hoạch, cái kia chính là, chính mình phải chăng phải làm bỏ xuống hết thảy, sau đó, lẻ loi một mình xông thẳng phương bắc đại thánh thành.

"Đại nhân, đại nhân? Phía trước có một người đón xe, nói muốn cho ngài chúc tết." Tiểu Hoa ôn nhu nói với Ngô Không.

"Bái hán mụ Mao nhi cái năm, để cho hán xéo đi!" Ngô Không tâm lý đang phiền đây, nhưng hán vừa phát xong câu này bực tức về sau, liền tranh thủ thời gian lại nói tiếp: "Chờ một chút, để cho ta nhìn xem là tên hỗn đản nào." Nói xong, hán liền đẩy ra màn xe hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Lông hồi sâm mặc một bộ sạch sẽ cũ áo choàng, mang theo một cái keo kiệt tới cực điểm, rẻ nhất vì hình điểm tâm hộp, một mặt tâm thần bất định chờ mong, đứng ở bên trong cửa cung trong gió lạnh, run lẩy bẩy mỉm cười nhìn qua Ngô Không.

"Con hàng này so ta còn không may sao? Mang lên hán, Hồi Phủ." Ngô Không nhàn nhạt đối với bảo tiêu phản phô nói.

Thế là, lông hồi sâm vị này đã được ăn cả ngã về không chán nản quân sự, đi theo xe ngựa sang trọng về sau, kích động không thôi đi vào đại tuệ nội cung.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17:: Nam Bắc tề công

"Người... , không phải, đại nhân, ta, ta gọi lòng hỏi sâm Ta, ta chúc ngài sinh nhật vui vẻ, không phải, ta chúc ngài chúc mừng phát tài, không phải, ta chúc ngài... , chúc mừng năm mới." Nhìn lấy chính mình thẳng chúc rất nhanh duy nhất cơ hội, lòng hỏi sâm bình thường thông minh lanh lợi đầu, Lúc này đã hoàn toàn kích động trực tiếp máy móc hồng.

Ngô Không chậm rãi phẩm hợp trà về sau, buồn cười nhìn xem thẳng xui xẻo này, hần bình tĩnh nói ra.

"Ha ha, chúc mừng năm mới? Cát, ừ... , ta tựa như là ở đâu gặp qua người một mặt? Có chuyện này sao? Ta không quá nhớ kỹ." Nói xong, Ngô Không liền cố gắng nhớ lại lấy, đã từng gặp phải đối phương tình cảnh.

"Thắng Thiên đại diện! Đại nhân, ngài lúc ấy để cho người ta cho ta một cái ghế!" Lòng hỏi sâm cả đời này Đồ vong chẳng nhiều một ngày, tại Thắng Thiên trong điện đã phát sinh toàn bộ sự tình, hần cảm kích đối với Ngô Không lớn tiếng giảng đạo.

"Há, đúng đúng đúng, ngày ấy, người thật giống như đúng là ở nơi đó. Cái này... , người giữa trưa thời điểm, cùng ta cùng một chỗ ăn một bữa cơm a?" Ngô Không căn bản cũng không nhận biết lòng hỏi sâm, hần suy đoán đối phương tám thành là tới cùng hần lôi kéo làm quen, thế là, hần liền thói quen giống như đối phương giảng đạo.

Lòng hỏi sâm ngày đó rời đi Thắng Thiên điện về sau, cùng ngày liền giống như Tỉnh Gia Thi từ chức, con hàng này vốn là không có gì tiền, hần nhẫn cơ chịu đối hai ngày sau đó, liền kéo cái quan hệ, tại buổi sáng hôm nay thời điểm, mang theo keo kiệt lễ vật trà trộn vào bên ngoài cung.

Hần sợ dĩ muốn đem chính mình toàn bộ đường lui, Đồ cho một cái gây mất, cái kia chính là toàn tâm toàn ý muốn giống như Ngô Không lẫn lộn, nếu như Ngô Không chỉ mời hần ăn một bữa lời nói, như vậy, hần coi như thật là tiền đồ vô lượng.

"Đại nhân! Ta lòng hỏi sâm tuy nhiên xuất thân ti tiện, nhưng là, ta nhất tâm đều muốn trở nên nổi bật! Ngài, có thể hay không cho ta một cơ hội, để cho ta toàn lực phụ tá ngài đâu?" Lòng hỏi sâm lớn tiếng, đối với Ngô Không ăn ngay nói thật nói.

Ngô Không nghe nói như thế, nhất thời liền nhú mày, hần thấy, lòng hỏi sâm tất nhiên có thể tiến vào Thắng Thiên điện, như vậy nhất định nhưng là có Lão Đại. Lúc này con hàng này vậy mà cống lão đại của mình, tới nịnh bợ chính mình, loại này có sửa chính là mẹ hàng, là căn bản cũng không đáng giá để ý tới.

"Đại nhân, ta hiện tại là một giới Bạch Thân, căn bản là Vô Quan Vô Chức." Lòng hỏi sâm gặp Ngô Không nhú mày, hần nhất thời liền đoán được đối phương tâm tư, vội vàng hướng Ngô Không giải thích nói.

Ngô Không nghe được hần lời giải thích này, lòng mày nhất thời liền giãn ra, bất quá, hần lập tức liền nhú chặt lông mày, đối với lòng hỏi sâm tức giận hỏi: "Một giới Bạch Thân? Vậy là người như thế nào bước vào bên ngoài Cung Cấm địa!"

Lòng hỏi sâm gặp nhú mày Tường lại muốn về sau, hần lúc này mới cúi đầu nhỏ giọng đáp: "Ta, ta, ta là tìm tới đã từng đồng liêu, vụng trộm trà trộn vào tới. Đại nhân! Ta biết việc này theo luật đáng chém! Chuyện này, ta một người khiêng!" Lòng hỏi sâm ngẩng đầu lên, chém đinh chặt sắt nói với Ngô Không.

"Ha ha ha... , có ý tứ, người ngược lại là rất có loại. Ừ... , thù hạ ta năng nhân dĩ sĩ vô số, người muốn đi theo ta lẫn lộn, đó là nhất định phải có chân tài thực học! Người, có bản lĩnh gì?" Ngô Không mỉm cười đối với lòng hỏi sâm hỏi.

Nghe xong lời này, lòng hỏi sâm lúc này liền vui mừng quá đỗi, hần tràn đầy tự tin đáp: "Chấp pháp hành chính, tại hạ chỉ là có biết một hai; Bài Bình Bó Trận, tại hạ không dám nói xằng cao thủ; nhưng là, nếu như nói đến bày mưu tính kế lời nói, ta lòng hỏi sâm, không cho đương thời bất kỳ người nào!" Hần ngẩng đầu ưỡn ngực nhìn xem Ngô Không.

"Dạng này a? Ha ha, vậy ta hỏi người, nếu để cho người lựa chọn lời nói, người là bác công Lý mịch đâu? Vẫn là Nam Bình Lâm đời Kureinai đâu?" Ngô Không trợn vắn đề này vút cho đối phương, muốn đo cân nặng đối phương cân lượng.

"Lưỡng Tuyến Tác Chiến, Nam Bắc tề công!" Lòng hỏi sâm vậy mà không chút do dự, liền đem ý nghĩ của mình trực tiếp liền nói ra.

"Đánh rắm ——! Liền mẹ hần người tài nghệ này, người cũng không cảm thấy ngại, nói với ta cái gì làm người không cho? Người bây giờ có bao xa, liền mẹ hần cắt cho ta bao xa! Nếu như ta nếu là dùng như người loại này đồ ngu, làm mưu sĩ lời nói, thù hạ ta mấy chục vạn binh mã, không phải mẹ hần bị người cho hổ chết không thể! Xéo đi ——!" Ngô Không nổi giận đối với lòng hỏi sâm mắng to.

"Ha ha ha ha... ! Chúa công,

Lưỡng Tuyền Tác Chiến, liền không thể thắng sao? Cho ta hai vạn binh mã, ta liền giúp ngài diệt Lý mịch ——!" Long hoi sâm Thạch Phá Thiên Kinh đối với Ngô Không quát.

Ngô Không chỉ ngây ngốc nhìn xem long hoi sâm, Lúc này, hẳn thật sự là hoàn toàn mộng ép!

Hắn bạn tốt nhất, đã từng nương tựa theo một vạn binh mã, liền đem toàn bộ thiên hạ Đồ đánh không có chút nào sức hoàn thù, loại này không thể tương tượng sự tình, Ngô Không đồng thời không phải là không có trải qua.

Thế nhưng là, này nhất thời kia nhất thời, long hoi sâm hiện tại cùng hắn ở chỗ này thổi ngưu bức, nói mình nương tựa theo hai vạn binh mã, liền có thể đánh bại đại vị đế quốc trăm vạn Hùng Bình, lời này năng lượng tin sao?

Chẳng lẽ long hoi sâm là, để nhiều lần sinh, Ngô há phục sinh, hạng vũ phụ thể, Hàn hẳn tại thế sao?

Cho dù là bốn vị này tuyệt thế Bình Gia, đối mặt loại tình huống này, khả năng, cũng cần phải là sẽ khá đau đầu a?

Long hoi sâm cái này ngưu bức thổi, nhất định cũng là thật không có mức độ.

"Hai vạn liền có thể đánh thắng? Không thể nào? Ta nghe nói, Lý mịch thế nhưng là rất lợi hại à? Cái này hoàn toàn liền không có đạo lý à? Người có lợi hại như vậy sao? Vậy thì tốt, người nói xem, người muốn như thế nào đánh một trận?" Ngô Không cực kỳ tốt kỳ hướng về long hoi sâm hỏi.

Dù sao nghe một chút cũng sẽ không chết, này làm gì không cho đối phương một cái cơ hội đâu?

"Chúa công, từ khi Lý mịch giết địch nhường về sau, toàn bộ đại vị đế quốc cũng đã nhân tâm không đủ. Nếu như Lý mịch bình ổn vượt qua giai đoạn này, chúng ta còn muốn diệt hắn, này tất nhiên là khó như lên trời! Cho nên, chúng ta vô luận như thế nào, cũng là nhất định phải nhất định phải nắm lấy cơ hội, tranh thủ thời gian hướng bắc tiến công!" Long hoi sâm gấp Ngô Không hết sức chuyên chú nhìn xem chính mình, hắn liền nói tiếp nói.

"Vương Bác tham, đầu kiếm đến trượt, Chu rực rỡ hung ác, vương sĩ hướng độc, làm bốn người này nhìn thấy ta quân hướng bắc tiến công, như vậy, bọn họ vô luận như thế nào, Đồ là không thể nào sẽ ngoan ngoãn mặt làm ngọc. Nếu như chúng ta trước đó giống như bốn người này đã hảo chiêu hô, Kinh Bình Jane được không ngừng đối với phương bắc tiến hành quấy rối." Giảng ở đây, long hoi sâm cười lạnh nói với Ngô Không.

"Bề tôi dám khẳng định, làm vị quốc đại loạn thời điểm, chính là bốn người kia nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, tàn nhẫn động thủ diệt vị ngày! Nếu như Lúc này đại vị đế quốc trên dưới đồng lòng, bốn người kia tuyệt không dám, lấy tay dây vào râu hùm. Nhưng là hiện tại, ha ha, đại vị đế quốc thế lực khắp nơi, toàn bộ đều là từng người tự chiến. Cho nên, sau trận chiến này, đại vị tất nhiên vong!" Long hoi sâm chém đinh chặt sắt đối với Ngô Không giảng đạo.

Thực hẳn giảng kể sách này, cùng Tĩnh Gia Thi giảng "Năm nhà công bắc", từ trên bản chất tới nói, là không có nửa điểm mà khác nhau.

Nếu như riêng lấy khả thi tương đối lời nói, Tĩnh Gia Thi "Năm nhà công bắc" kể sách, hiển nhiên là so long hoi sâm "Chịu chết kế hoạch", mạnh lên một vạn hai ngàn nhiều lần.

Long hoi sâm kế hoạch, cuối cùng con mắt là diệt Lý mịch, nhưng là phe mình đạt được chỗ tốt đâu? Trên cơ bản là không có gì chỗ tốt.

Long hoi sâm kế hoạch điểm mấu chốt ở chỗ, hai vạn người nhất định phải trận toàn bộ đại vị đế quốc, Đồ cho quấy long trời lở đất, nếu không lời nói, này bốn nhà gian xảo ngoan độc Lão Đại, là tuyệt đối không thể lại tùy tiện ra tay.

Bốn nhà Lão Đại nếu như không xuất thủ, long hoi sâm kế hoạch liền thành triệt để độc dược, Lý mịch nếu như trì hoãn quá mức mà đến, không cho đại tuệ thật tốt uống một bình lời nói, đó mới là như thấy quỷ.

Cho nên nói, này hai vạn Đội Cẩm Từ pha trộn năng lực, liền trở thành kế hoạch áp dụng thứ nhất mấu chốt yếu tố, nếu như pha trộn không nổi lời nói, vậy cũng chỉ có thể tắm một cái gội.

Còn có một chút, trong nhà ai ra lão thử, Đồ nhất định sẽ vắt hết óc suy nghĩ biện pháp, mau đem lão thử giết chết, chỉ cần cái này lão thử không trốn, như vậy lúc bình thường dưới, cái này lão thử tuyệt đối là khó thoát khỏi cái chết!

Đồng dạng, long hoi sâm trong kế hoạch hai vạn Đội Cẩm Từ, không phải liền là cái này hẳn phải chết không nghi ngờ Tiểu Lão Thử sao?

Tám thành sẽ chết, tám thành pha trộn không nổi, tám thành người khác sẽ không xuất thủ, chín thành chín kế hoạch này tuyệt đối sẽ thất bại, mười phần mười cuối cùng chẳng được gì, như loại này rác rưởi cực độ kế hoạch, trên cơ bản là không có tí xú tất yếu, lại tiếp tục thảo luận tiếp.

"Chiếm lĩnh đại thánh thành nửa ngày, người có mấy phần tự tin?" Ngô Không lặp đi lặp lại suy nghĩ sau một hồi lâu, trầm giọng đối với long hoi sâm hỏi.

Long hoi sâm suy nghĩ một hồi, lúc này mới thành thành thật thật hướng về Ngô Không đáp: "Hai điểm."

"Người đây cũng quá kém a? Có thể hay không nghĩ biện pháp, đề cao đến mười phần đâu?" Ngô Không đầy cỏi lòng chờ mong đối với hắn hỏi.

Long hoi sâm kế hoạch, vốn là không có tính toán muốn công thành chiếm đất, hắn không nói một điểm, cũng đã là coi như không tệ.

"Chúa công, chẳng lẽ ngài nhất định phải đạt được đại thánh thành sao? Sau trận chiến này, toàn bộ đại vị đế quốc tất nhiên sẽ bị bốn nhà chia cắt. Coi ta quân Bình Nam sau khi thành công, chỉ cần lập tức chỉ huy Bắc Thượng. Đến lúc đó, cái nào một nhà đến đại thánh thành, chúng ta liền Tiên diệt cái nào một nhà! Một năm, không, nhiều nhất chín tháng, đại thánh thành tất nhiên là thuộc về ngài!" Lòng hồi tâm ánh mắt kiên định, hướng về Ngô Không bảo đảm nói.

Đại vị đế quốc diệt hay không, Ngô Không không quan tâm, có thể hay không khuếch trương ngàn dặm, Ngô Không cũng không quan tâm, lòng hồi tâm kế hoạch được hay không thông suốt, Ngô Không vẫn là không thêm quan tâm!

Có cái kế hoạch, dù sao cũng so không có cái kế hoạch mạnh a? Nỗ lực đi làm, dù sao cũng so cái gì Đô không làm mạnh a?

"Nơi này có một khối lệnh bài cùng 10 vạn kim tệ, từ nay về sau, người chính là ta Thủ Tịch Mưu Sĩ. Người nhanh đi cho ta thật tốt cách ăn mặc một chút, buổi tối hôm nay, ta mang người một bước đăng thiên." Ngô Không trận Bảo Hạp hướng về trên bàn vừa để xuống, nhàn nhạt đối với lòng hồi tâm nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18:: Kỳ hoa tổ hợp

Lúc chạng vạng tối, toàn bộ Thăng Thiên trong thành Đại Tiểu Quan Viên, toàn bộ Đô cảm Thiếp mời, đi vào văn danh thiên hạ Túy Tiên Lâu Trung.

Tĩnh Gia Thi không hiểu ra sao leo lên tầng cao nhất, nàng nghĩ mãi mà không rõ, Ngô Không đến muốn làm gì, vì sao muốn mở tiệc chiêu đãi đại tuệ sở hữu quan viên.

"Nhi tử, hiện tại Tĩnh Gia Thi đến, chúng ta Khai Yến a?" Đỗ Phúc Uy lúc này cười giống như đóa hoa một dạng, hoan hỉ đối với Ngô Không hỏi.

Tuy nhiên hắn cũng không hiểu nhi tử đến muốn làm gì, bất quá, dù sao là nhi tử mời hắn ăn cơm, vậy hắn đương nhiên là cực kỳ vui vẻ á.

Ngô Không gặp Trần Lãnh đến bây giờ đều không đến, hắn nhất thời liền hơi hơi nhíu mày.

"Trần thành chủ còn chưa tới, chúng ta đợi thêm hắn một hồi đi." Ngô Không bình tĩnh nói với mọi người.

Nửa giờ về sau, cả tòa trăm mét cao Túy Tiên Lâu Trung, mấy ngàn vị trí tai to mắt lớn đại tuệ quan viên, toàn bộ Đô thần sắc ngưng trọng không dám phát ra nửa chút tiếng vang, liền đợi đến tầng cao nhất Lão Đại, hạ xuống cảm giận ngút trời.

"Khai Yến ——!" Ngô Không giắt gao nắm chặt quyền đầu, ra vẻ bình tĩnh lớn tiếng tuyên bố.

"Ta thao hắn Mỗ Mỗ ——! Trận Trần Lãnh cho ta chuẩn bị tới ——!" Đỗ Phúc Uy hiện tại khuôn mặt Đô khí Tử, hắn tức giận ngập trời lớn tiếng gầm thét lên.

"Quên, hắn khả năng có việc ngăn trở đi, chúng ta ăn chúng ta. Đến, ta kính mọi người một chén, nguyện vọng Tứ Hải sớm ngày thái bình, thiên hạ quay về nhất thống ——!" Ngô Không đứng dậy, cao giọng hô.

"Mong ước Sơn Chủ đẹp yên thiên hạ ——! Quét ngang Tứ Hải ——!" Túy Tiên Lâu Trung sở hữu quan viên, đồng thời đứng dậy cùng kêu lên hô lớn nói.

"Ha ha ha ha... , uống ——! Tối nay, không say không về ——!" Ngô Không thoải mái cười to về sau, ngửa đầu uống cạn trong chén mỹ tửu.

Đón lấy, cả tòa Túy Tiên Lâu Trung sở hữu quan viên, uống cạn rượu trong chén về sau, toàn bộ Đô thật vui vẻ sống phóng túng đứng lên.

"Các vị, ta cho mọi người giới thiệu một chút, vị này, là ta tân mời mưu sĩ lòng hồi tâm. Hắn là rất có bản sự. Hồi tâm, đến, người kính Các Vị Đại Nhân một chén." Ngô Không mỉm cười đối với lòng hồi tâm phân phó nói.

Tĩnh Gia Thi lạnh lùng nhìn chằm chằm, lúc này hăng hái lòng hồi tâm, nàng hơi vừa cười vừa nói: "Sơn Chủ, ngài thật đúng là tuệ nhãn biết anh tài à. Nói đến, hồi tâm cũng là từng theo hầu ta mấy ngày, nhưng ta đâu, vậy mà sừng sốt không có phát hiện, hắn đến tốt cùng có gì chỗ hơn người. Vẫn là Sơn Chủ nhãn lực cao à!"

Mọi người đang cười ha hả nhìn qua lông hời sâm thì nghe xong lời này, mọi người toàn bộ Đô cũng sờ một chút.

"Giống tiền Tri Quan Thiên Hạ, năng lực Siêu Quân, đương nhiên là không dùng được ta. Nhận được chúa công không bỏ, cho ta một cái tiến tới cơ hội. Ta lông hời sâm thề với trời, đời này tất nhiên vì chúa công Cúc Cung Tần Tụy, Từ Nhi Hậu Dĩ!" Lông hời sâm vô cùng kiên định sau khi nói xong, liền lập tức đối với Ngô Không thật sâu thi lễ.

"Ha ha ha... , không cần như thế, không cần như thế. Đến, hời sâm, ngươi đem cái kia Nam Bắc tề công kế sách, cho mọi người tốt tốt giảng một cái đi." Ngô Không gấp không sai biệt lắm, hần liền để cho lông hời sâm vì mọi người giảng một chút, cái kia chịu chết mạo hiểm kế hoạch.

Lông hời sâm cũng nghiêm túc, cho mọi người kính qua say rượu, hần liền bắt đầu chậm rãi mà nói đến tới.

Đỗ Phúc Uy, từ là cát, Lý bách diệu, Vương Tinh đan, nghe xong kế sách này về sau, toàn bộ Đô thật sâu nhìn lông hời sâm liếc một chút, không nói một lời rơi vào trầm tư.

Chiến lã cùng đơn dừng cảm tâm, không dám đối với đầu này kế sách ngưng cuồng Gia bình luận, liền tất cả đều giả vờ giả vịt, làm ra một bộ khổ sở suy nghĩ bộ dáng.

Duy chỉ có Tinh Gia Thi, nàng nghe xong kế sách này về sau, lập tức liền minh bạch Ngô Không tới nay sở hữu ý đồ, đón lấy, một cổ trước đó chưa từng có nộ hỏa, dâng một chút liền từ tâm lý bốc cháy lên.

"Đáng chết hồn dân ——! Ngươi cứ như vậy muốn đi sao ——! Tốt! Ta để ngươi đi ——!" Phẫn nộ nghĩ đến đây, Tinh Gia Thi một mặt tán thưởng vỗ tay, cười lớn tán thưởng đứng lên.

"Kế hay à! Kế hay! Hời sâm quả nhiên là thật bản lĩnh. Kế này tuy nhiên vô cùng hiểm, nhưng cũng có thể thử một lần. Nếu như phá ra hai vạn Túc Vệ Võ Sĩ, bí mật ám sát đại vị cao Quan Thoại, kế này có thể thành công.

Bất quá... , Trần Lãnh thành chủ, hần là không nỡ hi sinh hai vạn Túc Vệ, ai... , khó làm à." Tinh Gia Thi tựa như buồn rầu, cúi đầu rơi vào trầm tư.

"Cũng không phải hần phải chết không nghi ngờ, hần có cái gì không nỡ? Lại nói, ngươi bây giờ là để quốc nguyên soái, chẳng lẽ hần còn dám kháng lệnh hay sao?" Ngô Không gấp nhu mày, đối với huynh đệ hỏi.

"Hần tự nhiên là không dám kháng lệnh, nhưng là... , hần muốn theo quân Nam Chính, này hai vạn Võ Sĩ nếu như không người dẫn đầu lời nói, chẳng phải là chia rẽ? Đến lúc đó vạn nhất xuất hiện chỗ sơ suất, Lý mệnh tất nhiên sẽ phái binh trả thù. Quân Ta khi đó đang toàn lực Nam Chính, Hậu Phòng nhất định trống rỗng, đến lúc đó, coi như phiền phức đại!" Tinh Gia Thi nhu mày, lo lắng giảng đạo.

"Này, ta làm chuyện gì đâu? Không quan hệ, không phải còn có ta sao? Lần này Bắc Thượng, ta đương nhiên là muốn tự mình đi." Ngô Không chẳng hề để ý nói với mọi người.

"Đối với đi, chúng ta chính là, ngươi câu nói này!" Tinh Gia Thi giả bộ như chán kinh bộ dáng, vô cùng lo lắng nhìn xem chính mình Nhị Hóa Tiểu Phi tử.

"Xong đời! Lần này toàn bộ xong!" Lông hời sâm khiếp sợ không gì sánh nổi nhìn xem Ngô Không, tại chỗ liền ngốc lại, hần căn bản là cho tới bây giờ đều không nghĩ đến, chủ công mình, vậy mà muốn cam tâm chịu chết Tiểu Lão Thử.

"Không được ——! Kế hoạch này liền mẹ hần là cái rắm chó ——! Lông hời sâm, ngươi, muốn chết phải không ——!"

Đỗ Phúc Uy nghe xong nhĩ tử muốn đi phương bắc, dọa đến hần tâm can mà cũng phải nát, thế là, hần hung thần ác sát đối với lông hời sâm uy hiếp nói.

"Chúa công ——! Tuyệt đối không thể à ——! Lý mệnh thù hạ Ma ngao vệ, lớn nhất thiện Vạn Lý Truy Tung. Này hai vạn Túc Vệ Võ Sĩ, căn bản chính là đi chịu chết à ——!" Từ là cát nghe xong Tiểu Phi tử muốn đi phương bắc, hần tại chỗ liền gấp, tranh thủ thời gian lớn tiếng khuyên can nói.

"Lẽ nào lại như vậy! Quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ! Thiếu chủ, ngươi có thể nào như thế Bất Trí đây!" "Chúa công, thật sự là không được nha! Đám kia cấu vật cái mũi, thật sự là phi thường biến thái à!" "Thiếu chủ! Còn nhiều thời gian, ngài cần gì phải nóng lòng nhất thời đâu? Nam Chính về sau, ta chiến lã cái thứ nhất Bồi ngài tấn công Lý mệnh!"

Không có người sẽ đồng ý Ngô Không đi phương bắc, mọi người toàn bộ Đô lớn tiếng đối với Ngô Không khuyên can nói.

"Chúa công! Là ta đáng chết, không có suy nghĩ chu đáo. Ta kế hoạch kia... , tuyệt đối là không thể chấp hành! Chúa công, ta sai ——!" Lông hời sâm cố nén tâm ủy khuất, lớn tiếng đối với Ngô Không khuyên can nói.

Ngô Không mờ mịt nhìn chung quanh một lần mọi người về sau, liền vô cùng thống khổ cúi thấp đầu.

Hần không phải nghe không vô khuyên người, cũng đang bởi vì như thế, Ngô Không Lúc này tâm cực độ cảm giác mất mát, nhất định liền, sắp bắt hần cho gãy vô điện!

Hiện tại làm sao bây giờ? Hần chẳng lẽ liền trở mặt, trợn chính mình duy nhất Bắc Thượng cơ hội đem thả vứt bỏ sao?

"Ha ha ha... , lừa gạt đến các ngươi sao? Các ngươi cho là ta thật ngốc à? Ta chính là lừa các ngươi chơi! Thế nào, hời sâm nghĩ ra được kế sách này, quả nhiên là đem các ngươi hù dọa à? Hắc, các ngươi vậy cũng là ánh mắt gì? Chỉ lừa một chút, đẩy mạnh một chút bầu không khí mà thôi, đừng coi là

thật à." Ngô Không giả bộ như hơi sợ bộ dáng, đối với mọi người nhỏ giọng nói ra.

"Lẽ nào lại như vậy! Thiếu chủ! Người thật sự là quá làm ầu! Ta không ăn ——!" Lý Bách Diệu thật sự cho rằng Ngô Không là nói đùa, hần khí ném đùa liền muốn rời đi.

"Ai nha, bách diệu, tiểu hài tử khó tránh khỏi hoạt bát một chút, tinh nghịch một chút. Ta cái này làm phụ thân, cho người bồi tội. Tới tới tới, mọi người khó được vui vẻ như vậy, người sao có thể mất hứng đâu? Tiểu Đan, tranh thủ thời gian cho người Lý thúc thúc bồi cái không phải." Đỗ Phúc Uy giữ chặt Lý Bách Diệu về sau, đối với nhi tử phân phó nói.

Ngô Không giả bộ như không tình nguyện bộ dáng, cho Lý Bách Diệu bồi cái không phải, đón lấy, mọi người toàn bộ Đồ thật vui vẻ chơi đùa đứng lên.

Trừ Tinh Gia Thi cùng lòng hỏi thăm bên ngoài, tất cả mọi người không biết, Ngô Không Thực căn bản cũng không là đang nói đùa, hần sờ đi nói thách xưng là nói đùa, chỉ là không muốn để cho mọi người mất hứng mà thôi.

Hần mình lúc này trong lòng thống khổ thất lạc, là bất luận kẻ nào đều không thể trải nghiệm.

Làm tất cả mọi người tận hứng rồi đi Túy Tiên Lâu thì Ngô Không cùng lòng hỏi thăm hai người vẫn như cũ ngồi ở lầu chót bên trên, yên lặng im lặng chậm rãi uống rượu.

"Trận trong lầu tất cả mọi người cho ta Thanh đến lầu ba, không có ta mệnh lệnh, bất kỳ cái gì người, Đồ không cho phép thực sự đến bốn lầu trở lên." Ngô Không ngoắc gọi tới không trung bảo tiêu về sau, nhân nhậm đối với hần ra lệnh.

Chờ người đều bị Thanh sạch sẽ, Ngô Không gắt gao nhìn chăm chăm lòng hỏi thăm, từng chữ từng chữ chậm rãi hỏi.

"Người kế hoạch, có phải hay không, nhất định phải Túc Vệ không thể?" Ngô Không hiện tại thần sắc phi thường đáng sợ, lòng hỏi thăm không chút nghi ngờ, nếu như chính mình không thành thành thật thật trả lời lời nói, đoán chừng hơn phân nửa liền sẽ dữ nhiều lành ít.

"Chúa công, ta kế hoạch có trọng đại chỗ sơ suất, không làm được!" Lòng hỏi thăm kiên trì, đối với Ngô Không nói lão.

"Người hãy nghe cho kỹ, dù là cũng là Thiên Vương Lão Từ ngăn trở ta, ta cũng tất nhiên đi đại thánh! Người, lại cho ta trả lời một lần." Ngô Không ánh mắt kiên định đối với lòng hỏi thăm giảng đạo.

Nghe nói như thế, lòng hỏi thăm đặt mông liền ngồi dưới đất, hần suy nghĩ nát óc Đồ không nghĩ ra, Ngô Không làm gì liền nhất định phải đi chịu chết đâu?

"Chúa công, đi qua hôm nay sau đó, Tinh Nguyên Suất tất nhiên sẽ cho sở hữu bộ đội truyền lời, để bọn hần không cần theo ngài Chính Bắc. Nếu như ngài thật muốn chấp hành ta kế hoạch, vậy liền xin ngài, trận ta oanh ra Thắng Thiên thành đi." Lòng hỏi thăm bình tĩnh nói với Ngô Không.

"Người có ý tứ gì? Uy hiếp ta sao?" Ngô Không trừng mắt đối phương, tức giận hỏi.

"Không, thuộc hạ tuyệt đối không dám! Ngài đã cho ta 10 vạn kim tệ, ta sẽ dùng số tiền này, vì là ngài ở bên ngoài Bí Mật Tổ Chức phù hợp quân đội. Chỉ có dạng này Man Thiên Quá Hải, chúng ta mới có thể vụng trộm Bắc Thượng. Chúa công, từ hôm nay bắt đầu, ngài không thể lại có nửa chút dị động. Nếu không lời nói, ngài là tuyệt đối không thể gạt được Tinh Gia Thi." Lòng hỏi thăm cúi đầu chấp tay, nhỏ giọng nói với Ngô Không.

"Thật xin lỗi, ta trách oan người. Đã như vậy lời nói... , người có túi không gian sao?" Ngô Không mỉm cười hướng về lòng hỏi thăm hỏi.

"Chúa công, một vạn Đồ dư xài, hỏi thăm, nhất định sẽ vì là ngài kéo một nhánh Cường Quân đội mạnh!" Lòng hỏi thăm chém đinh chặt sắt, đối với chúa công bảo đảm nói.

Sáng sớm ngày thứ hai, tới hôm qua ra chỉ danh tiếng lòng hỏi thăm, bị Ngô Không phái người đánh ra Thắng Thiên ngoài thành, từ đó, vị này trời sinh thiện dùng Hiểm Kế kỳ hoa mưu sĩ, cuối cùng bắt đầu theo hần kỳ hoa chúa công cùng một chỗ, tiến hành chính mình huy hoàng Văn Chương.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19:: Xấu Tướng Tặc Binh

Đi qua hơn một tháng sẵn sàng ra trận chuẩn bị, đại tuệ triều đình đem binh ba mươi vạn, bởi Thắng Thiên, da Lâm, Lịch Dương, ba phương hướng đồng thời xuất kích, lấy Thái sơn áp oan tư thế hướng phía nam Lâm đời Kureinai, hoành ép tới.

Trừ Vương Tinh đan lưu thủ Thắng Thiên, phụ cung thạch lưu thủ Lịch Dương, Lý bách diệu lưu thủ da Lâm, toàn bộ đại tuệ cơ hồ sở hữu Vũ Tướng, toàn bộ Đô tham gia lần này đại chiến.

Đương nhiên, Ngô Không làm Văn Quan đứng đầu, đó là nhất định phải an an ổn ổn, chờ đợi tại Thắng Thiên thành.

Đại quân sau khi xuất phát ngày thứ hai chạng vạng tối, Vương Tinh đan liền vội vàng vàng phái người, trận Ngô Không cho mời đến Thắng Thiên trong điện.

"Thiếu chủ, đan Dương Thành bị phản tặc đề tám đông cho công phá. Ngài nói, hiện tại như thế nào cho phải?" Vương Tinh đan giả bộ như khó xử bộ dáng, vẻ mặt đau khổ hướng về Ngô Không hỏi.

Chuyện này Thực căn bản cũng không tính là cái gì đại sự, đề tám đông nào từ nước vào, dám can đảm động thổ trên đầu Thái Tuế, chỉ bằng mượn hơn một vạn Táp Binh liền dám đánh lên đan Dương, Thực thật sự cùng muốn chết không khác biệt gì, Vương Tinh đan trở tay liền có thể diệt đối phương.

Nhưng là, Vương Tinh đan căn bản cũng không dám rời đi Thắng Thiên thành, hẳn hiện tại đề nhất sự việc cần giải quyết, Thực căn bản cũng không là cái gì phòng bị phương bắc, hẳn chân chính nhiệm vụ, là muốn đem Ngô Không cho gắt gao đặt tại nội thành, đề phòng ngựa hăn mang Binh làm ầu.

Cho nên, chuyện này buồn nôn, liền buồn nôn ở chỗ này, nếu là hăn mặc kệ đi, đó là khẳng định không được, da Lâm làm lần này chiến dịch trụ sở hậu phương, vậy đơn giản là quá trọng yếu, vạn nhất đề tám đông nếu là tấn công da Lâm, vậy coi như phiền phức đại!

Lịch Dương dù sao rời đan Dương quá xa, Vương Tinh đan nhất định phải mau đem cái này tai hoạ ngầm, cho tiêu trừ mới được.

Thế nhưng là, nếu như nếu là hăn rời đi Thắng Thiên thành, Ngô Không tám thành liền sẽ mang Binh Bắc Thượng, này đến cái thời điểm, đồ Phúc Uy không phải trận Vương Tinh đan đầu vạn rơi không thể.

Ngô Không nghe xong đan Dương thất thủ, liền lập tức vận chặt lông mày, đi đi lại lại trên mặt đất đi hai vòng về sau, hăn đối với Vương Tinh đan trầm giọng nói ra.

"Đan Dương nhất định phải đoạt lại! Như vậy đi, Vương Tướng Quân người lập tức dẫn đầu năm vạn binh mã, đi đan Dương tiêu diệt đề tám đông. Thắng Thiên thành liền giao cho ta, cam đoan vạn vô nhất thất!" Ngô Không đối với Vương Tinh đan trịnh trọng bảo đảm nói.

Hắn mặc dù là ăn ngay nói thật không có nửa câu nói ngoa, nhưng Vương Tinh đan dám tin sao? Dám đi sao? Dám cho Ngô Không lưu lại năm vạn binh mã sao? Đánh chết hăn cũng không dám!

"Thiếu chủ, ta gần đây thân thể không thoải mái... . Cái này... , ngài... , mang lên năm ngàn Cẩm Quân, đủ để tiêu diệt đề tám đông." Vương Tinh đan cúi đầu đối với Ngô Không nhỏ giọng nói ra.

Dù sao chỉ cần Ngô Không không hướng bắc chạy, toàn bộ phương nam hăn đều có thể tùy ý lưu Đạt, đây chính là Vương Tinh đan bắt đắc dĩ dự định.

Ngô Không cũng không nghĩ quá nhiều, liền đồng ý đối phương đề nghị.

Thế là, điểm đủ năm ngàn tên Cẩm Quân về sau, Ngô Không liền nhanh như điện chớp hướng về đan Dương đánh tới, sau năm tiếng, hăn liền dẫn quân đuổi tới đan Dương Thành xuống.

"Ta đi phía trước khiêu chiến, các người Đô chuẩn bị cho ta tốt. Nếu như ta nếu là không thể đồng ý lời nói, liền cho ta bình đan Dương." Ngô Không dặn dò một câu về sau, liền đánh ngựa hướng về dưới thành phóng đi.

"Trên thành người nghe cho ta ——! Ta chính là... ." Không đợi Ngô Không hô xong lời nói, trên thành một vị tặc mi thử nhân Văn Sĩ, cao hứng bùng bùng liền đối với hăn treo lên chào hỏi.

"Chúa công ——! Ngài quả nhiên tới ——! Ngài chờ một lát chỉ chốc lát, ta cái này ra khỏi thành hướng về ngài bẩm báo!" Long hoi sầm cười ha hả hô xong về sau, liền nhanh chóng hướng về dưới thành chạy tới.

Chỉ chốc lát sau công phu, long hoi sầm liền giả vờ giả vịt mang theo hơn mười vị Võ Sĩ, từ nội thành đuổi tới Ngô Không bên cạnh.

Nơi xa năm ngàn Cẩm Quân, cũng không biết phát sinh cái gì, bọn họ Đô coi là long hoi sầm ra khỏi thành, là tới giống như Ngô Không đàm phán đây.

"Chúa công thứ tội! Sầm vì là Sử ngài có thể rời đi Thắng Thiên, liền đem đan Dương Thành đánh xuống. Sở hữu trách nhiệm, sầm nguyện vọng một mình lãnh trách nhiệm!" Long hoi sầm cái gì cũng không nói, lên liền đầu tiên hướng về Ngô Không thỉnh tội.

"Tội gì không tội, ta hỏi người, chi bộ đội kia có phải hay không ngay tại nội thành? Người tranh thủ thời gian mang ta vào xem, nhanh lên một chút!" Ngô Không hưng phấn đối với long hoi sầm kể xong về sau,

Liền muốn muốn đánh mã tiến đi vào đan Dương.

"Chúa công, ngài đừng có gấp, chúng ta diễn trò làm nguyên bộ. Một hồi, ngài Lĩnh Quân hướng nội thành bắn một vòng mưa tên, ta liền lập tức để cho người ta khai thành đầu hàng. Ngài phái người nói cho Vương Tinh đan, liền nói muốn lưu thủ đan Dương chinh đồn tù binh. Lời như vậy, chúng ta liền có

thể thần không biết quý không hay, vụng trộm Bắc Thượng!" Long hỏi sâm khoa tay múa chân, đối với Ngô Không nói ra toàn bộ kế hoạch.

Cứ như vậy, Ngô Không lợi dụng năm ngàn Cẩm Quân, dễ như trở bàn tay cầm xuống đàn Dương Thành.

Chờ đến Vương Tinh đàn ngày thứ hai, nhận được Ngô Không Truyền tin thời điểm, liền mọc ra một cái đại khí, đối với thiếu chủ muốn lưu thủ đàn Dương, hẳn cũng không có sinh ra nửa chút hoài nghi, hợp nhất tù binh dù sao cũng là kiện chuyện đương nhiên sự tình, cái này có gì có thể hoài nghi?

Ngay tại Vương Tinh đàn coi là Ngô Không vẫn còn ở đàn Dương thời điểm, hẳn căn bản cũng không biết, Ngô Không giống như long hỏi sâm hai người, sớm tại đêm qua thời điểm, cũng đã lái một chiếc xe ngựa, hướng phương bắc đại vị đế quốc biên cảnh, nhanh nhẹn thông suốt Địa Hành đi qua.

Giữa trưa thời điểm, Ngô Không mơ mơ màng màng, từ trên xe ngựa tỉnh lại.

"Hỏi sâm, người, người một đêm đều không ngủ sao?" Ngô Không chán kinh nhìn xem Lúc này, vẫn như cũ ghé vào trên bàn nhỏ, nghiên cứu địa đồ Thủ Tịch Mưu Sĩ.

"Ha ha, chúa công, ngài tỉnh à? Đến, đây là ta vừa mua thực vật, vẫn còn nóng lắm, ngài tranh thủ thời gian tới ăn đi. Này, ngài nhìn ta Đồ hồ đồ. Chúa công, ngài chờ một chút, ta cái này đi chuẩn bị cho ngài Thanh Thủy rửa mặt." Nói, long hỏi sâm liền muốn muốn kêu dừng xe ngựa, đi cho Ngô Không múc nước.

"Không cần! Ta trước kia là nô lệ xuất thân, căn bản là không có như vậy dễ hồng. Người bây giờ tranh thủ thời gian cho ta ngủ, nhanh lên một chút!" Ngô Không một cái thu hồi địa đồ, lớn tiếng đối với long hỏi sâm ra lệnh.

Long hỏi sâm nghe nói Ngô Không trước kia là nô lệ, tại chỗ liền ngốc lại, nhìn xem chúa công lo lắng ánh mắt, long hỏi sâm Lúc này rút cuộc minh bạch, Ngô Không vì sao có thể cho đại tuệ sở hữu Văn Thần, toàn bộ Đồ kháng kháng một mực hướng về hấn thần phục.

Đối với những cái kia đã từng cũng là nô lệ, bây giờ lại là quý tộc Văn Thần tới nói, thiên hạ còn có vị nào chur hầu, có thể so sánh cùng là nô lệ xuất thân Ngô Không, càng thêm đáng giá thể sống chết thần phục đâu?

Khoảng chín giờ đêm, Ngô Không một hàng bốn người, cuối cùng thuận lợi thông qua đại vị cửa khẩu, tại một cái trấn nhỏ bên trên dàn xếp lại.

Sáng sớm ngày thứ hai, chủ tớ bốn người đi bộ đi vào đại vị đế quốc, một chỗ vô danh thâm sơn trong thôn nhỏ.

Không đợi tiến vào, Ngô Không liền nghe đến một cỗ nồng đậm Huyết Tinh chi Khí, chờ hấn đi vào cửa thôn về sau, liền lập tức bị trước mắt cảnh tượng thể thâm, hoàn toàn cho chấn động ngốc ở nơi đó!

Một tòa hoàn toàn do thi thể đắp lên mà thành Lady, liền như thể quang minh chính đại bày ở cửa thôn, từng cái tơ máu, trện cả tòa thi son chung quanh mặt đất, toàn bộ Đồ cho nhuộm thành hồng sắc.

"Ha ha ha ha... ! Hỏi sâm huynh, người có thể cuối cùng đến! Thế nào? Ta mở đầu kích động Iori nói lời giữ lời à? Người lần này mua bán dư khoản, người có phải hay không, phải cho ta kết một chút đâu?" Một vị mặt trắng thư sinh giống như cao gầy thanh niên, một tay ôm một cái hai mắt vô thần, mặt xám như tro thiếu nữ, mở lấy vạt áo cười lớn, liền hướng về Ngô Không hai người chậm rãi đi tới.

"Đây chính là người tìm cho ta quân đội?" Ngô Không nghiêng răng nghiêng lợi, hướng về long hỏi sâm hỏi.

Long hỏi sâm nhìn thấy Trương Thiện An sở tác sở vi về sau, cũng gắt gao vặn chặt lông mày, nhưng là, hấn nhỏ giọng nói với Ngô Không: "Mời chúa công bớt giận, muốn nhiều loạn phương bắc, trừ người nọ ra không còn có thể là ai khác! Xin ngài lấy đại cục làm trọng à!"

"Đại cục làm trọng? Người muốn ta làm sao lấy đại cục làm trọng! Trự Trự vì ngược sao ——!" Ngô Không nổi giận đối với long hỏi sâm quát to.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiếu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 20:: Mệnh như cỏ rác

"Hỏi sâm huynh, con trai của người tinh thần chính nghĩa, vẫn rất mạnh sao?" Mở đầu kích động Iori híp mắt Tinh nhìn xem Ngô Không, lạnh vừa cười vừa nói.

"Lớn mặt ——! Trương Thiện An, người là muốn muốn chết sao?" "Vương bát đản! Người nói bậy bạ gì đó!", long hỏi sâm cùng Ngô Không đồng thời

nói giận quát.

Hai người bọn họ vừa mới nói xong, mấy trăm tên người mặc Hắc Hồng bên cạnh Võ Sĩ bảo, eo phới hồng sắc đoàn kiếm Võ Sĩ, trong nháy mắt liền đem hai người bọn họ, đoàn đoàn bao vây đứng lên.

"Hỏi sấm huỳnh, mọi người cũng coi là quen biết đã lâu. Nhưng là! Giao tình thuộc về giao tình, sinh ý thuộc về sinh ý. Bởi vì người đối với ta nói năng lỗ mãng, ta thu nhiều người một phần mười tiền thuê, cũng hợp lý à? Còn có, người nếu là không muốn chết lời nói, cũng đừng lại để cho cái kia Tiểu Mập Mập nói chuyện á." Mở đầu kích động Iori một bên nghiêng đầu móc lấy lỗ tai, một bên mỉm cười đối với lòng hỏi sấm nói ra.

"Chúa công, những người này cũng là dân hiền mạng. Ngài tuyệt đối không nên nghĩa khí nắm quyền! Ngài yên tâm... ." Không đợi lòng hỏi sấm nhỏ giọng nói xong, Ngô Không liền không hề sợ hãi, hướng về mở đầu kích động Iori lớn tiếng hỏi.

"Trong thôn những người dân này, đều là các người giết?" Nói, Ngô Không liền chậm rãi hóa thân thành hai mét Bạch Viên.

Mở đầu kích động Iori gặp Ngô Không hóa thành khoác Vân Ma Viên, nhất thời liền chỉ Ngô Không cười lớn giăng dáo: "Tiểu tử, thể gian tà ác nhiều chuyện, người vẫn là bớt can thiệp vào thì tốt hơn. Lại nói, chủ trì chính nghĩa, là nhất định phải có cường đại võ lực. Người, không được." Nói xong, hắn liền đuổi ra một đầu ngón tay, đối Ngô Không chậm rãi lung lay.

"Không được? Người chờ một chút." Ngô Không sau khi nói xong, trong nháy mắt liền đứng im thời gian.

Đón lấy, Ngô Không mang theo dài ba mét gậy ánh sáng, liền đối với chung quanh sở hữu Võ Sĩ quét ngang qua.

Dài trăm thước cơn cương chỉ là tùy tiện vung lên, liền đem mấy trăm tên Võ Sĩ, toàn bộ Đổ đánh bay đến ngoài trăm thước, sở hữu Võ Sĩ toàn bộ xương cốt đứt gãy.

Đi vào mở đầu kích động Iori trước người, trong một chớp mắt hung hăng đánh hấn mấy chục quyền về sau, phong kín đối phương toàn thân Đại Huyết, Ngô Không liền đem hấn ném tới lòng hỏi sấm bên cạnh.

Làm xong những này, đương nhiên là còn chưa xong, Ngô Không nhanh chóng chạy biến toàn bộ Sơn Thôn, lại dùng hai lần năng lực, trận còn lại hơn ba ngàn tên Võ Sĩ toàn bộ đánh bất tỉnh về sau, hấn lúc này mới thở hồng hộc chạy về tới.

Chờ lần này năng lực giải trừ thời điểm, Ngô Không chân phải giẫm lên mở đầu kích động Iori ở ngực, khom người đối với hấn hỏi: "Hiện tại, người nói ta được hay không?"

Mở đầu kích động Iori cực độ chấn kinh cảm tức nhìn Ngô Không, rống to: "Xử lý bọn họ ——!"

"Được hay không ——!" Ngô Không hung hăng đập mạnh mở đầu kích động Iori bụng một chân.

"Được hay không ——!" Ngô Không vừa hung ác đập mạnh mở đầu kích động Iori bụng một chân.

"Ta hỏi người, được hay không ——!" Ngô Không lần thứ ba, hung hăng đập mạnh mở đầu kích động Iori bụng một chân.

Mở đầu kích động Iori ngay cả nôn Tam ngưng lớn máu tươi, lại như cũ nghiêng răng nghiêng lợi cảm tức nhìn Ngô Không.

"Chúa công ——! Xin ngài ngàn vạn thủ hạ lưu tình a ——! Người này, tuyệt không thể chết à ——!" Lòng hỏi sấm phanh một chút liền quỵ trên mặt đất, hô to vì là mở đầu kích động Iori lên tiếng xin xỏ cho.

"Không thể chết ——! Mạng hấn là mệnh, chẳng lẽ những thôn dân kia mệnh, cũng không phải là mệnh sao ——!" Ngô Không chỉ cửa thôn thi son, nói giận đối với lòng hỏi sấm hỏi.

"Lòng hỏi sấm ——! Đây chính là người tìm cho ta lão bản? Người đi chết đi ——! Lão tử mang theo các huynh đệ một mình xâm nhập vị quốc, là mẹ hấn tới chơi mệnh ——! Không giết bọn họ, ta há có thể an tâm ——! Thằng nhãi con, ta mở đầu kích động Iori hôm nay cầm đến trong tay người, ta chết Đổ không phục ——!" Mở đầu kích động Iori hung hăng trận một ngưng lớn máu tươi, nôn đến Ngô Không trên mặt.

Nghe mở đầu kích động Iori lời nói, Ngô Không nhất thời ngay tại chỗ sững sốt, hấn vốn là thật muốn đánh chết mở đầu kích động Iori, nhưng là, nếu như hấn không cho lòng hỏi sấm mướn người lời nói, mở đầu kích động Iori sẽ đến phương bắc sao? Mở đầu kích động Iori nếu như không đến tiếng Bắc, những thôn dân kia sẽ còn chết sao?

Mở đầu kích động Iori vì là hành quân bí ẩn, liền giết chết sở hữu thôn dân, hấn cố nhiên là vô cùng hung ác, tội ác tày trời, đáng chết!

Nhưng là mình đâu? Chính mình cái này cố chủ, chẳng lẽ liền không có nửa điểm mà trách nhiệm sao?

"Chúa công,

Hiện nay thiên hạ đại loạn, chiến hỏa bay tán loạn, nhân mạng nhẹ như cỏ rác! Ngài hiện tại giết mở đầu kích động Iori, những thôn dân kia liền có thể phục sinh sao? Ngài cứu một thôn dân, có thể cứu thiên hạ sao! Chúa công, ngài nếu quả thật Trưởng phải làm những gì lời nói, xin mời ngài sớm ngày kết thúc cái này, không bằng heo chó loạn thế đi!" Lòng hỏi sấm nằm rạp trên mặt đất, yên lặng chảy nước mắt, đối với Ngô Không khẩn cầu.

"Uống nó có thể trị thương tổn." Ngộ Không giải khai mở đầu kích động Iori huyết đạo, đồng thời ném cho hắn một bình Dược về sau, liền từ một gia đình Trung, khiêng cây cuốc, cúi đầu hướng về phía sau thôn đi đến.

"Ngươi chúa công trận ta cho đánh một trận, tiền thuê nhất định phải Gia gấp đôi mới được!" Mở đầu kích động Iori ánh mắt phức tạp nhìn xem Bạch Viên bóng lưng, nổi giận đùng đùng đối với lông hời sâm la ầm lên.

"Gấp mười lần đều được, nhưng là, ngươi nhớ kỹ cho ta, từ nay về sau, mạng ngươi là thuộc về ta chúa công. Nếu như ngươi dám không đồng ý lời nói, ta, nhất định khiến ngươi chết không yên lành." Lông hời sâm lạnh lùng thất lạc câu nói tiếp theo về sau, liền cũng tìm cái cuốc, hướng về Ngộ Không đuổi theo.

"Thật mẹ hắn không may! Tiếp mua một cái bán mà thôi, vậy mà liền trận mệnh cho thất lạc! Thật mẹ hắn là, đáng chết loạn thế... !" Mở đầu kích động Iori chữa cho tốt chính mình thương tổn về sau, liền khắp khiêng đi cho dưới tay mình Hồi Máu.

Dần dần, càng ngày càng nhiều Võ Sĩ, khiêng nắm cái cuốc, hướng về Ngộ Không rời đi phương hướng đuổi theo.

Trận sở hữu thôn dân thi thể Đô an táng tốt, Ngộ Không cầm một cái chén bễ, ngồi tại một gian phá từ đường cái ghé rách bên trên, từng miếng từng miếng uống vào vụng về rượu đục.

Lông hời sâm, mở đầu kích động Iori, một trái một phải ngồi tại hắn ra tay vị trí, tất cả đều không nói một lời, nhìn xem chủ công mình.

Chỉ chớp lát sau công phu, một đám Võ Sĩ áp lấy mười mấy tên quần áo tả tơi nữ nhân, đi vào từ đường.

"Nói lại nhiều thật xin lỗi, cũng tất cả đều là nói nhầm mà thôi... , mỗi người các ngươi cầm mười mai kim tệ, rời đi nơi này đi." Ngộ Không nói, liền lấy ra một cái hộp nhỏ, đặt ở bên cạnh trên mặt bàn.

"Hiện tại không thể thả các nàng rời đi! Nếu như tin tức rò rỉ ra ngoài lời nói, chúng ta liền hẳn phải chết không nghi ngờ! Lại nói, ta tiền thuê cũng bắt quá chi là một ngàn mai kim tệ! Ngươi sao có thể... ?" Mở đầu kích động Iori thần sắc kích động đối với Ngộ Không hô.

Không đợi hắn nói xong, Ngộ Không lấy ra một cái Đại Bảo rương, đóng một chút liền nện vào trước mặt hắn.

"Im miệng ——! Ngươi nếu là không hài lòng lời nói, ta hiện tại liền cho ngươi tính tiền ——!" Ngộ Không chỉ đẩy đất kim tệ, nộ khí trùng thiên đối với mở đầu kích động Iori quát.

Nhìn xem mặt đất này mười mấy vạn mai kim tệ, toàn bộ từ đường trong nháy mắt liền yên tĩnh, trừ Ngộ Không cùng lông hời sâm bên ngoài, chỗ trong mắt mọi người đều chỉ còn lại những kim tệ đó.

"Chúa công, nhân mạng có thể dùng tiền tài để cân nhắc sao? Ngài làm sai ——! Ngài lần này chạy trốn tới phương bắc, mang sắp tới hơn 50 triệu kim tệ. Nếu như ngài thật muốn đền bù các nàng tổn thất, nhất định phải cho các nàng mỗi người, một trăm mai kim tệ! Cái này, không nhiều lắm đâu?" Lông hời sâm lớn tiếng nói vớ nói vắn một phen về sau, đứng dậy đối Ngộ Không nghiêm túc hỏi.

Ngộ Không không biết hắn vì sao nếu như vậy giăng, nhưng là, tất nhiên lông hời sâm lấy ánh mắt ra hiệu hắn đồng ý, hắn cũng chỉ đành không hiểu ra sao đáp: "Nói là, vậy thì mỗi người một trăm mai kim tệ tốt."

"Chúa công ——! Tuyệt đối không thể à ——! Không phải ta mở đầu kích động Iori tham tài, ngươi nếu như bây giờ thả các nàng lời nói, chúng ta liền hẳn phải chết không nghi ngờ à ——!" Mở đầu kích động Iori hiện tại cũng cuồng đến phát khóc, hắn đã chuẩn bị kỹ càng, nếu như Ngộ Không nếu là khư khư cố chấp lời nói, hắn nói cái gì, cũng phải đem những này đáng thương nữ nhân, vụng trộm toàn bộ giết sạch.

"Mở đầu kích động Iori! Tại đây không tới phiên ngươi tới làm chủ ——! Xuống dưới!" Lông hời sâm hung hăng trừng mở đầu kích động Iori liếc một chút về sau, liền đâm vào cái bàn hướng hắn quát.

Mở đầu kích động Iori nghi hoặc nhìn xem lông hời sâm, nhất thời cũng là sững sờ, đón lấy, hắn sắc mặt lập tức cũng là biến đổi, nổi giận phát óng tay áo một cái rời đi từ đường.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21 :: Dê Béo hàng thế

Ba ngày sau đó, năm vạn vị quốc Võ Sĩ, trận Ngộ Không đã từng chờ đợi qua thôn nhỏ, ba tầng trong, ba tầng ngoài đoàn đoàn bao vây đứng lên.

"Chúa công, ta đã phái người trận từ đường từ từ tế tế kiểm tra một lần. Đây là 13 mai, tàn mát trong góc kim tệ, mời chúa công kiểm tra." Một tên Võ Sĩ trận một bọc nhỏ kim tệ, hai tay giao cho mình chúa công.

Một mặt chính khí gây yếu thanh niên, cảm bốc lên Trung một mai kim tệ về sau, cúi đầu yên lặng tự hỏi.

"5 ngàn vạn kim tệ? Chẳng lẽ... , là thật sao? Không đúng, đây cũng là không có khả năng. Nếu như phương nam thật mất đi nhiều như vậy tài phú, chỉ sợ sớm đã đại loạn đứng lên. Thế nhưng là... , đám người này tại sao phải làm như vậy đâu? Mở đầu kích động Iori một cái dân liều mạng, tại sao phải lên vào phương bắc đâu? Béo Tiểu Hải Nhi... ?" Gây yếu thanh niên vuốt vuốt trong tay kim tệ, luôn luôn suy nghĩ ròng rã hơn mười phút, hán cũng không nói một câu đi ra.

Đúng vào lúc này, một tên Võ Sĩ vội vàng vàng chạy vào từ đường, hướng về thanh niên lớn tiếng bẩm báo nói: "Khởi bẩm chúa công! Nanh Sói vương tự mình dẫn ba vạn Ma ngao Võ Sĩ, đã đạt tới cửa thôn!"

"Vương đồ? ? Đầu này Trung Khuyển, cái mũi quả nhiên là linh cũng à. Cũng được, vậy thì gặp hán một chút tốt." Thanh niên tướng quân chậm rãi đứng dậy, cười lạnh đi ra ngoài cửa.

"Ty chúc Vương Tuấn rộng rãi bái kiến Vương gia ——! Tiểu nhân ở trong thôn nhất tâm tra án, liền sơ suất Vương gia, thật sự là tội đáng chết vạn lần! Tội đáng chết vạn lần à ——!" Vương Tuấn rộng rãi kinh sợ quỳ trên mặt đất, hướng về vương đồ? ? Lớn tiếng thỉnh tội nói.

Vương đồ? ? Gặp này, tranh thủ thời gian tung người xuống ngựa, bước nhanh chạy đến trước người đối phương, lập tức liền trận Vương Tuấn rộng rãi nâng đỡ.

"Cái này như thế nào có thể! Cái này như thế nào có thể! Vương Tướng Quân mau mau xin đứng lên! Mau mau xin đứng lên!" Vương đồ? ? Lo lắng không thôi, đối với Vương Tuấn rộng rãi nói ra.

"Tạ vương gia thứ tội, cái này... , không biết Vương gia đến đây... , có gì muốn làm à?" Vương Tuấn rộng rãi cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Tuấn rộng rãi! Việc này hiện tại đã, truyền khắp toàn bộ phương bắc! Bệ hạ lần này phái ta tới, chính là muốn trận chuyện này, tra cái tra ra manh mối. Ta này hai lần người cũng biết, tìm người là tuyệt đối không nói chơi, nhưng muốn nói tra án... , ta nào có bản sự kia à. Lão huynh người cần phải giúp ta một chút à!" Vương đồ? ? Trận đối phương kéo đến một bên, nhỏ giọng nói ra.

"A ——? Chuyện này, bệ hạ vậy mà đã biết được? Cái này có thể như thế nào cho phải à! Vương gia, tại tiểu nhân khu vực phòng thủ bên trong, vậy mà phát sinh loại đại án này. Ngài có thể ngàn vạn muốn giúp ta tại bệ hạ nơi đó, thật tốt biện hộ cho à! Tiểu nhân, tiểu nhân... , ô... ." Vương Tuấn rộng rãi nói nói, vậy mà tại chỗ liền thấp giọng khóc ồ lên.

Vương đồ? ? Gặp này, tranh thủ thời gian lại khuyên hán nửa ngày, lúc này mới ngừng Vương Tuấn rộng rãi nước mắt.

"Vương gia, đây là tàn mát tại trong đường kim tệ, xin ngài xem qua." Vương Tuấn rộng rãi trận này bọc nhỏ kim tệ, hai tay giao cho đi lên.

"Cái này! Thật chẳng lẽ có năm trăm triệu kim tệ sao? Người tranh thủ thời gian mang ta tiến vào, tìm tới những Tặc Binh đó chạm qua đồ vật. Chỉ cần những người đó vẫn còn ở phương bắc, ta liền có biện pháp tìm tới bọn họ! Chúng ta đi mau." Vương đồ? ? Trận kim tệ hướng trong ngực một thăm dò, liền lôi kéo Vương Tuấn rộng rãi vội vàng vàng chạy vào trong thôn.

Ba ngày trước đó, bất thành linh có một tin tức, lấy cực nhanh tốc độ, nhanh chóng tại toàn bộ phương bắc lưu truyền ra tới.

Nghe nói là có một cái vốc người thấp bé mập mạp Chu Nho, tại phương nam đào được một tòa Cự Đại Bảo Tàng, sau đó bí mật dẫn đầu chính mình Đào Mộ quân đoàn, giết mười mấy vạn người về sau, chạy trốn tới đại vị Biên Giới bên trong, chuẩn bị trở về hung ác Nô Đại Đế Quốc.

Này món bảo tàng đến lớn bao nhiêu giá trị, không có bất kỳ cái gì người biết, nhưng là, theo tuyệt đối tin tức đáng tin nói, cái kia Chu Nho hơn một trăm vị trí hồng nhan tri kỷ, Đồ đã từng thấy tận mắt, ròng rã chất đầy một gian phòng ốc các loại kim ngân tài bảo.

Cho nên, phỏng đoán cẩn thận, đám kia tài bảo giá trị, tại 49. 9 9 9 9 ức đến 50 ức kim tệ ở giữa.

Tin tức này vừa ra, toàn bộ phương bắc to to nhỏ nhỏ sở hữu thế lực, toàn bộ cũng bắt đầu bí mật hành động, tất cả mọi người mục tiêu toàn bộ nhất trí, cái kia chính là nhất định phải tìm tới cái kia,

Trong truyền thuyết phú khả địch quốc mập mạp Chu Nho.

"Người! Đem đầu cho ta nâng lên!" Một tên xách đao Võ Sĩ, dùng lực một đập Bàn ăn xoay, hung ác la lớn.

Ngộ Không miệng bên trong ngậm đuôi gà, bắt đắc đi lại lại lại... Một lần, đem đầu cho nâng lên.

"Móa! Tuổi còn nhỏ liền bộ dạng như thế béo, thật mẹ hán xúi quẩy!" Võ Sĩ mắng Ngộ Không một câu về sau, liền quay người rời đi nhà hàng lâu hai.

"Đây chính là người nghĩ ra được diệu kế sao? Trận ta hình dung thành một cái Chu Nho! Người nói đi, đây là thứ mấy quay về? Tự người nói!" Ngộ Không tức giận hướng về Lý bách diệu chất vấn.

"Chúa công, ngài đừng nóng giận à. Đây chỉ là ta kế hoạch bước đầu tiên mà thôi, lời đồn đại dừng ở trí giả, chỉ bằng vào những này, không cách nào đảo loạn toàn bộ phương bắc." Lòng hồi sâm mỉm cười nói với Ngô Không.

"Ừm? Ngươi đây là cái gì ý tứ? Còn có, mở đầu kích động Iori tên hỗn đản kia chạy đến nơi đâu? Ta nói thế nào đều là ngươi chúa công à? Ngươi liền không thể trợn sờ hữu kế hoạch, Đồ toàn bộ nói cho ta biết không?" Ngô Không găm đùi gà, sinh khí đối với lòng hồi sâm hỏi.

"Cái này... , chúa công, thời cơ chưa tới, ngươi lại nhiều các loại mây ngày đi. Đến lúc đó, ngài tự nhiên là sẽ biết, ta toàn bộ kế hoạch." Lòng hồi sâm nhỏ giọng sau khi nói xong, tranh thủ thời gian cúi đầu bắt đầu ăn cơm, căn bản cũng không dám lại xem Ngô Không.

Hắn kế hoạch là nhiều loạn phương bắc, nếu như không tạo thành đại quy mô binh dân thương vong, Sử vô số nhà đình táng gia bại sản lời nói, vị quốc lại làm sao có khả năng sẽ loạn đứng lên đâu?

Cho nên, lòng hồi sâm là vô luận như thế nào, cũng sẽ không nói cho chúa công, mở đầu kích động Iori hiện tại đến đang làm gì.

"Lão Đại, là Thương Thành thế nhưng là đại vị đệ nhất kho lúa à! Nơi đó có gần hai mươi vạn Thủ Quân phòng thủ, chúng ta cái này ba trăm người đi vào phóng hỏa, đây không phải là thuần túy tìm chết sao? Lại nói, tòa thành này căn bản cũng không là chúng ta mục tiêu, ngài làm gì nhất định phải, làm loại chuyện này đâu?" Một tên Ma lân Vô Sĩ, đối với mở đầu kích động Iori đau khổ khuyên nhủ.

Mở đầu kích động Iori lạnh lùng nhìn về phía trước thành trì, hắn chậm rãi nói ra: "Phụ quý từ xưa hiếm Trung tâm! Nếu như chúng ta không sáng Lượng bản sự của mình, chúa công là không thể nào sẽ trọng dụng chúng ta. Chỉ cần chúng ta năng lượng đốt rụi là Thương Thành lương thực, Lý mạch hơn phân nửa cái mạng liền coi như là thất lạc. Sinh gặp loạn thế, liền phải đem cái mạng này bán quý chút."

Mở đầu kích động Iori sau khi nói xong, liền bình tĩnh cúi đầu, hướng về đại vị đệ quốc trọng yếu nhất một tòa thành thị, chậm rãi đi qua.

Lúc này, trấn thủ là Thương Thành thủ tướng Bính Nguyên Chân, cũng không biết có người dám to gan lớn mật, vọng tưởng nương tựa theo ba trăm Vô Sĩ, liền muốn phóng hỏa đốt thành, hắn Lúc này chính là một cá nhân ngồi tại thư phòng, khóa chặt lồng mây, nhìn xem trong tay một phong thư tín.

Phong thư này, chính là là Dương Thành bên trong đệ nhất nhân —— vương sĩ hướng, quang minh chính đại phái người đưa cho hắn.

Phong thư này nội dung rất là bình thường, cùng hảo hữu ở giữa tới lui thông báo, trên cơ bản không có gì khác nhau quá nhiều, nhưng là, Bính Nguyên Chân cùng vương sĩ hướng có giao tình sao?

Hai người bọn họ căn bản là không có có, cho dù là nửa xu quan hệ, không chỉ có như thế, bọn họ song phương đây chính là tuyệt đối Sinh Tử Chi Định.

Vương sĩ hướng tiền đưa phong thư này dụng ý, Bính Nguyên Chân là lòng dạ biết rõ, hắn đơn giản cũng là muốn châm ngòi chính mình, giống như Lý mạch quan hệ a.

Bính Nguyên Chân nhận được tin trước tiên, ngay cả đánh mở Đồ không có mở ra, liền trực tiếp phái người cho vị đệ Lý mạch đưa qua.

Hiện nay, cái này phong đã mở ra thư tín, bị Lý mạch lần nữa phái người trả lại cho, đồng thời người tới đối với hắn giảng, Lý mạch nói cho hắn biết một câu nói, này chính là mình không phải hạng vũ, mời hắn cứ việc yên tâm tốt.

"Ngươi không phải Bá Vương sao? Nhưng... , ngươi lại vì sao không học Tào rãnh đâu?" Bính Nguyên Chân nhìn xem đã mở ra thư tín, hắn thất vọng cùng cực thấp giọng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiếu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22 :: Hỏa Lân đoạt thành

"Lão Đại, đây là Bính Nguyên Chân phủ đệ bố cục Đồ, chúng ta lúc nào động thủ?" Một tên Ma lân Vô Sĩ trợn mắt về tiến hành về sau, hướng về mở đầu kích động Iori hỏi.

Mở đầu kích động Iori cẩn thận nghiên cứu địa đồ nửa giờ về sau, hắn chỉ Bính phủ Cửa chính trầm giọng giảng đạo: "Bây giờ tới nay, phái ba mươi tên huynh đệ trấn giữ Thẩm Phủ bọn họ họ. Còn lại huynh đệ, Đồ theo ta từ cửa chính trực tiếp giết vào Bính phủ. Trừ Bính Nguyên Chân gia quyến bên ngoài, trong phủ sở hữu tới tở Vô Sĩ, tất cả đều cho ta chém tận giết tuyệt."

Buổi tối bây giờ, hai trăm bảy mươi tên người mặc vị Quốc Quân phục binh lính, sắp hàng chỉnh chỉnh tề tề đội ngũ, không chút hoang mang đi vào Bính Nguyên Chân phủ đệ Cửa chính.

Lúc này, tuy nhiên sắc trời đã tối, nhưng la Thuong Thành trên đại đạo vẫn là người đến người đi, mỗi cái Tùu Quán cửa hàng bên trong khách nhân, cũng vẫn như cũ tựa như ban ngày một dạng, vô cùng náo nhiệt, nổi liền không dứt.

Mở đầu kích động Iori nhìn xem trên đường cái như nước chảy đám người, hần cười lạnh sau khi liền tung người xuống ngựa, cúi đầu nắm chuôi kiếm, liền trực tiếp hướng về Bính phủ đại môn đi qua.

"Người kia dừng bước! Xưng tên ra!" Một tên tay cầm trường thương Võ Sĩ, hướng về mở đầu kích động Iori hỏi.

"Đại gia người ta là lò Giang mở đầu kích động Iori! Chết cho ta ——!" Mở đầu kích động Iori án lấy chuôi kiếm xoát một chút, liền trực tiếp vọt tới trường thương Võ Sĩ trước mặt, một đạo hàn quang hiện lên, mang trên mặt chấn kinh về mở mịt đầu lâu, liền bị một kiếm quét về phía không trung.

Theo mở đầu kích động Iori bắt đầu hành động. Ma lân Võ Sĩ đoàn chính giữa 50 tên Võ Sĩ, theo sát lấy liền giờ lên 50 thanh Quân Nỗ, điên cuồng trận tung nhánh Nỗ Tiễn, bắn về phía Cửa chính hơn hai mươi tên Võ Sĩ.

Xử lý sở hữu Cửa chính thủ vệ về sau, mở đầu kích động Iori hướng về phía trên đường cái im ắng đám người, mỉm cười

Về sau, liền vung lên cánh tay, suất lĩnh lấy huynh đệ mình bọn họ, không chút hoang mang liền đi vào Bính Nguyên Chân phủ đệ.

"Giết người ——!" "Son tặc vào thành rồi ——!" "Cứu mạng à ——!" ... , thẳng đến lúc này, đi đầy đường mọi người lúc này mới kịp phản ứng, vừa mới đến là phát sinh cái gì, trong nháy mắt, mấy ngàn thước phổ dài bắt đầu đại loạn đứng lên.

Đối với những này, mở đầu kích động Iori hiển nhiên là không xen vào, Ma lân Võ Sĩ đoàn vừa tiến vào Bính phủ, lập tức liền chia chín chi tất cả Tam Thập Nhân Tiểu Đội, không chút do dự liền hướng về chính mình mục tiêu khu vực, nửa điểm bất loạn nhanh chóng xông tới giết.

Mở đầu kích động Iori tự mình dẫn một nhánh tiểu đội, một đường hướng về phía trước không chút nào dừng lại liền hướng đi Thẩm Phủ đại sảnh, tột tở, thị nữ, Võ Sĩ, đại nhân, Tiểu Hài Nhi... , nhưng phạm là Bính người trong phủ, chỉ cần bị Ma lân các võ sĩ sau khi nhìn thấy, lập tức liền sẽ Nhất Kiếm Phong Hưu hoặc là trực tiếp bắn thành cái sàng.

Những này tàn nhẫn vô tình Võ Sĩ, căn bản là Liên Mi đầu Đô không mang theo nhũ một cái, vô thanh vô tức tại Bính phủ bên trong, tiến hành diệt tuyệt nhân tính nhanh chóng đồ sát.

Bính Nguyên Chân đang cùng một nhà Lão Tiểu, vui vẻ ngồi trong phòng khách hưởng dụng bữa tối, bất thành linh, một đội vị quốc Võ Sĩ sắp xếp chỉnh tề đội ngũ, không chút hoang mang liền hướng về đại sảnh đi tới.

"Người là ai thủ hạ, làm sao ở thời điểm này tới? Có chuyện gì sao?" Bính Nguyên Chân hơi cau mày, không cao hứng đối với mở đầu kích động Iori hỏi.

Mở đầu kích động Iori mỉm cười nhìn chung quanh một lần, trên bàn cơm này cả một nhà người, hần Bính Dạm nói ra: "Tất nhiên Đô ở chỗ này, ngược lại là thuận tiện, giết!"

Theo mở đầu kích động Iori vừa mới nói xong, phía sau hần Ma lân Võ Sĩ, lập tức liền giờ lên trong tay Quân Nỗ, bắt đầu hướng về trong đại sảnh bắn phá đứng lên.

Hai vòng mưa tên về sau, trừ Bính Nguyên Chân một nhà Lão Tiểu bên ngoài, trong sảnh sở hữu tột tở Võ Sĩ, Đô ngã vào trong vũng máu.

"Ta muốn yết kiến bệ hạ ——! Ta không có hướng về vương sĩ hướng đầu hàng ——! Ta oan uổng à ——!" Bính Nguyên Chân lớn tiếng đối với mở đầu kích động Iori hô.

Hần lời này nhất thời liền đem mở đầu kích động Iori cho hô sững sờ, đón lấy, mở đầu kích động Iori biến sắc, tức giận ngút trời đối với Bính Nguyên Chân quát to: "Im miệng ——! Bệ hạ nhìn rõ mọi việc, há có thể oan uổng người ——! Còn dám nói vớ nói vẩn lời nói, ta liền diệt người cả nhà ——! Trần Bính Nguyên Chân gia quyến, áp hướng hậu viện chặt chẽ trông giữ. Nếu có không thành thật, trực tiếp giết chết!"

Theo mở đầu kích động Iori ra lệnh một tiếng,

Ác lân Võ Sĩ áp lấy Bính Nguyên Chân kêu trời trách đất một nhà Lão Tiểu, liền rời đi đại sảnh.

"Tướng quân! Tướng quân! Ta van cầu ngài, van cầu ngài! Người nhà của ta là vô tội à! Các nàng thật sự là vô tội à! Ta van cầu ngài, van cầu ngài! Ngài tuyệt đối không nên thương tổn bọn họ! Không nên thương tổn bọn họ à! Ta van cầu ngài, van cầu ngài!" Bính Nguyên Chân quỳ trên mặt đất, đối với mở đầu kích động Iori liên tục dập đầu cầu xin.

Trước kia trong kế hoạch, mở đầu kích động Iori là dự định lấy Bính Nguyên Chân người nhà làm con tin, uy hiếp Bính Nguyên Chân phối hợp chính mình giả mạo trong phủ Võ Sĩ, lấy ứng phó đón lấy đại quân vây quanh, sau đó lại lấy Bính phủ làm cứ điểm, hóa thiêu toàn bộ la kho, sau cùng xen lẫn trong Bính Nguyên Chân ra khỏi thành truy kích bộ đội bên trong, thông dong rời đi.

Thế nhưng là, tất nhiên Bính Nguyên Chân đem hần thân phận làm cho sai, vậy hần là không phải có thể lợi dụng điểm ấy, không đánh mà thắng cảm xuống cả tòa la Thuong Thành đâu?

Phải biết, là Thương Thành Trung, không chỉ có riêng chỉ có hải lượng Quân Lương, tại đây còn đóng quân, ròng rã hai mươi vạn đại quân tinh nhuệ!

Mở đầu kích động Iori thù hạ Ma lân Võ Sĩ đoàn, tuy nhiên toàn bộ đều là thiên hạ tối cao cấp sát thủ, nhưng nói đến, cũng chẳng qua là một cái chỉ có ba ngàn binh mã, cỡ nhỏ quân đoàn a.

Ngô Không vốn là cũng buồn nôn hấn, nếu như hấn muốn tăng thêm mình tại đại tuệ triều đình phân lượng, vậy hiển nhiên là, nhất định phải có trọng binh nơi tay mới có thể.

Nếu như mở đầu kích động Iori có thể lấy rắn nuốt voi, ăn một miếng la Thương Thành bên trong hai mươi vạn đại quân, dù cho Ngô Không lại không chờ thấy hấn, đó cũng là nhất định phải cho hấn quan to lộc hậu.

"Ngày mẹ nó ——! Làm ——!" Nghĩ đến đây về sau, mở đầu kích động Iori ngông nghênh ngồi tại trên bàn cơm, sau đó một bên tùy ý uống rượu dùng bữa, một bên mỉm cười đối với Bính Nguyên Chấn hỏi: "Bính đại nhân, nói một chút đi. Người đến là có gì oan tình, hiện tại, người có thể thống thống khoái khoái nói ra."

Đầu tiên bước đầu tiên, là nhất định phải muốn biết rõ ràng, sự tình chân tướng.

"Đại nhân, ta oan uổng à ——! Thật sự là oan uổng à ——! Ta giống như vương sĩ hưởng, cho tới bây giờ Đồ không có nửa điểm mà tới lui! Hấn phải người đưa tin cho ta, rõ ràng cũng là không có lòng tốt, châm ngòi ta cùng bệ hạ quân thần quan hệ, ly gián kếp à! Đại nhân! Ta Bính Nguyên Chấn đối với bệ hạ trung thành tuyệt đối, thiên địa chứng giám a ——!" Bính Nguyên Chấn giảng ở đây về sau, liền gào gào khóc lớn lên, hấn Lúc này đã nghĩ kỹ.

Nếu như hấn lần này nếu có thể đào thoát Lý mịch sát thủ, nếu là hấn không đem Lý mịch cho chơi chết, vậy hấn Bính Nguyên Chấn tên, từ nay về sau liền ngã lầy tới viết!

"Ha ha ha... , Bính Nguyên Chấn, người cũng đã sắp chết đến nơi, còn ở nơi này thả cái gì chó má! Ta nói thực cho người biết người đi. Lần này bệ hạ phái ta đến đây là kho, cũng là tới lấy người trên cổ đầu người! Người nếu là không Tuồng một nhà Lão Tiểu đi theo người chôn cùng, người liền thành thành thật thật, đem người chỗ phạm Thông Dịch tội toàn bộ viết rõ ràng. Lời như vậy, ta liền cho người lưu lại toàn thân, đồng thời bảo đảm người một nhà Lão Tiểu, bình yên vô sự!" Mở đầu kích động Iori tràn ngập sát khí, đối với Bính Nguyên Chấn giảng đạo.

Bước thứ hai, cầm tới Bính Nguyên Chấn lời khai, từ đó về sau, liền có thể gỏi cao không lo.

Bính Nguyên Chấn nghe lời này về sau, đã hoàn toàn tuyệt vọng, đối với Lý mịch tàn nhẫn vô tình, hấn quả thực là quá quá là rõ ràng, hiện tại lưu cho hấn, cũng chỉ còn lại có một con đường có thể đi.

Cái kia chính là thành thành thật thật chịu tội nằm sấp, lời như vậy, có lẽ còn có thể Sừ chính mình một nhà Lão Tiểu bình an.

Rất nhanh, Bính Nguyên Chấn liền đem chính mình như thế nào tư thông vương sĩ hưởng, như thế nào chuẩn bị đầu hàng la Dương bán Lý mịch , chờ một chút hoàn toàn cũng là thêu dệt vô cơ lời chứng, bị phần đàn xen toàn bộ Đồ mù viết xuống tới.

Mở đầu kích động Iori nhìn xem trong tay lời chứng, càng xem càng mừng, càng xem càng dễ, hấn cười ha ha lấy trận lời chứng giao cho một tên thù hạ, sau đó vui vẻ ra lệnh: "Lập tức đem phần này lời chứng giao cho chúa công, nếu như ta mở đầu kích động Iori nếu là chết tại la kho. Vậy thì gọi Bính đại nhân cả nhà, cho ta chôn cùng tốt. Người nói đúng hay không à? Bính Nguyên Chấn đại nhân."

Hấn cười tủm tỉm nhìn về phía, Lúc này đã hoàn toàn ngốc rơi la Thương Thành người —— Bính Nguyên Chấn.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23 :: Không bền vững có thể bỏ

Chẳng biết tại sao, Lý mịch gần nhất luôn có một loại lưng phát lạnh, đại họa lâm đầu cảm giác kỳ quái.

Theo lý mà nói, hấn kinh lịch trải qua nửa đời phấn đấu, bây giờ cuối cùng trở thành Đế nhất khai quốc quân, Hùng Bá Chúc Châu phương bắc, thậm chí vô cùng có hi vọng có thể Nhất Thống Thiên Hạ, hiện tại chính là Nhân Sinh Đỉnh Phong thời điểm, vì sao lại có loại này không khỏi diệu cảm giác đâu? Thật sự là kỳ quái.

"Người tới, để cho Trình Diệu nay tới gặp ta." Lý mịch nhàn nhạt đối với hầu hạ phân phó nói.

Mười lăm phút về sau, Trình Diệu nay không vội không chậm, đi vào Lý mạch thư phòng.

"Phiêu Kỵ Quân Thống dẫn Trình Diệu nay gặp qua bệ hạ, không biết bệ hạ có gì phân phó." Trình Diệu nay xoay người cúi đầu, chấp tay hướng về Lý mạch bái nói.

"Diệu nay đến, không cần đa lễ, ngồi đi." Lý mạch mỉm cười đối với Trình Diệu nay nói ra.

Chờ đợi Trình Diệu nay ngồi xuống về sau, Lý mạch chậm rãi uống một ngụm trà, đối với hắn hỏi: "Diệu nay, mấy ngày trước đây vương sĩ hướng cho Bính Nguyên Chấn tiến đưa phong thư, Bính Nguyên Chấn còn nguyên đem thư đưa đến ta chỗ này. Đối với việc này, người thấy thế nào?" Hắn trợn chính mình bất an nguyên nhân, quy tội đến Bính Nguyên Chấn trên thân.

Trình Diệu nay là hắn một tay đề bạt đứng lên Tầm Phúc Đại Tướng, cho nên Lý mạch cũng không có giấu diếm.

Trình Diệu nay nghe xong việc quan hệ la Thương Thành, lập tức liền trong lòng căng thẳng, sau đó hướng về Lý mạch hỏi: "Bệ hạ, lá thư này, ngài mở ra xem sao?"

"Ta biết người ý tứ, tuy nhiên việc này quan hệ quá lớn, ta không thể không tìm đọc thư tín nội dung." Lý mạch hơi hơi cau mày, đối với Trình Diệu nay đáp.

"Bệ hạ! Bính Nguyên Chấn người này tuy nhiên rất có tài cán, nhưng người này đo lường không lớn. Vì là lý do an toàn, la Thương Thành không thể lại giao cho hắn!" Trình Diệu nay đứng dậy, chấp tay hướng về Lý mạch giảng đạo.

Từ khi Sư Giai Cảnh bị bắt hi sinh, từ là Cát Nam chinh một mù không tin tức về sau, toàn bộ Ngụy Quốc, duy nhất năng lượng giống như Lý mạch nói chuyện, cũng cũng chỉ còn lại có Trình Diệu nay một người mà thôi.

Ngụy chính, Vương Tuấn rộng rãi, Bính Nguyên Chấn mặc dù mới trí bất phạm, nhưng dù sao cùng hắn không phải một lòng.

Vương đồ? , La đòi tin, Tầm khung, Nguru Kim Đạt, Bùi Hành kiểm .. Các loại người, tuy nhiên đều có tuyệt kỹ, Dũng Vũ bất phạm, nhưng nếu là đàm đạo bày mưu tính kế, Thức Nhân dùng người, những người này dù cho trói lại cùng một chỗ, đều khó có khả năng hơn được Trình Diệu nay một đầu cánh tay.

Trình Diệu nay người này nhìn cũng là vị trí ngóc đại cá tử tướng quân, bình thường biểu hiện cũng là thành thành thật thật, trung quy trung củ, nhưng là Lý mạch biết, con hàng này thuần túy cũng là cái đóng vai trư ăn lão hổ Ngao Nhân.

Cho nên, tất nhiên Trình Diệu nay cũng cùng mình cái nhìn một dạng, cái này la kho chức thành chủ, là tuyệt đối muốn động nhất động á.

"Theo ý kiến của người, người phương nào có thể làm cái này la Thương Thành người đâu?" Lý mạch nâng chung trà lên, Hướng Trình diệu nay hỏi.

Vấn đề này nhưng làm Trình Diệu nay làm khó lại, năng lượng ngồi vị trí này người, vị quốc thượng dưới đó là có bó lớn người, hoàn toàn có thể ngồi, nhưng là, loại này Trọng Yếu Chức Vị, Lý mạch là nhất định phải giao cho mình người.

Hiện tại đại vị để quốc bên trong, còn có bao nhiêu người năng lượng Sử Lý mạch tuyệt đối yên tâm đâu? Chỉ sợ, ngay cả số lượng một bàn tay, cũng là thu thập không đủ.

"Việc này quan hệ trọng đại, bệ hạ ngàn vạn phải thận trọng suy nghĩ mới là. Chờ đợi bề tôi trở lại thật tốt suy nghĩ suy nghĩ, mấy ngày nữa nói lại đi ra, giao cho bệ hạ quyết đoán." Trình Diệu nay một bộ vô cùng cẩn thận bộ dáng, hướng về Lý mạch đáp.

Nói một trung tâm nhưng năng lực không được, hắn có lỗi; nói một cái không trung tâm nhưng năng lực Hành, hắn vẫn là có lỗi; không trả lời vấn đề này, hắn làm theo có lỗi, cho nên, Trình Diệu nay lựa chọn kéo dài thời gian.

Hắn cũng không tin, Lý mạch thật đúng là dám chờ lâu mấy ngày sao?

Lý mạch một bên uống trà, một bên hung hăng quét hắn liếc một chút, trong lòng mình mặt, bất đắc dĩ chờ dài một đại khẩu khí, giờ này khắc này, hắn rốt cục cảm thấy có chút hối hận.

Hắn Bất Hối chính mình giết chết địch nhương, ngăn trở hắn tiền đồ phát triển, hắn đương nhiên là nhất định phải giết cho thống khoái, cái này căn bản là tất nhiên sự tình, căn bản cũng không tất nhiên hối hận.

Lý mạch hối hận là, chính mình lúc ấy quá mau, làm quá đơn giản, quá dứt khoát, quá bạo lực, lấy về phần mình hiện tại, rõ ràng liền có bó lớn Năng Thần Vũ Tướng.

Cũng không dám người chỉ mới buông tay hành động.

Bất quá, hiện tại hối hận cũng không có ý tứ gì, tất nhiên Trình Diệu nay không muốn gánh trách nhiệm, Lý mạch cũng cũng không cần phải, lại cùng hắn? ? Lắm điều cái gì.

Trình Diệu nay sau khi đi, Lý mạch liền ban bố Thánh Chỉ, mệnh Tầm khung lập tức chạy tới la Thương Thành, tiếp nhận Bính Nguyên Chấn chức thành

chủ.

Nhưng là, hần bây giờ muốn mắt bò mới lo làm chuông, đã là quá muộn quá muộn.

Lý mịch căn bản cũng không biết, lòng hỏi sâu đến là có bao nhiêu độc, Ma lân Võ Sĩ đến là có bao nhiêu hung ác, hần bãi nhốt cừu cũng đã gần muốn bị toàn bộ đốt rụi.

"Huynh đệ, người nhìn ta cây đoản kiếm này như thế nào?" Một tên Võ Sĩ rất vui vẻ, trợn một thanh Kureinai đem đoản kiếm, đưa cho chính mình Đồng Bào.

"U, tiểu nhị, người có thể à? Lại có tiền mua Ma Binh? Đoản kiếm này vừa nhìn, liền biết là trận tốt nhất Ma Binh! Huynh đệ, người xem như hồn xuất đầu ả! Đúng, người thế nào không tranh thủ thời gian trang bị đứng lên đâu?" Chiến hữu hiểu kỳ đối với Đồng Bào hỏi.

Võ Sĩ đương nhiên không thể nói, cái này Ma Binh là hần hôm nay trùng hợp, gặp được một nhóm người chém giết, hần từ một cái tử thi trên thân trộm.

"Há, đây là ta mua second-hand Ma Binh, nguyên chủ nhân ẩn ký, cần bảy ngày sau đó mới có thể tự động biến mất. Ta đừng nói trước những này, khó được ta hôm nay có được Ma Binh. Đi, huynh đệ, ta mời người uống rượu đi." Võ Sĩ nắm thật chặt đoản kiếm, cứng rắn dặt lầy chính mình chiến hữu rời đi Đại Doanh.

Lúc chạng vạng tối, hai người này say khướt trở lại Đại Doanh, Võ Sĩ trên mặt mang vui vẻ nụ cười, gất gao ôm chính mình đoản kiếm, hoan hỉ tiến vào mộng đẹp.

Hần bên này vừa nằm ngủ, cái kia thanh hồng sắc đoản kiếm, lại đột nhiên hóa thành một đóa hình tròn hòa diễm.

Hòa diễm lập tức liền bao lấy tên này Võ Sĩ, trong nháy mắt đem hần cho đốt thành tro bụi, đón lấy, hỏa cầu liền Thiêu Đốt cả ở giữa Doanh Trại.

"Hoà loạn rồi ——! Mau dậy đi cứu hỏa à ——!" "Nhanh cứu hỏa à ——!" ... , theo gian phòng này Doanh Trại lửa cháy, cả tòa quân doanh liền lập tức phản ứng tới.

Sở hữu Thủy Hành Võ Sĩ lập tức cùng thi triển năng lượng, bắt đầu nỗ lực tiến hành cứu hỏa công tác.

Giấu ở đại hỏa bên trong Tiểu Hóa Cầu, Lúc này đã trưởng thành là một cái, cao hơn một mét hỏa diễm Kỳ Lân.

Nó lạnh lùng nhìn xem đỉnh đầu vẩy xuống màn mưa, trong nháy mắt liền lắc một cái thân thể của mình, Doanh Trại liệt diễm nhất thời lại lần nữa tăng vọt năm diễm, trực tiếp liền Thiêu Đốt hai bên Doanh Trại.

Hỏa Kỳ Lân theo liệt diễm, vụt một chút, liền nhảy đến một cái khác trong doanh phòng, sau đó trong nháy mắt liền khống chế hỏa diễm, trợn toà này Doanh Trại toàn bộ diễm.

Cứ như vậy, trong quân doanh hỏa thế càng đốt càng lớn, trực tiếp liền một đường đốt tới Đại Doanh biên giới.

Mấy chục cái hỏa cầu, bất thành linh tại Đại Doanh bên cạnh trong bụi cỏ dấy lên, đón lấy, những này hỏa cầu liền đồng thời cút tiến quân doanh, sau đó cùng một chỗ hóa thành hỏa diễm Kỳ Lân, hướng về trong quân doanh bốn phương tám hướng đốt đi qua.

Nếu như đến lúc này, trong quân doanh tướng lĩnh, còn không biết đây là có người đang cố ý phóng hỏa, vậy hần liền có thể trực tiếp đi chết.

Bất quá, dù cho Lúc này thủ tướng kịp phản ứng, cũng đều đã vu sự vô bổ.

Đối mặt với mấy vạn đại quân vây quét, những này số lượng cực ít bộ phim Hòa Ma lân, cuối cùng bắt đầu triển lộ ra chúng nó răng nanh.

Cả tòa quân doanh hỏa diễm, bất thành linh phảng phất Đồ sống, mấy vạn con cao đến một thước hỏa diễm Kỳ Lân, phảng phất giống nhấp nhô dung nham đại hà, hướng về mấy vạn đại quân dữ dằn xông tới.

"Thiêu chết một phần ba là được, nếu không lời nói, bọn họ liền không có lá gan truy chúng ta." Ngoài hai cây số trong rừng cây, một vị Ma lân Võ Sĩ đội trưởng, đối với mình cùng bạn bè, nhẹ nhàng phân phó nói.

"Giết sạch bọn họ chẳng phải xong? Làm gì còn muốn dẫn bọn họ đi cái kia Tiểu Huyện Thành? Đây không phải vẽ vôi cho thêm chuyện ra sao?" Một vị Ma lân Võ Sĩ cũng không kiên nhẫn phản đối nói.

"Đây là Lão Đại mệnh lệnh. Có vấn đề, chính người đi nói với Lão Đại đi, thiếu mẹ hần cùng ta phản nản. Có thể, trợn chân thân Đồ rút về đến, chúng ta rời đi nơi này." Võ Sĩ đội trưởng sau khi nói xong, liền khống chế chính mình Ma Binh, hướng về rừng cây chạy tới.

Chờ cái này tiểu đội Võ Sĩ, toàn bộ Đồ thu hồi chính mình Ma Binh về sau, liền cười lên Khoái Mã hướng về trong kế hoạch tụ họp địa điểm chạy như điên.

"Truy ——! Đuổi theo cho ta bên trên đám kia Thăng Nhãi Con ——! Ta muốn giết chết bọn họ ——!" Lúc này mặt mũi tràn đầy đen nhánh thủ tướng, nổi giận ra lệnh một tiếng, dẫn chính mình toàn bộ nhân mã, hướng về Ma lân Võ Sĩ truy sát tới.

Cơ hồ liền trong cùng một lúc, toàn bộ vị quốc mấy trăm tòa thành trì, quân doanh, kho lúa, Phù Khố..., chờ một chút trọng yếu địa phương, toàn bộ đều lên diễn đồng dạng một màn.

Toàn bộ vị Quốc Tướng gần bảy mươi vạn binh mã, toàn bộ đều không hẹn mà cùng, bắt đầu không khác nhau chút nào hành động quân sự, cái kia chính là truy kích những có thể đó xấu tên phóng hỏa, dù là đến chân trời góc biển.

Thả lời đồn đại trận Ngộ Không nói thành là Dê Béo, chẳng qua là lông hời sâm thuận thể mà làm, tiện tay bước kế tiếp nhàn cờ thôi, hấn cho tới bây giờ cũng không tính lấy một đầu nhần lại, liền đem vị quốc cho quấy đến đại loạn.

Lông hời sâm chân chính đòn sát thủ một trong, vẫn luôn là mở đầu kích động Iori cùng hấn ba ngàn Ma lân Vô Sĩ, hiện tại mở đầu kích động Iori đã hoàn thành chính mình nhiệm vụ, đại vị đế quốc cũng cuối cùng bắt đầu, hoàn toàn đại loạn đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24 :: Gian nan tiến lên

"Thật hấn... ! Mẹ xinh đẹp. Tốt, người đi xuống trước đi." Lông hời sâm cường chế lấy chính mình nộ hỏa, chỉ đi từ la kho chạy đến Ma lân Vô Sĩ.

Thân là một tên mưu sĩ, ghét nhất, ghét nhất sự tình, cũng là người khác không theo chính mình kế hoạch làm việc, tùy tiện sửa đổi chính mình phương án hành động.

Mặc kệ Chấp Hành Giả là xuất phát từ hảo ý vẫn là ác ý, cũng mặc kệ loại sửa đổi này đối với toàn bộ kế hoạch, là có chỗ tốt vẫn là có chỗ xấu, chỉ cần có tí xúi cái biến, mưu sĩ bọn họ đều sẽ vô cùng phản cảm, bởi vì, bất kỳ cái gì cái biến, cũng là khả năng dẫn đến đây bản đều thua trọng đại biến số!

Lông hời sâm cả bàn kế hoạch, vốn là vô cùng không an toàn, hấn căn bản cũng không có thể bảo chứng, chính mình kế hoạch nhất định có thể đạt được dự định mục tiêu.

Giờ có khỏe không, mở đầu kích động Iori vì chính mình bản thân tư lợi, cũng dám đi cường đoạt la Thương Thành, dạng này ảnh hưởng rất lớn Chiến Lược Yếu Địa, loại này biến số đối với lông hời sâm kế hoạch phá hư tính, quả thực là quá nặng, quá nặng.

Lông hời sâm kế hoạch mục tiêu cuối cùng nhất, là muốn đem toàn bộ đại vị đế quốc diệt đi, căn bản cũng không là muốn cướp bóc bất luận cái gì thành trì, cũng chỉ là muốn diệt đi đại vị đế quốc mà thôi, trừ cái đó ra không câu gì khác.

Hấn ra lệnh mở đầu kích động Iori đi thiêu hủy sở hữu mục tiêu, toàn bộ đều là hấn tỉ mỉ kế hoạch tốt, cái nào đều không phải là hấn tùy tiện liền định ra tới.

Hiện tại đại vị đế quốc bắt đầu loạn, đây chỉ là toàn bộ kế hoạch bước đầu tiên mà thôi!

Nếu như náo động thời gian rất ngắn, chỉ có một tuần lễ thậm chí chỉ có một ngày, nói như vậy, còn có cái rảnh rỗi.

Chờ Lý mịch kịp phản ứng về sau, lông hời sâm dừng nói là một lần nữa nhiễu loạn vị quốc, hấn cùng Ngộ Không có thể hay không bình yên vô sự trốn về phương nam, chỉ sợ Đồ so còn khó hơn lên trời.

Cho nên nói, bước thứ hai trì hoãn náo động thời gian, mới là cả bàn trong kế hoạch, mấu chốt nhất trọng yếu nhất một bước, nếu như hấn phái đến phương bắc mặt khác một vạn năm ngàn người, đến lúc đó kéo không được vị quốc bảy mươi vạn đại quân lời nói, cái kia chính là đây bản đều thua!

Hiện tại toàn bộ vị quốc phía đông, mặt phía bắc, phía tây bộ đội, tất cả đều đã tại bất tri bất giác ở giữa, bị lông hời sâm hấp dẫn đến vị Quốc Trung bộ, vương sĩ hưởng, Chu rục rờ, đậu kiếm đến, Vương Bác, chỉ cần là hơi có chút mà nhần quang lời nói, liền nhất định sẽ bắt lấy cái này, vị quốc Biên Phòng cực độ trống rỗng trọng đại thời cơ chiến đấu, tiến quân thần tốc cùng một chỗ chia cắt toàn bộ vị quốc.

Lông hời sâm trận cái này bảy mươi vạn Chủ Lực Bộ Đội, ngăn chặn thời gian càng lâu, vị quốc diệt vong khả năng, liền tất nhiên cũng liền càng lớn.

Nếu như bây giờ Lý mịch phát hiện la Thương Thành có biến, vậy hấn sẽ còn quản lông hời sâm cái này một vạn năm ngàn người sao? Nếu như bảy mươi vạn Chủ Lực Bộ Đội, tất cả đều bị Lý mịch điều đi đánh la kho, này lông hời sâm tại vị Quốc Trung bộ, tỉ mỉ chuẩn bị Tướng gần một tháng bảy rập, còn có nửa chút tác dụng sao?

Cho nên, hấn hiện tại cũng đã gần muốn hận chết cái kia, cái gì cũng không biết lớn mật cuồng đồ.

"Hồi sâm, mở đầu kích động Iori người này ta cảm thấy cũng là tên hỗn đản. Hấn hiện tại có cái này hai mươi vạn đại quân, có phải hay không đã phản bội chúng ta?" Ngộ Không nghe xong lòng hồi sâm báo cáo về sau, nhủ mày đối với lòng hồi sâm hỏi.

"Chúa công, mở đầu kích động Iori người này tuy nhiên tính cách hung tàn, nhưng hấn cũng là một cái nói lời giữ lời cuồng đồ. Hấn như là đã phụng ngài vì chúa công, vậy thì tuyệt đối sẽ không lần nữa phản nghịch. Nếu hấn lần này thực có can đảm phản nghịch lời nói, vậy hấn thuần túy cũng là muốn chết. Không cần ngài xuất thủ, Lý mịch liền Tuyết sẽ không bỏ qua hấn! Phạ chỉ sợ... ." Lòng hồi sâm nói ra nơi đây, ngẫm lại về sau, liền đem chính mình lo lắng nói ra.

"Hấn hiện tại tự tiện hành động, đã đối với ta kẻ hoạch, sinh ra cực độ biến số. Chúa công, chỉ sợ... , chúng ta lần này, muốn không công mà lui." Ngộ Không cam mạo kỳ hiểm lên vào đại vị đế quốc, có thể thấy được hấn đối với lần này phương bắc chuyển đi, là nặng bức nào xem a, cho nên vô luận như thế nào, kẻ hoạch thất bại cái này Khẩu siêu cấp Đại Hắc Nồi, lòng hồi sâm cũng là không muốn sau lưng.

"A? Không thể a? Mở đầu kích động Iori như là đã được không hai mươi vạn đại quân, vậy chúng ta giống như Lý mịch trực tiếp đánh không là được? Chẳng lẽ bốn tên kia, sẽ không công bỏ lỡ loại này Thiên cơ hội thật tốt sao?" Ngộ Không nhủ chặt lòng mày, hướng về lòng hồi sâm hỏi.

"Chúa công, bọn họ đương nhiên là sẽ không bỏ qua cơ hội. Nhưng là, bọn họ cũng tuyệt đối sẽ tọa sơn quan hổ đấu, đợi đến cuối cùng mới đi ra thu thập Tàn Cục! Với lại... , mới hàng hai mươi vạn Võ Sĩ, giao đấu Lý mịch bảy mươi vạn đại quân, không khác lấy trứng chọi đá a." Lòng hồi sâm khẩn trương đối với Ngộ Không giảng đạo.

Nhà mình chúa công thuần túy cũng là cái ngốc lớn mật, hấn nhưng là thật sợ hãi chúa công đầu nóng lên, ngốc vu vu đi cùng Lý mịch cùng chết đến, sau cùng tiện nghi người khác là nhỏ, vạn nhất Ngộ Không nếu là có cái không hay xảy ra lời nói, người để cho lòng hồi sâm đến đầu mà khóc đi.

"Dạng này a? Cái kia coi như. Bất quá, hồi sâm a? Hiện tại chúng ta được không hai mươi vạn binh mã, chung quy là việc tốt a? Người nói... , hiện tại chiếm lấy đại thánh thành nắm chắc, có phải hay không gia tăng một chút à?" Ngộ Không trông mong nhìn xem lòng hồi sâm, liền đợi đến hấn nói ra một cái tốt đáp án.

Lòng hồi sâm gặp Ngộ Không lại bắt đầu xách đại thánh thành, trong lòng hấn nhất thời liền gắt gao nắm chặt đứng lên.

Đối với Ngộ Không vì sao coi trọng như vậy đại thánh thành, lòng hồi sâm trong nội tâm Thực là có một đáp án, nhưng là, hấn đáp án kia thật sự là quá bất hợp lý, cho nên, chính hấn vô luận như thế nào, cũng không nguyện ý tin tưởng cái kia duy nhất câu trả lời chính xác.

"Chúa công, ngài... , vì sao... , nhất định phải đạt được đại thánh thành đâu?" Vấn đề này không làm rõ ràng lời nói, lòng hồi sâm ban đêm lúc ngủ đợi, vậy cũng là ngủ không an ổn.

"Cái này... , cái này à... , ta, ta không phải tương đối tham tài sao? Ta, ta liền muốn à, đại thánh thành là vị Quốc Thủ Đô. Cho nên, chỗ ấy liền nhất định sẽ có vô số bảo bối. Ta tự nhiên là đối với tòa thành thị kia, cũng đề ý. Ha-Ha, Ha-Ha, tham tài, thuần túy chỉ là tham tài thôi, không dùng nguyên nhân, không dùng." Nói nói, Ngộ Không liền đem đầu cho rũ xuống.

Lòng hồi sâm gặp hấn bộ dáng này, căn bản Tưởng đều không cần muốn, liền biết hấn khẳng định là đang nói láo, cái này khiến cho hấn càng thêm xác nhận, cái kia vô cùng hoang đường khủng bố đáp án.

"Chúa công, Thực... , ta vẫn luôn rất nhớ đi Nhân Giới nhìn xem. Chúng ta đoạt đại thánh thành về sau, ngài có thể hay không cho phép ta, dùng một chút Lưỡng Giới Thông Đạo đâu?" Lòng hồi sâm hướng về Ngộ Không thử dò xét nói.

"Nhân Giới có cái gì tốt, người vẫn là đừng đi Nhân Giới á! Cái này, chúng ta Ma Giới mạnh hơn Nhân Giới nhiều, người làm gì muốn đi Nhân Giới đâu? Đừng đi, đừng đi, với lại, người về sau còn có rất nhiều công tác đâu, đúng không?" Ngộ Không vô cùng gấp gáp, đối với lòng hồi sâm khuyên can nói.

"Xem ra chúa công không phải vì Lưỡng Giới Thông Đạo, nếu không lời nói, lấy hấn tính cách, mang thêm ta một cái, hấn là tuyệt đối sẽ đồng ý. Còn tốt, còn tốt, chỉ cần không phải bị Thánh Vương truyền thuyết che đậy, nhất tâm muốn đi Nhân Giới mạo hiểm liền tốt. Xem ra, hấn là hấn tư nhân nguyên nhân, cũng được, ta cũng đừng lại nhiều nghe ngóng." Nghĩ đến đây, lòng hồi sâm cuối cùng Sử chính mình nội tâm, hoàn toàn bình tĩnh trở lại.

"Hồi sâm, hồi sâm? Người vẫn chưa trả lời ta vấn đề đâu? Có mấy phần đề cao à?" Ngộ Không gặp lòng hồi sâm ở nơi đó ngăn người, hấn liền khẩn trương truy vấn.

"Hả, cái này khó mà nói, xem tình huống như thế nào biến hóa. nếu như thao tác lời hữu ích, kẻ hoạch sau khi thành công, nương tựa theo hai mươi vạn đại quân, toàn bộ đại thánh thành phía nam Thổ Địa, cũng sẽ là Quân Ta vật trong bàn tay. Nhưng là, nếu như kẻ hoạch thất bại lời nói... , chỉ ít 10 năm bên trong, Quân Ta đều khó có khả năng lại có cơ hội, hướng bắc tiến công." Lòng hồi sâm sợ hãi Ngộ Không sẽ hoàn toàn thất vọng, liền chỉ nói một cái bảo thủ nhất thời gian kỳ hạn.

"Ta dựa vào ——! Mười năm? Đây tuyệt đối không được! Chúng ta lần này nhất định phải thành công! Hồi sâm à, người có thể nhất định phải toàn lực ứng phó á! Ta hiện tại duy nhất năng lượng trông cậy vào, cũng chỉ có người á!" Ngộ Không chạy đến lòng hồi sâm trước mặt, nắm lấy tay hấn đối với hấn đây coi lòng hi vọng nói ra.

Lòng hồi sâm vẫn luôn không có buông lỏng qua, vẫn luôn tại căng thẳng thần kinh toàn lực ứng phó, căn bản cũng không cần hấn ở chỗ này mù quan tâm.

Nhưng mà, lòng hồi sâm gặp chúa công coi trọng như vậy chính mình, nhất thời liền cảm động không được, nội tâm đạt được cực độ thỏa mãn.

"Chúa công, bề tôi nhất định sẽ không để cho ngài thất vọng, ngài cứ yên tâm tốt! Ta cái này phải người cho la kho đưa tin , khiến cho mờ đầu kích động Iori giả ý đầu hàng vương sĩ hướng, sau đó án binh bất động. Chúa công, chờ đợi chúng ta ngăn chặn đại vị bảy mươi vạn đại quân về sau, vương sĩ hướng chắc chắn sẽ cái thứ nhất nhảy vào vị Quốc Chiến trận! Đến lúc đó, hần ba nhà cũng tất nhiên sẽ kìm nén không được, như thế, đại thế có thể thành vị quốc tất nhiên diệt!" Long hồi sâm chém đinh chặt sắt đối với chúa công bảo đảm nói.

Làm Lý mịch lãnh Binh đi vị Quốc Trung bộ thời điểm, hần bên ngoài cũng đã bị bốn nhà liên quân vây quanh, với lại hần đại quân tại tay lại không có Quân Lương, lại thêm vị quốc thượng hạ nhân tâm bất hòa, tất cả mọi người có chính mình tính toán nhỏ nhất, cái này cũng đã là Đại Hạ tương khuynh tư thế.

Đến lúc kia, Lý mịch chỉ cần có một lần thất bại, mặc kệ là cực kỳ nhỏ, Đô tất nhiên sẽ trở thành đại vị đế quốc tứ phân ngũ liệt trí mạng nhất đao, khác biệt chỉ ở Vu, một đao trí mạng này, đến lúc đó, lại là người phương nào có thể chọc đến Lý mịch trên thân.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiếu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1 :: La Dương thay đổi nhỏ

Vương sĩ hướng đứng tại bên cạnh cái ao bên trên, bình tĩnh nhìn xem trong nước cá bơi, trong lòng mình mặt tự hỏi lập tức cục thế. Δ sẵn văn mạng vạn vạn. ΔLie vạnen. Cc

Từ khi Dương Thiên bỏ sau khi chết, la Dương Thành liền ngay đầu tiên bên trong, trận Dương Thiên bỏ năm gần 13 tuổi tôn từ Việt Vương Dương Đồng, đẩy lên đại tuệ hoàng đế bảo tọa.

Cũng chính bởi vì vậy, vương sĩ Trùng Hòa nguyên hỏi bảy người, nhất cử liền thành thân phận hiển hách đỉnh cấp quý tộc, danh xưng là la Dương "Bảy quế".

Thường nói nói hay lắm, đồng hoạn nạn có thể, cùng phú quý khó, đây là một chút đều không có sai.

Lại nói, từ trước Văn Thần cùng Vũ Tướng, vậy cũng là lẫn nhau ở giữa đều là thấy ngứa mắt, cho nên, vương sĩ hướng cái này Vũ Tướng Thái Thú, cùng nguyên hỏi cái này

Văn Thần dẫn, bởi vì quyền thế, đó là tất nhiên muốn hung hăng độ sức một phen.

Cái này vốn là chỉ là la Dương nội bộ tranh Quyền đoạt Lợi trận đấu giao hữu, thế nhưng là, nguyên hỏi cái này tự cho mình siêu phàm thông minh sách người, vì là có thể thắng được sau cùng

Trận đấu, vậy mà to gan lớn mật vọng tưởng muốn dựa vào ngoại viên, mà cái kia cường đại ngoại viên chính là vị đế Lý mịch!

Loại này hoàn toàn cũng là tìm đường chết một dạng hành vi, vương sĩ hướng lại làm sao có khả năng sẽ đồng ý đâu?

Nếu như Lý mịch thật cùng la Dương liên hợp đến cùng một chỗ, như vậy, đến lúc đó còn sẽ có hần vương sĩ hướng bọn người nửa chút đường sống sao?

Nhưng là, nguyên hỏi nương tựa theo chính mình Xảo Thiệt như Hoàng, vậy mà quả thực là liền đem đầu này thuần túy vô não đề nghị, cho thuận lợi thông qua.

Hiện tại vương sĩ hướng muốn làm sao? Chẳng lẽ liền cái gì cũng không làm, tự mình rửa sạch sẽ cổ , chờ lấy Lý mịch tới chém chết chính mình sao?

Mang Binh Vô Sĩ, từ trước đến nay hành sự cũng là đơn giản trực tiếp, tất nhiên đều đã đến loại tình trạng này, vậy hần vương sĩ hướng cũng chỉ còn lại có một chữ tốt tuyệt

, cái kia chính là —— giết!

Đương nhiên, xử lý nguyên hỏi bọn người, đối với vương sĩ vọt tới nói, chẳng qua là một chuyện nhỏ mà thôi, hần chân chính chỗ quan tâm đại sự, chỉ có Lúc này vị quốc

Cao thăm mặt trác cục thế biến hóa, cùng vị kia canh giữ ở la Thương Thành Trung cái gọi là bằng hữu, hai điểm này mà thôi.

"Lão già, Trương Chi tới chơi, ngài muốn gặp hần sao?" Quân gia cung kính hướng về vương sĩ hướng xin chỉ thị.

"Ai . . . , cái kia đến, sớm muộn cũng phải tới à! Đem hần mang tới đi." Vương sĩ hướng trên mặt hiện lên một đạo âm lãnh sát cơ, hần nhàn nhạt phản phó Nói.

Thời gian cũng không lâu, Trương Chi liền vội vàng hấp tấp, chạy đến vương sĩ hướng bên cạnh.

"Chúa công! Việc lớn không tốt ——! Nguyên hỏi bọn người dự định ngày mai Tảo Triều thời điểm, khởi binh phản loạn, muốn đưa ngài vào chỗ chết a ——!" Trương Chi Mẫn

Nhức đầu mồ hôi, đối với chúa công khẩn trương hô lớn.

"Ha ha, bày cái Hồng Môn Yến chẳng phải xong, cần gì phải ngay trước Mãn Triều Văn Võ mặt, lấy ta Vương mỗ người trên cổ đầu người đâu? Ai . . . , đây chính là vấn

Người à! Trờ lại nói cho người biết Nhạc Phụ, buổi tối hôm nay, ta liền nghiền chết bọn họ." Vương sĩ hướng một mực nhìn lấy cá bơi, bình tĩnh đối với Trương Chi phản phó nói.

Ban đêm hôm ấy, vương sĩ hướng người thân xách hai vạn binh mã, Tướng la Dương cung đoàn đoàn bao vây đứng lên.

"Trên thành các huynh đệ nghe, nguyên hỏi hiện tại cưỡng ép bệ hạ, dự định đầu hàng vị đế Lý mịch! Chúng ta mọi người nhiều lần giống như vị quốc tác chiến, giết chết đối phương

Phụ Huynh con em, tiền tiền hậu hậu đã rất nhiều. Nếu như một khi trở thành Lý mịch cấp dưới, đến lúc kia, chúng ta còn có đường sống sao? Vua ta sĩ hướng không dám phản bội triều đình

, ta là tới thảo phạt nghịch tặc! Khai thành ——!" Vương sĩ hướng bụng ngồi ở trên ngựa, thần sắc tự nhiên tại cửa cung trước đó, hướng về thạch sùng các võ sĩ quát to.

Tại Ma Giới tác chiến, bởi vì tất cả mọi người có thể bay năng lượng nhảy, cho nên thủ thành một phương bị giới hạn chật hẹp thành tường, ngược lại là thuộc về hơi xu thế một phương, thủ

Eniya Shirou môn các võ sĩ vốn cũng không nguyện ý chịu chết, giống như vương sĩ đột kích một trận.

Hiện tại tốt, vương sĩ hướng lời nói này vừa nói ra khỏi miệng, sở hữu Hoàng Thành Cẩm Quân sĩ khí, liền trong nháy mắt rơi xuống đến lạnh nhất Băng Điểm

"Phụng bệ hạ chi lệnh! Mở ra cửa cung, nghênh Trịnh Quốc Công vào cung bình định ——!" Vương sĩ hướng sổ một tiểu huynh đệ, cùng là "Bảy quẻ" một trong đoạn

Đáp, đúng vào lúc này bởi cung nội lại tới đây, lớn tiếng giả truyền Thánh Chi nói.

Tất cả đều vui vẻ, cái này nói láo nói có bao nhiêu kịp thời, ngủ gật vừa vặn liền đụng tới gối đầu, cái kia còn có cái gì nói, hoàng cung Cẩm Quân lập tức liền mở cửa thành ra,

Trận vương sĩ hướng đại quân trực tiếp đem thả tiến đến.

"Nguyên hỏi đâu?" Vương sĩ hướng ngồi ở trên ngựa, đối với phía dưới đoạn đáp nhàn nhạt hỏi.

"Hần cùng lô trừ cùng với Dương Đồng, hiện tại đang núp ở Từ Vi trong quán." Đoạn đáp cung kính đáp.

Wương sĩ hướng nghe xong Dương Đồng giống như cái này hai hàng quấy đến cùng một chỗ, nhất thời liền hơi hơi cau mày một cái, đón lấy, hần đối với đoạn đáp ra lệnh: "Trực tiếp phái Võ Sĩ

Đem hai bọn họ bắt tới, sau đó đưa bọn hần lên đường đi. Bọn họ lá gan quá nhỏ, tuyệt đối là không dám Thí Quân." Nói xong, vương sĩ hướng liền từ cho rời đi nơi này, đi

Chủ trì thay quân công tác.

Đoạn đáp lĩnh mệnh về sau, liền lập tức mang theo Võ Sĩ lao thẳng tới Từ Vi quán, cầm ra nguyên hỏi cùng lô trừ, không nói hai lời, liền trực tiếp trận hai người này cho tại chỗ loạn

Đao chém chết.

Wương sĩ hướng căn bản cũng không quan tâm Chính Dịch chết sống, hần không chút hoang mang trận hoàng cung Cẩm Vệ toàn bộ đối xong sau, liền ung dung không vội hướng về Từ Vi quán bước đi.

"Bê tôi! Vương sĩ hường! Bái kiến bệ hạ! Vì Thần cứu giá chậm trễ, khẩn cầu bệ hạ chuộc tội!" Vương sĩ hường ngang ưỡn ngực nhìn xem Dương Đồng, lớn tiếng đối với vị này

Đáng thương Tiểu Khôi Lỗi hô.

Dương Đồng bình tĩnh ngồi ngay ngắn ở chủ vị, Lúc này, hắn giấu ở trong tay áo hai tay, đã run rẩy đều nhanh nếu không được rồi.

"Trịnh Quốc Công Miễn Lễ, ngồi đi." Dương Đồng miễn cưỡng nâng lên một chút dũng khí, đối với vương sĩ hường từ từ nói mấy chữ này đi ra.

"Nguyên hỏi bọn người tội ác Jane độc khó sách! Bọn họ buổi tối hôm nay âm mưu chế tạo phản loạn, tình huống khẩn cấp, bê tôi bắt đắc dĩ mới sử dụng loại biện pháp này, lấy

Về phần quấy nhiễu bệ hạ. Bê tôi một lòng chỉ vì quốc gia, tuyệt không dám Phạm Thượng làm loạn! Vì Thần tội đáng chết vạn lần, khẩn cầu bệ hạ trách phạt!" Vương sĩ hường hiên ngang lăm lăm, đối với Dương Đồng hô

Nói.

Tôi nay sự tình ai đúng ai sai, Dương Đồng năng lượng không biết sao? Hắn hiện tại là thật muốn ra lệnh một tiếng, liền đem trước mặt mình cái này đồ hỗn trướng, kéo ra ngoài trực tiếp cho chém.

Thế nhưng là, hắn có thể làm được sao? Hắn Lúc này ngồi cái này trò đùa một dạng Long Ý, vậy cũng là vương sĩ hường bọn hắn cho, Dương Đồng một cái mười ba tuổi tiểu hài tử, còn có bất luận cái gì phản kháng chỗ trống sao?

"Trịnh Quốc Công, trăm tuổi nhỏ vô tri. Người nói là thật là già, trăm, là căn bản liền phân biệt không ra. Ta hiện tại tâm lý phi thường sợ hãi, người có thể hay không cho ta hạ độc thê, khiến cho ta an tâm đâu?" Dương Đồng một mặt vẻ sợ hãi, hướng về vương sĩ hường kể ra nói.

"Oát con cũng là oát con, ta liền xem như dưới lời thề, chẳng lẽ liền không thể đổi ý sao?" Nghĩ đến đây về sau, vương sĩ hường chỉ thiên thề nói: "Bê hạ mình giám! Bê tôi chỗ Ngôn câu câu là thật! Nếu có nửa câu nói ngoa, ngày khác liền gọi ta chết vào loạn đao phía dưới, chết không yên lành!" Hắn cái này lời thề vừa mới xong, sáng sủa trong bầu trời đêm răng rắc một tiếng, liền bất thành linh vang lên một tiếng sét, dọa đến vương sĩ hường hơi kém liền đặt mộng ngồi dưới đất.

"A, Trịnh Quốc Công quả nhiên là Đệ nhất trung thần! Trạc Trịnh Quốc Công vương sĩ hường vì là Thượng Thư Phó Xạ, tổng quản trong triều đình bên ngoài các hạng quân vụ! Vương khanh về sau liền hao tổn nhiều tâm trí, trăm về sau coi như muốn hết dựa vào người." Dương Đồng cười khổ đối với vương sĩ hường nói ra.

Lý bách diệu Lúc này đang tại Bì Lâm Thành Trung, hắn là tuyệt đối nghĩ không ra, chính mình vô duyên vô cớ, liền sẽ thêm một cái không khỏi diệu Mạo Bái mà Phó Thủ, đương nhiên, cho dù hắn biết, hơn phân nửa cũng là sẽ tức giận nói lên một câu, lẽ nào lại như vậy.

Vương sĩ hường nghe xong chính mình thăng quan, lập tức liền tâm lý đắc ý, sau đó hắn lại an ủi Dương Đồng vài câu về sau, liền rời đi nơi này.

Đối với là Dương Thành sở sinh trận này Tiểu Tiểu biến cố, Lý mịch là hoàn toàn cũng không biết, hắn tại ban ngày lừa gạt đi là Dương phái tới sử giả, giả ý giống như đối phương định một cái minh ước về sau, liền khua chuông gõ mõ bắt đầu động thủ chuẩn bị, bắt sống cái kia dám can đảm động thổ trên đầu Thái Tuế, đáng giận Tiểu Phi lão thù.

Đệ Nhị Chương: Bắt đầu động thủ

Lông hỏi sâm cả ngày Đô thần thần bí bí, cái gì vậy cũng không cho Ngô Không giảng, cho nên, hắn tuy nhiên cả ngày Đô bắt chéo hai chân, càng không ngừng đồng ăn tây đi dạo,

Cuộc sống tạm bợ qua là có tư có vị, thành thói thành thói. Δ sản Δ văn mạng vạn vạn Δ vạn. Δ Lie vạnen. Cc

Nhưng là, Ngô Không trong nội tâm, Thực đã là càng ngày càng sốt ruột.

Dần dần, càng ngày càng nhiều Ma lân Võ Sĩ, thuận lợi trở lại lông hỏi sâm đã hoàn toàn chừng không Tiểu Huyện Thành —— Vị Huyền.

"Chúa công, trừ mở đầu kích động Iori người thân dẫn 300 Võ Sĩ bên ngoài, hơn 2 700 vị trí Ma lân Võ Sĩ, hiện tại đã toàn bộ an toàn trở về. Chúa công, chúng ta muốn

Rời đi nơi này." Lông hỏi sâm biểu lộ cực nghiêm túc, nói với chúa công.

Ngô Không vụt một chút liền từ trên ghế nhảy dựng lên, hắn kích động hỏi: "Đi chỗ nào? Chúng ta muốn động thủ sao!" Giờ khắc này, hắn đã đợi

Thật sự là quá lâu.

Lông hỏi sâm nghiêm túc gật gật đầu về sau, trầm giọng đáp: "Đúng, chúa công, cái kia làm, ta đã toàn bộ Đô làm tốt. Hiện tại, giờ đến phiên chúng ta

Động thủ!" Giờ khắc này, lông hỏi sâm tuyệt đối phải so Ngô Không, chờ đợi càng lâu!

Hắn từ xuất sinh bắt đầu chính là một cái nô lệ, với lại, hắn chỗ dung hợp Ma Đan, cũng là cùng Ngô Không

Không có nửa điểm mà khác nhau —— khoác Vân Ma Viên!

Làm một tên nô lệ, võ đạo phương diện lông hỏi sâm từ bắt đầu hiểu chuyện thời điểm, liền đã không ôm bất cứ hy vọng nào, hắn trận chính mình toàn bộ tinh lực,

Toàn bộ Đồ vũ đầu vào Văn Đạo phía trên, tưởng tượng lấy có một ngày, mình có thể thoát ly Nô Tịch, ngang ưỡn ngực làm một cái hèn mọn bình dân.

Thế nhưng là, hắn chẳng qua là một cái nô lệ tự học Tiểu Nô Lệ thôi, nói trắng ra, hắn cũng là một cái Dã Lộ Từ xuất thân Mạo Bài Văn Sĩ, lấy hắn dạng này

Tình huống, người khác lại làm sao có khả năng sẽ cho hắn một cái , có thể chứng minh chính mình, Sử chính mình thi triển hết sở học Tiểu Tiểu cơ hội đâu?

Hắn từ mười lăm tuổi bắt đầu, liền luôn luôn tưởng tượng lấy chính mình một ngày nào đó, nhất định sẽ gặp được Minh Chủ, chính mình cũng nhất định sẽ cùng chủ công mình cùng một chỗ, Đẳng

Bình thiên hạ, quét ngang Tứ Hải!

Thế nhưng là, hiện thực là vô cùng tàn khốc, hắn cái này Nhất Đẳng . . . , liền lại là rỗng rã mười lăm năm Quang Âm

Nhân sinh tổng cộng cũng chẳng qua là chỉ có, năm sáu cái mười lăm năm thôi, cho nên, lông hỏi sâm tâm đã hoàn toàn lạnh rơi, hắn. . . , cuối cùng hoàn toàn

Tuyệt vọng nhận mệnh.

Bất quá, vận mệnh cũng là như thế ưa thích trêu người, nó thường thường liền sẽ tại một người đường cùng người lạ thời điểm, len lén cho người này một cái cơ hội.

Lông hỏi sâm chính là như vậy, ngay tại hắn đã hoàn toàn tuyệt vọng thời điểm, Lý tự thông lại âm một chút, liền từ trên trời giáng xuống đi vào bên cạnh hắn.

Thế là, hai cái này đồng dạng là nghèo khổ xuất thân quân thần, liền bắt đầu bắt tay hợp tác.

Nhưng là, buồn cười đáng hận hơn sự tình lại một lần nữa sinh, lông hỏi sâm vẫn luôn muốn chứng minh năng lực chính mình, lại cho tới giờ khắc này, hắn cái này nguyện vọng

Nhìn cũng vẫn là không có thực hiện, hắn, vẫn là một cái không có tiếng tăm gì Mạo Bài Văn Sĩ.

Lần này Bắc Thượng diệt vị sở hữu kế hoạch, cũng là lông hỏi sâm một tay chủ trì, nếu như kế hoạch này có thể thành công lời nói, nếu như hắn đang năng lượng nương tựa theo Lược

Vạn Quân tốt, liền diệt đi Hùng Bình trăm vạn đại vị đế quốc, đó chính là Cái Thế Kỳ Công, hắn lông hỏi sâm cũng liền thành công chứng minh năng lực chính mình, từ đó về sau chết cũng không tiếc

!

Giờ khắc này, lông hỏi sâm đã trọn vẹn chờ đợi, rỗng rã ba mươi mốt năm.

"Ha ha ha. . . ! Hối sâm, ngươi cần phải chúng ta thật khổ à? Đánh chỗ nào, ngươi liền cứ lớn mật mở miệng đi! Có phải hay không đại thánh? Đại thánh, đại thánh

, nhất định phải là đại thánh à!" Ngô Không đầy cõi lòng hi vọng nhìn chăm chăm lông hỏi sâm, lo lắng nói ra.

"Chúa công, không phải đại thánh, tuy nhiên ngươi không cần thất vọng. Nếu như hết thấy thuận lợi lời nói, nhiều nhất ba tháng về sau, đại thánh thành phía nam sở hữu Thổ Địa,

Toàn bộ đều sẽ rơi vào ngài trong tay." Lông hỏi sâm mỉm cười đối với Ngô Không giảng đạo.

"Còn phải đợi thêm ba tháng à? Ai. . . , vậy được rồi. Đúng, chúng ta hiện tại cái này là muốn đi đâu bên trong?" Ngô Không có chút thất lạc đối với lông hỏi sâm hỏi

Nói

"Chúa công, ta lần này tại phương nam hết thấy tổn hao tám vạn kim tệ. Một ngàn là Ma lân Võ Sĩ thuê mướn phí dụng, một vạn chín là mua sắm lương thảo phí dụng

, mà còn lại sáu vạn, toàn bộ đều dùng đến, ta vì là ngài ti mi chế tạo quân đoàn trên thân. Tiếp đó, ta liền muốn mang ngài đi kiểm duyệt chi kia quân đoàn." Lòng hồi sâm mỉm cười

, chậm rãi đối với chúa công đáp.

Ngô Không nghe xong là hoa rờn rã sáu vạn kim tệ chế tạo quân đoàn, nhất thời liền đến tinh thần, trong lòng của hắn vô cùng kích động tưởng tượng lấy, lòng hồi sâm đến vì là

Hắn chuẩn bị mười mấy vạn, lợi hại đến cái gì ngưu bức trình độ đáng sợ quân đoàn.

Cứ như vậy, Ngô Không ngồi ở trong xe ngựa luôn luôn tưởng tượng lấy, liền đi theo hai ngàn tên Ma lân Vô Sĩ, áp tải năm vạn tên Kiệu Phu cùng ba vạn xe lương thảo,

Trùng trùng điệp điệp vẫn Hướng Nam Hành đi qua.

"Chúa công, ngài nhìn thấy tòa thành thị kia sao? Nó tên là lê Dương kho. Nơi đó, chính là ta vì là Lý mịch, ti mi chuẩn bị quyết chiến chi địa."

Đẩy ra màn xe, lòng hồi sâm chỉ Viễn Phuong Kiên Thành, bình tĩnh đối với Ngô Không giảng giải.

Ngô Không nhìn xem tòa kia cao lớn thành trì, nghi hoặc hỏi: "Hồi sâm, ngươi làm sao lại xác định như vậy, Lý mịch đến lúc đó nhất định sẽ tại tòa thành này

Trung, cùng chúng ta quyết chiến đâu?"

"Chúa công, nếu như Lý mịch biết chúng ta ngay tại cái này lê Dương kho bên trong, vậy hắn đến lúc đó, là vô luận như thế nào, cũng nhất định phải một lần nữa đoạt lại tại đây

. Cho nên, chỉ cần cầm xuống lê Dương kho, Lý mịch liền nhất định chạy trở về ở đây." Lòng hồi sâm nhìn qua Viễn Phuong Chiến Lược Yếu Địa, hắn không vội không chậm giảng đạo.

"A? Thủ, thủ thành? Ta dựa vào! Hồi sâm à, ngươi đây là muốn chơi độ khó cao động tác à! Bất quá ta ưa thích! Hắc hắc hắc, đừng để cho ta tại chiến trường

Bên trên nhìn thấy Lý mịch cháu trai kia, nếu không lời nói, ta đem hắn trực tiếp bắt được lê Dương kho bên trong. Hừ, trăm vạn đại quân, được không lên sao?" Ngô Không cũng phách lối giảng đạo.

"Chúa công, lần này đối chiến, ngài không thể bắt đối phương bất cứ tướng lĩnh nào, cũng không thể bại lộ thân phận ngài. Nếu không lời nói, ngài là không chiếm được đại thánh

Thành." Lòng hồi sâm cau mày hướng về chúa công giảng đạo.

"A? Nghiêm trọng như vậy sao? Bất quá. . . , cái này hoàn toàn không đạo lý à? Ta lấy dưới Lý mịch cùng dưới tay hắn tướng lĩnh về sau, vị quốc chẳng phải tan ra thành từng mảnh

Sao? Chúng ta thu phục bảy mươi vạn đại quân, lại thêm la kho hai mươi vạn binh mã, phương bắc còn có ai là chúng ta địch thủ? Chẳng lẽ không phải như vậy phải không?" Ngô Không nhủ mày

Đầu hướng về lòng hồi sâm hỏi.

"Chúa công, ngài nói không sai, cầm xuống Lý mịch cùng hắn tướng lĩnh về sau, vị quốc liền sẽ lập tức tứ phân ngũ liệt. Nhưng là, thứ nhất, ngài là thu phục không

Này bảy mươi vạn đại quân, bởi vì ngươi tại phương bắc căn bản vô danh. Những đạo binh kia cuối cùng sẽ bị bốn người kia chia cắt, Sử thực lực bọn hắn tăng vọt." Giảng ở đây, lòng hồi sâm

Hoãn một chút về sau, nói tiếp nói.

"Thứ hai, hiện tại là bốn Lang đầu hổ kết quả, nếu như ngài trận thân phận tiết lộ ra ngoài, mà Lý mịch cái kia hổ cũng đã thất bại và diệt vong. Ngài nói, này bốn đầu

Ác lang, chẳng lẽ sẽ bỏ qua chúng ta sao? Cho nên, chúng ta muốn nuôi hổ gây họa, để cho Lý mịch giống như bốn người kia tự giết lẫn nhau! Đến sau cùng, chúng ta lại dùng này hai mươi vạn binh mã thu thập

Tàn Cục. " lòng hồi sâm lạnh lùng đối với chúa công giảng giải.

Ngô Không sững sờ nhìn xem lòng hồi sâm, trong nội tâm trực giác đến lạnh buốt, hắn giả bộ như cúi đầu trầm tư một hồi về sau, lúc này mới cũng vui mừng đập

Đập lồng hỏi sâm bả vai, nói ra: "Hỏi sâm, quả nhiên là anh hùng sở kiến gần giống nhau à. Ai . . . , ta vừa rồi chỉ là thăm dò ngươi mà thôi, Thực đâu, ta cũng là dạng này kế hoạch

. Hỏi sâm, ta hiện tại cuối cùng có thể yên tâm lại. Vậy thì tốt, về sau sự tình liền giao cho ngươi, ngươi cần phải cố gắng nhiều hơn à."

Không có cách, thân là lãnh đạo nếu như hoàn toàn theo không kịp thuộc hạ tiết tấu, đây chẳng phải là cũng mất mặt? Cho nên, cho dù là đánh mặt sưng cứng rắn mạo xưng béo

Từ, đó cũng là nhất định phải giả bộ.

Lông hỏi sâm mỉm cười nhìn xem chúa công, thân là một cái thông minh Muru Thần, hẳn lại làm sao có khả năng sẽ không để ý tới chúa công thể diện, tại chỗ trận chúa công cho

Vạch trần đâu?

Cho nên, lông hỏi sâm liền tục gật đầu xưng là.

Đệ Tam Chương: Hỏi sâm thân phục

Đội xe đi qua lê Dương kho về sau, liền luôn luôn Hướng Nam, tại sắp tiếp cận cho ăn huyện thời điểm, lại tại hai bên người qua đường nghỉ hoặc nhìn soi mói, đi vào hoang vu cùng Sơn bên trong. Δ sản Ω vẫn mạng vụn vụn vụn. Lie vạnen. Cc

Rẽ trái lượn phải lại Hành hơn một cái giờ, đội xe lúc này mới cuối cùng đến mục đích.

"A? Cái này đại vị quốc thật kỳ quái à? Vậy mà tại cái này Hoang Sơn Dã Linh bên trong, xây như thế một tòa to lớn thành trì. Hỏi sâm, ngươi khoan hãy nói a, thành này xây ngu bức à! Hơn nữa còn giống như mới nhất dạng." Ngộ Không ngẩng đầu nhìn trên không toà kia, xây ở hai đại sơn phong ở giữa treo lơ lửng giữa trời thành trì, hẳn tán thưởng nói ra.

"Chúa công, tòa thành trì kia bất quá chỉ là cái bộ dáng hàng a. Nó chỉ là ta tại hơn một tháng trước, tốn hao năm vạn kim tệ, phái người kiến tạo một cái khổng lồ bầy rập." Lông hỏi sâm nhìn qua đỉnh đầu thành trì, ánh mắt phức tạp nói ra.

Ngộ Không nghe xong lời này, hẳn nhất thời liền chấn kinh nghiêng đầu lại, lớn tiếng đối với lông hỏi sâm hỏi: "Ngươi nói bao nhiêu? Năm vạn! Cái này không đúng rồi? Một vạn kim tệ, chẳng lẽ liền có thể thuê đến mười mấy vạn binh mã? Cái này cái này cái này, đây cũng quá tiện nghi a? Hỏi sâm, ngươi. . . , như thế sẽ trả giá sao?" Thẳng đến lúc này, Ngộ Không cũng còn coi là, lông hỏi sâm lần này Bắc Thượng là thuê mười mấy vạn người.

Đối với lông hỏi sâm ban đầu nói hai vạn diệt vị, Ngộ Không vẫn luôn cho rằng chỉ là khước trương thuyết pháp mà thôi, lại nói, hẳn có là kim tệ, dùng tiền lính đánh thuê đội căn bản cũng không là vấn đề, cho nên, lông hỏi sâm vì sao không nhiều thuê mười Vỡ Sĩ đâu, hẳn bằng cái gì vì là Ngộ Không tiết kiệm tiền đâu?

Như là đã đến khổng lồ bầy rập, lông hỏi sâm cũng không có tất yếu giấu diếm nữa cái gì, hẳn từ trong ngực móc ra một cái tiểu hào sừng về sau, liền ô ô thổi lên.

Theo tiếng kèn vang lên, treo lơ lửng giữa trời thành trì phía dưới trên mặt đất, bất thành linh liền nhấc lên từng cái khổng lồ cái nắp, lộ ra mười cái thật to địa động.

Đón lấy, một cái, một cái lại một cái, toàn thân trên dưới mặt mày xám xịt vóc dáng thấp lao công, liền loạn thất bát tao từ trong địa động, tốp năm tốp ba, tựa như chấn dề, lộn xộn đi tới.

"Xếp hàng ——! Cung nghênh chúa công ——!" Lông hỏi sâm sắc mặt hắc như nòi, tức giận lớn tiếng đối với mấy cái này lao công quát.

"Ngươi đứng bên kia đi!" "Ngươi xéo đi, đây là ta vị trí!" "Nhị Cầu, ngươi đứng sai vị trí, đứng nơi này!" "Tiểu Trương, Tiểu Trương, ta cướp được một cái vị trí tốt, mau tới đây!" "Lão từ còn có việc muốn làm đây! Đứng đứng đứng, đứng cái ba ba tôn à đứng?" . . . , Ngộ Không trợn mắt hốc nồm, nhìn trước mắt loạn thành hỗn loạn hơn một vạn tên lao công, hẳn đã không lời nào để nói.

"Ma lân quân đoàn nghe lệnh ——! 10 âm thanh về sau, phía trước quân đoàn nếu còn không có đứng Tề đội ngũ, liền cho ta hung hăng đánh cho đến chết ——! Một! . . . Hai!" Lông hỏi sâm lên con giận dữ, bắt đầu lớn tiếng hô sòn.

Hắn tuy nhiên đã dưới mệnh lệnh bắt buộc, thế nhưng là, lại căn bản là không có cái gì trướng dưng.

Theo lông hỏi sâm bắt đầu từng tiếng đếm số, hơn một vạn tên lao công không chỉ có không có đem đội ngũ lập, bọn họ bởi vì sợ thể phạt, ngược lại càng căng thẳng hơn hoảng loạn lên, toàn bộ vạn nhân đội ngũ, đương nhiên cũng liền càng thêm loạn.

"Mười ——! Cho ta đánh cho đến chết ——! Để bọn hắn về sau thêm một chút trí nhớ ——!" Lông hỏi sâm nổi giận lớn tiếng ra lệnh.

"Chậm rãi ——! Tất cả trở lại cho ta ——! Cái này. . . , các ngươi Đô Tiên Boris đội. Nếu như có người muốn tọa hạ lời nói, liền tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống đi." Ngộ Không vui tươi hơn hờ, đối với sở hữu lao công lớn tiếng giảng đạo.

Sở hữu lao công Đồ hoảng sợ nhìn xem Ngô Không, còn có phía sau hần những hung thần ác sát đó Ma lân Vô Sĩ, không có một cái nào lao công, dám tùy tiện nói câu nào đi ra, hoặc là loạn động một chút.

"Hắc? Các ngươi Đồ ngốc nhìn ta làm gì? Tất cả mọi người ngồi à! Không có chuyện, ta chính là các ngươi cổ chủ. Chỗ này, ta nói quên!" Ngô Không mỉm cười đối với lao công bọn họ giảng đạo.

"Oa Oa! Ngươi nói thế nhưng là thật sao? Ngươi chính là chúng ta chúa công?" Một vị nhìn cũng lớn mạnh vóc dáng thấp trung niên nhân, lớn tiếng hướng về Ngô Không hỏi.

"Lớn mặt ——! Ngươi sao dám . . !" Long hồi sâm vừa định trừng phạt đối phương.

Ngô Không lại đối với hần khoát khoát tay nói ra: "Quên, quên, cái này có cái gì đại không? Tất cả mọi người không cần phải sợ, ta lời mới vừa nói câu câu là thật. Mọi người cứ yên tâm tốt, tất cả ngồi xuống đi!" Hần đối với lao công lại một lần nữa cam đoan về sau, liền đi tới long hồi sâm bên cạnh.

"Hồi sâm, bọn họ cũng không phải quân nhân, ngươi đối bọn hần như vậy hà khác làm gì? Ngươi à, cũng là quá nghiêm túc á. Đúng, ngươi chuẩn bị cho ta quân đoàn đâu? Đồ đến lúc này, ngươi chẳng lẽ còn có che giấu sao? Để bọn hần đứng ra, ta thật tốt kiểm duyệt một chút." Ngô Không đầy cổilong chờ mong, đối với long hồi sâm nói ra.

Long hồi sâm nhìn về phía trước rồi bời hơn một vạn tên lao công, hần cắn răng một cái giậm chân một cái liền kiên trì, cúi đầu chấp tay lấpbắp đối với chúa công giảng đạo: "Hồi, hồi bẩm chúa công, cái này. . . , mới thành lập Ma ly quân đoàn, Ma Xà quân đoàn, Đồ, Đồ ở chỗ này á." Hần thật sâu cúi đầu, căn bản cũng không dám xem chúa công Lúc này sắc mặt.

"Đồ ở chỗ này à nha? Chỗ nào đâu? À? Ta thế nào không biết đâu? Lợi hại! Không hổ là lương cao thuê Vô Sĩ, cái này ảm tàng kỹ xảo, tuyệt đối cũng là nhất lưu! Tốt, bọn họ tài nghệ của ta đã tán thành, ngươi liền để bọn họ đều đi ra đi." Ngô Không quay đầu đối với long hồi sâm phân phó một câu về sau, liền tranh thủ thời gian bắt đầu hết nhìn đông tới nhìn tây, tốt tùy thời chuẩn bị nghênh đón, chính mình ngày sau danh chấn Thiên Hạ hai đại quân đoàn.

"Chúa công. . . , bọn họ. . . , liền, chính là, này hai chi quân đoàn." Long hồi sâm khom người chỉ hướng đám kia lao công, kinh hoàng nhỏ giọng nói ra.

"Bọn họ? Ta vẫn là không thấy. . . ? Ngươi, ngươi không phải chỉ, hần, bọn họ á?" Ngô Không lấpbắp sau khi nói xong, đầu đầy mồ hôi lạnh, xoa một chút liền chảy xuôi hạ xuống.

"Cũng là bọn họ. Chúa công, cái này một vạn tên thiên hạ đỉnh phong kiến trúc công nhân, chính là nếm qua Lan Giang đập ly Đan Ma ly quân đoàn. Mà này năm ngàn tên trang phục màu xanh lục Y Tượng, chính là nếm qua mơ mộng Ma Xà Đan Ma Xà Quân đoàn." Đầu đã đến cái này phần bên trên, long hồi sâm cũng liền hoàn toàn không thêm đếm xia, hần bình tĩnh đối với Ngô Không giảng giải.

Ngô Không hai tay run rẩy, gất gao nhìn chăm chăm trước mắt mình, những cái kia cười toe toét, loạn thất bát tao lao công, hần hít sâu một đại khẩu khí, ổn định một chút tâm thần mình về sau, trầm giọng hướng về long hồi sâm nói ra: "Ta nói qua, về sau sự tình, ta Đồ giao cho ngươi. Cho nên, ta tin ngươi! Hồi sâm, ta có hay không cần cùng bọn hần giảng vài câu đâu?"

Ngô Không tuy nhiên một chút xiu cũng không coi trọng, cái này hai chi liền ngay cả Tạp Binh cũng không bằng quân đoàn; tuy nhiên hần Lúc này đã khăn trương, cũng đã gần muốn ngất đi, nhưng là, hần thật sự là tí xiu, đều không có đối với long hồi sâm sờ tác sờ vi, cảm thấy sinh khí, tức giận, thật sự là ngay cả tí xiu đều không có.

Hần biết long hồi sâm so với hần thông minh quá nhiều, quá nhiều, nếu như hần đều có thể liếc thấy đi ra, cái này hai chi quân đoàn nhược điểm trí mạng, như vậy không hề nghi ngờ, long hồi sâm cũng tất nhiên là, nhất định long dạ biết rõ!

Tất nhiên long hồi sâm bây giờ chọn lựa, dùng cái này hai chi quân đoàn tới đánh một trận, như vậy, hần liền nhất định có chính mình lý do, chỉ bất quá hần lý do, chính mình cũng không thể lý giải a.

Ngô Không không tin long hồi sâm sẽ hại chính mình, hần cũng không tin long hồi sâm không có cố gắng, hần tin tưởng long hồi sâm đáng giá trọng dụng, tin tưởng long hồi sâm trung thành tuyệt đối, cho nên, tất nhiên mình đã lựa chọn tin tưởng long hồi sâm, vậy thì tại sao còn muốn đi trái lại hoài nghi đối phương, mà không toàn lực, lớn mặt hỗ trợ đối phương đâu?

"Chúa công! Sâm . . . , đời này nếu là đời ngài có nửa chút bất trung suy nghĩ, liền gọi ta Thiên Tru Địa Diệt, chết không yên lành! Chúa công, cảm ơn!" Long hồi sâm lệ rơi đầy mặt sau khi nói xong, liền vô cùng trịnh trọng đối Ngô Không, nghiêm túc Hành một cái quỳ bái đại lễ.

Muru sĩ, có thể nói là thiên hạ nhất là ngao khí một đám người, nếu muốn để cho một vị Đại Muru Sĩ khẳng khẳng một mực thực tình thần phục, xa so với liên tục đánh thắng mấy trận chiến dịch, còn muốn khó khăn nhiều hơn nhiều.

Tình Gia Thi chỉ là coi Ngô Không là làm Tiểu Khôi Lỗi thôi, từ là cát cũng chẳng qua là, không có quá tốt lựa chọn thôi, Lý bách diệu thần phục người là đồ Phúc Uy, hần chỉ coi Ngô Không là làm là trẻ con a.

Cái này tam đại muru sĩ, cho tới bây giờ liền không có đối với Ngô Không thần phục qua, nếu như Ngô Không nếu là tương lai đến cùng đường mặt lộ thời điểm, bọn họ là nhất định sẽ lựa chọn vứt bỏ Ngô Không, không chút do dự cao chạy xa bay, căn bản cũng không sẽ có nửa chút lưu luyến.

Lương chim, chọn mồi mà dùng, Hiền Thần, Trạch Chủ mà tùy tùng, nếu như ngay cả đạo lý này cũng đều không hiểu, ngay cả đi dừng khí không có, ngay cả Quân Chủ có đáng giá hay không thần phục, Đồ một chút cũng nhìn không ra tới lời nói, cái kia còn xứng đáng vì là Đại Muru Sĩ sao?

Lông hỏi sầm cũng giống như vậy, tại chuyện này trước đó thời điểm, hắn tuy nhiên cảm thấy Ngô Không đối với hắn rất tốt, nhưng là nói đến, hắn cũng chỉ là coi Ngô Không là làm một cái, có thể mở ra tài hoa vấn đề cầu topic a.

Ngô Không như bây giờ lớn mật, không giữ lại chút nào tín nhiệm hắn, toàn lực ủng hộ hắn, đây là đang lúc bắt đầu đội, lông hỏi sầm hoàn toàn liền không nghĩ tới sự tình, cho nên, hắn ngay từ đầu thời điểm, mới có thể như thế Kinh Hoàng, sợ Ngô Không sẽ trách tội xuống, khiến cho hắn lại một lần nữa không có gì cả.

Lúc này, lông hỏi sầm là thật sự, bị Ngô Không cho cảm động hồng, cho nên hắn nào từ nóng lên, liền trực tiếp đối với Ngô Không tiến hành thần phục.

Hắn hiện tại hối hận không, đúng là có chút hối hận, nhưng là, Đại Mưu Sĩ một khi thần phục, đó chính là tuyệt đối thần phục, từ nay về sau, liền tuyệt đối sẽ không lại có Nhị Tâm.

Từ thần phục một khắc này bắt đầu, liền đối với chủ công mình, tuyệt đối không rời không bỏ, Cúc Cung Tần Tuy, Từ Nhi Hậu Dĩ!

Dạng này, mới có thể xứng với cái kia hiền chữ, nếu không lời nói, Hiền Thần loại này có thể lưu danh bách thế Lux xưng hào, làm thế nào có thể là dễ dàng như thế, liền có thể hoàn toàn xứng đáng?

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4 :: 0 mật 1 sơ

"Chúa công, những người này toàn bộ đều là có thể chịu được đại dụng. Ω sản văn mạng vạn vạn vạn. Lie vanen. Cc điểm này, ngài liền cứ việc yên tâm tốt. Ngài tùy ý cùng bọn hắn giảng vài câu đi, lời như vậy, càng có lợi hơn Vu tăng tiến độ trung thành. Ngài liền nói a." Lông hỏi sầm bình tĩnh đối với Ngô Không giảng đạo.

Ngô Không cúi đầu tự hỏi, mình tới muốn nói chút gì, mới có thể đã ủng hộ sĩ khí lại tăng Gia Hưởng Tâm Lực.

Nghĩ tới nghĩ lui, kiếp trước này hai câu kinh điển thăm hỏi lời nói, liền xuất hiện tại hắn trong óc.

"Khục" "Khục", Ngô Không hắng giọng về sau, hắn liền đem chính mình mập cái bụng, cho ưỡn đến mức cao cao, trợn chính mình Tiểu Phi cái cổ, cho ưỡn đến mức thẳng tắp, sau đó hắn mặt mỉm cười đem cánh tay giơ lên, vỗ tay đối với hai đại quân đoàn các binh sĩ la lớn.

"Các đồng chí tốt ——!" Tất cả mọi người ngậy ngốc nhìn xem Ngô Không, không người nào để ý hắn.

"Các đồng chí vất vả rồi ——!" Tất cả mọi người càng thêm ngậy ngốc nhìn xem hắn, vẫn là không ai để ý đến hắn.

"Cái này không đúng rồi? Bầu không khí thế nào làm không nổi đâu? Có!" Ngô Không nhỏ giọng thăm thì vài câu về sau, liền đối với tất cả mọi người lớn tiếng giảng đạo: "Ta nói các đồng chí tốt thì các người muốn hô chúa công tốt. Ta nói các đồng chí vất vả thì các người muốn hô vì là. . . , Thiên Hạ Bách Tính mưu phúc! Đớ nhớ kỹ sao? Các người nghe kỹ, nếu như mọi người lần này hô tốt, vậy liền mỗi người Thường một mai kim tệ! Đớ nhớ kỹ sao?" Tả hữu bất quá chỉ là hơn một vạn mai kim tệ thôi, căn bản cũng không giá trị nhắc lên.

Hắn vừa mới nói xong, Ma ly quân đoàn, Ma Xà quân đoàn, còn có Ma lân quân đoàn, thậm chí bao gồm lương thảo bên cạnh xe mà này năm vạn Kiệu Phu, tất cả mọi người, trong nháy mắt liền lập tức đại loạn đứng lên.

"Một mai kim tệ?" "Đứa bé này là cái bại gia tử mà à!" "Chúa công, chúng ta cũng có thể đi theo hô sao!" "Lão bản, ta giọng mà đây chính là rất lớn!" "Chúa công, để cho ta cũng hô đi! Ta không cần nhiều, một cái Ngân Tệ liền có thể á!" . . . , phản phật lập tức, rờn rã hơn sáu vạn người, liền đem Ngô Không cùng lông hỏi sầm hai người, cho đoàn đoàn bao vây đứng lên.

Ngô Không không nghĩ tới sẽ xuất hiện loại tình huống này, hắn Lúc này dọa đến cũng đã gần muốn co quắp trên mặt đất, nếu như nếu là hắn hiện tại dám nói một chữ không đi ra, Ngô Không không chút nghi ngờ, cái này đem gần bảy vạn người, khả năng tại chỗ liền sẽ bắt hắn cho đánh thành bánh thịt!

Ngô Không xoát một chút, liền biến thành khoác Vân Ma Viên, sau đó la lớn: "Đớ nghe kỹ cho ta ——! Kêu tốt liền có, người người Đớ có ——! Hô không tốt, Mao nhi đều không có ——! Hiện tại, Đớ cho ta trở lại xếp thành hàng ngũ ——! Dừng lại đội ngũ, chúng ta liền bắt đầu ——!" Nói xong, Ngô Không trên thân Ngân Mao trong nháy mắt liền đứng thẳng đứng lên, hắn đã chuẩn bị kỹ càng, nếu như tình huống có biến lời nói, hắn liền lập tức khởi động năng lực chính mình.

Cũng may, cái này hơn bảy vạn người dù sao không phải bạo dân, bọn họ đều là chỉ binh thường nỗ lực công tác, vì là người nhà nỗ lực phấn đấu người binh thường a.

Lại đi qua nửa giờ một lần nữa cả đội về sau, năm vạn tên Kiêu Phụ, một vạn tên Ma lý kiến trúc công, năm ngàn tên Ma Xà Y Tượng, 2 700 tên Ma lân Vô Sĩ, chỉnh chỉnh tề tề lập lớn nhỏ bốn khối phương trận, tinh thần vô cùng phấn chấn chờ đợi Ngô Không kiểm duyệt.

Ngô Không tâm lý mặc ra một đại khẩu khí về sau, liền giải trừ hóa thân, rất có phong phạm, cũng Thần Khí ngang ưỡn ngực, chuẩn bị bắt đầu đối với mọi người nói chuyện.

Tất cả mọi người không có hiện, cách đó không xa trên sườn núi trong rừng cây, Lúc này, hơn năm trăm đầu dài hai mét kiêu kiến Ma ngao, nhao nhao giải trừ chính mình hóa thân, biến thành hơn năm trăm vị trí, người mặc hắc y Vô Sĩ Phục —— Ma ngao Vô Sĩ!

"Ta ngày hấn Mỗ Mỗ! Đám này đáng chết Thằng Nhãi Con, xem như để cho lão tử cho bắt được! Tất cả mọi người nghe kỹ cho ta, ai cũng không cho phép cho ta hành động thiếu suy nghĩ! Lão nhị, ngươi bây giờ nhanh đi tìm Vương Tuấn rộng rãi, để cho hấn lập tức dẫn đầu đại quân đuổi tới nơi đây, diệt bọn họ! Đi thôi." Vương đồ? ? Nghiến răng nghiến lợi, đối với bên cạnh Vô Sĩ ra lệnh.

Trước một thời gian ngắn, vương đồ? ? Ba vạn Ma ngao quân đoàn, nhất định bị mở đầu kích động Iori Ma lân quân đoàn, cho chơi thảm!

Đi qua từ từ tề tề điều tra, vương đồ? ? Hiện trong sơn thôn những cái kia cái cuộc thượng diện, lưu lại đại lượng tươi mới sử dụng tới vị đạo, lại thêm phía sau thôn những cái kia tân tạo Phần Mộ, vương đồ? ? Liền có thể kết luận, cái cuộc thượng diện lưu lại vị đạo, trăm phần trăm chính là hung thủ lưu lại tin tức.

Tra được cái này một trọng yếu tình báo về sau, vương đồ? ? Lập tức liền vui mừng quá độ, lập tức mệnh lệnh sở hữu Ma ngao Vô Sĩ, tranh thủ thời gian theo cái cuộc Thượng Khí hơi thở bắt đầu truy tung, phải tất yếu trận sở hữu hung thủ, toàn bộ Đồ cho một mẻ hết gọn.

Wương đồ? ? Nóng như vậy trung việc này, cũng không phải nói hấn tinh thần chính nghĩa mạnh bao nhiêu, chết mấy trăm vị trí phổ thông bình dân thôi, làm một tên sinh gặp loạn thế tướng quân, hấn đối với cái này, căn bản chính là không có tí xú cảm giác, bởi vì, đây chính là một kiện ngày ngày Đồ tại sinh, chuyện bình thường mà thôi.

Đại vị người đế quốc mới cường thịnh, binh hùng tướng mạnh, lương thảo sung túc, là thiên hạ gần với Lý Đường Đỉnh Tiêm Thế Lực, nhưng là, đại vị đế quốc dù sao chỉ là hát rong xuất thân, nó tiền thân, nói đến cũng là Thổ Phi Ô triển khai lớn mạnh, từng bước một chậm rãi chuyển hình a.

Đánh xuống giang sơn về sau, chỉ này thổ phi đội ngũ trí mạng khuyết điểm, liền lập tức liền bại lộ không thể nghi ngờ, cái kia chính là nghiêm trọng thiếu khuyết quan trọng nội chính nhân tài!

Loại này trí mạng khuyết điểm, tại Lý mịch đánh thắng trận kia trọng yếu nhất là kho sau cuộc chiến, liền đã bắt đầu hiện lộ ra.

Lúc đó, Lý mịch cầm xuống la Thương Thành về sau, hấn làm chuyện thứ nhất, chính là mở kho phát thóc.

Thế nhưng là, loại này lại cực kỳ đơn giản sự tình, lại bị Lý mịch cho cả, vậy đơn giản cũng là vô cùng thâm!

Không có quan viên đi tổ chức, cũng không có quan viên đi trừ tính chung quy hoạch, càng không có quan viên đi duy trì trận khổng tình thế tiến triển, hấn chỉ là đơn giản thô bạo trận kho lúa đại môn vừa mở, liền cái gì cũng sẽ không tiếp tục quan.

Đến sau cùng, bách tính nghèo khổ tuy nhiên Đồ vui mừng hơn hờ có lương thực, nhưng là, la Thương Thành bên trong cỡ nào lương thực, lại bị vung khắp nơi đều là, đến mức không người đi quản, tạo thành đại lượng lãng phí.

Bách tính hôm nay có lương, vậy ngày mai còn sẽ có lương sao? Ngày mai có lương, vậy ngày mốt còn sẽ có lương sao? Ngày kia, thật to sau này. . .
Đầu?

Dòm dóm mà có biết toàn bộ sự vật, liền ngay cả cứu mạng giá rẻ lương thực, Lý mịch đều sẽ đại lượng lãng phí, những cái kia quan trọng hơn vàng bạc châu báu, tơ lụa mỹ ngọc, liền có thể nghĩ.

Cho nên, uống chén rượu lớn, đại cái cân chia Kín về sau, đại vị đế quốc cùng nó hoàng đế Lý mịch, đương nhiên liền triệt để, trở thành một cái đáng đời kẻ nghèo hèn.

Đến mức, Lý mịch động phản loạn về sau, liền ngay cả thu mua nhân tâm muốn mạng tiền tài, Đồ không cách nào lấy ra một cái hạt bụi đi ra, đến sau cùng, tình huống không cách nào khống chế, triển khai đến mức hiện nay.

Đây cũng chính là vì sao, Lý mịch lúc nghe Ngô Không có được năm trăm triệu kim tệ về sau, lập tức liền phái ra đầu mình hào tâm phúc vương đồ? ? , mang lên sở hữu Ma ngao Vô Sĩ lập tức hành động nguyên nhân căn bản.

Nói trắng ra, cái này một số tiền lớn tài, cái kia chính là Lý mịch có thể hay không thay đổi căn khôn trọng yếu Kiếp Mã, vương đồ? ? Lại làm sao có khả năng, không dốc hết toàn lực đâu?

Ác lân Vô Sĩ phân binh, Ma ngao Vô Sĩ liền lập tức lập tức phân binh; Ma lân Vô Sĩ tại toàn bộ phương bắc khắp nơi tán loạn, Ma ngao Vô Sĩ liền theo đuổi không bỏ, cũng đi theo tại toàn bộ phương bắc khắp nơi tán loạn.

Tóm lại chính là, Ma lân Võ Sĩ đi chỗ nào, Ma ngao Võ Sĩ liền theo sát lấy đi chỗ nào, chỉ cần đối phương luôn luôn chạy, vậy bọn hần liền nghiêng rằng nghiêng lợi luôn luôn theo sát, vô luận như thế nào, cũng không thể thả chạy bất kỳ một cái nào, khả năng biết bảo tàng mạnh mỗi mục tiêu.

Toàn bộ phương bắc chuẩn mất một vòng về sau, bây giờ, vương đồ? ? Cuối cùng lấy được trọng đại đột phá, hần không chỉ có hiện đối phương sào huyết, còn hiện một cái kinh thiên bí mật!

"Các đồng chí tốt ——!", "Chúa công tốt ——!".

"Các đồng chí vất vả ——!", "Vì là Thiên Hạ Bách Tính mưu phúc ——!".

Nhìn xem phía dưới chính chính tề tề bảy vạn đại quân, nghe phía dưới đỉnh tai nhức óc, khàn cả giọng lớn tiếng hò hét, vương đồ? ? Cả quả tim, trong nháy mắt liền bị hoàn toàn đông thành băng đóng.

Liên tưởng đến Ma lân Võ Sĩ, tại toàn bộ phương bắc động tập kích khủng bố, vương đồ? ? Dù cho não tử lại ngu dốt, đến giờ này khắc này, hần cũng tất nhiên là sẽ hoàn toàn kịp phản ứng.

Thế này sao lại là cái gì, ý đồ muốn chạy trốn đến hung ác Nô Đại Đế Quốc chó má trộm bảo đoàn, cái này mẹ hần tuyệt bức chính là muốn, hoàn toàn lật tung toàn bộ phương bắc đoạt mệnh sát tinh!

Lông hỏi sâm cũng không biết, đơn giản là một cái Tiểu Tiểu sai lầm, hần tỉ mỉ chuẩn bị hơn một tháng bảy rập, hiện tại đã hoàn toàn bị địch nhân, cho nhìn đến nhất thanh nhị sở.

Không có đồn sát thủ này, hần lại như thế nào có thể dẹp yên toàn bộ phương bắc, nhắc lên thao thiên cự lăng đâu?

Nương tựa theo một vạn tám ngàn người tử thủ lê Dương kho, chẳng lẽ, còn có nửa chút ý nghĩa sao?

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5 :: Âm mưu tiết lộ

"Người tới, trận cái này một phần mười lương thảo, Đồ vận đến treo lơ lửng giữa trời nội thành. Δ sản Ω văn mạng vạn vạn vạn. Lie vạnen. Cc còn lại, toàn bộ cho ta dời đi trụ sở trong lòng đất. Năm chặt thời gian, trận việc cho làm xong về sau, các người liền có thể cầm tiền thưởng đi về nhà." Lông hỏi sâm không có thay đổi chính mình kế hoạch, hần vẫn như cũ làm từng bước, làm như thế nào đi, liền tiếp theo còn thế nào đi.

"Hỏi sâm, toà kia treo lơ lửng giữa trời thành nếu là một cái đại bảy rập, người còn có cái gì tất yếu, hướng bên trong phát thốc ăn đâu? Còn có chính là, người nói nó là cái bảy rập, đến là có ý tứ gì đâu?" Ngô Không đứng tại lông hỏi sâm bên cạnh, nghi hoặc không thôi hướng về hần hỏi.

Dù sao kế hoạch đều đã tiến hành đến một bước này, Ngô Không sớm muộn đều sẽ biết, chính mình toàn bộ kế hoạch, lông hỏi sâm đã hoàn toàn không cần thiết, lại tiếp tục ẩn giấu đi.

Hần một bên giám sát cước phu môn làm việc, một bên chậm rãi giải thích: "Chúa công, chúng ta cầm xuống lê Dương kho về sau, lớn nhất chuyện trọng yếu, cũng là nhất định phải cam đoan lương thảo sung túc. Dạng này, chúng ta mới có thể giống như Lý mịch, luôn luôn hao tổn đến. Cho nên, bảo vệ tốt lương thảo, chính là trận chiến này trọng yếu nhất!" Giảng đến nơi đây, lông hỏi sâm chỉ thượng diện treo lơ lửng giữa trời thành nói ra.

"Chúa công, tòa thành thị kia phía dưới, có một cái cơ quan nhỏ. Chỉ có một khối động cơ quan, cả tòa thành liền sẽ đổ sụp hạ xuống. Lý mịch nếu là hiện tòa thành này, chắc chắn sẽ phân binh đi đoạt treo lơ lửng giữa trời thành, nói như vậy, hần coi như mắc lừa. Chúng ta chân chính khu vực là dưới đất, lương thảo tuyệt đối là vạn vô nhất thất." Lông hỏi sâm mỉm cười đối với Ngô Không giảng đạo.

Ngô Không cúi đầu trầm tư một lúc sau, lo lắng hướng về hần hỏi: "Hỏi sâm, người nói vạn nhất, Lý mịch nếu là hiện chúng ta trụ sở dưới đất đâu? Nay đến lúc đó, chúng ta chẳng phải là liền nguy hiểm không?" Ngô Không cũng miệng quạ đen, liền hỏi ra một cái vấn đề mấu chốt.

Lông hỏi sâm cười đáp: "Chúa công người lo ngại, ta sở dĩ muốn tại treo lơ lửng giữa trời nội thành thả rất nhiều lương thực, chính là vì mê hoặc Lý mịch. Khi hần hiện trụ sở dưới đất thì chẳng lẽ còn năng lượng hiện bên trong lương thực sao? Lấy hần làm người cẩn thận tính cách, là tuyệt đối sẽ không, tùy tiện liền tiến vào trụ sở dưới đất."

Ngô Không lại cúi đầu trầm tư một chút, vẫn như cũ lo lắng hỏi: "Vậy nếu là vạn nhất, hần thật sự hướng về trụ sở dưới đất tiến công, đến lúc đó nhưng làm sao bây giờ?"

Vấn đề này, lòng hỏi sâm thật đúng là không nghĩ tới, bởi vì hẳn biết Lý mịch người này rất có bản sự, nếu như không có thăm dò dưới mặt đất hư thực trước đó, Lý mịch là không thể nào sẽ tiến binh.

Cứ như vậy , chờ Lý mịch làm rõ dưới mặt đất tình huống về sau, thời gian cũng không biết đi qua bao lâu, đến lúc kia, Vương Thế Sung bốn người nếu như không bình lời nói, đó mới là như thấy quý.

Chờ Lý mịch hậu viện lửa cháy thời điểm, chẳng lẽ hẳn còn dám tại Lê Dương kho đông dài sao?

Cho nên, lòng hỏi sâm trái quên phải quên, đều không cảm thấy Lý mịch sẽ ở hậu viện lửa cháy trước đó, liền sẽ mạo muội đánh vào trụ sở dưới đất, đó căn bản hoàn toàn cũng không phải là Lý mịch phong cách.

Nhưng là, Ngô Không hiện tại tất nhiên hỏi, hẳn lại không tốt không trả lời, thế là, lòng hỏi sâm hàm hàm hồ hồ đối với Ngô Không giảng đạo: "Chúa công, người cứ yên tâm tốt, đến lúc đó ta tự có biện pháp." Sau khi nói xong, hẳn liền trực tiếp rời đi Ngô Không bên người, đi chỉ huy công nhân vận chuyển lương thảo.

Ngô Không lo lắng nhìn phía xa, vội vội vàng vàng chạy đi lòng hỏi sâm. Lúc này, một loại phi thường cảm giác bất an cảm giác, gắt gao đè ép hẳn tâm khẩu, khiến cho hẳn ngay cả thờ hô hấp Đô cảm thấy có chút khó khăn.

Cuối cùng, Ngô Không cũng không có đuổi theo hỏi lòng hỏi sâm, hẳn đến là có biện pháp gì , có thể tại mấy mươi vạn đại quân vây khốn phía dưới, nương tựa theo một vạn tám ngàn tên, sai, chỉ có 2 70o người là có chiến đấu lực.

Cho nên, phải nói là, tại mấy mươi vạn đại quân vây khốn phía dưới, bằng vào 2 70o tên Võ Sĩ, tức phòng thủ riêng lớn một cái Lê Dương kho, còn muốn giữ vững so Lê Dương Thương lớn hơn gấp mười lần cũng không chỉ, cấp trụ sở dưới đất.

Cười khổ lắc đầu về sau, Ngô Không thực sự là nghĩ không ra lòng hỏi sâm biện pháp, hẳn lần này, y nguyên vẫn là lựa chọn tin tưởng lòng hỏi sâm, không có tiếp tục truy vấn xuống dưới, một người yên lặng hướng về nơi xa đi đến.

Lòng hỏi sâm vụng trộm quan sát đến chúa công, gặp hẳn yên lặng hướng đi nơi khác, lòng hỏi sâm nhất thời liền mọc ra một cái đại khí.

Hẳn là thật sợ hãi Ngô Không lại hỏi tới, đối với vấn đề kia, hẳn lại làm sao có khả năng sẽ trả lời chúa công đâu?

Lòng hỏi sâm, hẳn căn bản là vô pháp nói ra, cái kia duy nhất đáp án!

Vương đồ? ? Luôn luôn len lén trốn ở trong rừng rậm, kỹ càng ghi chép chính mình quan sát được hết thảy tin tức.

Nhỏ đến Ngô Không, lòng hỏi sâm, còn có những đội trưởng kia cấp bậc nhân vật hình dạng; lớn đến vận chuyển về trụ sở dưới đất lương thảo số lượng, đến có bao nhiêu xe, đi đi lại lại vận chuyển một lần, chỗ tổn hao thời gian cụ thể là bao nhiêu, hẳn toàn bộ Đô cho ghi chép rõ ràng, rõ ràng rành mạch!

Dựa vào những tin tức này, vương đồ? ? Tuy nhiên quên sai Ngô Không binh lực, nhưng là, trụ sở dưới đất ước chừng lớn bao nhiêu, bao sâu, hẳn nương tựa theo chính mình không gì sánh kịp khứu giác, cộng thêm trong tay tin tức, vậy mà đã để hẳn cho thôi toán, Đô không rời mười!

Lòng hỏi sâm trong tay, nếu như có thể lại nhiều một chút Võ Sĩ, cho dù là một ngàn tên cũng tốt, hẳn là tuyệt đối sẽ phá ra thám báo, đối với phương viên trăm dặm bên trong tiến hành canh giới.

Đáng tiếc là, trên tay hẳn Võ Sĩ thật sự là quá ít, vì là cảm xuống Lê Dương kho, hẳn đã đem sở hữu Ma lân Võ Sĩ, toàn bộ Đô điều động đến trụ sở dưới đất, đến mức hiện tại không có chút nào nữa điểm phát giác, liền bại lộ cơ hồ sở hữu quân sự bí mật.

Vương đồ? ? Một mực chờ đến năm vạn Kiệu Phu rời đi, trụ sở dưới đất đại môn đóng lại, hẳn lúc này mới cười lạnh chỉ huy bộ đội, ung dung không vội hướng về Kiệu Phu đuổi theo.

Sau đó, vương đồ? ? Liền áp tải hơn một ngàn tên Kiệu Phu, hướng về Vương Tuấn khoát đại quân đội hướng về, ra roi thúc ngựa chạy tới.

Giờ này khắc này, Lý mịch, Trình Diệu nay, Vương Tuấn rộng rãi, Bùi Hành kiểm, La đời tin, Ngưu Kim Đạt, còn có hẳn mỗi cái Biên Phòng thành thị hơn mười vị Vũ Tướng, trừ Nam Chinh tử là cát, đơn đứng cảm tâm, bị phái đi la Thương Thành Tàn Quỳnh, còn chưa tới vương đồ? ? Bên ngoài, toàn bộ đại vị đế quốc sở hữu Vũ Tướng, cơ hồ toàn bộ Đô trước đó chưa từng có, tề tụ tại một chỗ!

Lý mịch mặt trầm như nước nhìn xem mười mấy tên thủ hạ, hiện tại, vị này uy chấn Thiên Hạ đại vị hoàng đế, đã bị tức đều muốn điên!

Gây sự tình, cái này tuyệt bức chính là có người muốn gây sự tình, mà lại là cực âm hiểm ngoan độc, muốn đem hẳn vào chỗ chết làm!

Hẳn hiện tại quả thực là quá may mắn, cũng may hẳn lần này bởi vì tham tài, ổn định la Dương phương diện về sau, lập tức liền mang theo Trình Diệu nay tìm đến vương đồ? ? .

Nếu như nếu là hẳn không có tới lời nói, lần này chẳng phải là muốn để cho vị kia, ẩn tàng trong bóng đêm ác độc sĩ, tươi sống âm toán chết sao?

Bên ngoài bây giờ đã tụ tập ròng rã bảy mươi vạn đại quân, những này Võ Sĩ, đây chính là toàn bộ vị quốc Biên Phòng thành thị, sở hữu Võ Sĩ à!

Nếu như giờ này khắc này, vương sĩ hướng, Chu rục rờ, Vương Bác, đậu kiếm đến, cùng một chỗ suất quân đánh vào vị quốc lòi nói, như vậy vị quốc đồ vật bắc ba cái phương diện, mấy chục toà thành trì, toàn bộ đều sẽ lập tức thất lạc cái không còn một mảnh, ngay cả thứ cận bã Tử Đô sẽ không còn lại!

Đây chính là muốn, trực tiếp hủy toàn bộ vị quốc, âm độc kế sách à!

Lý mịch hiện tại đã nghĩ kỹ, chờ hấn trận những thù thành đó Vũ Tướng phái sau khi đi, lập tức liền bắt đầu truy tra việc này cuối cùng thù phạm, dù là cũng là trận vị quốc cho lật hương lên trời, hấn cũng tuyệt đối phải trận người này cho đào ra.

Năng lượng biến thành của mình, đó là đương nhiên là tốt nhất, nếu như không được lời nói, Lý mịch thề phải trận người này chém tận giết tuyệt, nghiền xương thành tro!

Ngay tại Lý mịch muốn đối với sở hữu Biên Thành Vũ Tướng hạ lệnh lúc rồi đi, vương đồ? ? Vội vã liền xông vào trung quân đại tướng.

"Chúa công ——! Việc lớn không tốt ——! Việc lớn không tốt à ——! Ta đang truy đuổi hung thủ thời điểm, luôn luôn đi theo đám bọn hấn đến cùng Sơn. . . . Cứ như vậy, ta ghi lại sở hữu tin tức về sau, liền tranh thủ thời gian chạy về tới đưa tin." Vương đồ? ? Hơi thở dồn dập, liền đem sở hữu tình huống, Đô cho mọi người giảng cái rõ ràng.

Ngay tại Lý mịch muốn lớn tiếng gọi tốt, hung hăng khích lệ vương đồ? ? Thì một tên thân vệ Võ Sĩ, vội vã liền xông vào trung quân đại tướng.

"Khởi bẩm chúa công ——! Gia lâu Lạc vương Chu rục rờ, bị đại đường Sơn Nam chiêu an sĩ lập tức Com-pa, đại bại Vu quan quân huyện, Chu rục rờ thế lực sẽ diệt vong! Đậu kiếm đến cùng Ngụy đao tai tại sâu thì Hạ Hòa liễu, hiện tại đậu kiếm đến đã phái binh lớp lớp vòng vây sâu thì huyện, Ngụy đao tai thế lực sẽ diệt vong!" Thân vệ Võ Sĩ nói ra hai đầu, cùng cấp Vu Thạch Phá Thiên Kinh trọng đại tin tức.

"Tốt ——! Trời cũng giúp ta ——! Chúng tướng nghe lệnh! Các người lập tức khởi binh đi cùng Sơn! Dù là cũng là trận cùng Sơn san bằng! Cũng không cho phép thả đi một người ——!" Lý mịch đằng một chút liền nhảy dựng lên, vô cùng hưng phấn, đối với sở hữu Vũ Tướng hạ lệnh đến.

Hiện tại phía tây Chu rục rờ, vương sĩ hướng, đã hoàn toàn không đáng để lo, phương bắc đậu kiếm đến, đang bị gắt gao kéo tại sâu thì huyện, duy nhất còn sót lại Vương Bác, hấn còn có thể làm gì?

Nếu như Vương Bác nếu là không biết tự lượng sức mình, dám lợi trận này Hồn Thủy lời nói, Lý mịch liền ôm thảo đánh con thỏ, ngay cả hấn Đô cho cùng một chỗ thu thập.

Cho nên, Lúc này không đánh, chờ đến khi nào?

Nếu như bắt diệt Ngộ Không lời nói, lại có thể tiêu, Lý mịch trong lòng con giận!

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6 :: 1 đao mất mạng

Lý mịch hạ lệnh toàn quân tiến vào thì đã là mười giờ tối Chung, giờ này khắc này, Ngộ Không này hơn một vạn người, lại đang làm gì đó?

Bọn họ Lúc này, đang tại trụ sở dưới đất bên trong, thành thoi thành thoi ăn cơm tối. Săn vắn mạng vạn vạn vạn.Lie vạnen. Cc

Lúc chạng vạng tối, khóa lại trụ sở dưới đất đại môn về sau, Ngộ Không bọn họ liền theo rộng lớn khổng lồ lòng đất thông đạo, một đường hướng bắc, đi vào lê Dương kho phía dưới.

Cùng Sơn tại nam, lê Dương kho tại bắc, chúng nó cả hai ở giữa thẳng tắp khoảng cách, Thực cũng chỉ có không đến 12 km a.

Hơn một tháng thời gian, đào một đầu chỉ có mười cây số trường Thông Đạo, cộng thêm trận toàn bộ lê Dương kho dưới mặt đất móc sạch, lại cộng thêm, tạo một tòa dựng tại giữa hai ngọn núi thành trì.

Đối với đã từng tham dự kiến tạo qua u đốt Đại Vận Hà, Thăng Thiên thành..., chờ một chút không lồ công trình Ma ly công tượng tới nói, vậy đơn giản liền cùng xếp gỗ độ khó khăn, không có nửa điểm mà khác nhau.

Ngộ Không vừa ăn Mi sọi, một bên nhìn xem chung quanh cười toe toét Ma ly công tượng. Lúc này, hấn thật sự là cảm thấy, vạn phần kính nể.

Những này nhất định vô pháp Thiên Cổ Lưu Danh người giỏi tay nghề, Thực mới là một cái Vĩ Đại Thời Đại bên trong, đáng giá nhất Quân Chủ đi dụng tâm bảo hộ, khiến mọi người vĩnh viễn tôn kính, quý giá nhất, vô giá tài phú, không có cái thứ hai!

Đáng tiếc là, những này nắm giữ lấy các loại tiên tiến tri thức công tượng, từ trước Đô bị mọi người định nghĩa vì là bất nhập lưu Thợ Thủ Công.

Làm hậu đời quan to lộc hậu, làm hậu đời Danh Thùy Thanh Sử, làm hậu đời Thiên Cổ lưu danh, làm hậu đời Nhất Chiến Công Thành, từ xưa đến nay, lại có bao nhiêu phụ mẫu trưởng bối, sẽ nguyện ý để cho mình Nhi Tôn bọn họ, đi làm một cái bị người khinh bỉ Thợ Thủ Công đâu?

Dù sao cũng là mọi loại đều là hạ phẩm, duy có sách cao à, thế nhưng là này sách, lại là thứ gì sách đâu?

Chờ đến cuối cùng sẽ có một ngày, mọi người nhận thức đến những này tinh xảo kỹ năng giá trị thì đó là đương nhiên cũng sớm đã, Vẫn hơn tám trăm vòng tròn.

"Chúa công, ngươi ăn no sao?" Long hỏi sầm mìm cười hướng về Ngô Không hỏi.

Hắn cái này căn bản là nói nhảm, 5 bát mì liền muốn cho ăn no Ngô Không, vậy căn bản là hoàn toàn không có khả năng sự tình.

"Há, ta, ta đã rất no." Ngô Không cũng không có ý tứ nói đùa.

"Vậy thì tốt, tất nhiên ngài đã ăn được, chúng ta liền lên đi thôi." Long hỏi sầm hỏi hột nói với hắn.

"A, cái này muốn đánh à? Vậy thì tốt, chúng ta nhanh lên đi đi. Hồi sầm, ta một hồi, thật không thể ra tay sao?" Ngô Không khẩn trương đối với long hỏi sầm hỏi.

"Không cần, chúa công. Trận chiến này, tại chúng ta lúc ăn cơm đợi, liền đã toàn bộ đánh xong."

Long hỏi sầm vô cùng bình tĩnh giảng đạo.

"Đánh, đánh xong? Hồi sầm, cái này, cái này đến là chuyện gì xảy ra mà!" Ngô Không chấn kinh hướng về long hỏi sầm hỏi.

"Chúa công, ngài đi theo ta." Long hỏi sầm đắc ý sau khi nói xong, liền quay đầu hướng về nơi xa một cái đại môn đi đến.

Mở ra đại môn về sau, bên trong hết thấy, hoàn toàn trận Ngô Không cho hoàn toàn chấn động ngốc!

Cự đại trong huyết động, vô số cây ống dẫn loạn mà có thứ tự, từng cây hướng về bốn phương tám hướng thỏa thích duyên thân, xem những cái kia đường ống xu thế, hẳn là cuối cùng cũng là thông hướng trên mặt đất.

Sở hữu ống dẫn, ở cái này không lồ trong thạch động, hết thấy tụ tập năm ngàn cái đầu cuối lối ra.

Mỗi một cái đầu cuối lối ra, đều không ngoại lệ, toàn bộ Đô bị một đầu dài hơn mười mét Đại Thanh Xà, chặt chẽ ngậm vào trong miệng.

"Chúa công, những Thanh đó Xà, cũng là Ma Xà Y Tượng hóa thân —— mơ mộng Ma Xà. Chúng nó phun ra vụ khí, đối với người mặc dù không có thương tổn, lại có thể khiến người trong nháy mắt hôn mê. Cho nên, Ma Xà Y Tượng cũng là tốt nhất Ma Tủy sư. Đương nhiên, bọn họ phun ra vụ khí, xa nhất tuy nhiên mười mét, cho nên cũng liền vô pháp dùng cho hai quân đối chiến. Nhưng là!" Nói, long hỏi sầm chỉ những ống dẫn đó, tự hào nói tiếp.

"Ta lợi dụng những cái kia thông hướng lê Dương kho, mỗi cái địa điểm trọng yếu đường ống, Sử Ma Xà Vô Sĩ phun ra vụ khí, có thể truyền chuẩn xác hơn, càng xa. Cũng liền có thể dễ như trở bàn tay, không đánh mà thắng, cầm xuống cả tòa lê Dương kho. Chúa công, bất kỳ cái gì sự tình, chỉ cần tìm đúng phương pháp, cũng có thể đơn giản giải quyết." Long hỏi sầm cũng trang bức, đối với Ngô Không giảng đạo.

Hắn tại lê Dương kho phía dưới, cho Ngô Không giảng bài thời điểm, Lý mịch dẫn ròng rã bảy mươi vạn đại quân, lại đã đạt tới cùng chân núi.

"Điều nay, ngươi chỉ huy năm vạn giáo phong Vô Sĩ, bay đến tòa kia treo lơ lửng giữa trời trên thành kiểm tra một chút. Nếu như hiện bất cứ địch nhân nào, ngươi liền cho ta ngay tại chỗ bắt sống. Nếu như nơi đó đúng là tòa Không Thành lời nói, ngươi liền dẫn binh mai phục tại nơi đó. Trẫm muốn bố trí xuống Thiên La Địa Võng, trận sở hữu bọn chuột nhất, toàn bộ Đô cho một mẻ hết gọn!" Lý mịch nghiêng răng nghiêng lợi, đối với Trình Diệu nay phân phó nói.

Trình Diệu nay nhận được mệnh lệnh về sau, liền lập tức suất lĩnh lấy chính mình quân đoàn phóng lên tận trời, hướng về Viễn Phương treo lơ lửng giữa trời thành, gấp bay qua.

Thiên La đã bố trí xuống, này cũng chỉ còn lại có Địa Võng.

Lý mịch mệnh lệnh 3 5 vạn Vô Sĩ trận toàn bộ cùng Sơn bao quanh vây chết, sau đó, chính hắn mang theo còn lại 30 vạn Vô Sĩ, trực tiếp bỏ nhào vào treo lơ lửng giữa trời dưới thành, chuẩn bị nhất cử đánh vào trụ sở dưới đất, trận sở hữu địch nhân đều cho bắt sống!

Nếu như không có vương đồ? ? Tình báo, hoặc là Chu rục rờ, đầu kiểm đến tình báo, Lý mịch đúng là sẽ không tùy tiện đánh vào dưới mặt đất.

Dù sao, lấy vương đồ? ? Thuyết pháp, vận chuyển về dưới mặt đất lương thảo số lượng, Đô đầy đủ mười vạn đại quân một tháng dùng lương, cho nên, vương đồ? ? Thôi toán, cùng dưới núi bên cạnh căn cứ quân sự Trung, chỉ ít có giấu mười vạn đại quân.

Suy nghĩ đến chiến tồn ti lệ, Lý mịch đối mặt loại tình huống này, cũng là không thể nào sẽ ngốc vù vù, một đầu liền vọt vào đi.

Nhưng là, tình huống bây giờ đã hoàn toàn Biến, chỉ cần vương sĩ hướng, đầu kiếm đến, Chu rực rỡ, cái này ba nhà không có uy hiếp, như vậy, bình nhiều tướng mạnh đại vị đế quốc, đối phó chỉ là 10 vạn Tặc Binh, chẳng lẽ còn sẽ có cổ kị sao?

Nói câu không dễ nghe, vị quốc mấy chục vạn Võ Sĩ, một người hướng về dưới mặt đất phun một ngum bôi lên, Đò đầy đủ chết đuối này mười vạn người, cho nên, cái gì dò xét à, chế định kế hoạch à, toàn diện cũng có thể dựa vào bên cạnh đứng.

Một chữ, cái kia chính là đánh, trực tiếp mang theo 30 vạn Võ Sĩ đánh vào dưới mặt đất, căn bản cũng không cho đối phương , bất kỳ cái gì phản ứng thời gian!

"La đòi tin, Ngưu Kim Đạt, Bùi Hành kiểm, Vương Tuấn rộng rãi, tiến lên nghe lệnh ——! Trăm mệnh người bốn người lập tức đánh vào dưới mặt đất, cần phải bắt sống địch ——! Giao chiến thời điểm nếu có thể đã thương địch thủ, liền cần phải đã thương địch thủ! Nếu đối phương thể sống chết chống cự lời nói, liền cho ta đem bọn hắn chém tận giết tuyệt ——!" Lý mịch sát khí đằng đằng, đối với cái này bốn viên đại tướng quát.

La đòi tin bốn người lĩnh mệnh về sau, lập tức liền phái binh cứng rắn kéo ra trụ sở dưới đất đại môn, sau đó dẫn rống rã 30 vạn Võ Sĩ, liền trực tiếp đánh vào trụ sở dưới đất.

Làm khu vực đại môn bị kéo ra thì luôn luôn thủ vệ môn hộ hai tên Ma lân Võ Sĩ, nhất thời liền bị dọa đến hồn phi phách tán!

"Lão Lý, người nhanh đi thông tri chúa công đi. Chuyện còn lại, ta đi làm!" Một vị Ma lân Võ Sĩ nói với chiến hữu.

"Lão Trương, cẩn thận!" Chiến hữu biết Lúc này không thể nói nhảm, hắn trịnh trọng nói bốn chữ về sau, liền hướng về chỗ sâu nhanh chóng chạy đi.

Lão Trương thấy đối phương đi, hắn cũng tranh thủ thời gian thừa dịp địch nhân không có tấn công vào tới trước, hướng về một chỗ Ân Môn xông tới.

"Chúa công ——! Việc lớn không tốt ——! Địch nhân đã tấn công vào tới rồi ——!" Ngô Không cùng lòng hỏi thăm vừa mới chuẩn bị lên tới lễ Dương kho thì Lão Lý liền hơi thở dồn dập chạy tới, la lớn.

Ngô Không nghe được tin tức này về sau, đầu ông một chút, hơi kém liền từ trên thang lầu mặt, một đầu mới ngã xuống.

"Hỏi thăm ——! Người chơi để lọt rồi ——! Hiện tại, nhưng làm sao bây giờ à ——!" Ngô Không Lúc này đã gấp, đều nhanh muốn khóc lên.

Lòng hỏi thăm không nhúc nhích đứng tại trên bậc thang, gấp nhứ này, luôn luôn không nói một lời đau khổ tự hỏi.

"Ai ——! Chúa công, người trước cùng mọi người lên đi. Chuyện còn lại, toàn bộ Đò liền giao cho ta tốt. Người kiểm, hắn cảm sao?" Lòng hỏi thăm bình tĩnh đối với Lão Lý hỏi.

"Trong tay hắn!" Lão Lý giản lược nói tóm tắt nói ra.

"Vậy thì tốt, người Bồi chúa công lên đi. Sau mười phút, người liền cho hắn tín hiệu. Chúa công, người cứ yên tâm tốt. Lý mịch... , hắn đây là muốn tìm đường chết à! Lên đi." Lòng hỏi thăm nghiêng rằng nghiêng lợi sau khi nói xong, liền chậm rãi hướng về thông đạo chỗ sâu, bình tĩnh đi qua.

"Hỏi... ! Ai ——!" Ngô Không dĩ nhiên mình bạch lòng hỏi thăm phương pháp, hắn bắt đắc dĩ sau khi thở dài, quay người liền đi lại nặng nề hướng về mặt đất đi đến.

Sau năm phút, vô số Võ Sĩ, xuất hiện tại lòng hỏi thăm phía trước ngàn mét chỗ.

"Các người bây giờ đi về, còn có một đường sinh cơ ——. Nếu như lại đi lời nói, các người liền hẳn phải chết không nghi ngờ ——. Muốn mạng sống lời nói, các người liền mau trốn a ——." Lòng hỏi thăm đứng tại một mảnh bóng râm bên trong, đối với phía trước địch nhân, bình tĩnh lớn tiếng khuyên nhủ.

"Giết ——!" Đáng tiếc là, không có bất kỳ một người võ sĩ nào, sẽ biết sợ cái này gây yếu mưu sĩ, bọn họ làm việc nghĩa không chùn bước, biến hướng lòng hỏi thăm xông lại.

"Ai ——! Đã các người tự tìm đường chết, đây cũng là trách không được ta." Lòng hỏi thăm thấp giọng sau khi nói xong, liền đuổi ra một đầu ngón tay, nhẹ nhàng điểm ở bên cạnh cơ quan phía trên, đón lấy, hắn liền từ cho xoay người lại, theo u ám thông đạo, hướng về lễ Dương kho phương hướng chậm rãi phiêu nhiên đi xa.

Theo cơ quan mở ra, lòng hỏi thăm cùng vị quốc Võ Sĩ ở giữa, sắp tới dài ngàn mét thông đạo, rầm rầm trong nháy mắt liền đổ sụp hạ xuống.

Chỉ lần này, mấy ngàn tên chạy nhanh nhất Võ Sĩ, trực tiếp liền bị chôn sống tại toà này, khủng bố tử vong thông đạo phía dưới!

Nhìn thấy thông đạo đổ sụp, còn lại mấy chục vạn Võ Sĩ, toàn bộ Đò khóc lớn tiếng hô hào, tranh nhau chen lấn không muốn sống, hướng về cùng Sơn phương hướng lối ra, điên cuồng bỏ chạy.

Đáng tiếc là, ngay tại vị quốc các võ sĩ, đã có thể xa xa trông thấy lối ra thời điểm, trốn ở cùng Sơn trong rừng rậm Lão Trương, bất thành lĩnh nhìn thấy bên cạnh hồng sắc đoàn kiếm, trong nháy mắt liền biến thành một cái hỏa cầu.

Nhìn trước mắt hòa cầu, Lão Trương lập tức loan cung cài tên, đối treo lơ lửng giữa trời dưới thành phương cơ quan, một tiễn liền bắn nhanh tới.

Đón lấy, toàn bộ treo lơ lửng giữa trời thành trong nháy mắt liền tứ phân ngũ liệt ra, rầm rầm, ầm ầm liền nện vào trên mặt đất, trong nháy mắt, trận trụ sở dưới đất cửa vào, cho chôn cái cực kỳ chặt chẽ.

Trình Diệu nay mang theo còn sót lại hơn hai trăm tên giáo phong Võ Sĩ, trên không trung ngậy ngốc nhìn dưới mặt đất.

Lý mịch ngửa mặt lên trời phun ra một ngụm lớn máu tươi về sau, liền một đầu ngã trên mặt đất không rõ sống chết.

tôi om trong thông đạo, rờn rã 30 vạn đại vị để quốc tinh nhuệ nhất Võ Sĩ, toàn bộ Đô bị vây ở nơi đây, chỉ có thể... , tươi sống chờ chết.

Tựa như lông hồng nói tới, bất kỳ cái gì sự tình, chỉ có thể tìm đúng phương pháp, Thực đều sẽ rất có thể giải quyết.

Dù là chính là, chỉ bằng Tiểu Tiểu một đầu ngón tay, liền có thể trận một cái Cường Đại Đế Quốc cho, nhất đao mất mạng.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7:: Đại thế đã Akira

Ăn cơm buổi trưa thời điểm, một tên Ma lân Võ Sĩ vội vàng hấp tấp xông vào phủ thành chủ. Ω sản văn mạng vạn vạn vạn. Lie vạnen. Cc

"Khởi bẩm chúa công, quân sư, Lý mịch tự mình dẫn 3 5 vạn đại quân, đã đến hai cây số bên ngoài, mười phút đồng hồ về sau liền sẽ đến dưới thành!" Ma lân Võ Sĩ vội vàng hấp tấp hô.

Ngô Không cảm chén hương về trên bàn một đặt, đằng một chút liền nhảy dựng lên, đón lấy, hần gấp lông hồng sắc ý uống chút rượu, một bộ không quan trọng bộ dáng, hần liền quét quét chính mình cái ghế về sau, hơi vừa cười vừa nói.

"Ha ha, vừa mới trên ghế có chỉ Tiểu Trùng, thật đáng ghét, nó cắn ta một chút. Cái thời tiết mắc toi này, tại sao có thể có Tiểu Trùng đâu? Thật là kỳ quái." Nói xong, Ngô Không liền giống như cái không có chuyện người một dạng, lại bắt đầu ăn uống thả cửa đứng lên.

Lông hồng sắc ngửa đầu uống rượu xong chung bên trong mỹ tửu về sau, hần a rồi a rồi miệng, vẫn chưa thỏa mãn nói ra: "Hảo tửu à, thật sự là hảo tửu à! Cái này trước kia thành chủ, tám thành là cái Tửu Quý, tuy nhiên đến là tiện nghi ta. Các người đi trận sở hữu thành môn, Đô mở ra đi." Lông hồng sắc sau khi nói xong, liền chậm rãi kẹp Khẩu đồ ăn bắt đầu ăn.

"Há, ta cái này trở lại truyền... , cái gì ——! Quân sư, người, người... ?" Ma lân Võ Sĩ rất muốn hỏi hỏi, lông hồng sắc đến có phải hay không uống say, đây là muốn chơi như thế à?

"Người người người, người cái gì người? Còn không nhanh đi trận thành môn mở ra, cái này gọi không thành kế! Thật tốt học tập lấy một chút mà đi." Ngô Không rất hả hê, đối với Võ Sĩ ra lệnh.

Kinh lịch trải qua đêm qua sự tình về sau, Ngô Không đã đối với lông hồng sắc, hoàn toàn tâm phục khẩu phục, cho nên, chỉ cần lông hồng sắc không hoảng, vậy hần đã cảm thấy, hết thảy Đô không là vấn đề.

"Chúa công, không thành kế, là cái gì kế à? Ngài có thể cho ta giảng một chút không?" Ma lân Võ Sĩ sau khi đi, lông hồng sắc hiếu kỳ đối với Ngô Không hỏi.

Ngô Không chỉ ngây ngốc nhìn xem lông hồng sắc, hần lập tức liền bị đối phương cho hỏi được, chẳng lẽ nói, lông hồng sắc chơi không phải không thành kế sao?

Nhưng mà, Ngô Không trang bức công phu nhất lưu, hần mặt không đỏ hơi thở không gấp nói ra: "Không thành kế à, cũng là chúng ta loại tình huống này. Bình tuy nhiên một cái đều không có, nhưng là đâu, lại cố ý làm ra một bộ, không quan trọng bộ dáng. Lời như vậy, địch nhân liền không dám tùy ý công thành. Ta vì là kẻ sách này đặt tên xưng, cũng không tệ lắm phải không?" Ngô Không phi thường nói khoác mà không biết ngượng ngùng lác nói.

Lông hồng sắc cúi đầu trầm tư sau một lúc lâu, hần lúc này mới ngẩng đầu lên, mỉm cười nói với Ngô Không: "Chúa công lên cái tên này, đúng là mười phần chuẩn xác. Bất quá, ta mở cửa thành ra dụng ý, lại cũng không thành kế là vừa vận tương phản. Sử dụng không thành kế, nhất định phải hai phe địch ta, biết tất cả lẫn nhau tình huống, dạng này, mới có thể sử dụng kế này. Nếu không lời nói, cửu tử nhất sinh!" Hần sau khi uống một hớp rượu, nói

tiếp nói.

"Sử dụng không thành kế, Thực cũng là ngã bài, ép buộc đối phương tránh cho lưỡng bại câu thương, chỉ có thể rút đi. Cho nên kế này quan trọng, cũng là một cái ép chữ. Ta hiện tại khai thành, lại không phải muốn bức bách Lý mịch rút đi, ta cũng bức bách không. Ta khai thành, chỉ là muốn nói cho hắn biết, ta căn bản cũng không sợ hắn Lý mịch. Ta là muốn cho hắn suy nghĩ thật kỹ, đến có đánh hay không một trận. Cho nên, ta Thực là một cái khuyên chữ." Lòng hời sầm mỉm cười hướng về Ngô Không giảng giải.

Cái gì ép à, khuyên à, toàn bộ Đồ giống như chuyện hoang đường một dạng, Ngô Không căn bản là một câu cũng không có nghe hiểu, nhưng là đâu, hắn lại một mặt về tán thưởng, đối với lòng hời sầm nói ra: "Thì ra là thế, vẫn là người muốn so sánh sâu à. Hời sầm, ta năng lượng có người trợ giúp, thật sự là quá may mắn a, cảm ơn người." Ngô Không phi thường chân thành giảng đạo.

Nhà mình chúa công, tuy nhiên có chút sĩ diện, bình thường không có chuyện liền thích thổi cái Ngưu, giảng cái khoác lác, nhưng là, nhân phẩm đây chính là rất có cam đoan, Tuyệt sẽ không làm qua Cầu rút Ván sự tình, hơn nữa còn phi thường hào sảng, cái kia cho hỗ trợ, đây tuyệt đối là Liên Mi đầu cũng sẽ không nhủ một cái, vẫn cứ toàn lực ủng hộ.

Chỉ bằng hai điểm này, chúa công trên thân hắn khuyết điểm, lòng hời sầm đương nhiên liền, hoàn toàn làm như không thấy á.

"Chúa công nói quá lời, ta chỉ là làm ta cái kia làm sự tình mà thôi, quên không cái gì. Chúa công, hời sầm muốn hỏi ngài một vấn đề, được không?" Lòng hời sầm nghiêm túc hướng về Ngô Không hỏi.

"Ha-Ha... , vậy thì có cái gì không được, người liền cứ hỏi tốt." Ngô Không cười ha ha lấy đáp.

"Chúa công, ta một hồi muốn đi vị doanh một chuyến. Vì phòng ngừa Lý mịch trở mặt không quen biết, ta muốn cho ngài cùng đi với ta. Cho nên, ta muốn hỏi ngài một chút, từ vị trong doanh toàn thân trở ra nắm chắc, ngài lớn bao nhiêu đâu?" Lòng hời sầm giảng một cái to gan lớn mật ý nghĩ về sau, phi thường nghiêm túc hướng về Ngô Không hỏi.

"Mười phần chắc chín! Hời sầm người cứ yên tâm tốt, trong trăm vạn quân, ta Tương bắt đối phương sở hữu Vũ Tướng! Là sở hữu! Như lấy đồ trong túi có thể!" Khó được tại lòng hời sầm trước mặt khoe khoang một chút, Ngô Không hào khí vượt mây lớn tiếng giảng đạo.

Lòng hời sầm gặp Ngô Không xác thực không có ở giảng khoác lác, hắn nhất thời liền mọc ra một đại khẩu khí.

"Tức đề cho như thế lời nói, chúa công, một hồi sau khi cơm nước xong, hai ta liền đi Lý mịch quân doanh đi nó một lần. Quyền đương tiêu thực, như thế nào?" Lòng hời sầm mỉm cười nói với Ngô Không.

"Độ khó cao động tác, ta thích! Đến, hời sầm, hai ta đi một cái." Ngô Không vui tươi hơn hờ, liền giờ lên trong tay chén rượu.

Hai người bọn họ tại lê Dương kho bên trong vui vẻ uống rượu dùng bữa, có thể vị trong doanh tình huống, liền tới hoàn toàn tương phản.

"Cái gì! Người nói lê Dương kho Tứ Môn mở ra, trên tường thành chỉ có mấy trăm tên Vô Sĩ? Chúa công đại hi à! Đối phương đã bị Quân Ta uy thế hù ngã, bọn họ đây là muốn khai thành đầu hàng à!" Một mảnh Sầu Vãn Thâm Đạm trung quân đại tướng, vương đồ? ? Vui mừng hơn hờ nói chuyện hoang đường.

"Đồ? ? , người hãy thành thật ngồi chỗ ấy nghỉ ngơi một chút đi. Im miệng! Hiểu chưa! Người ta đối mặt ta 70 vạn đại quân tiến công, Đồ không sợ chút nào. Trong tay bàn tay, liền diệt ta ròng rã 30 vạn đại quân. Hiện tại, người cho rằng đối phương, chẳng lẽ ngược lại sẽ Phạ chúng ta sao! Ra ngoài, người đi ra ngoài cho ta ——!" Lý mịch nằm nghiêng tại trên ghế dài, nổi giận đối với vương đồ? ? Quát.

Không có vương đồ? ? Tình báo, sự tình khả năng, cũng sẽ không triển khai đến bây giờ cấp độ.

Nếu như biến thành người khác lời nói, Lý mịch đã sớm đem đối phương chém thành hơn tám trăm khối, vương đồ? ? Sợ dĩ còn có thể sống đến bây giờ, một là bởi vì hắn xác thực cũng là cái Trung Nghĩa người, đối với Lý mịch vẫn luôn là trung thành tuyệt đối, hai là bởi vì hắn là Lý mịch học sinh, tuy nhiên vương đồ? ? Học là rồi tinh rồi mù, nhưng làm lão sư, lại làm sao có khả năng sẽ thương tổn tới mình đồ đệ đâu?

Đương nhiên, nhìn thấy hắn khó chịu, để cho hắn lập tức rút đi, đó cũng là thiên kinh địa nghĩa sự tình.

"Ai... , không nên thân đồ vật! Ai ——! ... , diệu nay, người cảm thấy đối phương là ai người đâu?" Cho tới bây giờ, Lý mịch ngay cả địch nhân thân phận đều không có làm rõ ràng, đây chính là hắn lớn nhất cảm thấy xấu hổ địa phương.

"Trừ Lý Đường bên ngoài, bề tôi, thực sự là nghĩ không ra đến, còn có thể là ai." Trình Diệu nay thành thành thật thật đối với Lý mịch đáp.

Hắn đáp án, giống như Lý mịch tâm lý đáp án, vừa vặn không mưu mà hợp.

Lý mịch cũng cảm thấy, trừ nhân tài đồng đức Lý Đường bên ngoài, hắn là không còn thế lực nào, năng lượng có lợi hại như vậy mưu sĩ.

Với lại trọng yếu nhất một điểm chính là, vị quốc nếu như diệt vong về sau, thiên hạ thế lực nào đạt được chỗ tốt lớn nhất?

Không tính vị quốc diệt vong về sau, những Vô Chủ đó Danh Thần hân tướng, cũng không tính vị quốc bỏ lỡ Đại Phiến Thổ Địa, vị quốc diệt vong về sau, đạt được tốt đẹp nhất nơi thế lực, không phải là vương sĩ hướng cũng không phải đại kiếm đến càng không phải là Vương Bác, mà chính là Hùng Bá U Châu, nhìn thềm thường thiên hạ —— Lý Đường!

Dù là cũng là vương sĩ hường, đậu kiểm đến, trận toàn bộ vị quốc thổ, cho chia đều; dù là vương sĩ hường, đậu kiểm đến, trận toàn bộ vị quốc nhân mới, cũng chia đều; dù là vị quốc diệt vong về sau, Lý Đường tại Thổ Địa cùng nhân tài, hai phương diện này, toàn bộ đều là chẳng được gì.

Vị quốc diệt đi về sau, đạt được tốt đẹp nhất nơi thế lực, y nguyên vẫn là Lý Đường! Đồng thời tuyệt đối không có cái thứ hai!

Vị quốc bị diệt mất, chuyện này bản thân, chính là lão thiên ban cho Lý Đường, vô thượng chỗ tốt!

Với lại loại này chỗ tốt, là hấn bất kỳ thế lực nào, cũng không có cách nào hưởng dụng.

Đây là chỉ có Lý Đường, cái này nhất phương thế lực, mới có thể độc nhất vô nhị hưởng dụng tuyệt thế thịnh yển!

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8:: Còn sống chết đi

Lý Đường, Lý vị, Tiêu Lương, cái này ba nhà thế lực cường đại, liền giống với là ba vị cường tráng khôi ngô Đại Lực Sĩ, mà còn lại những cái kia to to nhỏ nhỏ thế lực đâu?

Bọn họ mạo xưng lượng, tối đa cũng bất quá chỉ là một chút, nhỏ gầy suy nhược học sinh cấp ba thôi, với lại có rất nhiều, thậm chí cũng còn không có lên tới Cao Trung, chỉ là chút càng thêm nhỏ yếu Sơ Trung Học Sinh mà thôi. Ω vạn vạn vạn. Lie vanden. Cc

Vị quốc nếu như bị diệt, như vậy hấn lưu lại này phân phong phú di sản, mặc kệ cuối cùng tiện nghi người nào, chỉ cần phần này di sản không bị Tiêu tiên kế thừa, đối với Lý Đường tới nói, Thực căn bản chính là không quan trọng.

Học sinh cấp ba kế thừa vị quốc di sản, tất nhiên sẽ đạt được trưởng thành.

Nhưng là, dù là cho dù là không tính, tiêu hóa di sản sử dụng thời gian, học sinh cấp ba sau cùng có thể trưởng thành trình độ, cũng nhiều lắm là bất quá chỉ là, từ một cái nhỏ gầy suy nhược học sinh cấp ba, trưởng thành là một cái, hơi cường đại một chút Đại Học Sinh thôi, hơn nữa còn không phải thể dục chuyên nghiệp.

Một người sinh viên đại học, giống như một cái Đại Lực Sĩ đơn đầu, Lý bách diệu, Lý mịch, từ là cát, Bình Nguyên Chân, Trình Diệu nay, Vương Tuấn rộng rãi, Ngụy chính..., chờ một chút những này Muru Thần Trí Tướng, bọn họ sẽ mua người nào thắng?

Nếu như nhìn không ra kết quả cuối cùng, phỏng đoán không ra vị quốc diệt vong về sau, toàn bộ thiên hạ chư hầu vị trí biến hóa, nhìn không ra tại toàn bộ phương bắc, Lý Đường đã không có đối thủ!

Như vậy bọn họ những người này, lại cùng những cái kia nhìn không ra kết quả phổ thông Muru Thần, còn có cái gì bản chất khác nhau sao?

Vương sĩ hường, đậu kiểm đến, Vương Bác, thậm chí là Chu rực rỡ, lại hoặc là đừng người nào, tại vị quốc bị diệt về sau, có thể có được, chỉ bất quá chỉ là một chút Thổ Địa, lương thảo, tiền tài, nhân tài a.

Mà Lý Đường, lão thiên gia đưa cho hấn nhưng là —— giang sơn!

Tiêu Tiên Thân tại phương nam, chung quanh cũng khắp nơi đều là địch nhân, với lại Đại Lương Quốc quyền lực khủng, cũng có được vô cùng trí mạng trọng đại thiếu hụt, cho nên, hấn Thực đã có thể sớm bị loại.

Đương nhiên, hiện tại đại vị để quốc còn không có bị diệt đâu, tuy nhiên tồn thất binh mã phi thường thâm trọng, nhưng là, đối với còn có 70 vạn binh mã Lý mịch tới nói, tựa hồ, giống như, hấn là, còn có cơ hội, có thể lại tự cứu một chút.

"Khởi bẩm chúa công, ngoài doanh trại có hai người, tự xưng là từ lê Dương kho mà đến. Bọn họ nói, muốn gặp mặt chúa công." Thân vệ do do dự dự hướng về Lý mịch bẩm báo nói.

Lý mịch nghe xong lời này về sau, đăng lập tức, liền từ trên ghế dài trong nháy mắt liền nhảy dựng lên.

"Người tới! Vì là trăm mặc giáp, tam quân bày trận! Trăm muốn đích thân, đi ra ngoài nghênh đón ——!" Lý mịch thần sắc ngưng trọng lớn tiếng ra lệnh.

Ngô Không đứng tại Đại Doanh cửa ra vào, nhìn xem bên trong từng đội từng đội Võ Sĩ đi đi lại lại chạy, hần nhất thời liền khẩn trương hướng về lòng hỏi thăm hỏi: "Hỏi thăm, Lý mịch đây là muốn chuẩn bị động thủ sao?"

Lông hỏi thăm bình tĩnh nhìn xem trong doanh khẩn trương tình huống, hần mỉm cười đáp: "Chúa công, Lý mịch dù sao cũng là hoàng đế nha. Không lay động cái hạ mã uy đi ra, thật tốt biểu hiện một chút uy phong mình, hần lại thế nào có ý tốt đi ra đâu? Không có chuyện, trang bức mà thôi." Ngẫm lại về sau, hần lại tiếp theo dặn dò.

"Chúa công, lập tức ủy khuất ngài. Lần này giống như Lý mịch đàm phán, là vô cùng vô cùng chuyện trọng yếu, quan hệ đến toàn bộ thiên hạ tương lai xu thế! Ngài, từ đó cắt ra bắt đầu, nhất định phải giả dạng làm là học trò ta. Ngài, có thể tuyệt đối không nên nói một chữ à! Chúa công, chuyện rất quan trọng, xin ngài cần phải thông cảm!" Lông hỏi thăm cực nghiêm túc hướng về chúa công khẩn cầu.

"Aba, Aba, Aba, Aba." Ngô Không nghiêm túc gật gật đầu về sau, liền ngay cả ngay cả khoát tay chỉ Khẩu, ra hiệu chính mình nói không ra lời, từ đó cắt ra bắt đầu cũng là một cái Người cảm.

Rất nhanh, Lý mịch mang theo hơn mười vị Vũ Tướng, thân mang một thân kim quang lập lòe Bảo Giáp, tại mấy vạn tên Võ Sĩ mặt không biểu tình đường hẻm nhìn soi mói, không vội không chậm, không nhanh không chậm, mỉm cười hướng về Ngô Không hai người đi tới.

Lý mịch ngang ưỡn ngực nhìn xem lông hỏi thăm, híp mắt không nhúc nhích không đồng nhất Ngón.

Lông hỏi thăm mỉm cười, cũng không kiêu ngạo không tự ti nhìn xem Lý mịch, cũng không nhúc nhích không đồng nhất Ngón.

"Khách quý doanh môn, trăm, thật sự là không thắng hoan hỉ à! Hai vị khách quý, mời vào bên trong." Lý mịch ánh mắt băng lãnh, trên mặt mang ấm áp nụ cười, hòa khí nói ra.

Lông hỏi thăm còn không có động đâu, Ngô Không lại trực tiếp liền giơ chân lên, không có nửa phần về sợ hãi, ưỡn lấy bụng, Long Hành Hồ Bộ liền hướng đi Dịch Doanh!

Hần cái này thuần túy cũng là thói quen mà thôi, tuyệt đối chỉ là bản năng phản ứng thôi, thế nhưng là, Ngô Không cái này nhất động, tất cả mọi người ánh mắt, liền toàn bộ đều tập trung vào trên người hần.

Trong nháy mắt, Ngô Không liền mình bạch chính mình sai lầm, đón lấy, hần tại tất cả mọi người nhìn chăm chú phía dưới bất thành linh quay đầu, đối lông hỏi thăm nắm tay bãi xuống về sau, liền thần sắc bất biến tiếp tục hướng phía trước đi đến.

Lông hỏi thăm lúc đầu Đồ trận chính mình trái tim, đã cho xách cổ họng, thế nhưng là, hần vừa nhìn thấy Ngô Không khoát tay về sau, liền lập tức trận tâm, một lần nữa cho an ổn buông ra, sau đó mỉm cười, chờ đợi lấy Ngô Không bước kế tiếp hành động.

Ngô Không tại Lý mịch chung quanh, đông ngó ngó, tây nhìn xem, giả trang ra một bộ cẩn thận kiểm tra, Trung Tâm hộ chủ bộ dáng, sau đó, hần lúc này mới trở lại lông hỏi thăm bên cạnh, làm bộ nghiêm túc gật gật đầu.

"Bệ hạ xin chớ chê bai, hiện tại dù sao cũng là Phi Thường Thời Kỳ. Ta cái này gốc đồ đệ nha, cũng liền khó tránh khỏi là có chút, không phóng khoáng. Bệ hạ có thể tự mình tới chỗ này, ta lông hỏi thăm thật sự là cảm thấy, vạn phần vinh hạnh." Lông hỏi thăm cố ý sờ sờ Ngô Không đầu về sau, nói xong, liền rất có lễ phép hướng về Lý mịch cúi đầu cúi đầu.

Lý mịch lại từ từ tế tế, xem cái kia Tiểu Mập Mập một hồi về sau, hần liền mỉm cười đối với lông hỏi thăm nói ra: "Tiên sinh nói quá lời, lấy tiên sinh thân phận tài cán, trăm lại có thể, không tự mình đi ra ngoài nghênh đón đâu? Tiên sinh, mời vào bên trong."

Thế là, Ngô Không hai người, liền tại Lý mịch và mấy chục tên vị Quân Tướng dẫn cùng đi phía dưới, trên đường đi thần sắc tự nhiên, đi vào trung quân đại trường.

Mọi người vừa mới ngồi xuống, lông hỏi thăm liền đi thẳng vào vấn đề giảng đạo: "Bệ hạ, ta lần này tới đến Quý Quân tại đây, không vì cái gì khác. Lê Dương kho phía tây sở hữu Thổ Địa, từ nay về sau, ta Mao mỗ người bắt tài, liền thay bệ hạ thay mặt quản lý."

Ngô Không kinh nghi nhìn xem lông hỏi thăm, hần thật sự là nghĩ mãi mà không rõ, lông hỏi thăm vì sao muốn phía tây Thổ Địa đâu? Chẳng lẽ không phải hần là, muốn mặt phía nam Thổ Địa, mới đúng không?

Hiện tại toàn bộ vị quốc tình thế, lông hỏi thăm nhìn ra, mà Lý mịch đâu, tự nhiên cũng là lòng dạ biết rõ.

Hiện tại vị việc lớn quốc gia một loại gì dạng tình thế, Lý mịch cho rằng, mình bây giờ đã đến, cửu tử nhất sinh thời điểm then chốt, bất quá, nếu như chính mình nỗ lực một chút lời nói, cũng chưa chắc thì sẽ không thể thay đổi căn khôn, Phong Vân Tái Khởi.

Lông hỏi thăm đâu, hần lại rõ ràng biết, vị quốc hiện tại đã là tuyệt đối chết chắc, Lý mịch căn bản là, đã không có bất cứ cơ hội nào, căn bản là, đã là vô lực hồi thiên.

Hai người bọn họ sở dĩ sẽ sinh ra hơi có khác biệt cái nhìn, quan trọng ngay tại ở một tòa thành, cái kia chính là, Lúc này đã không còn thuộc về Lý mịch, mà chính hần lại nửa chút không biết —— là kho!

Vị quốc trước kia có trăm vạn đại quân, chia thủ đông nam tây bắc tứ phương trăm thành lời nói, mỗi một cái phương hướng Tổng Binh Lực, cũng là hai mươi lăm vạn.

Cái này hai mươi lăm vạn đại quân, lại phân đến tứ phương mấy chục toà trọng yếu thành trì, lúc này mới có thể Sứ vị quốc gởi cao không lo, cùng chung quanh liên nhau thế lực, bảo trì lại một cái vì diệu thăng bằng.

Sự cân bằng này, có thể là vị quốc chấn nhiếp lắng giềng, nhưng cũng khiến cho hấn chính mình, tuyệt đối không thể hành động thiếu suy nghĩ.

Đây chính là Lý mịch, vì sao không dám mạo hiểm Nam Chinh, trọng yếu nhất một trong những nguyên nhân.

Hiện tại thế nào, sự cân bằng này, cũng đã theo cùng Sơn nhất chiến, vị quốc nghiêm trọng tổn binh hao tướng, thương cân động cốt về sau, bị hoàn toàn cho đánh vỡ!

Vị quốc trước kia cũng đã là trên dưới bất hòa, nhân tâm không đủ, mỗi người Đô đang đánh lấy chính mình tính toán nhỏ nhất, nếu như Lý mịch giờ này khác này, dám để cho dưới tay mình các tướng lĩnh, hiện tại liền đi chia thủ tứ phương lời nói, vậy hấn liền cùng Đào Hàm chôn chính mình, căn bản là không có có nửa chút khác nhau.

Tứ phương tất cả hai mươi lăm vạn binh mã, cũng liền chặt chẽ là miễn cưỡng duy trì cái thăng bằng mà thôi, nếu như Lúc này phân binh lời nói, vị quốc còn có thể trấn được chính mình chung quanh, những cái kia như lang như hổ hàng xóm sao?

Lý mịch biết là trấn không được, mà dưới tay hấn tướng lĩnh đâu? Làm Trần Thủ Nhất Phương đại tướng, chẳng lẽ còn sẽ không rõ đạo lý này?

Cho nên, nếu như những cái kia như lang như hổ hàng xóm giết tới thì vị quốc những cái kia đã có Nhị Tâm thủ thành tướng lĩnh, lại sẽ làm ra cái dạng gì sáng suốt lựa chọn đâu?

Lý mịch chính mình hoàn toàn có thể tưởng tượng đến, làm chính mình biên cảnh khói lửa nổi lên bốn phía thời điểm, loại lính đó bại như núi đổ, đàn sói chia thịt hổ bao la hùng vĩ cảnh tượng.

Hấn như thế tuyệt đỉnh thông minh bá chủ, đương nhiên là tuyệt đối không thể lại phân binh.

Lý mịch hiện tại duy nhất tự cứu cơ hội, cũng là tập trung chính mình sở hữu binh lực, trận chính mình nắm ngón tay gắt gao nắm chặt.

Sau đó, tới một con sói, liền đánh cho tàn phế một con sói; tới một con chó, liền đánh chết một con chó, hấn chỉ có trận chung quanh Ác Lân đánh đau nhức, đánh Phạ, nói như vậy, hấn mới có một tia yếu ớt sinh cơ.

Thế nhưng là, nếu như hấn đầu này vô cùng uy mãnh lão hổ, nếu là ngay cả một chút thực vật đều không có, đi theo Lý mịch xuất sinh nhập tử những binh lính kia, chẳng lẽ vẫn như cũ sẽ không màng sống chết, thẳng tiến không lùi, cho hấn bán mạng sao?

La Thương Thành, chính là Lý mịch cùng hấn một tay tạo dựng lên đại vị đế quốc, giờ này khác này, cực kỳ cực kỳ... Trọng yếu —— Mệnh Môn!

Bi ai chính là, Lý mịch thẳng đến lúc này giờ phút này, đều như cũ cũng không biết.

Hấn, Thực đã là một cái, còn sống người chết.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9:: Nghịch thiên cải mệnh

Lông hồi sâm sẫm dĩ dám muốn lê Dương kho phía tây Thổ Địa, không phải là hấn điên, cũng không phải hấn nói sai, càng không phải là hấn muốn mê hoặc Lý mịch, để cho hấn cho là mình là Lý Đường người, thậm chí, liền ngay cả vị quốc sở hữu Thổ Địa cùng tất cả mọi người mới, hấn cũng may mắn, đều không có để vào trong mắt!

Hấn sở dĩ hướng về Lý mịch muốn Thổ Địa, cuối cùng con mắt, Thực cho tới bây giờ đều chưa từng thay đổi, cái kia chính là, nhất định phải trận vị quốc cho hoàn toàn cạo chết!

Đại tuệ hiện tại ưu thế lớn nhất, chính là giống như Lý mịch làm hàng xóm, Tiêu tiên không giành được trong miệng khối kia cấp đại thịt mỡ, đại tuệ, nhưng là có thể nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trăng. Vạn vạnΔ vạn.Lie vạnen. Cc

Nếu như Đại Tùy có thể tại Nam Bình Lâm đời Kureinai, liền hợp Phùng ngang, Tiêu tiên, vì chính mình xây xong một cái vũng như Bàn Thạch hậu

phương hoàn cảnh về sau, bước kế tiếp, Đại Tùy muốn hướng về nơi nào tiến công?

Phía tây bắc cũng là Lý Đường, biết đánh nhau hay không? Có đáng đánh hay không? Có đáng giá hay không đánh? Đương nhiên là không thể đánh.

Phía đông là đại hải, đánh không, cho nên đi, duy nhất chính xác chính là mặt phía bắc.

Lông hỏi sâm hiện tại làm ra sự tình, Thực vẫn luôn là vì là hướng bắc tiến công, làm một cái hoàn mỹ cửa hàng công tác a.

Xử lý Lý mịch đầu này Đại Lão Hồ, còn lại những phương bắc đó đàn sói, Lý Đường hoàn toàn không để tại mắt Trung, chẳng lẽ lông hỏi sâm phía sau đại tuệ, liền đem những phương bắc đó đàn sói, cho để ở trong mắt sao?

Không cần chờ đến đồ Phúc Uy cùng Tinh Gia Thi, dẫn đầu lấy mấy chục vạn đại quân Bắc Thương, bởi vì hai cái trọng đại ngoài ý muốn xuất hiện, giờ này khắc này, lông hỏi sâm Thực đã hoàn toàn có được, quét ngang toàn bộ Bắc Phung Chư Hầu thực lực tuyệt đối!

La Thương Thành bên trong có bao nhiêu đại quân? Hai mươi vạn, cùng phía dưới núi bị nhốt bao nhiêu đại quân? Ba mươi vạn, nương tựa theo 5 mươi vạn đại quân, lại thêm thiên hạ vô địch tướng lĩnh, cùng thiên hạ âm hiểm nhất Đại Mưu Sĩ, lại mang lên mấy cái tuyệt đối ngu bức tiểu đệ Vũ Tướng,

Vương sĩ hướng, đậu kiếm đến, Vương Bác..., chờ một chút Bắc Phung Chư Hầu, cái nào phối làm lông hỏi sâm cùng Ngô Không đối thủ?

Lông hỏi sâm sở dĩ luôn luôn ẩn mà không, không đi thu phục dưới mặt đất ba mươi vạn người, chỉ là bởi vì, hấn cảm thấy hiện tại còn chưa đến thời điểm, cũng hoàn toàn không cần thiết mà thôi.

Vì là trận chính mình đại thế cho chứa đầy, nuôi hổ gây họa thả ra Lý mịch đi xung phong, đương nhiên cũng là một cái tính giả cao hơn lớn nhất lựa chọn.

Làm Bắc Phung Chư Hầu tự giết lẫn nhau đến sau cùng thời điểm, lại dùng 5 mươi vạn đại quân, lấy thái bên trên áp đỉnh tư thế thu thập Tàn Cục, chẳng phải là có lời nhiều không?

Làm đại tuệ tại phương bắc quét khỏi thời điểm, Lý Đường còn dám nói mình, đã là thiên hạ vô địch, nhất định Thiên Mệnh Sở Quy sao?

Cho nên, làm đại vị để quốc bị diệt một khắc này bắt đầu, thiên mệnh liền không còn là Lý Đường độc đại, Hoành Tảo Thiên Quân như quyền tịch, nhất định sẽ Nhất Thống Giang Sơn.

Từ một khắc này bắt đầu, hoàn toàn mới thiên hạ đại thế, liền đã bị lông hỏi sâm cho một lần nữa cái thành, Song Hùng đối lập, đồ vật tranh phong, người chết ta sống, càng tàn khốc hơn, hoàn toàn mới đối chọi tranh bá hình thức!

Loại này giờ này khắc này, chỉ có lông hỏi sâm một người mới biết hoàn toàn mới đại thế, đối với toàn bộ đại tuệ chiến lược bố cục, sẽ sinh ra bao lớn ảnh hưởng? Đây căn bản chính là tính quyết định ảnh hưởng to lớn!

Thử nghĩ một chút, làm Lý Đường vẫn còn ở bởi vì vị quốc diệt vong, mà vui mừng khôn xiết, bắt đầu làm Xuân Thu Đại Mộng thời điểm, lông hỏi sâm đột nhiên liền quét ngang toàn bộ phương bắc, Sở đại tuệ nhảy lên trở thành thiên hạ thế lực tối cường.

Lý Đường Mãn Triều Văn Võ, đến lúc đó lại là cái biểu tình gì?

Thậm chí lại độc một chút, nếu như lông hỏi sâm trận chính mình nguy trang thành, một cái mới quét khỏi mầm hạt đậu chư hầu, sau đó lập tức hướng về Lý Đường cúi Xưng Thần, tiếp theo vì là Lý Đường xuất sinh nhập tử, đem hấn chung quanh sở hữu Tiểu Chư Hầu tất cả đều nuốt mất, sau cùng lại lặc mình biến hoá, mỉm cười nói với Lý Đường một câu: "Thực, ta vẫn luôn là nằm."

Lý Đường Mãn Triều Văn Võ, đến lúc đó có khóc hay không chết trong nhà cầu?

Đương nhiên, đây đều là tương đối xa xôi sự tình, lập tức, lông hỏi sâm muốn nhiệm vụ, chính là muốn trận Lý mịch, Tiên cho hổ chết lại nói.

Làm sao vững hồ đâu? Cái kia chính là đòi hấn phía tây Thổ Địa.

"Mao tiên sinh, người ý là, từ nay về sau, chúng ta hai nhà chính là người một nhà. Người từ đó cắt ra bắt đầu, chính là ta đại vị thần tử, vì ta Lý mịch thủ vệ toàn bộ là Dương kho phía tây, đúng không? Mao tiên sinh, nếu như người nếu là thật tâm thần phục với ta lời nói, ta hiện tại liền có thể nói cho người biết, không có nửa điểm mà vấn đề!"

Lý mịch đại khí bàng bạc sau khi nói xong, liền hơi hơi ngẩng đầu, ánh mắt như điện nhìn chăm chăm, lông hỏi sâm

Một đôi mắt.

"Ai... , đáng tiếc à, nếu như người ta sớm một chút gặp nhau lời nói. Ta khả năng, thật sự đối với người thần phục. Bất quá, hiện tại nha... , không nói đến ta đã gặp được Minh Chủ, chỉ bằng người bây giờ tình cảnh. Ta lại làm sao có khả năng, sẽ hướng về một cái Vong Quốc Chi Quân, cúi Xưng Thần đâu?" Lông hỏi sâm cúi đầu né nhanh qua, Lý mịch áp bách tính ánh mắt về sau, liền trong lòng mình cảm khái mãi thôi thâm nghĩ.

"Bệ hạ, lấy ngài giờ này khắc này tình huống. Lúc này thêm một cái minh hữu, vì là ngài đa phần gánh một cái địch nhân, chẳng lẽ không phải sự tình tốt sao? Chờ đợi ngài ổn định phía đông về sau, hai người chúng ta lại phân thắng bại. Dạng này, há không so ngài hiện tại Bốn bề thọ địch, bấp bênh tình cảnh, muốn tốt nhiều không?" Lông hỏi sâm biểu lộ vô cùng Trần Khản, đối với Lý mịch lừa gạt nói.

Hắn lờn này có hay không đã động Lý mịch? Đúng là trận Lý mịch cho đã động.

Lý mịch làm ra, không phân thủ tứ phương sau khi quyết định, Thực liền đã chẳng khác gì là, lấy Thổ Địa đòi thời gian, cố tìm đường sống trong chỗ chết.

Lê Dương kho phía tây Thổ Địa, Lý mịch chính mình Thực đã? o từ bỏ rơi, hắn hiện tại liền đợi đến vương sĩ hướng công tới về sau, giống như đối phương đánh một trận quyết chiến.

Lông hỏi sâm mặc dù là sư tử mở rộng miệng, cùng hắn muốn lê Dương kho phía tây Thổ Địa, nhưng cái này Thực là đối Lý mịch rất có chỗ tốt sự tình.

Nếu như Lý mịch đồng ý lông hỏi sâm yêu cầu, vậy hắn liền có thể tọa sơn quan hổ đấu, lông hỏi sâm muốn có được vùng đất kia, đương nhiên là muốn giống như vương sĩ đột kích đầu rơi máu chảy.

Cho nên, thực sự Lý mịch tâm lý, là đã đồng ý lông hỏi sâm yêu cầu.

Bất quá, đối với Lý mịch có chỗ tốt điều kiện tiên quyết là, lông hỏi sâm thật sự là muốn phía tây Thổ Địa, nguyện ý vì vùng đất kia, giống như vương sĩ hướng đầu đến mới được.

Còn có một chút chính là, lông hỏi sâm nhất định phải có cái thế lực này, năng lượng giống như vương sĩ hướng đầu cái lưỡng bại câu thương.

Lông hỏi sâm thật muốn vùng đất kia sao? Dù sao Lý mịch cảm thấy, hắn là thật muốn.

Bằng không lời nói, lông hỏi sâm tại sao phải cam mao kỳ hiểm, chỉ đem một cái Tiểu Mập Mập, liền dám đến đến chính mình Đại Doanh, nhất định phải giống như chính mình tiến hành đàm phán đâu?

Tóm lại, Lý mịch cảm thấy lông hỏi sâm đến đây, cũng là hướng hắn biểu thị thành ý, cho nên, hắn cảm thấy lông hỏi sâm tuy nhiên đáng giận, lại nhất định không có lừa gạt mình.

"Ha ha ha... , Mao tiên sinh, ta thật sự là quá đề cao ngươi! Ngươi vậy mà lại ngốc đến, đến chỗ của ta nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của? Đừng nói hiện tại, cái kia thanh hỏa còn không có bốc cháy đâu? Ta cho ngươi biết, liền xem như cái kia thanh hỏa thiêu đứng lên, ta Lý mịch lại đem nó một lần nữa dập tắt, đó cũng là, dễ như trở bàn tay sự tình!" Thôi xong nguیر bức về sau, Lý mịch sát khí đằng đằng hướng về lông hỏi sâm hỏi.

"Ngược lại là ngươi, nương tựa theo một chút bất nhập lưu thủ đoạn, hại ta Tam mươi vạn đại quân táng thân Vu cùng chân núi. Ngươi cảm thấy, ta Lý mịch sẽ bỏ qua cho ngươi sao?" Lý mịch giảng đạo nơi đây, hắn biểu lộ, giống như là sau một khắc, liền muốn trực tiếp giết chết Ngô Không hai người giống như, một bộ hung thần ác sát bộ dáng.

Lông hỏi sâm kéo lại Ngô Không Thủ về sau, mỉm cười đối với Lý mịch nói ra: "Bệ hạ, chúng ta đánh cuộc tốt. Ta lông hỏi sâm ngay ở chỗ này, không nhúc nhích đợi ngài ba ngày. Ngài nếu như có thể nhất cử đánh hạ lê Dương kho lời nói, từ nay về sau, ta lông hỏi sâm, liền đối với ngài cúi Xưng Thần!"

Hắn hiện học hiện mại, đối với Lý mịch sử xuất, từ Ngô Không nơi đó học được —— Không Thành Chi Kế!

Lý mịch đánh lê Dương kho chỗ tốt lớn, vẫn là không đánh lê Dương kho chỗ tốt đại?

Đáp án này, Lý mịch lòng dạ biết rõ, lông hỏi sâm cũng là lòng dạ biết rõ, chỉ có tại loại này, song phương tất cả đều Akira tình huống phía dưới, lông hỏi sâm mới dám giống như Lý mịch đùa nghịch, tú nhất trận không thành kẻ.

Nếu không lời nói, Lý mịch nếu là thật bắt hắn cho ở lại chỗ này, lại sẽ như thế nào? Thế nào cũng không được tốt lắm, lưu hắn cũng liền lưu, Lý mịch căn bản cũng không sẽ có bất luận cái gì tổn thất.

Thay lời khác giảng, đánh hụt thành lại sẽ như thế nào? Giống nhau là chiến thắng, đánh cũng liền đánh, tí xíu tổn thất cũng sẽ không có.

Nói trắng ra, nếu như vền vẹn chỉ bằng một tòa Không Thành lời nói, là căn bản liền dọa không được đối thủ, đương nhiên, nếu như đối thủ thật sự là rồi tính rồi mù lời nói, nói không chừng thật đúng là năng lượng hù một cái, nhưng là, tất nhiên đối thủ mức độ như thế Thứ, chẳng lẽ còn có thể đem ngươi bức đến từ bầy Không Thành sao?

Cho nên, Lý mịch là sẽ không lưu lông hỏi sâm, cũng chính bởi vì vậy, lông hỏi sâm cũng là bắt lấy điểm này, hắn chính là muốn ép buộc Lý mịch, hiện tại nhất định phải bề ngoài một cái hình dáng đi ra.

Có đánh hay không, có đồng ý hay không ta yêu cầu, giờ này khắc này, ngươi nhất định phải cho ta một cái, minh xác dặn dò!

Không thành kế nhất có thú địa phương, cũng ngay ở chỗ này, rõ ràng là một cái yếu gài tới cực điểm tất bại tuyên thủ, lại dám hiện ngang lăm lăm, không chút khách khí, một chút mặt mũi cũng không cho, trực tiếp liền chỉ trọng tài cái mũi chửi ầm lên, cái này chẳng phải là thú vị cũng sao?

Đương nhiên, không thành kế cũng là tuyệt đối khó khăn nhất dụng kế sách, hơi quên sai, cho dù là một chút xíu đối thủ tâm lý, cuối cùng kết cục, cũng tất nhiên là lấy yếu gài tuyên thủ, bị trọng tài cho thanh ra bên ngoài sân, mà tuyên bố trận đấu kết thúc.

Cái này kể dù sao cũng là lông hỏi sâm Sử, mà Lý mịch đâu, hắn chỉ bắt quá chi là một cái, thông minh bị động ứng đối người a.

Cả hai đến là ai mức độ cao, cái này chẳng lẽ không phải một kiện, rất rõ ràng sự tình sao?

Rõ ràng như vậy sự tình, chẳng lẽ còn có tất yếu, lại tranh luận tiếp sao?

Lý mịch cố nhiên là lợi hại cũng, nhưng hẳn cùng lòng hỏi sâu so sánh, vậy thì kém, xa xa cũng không chỉ là bảy tám cái đẳng cấp.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11:: Ai cũng không ngờ

"Mao tiên sinh nói giỡn, ta đại vị đế quốc từ trước đến nay cũng là đường đường chính chính. Sản văn mạng vạn vạnΔ vạn. Lie vạnen. Cc lật lọng, phía sau ra tay sự tình, chúng ta đương nhiên là không biết làm! Ngài hiện tại đánh cái này cuộc dụng ý, chỉ sợ... , chỉ là muốn phô trương thanh thế a? Mao tiên sinh, ta nói đúng sao?" Trình Diệu nay trên mặt ý cười nhìn xem lòng hỏi sâu, đối chọi gay gắt hướng về hẳn hỏi.

Lý mịch gặp Trình Diệu nay giúp hẳn giải vây, nhất thời liền buông lỏng một hơi đi ra, thế là, hẳn cũng bình tĩnh nhìn xem lòng hỏi sâu, muốn hiểu biết một chút, đối thủ là không đang hư trương thanh thế.

"Phô trương thanh thế? Ha ha ha ha... , vị tướng quân này, ta hiện tại liền quay về lê Dương kho tọa trấn, ngài công tới thử một chút, chẳng phải toàn bộ hiểu chưa? Ta cho người biết một câu lời nói thật đi, ta hiện tại, cũng là đang hư trương thanh thế. Ngài, dám thả ta trở về sao?" Lòng hỏi sâu mỉm cười đối với Trình Diệu nay nói ra.

"Thả người trở lại? Lý mịch Đồ không muốn cùng người đánh, con mẹ nó chứ làm thế nào có thể thò đầu ra? Người bây giờ xéo đi chẳng phải xong sao? Cắt nhường quốc thổ loại chuyện này, Lý mịch chẳng lẽ thông gia gặp nhau Khẩu thừa nhận sao? Loại chuyện này hẳn làm sao lại, mở miệng à! Tất cả mọi người lòng dạ biết rõ, không là tốt rồi sao?" Nghĩ đến đây, Trình Diệu nay

Phần nộ đứng dậy, đối với lòng hỏi sâu quát to.

"Hừ! Tốt một cái miệng lưỡi bén nhọn cuồng đồ ——! Ta người vẫn luôn đối với người lịch thiệp ba phần, thế nhưng là người vậy mà nhiều lần được một tác lại muốn tiến một thước! Muốn đánh thật sao? Nay tốt! Ta Lão Trình hôm nay liền không thèm đếm xỉa á! Người bây giờ liền lăn trở lại, ta cũng nói cho người biết, người ngay tại lê Dương kho Trung, cho ta chờ chết tốt ——! Tiền khách!" Trình Diệu nay rống xong sau, một chân liền đạp lên trước người bàn trà.

Lòng hỏi sâu quét mắt một vòng Lý mịch, gặp hẳn cũng là sát khí đằng đằng nhìn xem chính mình, lòng hỏi sâu nhất thời ngay tại trong lòng mừng như điên đứng lên, đón lấy, đứng dậy phần nộ hất lên ống tay áo, lòng hỏi sâu liền nét mặt đầy vẻ giận dữ bước nhanh đi ra Đại Doanh.

"Các người liền chờ chết đi ——! Ta cho người biết, Đại Ngốc cái! Hỏi sâu... , sự phụ thế nhưng là thiên hạ lợi hại nhất mưu sĩ! Chỉ bằng như người loại này cao lớn thô kệch giá áo túi cơm, hừ! Ta sớm muộn có một ngày, sẽ đem đầu người vạn hạ xuống, làm cái bô Sứ ——! Người cho ta nhớ rõ ràng á!" Ngô Không gặp lòng hỏi sâu lại bị khí đi, hẳn nhất thời liền lại cũng không nhịn được, nhảy dựng lên liền giúp dưới tay mình ra mặt, hung hăng liền đem Trình Diệu nay cho thổng mạ một phen.

Đối với Lúc này còn bị mơ mơ màng màng Ngô Không, Trình Diệu nay đương nhiên là sẽ không, cùng hẳn so đo, thế là, hẳn vui tươi hơn hờ nói với Ngô Không: "Tiểu tử, sự phụ người là rất có một chút quý mị thủ đoạn, nhưng là đâu, chắc chắn chắc, hẳn cái này dạy đồ đệ mức độ sao? Ai... , không nói cũng được. Ta nhìn người như thế có loại, còn cùng người thật đúng mắt. Như vậy đi, người về sau liền cùng ta lăn lộn đi, ta bảo kê người." Trình Diệu nay phi thường nói khoác mà không biết ngược, muốn nhận Ngô Không làm tiểu đệ.

"Người bảo bọc ta đúng không? Đại Cá Tử, ta hôm nay liền đem lời nói cho đặt xuống chỗ này. Ngày sau người nếu là đường cùng người lạ thời điểm, chỉ cần người tìm đến ta, đồng thời cho ta xuyên một lần giày. Ta nha... , liền sẽ suy tính một chút, có thu hay không người dạng ngu xuẩn, coi ta còn đồ!" Ngô Không nổi giận đối với Trình Diệu nay quát.

"Ha ha ha... , tiểu tử, người có gan! Ta hiện tại càng coi trọng người, cút ngay." Trình Diệu nay mỉm cười, đối với Ngô Không khoát khoát tay.

Lòng hỏi sâu mới ra đại trường về sau, liền nghe được Ngô Không tiếng mắng chửi, hẳn vạn phần khản trương trận Ngô Không hai người đối thoại, từ đầu nghe được đuôi về sau, lúc này mới cuối cùng mọc ra một cái đại khí.

Sau cùng, nét mặt đầy vẻ giận dữ quân thần hai người, lúc này mới cùng một chỗ phần nộ rời đi vị quân Đại Doanh.

"Vương bát đản, cũng dám trận chúng ta cho đuổi ra! Hỏi sâu, một hồi cái kia không nào tử đại ngu ngốc, người liền giao cho ta. Ta không phải đem

hắn, đánh thành đầu heo không thể!" Ngô Không vừa đi, vừa hướng lòng hỏi sâm phần nộ phần nản nói.

"Chúa công, người chỉ sợ là khó mà toại nguyện. Cái kia Lão Trình... , thật không đơn giản à. Hắn trận sợ địch e sợ chiến bêu danh, tất cả đều Bang Lý mệnh khiêng đến trên người mình. Cho nên, hắn là sẽ không tới."

Lông hỏi sâm chậm rãi đối với Ngô Không giảng đạo.

"A? Hắn là... Ý tứ này. Người cũng nhìn ra à? Ta đã nói rồi, ta đều có thể nhìn ra, người làm sao lại nhìn không ra đâu?" Ngô Không cũng tâm hồng vụng trộm xem lông hỏi sâm liếc một chút, gặp hắn không có hiện mình tại khoắc lác, hắn nhất thời liền mọc ra một đại khẩu khí.

Lông hỏi sâm đến có bao nhiêu lợi hại, Ngô Không hiện tại cũng sớm đã lòng dạ biết rõ, hắn sợ đi sẽ kinh thường tính tại lông hỏi sâm trước mặt khoắc lác, Thực chi là bởi vì hoảng sợ mà thôi.

Ngô Không sợ hãi lông hỏi sâm phát hiện mình Thực cũng không cũng thông minh, vì vậy mà xem thường hắn, từ đó rời hắn mà đi, rơi vào đường cùng, hắn cũng chỉ đành hết lần này đến lần khác, ở trước mặt đối phương luôn luôn vụng về, nỗ lực che dấu chính mình không đủ.

Lông hỏi sâm mình bạch Ngô Không làm như vậy nguyên nhân, mình bạch Ngô Không là cũng quan tâm chính mình, cũng chính là bởi vì điểm này, hắn không chỉ có không ghét Ngô Không lừa mình dối người che giấu, ngược lại, mỗi khi hắn nhìn thấy Ngô Không đang khoắc lác thì hắn đều sẽ cảm thấy một loại vô cùng an tâm.

Ngô Không loại này dần dần biểu hiện, tựa như câu cách ngôn kia giảng một dạng, có khi hầu ăn thiệt thòi mất mặt, vậy cũng chưa chắc không phải một loại may mắn khi đây.

"Chúa công, hiện tại Lý mệnh như là đã mắc lừa. Vậy chúng ta cũng liền có thể, an tâm rời đi lê Dương kho." Lông hỏi sâm mỉm cười nói với chúa công.

Lý mệnh thế nào liền bị lừa, Ngô Không căn bản là một chút cũng không hiểu, cái này Trung Nguyên bởi vì, nhưng là đâu, tất nhiên lông hỏi sâm nói Lý mệnh mắc lừa, này Lý mệnh liền tuyệt đối là mắc lừa á.

"Hỏi sâm, người quả nhiên là rất có bản sự, hù Lý mệnh đó là sừng sốt một chút, thật sự là chết cười ta rồi. Bước kế tiếp, chúng ta muốn đi đâu chút đấy?" Ngô Không hiếu kỳ đối với lông hỏi sâm hỏi.

"Lý mệnh coi là chúng ta sẽ ở phía tây, giống như vương sĩ hướng. Chu rục rờ liệu cái người chết ta sống. Hắn tự nhiên là có thể an tâm đối phó, từ phía đông mà đến đậu kiếm đến cùng Vương Bác. Hừ, hắn muốn tọa sơn quan hổ đấu, để cho chúng ta lưỡng bại câu thương. Ta đây, lại làm sao không muốn xem vừa ra, bốn Lang đấu hổ trò vui đâu? Cho nên, chúng ta cũng nên cùng mở đầu kích động lori, thật tốt trò chuyện chút." Lông hỏi sâm ánh mắt băng lãnh, nhàn nhạt giảng đạo.

Là người đều sẽ mắc sai lầm, lông hỏi sâm cũng không ngoại lệ, bởi vì hắn trên tay không có bất kỳ cái gì mạng lưới tình báo, hắn cũng làm như nhưng không có khả năng biết, Chu rục rờ đã là kéo dài hơi tàn, đậu kiếm đến cũng bị kéo tại Thâm Trạch.

Hắn muốn xem bốn Lang đấu hổ trò vui, đương nhiên là tuyệt đối không nhìn thấy.

Xế chiều hôm đó, lông hỏi sâm liền cùng Ngô Không cùng một chỗ, dẫn theo sở hữu Ma lân Vô Sĩ, cùng một chỗ hướng về la Thương Thành phương hướng chậm rãi bước đi.

"Bệ hạ! Lông hỏi sâm mang theo ba ngàn binh mã, đã rời đi lê Dương kho, Quân Ta hiện tại nếu như thừa cơ tiến công lời nói, tất có thể đại hoạch toàn thắng à! Bệ hạ, ngài liền tranh thủ thời gian hạ chỉ tiến công đi! Bệ hạ! Tận dụng thời cơ à!" Vương đồ? ? Lo lắng hô to, hướng về Lý mệnh đau khổ khuyên nhủ.

Lý mệnh nhìn xem Lúc này, giống như không đầu con ruồi học sinh, hắn ở trong lòng bất đắc dĩ thở dài, chậm rãi hỏi: "Đồ? ? , lê Dương kho nếu là Không Thành, người có thể hay không bằng vào một ngàn tinh binh, cầm xuống thành này đâu?"

"Bệ hạ xin yên tâm, không cần một ngàn tinh binh. Dù là cũng là một ngàn Tạp Binh, vua ta đồ? ? Cũng nhất định có thể vì là ngài cầm xuống thành này!" Vương đồ? ? Coi là Lý mệnh muốn hạ lệnh tiến công, liền lớn tiếng bảo đảm nói.

"Đồ? ? , lông hỏi sâm nếu là ở lê Dương kho bên trong, lưu lại cùng như núi chuẩn bị ở sau, lại hoặc là, hắn tại lê Dương kho bên trong có lưu trọng binh. Ta cho người 10 vạn tinh binh, người nhưng cầm dưới lê Dương kho sao?" Lý mệnh lại hỏi tiếp.

Nói đùa, Lý mệnh 30 vạn binh mã, Đồ bắt không được cùng Sơn trụ sở dưới đất, lê Dương kho phía dưới khắp nơi là cơ quan bẫy rập, vương đồ? ? Nếu là dẫn mười vạn người đi vào, này thuần túy cũng là không không chịu chết, hắn đương nhiên là sẽ không như thế ngốc.

Lý mệnh nhìn xem á khẩu không trả lời được học sinh, chậm rãi nói ra: "Lê Dương kho bên trong nếu như đã không phục binh, cũng không bẫy rập, như vậy, nó sớm muộn đều sẽ trở lại chúng ta trong tay, người cần gì phải ở đây, nóng lòng nhất thời đâu? Hiện nay, chúng ta đã là nguy cơ tứ phía, như giẫm trên băng mỏng. Lông hỏi sâm nếu không muốn giống như chúng ta khai chiến, ta cần gì phải cho mình Thụ một cái cường địch, Sử chính mình tình cảnh càng thêm gian nan đâu?"

"Bệ hạ, nếu như hắn là vương sĩ hướng người, vậy chúng ta chẳng phải là dẫn Sói vào Nhà sao? Người này âm hiểm xảo trá, bệ hạ, ngài không thể không phòng à!" Vương đồ? ? Lo lắng giảng đạo.

"Rất tốt! Đây mới là vấn đề mấu chốt. Bất quá, hấn không thể nào là vương sĩ hướng người. Hừ, nếu như vương sĩ hướng cũng xứng có được dạng này mưu sĩ, hấn lại có thể bị ta đánh làm buồn ngủ Cô Thành? Bất quá, chính như như lời người nói, đầu này Độc Lang, là nhất định phải thật tốt phòng một phòng. Người nói, như thế nào phòng đầu?" Lý mịch bình tĩnh nhìn xem vương đồ? ? , hướng về hấn khảo sát nói.

Vương đồ? ? Trầm tư hồi lâu sau, hấn nghiêm túc đáp: "Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ núp đằng sau, nếu như đường lang cùng ve làm bằng hữu. Như vậy, chúng ta liền đem bọn hấn cùng lúc làm sạch! Lão sư, ngài ý tứ ta minh bạch. Người không phải không giống như lông hồi sâm khai chiến, ngài chỉ là muốn trận chiến trường từ lè Dương Thương Thành, chuyển đến một chỗ khác phương. Lông hồi sâm trừ phi sẽ Vị Bắc Tiên Tri, nếu không lời nói, hấn nhất định không có khả năng sớm bố trí bầy rập!"

"Không tệ, hấn lần này nếu là có thể lần nữa bại ta... , a, ta liền thật sự là tâm phục khẩu phục á. Đồ? ? , người lập tức ra ngoài cho ta hiệu lệnh tam quân, toàn thể nhân mã lập tức lên đường! Chúng ta ngay tại Bắc Mang trên núi, lặng lẽ làm một cái Hoàng Oanh." Lý mịch mắt lộ ra hàn quang, nhân nhật giảng đạo.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11:: Nội bộ mâu thuẫn

"Thả ta ra ngoài ——! Thả ta ra ngoài ——! Bính Nguyên Chân, người cái bi ối vô sỉ cầu tặc ——! Người nhất định sẽ chết không yên lành ——! Bính Nguyên Chân, ... !" Bính Nguyên Chân phủ đệ trong địa lao, từ bên trong nhất trong phòng giam, không ngừng truyền ra, từng tiếng phẫn nộ gào thét. Sấn vắn mạng vắn vắn vắn.Lie vắnen. Cc

"Tần khùng, người ít tại chỗ này cùng ta giả trang cái gì Trung Liệt? Nhớ ngày đó, người trước sau từng theo hầu ba vị chúa công, tính cả địch nhượng lời nói cũng là bốn vị, Lý mịch chỉ là người vị thứ năm chúa công a. Tần khùng, người luôn mồm mắng ta Bính Nguyên Chân bi ối vô sỉ, làm cho ta không được an bình, thế nhưng là, chính người đâu? ——!" Bính Nguyên Chân phẫn nộ hướng về trong lao Tần khùng quát hỏi.

Tần khùng lúc đầu giống như ba người, chỉ là làm Quan đồng liêu phổ thông thượng hạ cấp quan hệ thôi, bọn họ chúa công cùng là Dương Thiên bỏ, cho nên, Tần khùng đầu địch nhượng chỉ là phản bội Dương Thiên bỏ một người mà thôi.

Nhưng là, Tần khùng lúc trước phản bội Dương Thiên bỏ, vậy cũng chỉ là bị buộc bắt đắc dĩ thôi, cũng không là chính hấn muốn phản bội.

Địch nhượng đâu? Tần khùng phải chăng phản bội địch nhượng đâu? Đồng dạng là không có.

Tần khùng cái thứ nhất chúa công, cũng là Lý mịch; Lý mịch muốn giết địch nhượng, Tần khùng nếu như không nghe Lý mịch, đây mới thực sự là phản bội!

Bính Nguyên Chân chính mình từ một cái Mệnh Quan Triều Đình, Tiên đầu địch nhượng, sau khi đầu Lý mịch, cho tới bây giờ lại đầu Ngô Không, tiền tiền hậu hậu đổi bốn nhiệm chúa công.

Nhân phẩm này, cũng thật sự là cận bã tới cực điểm.

Tần khùng bị hấn bày xuống Hồng Môn Yến bắt về sau, vẫn luôn là thế sống chết không hàng.

Bính Nguyên Chân loại này cực phẩm Kê đòi bại, gặp gỡ Tần khùng loại này Trung Nghĩa hào hán, hai người bọn hấn ở giữa, lại làm sao có khả năng sẽ, lẫn nhau nhìn đối phương cũng thuận mắt đâu?

Bất quá, hấn chương mắt Tần khùng không quan hệ, mở đầu kích động Iori lại xem Tần khùng, vậy đơn giản là thuận mắt vô cùng.

Kết quả là, mở đầu kích động Iori liền cho hấn nhiệm vụ thứ nhất, cái kia chính là nhất định phải trận Tần khùng chiêu hàng.

"Bính Nguyên Chân, ta khuyên người vẫn là chết cái ý niệm này đi. Ta Akira nói cho người biết tốt, dù là người chính là trận Thiên cho nói toạc cái lỗ thủng, ta Tần khùng, cũng thế sống chết không hàng! Người muốn hoàn thành người nhiệm vụ, làm người Xuân Thu Đại Mộng đi thôi ——! Ha ha ha ha... ." Tần khùng thoải mái đối với Bính Nguyên Chân lớn tiếng cuồng tiếu.

"Ta cũng nói thực cho người biết người tốt, ta liền cho tới bây giờ đều không nghĩ tới muốn chiêu hàng người. Ta Bính Nguyên Chân, chính là muốn đem người loại này Anh Hùng Hào Hán, nhốt tại cái này Âm Vô Thiên Nhật trong địa lao, để người đến già năm xưa đợi không đoạn hậu hồi hận, người giờ này khắc này, làm ra quyết định ngu xuẩn! Ha-Ha... , người hiểu chưa?" Bính Nguyên Chân cực kỳ đắc ý đối với Tần khùng lớn tiếng cuồng tiếu.

"Đại nhân ——! Ngài nhanh lên một chút lên, chúa công hiện tại đã đến đại sảnh ——! Ngươi nhanh lên mau à ——!" Một cái người hầu tại địa lao lối vào, đối với Bình Nguyên Chân lo lắng hô lớn.

Nghe xong lời này, Bình Nguyên Chân liền lập tức hướng về con thỏ, nhanh chóng hướng về lối ra chạy như điên đi qua.

Lên tới mặt đất về sau, Bình Nguyên Chân hưng phấn quả đắm mình, đối Giả Sơn dùng lực đập xuống, hắn nghiêng ngã nghiêng lợi niệm âm thanh Tần khùng tên về sau, hít sâu một đại khẩu khí, từ từ tế tể trận y phục nguyên một, liền ngang ưỡn ngực, không nhanh không chậm hướng về phòng khách đi đến.

Lúc này, Ngô Không ngồi tại đại sảnh chủ vị bên trái, lòng hỏi sâm ngồi tại đại sảnh chủ vị bên phải, hai người bọn họ phía dưới, ngồi chính là la Thương Thành đến khi thành chủ, Ma lân quân đoàn trưởng —— mở đầu kích động Iori.

Bình Nguyên Chân đi vào phòng khách về sau, hướng về chủ vị nhìn lên, hắn nhất thời liền chấn kinh ngốc một chút.

Rất nhanh, hắn liền đi mau hai bước đi vào Ngô Không trước người, cung cung kính kính đối với Ngô Không xoay người chấp tay, lớn tiếng bái nói: "Thuộc hạ Bình Nguyên Chân, bái kiến chúa công ——!"

"Ngồi trước đi." Ngô Không cũng sẽ không nói những cái kia, thu mua nhân tâm lời hay, hắn tất nhiên giống như Bình Nguyên Chân không quen, liền cũng liền không có gì dễ nói.

Bình Nguyên Chân ngồi xuống về sau, liền lập tức hiện Lúc này trong sảnh không khí quý quái.

"Bình huynh hiểu rõ đại nghĩa, chủ động nhường ra la kho chức thành chủ, ta lòng hỏi sâm đối với ngài, thật sự là cảm thấy vạn phần kính nể. Bình huynh, phương bác nếu có thể thuận lợi bình định. Ngươi, làm giành công!" Lòng hỏi sâm mỉm cười đối với Bình Nguyên Chân nói ra.

Ngô Không tất nhiên cái gì Đồ không nói, này lòng hỏi sâm cũng chỉ có thể giúp hắn nói, nếu không lời nói, Bình Nguyên Chân lại làm sao có khả năng sẽ, hoàn toàn an tâm đâu?

Không đợi Bình Nguyên Chân đứng dậy khách khí, mở đầu kích động Iori Lúc này rốt cục lại cũng không nhịn được, hắn đằng một chút liền đứng dậy, đối với lòng hỏi sâm phần nộ hét lớn.

"Lòng hỏi sâm ——! Tiểu tử ngươi đến là có ý tứ gì? Từ ta vừa rồi tiến cái cửa này, ngươi liền lý Đồ không mang theo để ý đến ta! Lão tử tại toàn bộ phương bác xuất sinh nhập tử, chỉ bằng ba trăm Võ Sĩ, liền cảm xuống to như vậy la Thương Thành! Hắn Bình Nguyên Chân giành công đệ nhất? Lão tử không phục ——!" Mở đầu kích động Iori ba một chút, liền đem trên bàn trà chén trà, lập tức liền đưa xuống đất.

"Ngươi rống ai đây? Ta liền hỏi ngươi, ngươi rống ai đây ——! Không phục đúng không? Không phục ngươi liền xéo ngay cho ta ——! Quân sư nói chuyện, chính là ta nói chuyện! Hắn nói người nào giành công thứ nhất, người nào mẹ hắn liền giành công đệ nhất! Ngươi không phục, con mẹ nó chứ còn không phục đâu? ——! Quân sư mới là giành công đệ nhất ——!" Ngô Không đối với mở đầu kích động Iori rống xong sau, nắm lên trên bàn trà bát trà, liền hướng về mở đầu kích động Iori hưng phấn đập tới.

Mở đầu kích động Iori không nhúc nhích, mặc cho bát trà nện vào trên người mình, hắn siết chặt quyền đầu, cắn răng không một lời cảm tức nhìn Ngô Không, trên mặt tràn ngập không phục hai chữ.

"Mở đầu kích động Iori, ngươi từ đầu chúa công ngày đó bắt đầu, chính là người chờ xử tội. Lúc trước ta vì ngươi cầu tình thời điểm, liền đã nói rất rõ ràng. Ngươi tại toàn bộ phương bác hành động, chỉ bất quá chỉ là lấy mà thôi. Ngươi sai lầm không có trả hết nợ trước đó, ngươi, dựa vào cái gì dẫn công?" Lòng hỏi sâm bình tĩnh đối với mở đầu kích động Iori nói ra.

Hắn lời này nhìn như là rất có đạo lý, Thực tất cả đều là chuyện hoang đường mà thôi, nói trắng ra, lòng hỏi sâm cũng là xem mở đầu kích động Iori không vừa mắt a.

"Ta... , ta... , tốt ——! Lòng hỏi sâm, vậy ta liền hỏi một chút ngươi, lần này, ta ngay cả đốt vị quốc gần trăm thành trì, khả năng chống đỡ Thanh sai lầm? Ta lấy dưới la Thương Thành, khả năng chống đỡ Thanh sai lầm? Ngươi nếu là cho rằng những này, còn chống đỡ không rõ lời nói. Ta liền đem cánh tay này, lấy ra chống đỡ ——!" Mở đầu kích động Iori sau khi nói xong, xoát một chút liền rút ra đoản kiếm, chiếu vào chính mình cánh tay trái, liền hưng hăng cắt đứt xuống đi.

Lòng hỏi sâm tại võ lực phương diện, thuần túy cũng là phế thải, hắn là ngăn cản không mở đầu kích động Iori tự mình hại mình.

Bình Nguyên Chân đâu, hắn ngược lại là có năng lực ngăn cản, nhưng là, hắn vốn là rất hận mở đầu kích động Iori, với lại mở đầu kích động Iori dám cùng hắn tranh công, hắn lại làm sao có khả năng sẽ đi ngăn cản đâu?

Cho nên, Bình Nguyên Chân cố ý chậm một nhịp, thẳng đến mắt thấy, kiếm đã đâm vào cánh tay, hắn lúc này mới hướng về mở đầu kích động Iori lao nhanh đi qua.

Chốc lát ở giữa, toàn bộ Ma Giới thời gian liền tĩnh lại, Ngô Không hóa thành Bạch Viên về sau, nổi giận đùng đùng hướng về mở đầu kích động Iori chậm rãi đi tới.

Hắn đoạt lấy đoản kiếm về sau, liền đem đối phương trực tiếp liền cho đập bay ra ngoài, đón lấy, hắn ánh mắt phức tạp xem mở đầu kích động Iori liếc một chút về sau, liền cầm đoản kiếm tức giận ngồi trở lại vị trí của mình, sau đó, liền giải trừ chính mình hóa thân cùng năng lực.

Bính Nguyên Chấn gấp trước mặt mình mở đầu kích động Iori, đột nhiên liền biến mất, hấn lập tức liền chấn kinh giống nhìn thấy quỷ một dạng.

Mở đầu kích động Iori từ dưới đất bò dậy về sau, vừa nhìn chính mình Ma Bính bị Ngô Không cầm, hấn nhất thời liền ủy khuất, thương tâm cùng cực gào gào khóc lớn lên.

"Mở đầu kích động Iori, ngươi phụng ta làm người trước đó, làm ra những tội nghiệt đó, từ hôm nay bắt đầu, ta liền không lại cùng ngươi truy cứu. Nhưng là, ngươi hãy nghe cho kỹ, ta cho tới bây giờ Đồ không có nói qua cái gì, lập công chuộc tội loại hình sự tình. Ngươi về sau còn dám lạm sát kẻ vô tội lời nói, ngươi liền chính mình cảm thanh kiếm này, tự vận đi."

Nói xong, Ngô Không liền đem đoản kiếm, ném tới mở đầu kích động Iori trước mặt.

"Đúng, còn có chính là, ngươi nếu là thật có bản sự lời nói, về sau liền cố nào lập chút công lao tốt. Một cái Đại Nam Nhân, vì là này một ít phá sự, liền khí tự đoạn cánh tay. Hừ, ta hiện tại thật sự là, cũng chóng mặt ngươi. Ta nói xong, hỏi thăm, nói chính sự đi!" Ngô Không sinh khí đối với lông hỏi thăm ra lệnh.

Bính Nguyên Chấn gắt gao xem Ngô Không liếc một chút về sau, liền tranh thủ thời gian cúi đầu xuống, yên lặng ngồi trở lại vị trí của mình.

"Mời chúa công tha... ." Mở đầu kích động Iori bò sau khi thức dậy, không đợi hấn nói hết lời, Ngô Không liền không kiên nhẫn cắt ngang hấn.

"Ta không có rảnh nghe ngươi nói nhảm, trung thực ngồi chỗ ấy đi." Ngô Không sau khi nói xong, liền ra hiệu lông hỏi thăm bắt đầu tiến vào chính đề.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12:: Lông Bính tranh phong

"Khúc, kích động Iori, vương sĩ hướng bên kia, hiện tại tiến hành thế nào?" Lông hỏi thăm không nghĩ tới mở đầu kích động Iori sẽ dữ dần đến tận đây, đến mức hiện tại chúa công phần nộ, hấn ôn hòa hướng về mở đầu kích động Iori hỏi. Sấn vẫn mạng vụn vụn vụn.Lie vụn. Cc

"Hừ, không được tốt lắm!" Mở đầu kích động Iori bây giờ nhìn gặp lông hỏi thăm liền đến khí, hấn đương nhiên sẽ không thật tốt trả lời.

"Còn có hết hay không! Cái kia người nào, ngươi tới nói!" Ngô Không hung hăng vỗ bàn một cái, chỉ Bính Nguyên Chấn, liền để cho hấn đến trả lời.

Bính Nguyên Chấn tại đầu hàng về sau, liền hướng về mở đầu kích động Iori bên cạnh gõ chếch nghe, nghe qua tương lai chúa công tin tức, nhưng vấn đề là, mở đầu kích động Iori cũng chỉ bắt quá chỉ là cái người mới thôi, hấn trừ biết Ngô Không địa vị rất lớn, cấp có tiền, là triều đình cao quan bên ngoài, liền cái gì cũng không biết.

Ngô Không đến đầu lớn bao nhiêu, đến là có tiền đến trình độ gì, đến là làm cái gì cao quan, những này cụ thể tin tức, mở đầu kích động Iori toàn bộ đều là hoàn toàn không biết gì cả.

Cho nên, mỗi lần Bính Nguyên Chấn tới nghe ngóng thời điểm, hấn cũng chỉ đành giả trang ra một bộ cao thâm mặt trầm điều dạng, cũng may Bính Nguyên Chấn cái này tân người mới trước mặt, bảo trì lại chính mình một chút uy nghiêm.

Cái này, cũng chính là Bính Nguyên Chấn lần đầu gặp gỡ Ngô Không thời điểm, tại sao lại cảm thấy khiếp sợ như vậy nguyên nhân căn bản.

Tại Bính Nguyên Chấn tâm lý, hấn là trận Ngô Không tượng tượng thành một vị, hung thần ác sát, khí thế uy mãnh tướng quân, lại hoặc là mặt Từ Tâm hắc, âm hiểm xảo trá trí giả, cái này cực đoan hình tượng, nếu không lời nói, Ngô Không lại làm sao có khả năng sẽ thu phục, giống mở đầu kích động Iori loại này to gan lớn mật, thủ đoạn kinh người, cái thế cuồng đồ đâu?

Bất quá, Ngô Không thực tế hình tượng tương phản, đối với Bính Nguyên Chấn Sở tạo thành trùng kích, nhất định lớn đến có tính đột phá trình độ, đến mức, hấn thậm chí quyết định, mình tuyệt đối không thể giống như đám này Nhị Thế Tổ cộng thêm cuồng đồ, lại thêm bất nhập lưu mưu sĩ, loại này không tiền đồ tổ chức, pha trộn đến cùng một chỗ, để tránh mình tới sau cùng, chết cũng không biết là chết như thế nào.

Đơn giản giảng chính là, cái này thiên hạ hàng thứ nhất Kẻ đòi bại, hấn muốn phản!

Cũng may Ngô Không đón lấy liền tiếp hành vi, lập tức đem hấn cho chấn trụ, khiến cho hấn tạm thời từ bỏ, Tiên đầu vương sĩ hướng, lấy thêm la kho cùng la Dương hai thành, làm tán thân tư, cuối cùng đầu nhập vào Lý Đường ác độc vô sỉ kế hoạch.

Hiện tại Ngô Không để cho hấn Ngôn, hấn đầu, cũng đúng lúc muốn xưng một xưng, lòng hỏi sâu đến là có bao nhiêu cân lượng.

"Quân sư, vương sĩ hướng người này bên ngoài bao quát bên trong kị. Hấn tuy nhiên tại ngoài sáng bên trên, vẫn luôn cùng chúng ta có qua có lại, liên tục đàm phán, một bộ đối với chúng ta gia nhập, tựa như là vô cùng hoan nghênh bộ dáng. Nhưng là, tại bình quyền một vấn đề này bên trên, hấn lại căn bản cũng không làm ra, nửa chút nhượng bộ. Chúa công, sự tình khá là phiền toái." Bính Nguyên Chấn nhũu chặt lông mày nói với Ngô Không xong sau, liền đem chính mình ánh mắt, phóng tới lòng hỏi sâu trên thân, chờ đợi lấy đối phương phản ứng.

"Vương sĩ hướng, so chúng ta càng muốn hơn vị quốc diệt vong. Hấn hiện tại không cho bình quyền, chỉ là cố làm ra vẻ, hướng về chúng ta thăm dò a. Ta muốn cho la Dương Thành đốc toàn bộ lực lượng, Nguyên Chấn, người có cái gì điều kế sao?" Bính Nguyên Chấn muốn xưng lòng hỏi sâu cân lượng, lòng hỏi sâu đâu, cũng là đồng dạng dự định.

Hiện tại mọi người chơi thế nhưng là tranh thiên hạ trò chơi, nuôi một cái hữu danh vô thực giá áo túi com, này không chỉ có riêng chỉ là lãng phí lương thực mà thôi.

Một đạo mệnh lệnh truyền đạt mệnh lệnh về sau, tầm thường nếu như không có rất tốt hoàn thành nhiệm vụ, như vậy, chút điểm này vấn đề nhỏ dẫn dắt, khả năng này cũng là đầy bàn đều thua!

Cho nên, tại Quân Hùng Trục Lộc loạn thế bên trong, tuyển bạt nhân tài hà khắc trình độ, đó là muốn so Thời Kỳ Hòa Bình, tàn khốc nhiều hơn nhiều... , tình đến lúc đó bởi vì một cá nhân nguyên nhân, mà khiến cho ngàn ngàn vạn vạn người, cùng một chỗ đi theo hi sinh.

Cũng chính bởi vì vậy, lòng hỏi sâu là tất nhiên muốn hiểu biết một chút, Bính Nguyên Chấn đến có phải hay không, có thể chịu được đại dụng, chân tài thực học.

"Hừ! Người một cái vô danh chi bối, cũng đủ tư cách gọi ta cân lượng! Thật mẹ hấn là, không biết tự lượng sức mình!" Tức giận nghĩ đến đây về sau, Bính Nguyên Chấn khiêm tốn đáp: "Điều kế chưa nói tới, tất nhiên quân sư hỏi, ta liền tạm thời Tuồng một chút tốt. Vương sĩ hướng không tin chúng ta, vậy chúng ta liền lấy ra thành ý tốt. Chỉ cần chúng ta chủ động tập kích Lý mịch, vương sĩ vọt tới lúc, nhất định sẽ từ la Dương Thành bên trong đốc toàn bộ lực lượng!"

"Người này tuy có trí có dũng cảm, nhưng, ánh mắt quá ngắn, không có tác dụng lớn!" Lòng hỏi sâu nghe xong Bính Nguyên Chấn kể sách về sau, lập tức liền trong lòng, đối với hấn làm ra một cái đánh giá.

Bính Nguyên Chấn kể sách, Thực cũng là lấy tự thân vì là dây dẫn nổ, dẫn bạo toàn bộ vị quốc kế hoạch.

Hấn có ý cũng không nói đến cụ thể áp dụng trình tự, cũng là muốn nhìn một chút lòng hỏi sâu, đến có thể hay không nghĩ đến.

Thứ nhất, làm dây dẫn nổ; thứ hai, xem cục thế triển khai, lựa chọn là cùng vương sĩ hướng cùng một chỗ ngăn chặn Lý mịch, vẫn là lựa chọn bứt ra mà đi, Tọa Sơn Quan Hồ, lại hoặc là giống như vương sĩ hướng cùng một chỗ huyết chiến Lý mịch, nhất chiến liền đem Lý mịch giết chết; sau cùng, đánh lên vương sĩ hướng, cầm xuống la Dương Thành.

Bính Nguyên Chấn biết đậu kiểm đến, Chu rục rờ tới không, Vương Bác tuyệt đối không dám tới, cho nên, hấn mới có thể lựa chọn như thế cấp tiến kế sách, muốn mau sớm giết chết Lý mịch, tình đến lúc đó đêm dài lắm mộng.

Hấn nói kế sách này dụng ý, đã muốn kiểm tra lòng hỏi sâu, cũng là nghĩ thật tốt lộ một cái khuôn mặt, để cho Ngô Không nhìn xem bản sự của mình.

Nhưng là, hấn đầu này kế sách tính so sánh giá cả, Thực cũng chỉ là bình thường mà thôi, muốn diệt đi vị quốc nuốt mất la Dương, chỗ trả giá đắt, Thực căn bản cũng không dùng cao như vậy.

"Lý mịch hiện tại đã trúng ta mà tính, đi phòng ngự phía đông. Chỉ cần hấn giống như đậu kiểm đến, Vương Bác đối đầu, vương sĩ hướng là tất nhiên ngồi không yên. Cho nên ta ngược lại thật ra cảm thấy, chúng ta hiện tại chỉ cần lặng lẽ chờ đợi, liền có thể. Nguyên Chấn, người cho rằng như thế nào?" Lòng hỏi sâu nhân nhặt hướng về Bính Nguyên Chấn hỏi, này bằng với là phủ định đối phương kế hoạch.

"Như thế nào? Như mẹ người vì sao? Liền người tài nghệ này, người cũng xứng làm quân sư? Thật mẹ hấn cũng là chuyện tiếu lâm! Ngay cả ta kế hoạch trình tự cũng nhìn không ra, liền phủ định ta kế hoạch, người biết cái gì à!" Bính Nguyên Chấn tại lửa giận trong lòng Trung đốt mắng to về sau, liền kinh ngạc hướng về lòng hỏi sâu hỏi.

"Quân sư, người là như thế nào như vậy khẳng định, đậu kiểm đến, Vương Bác, Chu rục rờ, nhất định sẽ đến phương bắc tham chiến đâu?" Bính Nguyên Chấn hiện tại, liền đợi đến lòng hỏi sâu ra Đại Sư.

Hấn lời này, lập tức liền đem lòng hỏi sâu cho hỏi sững sờ, lòng hỏi sâu trong lòng tự nhủ: "Người đây không phải nói nhầm sao? Ta Đô vài thời gian dài như vậy cục, chẳng lẽ bọn họ sẽ không tới sao? Người coi mấy người bọn hấn, giống như người ngu xuẩn?" Cho nên, đối với loại vấn đề này, lòng hỏi sâu căn bản là lười nhác trả lời.

"Xin hỏi quân sư! Ngài, liền như vậy khẳng định. Đậu kiểm đến, Vương Bác, Chu rục rờ, nhất định sẽ đến phương bắc, tham chiến sao!" Bính Nguyên Chấn gấp lòng hỏi sâu á khẩu không trả lời được, hấn liền từng bước ép sát hướng về hấn hỏi.

Giờ này khắc này, vị quốc cục thế đã đạt tới một cái, mấu chốt nhất tiết điểm!

Nếu như Lúc này, dám lại cho thêm Lý mịch một chút giảm xóc thời gian, hẳn là tuyệt đối có năng lực, giải quyết hết nội bộ mâu thuẫn, điểm này, biết rõ Lý mịch thủ đoạn Bính Nguyên Chấn, là tin tưởng vững chắc không dời.

Chờ đợi Lý mịch giải quyết hết nội bộ mâu thuẫn về sau, hẳn bước kế tiếp sẽ làm thế nào, chẳng lẽ hẳn lại không biết, chính mình Mệnh Môn chỗ sao?

Nếu như Tần khung vẫn luôn không cho Lý mịch báo cáo, đến lúc đó, Lý mịch chẳng lẽ lại không biết, la Thương Thành đến sinh chuyện gì sao?

Cho nên, hiện tại nếu như không nắm chặt thời gian, chủ động xuất kích lời nói, la Thương Thành tất nhiên sẽ chịu đến, rờn rã 70 vạn đại quân Binh Lâm Thành Hạ.

Nói như vậy, bọn họ đám người này, đến lúc đó coi như thật là, chết không nơi táng thân.

"Người có hết hay không? Hỏi sâm nói làm sao bây giờ, vậy thì làm sao bây giờ! Người ít tại chỗ này mù quáng rồi, thành thành thật thật, ngồi chỗ ấy nghe đi." Ngộ Không đương nhiên là rất kiệt xuất lòng hỏi sâm, hẳn liền lập tức cũng không kiên nhẫn, trợn Bính Nguyên Chấn cho giáo huấn một hồi.

"Lông, lông hỏi sâm? Người... , người không phải là không biết đi! Đâu kiểm đến, Chu rục rờ hai người, là tuyệt đối tới không!" Mở đầu kích động Iori chần chừ nhìn xem lông hỏi sâm, hoảng sợ bất an hô lớn.

"Người nói cái gì ——! Đến sinh sự tình gì ——!" Lông hỏi sâm đằng một chút, liền từ trên ghế nhảy dựng lên, vô cùng lo lắng đối với mở đầu kích động Iori hỏi.

"Mau nói ——! Đến sinh sự tình gì ——!" Ngộ Không gấp lông hỏi sâm gấp, trong lòng của hẳn cũng liền đi theo, vô cùng mãnh liệt khẩn trương lên.

Thế là, tại Bính Nguyên Chấn thờ ơ lạnh nhạt phía dưới, mở đầu kích động Iori liền đem đầu kiểm đến giống như Chu rục rờ sự tình, rõ ràng rành mạch giảng một lần.

Nghe xong cái này hai đầu tin tức về sau, lông hỏi sâm liền nhú chặt lông mày, gấp trong lòng, bắt đầu thôi diễn tương lai cục thế triển khai.

"Chúa công, việc cấp bách, ta cho rằng... ." Không đợi Bính Nguyên Chấn dương dương đắc ý đem lời kể xong, Ngộ Không liền nổi giận đối với hẳn quát.

"Người câm miệng cho ta ——! Đừng quấy rầy hỏi sâm, suy nghĩ vấn đề ——!" Ngộ Không hiện tại thể nhưng là thật gấp.

"Hừ! Bá khí có thừa, nhưng là không nảo tử, cái kia chính là muốn chết! Không được, đám người này một chút tiền đồ đều không có, xem ra, ta nhất định phải sớm làm dự định." Bính Nguyên Chấn cái này vì tư lợi Kê đòi bại, thành thành thật thật ngồi trên ghế, bắt đầu ở tâm lý yên lặng, đối với trước kia cái kia vô si kế hoạch, không ngừng tiến hành hoàn thiện.

Lông hỏi sâm suy nghĩ kết thúc sau khi, ngừng đầu lần đầu tiên, liền thật sâu nhìn về phía Bính Nguyên Chấn, đón lấy, hẳn mỉm cười nói với Ngộ Không: "Chúa công, ngài không cần phải lo lắng. Ta vừa rồi lo lắng nguyên nhân, chẳng qua là bởi vì, ai ——! Lý mịch, hẳn lại muốn làm chết a ——! Ngài, hiểu chưa?" Nói xong, hẳn liền đối với Ngộ Không lộ ra một cái, người tính không bằng trời tính, vô cùng bất đắc dĩ cười khổ.

"A! Hẳn làm sao lại ngu ngốc như vậy đâu? Lại muốn muốn chết! Hỏi sâm, hẳn lúc này, là tuyệt đối xong đời a?" Ngộ Không hiểu kỳ đối với lông hỏi sâm hỏi.

"Chắc chắn thất bại! Nguyên Chấn huynh, người quả nhiên là Tài cao Bát Đấu, Học Phú Ngũ Xa! Ta lông hỏi sâm, chỉ bất quá chỉ là cái Dã Lộ Từ mà thôi. Cùng người so ra, ta thật sự là, ai... , mặc cảm cũng à! Ngài vừa rồi kế hoạch, đúng là tuyệt thế diệu kế! Chúng ta, liền theo người nói đến đi." Lông hỏi sâm hướng về Bính Nguyên Chấn cúi đầu cúi đầu về sau, cúi đầu, ánh mắt băng lãnh nhàn nhạt giảng đạo.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13 :: Cầu kết với nhau làm việc xấu

Đứng tại la Thương Thành đầu, nhìn xem bên ngoài dần dần chạy về phía Viễn Phương mấy trăm con khoái mã, Ngộ Không lo lắng đối với lông hỏi sâm hỏi: "Hỏi sâm, người... , vì sao cứ như vậy nhìn kỹ Bính Nguyên Chấn đâu? Ta luôn cảm thấy đi, ... , tên kia... , quên. Δ sẵn văn mạng vạn vạn vạn. ΔLie vạnen. Cc người cảm thấy, hẳn có thể thuyết phục vương sĩ hướng sao?" Ngộ Không Thực một chút cũng không coi trọng Bính Nguyên Chấn, hẳn không có gì lý do, cũng là không quá ưa thích đôi phương.

Lông hỏi sầm suy nghĩ một hồi về sau, vẫn là quyết định, Tiên cho Ngô Không đánh một chút dự phòng chăm cho thỏa đáng, tính chúa công đến lúc đó hiểu lầm chính mình.

"Chúa công, ta cảm thấy Bính Nguyên Chấn... , sẽ phản. Cái này thuần túy chính là ta phỏng đoán, ta không có tí xíu chứng cứ. Nhưng là... , ta muốn làm hấn. Ngài, đồng ý không?" Lông hỏi sầm nhìn xem chân trời phù vân, bình tĩnh hướng về Ngô Không hỏi.

Ngô Không ngay từ đầu nghe được hấn nói Bính Nguyên Chấn sẽ phản, cả kinh cái cảm đều muốn rơi mặt đất, sau đó nghe nói đây chỉ là hoài nghi, hấn nhất thời liền thờ phào, sau cùng, Ngô Không biết hấn quyết định thì đầu hấn ông một chút, toàn bộ da đầu đều muốn nổ.

"Ta... , không đồng ý. Chúng ta... , không có chứng cứ." Ngô Không mười phần gian nan, nói ra chính mình quyết định.

Hấn hiện tại đã khẩn trương, trái tim đều nhanh muốn ngừng, Ngô Không thật sự là quá sợ hãi, lông hỏi sầm sẽ bởi vì chính mình quyết định này, mà tức giận rời hấn mà đi.

Có lông hỏi sầm hỗ trợ, cùng không có lông hỏi sầm hỗ trợ, này hoàn toàn cũng là ngày đêm khác biệt hai khái niệm.

Có lông hỏi sầm ở bên cạnh, Ngô Không liền cơ hồ có thể cái gì vậy Đồ mặc kệ, cả ngày nhàn gọi là một cái thoải mái ngốc, với lại, có lông hỏi sầm ở bên cạnh, hấn liền sẽ cảm thấy vô cùng an tâm.

Nếu như lông hỏi sầm đi, thậm chí là đầu hàng địch, loại chuyện này, Ngô Không căn bản là Tưởng cũng không nguyện ý muốn, chớ nói chi là đi đổi mặt.

"Chúa công, ngươi cứ yên tâm tốt. Đời này kiếp này, ta cũng sẽ không phản bội ngươi, vứt bỏ ngươi mà đi. Nhưng là... , chúa công, có nhiều khi, một người thông minh làm chuyện xấu, là sẽ không lưu lại bất cứ chứng cứ gì. Đối mặt loại tình huống này, nếu như hậu quả quá nghiêm trọng lời nói, vậy cũng chỉ có thể, thà giết lầm ba ngàn, cũng không thể bỏ qua một cái. Đây chính là ngài, nhất định phải làm gian nan Quyết Trách! Ngài hiện tại, đồng ý không!" Lông hỏi sầm bất thành lĩnh cúi đầu nhìn xem Ngô Không, vô cùng nghiêm túc hướng về hấn hỏi.

Ngô Không chỉ ngây ngốc nhìn xem lông hỏi sầm, hấn thật sự là chịu không đối phương ánh mắt, liền cúi đầu xuống, nhỏ giọng hỏi: "Ngươi... , thật sẽ không bỏ ta mà đi sao?"

"Ai... ! Tuyệt đối sẽ không! A, đây chính là ta tuyên chúa công, cũng không biết là ta may mắn, vẫn là bất hạnh? Ha ha ha ha... , được rồi, ta liền để ngài đắc ý một cái đi. Ngài hiện tại, đồng ý không?" Lông hỏi sầm cười khò hướng về Ngô Không hỏi.

"Ta thế nhưng là chúa công à! Cho nên, ta có quyền không trả lời ngươi vấn đề! Không trả lời cũng là không trả lời, có bản lĩnh, ngươi liền đi tốt." Ngô Không dương dương đắc ý, hướng về lông hỏi sầm đắc ý nói.

"Ai ——! Ngài thật đúng là... . Quên, theo ngài đi. Bất quá, nếu muốn biết Bính Nguyên Chấn phản không có, Thực là rất đơn giản. Ta có thể Tiên nói với ngài tốt, người này nếu phản, ta là nhất định sẽ giết chết hấn." Lông hỏi sầm nghiêm túc đối với Ngô Không giảng đạo.

"Hỏi sầm, đã ngươi khẳng định như vậy, tiểu tử kia nhất định sẽ phản, ngươi làm gì còn giao cho hấn như thế... . Quên, ta liền không khảo nghiệm ngươi. Thực ngươi thế nào muốn, ta là nhất thanh nhị sở. Chuyện còn lại, chính ngươi nhìn xem xử lý đi. Trong thành này có cửa tiệm rất ngư bức, ta đi ăn bánh bao. Nếu như tiểu tử kia nói mát, ngươi đem hấn giao cho ta đi. Ngươi sẽ biết, ta đến là cái, cái dạng gì người." Ngô Không đưa lưng về phía lông hỏi sầm sau khi nói xong, liền lay động nhoáng một cái đi xuống thành tường.

"Thôi đi, nói giống như chính mình có bao nhiêu hung ác một dạng, thích khoác lác Tiểu Bàn chúa công." Lông hỏi sầm nhìn xem Ngô Không bóng lưng, nhỏ giọng mím cười nói.

Sau năm tiếng, Bính Nguyên Chấn một đoàn nhân mã đuổi tới la Dương Thành xuống.

Lúc này, vương sĩ hướng đã mang theo, toàn bộ la Dương Thành bên trong tai to mặt lớn cao quan, mặt mày hớn hở đứng ở cửa thành Khẩu , chờ đợi đã lâu rồi.

"Đây mới là chúa công bộ dáng đi! Thăng ngọc kia trướng Tiểu Phi tử, ngay cả cái chiếu hiền đãi sĩ cũng sẽ không, cũng xứng làm ta Bính Nguyên Chấn chúa công? Đi chết đi tốt! Bất quá, cái này vương sĩ hướng nếu có thể làm đến trước sau như một lời nói, cũng chưa chắc không phải một vị Minh Chủ, đáng tiếc à, cũng bất quá là ta, đã đặt chân a." Nghĩ đến đây về sau, Bính Nguyên Chấn mau xuống ngựa, vội vàng xoay người, cung cung kính kính hướng về vương sĩ hướng, Hành một cái đại lễ.

Vương sĩ hướng nhìn xem Bính Nguyên Chấn đại lễ, nhất thời liền sửng sốt một chút, đón lấy, hấn vội vàng bước nhanh tiến lên, một cái nắm chặt đối phương Thủ về sau, lại kích động lại vui vẻ lại kinh hoàng vội vàng nói.

"Nguyên Chấn! Vua ta sĩ hướng chờ ngươi, thế nhưng là thật khổ à! Ta tại cái này la Dương Thành Trung trông mong chăm nhỏ, trông mong mặt trăng, cả ngày liền khổ sở chờ đợi lấy, ngươi đi vào bên cạnh ta. Muốn hướng về ngươi thỉnh giáo cái này thiên hạ đại thế, muốn cùng ngươi cùng một chỗ thanh mai chữ tửu! Nguyên Chấn! Ngươi hôm nay xem như tới à! Ha ha ha ha... !" Sau khi nói xong, vương sĩ hướng liền thoải mái, thoải mái cười ha hả.

"Vương gia! Ngài... , ngài... , ngài quả thật là Minh Công à! Ta Bính Nguyên Chấn có tài đức gì, lại Sừ ngài như thế lao tâm phí thần? Vương gia! Nguyên Chấn hôm nay, cuối cùng có thể cùng ngài gặp nhau ở này, nhìn thấy thiên nhan! Nguyên Chấn thật sự là cảm thấy, thật sự là cảm thấy có phúc ba đời, không uổng công đời này à! Ô ô... ." Nói đến động tình chỗ, Bính Nguyên Chấn vậy mà nước mắt khóc ồ lên.

Chung quanh những cao quan này các tùy tùng, hôm nay xem như mở mang tầm mắt à!

Bính Nguyên Chấn tọa trấn la Thương Thành, trận nơi đó kinh doanh tựa như tường đồng vách sắt, như thể một đạo rãnh trời giống như, ngăn tại la Dương Thành phía đông, trọn vẹn để cho vương sĩ hướng tổn hao thời gian mấy năm, đều không thể Hướng Đông tiến công.

Hai người này nói là Sinh Tử Đại Dịch, vậy cũng là một chút không mang theo khuếch trương.

Nhưng còn bây giờ thì sao? Người nhìn hấn hai tốt, nhất định so thân huynh đệ còn muốn thân huynh đệ, so tri kỷ sao còn muốn biết chắc mình!

Cái gì mới gọi là Chính Đàn cao thủ, hai người này hoàn toàn không biết xấu hổ biểu hiện, vậy thì sống sờ sờ cho người chung quanh, dựng nên một cái rất tốt cộc tiêu.

Lại là một phen xuyt Hấn hỏi ầm, lẫn nhau tố tâm sự về sau, hai người bọn hấn người liền cũng gả dầu tay nắm, vừa nói vừa cười đi vào la Dương Thành Trung.

Một cái ăn mặc mộc mạc, mặt mũi tràn đầy cười ngây ngô đáng lùn thanh niên, vẫn đứng trong đám người, trận cái này ra trò vui từ đầu cho nhìn thấy đuôi, chờ đến đám người tất cả đều tản ra, hấn liền cười khúc khích hướng về la Thương Thành phương hướng, chậm rãi đi qua.

"Nguyên Chấn, người lần này tự mình đến đây đến la Dương, chắc hấn... , nhất định là mang đến cho ta một cái, thiên đại tin tức tốt a?" Vương sĩ hướng lui tất cả mọi người về sau, mỉm cười Tưởng Bính Nguyên Chấn hỏi.

Bính Nguyên Chấn gặp Lúc này trong đại sảnh đã không ai, hấn xoát một chút liền quỳ gối vương sĩ hướng trước mặt, chảy nước mắt khẩn trương lo lắng đối với vương sĩ hướng hô lớn: "Minh Công, Nguyên Chấn Lúc này, đã không còn sống lâu nữa! Xin ngài... , ngàn vạn phải cứu ta nhất mệnh a!" Hô xong về sau, hấn liền ghé vào vương sĩ hướng dưới chân, gào gào khóc lớn lên.

"Chỗ này mẹ hấn đều không người, người còn Trang cộng lòng mà à Trang! Cái này chết Nhị Ngũ Tử, thật mẹ hấn phiền phức!" Ở trong lòng sinh khí nghĩ đến đây về sau, vương sĩ hướng liền mau đem đôi phương cho diu dặt đứng lên, vô cùng lo lắng hướng về hấn hỏi.

"Nguyên Chấn, người đây là gặp được cái dạng gì phiền phức, đâu chỉ như thế à? Người cứ yên tâm tốt! Nhưng phạm là vua ta sĩ hướng làm được, ta tuyệt đối sẽ không nhú một cái lông mày! Làm phiền người, vua ta sĩ hướng, quản rồi ——!" Tất nhiên Bính Nguyên Chấn muốn chơi bộ này, này vương sĩ hướng, cũng chỉ đành bồi tiếp nàng cùng nhau chơi đùa.

Thế là, Bính Nguyên Chấn liền đem mở đầu kích động Iori như thế nào xông phủ, Lý mịch làm sao không tín nhiệm chính mình, bản thân hấn là như thế nào đang bị bức ép rơi vào đường cùng, hướng về Ngô Không đầu hàng toàn bộ quá trình, Đồ giống như vương sĩ hướng giảng cái, rõ ràng, rõ ràng.

Đón lấy, hấn lại đem Ngô Không làm sao không thành dụng cụ, lòng hỏi sầm như thế nào không mức độ, mở đầu kích động Iori như thế nào tàn bạo rất cay, Đại Tùy Triều là như thế nào không tiền đồ, cũng tất cả đều hướng về vương sĩ hướng thêm mắm thêm muối giảng một lần.

Sau cùng, Bính Nguyên Chấn lo lắng đối với vương sĩ hướng nói ra: "Minh Công, lòng hỏi sầm đã quyết định, dùng la kho hai mươi vạn binh mã, cùng Lý mịch huyết chiến đến! Minh Công, ngài hấn là tuyệt đối biết, hiện tại ngài nếu như xuất binh lời nói, Lý mịch liền chắc chắn thất bại! Cho nên, ta cái mạng này, liền toàn bộ dựa vào lấy, Minh Công cứu giúp! Còn có, lòng hỏi sầm quả thật tiểu nhân hèn hạ, hấn, hấn vậy mà dự định, ai! Dơ bẩn à!" Hấn trận chính mình độc kể, tất cả đều đẩy lên lòng hỏi sầm trên thân không nói, mặt, lại còn xuất sắc trận Cao Khiết.

Vương sĩ hướng nghe xong lời nói này về sau, hấn cả kinh lòng to đều muốn đứng lên!

"Nguyên Chấn, người thật có thể xác định! Đám người kia, đúng là đến từ phương nam!"

Vương sĩ hướng vạn phần khẩn trương lớn tiếng hỏi.

Bính Nguyên Chấn sững sờ một lúc sau, trong lòng nhất thời liền mừng như điên đứng lên, hấn biết mình không cần lại nói dừng, chỉ là bởi vì một cái phương nam, vậy liền đủ để Sử vương sĩ hướng, trận Ngô Không này cả đám người, toàn bộ Đồ cho chém tận giết tuyệt.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14:: Trước khi quyết chiến

Đại tuệ hướng cùng trước kia lịch đại vương triều so sánh, hấn cường thịnh, là hấn bất kỳ triều đại nào, cũng là bất kỳ triều đại nào!

Đô hoàn toàn không cách nào bằng được, tuyệt đối theo không kịp!

Đại tuệ, nó đến mạnh đến loại trình độ nào đâu?

Vì là khai thông Tây Vực Thương Lộ, Dương Thiên bỏ liền có năng lực truyền đạt mệnh lệnh một cái mệnh lệnh, nhưng phạm là dám trở ngại Thương Lộ quốc gia, đại tuệ liền phái binh đi qua, trực tiếp làm chìm —— diệt quốc!

Hung ác Nô Đại Đế Quốc mạnh không mạnh? Thỏ nắm ăn mặn mạnh không mạnh? Thỏ com mạnh không mạnh?

Những quốc gia này dám hướng về đại tuệ khiêu khích, Dương Thiên bỏ liền trực tiếp phái binh, đi trận những quốc gia này Lão Đại chuẩn bị tới, hầu ở bên cạnh mình, cho mình thành thành thật thật làm một cái nô tài!

Thiên Cổ Thủy Hoàng tuy nhiên cũng đã từng làm cùng loại sự tình, nhưng là, hấn năng lượng có Dương bỏ làm dạng này, Cử Trọng Nhược Khinh, buông thả thoải mái, tiêu sái vô song sao?

Vũ Hoàng chăm lo quản lý, nằm gai nếm mật, bằng vào mấy chục năm nỗ lực, cộng thêm Đế nhất hào kiệt Thần Tướng, lúc này mới cuối cùng có thể báo thù rửa hận, rửa sạch nhục nhã, thế nhưng là về sau đâu?

Đại tuệ cường đại, mới thật sự là mạnh đến thực chất bên trong cường đại, mới là một loại, người chỉ nếu không phục, ta liền nhất định đánh tới người phục mới thôi, chân chính Quân Lâm Thiên Hạ vô địch cường đại!

Thế nhưng là, cường đại như vậy, như thế màu mỡ, nguơ bức như vậy, thống khoái như vậy, như thế đáng giá mỗi một vị đại bồng dân, vô cùng kiêu ngạo tiếp nhận Vạn Quốc thần phục, Lux điệu đời Vi Đại Quốc Gia. Vạn vạn vạn.Lie vạnen. Cc

Lại tựa như chịu đến nguyên rửa, chỉ ở ngăn ngui trong vòng mấy năm, liền lập tức liền ảm ảm sụp đổ.

Dạng này một cái không khỏi diệu kết quả, dân chúng, quan viên, đại tuệ đế quốc từ trên xuống dưới vô số thần dân, là tuyệt đối khó mà tiếp nhận!

Là, Dương Thiên bỏ đúng là làm rất nhiều, có lỗi với bách tính sự tình, nhưng là, vô luận như thế nào, mọi người cũng là không thể nào sẽ tiếp nhận, thiên hạ tới cường quốc Gia, đột nhiên Nhất Tịch bị tiêu diệt, cái này một khó mà tiếp nhận, bi thương sự thật.

Thử nghĩ một chút, nếu có một quốc gia, làm Toàn Thế Giới cảnh sát, nhưng là, bất thành linh có một ngày, đen đui, quốc gia này bất thành linh tuyền cái, giống như rất ngốc miệng rộng thương nhân, làm quốc gia mình tối cao nguyên.

Coi như cái này miệng rộng thương nhân thật ngốc đi, coi như cái này miệng rộng thương nhân, bày chơi đùa tám chơi đùa, liền đem quốc gia trong vòng mấy năm, liền cho chuẩn bị vong đi, coi như, tất cả đều là coi như.

Như vậy, chẳng lẽ quốc gia này dân chúng, sẽ hoan hi ủng hộ, vừa ca vừa nhảy múa hô to: "Quá tốt ——! Thật sự là quá tốt ——! Quốc gia chúng ta cuối cùng xong đời rồi ——! Thực đâu, chúng ta đã sớm không muốn cùng ngày dưới đệ nhất rồi ——! Cái gì thế giới cảnh sát? Để cho hấn gặp quỷ đi thôi ——!"

Dù sao tướng tượng không phạm pháp, coi như quốc gia này dân chúng, là như thế này không tìm không phỉ tốt.

Bất quá, có một cái cho tới bây giờ đều không Biến qua sự thực là, bất luận một quốc gia cường đại cỡ nào, cũng bất luận một quốc gia nhỏ yếu đến mức nào; mặc kệ một cái người lãnh đạo quốc gia xấu đến mức nào, cũng mặc kệ một cái người lãnh đạo quốc gia tốt bao nhiêu.

Làm một quốc gia ở vào trong lúc nguy nan thời điểm, đại đa số người, cái thứ nhất vô ý thức phản ứng, nhất định sẽ là —— Bảo Gia Vệ Quốc!

Vương sĩ hướng vì sao lại để ý như vậy, phương nam vấn đề này?

Hấn nghĩ cách, Thực cùng Tinh Gia Thi nghĩ cách, là hoàn toàn tương tự.

Hiện tại thiên hạ tuy nhiên loạn là rồi tình rồi mù, nhưng là đâu, hoặc sáng hoặc tối ngàn ngàn vạn vạn quan viên bách tính, trong lòng mình, là hi vọng đại tuệ có thể một lần nữa đứng lên, lại nối tiếp huy hoàng.

Thầm liền không nói, chỉ nói rõ ràng, một nam một bắc liền có hai cái thế lực cường đại, là tuyệt đối có cái này mãnh liệt hi vọng, phương nam cũng là Phùng ngang, mà phương bắc chính là Roy!

Liền cái này hai thế lực, tùy tiện cái nào nhảy ra đánh vương sĩ hướng, này Đô tuyệt đối có thể giống như chơi đùa.

Vương sĩ xưng yếu tướng thu phục những này, vẫn như cũ còn ôm lấy một tia ảo tưởng đại tuệ Cự Thần, đó là đương nhiên cần nhờ Dương Đồng vị này Sơn Trại Tiểu Hoàng Đế.

Phương nam cái kia càng nhỏ hơn chính phẩm hàng chợ Tiểu Hoàng Đế, đương nhiên cũng chính là vương sĩ hướng lớn nhất, cái đỉnh trong mắt cùng cái gai trong thịt.

Hấn ngày ngày Đô hận không thể, chính phẩm xưởng sớm một chút đóng cửa, giờ có khỏe không, người ta sắp xếp một cái đại đồng sự, mang theo một người quản lý cùng một cái nghiệp vụ viên, trực tiếp liền đến khai thác phương bắc thị trường.

Cái này nếu để cho người ta traten sự tình cho làm thành, vương sĩ hưởng cái này rách tung toé Tiểu Tác Phưởng, cái kia còn có thể sống sao?

Còn có một chút chính là, trước kia khổng chế thị trường Lão Đại Lý mịch, hiện tại đã liền đứng tại bên vách núi bên trên, chỉ cần hơi đẩy một cái, nói như vậy, mảnh này cự đại thị trường, liền sẽ trở thành một mảnh rất tuyệt Vô Chủ chi địa.

Trái lại, không đẩy Lý mịch một cái, trong mắt mình đỉnh cổ nhiên là ngòm củ tỏi, nhưng là mình kết quả là, cũng đồng dạng là chẳng được gì, thậm chí là mạng sống như treo trên sợi tóc.

Cho nên, duy nhất lựa chọn tốt nhất chính là, Tiên giống như cái đỉnh trong mắt liền hợp lại, xử lý Lý mịch về sau, lại đem cái đỉnh trong mắt ám toán chết.

Thế là, Bính Nguyên Chấn nhu cầu, bán Ngô Không, giết chết Lý mịch, khuyên vương sĩ lao ra binh; liền cùng vương sĩ hưởng nhu cầu, toàn lực xuất chiến, giết chết Lý mịch, xử lý cái đỉnh trong mắt, tất cả đều không mưu mà hợp á.

Ngô Không không làm được, thù giết làm ba ngàn, cũng không buông tha một cái, tàn nhẫn như vậy sự tình, vương sĩ hưởng đương nhiên là làm ra tới.

Chiêu hàng loại chuyện này, hần thoáng trong đầu Tửông một lúc sau, liền trực tiếp liền cho ném đến một bên đi.

Chỉ cần phương nam triều đình còn không có bị tiêu diệt, hần loại này nghi kỵ, tâm cực nặng kiêu hùng, là không thể nào sẽ, an tâm phân công Ngô Không ba người.

Cuối cùng, Bính Nguyên Chấn vui mừng hớn hở, mang theo vương sĩ hưởng đồng ý xuất binh cấp tin tức tốt, đặc chí vừa lòng trở lại la Thương Thành Trung.

"Ha ha, ha ha, Bính, Bính đại nhân, đến, tới. Ta, ta, đại nhân nhà ta, chờ, chờ..." Không đợi một mặt cười ngây ngô cả làm Võ Sĩ nói hết lời, Bính Nguyên Chấn liền không kiên nhẫn thất lạc câu nói tiếp theo về sau, trực tiếp liền xông vào lòng hỏi sâm tiểu viện.

"Lại chỗ này chậm trễ thời gian, không một cái ra dáng, mau tránh ra cho ta!" Một mặt cười ngây ngô Võ Sĩ, ánh mắt trên tức nhìn xem Bính Nguyên Chấn bóng lưng, dần dần hần lại khôi phục một mặt ngốc dạng.

"Nguyên Chấn ——! Ngươi ngươi ngươi, ngươi có thể rút cục trở về! Thế nào, thế nào, thế nào? Vương sĩ hưởng đồng ý không? Đồng ý không? Hần có thể ngàn vạn muốn đồng ý á! Bằng không lời nói, ta coi như chết chắc á! Nguyên Chấn, ngược lại là nhanh... , ai nha, ngươi nhìn ta Đô gấp hồ đồ? Nguyên Chấn, mau mời!" Lòng hỏi sâm vội vàng hấp tấp lao ra phòng khách về sau, một cái nắm lấy đôi phương cánh tay, lộn xộn nói một đồng nói nhảm về sau, lúc này mới đem Bính Nguyên Chấn, khách khí mời đến trong phòng.

"Hừ, quân sư? Loại người như ngươi, cũng xứng cho người ta làm mưu sĩ? Ngay cả thái son băng vu trước mà mặt không đổi sắc, loại này cơ bản nhất, ngươi cũng làm không được. Liền ngươi... ? Ta nhờ vào!" Trong lòng cực độ khinh bỉ một phen về sau, Bính Nguyên Chấn không vội không chậm, lặc lặc đại phương, liền ôn hòa hạ xuống.

"Nguyên Chấn, nói thật... , ta loại địa phương nhỏ này đi tới sách người, là không có cách nào cùng các ngươi so. Điểm này, ta tự mình biết. Cho nên, về sau ta nếu như gặp phải khó khăn lời nói, mời ngươi, mời ngươi, nhất định phải cố nào giúp ta một chút á! Ta cái này bao nhiêu cân lượng, vậy nhưng thật sự là không được nha!" Nói nói, lòng hỏi sâm liền kinh hoàng đứng dậy, đối với Bính Nguyên Chấn sâu khom người bái thật sâu, tha thiết hướng về hần thỉnh cầu nói.

"Ai... , hỏi sâm! Ngươi sao có thể nói ra, loại này ừ rừ lời nói đâu? Xuất thân là quyết định không năng lực. Chỉ cần ngươi chịu nỗ lực, ngươi cuối cùng cũng có một ngày, là nhất định sẽ Học Hữu thành. Chúng ta tuy nhiên nhận biết thời gian rất ngắn, nhưng điểm này, ta là tin tưởng vững chắc không nghi ngờ! Hỏi sâm, ngươi, có cái này tiềm chất!" Bính Nguyên Chấn cũng đủ ý tứ, vì là lòng hỏi sâm dùng lực động viên nói.

Bất quá, Lúc này trong lòng hần, còn có một câu không nói thôi, cái kia chính là: "Nhưng là, khả năng này là kiếp sau ngươi đi."

"Cảm ơn ngươi, Nguyên Chấn, ngươi lời nói, Thực vẫn luôn là ta lời răn! Ai, mấy ngày nay thật sự là quá loạn, ta đều nhanh phải bận rộn váng đầu. Nguyên Chấn, có ngươi tự thân xuất mã, la Dương bên kia, muốn đến, nhất định là đồng ý á?" Lòng hỏi sâm đây cồi lòng chờ mong, kích động hướng về Bính Nguyên Chấn hỏi.

"Nói nhảm, vương sĩ hưởng này hàng, hần còn có thể có tốt hơn lựa chọn sao?" Lại tại tâm lý khinh bỉ đối phương một câu về sau, Bính Nguyên Chấn một mặt khiêm tốn đáp: "Không dám nhận, không dám nhận, ta chỉ là đem hết toàn lực, làm ta nhất định phải làm sự tình á. Hỏi sâm, ngươi một hồi nhất định sẽ cảm ơn ta, nhưng là, ta muốn sớm nói rõ với ngươi, ngươi thật không cần cảm ơn ta. May mắn không làm nhục mệnh, la Dương sẽ dốc toàn bộ lực lượng!"

"Cảm ơn! Cảm ơn! Là tại là rất cảm tạ ngươi, Nguyên Chấn. Quân Ta trận chiến này, có thể nhất cử cảm xuống la Dương, ngươi coi giành công! Ngươi yên tâm đi, ta chủ trương kích động..." Giảng ở đây thời điểm, lòng hỏi sâm sắc mặt lúc ấy liền Biến, hần hoảng sợ nhìn xem Bính Nguyên Chấn, ngây ngốc, một câu nói cũng nói không được.

"Mở đầu kích động Iori mới thật sự là chúa công, đúng không? Cái kia Tiểu Mập Mập, Thực chỉ là một cái Hí Tử khôi lỗi, đúng không? Ngày đó tại trong phủ thành chủ, các ngươi chỉ là diễn kịch cho ta xem, đúng không? Thực, các ngươi căn bản cũng không là đại tuệ Triều Đình Quan Viên, đúng không? Hỏi sâm, ngươi cho rằng những này, năng lượng giấu giếm được ta sao?" Bính Nguyên Chấn bình tĩnh sau khi nhấp một hớp trà, mỉm cười hướng về lòng hỏi sâm hỏi.

"Ta dựa vào ——! Ta dựa vào ——! ... , con mẹ nó chứ vậy mà lật thuyền trong mương, để cho nhất bang Tên lừa đảo, cho đùa giỡn ——! Ta đã nói rồi, ta đã nói rồi! Cái kia Tiểu Mập Mập muốn cái gì không có gì, hần làm sao có khả năng sẽ thu phục mở đầu kích động Iori đâu? Âm à! Thật mẹ hần âm à! Trách không được mở đầu kích động Iori tên vương bát đần kia, vẫn luôn không nói cho ta chủ công là người nào? Nguyên lai, hần chính mình là lớn nhất mặc hậu hắc thủ! Hừ! Chỉ bằng các người dám người này, cũng muốn học người ta tranh thiên hạ? Người đi chết đi bọn họ ——!" Thực, Bính Nguyên Chấn lúc này trong nội tâm loạn, đã hoàn toàn cũng là Phiên Giang Đảo Hải!

"Ai ——! Ta liền nói không thể gạt được người đi? Chúa công làm người chỗ nào đều tốt, cũng là có chút quá cẩn thận. Nguyên Chấn huynh, Thực ta trước đó, vẫn luôn muốn cho chúa công, trần danh khí cho giương ra ngoài. Nhưng là đâu, miệng ta dần, luôn khuyên không hần. Người có thể hay không giúp ta khuyên nhủ chúa công, để cho hần dương danh thiên hạ đâu?" Long hỏi sầm bình tĩnh nhìn xem Bính Nguyên Chấn, chậm rãi hướng về hần hỏi.

"Giúp các người dương danh? Ta giúp các người dương danh về sau, vương sĩ hường sẽ còn giết chết các người sao? Không được, ta tuyệt đối phải để cho hần, bỏ đi ý nghĩ này mới được." Nghĩ tới đây, Bính Nguyên Chấn cau mày giăng đạo.

"Hỏi sầm, hiện tại chúng ta đang đứng ở thời kỳ mấu chốt, những chuyện nhỏ nhặt này, chúng ta cũng không cần quấy rầy nữa chúa công. Diệt Lý mịch, cầm xuồng la Dương về sau, chúa công, chẳng phải tự nhiên dương danh sao?" Bính Nguyên Chấn một bộ tin ta không sai bộ dáng.

"Thế nhưng là, ta cảm thấy, nếu như trần nổi danh ra ngoài lời nói. đối với chiêu hàng tù binh, hần là sẽ có chỗ tốt a? Người cũng biết, cái kia Tiểu Mập Mập... , ai... , không đề cập tới cũng được. Chúng ta vẫn là nhanh đi khuyên nhủ chúa công đi." Long hỏi sầm một bộ hiện tại liền đi tư thế.

"Hỏi sầm, người là có chỗ không biết, Lý mịch thủ hạ Thực căn bản là không có cái nhân tài nào. Lại nói, đến lúc đó không phải còn có hai ta sao? Người cũng đừng để cho chúa công lại phiền lòng á. Hiện ở thời điểm này, thật sự là không thích hợp." Bính Nguyên Chấn một bộ ta vì muốn tốt cho người bộ dáng.

"Cái này... , Nguyên Chấn à, ta Thực vẫn cảm thấy, chúng ta hần là đi khuyên chúa công dương danh. Nhưng là, người tất nhiên kiên trì cho rằng bây giờ không phải là thời điểm, vậy được rồi. Ta liền nghe người tốt! Nguyên Chấn à, người xác định sau trận chiến này, muốn cùng ta cùng một chỗ, đi gặp chúa công sao?" Long hỏi sầm cười tủm tỉm, chậm rãi từ từ hướng về Bính Nguyên Chấn hỏi.

"Đó là tự nhiên! Đại Trọng Phu một lời đã nói ra, đó là tứ mã nan truy, ta xác định!" Bính Nguyên Chấn một bộ ta tuyệt đối sẽ đi, khẳng định bộ dáng.

"Vậy thì tốt, có người câu nói này... , ta coi như, thật có thể an tâm. Nguyên Chấn, bây giờ sắc trời đã Vãn, chúng ta ngày mai lại đi gặp chúa công đi. Nguyên Chấn, người đi tốt." Long hỏi sầm cung cung kính kính hướng về đối phương vừa chấp tay về sau, phi thường chân thành cùng hần vĩnh biệt nói.

Bính Nguyên Chấn mọc ra một cái đại khí về sau, vui vẻ liền rời đi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15:: Không khai không Giá

"Hỏi sầm, cái kia Tiểu Mập Mập đâu? Hần tới hôm nay làm sao không có tới?" Trong đêm ba giờ thời điểm, Bính Nguyên Chấn lại cười tại trên lưng ngựa, một bên chạy như bay lầy, một bên hướng về bên cạnh long hỏi sầm hỏi. Sấn vẫn mạng vạn vạnΔ vạn. Lie vanden. Cc

"Hần tới làm gì? Hần chỉ bắt quá chỉ là cái phổ thông Tiểu Hải Nhi a. Nguyên Chấn, nhanh đừng nói những thứ vô dụng này. Buổi sáng ngày mai xử lý Lý mịch, mới là lớn nhất chuyện trọng yếu." Long hỏi sầm đánh mõng ngựa, liền qua Bính Nguyên Chấn nhanh chóng hướng về phía trước chạy tới.

"Quên, dù sao lần này la Thương Thành dốc toàn bộ lực lượng, lượng cái kia Tiểu Lừa Đảo cũng chạy không đến chân trời, đến lúc đó lại bắt hần tốt." Nhỏ giọng sau khi nói xong, Bính Nguyên Chấn quay đầu nhìn một chút, sau lưng vô biên vô hạn đại quân, hần đặc ý ním cười một chút, liền tăng tốc ngựa mình.

Nếu như từ không trung nhìn xuống, la kho cùng Mang Sơn ở giữa Đại Đạo Chi Thương, một đầu mấy chục km trường đen như mực mang, phẳng phát giống như là một đầu cự đại Hắc Xà, luôn luôn theo đại đạo, gấp đi về phía trước tiến vào lầy.

Lại nhìn kỹ một chút, liền có thể hiện cái này Trung Nguyên bởi vì.

Một cái sát bên một cái, một cái đi theo một cái, chiều cao hai mét, đen như mực khổng lồ Ma Hạc, rỗng rã hai mươi vạn chỉ, sắp xếp chỉnh chỉnh tề tề đội ngũ, cùng với Mạn Thiên Tinh Đẩu, đang tại vô thanh vô tức nhanh đi về phía trước.

Thiết Giáp Ma Hạc, chính là toàn bộ Ma Giới, tính giá cao hơn lớn nhất một cái binh chủng.

Tuy nhiên Thiết Giáp Ma Hạt tiềm lực không lớn, tối cao chỉ có Phản Hư cấp một mà thôi; tuy nhiên nó kỹ năng cũng phi thường duy nhất, chỉ bất quá chỉ là có thể Sử chính mình xác ngoài, càng thêm rắn chắc thôi; tuy nhiên có vô số binh chủng, đều có thể xong khác loại này Ma Hạt.

Tuy nhiên nó có trở lên tam đại khuyết điểm, nhưng là, bởi vì chế tạo Ma Hạt đan phí tổn, chỉ tương đương cùng 30 cái khoác Vân Ma Viên đan phí tổn, nhất định liền tiện nghi làm cho người chi.

Cho nên, cảm tới Ma Giới đệ nhất chủ yếu Bộ Binh quân đoàn Vinh Quang, nó là tuyệt đối hoàn toàn xứng đáng.

Vì là Sử Lý mạch không thể trước thời gian hiện la Thương Thành động tĩnh, lòng hồi sâm liên lợi dụng bóng đêm che giấu, một đường hành quân gấp hơn ba cái giờ, tại buổi sáng sáu giờ thời điểm, cuối cùng đến Mang Sơn.

"Hồi sâm, hiện tại thừa dịp Lý mạch không kịp phản ứng, chúng ta tranh thủ thời gian bày trận đi. Chờ một chút tuyệt đối là trận khổ chiến!" Bính Nguyên Chấn cực độ nghiêm túc hướng về lòng hồi sâm giảng đạo.

Hiện tại Lý mạch đại quân ngay tại trong núi sâu, nếu như mình quân đoàn, không mau đem trận thế liệt lời hữu ích, đừng nói là dè vào phía trước gát gao ngăn chặn Lý mạch đại quân, Sử vương sĩ hướng có cơ hội từ phía sau lưng bất thành linh tập kích.

Chín thành chín, Lý mạch kỵ binh lao ra thâm sơn về sau, liền sẽ trận phe mình hai mươi vạn đại quân, Đồ cho hướng cái thất linh bát lạc, chết không toàn thấy.

Chính là bởi vì việc quan hệ chính mình thân gia tánh mạng, Bính Nguyên Chấn mới không thể không tranh thủ thời gian thúc giục.

Lòng hồi sâm quay đầu đối với hắc cười một lúc sau, chẳng hề để ý giảng đạo: "Nguyên Chấn, ngươi thật sự là, quá trận Lý mạch để vào trong mắt. Ta cảm thấy đi, chúng ta tại thời gian này, đến địa điểm này, mà Lý mạch đâu? Hắc lại cũng không có hiện. Cho nên à, chúng ta trận chiến này, đó là tuyệt đối thắng định á." Hắc kể xong về sau, liền lớn tiếng hiệu lệnh tam quân nói.

"Giải trừ hóa thân ——! Cho ta trận toàn bộ Mang Sơn, đoàn đoàn bao vây đứng lên ——!" Lòng hồi sâm kế tiếp, hoàn toàn cũng là thuần túy tìm chết hỗn trưởng mệnh lệnh!

"Không cho phép giải trừ hóa thân ——! Tất cả trở lại cho ta ——! Nhanh lên một chút trở về ——!" Nhâm Bính Nguyên Chấn như thể nào khàn cả giọng hô to, thế nhưng là, vậy mà không có bất kỳ người lính nào, nghe theo cái này đã từng trưởng quan chính xác mệnh lệnh.

"Nguyên Chấn, ngươi không cần lại hô. Chúa công lần này, mang 50 vạn kim tệ đi vào phương bắc. Cái này Trung rỗng rã 20 vạn đầu, ngươi nhìn, toàn bộ Đồ cho những binh lính này. Chắc chắn, ngươi nói một chút, ngươi nói một chút, chúa công đây không phải làm ầu sao? 20 vạn na! Rỗng rã 20 vạn na! Ai... , thực sự là... ." Lòng hồi sâm một mặt bất đắc dĩ nói ra.

"Chớ nói nhảm á! Ngươi cái bắt nhập lưu mù chữ! Ngươi nhanh lên để bọn hắc trở về! Nhanh lên à! Ngươi có biết hay không? Ngươi cái này hai đầu ngu xuẩn mệnh lệnh, sẽ hại chết bao nhiêu người à!" Bính Nguyên Chấn một cái liền gát gao, bắt lấy lòng hồi sâm cổ áo, phần nộ cùng cực hướng hắc hét lớn.

"Nguyên Chấn, tại trong lòng ngươi, ta... , cũng là cái bắt nhập lưu mù chữ?" Lòng hồi sâm híp mắt, lạnh lùng đối với Bính Nguyên Chấn hỏi.

Hiện tại Bính Nguyên Chấn đã nhanh phải gấp điên, hắc chỗ nào sẽ còn cố kỵ nhiều như vậy.

"Ta đi ngươi sao ——! Ngươi cái vương bát đần chính mình muốn chết, đừng kéo lên chúng ta cùng ngươi cùng một chỗ chôn cùng ——! Ngươi nhanh lên một chút thu hồi mệnh lệnh ——! Nhanh lên một chút ——!" Bính Nguyên Chấn hai mắt đỏ thẫm, thần sắc dữ tợn đối với lòng hồi sâm quát.

"Ta là người, cơ hồ là một chút võ lực đều không có. Cho nên, ta bình thường uống nước bên trong, chung quy thả một loại, tên là khóa thân thể tàn ra đồ vật. Nó vị đạo rất không tệ, với lại với thân thể người không có nửa điểm mà thương tổn. Nguyên Chấn, ngươi túi nước phá, liền chủ động tìm ta muốn nước uống. Ta không cho ngươi đi, ngươi còn nói ta hẹp hòi. Không có ý tứ, ngươi bây giờ đã là người bình thường. Dem hắc kéo ra đi." Lòng hồi sâm nhàn nhạt, kết thân vệ ra lệnh.

"Ha ha ha... , nguyên lai, ngươi vẫn luôn là Trang! Ngươi đã biết tất cả, đúng không?" Nếu như đến bây giờ, Bính Nguyên Chấn còn phản ứng không đến lời nói, vậy hắc cũng liền thật sự là, toi công lẫn lộn nhiều năm như vậy.

"Ta biết cái gì? Ngươi ngược lại là nói một chút à?" Lòng hồi sâm dùng một bộ, ta cái gì Đồ rõ ràng bộ dáng, mỉm cười hướng về Bính Nguyên Chấn hỏi.

"Ngươi muốn cho ta chính miệng chịu tội? Làm ngươi Xuân Thu Đại Mộng đi thôi! Hừ! Ngươi cũng không cần ở trước mặt ta đắc ý, ta thừa nhận, quý mị thù đoạn ngươi là cao ta một bậc. Thế nhưng là, ha ha ha ha... , mang Binh, con mẹ nó ngươi cũng là cái phế thái ——! Hai ta, bất quá chỉ là chân trước chân sau khi a. Ngươi, liền chờ chết đi." Bính Nguyên Chấn nghiêng răng nghiêng lợi, đối với lòng hồi sâm hung dữ nói ra.

"Quên, không đùa với ngươi, cùng ngươi so chiêu, thật sự là một chút ý tứ đều không có. Để ngươi chính miệng chịu tội? Ha ha, ta để ngươi nhìn xem, cái gì mới gọi chân chính muốn chết." Lòng hồi sâm đối với Bính Nguyên Chấn cười lạnh kể xong về sau, liền đối với Ma Hạt quân đoàn hét lớn.

"Toàn quân nghe lệnh ——! Ta hô cái gì, các ngươi liền đi theo hô cái gì ——!" Lòng hồi sâm bắt đầu chân chính tìm đường chết biểu diễn.

"Đại vị Mệnh Môn tại la kho!", "Đại vị Mệnh Môn tại la kho ——!" .

"Có binh không có lương thực sớm tối vong!", "Có binh không có lương thực sớm tối vong ——!" .

"Trước có Sasori binh sau có báo!", "Trước có Sasori binh sau có báo ——!" .

"Nhất Chiến Công Thành Đẳng phương bắc!", "Nhất Chiến Công Thành Đẳng phương bắc ——!" .

Hai mươi vạn Võ Sĩ, núi kêu biển gầm, hướng về Mang Sơn cuồng hồng nói.

Nghe ngoài núi một lần một lần lại một lần tiếng gọi âm ỉ, Lý mịch khuôn mặt đã bị tức, hoàn toàn cũng biến thành tử sắc a, mà dưới tay hắn hơn mười vị Vũ Tướng đâu? Cũng đã bị dọa đến, tất cả đều biến thành màu trắng á.

"Bính Nguyên Chấn ——! Ta thao ngươi tổ tông mười tám đời ——! Đồ nghe kỹ cho ta! Không muốn làm Tù nhân, vậy liền theo ta giết ra Mang Sơn, huyết tẩy la kho ——!" Lý mịch điên cuồng hét lớn.

Đón lấy, rờn rã 70 vạn Võ Sĩ sau lưng cung mặc giáp, sát khí đằng đằng liền hướng về ngoài núi, Vị bầy bắt luận cái gì trận thế, chỉ là cũng sắp xếp thành một loạt bức tường người Ma Hạt quân đoàn, thẳng tiến không lùi xông tới giết.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16:: Chỉ là 1 dưới

Lý mịch hiện tại hận thấu Bính Nguyên Chấn, chỉ muốn đem cái này Nhị Ngũ Tử sau khi nắm được, thiên đao vạn quả dùng để nhắm rượu, đây đương nhiên là danh chính ngôn thuận, lý do mười phần.Δ sản Ω vẫn mạng vạn vạn vạn.Lie vạnen. Cc

Thế nhưng là, hiện tại hận vô cùng Bính Nguyên Chấn, lại không vèn vèn chỉ là Lý mịch một người mà thôi.

Một mực tại Lý mịch đại quân hậu phương, mai phục suốt cả đêm, là Dương Ma Báo quân đoàn Người Lãnh Đạo Tối Cao —— vương sĩ hướng, hiện tại đồng dạng cũng là đối với Bính Nguyên Chấn cái này Nhị Ngũ Tử, hận đến cực hạn!

"Bính Nguyên Chấn ——! Ta thao ngươi tổ tông mười tám đời ——!" Hoàn toàn cũng là giống như đúc thống mạ, tại vương sĩ hướng nghe được ngoài núi là lên về sau, lúc này liền Cuồng Nộ chỗ thủng mà ra.

"Chúa công, hiện tại Bính Nguyên Chấn đã bán chúng ta. Hắn đây rõ ràng cũng là muốn, tọa sơn quan hổ đấu à! Chúa công, thừa dịp bây giờ còn có cơ hội, chúng ta tranh thủ thời gian rút lui đi!" Một tên thủ hạ Kinh Hoàng, hướng về vương sĩ hướng đề nghị.

"Đánh rầm! Ngươi biết cái gì! Lý mịch Mệnh Môn bây giờ bị Bính Nguyên Chấn cầm, hắn còn dám tới cùng ta quân dây dưa đến cùng? Ta giận, không phải là bởi vì hắn bán chúng ta, mà chính là bởi vì, hắn Bính Nguyên Chấn thuần túy cũng là cái nhục trư! Bằng hắn những Sasori đó binh Giải Tướng, há có thể đỡ nổi Lý mịch! Rất tốt tinh thể, hiện tại toàn bộ để cho hắn tự cho là thông minh, Đồ mẹ hắn hủy! Toàn quân xuất kích, cho lão tử giết chết Lý mịch ——!" Vương sĩ hướng quyết định thật nhanh, quyết định đối chiến Lý mịch, cái này, mới là hiện tại lựa chọn tốt nhất!

Vương sĩ Trùng Tâm bên trong rõ ràng cũng, hắn hiện tại nếu là đi lời nói, này Lý mịch liền tuyệt đối là thắng định.

Nếu như Lý mịch thắng lời nói, hắn coi như bây giờ chạy, vậy sau này đâu? Lý mịch chỉ cần cầm lại chính mình Mệnh Môn, hắn vương sĩ hướng còn muốn giết chết Lý mịch, trên cơ bản liền hoàn toàn không có khả năng, mà hắn, cũng sẽ không lại có về sau.

Cho nên, hiện tại cũng là hắn giống như Lý mịch quyết chiến, nếu như hắn hiện tại chạy lời nói, đây mới thực sự là thất bại thảm hại.

Một trận, dù là cũng là hôm nay chết trận sa trường, vương sĩ hướng cũng cắn bản liền, chưa từng nghĩ tới muốn tránh, hắn là tuyệt đối quyết định!

Theo hắn ra lệnh một tiếng, năm vạn Ma Báo Võ Sĩ cùng mười lăm vạn Ma Hạt Võ Sĩ, cũng đồng dạng là thẳng tiến không lùi, hướng về Lý mịch phía sau gát gao cán qua đi.

"Ngươi quả nhiên cũng là cái phế thải. Ngươi cho rằng bán vương sĩ hướng, Lý mịch liền sẽ cùng hắn đi đâu sao? Ta cho ngươi biết một câu nói đi," Không đợi Bính Nguyên Chấn đem lời nói ra, lòng hơi sầm liền mở miệng nói tiếp.

"Đánh rần đánh bầy tặc, bắt Giặc phải bắt Vua trước, đúng không? Ngươi nghĩ như thế nào, ta tất cả đều năng lượng đoán được. Thế nhưng là ta suy

nghe gì, người nhưng căn bản liền đoán không được, cho nên, ta mới có thể cảm thấy, cùng người so chiều không có nửa điểm mà ý tứ. Ta từ trên người người, căn bản là học không đến, bất kỳ cái gì hữu dụng đồ vật." Lòng hỏi thăm nhìn phía xa sơn lâm, bình tĩnh đối với Bình Nguyên Chân nói ra.

"Ha ha ha ha... , thật sự là chết cười ta! Chết cười ta! Đố đến bây giờ, người lại còn ở nơi này, cùng ta đùa giỡn người một chút kia tiểu thông minh. Lòng hỏi thăm, người cho rằng vương sĩ hướng đuổi được Lý mịch sao? Người cho rằng, Lý mịch trận vương sĩ hướng đề vào trong mắt sao? Người cho rằng, sau cùng Hoàng Oanh, lại là người sao? Ta cho người biết, con mẹ nó người đừng nằm mơ! Người cái mang Bình phế thải ——!" Bình Nguyên Chân phần nộ cùng cực, đối với lòng hỏi thăm quát.

Lúc đầu tất thắng không thể nghi ngờ nhất chiến, bây giờ lại bởi vì lòng hỏi thăm mù chỉ huy, mà biến thành chính mình chết không nơi táng thân.

Bình Nguyên Chân hiện tại đã hận chết cái này, tự cho là đúng Mạo Bài mưu sĩ.

Thế nhưng là, đối mặt Bình Nguyên Chân phần nộ, lòng hỏi thăm lại căn bản là không có có để ở trong lòng, hắn bình tĩnh nói ra: "Ta không muốn làm cự đại Hoàng Oanh, ta càng không muốn làm tàn nhẫn đường lang. Ta rất muốn nhất làm, cũng là nhỏ yếu mà nhu nhược ve sầu. Bất quá, ta cái này ve, cùng ve không giống nhau lắm. Ta cái này ve, không chỉ có sẽ chỉ kêu to, ta, sẽ còn phun lửa. Người xem, đây không phải là bốc cháy sao?" Lòng hỏi thăm chỉ Viễn Phương ngập trời hòa diễm, bình tĩnh mỉm cười.

"Mở đầu... Kích động... Iori..." Bình Nguyên Chân ngây ngốc nhìn xem, đầy khắp núi đồi khắp nơi du tẩu Hỏa Kỳ Lân, hắn lập tức, liền bắt lực co quắp trên mặt đất.

"Đúng thế, cũng là mở đầu kích động Iori Ma lân quân đoàn. Người biết không? Người khẳng định là không biết. Bởi vì chúng ta phương nam đường sông Tung Hoành, cơ hồ khắp nơi có nước. Cho nên, trong mắt người Lúc này, vô cùng đáng sợ Ma lân quân đoàn, thực sự phương nam, cũng là phế thải mà thôi. Người nói, đây có phải hay không là cũng châm chọc đâu?" Lòng hỏi thăm mỉm cười, hướng về Bình Nguyên Chân hỏi.

Bình Nguyên Chân Lúc này nhìn xem khói đặc cuộn cuộn rừng rậm, nghe trong rừng thê thảm vô cùng thống khổ tru lên, hắn, đã hoàn toàn ngốc.

Liền giống như Bình Nguyên Chân hận hắn một dạng, lòng hỏi thăm, chẳng lẽ liền không hận Bình Nguyên Chân sao? Hắn chỉ là không biểu hiện ra ngoài a.

Cho nên, dù cho lòng hỏi thăm thấy đối phương, là loại này thất hồn lạc phách bộ dáng, nhưng cũng chưa hết giận, cũng không tính cứ như thế mà buông tha hắn.

"Chúa công lúc ấy muốn ta mướn người tới phương bắc, mà ta đây, lại vẫn cứ liền đi thuê hắn cái này phế thải. Từ đó trở đi, ta liền đã bắt đầu bó cực. Mặc kệ cực thế làm sao Biến, chỉ cần những người kia, những quân đội kia, đến ta bức tranh này bên trên địa điểm. Bọn họ cuối cùng cũng là, chắc chắn thất bại." Nói, hắn từ trong ngực lấy ra tấm kia, hắn giống như Ngô Không tới phương bắc thì tại Tiểu Phá trên xe ngựa luôn luôn đau khổ nghiên cứu địa đồ, sau đó, Tướng Đồ ném tới Bình Nguyên Chân trước mặt.

Bình Nguyên Chân nhanh chóng cầm lấy địa đồ tiến hành về sau, lần đầu tiên liền nhìn thấy cái kia, vẽ ở Mang Sơn bên trên đồ thăm vòng tròn!

Loại này vòng tròn tại bức tranh này bên trên, trải rộng toàn bộ phương bắc, lại có mấy chục nơi nhiều.

Càng xem, Bình Nguyên Chân càng tuyệt vọng; càng xem, Bình Nguyên Chân càng hoảng sợ, thẳng đến lúc này, hắn rốt cuộc minh bạch, chính mình cùng cái này, hắn vẫn luôn xem thường Dã Lộ Từ mưu sĩ, đến nhận việc có bao nhiêu cái cấp số.

"Cái này sao có thể? Cái này sao có thể? Ta làm sao lại kém người nhiều như vậy? Ta làm sao lại kém người nhiều như vậy? Điều đó không có khả năng, điều đó không có khả năng!" Bình Nguyên Chân điên một dạng, liên tục tự mình lầm bầm.

Lòng hỏi thăm thấy đối phương đã nhanh hoàn toàn sụp đổ, hắn cười nhạt một chút về sau, liền tiếp theo chậm rãi nói.

"Đáng tiếc à, đám lửa này chỉ đốt tàn hai cái địch nhân. Tuy nhiên không quan hệ, bằng vào sau cuộc chiến từ bình trảm vạn đại quân, tại phương bắc, chúa công đã là vô địch. Bình Nguyên Chân, người căn bản cũng không biết, chúng ta thế lực đến mạnh bao nhiêu. Chỉ là ta cấp số này mưu sĩ, chúa công, liền có ba vị." Lòng hỏi thăm lời nói, phảng phất hướng về cự chùy, hoàn toàn trấn Bình Nguyên Chân tâm, chỉ có một chút kia kiêu ngạo, toàn bộ Đồ cho nên thành bột mịn.

"Người nói lão ——! Điều đó không có khả năng ——! Phương nam làm sao có thể... , từ là cát đầu hàng đứa trẻ kia ——! Ha ha ha ha... , ha ha ha ha... , già, người nói hết thầy cũng là già. Ha ha ha ha... , già... ." Lúc này Bình Nguyên Chân, rốt cực hoàn toàn điên.

Lòng hỏi thăm căm ghét nhìn xem, đã điên mất Bình Nguyên Chân, hắn lại còn không có ý định buông tha đối phương, còn muốn nói nữa xuống dưới.

"Người cho rằng già điên, ta liền sẽ buông tha người sao? Đừng ngốc, ta hiện sẽ nói với người nhiều như vậy, chỉ là muốn để người cái chết rõ ràng a. Sau trận chiến này, cả tòa Chúc Châu, từ đó liền họ Đồ. Người hiện tại đã biết rõ, chúa công đến là ai a? Cũng cần phải minh bạch, mình tới bỏ lỡ cái gì a? Ta đau khổ tìm ba mươi năm Minh Chủ, người lại vứt bỏ như gãy rách! Cái này, cũng là người hắn phải chết nguyên nhân." Lòng hỏi thăm vô cùng phần nộ nhìn đối phương, âm trầm gầm nhẹ nói.

"Tha ta nhất mệnh! Ta từ nay về sau, liền đối với chúa công thế sống chết thân thực! Không có cái gì là không thể tha thứ, điểm này, ta minh bạch, người hiểu hơn! Giết ta, bất quá là chiếm mấy mét vuông Thổ Địa a. tha ta, chúa công lại chỉ ít có thể chiếm Nhất Quận Chi Địa. Thiên mệnh Đồ bị người đổi, chẳng lẽ mệnh ta, người lại đổi không sao?" Bình Nguyên Chân thông dong đứng dậy, bình tĩnh hướng về lòng hỏi thăm giảng đạo.

"Người cùng vị quốc nhân rất quen, chuyện còn lại người tới xử lý đi. Ta sẽ đem người phản bội sự tình nói cho chúa công, đồng thời, ta cũng sẽ không giúp người cầu tình, nguyên nhân người tự mình biết. Đừng quên chúng ta ước định, có thể hay không mạng sống, liền xem chính người bản sự." Lòng hỏi sâu sau khi nói xong, liền cười lên bên cạnh Mã Thất, hướng về la Thương Thành phượng hướng phiêu nhiên mà đi.

"Ai... , người thật đúng là đoán ra ta, nhất định sẽ không lại phản à. Đồ cho ta giữ vững tinh thần tới ——! Chuẩn bị tiến vào chiến trường, tiếp thu tù binh ——!" Bính Nguyên Chấn hướng về bộ hạ mình, lớn tiếng ra lệnh.

Bắc Mang Sơn nhất chiến, mở đầu kích động Iori tự mình dẫn ba ngàn Ma lân Võ Sĩ, đánh cho tàn phế Lý mịch, vương sĩ hướng hai người, sắp tới trăm vạn quân đội, hoàn toàn danh dương thiên hạ, uy chấn Tứ Hải.

Vị này, nhất cử nuốt vào toàn bộ vị quốc, cộng thêm la Dương Thành Tân Quý chư hầu, nương tựa theo sau cuộc chiến tù binh bảy mươi vạn binh mã, cười tên lửa, trực tiếp liền trở thành Chước Châu phương bắc, cường đại nhất đỉnh cấp chư hầu.

Lý mịch, Trình Diệu nay, vương đồ? , vương sĩ hướng .. Các loại người, Bắc Mang Sơn đánh một trận xong, hoàn toàn rời khỏi tranh bá thiên hạ sân khấu, không rõ sống chết.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiếu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17:: 0 Dương quân thần

Ngụy chính, Vương Tuấn Khoát, Bùi Hành kiểm, Ngưu Kim Đạt, La Thế Tín, cộng thêm Bùi Hành kiểm phụ thân Bùi Nhâm chủ yếu cùng huynh trưởng Bùi Hành nghiêm, cùng trên trăm tên Văn Thần Võ Tướng. Lúc này cộng đồng tụ tại la Dương Thành Thiên Dương trước điện, một bên khe khẽ bàn luận lấy, một bên chờ đợi trong điện triệu hoán. Sẵn văn mạng vạn vạn vạn. Lie vanden. Cc

"Ngụy chính, người là người thông minh, vì sao không theo Lý mịch cùng đi Lý Đường đâu? Theo ta được biết, người lúc đó, là có thể chạy trốn a?" Vương Tuấn Khoát chừng chặc đằng hoàng nhìn qua đại điện, nhỏ giọng hướng về bên cạnh Ngụy chính hỏi.

"Lập tức liền muốn đi vào điện nghị sự, ta có một ít chuyện muốn suy nghĩ, không tiện trả lời." Ngụy chính một mặt ngốc giống nhìn xem đại điện, gât gao tám tám nói với Vương Tuấn Khoát.

Wang Tuấn Khoát thấy đối phương không để ý tới chính mình, hần cũng chỉ đành bĩu môi, tiếp tục không đồng nhất Ngôn

Đội.

"A Đệ, mở đầu kích động Iori người này, xác thực rất biết đánh nhau sao?" Đứng tại Vũ Tướng đoàn thể hàng trước nhất, là một vị hai lăm hai sáu tuổi thanh niên, hần Bình Đạm, hướng về đệ đệ mình Bùi Hành kiểm hỏi.

"Hành nghiêm, chúng ta bây giờ là tân hàng người, người tốt nhất cho ta thu liễm một chút mà! Người có thể tuyệt đối không nên đối với chúa công vô lễ, chút điểm này, người nhất định phải nhớ kỹ! Tính đến lúc đó, cho ta cùng đệ đệ người trên ra phiền phức, nghe rõ ràng sao?" Bùi Nhâm chủ yếu cau mày, đối với con trai mình dạy dỗ.

"Vâng, phụ thân, ta ghi lại. A Đệ, nói tiếp đi." Bùi Hành nghiêm nghiêm túc đáp ứng phụ thân về sau, quay đầu liền hướng về đệ đệ hỏi thăm chúa công Vũ Lược chiều cao.

"Ca, người vẫn là đừng hỏi ta. Người cũng biết, ta là một tuần lễ trước đó, mới từ cái kia trong Địa ngục leo ra, ta là thật không biết à. Bất quá, đại ca, người nhất định phải nhớ kỹ ta hiện tại nói tới, quân sư Mao Văn Sâm, người tuyệt đối không thể đi gây, người này, so Độc Hạt còn ác độc hơn, đáng sợ!" Nhớ tới này đoạn Ám Vô Thiên Nhật dưới mặt đất sinh hoạt, Bùi Hành kiểm liền không kìm lại được đánh cái run rẩy.

Mười ngày trước, Mao Văn Sâm đánh thắng Mang Sơn đánh một trận xong, đối với Ngộ Không dặn dò một câu, liền lập tức mang người, ra roi thúc ngựa chạy về lê Dương kho.

Cùng ngày, hần liền mệnh lệnh Ma ly Võ Sĩ đào thông suốt một đầu, hơn một thước bao quát lỗ nhỏ, Sử một chùm ánh sáng mặt trời, bắn vào đến rỗng rã giam giữ ba mươi vạn Võ Sĩ khổng lồ Địa Lao.

Một ngày này, hần một lời khuyên hàng lời nói, đều không có giống như bọn tù binh nói.

Ngày thứ hai, hần ra lệnh Ma ly Võ Sĩ, Tướng lỗ nhỏ một lần nữa che lại về sau, lại đem Địa Lao phụ cận một con sông nước, trực tiếp liền dẫn vào trong

địa lao.

Lần này, không chỉ có Hủy Địa trong lao trước kia dự trữ lương thực, cũng khiến cho ba mươi vạn tù binh, tại một mét năm sâu trong nước đá, rong rã phao một ngày một đêm.

Đệ Tam Thiên, hấn ra lệnh Ma ly Võ Sĩ, Tướng trong địa lao nước toàn bộ thả đi về sau, liền trực tiếp tại lê Dương kho trụ sở trong lòng đất, mở ra một cái liên thông Địa Lao lối ra.

"Từ nay về sau, các ngươi mệnh, chính là ta chúa công. Nơi này có ba vạn kim tệ, các ngươi mỗi mười người có thể cộng đồng có được một cái. Cảm tiền này, các ngươi liền xem như đồng ý. Đòi tiền, liền xếp thành hàng ngũ tới dẫn đi." Mao Ván Sâm vẫn như cũ là một người đối mặt Tam mươi vạn đại quân, hấn ngồi tại một cái ghế bên trên, bình tĩnh nói ra.

Sau cùng, chỉ có vẹn vẹn một vạn người không có lấy tiền, sau đó, hai mươi chín Vạn Kinh lịch địa ngục giày vò quân đoàn, liền một lần nữa trở về mặt đất phía trên.

Ngày thứ tư, Mao Ván Sâm dẫn tân tổ kiến quân đoàn, chỉ dùng ngăn ngừa không đến nửa ngày thời gian, liền trực tiếp cầm xuống la Dương.

Bùi Hành kiểm đang tại hồi ức thời điểm, hấn bất thành linh nhìn thấy trùn xuống một cao, một béo một gầy, một trước một sau, hai người chậm rãi hướng về Thiên Dương điện đi tới, đón lấy, hấn liền tranh thủ thời gian cùng Vương Tuấn Khoát, Ngưu Kim Đạt, La Thế Tín cùng một chỗ, mau rời khỏi đội ngũ, cùng một chỗ hướng về cái kia đi tại phía sau gây yếu Văn Sĩ, lớn tiếng chấp tay thăm viếng nói: "Mặt tướng Vương Tuấn Khoát, Bùi Hành kiểm, Ngưu Kim Đạt, La Thế Tín, bá kiến quân sư ——!" .

Nghe được bốn người bọn họ lời nói về sau, hấn sở hữu Văn Thần Võ Tướng, cũng tranh thủ thời gian hướng về vị này vốn không che mặt, cũng đã danh tiếng vang vọng thiên hạ Đại Mưu Sĩ, cùng một chỗ xoay người chấp tay bái nói: "Thuộc hạ bá kiến quân sư ——!"

"Về sau không cho phép bái ta. Ngài chờ một chút, nghe ta thật tốt giải thích à." Mao Ván Sâm thất lạc câu nói tiếp theo về sau, liền vội vội vàng vàng hướng về phía trước đi xa, thờ phì phì Tiểu Bàn hải nhi đuổi theo.

Trong nháy mắt, Mao Ván Sâm hai người, liền đi vào Thiên Dương trong điện.

"Đứa bé kia là ai vậy? Nhìn rất ngu bức à?" "Đây còn phải nói, đương nhiên là thiếu chủ á. Ngươi khoan hãy nói a? Ta thiếu chủ, vừa nhìn cái kia chính là Nhân Trung Chi Long!" "Đó còn cần phải nói, từ xưa cũng là Hồ Phụ không khuyên từ sao! Ta chúa công như thế anh minh cái thể, thiếu chủ đó là đương nhiên là chung linh dực tử á!" . . . , cơ hồ đại bộ phận Triều Thần, cũng bắt đầu lớn tiếng đập Ngộ Không Mã Thất.

Chỉ có Ngụy chính, Vương Tuấn Khoát, Bùi Hành kiểm số ít mấy người, tất cả đều là không một lời, hơi cau mày yên lặng không nói.

Chỉ chốc lát sau, một vị hầu hạ bởi trong điện đi ra, lớn tiếng đối với quần thần tuyên bố Triều Nghị chính thức bắt đầu, mọi người lúc này mới sắp xếp chỉnh tề đội ngũ, không một lời đi vào Thiên Dương trong điện.

Dương Đồng cau mày, ngồi tại bảo tọa bên trên, bắt đầu nhìn xem dưới đài quần thần, một bộ

Sầu mi khổ kiểm Khổ Qua dạng.

Mở đầu kích động Iori đứng tại Võ Ben vị thứ nhất, Lúc này đang đầu đầy mồ hôi, vô cùng khẩn trương kiểm tra chính mình Quân Phục.

Cái kia nghe nói là thiếu chủ Tiểu Mập Mập, không chỉ có tùy tiện ngồi tại Văn Thần vị thứ nhất bên trên, hơn nữa còn bộ mặt tức giận nhìn xem chủ công mình.

Mao Ván Sâm vị Đại quân sư này đầu, hấn đang về mặt buồn thiu đứng tại thiếu chủ bên cạnh.

"Ngươi đến có hết hay không? Người đều đến đông đủ, ngươi tranh thủ thời gian thật tốt giảng hai câu." Ngộ Không vô cùng không kiên nhẫn, đối với mở đầu kích động Iori ra lệnh.

"A a, ta, ta cái này nói, nói hai câu. Cái này. . . , ta. . . , cũng là mở đầu kích động Iori. Cũng chính là. . . , vẫn là ngài tới nói đi. Ta thật sự là khó mà nói à." Mở đầu kích động Iori đời này lần thứ nhất vào triều, hấn đã khẩn trương đều nhanh muốn sụp đổ.

"Nói nhảm! Ta hiện tại cũng không phải chúa công, ta nói đến lấy sao? Hừ, chúa công cứ như vậy dễ làm sao? Đây chính là cũng vất vả." Ngộ Không cũng khinh bỉ nhìn xem mở đầu kích động Iori, tức giận đối với hấn châm chọc khiêu khích nói.

Mao Ván Sâm lạnh lùng đưa ánh mắt, quét về phía trong điện quần thần, sau cùng đưa ánh mắt rơi vào Ngụy chính hòa Vương Tuấn Khoát trên thân, hung hăng trừng hai người bọn họ liếc một chút.

Ngụy chính hòa Vương Tuấn Khoát, Lúc này đã hoàn toàn không để ý tới Mao Ván Sâm nhắc nhở, hai người bọn họ tất cả đều lấy một bộ gặp quý biểu lộ, cực độ chán kinh nhìn qua cái kia, ngồi không ngồi Tướng Tiểu Mập Mập chúa công trên thân.

Ngộ Không cũng không biết mình đã để lộ, hấn gặp mở đầu kích động Iori thật sự là không được, liền đành phải ngồi đối với quần thần giảng đạo.

"Ta là đại tuệ trong đế quốc Thư Lệnh. . ." Không đợi Ngộ Không nói xong, trên long ý Dương Đồng nét mặt đầy vẻ giận dữ, liền cắt ngang hấn lời nói.

"Vị này. . . , tiểu đệ đệ, trăm cũng không có phong người làm Trung Thư Tỉnh Lệnh à? Niệm tình người tuổi nhỏ. . . ." Không đợi Dương Đồng đem lời kể xong, Ngô Không lại nhủ chặt lông mày đối với hán giảng đạo.

"Ta nói chính sự thời điểm, phiền nhất người khác cắt ngang. Người hãy nghe cho kỹ, chúng ta chỉ là làm bộ phụng người vì là hoàng đế mà thôi. Trên triều đình sự tình, người đừng để ý đến, cũng không có tư cách quản. Người về sau nguyên ý tới vào triều, người liền đến, không nguyên ý vào triều, người liền không tới. Nhưng là, người chỉ có tư cách nghe, lại không có tư cách giảng. Nếu có lần sau nữa, người về sau đều không cần tới." Dù sao Ngô Không là chỉ nhận Dương Minh vì là hoàng, đối với Dương Đồng cái này tên giả mạo, hán đương nhiên liền sẽ không khách khí.

Bất quá, Ngô Không lời nói này một nói ra Khẩu, cả tòa Thiên Dương trong điện, trừ mở đầu kích động Iori cùng Mao Văn Sâm bên ngoài, hán tất cả mọi người, toàn bộ đều là một mảnh xôn xao!

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18:: Văn Trì Vũ Công

"Xin hỏi, ngài là muốn, hiệp thiên tử dĩ lệnh chư hầu sao?" Ngụy chính cung cung kính hướng về Ngô Không lớn tiếng hỏi. Vạn vạnΔ vạn.Lie vạnen. Cc

Hán sở hữu đại thần, tất cả đều trông mong nhìn xem Ngô Không, vô cùng khẩn trương chờ đợi hán trả lời.

"Ta ngược lại thật ra muốn trực tiếp phế cái này tên giả mạo, thế nhưng là. . . , người coi như ta là hiệp thiên tử dĩ lệnh chư hầu đi. Làm sao? Người có ý kiến?" Ngô Không ngữ khí Bất Thiện hướng về Ngụy chính hỏi.

"Bề tôi, đồng thời không có ý kiến, chỉ là. . . , không biết ngày sau. . . , người tính an bài như thế nào Dương Đồng?" Ngụy chính vô cùng gan lớn, hướng về Ngô Không hỏi cái này a một vấn đề.

"Trung Thư Lệnh còn có chính sự muốn giảng, không có rảnh trả lời người vấn đề. Im miệng đi." Mao Văn Sâm Bình Đạm nhìn xem Ngụy chính, chậm rãi giảng đạo.

Hán cũng không muốn để cho chúa công trả lời vấn đề này, chỉ ít vào lúc này nơi đây, hán cũng không muốn để cho mọi người biết Ngô Không ý nghĩ.

"Không thành thật, vậy thì hung hăng trừng phạt hán đến già Thực. Trung thực, vậy thì bảo đảm hán cả đời vinh hoa phú quý. Người nhớ kỹ sao? Đây chính là ta an bài cho người. Hiện tại, ta muốn nói chính sự, bất kỳ cái gì người đều không cho phép lại cấm lời nói." Ngô Không đối với Dương Đồng kể xong chính mình sau khi quyết định, liền nhìn chung quanh một lần trong điện quần thần, chậm rãi ra lệnh.

Đón lấy, Ngô Không liền bắt đầu xe nhẹ đường quen, hướng về trong điện Văn Thần, đầu vào đấy bắt đầu an bài các hạng Chính Vụ.

Thứ nhất, thống kê hiện hữu trong lãnh địa, nhân khẩu, Thổ Địa, tiền thuế.

Thứ hai, có Nạn Dân địa phương tranh thủ thời gian Chấn Tai, gặp nạn dân địa phương tranh thủ thời gian Cứu Nạn.

Thứ ba, đối với có công có tài thần tử, Đại Thường đề bạt, đối với Vô Công không tài thần tử, một lần nữa an bài.

Đệ tứ, giảm thuế Giảm Thuế xúc tiến dân sinh triển khai.

Thứ năm, thiết lập Military Intelligence, cái này một trọng yếu tình báo tổ giám sát chức.

Thứ sáu, thiết lập xí nghiệp quốc doanh, khống chế trong lãnh địa chủ yếu Công Thương Nghiệp.

Những chuyện này, Ngô Không đã sớm tại phương nam làm qua một lần, cho nên khi nhưng là rất có kinh nghiệm.

Hán mặc dù là mặt không biến sắc tim không đập, ngồi tại Thiên Dương trong điện, không chút nào khẩn trương hỏi thăm giảng giải, hào thi lệnh, chậm rãi mà nói.

Thế nhưng là, theo thời gian dần dần chuyển dời, toàn bộ Thiên Dương trong điện, tất cả mọi người sắc mặt cũng dần dần Biến, bao quát Mao Văn Sâm cùng mở đầu kích động Iori, hai cái này lớn nhất hiểu ra Không người, cũng đồng dạng lấy một loại chán kinh ánh mắt, cực độ chịu thua nhìn xem nhà

mình chúa công.

Ngô Không từ đàn độn u mê, bắt đắc dĩ quản lý Thăng Thiên thành bắt đầu, mãi cho đến chương quản toàn bộ đại tuệ Chính Vụ, lại đến lúc này ở Thiên Dương trong điện, thành thạo thành thạo Chấp Chính, hẳn gặp được các loại khó khăn, thất bại, phiền não, mê mang, căn bản cũng không là la Dương Thành Trung, những này nhân giới có hạn Văn Quan, đủ khả năng tương tượng đến.

10 vạn trước kia chỉ là chương quản đại tuệ nội cung nô bộc, hiện tại cũng đã trở thành, từng cái hợp cách quan lại, tại vô số sờ soạng lần mò bên trong, chân chính xâm nhập nghiên cứu, hiểu biết, suy nghĩ, xử lý qua các hạng dân sinh Chính Vụ Ngô Không, lại làm sao có khả năng sẽ, không có nửa điểm mà Chấp Chính kinh nghiệm đâu?

Cho nên, quản lý toàn bộ phương bắc, lấy Ngô Không bây giờ tài chính trị, thật chỉ là một bữa ăn sáng a.

Buổi sáng chuẩn bị cho tốt Văn Trì về sau, buổi chiều liền muốn bắt đầu võ công.

"Chúa công, không biết Quân Ta về sau chiến lược, ngài là an bài như thế nào." Ngụy chính bình tĩnh nhìn xem mở đầu kích động Iori, chậm rãi đối với hắn hỏi.

"Cái này. . . , cái này. . . , Trung Thư Lệnh, vẫn là người đến nói một chút đi." Mở đầu kích động Iori một mặt về lấy lòng, đối với chủ công mình thỉnh cầu nói.

Hắn vừa mới nói xong, sở hữu quan viên ánh mắt, toàn bộ Đổ rơi xuống Ngô Không trên thân, tất cả mọi người hi vọng, cái này thần kỳ thiên tài Tiểu Mập Mập, có thể giống như buổi sáng lại nói tiếp huy hoàng.

"Đều nhìn ta làm gì? Ta tuy nhiên võ công thiên hạ vô địch, nhưng là chiến lược loại này đơn giản sự tình, liền giao cho hỏi sấm tốt. Ta ngoài ý muốn nghĩ, hẳn tất cả đều minh bạch." Ngô Không tùy tiện ngồi trên ghế, thói quen thói ngưu bức nói.

"Hừ! Nói khoác mà không biết ngượng." Ngô Không vừa mới nói xong, một cái vô cùng thanh âm chói tai, từ Võ trong ban liền truyền tới.

"Muốn chết ——! Lời này là cái nào nói, cút ra đây cho ta ——!" Mở đầu kích động Iori nổi giận nhìn xem sở hữu Vũ Tướng, cực độ phẫn nộ rống to.

Lúc này, Bùi Nhâm chủ yếu, Bùi Hành kiểm hai cha con này, dọa đến đã khuôn mặt Đổ bực, không đợi hắn hai đi ra liệt gỗ, Bùi Hành nghiêm cũng đã tùy tiện đi ra Võ Ben, nhân nhát đối với mở đầu kích động Iori nói ra: "Chúa công, là ta nói, người muốn như thế nào?"

"A? Tiểu hóa tử, người rất có loại sao? Ta thường thức người! Bất quá. . . , người nói ta nói khoác mà không biết ngượng? Hừ! Người biết ta có bao nhiêu liệt hại sao?" Ngô Không không đợi mở đầu kích động Iori rút kiếm, hắn vọt lên trước đối với

Bùi Hành nghiêm hỏi.

"Bùi Hành nghiêm ——! Người nhanh hướng về công tử dập đầu nhận lầm ——! Người ngược lại là nhanh à! Chúa công, con ta nào từ không tốt lắm, hẳn cũng là cái thuần túy Vũ Sĩ, xin ngài tha thứ nó đi." Bùi Nhâm chủ yếu sau khi nói xong, liền quý gối mở đầu kích động Iori trước người, liền tục dập đầu vì là từ cầu tình.

"Ài. . . , ta lại không sinh khí, người ngược lại là dập cái gì đầu à? Nhanh đứng lên cho ta đi. Tốt, dù sao ta Đổ ngồi nửa ngày, hai ta liền hảo hảo tỷ thí một chút đi. Tiểu tử, ta thế nhưng là rất lợi hại, người dám không?" Ngô Không cũng phách lối hướng về Bùi Hành nghiêm hỏi.

Trừ mở đầu kích động Iori cùng Mao Văn Sâm bên ngoài, Thực trong điện tất cả mọi người, Đổ coi là Ngô Không chỉ là tự cao tự đại mà thôi, căn bản cũng không tin hắn có thể có bao nhiêu lợi hại.

Dù sao tuổi tác, đáng người Đổ ở nơi đó bày biện đâu, liền cái này tiểu bóng cao su một dạng đáng người, sẽ không biết võ công cũng là ần số.

"Đại nhân, các người tỷ thí không nên công khai tiến hành. Nếu như nhất định phải luận võ lời nói, ngài liền cùng hắn đến trong thư phòng, niêm phong cửa luận võ đi." Mao Văn Sâm Bình Đàm đối với Ngô Không đề nghị.

Hắn lời này, trực tiếp liền đem một đám Vũ Tướng, tất cả đều cho chấn động ngốc!

Bùi Hành nghiêm loại này cấp số võ giả, biến thân về sau tùy tiện động một cái, cả tòa Thiên Dương điện nói không chừng đều sẽ sụp đổ mất.

Thế nhưng là, Mao Văn Sâm lại dám đề cho thần kỳ Tiểu Mập Mập, đến Tiểu Tiểu trong thư phòng giống như đối phương luận võ.

Hoặc là cũng là Lúc này Mao Văn Sâm điên, hoặc là chính là, cái kia Tiểu Mập Mập thật sự là rất mạnh, mạnh đến Bùi Hành nghiêm ở trước mặt hắn, ngay cả một chiêu đều khó có khả năng đi qua, căn bản là làm bị thương đại diện nửa điểm may!

Loại này nghịch thiên một dạng sự tình, có khả năng sao?

"Lẽ nào lại như vậy ——! Mao Văn Sâm, người đến là có ý tứ gì?" Bùi Hành nghiêm nổi giận đối với Mao Văn Sâm quát.

Đối phương lời nói, quả thực là quá vũ nhục người, chẳng lẽ hắn Bùi Hành nghiêm, liền yếu đến loại trình độ này sao? Tại cái kia thần kỳ Tiểu Mập Mập trên tay, ngay cả một chiêu Đổ đừng đi qua sao?

"Không có ý tứ gì, cũng là muốn giáo huấn ngươi một chút a. Lấy loại người như ngươi tính cách, ở loại tình huống này phía dưới, nếu như ngươi thua lời nói. Ngươi đời này, nếu như thắng không trúng sách tính Lệnh lời nói, thì nhất định sẽ luôn luôn thần phục. Ta chính là muốn ngươi cả một đời, đều khó có khả năng lần nữa xoay người. Ngươi dám không?" Mao Văn Sâm bình tĩnh đối với Bùi Hành nghiêm nói ra.

"Hỏi sâu, lời này của ngươi có chút qua. Ta cùng hắn cũng là tùy tiện chơi chơi, nào có ngươi nói. . . ." Ngô Không cau mày đối với Mao Văn Sâm giảng đạo, đáng tiếc là, không đợi hắn đem lời kể xong, Bùi Hành nghiêm liền nổi giận đối với hắn quát.

"Tùy tiện chơi chơi ——! Ngươi nói ngươi cùng ta so Võ, cũng là tùy tiện chơi chơi? Tốt tốt tốt! Vậy ta hôm nay, liền hảo hảo cùng ngươi, tùy tiện chơi chơi ——!" Bùi Hành nghiêm lên cơn giận dữ rống xong sau, liền không chút do dự hướng về thư phòng đi đến.

"Nhìn ta cái này phá miệng, thật sự là quá không biết nói chuyện! Ai. . . , người ta rõ ràng liền đánh không lại ta, ta làm sao còn có thể lại kích thích hắn đâu? Ai. . . , ta thật sự là quá thành thật!" Tại tất cả mọi người im lặng hồi thương thiên biểu lộ phía dưới, Ngô Không một mặt tự trách, liền gật gù đắc ý hướng về thư phòng đi đến.

Hai người bọn hắn người đi vào nhanh, nhưng là, đi ra lại càng nhanh!

Cơ hồ cũng là Ngô Không đóng cửa một cái về sau, đón lấy, Ngô Không liền dương dương đắc ý một lần nữa đi tới.

Ngay tại mọi người coi là, hắn là có chuyện gì thời điểm, Ngô Không lại mặt mỉm cười ngồi trở lại trên ghế, một bộ ta quả nhiên cũng là rất ngưu bức đắc chí hình dáng.

Mọi người nhìn thấy loại tình huống này, tất cả đều là dám giận không dám nói, bọn họ hiện trong lòng, đối với Ngô Không cái nhìn trên cơ bản là nhất trí.

Cái kia chính là, cái này Tiểu Mập Mập tuy nhiên Văn Trì phương diện, tuyệt đối là siêu quần bạt tụy, thế nhưng là đâu, hắn đối với phương diện võ công, liền thật sự là yếu đáng thương, với lại, cái này Tiểu Mập Mập hiển nhiên còn phi thường không giảng cứu, nhát như chuột, hắn vậy mà đều không dám nhận chịu người khác khiêu chiến.

"Tốt, nên nói ta cũng đều đã nói, cái kia làm ta cũng đều đã làm, cái kia chứng minh ta cũng đều đã chứng minh. Chiến lược loại chuyện nhỏ này, liền dạy cho hội sâu tốt. Tuy nhiên có một chút, các ngươi nhất định phải cho ta làm đến. Trong vòng ba ngày, ta muốn lấy được đại thánh thành, ba ngày, ta đi." Ngô Không nghiêm túc nói với Mao Văn Sâm xong sau, liền lay động nhoáng một cái rồi đi Thiên Dương điện.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19:: Giả hí Thật làm

Ngay tại Mang Sơn chiến sinh về sau Đệ Tam Thiên, phương nam cũng sinh một trận, chấn kinh toàn bộ thiên hạ đại quyết chiến. Vạn vạn vạn. ΩLie vạnen. Cc

Trận chiến tranh này, là lấy đồ Phúc Uy khiêu khích mà bắt đầu.

Đồ Phúc Uy từ Lịch Dương đốc toàn bộ lực lượng, trực tiếp liền giết vào chính mình đối thủ cũ Lâm đời Kureinai

Địa bàn.

Ngay tại phương nam Đại Tiểu Thế Lực ngồi đợi cục thế triển khai, để ngồi nhận Ngự Ông đắc lợi, Lâm đời Kureinai một mặt đi sứ đàm phán, một mặt điều binh khiển tướng thời điểm.

Nhỏ yếu suy nhược Đại Tùy Triều đình, vậy mà giống như ăn hùng tâm báo tử gan một dạng, phái một cái tên là Tĩnh Gia Thi vị thành niên, chỉ đem năm vạn người, liền bắt đầu tại Lâm đồ hai nhà giao chiến Chân Không Địa Đái, bắt đầu liên tục công thành đoạt đất, từng bước xâm chiếm Lâm đời Hồng Địa bàn.

Theo Lâm đồ hai nhà tình hình chiến đấu không ngừng thăng cấp, cái này gọi Tĩnh Gia Thi vị thành niên, vậy mà trực tiếp liền gặm được Lâm đời Kureinai một phần ba địa bàn.

Kết quả này, trực tiếp liền kinh sợ bạo Tiểu tiên cùng Phùng ngang nhãn cầu, cũng trận Lâm đời Kureinai phối đều nhanh muốn cho tức điên!

Lâm đời Kureinai bỏ ra Cao Ngang đại giới, cũng chính là mình một phần năm địa bàn, cho đỡ Phúc Uy về sau, cuối cùng kết thúc cùng đỡ Phúc Uy chiến tranh.

Đón lấy, Lâm đời Kureinai lưu lại một nửa bộ đội, tiếp tục phòng thủ đỡ Phúc Uy, mà chính hắn tự mình dẫn ròng rã 13 vạn đại quân, liền hướng về đại tuệ Tinh Gia Thi giết đi qua.

Ngay tại toàn bộ phương nam Đô cảm thấy, Tinh Gia Thi lần này là hẳn phải chết không nghi ngờ, Phùng ngang, Tiêu tiên đã chuẩn bị động thủ thời điểm, lại một kiện trận tất cả mọi người chấn động việc ngạc nhiên, lần nữa sinh.

Phùng bắc đại vị đế quốc nguyên soái từ là cát, bất thành linh liên thần binh thiên hàng, dẫn đầu ròng rã mười lăm vạn binh mã, bất thành linh liên xuất hiện tại Lâm giêng giao chiến địa phương, nhất cử liên Tướng Lâm đời Kureinai hoàn toàn đánh cho tàn phế, trận Tinh Gia Thi cho đánh chạy.

Đón lấy, vị này phương nam tới qua Giang Long, cường đoạt Tinh Gia Thi địa bàn về sau, liền bắt đầu nhanh, đối với Lâm đời Kureinai chỗ trống bàn tiến hành cướp bóc.

Rất nhanh, Lâm đời Hồng Địa bàn, liền trực tiếp bị từ là cát, lần nữa nuốt mất một phần ba.

Lần này, Lâm đời Kureinai rốt cục chịu không được, đứng vào lúc này, Tinh Gia Thi nhanh chóng đánh ra "Nam Nhân Bang Nam Nhân, cùng kháng người phương bắc" khẩu hiệu, thế là đương nhiên, Tiêu tiên cùng Phùng ngang liền danh chính ngôn thuận tiến vào chiến trường.

Thế là, Tiêu tiên, Phùng ngang, Lâm đời Kureinai, Tinh Gia Thi, đỡ Phúc Uy, còn có hẳn một chút muốn kiếm tiện nghi yếu gà thế lực nhỏ, mọi người cùng nhau tổ kiến một nhánh, lính đánh thuê trăm vạn cường đại liên quân.

Đón lấy, từ là cát đơn độc kháng trăm vạn liên quân, Tinh Gia Thi, đỡ Phúc Uy trước trận phản bội, đại tuệ nghĩa tha Phùng ngang, chờ một chút hàng loạt trò vui, liền liên tiếp bắt đầu từng cái diễn ra.

Trận đại chiến này kết quả, lấy đại tuệ cường lực quét khỏi, hổ chết Lý đời Kureinai cùng một đám nhỏ yếu thế lực, còn có Tiêu tiên 20 vạn đại quân, mà hí kịch kết thúc.

Đương nhiên, trở lên chỉ là giữa sân kết thúc thôi, nửa trăng sau lúc bắt đầu đại, Tinh Gia Thi dẫn theo đỡ Phúc Uy cùng từ là cát, còn có tân Chuyển Nhượng tới Phùng ngang, cùng rất nhiều cúi đầu khom lưng tiểu huynh đệ bọn họ, mang theo ròng rã 70 vạn binh mã, liền giết vào Tiêu tiên Đại Lương Quốc.

Cầm xuống một nửa Lương Quốc Thổ Địa về sau, mắt thấy Tiêu tiên đã lập tức nhanh xong đời, Lý Đường đã Trần Bình Lương Quốc biên cảnh, tùy thời chuẩn bị ứng hộ Tiêu tiên thời điểm.

Đại tuệ nguyên soái Tinh Gia Thi, đang nghe đại vị đế quốc bị diệt, mở đầu kích động Iori, Mao Vấn Sâm tại phương bắc Nhất Chiến Thành Danh về sau, lại đem tất cả mọi chuyện giao cho Phó Soái từ là cát về sau, bất thành linh liên lẻ loi một mình rời đi chiến trường.

Sau cùng, từ là cát càng là chủ động hướng về Tiêu tiên đưa ra ngưng chiến, qua loa ký một cái Công Thủ Đồng Minh hiệp nghị về sau, liền trực tiếp dẫn đầu đại quân rời đi Lương Quốc.

Tiêu tiên tại mũi đao bên trên nhảy quay về múa, mất đi một bên quốc thổ về sau, hẳn vậy mà như kỳ tích sống sót, trở thành toàn bộ phương nam trừ đại tuệ đế quốc bên ngoài, thực quả cận tồn độc lập Quân Phiệt.

Xét thấy hiện tại thiên hạ đại thế đã hoàn toàn rõ ràng, Lý Đường, nam tuệ, Bắc Tuệ, Tam Túc Đình Lập Chi Thế đã thành, hẳn sở hữu Tiểu Chư Hầu, trên cơ bản đã toàn bộ biến thành vật làm nền.

Còn có cũng là Bắc Tuệ hiện tại, là trong ba bá chủ yếu nhất một cái thế lực.

Cho nên, Mao Vấn Sâm đưa ra một cái hai mặt lấy lòng chiến lược, nói cách khác, cũng không đắc tội Lý Đường, cũng không thể tội nam tuệ, nhưng là, chỉ cần ai dám khi dễ chính mình, chính mình liền đi kéo một cái khác tới, sau đó cùng đi đánh khi dễ người bại hoại, lấy duy trì Tam Quốc thăng bằng.

Cụ thể trình tự áp dụng thời điểm, xem tình huống mà định ra, hoặc là hướng bắc chiếm đoạt, Hướng Nam liên hợp, hướng về tây chống cự, hoặc là hướng bắc chiếm đoạt, hướng về tây liên hợp, Hướng Nam chống cự.

Tóm lại chính là, nịnh bợ cường đại, chiếm đoạt nhỏ yếu, dạng này một loại có chút tiểu vô sỉ kém cỏi chiến lược.

Người khác là thế nào muốn, Ngụy chính hòa Vương Tuấn Khoát là cũng không biết, bất quá, dù sao hai người bọn họ nghe xong cái này chiến lược về sau, liền luôn luôn cúi đầu yên lặng trầm tư, một trận tới đêm khuya hội nghị kết thúc thời điểm, hai người bọn họ Đô không có nói một câu đi ra.

"Cái nào. . . ? Chuyện rất quan trọng, ta cũng không cùng người người nói nhảm. Người có cảm giác hay không, chúa công xuất thân, phi thường có vấn đề?" Sau khi tan họp, Vương Tuấn Khoát trận Ngụy chính kéo đến một bên, nhỏ giọng hướng về hắn hỏi.

Một đạo tinh quang hiện lên hai mắt về sau, Ngụy chính gắt gao tám tám đáp: "Ta không cảm thấy có vấn đề gì, ta khuyên người vẫn là thiếu nghĩ quá nhiều thì tốt hơn, cáo từ." Nói xong, hắn liền cường chế lấy mình lúc này trong lòng thao thiên cự lãng, bước nhanh rời đi hoàng cung.

"Cái thế lực này làm sao lộ ra một cỗ tà khí đâu? Mạo Bài hoàng đế, Mạo Bài chúa công, kỳ quái Tiểu Mập Mập, cộng thêm một cái nhìn không thấu

quân sư. . . , chẳng lẽ. . . , về sau thật sự là Tam Quốc Tranh Bá sao? Quên, ta vẫn là chó suy nghĩ quá nhiều, hiện tại đại thế đã không rõ ràng, có chút sai lầm lời nói, cái kia chính là vạn kiếp bất phục a. . . " Nghĩ đến đây về sau, Vương Tuấn Khoát liền cúi đầu, một bộ cẩn thận chặt chẽ bộ dáng, cũng bước nhanh hướng về cửa cung phương hướng đi đến.

Hắn vừa đi ra cửa cung, đối diện liền đụng vào mà quay lại Ngụy chính, còn có một mặt vẻ lo lắng Bùi Nhâm chủ yếu, Bùi Hành kiểm cha con, cùng Ngưu Kim Đạt, La Thế Tín hai người.

"Tuần rộng rãi! Người nhìn thấy ta đại ca sao?" Bùi Hành kiểm lo lắng đối với Vương Tuấn Khoát hỏi.

Hắn lời này, nhất thời liền đem Vương Tuấn Khoát cho nói sững sờ, đón lấy, hắn trong nháy mắt liền kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh.

"Bùi Tướng quân, mặt tướng không có nhìn thấy Bùi Hành Nghiêm Tướng quân." Vương Tuấn Khoát cung kính kính, đối với Bùi Hành kiểm đáp.

"Cái này có thể như thế nào cho phải à! Khai hội thời điểm, ta liền luôn cảm thấy có cái gì không đúng, có thể khi đó chỉ lo khai hội, liền không có kịp phản ứng! Các người nói. . . , chúa công sẽ không lại. . . ? Vậy nhưng như thế nào cho phải à ——!" Bùi Nhâm chủ yếu hiện tại gấp, cũng đã gần muốn khóc lên.

"Cẩn thận ngôn ngữ! Sự tình đến tốt cùng như thế nào, đến Thiên Dương điện thư phòng vừa nhìn liền biết, đi thôi." Ngụy chính sau khi nói xong, hắn liền dẫn đầu hướng về Thiên Dương điện đi đến.

Mọi người gấp này, cũng tranh thủ thời gian tăng tốc cước bộ, đi theo Ngụy chính sau lưng hướng về Thiên Dương điện đi đến.

Mọi người đi tới cửa thư phòng thời điểm, bất thành linh liền nghe đến bên trong có người nói chuyện, bọn họ liền không kim lại được nghe lên đứng lên.

"Bùi Hành Nghiêm Tướng quân, trầm nhìn ra người là Trung Nghĩa Chi Sĩ, người chẳng lẽ liền trơ mắt nhìn xem cái kia Tiểu Mập Mập , tùy ý làm bậy, hoành hành không sợ sao? Trầm cũng không cầu dừng, trầm chỉ là muốn tự vệ mà thôi! Nếu như người khả năng giúp đỡ trầm, trận mở đầu kích động Iori một đám Đồ chộp tới lời nói, trầm là tuyệt đối sẽ không giết bọn hắn." Dương Đồng vừa dứt lời, thư phòng đại môn phanh một tiếng, liền bị Ngụy chính dùng lực đẩy ra.

Nhìn qua mặt mũi bầm dập Bùi Hành nghiêm, Ngụy chính sau lưng tất cả mọi người, toàn bộ cũng làm trận kinh ngạc đến ngây người.

"Đại. . . , đại ca, người. . . , người. . . , thua?" Bùi Hành kiểm một bộ Mộc Kê giống như biểu lộ, chân kinh hướng đại ca lắp bắp hỏi.

Nếu như là đại chiến ba trăm hiệp mới thua, bọn hắn cũng đều miễn cưỡng có thể tiếp nhận, có thể sự thật đâu, bọn họ thể nhưng là tận mắt nhìn thấy, Ngộ Không chỉ bất quá chỉ là Quan một chút môn, sau đó lập tức lại mở cửa, ngăn ngừa này một thời gian nháy mắt, hắn đến là thế nào thắng được đâu?

Đối với vấn đề này, Bùi Hành nghiêm tuyệt vọng nghĩ một hồi buổi trưa, chính hắn đều không có làm rõ ràng, mình tới là thế nào thua.

"Liệt vị Quan Lại, bây giờ sắc trời đã muộn, chắc hẳn tất cả mọi người không. . . " Không đợi Dương Đồng mỉm cười đem lời kể xong, Ngụy chính trực tiếp liền đem hắn lời nói cắt đứt.

"Dương Đồng, xem ở người cũng là người đáng thương phân thượng. Ta Ngụy chính phá lệ giúp người, chỉ một chút người không đủ. Người hãy nghe cho kỹ, người chỉ là một cái Tù nhân mà thôi, người vô binh, không có tiền, không người, không tự do, thậm chí là người vị hoàng đế kia tên, cũng giống vậy cũng là giả. Người, trừ chính người bên ngoài, liền cái gì đều không có. Dương Đồng, người cần nghĩ kĩ tốt sống sót, liền từ này làm cái người rảnh rồi đi." Ngụy chính sau khi nói xong, quay người liền trực tiếp rời đi nơi này.

Dù sao hắn muốn biết, cũng đều đã biết hết nói, lại lưu lại nơi này cái hư giả trong hoàng cung, đã hoàn toàn không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 20:: Hoàn toàn ngả bài

Một ngày sau đó, Bắc Tuệ một vạn đại quân, liền không đánh mà thắng, tiếp nhận ban đầu đại vị đế quốc đều đại thánh thành đầu hàng.

Ngộ Không nhận được tin tức này về sau, liền lập tức cao hứng nhảy lên cao ba thước, trực tiếp liền thả ra trong tay mọi chuyện, một mình hắn cười Khoái Mã, liền hướng phía đại thánh thành chạy như bay.

Chờ đến Mao Văn Sâm nhận được tin tức thời điểm, hần bất thành linh liền có một loại, phảng phất hoạ lớn ngập trời sẽ lập tức đến cảm giác, thế là, hần cũng buông xuống trong tay sự tỉnh, chỉ đem năm ngàn tên Ma Báo Vô Sĩ, liền ngựa không dừng vó hướng về đại thánh thành chạy tới.

Chạng vạng tối thời điểm, Ngô Không cuối cùng một mặt sợ hãi lẫn vui mừng, đi vào hần mơ tưởng đã lâu cuối cùng thành thị, hần cuối cùng có thể quên đi tất cả, an tâm về nhà.

"Trung thư lệnh đại nhân, Lương Giới Thông Đạo. . . , cái này. . . , cái này. . . ." La Thế Tín một mặt khó xử nhìn xem Ngô Không, nửa ngày cũng nói không ra một câu hoàn chỉnh nói ra tới.

"Lương Giới Thông Đạo đến làm sao? Người ngược lại là mau nói à!" Ngô Không vừa vội vừa giận hướng hần hét lớn.

Nhớ tới Mao Văn Sâm đáng sợ, La Thế Tín cắn răng một cái giậm chân một cái, liền thông thống khoái khoái đối với Ngô Không giảng đạo: "Trung thư lệnh đại nhân, Lương Giới Thông Đạo Thực cũng không tại trong thành, mà là tại nơi khác phương. Ngài đừng có gấp, ta đi chuẩn bị, chuẩn bị, cái này mang ngài đi qua."

Thế là, La Thế Tín lễ mễ lễ mễ, chuẩn bị nửa giờ về sau, lúc này mới tại Ngô Không mãnh liệt yêu cầu phía dưới, chậm rì rì mang theo năm ngàn tên Ma Hạng Vô Sĩ, cùng một chỗ hướng về Thành Đông chẳng có con mắt tùy tiện tản bộ đứng lên.

Một giờ đợi về sau, Ngô Không hiếu kỳ hỏi hần đến không có, hần nói nhanh đến, nhanh đến.

Lại một giờ sau, Ngô Không có chút sốt ruột hỏi hần đến không có, hần vẫn là nói nhanh đến, nhanh đến.

Lại lại một giờ sau, Ngô Không tức giận phi thường hỏi hần đến không có, hần y nguyên vẫn là nói nhanh đến, nhanh đến.

Lại lại lại một giờ sau, Ngô Không lạnh lùng liếc hần một cái về sau, quay đầu ngựa lại, liền một lần nữa hướng về đại thánh thành chạy như bay.

Trở lại đại thánh cửa thành đông, Ngô Không lần đầu tiên, liền nhìn thấy đứng ở cửa thành nơi cửa, đã đợi chờ đợi lâu ngày Mao Văn Sâm.

"Người thật sự là quá phận ——! Người tại sao phải để cho La Thế Tín gạt ta?" Ngô Không nổi giận hướng về Mao Văn Sâm chất vấn.

"Ngài. . . , nhất định phải đi Nhân Giới sao?" Mao Văn Sâm hai tay run rẩy, có vẻ như bình tĩnh hướng về chúa công hỏi.

"Ta. . . , ta. . . , ta chính là hiếu kỳ mà thôi! Ta mới sẽ không đi Nhân Giới đây! Ai nha, ta không đã nghĩ nhìn xem Lương Giới Thông Đạo sao? Cái này có cái gì. . . ." Không đợi Ngô Không trận nói láo nói xong.

"Trả lời ta ——! Người, nhất định phải đi Nhân Giới sao ——!" Mao Văn Sâm phẫn nộ cùng cực đối với hần hét lớn.

Ngô Không sững sờ nhìn xem Mao Văn Sâm, hần chậm rãi cúi đầu xuống sau khi thở dài, ngay sau đó lại thở dài, không phản bác được.

"Chúa công, chỉ cần người trả lời ta, ta liền không lại ngăn cản người đi Nhân Giới. Thế nhưng là, nếu như người không dám trả lời vấn đề này lời nói. Ta cam đoan để người, đời này cũng không tìm tới Lương Giới Thông Đạo. Người, nhất định phải đi Nhân Giới à." Mao Văn Sâm đây cõilòng chờ mong nhìn xem Ngô Không, hi vọng hần trả lời là không.

Nhưng là, Ngô Không chậm rãi ngẩng đầu lên, giữ lại nước mắt hướng về hần đáp: "Vâng, ta nhất định phải đi Nhân Giới. Thật xin lỗi. . . ." Sau khi nói xong, hần liền cực độ xấu hổ cúi đầu xuống.

"Ha ha ha ha. . . , ha ha ha ha. . . , ha ha ha ha. . . !" Mao Văn Sâm giống người điên, điên cuồng vỗ bảp đùi mình, cực độ thể lương cười ha ha.

"Được rồi, tất nhiên thiên ý không thể trái, ha ha ha. . . , chúa công, chúng ta liền cùng đi đi." Nói, hần vậy mà từ cửa ra vào một mảnh trong bụi cỏ, kéo ra một cái đặc biệt lớn hào Túi Không Gian, sau đó hướng về trên người mình một sau lưng, liền tiêu sái hướng về nội thành đi đến.

Ngô Không vừa nhìn hần điệu bộ này, lập tức liền sững sờ một chút, đón lấy, hần liền hoảng sợ vội vàng chạy đến Mao Văn Sâm bên cạnh, giữ chặt hần về sau, run rẩy hướng về hần hỏi: "Hỏi, hỏi sâm, người, người đây là, có ý tứ gì?"

Mao Văn Sâm mỉm cười đối với Ngô Không đáp: "Chúa công, người sau khi đi, ta duy nhất đường sống, cũng là đầu hàng Lý Đường. Thế nhưng là. . . , ta sẽ không phản bội ngài. Ai. . . , không có cách, ai bảo ta không may, nhận người cái này hỗn đản Tiểu Mập Mập làm chủ đâu? Ngài ngăn cản không ta, chúng ta cùng đi đi." Sau khi nói xong, Mao Văn Sâm liền lôi kéo Lúc này liên tục rơi lệ Ngô Không, ung dung Đạt Đạt, liền hướng về Lương Giới Thông Đạo đi đến.

Lương Giới Thông Đạo đương nhiên ngay tại đại thánh trong thành, bọn họ chỉ phí mười lăm phút, liền đến đến thông đạo sở tại địa.

"Chúa công. . . , ta Thực thật rất không cam tâm. Cho nên, ta muốn sau cùng khuyên ngài một chút. Chúa công, nhiều nhất 15 năm bên trong! Thiên hạ, cũng là ngài! Ngài, thật, bỏ được sao?" Mao Văn Sâm cười khổ hướng về Ngô Không hỏi.

"Hỏi sâm. . . , ta cho người biết một cái bí mật đi. Thực. . . ." Không đợi Ngô Không đem lời kể xong, cả người sau khi mọc ra hai cái cánh bướm người trẻ tuổi, bất thành linh liền rơi xuống hai người bọn họ trước mặt.

"Mao Văn Sâm, người là tốt lắm! Người thật đúng là trung thành tuyệt đối à ——!" Tinh Gia Thi chậm rãi ngẩng đầu lên, nằng nằng lấy hai cái thật to mắt

quảng thâm, một đầu loạn vô cùng phần nộ hướng về Mao Văn Sâm hết lớn.

"Gia thi? Ngươi, làm sao ngươi tới?" Ngộ Không không hiểu hướng về Tinh Gia Thi hỏi.

"Mao Văn Sâm, ta muốn giống như chúa công đơn độc nói chuyện, ngươi bây giờ cho ta lập tức rời đi tại đây. Có một số việc, ngươi còn chưa đủ tư cách biết." Tinh Gia Thi xem thường nhìn xem Mao Văn Sâm, không chút khách khí đối với hắn giảng đạo.

"Không được! Ngươi nói gì vậy! Hối hận có tư cách biết tất cả mọi chuyện! Ngươi muốn nói liền nói, không nói ngươi liền rời đi nơi này!" Ngộ Không phần nộ giống như Tinh Gia Thi nhao nhao đến.

"Chúa công! Ta muốn nói với ngươi sự tình, hắn không thể biết à! Ngươi làm sao lại hồ đồ như vậy đây!" Tinh Gia Thi cực kỳ nôn nóng bất an, hướng về Ngộ Không lớn tiếng giảng đạo.

Mao Văn Sâm kéo một cái muốn mở miệng Ngộ Không về sau, hắn hít một hơi bình tĩnh hướng về Tinh Gia Thi giảng đạo: "Ngươi không muốn để cho ta biết, không phải liền là chúa công không phải đồ Tiểu Đản, cũng không phải Tiểu Đản, thậm chí, đều không phải là Ma Giới người sao? Ta thật sự là không hiểu rõ ngươi, ngươi đến là có bao nhiêu xem thường ta à? Sự tình đều đã triển khai đến một bước này, ngươi cho rằng, ta không biết ngươi là ai sao? Ngươi cho rằng, ta không biết ngươi con mắt sao? Làm sao? Ngươi còn muốn giết người diệt khẩu? Ngươi, cũng liền không gì hơn cái này à." Mao Văn Sâm đồng dạng xem thường nhìn xem, Lúc này đã nhanh muốn bị tức điên Tinh Gia Thi.

Chậm rãi hít sâu một cái khí về sau, Tinh Gia Thi rờn rã đầu mình, mỉm cười nói với Mao Văn Sâm: "Tốt, ngươi thật đúng là rất có bản sự, ta trước kia đúng là xem nhẹ ngươi, thật sự là lớn sai Đặc sai à. Ngộ Không, ngươi hãy nghe cho kỹ, ta cho tới bây giờ cũng chỉ là, đem ngươi trở thành một cái khôi lỗi mà thôi! Tên của ta không phải Tinh Gia Thi, mà chính là thi - tốt - cảnh! Ta chính là Lý mịch đã từng tịch quân sư! Làm sao, cái này kinh ngạc đến ngây người sao? Đáng tiếc, ngươi ta Đồng Mệnh Tương Liên, ngươi là không làm gì được ta. Ha ha ha ha. . . !" Thi tốt cảnh cực kỳ đặc ý đối với Ngộ Không cuồng tiếu.

Toàn bộ Ma Giới thời không, trong nháy mắt liền tĩnh lại, Ngộ Không nổi giận vọt tới thi tốt cảnh trước mặt, hắn vô cùng phần nộ nắm chặt quả đấm mình, hung hăng liền hướng về đối phương đập tới, thế nhưng là, hắn cuối cùng, cũng không có đánh xuống một quyền này.

"Ta vẫn luôn đem ngươi trở thành là hảo huynh đệ, hảo bằng hữu, ngươi, tại sao phải dạng này gạt ta?" Ngộ Không giải trừ năng lực về sau, thống khổ hướng về thi tốt cảnh hỏi.

"Vì sao? A, đương nhiên là vì cái này, ngươi hoàn toàn liền không lưu luyến chút nào, thiên hạ." Thi tốt cảnh khẽ cười khổ lấy, chậm rãi đối với Ngộ Không đáp.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21 :: Không thể thoát khỏi

"Vậy được rồi, ngươi muốn ngươi thiên hạ, ta muốn ta Quá Tiên Sơn. Ω sẵnΔ vẫn mạng vạn vạn vạn. ΔLie vạnen. Cc từ nay về sau, ngươi ta tái vô quan hệ, nhường đường." Ngộ Không cúi đầu, mặt không biểu tình đối với thi tốt cảnh nói ra.

Thi tốt cảnh không nhúc nhích đứng tại Ngộ Không trước mặt, mỉm cười nói với Ngộ Không: "Không có ý tứ, tại ta không có đạt được thiên hạ trước đó. Ngươi, nhất định phải lưu tại Ma Giới." Thi tốt cảnh ánh mắt băng lãnh nhìn xem Ngộ Không, hiển nhiên nàng là không muốn để cho đường.

"Ta nhìn ngươi là đổ nước vào não a? Con mẹ nó ngươi muốn tranh thiên hạ, cùng ta có nửa xu quan hệ sao! Ngươi đi ngươi Dương Quan Đạo, ta qua ta Độc Mộc Kiều, ngươi muốn tranh, liền mẹ hắn đi tranh tốt. Hiện tại, ngươi cho ta lập tức rút đi ——!" Ngộ Không nổi giận đối với thi tốt cảnh quát.

Thi tốt cảnh buồn cười nhìn xem Ngộ Không, nàng một mặt hí ngược chỉ sắc hỏi: "Ta nếu là không để cho, ngươi lại có thể như thế nào đây? Mập mập tiểu ngu ngốc?" Nói, nàng liền nhanh vờn tay, dùng lực vịn một chút Ngộ Không nhúc nhích buông xuống.

Thi tốt cảnh đường Phách một dạng hành vi, nhất định cũng là không vương pháp, thuần túy cũng là khi dễ người thành thật đi!

"Ta đếm ba tiếng, ngươi nếu là có ở đây không tránh ra lời nói," Không đợi Ngộ Không hung dữ, trận đe dọa lời nói cho nói xong.

Thi tốt cảnh vỗ nhẹ bộ ngực mình, một mặt kinh sợ nói với Ngộ Không: "A, thật đáng sợ, thật đáng sợ, ngươi, ngươi không được qua đây, ta, ta nhường đường là được." Nói xong, nàng liền tranh thủ thời gian trốn đến một bên, giống như sợ Ngộ Không sẽ như thế nào nàng một dạng.

"Hừ! Tính ngươi thông minh. Hời sâm, chúng ta đi thôi. Ta nói với ngươi a, một hồi đến Nhân Giới về sau, ngươi cũng chớ nói lung tung cái gì, ta tự sẽ giúp. . . . Hời sâm, ngươi còn đứng ở đây kia làm gì? Tranh thủ thời gian tới à?" Ngộ Không hiện Mao Ván Sâm không cùng tới, hần liền quay đầu hiếu kỳ hướng về hần hỏi.

"Ngươi đến muốn làm sao uy hiếp chúa công, liền thống thống khoái khoái nói ra đi. Chuyện này, ta thay chúa công đón lấy." Mao Ván Sâm không nhúc nhích đứng tại chỗ, bình tĩnh đối với thi tốt cảnh nói ra.

"Ngươi không phải cũng thông minh sao? Rất lợi hại phải không? Rất biết nghịch thiên mà đi sao? Vậy thì tốt, hôm nay chỉ cần ngươi năng lượng đoán ra, ta muốn như thế nào uy hiếp cái kia Tiểu Bồn Đản. Ta thi tốt cảnh, liền từ này mai danh ẩn tính, cũng không tiếp tục suy nghĩ cái gì Hoàng Đồ Bá Nghiệp! Mao Ván Sâm, nếu như ngươi đoán không ra lời nói, ta muốn ngươi vì ta thân phục mười năm! Cũng công bằng a?" Thi tốt cảnh ngạo thị lấy Mao Ván Sâm, lạnh lùng đối với hần hỏi.

"Cũng công bằng, bắt ngươi tuổi già cùng ta cuộc mười năm, làm sao lại không công bằng đâu? Tuy nhiên đáng tiếc à, ta đã không có bất luận cái gì thời gian, hướng về ngươi thân phục. Chúa công, chúng ta cái này tiến về Nhân Giới, đi thôi." Sau khi nói xong, Mao Ván Sâm lôi kéo Ngộ Không, liền mỉm cười hướng về Lưỡng Giới Thông Đạo đi đến.

"Chúa công, ngươi không nhọc điểm gì, rơi vào trong tay hần a?" Vừa đi, Mao Ván Sâm một bên nhỏ giọng hướng về Ngộ Không hỏi.

"Ta liền bị hần buộc ăn Căn đồng tâm thảo mà thôi, hần, liền lại không có việc gì. Ta dựa vào! Hời sâm, ngươi nói. . . , hần, hần sẽ không muốn, tự sát a?" Ngộ Không có chút tiểu Phạ, hướng về Mao Ván Sâm hỏi.

"Yên tâm đi, hần loại người này, là sẽ không ngốc đến tự sát. Thế nhưng là, đến là cái gì đây?" Vừa đi, Mao Ván Sâm một bên đau khổ tự hỏi, đồng thời chờ đợi thi tốt cảnh sẽ lớn tiếng nhận thua.

Uy hiếp người khác vậy khẳng định là muốn uy hiếp đối phương, cực kỳ coi trọng, mới có thể thành công đạt tới uy hiếp hiệu quả.

Ngộ Không tại Ma Giới một người thân đều không có, đồng thời ngay cả giảng sơn hần Đồ chẳng thèm ngó tới, cho nên, Mao Ván Sâm thực sự là nghĩ không ra đến, thi tốt cảnh đến năng lượng uy hiếp Ngộ Không cái gì.

Cứ như vậy, hai người bọn họ đi tới đi tới, liền tới đến Lưỡng Giới Thông Đạo bên bờ, chỉ cần lại đi một bước, Ngộ Không liền có thể quay về Nhân Giới!

Thế nhưng là, thẳng đến lúc này, thi tốt cảnh lại còn là không một lời, mỉm cười nhìn xem bọn họ bóng lưng, không đem câu kia uy hiếp lời nói cho nói ra.

"Ai. . . , tốt, ngươi điên rồi. Cái này một cái, ta nhận thua. Có lời gì, ngươi liền thống thống khoái khoái nói a." Mao Ván Sâm bắt đầu đi xoay người sang chỗ khác, không cam lòng đối với thi tốt cảnh nói ra.

Thi tốt cảnh đắc ý mỉm cười một lúc sau, chậm rãi nói ra: "Thực, nói đến lời nói, ta cái này cũng không tính được cái uy hiếp gì. Tiểu Bồn Đản nếu như đi lời nói, ta đây, miệng từ trước đến nay cũng là cũng bền vững. Các ngươi yên tâm tốt, ta là tuyệt đối sẽ không trợn chân tướng, nói cho đỡ Phúc Uy. Tiểu Bồn Đản, ngươi nhìn ta đối với ngươi tốt bao nhiêu, để ngươi tại Ma Giới, mãi mãi cũng có một cái, phụ thân!"

Ngộ Không nhất định đến phụ thân hai chữ, hần trong nháy mắt liền nghĩ đến một loại khả năng, đón lấy, trên người hần sở hữu lông tơ, Đồ hoàng sợ đứng lên!

"Hời sâm, có biện pháp gì, có thể bắt hần cho nhốt cả đời, để cho người khác vĩnh viễn cũng không tìm tới hần sao?" Ngộ Không hai mắt đỏ thẫm nhìn xem thi tốt cảnh, sát khí ngưng trệ hướng về Mao Ván Sâm hỏi.

"Chúa công, hần nhất định đã sớm bố trí xuống chuẩn bị ở sau, dù cho chúng ta hiện tại đem hần bắt, hần cũng nhất định là có biện pháp, khởi động chuẩn bị ở sau. Chúa công, ngài vì sao như thế Phạ đồ Phúc Uy đâu?" Mao Ván Sâm nhíu chặt lông mày, đối với Ngộ Không hỏi.

Không đợi Ngộ Không trả lời, thi tốt cảnh liền khoan thai nhìn xem Ngộ Không giảng đạo: "Các ngươi hiện tại trận ta cho giam lại, một tháng sau, liền quan tới Nhân Giới Lúc này vô cùng Kiệt Sức, tùy tiện một cái mười vạn người nhất lưu quân đoàn, liền có thể dẹp yên cả nhân giới tin tức, liền sẽ tại toàn bộ Ma Giới lưu truyền." Giảng ở đây, nàng lại đem chính mình ánh mắt, phóng tới Mao Ván Sâm trên thân.

"Hần à, sợ không phải đồ Phúc Uy, mà chính là Lịch Dương quân hai đại quân đoàn, cụ thể nói sao, cũng là thang đao quân đoàn. Tốt, nên nói, ta đều đã nói xong. Mao Ván Sâm, ta tại Tủy Tiên Lâu chờ ngươi, ngươi có thể nhất định phải tới a?" Thi tốt cảnh sau khi nói xong, vồ sau lưng cánh, liền phóng lên tận trời, trong nháy mắt liền biến mất ở chân trời bên trong.

Mao Ván Sâm gặp thi tốt cảnh đi như thế bối rối, hần sững sờ một lúc sau, lập tức liền kịp phản ứng, chính mình tuyệt bức là Trung thi tốt cảnh, phò trương thanh thế kể sách!

Hậu thủ gì à, một tháng truyền khắp đại lục à, hết thấy cũng là giả, thi tốt cảnh tám thành chính là, cái gì chuẩn bị ở sau đều không có chuẩn bị!

Thế nhưng là, Mao Ván Sâm sững sờ không dám đánh cuộc này còn sót lại hai thành, vạn nhất, thi tốt cảnh nếu là thật chuẩn bị đâu?

Không có hoàn toàn chắc chắn, loại quan hệ này đến một lần đại sự, Mao Ván Sâm là thật tâm không dám đánh cuộc.

Lại nói, thi tốt cảnh hiện tại người cũng đã bay đi, nói những thứ này nữa còn có cái rắm dùng?

Theo thời gian chuyển dời, thi tốt cảnh chuẩn bị ở sau sẽ chỉ càng ngày càng nhiều, mà không thể lại càng ngày càng ít, cho nên, Mao Văn Sâm cũng chỉ đành khác nghĩ hẩn biện pháp.

"Hỏi sâm, cho dù hẩn được thiên hạ, cũng vẫn là sẽ không bỏ qua ta đi?" Ngô Không bình tĩnh hướng về Mao Văn Sâm hỏi.

"Chúa công, người giết không hẩn, cũng Quan không hẩn. Người này không chiếm được thiên hạ, chắc chắn giận lây sang người, cho dù hẩn đạt được thiên hạ, cũng tất nhiên sẽ tiến công Nhân Giới. Chúa công, người muốn bảo vệ người giới, mặc kệ người có nguyên ý hay không. Người biện pháp duy nhất chính là, làm cho cả Ma Giới, Đồ thần phục tại chân người xuống." Mao Văn Sâm bình tĩnh nhìn xem chúa công, chậm rãi nói với hẩn.

"Được rồi, tất nhiên đây là biện pháp duy nhất, vậy ta cũng chỉ có thể đi tiếp. Hỏi sâm, người nhớ kỹ ta hiện tại nói tới. Coi ta Quân Lâm Thiên Hạ thời điểm, ta không muốn nhìn thấy thi tốt cảnh, thần phục tại ta dưới chân! Người, hiểu chưa?" Ngô Không bình tĩnh nhìn xem Mao Văn Sâm, thần sắc âm lãnh cùng cực nói ra.

"Chúa công, chúng ta có chí ít 15 năm thời gian, cái này một cái, ta thắng định!" Mao Văn Sâm kiên định đối với Ngô Không bảo đảm nói.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiếu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22 :: Cải biến chiến lược

Thi tốt cảnh rời đi Lưỡng Giới Thông Đạo về sau, trực tiếp liền bay đến Tủy Tiên Lâu trước, nàng trợn Ngô Không đã từng cho nàng CIA lệnh bài sáng lên, liền theo chương quỹ cùng tiến lên đến tầng cao nhất.

"Người đi chuẩn bị cho ta một bầu rượu, mấy đạo thức ăn, Mao Văn Sâm cùng chúa công một hồi nếu là đến, người liền đem bọn hẩn dẫn tới đi." Nói xong, thi tốt cảnh liền ngồi một mình ở tầng cao nhất phía trên, cảm khái mãi thời nhìn xem chính mình dưới chân đại thánh thành.

Chính như Mao Văn Sâm sở liệu một dạng, áp dụng tốt cảnh vừa rồi, xác thực chỉ là phô trương thanh thế mà thôi.

Từ Lương Quốc ra thời điểm, thi tốt cảnh xác thực có như vậy trong nháy mắt, là muốn vì chính mình chuẩn bị chuẩn bị ở sau, thế nhưng là, trong nháy mắt đó đi qua về sau, nàng liền trực tiếp ngựa không dừng vô hướng phương bắc tiến đến.

Không chỉ có như thế, chuẩn bị ở sau cái gì, thi tốt cảnh trước kia không có chuẩn bị, về sau nàng cũng đồng dạng, sẽ không vì chính mình chuẩn bị.

Nàng giống như Ngô Không đã không có thù cũng không có oán niệm, thậm chí, Ngô Không còn đã từng là nàng duy nhất bằng hữu, cho nên, dùng chuẩn bị ở sau đi trả thù Ngô Không, thi tốt cảnh là khinh thường Vu đi làm.

Dù sao trong lòng hẩn, thiên hạ mới là trọng yếu nhất, nếu như Ngô Không cùng Mao Văn Sâm liên thủ lại, trợn nàng đánh bại lời nói, này nàng cũng liền không cơ hội tìm được thiên hạ.

Thiên hạ không chiếm được, gia tộc vinh diệu khôi phục không, thương tổn Ngô Không cái này ngọc vù vù bằng hữu, hủy đi một cái cùng mình không thể làm chung thế giới, đối với thi tốt cảnh tới nói, còn có bất cứ ý nghĩa gì sao?

Nàng từ sinh ra tới bắt đầu, vẫn lấy tranh bá thiên hạ vì chính mình mục tiêu, theo thời gian dần dần chuyển dời, loại cuộc sống này cũng sớm đã trở thành nàng thói quen, đã cùng nàng đến có phải là thật hay không cũng đề ý cái mục tiêu này, cũng sẽ không tiếp tục có nửa chút quan hệ, thuần túy, cũng chỉ là thói quen mà thôi.

Vì đạt được đến chính mình mục tiêu, thi tốt cảnh đang bị bức ép rơi vào đường cùng, đành phải thả ra trong tay hết thảy, đi cả ngày lẫn đêm đuổi tới đại thánh thành.

Trừ bắt người giới ép Ngô Không lưu lại bên ngoài, nàng căn bản là nghĩ không ra còn có cái gì lý do, có thể Sử Ngô Không lưu tại nơi này, nàng căn bản là không có có biện pháp gì!

Ngô Không nếu như nếu là đi lời nói, đồ Phúc Uy tất nhiên sẽ phản, Bắc Tuệ nhất định đại loạn, nói như vậy, thiên mệnh liền một lần nữa trở lại trước kia quỹ tích, từ là cái này bắt đi chúa công nguyên soái, tất nhiên sẽ Thuận Thiên mà làm đầu nhập vào Lý Đường!

Sự tình nếu như triển khai đến một bước này lời nói, coi như thi tốt cảnh có thể đánh bại đồ Phúc Uy, như vậy, lưỡng bại câu thương về sau, cuối cùng tiện nghi nhưng vẫn là Lý Đường.

Chước Châu Nam Bắc cùng một chỗ đại loạn, cái này cùng trước kia thiên mệnh quỹ tích, còn có nửa chút khác nhau sao?

Cho nên, dù là cũng là giống như Ngô Không ngã bài, dù là cũng là Ngô Không sẽ hận nàng cả một đời, dù là Ngô Không về sau nhất định sẽ đối phó nàng, thì tốt cảnh cũng nhất định phải lưu lại Ngô Không cái này, có thể chi phối thiên mệnh hướng đi lớn nhất biến số!

"Người thật đúng là da mặt dày, vậy mà còn không biết xấu hổ cảm tạ cho người lệnh bài, tới ta khai rượu lâu đi ăn chùa? Trận lệnh bài trả lại cho ta!" Ngô Không trèo lên một lần bên trên tầng cao nhất, liền nổi giận dùng dùng đối với thi tốt cảnh la ầm lên.

Áp dụng tốt cảnh lúc đầu không có ý định dùng lệnh bài đi ăn chùa, đồng thời dự định qua một đoạn thời gian liền đem lệnh bài trả lại Ngô Không, thế nhưng là đầu, hiện tại tất nhiên Ngô Không Đồ như thế oan uổng nàng, hơn nữa còn là ngay trước mặt Mao Văn Sâm, một hơi này, thì tốt cảnh lại làm sao có khả năng sẽ nhịn xuống dưới đâu?

"Hừ! Người bắt quả chỉ là ta Tiểu Bàn khôi lỗi, vì ta giành chính quyền Tiểu Bàn nô lệ a. Cái gì người lệnh bài, đó là ta!" Thi tốt cảnh dương dương đắc ý đối với Ngô Không giằng dụa.

"Người người người, người không nên quá phách lối! Người chờ đó cho ta, một ngày nào đó, ta nhất định sẽ cả gốc lẫn lá, hướng về người đòi lại!" Ngô Không nổi giận dùng dùng đối với thi tốt cảnh giằng dụa.

"Chúa công, người đừng vì chút chuyện nhỏ này sinh khí, không đáng. Thi tốt cảnh, hiện tại toàn bộ vị quốc vừa mới bình định hạ xuống. Ta cùng chúa công Đồ bận bịu cũng, không có rảnh cùng người ở chỗ này nói nhảm. Người Tướng muốn nói gì, cũng nhanh chút mà nói đi." Mao Văn Sâm lạnh lùng đối với thi tốt cảnh nói ra.

"Mao Văn Sâm, mặc kệ người có nhiều bản sự, bao nhiêu lợi hại, người nhớ kỹ cho ta một điểm. Ta thi tốt cảnh, mãi mãi cũng sẽ không đem người, để ở trong mắt! Người không phải làm cái Bắc Tuệ, muốn hồ chết Lý Đường sao? Muốn làm lời nói, chúng ta liền làm thật một chút. Tháng sau, ta sẽ dẫn binh tới, chúng ta đến lúc đó thật tốt làm Trạng Hí đi. Tốt, liền chuyện này, ta đi." Thi tốt cảnh vốn còn muốn giống như Mao Văn Sâm, thật tốt nói chuyện về sau triển khai đâu, đáng tiếc, hiện tại nàng là tâm tình gì cũng không có.

"Không cần làm tiếp bộ phim, ba ngày sau đó, ta liền sẽ chiêu cáo thiên hạ để cho Dương Đồng thoái vị, sau đó Nam Bắc sát nhập." Mao Văn Sâm Thạch Phá Thiên Kinh nhân nhạ giằng dụa.

Nghe xong lời này, không chỉ có thi tốt cảnh ngốc, liền ngay cả Ngô Không cũng đồng dạng là, trong nháy mắt liền trực tiếp ngốc ròi.

Lập Dương Đồng là giả hoàng đế, để cho Trương Phiến Am làm cái Mạo Bài mà chúa công, tạo một cái giả Tam Quốc đại thế đi ra, sau đó lừa bịp toàn bộ thiên hạ, lúc ấy Mao Văn Sâm thế nhưng là chính miệng đối với Ngô Không, rõ ràng rành mạch giải thích qua.

Có thể hiện nay, hần vậy mà trực tiếp liền đem chính mình khổ tâm định ra chân chính chiến lược, dễ dàng liền cho toàn bộ phủ định.

Hần cái này trong hồ lô, đến bán là thuốc gì đâu?

"Mao Văn Sâm, ta cần biết người lý do, nếu như người định không ra càn hiếu chiến hơn hơi đi ra. Phương bác sự tình, người về sau cũng đừng lại cảm Thù, ta sẽ tự mình chủ trì. Người nói a." Thi tốt cảnh cường chế lấy chính mình cảm giận ngút trời, ra về bình tĩnh đối với Mao Văn Sâm ra lệnh.

Không có cách, Tinh Gia Thi giới về quên người, từ là cát giới về quên chiến, Lý bách diệu giới về quên chính, Ngụy chính giới về quên sai, mỗi cái mưu sĩ đều chỉ khả năng tinh thông một mặt, mà không có khả năng chu đáo, giống như thần tính toán tường tận hết thấy.

Mao Văn Sâm giới về tính là gì, hần am hiểu Vu quên xu thế, hần so với nó mưu sĩ am hiểu hơn hiện, các loại xen lẫn tại một đoàn đại thế Tiểu Thế bên trong, những quan trọng đó, không dễ dàng phát giác lượng biến đổi, sau đó thì sao, hần liền lợi dụng những này Tiểu Tiểu lượng biến đổi, cải biến Tiểu Thế tiến tới lại thay đổi đại thế.

Nói trắng ra, hần cũng là giới về Tứ Lưỡng Bạt Thiên Cân, một chiều này, hần mưu sĩ cũng đều hiểu, cũng đều sẽ, chỉ là không có ai có thể so với hần khiến cho tốt hơn a.

Cũng chính bởi vì vậy, loại quan hệ này đến xu thế tương lai hướng đi chiến lược, đó là nhất định phải bởi Mao Văn Sâm định!

Mao Văn Sâm loại này mới có thể không có hiển hiện ra trước kia, đại tuệ định chiến lược, cùng nói là gọi ngắn hạn chiến lược lời nói, Thực còn không bằng gọi đi một bước xem một bước chiến lược, càng càng so với hơn so sánh phù hợp.

Nói cách khác, đại tuệ Thực căn bản là không có cái gì chiến lược đáng nói, chỉ là đơn giản thô bạo định ra một cái, chiếm đoạt chiếm đoạt lại chiếm đoạt đại khái kế hoạch mà thôi.

"Trừ phi Lý Đường hiện tại liền giống như chúng ta khai chiến, nếu không lời nói, toàn bộ Chước Châu là chắc chắn thuộc về chúng ta. Cảm xuống Chước Châu về sau, chính là đồ vật đối lập lưỡng hồ tương tranh tư thế. Đến lúc đó, song phương liền sẽ lâm vào giằng co giai đoạn. Điểm này, người hần là cũng tính tới a?" Mao Văn Sâm bình tĩnh, hướng về thi tốt cảnh hỏi.

Nếu như ngay cả cái này cũng nhìn không ra lời nói, thi tốt cảnh liền có thể nhắm mắt nhắm mũi, thế là, nàng hơi hơi gật đầu.

"Triển khai mạnh, chưa hẳn năng lượng chiến thắng yếu; triển khai yếu, cũng chưa chắc liền đánh không thắng mạnh. Có thể ảnh hưởng quyết đấu thắng

thua, cũng không chặt chẽ chỉ là triển khai đầu này mà thôi. Cùng giống như đối phương so ai cường đại hơn, chẳng trực tiếp cho đối phương hạ được, khiến cho hấn ngay cả đầu trường đều lên không. Lời như vậy, như vậy nhất định thắng không thể nghi ngờ." Mao Văn Sâm nhàn nhạt giáng đạo.

"Người muốn dùng ở giữa? Bất quá, cái này giống như cái biến chiến lược, không có tí xíu quan hệ a?" Thi tốt cảnh cũng không phải dễ lừa gạt, nàng nhàn nhạt hướng về Mao Văn Sâm hỏi.

"Người nói, nếu như một vị biết bên ta chiến lược cao tầng, phản bội chạy trốn đến Lý Đường bên kia lời nói. Lý Uyên, có thể hay không trọng dụng hấn đâu? Dù sao ta cảm thấy đi, lấy một đầu không quan trọng chiến lược, đổi một cái xếp vào tại địch nhân cao tầng, là một kiện cũng có lời sự tình. Người cho rằng đâu?" Mao Văn Sâm lúc này trong lòng vạn phần khẩn trương, ra vẻ bình tĩnh chờ đợi đối phương trả lời.

Mao Văn Sâm sở dĩ muốn cái biến chiến lược, Thực xa xa không giống hấn nói đơn giản như vậy.

Từ giờ này khắc này bắt đầu, hấn liền đã bắt đầu bố cục, mà cục này cuối cùng con mắt, cái kia chính là, làm Ngô Không đạt được thiên hạ thời điểm, hấn muốn để thi tốt cảnh thân bại danh liệt, không có gì cả!

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiếu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23 :: Khăng khăng đi vào đường

"Có lời! Cái này mua bán tuyệt đối là có lời! Cái này. . . , hỏi sâm à? . . . Săn Ω văn Δ mạng vạn vạn vạn." không đợi Ngô Không cười rạn rở, đem lời cho nói ra miệng đây.

Mao Văn Sâm cùng thi tốt cảnh liền trăm miệng một lời, đồng thời tức giận đối với Ngô Không quát: "Người Tuồng cũng không nên nghĩ! Vô Gian Đạo, không phải người năng lượng chơi chuyển ——!"

"Ta vì sao không được! Ta có phải hay không cao tầng? Ta có phải hay không vô công thiên hạ vô địch? Ta mưu lược có phải hay không. . . , còn có thể? Ta có phải hay không cả ngày Đồ nhàn không có chuyện? Ta bộ dáng có phải hay không rất có lừa gạt tính? Các người có phải hay không, có ta không ta đều được? Ta cho người biết bọn họ, chuyện này ta xử lý định á!" Ngô Không chém đinh chặt sắt, đối với hai người nói ra.

Mao Văn Sâm lúc này mặc dù rất nhớ trận Ngô Không điều đánh một trận, thế nhưng là, hấn biết Ngô Không lần này là, quyết tâm muốn đi đại đường đi một lần.

"Chúa công, ta lời nói thật nói với người đi, người nếu là nhất định phải đi đại đường lời nói, vậy sẽ hỏng ta toàn bộ kế hoạch! Chúa công, người bây giờ, vẫn là nhất định phải đi sao?" Mao Văn Sâm cố nén trong lòng mình phần nộ, trầm giọng hướng về Ngô Không hỏi.

Ngô Không vừa nhìn hấn nghiêm túc như vậy, liền tranh thủ thời gian cúi đầu xuống, né tránh ánh mắt của hấn nhỏ giọng hỏi: "Người nói với ta, mười trong vòng năm năm, nhất định có thể đạt được thiên hạ. Nếu như ta nếu là đi đại đường, vẫn là vẫn như cũ như thế sao?"

Mao Văn Sâm phanh một chút, hung hăng trận quyền đầu nện ở trên bàn gỗ, hấn phần nộ nói với Ngô Không: "Vâng, vẫn như cũ như thế! Nhưng là, người muốn chết đâu? ——! Người đừng nói với ta cái gì thiên hạ vô địch! Ta nếu là muốn lộng chết, vài phút đều có thể muốn ra tám trăm loại phương pháp ——!"

"Hỏi sâm, người lợi hại nhất, người là lớn nhất bông. Ta, ta thật không muốn gặp đồ Phúc Uy còn có Dương Vi. Người, người liền giúp ta một chút đi, giúp ta một chút đi, ta tìm người. Người thế nhưng là ta lớn nhất dựa vào tịch mưu sĩ à! Người nếu là không giúp ta, vậy ai còn có thể giúp ta đâu? Đúng không? Người cũng đừng sinh khí." Ngô Không xem như trận Mao Văn Sâm cho mò thấy, hấn biết chỉ cần mình đau khổ cầu khẩn đối phương, như vậy, bất luận là có bao nhiêu khó làm sự tình, đối phương cũng là nhất định có thể làm được.

Mao Văn Sâm nhìn xem chúa công Tiểu Phi tiện dạng, trong lòng của hấn sở hữu khí, nhất thời liền biến mất không còn một mảnh, hấn bắt đầu dĩ sau khi thờ dài, cười khổ đối với thi tốt cảnh nói ra: "Ta có thể là đời trước thiếu hấn a? Ai ——, tất nhiên chúa công nhất định phải đi lời nói, lúc trước chiến lược chúng ta liền không thể Biến. Người không cần lại nói dừng, chúa công muốn làm được sự tình, ta là nhất định sẽ giúp hấn đi làm. Nơi này là phương bắc, người ngăn cản không ta." Hấn bình tĩnh nhìn xem thi tốt cảnh, không thể nghi ngờ nói với nàng.

Thi tốt cảnh cũng biết mình ngăn cản khô cần hỏi sâm, nhưng vấn đề là, nàng cũng không thể trơ mắt nhìn xem Ngô Không, đàn độn hướng về trong hồ lửa nhảy đi?

"Ta cho người biết, người nếu là dám đi Lý Đường, ta ngày mai liền đem tin tức kia, truyền khắp toàn bộ thiên hạ!" Thi tốt cảnh cũng không có gì thủ đoạn uy hiếp Ngô Không, nàng đành phải lại bắt người giới thuyết sự tình.

"Hỏi sâm, chúng ta quay về la Dương đi. Việc này dù sao chuyện rất quan trọng, đi thôi." Ngộ Không lý Đô không để ý tí nào thi tốt cảnh uy hiếp, hần mỉm cười đứng dậy, lôi kéo Mao Văn Sâm liền hướng về đầu bậc thang đi đến.

Sẽ xuống lầu thời điểm, Ngộ Không dừng bước lại quay đầu đối với thi tốt cảnh nói ra: "Ta cho tới bây giờ Đô không muốn nói với ngươi câu nói này, thế nhưng là, ngươi lại không nên ép lấy ta nói. Ngươi hãy nghe cho kỹ, ngươi năng lượng có hiện tại hết thấy, cũng là ta cho ngươi. Ta tất nhiên có thể cho ngươi, cũng liền có thể đủ tất cả Đô thu hồi lại tới. Ngươi lần sau còn dám uy hiếp ta, vậy chúng ta liền Nhất Phách Lưỡng Tán, ta sẽ để ngươi không có gì cả." Nói xong, Ngộ Không liền lôi kéo Mao Văn Sâm, chậm rãi đi xuống lầu.

Thi tốt cảnh sững sờ nhìn xem đầu bậc thang, bất thành linh, chén rượu trong tay của nàng, liền ba một chút rơi xuống trên bàn, từ thủy vung mặt bàn khắp nơi đều là, mà thi tốt cảnh lại như cũ không phát giác gì.

Thẳng đến lúc này giờ phút này, nàng mới thật sự hiểu Ngộ Không tầm quan trọng, đại tuệ để quốc không có người nào, Đô làm theo có thể vững bước hướng về phía trước triển khai, thế nhưng là, nếu như đại tuệ để quốc thiếu Ngộ Không trong tay kim tệ, như vậy, vị quốc kết cục, chính là Đại Tùy Đế Quốc tốt nhất tầm gương!

Ngộ Không xa xa không chỉ là một cây , liền tiếp tất cả mọi người trọng yếu mối quan hệ, hần, mới là nắm giữ đại tuệ mệnh mạch —— chân chính chủ nhân.

Thế nhưng là đầu, hiện tại cái này ngưi bức hồng hồng chủ nhân, lại vẫn cứ muốn chạy đi chết địch nơi đó, cho người ta nén giận làm người hầu.

Nghĩ đến đây, thi tốt cảnh đầu đều muốn khí mòng, nàng tranh thủ thời gian liền từ Túy Tiên Lâu bên trên nhảy xuống, đáng tiếc, trên đường cái đã không có Ngộ Không hai người thân ảnh.

Thế là, thi tốt cảnh vỗ cánh, liền phóng lên tận trời, gấp hướng về la Dương phương hướng chạy tới.

"Hỏi sâm, ta cái này giống như không phải đi la Dương à?" Ngộ Không hiếu kỳ đối với Mao Văn Sâm hỏi.

"Chúa công, ngươi nếu là không đi Lý Đường không thể lời nói, vậy liền nhất định phải mang lên một nhân tài Hành. Mà người kia, hiện tại liền bị nhốt tại la kho." Mao Văn Sâm nhân nhặt đối với Ngộ Không đáp.

"Ồ? Người kia là ai? Hần rất trọng yếu sao?" Ngộ Không hiếu kỳ hỏi.

"Người kia tên là Tần khùng, trước kia là Lý mịch thủ hạ Tâm Phúc Đại Tướng. Ngài tại Lý mịch trước mặt lộ ra khuôn mặt, mà hần hiện tại đã quy thuận Lý Đường. Ngài muốn trôi qua Lý mịch một cửa ải kia, ngươi liền nhất định để Tần khùng tin ngươi không thể! Nếu không lời nói, đi vào đường sự tình, ngài liền xách cũng không cần nhắc lại." Mao Văn Sâm nghiêm túc đối với hần đáp.

"Vậy đơn giản, ta đến lúc đó cho thêm Tần khùng chút chỗ tốt, cũng chính là. Kết giao bằng hữu nha, ta là thành thạo nhất á." Ngộ Không dương dương đắc ý đối với Mao Văn Sâm giảng đạo.

Mao Văn Sâm cũng im lặng nhìn xem Ngộ Không, hần thật rất muốn nói với Ngộ Không: "Chúa công, chỉ bằng ngươi thông minh này, ngài vẫn là tầm một cái ngu đi. Năm loại này dôi dào tính khiêu chiến công tác, ngài là thực tình không làm được." Thế nhưng là, không có cách, làm Ngộ Không mưu sĩ, hần là vô pháp dạng này gièm pha chúa công.

"Chúa công, ta quay đầu liền sẽ trận ngài đưa vào Địa Lao, lý do chính là, ngươi Chinese C Nguyên Chấn quý kế, một mình bắt hần cho thả ra la Dương. Điểm này rất trọng yếu! Ngươi nhất định phải trận lý do này, thời thời khắc khắc đều ghi tạc trong lòng! Xin ngài đối với ta lập lại một lần." Mao Văn Sâm cực độ nghiêm túc, đối với Ngộ Không yêu cầu nói.

"Há, tốt, ta vào tù nguyên nhân, là bởi vì ta Chinese C Nguyên Chấn quý kế, bắt hần cho thả ra la Dương. Hỏi sâm, ngươi thật sự là quá thông minh! Tiêu tử kia đã chết trong tay ngươi, lần này có thể không có chứng cứ, hoàn mỹ." Ngộ Không thật cao hứng đối với Mao Văn Sâm khích lệ nói.

Mao Văn Sâm vừa nghe đến Bính Nguyên Chấn tên, sắc mặt hần nhất thời cũng là biến đổi, sau đó hần quay mặt qua chỗ khác, ra về bình tĩnh nói với Ngộ Không: "Chúa công, ngươi nhớ kỹ, ngươi nhất định phải nhớ kỹ! Bất luận là ai, ngươi hãy nghe cho kỹ, bất luận là ai! Hỏi ngươi là như thế nào vào tù, ngươi đều phải trả lời như vậy. Con mẹ nó chứ bên trên Bính Nguyên Chấn kế hoạch lớn! Nếu không có việc khác, Trương Phiến Am làm sao lại nhất định phải giết ta không thể! Sự phụ ta, lại làm sao có khả năng sẽ bảo đảm không ta! Chúa công, trận câu nói này, lập lại một ngàn lần đi."

Ngộ Không cũng là thật là thành thật, hần quả nhiên liền cái gì vậy Đô mắc kệ, bắt đầu luôn luôn không ngừng lặp lại, Mao Văn Sâm dạy hần bảo mệnh Kín câu.

"Con mẹ nó chứ bên trên Bính Nguyên Chấn kế hoạch lớn! Nếu không có việc khác, Trương Phiến Am làm sao lại nhất định phải giết ta không thể! Sự phụ ta, lại làm sao có khả năng sẽ bảo đảm không ta!" . . .

Chương 24 :: Cùng ở tại 1 bên vững

"Tần khung, ngươi không phải rất hận Bính Nguyên Chấn sao? Vậy thì tốt, ta liền đem cái này Tiểu Mập Mập tặng cho ngươi. . ha ha ha. . . , ngươi không cần cảm ơn ta. Hần đầu, cũng là thả đi Bính Nguyên Chấn Từ Từ, ngươi liền thay ta thật tốt chào hỏi hắn đi." Bính Nguyên Chấn trước kia người hầu, chỉ mặt đất hấp hối Ngô Không, cười gian lấy hưởng về Tần khung giảng đạo.

Vì là bảo đảm kế hoạch vạn vô nhất thất, đó là đương nhiên muốn, hết thầy Đồ dựa theo thật tới.

Tiền, Bắc Tuệ Trung Thư Tĩnh Lệnh bất thành linh đến bệnh nặng, chỉ kiên trì một ngày, vốn nhờ bệnh qua đời.

Thứ, lần này nằm kế hoạch, trừ Trương Phiến Am cùng Mao Vấn Sâm biết ra, hơn sở hữu Bắc Tuệ cao tăng, đối với chuyện này cũng là hoàn toàn không biết gì cả.

Sau cùng, Ngô Không là thật bị chịu một trận đánh cho tê người, cũng thật sự là bị cái này ý đồ xấu mà Ác Bộc, cho trực tiếp ném vào trong ngục giam Tần khung phòng giam.

Bởi vì ăn khóa thân thể hoàn, Tần khung hiện tại thậm chí cũng không bằng một cái bình thường người cường đại, thế nhưng là, cho dù hần yếu hơn nữa, vậy hần cũng vẫn là cái Cửu Xích cự hần, thu thập Ngô Không cái này hấp hối Tiểu Mập Mập, đó còn là không nói chơi.

"Uống một chút nước đi, có thể hay không chống nổi tới nay, liền đều xem ngươi tạo hóa. Đám này đáng chết súc sinh, lại đối với một đứa bé con, dưới như thế thủ đoạn thâm độc!" Tần khung cho Ngô Không cho ăn nước bọt về sau, phần nộ thấp giọng quát.

"Con mẹ nó chứ. . . , bên trên Bính Nguyên Chấn kế hoạch lớn. . . , nếu không có việc khác. . . , Trương Phiến Am . . . , làm sao lại, nhất định phải giết ta không thể. Sư phụ ta. . . , lại làm sao có khả năng sẽ, bảo đảm không ta."

"Con mẹ nó chứ. . . , bên trên Bính Nguyên Chấn kế hoạch lớn. . . , nếu không có việc khác. . . , Trương Phiến Am . . . , làm sao lại, nhất định phải giết ta không thể. Sư phụ ta. . . , lại làm sao có khả năng sẽ, bảo đảm không ta." . . .

Hấp hối Ngô Không, vậy mà tại hoàn toàn mất đi ý thức tình huống dưới, bắt đầu liên tục tái diễn bảo mệnh Kin câu.

Tần khung nghe xong lời này, nhất thời liền sinh ra Đồng Bệnh Tương Liên cảm giác, xem Ngô Không ánh mắt, nhất thời liền nhu hòa một chút.

Với lại đâu, bởi vì Ngô Không vẫn luôn liên tục lặp lại câu nói kia, hần đang nghe mấy chục biến về sau, cuối cùng xác nhận Ngô Không cũng là một cái không may tù phạm a.

Bằng không lời nói, hần tại sao phải luôn lặp lại câu nói kia đâu? Có thể thấy được, Ngô Không là có bao nhiêu hận Bính Nguyên Chấn.

Thế là, tại Tần khung một đêm Vị chộp mắt chăm sóc phía dưới, Ngô Không vậy mà như kỳ tích từ địa ngục bên bờ, uốn éo uốn éo lại đi về tới.

"Ai u! Ta dựa vào! Đám kia tôn tử thật là dám hạ tử thủ à! Thật mẹ hần không phải mẹ sinh cha nuôi! Ai u, ai u, ai u, đau quá à, may mắn ta da rất thâm hậu, quả nhiên là có xuất sắc Kháng Đòn năng lực. A? Ngươi là ai? Bằng vào ta thân phận, chẳng lẽ còn lại không phòng đơn mà sao?" Ngô Không ngẩng đầu một cái, liền nhìn thấy nơi hẻo lánh trong bóng tối, lại còn ngồi một người, hần thuận tiện kỳ hỏi.

Tần khung buồn cười nhìn xem cái này Tiểu Mập Mập, hần cố ý giả trang ra một bộ hung ác khẩu khí, trầm giọng đối với Ngô Không giảng đạo: "Tiểu tử, tại đây cũng không phải hào hoa tửu lâu, sẽ còn chuyên môn vì ngươi phối cái phòng đơn. Ngươi là thể nào tiến đến, cho ta thật tốt giảng một chút đi. Nếu là ngươi dám có nửa câu giấu diếm, ta liền bảo ngươi, ăn không ôm lấy đi!"

Ngô Không từ trước đến nay cũng là ăn mềm không ăn cứng, người khác đối với hần càng hoành, hần liền tuyệt đối phải so người khác giống như hoành!

"Ngươi mẹ nó là từ đâu mà xuất hiện? Ta cho ngươi biết, ngươi năng lượng cùng ta lại một gian phòng giam, đó là ngươi tám đời đã tu luyện phúc khí! Tiểu tử ngươi còn dám cùng ta mạo xưng đại gia, ngươi nhìn ta có thể hay không để cho tại đây, biến thành phòng đơn mà! Hừ! Đại gia ta hiện tại phải thật tốt dưỡng thương, ngươi tốt nhất đừng đến phiền ta." Ngô Không rất chảnh kể xong về sau, liền lại nằm ở đồng cỏ khô bên trong, ai u ai u kêu khổ thấu trời đứng lên.

"Ngươi ngay cả này một ít vết thương nhỏ tiểu đau nhức Đồ gánh không được, còn dám nói khoác mà không biết ngưng kêu đánh kêu giết? Tiểu tử, hần hần cũng không phải tốt như vậy làm" Tần khung tròn ở trong bóng râm, mỉm cười đối với Ngô Không giảng đạo.

"Thôi đi, vừa nhìn ngươi chính là cái đầy trong đầu bắp thịt Vũ Phu, ta cho ngươi biết, ta mới khinh thường làm cái gì hào hần đây. Ta là người có văn hóa, ta có thể cái thiên hạ đệ nhất Văn Quan! Thế nào? Tiểu tử ngươi mắt tròn a?" Ngô Không dương dương đắc ý, đối với Tần khung ăn ngay nói thật nói.

"Ha ha ha ha. . . , tiểu gia hỏa, ngươi cao, ngươi thực sự quá cao! Ngươi cái này da trâu thổi, đều có thể trợn Thiên cho đâm cho lỗ thủng á. Liền ngươi, còn thiên hạ đệ nhất Văn Quan? Ngươi dứt khoát trợn ta chết cười quên, nói như vậy, tại đây liền thật có thể, biến thành phòng đơn. Thế nào à, người có văn hóa?" Tàn khung một mặt trêu tức, hướng về Ngô Không trêu chọc nói.

"Ngươi muốn tin hay không, ta phải thật tốt liệu thương, ngươi tốt nhất đừng quấy rầy ta." Mọi người chỉ là bèo nước gặp nhau thôi, Ngô Không là không quan tâm đối phương nghĩ như thế nào, thế là, hấn lại bắt đầu lâm lâm, kêu khổ thối trời đứng lên.

Tàn khung gặp Ngô Không vậy mà không để ý tới chính mình, vậy làm sao có thể làm đâu, một mình hấn Đô bị giam thời gian thật dài, khó được có Ngô Không cùng hấn trò chuyện, hấn lại làm sao có khả năng sẽ bỏ qua Ngô Không đâu?

"Tiểu gia hỏa nhi, ngươi tất nhiên năng lượng bị giam ở chỗ này. Muốn đến, ngươi ở bên ngoài cũng hấn là một cái tai to mặt lớn nhân vật. Ngươi năng lượng nói cho ta một chút, hiện tại bên ngoài cục thế sao? Nhờ ngươi." Tàn khung có chút thất lạc nói với Ngô Không.

Dù sao chỉ là giảng một chút mọi người đều biết tin tức, tất nhiên người ta đều đã xin nhờ chính mình, này Ngô Không cũng sẽ không có ý thừa nước đục thả câu không nói.

"Bên ngoài cũng không sinh cái gì quá lớn sự tình, bất quá chỉ là, nam tuệ trên cơ bản thống nhất Chúc Châu phương nam, chúng ta Bắc Tuệ nuốt mất đại vị giống như là Dương mà thôi. Hiện tại thiên hạ, là đánh dấu tiêu chuẩn Chuẩn Tam Túc Đình Lập Chi Thế. Tương lai thật dài một thời gian ngắn, Thiên Hạ Bách Tính hấn là có thể qua một đoạn, an an ổn ổn thời gian." Ngô Không hết sức vui mừng đối với Tàn khung giảng đạo.

"Ngươi nói cái gì ——! Ta. . . Đại vị đế quốc. . . , vậy mà đã, bị diệt sao? Bính Nguyên Chấn ——! Ngươi chết không yên lành à ——! Ô ô ô. . . " Tàn khung cực độ bị phần giận nặng một câu về sau, liền cực kỳ thông khổ gào gào khóc lớn lên.

"Thôi đi, có cái gì tốt khóc. Lý mệnh thủ đoạn độc ác tự hủy Vạn Lý Trường Thành, trợn vị quốc làm nhân tâm bất hòa, thiếu Kim thiếu hướng, ngươi cho rằng không có Bính Nguyên Chấn, vị quốc liền sẽ không diệt sao? Ta cho ngươi biết, bất luận có hay không Bính Nguyên Chấn cùng chúng ta, lấy vị tình hình trong nước hình, cũng là sớm muộn muốn Vong Quốc! Chúng ta chỉ là đúng lúc gặp sẽ, Gia nó triển khai mà thôi. Cái này kêu là làm, trời gây nghiệt còn có thể tha thứ, tự gây nghiệt thì không thể sống!" Ngô Không ghé vào đồng cỏ khô bên trong, nghiêm túc đối với Tàn khung giảng đạo.

"Ai. . . , có lẽ, đúng là như thế đi. Thế nhưng là. . . , làm đại vị đế quốc Phiêu Kỵ Đại Tướng Quân, ta làm sao có thể đủ không cảm thấy cực kỳ bị thương đâu? Lại nói, dù cho chứa công lại thế nào có lỗi, nhưng hấn dù sao mang ta không tể. Ta không tư cách đối với hấn sờ tác sờ vì, tùy tiện bình phẩm từ đầu đến chân." Tàn khung giảng ở đây, ngược lại đối với Ngô Không làm xấu chấm chọc nói.

"Ngươi một cái đại đạo lý, còn ra Khẩu ngậm miệng cũng là chúng ta, cũng là Bắc Tuệ. Vậy ta lại hỏi ngươi, đã ngươi đối với Bắc Tuệ trung thành như vậy sáng, vậy ngươi lại tại sao lại, luân lạc tới tình trạng như thế đâu?" Tàn khung cười trên nỗi đau của người khác đối với Ngô Không hỏi.

"Thôi đi, ngươi biết cái gì. Ta chỉ bất quá chỉ là tới này thể nghiệm sinh hoạt mà thôi, ta muốn rèn luyện một chút chính mình tính cách. Ta cùng các ngươi loại này Quỷ Xui Xẻo, đó là tuyệt đối không giống nhau. Ta nếu là muốn rời khỏi tại đây, toàn bộ Ma Giới liền căn bản không có, năng lượng bắt giam của ta phương!" Ngô Không phi thường ngạo khí đối với Tàn khung ăn ngay nói thật nói.

"Ngươi à, thật sự là không sợ gió lớn Thiểm đầu lưỡi, chỗ này Địa Lao cơ quan trùng trùng điệp điệp, ta một cái tướng quân Đô trốn không, chi bằng ngươi? Ngươi vẫn là nhắm mắt một cái ngủ đi. Sao? Ta chính là nói một chút mà thôi, ngươi cũng đừng thật. . . , quên, ta vẫn là không quấy rầy hấn." Nhìn xem đã tiến vào mộng đẹp Ngô Không, Tàn khung mỉm cười nhỏ giọng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 25 : Đánh ra la kho

Ngô Không làm người đứng là rất hào phóng, hấn giống như Tàn khung mặc dù là vốn không quen biết, thậm chí ngay cả đối phương tên cũng không biết xưng hô như thế nào, thế nhưng là, hấn có ăn ngon uống sướng, lại như cũ sẽ rất lớn phương yêu cầu cùng đối phương cùng ăn cùng uống. Δ sẵn Δ văn mạng, Δ

"Ngươi nói một chút ngươi, thật sự là bahcj đã lớn như vậy vóc dáng á. Không chính là mọi người cùng một chỗ ăn một bữa cơm nha, cũng không biết ngươi có cái gì không có ý tứ. Thật tốt, ngươi tranh thủ thời gian tới đây cho ta. Ít tại chỗ nào cùng ta Trang đàn bà, đến, đầu này đuôi thỏ cho ngươi." Ngô Không mang theo một đầu đuôi thỏ, ngoài miệng bóng nhảy mỉm cười, hướng về Tàn khung mời nói.

Tàn khung cũng im lặng nhìn xem Ngô Không, hấn bất đắc dĩ nói ra: "Ngươi bữa cơm này, ta là không thể ăn. Ngươi. . . , tốt nhất vẫn là trợn chính mình quá chén cho thỏa đáng, lời như vậy, ngươi liền. . . , ai. . . , không có gì, ngươi ăn đi."

"Người người này được không thống khoái. Ăn bữa cơm mà thôi, người không ăn cũng coi như, làm sao ngay cả nói chuyện cũng trở nên như thế khó chịu? Có lời gì, người cứ việc nói thẳng tốt, tình ta nghe như thế tổn sức." Ngộ Không cũng không kiên nhẫn đối với hắn giảng đạo.

"Ta không có gì muốn nói, người ăn đi, ăn nhiều một chút, uống nhiều một chút, có đôi khi cái gì cũng không biết, cũng là một niềm hạnh phúc." Tản khùng cúi đầu, thương hại nhỏ giọng nói ra.

Ngộ Không gặp con hàng này thật sự là quá không phóng khoáng, cũng liền tắt cùng đối phương cùng ăn cùng uống suy nghĩ, tự mình một người ngồi tại đông có khô bên trên, thật vui vẻ ăn uống thả cửa đứng lên.

"A, thật sự là tốt no bụng à! Người xem một chút, liền ta thân phận này, đến đâu mà cũng là rất đục đến mờ. Người à, năng lượng cùng ta lại một cái phòng giam, thật sự là quá may mắn. Người yên tâm, chúng ta về sau quen thuộc, người tự nhiên là sẽ không như thế không có ý tứ." Ngộ Không bên này vừa dứt lời, cửa phòng giam, ba một chút liền mở ra.

Ngục Tốt dẫn hai tên Ma Hạt Vô Sĩ, cười tủm tỉm liền đi vào phòng giam.

"Hắc! Ta nói Tiểu Mập Mập, người thật là có thể ăn à? Ta cái này chuyên môn vì người chuẩn bị ba người phân, hào hoa đặt hàng bán chặt đầu cơm, người vậy mà đều ăn sạch? Tản khùng, hắn đều không phân cho người một chút sao?" Ngục Tốt cười gian lấy hướng về Tản khùng hỏi.

"Cái gì ——! Người chính là Tản khùng? Ta dựa vào, tiểu tử người rất có thể Trang à? Hạnh ngộ hạnh ngộ, ta gọi Tiểu Đản, chúng ta. . . , kết giao bằng hữu thôi?" Ngộ Không cạo một chút liền chạy đến Tản khùng bên cạnh, cũng ăn cần nói với đối phương.

"Người. . . , nghe qua danh hiệu ta?" Tản khùng hiếu kỳ đối với Ngộ Không hỏi.

Nếu không phải Mao Văn Sâm nói cho hắn biết nói có người như vậy, Ngộ Không làm sao có khả năng sẽ nghe qua Tản khùng tên, bắt quá, hắn là đương nhiên là sẽ không ăn ngay nói thật á.

"Đó là đương nhiên! Tản đại ca tuy nhiên thể sống chết Đồ không đầu hàng ta Bắc Tuệ, đúng là làm chúng ta những cao tăng này có chút nổi nóng. Nhưng là đầu, ngài loại này không sợ sinh tử kiên trì khí khái, lại sớm đã tại trong chúng ta truyền vì là ca tụng. Tản đại ca, người ta tuy nhiên lập trường khác biệt, nhưng là, ta liền ưa thích ngài loại này hảo hán. Người người bạn này, ta là giao định!" Nói, hắn liền đem chính mình Tiểu Phi Thủ, vron hướng đối phương.

Tản khùng cũng cũng ưa thích cái này hào sảng tiểu huynh đệ, thế là, hắn dùng chính mình đại thủ nắm chặt tay nhỏ về sau, thống thống khoái khoái nói ra: "Hảo huynh đệ! Người ta ở chung thời gian mặc dù ngắn, nhưng lại nghĩa khí hợp nhau. Người tiểu huynh đệ này, ta Tản khùng, cũng giao định! Ha ha ha ha. . . ." Sau khi nói xong hắn liền cười ha ha đứng lên.

Bởi vì bạn mới một người bạn, Ngộ Không trong lòng cũng cao hứng phi thường, hắn cũng đi theo Tản Quỳnh cùng một chỗ, cười ha ha đứng lên.

"Hành, được, cơm cũng ăn, tửu cũng uống, bằng hữu cũng giao, để cũng vui vẻ a, Tiểu Mập Mập, chúng ta cái này lên đường đi." Ngục Tốt cười lạnh nói với Ngộ Không.

"Lên đường? Người chuẩn bị mang ta đi chỗ ấy? Ta dựa vào ——! Người người người, người mới vừa rồi là không phải nói cái gì, chặt đầu cơm? Ta đi ——! Ta nói làm sao ăn ngon như vậy đâu? Tiểu tử, nói như vậy, người là tới giết ta sao?" Ngộ Không không chút hoang mang, cười lạnh đối với Ngục Tốt hỏi.

"Người cho rằng, lão tử là tới hàn huyên với người Thiên Nhi sao? Các người còn thất thần làm gì? Mau đem tiểu tử kia cho ta ấn xuống!" Ngục Tốt lớn tiếng đối với hai tên Vô Sĩ ra lệnh.

Ngay tại hai tên Vô Sĩ đi ra phía trước, muốn bắt Ngộ Không thời điểm, chỉ gặp Ngộ Không phạch một cái, liền hóa thân thành hai mét khoác Vân Ma Viên.

Đón lấy, một đầu gậy ánh sáng xuất hiện tại Ngộ Không trong tay, hắn nhìn cũng không nhìn bên trái Vô Sĩ, giơ tay lên Trung đoàn bông, liền quét hướng bên phải Vô Sĩ.

Cùng lúc đó, một trái một phải hai đầu gậy ánh sáng, trong nháy mắt liền đem hai tên Vô Sĩ, đồng thời cho đánh bay ra ngoài.

Giải quyết hai tên Vô Sĩ về sau, Ngộ Không ngón út hơi động một chút, liền đem một đạo bí ẩn Chi Cương, bắn trúng muốn biến thân Ngục Tốt, trong nháy mắt liền lấy đối phương mạng chó.

"Tản đại ca! Trong rượu này bị người thả khóa thân thể hoàn giải được, muốn đến hắn là sư phụ ta làm tay chân, người nhanh mau đem giải được này hát! Trương Phiến Am xem ra là khẳng khẳng muốn giết ta, Tản đại ca, ta Tiểu Đản trung thành tuyệt đối một lòng vì Bắc Tuệ, chỉ vì một ý nghĩ sai lầm, mà rơi xuống hôm nay cấp độ! Người có thể nguyện vọng giúp ta giết ra là kho, chạy ra nơi đây?" Ngộ Không đẩy còi lòng hi vọng, hướng về Tản khùng hỏi.

"Huynh đệ! Nếu không phải là bởi vì người đến, ta Tản khùng như thế nào lại có cái này chạy trốn cơ hội? Ta một cái Tắt Tử Chi Nhân, còn có cái gì là không dám làm? Đi, vì huynh vì người mở đường!" Nói, Tản khùng liền lắc mình biến hoá, hóa thành một đầu dài hơn năm thước khổng lồ Kim Hạt.

Chỉ gặp Kim Hạt trận chính mình hai cái kim chi hướng về phía trước mở ra, liền phảng phất dẫn dắt một cỗ vô hình sức lực lớn, chậm rãi hướng mình đầu thu về.

Theo Kim Hạt làm ra cái này lời kéo động tác, trong địa lao sở hữu kim khí Đồ nhao nhao hóa thành bột phấn, tựa như kim khí Vân, liền hướng về hai người bọn họ phòng giam điện cuồng bay tới.

Phản phát á. . . , thiếu khuyết kim khí chống đỡ, cả tòa Địa Lao lập tức liền ngã sụp đổ xuống.

Kim Hạt hướng lên mở ra, mấy ngàn cây lớn bằng bắp đùi kim khí gai nhọn, liền từ nó đỉnh đầu kim khí Vân Trung, trực tiếp liền hướng lên phía trên mãnh liệt đâm đi qua.

Sau cùng, Kim Hạt trận chính mình một đôi kim chỉ hướng về hai bên phải trái mở ra, kim khí Vân thuận tiện giống như nở hoa một lần, trực tiếp vững chãi trên phòng sở hữu thô thạch, Đồ đẩy lên hai bên trái phải.

Nhìn xem đỉnh đầu Mạn Thiên Tinh Đầu, Tần khùng giải trừ hóa thân, lập tức liền mệt ngã tại Ngộ Không trước mặt.

"Huynh đệ, ta có thể vì ngươi làm, cũng liền chỉ có nhiều như vậy. Hiện tại trong địa lao sở hữu cơ quan đều đã bị ta phá hư, ngươi từ nơi này leo đi lên về sau, liền đi một mình đi." Tần khùng Kiệt Sức nói với Ngộ Không.

Ngộ Không nếu có thể vút xuống Tần khùng một người rồi đi lời nói, vậy hắn còn chịu phần này tội sống làm gì? Thế là, Ngộ Không đương nhiên không nói hai lời, nâng lên Tần khùng liền trực tiếp leo ra Địa Lao, đi vào trên mặt đất.

"Đại ca, ta hôm nay liền để ngươi nhìn ta bản sự, huynh đệ chúng ta hai, liền cùng một chỗ đánh ra la kho, giết ra Bắc Tuệ, đồng sinh cộng tử!" Ngộ Không hét lớn một tiếng về sau, công Tần khùng liền thẳng tiến không lùi hướng về Tây Môn đánh tới.

Mao Ván Sâm đứng ở một tòa tháp cao phía trên, đầu đầu vịn trán mình, nhìn phía xa trên đường dài, này trên dưới tung bay trăm mét Cương Khí trụ, cùng những cái kia thành đồng thành đồng, bị Cương Khí trụ đánh bay Thiết Giáp Ma Hạt, Lúc này, hắn đã là hoàn toàn im lặng.

Lúc đầu hắn Tưởng rất tốt, chỉ cần trong bóng tối cho chúa công uống xong giải dược về sau, chúa công liền sẽ đi theo Tần khùng cùng một chỗ, đi qua cơ quan mất tác dụng Địa Lao, sau đó vụng trộm rồi đi la kho.

Nhưng bây giờ ngược lại tốt, không chỉ có Tần khùng về vờ cho thêm chuyện ra, trực tiếp liền náo ra động tĩnh lớn như vậy, kinh động sở hữu Tuần Phòng Võ Sĩ, mà Ngộ Không đâu, hắn làm càng thêm phách lối, trực tiếp liền công một cái đại hán, một tay cầm côn huyết chiến Thiên Quân.

Mao Ván Sâm hiện tại rất muốn hỏi một chút Ngộ Không: "Chúa công, ngươi đây là muốn náo loạn nào à? Nhờ ngươi a, ngươi có thể hay không chia ra dạng này danh tiếng à? Phải biết, ngươi bây giờ thế nhưng là một cái điều thấp kém à! Ngươi như thế phong cách, chẳng lẽ là Phạ Lý uyên, chú ý không đến ngươi sao? Ngươi đây là làm cái gì làm sao?"

Thế nhưng là đâu, khởi công không quay đầu lại tiến, sự tình đã triển khai đến một bước này, Mao Ván Sâm hiện tại duy nhất có thể làm, cũng chỉ có không phải ra tình như Vệ Sĩ, đi bắt giết Ngộ Không hai người, chuyện này.

Cuối cùng, Ngộ Không công Tần khùng ròng rã bị thương mười tám nơi, lúc này mới cuối cùng giết ra la kho, thành công hướng về tây bỏ chạy.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26 :: Hạch đông sắt vẹt

"Đại ca, ngươi nói. . . , chúng ta là hướng về chỗ nào trốn đâu?" Ngộ Không một bên giả mô hình giả kiểu hỏi Tần khùng, một bên ở trong lòng liên tục hô hào đại đường, đại đường, đại đường. . . Săn vẫn mạng.

Thế nhưng là đâu, Tần khùng suy nghĩ nửa ngày sau, liền trực tiếp liền cho hắn đánh đòn cảnh cáo!

"Huynh đệ, ta dọc theo con đường này nghe người ta nghị luận, đều nói nam tuệ ở chính giữa Thư Lệnh chủ trì phía dưới, mưa thuận gió hoà, dân giàu nước mạnh, cho nên, ta cảm thấy chúng ta hẳn là tiến về phương nam." Tần khùng rất chân thành đối với Ngộ Không đề nghị.

Ngộ Không nghe xong lời này về sau, hơi kém liền không có một đầu, trực tiếp ngắt đi.

Hắn thà rằng tiến về đại đường mạo hiểm, Đồ không muốn ở tại Bắc Tuệ hưởng phúc, con mắt không phải liền là không muốn gặp, phương nam cái kia hai người à.

Giờ có khỏe không. Tàn khung vậy mà đề nghị hấn đi phương nam, loại kết quả này, Ngô Không lại làm sao có khả năng sẽ tiếp nhận đâu?

"Đại ca, người cũng đừng nghe những người đó nói vớ nói vẩn, ta chính là người phương nam, bọn họ trong miệng cái kia Trung Thư Lệnh, không chỉ có ăn hối lộ trái pháp luật, Tụ Liễm tiền tài, còn cả ngày mắc kệ chính sự. Ta nếu không phải sống không nổi, làm sao có khả năng sẽ cùng sư phụ tới phương bắc tạo phản đâu? Phương nam, ta là tuyệt đối không thể đi." Ngô Không cũng rất chân thành đối với Tàn khung đề nghị.

Hiện tại cũng không năng lượng Hướng Nam, cũng không thể Hướng Đông, duy nhất còn lại, liền chỉ có phía tây đại đường.

Thế nhưng là, Tàn khung là thật tâm không muốn đi nơi đó, nguyên nhân rất đơn giản, này cũng là bởi vì Lý mịch cũng tại đại đường.

Tàn khung là cũng hiểu biết Lý mịch, hấn biết, Lý mịch Lúc này đầu hàng đại đường, cùng hấn trước kia đầu hàng địch nhường, Thực là không có gì khác biệt.

Giống Lý mịch loại này kiêu hùng, là tuyệt đối không có khả năng, sẽ thần phục với bất luận kẻ nào.

Nếu như Tàn khung đến đại đường về sau, Lý mịch nếu là nói mát, vậy hấn là cùng Lý mịch cùng một chỗ muốn chết à, vẫn là bán Lý Mật đổi lấy vinh hoa phú quý à?

Đang bởi vì như thế, Tàn khung mới có thể không tuyển chọn đầu nhập vào đại đường.

"Hớ? Đại ca, người mau nhìn Mẫu Hà bên trên, tung bay đến đó là cái quái gì?" Đang tại Tàn khung buồn rầu thời điểm, Ngô Không ngạc nhiên chỉ đại hã bên trên không lồ sắt vịt, ngạc nhiên hô.

Tàn khung lấy lại tinh thần, đối với cái kia sắt vịt quan sát một hồi về sau, liền hóa thân thành Kim Hạt, xa xa trợn nơi xa phiêu đảng đại sắt vịt, dẫn dắt đến bên bờ.

Cái này cự đại sắt lá vịt, cũng không biết là ai làm, vậy mà theo Mẫu Hà luôn luôn bay tới tại đây, thật sự là kỳ quái vô cùng.

"Đại ca, người xem nơi này có cái cửa khoang, ta mở ra xem một chút đi." Nói, Ngô Không liền leo lên sắt vịt, chuẩn bị đem trên lưng nó cửa khoang mở ra.

Kim Hạt tranh thủ thời gian dùng kim chỉ kẹp lấy Ngô Không y phục, đem hấn từ sắt vịt bên trên cho xách tới trên lưng mình, đón lấy, Kim Hạt mang theo Ngô Không hướng lui về phía sau xa xưa, lúc này mới mở ra kim chỉ, liền khổng chế cửa khoang khiến cho nó tự động mở ra.

Mắt thấy không có gì cơ quan bày rập, Tàn khung lúc này mới giải trừ hóa thân, cùng Ngô Không cùng một chỗ lần nữa tới đến đại sắt vịt trước.

Từ sắt vịt bụng bên trong, hai người hiện một phần bề ngoài ..

"Điều quân Thị Tổ quả thật nghĩa sĩ cũng ——! Ai . . . , đáng tiếc à" Tàn khung trợn bề ngoài : Sau khi xem xong, vô cùng cảm khái nói một câu, liền đem bề ngoài : Giao cho Ngô Không.

Ngô Không tiếp nhận bề ngoài : Sau khi xem xong, chỉ đem hấn cho cả kính, tâm đều nhanh muốn đụng tới!

Cái này sắt vịt, là từ U Châu hạch đông thành xuôi dòng chảy xuống, luôn luôn bay tới nơi đây.

Hạch đông thành vị trí, tại là Dương Thành phía tây, đại đường Đô Đại Tĩnh Thành Đông mặt, U Châu Trọng Trấn thái ngọn nguồn Thành Nam mặt, đây là một tòa phi thường trọng yếu cấp đô thị!

U Châu Lý Đường nếu như muốn Hướng Đông tiến công lời nói, như vậy hạch đông thành, là tuyệt đối nhất định phải không phải cầm xuống không thể.

Tòa thành này nếu là bắt không được đến, nếu như đại đường từ thái ngọn nguồn thành xuất binh Đông Chinh, như vậy, hạch đông Thành Thủ quân liền có thể trực tiếp Bắc Thượng, từ đó nhất cử đoạn đường quân đường lui, thậm chí dứt khoát liền cầm xuống binh lực trống rỗng thái ngọn nguồn thành.

Tòa thành này nếu là bắt không được đến, nếu như đại đường từ Đại Tĩnh thành xuất binh Đông Chinh, như vậy, hạch đông Thành Thủ quân liền có thể trực tiếp hướng về tây, từ đó nhất cử đoạn đường quân đường lui, thậm chí dứt khoát liền cầm xuống binh lực trống rỗng Đại Tĩnh thành.

Cho nên, nói tòa thành này là Chước Châu răng cửa, vậy cũng là tí xíu không mang theo qua, đại đường muốn tiến vào Chước Châu nội địa, không đem khóa này răng cửa nhổ lời nói, liền xác định vững chắc sẽ bị cái này cái răng cửa, miễn cưỡng giật xuống nhất đại tảng mỡ dày hạ xuống.

Cũng chính bởi vì vậy, chỉ tại thiên hạ Lý uyên, tại hấn khởi binh về sau trước tiên bên trong, liền đối với tòa thành thị này lên quá mạnh công, đáng tiếc là, Lý uyên tác chiến thật sự là đồ ăn có thể, hấn vậy mà sừng sốt không có đem tòa thành thị này bắt lại tới.

Thế là, bất đắc dĩ phía dưới, hấn mới có thể lập tức dời đi mục tiêu, hướng về Tây Tiến công một tòa khác cấp đô thị —— Đại Tĩnh, cũng chính là ngày sau danh chấn Thiên Hạ —— Thường An!

Đối với mình phần này hoàn toàn thất bại quân sự phiêu điểm, Lý uyên đây chính là tương đối để ý.

Hiện tại hắn đã là cũng tài đại khí thô, cho nên, hắn liền treo lên tìm người đòi thi chủ ý.

Tiền tiền hậu hậu, Lý uyên hết thấy mời ba vị năng lực không đồng nhất tướng lĩnh, dẫn đầu trọng binh đối với hạch đông thành lên tấn công mạnh, hi vọng ba người có thể giúp chính mình, làm một phần hoàn mỹ bài thi.

Thế nhưng là đâu, bởi vì hắn bản thân quân sự mức độ, thực tình là không dám lấy lòng, mà hắn nhưng lại tổng thích mù cầu chỉ huy, đến mức công liên tiếp Tam Hồi, Đồ vẫn không có cầm xuống hạch đông thành.

Cái này ngay cả đánh Tam Hồi khuôn mặt kết quả, thật sự là trận Lý uyên răng giả, Đồ cho trực tiếp đánh tới hoa trì bên trong đi.

Lý uyên đến vẫn là Lý uyên, hắn gặp chơi cứng rắn không được, vậy thì trực tiếp chơi lên hắn am hiểu nhất mềm.

Thế là, hắn trận hạch đông Thành Thủ Tướng Điều quân Thị Tổ Lão Lãnh Đạo —— khuất phục thổ đông, còn có một cặp tuệ hướng Hàng Tướng, cầm hàng thật giá thật Miễn Tử Kim Bài, ưng thuận trời cao đất rộng quan lộc, đến hạch đông nội thành chiêu hàng Điều quân Thị Tổ.

Thế nhưng là! Điều quân Thị Tổ lại tại, Akira biết mình chắc chắn thất bại tình huống phía dưới, vẫn không có gạt đầu hướng về Lý uyên đầu hàng.

Lần này, hắn thật đúng là trận Lý uyên cho chuẩn bị điên!

Đại đường quân đội, trận hạch đông thành rỗng rã vây tam tầng, hoàn toàn bao vây lại về sau, liền ngày ngày đánh, ngày ngày công, căn bản là một khắc Đồ không mang theo nghỉ.

Đối mặt loại này tuyệt cảnh, Điều quân Thị Tổ lại sửng sốt, lại ương ngạnh thủ vững sắp tới một năm.

Hiện tại, hạch đông thành lập tức liền muốn cạn lương thực, Điều quân Thị Tổ lúc này mới tại vạn bất đắc dĩ tình huống phía dưới, chế tác một cái sắt vịt, chứa chính mình viết bề ngoài :, khiến cho nó xuôi dòng chảy xuống có thể đến la Dương, thỉnh cầu Bắc Tuệ triều đình có thể phái binh tiếp viện chính mình.

Cơ duyên xảo hợp phía dưới, cái này chờ đầy Nhất Thành hi vọng, cùng một vị trung thần Lương Tướng sáng Trung Tâm sắt vịt, được đưa đến Ngô Không trong tay.

Xong dạng này một phần bề ngoài :, Ngô Không lại như thế nào không bị kinh sợ, tâm đều muốn nhảy ra đâu?

"Đại ca! Công thành danh toại liền ở trước mắt, ngươi, có dám lấy sao?" Ngô Không cúi đầu nhìn xem bề ngoài :, trầm giọng đối với Tần khung hỏi.

Tần khung đầu óc nhất chuyển, liền minh bạch Ngô Không nói tới ý tứ, hắn cau mày đối với Ngô Không giảng đạo: "Huynh đệ, Đại Trượng Phu có việc nên làm, có việc không nên làm! Điều quân Thị Tổ chính là nghĩa sĩ, chúng ta Bang đường quân đội phó hắn, cầm xuống hạch đông thành. Loại sự tình này, ta là vô luận như thế nào, cũng không thể làm." Tần khung lời nói ý vị sâu xa đối với Ngô Không giảng đạo.

Ngô Không mãnh mẽ ngẩng đầu lên, nghiêm túc nhìn xem Tần khung, vô cùng nghiêm túc nói: "Đại ca, ngươi sai. Điều quân Thị Tổ, hắn cũng sai! Hắn muốn đối với người nào tận trung, là hắn Điều quân Thị Tổ một người sự tình, cùng người khác có liên can gì? Nếu như chúng ta không cầm xuống người này lời nói, chính hắn cố nhiên là chết chắc, thế nhưng là này Nhất Thành bách tính đâu? Trơ mắt nhìn xem bọn họ, cho Điều quân Thị Tổ loại này đồ ngu chôn cùng, đây mới thực sự là mười phần sai! Cho nên, người này, ta lấy định!"

Sau khi nói xong, Ngô Không cũng mặc kệ Tần khung có đồng ý hay không, hắn trực tiếp liền không một lời hướng về hạch đông thành phương hướng, mau đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27 :: Đường doanh cầm tiến

Độc Cô sông Hoài ân một người trốn ở trong soái trường, đang tại phần hận, ưu sầu, buồn khổ than thở thời điểm, một tên thân vệ vội vã liền xông tới. Sấn Ω văn Δ mạng vạn vạn vạn.

"Khởi bẩm đại soái, ngoài doanh trại có hai cái Nông Dân, nói có quân tình khẩn cấp, muốn tự mình hướng về ngài bẩm báo." Thân vệ Võ Sĩ chấp tay hướng về Độc Cô sông Hoài ân báo cáo.

Độc Cô sông Hoài ân những ngày này luôn luôn bắt không được hạch đồng, liền bị Lý uyên ba ngày một tiểu mắng, năm ngày nhất đại mắng, tâm tình của hắn cũng sớm đã là vô cùng gay go.

Giờ có khỏe không, hai Nông Dân dám chạy đến chính mình Đại Doanh trước đó, tuyên bố nói muốn gặp mặt chính mình, chẳng lẽ hắn Độc Cô sông Hoài ân cũng là cái, người nào muốn mắng vài câu, liền mắng vài câu, người nào muốn gặp mình, liền có thể thấy mình tiểu ma-cà-bông sao?

"Để bọn hắn xéo đi! Nếu như còn dám tiếp cận quân doanh trong vòng 500 thước, liền cho ta làm thám tử trực tiếp giết chết bọn họ!" Độc Cô sông Hoài ân tức hồng hồng la âm lên.

"Đại soái, ngài vẫn là gặp bọn hắn một chút đi, này hai người. . . , quả thực là rất bất phàm đây. Riêng là Trung cái kia cự hán, vừa nhìn cũng là một thành viên mãnh tướng! Đại soái, nói không chừng. . . , bọn họ thật có quân tình khẩn cấp đâu?" Thân vệ nhận người ta chỗ tốt, ngược lại là cũng coi trọng chữ tín, quả nhiên cũng nỗ lực giúp bọn hắn nói chuyện.

Độc Cô sông Hoài ân nghe xong lời này, nhất thời liền cảm thấy có tốt một chút kỳ, dù sao hắn hiện tại đánh rắm mà đều không có, thế là liền đồng ý, để cho thân vệ mang hai người kia tiến đến gặp hắn.

Chỉ chớp lát sau, một cao một thấp, một lớn mạnh một béo, một lớn một nhỏ, hai cái mặc đồ nông dân Võ Sĩ, liền không kiêu ngạo không tự ti, bình tĩnh đi vào Soái Trướng.

Độc Cô sông Hoài ân nhìn thấy vị kia cự hán từ lần đầu tiên gặp mặt, liền ở trong lòng mừng như điên đứng lên, hắn liếc một chút liền nhìn ra cự hán, tuyệt đối là loại kia đi lên chiến trường giết qua địch, trải qua trăm cầm lực sĩ!

Một người như vậy nếu là có thể thu đến chính mình dưới trướng, đừng nói là cái Tiểu Tiểu hạch đồng thành, dù là cũng là Đại Tinh thành, Độc Cô sông Hoài ân cũng dám thử công nó một công.

Về phần lực sĩ bên cạnh Tiểu Mập Mập, Độc Cô sông Hoài ân chỉ nhìn liếc một chút về sau, liền tự động xem nhẹ.

Tuy nói cái kia Tiểu Mập Mập trường là mi thanh mục tú, nhìn xem phi thường thuận mắt đáng yêu, nhưng là hắn rõ ràng cũng là một cái, râu ria Tiểu Thái Nhi nha.

"Vị này. . . Tráng sĩ, không biết ra sao tính danh, người ở nơi nào sĩ à?" Độc Cô sông Hoài ân mỉm cười, hòa ái dễ gần hướng về lực sĩ hỏi.

Lực sĩ buồn rầu nhăn dưới lông mày về sau, chấp tay đối với Độc Cô sông Hoài ân đáp: "Không đối gat đại soái, ta trước kia chính là vị để Lý mịch dưới trướng Phiếu Kỵ Trướng Quân, Tàn khung, Tàn đóng giữ bảo đảm!"

Không đợi Tiểu Mập Mập tự vệ gia môn, Độc Cô sông Hoài ân đằng một chút liền đứng lên, cực độ chán kinh đối với Tàn khung lớn tiếng hỏi: "Cái gì ——! Người là Tàn khung, Tàn đóng giữ bảo đảm ——! Thế nhưng là vị kia, tại là Thương Thành Trung người đeo lấy một người, độc chiến Thiên Quân Tàn khung, Tàn đóng giữ bảo đảm ——!" Độc Cô sông Hoài ân cực độ khẩn trương nhìn xem Tàn khung, vạn phần đang mong đợi hắn đáp án.

Thế nhưng là, không đợi Tàn khung trả lời đâu, bên cạnh hắn Tiểu Mập Mập liền oán giận cùng cực lớn tiếng la âm lên: "Cái kia người đó! Người cũng quá không có nhân lực a? Ta trọng yếu như vậy một cái người lớn vật, đi vào người Tiểu Phá trong quân doanh. Người chẳng lẽ, Đồ ngay cả một câu chào hỏi, Đồ không định đánh với ta sao?" Đối với đồn đại sai lầm, Tiểu Mập Mập hiển nhiên là sẽ không so đo, nhưng là, Độc Cô sông Hoài ân như thế trong khe cửa xem người, vậy hắn liền tuyệt đối là không thể không giận.

Độc Cô Hoài Ân trong lòng tự nhủ: "Ta chẳng cần biết người là ai à? Người lớn nói chuyện, người một cái tiểu thí Trư tử hài nhi, ở chỗ này loạn chen miệng gì? Thật mẹ hắn không quy củ!" Nghĩ đến đây, hắn liền vẫn như cũ hòa ái dễ gần đối với Tiểu Mập Mập hỏi: "Há, bản soái chột nghe Tàn khung uy danh, nhất thời kinh hi dị thường, đến mức sơ suất vị này. . . Tiểu anh hùng, không có ý tứ, thật sự là không có ý tứ. Xin hỏi vị này tiểu anh hùng, người là họ gì tên gì, người ở nơi nào sĩ à?" Hắn nhất tâm muốn thu phục Tàn khung, đương nhiên là không thể trách cứ đối phương tùy tùng.

Tiểu Mập Mập ưỡn ngực, ưỡn lấy bụng, cũng phách lối đối với Độc Cô sông Hoài ân lớn tiếng giảng đạo: "Tiểu tử, người hãy nghe cho kỹ! Ta chính là Bắc Tuệ Trung Thư Tinh lệnh, vị vương Tiểu Đan là vậy!"

Ngô Không vừa mới nói xong, trong trướng hơn mười người thân vệ, kho lang một tiếng, liền đồng thời rút ra Bội Kiếm đồng loạt chỉ hướng Ngô Không.

Ngập trời sát khí, trong nháy mắt liền từ Tàn khung trong cơ thể tuôn ra, hắn ở trên cao nhìn xuống cảm tức nhìn, Lúc này đã sợ đến lạnh rung run Độc Cô sông Hoài ân, nổi giận hét lớn: "Độc Cô sông Hoài ân ——! Các người là muốn muốn chết sao ——!"

"Nhanh thu hồi kiếm, nhanh thu hồi kiếm! Tàn tướng quân, hiểu lầm à, đây đều là hiểu lầm! Cái này tiểu. . . Bằng hữu, tại chúng ta đường quân trong đại doanh, mở loại này trò đùa. Ta những này thân vệ, như thế nào lại không khẩn trương đâu? Tàn tướng quân, bớt giận, xin ngài bớt giận." Độc Cô sông Hoài ân trấn an được Tàn khung về sau, hắn thật sự là nhìn không được trong lòng mình Lúc này phần nộ, liền quay đầu lãnh đạm đối với Ngô Không giảng đạo.

"Tiểu bằng hữu, nói đùa cũng là muốn có cái hạn độ! Lại nói, chẳng lẽ cha mẹ người không dạy qua người sao? Tiểu hài tử, thế nhưng là không thể tùy tiện nói láo! Bản soái, hôm nay liền thay cha mẹ người, thật tốt dạy người một chút! Hừ!" Sau khi nói xong, Độc Cô sông Hoài ân liền lạnh lùng nhìn xem Ngô Không, muốn Sử Ngô Không chủ động nhận lầm.

Thế nhưng là, đừng nói là hắn Độc Cô sông Hoài ân, cũng là đại đường hoàng đế Lý uyên đích thân đến nơi đây, muốn áp đảo Ngô Không, đó cũng là căn bản cũng không khả năng.

"Ta đi ngươi sao ——! Con mẹ nó ngươi là cái éo gì? Dám ở trước mặt ta Trang Lão sói vẫy đuôi? Lão tử tại Lý mạch trong trường mạng to, hần cũng không dám nói ta nửa câu không phải! Con mẹ nó ngươi, thật đúng là coi mình là một nhân vật? Ta cho ngươi biết, ngươi hướng phía thái dương phương hướng, cắt cho ta cầu đi thôi ——!" Ngộ Không cực độ phẫn nộ, trận Độc Cô sông Hoài ân hung hăng chửi mắng một trận.

Ngộ Không từ Nhân Giới đến Ma Giới, được chứng kiến các lộ anh hùng hào kiệt, quả thực là quá nhiều, huống chi bản thân hần chính là, Thủ không một nửa giang sơn đương thời bá chủ, hần lại làm sao có khả năng sẽ đem Độc Cô sông Hoài ân mặt hàng này, đem thả ở trong mắt chính mình đâu?

Đương nhiên, làm một cái Trần Vĩnh Nhân Người kẻ nhiệm, Ngộ Không hiện tại loại khí phách này biểu hiện, vậy khẳng định là cũng không thích hợp, bất quá, Độc Cô sông Hoài ân chính mình tìm mắng, vậy thì không có gì dễ nói á.

"Tần khung, ta kính ngươi là Thiên Hạ Hào Kiệt, liên đới với ngươi người hầu một hần lại hần! Thế nhưng là, ngươi vừa rồi cũng chính tai nghe được, hần đến là thế nào nói á! Tần khung, nếu như ngươi hôm nay không cho ta một cái công đạo lời nói, ngươi nhìn ta dưới trường hai mươi vạn đường Quân Võ sĩ, đến có đáp ứng hay không ——!" Độc Cô sông Hoài ân nộ khí trùng thiên, đối với Tần khung uy hiếp nói.

Không đợi thần sắc tự nhiên Tần khung đem lời kể xong, Ngộ Không cực kỳ buồn cười nhìn xem Độc Cô sông Hoài ân, nhàn nhạt hướng về hần hỏi: "Nhìn ngươi điệu bộ này, là chuẩn bị muốn động ta đi, thật sao?"

"Ngươi câm miệng cho ta! Ngươi cái không có giáo dục. . . !" Không đợi Độc Cô sông Hoài ân nổi giận đem lời kể xong, Ngộ Không liền trong nháy mắt hóa thân thành khoác Vân Ma Viên, một bàn tay liền đem hần cho vỗ bay ra ngoài.

Đón lấy, Ngộ Không cảm trong tay gây ánh sáng nhanh tại chỗ vung lên, dài trăm thước Cương Khí trụ, trong nháy mắt liền đem cả tòa Soái Trướng, liên đới lấy trong trướng sở hữu Võ Sĩ, toàn bộ Đô cho đánh bay ra ngoài.

Ngộ Không nhất chỉ định trụ Độc Cô sông Hoài ân về sau, một chân liền Trướng con hàng này một cái tốt rặng, toàn bộ Đô cho một chân đạp gãy, mang theo Độc Cô sông Hoài ân cổ, Ngộ Không kéo dài lấy hần, liền hướng về Lúc này bắt đặc dĩ cùng cực Tần khung đi đến.

"Huynh đệ, ngươi đến là muốn nào loại nào á? Ngươi nói ngươi muốn giúp đường quân cầm xuống hạch đông thành, chúng ta cái này đi vào đường quân Đại Doanh. Thế nhưng là! Ai. . . , ta xem như nhìn thấu, tiểu tử ngươi về sau à, thiếu cho ta tự xưng là cái gì, người có văn hóa. Hiện tại làm sao bây giờ? Người có văn hóa, ngài cho câu nói đi." Tần khung cười khò, giống như Ngộ Không trêu chọc nói.

"Đại ca, ngươi cũng nhìn thấy, tiểu tử này cũng là cái mười phần hồng loại! Hần như thế khinh người quá đáng, có thể trách ta sao? Ta thế nhưng là cái người có văn hóa! Thật tốt, ngài đừng nóng giận. Ngày hần Mồ Mồ, không phải liền là đánh sao? Ta Ca Nhi hai Phạ qua người nào á? Chơi hần sao ——!" Ngộ Không vừa mới nói xong, liền vung trong tay côn cương, liền đem Lúc này đã tới gần bọn họ Võ Sĩ, tất cả đều cho đánh bay ra ngoài.

Tần khung gặp huynh đệ đã xông vào trận địa địch, hần liền mỉm cười lắc đầu về sau, trong nháy mắt hóa thành kim vụ Ma Hạt, đi theo huynh đệ mình sau lưng, cũng cực độ thoải mái chém giết.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Mắng to nhận thành

Hạch đông thành kinh lịch trải qua sắp tới một năm giữ gìn, Thực, hiện tại đã đến, hoàn toàn bên bờ biên giới sắp sụp đổ..

Trận này là nề Công Thủ Chiến, không chỉ có mạng đi đại lượng Võ Sĩ sinh mệnh, cũng cho toàn bộ hạch đông thành bách tính, mang đến một trận cực kỳ bi thảm tai họa ngập đầu!

Tại trong loạn thế, nếu như một người thật sự là dối chịu thỉnh thoảng, liền sẽ làm ra một loại thế gian đáng sợ nhất sự tình, cái kia chính là —— người ăn người.

Trảm đầu, moi tim, móc phổi, đi làm chỉ toàn ngũ tạng về sau, trận thi thể chặt thành khối lớn, sau đó ném vào trong nồi lớn đi chử, mà cái này nồi nấu chung quanh đâu, chính là từng con, Lúc này đã tuyệt vọng chết lặng tới cực điểm, hôi thối, dơ bẩn, điên, ngu dại, gầy yếu, đáng thương —— cái xác không hồn.

Loại này ngấm lại đều sẽ cảm thấy da đầu đầy đáng sợ tràng cảnh, chính là hạch đông nội thành Lúc này thái độ bình thường, cũng là toàn bộ loạn thế vô số thành trấn trung bình hình dáng.

Thường nói, thà làm Thái Bình Khuyển, không làm loạn thể nhân, chột nghe đứng lên, tựa như phi thường không có chí khí, cũng sợ.

Thế nhưng là, vị kia cái thứ nhất nói ra lời này người, hẳn đến là kinh lịch trải qua bao nhiêu thống khổ gặp trắc trở, mới có thể khiến hắn nói ra một câu như vậy, thật đáng buồn, đáng tiếc, đáng thương đau xót ngẫm điều đâu?

"Người nói, Diêu quân Thị Tổ đến lúc nào chết à? Cái kia dạng vương bát đản, vì sao sẽ như vậy trường mệnh đâu?" Một vị trên mặt có treo khắc cốt cừu hận biểu lộ binh lính, nhỏ giọng đối với hắn bên cạnh chiến hữu hỏi.

"Người tại sao lại nói ra những lời này? Người cùng ta giảng không quan hệ, thế nhưng là lời này nếu là truyền đến các tướng quân trong tai, đây chính là muốn mất đầu à! Huynh đệ, người có thể tuyệt đối đừng còn như vậy nói, coi như ta tìm người, được không?" Chiến hữu chảy nước mắt, hướng về đồng bạn nhỏ giọng khuyên nhủ.

"Ha ha, mất đầu? Ta một nhà Lão Tiểu Đồ đã chết sạch. Ta một người, ta một người còn sống, còn có thể xem như còn sống sao! Ô ô. . . , ta đi hẳn sao Diêu quân Thị Tổ, đi hẳn sao đại đường. Đi hẳn sao chiến tranh! Đi hẳn sao loạn thế ——! Con mẹ nó chứ, cũng sớm đã không muốn sống ——! Ô. . . " Binh lính rống xong sau, liền gào gào khóc lớn lên.

Tướng quân nhìn một chút binh lính, không đồng nhất Ngôn tiếp tục xem nơi xa đường quân; các binh sĩ nhìn một chút chính mình chiến hữu, cũng không đồng nhất Ngôn tiếp tục chết lặng đứng gác.

Loại chuyện này, bọn họ mỗi ngày đều gặp được, cũng sớm đã là tập mãi thành thói quen.

Đúng vào lúc này, chỉ gặp nơi xa đường quân trong đại doanh, bất thành linh nhấp nhোáng từng đạo từng đạo trăm mét cột sáng, đón lấy, đang tại đối với hạch đồng thành lên tấn công mạnh đường quân, thuận tiện giống như như thủy triều lui ra khỏi chiến trường, hướng về phe mình Đại Doanh, mau bỏ đi trở lại.

Một cái, hai cái, ba cái, bốn cái. . . , Ngô Không đã rờn rã bắt lấy 37 vị trí đường Quân Tướng dẫn, Sứ rờn rã hai mươi vạn đường quân không dám hành động thiếu suy nghĩ, thế nhưng là, ở loại tình huống này phía dưới, hẳn lại sừng sốt vô pháp hàng phục cho dù là một cái, đại đường Võ Sĩ!

Thựcغم lại liền biết, tại đại đường cảnh nội, Ngô Không cùng Tần khung hai người, liền có thể hàng phục hai mươi vạn đường quân, đó mới thật là sống gặp quý đây.

Đường Quân Võ sĩ cũng là có Gia có nhỏ, bọn họ thân nhân toàn bộ Đồ tại đại đường cảnh nội sinh hoạt, nếu như bọn họ nếu là dám đầu hàng Ngô Không lời nói, vậy bọn hắn những người thân gia Lão Tiểu, còn có thể có ngày sống dễ chịu sao?

Cho nên, dù là cũng là Ngô Không trận sở hữu tướng lĩnh Đồ bắt hết, những này đường quân phổ thông binh sĩ bọn họ, nhiều lắm là cũng chính là không dám hành động thiếu suy nghĩ mà thôi, đầu hàng, này nhưng là tuyệt đối không có khả năng.

Cuối cùng, Ngô Không cũng chỉ đành cưỡng ép lấy Tư Đồ Hoài Ân, cùng Tần khung cùng một chỗ tại đường quân tầng tầng vây quanh phía dưới, đi vào hạch đồng trước thành.

"Ta chính là Bắc Tuệ Trung Thư Tỉnh lệnh, vị vương Tiểu Đan ——! Ta nhận được các người sát vệt chờ bề ngoài, hiện tại, ta đại biểu Bắc Tuệ triều đình, tới giải cứu các người rồi ——!" Ngô Không ngẩng đầu lên, lớn tiếng đối với trên thành các võ sĩ quát.

Thủ thành Võ Sĩ nghe đến lời này về sau, nhất thời toàn bộ Đồ sừng sốt, đón lấy, khóc lớn tiếng khóc, lớn tiếng reo hò, điên cuồng hò hét . . . , vân vân , chờ một chút, các loại kích động biểu hiện, chỉ là trong nháy mắt, liền đem đã âm u đầy từ khí hạch đồng thành tường, trực tiếp liền cho hoàn toàn Thiêu Đốt.

"Các người hãy nghe cho ta ——! Trở lại chuyển cáo Lý uyên, nếu như hắn cái này đại đường hoàng đế, vẫn là cái đàn ông lời nói, liền để cho hắn tự mình đến hạch đồng thành gặp ta ——! Nếu không, ta liền ở đây đối với Thiên Thệ, ta nhất định sẽ dẫn đầu hạch đồng Võ Sĩ, Tướng các người giết cái không chừa mảnh giáp ——! Cút đi ——!" Tiểu Đan quay người đối với hai mươi vạn đường quân rống xong về sau, liền mang theo Độc Cô sông Hoài ân, dẫn Tần khung, ngang ưỡn ngực nhảy lên hạch đồng thành lâu.

Đón lấy, hạch đồng ngoài thành hai mươi vạn đường quân, cũng không dám lại dưới thành làm nửa chút dừng lại, toàn bộ Đồ nhanh chóng rút về bản trận Đại Doanh.

Ngô Không mặt không biểu tình đi tại trong thành, nhìn xem từng cái lòng như tro nguội, mất đi linh hồn dân chúng trong thành, hẳn Lúc này đã hoàn toàn vô cùng phản nộ.

"Mặt tướng Diêu quân Thị Tổ, dẫn đầu sở hữu hạch đồng thủ tướng, khẩu kiến đại nhân ——!" Nhả nhận anh tuần tựa như thư sinh Diêu quân Thị Tổ, dẫn theo hơn mười vị Vũ Tướng, tại phủ thành chủ cửa gặp đến Ngô Không về sau, liền kích động không thôi đối với Ngô Không Hành lên dập đầu bái lạy đại lễ.

"Ha ha ha ha. . . ! Ha ha ha ha. . . ! Diêu Tướng quân giải bày tâm sự, thế sống chết Báo Quốc, Trung Dững cái thế, Hiền Minh lan xa! Ta, một cái phản bội Bắc Tuệ triều đình truy nã Yêu Phạm, có thể hay không an tâm, chịu người cái này cúi đầu đâu? Người nói cho ta biết, như người loại này vì là thành toàn mình cả đời anh danh, liền tổn hại toàn thành bách tính Vu không để ý nát Tướng! Xứng hay không để cho ta, chịu người cái này buồn nôn cúi đầu đâu? ——!" Ngô Không hai mắt đỏ thẫm, sát khí ngút trời đối với Diêu quân Thị Tổ hét lớn.

Nghe Ngô Không lần này chửi mắng về sau, Diêu quân tổ thủ dưới những Vũ Tướng đó, cọ một chút liền từ mặt đất luồn lên đến, toàn bộ Đồ sát khí

đăng đăng trừng mắt Ngô Không, liền chờ Điều quân Thị Tổ ra lệnh một tiếng, trận Ngô Không hai người cho chặt thành thịt nát.

"Nếu như dựa theo đại nhân nói, ta đúng là không xứng, hướng về ngài Hành cái này cúi đầu lễ. Thế nhưng là, ta Điều quân Thị Tổ đã vì là đại tước Vũ Tướng, liền tất nhiên muốn, thế sống chết tận trung vì nước, tận hết chức vụ! Lúc này Tiên Đế tuy nhiên đã gặp nạn, quốc gia cũng đã tứ phân ngũ liệt. Nếu như chúng ta những này mang Bình, nhao nhao vì chính mình vinh hoa phú quý, vứt bỏ ta đại tước Vu không để ý, quỳ gối đầu hàng! Đây, chúng ta vẫn xứng xưng là võ giả, vẫn xứng tôn làm Vũ Tướng sao ——!" Điều quân Thị Tổ chậm rãi đứng dậy, đồng dạng hiên ngang lẫm liệt đối với Ngô Không quát.

"Ba", "Ba", "Ba" . . . , Ngô Không một bên vỗ tay, một bên thần sắc băng lãnh mỉm cười, đối với Điều quân Thị Tổ chậm rãi nói: "Tốt lắm, nói thật sự là tốt lắm! Chặc chặc chặc, đại ca, ngươi nghe một chút người ta nói, là tốt bao nhiêu à, cỡ nào hiên ngang lẫm liệt à! Ta nhô vào ——!" Ngô Không một ngụm nước miếng nôn đến Điều quân Thị Tổ trên mặt về sau, chỉ hân liên lớn tiếng nổi giận mắng.

"Bằng ngươi, cũng xứng cùng ta nói chuyện gì võ giả; bằng ngươi, cũng xứng cùng ta nói cái gì Vũ Tướng! Chỉ Qua Vi Vũ, thống ngự là! Ngày mẹ nó ——! Quốc gia phong ngươi làm tướng, là để ngươi thống ngự thủ hạ bình định chiến loạn, Bảo Cảnh An Dân! Không phải để ngươi thống ngự toàn thành binh lính bách tính, ngốc nghiêm mặt đi chịu chết! Như ngươi loại này một đầu cũng là đại phản ngu ngốc, cũng mẹ hán có khuôn mặt xưng chính mình Vi Vũ Tướng! Ta nhô vào ——!" Ngô Không chiếc thứ hai nước miếng, nôn đến Điều quân Thị Tổ trên mặt về sau, chỉ hân sát khí ngập trời rống to.

"Ngươi nếu là còn có một tia lương tâm lời nói, vậy thì lập tức trận binh quyền giao cho ta. Ta để ngươi nhìn xem, cái gì mới gọi là chân chính võ giả, chân chính Vũ Tướng! Ngươi nếu là dám không đáp ứng lời nói, ta hiện tại liền đem đầu ngươi, thu hạ tới làm cái bỏ Sứ! Ngươi phải trả có một tia lương tri lời nói, vậy thì cho ta quỳ, giao ra binh phù a ——!" Ngô Không rống xong sau, trong nháy mắt, liền hóa thân thành khoác Vân Ma Viên.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Cường thế ngưng chiến

Hạch đông thành trước kia có bao nhiêu Thủ Quân đâu? Không nhiều không ít vừa vặn mười hai vạn người. Sẵn vặn.

Trải qua sắp tới một năm chiến tranh, trong thành hiện tại chỉ còn lại tám vạn Thủ Quân, cùng hơn 50 vạn bách tính.

Ngô Không tại cảm tới hạch đông thành binh quyền về sau, đương nhiên, Thực cũng không tính là cảm tới.

Hắn cùng Điều quân Thị Tổ đánh cược, nếu như Ngô Không có thể cho dân chúng trong thành, tìm tới một con đường sống lời nói, từ nay về sau, Điều quân Thị Tổ liền đối với hắn lập tức là xem, Trung Tâm chuyên nhất.

Thế là, Ngô Không nhảy ra hạch đông thành về sau, liền lại một lần nữa lẻ loi một mình đi vào đường doanh

.

Trong doanh hơn mười vị tướng lĩnh, đang tại vì là Độc Cô sông Hoài ân bị bắt, hạch đông thành gia nhập hai tên Tuyệt Thế Mạnh Tướng, mà đầu đầu không thời thời điểm, bất thành linh nghe nói Ngô Không một người đến, mọi người liền bắt đầu kịch liệt bề ngoài lấy tự mình nhìn Pháp.

"Nghĩ biện pháp bắt hắn cho bắt được! Nếu như người này thân ở hạch đông thành, còn có mấy tên Võ Sĩ năng lượng leo lên đầu thành? Dụng kế nhất định có thể bắt hắn." Một tên tướng lĩnh lớn tiếng la âm lên.

"Ngươi ngược lại là nói nhẹ nhàng linh hoạt, người ta tại hai mươi vạn đại quân trong vòng vây, đều có thể trận chúng ta Đồ cho bắt mấy lần. Nếu như không có hoàn toàn chắc chắn, hắn lại sao dám lại đến Đại Doanh?" Một tên tướng lĩnh ưỡn oai phản đối nói.

. . . , cái này nói bắt, cái kia nói không có cách nào bắt, cái này nói yên lặng nhìn Biến, cái kia còn nói chủ động xuất kích, tóm lại, tại thiếu khuyết Chủ Soái Độc Cô sông Hoài ân tình huống dưới, cả tòa đường doanh Thực đã trở thành chia rẽ.

Ngô Không ở ngoài cửa đợi trái đợi phải, cũng không thấy có người tới chào hỏi hắn đi vào, thế là hắn dưới con nóng giận, liền ưỡn lấy chính mình Tiểu Phi bụng, lay động nhoáng một cái chính mình đi vào đường doanh.

"Ta không ngăn cản hắn, thật không có vấn đề sao?" Rất nhiều tân binh Đồ hướng về một vị Lão Binh hỏi.

"Các ngươi có bản lĩnh, các ngươi đi can à? Hắn cũng không phải chưa từng tới Đại Doanh, bắt nhiều như vậy tướng quân, hắn không phải cũng Đồ đem

thả sao? Người ta muốn quấy rối, làm thế nào có thể ở đây khổ sở chờ đợi nửa ngày? Các tướng quân chính mình có sai lầm lẽ nghi, có thể trách chúng ta sao?" Lão Bình một bộ tính trước kỹ càng bộ đáng, cũng tự tin hướng về các tân binh nói ra.

Trong doanh Võ Sĩ, không biết Ngô Không là mình xông tới, bọn họ Đồ coi là Ngô Không là tới đàm phán, thế là Đồ nhao nhao thả ra trong tay sự tình, toàn bộ Đồ cực độ hiếu kỳ nhìn xem, cái này cấp thần kỳ Tiểu Mập Mập mãnh tướng,

Cho nên, Ngô Không vậy mà tại đường trong doanh trại, như dạo chơi du lịch đình, không cái gì người ngăn cản tình huống phía dưới, liền trực tiếp đi vào trung quân đại tướng.

Hắn chậm rãi vừa đi vào đại tướng, cả tòa trong tướng sở hữu Vũ Tướng, toàn bộ Đồ ngốc ở nơi đó, toàn bộ trong đại tướng, trong nháy mắt liền trở nên tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

"Các người biết không? Thực ta cùng Tần khung, vốn là muốn đầu nhập Lý Đường. Nếu như không có Độc Cô sông Hoài ân tề vương bát đản kia, từ đó cản trở lời nói. Giờ này khắc này, chúng ta mọi người nhất định đã là người thân, như tay chân Đồng Bào." Ngô Không vừa nói, một bên chậm rãi đi tới, cũng thói quen, cũng chuyện đương nhiên, hắn liền chậm rãi ngồi tại trong tướng Soái Vị phía trên.

Trong tướng Vũ Tướng bọn họ, đã bị Ngô Không những lời này, cho hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, liền cũng không có người kịp phản ứng, cái này Tiểu Mập Mập vậy mà ngồi tại Soái Vị phía trên.

Không đợi những người này mở miệng, Ngô Không dựa vào ghế, trợn chân hướng phía trước phương sa bàn bên trên dễ chịu nhếch lên, liền chậm rãi mở miệng giảng đạo: "Ta lần này đến, liền ba cái sự tình. Thứ nhất, Lý uyên chỉ cần đến đây, ta liền sẽ dẫn đầu hạch đồng chúng tướng đầu hàng, đương nhiên, hắn ra điều kiện ta nhất định phải hài lòng mới được. Thứ hai, hạch đồng thành không có lương thực, ta muốn dẫn đi các người một nửa Quân Lương. Thứ ba, ta sẽ mở ra hạch đồng đại môn, thả bách tính tùy ý rời đi. Các người những người này, đến lúc đó cái nào dám cho ta quấy rối, ta liền làm thịt cái nào." Ngô Không sau khi nói xong, liền buông xuống chân đứng dậy, thông dong hướng về ngoài tướng đi đến.

Nhanh khi đi tới cửa đội, Ngô Không bỗng nhiên quay đầu, sinh khí đối với cái này thì vẫn như cũ chỉ ngây ngốc chúng tướng bọn họ, lớn tiếng ra lệnh: "Đồ mẹ hắn ngây ngốc lấy làm gì? Còn không tranh thủ thời gian cho ta vận lương ăn đi! Nhanh lên một chút!" Nói xong, hắn liền trực tiếp hướng về đường Quân Lương thảo sở tại địa đi đến.

Vũ Tướng bọn họ nhanh gọn tay biểu quyết, toàn bộ đều cho rằng Ngô Không nói không giả, đón lấy, bọn họ một mặt ra roi thúc ngựa hướng về Đại Tỉnh thành báo tin, một mặt thành thành thật thật liền đem chính mình một nửa Quân Lương, đi theo Ngô Không cùng một chỗ vận đến hạch đồng dưới thành.

Xế chiều hôm đó, hạch đồng thành phong bế sắp tới một năm thành môn, cuối cùng lần nữa mở ra.

Làm dân chúng trong thành, ở cửa thành xếp hàng dẫn tới, vãn vẹn chỉ đủ ăn hai ngày, rất ít một chút lương thực thời điểm, không có bất kỳ cái gì một cái bách tính, không phải chật chội bụng lấy một chút ấy lương thực, cực kỳ bi thương gào gào khóc lớn.

"Nếu như võ giả chỉ biết giết chóc, mà không biết cứu vãn, người võ giả kia còn có thể xứng đáng đạt võ sĩ sao? Nếu như Vũ Tướng giết địch, mà không biết an dân, này Vũ Tướng vẫn xứng xưng là rường cột sao? Quốc gia nguy vong thời điểm, chỉ biết lấy thân thể đền nợ nước, mà không biết cứu quốc cứu dân, là vì Bất Tri! Huống chi, chính người muốn chết, vẫn còn muốn kéo lên toàn thành người, cùng người cùng một chỗ đền nợ nước. Loại người như người căn bản cũng không phải đám đương Vũ Tướng! Làm cái tiểu binh đi thôi." Ngô Không đưa lưng về phía Diêu quân Thị Tổ sau khi nói xong, liền lay động nhoáng một cái đi xuống thành lâu.

"Người làm như vậy, có phải hay không phạt, có chút Trọng à?" Tần khung giống như sau lưng Ngô Không, nhỏ giọng nói với hắn.

"Ta không giết chết hắn, đều đã là yêu quý hắn có thể. Ngày tháng sau đó bên trong, có là đại chiến muốn đánh. Hắn loại người này, sớm muộn đều sẽ lại nằm sấp lên. Huống hồ, ta không đem hắn đá xuống dưới, đại ca người lại có thể nào ra mặt? Con người của ta từ trước đến nay rất lười, đại ca, người cần phải chờ nào giúp ta đảm đương à." Ngô Không dừng bước lại, rất chân thành hướng về Tần khung thỉnh cầu nói.

"Cái này, cái này, cái này, cái này không tốt lắm đâu? Về tình về lý. . . ." Không đợi Tần khung đem lời kể xong, Ngô Không cười ha ha lấy đối với hắn giảng đạo.

"Đại ca, Tiểu Tiểu một tòa hạch đồng thành thôi, bất quá là tùy tiện lấy ra trông coi chơi mà thôi, người cần gì phải xem nặng như vậy đâu? Nếu như chúng ta về sau, chương không Lý Đường một nửa giang sơn, đến lúc kia, người còn không phải muốn sấp chết à? Đại ca, đừng đem những này coi quá nặng, không cần thiết." Ngô Không mỉm cười sau khi nói xong, liền lưu lại Tần khung ở đây trầm tư, một mình hắn ung dung Đạt Đạt đi thẳng về phía trước.

Ngô Không không đem hạch đồng thành để vào trong mắt, thế nhưng là Lý uyên không giống nhau à, hạch đồng thành đây chính là quan hệ đến hắn phiêu điểm, hắn lại làm sao có khả năng sẽ không thận trọng đối đãi đâu?

"Còn chưa tới sao? Còn chưa tới sao! Độc Cô sông Hoài ân đến là làm cái quỷ gì? Hắn làm sao đến bây giờ, cũng không đưa tới cho ta chiến báo! Thúc! Cho ta lại phái người đi thúc! Tên hỗn đản kia tiểu tử, không phải là lại đánh thua à? Không có, Diêu quân Thị Tổ cũng không phải ba đầu sáu tay, hắn làm sao có khả năng sẽ thắng đâu?" Lý uyên tại trước bàn sách, chấp tay sau lưng cánh tay đi tới đi lui, gấp nhủ mày nhỏ giọng tự nhủ.

"Bệ hạ, bệ hạ. Hạch đồng thành chiến báo đưa tới, xin ngài xem qua. " gần tùy tùng cẩn thận từng li từng tí hai tay dâng chiến báo, nhỏ giọng đối với Lý uyên bẩm báo nói.

Lý uyên nghe xong chiến báo đến, nhanh chóng liền đem chiến báo nắm trong tay, mau mở ra về sau, cực độ nghiêm túc liền nghiên cứu.

"Độc Cô sông Hoài ân ——! Ngươi cái vương bát đản ——! Con lừa ngốc ——! Ngươi liền chết cho ta tại hạch đông thành quên ——! Người tới! Truyền vương sĩ hương, Lý mịch, tới gặp ta!" Lý uyên nổi giận trận Độc Cô sông Hoài ân mắng to một trận về sau, liền vô cùng uy nghiêm hương về gần tùy tùng ra lệnh.

Rất nhanh, vương sĩ hương, Lý mịch đối với Huỳnh Đệ Song Hành, liền vội vàng hấp tấp chạy tới.

"Tộc Đệ, gần đây qua đã hoàn hảo sao? Vì huynh gần nhất bận chuyện, cũng liền không thời gian đi chỗ ngươi đi vòng một chút. Đến, thừa dịp ta vừa vắng có rảnh, hai ta Tiên thật tốt trò chuyện một hồi." Lý uyên không đợi hai người dập đầu bái lạy, liền đi nhanh lên đến Lý mịch trước người, phi thường nhiệt tình lôi kéo đối phương hai tay, cười ha hả nói ra.

Lý mịch ngồi xuống, Lý uyên lúc này mới nhàn nhạt, đối với quý vương sĩ hương nói ra: "Ngươi cũng Tiên tìm địa phương ngồi xuống đi." Nói xong, hắn liền lần nữa cười ha hả giống như Lý mịch bắt đầu nói chuyện phiếm.

Vương sĩ hương lấy một mặt kính hi cảm kích biểu lộ, cung cung kính kính ngồi tại dưới nhất Thủ trên ghế, mỉm cười nhìn xem đối với hữu ái quân thần.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiếu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30:: Yết kiến trước đó

Lý uyên đối với Lý mịch vị này đã từng bá chủ, đến có phải là thật hay không liền phi thường tín nhiệm đâu?

Cái này khó mà nói, Lý uyên đến là thế nào muốn, là bất luận kẻ nào đều khó có khả năng sẽ biết.

Bất quá, chỉ ít từ mặt ngoài xem, hắn đối với Lý mịch này đúng là cũng tín nhiệm, cũng thật sự là thật rất tốt, cái kia làm, Lý uyên hết thầy Đồ cho làm đủ, tuyệt đối không có bạc đãi qua Lý mịch bản thân một tơ một hào.

Lý mịch đầu hàng đại đường về sau, Lý uyên không chỉ có đối với hắn thái độ phi thường tôn trọng, cho dù Lý mịch cái này chó nhà có tang mặt mũi, hơn nữa còn trực tiếp vì là Lý mịch gia phong, Quốc Công các loại hàng loạt hiển hách Quan Tước, theo lý mà nói, Lý uyên có thể làm đến một bước này, cũng đã là phi thường đủ ý tứ.

Thế nhưng là, Lý uyên còn chủ động nhận Lý mịch vì là Tộc Đệ, với lại hắn không chỉ có nhận, vì là Sừ xưng hô thế này danh chính ngôn thuận, Lý uyên còn chủ động trận chính mình Cửu Cửu nữ nhi, cũng chính là biểu muội hắn, gả cho Lý mịch làm vợ.

Cho nên, mặc kệ Lý uyên có phải là thật hay không tín nhiệm Lý mịch, hắn cái này hàng loạt người thân dày đến cực điểm hành động, là Sừ bất luận kẻ nào, cũng không thể lấy ra nửa chút mao bệnh.

Ở loại tình huống này phía dưới, Lý mịch nếu như còn muốn phản đường lời nói, vậy nhưng thật sự là, ngay cả nửa chút Đồ không thể nào nói nổi.

"Tộc Đệ, ngươi trước kia dưới trướng, có phải hay không có một thành viên mãnh tướng, tên là Tàn khung, Tàn đóng giữ bảo đảm đâu?" Trò chuyện một chút, Lý uyên liền mỉm cười hương về Lý mịch, hỏi cái này a một vấn đề.

Lý mịch nghe được vấn đề này về sau, cũng mỉm cười đáp: "Ngược lại là có một người như vậy, bất quá. . . , ai. . . , ta lúc ấy phái hắn đến la kho tọa trấn, không muốn lại bị Bính Nguyên Chấn cho bắt được. Từ nay về sau. . . , ai. . . , hắn là đã trải qua chết đi." Lý mịch thần sắc bi thương nói ra.

Vương sĩ hương nghe được hắn lời nói này về sau, lập tức liền hơi hơi bĩu môi.

Hiện tại Tàn khung kín xong la kho sự tình, cũng sớm đã Đồ truyền khắp thiên hạ, nhưng lúc này Lý mịch nhưng bởi vì Phạ gánh trách nhiệm, sừng sốt giả bộ như cái gì cũng không biết bộ dáng, vương sĩ hương đương nhiên sẽ đối với hắn cũng khinh bỉ.

"Tộc Đệ, phần này chiến báo, ngươi nhìn một chút đi." Lý uyên cũng biết đối phương tuyệt đối là đang giả bộ hồ đồ, bất quá hắn đối với cái này ngược lại là thực tình không thêm đề ý, chủ động liền đem chiến báo đưa cho Lý mịch, lấy tiêu trừ trong lòng đối phương bất an.

Lý mịch xem hết chiến báo về sau, trong nội tâm trong một chớp mắt, liền nhắc lên thao thiên cự lãng, thật bất hủ cho cả kinh, hơi kém không từ trên ghế trực tiếp liền nhảy dựng lên.

"Bệ hạ, bằng vào ta đối với Tàn khung hiểu biết, hắn lần này tới ta đại đường, nhất định là chuẩn bị đầu nhập bệ hạ! Thế nhưng là, chuyện bây giờ triển

khai đến một bước này, Tần khùng đến vì sao mà đến, đã căn bản cũng không trọng yếu. Cái kia Mao Vãn Sâm học sinh, mới là việc này nhân vật mấu chốt!" Lý mịch nhíu chặt lông mày, hướng về Lý uyên bạo một cái kinh thiên đại liễu.

"Cái gì ——! Cái kia tuyệt thế Vũ Tướng, là Mao Vãn Sâm học sinh ——! Hấn hấn hấn, hấn chẳng lẽ không phải, trước kia là Dương người sao?" Lý uyên chấn kinh hướng về Lý mịch hỏi.

Ngô Không tự xưng là Bắc Tuệ Trung Thư Tỉnh lệnh, Lý uyên liền đương nhiên cho rằng, cái này quan chức hoặc là cũng là Ngô Không thời ngư bực, lung tung mù Cầu Báo, hoặc là chính là cái này quan chức, xác thực cũng là Dương Đồng phong cho hấn, Ngô Không hàng thật giá thật cũng là Trung Thư Tỉnh lệnh.

Cho nên, Lý uyên lúc này mới đem vương sĩ hướng tìm đến, muốn đối với điểm này tiến hành xác minh.

Thế nhưng là, Lý uyên quên một trăm vòng tròn, hấn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, Ngô Không vậy mà lại là Mao Vãn Sâm đồ đệ, cái này vẫn phải!

Hiện tại đã là danh mã thiên hạ Mao Vãn Sâm, không chỉ có là Bắc Tuệ Quyền Khuynh Triều Dã Thượng Thư Lệnh, hơn nữa còn là thiên hạ tối đỉnh cấp Đại Mưu Sĩ một trong.

Dạng này một cái âm hiểm nhân vật đáng sợ, đem hấn chính mình duy nhất đồ đệ, phái đến đại đường tới làm mưa làm gió, Lý uyên lại có thể không cảm thấy kinh hoàng đâu?

"Bệ hạ, hiện tại tất nhiên Vương Tướng Quân cũng ở chỗ này, ngài không ngại trận chiến báo cho hấn nhìn một chút. Là thật là giả, một hồi ngài hỏi một chút liền biết." Lý mịch bình tĩnh đối với Lý uyên sau khi nói xong, liền yên lặng không nói ngồi ở chỗ đó tự hỏi, Ngô Không hai người lần này tới đường chân chính con mắt.

Vương sĩ hướng nhìn qua chiến báo về sau, hấn cũng đồng dạng là bị kinh sợ ngốc, hai mươi vạn trong quân ngay cả cầm hơn mười vị Vũ Tướng, cái này mẹ hấn là khái niệm gì, cái này mẹ hấn cũng là thiên hạ vô địch khái niệm!

"Bệ hạ! Loại nhân vật này, trước kia là Dương Thành Trung, là tuyệt đối không xứng có được. Hưng Quốc công nói người này là Mao Vãn Sâm đồ đệ, muốn đến là không có sai." Vương sĩ hướng cung cung kính kính đối với Lý uyên đáp.

Lý uyên nghe xong vương sĩ hướng lời nói về sau, cả kinh đầu hấn da đều muốn nổ!

Vừa rồi xem hết chiến báo về sau, Lý uyên liền đặt quyết tâm, giống Ngô Không loại chiến trường này vô địch mãnh tướng, hấn là vô luận như thế nào, đều nhất định muốn thu nhập dưới trướng.

Đây cũng chính là cái kia lúc, vì sao lại mắng to Độc Cô sông Hoài ân nguyên nhân thực sự.

Nhưng bây giờ thì sao? Làm Lý uyên biết Ngô Không thân phận về sau, tâm hấn nhất thời liền trực tiếp lạnh một nửa.

Đối với có thể hay không thu phục Ngô Không, Lý uyên hiện tại đã hoàn toàn là, không báo nửa chút hi vọng, không chỉ có như thế, Lý uyên lúc này mặc dù sắc mặt không lộ nửa chút sát khí, nhưng là, hấn cũng đã đối với Ngô Không, dưới tất sát quyết định.

Lý uyên thực sự là nghĩ không ra đến, nương tựa theo Ngô Không bản sự, cùng lão sư hấn tại Bắc Tuệ địa vị, chẳng lẽ Ngô Không người tài giỏi như thế, còn chưa thể một bước lên mây sao?

Không, Ngô Không tại Bắc Tuệ, Thực đã là địa vị cực cao, hấn quan chức là cái gì, đây chính là Trung Thư Tỉnh lệnh, hấn đã giống như Mao Vãn Sâm là bình khởi bình tọa!

Dạng này một cái quyền cao chức trọng nhân vật, làm sao có khả năng sẽ không có chuyện rảnh đến hoang, dấn dấn chạy đến bọn họ đại đường tới Bất đầu lại Từ đầu, chẳng lẽ là ăn nhiều sao?

Lý uyên từ cho là mình không có cái gì Vương Bá chi Khí, cho nên, Ngô Không lần này tới đến đại đường, đó là tuyệt đối là có thiên đại âm mưu.

Đối mặt loại tình huống này, Lý uyên nếu là còn không muốn tranh thủ thời gian giết chết Ngô Không, vậy hấn lại như thế nào sẽ làm đến, cái này đại đường Khai Quốc Hoàng Đế đâu?

Thà giết làm ba ngàn, cũng tuyệt không buông tha một cái, trong này đạo lý, Lý uyên đương nhiên là hiểu.

Cho nên, Lý uyên hiện tại trừ muốn tranh thủ thời gian giết chết Ngô Không bên ngoài, hấn bắt luận cái gì mỹ hảo ảo tưởng, hấn đã tất cả đều không còn ôm.

Vào lúc ban đêm, Lý uyên mang theo Lý mịch cùng một đám Vũ Tướng, suất lĩnh lấy ròng rã 30 vạn đại đường Võ Sĩ, sát khí ngập trời liền hướng về hạch đồng thành phương hướng giết đi qua.

Sáng ngày thứ hai, Ngô Không vẫn như cũ ăn mặc cái kia thân thể, chạy ra là kho về sau, vì là che giấu hành tung mà trộm rách rưới y phục, một người bình tĩnh, hướng về Lúc này đã ròng rã mở rộng gấp năm lần cỡ nào đường quân Đại Doanh, lay động nhaoáng một cái liền đi qua.

"Nói cho Lý uyên, ta Tiểu Đản tới." Ngộ Không hơi hơi ngẩng đầu lên, đôi Lúc này đóng chặt cửa doanh, từ tốn nói.

Nghe Linh Liên Lạc lời nói về sau, Lý uyên đằng một chút liền từ trên long ý đứng lên, ngay trước hơn mười vị Vũ Tướng mặt, cực độ chấn kinh hướng về Linh Liên Lạc lớn tiếng hỏi: "Hắn thật tới? Quả thật liền là một người sao ——!"

"Khởi bẩm bệ hạ! Hạch đồng thành Tiểu Đản nguyên soái, xác thực là một người tới." Linh Liên Lạc cúi đầu chấp tay, đối với Lý uyên hỏi đáp.

Lý uyên buồn rầu tại trong trường đi tới đi lui, sự đảo lộn đầu, hẳn lại ngược lại cực độ chán chờ.

"Bệ hạ, như là đã định ra vạn vô nhất thất kế sách, vậy liền không ngại để cho cái đứa bé kia tiến đến tâm sự, giết cùng không giết thì thế nào đâu? Dù sao, hẳn Lúc này thân phận, là hạch Đồng Sử người. Ta nếu như sơ suất, cũng có về chúng ta đại đường, có chút không phóng khoáng." Thiên hạ đệ nhất mưu sĩ —— Bùi Thế Cù, ôm hai cánh tay ngồi trên ghế, hơi khể cúi đầu, Bình Đạm hướng về Lý uyên nói ra.

Bùi Thế Cù đến có bao nhiêu ngu ngốc, Lý uyên vậy đơn giản là quá quá là rõ ràng, đáng tiếc là, chính hắn cũng rõ ràng cũng, người ta căn bản liền không có đối với hắn thần phục qua.

Tuy nhiên không quan hệ, dù sao Lý uyên cảm thấy đi, chỉ cần Bùi Thế Cù tại bên cạnh mình, vậy mình liền cũng sẽ lộ ra rất ngu ngốc.

Hắn thật sự là rất ưa thích Bùi Thế Cù, đoán chừng dù là chính là, Bùi Thế Cù ngày mai mang Bình mưu phản, Lý uyên lần nữa bắt lấy Bùi Thế Cù thời điểm, cũng là tuyệt đối không thể lại trừng phạt đối phương.

Bùi Thế Cù tất nhiên đều đã mở miệng, cái kia còn có cái gì dễ nói, Lý uyên nhất thời liền ăn một cái to lớn Định Tâm Hoàn.

"Tuyên, Bắc Tuệ Trung Thư Tỉnh Lệnh Tiểu Đản, yết kiến!" Lý uyên ngồi ngay ngắn ở trên long ý, cực độ uy nghiêm trầm giọng ra lệnh.

Đệ Tam Chương: Tùy hứng hậu thưởng

"Lời ấy thật chứ? Tiểu. . . Trừng, đây là cái gì phá tên. Săn Ω văn Ω mạng vạn vạn vạn." Lý uyên nhỏ giọng thăm thì một câu về sau, lợi dụng một bộ vô cùng uy nghiêm bộ dáng đối với hắn hỏi: "Người không phải là, lừa gạt trẫm à?"

Ngộ Không hiện tại đã hoàn toàn buông ra, dù sao nên nói, hẳn đều đã nói, cái kia sau lưng, hẳn cũng đều đã sau lưng, nếu như Lý uyên không tin nữa hẳn lời nói, Ngộ Không cũng thật sự là không có gì hắn biện pháp.

"Người muốn tin hay không! Tất cả mọi người là đàn ông, người liền dứt khoát một chút. Muốn chém giết muốn róc thịt ta Đồ tiếp, ta cái này hơn hai trăm cân, liền giao cho người xử trí!" Sau khi nói xong, Ngộ Không liền trực tiếp một bộ lợn chết không sợ bóng nước sôi bộ dáng, ngồi xếp bằng liền ngồi dưới đất.

Lý uyên trái xem phải xem, hẳn Đồ thật sự là không cảm thấy, Ngộ Không là cái làm nằm tài liệu tốt, nếu như đối là hắn hướng về Bắc Tuệ phái nằm lời nói, dù là cũng là vòng một ngàn tám trăm vòng tròn, hẳn cũng không thể lại phái Ngộ Không loại người này đi.

Đương nhiên, cái này cũng có thể là Mao Văn Sâm, cố ý phản đạo mà đi, chính là muốn để cho đồ đệ Man Thiên Quá Hải đánh vào đại đường, tiến tới hoàn thành hắn âm mưu.

Bất quá, Lý uyên trong tay còn có một tấm át chủ bài, chỉ cần hắn đem tấm này bài đánh ra đến, đến lúc đó tự nhiên là có thể biết, Ngộ Không đến có phải hay không nói là thật.

"Tiểu Mập Mập, người qua đây." Lý uyên hơi trầm tư một lúc sau, liền đối với Ngộ Không vẫy tay.

Ngộ Không không biết Lý uyên muốn làm gì, nhưng hắn cũng chỉ có thể thành thành thật thật, đứng dậy đi đến Lý uyên trước mặt.

Cách gần đó xem, Lý uyên liền càng cảm thấy, cái này Tiểu Mập Mập trưởng đúng là phi thường đáng yêu, xác thực không giống như là cái xảo trá người, nhìn xem Ngộ Không Tiểu Bàn cái bụng, hẳn liền nhìn không được dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng thọc một chút.

"Người đến muốn làm gì! Đừng động thủ với ta động cước!" Ngộ Không bụng bị chọc, nhất thời liền hoảng sợ kêu to một tiếng, hắn tranh thủ thời gian lui lại một bước, oán giận hướng Lý uyên lớn tiếng la ầm lên.

Lý uyên thấy một lần hắn bộ dáng này, khi khi một tiếng liền không kim lại được để đi ra.

"Cái này. . . , trẫm nghe nói người tại ta đường trong doanh trại, ngay cả cầm ta đường quân mấy chục thành viên Vũ Tướng. Ta lúc ấy liền cho rằng người là Thiên Thần Hạ Phàm, Kim Cương chuyển thế, cho nên. . . , ta tự nhiên muốn nghiệm chứng một chút, người có phải hay không thật không giống bình thường." Lý uyên chừng chặc đảng hoàng tin Khẩu nguy biện nói.

"Cái gì giống như cái gì à?" Ngộ Không một mặt hoài nghi, nhỏ giọng thăm thì một câu về sau, liền cũng không kiên nhẫn đối với Lý uyên giảng đạo: "Người lại thế nào nghiệm chứng, cũng không thể tùy tiện chọc ta bụng à? Được được, người đến đã nghĩ tốt chưa, người một cái đại lão gia, thế nào làm việc mà như thế bút tích à? Tin ta, người liền dùng ta, không tin, người liền giết ta. Đơn giản Akira, thuận tiện mau lẹ, có phiền toái như vậy sao?"

Lý uyên hai mắt mỉm cười nhìn xem Ngộ Không, chậm rãi đối với hắn hỏi: "Người chẳng lẽ, liền thật không sợ chết sao?"

Ngô Không không chút do dự liền đáp: "Ngươi nói nhầm! Ta cũng không phải chán sống, làm sao có khả năng sẽ không muốn sống đâu? Ta cho ngươi biết, nếu như ta hiện tại không ăn khóa thân thể hoàn hảo rồi, con mẹ nó chứ đã sớm đánh đi ra. Ngươi cho rằng ta sẽ khách khí với ngươi?"

Lý uyên khoe miệng hơi hơi nhát cáu, liền từ trong ngực xuất ra một cái bình sứ, sau đó mỉm cười nói với Ngô Không: "Trong này Trang, cũng là khóa thân thể hoàn hảo được, ngươi ăn đi." Nói, hắn liền đem cái bình đưa cho Ngô Không.

Ngô Không tiếp nhận cái bình về sau, hoài nghi xem Lý uyên liếc một chút, liền trực tiếp từ trong bình đổ ra một hoàn giải độc, ngửa đầu liền trực tiếp nuốt vào.

"Ngươi chẳng lẽ liền không sợ, ta cho ngươi là độc được sao? Vậy mà đều không kiểm tra một chút, liền trực tiếp nuốt vào?" Lý uyên hiếu kỳ đối với Ngô Không hỏi.

"Hắc hắc, đây chính là ta chỗ thông minh. Nếu như ngươi tin ta, liền sẽ không cho ta độc được, nếu như ngươi không tin ta, uống thuốc độc mà chết, cũng nên tốt hơn thân thể chỗ khác biệt à? Thế nào, ta bút trưởng này, không quên sai à?" Ngô Không đương đương đắc ý đối với Lý uyên hỏi.

Lý uyên cũng sờ xem Ngô Không một hồi về sau, bất thành linh cười ha ha đứng lên.

Một bên cười, Lý uyên còn một bên chỉ Ngô Không nói ra: "Ngươi à, cũng không biết ngươi là thật ngốc, vẫn là thật thông minh, ngươi thật sự là rất có ý tứ. Tiểu Mập Mập, ngươi nói không tệ, chúng ta đại lão gia, muốn khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán, không thể như thế do dự. Cho nên, ta tin ngươi không có gạt ta!"

Ngô Không nghe xong Lý uyên tin chính mình, hắn nhất thời liền thở dài ra một hơi, trực tiếp liền vui vẻ mỉm cười.

Lý uyên gặp Ngô Không như thế giấu không được chính mình tâm sự, nhất thời liền trong lòng lắc đầu, ngược lại càng thêm tin chắc Ngô Không không phải nằm.

"Tiểu Mập Mập, đã ngươi là tìm tới ta, lại vì ta bình định hạch đồng loạn. Ngươi nói đi, ngươi đến muốn cái gì quan vị. Ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi yêu cầu hợp lý, ta Lý uyên tuyệt không mập mờ!" Lý uyên rất đại khí đối với Ngô Không thử dò xét nói.

Ngô Không ngẫm lại về sau, cần rằng một cái giậm chân một cái, liền quyết định đối với Lý uyên không chút nào lừa gạt ăn ngay nói thật.

"Bệ hạ, ngươi chỉ cần về sau đối xử tử tế hạch đồng bách tính cùng Thủ Quân, ta liền vừa lòng thỏa ý. Còn ta. . . , bệ hạ, ta liền giống như ngài ăn ngay nói thật đi, ta sẽ không giúp ngài đối phó Bắc Tuệ! Ngài nếu là đối với điểm này không hài lòng lời nói, xin mời ngài cho ta chút tiền tài, để cho ta tại Đại Tỉnh trong thành mở quán cơm nhỏ, từ đó an tâm sống qua ngày đi." Ngô Không đem hắn chính mình, chân chính muốn tới đại đường tư nhân nguyện vọng, thành khẩn hướng về Lý uyên giãi bày cái rõ ràng.

Lý uyên nghìn tính vạn tính, đều không có tính tới Ngô Không sẽ trả lời như vậy, hắn nghiêm túc xem Ngô Không sau một lúc lâu, cuối cùng tin chắc, trước mắt cái này Manh Manh Tiểu Mập Mập, thật sự là nửa chút đều không để ý quan to lộc hậu, hắn vừa rồi giảng, cũng vậy mà toàn bộ đều là lời nói thật!

Thẳng đến lúc này, Lý uyên cuối cùng đối với Ngô Không hoàn toàn yên tâm, mặc kệ Ngô Không có phải hay không một cái nằm, dạng này một cái quyền lợi như thế mờ nhạt người, vậy thì cần bản không có khả năng, lại là một tên ác độc người.

Cho nên, dạng này có tài hoa người tốt, đương nhiên là có thể dùng.

"Vậy thì tốt, trầm mình bạch. Tiểu Đan, bởi vì ngươi võ công cái thế. Trầm liền phong ngươi làm Long Vũ Vệ đại tướng quân, thống lĩnh Đại Tỉnh mười lăm vạn Cẩm Quân, bảo hộ Kinh Sư an toàn! Mặt khác, bởi vì ngươi lần này Bình Loạn công lao hàng đầu, trầm liền ban cho ngươi vì là hạch đồng công tước! Hải tử, ngươi có thể tuyệt đối không nên phụ lòng trầm, đối với ngươi hi vọng à." Lý uyên hiền lành nói với Tiểu Đan.

Nghe Lý uyên phong quan ban cho tước về sau, cơ hồ sở hữu Văn Thần Võ Tướng, toàn bộ Đô bị hoàn toàn cho chấn động ngốc!

Lý uyên lại đem bảo vệ Kinh Sư trách nhiệm, giao cho một cái lần đầu gặp mặt, đồng thời còn có trọng đại gián điệp nhiệm vụ Tiểu Hải Nhi trên thân, cái này cái này cái này, đây quả thực là thiên cầu ——!

Loại này bỏ được ban thưởng hào phóng, cũng là Lý uyên ưu điểm lớn nhất, cũng là hắn lớn nhất khuyết điểm.

Nhưng phạm là Lý uyên ưa thích người, cỡ nào hậu thưởng ban cho hắn cũng dám cho, tuyệt đối ngay cả mí mắt cũng sẽ không nháy một chút.

Tương phản chính là, nhưng phạm là Lý uyên không thích người, mặc kệ là cao bao nhiêu tài hoa cùng đức hạnh, chỉ cần là đắc tội Lý uyên, hắn đều sẽ trực tiếp giết chết, cũng đồng dạng là ngay cả mí mắt, cũng sẽ không nháy một chút.

Hắn ưa thích Đại Nhi Tử, cũng ưa thích nhị nhi tử, liền không có tí xíu thiên bạc đồng dạng hậu ái, thế nhưng là, hắn quên trọng yếu một điểm, đó chính là hắn Lý uyên, cũng không phải là một cái bình thường phụ thân, hắn vẫn là đại đường Quốc Chủ!

Thiên Vô Nhị Nhật, Quốc Vô Nhị Chủ, hắn dạng này công bằng, dốc lòng chiếu cố hai đầu Ấu Long, lúc có một ngày, cái này hai đầu Ấu Long Đô trưởng thành, viên kia thuộc về hắn, duy nhất một khóa Long Châu, Lý uyên lại phải hào phóng ban thưởng cho ai đây?

Khi hắn không cách nào lại làm đến công bằng ban thưởng thời điểm, này hai đầu đã có thể hoành hành thiên hạ Chân Long, chẳng lẽ sẽ tình nguyện tiếp

nhận, loại này không còn công bằng ban thưởng kết quả sao?

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiếu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4 :: Ngày xưa đông liều

Giải quyết Ngô Không cái này chân chính hạch đồng đứng đầu về sau, như vậy chuyện còn lại, đương nhiên cũng liền đơn giản nhiều. Δ vạn vạn vạn.

Lý uyên trước kia chiêu hàng Diêu quân Thị Tổ thời điểm, liền đã ưng thuận quá nặng nề, hiện tại chỉ là lại tăng thêm một đầu, miễn trừ hạch đồng thành mười năm thuế má cùng Lao Dịch, liền dễ dàng, trận hạch đồng thành thu đến chính mình trong túi.

Xế chiều hôm đó, Lý uyên vì là cho Ngô Không cùng hạch đồng chúng tướng ăn mừng, liền tại trong đại trường xếp đặt buổi tiệc, khao thưởng tam quân.

Một thẳng đến rất khuya thời điểm, trận này chúc mừng hoạt động, mới xem như hoàn mỹ hạ màn kết thúc.

Trận đã uống choáng Lý uyên đưa về trường ngủ về sau, Ngô Không lúc này mới đi theo Tần khung, hướng về chính bọn hắn Quân Trường bước đi.

Xa xa nhìn thấy Bùi Thế Cù, mang theo một cái đèn lồng đi vào một tòa Quân Trường, Ngô Không liền giống như Tần khung dặn dò một câu về sau, lay động nhoáng một cái hướng về Bùi Thế Cù Quân Trường Hành đi qua.

"Bùi đại nhân, ta có thể đi vào, giống như ngài trò chuyện hai câu sao?" Nếu như hôm nay không có Bùi Thế Cù biện hộ cho, Ngô Không coi như thật là dữ nhiều lành ít, cho nên, hắn muốn cảm tạ đối phương một chút.

"Vào đi." Bùi Thế Cù nhàn nhạt âm thanh, từ trong trường truyền tới.

Ngô Không hơi rùng rợn quần áo mới về sau, liền chậm rãi đi vào trong trường.

"Nội cung Tổng Quân Đại Nhân, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ à?" Bùi Thế Cù nhàn nhạt một câu xưng hô, liền đem Ngô Không, trực tiếp liền dọa cho co quắp trên mặt đất.

"Ngươi. . . , ngươi đến là ai?" Ngô Không chấn kinh chỉ đối phương, thần sắc băng lãnh hướng về hắn hỏi.

Bùi Thế Cù một mặt phê chữa lấy Công Văn, một mặt bình tĩnh nói ra: "Ta chính là ta đi, bất quá, ta ngược lại thật ra thật không nghĩ tới a. Năm đó cái kia thân thủ Thí Quân tiểu nô, hôm nay lại trở thành Hùng Bá Chúc Châu bá chủ. Ai. . . , thật sự là tạo hóa trêu ngươi à! Ngươi nói đúng không?" Bùi Thế Cù để bút xuống về sau, ánh mắt phức tạp, bình tĩnh nhìn xem Ngô Không.

"Ngươi, ngươi cũng là Thăng Thiên Cựu Thần sao? Ta vì sao, từ trước tới nay chưa từng gặp qua ngươi?" Ngô Không nhú chặt lông mày, nhỏ giọng hướng về Bùi Thế Cù hỏi.

Nói thật, nếu không phải Bùi Thế Cù đã cứu mạng hắn, Ngô Không đã sớm chỉ điểm một chút chết hắn.

"Còn không phải quá ngu sao? Nhưng là, ngươi không tại Bắc Tuệ Bang Mao Văn Sâm diễn kịch, nhưng vì sao muốn ngu xuẩn cực độ, chạy tới đại đường chịu chết đâu?" Bùi Thế Cù buồn cười đối với Ngô Không hỏi.

Ngô Không tâm lý, hiện tại cũng đã gần muốn loạn thành tê dại hắn chỗ nào sẽ còn có cái gì tốt tâm tình, trả lời đối phương vấn đề, thế là, hắn vô cùng bức bối đối với Bùi Thế Cù giảng đạo.

"Ngươi chớ cùng ta nói nhảm. Ngươi đến Trường muốn thế nào, liền thống thống khoái khoái nói cho ta biết đi. Ta có thể giúp ngươi làm được, thì nhất định sẽ đem hết khả năng, đi vì ngươi làm được." Ngô Không nhú chặt lông mày, gắt gao nhìn chăm chăm Bùi Thế Cù.

Bùi Thế Cù vô cùng khinh thường mỉm cười một chút về sau, chậm rãi nói ra: "Theo lý lẽ mà nói đâu, ngươi thân thủ giết ta chúa công, ta là tuyệt đối không thể bỏ qua cho ngươi. Bất quá, nhìn ngươi về sau sờ tác sờ vi, nghĩ đến cũng là chịu chúa công phó thác, lúc này mới có chút bất đắc dĩ. Xem ở tất cả mọi người là chúa công thần tử phân thượng. . . "

Không đợi Bùi Thế Cù nói xong, Ngô Không liền cau mày giảng đạo: "Ta không có chúa công, ta chỉ là Dương Thiên bỏ bằng hữu a. Ta giết hắn, là không muốn hắn bị người vũ nhục. Ta hoàn thành hắn giao phó cho chuyện của ta, chỉ vì hắn là bằng hữu ta mà thôi."

Ngô Không cùng Dương Thiên bỏ quan hệ, là chỉ có hai người bọn hắn mới biết được bí mật, Bùi Thế Cù cho dù là tài trí thông thiên, cũng là tuyệt đối quên không ra.

Bùi Thế Cù nghe xong lời này về sau sững sờ một chút, sau đó, hắn Bình Đạm đối với Ngô Không hỏi: "Bằng hữu à. . . ? Cũng tốt, cũng tốt, đã như vậy lời nói, ta liền cứu ngươi nhất mệnh đi. Ngươi nghe rõ ràng, mặc kệ ngươi tới phương bắc con mắt là cái gì, cũng mặc kệ Lý uyên đợi ngươi tốt bao nhiêu. Ngươi cũng không thể thân cận thái tử cùng Tần Vương, nếu không lời nói, Lý uyên nhất định sẽ đến ngươi vào chỗ chết! Ngươi, nhớ kỹ sao?" Bùi Thế Cù hết sức chăm chú nhìn chăm chăm Ngô Không.

Đối phương nói hai người này, Ngô Không căn bản ngay cả nghe, đều không có nghe nói qua, hắn lại làm sao có khả năng sẽ đem lời này, cho để ở trong lòng đâu?

Ngược lại là Bùi Thế Cù cái này, không biết là địch hay bạn người thần bí, Ngô Không quả thực là đề phòng đến không được.

"Tốt, ta nhớ kỹ." Ngô Không qua loa sự tình ứng một câu về sau, liền tranh thủ thời gian cấp bách đối với Bùi Thế Cù hỏi: "Ngươi. . . , ngươi năng lượng, chia ra bán ta sao?" Ngô Không một bộ kém cỏi bộ dáng, cẩn thận từng li từng tí nhìn đối phương

Bùi Thế Cù cũng im lặng nhìn xem Ngô Không, hắn thật buồn cười giảng đạo: "Ta thật sự là không nghĩ ra, ngươi đến là thế nào lẫn lộn đến một bước này? Ai. . . , ngươi yên tâm tốt, ta đã là một cái Vô Chủ cô Ứng. Về sau thiên hạ như thế nào triển khai, rốt cuộc cùng ta không có nửa điểm mà quan hệ. Ngươi bây giờ biết, ta vì sao muốn hàn huyên với ngươi a?"

Ngô Không dẫn đầu nhìn xem Bùi Thế Cù, thành thật nói ra: "Không biết. Ngươi lại không có nói ta, ta thế nào sẽ biết."

Bùi Thế Cù Lúc này cuối cùng xác nhận, cái này tốt số bá chủ, thực tình không phải ở chỗ này cùng hắn giả trang cái gì dương tòi, Ngô Không xác thực cũng không phải là cái gì, tâm cơ thâm trầm mưu lược sĩ.

Đã như vậy, Bùi Thế Cù cũng chỉ đành cùng hắn giảng cái rõ ràng: "Ta xem trọng ngươi trong tay thế lực, không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, nhiều nhất mười thời gian năm năm, Lý Đường tất nhiên vong! Ta muốn an ổn vượt qua nửa đời sau, cho nên, ta nhất định phải nịnh nọt ngươi. Tránh khỏi ngươi về sau tới tìm ta phiền phức, ngươi nhớ kỹ sao? Ngươi về sau nhất định không thể tìm ta phiền phức!" Bùi Thế Cù cũng nghiêm túc nhìn xem hắn, chờ đợi lấy đối phương trả lời chắc chắn.

Nhìn xem trước mặt rất chán Bùi Thế Cù, Ngô Không không xác định đối với hắn hỏi: "Nói như vậy, Thực. . . , là ngươi sợ ta mới đổi đi?" Ngươi nói lời này giảng, đến là có bao nhiêu vô si đi.

Bùi Thế Cù đời này liền không có gặp qua như thế hai người, hắn hiện tại thật sự là có chút buồn bực.

"Ta sợ ngươi? Đây chính là ngươi ra kết luận sao? Ta cho ngươi biết, ta nếu không phải, không muốn lại vì bất luận kẻ nào bày mưu tính kế. Ta muốn hủy trong tay ngươi thế lực, căn bản là không cần tốn nhiều sức! Ngươi cùng Lý uyên làm sao tranh, Đồ không liên quan gì tới ta, ta chỉ muốn an ổn qua ta thời gian." Giảng ở đây, Bùi Thế Cù gặp Ngô Không vẫn là một bộ hoài nghi bộ dáng, hắn liền cau mày tiếp tục giảng đạo.

"Ta bảo đảm ngươi, chỉ là bởi vì ngươi ta cùng là Thăng Thiên Cự Thần a. Từ nay về sau, ta liền sẽ ai cũng không giúp, có thể hay không tranh đến cái này giang sơn, liền toàn bằng chính các ngươi bản sự. Ta là một tên có chủ mưu sĩ, cả đời này, sẽ chỉ làm một cái người thần phục. Quên, nói ngươi cũng không hiểu." Bùi Thế Cù cũng khinh bỉ đối với Ngô Không giảng đạo.

"Há, a, ta đây hiểu, ta hiểu. Ngươi cùng hỏi thăm là một dạng, hắn cả đời sẽ chỉ đối với ta thần phục, mà ngươi đây, ngươi sẽ chỉ vì là Dương Thiên bỏ thần phục. Ai. . . , ngươi nói sớm đi, ngươi nếu là sớm nói như vậy, ta chẳng phải hiểu không? Còn tốt, còn tốt, ngươi không là địch nhân của ta." Ngô Không phi thường may mắn nhỏ giọng nói ra.

Bùi Thế Cù kỳ dị nhìn xem Ngô Không, hắn hiểu kỳ hỏi: "Ngươi mới vừa nói, Mao Vấn Sâm hướng về ngươi thần phục? Ngươi xác định đây không phải ngươi đoán mò, lại hoặc là, Mao Vấn Sâm lừa ngươi sao?" Hắn tuy nhiên không giống như Mao Vấn Sâm giao thủ qua, nhưng là đối phương là cấp độ kia mưu sĩ, hắn vẫn có thể nhìn ra.

Bùi Thế Cù liền buồn bực, giống Ngô Không loại này, có rõ ràng trí mạng khuyết điểm chứa công, đến có cái gì tốt thần phục.

"Thôi đi, vừa nhìn liền biết ngươi không được, ta thế nhưng là rất ngưu bức. Điểm này, chỉ có hỏi thăm một nhân tài nhìn ra được." Ngô Không kiêu ngạo đối với Bùi Thế Cù giảng đạo.

"Được rồi, ngươi nói không được lại không được đi. Bất quá. . . , ta cứu ngươi hai cái mạng, ngươi về sau được thiên hạ về sau, liền không cho phép phải ngươi tới phiền ta. Ngươi nhớ kỹ sao?" Bùi Thế Cù lần nữa nhắc lại chính mình yêu cầu.

Ngô Không vạch lên đầu ngón tay quên nửa ngày, hắn cũng không làm rõ ràng, chính mình lúc nào lại bị Bùi Thế Cù cớ nào cứu nhất mệnh, cho nên, hắn có chút sinh khí nói ra: "Ngươi người này cũng quá vô lại. Nhất mệnh cũng là nhất mệnh, Lượng mệnh cũng là Lượng mệnh, ta thiếu ngươi, ta chẳng lẽ còn sẽ không đổi sao? Ngươi yên tâm tốt, ta mới lười nhác đánh với ngươi quan hệ đây."

Lúc này, Bùi Thế Cù khí trán mà đều nhanh muốn chảy, hắn hít sâu một cái khí về sau, chậm rãi nói với Ngô Không: "Ngươi tin ta cũng tốt, không tin ta cũng tốt, tóm lại ngươi nhớ kỹ, Lý uyên căn bản cũng không là cái gì đèn càn đầu, mà hắn Đại Nhi Tử cùng nhị nhi tử, thì càng không phải cái gì đèn càn đầu. Ngươi tại Lý Đường một thân một mình, nếu như ngươi không thành thành thật thật. Đến lúc đó, ngươi chết cũng không biết là chết như thế nào! Hành, ta muốn nghỉ ngơi, ngươi về sau không cho phép lại cùng ta nói chuyện." Nói xong, Bùi Thế Cù liền thổi tắt trên bàn đèn đuốc.

"Không nói liền không nói, có cái gì không dậy nổi. Ta đi, ngươi nghỉ ngơi thật tốt đi. Ngươi yên tâm, ngươi lời nói ta Đô nhớ kỹ. Cám ơn ngươi, Bùi Thế Củ." Ngộ Không thành khẩn sau khi nói xong, lại cung cung kính kính trong bóng đêm thi lễ, liền chậm rãi rời khỏi Quần Trướng.

"Ngược lại là rất có thú. Dù sao Lý uyên cũng là cái đần độn, đoán chừng là nhìn không ra. Chỉ cần này hai đầu Rồng không trêu chọc hấn, muốn đến. . . , hấn là cũng không có cái gì sự tình. Quên, những này cùng ta có liên can gì, ta vẫn là Ngồi ăn rồi chờ chết tốt." Bùi Thế Củ nhỏ giọng nói một mình về sau, hướng về trên giường một nằm liền nằm ngáy o o đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5 :: 1 gặp chung tình

Đại Tinh thành tu kiến, hoàn toàn là một kiện phi thường hí kịch hóa tất nhiên sự kiện. Δ sẵn văn mạng vạn vạn vạn. Ω

Có một ngày Dương Thiên bỏ lão cha, hiện cung trong Thủy Chết mười phần Ô Trọc, hấn liền bắt đầu tra tìm nguyên nhân.

Cái này tra một cái thế nhưng là không được, hấn hiện bởi vì đô thành niên đại xa xưa, đến mức thành thị cung cấp nước, Hệ Thống Thoát Nước, đã hoàn toàn biến chất ngăn chặn, lúc này mới khiến cho trong thành khắp nơi đều là nước bẩn, phế vật.

Dương Thiên bỏ lão cha tính toán sổ sách, Trọng Tu cái Hệ Thống Thoát Nước tiền, Đô đầy đủ lại trùng kiến một tòa Tân Thành, này làm gì còn muốn tồn sức Pearl Trọng Tu Hệ Thống Thoát Nước à?

Thế là, lão cha liền rất khó được hào phóng một lần, trần thiên hạ đệ nhất cấp công trình chuyên gia Vũ Văn Khải tìm đến, cũng hào khí đối với hấn giảng đạo: "Tiểu Khải à, ta gần nhất luôn nằm mơ, mơ tới ta cái này đô thị bị hồng thủy chìm, ta cái này tâm lý bất an à. Tiểu Khải, ngươi nói làm sao đây?"

Vũ Văn Khải trong lòng tự nhủ: "Ta cũng không phải Chu Công, ta làm sao biết làm sao xử lý? Sao? Con mẹ nó chứ thật đúng là biết làm sao xử lý."

Thế là, tại Vũ Văn Khải chủ trì phía dưới, toà này toàn bộ Ma Giới lớn nhất cấp đô thị, liền lập tức đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Vũ Văn Khải quả nhiên không hổ là biến thái cấp bậc kỹ sư, hấn thiết kế toà này cấp đại đô thị, không chỉ có hùng vĩ với lại tinh mỹ, không chỉ có hiển thị rõ Đế uy với lại bố cục hợp lý.

Trong thành thị hoàng cung cùng văn phòng chính phủ công trụ sở, hết thảy đều muốn xây ở chỗ cao, lấy nổi bật ra hoàng gia khí phái cùng bất phàm, với lại đầu, lão cha không phải rất sợ bị Thủy Yêm sao?

Loại này thiết kế liền vừa vặn giải quyết vấn đề này, Nước hướng chỗ thấp chảy à, cái này tổng sẽ không lại bị chìm đi.

Thế là, cái này liền có Ngộ Không. Lúc này nhìn thấy Kỳ Cảnh!

Bởi vì Đại Tinh thành tường quá cao, xa xa nhìn lại, từng tòa cung điện Lâu Vũ, toàn bộ đều rất giống bị xây ở, này chúng tinh phùng nguyệt phù không ở trên đảo giống như.

Thành thị chính giữa cái kia lớn nhất hòn đảo, hiển nhiên chính là mình chuyển này mục đích, đại đường hoàng cung —— Thái Cực.

Cưỡi ngựa khác biệt lớn Đại Thành môn về sau, Ngộ Không ngược đầu nhìn lên lấy nơi xa cao cao tại thượng cung điện, nhìn xem này từng cái tựa như Bạch Long, từ cung điện Cơ Tọa nơi bay chảy xuống thác nước, nhìn xem chung quanh này lít nha lít nhít củi đầu quý xuống đất bình dân.

Đầu hấn một lần hiện, nguyên lai Thắng Thiên thành giống như tại đây so sánh, vậy mà lại lộ ra không còn bá khí.

Tòa thành này, này mới xứng với Vạn Quốc Lai Triều bốn chữ này à.

Đi qua Thừa Thiên môn, một đường hướng lên, lúc này mới cuối cùng đi vào chuyển này cuối cùng mục đích Thái Cực Cung.

Lúc này, trừ bên ngoài chinh chiến Tần Vương bên ngoài, toàn bộ đại đường Mãn Triều Văn Võ, này trên cơ bản là tất cả đều tới.

"Bệ hạ lần này không đánh mà thắng cảm xuống hạch đông, toàn bộ bởi vì bệ hạ ngài Nhân Đức cái thế, uy phục Tứ Hải, quả thật là đương thời Nhân Quân điển hình, tại bệ hạ ngài anh minh lãnh đạo phía dưới, ta đại đường lo gì không thể thành tựu đại nghiệp! Trận ngài ân điển truyền khắp tứ phương! Bệ hạ, Vạn Tuế, Vạn Tuế, Vạn Vạn Tuế!" Theo một tên nhỏ gầy trung niên nhân hô to một tiếng.

Sở hữu quan viên, quý tộc toàn bộ Đô quỳ trên mặt đất, khàn cả giọng hô to Vạn Tuế.

Lý uyên vừa thấy được loại tình cảnh này, này để là miệng không khép lại, hần ưỡn ngực ngẩng đầu một bộ rất ngưu bức túm dạng, giống như một trận thật sự là hần đánh.

Đón lấy, Lý uyên liền dẫn quần thần, đi vào rộng rãi bá khí Thái Cực Điện Trung.

Tiền chuyện thứ nhất, cái kia chính là đối với Lý uyên ca Công tụng Đức, Ngộ Không nghe cảm giác rất là nhảm chán, liền không quan tâm bắt đầu đồng nhìn tây nhìn.

Cái này vừa nhìn, hần hiện cũng có mấy nhóm người, Đô đang len lén nhìn xem hần, còn có phía sau hần Tàn khung cùng Diêu quân Thị Tổ.

Lúc đầu Diêu quân Thị Tổ đã đi làm tiểu binh, nhưng mà, Lý uyên lại lần nữa bắt hần cho cất nhắc lên, để cho hần đi theo Tàn khung cùng một chỗ, cho Ngộ Không làm lên phó tướng.

Quan sát Ngộ Không mấy nhóm người bên trong, Địa Vị tối cao, hiển nhiên là lấy một tên người trẻ tuổi vì là Tiểu Đoàn Thể Địa Vị tối cao, muốn đến, cái kia anh tuân uy vũ suất khí người trẻ tuổi chính là thái tử.

Còn có một nhóm người, bọn họ dẫn, Ngộ Không là nhận biết, cái kia chính là Lý mịch.

Nhưng mà, bọn họ nhóm này con người thật kỳ quái, tựa hồ toàn bộ Đô có chút tức giận, lại có chút cao hứng, dù sao là cổ quái vô cùng.

Thứ ba nhóm người là một đám Văn Sĩ, làm một tên nhả nhận người trẻ tuổi, còn mỉm cười hướng Ngộ Không gật gật đầu, rất là hòa ái dễ gần, ôn nhuận như ngọc.

Đệ tứ nhóm người thế lực nhỏ nhất, vì là là một tên bảo thủ trung niên nhân, hần cũng hướng về phía Ngộ Không gật gật đầu, tuy nhiên biểu tình kia hoàn toàn cũng không dám lấy lòng.

Sau cùng một nhóm người, là là dễ thấy nhất một nhóm người, bởi vì nhóm người này người dẫn đầu, lại là một vị người mặc Võ bào nữ nhân xinh đẹp.

Ngộ Không tuy nhiên biết rõ đối phương là nữ tử, thế nhưng là hần lại có loại cảm giác, nữ nhân này lòng dạ khí độ, chỉ sợ mới là cái này Thái Cực Điện bên trên nhất không lên tồn tại!

Nữ nhân này ngay từ đầu cũng không có nhìn hần, chỉ là tại cảm giác Ngộ Không nhìn nàng thời điểm, nàng mới hơi hơi quay đầu quét Ngộ Không liếc một chút, tiếp theo liền đem ánh mắt chuyển qua Tàn khung cùng Diêu quân Thị Tổ trên thân.

Tại hần trên thân hai người, chỉ là một chút dừng lại về sau, liền trực tiếp xoay người lại, phi thường bá khí trận chính mình ánh mắt, lần nữa dời về Ngộ Không trên mặt.

Ngộ Không nhìn nhân gia một nữ nhân Đô như thế có gan, hần đương nhiên cũng không cam chịu yếu thế, cũng trực tiếp đem thân thể quay tới, ưỡn lấy chính mình béo cái bụng, cũng hai cùng người ta đối mặt đứng lên.

Nữ nhân gặp hần cử động về sau, phốc xích một chút, liền nhếch cái miệng anh đào nhỏ nhẩn cười rộ lên.

Nàng nụ cười này, tựa như cùng chỉ riêng chiếu khắp, bách hoa đua nở, mỹ tửu hương thơm, chỉ ở trong chớp mắt, Ngộ Không cả người cũng là say.

Đón lấy, Ngộ Không ngốc trệ một lúc sau, liền tại Mãn Triều Văn Võ Bách Quan kinh nghi dưới ánh mắt, sải bước đi đến Thái Cực Điện trung ương, phanh một chút liền quỳ gối Lý uyên trước mặt.

Ngộ Không chỉ nữ tử kia, hết sức chăm chú đối với Lý uyên lớn tiếng thỉnh cầu nói: "Bệ hạ, ta muốn cưới nàng ——! Ta mặc kệ nàng là ai, cũng mặc kệ ngài có đồng ý hay không, chỉ cần nàng còn không có gã nhà chồng. Ta, nhất định phải không phải cưới nàng không thể ——!" Hần vừa mới nói xong, toàn bộ Thái Cực Điện oanh một tiếng, đó chính là hoàn toàn toàn bộ nổ tung.

Lý uyên theo Ngộ Không phương hướng nhìn thấy nữ tử kia về sau, kinh sợ cái cảm đều muốn rơi mặt đất, đón lấy, hần điên cuồng vỗ bấp đùi cười ha ha đứng lên.

"Người cũng đã biết, nàng là người phương nào à?" Lý uyên cười ha ha hướng về Ngộ Không hỏi.

"Không biết, dù sao ta chính là cưới định nàng!" Ngộ Không cũng là thống khoái, ngữ khí vậy đơn giản Đô kiên định không được.

"Ta là đại đường đế quốc, bình dương công chúa Lý Nhược Phụng. Vị tiểu huynh đệ này, người tuổi tác quá nhỏ, hai ta không thích hợp." Nữ tử kia hé miệng mỉm cười một lúc sau, liền lác lác đại phương đối với Ngộ Không

Khuyên nhủ.

"Có cái gì không thích hợp, người cũng bắt quá so ta liền đại hai ba tuổi a. Hai ta trước tiên có thể sau khi kết hôn yêu đương à, người yên tâm, ta nhất định sẽ đối với người rất tốt. " Ngộ Không rất chân thành, đối với rõ ràng liền so với hần đại sáu bảy tuổi Lý Nhược Phụng cam kết.

Không đợi Lý Nhược Phụng mở miệng, Lý uyên tranh thủ thời gian không kịp chờ đợi, mở miệng đoạt trước nói: "Việc này, trăm Chuẩn! Hôm nay cũng là cái rất tốt thời gian, hai người các người một hồi liền bái đường đi!"

Lý uyên vốn là rất muốn thu phục Ngô Không, với lại chính mình cái này nữ nhi thật sự là tài hoa quá cao, đến mức bình thường nam tử, nàng căn bản là không để vào mắt đến nay chưa gả.

Ngô Không tất nhiên dám trước mặt mọi người cầu hôn, Lý uyên lại làm sao có khả năng sẽ không đồng ý đâu?

Đúng vào lúc này, hô to một tiếng, từ đại điện trong góc truyền tới.

"Bệ hạ! Việc này tuyệt đối không thể ——!" Nói, tên này có can đảm làm đình phản đối Lý uyên quyết định nam tử, liền chậm rãi đi tới.

Vừa thấy được tên nam tử này, Bùi Thế Củ nhất thời liền mỉm cười, thế nhưng là, hần đề, Tần khung, Lý mịch, vương sĩ hướng, Ngô Không..., chờ một chút từ Chúc Châu tân hàng những tướng lĩnh kia, toàn bộ đều nhanh muốn chọc giận điên!

"Bính Nguyên Chấn ——! Ngươi cái vương bát đần ——! Cho ta giết chết hần ——!" Ngô Không, Lý mịch, vương sĩ hướng, đồng thời trăm miệng một lời rống to.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6 :: Tay cắt đầu đường

Bính Nguyên Chấn lúc ấy giống như Mao Văn Sâm hẹn xong, sau cuộc chiến liền sẽ đi gặp Ngô Không, sau đó đánh cược một keo chính mình sinh tử..

Thế nhưng là đầu, Bính Nguyên Chấn lại thu phục mấy chục vạn Hàng Binh về sau, vậy mà trực tiếp liền mất đi bóng dáng, hần vì là mạng sống, căn bản là không có có đi gặp Ngô Không, mà chính là hướng về tây tìm nơi nương tựa đại đường.

Ngô Không vốn là hận đến Bính Nguyên Chấn nghiêng răng nghiêng lợi, hiện tại con hàng này lại còn dám ngăn cản chính mình cưới lão bà, nếu là hần không đem Bính Nguyên Chấn cho thiên đao vạn quả, vậy làm sao năng lượng tiêu hần mỗi hận trong lòng.

Về phần Lý mịch, vương sĩ hướng, Tần khung bọn người, vậy thì lại càng không cần phải nói, nếu như không phải Bính Nguyên Chấn phản bội, bọn họ làm sao về phần rơi xuống hôm nay kết cục.

Làm mười cái Vũ Tướng nhảy đến Bính Nguyên Chấn trước mặt, lập tức liền muốn đem hần cho xé sống thời điểm, Lý uyên nổi giận vỗ Long Y, hét lớn một tiếng: "Dừng tay cho ta ——! Các người chẳng lẽ muốn tạo phản không thành ——! Bắt lại cho ta bọn họ ——!"

Theo Lý uyên vừa mới nói xong, trên trăm tên Vũ Tướng liền đem Bính Nguyên Chấn, bao bọc vây quanh bảo vệ, đồng thời trước tiên liền đem Tần khung, vương đồ? , Trình Diệu nay, Diêu quân Thị Tổ bọn người, gắt gao đè xuống đất.

"Bệ hạ bớt giận! Bệ hạ bớt giận! Bính Nguyên Chấn người này gian xảo ác độc, ngài có thể ngàn vạn không thể dùng hần à!" "Hoàng Huynh! Bề tôi cùng kẻ này có thù không đội trời chung ——! Tất phải giết ——!" "Nhạc Phụ! Con hàng này cũng là cái nhất gan bọn chuột nhất, bi ối vô si! Ngươi mau đưa ta người đem thả, để cho ta giết chết hần!"

Vương sĩ hướng, Lý mịch, Ngô Không, đồng thời hướng về Lý uyên hô lớn.

"Đồ im miệng cho ta ——! Ta mặc kệ các người trước kia có cái gì thù, cái gì oán niệm, tất nhiên Bính Nguyên Chấn đã là ta đại đường thần tử, chỉ cần hần không đáng ta đại trăm luật pháp, này trăm liền tất nhiên sẽ bảo đảm hần bình an vô sự ——! Từ nay về sau, giữa các người ân oán liền xóa bỏ, Đồ nghe rõ ràng sao ——!" Lý uyên nổi giận hướng về ba người quát hỏi.

"Bệ hạ Thánh Minh ——!" Tại vị kia nhỏ gầy trung niên nhân dẫn dắt phía dưới, Mãn Triều Văn Võ toàn bộ Đô ngã xuống đất bái nói.

Mất thấy Ngô Không ba người, không còn dám tùy ý vọng động, Lý uyên liền sát khí đằng đằng, đối với Bính Nguyên Chấn sinh khí nói ra: "Bính Nguyên Chấn, ngươi tốt Big Dog gan! Dám làm đình phản đối trăm, vì là công chúa Tứ Hôn! Ngươi hôm nay nếu là nói không nên lời cái lý do đi ra, ta Lý uyên há có thể tha cho ngươi? Nói ——!" Hần bên này vừa mới nói xong, liền âm thầm cho thái tử so thủ thế.

Đón lấy, thái tử nhìn thấy thủ thế, liền đem chính mình cánh tay phải vác tại sau lưng, nắm chặt Hữu Quyền nhếch lên chính mình ngón tay cái.

Lúc này, chỉ cần thái tử ngón tay cái ấn xuống, giấu ở Thái Cực Điện Trung mười mấy tên Thần Xạ Thủ, liền sẽ trong nháy mắt bóp cò, trận trên trăm chi Độc Tiễn, toàn bộ bắn vào Ngô Không trong thân thể.

"Tiểu đệ đệ, ngươi vẫn còn lớn gan sao? Không chỉ có dám đối với ta trước mặt mọi người cầu hôn, còn dám tại cái này Thái Cực Điện bên trên thét ra lệnh thủ hạ hành hung, lợi hại!" Lý Nhượng Phượng đi đến Ngô Không bên cạnh, mỉm cười nói với hắn xong sau, liền nhìn một chút Lý uyên, đồng thời hung hăng quét thái tử liếc một chút.

Lý uyên cùng thái tử gặp Lý Nhượng Phượng lại muốn bảo đảm Ngô Không, nhất thời khí phổi đều muốn nổ, tuy nhiên vô luận như thế nào, bọn họ cũng là không thể thương tổn thân nhân.

Roi vào đường cùng, thái tử đành phải lại so cái ngón tay, để cho bọn sát thủ thu hồi độc nỏ.

"Đúng thế, ngươi cũng không nhìn một chút Ta là ai? Ta là người ưu điểm lớn nhất, chính là lá gan đủ lớn. Ngươi yên tâm, ta còn có rất nhiều ưu điểm, ngươi về sau liền sẽ chậm rãi biết được. Đúng, tốt lắm bà, ta gọi Ngô Không, đây chính là ta tên thật a, ngươi có thể tuyệt đối không nên gọi sai." Ngô Không cười khúc khích, đối với Lý Nhượng Phượng nhỏ giọng nói ra.

Không đợi Lý Nhượng Phượng trả lời, sớm đã các loại Ngô Không nhiều ngày Bình Nguyên Chân, lại cười lạnh hướng về hắn đi tới.

"Tiểu Đan, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ sao? Do ngươi ban tặng, ta dùng cánh tay phải này lừa gạt ngươi, lúc này mới có thể chạy thoát. Ngươi không nghĩ tới, ta còn sống a?" Mao Văn Sâm chỉ mình trông rỗng cánh tay phải, âm ngoan cùng cực hướng Ngô Không gầm nhẹ nói.

Ngô Không sửng sốt một lúc sau, trong nháy mắt liền nhớ lại, Mao Văn Sâm đã từng từng nói với hắn

Những cái kia nói nhảm, mặc kệ ngươi về sau gặp được người nào, ngươi vào tù lý do cũng là... .

"Bình Nguyên Chân ——! Con mẹ nó chứ bên trên ngươi kế hoạch lớn! Nếu không có ngươi sự tình, Trương Phiến Am làm sao lại nhất định phải giết ta không thể? Sự phụ ta, lại làm sao có khả năng sẽ bảo đảm không ta? Ngươi đem ta hại thành cái dạng này, ta cả một đời, cũng sẽ không quên ngươi! Ngươi đi chết đi ——!" Ngô Không ghen ngào khóc rống lấy, một chân liền hướng về Bình Nguyên Chân, hung hăng đạp tới.

Bình Nguyên Chân một cánh tay ngăn trở Ngô Không nhất cước về sau, bay lên một chân liền hướng về Ngô Không hung hăng đạp tới, cũng may Lý Nhượng Phượng kịp thời nhắc cánh tay chồm khuỷu tay, trong nháy mắt đem hắn cái này nhất cước đảo trên mặt đất, nếu không lời nói, Ngô Không nhất định phải bị cái này nhất cước đạp chết không được.

"Bình Nguyên Chân, vừa rồi phụ hoàng đã nói, từ đó ân oán xóa bỏ. Ngươi vẫn còn muốn, đến Long Vũ Đại Tương Quân vào chỗ chết. Chẳng lẽ... , ngươi là Kẻ điếc sao?" Lý Nhượng Phượng ngăn tại Ngô Không trước người, xem thường đối với Bình Nguyên Chân hỏi.

Bình Nguyên Chân thấy mình một kích, quả nhiên bị Lý Nhượng Phượng ngăn cản hạ xuống, hắn cực độ bị phần lớn tiếng cười thảm đứng lên: "Ha ha ha ha... , xóa bỏ? Ta cái này tay cụt mới thù, lại như thế nào có thể xóa bỏ ——! Hôm nay không giết kẻ này, ta Bình Nguyên Chân sẽ không làm người ——!" Vừa mới nói xong, Bình Nguyên Chân cũng không cần mệnh, hướng về Ngô Không xông tới.

"Đù ——! Cho ta đem cái này đồ hỗn trướng, đánh ra ngoài cung ——!" Chuyện bây giờ đã tra ra manh mối, Lý uyên đương nhiên muốn lấy lòng tương lai mình con rể, thế là, hắn ra lệnh một tiếng về sau, liền chuẩn bị muốn đề các võ sĩ xua đuổi Bình Nguyên Chân.

"Bệ hạ ——! Ngài nghe ta nói ——! Ngài có thể ngàn vạn không thể đem công chúa, gả cho người này a ——! Hắn là Mao Văn Sâm Tông Tiểu nuôi lớn, một ngày nào đó, hắn là nhất định sẽ trở về Bắc Tuệ! Bệ hạ, ngài nhất định phải tin tưởng ta, xin ngài nhất định phải tin tưởng ta à ——!" Bình Nguyên Chân thất kinh, hướng về Lý uyên rống to.

"Chậm đã! Bình Nguyên Chân, ngươi chuyện này là thật?" Lý uyên gấp nhíu mày, hướng về Bình Nguyên Chân hỏi.

"Bề tôi nguyện vọng cùng hắn làm đình giảng co ——!" Bình Nguyên Chân nhất chỉ Ngô Không, chém đình chặt sắt đối với Lý uyên giảng đạo.

Lúc này, Ngô Không là thật không hiểu rõ Bình Nguyên Chân dụng ý, chính mình tên này trung thành tuyệt đối thủ hạ, nguyện ý lấy Nhất Tỉ đại giới, vì chính mình lên vào đại đường nằm.

Thế nhưng là, hắn hiện tại muốn ngăn cản chính mình cưới Lý Nhượng Phượng, đây cũng là vì cái gì đây? Chẳng lẽ trình diễn đến trình độ này, còn chưa đủ, vẫn là lừa gạt không Lý uyên sao?

"Tiểu Đan, ngươi có bằng lòng hay không đối với Thiên Thệ? Nói mình cuối cùng cả đời, đều chỉ sẽ trung với ta đại đường, vĩnh viễn không còn trở về Chúc Châu sao?" Bình Nguyên Chân cực nghiêm túc nhìn chằm chằm chúa công, trầm giọng hướng về hắn hỏi.

"Ta... , ta nguyện ý." Ngô Không cũng không biết hắn muốn làm gì, liền đành phải do do dự dự hồi đáp.

"Bệ hạ, ta đã hỏi xong. Hiện tại ngài hắn là mình bạch đi? Kẻ này dù cho hiện tại đối với ta đại đường trung thành tuyệt đối! Nhưng là, cuối cùng sẽ có một ngày, hắn là nhất định sẽ phản bội ta đại đường!" Bình Nguyên Chân lớn tiếng hướng về Lý uyên giảng đạo.

"Bình Nguyên Chân ——! Ngươi đến là có ý tứ gì ——!" Ngô Không hiện tại dĩ nhiên mình bạch, Bình Nguyên Chân ý đồ chân chính, hắn phần nộ hướng về Bình Nguyên Chân hét lớn.

"Ngươi, tuyệt đối không thể lấy đại đường công chúa! Cái này, chính là ta ngoài ý muốn nghĩ." Bình Nguyên Chân thật sâu xem chúa công liếc một chút về sau, chậm rãi đối với hắn khuyên nhủ.

Bình Nguyên Chân đời này lần thứ nhất giống một người thần phục, liền vì người này có thể thành tựu đại nghiệp, trận chính mình cánh tay cho thân thủ trăm.

Hắn làm ra lớn như vậy hi sinh, lại làm sao có khả năng sẽ cho phép chủ công mình Nhi Nữ Tinh Trùng, đức xuống mười phần sai đâu?

Vô luận như thế nào, hắn cũng phải đem việc hôn sự này cho phản đối đến!

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7:: 1 đời Trù Thần

Lý uyên cuối cùng vẫn quyết định, không đem nữ nhi của mình gả cho Ngô Không, một trận lúc đầu vui vẻ thắng lợi đại hội ăn mừng, cuối cùng lấy loạn thất bát tao đoạn kết mà kết thúc. Sẵn văn mạng.

Cùng ngày, Lý Nhược Phụng liền dẫn quân đội mình cùng thủ hạ, tại Ngô Không thống khổ trong ánh mắt rời đi Đại Tinh thành, trở về thuộc về nàng thành thị —— thái ngọn nguồn.

Một tháng sau giữa trưa, Diêu quân Thị Tổ cùng Tần khung mang theo thuộc về mình hai ngàn thân vệ, vội vội vàng vàng ra quân doanh, hướng về Đại Tinh trong thành, danh dương thiên hạ mỹ thực một con đường chạy tới.

"Tần khung, ngươi xác định chúa công hiện tại có vấn đề sao? Ta cảm thấy hắn cũng là tương đối... , kia là cái gì một chút. Sẽ không có chuyện gì mà a?" Diêu quân Thị Tổ cau mày hướng về Tần khung hỏi.

"Không có chuyện? Hắn đều đã hơn nửa tháng không đi quân doanh! Cái này còn có thể gọi là không có chuyện sao? Ai... , vì là một nữ nhân mà thôi, không tiền đồ!" Tần khung tức giận nói ra.

"Lời này của ngươi nhưng có một chút qua. Chúa công chỉ là trọng tình mà thôi, đây là chuyện tốt, giống như có hay không tiền đồ, đây chính là hai việc khác nhau. Lại nói, chúa công trước khi đi, không phải đã đem sự tình Đồ an bài thỏa mãn sao? Không phải liền là một cái Bình Nguyên Chân à, quay đầu ta tự sẽ món ăn hắn." Diêu quân Thị Tổ lạnh lùng đối với Tần khung giảng đạo.

"Ngươi cũng đừng làm ầu! Nay hàng cũng là Lý uyên phái tới giám thị chúng ta, nếu là hắn chết không minh bạch, tuyệt đối là sẽ liên lụy Tiểu Đan! Thật mệ hắn không may! Ngươi nói hắn làm gì... , quên, tranh thủ thời gian tìm tới Tiểu Đan, để cho hắn quyết định đi." Tần khung bực bội nói ra.

"Đúng, Tần khung, ta lần trước hỏi ngươi vấn đề, ngươi vẫn không trả lời ta đây. Ngươi cũng Tưởng hơn một cái tuần lễ, đến đã nghĩ tốt chưa?" Diêu quân Thị Tổ nhỏ giọng đối với Tần khung hỏi.

Tần khung nghe vấn đề này về sau, nhất thời liền yên lặng cúi đầu xuống, qua thật dài một hồi, hắn lúc này mới bắt đầu nói ra: "Ta thật trả lời không, ngươi cũng không cần bức ta. Có lẽ đến ngày đó, chính ta mới có thể biết tâm lý đáp án. Tóm lại, ta sẽ không hại Tiểu Đan, đi thôi." Sau khi nói xong, Tần khung liền trốn tránh giống như, đánh lưng ngựa liền hướng về phía trước chạy tới.

"Ai... , hi vọng đến ngày đó, ngươi có thể làm ra một cái lựa chọn tốt nhất." Diêu quân Thị Tổ nhìn qua Tần khung bóng lưng, nhẹ giọng nói một mình một câu về sau, liền đánh lưng ngựa mau đuổi theo chạy tới.

Hơn nửa tháng trước, mỹ thực một con phố khác, tới một cái cũng có thể ăn cũng rất biết ăn Tiểu Mập Mập, hắn ăn biến toàn bộ Mỹ Thực Nhai về sau, liền một người say ngã tại một gian Tiểu Phá trong tửu lâu.

Tửu lâu lão bản cùng ngày liền đem Tiểu Mập Mập, lưu tại tửu lâu ở một đêm.

Ngày thứ hai, Tiểu Mập Mập lại bắt đầu điên cuồng ăn uống thả cửa, ban đêm thời điểm, hắn lại say ngã tại trong tửu lâu, lão bản đâu, liền đem Tiểu Mập Mập lưu tại tửu lâu.

Liên tục năm ngày, ngày ngày cũng là như thế, tại Đệ Lục Thiên buổi sáng, Tiểu Mập Mập không tiếp tục ra ngoài ăn uống thả cửa, mà chính là Hướng Lão Bản muốn một phần giúp việc bếp núc công tác.

Lão bản gặp Tiểu Mập Mập tương đối đáng thương, liền đem hắc lưu tại trong tủ lâu.

Ngày đầu tiên, lão bản liền hiện Tiểu Mập Mập trừ có thể ăn bên ngoài, căn bản cũng không sẽ xử lý bất luận cái gì nguyên liệu nấu ăn, thuần túy cũng là một cái sẽ chỉ ăn không biết làm đàn độn Tiểu Mập Mập.

Lão bản cũng không có ghét bỏ Tiểu Mập Mập đàn, liền kiên nhẫn dạy hắc nấu com phương pháp.

Dạy dạy, lão bản liền hiện cái này Tiểu Mập Mập, yêu nghiệt khủng bố đầu bếp thiên phú.

Tiểu Mập Mập chỉ dùng một ngày thời gian, liền học được lão bản sở hữu trừ nghệ, đồng thời Thanh xuất Vu Lam mà Thắng Vu Lam, trực tiếp liền qua lão bản.

Ngày thứ hai, lão bản liền đem nhà bếp giao cho Tiểu Mập Mập về sau, chính mình liền chạy tới phòng trước đi hỗ trợ.

Đệ Tam Thiên, lão bản hiện Tiểu Mập Mập đồ đệ, không biết từ chỗ nào tìm Bản 《Thao Thiết Thực Phổ》, bắt đầu tự học lên trừ nghệ.

Một ngày này, bởi vì Tiểu Mập Mập làm ra Hương tung bay mười dặm vô thượng mỹ vị, tiểu tử lâu sinh ý lập tức thuận tiện đến bạo, buôn bán ngạch trực tiếp đề cao gấp năm lần.

Sau này thời gian, theo Tiểu Mập Mập đồ đệ mức độ càng ngày càng cao, tiểu tử lâu sinh ý cũng liền càng ngày càng tốt, đến mức tửu lâu bên ngoài trên đường cái, Đồ bày đầy Bàn ăn xoay, ngồi đầy chờ đợi Trù Thần món ăn khách.

Không sai, Tiểu Mập Mập hiện tại đã là danh phó Thực Trù Thần, bởi vì, hắc đã đánh bại cả con đường đầu bếp, cái này Trung, cũng bao quát Ma Giới đời trước Trù Thần.

Nếu như thời gian một mực là lời như vậy, lão bản thật sự là nằm mơ cũng sẽ cười, thế nhưng là chính mình Trù Thần Tiểu Đồ Đệ, hôm qua lại đột nhiên nói, hắc muốn nghỉ ngơi một ngày.

Đây vốn chính là rất bình thường sự tình, lão bản đương nhiên cũng liền đồng ý.

Thế nhưng là, ngay tại hắc vừa điều chỉnh tiêu điểm gấp chờ đợi các thực khách nói, hôm nay không buôn bán, Trù Thần muốn nghỉ ngơi một ngày thời điểm, nhưng từ chính mình tửu lâu trong phòng bếp, truyền ra một cỗ có thể khiến người điên cuồng dụ hoặc vị đạo.

Lần này, đầy đường thực khách Đồ điên cuồng, bọn họ tuyên bố hôm nay không ăn được loại này mỹ thực, liền đem lão bản tửu lâu nện.

"Tiểu Bàn, ngươi bằng không, liền ngày mai nghỉ ngơi đi? Bên ngoài người cũng đã sắp điên, Tiểu Bàn, Tiểu Bàn, Tiểu Bàn? Ngươi đứa nhỏ này thế nào không nói lời nào đâu? Cái này cái này cái này, cái này có thể như thế nào cho phải à!" Lão bản gặp Tiểu Đồ Đệ không nhúc nhích, gắt gao nhìn chăm chăm trong nồi mỹ thực, căn bản là không có có nghe được hắc lời nói, lão bản nhất thời liền minh bạch, đồ đệ mình đang tại suy nghĩ trừ nghệ, liền không còn dám quấy rầy hắc, tranh thủ thời gian chạy đến bên ngoài hướng về những khách nhân giải thích.

Ngay từ đầu thời điểm, các thực khách nghe nói Trù Thần đang nghiên cứu trừ nghệ thời điểm, cũng đều tỏ vẻ ra là lý giải, đầy cõi lòng chờ mong chuẩn bị đi.

Thế nhưng là, ngay tại mọi người chuẩn bị lúc rời đi đợi, bất thành linh từ trong tủ lâu, lại tuôn ra một cỗ khiến người linh hồn xuất khiếu mỹ vị, lần này, tất cả mọi người chỉ ngây ngốc đứng im ở nơi đó, hoàn toàn đắm chìm trong loại hạnh phúc này hương khí bên trong.

Một loại, hai loại, ba loại... , một đạo, hai đạo, ba đạo... , rờn rã mười loại mùi thơm mười đạo đồ ăn về sau, cả con đường trên người nhóm đều đã là điên, các thực khách tuyên bố, hôm nay nếu như ăn không được Trù Thần cái này mấy đạo món ăn mới, bọn họ liền lập tức tại tửu lâu trước tự sát.

Lần này, lão bản hoàn toàn xem như hoang mang lo sợ, đứng vào lúc này, số lớn Cẩm Quân bất thành linh nâng cốc lâu cho bao vây lại, đón lấy, hai tên đại tướng quân liền tới đến già tím trước mặt.

"Chúng ta ở chỗ này chờ cá nhân, các ngươi chỗ này đồ ăn tốt như vậy. Đoán chừng chúng ta phải đợi người, lập tức đến. Ngươi yên tâm, có chúng ta ở chỗ này, những người này là không dám làm loạn. Ngươi đi trận vừa rồi này mấy món ăn lấy ra, chúng ta vừa vận có chút đối." Một vị tựa như thư sinh tướng quân sau khi nói xong, liền cùng một vị khác dị thường khôi ngô tướng quân đi đến lầu hai.

Không có cách, những này tham gia quân ngũ Đồ giết người không nháy mắt, huống chi những người này vẫn là càn bá đạo Cẩm Quân, lão bản chỉ có thể đầu đầy mồ hôi chạy vào nhà bếp, trận đồ đệ đã làm tốt mấy món ăn cho trộn ra, bung đến hai vị tướng quân trước mặt.

Từ sáng sớm đến tối, tại đây đường thực khách nước bọt chảy ngang nhìn chăm chú phía dưới, liền tiếp hơn bốn mươi Đạo đồ ăn về sau, hai vị tướng quân rốt cục hoàn toàn ăn bất động.

"Tần khùng, ngươi xác định chúa công ngay tại Mỹ Thực Nhai sao? Tửu lâu này mỹ vị món ngon ăn ngon đến không hợp thói thường, chúa công nếu là tại cái này trên đường, hắc làm sao có khả năng sẽ không đến đâu? Hắc, hắc không phải là, vụng trộm chạy đến thái ngon nguồn a?" Điều quân Thị Tổ lo lắng đối với Tần khùng hỏi.

"Không có khả năng! Tiểu Đản đối với đại sự, cho tới bây giờ đều không có hề đồ qua! Hắc làm sao có khả năng sẽ bỏ xuống quân đội mặc kệ, một

người chạy tới thái ngọn nguồn? Chúng ta giống như lão bản kia, hỏi thăm một chút tốt." Tần khùng nhũu chặt lông mày sau khi nói xong, liền đem lão bản kêu lên tới.

"Lão béo, đánh với người nghe vấn đề. Gần nhất cái này hơn nửa tháng, có không có một cái nào rất mập Tiểu Hải Nhi, tới các người từ lâu ăn cơm xong?" Tần khùng ôn hòa đối với lão bản hỏi.

Lão bản nghe xong, liền biết hai người này là tìm đến mình đồ đệ, thế là, hắn không chút do dự liền trả lời nói: "Rất mập Tiểu Hải Nhi? Khách quan cái này có thể làm khó lại ta, người nhìn ta từ lâu này sinh ý, không buồn bán thời điểm, đều sẽ tụ tập nhiều khách như vậy. Ta cả ngày bận bịu Đồ bận bịu chết, làm sao lại chú ý một đứa bé chút đấy? Khách quan, bên trong đồ ăn tốt, ta đi cấp ngài bụng tới."

Lão bản lừa qua Tần khùng hai người về sau, liền tranh thủ thời gian chạy vào nhà bếp, hắn hiện tại cũng không đoái hoài tới cái gì quấy rầy không quấy rầy, tranh thủ thời gian một tay bịt đồ đệ miệng, lo lắng nhỏ giọng nói ra.

"Tiểu Bàn, người đừng nói chuyện, bên ngoài tới tốt nhiều Cẩm Quân. Bọn họ rõ ràng cũng là lai giả bất thiện, người Tiên trốn đến trong thùng gạo mất đi. Ta đem bọn hắn lừa gạt sau khi đi, hai nhà chúng ta trong đêm liền đi phương nam, nơi đó nghe nói mới là Nhân Gian Thiên Đường. Ta hiện tại buông tay, người có thể tuyệt đối đừng lên tiếng à!" Lão bản gấp đồ đệ hỏi hỏi gật gật đầu, hắn liền chậm rãi buông tay ra chường.

Lão bản Thủ vừa rời đi đồ đệ miệng, Tiểu Bàn liền nổi giận rống to: "Bên ngoài là người nào tại dẫn đội ——! Lập tức lăn tới đây cho ta ——! Ngày mẹ nó ——! Các người hòng lão tử đại sự ——!"

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8:: Nói chuyện giật gân

《Thao Thiết Thực Phở》là Thánh Vương biên soạn làm đồ ăn chi nam, quyền sách này tại toàn bộ Ma Giới Đô có rộng khắp lưu truyền. Δ sản Δ văn mạng Δ

Ngô Không trong tay 《Thao Thiết Thực Phở》，cùng những cái kia lưu thông bản 《Thao Thiết Thực Phở》，duy nhất có chỗ khác nhau địa phương, chính là Ngô Không trong tay bản này, cỡ nào sáu mươi bốn Đạo tuyệt thế mỹ thực chế biến thức ăn phương pháp.

Nếu như quyền sách này bị một cái Đầu Bếp cầm tới, nhiều lắm là cũng chỉ có thể Sử cái kia Đầu Bếp, trở thành một cái nấu cơm tốt nhất Thực Thần mà thôi.

Thế nhưng là, quyền sách này nếu như bị một cái, hiểu được trận pháp đầu bếp, cầm vào tay về sau, như vậy, tên này đầu bếp liền sẽ học được sáu mươi bốn loại, liên quan tới thiên địa vận hành biến hóa sáu mươi bốn loại trận pháp!

Như vậy, những trận pháp này, đến muốn thế nào đi xem đâu? Chính là cẩn thận tỉ mỉ theo như sách viết phương pháp, hoàn mỹ chế được này sáu mươi bốn Đạo đồ ăn, tại nấu đồ ăn quá trình bên trong, quan sát trong nội nguyên liệu nấu ăn không ngừng biến hóa, từ đó nhìn thấy trận pháp vận hành.

Nếu như tên này đầu bếp mức độ không đủ, không thể hoàn mỹ làm ra thức ăn, cho dù là chỉ kém như vậy một Đinh Đinh một chút, Đồ không thể nhìn thấy ẩn tàng trận pháp vận hành.

Cho nên, muốn hiện trong sách bí mật, nhất định phải có hai cái điều kiện, đệ nhất chính là, trở thành Ma Giới lớn nhất đỉnh cấp trù sư, đệ nhị chính là, nhất định phải hiểu được một chút Trụ Cột Trận Pháp tri thức.

Thánh Vương loại này kỳ hoa tới cực điểm truyền nhân tiêu chuẩn, trên cơ bản là rất khó có người có thể đồng thời đạt tới.

Dù sao này cái thứ nhất tiêu chuẩn, cũng đã là phi thường khó mà đạt tới, dù cho những cái kia đã từng đạt tới cảnh giới này đầu bếp, thử hỏi, lại có mấy người có thể tại nắm bắt tới tay sách bản 《Thao Thiết Thực Phở》 đồng thời, vừa học qua trận pháp loại này, cùng bản chức công tác không có nửa điểm mà quan hệ tri thức đâu?

Thế nhưng là, một vạn năm về sau, bản này khoáng thế Bảo Điển lại bị một người giới đến, có được tuyệt thế đầu bếp thiên phú Tiểu Mập Mập, rõ ràng tất cả đều xem hiểu.

Sai, hắn hiện tại chỉ nhìn hiểu hơn phân nửa, bởi vì nửa đường bị đánh gãy, hắn không có tiếp tục nhìn xuống xong.

Bất quá, ngay cả như vậy, Tiểu Mập Mập bản thân học loại kia, vô địch cấp bậc võ học, rốt cục hoàn toàn bị hắn cho, toàn bộ Đô hoàn thiện tốt.

"Đại ca ——! Ngươi làm sao cũng cùng đi theo? Ngươi có biết hay không, các ngươi...! Quên, quên, quên, không đề cập tới! Đại ca, có cái gì khẩn cấp sự tình sao?" Ngô Không phiền muộn cùng cực đối với Tần khung hỏi.

"Huynh đệ, không sinh cái đại sự gì a? Ta là thật không biết, ngươi ngay tại gian phòng này từ lâu làm đầu bếp à! Không có chuyện gì chứ, huynh đệ, ngươi cũng đừng làm ta sợ à?" Tần khung phi thường lo lắng, đối với Ngô Không hỏi.

Ngô Không thấy đại ca như thế bất an, hẳn còn có thể nói cái gì, nói mình lĩnh hội thiên địa chí lý thời điểm, bị không may cắt đứt?

"Không có chuyện, không có chuyện. Ta chính là nghiên cứu món ăn thời điểm bị đột nhiên cắt ngang, có chút tức giận mà thôi. A? Lão bản của ta đi chỗ nào? Hẳn thế nào còn chưa lên đầu? Lão bản, lão bản? Ngươi thế nào còn không qua đây à?" Ngô Không vì là nói sang chuyện khác, tranh thủ thời gian kêu gọi lão bản lên lầu.

"Đến, đến, tới! Tiểu... Tướng quân, tiểu nhân đến, tiểu nhân tới. Ngài, ngài có gì...?" Không chờ hắn nói hết lời, Ngô Không liền mỉm cười bắt hắn cho đỡ đến trên ghế.

"Cái gì tướng quân không tướng quân, ngài tại ta khổ sở nhất thời điểm, hảo tâm trần ta cho thu lưu, đồng thời còn dạy sẽ ta đỉnh cấp trù nghệ. Ngài đối với ta ân tình, ta là cả một đời cũng sẽ không quên. Ngài đừng khách khí với ta, tựa ta Tiểu Đản tốt, hoặc là tiếp tục gọi ta Tiểu Bàn cũng được." Ngô Không cười ha hả nói với lão bản.

"Cái này. . . , cái này không thích hợp a? Ta, ta Thực cũng không có làm cái gì à? Với lại, ta còn quấy rầy tướng quân ngài suy nghĩ, ngài, ngài chỉ cần đừng trách ta liền tốt." Lão bản phi thường không có ý tứ cúi đầu giảng đạo.

"Lão bản, chủ công nhà ta nhất là không có kiêu ngạo, cũng nhất là trọng tình trọng nghĩa! Ngài nếu như lại khách khí như vậy lời nói, hẳn ngược lại sẽ thật khó khăn." Điều quân Thị Tổ mỉm cười đối với lão bản giảng đạo.

Ngô Không lại khuyên Lượng quay về, lúc này mới hoàn toàn bỏ đi lão bản toàn bộ lo lắng, đón lấy, bốn người liền nói chuyện trời đất, thật vui vẻ ăn lên cơm tối.

Đương nhiên, chủ yếu là lão bản cùng Ngô Không ăn, Tần khung cùng Điều quân Thị Tổ đã là hoàn toàn cũng ăn bất động.

Sau khi ăn xong, lão bản chủ động rời đi nơi này, toàn bộ lầu hai, cũng chỉ còn lại có Ngô Không ba người.

"Chúa công, Lý uyên phái Bính Nguyên Chấn tới quân doanh, hẳn hơn phân nửa là tới giám thị chúng ta. Muốn hay không... , ta đi tìm người làm hắn?" Điều quân Thị Tổ tràn ngập sát khí, đối với chúa công nhỏ giọng hỏi.

Ngô Không hiện tại lớn nhất không muốn nghe đến ba chữ, cái kia chính là "Bính Nguyên Chấn" ba chữ này!

Nói thật, Ngô Không hiện tại đối với Bính Nguyên Chấn cừu hận trình độ, giống như Lý mịch so sánh, đây tuyệt đối là chỉ có hơn chứ không kém.

Nếu không phải xem ở Bính Nguyên Chấn bởi vì hắn duyên cớ, mà mất đi một cánh tay lời nói, Ngô Không đã sớm đem Bính Nguyên Chấn cho xử lý.

Giờ có khỏe không, con hàng này lại còn dám chủ động tới trợ giúp chính mình, Ngô Không khí nhất chương liền Tướng cái bàn, cho trực tiếp đập thành tám cánh.

"Tại quân doanh chung quanh, lánh tạo một cái Tiểu Mộc Ốc, liền để hắn ở nơi đó đợi. Không cho phép người này bước vào quân doanh nửa bước! Mặt khác, tìm người bảo vệ tốt hắn an toàn, đừng để cho hắn chết trong tay chúng ta, cứ như vậy đi. Đại ca, về sau quân doanh liền giao cho ngươi, ta sẽ một mực đang tại đây nghiên cứu trù nghệ." Ngô Không sau khi nói xong, liền chuẩn bị rời đi nơi này.

"Huynh đệ, ngươi thế nhưng là một Quân Thống tiến à! Ngươi có thể nào như vậy trò đùa, để đó nhiều như vậy chính sự không làm, cả ngày ở đây làm Đầu Bếp đầu? Không được, ngươi hôm nay nhất định phải cùng ta quay về doanh! Cái này không có chữa chỗ thương lượng!" Tần khung nổi giận rống xong sau, liền kéo lại Ngô Không cánh tay.

Ngô Không nhìn xem Tần khung đại thủ, cười khổ nói với hắn: "Đại ca, ta lời nói thật cùng ngươi nói a. Ta thật chỉ là một cái Văn Quan, ngươi đừng nhìn ta võ công không tệ, thế nhưng là, ta Thực cho tới bây giờ liền không có mang qua binh à. Ngươi cùng Điều quân Thị Tổ quản lý quân doanh, ta yên tâm. Cho nên... , van các ngươi." Ngô Không rút ra chính mình cánh tay về sau, cung cung kính kính hướng về hai người thi lễ.

Tần khung hai người nghe xong lời này về sau, tại chỗ liền ngăn người, không biết nên nói chút gì mới tốt.

Đúng vào lúc này, từ dưới lầu truyền đến một câu: "Ngài cùng trần quân đội giao cho bọn hắn hai người, còn không bằng giao cho ta đây. Từ nay về sau, dù là ngài cũng là không đến quân doanh, cũng sẽ không có người sẽ nói nửa câu nhàn thoại." Đón lấy, một cái Độc Tỉ trung niên nhân, liền mỉm cười đi đến lầu hai.

"Bính Nguyên Chấn ——! Ngươi là chán sống sao? Dám tới chỗ này!" "Trần quân đội giao cho ngươi? Ta đi ngươi sao ——!" Tần khung cùng Điều quân Thị Tổ đồng thời đứng dậy, nổi giận đối với Bính Nguyên Chấn quát.

Bính Nguyên Chấn chỉ đem hai bọn họ lời nói, toàn bộ cũng làm thành gió thoảng bên tai, hắn vẫn như cũ cười ha hả nhìn xem chủ công mình.

"Người hòng ta chung thân đại sự, lại còn có khuôn mặt tới gặp ta? Người hãy nghe cho kỹ, quan lộc trước vị ta về sau một dạng Đồ không ít người. Nhưng là, từ nay về sau, con mẹ nó người không cho phép ở trước mặt ta, nói nửa chữ đi ra! Nhớ kỹ về sau, người liền lập tức xéo ngay cho ta!" Ngộ Không chỉ Bính Nguyên Chấn, tràn ngập sát khí đối với hắn giảng đạo.

Bính Nguyên Chấn thật sâu xem Ngộ Không liếc một chút về sau, liền đem chính mình ánh mắt chuyển tới Tàn khung trên thân, chậm rãi nói với hắn: "Tàn khung, người hắn là lớn nhất hiểu biết ta Bính Nguyên Chấn, đến là dạng gì người. Ta hiện tại nói thực cho người biết người đi, đại đường đã xuất hiện diệt quốc nguy cơ. Chúng ta cộng đồng chứa công Lý mịch, chính là nguy cơ lần này Chế Tạo Giả. Chúa công để cho ta hỏi người một câu nói, người đến, vẫn là không đến?"

Bính Nguyên Chấn một phen nói ra miệng về sau, hoàn toàn liền Tướng Ngộ Không ba người, toàn bộ Đồ cho chấn động ngốc ngay tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9:: Tự hành là

"Lớn mật ——! Bính Nguyên Chấn, người ở ta nơi này cái trung thành tuyệt đối Long Vũ Vệ đại tướng quân trước mặt, dám nói ra những lời này đi ra! Người chẳng lẽ là muốn muốn chết sao? Nói! Người có phải hay không ở chỗ này ăn nói lung tung, muốn thăm dò chúng ta?" Ngộ Không kịp phản ứng về sau, lập tức ở chỗ này cố làm ra vẻ, cho Bính Nguyên Chấn tìm lối thoát xuống. Δ sẵn văn Ω.

Chỉ tiếc, Bính Nguyên Chấn hiển nhiên là sẽ không cảm kích, hắn sờ dĩ muốn nói ra lời nói này đi ra, không chỉ có chi là vì là thăm dò Tàn khung, quan trọng hơn nguyên nhân là, hắn là thật hiện một cái, diệt đường cơ hội thật tốt!

Tần Vương giống như tây cần Tân Đế Tiết lưỡi dao? Mạo? Cũng chính là Tiết cự nhi tử, trước kia tây cần thái tử, đã giao chiến thời gian thật dài.

Tần Vương có nhiên là hiếm có thông soái chi tài, thế nhưng là, Tiết lưỡi dao? Đồ ăn thông màu mà lại lác vung đường đi? Luân cấp mãnh tướng, cho nên, trận chiến tranh này triển khai, căn bản là cùng trước khi chiến đấu đại đường đoán chừng hoàn toàn khác biệt.

Lúc này, song phương đi qua sắp tới hơn hai tháng giằng co, đã đánh thành hoàn toàn giằng co trạng thái, đến bây giờ mới thôi, đại đường không chỉ có không có chiếm được nửa chút tiện nghi, ngược lại, tại trận đại chiến này bắt đầu giai đoạn, Lý Đường là thiệt thòi lớn!

Đương nhiên, tây cần dù sao tổng thể thực lực yếu đại đường quá nhiều, Tiết lưỡi dao? Qua màu địch hươc người thân ngọn nguồn thiện con mắt sao dụ?

Hắn vậy mà cho là hắn lão cha cùng hắn song kiếm hợp bích phía dưới, trận Lý Đường giết cái không chứa mảnh giáp về sau, liền cho rằng Lý Đường không gì hơn cái này, vậy mà chỉ phái một cái đại tướng tông Lạc hầu, đi tiền tuyến ngạnh kháng Tần Vương mấy đường đại quân, chính hắn lưu thủ hậu phương tọa trấn, miễn cưỡng liền đem chính mình quả đấm to tách ra thành hai nửa.

Giờ có khỏe không, tuy nhiên tông Lạc hầu quả nhiên không phụ sự mong đợi của mọi người, thật đứng vững Tần Vương tiến công, đồng thời luôn luôn thủ vững hơn hai tháng, thế nhưng là, tông Lạc hầu lương thảo cũng đã sắp dùng hết, cho nên, giờ này khắc này cũng là trận chiến tranh này mấu chốt nhất một cái tiết điểm.

Nếu như tông Lạc hầu nếu có thể tại lương thảo dùng hết trước đó, nhất cử Tướng Tần Vương đánh bại, như vậy trận chiến tranh này chính là tây cần thắng.

Nếu như Tần Vương nếu có thể đỉnh qua tông Lạc hầu tấn công mạnh, nhất cử Tướng tây cần kéo sụp đổ, như vậy trận chiến tranh này chính là đại đường thắng.

Lấy Tần Vương thống binh năng lực, còn có đại đường Võ Sĩ thề sống chết phòng thủ, đại đường là có bảy thành nắm chắc, có thể thắng được trận chiến tranh này.

Đương nhiên, hai loại giả thiết điều kiện, cũng là xây dựng ở trận chiến này chỉ có đại đường cùng tây cần hai phe này tham gia, mà lớn nhất phía tây Lý Quý không tham dự trận chiến này, loại này lý tưởng trạng thái phía dưới mới thành lập.

Vì là có thể ổn định Lý Quý, đại đường đây chính là làm rất nhiều tiểu động tác, trực tiếp liền đem Lý Quý lừa dối đầu óc choáng váng, vẫn thật là không tham dự trận chiến này.

Thế nhưng là, ngay hôm nay buổi chiều thời điểm, Lý uyên cũng không biết là uống gì dạng canh, hắn vậy mà đồng ý Lý mịch thỉnh cầu.

Cái kia chính là, Lý mịch muốn dẫn đầu bộ hạ cũ vây quanh tây cần hậu phương, một phương diện có thể phòng ngừa Lý Quý kịp phản ứng bất thành linh ra trận, còn mặt kia đâu, cũng là giống như Tần Vương Lăng Diện Giáp Kích, hung hăng từ phía sau lưng đối với Tiết Lưỡi Dao? Lư bị hiện lữ? Nhất đao.

Đầu này đề nghị mặt ngoài nhìn, tựa như là một chút vấn đề đều không có, giống như Lý mịch thật sự là vì là đại đường suy nghĩ một dạng.

Thế nhưng là, làm lớn nhất hiểu biết Lý mịch người một trong, lại thêm hướng về Tần Vương tiếp viện trong bộ đội, lại có vương sĩ hướng tồn tại, Bính Nguyên Chấn vị này thiên hạ đệ nhất phản bội đại sư, liền lập tức hiện trong này thiên đại âm mưu.

Thử nghĩ một chút, nếu như Lý mịch không phải chọc Tiết Lưỡi Dao? Qua hồng Đình? Mà chính là chọc Tần Vương nhất đao, thậm chí không phải phòng ngự Lý Quý, mà chính là kéo Lý Quý ra trận; vương sĩ hướng cũng không phải là muốn đi trợ giúp Tần Vương, mà chính là thừa dịp Tần Vương chưa chuẩn bị, hấn cũng chọc ra một đao trí mạng này; lại thêm Tiết Lưỡi Dao? Uân buồn bực? Mặt nhất phủ, Tần Vương chẳng lẽ còn có đường sống sao?

Nếu như xử lý Tần Vương về sau, toàn bộ Đại Tinh Thành Bắc mặt, liền lại không bắt luận cái gì binh lực phòng thủ, Lý mịch, vương sĩ hướng, Tiết Lưỡi Dao? Mạo? Thậm chí khả năng lại thêm Lý Quý, những này đã tâm gia cùng một chỗ Trục Đảo Hoàng Long, nhất cử giết vào Đại Tinh thành xử lý Lý uyên lời nói, Lý Đường chẳng lẽ còn có đường sống sao?

Cho nên, hiện tại liền có một cái Thiên cơ hội thật tốt, bày ở Ngộ Không trước mắt.

Tất nhiên những người đó nguyện ý làm cái này Chim đầu đàn, như vậy, Bắc Tuệ sao không nhân cơ hội này phái ra trọng binh, từ hạch đông thành nhất cử hướng về Tây Tiến công, Nhất Chiến Định Giang Sơn đâu?

Loại này liên quan đến Thiên Hạ đại sự, Bính Nguyên Chấn là vô luận như thế nào đều muốn nói cho Ngộ Không, đương nhiên, nếu như bây giờ Tần khung nếu là dám đứng sai đội lời nói, như vậy Bính Nguyên Chấn liền tuyệt đối sẽ không để cho Tần khung, còn sống rời đi từ lâu.

"Tần khung, ngươi nghĩ kỹ sao? Ngươi đến là đến, vẫn là không đến? Tiểu Đan, có một số việc, hôm nay nhất định phải làm đoạn. Ta tất nhiên dám nói ra lời nói này đi ra, vậy thì tự nhiên là ta nói lý. Ta khuyên ngươi, tốt nhất không nên khinh cử vọng động!" Bính Nguyên Chấn hết sức chăm chú trừng Ngộ Không liếc một chút về sau, liền bình tĩnh nhìn về phía Tần khung.

Ngộ Không nhú chặt lông mày, yên lặng, kéo lại Điều quân tổ thủ cánh tay về sau, cũng vô cùng gấp gáp nhìn về phía Tần khung đại ca.

Điều quân Thị Tổ vừa định đối với Bính Nguyên Chấn động thủ, lại bị chúa công kéo lại, liền cái này bí ẩn nhẹ nhàng vô một cái, thật sự là hơi kém không bắt hấn cho trực tiếp hủ chết, Điều quân Thị Tổ chán kinh quét mắt một vòng chúa công cùng Bính Nguyên Chấn về sau, cường chế lấy trong lòng mình. Lúc này thao thiên cự lãng, đồng dạng vô cùng khẩn trương nhìn về phía Tần khung.

"Bính Nguyên Chấn, ngươi đi đi. Các ngươi sự tình ta sẽ vì các ngươi giữ bí mật, các ngươi sau cùng thành công cũng tốt, thất bại cũng được, Đồ cùng ta lại không nửa chút liên quan! Tiểu Đan, ta đã sớm đã nói với ngươi, chúng ta căn bản cũng không hấn là tới nơi này, có thể ngươi chính là không tin. Huynh đệ, chúng ta đi phương nam đi, được không?" Tần khung thống khổ hướng về Ngộ Không thỉnh cầu nói.

"Ha ha ha ha... , Tần khung, ngươi quả nhiên không để ta thất vọng! Tốt, ngươi tuyển rất tốt! Thế nhưng là, ngươi biết Tiểu Đan đến là ai chăng? Ta cho ngươi biết... !" Không đợi Bính Nguyên Chấn đem lời cho kể xong.

"Đừng nói ——! Im ngay ——!" Ngộ Không lại phẫn nộ hét lớn một tiếng, đem hấn lời nói cắt đứt.

Ngộ Không cúi đầu không dám nhìn Tần khung khuôn mặt, hấn nghẹn ngào đối với Tần khung nói ra: "Đại ca, thật xin lỗi. Ta... , cho tới bây giờ đều không có phản bội qua Bắc Tuệ. Ta, cũng là Bính Nguyên Chấn chúa công! Ta không phải có ý... ." Không đợi Ngộ Không đem lời kể xong, Tần khung một bàn tay liền Trượng Ngộ Không cho vỗ bay ra ngoài.

"Ngươi thật sự là tốt lắm, ngươi có thể thật không hổ là Bắc Tuệ bá chủ! Ha ha ha... , vì trở thành công lên vào đại đường, ngươi vậy mà thà rằng bản thân bị trọng thương, đến địa lao Trung gạt ta một kẻ hấp hối sắp chết! Thật tốt tốt, tốt thật tốt! Tiểu Đan, ngươi nhớ kỹ cho ta, nếu như ngươi ta ngày sau sa trường gặp nhau, ta tát sát ngươi!" Tần khung phẫn nộ cùng cực đối với Ngộ Không rống xong sau, liền trực tiếp nhảy xuống từ lâu, biến mất trong biển người.

"Đại ca ——! Ô ô... ." Ngộ Không sung chính mình nửa gương mặt, bắt lực quỳ trên mặt đất, ô ô khóc ò lên.

Điều quân Thị Tổ nhìn xem quỳ trên mặt đất chúa công, còn có cái kia giống như cái gì vậy đều không có sinh, chỉ là một mặt cười lạnh cấp hỗn đản Bính Nguyên Chấn, hấn Lúc này trong nội tâm thật sự là loạn vô cùng, không biết nên làm thế nào cho phải.

"Điều quân Thị Tổ, hiện tại Đại Tinh mười lăm vạn Cẩm Quân, ngươi có bao nhiêu tâm phúc?" Bính Nguyên Chấn chậm rãi hướng về Điều quân Tổ Vấn nói.

Điều quân Thị Tổ vừa định trả lời thời điểm, Ngộ Không đang một chút, liền bất thành linh từ dưới đất nhảy dựng lên, hấn cắn răng mở miệng nhìn xem Bính Nguyên Chấn, sát khí ngút trời đối với Bính Nguyên Chấn nói ra: "Bính Nguyên Chấn, ta dùng không nổi ngươi, ngươi đi đi. Ta thiếu ngươi một cánh tay, có thể ngươi cũng nên cho ta không có vợ, không đại ca. Ta thiếu ngươi, đã còn xong. Từ nay về sau, ngươi tốt nhất chó xuất hiện ở trước mặt ta, ngươi đi ——!"

Bính Nguyên Chấn hít sâu một cái khí về sau, bình tĩnh đối với Ngộ Không giảng đạo: "Ta đã đối với ngươi thần phục. Trừ phi ngươi bây giờ giết ta, hoặc là ra lệnh cho ta tự sát, nếu không lời nói, ta là tuyệt đối sẽ không rời đi ngươi. Ngươi biết không, ta thật một chút Đồ chướng mắt ngươi. Thế nhưng là, ta

cũng có ta tôn nghiêm. Ta có thể liên tục phản bội chúa công, nhưng ta, cả đời sẽ chỉ thần phục một người!"

Ngô Không nghe xong hần lời nói về sau, nhất định khí đều nhanh sắp điên, cái này mẹ hần hoàn toàn cũng là ép mua ép bán đi!

Bính Nguyên Chấn giống như là một đầu Trung Khuyển, vì là chủ nhân của mình, đó là có thể hoàn toàn cũng không muốn sống, nhưng là, tại Ngô Không cái chủ nhân này xem ra, đầu này chó cắn bản chính là đầu điên chó, một đầu là chủ nhân lợi ích, dám tùy ý chống lại chủ nhân mệnh lệnh, sau đó không kiêng nể gì cả, thương tổn tất cả mọi người điên cuồng chỉ khuyến!

Bạn đang đọc truyện *Bạch Bào Tiểu Vũ Tằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.